WINSLOW'S

A COMPREHENSIVE TAMIL AND ENGLISH DICTIONARY

தமிழ் - ஆங்கில அகராதி

எம்.வின்சுலோ

WINSLOW'S

A COMPREHENSIVE TAMIL AND ENGLISH DICTIONARY

தமிழ் - ஆங்கில அகராதி

எம்.வின்சுலோ

M. WINSLOW

ASIAN EDUCATIONAL SERVICES
NEW DELHI ★ MADRAS ★ 1991

PREFACE.

THIS Comprehensive Tamil and English Dictionary, as its title indicates, embraces both the Common and Poetic Dialects of the Tamil language, including its principal Astronomical, Astrological, Mythological, Botanical Scientific and Official terms; as also the names of many authors, poets, heroes and gods. Containing, as it does, upwards of 30,000 words more than any similar work, it will, it is hoped, be found a most important help in acquiring such a knowledge of the language, as will enable the student really to profit by its literature. It will also be found useful to those who may wish for condensed information on the philosophy, the religion, the superstitions, and the customs of the Hindus. A few remarks on the relation of the Tamil to some other languages, may not be here out of place.

Professor MAX MULLER, in his celebrated lectures, divides nearly all the languages of the world into three main families—the Aryan, Semitic, and Turanian. The *Aryan* includes the Sanscrit, Greek, and Latin; the *Semitic* is divided into Aramaic, Hebraic, and Arabic; and the *Turanian* consists of the Tungusic, Mongolic, Turkic, Finnic and Samoyedic of the North, and the Tamulic, Bhotiya, Taic and Malaic to the South.

According to this classification Tamil belongs to the Turanian family. The REV. R. CALDWELL, LL.D. has conclusively shewn that all the Dravidian languages are from the Scythian, and especially, its Finnic branch. But from affinities traced out by him, in addition to those hereafter given, it would seem that we may go farther back for many roots and forms in these tongues, to some common fountain both for them and for the languages of the Indo-European family, including Sanscrit; nearer to the time when "the whole earth was of one language." He specifies 85 words in the Dravidian, as having Scythian affinities, 31 as Semitic, and 106 connected with the West Indo-European family, distinct from those in Sanscrit.

It appears that some Aryans from the North, as missionaries of religion and civilization, had in a measure humanized the tribes in the Southern part of the Peninsula, previous to any warlike irruption; which perhaps never affected the Southern tribes as it did the Northern. When Rama, a fabled incarnation of Vishnu, conducted his army of monkeys, or wild men of the woods, from Oude to Ceylon, he found in his march holy ascetics from Ar'yavarta, lying between the Imaus and the Vind'hya mountains. Subsequently in the sixth or seventh century before Christ, at the head of a similar Colony, we find the celebrated Agastya, called the father of Tamil. He is said to have learned it from Skanda, the second son of Siva. We are not to suppose that he formed the Tamil Alphabet. The words எழுத்து, letter, and சுவடி, book, are original Tamil; and show that such existed before there were any innovations from Sanscrit, which Agastya himself commenced. He formed the first Tamil Grammar. It contained 12,000 Sutras. All is now lost except some fragments preserved by Tolkâpyan, in a Grammar which bears his own name. Agastya wrote voluminously, both in Tamil and Sanscrit, especially on Medicine; but probably few if any of the works now bearing his name are genuine. In the opinion of the REV. WILLIAM TAYLOR, the able Editor of Dr. Rottler's Dictionary, "there was originally one simple homogeneous dialect, spoken by rude, simple aborigines from the Himalaya to Cape Comorin." Mr. Taylor thinks that, "the earliest probable refinement of it was the Pali of the North, and the Tamil of the extreme South;" and that, "the Sanscrit assumed its own form by engrafting numerous Chaldaic terms of science and others of common use on the old Pali." It is evident from their names, that the Pali must have been anterior to the Sanscrit, the former signifying *root* or *original*, and the latter *finished* or *polished* It is stated by Colonel Sykes, that very ancient inscriptions on rocks and coins, are found in Pali and Pracrit four hundred years earlier than in Sanscrit.*

It is said that the language of the Mountaineers of Rajah Mahal abounds in terms identified with Tamil and Telugu. What is more singular, the names by which the ivory, apes, and peacocks, conveyed by Solomon's

* Asiatic Journal, vol. xii. p. 415.

ships of Tarshish were known, are the same with those still used in Tamil; seeming to imply that the traders visited Ceylon or India, and obtained with these novelties their Tamil names, DANTA. KAPI, and TOGAI, as found in the Hebrew Bible.

The Tamil is not a vulgar dialect. Before the principal basis of the English had a written character, it was a highly polished language. Its name signifies *sweetness*, and though not so musical as the Telugu, in its poetic form especially, it is not without its claim to euphonic charms, and "linked sweetness."

Unlike several of the Vernaculars of India, it is not, as some have supposed, a daughter of the Sanscrit. Its Alphabet differs not only in character, but in sound; and is more limited. Its Grammar, though conformed to the Sanscrit, as far as the genius of the language would allow, is still very different. It has no article, no relative pronoun, no dual number, no optative mood. It differs in its numerals, in many nouns, verbs, and adverbs, and in technical terms in grammar. In the declension of its nouns, the conjugation of its verbs, and the arrangement of its sentences, it more resembles the Latin.

While nearly all the Vernaculars of India have been greatly enriched from the Sanscrit, that wonderful language has condescended to borrow even from the Dravidian group, of which the Tamil is the oldest, and the principal. Dr. Caldwell in his learned Dravidian Comparative Grammar, instances 31 words in Sanscrit taken from Dravidian tongues, and 25 borrowed by both from some common source. He is of opinion that the Sanscrit derived its cerebral consonants from the Dravidian.

It is evident that there was an early literature in Tamil independent of Sanscrit; and now, within certain ranges of thought, omitting terms of art, science, religion in a great measure, and certain abstract forms, we may write in pure Tamil, as in English we may in pure Saxon. In fact the nearer we approach the Shen-Tamil the less we need Sanscrit. Dr. Caldwell has well said, "the Tamil the most cultivated, *ab-intra*, of all the Dravidian idioms, can dispense with the Sanscrit altogether, if need be, and not only stand alone, but flourish, without its aid." It is certain that Tamil could do without Sanscrit much better than English without Latin. In many respects, it would have been well, if the aboriginal tribes at the South had been left without Aryan civilization. Undoubtedly the Brahmans improved their dialects, and taught them much of useful art and science; but by bringing them under the influence of the Puranic system of idolatry, they shackled their intellects, perverted their moral sense, and bound them fast to error by the chains of caste. The reason why Tamil is more independent of Sanscrit than the Northern languages, and even than the other Dravidian tongues, is, that it has not been left, like those, principally to the cultivation of the Brahmans. The Cural of Tiruvalluvar, or sacred Pariah priest, written perhaps in the ninth century, A. D and containing 1,330 distichs, is regarded as one of the finest productions in the Tamil language; but its author was a Pariah. A reputed sister of his, called Auveiyar, or Matron, wrote brief epigrammatic moral verses, of much merit, now used in all the Native Schools. The Chintamani "a brilliant romantic epic" of 15,000 lines, was written, probably in the tenth century, A. D., by a Jaina; and the Nannul, a High Tamil Grammar of great value, a little later, also by a Jaina. The *imitation*, not translation, of the Ramayana, was composed about the eleventh century, A. D., by Kamban, the son of a king, and not of the priestly tribe. His production, consisting of 12,016 stanzas, in five books, is considered by learned Tamilians as superior to the original.

The Tamil has certainly been greatly enriched from the Sanscrit, and has borrowed from it some letters, rather, however, as a convenience than necessity. There is no reason for rejecting this aid, within proper bounds. By it, the language has become copious, as before, it was precise, philosophical, and energetic. A native author of repute, well versed in English, as well as his own vernacular, has said, adopting the words of Mr. Taylor before mentioned, "*it is one of the most copious, refined, and polished languages spoken by man.*"* This Author has added, what may admit of doubt, "few nations on earth can perhaps boast of so many poets as the Tamils." As, however, all their earlier literature was in poetry, even Dictionaries and Grammars, and works on Medicine, Law, Architecture and Theology, the number of poets, so called, must have been great. The Chola, Sera, and Pândyan kings of Southern India, especially the latter, from the 6th century before Christ, to the 14th century after, were liberal patronizers of the Poets. A college of literati, called the Madura *sangam*, was long in existence. The sunshine of royal favor brought many poets into light, if not into life. Their works were

* Tamil Plutarch by Simon Casie Chitty, Esq.—*Preface.*

mostly destroyed by the Mohammedans in the early part of the 14th century. It is not perhaps extravagant to say, that, in its poetic form, the Tamil is more polished and exact than the Greek, and in both dialects, with its borrowed treasures, more copious than the Latin. In its fulness and power it more resembles English and German than any other living language. Its prose-style is yet in a forming state, and will well repay the labor of accurate scholars in moulding it properly. Many Natives, who write poetry readily, cannot write a page of correct prose.

In one respect the Tamil has an advantage over the other vernaculars of India. It has a greater amount of Christian literature. As the number of Native Christians speaking Tamil is two or three times greater than of those speaking any other vernacular, so the books prepared in that language are proportionably more numerous.

(It will be seen, therefore, that a Lexicon which will enable a student to read their books in poetry, as well as prose, is very necessary. Hitherto the Dictionary of Dr. Rottler has been the only one professing to give any aid to the student in reading Native books, except of the most elementary kind, and that, though very valuable, is too limited in its vocabulary, and deficient in Astrological, Mythological and Scientific terms, fully to answer the purpose. It is very much confined to the Tamil of the Continent, not embracing much that is in good use in Ceylon.

To those who may wish to know something of the history of this work, it may be stated, that it was commenced before any part of ROTTLER's dictionary was printed, by the REV. J. KNIGHT, Church Missionary at Jaffna, assisted by MR. GABRIEL TISSERA, a learned Native connected with the American Mission there. The plan embraced not only a Tamil-English Lexicon of the common and poetic dialects, but, on a smaller scale, an English-Tamil Dictionary, and one of Tamil synonyms. Mr. Knight, who was an accurate Tamil scholar, labored diligently, as far as other duties allowed, in collecting materials for these publications, and was ably assisted by the REV. PETER PERCIVAL, then of Jaffna, now Professor of Sanscrit and Vernacular Literature in the Presidency College, and other Missionaries, as also by Native scholars. After four or five years a voyage to England, in 1838, on account of ill health, obliged him to suspend the work; and his death, followed immediately on his return to Ceylon.

The materials collected were transferred to the American Mission, in Jaffna, which had borne the expense of their collection. From them, in part, the REV. LEVI SPAULDING, M. A., brought out the contemplated Tamil Dictionary, and the REV. SAMUEL HUTCHINGS, M. A., removing from Jaffna to Madras in 1842, continued the printing of the English and Tamil work. At the same time he carried on the preparation for the larger Dictionary. In little more than a year his health failed, and he left India with no prospect of returning. It then devolved upon the present Compiler to take charge of all the materials collected, to carry on the preparation for the larger work, and to finish the correcting and printing of the English-Tamil Dictionary; of which about one fourth remained unfinished. This was done in a few months. Subsequently in 1852 Mr. Spaulding, who had assisted in first preparing the work, brought out a second edition in Jaffna.

It is unnecessary to state all the causes of delay in commencing, and of subsequent interruption in prosecuting the principal work. One or two circumstances may be mentioned to show why, between the time of undertaking its preparation and its final completion, so many years elapsed. It is evident that a Missionary with the entire care of a station, having a Native church, a large English school, and several schools in the vernacular, could not devote a great proportion of his best hours to any literary pursuit, however important. Besides these occupations, there was, in the present case, an extra draught of four hours a day, for three or four months, in as many successive years, in the revision of the Tamil Scriptures, to say nothing of labor as Secretary of a Mission, and, through most of these years as financial agent for two other Missions.

The task to be accomplished was also great. Besides large deficiencies in the materials collected, they were arranged on a plan which it was thought best not to follow, and however valuable, as a whole, were somewhat like fish brought to shore in a net, good and bad together. A selection had to be made, and the Vocabulary required to be greatly increased.

So far as the materials had been arranged, the words collected were placed alphabetically, without reference to their origin, whether Tamil or Sanscrit, or to their being primitives or derivatives. The representative of

the verb was the past verbal, after the manner of Sadur-Agaradi. This is convenient, but exposes to error; because the verbal has sometimes a different meaning from other parts of the verb. After much consultation, it was thought best to take the *root* of the verb, as of other parts of speech, for the leading word. This is the imperative singular. All the parts of the verb flow naturally from that. This arrangement, though the most simple, as well as most philosophical, had not been adopted in any Dictionary, and required an entire re-casting of the copy so far as prepared. It was also thought necessary to separate the Sanscrit from the Tamil words, designating the primitives by an asterisk, and, in important cases, giving a reference to WILSON's Sanscrit Dictionary, which had not been done at all in the copy. Often a single word stood for both Sanscrit and Tamil. The derivatives, too, were to be brought under their primitives, when it could be done without making it too difficult to find them. On this account it was necessary to write and re-write the copy several times. But what was a vastly greater labor, Tamil renderings were to be added to all the principal words, and the various meanings, with translations of the examples. This was for the double purpose of fixing the definitions more precisely, and of making the Dictionary useful to natives not understanding English.

Though a very small part of the copy was at that time in any sense complete, a commencement in printing was made in 1853, and proceeded with by the Compiler to September 1855, when he was obliged, by loss of health, to leave for his native land; and was absent nearly two and a half years. The Rev. Peter Percival, before mentioned, very kindly undertook the supervision of the preparation and printing, for a time; and continued his labors about a year, when his professional duties obliged him to suspend them. Only 280 pages were then printed. When resumed in 1858, and 80 pages added, there was what threatened to be a final stop to the undertaking for want of money. The American Board of Commissioners for Foreign Missions, who had hitherto borne all the expense, could not, on account of a large debt, make further advances, even to save themselves from the almost entire sacrifice of all that had been done.

To prevent the waste, in great measure, of what had been printed, the loss of the manuscripts prepared, and the failure of bringing out a book so much needed, after application to Government for aid—which was unsuccessful, except to the extent previously promised of taking one hundred copies of the book when finished—the Compiler proposed to carry on the undertaking by dividing the expense into 70 shares of Rupees 200 each, and to allow to every share 10 Copies of the Lexicon; which would be at the rate of Rupees 20 for each copy. If all were taken the estimated expense would be met, and 500 copies of the edition remain for the American Board, toward their previous large outlay.

This proposal was responded to only in part, as will be seen by reference to the list of Subscribers. To the present time,—including the subscription from Government—the amount subscribed is scarcely more than a moiety of the estimated expense. Had this been as great as was expected, there would be Rupees 7,000 to be provided for. It has been considerably less. Still it leaves a debt of more than Rupees 5,000, to be met by the gradual sale of the work. This of course rests on the Compiler, who commenced it on his own private responsibility, with the expectation of probable loss, and with no chance of gain. Whatever is realized, above the actual expense, is to go to the American Board. When only a small part of the money needed was given, or promised, the printing was re-commenced in September 1859, and steadily prosecuted to its conclusion, in July 1862; or in a little less than three years.

In the preparation of the work the Compiler has been aided at different times by competent Natives. Of these, the first was Ramanuja Cavi Rayar, long well known as a leading Munshi in Madras. He is not living. The next, and for some years, until he was appointed Head Munshi in the Presidency College, was T. Vizagaperumal; then, until he also left for the College, Veerasawmy Chetty. For the last two years, Athimoolum Moodelly, and for a longer time Mr. Abraham Alliene, a good native scholar. The sheets as issued from the Press have had the benefit of correction, for a short time, by Mr. B. Kellogg, connected with the Department of Public Instruction, and for most of the remainder by D. C. Visvanatha Pillai, B. A. To all these the Compiler would express his obligations, also to Mr. Nevins who was with him for a year after recommencing the printing; but more especially to Mr. Percival, as having charge of the preparation and printing of the work during the absence of the Compiler.

For the neatness of the typography, and general accuracy and taste of the printing, all who use the Lexicon will feel themselves indebted to Mr. HUNT, Superintendent of the American Mission Press, and his Assistants.

The work was begun and has been prosecuted, principally, to promote Christian Missions, by assisting Missionaries to acquire the Tamil language. This is not to be learned by a few vocabularies, or from Dictionaries of the common dialect only. Who could fancy that he had a knowledge of Latin or Greek if he had not read a single poem in those languages? It is not that Missionaries should use high words in their conversation or preaching, that they ought to know something of the poetic dialect, but, on the contrary, that they may know how to avoid them, and use good words neither too high nor too low, that is too vulgar. As, however, the natives are exceedingly pleased with any thing in the shape of poetry, or song, a preacher who would address them with most effect, should be able sometimes to quote from the songs, and poetic sayings, of the "wise men" among the Hindus.

A missionary, who has a fair acquaintance with Tamil, stated publicly that it was long before he learned that the Tamilians have a high and low language, and that he was, while in this state of ignorance, not understood by the people, because he used the former, as learned from books. But his mistake consisted not in using good words, such as he might learn from well written books, or from good speakers in public or in conversation, but in not using the right words in the right place; or, perhaps in not pronouncing them correctly; for most foreigners fail more in pronunciation than in the use of words. No one need to employ vulgarisms, or imitate the patois of horse-keepers, or any other low dialect, to be understood. The common people understand a grammatical sentence, and the proper use of finite verbs, as well as one ungrammatical, in which the persons and tenses are merged in some imperfect form of the verb. If a scholar, leaving the proper rules of the language, tries to learn the various vulgar dialects, which a native may use intelligibly, he will be constantly liable to make ludicrous mistakes. Who but an Irishman would undertake to use the English of a low Irishman, or who but a Highland Scotchman venture upon Gælic forms? The truth is there is not a high and low Tamil, except of the poetic and common dialect; but there is a simple grammatical Tamil, intelligible to high and low, as in English, unless interlarded with high words—as may be done in any language, if one wishes to show his learning, or knows no better—and there are endless varieties of provincialisms, cant-words, words peculiar to a trade or profession, and vulgarisms differing in different places, and among different classes, and not intelligible to all, even of the Natives; and much less at proper command by a foreigner. The missionary has little to do with these, except to avoid them.

An accurate knowledge of the language is indispensable to every Missionary to the Tamilians, who would, in the highest sense, magnify his office. One reason of the comparative inefficiency of many who speak and preach in a vernacular, whether foreigners or natives, is their limited acquaintance with its richness and power. Even those principally employed in teaching Native youth through the medium of English, would find themselves possessed of a new faculty, if able freely to use the mother tongue of the pupil. They could then ascertain whether their teaching was understood; and could not only *teach* but *educate*. The great desideratum in all Anglo-Vernacular Institutions is, to make the pupils thorough in their knowledge of their own language, as well as the English, that they may be able to transfer the treasures of the latter into the former. The actual *fact* is, that many natives who are good English scholars, neglect, if they do not despise, their own tongue. To all Government officers among the Tamil people; to all educated Native youths in their midst; and to all Oriental scholars, a knowledge of this language is important.

There is an increasing conviction of the value of this knowledge. The Government have given a wide-spread stimulus to the study of the Vernaculars, by requiring many of their agents, both in the Civil and Military service, to cultivate them, and by establishing Examinations to test the fitness of natives as well as other applicants for employment, as in other respects, so also, in an acquaintance with some vernacular. In the Missionary Schools, and Government Institutions, more attention is paid than formerly to the native languages. The Press is also aiding in the work. A brighter day is thus dawning upon the natives of India.

Amidst the various hinderances and discouragements which have attended the prosecution of this work, and made its wheels drag heavily, and sometimes to stop, it is only by the special blessing of God, that it has been concluded. At the feet of JEHOVAH-JESUS it is humbly laid; to all Missionaries among the Tamil people, it is respectfully dedicated.

M. WINSLOW.

American Mission House, Chintadrepettah,
Madras, August, 1862.

THE PLAN OF THE LEXICON.

In using this Lexicon its plan should be understood. It is intended to combine, as far as possible, a philosophical and alphabetical arrangement of the words, without repetition. The derivatives are brought under their primitives—which are arranged alphabetically, in large type—when the initial letters are the same or changed by common grammatical rules. If different, the important words are given as principals, with a reference to the root. The verbs also are given as principals in large type. The derivatives are in a medium type, and are arranged, with the exception mentioned, under their primitives, either alphabetically or in the order of the definitions with which they are connected. The DIRECTIONS FOR USING must therefore be consulted.

When verbal nouns are given, it is to fortify the definition of the word by reference to the Sadur, or because the verbal, as is sometimes the case, differs somewhat from the verb, or one form of a verbal from another. Those ending in ல் and in பு often differ, as the latter takes more the meaning of a substantive, and is regularly declined. Though it has been intended to place the definitions, generally, in the order of their importance, the most common are not always given first. There are other considerations to be taken into account, in determining the extent of a meaning, which are not in every case obvious.

It will be noticed that Adjectives, Adverbs and some Particles are given as primaries. This may not be strictly correct, according to Tamil grammarians, who make little distinction between these and Nouns, especially the two former; but it is convenient.

Adjective forms of abstract nouns, as அருமை, கருமை, கொடுமை, சிறுமை, பெருமை, &c., might be arranged under their nouns, but in some of them, as for instance the two last, it is more simple to make the adjective also a primary. In some cases it may be doubtful which is the root. Adjectives proper are not very numerous, their place being generally supplied, by nouns and participles, but there are some, and these of course, are primaries, as நல் or நல்ல, சில, பல, and மற்ற. We might add புது and பொது, but they may be formed from the abstract nouns புதுமை and பொதுமை.

The grammatical rules occasionally given for the change, omission, or reduplication of letters, may be considered by some as superfluous; but to many they will be a convenience. The reference of important words to Wilson's Sanscrit Dictionary, Second Edition, when found in that, is for the better satisfaction of those who can thus verify the meanings there. When authorities are given, as Rottler, Beschi, Ellis, or சது, for சதுரகராதி, Sadur-Agaradi, especially in regard to the last, it is not to be understood that other words have not like authority, though not given, or that the definition rests only on such authority; but that these especially sanction the word in the use given. The former of them, within the limited plan of its Vocabulary, and making allowance for the meanings being given by Synonyms, is usually correct. There is scarcely a word of which several exact synonyms can be given, much less will each of those be words synonymous with every other. For instance, while under அச்சம், twenty-five synonyms are given, scarcely half a dozen of them could be used for as many others in the list. This source of error is to be guarded against, in using the Sadur.

Great assistance has been derived from Dr. Rottler's Dictionary. When doubt existed as to his renderings, and they seemed not fully supported by others, his name is given. In Botanical names he has been often followed, because the old system is better known, except to professed botanists. Other authorities have, however, been consulted; and sometimes the new classification has been adopted. As to Beschi, and the Old Dictionary, they are not authority, except as to the fact of the word having been in use. The addition of ***prov.*** for provincial, has a general, but not exclusive reference to Jaffna usage, and that of ***local*** to Madras. ***Poetic (p.)*** implies that there is only poetic authority for the word, and *(c.)* for common, that it is frequent, but not classical, while *(v.)* for vulgar carries its own meaning.

In the first part of the Lexicon to the name of some medicinal and other plants ***M. Dic.*** is annexed to show the authority to be a Medical Dictionary, as Ainslie or some other; but as reference for these is sometimes to Ainslie, sometimes to a Botanical Dictionary, and sometimes to Drury on the Useful Plants of India, this reference is omitted in most of the pages.

DIRECTIONS FOR USING THE LEXICON.

Look for the root of the word sought, which in verbs is the imperative, among those in the largest type. If the first two or three letters are known the word will easily be found. If there be a change from these in the derivatives, it will generally be sufficient to recollect the usual rules for the mutation of letters. For instance you have கற்க, and do not find it in this form, you will, of course, look under கல்; or for நிற்க, under நில். Imperatives, however, though capable of being traced further back to a primitive root, are given as primaries, for ease of reference. Thus you find சுருட்டு, though it comes from சுருள். Whatever part of a verb you may have, look for the imperative, which will be its first letter, or first two or three letters, unless changed by rule. If a word supposed to be a derivative is not found as such, it is to be looked for as a primary, for the reason before mentioned. It is to be remembered that the alphabetical order is followed for each distinct class, whether primaries or secondaries, and, therefore, the search for a word is not to be given up until both have been carefully examined, bearing in mind the rules for the change of letters. Let it also be remembered that the letters ப் and ங் are often used interchangeably, also ந் and ன், and that ன் sometimes stands for ண், and ற் for ர் with a mute following. Thus for பாவம் is பாபம், for நேகம் is னேகம், for வண்ணம் is வன்னம், and for நிர்ப்பாக்கியம், you may have நிற்பாக்கியம். For the Sanscrit form கர்த்தா you find கருத்தன், கர்த்தர் and even கத்தர்; for சாஸ்திரம், you have the Tamil form சாத்திரம், for அஷ்டம், you see அட்டம், for குஸ்திரம்—குத்திரம் for குஷ்டம்—குட்டம், and for பிறியம்—பிரியம்; for the vulgar forms மிறுகம், and நிறிகை, you have மிருகம், and நிரியை. These are only examples to be borne in mind in looking for words not readily found. With the leading word, notice any that may be connected with it, or mentioned subsequently, whether as common or vulgar.

In words like ஒத்த, remember that the root may be only the first vowel, as in this case ஒ, and look for that. When there is a verb in which the consonant of the root is doubled, but you do not find the imperative in that form, look for the root with a single consonant, as அண் for அண்ணு. For முயற்சி, உருட்சி, &c., refer to முயலு, உருள், &c., and for எடை and உடை, see the roots எடு and உடு. In compound words of a genus and species, the former, as the root, will often be the last part of the word, as, கட்டச்சாலை, a road shaded by thick trees; சிலாபாகம், a hard style in writing.

Observe that verbal nouns are usually placed after the other derivatives of the verb, unless, as sometimes, they are made primaries; and that Tamil words, and Tamil letters, take precedence of the Sanscrit. The letter க்ஷ follows ட. The Sanscrit prefixes, whether they are privative, or otherwise, are followed by their compounds, as அப், privation, அபகாரம், ingratitude. Such Sanscrit words as முக்யம் and சக்தி are found in their Tamil form முக்கியம் and சத்தி.

As ர and ல are not properly initial letters, இ or உ will usually be found placed before them, but some foreign words, and a few others, are given with these initials. Some beginning with ஸ, and two or three other Sanscrit letters, are entered, being frequently found in print.

The *Abbreviations* scarcely need explanation. The principal are, *prov.* at the beginning of a sentence, provincial; at the end, Proverb; *St.* or *Sans.* Sanscrit; *Hind.* Hindustanî; *Ar.* Arabic; *Pers.* Persian; *for.* foreign; *Mah.* Mahratta; *fig.* figurative; *inf.* infinitive; *v. noun,* verbal noun; *appel. n.* appellative noun; *priv.* privative.

PATRONAGE.

The London Missionary Society kindly took four shares; the Church Missionary Society, two; the American Board for its Ceylon and Madura Missions, two; the American Reformed Dutch Church, one and a half; the Vernacular Christian Education Society, one; H. Stokes, Esq., one; W. H. Bayley, Esq., one-half; W. E. Dodge, Esq., New York, one; London Missionaries, South Travancore, one; a Lady, one; Jaffna Missionaries, one; Messrs. Spicer Brothers, London, one; Messrs. Trübner and Co., London, one. Besides these there have been subscriptions for separate copies from Missionaries, and other friends, in India and America, amounting to about seven shares, of which the Wesleyan Missionaries took half a share, and the Missionaries in Tinnevelly one share. The names of these and of the Jaffna Missionaries, are in the List of Subscribers below. In the List will also be found the names of many others who were pleased to patronize the undertaking in this way, in its earlier and later stages; and of *donations* generously made by the Honorable J. F. Thomas, Esq., George Arbuthnot, Esq., and some others in England and America; and of Lieut. Col. J. Maitland in India.

SUBSCRIPTIONS. (*In advance.*)*

Name	No.	
His Excellency Sir W T. Denison, K C. B ...	1	copy.
D E. Carmichael, Esq. ...	1	do.
Rev. C. E. Kennet, Tinnevelly, ...	1	do.
Rev. J. Seller ...	1	do.
Rev. Robert Caldwell, LL. D. ...	1	do.
Rev. J. F. Kearns, Paid Rs. 10. ...	1	do.
Rev. J. Earnshaw, ...	1	do.
Rev. T. Brotherton, M. A. ...	3	copies.
Rev. E. E. Jenkins, M. A. Madras. ...	1	copy.
Rev. Henry Bower, ...	1	do
Rev. Alexander MacCallum, ...	1	do.
D. H. Paterson, Esq. M. D. ...	1	do.
Rev. S. E Symons. ...	1	do.
Hon. C. Pelly, Esq. ...	1	do.
J. D. Bourdillon, Esq. ...	1	do.
Walter Elliot, Esq. ...	1	do.
C. F. Chamier, Esq. ...	2	copies.
J. D. Sim, Esq. ...	1	copy.
G. S. Hooper, Esq. ...	1	do.
Rev. David Fenn, North Tinnevelly, ...	1	do.
Rev. Levi Spaulding, M. A. Jaffna, ...	1	do.
Rev. M. D. Sanders, M. A. ...	1	do.
Rev. E. P. Hastings, M. A. ...	1	do.
Rev. James Quick, ...	1	do.
Rev. Robert Pargiter, ...	1	do.
Rev. John Kilner, ...	1	do.
Rev. C. C. Arthur, ...	1	do.
Rev. Richard Wilson, ...	1	do.
Mr. Robert Breckenridge, ...	1	do.
Rev. P. Rajahgopaul, Madras, ...	1	do.
Rev. Robert Halley, M. A. ...	2	copies.
Rev. R. J. Sargent, ...	1	copy.
G. T. Beauchamp, Esq. ...	1	do.
Thomas Clarke, Esq. ...	2	copies.
Sir Arthur Cotton, K. C. B. ...	1	copy.
J. Townsend Fowler, Esq. ...	1	do.
Captain M. W. Carr, ...	1	do.
Rev. W. O. Simpson, ...	2	copies.
Rev. A. F. Wolff, ...	1	copy.
Rev. P. Batchelor, ...	1	do.
Rev A Levell, ...	1	copy.
Rev. G. Hobday, ...	1	do.
Rev. W. H. Dean, ...	2	copies.
John Cassie Chetty, Esq. ...	3	do.
G Worthington, Esq. ...	1	copy.
Rev. W. Talbot, ...	1	do.
Rev. C. F. Kremmer, ...	1	do.
R. Speeling, Esq. ...	1	do.
M E. Saminaden, ...	1	do.
Rev. R. Watson, ...	1	do.
Rev A. B. Valpy, ...	1	do.
Captain R. J. Mainwaring, ...	1	do.
Rev. S Hobbs, ...	1	do.
A. C. Burnell, Esq. ...	1	do.
James Short, Esq ...	1	do.
W. E. Jellico, Esq ...	1	do.
Mr. T Garnier, ...	1	do.
Rev. W. Clarke, ...	1	do.
Rev. W. Stachlin, ...	1	do.
Rev. E. Webb, ...	1	do.
Rev. D. C. Scudder, M. A. ...	1	do.
Rev. J. C. Smith, M A. ...	1	do.
S. W. Ambalavanen, ...	1	do.
F. B Mainguy, Esq. ...	1	do.
S. Ambalavanen, Esq. ...	3	copies.
Captain. J C. Macdonald, ...	1	copy.
J. W. Weir, ...	1	do.
Lieut. C. A. Porteous, ...	1	do.
E. Carper, ...	1	do.
J. Page, ...	1	do.
Rev. W. Tracy, M A. ...	1	do.
A. F. Sealy, Esq. ...	1	do.
Rev. J. Whitechurch, ...	1	do.
Rev. J. F. Gannaway, ...	1	do.
Rev William Taylor, Madras, ...	1	do.
Rev Edward Chester, ...	1	do.
R. O. D Asbury, Jaffna, ...	1	do.
A. Gnanamuttu, Kandy, ...	3	copies.
Professor E. E Salisbury, New Haven, America. ...	3	do.
Professor Green, Georgia, America. ...	5	do.

*The names on the list are generally in the order of Subscription.

SUBSCRIPTIONS. *(In arrears)*

Name		
His Excellency Sir Charles Trevelyan, K. C. B.	1	copy.
Rev. E. Sargent, Tinnevelly,	1	do
Rev. J. Spratt,	1	do.
Rev. J. Gritton,	1	do.
Miss Richard,	1	do.
Rev. Peter J. Evers, Madras,	1	do.
Rev. John Jones, Trichinopoly,	1	do.
Arthur Hall, Esq., Madras,	1	do
W. Hudleston, Esq	1	do.
T. L. Strange, Esq.	1	copy.
Hatley Frere, Esq	1	do.
Hon. E. Maltby, Esq	1	do.
Free Church of Scotland,	1	do.
Rev J Guest,	1	do.
William Underwood, Esq.	1	do.
T. Pycroft, Esq	1	do.
Messrs. Trübner and Co., London,	10	copies.
Rev. D. Warren Poor, D. D. America.	1	copy.

The Madras Government 100 Copies [at share-price]

DONATIONS.

Name	Place	RS.
Honorable J F Thomas, Esq	England,	50
George Arbuthnot, Esq.	do.	50
J. M Strachan, Esq.	do.	10
Colonel Lavie,	do.	10
Colonel Smith,	do.	10
John Walker, Esq.	England,	10
General Alexander,	do.	5
Lieut. Col J. Maitland, Madras,		50
Mrs. Ireland, New York		10

TAMIL AND ENGLISH DICTIONARY.

அ

அ. The first letter of the Tamil alphabet, முதலெழுத்து. 2. A demonstrative prefix, சுட்டெழுத்து, as, அக்கொற்றன் for அந்தக்கொற்றன. 3. Termination of the neuter plural of verbs, அஃறிணைப்பன்மைவிகுதி, as, வந்தன. 4. A sign of the 6th case followed by plural nouns, as, தனகைகள். 5. An interposed vowel, சாரியை, as in எனக்கு. 6. Sign of the number 8, எட்டென்னும் எண்ணின்குறி. 7. A vowel affix to every consonant not a mute, மெய்யெழுத்துக் கெல்லாஞ்சாரியை. 8. A privative prefix from the Sanscrit, as, ஞானம், அஞ்ஞானம்.

அ ஆ. An interjection expressive of surprise or pity, அதிசயவிரக்கக்குறிப்பு. 2. Hiatus, a dissonance in metre, நீட்டிசை. (*p.*)

அஃகம், s. Grain, தானியம், as, அஃகஞ் சுருக்கேல், Make not grain scarce (dear,) (*p*)

அஃகாரம், s. The வெள்ளெருக்கு, shrub. (Medical Dictionary.)

அஃகான், s. The letter அ, முதலெழுத்து. (*p.*)

அஃகு, *pres.* கிறேன், *past* அஃகினேன், *fut.* வேன், *inf.* அஃக, *v. n.* To diminish, shrink; be shortened as a vowel; be reduced, as wealth, &c. குறைய. 2. To become closed or compressed, as a flower, umbrella, &c. சுருங்க. 3. To be acute, refined, as knowledge, நுண்மையாக. (*p.*)

அஃகியதனிநிலை, s. The letter ஃ shortened.

அஃகியவறிவு, s. Penetration, acumen, discrimination.

அஃகுல்லி, s. A kind of cake, பிட்டு. 2. Any light food, சிற்றுண்டி. (*p.*)

அஃகேனம், s. A name of the letter ஃ, ஆய்தவெழுத்து. (*p.*)

அஃது, *dem.* That thing, the thing distant from the speaker, அஃறிணை யொருமைச்சுட்டு. (*p.*)

அஃபோதம், s. The bartavelle or Greek partridge. See கிலாமுகி. (*p.*)

அஃறிணை, s. Names of the inferior class, whether animate or inanimate; [*ex* அல், not, *et* திணை, class,] not the superior class, உயர்திணையல்லாதது. (*p.*)

அகக்கடவுள், s. God, as inhabiting the soul, உயிர்க்குள்ளிறைவன். 2. The soul as God, the divinity within, ஆன்மா.—*Note.* Other derivatives from அகம் will be found under that word.

அகங்கரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* To be proud, haughty, arrogant, self-conceited, இறுமாக்க.

அகங்களிக்க, *inf.* To be joyous, happy; *ex* அகம் mind. (*p.*)

அகங்களிப்பு, *v. noun.* Joy, hilarity, gladness of heart.

அகங்காரம், s. Pride, self-consequence, கருவம். 2. One of the four intellectual powers, the energy which excites to action, அந்தக்கரணங்களிலொன்று. (See இந்திரியம்.) 3. Self-consciousness, individuality, regarding one's self as performing actions instead of the deity as operating within, நானென்னுஞ்செருக்கு. 4. (*p.*) An operating cause of transmigration, பிறவிக்குமூலம்; *ex* அகம் myself, *et* காரம் that which acts.

அகங்காரகிரந்தி—அகங்காரக்கிரந்தி, s. The bond of the three evil principles, மும்மலம், which bind the soul from eternity, and subject it to births. (*p.*)

அகங்காரத்திரயம், s. The three அகங்காரம், viz. முக்கியவகங்காரம், முக்கியாமுக்கியவகங்காரம், and அமுக்கியவகங்காரம். (*p*)

அகங்காரி, s. A proud person.

அகங்கை, s. The palm of the hand, உள்ளங்கை; *ex* அகம், inside, *et* கை.

*அகசியம், s. Mimicry, ridicule, making sport. See ஆசியம். (*c.*)

அகசியகாரன், s. One who makes sport. 2. A king's jester.

*அகசு, s. Time, பொழுது. 2. Daytime, பகல். Wilson's Sanscrit Dictionary p. 100. AHAN.

அகச்சுட்டு, s. The demonstrative prefixes, அ, இ and உ, when they form part of the word with which they are connected; as, அவன், இவன், உவன்; *ex* அகம், interior, *et* சுட்டு.

*அகடம், s. [*priv.* அ *et* கடம், *justice.*] Injustice, அநீதி. 2. A wile, trick, விகடம். (*c.*)

அகடவிகடம், s. Chicanery, stratagem, treachery, circumlocution, தட்டுமாற்று.

அகடன், s. An unjust, deceitful, treacherous man.

*அகடனம், s. That which cannot or ought not to be done, (opp. to கடனம்) செய்யப்படாதது. 2. Hurt, mischief, கேடு. (*p.*)

அகடியம், s. Injustice, அநீதி.

அகடு, s. Wickedness, பொல்லாங்கு. (*c.*) 2. Interior, inside, உள். 3. Middle, நடு. 4. The belly, paunch, வயிறு. (*p.*)

அகடுசெய்ய, *inf.* To tease, vex; *with the accusative.*

அகடூரி, s. A snake, பாம்பு; *ex* ஊர, to crawl. (*p.*)

அகணி, s. Interior, as of the fibrous part of the bark of a tree, உள். 2. An inland, agricultural, rice district, மருதநிலம். (*p.*)

*அகணிதம், s. [*priv.* அ *et* கணிதம்.] Innumerable quantity, கணக்கின்மை. 2. Mental calculation, counting differently from the usual mode, மனக்கணிதம்; (*p.*)—*Note.* The words beginning with அ and having a negative sense are generally formed in the same manner.

அகணித பஞ்சாங்கம், s. An almanac made by mental calculation.

*அகண்டம், s. [*priv.* அ *et* கண்டம்.] That which is without parts, entireness, அபின்னம். Wils. p. 5. AKHANDA. (*p.*)

அகண்டமாய், *adv.* Entirely, wholly.

அகண்டன், s. The undivided One, the Deity; also used for Siva, Vishnu and Argha. (*p.*)

அகண்டாகண்டன், s. The Supreme Being. (*p.*)

அகண்டாகாரம், s. Wideness, expanse, boundlessness. (*p.*)

அகண்டாகாரஞானம், s. Perfect wisdom. (*p.*)

அகண்டாகார விருத்தி, s. Boundless desire, spiritual aspirations. (*p.*)

அக்கண்டம், s. [*vul.*] An earthen lamp, மண்விளக்கு.

அகண்டி, s. A kind of musical instrument, ஓர்வாச்சியம். (*p.*)

*அகண்டிதம், s. [*priv.* அ *et* கண்டிதம்.] Entireness, immensity, முழுமை. Wils. p. 5. AKHANDITA. (*p.*)

*அகதி, s. [*priv.* அ *et* கதி.] A destitute person, வறியவன்.

அகதி, s. An acacia tree, வேலமரம், Mimosa, *L.* 2. A tree, Excæcaria agallocha, *L.*, தில்லைமரம். (*M. Dic.*)

*அகத்தி, s. A class of leguminous trees, Coronilla grandiflora, L., including three species, the leaves of which are edible, தாமம் (c) Wils. p. 5. AGASTY.

சாழையகத்தி, s. A fruit tree.

செவ்வகத்தி, s. A small tree with red flowers.

சிற்றகத்தி, s. A small tree used for medicine.

அகத்திட, inf. [ex அகம், inside, et இடு. to give] To insert, inclose, infold, உள்ளிட. (p)

அகத்தீடு, v. noun. Embracing, an embrace.

அகத்திணை, s. Rules for amatory poems, &c. opp. to புறத்திணை. 2. Mental delectation, especially in love, அகத்துநிகழொழுக்கம். See அகப்பொருள். (p.)

அகத்திணைப்புறம், s. as அகப்புறப்பொருள் or கைக்கிளையும் பெருந்திணையும். Voluptuous desire on the part of one only in sexual intercourse. (p.)

*அகத்தியம், s. A grammar of அகத்தியன், of which little remains, நூல். 2. (Improperly,) needfulness, indispensableness, அவசியம்.

*அகத்தியன்—அகஸ்தியன், s. A poet and sage celebrated in the Ramayanam, Skandam and other works of antiquity. He is regarded as the former of the Tamil language which he is said to have learned of Skanda the son of Siva. He is also the reputed author of several works, still extant, in whole or in part, in the Tamil language, such as, a Grammar, Materia Medica, a work on Astrology, Astronomy, and several essays on the unity of the divine being, as opposed to the popular system of polytheism, &c. He is regarded as the son of both Mythra and Varuna by Urvasi; is represented to be of very short stature, and to have been born in a water jar. He is famed for having compressed and swallowed the ocean, for the sake of the celestials. Other wonderful stories are also told of him, and received with undoubted credence. He is considered as the regent of the star Canopus, குறுமுனி. Wils. p. 5. AGASTYA.

அகத்தியர்குழம்பு, s. A famous compound cathartic. See குழம்பு.

அகத்தியார், s. An immense, unfathomable abyss, எட்டாத ஆழம். 2. The ocean, சமுத்திரம்.

*அகந்தை, s. Pride, self-conceit, arrogance, insolence, இறுமாப்பு. (c.)

அகந்தையினலழிதல். Falling by pride.

அகப்பகை, s. [ex அகம், inside, et பகை.] Secret enmity, hatred among relatives, உட்பகை.

அகப்பக்கம், s. Ground of inference (in logic.) See பக்கம். (p.)

அகப்பட, inf. [ex அகம், inside, et படு.] To be obtained, கிடைக்க. [with dat.] as அது எனக்ககப்படாது. 2. [with nom.] To be ensnared, entangled, உட்பட as தந்திரத்தில் நானகப்பட்டேன். 3. [with nom. and dat.] To be within one's power, influence, advice, &c., வசப்பட as ஒருவனுக்கும் நானகப்படேன். 4. To submit, become subordinate, கீழ்ப்பட as கட்டளைக்கவனகப்படான். (c.)

அகப்படுத்த, inf. To entrap, ensnare, involve, உட்படுத்த.

அகப்பத்தியம், s. Abstinence from venery as a medical prescription; ex அகம், mind.

அகப்பரம், s. A raised area for sitting, வெதிகை. (p)

அகப்பற்று, s. Self-attachment. See பற்று; ex அகம், mind.

அகப்பா, s. A parapet or raised area within a fortification, மதிலுண்மேடை. 2. A surrounding wall, மதில். 3. A ditch round a fort, அகழ். (p.)

அகப்பாட்டுவண்ணம். s. A kind of poetry in which the subject is complete but the verse incomplete, முடியாது போன்றுமுடிவது. (p.)

அகப்பாட்டுறுப்பு, s. The twelve members of அகப்பொருள் or அகத்திணை, viz.

1. இயல்பகத்திணை. Method of defining a thing or showing its nature, quality, &c.
2. வகையகத்திணை. Amplification, or detailing at large what has been said briefly.
3. பொதுவகத்திணை. The rule for summing up or recapitulating.
4. சிறப்பகத்திணை. The rule for discriminating, or explaining the difference of things.
5. உவமவகத்திணை. The rule for illustrating a subject by metaphors, comparisons, &c.
6. புறநிலையகத்திணை. The rule for exemplifying a subject by examples.
7. எதிர்நிலையகத்திணை. The rule for elucidating a circumstance by its opposite.
8. காரண or கருவியகத்திணை. Showing the condition or quality of a thing by its original cause.
9. காரியவகத்திணை. Proving a thing by its effects.
10. காரகவகத்திணை. The rule for relating an action, event, &c., to which belong the following:—1. செய்பவன், who. 2. செய்தொழில், what. 3. கருவிகள், by what helps. 4. பயன், why. 5. இடம் or நிலம், where. 6. காலம், when. 7. திறன், in what manner or how.
11. முன்னவையகத்திணை. The rule for foretelling events from signs.
12. பின்னவையகத்திணை. The rule for foretelling the consequences of any action. (p.)

அகப்பு, s. Depth, ஆழம். (p.)

அகப்புறம், s. Enjoyment in love on the part of one only, கைக்கிளையும் பெருந்திணையும். 2. Ten enjoyments treated of in the book called அகப்பொருள், viz., காந்தள், வள்ளி, சாலை, முதுபாலை, தாபதம், தபுதாரம், குற்றிசை, குறுங்கலி, இல்லாண்முல்லை, and பாசறைமுல்லை. (p.)

அகப்புறத்திணை—அகப்புறப்பொருள், s. as அகப்புறம். Partial enjoyment in love. (p.)

அகப்புறப்பாட்டு, s. A poem made concerning any of the 10 things mentioned in அகப்புறம். (p.)

அகப்பேய்ச்சித்தன், s. The author of a poem on abstract devotion. See சித்தன்.

அகப்பை, s. A ladle or large spoon, usually of cocoanut shell, சட்டுவம் (c)

அகப்பைக்காம்பு, s. Handle of a ladle.

தட்டகப்பை, s. A ladle used in cooking cakes, com. சட்டகப்பை.

சாந்தகப்பை, s. [prov.] A trowel.

சிற்றகப்பை, s. A small kind of ladle.

அகப்பொருள், s. [ex அகம், mind, et பொருள்] Rules for amatory poems, அகப்பொருள்விதி. 2. Rules for reasoning, தர்க்கவிதி. 3. Mental enjoyments in love, இன்பம். 4. A book treating of mental delectation, இலக்கணம். அகப்பொருள் is developed in these three constituents, viz., 1. முதற்பொருள், primary arrangements of nature with regard to (a) நிலம், soil, in five varieties, and (b) பொழுது, time, in two grand divisions. 2. கருப்பொருள், natural peculiarities incidental to each of the divisions of the soil under 14 heads viz., (a) ஆரணங்கு, peculiar gods belonging to a place, tutelary deities or penates, (b) உயர்ந்தோர், chiefs or lords of the district, (c) இழிந்தோர், subjects or inhabitants under them, (d) புள், birds, (e) விலங்கு, beasts, (f) ஊர், city or town, (g) நீர், water, (h) பூ, flowers, (i) மரம், trees, (j) உணா, food, (k) பறை, drum, (l) யாழ், musical instruments, (m) பண், tune, and (n) தொழில், occupation, trade or mode of earning a livelihood. 3. உரிப்பொருள், essential characteristics of lovers. The subject matter of this treatise, to which the two former are auxiliary or conducive, is developed in five dispositions or actions, either mental or corporal, viz., (a) புணர்தல், union or the state in which husbands and wives are together in their family, (b) பிரிதல், separation when for lawful purposes, (c) இருத்தல், the state in which they continue solitary, especially the bride, (d) ஊடல், love quarrels, (e) இரங்கல், weeping and lamentation in any period of their life for any cause. These five characteristics are respectively ascribed to the above five species of soil, as appropriately adapted to their nature, as புணர்தல் to குறிஞ்சி, பிரிதல் to பாலை, இருத்தல் to முல்லை, ஊடல் to மருதம், and இரங்கல் to நெய்தல். இச்ச ஐந்து ஒழுக்கத்தையுங்குறித்துப் பாடும்பொழுது அகத்துக்குறித்த திணையிதுவென கருப்பொருள்களைவெடுத்துப் பாடுதன்முறையாம். (p.)

அகப்பொருட்கோவை, s. A poem which treats of அகப்பொருள்.

*அகமம், s. A tree in general, மரப்பொது. Wils. p. 5. AGAMA. (p.)

அகமார்க்கம், s. Singing in a low, deep voice without opening the mouth. In நிகண்டு, defined by அருமையிற்பாடல். (p.)

அகம், s. Interior, inside, within, உள்.

அகக்கணு, s. In anatomy, inner tuberosity, அந்தப்பொக்கம்.

அகக்காழ்—அகங்காழ், s. The inside, solid part of timber, the heart of a tree.

அகதேசி, s. [vul. அரதேசி.] A religious mendicant in his own country—used in opposition to பரதேசி.

அகநிலை, s. The self-existent God, கடவுள். 2. Inside, உள்ளிலை.

அகவிதழ், s. Inner petals as found in the lotus and some other flowers, ex இதழ். (p)

அகம், s. House, dwelling, மனை.

அகத்தடியாள்—அகவாட்டி, s. A wife. 2. A female domestic

அகத்தார், s. Those of one's own family friends, relatives; opp. to புறத்தார்.

அகமுடையான், s A householder. 2. A landholder. 3. A caste man.

அகம்படியார், s. A caste among the Hindus formerly employed as servants in the palace and in temples.

அகம், s. The earth, பூமி. 2. Depth, ஆழம். 3. Place, இடம் 4. Form of the 7th case or locative, ஏழனுருபு. 5 Grain, தானியம், as அக்கம் used in almanacs. (p)

அகவிலை, s. The price of grain.

*அகம், s. Mind, heart, will, one's self, மனம்.

அகத்துறுப்பு, s Qualities of the mind or heart, as kindness, mercy. 2. Internal organs, &c., opp. to புறத்துறுப்பு. (p)

அகமகிழ்ச்சி—அகமலர்ச்சி, s. Pleasure, joy, inward happiness, expansion of the mind.

அகம்பிரமம், s. Self-importance, self-will. 2. Pride.

*அகம், s. Sin, பாவம். Wils. p. 8. Agha. 2. Tree in general, மரப்பொது Wils. p. 5. Aga. (p)

அகமருடணம்—அகமருஷணம். s An incantation repeated while bathing, ex மருஷ, wash.

அகமருடணதீர்த்தம், s. A species of bathing when the above incantation is repeated.

*அகம்மியம், s. Ten thousand quintillions, ஓரெண். (p.)

*அகம்மியை, s. A harlot, concubine, பொதுமகள். (p.)

அகம்மியாகமனம், s. Committing adultery; ex அகம்மியா, et கமனம், going.

அகம்மியாகமனம் பண்ண, inf. To commit adultery.

அகம்மியாகமனம் பண்ணுகிறவன். He who commits lewdness.

*அகரம், s. The name of the letter அ, ஓரெழுத்து. 2. A suffix of consonants, ஒற்றெழுத்தின்சாரியை, as மகரம். 3. A town or village in an agricultural district, மருதநிலத்தூர். 4. A village of brahmins, பார்ப்பனச்சேரி. 5. Mercury, quicksilver, இரதம். (M. Dic.)

*அகரிஷணம், s. [priv. அ et கரிஷணம், drawing, &c.] (St.) Dislike, வெறுப்பு. 2. Sorrow, துக்கம். (p.)

*அகரு, s. A fragrant wood. See அகில். Wils. p. 5. Agaru. (p.)

*அகர்த்தா, s. [priv. அ et கர்த்தா, maker.] One not a creator, one without action, செய்கையற்றவன். (p.)

அகர்த்தத்துவம், s. Not creating, but having power to continue the order prescribed at the creation—one of the three prerogatives of the Supreme Being.

*அகர்மகர்த்தரிப்பிரயோகம்—அகர்மகர்த்தருப்பிரயோகம், s. [priv. அ et கர்மகர்த்தரிப்பிரயோகம்.] The neuter verb, செயப்படுபொருள்குன்றியவினை. (p.)

*அகர்முகம், s. (St.) Morning, the dawn, வைகறை (p)

அகராதி, s. A dictionary, vocabulary. 2. An alphabetical index, table of contents; ex அகரம், et ஆதி, first.

அகலம், s. Width, breadth, extension, விரிவு. 2. The breast, chest மார்பு, ex அகல, distance. (p.)

அகலக்கட்டை, s. Narrowness, want of breadth. (c)

அகலவுரை, s One of the four modes of explaining verse, explanation at large, exposition, as விருத்தியுரை. See உரை. (c.)

*அகலிகை, [prop.] அகலியை, s. One of the five matrons and wife of Gautama a sage and philosopher, பஞ்சகன்னிகைகளிலொருத்தி. Wils, p. 100. Ahalya.

அகலிடம், s. The earth, பூமி. (p.)

அகலியம், s. Tree in general, மரப்பொது. (p)

அகலு—அகல், கிறேன், அகன்றேன், வேன், அகல, v. n. To leave, yield to, retire from, நீங்க. 2. To prosper, increase, அதிகரிக்க. 3. To remove from, become distant, பிரிய. 4. To spread, widen, extend, பரவ. 5 To escape, get away, விலக; ex அகல், width.

அகலநிற்றல். Standing afar off.

அகலர், s. Low persons, out-casts, persons excluded from society, சண்டாளர் (p.)

அகலல்—அகறல், v. noun. The state of being removed or separated. 2. A going or wearing off.

அகலுகை—அகல்கை, v. noun. Going out of the way, stepping aside, retirement.

அகல்வு, s. Wideness, extension, expanse.

அகல்வோர், s. Out-casts who must keep at a distance.

அகன்றவறிவு, s. Extensive knowledge.

கள்ளமகன்றினசொல்லைக்காத்தவர், they who observe a courteous address without guile.

அழுக்கற்றகன்றாருமில்லை, the envious will not prosper, (குறள்.)

அகலுள், s. Breadth, extension, அகலம். 2. Town, village, ஊர். 3. A country, inhabited district, நாடு. 4. Greatness, honor, பெருமை. (p.)

அகல், s. The hollow or bowl of an open lamp, தகழி. (c.) 2. An euphemism for the *mons veneris*, அல்குல். 3. A tree, பெருமரம். Ailanthus excelsa, L. 4. Width, breadth, expanse, விரிவு. (p.)

அகவல், s. The call or cry of a peacock, மயிற்குரல். 2. A dance, கூத்து. 3. A species of verse called ஆசிரியப்பா. 4. A peculiar musical sound, இசைவோசை. (p.)

அகவலுரிச்சீர்—அகவற்சீர், s. A species of feet of two syllables, chiefly found in அகவற்பா.

அகவலோசை, s. A musical sound in which the verse, அகவல் is sung.

அகவற்பா, s. A kind of verse See ஆசிரியப்பா.

அகவு, கிறேன், அகவினேன், வேன், அகவ, v. a. To call, அழைக்க. 2. v. n. To dance, play, ஆட. (p.)

அகவல், v. noun. Calling.

அகவை, s. Interior, internal thing or quality, (in சிலப்பதி) உட்பொருள். 2. Age, வயது (திருவினை) (p)

அகழு—அகழ், கிறேன், அகழ்ந்தேன், வேன், அகழ, v. a To dig out, excavate a well or ditch, form a hole as a rat, &c., தோண்ட. 2. To dig, turn up the earth, plough, உழ. (p)

அகழ்வாரைத் தாங்குநிலம்போல, &c. [குறள்] as the ground which supports the ploughmen.

அகழான்—அகழெலி, s. A large kind of field-rat.

அகழானெடுத்தல், s. v. Burrowing and casting out the earth, as rats.

அகழி—அகழ், s. The ditch round a fortification, மதில்சூழ்கிடங்கு

*அகளங்கம், s. [priv. அ et களங்கம், spot.] Purity, சுத்தம். 2. A kind of arsenic, தாலகபாஷாணம். (p)

அகளங்கமூர்த்தி—அகளங்கன், s. The spotless one, God. 2 Budha.

அகளம், s. A large earthen pot, மிடா. 2 A water pot, தாழி. (p)

அகளி, s. An earthen pot with a large mouth used as a reservoir for water, pickles, &c., தாழி. (p)

அகற்று, கிறேன், அகற்றினேன், வேன், அகற்ற, v. a. To remove, put away, expel, disperse, dissipate, chase away, banish, நீக்க. 2. (p.) To extend, augment, increase, விருத்தியாக்க. (விரிசெய்.) ex அகல, widen.

அறிவகற்றும், it will increase knowledge, expand the mind, augment wisdom.

*அகனம், s. (St.) [priv. அ et கனம்.] Want of weight, பாரமின்மை. 2. Want of honor, பெருமையின்மை. (p.)

அகன்மணி, s. A flat gem. See மணி; ex அகல், width, et மணி (p.)

அகன்றில், s. The male of அன்றில், a bird noted for attachment to its mate, ஆணன்றில். (p)

அகாடி, adv. (Hin.) Before, in advance, முன். 2. s. The rope with which a horse's fore-feet are tied, புரவிமுன்னங்கால்கயிறு. (c.)

*அகாதம், s. [priv. அ et காதம், fixed place.] Bottomless depth, ஆழம். 2. (p.) A hole, chasm, பொந்து. 3. A river or body of water of swimming depth, நீந்துபுனல். 4. (c.) Cunning, artifice, falsehood, வஞ்சகம். Wils. p. 5. Agatha.

அகாதப்பஞ்சமயம். A time of extremity or adversity.

அகாதன், s. A cunning, crafty man, (lit.) a deep fellow.

*அகாத்தியம், s. [priv. அ. prop. அகிருத்தியம்] Deceit, wickedness, பொல்லாங்கு. (p)

*அகாரணம், s. [priv. அ et காரணம், cause.] Accident, casualty, the state of being uncaused, absence or non-existence of a cause, தற்செயல். Wils. p. 2. Akarana. (p.)

அகாரணன், s. The Deity, கடவுள்.

அகாரம், s. Name of the letter அ. ஓரெழுத்து. 2. An adjunct used to help the pronunciation of a consonant, மெய்யெழுத்தையியக்குஞ்சாரியை.

*அகாரம், s. [ex அக mountain, et ரு, to rise.] A house as rising like a hill, வீடு. Wils. p. 5. AGARA. (p)

அகாரி, s. A name of the Deity, க டவுள், ex அகம், sin, அரி, destroyer.

*அகாரியம், s. [priv. அ et காரியம், affair.] An unimportant affair, useless, unpromising pursuit, காரியமற்றது. Wils. p. 2. AKARYA. (p)

*அகாலம், s. [priv. அ et காலம்.] Unseasonableness, untimeliness, பருவமின்மை. 2. (p) Unlimited duration, அளவில காலம். 3. (c) Time of affliction or distress from want of food, பஞ்சகாலம். Wils. p. 2. AKALA.

அகாலமிருத்து, s. Untimely death.

*அகி, s. A snake, பாம்பு. 2. Iron, இரும்பு. Wils. p. 101. AHI. (p)

அகிபதி—அகீசன், s. The king of serpents.

அகிபுசம், s. The brahminy kite. 2. The peacock; ex புஜ, to eat. (p.)

*அகிகை, s. The silk cotton tree, இலவு. Wils. p. 101. AHIKA. (p.)

*அகிஞ்சனன், s. (St.) A poor person, தரித்திரன். Wils. p. 2 AKINJANA. (p)

*அகிதம், s. [priv அ et ஹிதம்.] A disliked, unpleasant thing, இதமின்மை 2. Hurtfulness, hostility, malefaction, பகை. 3. Unfitness, unsuitableness, ஏலாமை. 4. Without right, having no claim, உரிமையின்மை.

அகிதர், s. Foes, enemies. Wils. p. 101. AHITA.

*அகிருத்தியம், s. [priv. அ et கிருத்தியம், what may be done.] Improper conduct, non-conformity to rule, அக்கிரமம். (c.)

அகிர், s. [prov.] A kind of scurf upon the head. See அசர்.

*அகிலம், s. [priv. அ et கிலம், separated.] All, the whole, எல்லாம். Wils. p. 5. AKHILA. 2. The earth, பூமி. (p.)

அகிலரூபன், s. Equivalent to எல்லாமானோன், he who is of every form, he who is all.

அகிலாண்டம், s. All worlds, the universe, சருவலோகம்; ex அண்டம், world. (p.)

அகிலாண்டகோடி, s. An immense number of worlds.

அகிலாண்டவல்லி, s. (fig.) Parvati, பார்வதி.

*அகில், s. A fragrant wood the smoke of which is used for perfuming the hair. Aquila, or eaglewood—Xylaloo, தூமம். (c.)

அகிற்கட்டை—அகிற்குறடு, s. A block of Aquila, sandal.

அகிற்கூட்டு, s. A compound of five ingredients, viz., எலம், an unguent, கருப்பூரம், pure camphor, எரிசரம், spices, சந்தனம், sandal wood, and தேன், honey—used for perfuming the hair. (p.)

அகிற்புகையூட்ட, inf. To fumigate the hair with the fragrant smoke of the அகில்.

*அகீர்த்தி, s. [priv. அ et கீர்த்தி.] Disgrace, ill-fame, துர்க்கீர்த்தி. Wils. p. 2. AKEERTY.

அகுடம், s. A kind of cathartic medicine, the கடுகுரோகிணி. (M. Dic.)

*அகுட்டம், s. Pepper, மிளகு. (M. Dic.)

*அகுணம், s. [priv. அ et குணம்.] Defect, a fault, குற்றம். 2 Absence of good qualities, badness, குணவீனம். 3. Being void of attributes, இலட்சணமின்மை. Wils. p. 5. AGUNA

அகுணி, s. An ill-natured, mischievous man. 2. One who is maimed or lame. (p)

அகும்மை, s. A plant, as கவிழ்தும்பை, Borago Ind., L. (M. Dic.)

*அகூபாரன், s. A tortoise, the king turtle, the tortoise which is supposed to uphold the world, ஆதிகூர்மம். Wils. p. 3. AKOOPARA (p)

அகை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், கக, v. a To break as a stick, ஒடிக்க 2. To break with violence, முறிக்க. 3. To beat, அடிக்க. 4. To cause to go, to drive a carriage, &c. செலுத்த. 5. To inflict suffering, வருத்த 6 To part or cut asunder, அறுக்க. 7. To elevate, எழுப்ப. (p.)

அகைப்பு, v. noun. Breaking, cutting, driving, afflicting, elevating.

அகைப்புவண்ணம், s. Want of flow or harmony in a poem, அறுத்தறுத்தொழுகு மோசையுடையது; ex அகைப்பு, breach, et வண்ணம். (p.)

*அகோ, inter. An exclamation of surprise, concern, bravado, அதிசயக்குறிப்பு. Wils. p 101. AHOE.

*அகோசரம், s. [priv. அ et கோசரம்.] Incomprehensibleness, the state of being not perceivable by the senses, அறியொணாமை. (p.)

*அகோதாரை, s. Pouring in pencil forms, &c., as rain, மிகப்பொழிகை.

அகோதாரையானமழை. A pouring rain.

*அகோத்திரம், s. [priv. அ.] Want of ancestry, i. e. of a bad descent, குலமின்மை. (p.)

*அகோபிலம், s. A place sacred to Vishnu, N. W. of Madras, ஓர்தலம். (c.)

*அகோரம், s. Fierceness, severity, fervency, formidableness, கொடுமை. (c) 2. One of the five faces of Siva—that to the south, சிவன் ஐம்முகத்தொன்று. (p.)

அகோரதபசி விபரீதசோரன், one who performs severe penance is a great rogue.

*அகோராத்திரம், s. [ex அஹர், day et ராத்திரி, night.] Day and night, பகலுமிரவும்.

அகோணை, s. An astrological division of the day into sections of one hour, or two and a half nalikies each, in which the seven planets reign successively, succeeding each other once in every cycle of seven hours. The order of succession is as follows, Sun, Venus, Mercury, Moon, Saturn, Jupiter and Mars. From this it follows as a matter of course, that the planet which gives name to the day commences its reign at sun-rise, ஹோரையுட்பிரிவு.

அக்கசாலை, s. A mint, கம்பட்டசாலை. 2. A jeweller's shop, அணிகலஞ்செய்யுமிடம். 3. A mechanic's or smith's shop, கம்மசாலை. (p.)

அக்கசாலையர், s. Smiths, workers in metals. 2. Jewellers, goldsmiths.

அக்கடி, s. [prop. அக்கடி.] Difficulty, disaster, trouble in a voyage or journey, peril, அல்லல். (c.)

அக்கணம்—அச்சணம், s. [ex அ dem et கணம்] That time, that instant, அந்தநிமிஷம். See கணம் (c)

அக்கணம், s. A kind of alum, as பொரிகாரம். See அங்கணம். (M. Dic)

அக்கணு, s. A tree, Terminalia, L., தான்றிமரம் (M Dic.)

அக்கதேவி, s. A grass, சோனைப்புல் (M. Dic)

*அக்கதை—அட்சதை, s. Whole rice used in some ceremonies to secure an auspicious result, மங்கலஅரிசி Wils. p 3. AKSHATA. (p)

அக்கந்தம், s. A tree, தான்றிமரம், Terminalia, L. (M Dic)

அக்கந்து, s. [prov.] The last range of chaff in the threshing floor, சூடடிக்கும்போது கடைசியாகவரும் பதர். See பொலிக்கந்து.

*அக்கபாடம், s. An area, a boxing or wrestling ground, மற்களரி. Wils. p. 4. AKSHAPADA. (p)

அக்கப்பாடு, s. A disaster at sea, loss, or injury of the lading of vessels, மரக்கலச்சேதம்; ex பாடு, loss. (c)

அக்கம், s. Grain, தானியம். See அகம்; [prop அக்கம்.] 2. Rope, cord, கயிறு. 3. A tree, as தான்றிமரம். (p) 4. (c) Side, பக்கம், as அக்கம்பக்கம் பார்த்துப் பேசினான், he looked about him and spoke.

*அக்கம்—அட்சம், s. Terrestrial latitude, பூகோளரேகை 2 Metal, gold, money, பொன். 3. Price, cost, கிரயமதிப்பு. (p)

*அக்கம்—அட்சம், s. Eye, கண். 2. The seed of the elaeocarpus, worn as a bead by religious mendicants, உருத்திராட்சம். (p.)

அக்கமணி—அட்சமணி, s. A bead of the seed of the elæocarpus, worn by religious mendicants.

அக்கமாலை—அட்சமாலை, s. A rosary, a string of beads, especially of the elæocarpus.

*அக்கரம்—அட்சரம், s. A letter of the alphabet, a character, the marks on an amulet, எழுத்து. Wils. p. 4. AKSHARA. (p.)

அக்கரசுதகம்—அட்சரசுதகம், s. A kind of play in writing, arranging letters in a fanciful manner, மிறைக்கவிப்பொருள்.

அக்கரவிலக்கணம்—அட்சரலட்சணம், s. The properties, forms, names, powers, &c. of letters, orthography. 2. One of the sixty-four கலைஞானம், சிற்பிலக்கணம்.

அக்கராரம்பம்—அட்சராரம்பம், s. Beginning to teach a child the letters of the alphabet, with appropriate ceremonies, on the fifth year.

*அக்கரம்—அச்சரம்—அட்சரம், s. A disease of the stomach causing eruptions on the tongue and lips; thrush, aphthae, ஓர்நோய். (c.)

அக்கராகாரம், s. A medicinal plant, Anthemis Pyrethrum, ஓர்பூண்டு.

அக்களி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To rejoice, exult, மகிழ். See அகங்களிக்க. (c.)

அக்கறை, s. (Tel.) Concern, necessity, அவசியம். (c.)

*அக்கன், s. A dog, நாய். (p.)

*அக்கா, s. A mother, தாய். (p.)

அக்கா, s. [prop. அக்காள்.] Elder sister, முன்பிறந்தாள். (c.)

அக்காதேவி, s. The goddess of evil, மூதேவி, the elder sister of இலக்குமி. (p.)

*அக்காரம், s. Sugar, சருக்கரை. 2 Cloth, clothes, சீலை (பிங்.) (p)

அக்காள், s. Elder sister, தமக்கை, voc அக்கா. (c)

*அக்கி, s. [ex அக்ஷி.] Eye, கண். (p) 2. (c.) A kind of scabby disease or erysipelas on the breast or back, chiefly found in children, அக்கிப்புண். 3. Heat, உட்டணம் 4. An insect, ஓர்பூச்சி.

அக்கிதாரை, s. The eye-ball.

அக்கிபடலம், s. A disease of the eye (M Dic)

*அக்கியாதம்—அஞ்ஞாதம், s. [priv அ et கியாதம்] Obscurity, மறைவு. (p)

அக்கியாதவாசம், s. (properly and elegantly, அஞ்ஞாதவாசம்.) A life of privacy, living incognito under a feigned name.

*அக்கியானம், s. [priv. அ et கியானம் for ஞானம்.] Ignorance, lack of wisdom, destitution of spiritual knowledge. See அஞ்ஞானம்.

அக்கியானி, s. An ignorant person, one destitute of the knowledge of God; as அஞ்ஞானி.

*அக்கிரமம், s. [priv. அ et கிரமம்.] Want of order, or arrangement, confusion, irregularity, ஒழுங்கீனம். 2. Wrong, injustice, அநீதம். 3. Daring impiety, கொடுமை. Wils. p. 3. ACKRAMA.

*அக்கிரம், s. The point of any thing, நுனி. 2. In *astronomy*, amplitude, கிரக உதிப்பின்மேல் வீதியகலம். (p.)

அக்கிரசங்கை—அக்கிரசம்பாவனை, s. Civilities, honors, respect as paid to the first in order of a company.

அக்கிரசர்மம், s. Foreskin, நுனித்தோல்; ex சர்மம், skin.

அக்கிரசன்மன், s. A priest. 2. Elder brother. 3. Brahma.

அக்கிரபூசனை—அக்கிரபூசை, s. The respect paid to the principal person at a feast, or to the principal deity of a temple.

அக்கிரமாமிசம், s. The heart.

அக்கிரன்—அக்கிரியன், s. Elder brother.

*அக்கிரகாரம்—அக்கிராகாரம், s. [vul. அக்கிராரம்.] A village or street of brahmins' houses, பார்ப்பனச்சேரி. (c.)

அக்கிரசந்தானி, s. The register of human actions kept by Yama, the judge of the dead, recording all actions from the original birth, சமனைக்கணக்கு.

*அக்கிரசா—அக்கிரமச்சா—அக்கிரமச்சியை, s. Versed sine.

*அக்கிரச்சா, s. The sine of the amplitude.

அக்கிராக்காரம், s. A kind of root which is used as an ingredient in a medicine, சோகுமாரிரவியத்தொன்று.

அக்கிரு, s. A finger, விரல். (p.)

அக்கினி, s. Urine, மூத்திரம். 2. Saltpetre, வெடியுப்பு. 3. Solder, சவக்காரம். (M Dic.)

*அக்கினி, s. Fire, தீ. 2. The god of fire and regent of the south-east, அக்கினிபுருஷன். (See திக்குபாலகர்) 3 (M. Dic.) The plant செங்கொடிவேலி There are reckoned different kinds of அக்கினி, (a) ஆயுர்வேதாக்கினி, of three kinds, for preparing medicines, as கமலாக்கினி, காடாக்கினி, தீபாக்கினி, which see. (b) Three other kinds called வேதாக்கினி for sacrificial purposes, as, காருகபத்தியம், தக்ஷணாக்கினியம், ஆகவனீயம். See தீ (c) The fire which will consume the world, காலாக்கினி Wils p. 6. AGNI.

அக்கினிகணம், s. The same as தீக்கணம், an inauspicious measure. See கணம் (p.)

அக்கினிகர்ப்பம், s. A spark. 2. A crystal with fabulous qualities. 3 A decayed cuttle-fish bone, Os sepiæ, கடனுரை.

அக்கினிகலை, s. Breath coming from the nostrils, in சரசாத்திரம்.

அக்கினிகோத்திரம், s. One of the twenty-one யாகம். 2. One of the princely races.

அக்கினிக்கட்டு, s. Restraining the power of fire by magic.

அக்கினிக்கண்ணன், s. A fiery man, one having a terrible countenance

அக்கினிசன்மன், s One born of fire, Skanda. See அக்கினிபூ

அக்கினிசாந்தி, s. [in *astrology*] Offerings to fire; this is done with ghee, plantains, cakes, &c, after repeating an incantation one hundred and eight times to avert evil from அக்கினிதேவன். These offerings are made particularly at the time of marriage and of doing penance.

அக்கினிசாலம், s. Tricks or artifices made by the agency of fire.

அக்கினிச்சிலம், s. A plant, Gloriosa superba, *L.*, கார்த்திகைக்கிழங்கு.

அக்கினிச்சேர்வை, s. [prov.] A blister-plaster.

அக்கினிட்டோமம்—அக்கினிஷ்டோமம், s One of the twenty-one யாகம்.

அக்கினித்தம்பம்—அக்கினிஸ்தம்பம், s. A pillar of fire. 2. Stopping the power of fire by magic. 3. One of the sixty-four கலைஞானம்.

அக்கினித்தம்பன், s. Siva as a column of fire. See தம்பம்.

அக்கினித்திரயம், s. The aggregate of the three fires maintained by the Brahmin householder, the Garhapatya, காருகபத்தியம், Dakshanagniyam, தக்ஷணாக்கினியம், and Ahavanêya, ஆகவனீயம். See தீ.

அக்கினித்திராவகம், s. Fire-water —such as nitric acid, &c.

அக்கினிநாள்—அக்கினிநட்சத்திரம், s. [astrol.] An inauspicious nakshatra or day. There are three in a year, viz, when the sun is in the last quarter of the second nakshatra, பரணி, when in the 3d nakshatra, கார்த்திகை, and when in the 1st quarter of the 4th nakshatra, உரோகணி.

அக்கினிபஞ்சகம், s. Danger of fire as an astrological result of the aggregate of five items.

அக்கினிபயம், s. [in calendars.] Danger or fear of fire.

அக்கினிப்பிரவேசம், s. Entering into or passing through fire, as a religious act.

அக்கினிப்பிழம்பு, s. A body or flame of fire.

அக்கினிப்பிளப்பு, s. A volcano, volcanic eruption.

அக்கினிமண்டலம், s. The seat of fire in the system—the abdomen.

அக்கினிமந்தம், s. Indigestion.

அக்கினிமலை, s. A volcanic mountain.

அக்கினிமிதிக்க, inf. To tread on fire, one of the thirty-two kinds of self-torture.

அக்கினிமூலை, s. The south-east region.

அக்கினியாதேயம், s. One of the twenty-one யாகம், sacrifices.

அக்கினியாஸ்திரம், s. A kind of arrow, ஓராயுதம் (c)

அக்கினியோகம், s. An inauspicious conjunction of the days of the week with the tithi திதி, as follows. 1 When the 5th or 11th tithi, Lunar day (திதி) occurs on Monday. 2. When the 5th tithi occurs on Wednesday. 3. When the 6th or 9th occurs on Thursday. 4. When the 8th or 10th occurs on Friday. 5 When the 9th or 11th occurs on Saturday. 6. When the 12th occurs on Sunday.

*அக்கினித்தம்பனம், s. Stopping the power of fire by magic, அக்கினிக்கட்டு. 2 One of the sixty-four கலைஞானம், கலைஞானமறுபத்துநாலிலொன்று.

*அக்கினிபூ, s. [ex அக்கினி et பூ blossom] Skanda, who led the celestial armies against the Asuras. Siva having cast his seed into the flame for the purpose of generating a warrior able to subdue Daruka one of the chief Asuras, Skanda was produced. In the Skanda Purana, where his wars are described at large, his birth is given differently, அக்கினிசன்மன்.

அக்கு, s. Little shells, cowries, பலகறை. 2. Beads or rings made of conch shells, சங்குமணி 3. Beads of religious mendicants, of seeds of the elæocarpus, உருத்திராட்சம் 4. The hump on an ox's back, எருத்துத்திமில். 5. Bone, எலும்பு. 6. The fruit of a tree, the Dellenia, *L*, உவாக்காய்.

அக்குமாலை, s. A necklace of sacred beads.

அக்குருக்கி, s. Consumption of the bones.

அக்குதொக்கு, s. [prov] Crisis, இரண்டுக்குநடுநிலை. 2. Doubt, uncertainty, instability, சந்தேகம் 3. Condition, terms of agreement, பொருத்தம்.

அக்குதொக்கில்லாதவன், s. One destitute of food and clothing, one without friends and relations.

அக்குரன், s. One of the seven of the 2d class of alms-giving princes, இடையேழுவள்ளலிலொருவன். (p.)

அக்குரூரன், s. The prime minister of கஞ்சன், கஞ்சன்முதன்மந்திரி. (p.)

*அக்குரோணி—அக்கோணி—அக்கோகிணி, s. [prop. அக்ஷௌகிணி] A complete army consisting of 109,350 foot, 65,610 horse, 21,870 chariots and 21,870 elephants, நாபடைத்தொகை; ex அட்ச, a carriage, et உஹிணி, assemblage. Wils. p. 5. AKSHOWHINY.

அக்குள்—அஃகுள், s. The armpit, கக்கம். (c.)

*அக்கை, s. Elder sister, அக்கா. (c.)

அக்கோ, inter. An exclamation of surprise, pity or distress, அதிசயவிரக்கச்சொல். (p.)

அக்கோலம், s. The தேற்று tree, and its nut. (M. Dic.)

அங்கசாலைக்காரன், s. A village servant, the same as கிராமப்பணிசெய்வான், who by order of the head of the village calls a meeting of the inhabitants, procures things wanted.

*அங்கணம், s. A court, a yard, முற்றம். Wils. p. 10. ANGANA. 2. A water pipe, aqueduct, a covered gutter or drain, சலதாரை. (p.) 3. Mud, mire, சேறு. 5. Borax, வெண்காரம். (M. Dic.)

அங்கணன், s. Siva, சிவன். 2. Vishnu, விட்டுணு. 3. Argha, அருகன (p.)

அங்கணி, s. Parvati, பார்வதி. (p.) 2. Kali, காளி. 3. The கற்றாழை plant, aloe. (M. Dic.)

அங்கண், s. That place, (used adverbially) there, as அக்கண். (p.)

*அங்கதம், s. Epaulet, a bracelet formerly worn over the shoulders, தோள்வளை. Wils. p. 10. ANGATHA. 2. A snake, பாம்பு. 3. Abuse, contemptuous language, sarcasm or offensive allusion வசைச்சொல். 4. Falsehood, பொய். 5. Elephant's food, யானையுணவு. (p.)

*அங்கதன், s. The name of a celebrated monkey, one of the heroes of the Ramayana, the son of Bali, வாலிமைந்தன். (c.) Wils. p. 10. ANGATHA.

அங்கத்தி, s. A term of respect used in addressing pandarams, which answers to தம்பிரான். (c.)

*அங்கம், s. A limb, member, part or organ of the body, அவயவம். 2. Body உடல். 3. Mark, sign, அடையாளம். 4. Skeleton, எலும்புக்கூடு. 5. Symmetry, well formed human or other shape as of letters, &c., as பாவினம். 6. (p.) A division of learning comprehending such science as is considered dependent on the Vedas; hence called சாங்கம், சாங்கம், உபாங்கம், and பிரத்தியங்கம். 7. A country, நாடு. 8. A language, நூல். 9. A bedstead, கட்டில். Wils, p. 9. and 10. ANGA.

அங்கசன், s. Kama, The Indian Cupid, மன்மதன்; ex ஜ, to be born. (p.)

அங்கசாதனம், s. A sign, mark. (c.) 2. The signs of the stars, &c., at one's birth.

அங்கசாதனம்பிடித்தல். Finding out any thing by signs or circumstances fixing suspicion upon one.

அங்கசேட்டை—அங்கசேஷ்டை, s. Distortion of the countenance from habit, grimace; ex சேஷ்டை, gesture.

அங்கநியாசம், s. A mental appropriation or the assignment of various parts of the body to tutelary divinities, by touching the several parts, and applying sacred ashes, accompanied with incantations, according to the usual mode of Hindu worship; ex நியாசம், arrangement. (p.)

அங்கபடி—அங்கவடி, s. Stirrup, குதிரையங்கபடி. (c)

அங்கப்பிரதக்கணம்—அங்கப்பிரதட்சிணம், s. A mode of worship by rolling round a temple after a car, &c, turning to the right, in performance of a vow, &c, (c.) ex பிர, before, et தட்சிணம், right.

அங்கப்பிராயச்சித்தம், s Expiation for bodily impurity, especially the oblation offered by the heir at the first funeral obsequies to remove the impurity contracted during the period of mourning. (c.)

அங்கமாலை, s. A பிரபந்தம் or poem describing the principal members of the body, such as the eye, face, breasts, &c., in the female, and shoulders, arms, breast, &c., in the male. The order of description must be from the feet to the hair of the head, or from the head to the feet. (p.)

அங்கயோகம், s. The eight qualities of a Yogi. See யோகம். (p.)

அங்கரக்கா, s. [local] அங்கரட்சா. A jacket, மெய்ச்சட்டை.

அங்கரட்சிணி, s. A coat of mail. (p.)

அங்கராகம், s. Anointing the body with perfumes, sacred ashes, sandal, &c.; ex ராகம், anointing. (p.)

அங்கர், s. Inhabitants of the country, அங்கம்.

அங்கர்கோமான், s. Kannan the king of the அங்கம், country, கன்னன். (p.)

அங்கவியல், s. The constituents of royalty. See அரசியல். (p.)

அங்கவீனன், s. One who has bodily defects, ஊனன். (c.)

அங்காதிபாதம், s. A system of anatomy; ex ஆதி first, et பாதம். (p.)

அனங்கன், s. [priv. அங்.] One without body, உடலிலி. 2. The Deity, [illegible]. 3. Kama, மன்மதன். (p.)

[illegible]ங்கம், s. All kinds, with வை[illegible] ரசம், as, அங்காங்கவைபோகம், all worldly enjoyments. (p.)

அங்கலாய், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To lament, be grieved, துக்கிக்க. 2. To covet, desire greatly, இச்சிக்க; ex அகம் et கலாய். (c.)

*அங்கனை, s. A woman, a female, a damsel, பெண். Wils. p. 10. ANGANA. (p.)

அங்கா, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To gape, open the mouth freely, yawn, வாய்திறக்க. (p.)

அங்கா, v. noun. Opening the mouth. அங்காத்தலைமுதலாய்முதற்தல்லாயம்பேரும், (நன்.) The letter அ originates in the head, and is pronounced by opening the mouth.

அங்காடி, s. [Tel. அங்கடி.] Bazaar, street of shops, கடைவீதி. (c.)

அங்காடிக்கூடை, s. A peddler's basket.

*அங்காரகம்—அங்காரம், s. Charcoal, burning or not, கரி Wils. p. 10. ANGARACA. (p)

*அங்காரகன்—அங்காரன், s. Fire or the god of fire, நெருப்பு 2. The planet Mars, from his fiery color, செவ்வாய். Wils. p. 10. ANGARACA (p)

*அங்காரவல்லி, s. [also written அங்காரவல்லி] A plant, குறிஞ்சா. Wils. p. 11. ANGARAVULLY. (M Dic.)

அங்காரி, s. Borax, வெண்காரம்.

அங்காளி, s. The goddess Kali, அங்காளம்மை. (c)

*அங்கி, s. A cloak, long garment, gown, surplice, நெடுஞ்சட்டை. (c.) 2. (p.) A person, one with a body, அங்கத்தையுடையவன், ex அங்கம் 3. (p) The third lunar asterism of the Hindus, கார்த்திகை. 4. The thirteenth lunar asterism, அத்தநாள். 5. Fire, அக்கினி. 6. The god of fire, அக்கினிதேவன்.

அங்கி வழிபாடுசெய்பவன், I perform all rites due to fire, (பாரதம்.)

அங்கிதாரணை, s. The principle of fire as operative in the body.

அங்கிநாள், s. The third lunar asterism. 2. The thirteenth lunar asterism, the day on which the god of fire was born.

அங்கிகரி—அங்கீகரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To accept, receive, approve, welcome, ஏற்றுக்கொள்ள.

*அங்கீகாரம்—அங்கீகாரம், s. Acceptance, approval, ஏற்றுக்கொள்ளுகை. Wils. p. 11. ANGEKARA.

அங்கீகாரஞ்செய். Receive me, gratify me.

*அங்கிசம், s. One of the thirty-two உபாங்கம், உபாங்கமுப்பத்திரண்டிலொன்று. (p.)

அங்கிடுதத்தி—அங்கிடுதுபேபபன், s. One who frequently changes his party or place, சாடோடி. 2. One of fickle or vagrant habits, as to dwelling or otherwise, நிலைகெட்டவன். (c.)

*அங்கிதம், s. A scar, mark on the body, உடற்றழும்பு. 2. Name given to the hero of a poem, பாட்டுடைத்தலைவன். (p.)

அங்கிரன், s. The name of a son of Brahma, a Rishi, one of the seven sages who were transferred to the skies where they appear as the stars of the great bear, அங்கிரசன். (p.)

*அங்கிரி, s. Foot, கால். (p.)

அங்கினி, s. A species of aloes, சிறுகற்றாழை. (M. Dic.)

அங்கு, [adverbially.] There, in that place, yonder, thither, in that life or state, in yonder world, அவ்விடம். (c.) 2. (p) A poetic expletive, அசைச்சொல்.

அங்கங்கே. There and there.

அங்கே. There.

அங்குசபிசாரி—அங்குசவலி, s. Horse gram. Glycine, L. கொள். (M. Dic)

*அங்குசம், s. An elephant's goad, யானைத்தோட்டி. Wils. p. 9. ANGUSHA. (p.)

அங்குசதாரி, s. Yellow sulphuret of arsenic, அரிதாரம். 2. (p.) Ganesa, விநாயகன். 3. An elephant keeper, யானைப்பாகன்.

அங்குசபாசதரன்—அங்குசபாசமேநதி, s. A name of Ganesa as bearing a cord and goad. (p.)

அங்குசபாணி, s. Ganesa, விநாயகன், as holding a goad 2 Kali as having a goad in her hand (p)

அங்குசரோசனம், s. The flour of the root Curcuma angustifolia, கூகைநீறு. (M Dic)

அங்குசோலி, s. The அறுகு, grass, அறுகம்புல்

அங்குஸ்தான், s. (For.) A wild goose, பெருநாரை. (c.)

*அங்குட்டம்—அங்குஷ்டம், s. The thumb, பெருவிரல். 2. (fig) A dwarfish person, beast, &c. குறளு.

அங்குட்டான்—அங்குஷ்டான், s. Thimble, a word used by Moormen, விரற்புட்டில். (c)

*அங்குரம், s. Germ, shoot, sprout from a seed, blade, முளை. 2. A kind of shrub, குப்பைமேனி. Wils. p. 9. ANKURA. (p.)

அங்குரார்ப்பணம், s. A ceremony preliminary to a religious or nuptial feast, in which seed is made to sprout, as an auspicious sign; ex அர்ப்பணம், placing.

அங்குரி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To sprout, shoot, முளைக்க. 2. To occur, appear, originate—used only in the third person neuter, உண்டாக. (p.)

*அங்குலம், s. A finger, விரல். 2. Finger's breadth, விரற்கடை. 3. (c.) Digit, one twelfth part of any dimensions. Wils. p. 11. ANGULA.

*அங்குலி—அங்குலீ, s. A finger, toe, விரல். 2. Tip of the elephant's trunk, யானைக்கைநுனி. (p.)

அங்குலிகம்—அங்குலியம், s A finger-ring, மோதிரம். (p)

அங்குலிதோரணம், s. The trilineal mark of the Siva sect, திரிபுண்டரம்; ex தோரணம், row. (p)

*அங்கூரம், s. A process in bone. முளை. (Anat.)

அங்கை, s. Palm of the hand, உள்ளங்கை. (Contraction of அகங்கை.) (p.)

அங்கோலம், s. A tree whose bark, leaves, roots and seeds are medicinal, அழிஞ்சில். (p.)

அங்஬னம்—அங்஬ன, s. (used adverbially.) There, in that place, அவ்விடத்தில். 2. So, in that manner, அவ்விதமாய். (p.)

அசகண்டர், s. A plant, Cleome, L., வேளைப்பூண்டு. (M. Dic.)

அசகம், s. A mountain sheep, மலையாடு. (p.)

*அசகியம், s. [vul. அசங்கியம்.] Disgust, dislike, அருவருப்பு. (p.)

*அசக்கியம், s. [priv. அ et சக்கியம்.] An impossibility, இயலாமை. (c.) 2. Sand with zinc, சாகமணல்.

அசக்கியன், s. An incompetent person.

*அசங்கதம், s. [vul.] Dis-respect, dis-esteem, contempt, இகழ்ச்சி. 2. Falsehood, பொய். 3. Irregularity, ஒழுக்கின்மை

*அசங்கமம்—அசங்கம், s. [priv. அ et சங்கமம், சங்கம.] Disunion, opposition, புணர்ச்சியின்மை. 2. Opposition of the sun and of a planet, கிரகங்கள் சூரியனுக்கு எதிர்நிற்கை. Wils. p. 93. ASANGAMA. (p)

அசங்கியம். A nuisance, அருவருப்பு.

அசங்கு, கிறேன், அசங்கினேன், வேன், அசங்க, v. n. To move, stir, அசைய. (c.)

அசங்கை, s. [priv. அ, prov.] Dishonor, மதிப்பின்மை (p)

அசசரம், s. The நெருஞ்சில் plant, Tribulus 2 A tree, Hyperanthera Moringa, முருங்கை. (M. Dic)

*அசஞ்சலம், s. [priv. அ et சஞ்சலம்.] Immobility, firmness, tranquillity of mind, அசைவின்மை (p.)

அசடு, s. Meanness, lowness, கீழ்மை. (p) 2. Fault, குற்றம். 3. (c) A small splint, a loose, uneven portion of a surface, as on a plate of metal, the finger nail &c, உலோகங்களிற் பெருமசடு.

அசடர், s. Low-caste people, ill-bred persons, கீழ்மக்கள்.

அசட்டை, s. [priv. அ et சட்டை.] Neglect, inattention, heedlessness, recklessness, indifference, வேண்டாமை 2. Contempt, disdain, disesteem, disrespect, மதியாமை. (c.)

அசட்டைபண்ண, v. a. To neglect, disregard, contemn, disdain.

அசதி, s. Ridicule, scoffing, laughter, joking, pleasantry, சிரித்துப்பேசுகை. (p.) 2. (பஞ்) Suddenness, சடுதி. 3 Lightness, carelessness, (often used for அயர்தி.) 4. Drowsiness, சோர்வு. 5. The name of a certain man who was praised by ஔவையார், supposed to be a shepherd, ஔவையார் கோவைபாடப்பெற்றவன். (c.) 6. (St.) An unchaste woman, வசவி. (p.)

அசதிக்கோவை, s. The name of a book wherein a shepherd named அசதி is praised by ஔவையார்; it contains four hundred stanzas like all கோவை books.

அசதிசன்னி, s. Apoplexy. (M.Dic.)

அசதியற, (used adverbially.) Attentively, giving the whole attention, free from other cares.

காதலர்தந்தைதாய்முன்அசதியாடிலர், they indulge not in laughter in the presence of the father and mother of their husbands.

*அசத்தம், s. [priv. அ et சத்தம்.] Absence of sound, சத்தமின்மை. (p.)

*அசத்தி, s. [priv. அ et சத்தி.] Incapability, weakness, impotence, பலவீனம். (p.)

*அசத்தியம், s. [priv. அ et சத்தியம்.] Untruth, falsity, பொய். (c.)

*அசத்து, s. [priv. அ et சத்து.] That which is vile, தீமை (பஞ்). 2. Unreality, உண்மையல்லாதது. (c.)

*அசத்துரு, s. [priv. அ et சத்துரு.] A friend, சிநேகன். (p.)

*அசத்துவம், s. [priv. அ et சத்துவம்.] Want of power, வலியின்மை. (p.)

*அசந்தர்ப்பம், s. [priv. அ et சந்தர்ப்பம்.] Inconvenience, சமயமின்மை. 2. Unfitness, சீர்ப்பட்டாமை. (c.)

*அசந்துஷ்டி, s. [priv. அ et சந்துஷ்டி.] Discontent, dissatisfaction, திருத்தியின்மை.

*அசந்தோடம்—அசந்தோஷம், s. [priv. அ et சந்தோஷம்.] Displeasure, dissatisfaction, regret, வெறுப்பு.

*அசபம்—அசபை, s. A particular muntra, அசபை. Wils p. 12. AJAPA. (p.)

*அசப்பியம், s. [priv. அ et சப்பியம்.] Vulgar and obscene language unfit for an assembly, commonly அசப்பியம்.

*அசமதாகம்—அசமோதகம்—அசமோதம், s. Omum, Ethiopian cumin. Sison Ammi, ஓமம். (M. Dic.)

*அசமந்தம், s. A mountain fig, மலையத்தி. 2. [priv. அ] Drowsiness, stupidity, laziness, மந்தகுணம். (c.) 3. Unconformity, சமபந்தமின்மை.

அசமந்தன், s. A lazy, stupid person.

*அசமயம், s. [priv. அ et சமயம்.] An unsuitable, inconvenient, unpropitious or improper time, ஒவ்வாச்சமயம்.

*அசமானம், s. [priv. அ et சமானம்] Unlikeness, incomparableness, உவமையின்மை.

*அசம், s. Goat, sheep, ஆடு. 2. Three years old paddy, மூவருடநெல். 3. An onion, வெங்காயம். Wils. p. 12. AJA. (p)

அசகசாந்தரம், s. A phrase meaning as different as a sheep is from an elephant, widely different; ex கசம், elephant, et அந்தரம், difference. (c.)

*அசம்பவம், s. [priv. அ et சம்பவம்.] Improbability, an extraordinary event, அதிசயம். 2. One of the three defects in composition, தருக்கநூலின் முக்குற்றத்திலொன்று. See தோஷம். 3. Non-existence, பிறவாமை. (p.)

*அசம்பாவிதம், s. [priv. அ et சம்பாவிதம்.] Improbability, சம்பவிக்கக்கூடாதது. (பஞ்.) (p.)

அசம்பி—அசம்பை, s. A bag, budget, a double bag, a traveller's wallet, தோட்பை. (c.)

*அசம்மதம், s. [priv. அ et சம்மதம்.] Disapprobation, சம்மதமின்மை.

*அசரம், s. [priv. அ et சரம் locomotion.] A motionless. inanimate thing, அசைவிலவாதது. (p.)

அசராது, s. The கொன்றை, tree, Cassia, L.

*அசரீரி, s. [priv. அ et சரீரி.] An incorporeal being, a spirit, voice or word spoken from the skies, the speaker being invisible, ஆகாசவாணி.

அசரு—அசர், கிறேன், அசர்ந்தேன், வேன், அசர, v. n. To become faint, careless, drowsy, &c., for அயரு. (c.)

அசர்ந்துபோனான், he was fatigued.

அசரை—அசறை, s. A small lamprey, river fish, ஓர்மீன். (c.)

அசர், s. [prop. அசறு.] Scurf, dandruff, scab, தலைச்சுண்டு. (c.)

*அசலம், s. [priv. அ et சலம் motion.] Fixedness. immobility, அசைவற்றநிலை. 2. A mountain, மலை. 3. The earth, பூமி. (p.)

அசலன், s. The Supreme Being, the immovable, immutable, God as not affected by emotions or passions, கடவுள். (p.)

*அசலனம், s. [priv. அ et சலனம்.] Immovableness, அசைவின்மை, (p.)

*அசலை, s. The earth, பூமி. (p.)

அசல், s. [prop. அயல்.] Vicinity, neighborhood, அருகாமை.

அசல், s. (Hin.) A very excellent thing, a first rate thing, உயர்ந்தது. 2. The original, மூலப்பிரதி. (c.)

அசலை, s. A gnat, a very small mosquito, கொசுகு. (p)

*அசனை, s. Name of a muntra, ஓர் மந்திரம். (p.)

அசறு, s. Scab, dandruff, scurf, புண்ணிலசடு (c.) 2. (p) Mud, mire, சேறு. 3. A small insect, ஓர்வண்டு.

அசனாங்கம், s. A dark red color, used in painting, அம்மிரவருணம். (p)

*அசனம், s. Food, போசனம். 2. Boiled rice, சோறு. Wils. p. 88 ASSANA 3 (p) The வேங்கை, tree. Wils. p. 94 ASANA.

அசனப்பிரியம், s. Epicurism, gluttony See under பாதகம்.

*அசனி, s. The thunderbolt as one of the twelve sources of pain or death, இடி. 2. Weapon of Indra, வச்சிராயுதம். Wils. p. 88. ASSANY. 3. A tree, அரிசம். (p)

*அசன், s. [priv. அ—prop. அயன்.] The unborn, an underived being; used for Brahma, Vishnu, Siva and Kama, பிறப்பிலி. 2. Father of Dasarada, தசரதனைப்பெற்றவன். Wils. p. 12. AJA. (p)

அசன்றிசா, s. A plant, Cleome, L. வேளைப்பூண்டு. (p.)

அசா, s. Weakness, faintness, தளர்ச்சி. (p.)

அசாஅத்தானும்... distress from lassitude. (In சால ...)

அசாவாமை, s. Vigor as opposed to faintness, as தளர்ச்சியின்மை.

*அசாக்கிரதை, s. [priv. அ et சாக்கிரதை.] Unwatchfulness, inattentiveness, விழிப்பின்மை. (c.)

*அசாதாரணம், s. [priv. அ et சாதாரணம், common.] Speciality, species, a special quality, பொதுவின்மை. (p)

*அசாதுரியம், s. [priv. அ et சாதுரியம்.] Want of eloquence, சொற்றிறமின்மை. See சாதுரியம். (p.)

*அசாத்தியம், s. [priv. அ et சாத்தியம்.] Impracticability, unprofitableness, இயலாமை. 2. Incurableness, irremediableness, குணமாகாமை. 3. Uncertainty, doubt, suspicion, நிலையின்மை.

*அசாரம், s. [priv. அ et சாரம்.] Insipidity, unsavoriness, சாரமின்மை. 2. Unprofitableness, பிரயோசனமில்லாமை.

*அசாவேரி, s. [priv. அ et சாவேரி.] One of the thirty-two tunes of the Hindus, ஓர்இராகம். (c.)

*அசி, s. The soul as identified or combined with the Deity. (உப. 69.) 2. A sneer, contemptuous smile, அவமதிச்சிரிப்பு. 3. A weapon in general, ஆயுதப்பொது. 4. A sword, cimeter, வாள். (p.)

அசி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To ridicule, எள்ளுக. 2. To destroy, அழிக்க. (p.)

*அசிதம், s. One of the twenty-eight A'gamas, சிவாகமம்இருபத்தெட்டினொன்று. See சிவாகமம். (p.)

*அசித்து, s. [priv. அ et சித்து.] Matter, சடம் See சித்து. (p)

அசித்துப்பொருள், s. Matter, material substance. சடப்பொருள்.

*அசிந்தியம், s. [priv. அ.] A number, a thousand quadrillions, ஓரெண். 2 Inconceivableness, சிந்தைக்கெட்டாமை (p)

*அசினம், s. The skin of an animal used as a seat, bed, &c. by religious devotees, தோலாசனம். Wils. p. 13. AJINA. (p.)

*அசீரணம், s. [priv. அ.] Indigestion, சமியாமை. (c.)

அசீரணபேதி, s. Diarrhœa from indigestion, indigested discharges.

அசீரணவாயு, s. Flatulency from indigestion, dyspepsy.

அசீர், s. (Hin.) Readiness, preparation ஆயத்தம். (c.)

அசுகுசு, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To be disgusted with, அருவருக்க 2. To suspect, surmise, சந்தேகிக்க. (c.)

அசுகுணி, s. A kind of eruption, chiefly about the ears, ஓர்வகைக்கரப்பன். 2. A small insect bred in plants and feeding on them, ஓர்பூச்சி. (c.)

அசுகை, s. [prop. அசைகை.] A conjectural circumstance, ஐயம். (c.)

*அசுசி, s. [priv. அ.] Impurity, pollution, சுசியின்மை. 2. (fig.) Disgust, அருவருப்பு. (c.)

அசுசிப்பட, inf. To be defiled, polluted, soiled, அசுத்தப்பட.

அசுசிப்படுத்த, inf. To defile, pollute.

அசுணமா—அசுணம், s. A species of bird which is said to be charmed by music, and while under the charm, to die, கேகயப்புள். (p.)

அசுணமாச்செவிப்பறையடுத்ததுபோலும், (Ram.) As the sound of a drum to the bird அசுணம்.

*அசுதந்தரம், s. [priv. அ.] Dependence, subjection, destitution, சுதந்தரமில்லாமை.

*அசுத்தம், s. [priv. அ.] Impurity, pollution, uncleanness, defilement, சுத்தமின்மை. 2. Unchasteness, வேசித்தனம். (c.)

அசுத்தப்பட, inf. To be defiled, polluted, soiled.

அசுத்தப்படுத்த, inf. To defile, pollute, soil.

*அசுபம், s. [priv. அ.] Inauspiciousness, unpropitiousness, அமங்கலம். (c.)

*அசுபம், s. A plant. Physalis, L., அமுக்கிரா. (p.)

அசுப்பு, s. [vul.] Suddenness, unexpectedness, சடுதி.

அசுமாற்றம், s. [prov.] Suspicion, ஐயம். 2. A hint, a conjectural circumstance, அசைகை.

அசுமாற்றங்காட்ட, inf. To give a hint commonly as one thief to another, or to make a noise as a thief, to ascertain whether people are at home or awake.

அசுமாற்றப்பட, inf. To be heard as a noise, or seen as a sight exciting suspicion of thieves or of mischief at hand.

அசுமானகிரி, s. (Hin.) A tester, canopy, மேற்கட்டி. (c.)

அசும்பு, s. Mud, moist land, slippery ground, வழுக்குநிலம் 2. A well, கிணறு. 3. Bad ground, பொல்லாநிலம் (p.)

*அசுரர், s. (sing. அசுரன்) A class of evil demi-gods the foes of the Devas, அவுணர். Wils. p. 96. ASURA.

அசுரகுரு, s. The planet Venus, சுக்கிரன்.

அசுரசந்தி, s. Afternoon, evening, சாயங்காலம். (c.)

அசுரநாள், s. The nineteenth lunar asterism, மூலநாள், which is the natal nakshatra of the demons, and therefore considered very unlucky. (p)

அசுரமணம், s. One of the eight kinds of marriage See மணம். (p)

அசுரமந்திரி—அசுரர்மந்திரி, s. The planet Venus, or its regent, being the Guru of the Asuras, as Brahaspata is of the Suras, சுக்கிரன்.

*அசுவசட்டிரம், s. A plant, as நெருஞ்சில். (p)

*அசுவம், s. A horse, குதிரை. (p.)

அசுவகந்தி, s. A medicinal shrub, as அமுக்கிரா, having the smell of a horse.

அசுவகந்திசூரணம், s. The medicinal root of that plant.

அசுவகந்திதையிலம், s. An ointment from the oil of this root.

அசுவசாத்திரம், s. Horsemanship as a science, அசுவபரீட்சை.

அசுவதாட்டி, s. The swiftness of a horse, குதிரையின்வேகம்.

அசுவத்தாமன், s. One of the seven சிரஞ்சீவிகள், which see, துரோணபுத்திரன். (c.)

அசுவபரி, s. A shrub, அலரி. (p.)

அசுவபரிட்சை—அசுவபரீட்சை, s. One of the sixty-four கலைஞானம். The knowledge of the good or bad qualities of a horse. 2. The act of trying the animal.

அசுவமேதம், s. The sacrifice of a horse, as practiced by former Hindu kings, ஓர்யாகம்.

அசுவலட்சணம், s. The qualities and temper of a horse.

*அசுவனி, s. [vul., prop. அச்சுவினி.] The first constellation, or lunar asterism, of the Hindus; which, besides indicating both the horns in the ram's head, and by two stars the base of the greater triangle of the head, comprehends one in the left foot of Andromeda. It is depicted in the form of a horse's head, குதிரை.

அசுழம், s. A dog, நாய். (p.)

*அசூசம்—அசூசி, s. [priv. அ.] Uncleanness in general, சுத்தமின்மை. 2. Ceremonial uncleanness, தீட்டு. (p.)

*அசூதி, s. [priv. அ.] A barren woman, மலடி. (p.)

*அசூயை, s. Envy, பொறாமை. 2. Calumny, அவதூறு. Wils. p. 97. ASOOYA. (p.)

*அசேஷம், s. [priv. அ.] All, the whole, முழுதும். Wils. p. 88. ASSASHA. (p.)

*அசேதனம், s. [priv. அ.] Irrationality, unconsciousness, ignorance, அறிவின்மை. See சேதனம். (p.)

அசை, *s.* An expletive, அசைநிலை. 2 Accent, இசைபயிற்சி 3 (*c*) The cud, இரைமீட்டு 4 (*p*) Metrical syllable, செய்யுளுறுப்பு. There are two kinds of அசை, viz.

(*a.*) நேரசை, when there is a single syllable, தனியசை.
1 When there is a long vowel, as ஆ.
2 When the vowel is short, as க.
3. When the short vowel is joined with a mute, as வெள்.
4. When the long vowel is joined with a mute, as வேல.

(*b.*) நிரையசை, when there is a compound syllable, இணையசை.
1. When two short vowels are joined, as வெறி.
2 When a short and long vowel are joined, as சுறா.
3. When two short vowels are joined with a mute, as in நிறம்.
4. When a short and long vowel are joined with a mute, as விளாம்.

அசைச்சீர், *s.* A foot of one syllable, as நாள் and மலர்

அசைச்சொல்—அசைநிலை, *s.* An expletive, அசைநிலைச்சொல்

அசைபோட—அசையிட—அசைவெட்ட, *inf.* To chew the cud, to ruminate.

அசையடி, *s.* One of the members of கலிப்பா. கலிப்பாவினுறுப்பு

அசையந்தாதி, *s.* A poem in which the last syllable of one verse and the first of the succeeding are the same.

அசை, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, *v. n.* To move, stir, tremble, ஆட. 2 To waver, quiver, totter, not being able to support a weight—as a slender waisted woman is poetically described to waver in walking, from the weight of her breasts, தள்ளாட. 3. (*p*) To lodge, sojourn, dwell in an appropriate place—as men in houses, towns, &c beasts in the forest, fishes in water, &c., தங்கியிருக்க 4. (*c*) To walk or ride for recreation, be active, be engaged in the performance of works, in distinction from the quiescence of the Gnani, உலாவ. 5. To be indolent, inactive, idle, சோம்ப. 6. To be disturbed, discomposed, agitated, கலங்க. 7. To be weary, exhausted, faint, சோர. 8 To fluctuate, hesitate, be confused by a rebuke, தடுமாறிக்க.

அசைகை, *v. noun.* Motion, moving, அசைவு. 2. Conjectural circumstance—as a rustling among leaves may excite conjecture of a snake being there, ஐயம்.

அசையாநிலை, *s.* A fixed state, immovableness, steadfastness.

அசையாமணி, *s.* A bell seldom rung; attached to the royal palace to inform the sovereign of any calamity or other extraordinary event, ஆராய்ச்சிமணி

அசையாமை, *neg. v. noun.* Firmness, fixedness, immovableness.

அசைவாட, *inf.* To hover, move or stir—as wind on the surface of water.

அசைவு, *v. noun.* Shaking, moving, motion, அசைதல். 2. A kind of swinging shelf, ஊசல். 3. Motion, passion, emotion as applicable to the qualities of the mind, மனவெழுச்சி. 4. Stir, bustle, agitation, சஞ்சலம். 5. Weariness, failure, fainting, சோர்வு.

அசை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v a.* To shake, move, stir, agitate, ஆட்ட. 2. To tie, bind, fasten with a tie, bandage, &c, கட்ட. 3. To warble in singing, lengthen the sound quaveringly, modulate the voice, இசையெடுக்க 4. To transact, perform, operate in nature and in all sentient beings, as the deity the sole spring and operator in all their movements and actions, to cause action, growth, &c. throughout the universe, இயக்க.

அசைத்தல்—அசைப்பு, *v. noun.* Shaking, moving, ஆட்டுகை 2. Tying, binding, கட்டுகை. 3 Speaking, சொல்லுகை. 4. *s* (*fig. prov.*) Arrogance, இறுமாப்பு.

*அசோகம், *s.* [*priv.* அ, *et* சோகம்.] Cheerfulness, freedom from sorrow and suffering, சோகமின்மை. 2. The Ashoca tree, செயலை, Uvaria longifolia, *L*, an evergreen. 3 One of the five arrows of Kama, மன்மதன் கணையிலொன்று. Wils p. 88. Ashoca 4 The Plantain tree, வாழை. 5 A tree, மருதமரம்.

அசோகன், *s.* Argha, the god of the Jainas, to whom the Ashoca is sacred, அருகன். (*p*)

அசோகு, *s.* The Ashoca tree, அசோகமரம் 2. One of the arrows of Kama, மன்மதனதுகணையிலொன்று.

அசோணம்—அசோணடி, *s.* A plant, சவரிவேர்த்திரம், Trichosanthes, *L.*

*அசௌசம், *s.* [*priv.* அ.] Uncleanness, அசுசி. Wils. p. 89. Ashowcha

அச்சகம், *s.* A plant, நீர்முள்ளி, Barleria, *L.*

அச்சகாரம்—அச்சாரம், *s.* (*Tel.*) Earnest money, money given in advance as security for the completion of a bargain, முன்பணம்.

அச்சந்நி, *s.* A plant, கத்தரி, Solanum, *L.*

அச்சபாரம், *s.* A grass, நாணற்புல், Saccharum, *L.*

அச்சமடம், *s.* A grass, முசுறுப்புல், Pommereullia, *L.*

அச்சம், *s.* The Agathy class of trees, அகத்தி, Coronilla, *L.* 2. Fear, dread, alarm, apprehension of danger, பயம் 3. Timidity, diffidence—as one of the four feminine qualities, மகளிர்நாற்குணத்திலொன்று. 4. Thinness—as in a metal plate, இலேசு. 5 A plate of metal, தகடு. (*p.*) 6. [*vul.*] Pureness, clearness, சரியொப்பு; as அவனச்சாதந்தைபோலிருக்கிறான். He is the pure likeness of his father.

அச்சக்குறிப்பு, *s.* The use of words which express by their sound, the emotions of fear, surprise, &c., பயபாட்டுக்குறி.

அச்சுறுத்த, *inf.* To alarm, intimidate, frighten.

அச்சுறுக்கை, *s.* A threat, பயமுறுத்தகை. 2. Caution, care, எச்சரிப்பு.

*அச்சயன், *s.* [*priv.* அ *et* க்ஷிய, *destruction.*] The Supreme Being, the imperishable being, கடவுள். Wils. p. 4 Akshaya.

அச்சரம், *s.* The thrush, நாவில்வருமோர்வியாதி. (*c.*) See அக்கரம்.

அச்சல், *s.* Repetition, turn, succession, தரம். (*c*)
மழை அச்சலச்சலாய்ப்பெய்கிறது It rains shower after shower, one cloud following another.

அச்சன், *s.* Father, master, தந்தை, [*prov*] of the Coorg country.

அச்சாணிமூலி—அருச்சாணிமூலி, *s* The உத்தாமணி shrub, Cynanchum, *L*

அச்சி, *s.* Acheen, a country, ஓர்தேசம்.

அச்சிறுவிலி, *s.* A tree, Cordia, *L.* See நறுவிலி

*அச்சு, *s.* Sanscrit vowels, வடமொழியுயிர். 2. Type, mould, stamp, கட்டளைக்கருவி 3. Axle of a carriage, also the cross beam supporting a well shaft, அச்சலக்கை 4. A weaver's reed, நெய்வாரகருவியிலொன்று 5. Soul, the form taken by the soul in any transmigration according to the actions of previous births, உயிர். 6. Mark, print, impression, அடையாளம். 7. An epoch, யுகம். (Kalasankalita.)

அச்சடிக்க—அச்சுப்பதிக்க, *inf.* To print.

அச்சடியன், *s.* Printed cloth, chintz.

அச்சாணி, *s.* A linch-pin, தேர்முதலியவற்றின்கடையாணி.

அச்சுக்கம்பி, *s.* An iron ramrod.

அச்சுக்கம்பு, *s.* A ramrod of wood.

அச்சுப்பலகை, *s.* The weaver's reed.

அச்சுப்பூட்டிமுழுக்க, *inf.* To pass the thread through the loom.

அச்சுருவாணி, *s.* [*impr. for* அருச்சுருவாணி.] The central bolt of a car.

அச்சலக்கை, *s.* The axle or cross beam of a well sweep.

அச்சுறை, *s.* The body, as the case of the soul.

அச்செழுத்து, *s.* Printed letters, words in print. 2. Sanscrit vowels.

*அச்சுதம், *s.* [*priv.* அ *et* சுதம்.] Permanency, fixedness, indestructibleness, கெடுதலின்மை. Wils p. 12. Achyuta.

அச்சுதன், *s.* The imperishable deity, அழியாமையுள்ளோன். 2. Vishnu, விட்டுணு. 3. Argha, அருகன். (*p.*)

அச்சுதன்முன்னோர்வந்தோன், *s.* The eighth incarnation of Vishnu, பலபத்திரன்.
அச்சுதானந்தகோவிந்தனே. O Govinda of imperishable bliss.

அச்சுதம், *s.* A mixture of white rice, kusha grass, turmeric, and powdered sandal wood, put on the foreheads at weddings, and while muntras are repeated, அறுகுவெள்ளரிசிகூட்டியணிவது. (*p.*)

அச்சுரம், *s.* A plant, the same as நெருஞ்சில், Tribulus, *L.* 2. A tree, முருங்கை, Hyperanthera Moringa, *L.*

*அச்சுவத்தம், *s.* A species of Banyan, the holy fig tree, அரசமரம், Ficus religiosa, *L.* (*p.*)

*அச்சுவம், *s.* Horse, குதிரை. See அசுவம். Wils. p. 90. Ashva (*p.*)

அச்சுவசாத்திரம், *s.* The art or science relating to horses.

அச்சுவிமுகாதனம், s. One of the hundred and eight positions of the Yogi, in which he sits cross-legged, places his elbows on his knees and rests his cheeks on the palm of his hands, காலமடித்து இரண்டு முழந்தாளினும் முழங்கையூன்றியிரண்டுகன்னங் கைகளிலும் கனனத்திலேவைத்திருப்பது.

*அச்சுவினி, s. The first lunar mansion (p) See அசுவினி. Wils. p. 91. Ashvini.

அச்சுவினிதேவர்—அச்சுவினிதேவதைகள், s. The two physicians of the gods, மருத்துவர், as born from the nostrils of a horse.

அஞ்சா, inter. An exclamation of wonder, அதிசயச்சொல். 2. Expression of pity or grief, இரக்கச்சொல் (p.)

அஞர், s. The ignorant, அறிவில்லார். 2. Affliction, distress, grief, துன்பம். (p.)

ஆரஞர், s. Extreme sorrow.

அஞலம்—அஞல், s. A gnat, mosquito, கொசுகு. (p.)

*அஞ்சம், s. A bird resembling a swan, அன்னம். (p.) See அம்சம.

அஞ்சபாதம், s. The footstep of a swan; the mark ✢ resembling it, ஓர் புள்ளடி.

*அஞ்சலி, s. Worship or respect by closing the hands, and, commonly, carrying them towards or over the head, கும்பிடு. Wils. p. 14. Anjali.

அஞ்சலி, s. A shrub, ஏறட்சுண்டி. Mimosa, L. 2. A bat, வௌவால். 3. A tree, மாவிலங்கை. 4. A shrub, சங்கங்குப்பி. 5. A creeper. See ஆடுதின்னாப்பாளை.

அஞ்சலிகை, s. A bat, வௌவால். (p.)

அஞ்சல், s. Post, express sent by authority, தபால். 2. Mail-stage, resting place on a journey, தங்கல். (c.)

அஞ்சற்காரன், s. A post man, messenger, courier, தபாற்காரன்.

அஞ்சற்குளச்சி, s. The same as குளாம்பாஷாணம், one of the thirty-two kinds of prepared arsenic.

*அஞ்சனம், s. Blackness, darkness, black coloring, கறுப்பு. 2. A collyrium or black paint for the eyelids, கண்ணுக்கிடுமை. 3. A black coloring or magic ointment put on the hand, &c. to assist in discovering lost, stolen, or concealed property; a species of magic, களவுபொருள் முதலியகாட்டுமை. 4. One of the eight elephants which support the world, being that of வருணன், regent of the west point, மேற்றிசையானை. Wils. p. 14. Anjana. 5. Medicine for the eye when a person is bitten by a venomous snake, and also for one who has fits, கலிக்கம். 6. A black stone, marble, சலவைக்கல். (p.)

அஞ்சனக்கலிக்கம், s. A magic ointment rubbed on the eyes or palms of the hand of one who wishes to discover any thing lost.

அஞ்சனக்கல், s. Sulphuret of antimony, a combustible used in fireworks, giving a blue flame. See கிமிள. (M. Dic.)

அஞ்சனக்காரன், s. A soothsayer, conjurer, sorcerer.

அஞ்சனக்கோல், s. A paint brush or pencil to blacken the eyelids.

அஞ்சனத்திரயம், s. Three species of magical ointments, viz., பூதாஞ்சனம், that which assists in discovering whether a person is possessed or not; சோரஞ்சனம், that which assists in discovering stolen property; and பாதாளாஞ்சனம், that which assists in discovering treasure buried under ground.

அஞ்சனபாஷாணம், s. One of the thirty-two kinds of native arsenic.

அஞ்சனமெழுத, inf. To paint the eyes.

அஞ்சனவண்ணன், s. Vishnu, the blue colored, திருமால.

அஞ்சனாவதி, s. The female of the elephant supporting the north-east, or the eighth angle, of the world, வடகீழ்த்திசையானைக்குப்பெண்யானை.

அஞ்சனி, s. A small flower-tree, காயா, Memecylon, L. 2. A grass, நாணற்புல், Saccharum, L. (p.)

*அஞ்சனை, s. Female of the elephant supporting the north, or seventh angle of the world, வடதிசையானைக்குப்பெண்யானை. 2. Mother of Hanuman, அனுமானதாய், also called அஞ்சனாதேவி. Wils. p. 14. Anjana.

அஞ்சிக்கை, s. [impr. for அஞ்சகை.] Fearing.

அஞ்சிதம், s. Existence, உண்டாயிருக்கை. 2. Agreement, union, பொருந்துகை. 3. Worship, வணக்கம்.

அஞ்சிதமுகம், s. One of the fourteen expressions of the countenance; the reclining of the head on the shoulders from pain or lassitude—as one bitten by a serpent, தலைசாய்த்திருதோளின்மேல் விழுகை. See முகம், மை.

அஞ்சு, s. Five. See ஐந்து.

அஞ்சாம்வருணம், s. The fifth caste, Pariahs, &c.

அஞ்சாலியிடையர், s. [prop. அஞ்சாலிடையர்.] A tribe of cowherds; whose women wear, in their marriage neck jewel, five ornaments, or ஐந்தாலி.

அஞ்சாரப்பெட்டி, s. [prop. அஞ்சறைப்பெட்டி.] A box that has five compartments, one in the middle and four surrounding, made of palmyra leaves or other materials for containing flowers, spices, &c.

அஞ்சுருவாணி, s. (as அச்சுருவாணி.) An iron bolt passing through the five tiers of a car.

அஞ்சுமூன்றுமுண்டானால்அரியாப்பெண்ணுங்கறியாக்கும். Even a young girl will be able to make a curry, when she has the following three and five things, viz., புளி, souring; மிளகு, pepper; உப்பு, salt; கடுகு, mustard; and சீரகம், cumin—which are the five; and the three are நீர், water; நெருப்பு, fire; and விறகு, fire-wood—said by an angry husband to his wife when the curry is not good.

பூதங்கள் அஞ்சும் அகத்தேநகும். The five elements will laugh within themselves. (குறள்.)

அஞ்சு, கிறேன், அஞ்சினேன், வேன், அஞ்ச, v. a. [used with the dative, sometimes with the accusative.] To fear, dread, பயப்பட, as அவனுக்கஞ்சுகிறேன், I fear him; அவனையஞ்சினான், He feared him.

அஞ்சல், v. noun. Fearing, dreading, பயப்படல். Also the optative, வியங்கோள்முற்று. 2. Defeat, தோல்வி.

அஞ்சாப்பட்டயம், s. [prov.] A certificate from the king, formerly inscribed on metal, clearing a man from the charge of guilt and re-establishing his rights as a citizen; a writ of authority, a security against oppression or ill-treatment. 3. A passport or writ of protection in passing through a country, தத்துவபரிபாலனபத்திரம்.

அஞ்சாமை, neg. v. noun. Fearlessness, கலங்காமை.

அஞ்சுகம், s. A parrot in general, கிளி.

*அஞ்சுமாலி, s. One of the twelve suns, பன்னிரண்டு சூரியரிலொருவன். 2. One of the twenty-eight A'gamas or sacred books of the Saivites, சிவாகமமிருபத்தெட்டிலொன்று. 3. Grandson of சகரன், சகரனபௌத்திரன்.

அஞ்சுவண்ணத்தார், s. A tribe of weavers, chiefly Mussulmans, நெய்வாரிலோர்பேதம்.

*அஞ்ஞத்துவம், s. [priv. அ.] Ignorance, destitution of spiritual knowledge, ஞானமிலாமை. Wils. p. 13. Anognatva.

*அஞ்ஞன், s. [priv. அ.] An ignorant person, அறிவிலான்.

*அஞ்ஞானம், s. [priv. அ.] Ignorance, spiritual ignorance, worldly illusion, belief in external appearances, destitution of the knowledge of the true God. This is the state of the soul from the beginning, and its condition till its மலம் is removed. When the fruits of its former actions are worked out, in sufferings and enjoyments, the soul begins to be enlightened by the grace of the Deity, its அஞ்ஞானம் then ceases, and ஞானம் commences, increases and ripens for its union with the Deity. Wils. p. 13. Anognana.

அஞ்ஞானி, s. An ignorant person, a heathen.

*அஞ்ஞை, s. An ignorant person, அறிவில்லான். 2. Ignorance of spiritual things or the beclouding of the understanding as the result of former actions or worldly attachments, மடம். (p.)

அடகு, s. (p.) Greens, vegetables, பசுமை. 2. Leaves used as food, இலைக்கறி. 3. (c.) Pledge, pawn, ஈடு. (. 227.)

அடக்கம், s. Restraint, repression, compression, அடக்குகை. 2. Subordination, submission, கீழ்ப்படிவு. 3. Restraining the senses, self-control, forbearance, பொறுமை. 4. Continency, command over the appetites, temperance, modesty, chastity, good behaviour, இச்சையடக்கம். 5. Concealment, sepulture, interment of a dead body, பிரேதமடக்குகை. 6. Retiredness, reservedness silence, taciturnity, மௌனம். 7. Contents of a box, &c., that which is comprehended, அடங்கியது. 8. Contents of a book, &c., epitome, abstract, summary, import, substance, பொழிப்பு. 9. Shrinking, compressing,—as a tortoise its members; reduction, condensation, compression, &c. of the powers of the mind, syncope from snake bite, &c., ஒடுக்கம். 10. [prov.] Fireworks in layers, producing successive discharges, பாணம். 11. Treasure kept in concealment, or laid by unobserved by others, புதைபொருள். 12. Erudition, profound knowledge connected with paucity of words and gravity of manners, அடக்கு or அடக்கு.

அடக்கவெழும்ப, *inf.* To revive as from the stupor caused by the bite of a snake, a fit, &c.

அடக்கம்பண்ண, *inf.* To bury, inter, entomb.

அடக்கு, *s.* Restraint, &c., as அடக்கம்.

அடக்கு, கிறேன், அடக்கினேன், வேன், அடக்க, *v. a.* To subject, control, curb, bring to order—as foes, &c., compress, coerce, restrain, tame, break—as a horse—constrain, repress, cause to recede, bring one to terms, to still, compose, கீழ்ப்படுத்த. 2. To reduce, lessen, condense, abbreviate, குறைக்க. 3. To deposit, conceal, stow away, cover, inter, infold, புதைக்க. 4. To contain, hold, கொள்ள. 5. To encroach upon, seize unjustly, கவர. 6. To engross, monopolize, கைவசஞ்செய்ய. 7. To embody, incorporate, திரட்ட.

அடக்கி, *s.* A taciturn person, one who conceals his real circumstances, ability, &c.

அடங்கு, கிறேன், அடங்கினேன், வேன், அடங்க, *v. n.* To obey, yield, become subject to, be subdued, கீழ்ப்படிய. 2. To shrink, become compressed, be reduced in size or vigor, be crammed into, condensed, குறைய. 3. To recede, be repressed, suppressed, restrained, ஒதுங்க. 4. To settle, subside, be laid—as dust, அமைய. 5. To be embodied, incorporated, திரள. 6. To be reduced low—as the system when near death, &c., சாக, ஓடுங்க.

அடங்கல், *s.* All, the whole, முழுமை.

புரமடங்கலுஞ்சுடுங்கணை. The arrow which destroyed the whole of the three cities. (In காந்தம்.)

அடங்கலர்—அடங்காதார், *s.* Foes, insubordinate persons, பகைவர். (*p.*)

அடங்கன்முறை, *s.* A book which treats of the ceremonies of the Saiva sect, தேவாரம்.

அடங்காப்பற்று—அடங்காப்பதி, *s.* A rebellious province, கீழ்ப்படியாதார் இருக்கும் ஊர்.

அடங்காமாரி, *s.* An audacious, contumacious, insubordinate woman, முரண்டானவள்.

அடங்காமை, *neg. v. noun.* Insubordinateness, rudeness, haughtiness, untractableness, கீழ்ப்படியாமை.

அடங்காவாரிதி, *s.* Urine, மூத்திரம். 2. Sea salt, கடலுப்பு.

பிராணனடங்க, *inf.* To faint, be in a trance as dead.

அடடா, *inter.* Exclamation of surprise or vexation, அதிசயக்குறிப்பு.

அடடா அவன் எவ்வளவு இரசமாய்ப்பாடுகிறான். O! how sweetly he sings.

அடதாளம், *s.* A mode of beating time, one of the seven தாளம்.

அடத்தி, *s.* Premium for ready money, வாசி. (*c.*)

அடந்தாளம், *s.* [*prop.* அடதாளம்.] A mode of beating time in music.

அடப்பம், *s.* [*prop.* அடைப்பை.] A betel pouch, வெற்றிலைப்பை. 2. A barber's bag, சுரைப்பை.

அடப்பனார்—அடப்பன், *s.* [*prov.*] An honorific appellation among fishermen, செம்படவரிலவன் பட்டப்பெயர்.

*அடம், *s.* Obstinacy, pertinacity, violence, பிடிவாதம். Wils. p 967 HATHA. 2.*Disgrace, contempt, ஈனம். 3. Intercourse, wandering, சஞ்சாரம். (*c.*)

அடஞ்சாதிக்க, *inf.* To withstand, oppose each other.

அடம்பண்ண, *inf.* To do evil, injure. (பஞ். 71.)

அடவாதி, *s.* An obstinate or revengeful person.

அடம்பாரம், *s.* The whole at once, altogether, in the mass, முழுதும். (*p.*)

அடம்பு, *s.* A running flower plant, including two species, viz., ஆடூக்காலடம்பு, and மானகுளம்படம்பு, ஓர்கொடி.

அடம்பங்கொடி—அடப்பங்கொடி, *s.* The above creeper.

அடம்பங்கொடியுந்திரண்டாலமிடுக்கு. Even the அடம்பு creeper when several are combined will be strong, i. e. very weak persons, when several are joined together, may be strong.

அடம்பம்பூ—அடப்பம்பூ, *s.* Its flower.

அடர், *s.* Closeness, crowdedness, செறிவு. 2. Pressing, oppressing, urging, நெருக்குகை. 3. A thin and flat plate of metal, &c., தகடு. (*p.*)

அடரடிபடரடி, *s.* Close onset, desperate fighting, hard scuffle—some falling and others treading on them, &c.; confusion as from trees beaten down in a storm, முற்றுமழிக்கை.

அடர்—அடரு, கிறேன், அடர்ந்தேன், வேன், அடர, *v. n.* To be close together, thick, crowded—as trees, stones, men, &c., நெருங்க. 2. To fight with, பொர. 3. To follow in close succession, நெருங்கித்தொடர. (*p.*)

அடரார், *s.* Foes, பகைவர். (*p.*)

அடர்ச்சி, *v. noun.* [*impr.* அடர்த்தி.] Closeness of trees, the hair, the threads in linen, the lines in a book, &c., நெருக்கம்.

அடர்த்திப்பலகை, *s.* [*prov.*] A thick plank.

அடர்ந்தேற்றம்—அடர்ந்தேற்றி, *s.* [*prov.*] Great vigor, oppression, force, violence, கொடுமை.

அடர்பு—அடர்வு, *v. noun.* Thickness, closeness, நெருக்கம். 2. Thinness, flatness, being the qualities of a plate of metal, ஐமை. 3. Thin plate of metal, &c., அச்சுத்தகடு. 4. Close succession, நெருங்கித்தொடர்கை.

அடர்ப்பம், *s.* [*prov.*] Thickness, closeness, நெருக்கம்.

அடர், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To press, oppress, urge, நெருக்க. 2. To attack, make an onset, பொர.

அடர்ப்பு, *v. noun.* Attack, onset, battle, போர். 2. Crowding, நெருக்குகை. 3. Urgency, oppression practised or suffered, நெருக்கிடை.

அடலை, *s.* Ashes, சாம்பல். 2. Battle field, போர்க்களம். (*p.*)

அடலைமுடலை, *s.* [*prov.*] Vain words.

அடல், *s.* A kind of fish, ஓர்மீன். [*prov.*] 2. Power, strength, வலி. 3. War, conflict, போர். 4. Victory, success, வெற்றி. 5. Murder, கொலை. 6. (as a *v. noun* from the root அடு.) Cooking, சமைக்கை. 7. The optative mood of the verb அடு, வியங்கோண்முற்று (*p.*)

அடலார், *s.* Foes, enemies, சத்துருக்கள். 2. Warriors, soldiers, போர்வீரர். (*p.*)

அடவி, *s.* Forest, jungle, a hilly forest, காடு. 2 A grove, சோலை. 3. (*fig.*) Collection, assemblage, கூட்டம். (*p.*) See சதாடவி, சடாடவி and பஞ்சடவி.

அடவிக்கச்சோலம், *s.* A kind of drug. See கச்சோலம்.

அடவிச்செநால், *s.* Bezoar, கோரோசனை.

அடா, *s.* [*prop.* எடா or ஏடா.] A term of calling, used to inferiors only, இழிமகனைவிளிக்குஞ்சொல். 2. An exclamation indicative of anger, contempt, reproof, surprise, &c., ஓரதிசயக்கிளவி.

எனடா. Why, what, sirrah.

அடாசனி, *s.* The புளியாரை plant, Oxalis, *L.*

அடாசு, *s.* [*vul.*] Putrified matter, any substance spoiled or damaged, an old, abject, mean, contemptible thing, மட்டுக்கெட்டது.

அடாசு, கிறேன், அடாசினேன், வேன், அடாச, *v. n.* [*prov.*] To recede, give place to, விலக. *v. a.* To stuff in, cram, திணிக்க.

அடாணா, *s.* One of the forty-two new Tamil tunes, ஓர்ராகம்.

அடாத்தியம், *s.* [*prov.*] Impropriety, injustice, அடாதது.

அடாத்து, *s.* [*prov. impr. for* அடாதது.] Insult, indignity, provocation, impropriety, தகாதது.

அடாவந்தி, *s.* Impropriety, அநியாயம். 2 Grievance, துன்பம். 3. False reproach, இட்டேற்றம். (*c.*)

அடி, *s.* Source, origin, bottom, foundation, beginning, basis, ஆதி. 2. Lower part of a tree, mountain, page, &c., மரமுதலியவற்றினடி. 3. Lineage, ancestry, stock or family, descent, வமிசவழி 4. Root or primitive of a word, the radical, முதனிலை. 5. A line in poetry, செய்யுளிலொருறுப்பு. (See உறுப்பு). 6. A man's foot, கால். 7. A measure, twelve inches the length of a person's foot, also of a pace, step, ஓரளவையளவு. 8. The print of a foot-step, foot-print, vestige, காற்சுவடு. 9. The sole of a sandal, shoe, &c., மிதியடியினடி. 10. Vicinity, neighborhood, nearness, proximity, சமீபம். 11. Underside, lower part, கீழ். (பஞ். உள.)—*Note.* There are five kinds of அடி as a metrical line. 1. குறளடி. 2. சிந்தடி. 3. அளவடி, or நேரடி. 4. நெடிலடி. 5. கழிநெடிலடி which see.

அடிகொள்ள, *inf.* To begin, originate, be founded, தொடங்க.

அடிகோல, *inf.* To lay a foundation for any building, அஸ்திவாரம்போட. 2. To take measures, undertake, make preparations, முயற்சிசெய்ய.

அடிக்கடி, *adv.* Frequently, often repeatedly, reiteratedly, பலமுறை.

அடிக்குடி, *s.* Suburbs; *ex* குடி, village.

அடிச்சேரி, s. The suburb of a town. 2. A village of the Vedda people.

அடிக்குள்ளே, Within a moment, in the same moment, before the next step is taken.

அடிச்சால், s. The first furrow in ploughing.

அடிச்சீப்பு, s. The first formed and best plantains of the bunch.

அடிச்சுவடு, s. Footsteps, காற்சுவடு.

அடிச்சூடு, s. Heat felt in the sole of the foot when walking.

அடிச்சேரி, s. Suburbs. See சேரி.

அடித்தலை, s. Order, regularity, வரலாறு. 2. Upside down, கீழ்மேல். 3. Beginning and end, முதலீறு.

அடித்தலைமாற்றம், s. Confusion, derangement, ஒழுங்கீனம்.

அடித்தட்டு, s. The lowermost deck of a ship.

அடித்தானம், s. Principal place, முதலிடம். 2. Lower part, கீழ்ப்புறம். 3. Foundation of a wall.

அடித்தடம், s. The print of a footstep, vestige. 2. The mark of stripes, prints of a foot, &c.

அடித்தளம், s. A ground-floor, பூமி. 2. Lower part or foundation of a wall. 3. Lower station or layer of a pile. 4. The rear of an army.

அடிநா, s. The root or lower part of the tongue.

அடிபணிய, inf. To fall at one's feet, reverence, submit, obey.

அடிபிடிக்க, inf. To get a clue to a thing. 2. To pursue. 3. To discover one's footstep.

அடிபெயர, inf. To start, take a step, move from the spot where one stands, பெயர.

அடிப்பட, inf. To be in subjection, கீழ்ப்பட.

அடிப்படுத்த, inf. To subdue, subject a country, a foe, bring into possession.

அடிப்படை, s. The chief division of an army. 2. The first layer in a well, &c.

அடிப்பட்டகாரம், s. One of the thirty-two kinds of prepared arsenic.

அடிப்பட்டசாந்தி, s. Great meekness.

அடிப்பட்டசான்றோர், s. Ancient sages.

அடிப்பதற, inf. To tremble as the feet, கால்நடுங்க. 2. (fig.) [prov.] To fail in business, lose a situation, wife or property. 3. To be perplexed in consequence of failure, &c.

அடிப்பந்தி, s. Head of the table or row of guests.

அடிப்பயன், s. The first benefit or advantage received by a person, முதற்பயன்.

அடிப்பற்ற, inf. To be scorched—as rice by heat with want of water, &c., அடிப்பிடிக்க. 2. To stick to the bottom of a vessel when boiling, அடிப்பிடிக்க.

அடிப்பாதை, s. Path, way, beaten path. 2. Usage, custom.

அடிப்பாய, inf. To leap as a child over a mark, play at leap-frog.

அடிப்பாரம், s. Ballast, the first layer of goods in a vessel.

அடிப்பார்க்க, inf. To deliberate, think how to act. 2. To measure time by the shadow.

அடிப்பிளை, s. Sand mixt with lead.

அடிப்போட, inf. To begin, undertake, make the first effort, effect an object, தொடங்க.

அடிமடக்கு, s. [in prosody] Repetition of a word or words with different meanings in the beginning of a line or the repetition of a line in a verse with different meanings.

அடிமடி, s. A secret place in the waistcloth.

அடிமடை, s. The commencement of a water channel.

அடிமண், s. The earth adhering to one's feet, taken for enchantments against him or for witchcraft.

அடிமயக்கு, s. Transposing the lines of a verse without destroying the sense. 2. A verse so formed.

அடிமறிமாற்றுப்பொருள்கோள், s. One of the four kinds of..., the lines of which are interchangeable at pleasure, the meaning remaining the same.

அடிமறிமாற்றுப்பொருள்கோள், s. Construction in which the lines of a stanza are interchangeable, the harmony and meaning remaining the same, or the harmony only slightly affected. See பொருள்கோள்.

அடிமுகனை, s. [vul.] Beginning—as of a story, &c.

அடிமுடி, s. Order, regularity, வரலாறு. 2. From beginning to end. 3. Upside down, கீழ்மேல். 4. Head and foot.

அடிமுரண்தொடை, s. One of the forty-three kinds of rhyme in which the first word of a line has a meaning opposite to that of the next, where darkness and moonlight are opposite.

அடிமோனைத்தொடை, s. One of the forty-three kinds of rhyme in which each line begins with the same letter.

அடியடியாக, adv. [prov.] In succession, as the descent of title, &c.

அடியந்தாதி, s. A repetition in verse. See அந்தாதி.

அடியளபெடை, s. Prolonging the sounds of long vowels at the beginning of every line.

அடியச்சுக்கோல், s. A flat piece of wood by which the potter marks his work and cuts it from the wheel below.

அடியறுதி, s. Time immemorial, antiquity.

அடியார், s. [sing. அடியான்—அடியாள்.] Slaves, servants as applied to devotees in reference to their deity, and used by persons of themselves in addressing superiors, to show respect, obedience or submission.

அடியிட, inf. To set on foot, commence an undertaking, a law suit, &c. 2. To make a beginning in braiding—as the bottom of a basket, the first end of a mat, &c.

அடியுரம், s. [prov.] Ancestral property, original stock. 2. Crop of a past year reserved for the sustenance of the following. 3. Manure put on the soil round a tree, &c. 4. Strength from food, power of wealth, &c.; strength.

அடியெடுத்துவைக்க, inf. To begin to walk as children.

அடியெதுகைத்தொடை, s. One of the forty-three kinds of rhymes in which the second letters of each line are of the same class.

அடியேன், s. I your slave, your humble servant.

அடியோடழிய, inf. To be destroyed utterly, extirpated.

அடியோட்டி, s. A triangular instrument with spikes, which, however placed, has one spike upward to pierce the feet of men or cattle, used in war, &c., a caltrop.

அடிவயிறு, s. The lower part of the belly, the abdomen.

அடிவாரம், s. Source, principle, cause. 2. Beginning, origin, bottom of a thing. 3. Ancient lines of ancestry.

அடிவரலாறு அறிந்தவன். Understanding from the first.

அடிவருட, inf. To chafe, stroke, or shampoo the legs of another.

அடிவாரம், s. The foot of a hill.

அடிவானம், s. Horizon, திகந்தம்.

அடிவிட—அடிவிரிய—அடிவிள்ள, inf. [prov.] To be cracked as the bottom of a chatty, &c. by use.

அடிவைக்க, inf. To step, set a step. 2. To begin to walk as a child. 3. To intrude one's self into an affair. 4. To begin a work.

மலையடிப்பட்டி, s. A village at the foot of a hill.

சிற்றடி, s. A small or delicate foot.

அடி, s. A blow, stroke, lash, stripe, a puff or blast of wind, அடிக்கும் அடி. (c.)

அடிபட—அடியுண்ண, inf. To be beaten, அறையுண்ண. 2 To be proclaimed, published, made common, பகிரங்கப்பட. 3 To be consumed, expended, செலவாக.

கலைகளிலடிபட்டவன். One versed in, or acquainted with many things.

அடிபிடி, s. [vul.] A scuffle, fight, சண்டை.

அடி, s. [prop. எடி.] A word for calling a female of lower caste, or an inferior, as, வாடி, come here, you (c.)

அடி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To beat, lash, smite, scourge, stamp, blow or beat as wind, சீ. 2. To defeat, overcome, wash away, carry away as waves, flowing water, &c., to flap, (as with wings) மோத. 3. [vul.] To kill, slay, slaughter, கொல்ல. 4. To fasten, make firm, drive in, அறைய. 5. To act with force and energy, make thorough work of, முயற்சியுடன்செய்ய. 6 v. n. To emit as a scent, வாசனையடிக்க—Note. This word joined to other verbs increases their intensity, as, மழையடித்துப்பெய்கிறது, It rains very hard. பேசிவெல்லடித்துவிட்டான், He confuted by argument,—spoke with fluency and overwhelming eloquence. அடித்துச்சொல்லிக்கொண்டுபோ, Speak fast, forcibly, fluently, &c. Added to neuter infinitives, it makes them active, as, சிதறடிக்க, to disperse.

அடிகாற்று, s. [prov.] A very powerful wind, a strong gale, a tempest.

அடித்துக்கொள்ள, inf. To beat one's self.

அவனுக்கு அதிஷ்டம் அடிக்கிறது. Good fortune abounds to him.

அடிகள், s. (sing. and plu.) Deity, கடவுள். 2. A lady, தலைவி. 3. Gurus, குருக்கள். 4. Munis or holy sages, முனிவர். 5. Elders, seniors, மூத்தோர். (சது)

அடிசில் s. Boiled rice, provisions, சோறு; ex அடு, to cook. (p.)

அடிமை, s. Slavery, bondage, service, தொண்டுபண்ணுந்தன்மை. 2. Slave, servant, devotee, தொண்டானவன். (c.)

அடிமைகொள்ள, inf. To receive, or use one as a slave, or servant.

அடிமைபூண, inf. To become the bond-servant of the deity, &c. (p.)

அடிமைப்பட, inf. To become a slave.

அடிமைப்படுத்த, inf. To enslave.

அடு, கிறேன், அட்டேன், வேன், அட, v. a. To cook, dress food, boil, roast, fry, &c., தீயிற்பாகமாக்க. 2. To destroy, kill, கொல்ல. 3. To conquer, subdue, subject, suppress as the passions, senses, &c., மேற்கொள்ள. (சூ. 104. 3.) (p.)

அடுகளம், s. Field of battle, போர்க்களம்; ex களம், area.

அட்டாலும்பால்சுவையிற்குன்றாது. Though milk be boiled, its flavour does not diminish. (மூதுரை.)

அட்டு, v. part. of அடு, (used substantively.) [prov.] Cooked or prepared provisions, சமைக்கப்பட்டது.

அடு, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. [used with the accusative.] To approach, approximate, come in contact with, கிட்ட. 2 To be near, close, adjacent, proximate, to propinquate, சேர. 3 To adhere, unite with, apply for protection, சார. 4 v. n. (with dative.) To belong, pertain, relate to, be fit for, suitable to, deserving of, conformable to, becoming, உரித்தாக. 5 To happen, occur, சம்பவிக்க.

எனக்கடுத்தவர். The people associated with or belonging to me, our own people, kindred.

அவனுக்கு அடுத்தபெண். She is a suitable woman for him.

ஒரு சொல் இரண்டு மூன்று நான்கு முறை அடுக்கும். The same word will be repeated twice, thrice, or four times. (Nan.)

அடாதது, appel. n. That which is improper, unfit.

அவனை நீ வீட்டிலே வரவிடல் அடாது. It is bad for you to have him come to your house.

அடாநிந்தை, s. Injustice, unfounded reproach.

அடுகிடை—அடுகிடைபடுகிடை, v. noun. [prov.] Lying down at a person's house determined not to leave till the thing asked is obtained, வருந்திக்கிடக்கை.

அடுக்க, inf. [used adv.] Near, near at hand.

அடுத்தடுத்துச்சொல்ல, inf. To reiterate.

அடுத்ததண்டனை, s. Deserved punishment.

அடுத்ததன்வண்ணமாமனமாகும். The associations of the soul determine its character. (In விராகம.)

அடுத்தவீடு, s. The next house.

அடுத்தார், s. Adherents, relations, சேர்ந்தார்.

அடுத்தாற்போலே. Very nigh, next to, near.

அடுத்திருந்து கழுத்தறுக்க, inf. To kill one by treachery.

அடுத்துவர, inf. To follow closely, come immediately after, in time or place, நெருங்கிவர.

அடுக்கவிட, inf. [prop. அடுக்கிவிட.] To pound paddy the second time, clear it well of the husks, &c., நெல்லையிரண்டாமுறை குற்ற. (c.)

அடுக்கல், s. A mountain, மலை. (p.) 2. v. noun. Heaping one upon another, அடுக்குதல்.

அடுக்களை, s. A kitchen, a cook-house, சமையல்வீடு. (c.)

அடுக்கு, s. A pile, row, tier, regular arrangement of goods or things, regular series, order, adjustment, system, வரிசை. 2. Orderly arrangements of subjects, the heads or topics in a writing or discourse, &c., எழுத்துமுறை. 3. Four threads of yarn—in use among weavers, நாலிழை. (c.) 4. Repetition of a phrase implying alarm, &c., with no other words intervening, அடுக்குச்சொல், as தீத்தீத்தீ, fire, fire, fire. (p.) 5. [in anat.] A layer, சிரேணி.

அடுக்கடுக்காகவைக்க, inf. To arrange many things in rows, pile up in order.

அடுக்கானகன்னி, s. A perfect woman.

அடுக்குக்குலைக்க, inf. To put in disorder, as things in a row, pile, &c.

அடுக்குக்குலைய, inf. To become disordered, deranged as business affairs, to go to decay as one's circumstances.

அடுக்குத்தீபம், s. A kind of lamp in temples, used by the priests before the idol.

அடுக்குத்தொடர், s. Repetition of a word or phrase two or three times, as பாம்புபாம்பு.

அடுக்குப்பண்ண, inf. To arrange, put in order, prepare.

அடுக்குப்பார்க்க, inf. [prov.] To rehearse as stage players, previous to the public exhibition (ஒத்திகைபோடுக is used on the continent.)

அடுக்குப்பானை, s. Pots arranged, especially in a cook-house, one upon another for various uses.

அடுக்குமல்லிகை, s. A species of the Arabian Jasmine, [illegible].

அடுக்குமுள்ளி, s. A species of the முள்ளி shrub.

அடுக்குமெத்தை, s. A couch with pillows placed one upon another. 2 A house built of different lofts, or stories.

அடுக்கு[illegible], s. A species of the [illegible]

அடுக்கு, கிறேன், அடுக்கினேன், வேன், அடுக்க, v. a. To pile up in order, place in rows, pack, arrange, put in contact, ஒழுங்காகவைக்க. 2. To arrange in a series, தொடுக்க.

அடுக்குகை, v. noun. A heaping up or laying in heap.

அடுகிலேசங்காரம், s. The செந்நாயுருவி plant.

அடுத்தி, s. Usury, extra premium for money, (used in the Southern provinces of the Peninsula) வட்டி. (c.)

அடுப்பு, v. noun. Adhering, joining, சேர்கை, [ex அடு, approach.] 2. s. Hearth, fire place for cooking, as கலவு; [ex அடுக்கு, the fire place being made of three stones or pieces of dried clay to support the pots.] 3 The star B'harani, the second lunar asterism of the Hindus, பரணி. 4 Fear, அச்சம்.

அடுப்பங்கரை, s. The front of the hearth; ex அடு, et கரை, margin.

கூட்டடுப்பு, s. A moveable heating apparatus, chafing dish, &c.

கிளையடுப்பு—கொடியடுப்பு, s. A side hearth.

அடுவல், s. [prov.] The mixture of paddy, and other grain, meslin, வரகும் நெல்லு மிகலப்பு.

அடை, s. Resort, attaining to, அடைதல். 2. A kind of cake, wafer, ஓரப்பணிகாரம். 3. Cake or bread in general, அப்பவருக்கம். 4. Incubation, அவயம். 5. A leaf, இலை. 6. Gravity, weight, கனம். 7. A slight support or prop, தாங்கி. 8 [in grammar.] A prefix, qualifying word, or clause, adjunct, accompaniment, அடைமொழி. In this meaning it includes உரிச்சொல் or adjectives and adverbs. (p.) 9. A pledge, கொருவை. 10. Tribute, the king's proportion of the produce of the land whether one-sixth or one-tenth, or otherwise, நிலவிறை. (c.)

அடைகாக்க—அடைகிடக்க, *inf.* To sit on eggs, incubate.

அடைகாய், *s.* Betel and areca nut.

அடைகொடுக்க, *inf.* To render the king's share of the produce.

அடைகோழி, *s.* A hen that sits on eggs.

அடைக்காய், *s.* Areca nut.

அடைக்குத்தகை, *s.* [*prov.*] Revenue from grain as farmed out by government.

அடைச்சீட்டு, *s.* [*prov.*] Receipt for the payment of tithe or tax.

அடைப்பை, *s.* A betel pouch, வெற்றிலைப்பை.

அடைப்பைக்காரன், *s.* The servant who carries the betel pouch, &c. of a great person.

அடையடுத்தவாகுபெயர், *s.* A species of metonymy, as, மருக்கொழுந்தநட்டான், he planted a twig of the absinthium, that is, the plant itself.

அடை, கிறேன், ந்தேன், வேன், அடைய, *v. a.* To approach, frequent, gain access to, reach, arrive at, சேர. 2. To obtain, get, enjoy, suffer, பெற. 3. *v. n.* To drift ashore, கரைசேர. 4. To apply for refuge or protection, take shelter with one, சரண்புக. 5. To subside, sink to the bottom, be deposited as a sediment, வண்டலபடிய. 6. To collect, adhere as dust, அழுக்கடைய. 7. To be choked, filled up, inclosed, stopped up, அர. 8. To be contiguous, adjacent, border upon, கிட்ட. 9. [*prov.*] To settle, become close, compact, hard—as bread not well leavened, sand by rain, &c., உரக்க. 10. To be preserved as pickles, &c., ஊறுகாயடைய. 11. To incline towards a color, நிறம்பற்ற. 12 To die, as a great or holy person, obtain bliss, absorption, &c., முத்தி, being understood.

அடைகல், *s.* The anvil.

அடைகாய், *s.* Pickled fruits, ஊறுகாய்.

அடைகுறடு, *s.* An anvil. 2. Tongs.

அடைகை, *v. noun.* Approximation, நெருங்குகை. 2. Attainment, acquisition, பெறுகை.

அடைகோட்டை, *s.* A blockaded fort.

அடைசொல்—அடைமொழி, *s.* A particle qualifying nouns, verbs, &c.

அடைமாங்காய், *s.* Unripe mango cut in pieces salted and dried in the sun.

அடையலர்—அடையலார், *s.* Opponents, foes, பகைவர். (*p.*)

அடையல், *s.* Any thing settled, drifted, deposited. 2. All. 3. A verbal from அடை.

கண்ணடைந்தபால், *s.* Milk partly spoiled from keeping.

அடை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To shut, close, stop up, சாத்த. 2. To lock, பூட்ட. 3. To block up a passage, obstruct, தடுக்க, (see குறள். அன்புடைமை. Ellis 215.) 4. To enclose, encompass, shut up, encage, fold cattle, &c., புகுத்த. 5. To secure, keep safely, conceal, காப்புச்செய்ய.

சுவாமிநெஞ்சிலடைத்தார். Swamy thought—kept in his mind.

அடைகல், *s.* A stone placed at the entrance of a sluice to prevent the water from flowing, மதகடைக்குங்கல.

அடைகுளம், *s.* [*prov.*] A tank with no outlet, pent up, stagnant water.

அடைசீலை, *s.* Cloth steeped in a medical preparation and put in the mouth for a sore throat, &c., அடைசுபொட்டணம்.

அடைத்தகுரல், *s.* A hoarse, husky voice.

அடைபட, *inf.* To be closed, shut up, அடைக்கப்பட. 2. To be obstructed, as a passage, &c., தடைபட.

அடைப்பன், *s.* Obstruction of the throat, quinsy in cattle, தொண்டைவியாதி.

அடைப்பு, *v. noun.* Shutting, closing, stopping. 2 *s.* Obstruction. 3. Enclosure 4 Trees, &c., enclosed. 5. A plug, stopper, peg. 6. A door.

காதடைப்பு, *s.* Obstruction of the ears or dullness of hearing, from cold, hunger. (*c.*)

மாரடைப்பு, *s.* Obstruction of the breast.

அடைமழை, *s.* Continual rain, விடாமழை.

அடைக்கலம், *s.* Obtaining protection, taking refuge, or shelter, சரண்புகல். 2. A deposit entrusted to one, பாதுகாவற்கொடுத்தபொருள். 3. Asylum, refuge, place of shelter, புகலிடம்.

அடைக்கலக்குருவி—அடைக்கலங்குருவி, *s.* A Sparrow that resorts for protection to houses, &c, commonly, அடைக்கலான்குருவி.

அடைக்கலங்காக்க, *inf.* To protect a refugee, to take care of a deposit—on which the Indian law is very strict.

அடைக்கலப்பொருள், *s.* A deposit, a thing deposited with one for safety.

அடைக்கலம்புக, *inf.* To fly to one for shelter, take refuge with one.

அடைக்கலம் வௌவுதலின்னாது. The appropriation of a deposit is improper. Ellis 298. (பஞ் 62.)

அடைசு, கிறேன், அடைசினேன், வேன், அடைச, *v. n.* To deviate from a course, recede, give place to, ஒதுங்க. 2. To incline towards a color, நிறஞ்சார. 3. To crowd, get close together, increase, நெருங்க. 4. *v. a.* To stuff in, compress as cotton in a pillow, grass in a basket, &c., put or keep in the mouth as betel, திணிக்க. 5. To cleave or adhere to, கிட்ட. 6. [*prov.*] As அடைய.

அடைசிப்போ. Give way, make room.

அடைசுபலகை, *s.* A board to fill the space above a door frame.

அடைச்சு, கிறேன், அடைச்சினேன், வேன், அடைச்ச, *v. a.* To adorn the head with flowers, stick flowers in the hair, மலர்சூட்ட. (*p.*)

கள்ளறுசெய்தனுங்கறப்புறவடைச்சி. Sticking in their hair the mellifluent and fragrant neythal flowers. (In சிலப்பதிகாரம்.)

அடைப்பம், *s.* A small bag in general, சாமான்பை. 2. Barber's case, அம்பட்டனுடையபை. (*c.*) 3. (*vul.*) [*ex* அடை, leaf.] A betel pouch, வெற்றிலைப்பை.

அடைமானம், *s.* Means, method, வழிவகை. 2. Pledge, pawn, ஈடு 3. An equivalent, பிரதி. 4 Resemblance, comparison, உவமானம் (*c*)

அடையாளம், *s* Mark, sign, symbol, emblem, representation, இலாஞ்சனம்.

அடைவு, *s.* Manner, fitness, order, propriety, succession, வழி. 2. Pledge, equivalent, ஈடு. 3. Resemblance, comparison, உவமானம். 4. All, the whole, சமஸ்தம். (*p*) 5. *v. noun* [*ex* அடை] Resorting, attaining, &c, including all the meanings of அடை, அடைதல.

நாளடைவிலேதருமஞ்செய். Practise acts of benevolence daily. (நாலடியார்)

*அட்சதை, *s.* An entire grain of rice, முழுவரிசி. Wils. p. 3. Akshata. 2 Whole rice mixed with saffron and put on the forehead of an idol, or of its worshipper or given to a Brahman, மஞ்சளரிசி. (*p.*)

அட்சதைப்பொட்டு, *s* Mark made on the forehead with அட்சதை.

*அட்சம், *s.* Eye, கண். 2. Terrestrial latitude, அக்கம். Wils p 3 Aksha.

அட்சி, *s.* A seer.

அட்சகன்னம், *s.* Argument of latitude.

அட்சபாகை, *s.* Degree of latitude.

அட்சபாதன், *s.* A name of கௌதம Rishi, the author of நியாயசாஸ்திரம், and தருக்கசாஸ்திரம்; who had an eye in the foot. 2. A follower of Nyaya system of philosophy.

அட்சமாலை, *s.* A Rosary. See அக்கமாலை.

அட்சவித்தியாசம், *s.* Difference of latitude.

*அட்சய, *s.* One of the sixty years which form the Hindu cycle, வருடம்.

*அட்சயம், *s.* [*priv.* அ.] Permanence, that which will not waste or decay, கேடின்மை. (*p.*) Wils. p 4. Akshaya.

அட்சயதூணி, *s.* A quiver of Arjuna, அருச்சுனன்அம்புக்கூடு.

அட்சயபாத்திரம், *s.* The vessel or plate given to the Pandawars by the sun, பாண்டவருக்குச் சூரியன் கொடுத்தபாத்திரம். 2. A beggar's basket carried by the Vishnu Brahmans, வைஷ்ணவர்க்கு ஐயமேற்கும்பாத்திரம்.

*அட்சரம், *s.* (See அக்கரம்.) A letter, character, எழுத்து. (*p.*) Wils. p. 4. Akshara.

அட்சரகணிதம், *s.* Algebra, பீசகணிதம்.

அட்சரசுத்தி, *s.* Correct utterance, exact pronunciation, உச்சரிப்புத்திருத்தம். 2. Correct chirography, எழுத்துத்திருத்தம்.

அட்சரதாபனம், *s.* Enclosing letters or incantations in magical circles for amulets.

அட்சரப்புல், *s.* A kind of grass, பிரைப்புல், Panicum, *L.*

*அட்சி, *s.* Eye, கண். Wils. p. 4. Akshi.

மீனாட்சி, *s.* Parvati, the fish-eyed goddess.

அட்டகாசம், s. A loud or horse laugh as in defiance of an enemy before an attack, பெருநகை. (p.)

அட்டணை, adv. Across, குறுக்கே.

அட்டணைக்கால், s. Folded feet.(c.)

அட்டம்—அஷ்டம், s. Nutmeg, சாதிக்காய்

*அட்டம், adv. Cross-wise, across, குறுக்கு. 2. s [prov] Side, vicinity, பக்கம்.

அட்டங்கால், s. Sitting cross-legged.

*அட்டம்—அஷ்டம், s. Eight, எட்டு. (p.) Wils. p. 92 ASHTAN.

அட்டகணம்—அஷ்டகணம், s. [in poetry.] The eight kinds of feet with which the invocation of a poem may begin; four indicative of good, and four of evil. See கணம்.

அஷ்டகம், s. A collection or series of eight things, எட்டினைகூட்டம் 2. A Sanscrit poem, every eight stanzas of which are of the same kind of verse, வடமொழியிலோர்பிரபந்தம். Wils. p. 91. ASHTAKA.

அஷ்டகருமம், s. The eight kinds of கருமம். (p) See கருமம்.

அஷ்டகிரி, s. The eight sacred mountains. See கிரி.

அஷ்டகுற்றம், s. The eight imperfections of creatures. See குற்றம்.

அஷ்டகுன்மம், s. Eight different kinds of disease occasioned by obstructions. See குன்மம்.

அஷ்டகை, s. The eighth திதி, as அட்டமி. 2. One of the twenty-one sacrificial rites, இருபத்தொருயாகத்திலொன்று.

அஷ்டகோணம்—அஷ்டதிக்கு, s. The eight regions or cardinal points, எட்டுத்திசை. See கோணம்.

அஷ்டசித்தி—அஷ்டமாசித்தி, s. The eight super-human powers, எண்வகைச்சித்தி. See சித்தி.

அஷ்டசுபம்—அஷ்டமங்கலம், s. The eight auspicious objects, to meet which is thought a favorable omen. See மங்கலம்.

அஷ்டதந்திரவாதம், s. One of the eighty disorders from flatulency, combining eight bad symptoms.

அஷ்டதனம், s. The eight special advantages; viz. 1. ரூபம், beauty. 2. சம்பத்து, acquisitions. 3. வித்தை, skill. 4. விவேகம், wit, ingenuity. 5. குணம், good disposition. 6. தனம், gold. 7. நல்லகுலம், good caste. 8. வயது, age.

அஷ்டதானபரீட்சை, s. The eight symptoms of disease. See பரீட்சை.

அஷ்டதிக்கயம், s. The eight elephants of the cardinal points, எட்டுத்திக்கு யானை. See திக்கயம்.

அஷ்டதிக்குப்பாலகர், s. The regents of the eight cardinal points, எண்டிசைப்பாலகர். Se திக்குப்பாலகர்.

அஷ்டநாகம்—அஷ்டமாநாகம், s. The eight serpents, எண்வகைநாகம். See நாகம்.

அஷ்டபந்தனம், s. One of the eight forms of puja. 2. Binding the cardinal points by incantations, &c. See திக்குக்கட்டு.

அஷ்டபந்தனஞ்சாத்த, inf. To put a mixture of wax, resin, vermilion, frankincense, butter, &c., in the niche around a stone idol.

அஷ்டபோகம், s. The eight species of enjoyment See போகம்.

அஷ்டப்பிரமாணம், s. The eight laws of evidence See பிரமாணம்.

அஷ்டமணம், s. The eight kinds of marriage. See மணம்.

அஷ்டமச்சனி—அஷ்டமத்துச்சனி s Saturn situated in the eighth sign from that of one's birth, when his influence is deemed the most malignant, எட்டாமிடத்துச்சனி.

அஷ்டமாந்தம், s. The eight kinds of disease in children. See மாந்தம்.

அஷ்டமி, s. The eighth day of the moon, either waxing or waning, எட்டாந்திதி. 2. The eighth of any series or number, எட்டாவது.

அஷ்டமூர்த்தம், s. The eight forms assumed by Siva, spiritual and natural, regarded as his bodies.

அஷ்டமூர்த்தி, s. Siva, சிவன். See the preceding.

அஷ்டமூலம், s. The eight medicinal roots. See மூலம்.

அஷ்டமெய்ப்பரிசம்—அட்டமெய்ப்பரிசம், s. The eight sensations of the body. See மெய்ப்பரிசம்.

அஷ்டயோகம்—அஷ்டாங்கயோகம், s. The eight things to be observed by a Yogi. See யோகம்.

அஷ்டலட்சணம், s. The eight attributes of God. See குணம்.

அஷ்டலட்சுமி, s. The goddess of fortune, or patroness of wordly things, எண்வகையிலக்குமி, viz. 1. தனலட்சுமி, patroness of riches. 2. தானியலட்சுமி, patroness of grain. 3. தைரியலட்சுமி, patroness of boldness. 4. சௌரியலட்சுமி, patroness of bravery. 5. வித்தியாலட்சுமி, patroness of science. 6. கீர்த்திலட்சுமி, patroness of fame. 7. விசயலட்சுமி, patroness of victory. 8. இராச்சியலட்சுமி, patroness of kingdoms.

அஷ்டலோகபஸ்பம், s. A medicine composed of eight metals: 1. பொன், gold. 2. வெள்ளி, silver. 3. செம்பு, copper. 4. இரும்பு, iron. 5. வெண்கலம், white copper. 6. தரா, brass. 7. வங்கம், lead. 8. துத்தநாகம், zinc, with different salts and vegetable juices; the whole prepared by fire and reduced to powder to be used in various diseases.

அஷ்டவசுக்கள், s. The eight வசுக்கள், a class of தேவர் or gods. See வசுக்கள்.

அஷ்டவணிகருணம், s. The eight qualities of a good tradesman. See வணிகருணம்.

அஷ்டவருக்கம், s. The eight things used for medicines. 1. சீரகம், cumin. 2. கருஞ்சீரகம், black cumin. 3. சுக்கு, dry ginger. 4. மிளகு, pepper. 5. திப்பிலி, long pepper. 6. இந்துப்பு, rock salt. 7. பெருங்காயம், assafœtida. 8. ஓமம்—அசமதாகம், the omum seed. 2. The eight astrological divisions of the rising sign at the time of one's birth.

அஷ்டவருக்கு, s. Impr. for அஷ்டவருக்கம் in the latter meaning.

அஷ்டவிகாரம், s. The eight evil dispositions of men. See விகாரம்.

அஷ்டவூறு, s. The eight perceptions of the senses. See ஊறு.

அஷ்டவெச்சம், s. The eight natural defects of the body. See எச்சம்.

அஷ்டவெற்றி, s. The eight kinds of conquest. See புறத்திணை.

அஷ்டவெற்றிமாலை, s. The eight kinds of wreaths with which conquerors were crowned. See வெற்றிமாலை.

அஷ்டாங்கம், s. The eight parts of the body, viz.; the feet, hands, shoulders, forehead, breast.

அஷ்டாங்கநமஸ்காரம், s. Worship with the eight members of the body, the feet, hands, shoulders, breast and forehead, கால்கள், கைகள், தோள்கள், மார்பு, நெற்றி என்னும் எண்வகையுறுப்புக்களுற செய்யும் வணக்கம்.

அஷ்டாங்கநிலந்தோய்தல், v. noun. Prostrating on the face, causing the above eight members to come in contact with the ground.

அஷ்டாங்கயோகம், s. The eight qualities and observances of a Yogi. See யோகம்.

அஷ்டாதசகணம், s. The eighteen classes of celestials. See கணம்.

அஷ்டாதசகுணம், s. The eighteen properties of the body, யாக்கைக்குற்றம் பதினெட்டு. See யாக்கை.

அஷ்டாதசதருமசாஸ்திரம், s. The eighteen books of the Hindu law and doctrine. See தருமநூல்.

அஷ்டாதசபாஷை, s. The eighteen languages of India. See பாஷை.

அஷ்டாதசபுராணம், s. The eighteen Puranas. See புராணம்.

அஷ்டாதசமூலம், s. The eighteen kinds of medicinal roots; viz.

1. கொடிவேலி. A shrub, Plumbago Zeylanica, L.
2. எருக்கு. A shrub, Asclepias gigantea, L.
3. நொச்சி. A medicinal tree, Vitex Negundo, L.
4. முருங்கை. The Moringa tree, Hyperanthera Moringa, L.
5. மாவிலங்கை. A tree, Cratæva Tapia, L.
6. சங்கங்குப்பி. A shrub, Volkameria inermis, L.
7. தழுதாழை. A tree, Clerodendrum Phlomidis, L.
8. குமிழ். A shrub, Gmelina Asiatica, L.
9. பாதிரி. A tree, Bignonia Chelonoides, L.
10. வில்வம். A sacred tree, Cratæva religiosa, L.
11. கண்டங்கத்தரி. A medicinal plant, Solanum Jacquini, L.
12. கறிமுள்ளி. A thorny plant, Solanum Indicum, L.

13. சிற்றுமல்லி. The wild jasmine, Jasminum augustifolium, L.
14. பேராமல்லி. A spreading jasmine, Jasminum undulatum, L.
15. வேர்க்கொம்பு. Green ginger, Amomum Zingiber, L.
16. கரந்தை. A plant, Ocymum Basilicum, L.
17. தூதுளை. Three lobed nightshade, Solanum trilobatum, L.
18. நன்னாரி. Country sarsaparilla, Periploca Indica, L.

அஷ்டாதசபுராணம், s. The eighteen treatises on history and mythology; [ex அஷ்டாதச-உப-புராணம்] viz. 1. உசனம். 2. கபிலம். 3. காளி. 4. சனற்குமாரம். 5 சாம்பவம். 6. சிவதன்மம் 7. சௌரம். 8. துருவாசம். 9. நந்தி. 10. நாரசிங்கம். 11. நாரதீயம். 12 பராசரம். 13. பார்க்கவம். 14. ஆங்கிரம். 15. மாரீசம். 16 மானவம். 17. வாசிட்டலைங்கம். 18. வாருணம்.

அஷ்டாவதானம், s. The art of attending to eight things or studies at once, ஒரேவேளையிலெட்டுக்காரியத்தைச் சிந்திக்கை.

அஷ்டாவதானி, s. One who is skilled in the above art.

அஷ்டைச்சுவரியம், s. Essentials for prosperity, or eight kinds of wealth, எண்வகைச்செல்வம். See ஐசுவரியம்.

அட்டம்பாரிக்க, inf. [prov.] To enlarge in bulk as a tree, பருக்க. 2. To pass side by side, walk abreast, பக்கஞ்சார்ந்துசெல்ல, ex அட்டம், side. (c.)

அட்டவணை, s. Index, table of contents, register, வரிசைக்குறிப்பு. (c.)

அட்டாதுஷ்டம் — அட்டாதுஷ்டி, s. Abuse of power, overbearing cruelty, atrocity, insubordination, அடாததுஷ்டத்தனம். (c.)

*அட்டாலம், s. An upper room, or pavilion on the flat roof of an Indian house, மேன்மாடம். (p.) Wils. p. 15. ATTHALA.

அட்டாலை — அட்டாளை, s. [prov.] A kind of roofed seat or stage in a garden, field, sheep-fold, &c. in which a person may watch, காவற்பரண். 2. An upper room, மேன்மாடம். (c.)

அட்டாளைமரம், s. A tree, Ficus Acetosa, Nob.

அட்டி, s. (Tel.) Hinderance, impediment, procrastination, delay, தடை, (பகு. அக.) 2. Licorice, அதிமதுரம், (திவா.) 3. Red Sandal wood, செஞ்சந்தனம். (சது.) See மதகம்.

அட்டிசொல்ல, inf. [used with the dative.] To put off, postpone, prolong, procrastinate, speak in disapprobation of, தடைசொல்ல.

அட்டிகை, s. [vul.] A necklace worn close to the neck, ஓர்வகைக்கழுத்தணி.

அட்டிமை, s. Sison, or Bishop's weed, ஓமம்.

அட்டில், s. A kitchen, மடைப்பள்ளி; ex அடு, imper. cook. (p)

அட்டு, கிறேன், அட்டினேன், வேன், அட்ட, v. a. To pour out, வார்க்க. (p.) (குறள். 110. அதி.)

அட்டை, s. A leech, also several kinds of small reptiles as centipedes, &c.. சிலஊர்வனவற்றிலொன்று. (c.) 2. [Madr.] The sole of a shoe, செருப்பினடி.

அட்டோலகம், s. [prov. impr. for ஒட்டோலக்கம்] Mirth, festivity, show, pomp, magnificence, ஆடம்பரம்.

அணங்கு, s. An inferior deity, a divinity not supreme, தெய்வம். 2. A female deity, goddess, a female inhabitant of Svarga, தெய்வப்பெண். 3. Women in general, பெண்கள். 4. Beauty, அழகு. 5. Desire, ஆசை 6. Pain, affliction, suffering, வருத்தம். 7. Disease, நோய். 8 Killing, கொலை. 9. Fear, அச்சம். 10. A species of devil-dancing to obtain the aid of a deity to remove sickness, தேவராக்காடுக்கூத்து. 11. Dance to Skanda, வேலனாடல் (திவா.) (p)

அணங்காட, inf. To be possessed by a spirit so as to utter oracles, attended with various gestures and actions, சன்னதம்.

அணங்காட்டு. v. noun. Possession with its accompanying gestures, வெறியாட்டு.

அணங்கு, கிறேன், அணங்கினேன், வேன், அணங்க, v. a. To kill, கொல்ல. 2. To desire, விரும்ப. 3 To fear, அஞ்ச. 4. v. n. To suffer, be in distress, வருந்த. (p)

அணம் — அணரி, s. The palate or roof of the mouth, மேல்வாய். (p.)

அணல், s. The lower part of the mouth, கீழ்வாய். 2. Throat, windpipe, மிடறு. (p)

அணவு, s. Middle, நடு. (p.) (சது.)

அணவு, கிறேன், அணவினேன், வேன், அணவ, v. n. To approximate, come close to, சேர. 2. To unite, join, coalesce, இணைய.

அணுப்பு, கிறேன், அணுப்பினேன், வேன், அணுப்ப, v. a. [prov. not approved.] To deceive, cheat, ஏய்க்க. (c.)

அணுப்பு, v. noun. Cheating, deception, ஏய்க்கை.

*அணி, s. Boundary, limit, எல்லை. Wils. p. 15. ANI.

அணி, s. Ornament, adorning, decoration, அலங்காரம். 2. Jewels, ஆபரணம். 3. Beauty, அழகு. 4. A rhetorical embellishment, a figure of speech, ஓரணியிலக்கணம். 5. Rhetoric, அணியிலக்கணநூல். 6. Order, regularity, ஒழுங்கு. 7. Row, rank or file of an army, சேனைநிரை. 8. A main body or division of an army, படைவகுப்பு. 9. A garland, wreath or string of flowers, மாலை. 10. Greatness, பெருமை. 11. Goodness, நன்மை. 12. Instruments, tools, utensils, implements, எத்தனங்கள். 13. Materials, தளவாடம். 14. Stores, சம்பாரம். (p.)

அணிபடுத்த, inf. To arrange, regulate, set in order, in rows, in array.

அணிவகுக்க, inf. To arrange troops, set in array.

அணிவகுப்பு, s. Battle array, படைவகுப்பு.

அணிவடம், s. Ornamental string of jewels, necklace.

அணிவிரல், s. The ring finger, மோதிரவிரல். (p.)

பேரணி, s. Main body, or centre of an army.

பின்னணி, s. Rear, or rear-guard.

முன்னணி, s. The van, or advance guard.

அணி, கிறேன், ந்தேன், வேன், அணிய, v. a. To put on jewels, garlands, clothes, &c., பூண. 2. To adorn with ornaments, beautify, embellish, garnish, அலங்கரிக்க 3. To put on, wear, உடுக்க.

அணிகலம் — அணிகலன், s. An ornament, dress, jewels; ex கலம்.

அணிகலச்செப்பு, s. A jewel casket.

அணிந்துரை, s. Preface, introduction, பாயிரம் as புனைந்துரை, which see.
பெற்றம் அணிந்தகலவோய். O! excellent man adorned by virtue. Ellis 141.

அணிகடம், s. A palankeen, litter, சிவிகை. (p)

அணிசடை, s. The நாகமல்லிகை plant, Justicia, L.

அணிஞ்சில், s. [prov. impr. for அழிஞ்சில்] A tree, ஓர்மரம்.

அணிநுணா, s [prov. and foreign.] A kind of tree, bullock's heart or custard apple, சீதா.

அணிந்தம், s. The seat or pial near the entrance of a pagoda, கோபுரவாசலின்மேடை. (p.)

*அணிமா, s. The faculty of reducing one's self, or any thing else, to the size of an atom, one of the eight சித்தி, which see, அஷ்டசித்திகளிலொன்று; ex அணு, atom. Wils. p. 15. ANIMAN. (p.)

அணிமுலை, s. The பூசணி creeper, Cucurbita, L.

அணிமை, s. Nearness, proximity, either of time or place, சமீபம். (p.)

அணித்து, appel. n. That which is near.

அணியம், s. The prow or head of a vessel, கப்பலின்முற்பக்கம். 2. (fig.) Means, readiness, tools, &c., ஆயத்தம். (c.)

அணியல், s. Garland or necklace, மாலை. 2. The optative mood of அணி, வியங்கோள்முற்று, Put not on. (p.)

அணிலன், s. One of the eight வசுக்கள் or demigods, அஷ்டவசுக்களிலொருவன்.

அணில், s. A squirrel, அணிற்பிள்ளை. (c.)

அணில்வரியன், s. [prov.] A kind of streaked water-melon, ஓர்வகைவெள்ளரி. 2. A species of streaked jack fruit, ஓர்வகைப்பலாப்பழம். 3. A striped kind of silk, ஓர்வகைப்பட்டு. 4. A cow with a grey stripe on its back, ஓர்சிறப்பசு.

அணில்வாற்றினை, s. [prov.] A kind of white millet with ears, supposed to resemble the tail of the squirrel, ஓர்வகைத்தினை.

அணு, s. An atom, a minute or elementary particle of matter, நுண்மையானது. 2. Smallness, subtileness, சிறுமை. Wils. p. 15. ANU. 3. Soul, spirit, ஆன்மா.

அணுச்சைவம், s. One of the sixteen varieties of the Siva religion, பதினாறுசைவத்தொன்று.

அணுரூபம், s. The minuteness or form of an atom.

அணுரூபி, s. Soul, spirit, ஆன்மா. 2. The Deity, கடவுள். (சூ. 20.)

அணுகு, கிறேன், அணுகினேன், வேன், அணுக, v. n. To draw near, approach, கிட்ட.

அணுகல், *v. noun.* Drawing near, approaching, கிட்டுகை. 2. The optative of அணுகு, வியங்கோள்முற்று, Approach not

அணுகலர், *s.* Enemies, பகைவர்.

அணை, *s.* An artificial bank, dam or ridge for retaining water in fields, வரம்பு. 2. An embankment, causeway, (as Adam's bridge, so called,) அணைக்கட்டு. 3. A bank of a tank, river, sea shore, &c., கரைபொது. 4. Pillow, cushion, mattress, மெத்தை. 5 (*c.*) A support, prop, buttress, anything to recline or lean on, முட்டு. 6. Protection, help, assistance, accessoriness to a crime, &c., உதவி. 7. Accompaniment, attendance, adjunct, துணை. 8. A yoke of oxen with a prefix of number; as. ஓரணை, one yoke of oxen, ஈரணை, two yokes of oxen, மூவணை, three yokes of oxen.

வெள்ளம்வருமுன்னேயணைபோடவேண்டும். Before the flood comes and the water rise, we must cast up the dam.

அணைக்கட்டு, *s.* An anicut.

அணைசொல், *s.* A word spoken to assist another, a prompting, துணைச்சொல். 2. An expletive, அசைச்சொல்.

அணையாடை, *s.* A clout or strip of cloth put under an infant, விணைத்துகில். 2. [*local.*] Cloth tied over the navel of an infant, தொப்புளிருக்குஞ்சீலை.

பஞ்சணை, *s.* The five kinds of beds, or mattresses.

தலையணை, *s.* A pillow.

புல்லணை. A layer of grass.

பூவணை, *s.* A bed of flowers.

முன்னணை, *s.* A crib, a manger. 2. The court before a house, the hall.

அணை, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, *v. n.* To become joined, to unite with, come or be in contact with, சேர். 2. To lean against, (as children against their parents) resort or have recourse to a person or thing, சார். 3. To copulate, புணர். (*p.*) 4. (*c.*) To be quenched, extinguished, தணிய. 5. [*in grammar.*] To accrue, be derived from, உண்டாக; as தவத்தாலணைந்தபுதல்வன், a child obtained by penance.

விளக்கணைந்தது. The lamp is extinguished.

வினையாலணையும்பெயர், *s.* Inflections of verbs declined like nouns, as நடந்தான், he walked, or he who walked; நடந்தானை, him who walked; நடந்தானால், by him who walked, &c.

அணைவு, *s.* Help, support, protection, safeguard, as a cover to a book, a thing joined, annexed, &c.

அணை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To embrace, hold, clasp in the arms, adhere to, தழுவ. 2. To join, bring or put to—as earth to a tree, the calf to the cow, &c., அணையச்செய்ய. 3. To get or win over persons to one's side or party, to influence, சேர்த்துக்கொள்ள. 4. To brood over, gather, சிறகின்கீழ்ச்சேர்க்க. 5. To quench, extinguish, அவிக்க. (*c.*)

மரத்துக்குமண்ணணைத்தான். He put earth round the tree.

சத்துருவைத்தன்னுடனணைத்தான். He won over his enemy.

அணைகயிறு, *s.* The cord with which a calf is tied to the cow's forefoot, when she is to be milked.

அருகணைத்து, *v. part.* Closely embracing.

யானையணைதறி, *s.* The pillar or post to which they tie elephants.

அணைக்கை—அணைத்தல்—அணைப்பு, *v. noun.* Embracing, an embrace.

அணைசு, கிறேன், அணைசினேன், வேன், அணைச, *v. n.* [*prov.*] To give way, step aside, விலக. 2. To take protection ஒதுங்க. (*Rott.*)

அணோகசம், *s.* [*prop.* அநோகசம்.] A tree in general, மரப்பொது. (சது.) (*p.*)

அண், *s.* A leash for dogs, a running knot, வேட்டைநாயினுருவுகயிறு. 2. (*Rott.*) A notch, தடியில்வெட்டியவரை

அண்—அண்ணு, கிறேன், அண்ணினேன், அண்ணுவேன், அண்ண, *v. n.* To approach, approximate, be near, சேர். 2. To cleave to, be attached, join, unite with, அணைய. (*p.*)

அண்ணிசு—அண்ணிது, *appel. noun.* That which is near by. (*p.*)

அண்டகம், *s.* The குப்பைமேனி plant, Acalypha, *L.*

அண்டகை, *s.* Pastry, cakes, bread, அப்பவருக்கம் (*p.*)

அண்டங்காகம்—அண்டங்காக்கை, *s.* A raven, a crow entirely black, having no ash-colored ring round its neck like the common crow, தூரகாகம், Corvus Corone, *L.* (*c*)

*அண்டம், *s.* An egg, முட்டை. 2. Testicle, பீசம். Wils p. 15. Anda 3. The solar system, உலகம். 4. An imaginary shell surrounding the earth and its accompanying sphere, அண்டகோளம். 5. The sky, the visible heavens, வானுலகம். 6. Ether, one of the five elements. See பூதம்.

அண்டகடாகம்—அண்டகோளம், *s.* The shell supposed to surround the earth and its attendant spheres.

அண்டகோசம், *s.* The egg-shaped universe, முட்டை வடிவான அண்டம். 2. An astronomical treatise, நூல்.

அண்டச்சுவர், *s.* Wall or shell of the mundane egg, அண்டபித்திகை.

அண்டபகிரண்டம்—அண்டரண்டபகிரண்டம், *s.* This world and the worlds beyond the mundane sphere; *ex* பகிர்—பகிலை, outside.

அண்டபிண்டம், *s.* The universe and the body; the latter is said to contain in embryo, or miniature, every thing found in the former.

அண்டத்திலுள்ளதேபிண்டத்தில் உண்டு. What is in the world is also in the human body.

அண்டமுகடு, *s.* The highest part or top of the imaginary shell that surrounds the solar system.

அண்டயோனி, *s.* The sun, சூரியன்; *ex* யோனி, the place of birth.

அண்டரண்டம், *s.* The world of the gods; *ex* அண்டர், gods.

அண்டர், *s.* The celestials or inhabitants of the supernal world, the gods, வானோர். 2. Foes, opponents, enemies, பகைவர். 3. Herdsmen, cowherds, shepherds, இடையர். (*p.*)

அண்டவாணர், *s.* The gods, celestials.

அண்டவாதம்—அண்டவாயு, *s.* Rupture, scrotal hernia, நீர்ரோகம்.

பிரமாண்டம், *s.* Microcosm, or the little world. 2. Capaciousness.

*அண்டசம், *s.* Animals produced from eggs or spawn, oviparous animals, முட்டையிற்பிறப்பன, viz. 1. All kinds of lizards from the newt to the alligator, பல்லி, ஓணான், அரணைமுதலியன. 2. The turtle, ஆமை. 3. Frogs, தவளை. 4. Crabs, நண்டு. 5 Birds, பறவை. 6. Snakes, பாம்பு. 7. Fishes, மீன். 8. Shell fish and others, இப்பியும்பிறவும் See தோற்றம்; *ex* ஜ, what is born. Wils. p. 15. Andaja.

அண்டா, *s.* (*Tel.* అండా.) A large copper boiler, பெரும்பாத்திரம்.

அண்டிகம், *s.* A species of wild dog, செந்நாய். (*p.*)

அண்டில், *s.* [*prov.*] A worm troubling the eyes of cattle and of horses, மாடு முதலியவற்றின் கண்ணிற்படும்பூச்சி.

அண்டு, கிறேன், அண்டினேன், வேன், அண்ட, *v. a.* To approach, approximate to, கிட்ட. 2 To join, unite with, சேர். 3. To resort, or have recourse to, அடைய 4. *v. n.* To be bruised, injured or hurt by pressure, or contact, அமுங்க.

ஆசையண்டாதாகிலேசமுமண்டாது If free from desire (if it approach thee not) thou wilt be free from sorrow.

ஒருவனையண்டிப்பிழைக்க. To live by one's favor.

அண்டலர், *s.* Foes, enemies, பகைவர்.

அண்டல்—அண்டுகை—அண்டுதல், *v. noun.* Approaching, resorting to.

அண்டை, *s.* Nearness, vicinity, side, சமீபம். 2. A thing attached, annexed, &c., as a piece to stop a hole, a patch, ஒட்டு. (*c.*) 3. [*prov.*] A support, முட்டு. 4. The raised side of a field, வரம்பு; as அண்டைவெட்டல், marking a boundary.

அண்டை அயலபார்த்துப்பேசுகிறது. Speaking with one in secret; (*lit.*) Speaking with near neighbors.

அண்டையிற்சமர்த்தனில்லாதராசாவுக்கு அபகீர்த்தி வரும். Disgrace will happen to the king who has not a competent person near him. (பஞ். 7.)

மரணத்திற்கு நாலண்டையும்வழி. There are ways to death in every direction; (*lit.*) on four sides; *ex* பகிர், outside. (பஞ். 31.)

அண்டைபோட, *inf.* To patch, to clout.

அண்டையர், *s.* Neighbors.

அண்டைவீடு, *s.* A neighboring house.

அந்தண்டை, *s.* That side.

இந்தண்டை, *s.* This side.

என்னண்டை, *s.* My side.

அண்ணகன், *s.* [*prov.*] Eunuch, கோசா.

அண்ணாந்தாள்—அண்ணாந்தாள், *s.* A kind of torture, in which a cord is fastened round the neck, and the head tied close to the great toe, while the hands are kept behind, கழுத்திற்குங்காலுக்கும் பூட்டுங்கயிறு; *ex* அண்ணு, *et* தாள்.

அண்ணம், *s.* Palate, the upper part of the mouth, மேல்வாய். 2. The uvula or small rounded process which hangs from the soft palate at the posterior part of the mouth, உண்ணா.

அண்ணல், *s.* Greatness, dignity, exaltation, loftiness, பெருமை. 2. A superior, a great man, பெருமையிற்சிறந்தோன். 3. An elder brother, தமயன். 4. The god of the Jainas, அருகன். 5. God of the Buddhists, புத்தன். 6. A king, அரசன். 7. A ruler in a jungle district, முல்லைநிலத்தலைவன். (*p.*)

அண்ணன், *s.* Elder brother, தமயன். (*c.*)

அண்ணி, *s.* Wife of an elder brother.

அண்ணா, *s.* Uvula, அண்ணாக்கு. 2. Vocative of அண்ணன்.

அண்ணா, க்கிறேன், ந்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* (*used in the past tense and in the imperative.*) To look upward, மேனோக்க. 2. To open the mouth looking upward, அங்காக்க. (*c.*)

அண்ணாக்கயிறு, *s.* [*impr. for* அரைஞாண்.] A girdle, (not in good use.)

அண்ணாக்கு, *s.* The uvula, உண்ணாக்கு. (*c.*)

அண்ணாமலை, *s.* As அருணாசலம், the name of a mountain.

அண்ணாவி, *s.* [*prov.*] A teacher, உவாத்தி.

அண்ணெரிஞ்சான்பூண்டு, *s.* [*impr. for* அனலெரிந்தான்பூண்டு.] A little shrub which can be used as fuel as soon as cut down, தீப்பூண்டு.

அண்மு, கிறேன், அண்மினேன், வேன், அண்ம, *v. n.* To approach, be near, கிட்ட. (*p.*)

அண்மியதேர். The chariot which is coming on close. (In காந்தம்.)

அண்மினார். They approached.

அண்மை, *s.* Nearness, that which is near, சமீபம். (*p.*)

அணித்து, *sym. v.* That which is near.

அண்மைச்சுட்டு, *s.* [*in gram.*] The demonstrative which refers to a person, place or thing near, opposed to சேய்மைச்சுட்டு, as இவனொருவன்.

அதகடி, *s.* [*prov.*] Menace, threat, persisting in a claim, unreasonable hector, &c., அதட்டு. (Not a classical word.)

அதகம், *s.* A medicine, medicament, மருந்து. (கல்லாடம்.) (*p.*) 2. The பெருமருந்து creeper, Aristolochia, *L.*

அதக்கு, கிறேன், அதக்கினேன், வேன், அதக்க, *v. a.* To grind or rub in the hand, கசக்க. 2. To soften fruit, press softly, இளக்க. 3. To turn in the mouth as betel, குதப்ப. (*c.*)

*அதடம், *s.* Precipice, செங்குத்து. Wils. p. 15. Atata.

அதட்டம், *s.* The poisonous breath of snakes, அரவுயிர்ப்பு. 2. The fang of a serpent, நச்சுப்பல். (*p.*)

அதட்டு, கிறேன், அதட்டினேன், வேன், அதட்ட, *v. a.* To rebuke authoritatively and vehemently, கண்டிக்க. 2. To make a sudden or vehement noise to frighten beasts, &c., வெருட்ட. 3. To rant, hector, bluster, upbraid, &c., in order to awe, or silence, உறுக்க. 4. (பிச.) To attempt to refute one by sophistry and blustering, அமட்ட.

அதட்டிப்பார்க்க, *inf.* To sound one's mind by menacing.

அதட்டிமாடோட்டினான். Making a noise he drove away the beast.

அதட்டல், *v. noun.* Reproving, &c.

அதட்டு, *v. noun.* Rebuke, reproof, refutation, rant, hector, உறுக்கு.

அதப்பியம், *s.* [*prop.* அசப்பியம்.] Obscenity, low abuse, filthy talk, சபைக்கடாத சொல்.

அதப்பியம்பேச, *inf.* To express one's self indecently, or vulgarly.

*அதமம், *s.* Inferiority, lowness, கடைத்தரம். 2. Vileness, baseness, கேடு. Wils. p. 21. Ad'hama.

அதமதானம், *s.* Giving for the sake of praise, or through fear, partiality, &c., which is of the lowest merit, as கடைப்படுதானம்.

அதமபட்சம், *s.* The lowest kind or class, lowest degree.

அதமன், *s.* A mean, vile, abandoned man.

அதமாங்கம், *s.* The foot, கால்.

அதமாதமன், *s.* The vilest of the vile, most worthless, the most abandoned.

*அதம், *s.* Lowness, a low place, downward course, தாழ்வு. 2. Low land, hole, hollow, &c., பள்ளம். 3. The lower worlds, பாதாளம். Wils. p. 21. Ad'has. 4. Destruction, destroying, சங்காரம். Wils. p. 968. Hata.

அதமாக, *inf.* To perish, die, அழிய.

அதமாக்க—அதம்பண்ண, *inf.* To destroy, kill, அழிக்க.

அதம், *s.* The fig tree. See அத்தி. (சது.)

அதம்பம். One of the thirty-two kinds of native arsenic, சுபரிபாஷாணம்.

அதம்பு, கிறேன், அதம்பினேன், வேன், அதம்ப, *v. a.* To rebuke, upbraid, அதட்ட. (*c.*)

*அதரம், *s.* The under lip, கீழுதடு. 2. The lips, உதடு. 3. (*St.*) Pudendum muliebre, பெண்குறி. Wils. p. 21. Ad'hara.

அதரபானம், [*in erotics.*] Moisture imbibed from another's lips in embraces.

*அதரிசனம், *s.* [*priv.* அ.] Invisibility, imperceptibility, காணப்படாமை. Wils. p. 20. Adarshana. 2. Blindness, குருடு.

அதரிசனன்—அதரிசி, *s.* The unseen god, கடவுள். 2. A blind person, குருடன்.

*அதரித்திரன், *s.* [*priv.* அ.] Name of an ancient king, கன்னன், famed for liberality. 2. A rich man, செல்வன்.

*அதருமம்—அதர்மம்—அதன்மம், *s.* [*priv.* அ.] Injustice, wickedness, பாவம், the opposite of தருமம். Wils. p. 21. Ad'harmma.

அதருமாத்திகாயம், *s.* A body assumed by the soul after death, to undergo suffering for sin in the inferior regions, யாதனாசரீரம்; *ex* அத்தி, sin, *et* காயம், body.

அதர், *s.* Way, path, வழி. 2. A way made by beasts in jungles, &c., விலங்குசெல்வழி. 3. Fine sand, நுண்மணல். 4. Dust, புழுதி. 5. A kind of wattle or excrescence, sometimes hanging under the neck of goats and sheep; a dew-lap, ஆட்டின்கழுத்திலதர் (*p.*) 6. [*prov.*] A lengthened excavation, for a hedge or foundation, நீளக்கிடங்கு.

அதர்கொள்ளல்—அதர்கோள், *v. noun.* Highway robbery, வழிப்பறித்தல்.

அதர்பறிக்க—அதர்வெட்ட, *inf.* To dig a ditch, moat, trench.

*அதர்வணம்—அதர்வம், *s.* The fourth Veda, நான்காமவேதம். Wils. p. 19. Atharvana.

அதலகுதலம், *s.* [*vul.*] Tumult, bustle, கலகம்.

அதலகுதலம்பண்ண, *inf.* To make a tumult, put into confusion, or disorder.

*அதலம்—அதலலோகம், *s.* The first of the abysses or seven nether worlds, கீழேழுலகத்தொன்று. Wils. p. 15. Atala.

அதவம்—அதவு, *s.* The fig tree, அத்திமரம், Ficus, *L.*

அதவிடம், *s.* Impr. for அதிவிடயம், which see.

அதழ், *s.* A petal, பூவிதழ். (*p.*)

அதளி, *s.* Noise, confusion, அமளி. (*p.*)

அதளிபண்ண, *inf.* To hurry, put into a bustle, raise a tumult.

அதளை, *s.* A plant with bitter fruit, which is eaten when boiled, கிலப்பீர்க்கு, Cucumis tuberosus, *L.* 2. A large pot, ஓர் பெரும்பாத்திரம். 3. A ball made of the pulp of tamarind fruit, புளியதளை. 4. A hut for the shelter of those who watch the harvest, வயல்வெளியிற்கட்டுங்காவற்குடிசை.

அதளைவற்றல், *s.* Preserves made of the அதளை fruit.

அதள், *s.* Skin, cuticle, தோல். (*p.*)

அதறு, கிறேன், அதறினேன், வேன், அதற, *v. n.* [*prov.*] To be confused, put out of order, பதற.

அதனம், *s.* [*vul. prop.* அதனு.] Excess, மிகு.

அதனப்பற்று, *s.* Much, too much.

அதனப்பிரசங்கி, *s.* One who talks in a forward, impudent manner.

அதனப்பிரதி, *s.* What is over and above the settled or usual quantity.

*அதனு, *s.* Largeness, greatness, மிகுதி. 2. Excess, மிகு. Wils. p. 15. Atanu.

*அதாதிரு. *s.* [*priv.* அ.] A miser, one who is extremely parsimonious, உலோபி. Wils. p. 20. Adatri.

*அதி. A particle used as a prefix to words from Sanscrit to increase their meaning, மிகுதிப்பொருளைக்காட்டுமோர்சொல். Wils. p. 15. Ati.

அதிகதை, *s.* A speech or expression which has no sense, a nonsensical speech, வெற்றுரை.

அதிகாசம், *s.* Violent or loud laughter, horse laugh, பெருநகை. Wils. p. 18. Atihasa.

அதிகாலம்—அதிகாலை, s. The early part of the morning.

அதிசங்கலிதம், s. The summation of a series in geometrical progression whose first term is one, and ratio two.

அதிசாக்கிரதை, s. Great circumspection.

அதிசீக்கிரம், s. Great speed, மிகு வேகம்.

அதிசூக்குமம்—அதிசூட்சுமம், s. The state of being very minute, subtile, மிகுநுண்மை. - See சூக்குமம.

அதிதீவரம், s. Great haste.

அதிநுட்பம், s. Criticalness, discrimination, niceness, subtileness.

அதிபயம், s. Great fear.

அதிபாதகம், s. Heinousness, sin, the worst of the great sins. Wils. p. 17. ATIPATAKA.

அதிபாரகம், s. A mule, கோவேறு கழுதை. Wils. p. 17. ATIB'HARAGA.

அதிபாரம், s. A very heavy or great weight. Wils. p. 17. ATIB'HARA.

அதிமதுரம், s. Licorice, (the plant or root) ஓசரக்கு, Glycyrrhiza glabra, *L.* 2. Excessive sweetness, மிகுவினிமை.

அதிமூர்க்கம். s. Rage, violent anger, vehement fury.

அதிமூர்க்கன், s. A rageful, violent man.

அதிமோகம், s. Lasciviousness, amorousness.

அதியுஷ்ணம், s. Excessive heat.

அதிரசம், s. A species of sweet cake, ஓர்பண்ணிகாரம். 2. A kind of drink, மதுபானம்.

அதிரோகம், s. Complicated disease, மிகுபிணி. 2. Consumption, கசம். Wils. p. 17. ATIROGA.

அதிவிநயம், s. Excessive obeisance, affected humility, fawning, hypocritical flattery, மரிசாசாரம்.

அதிவியாப்தி, s. Redundancy of matter, as one of the three faults of composition, மிகைபடக்கூறல். See தோஷம். Wils. p. 17. ATIVYAPTI.

அதிவிருஷ்டி, s. Heavy rain, கனமழை. Wils. p. 17. ATIVRISHTI.

அதிவெள்ளைச்சிந்தூரம், s. The sublimate of mercury, சவ்வீரம்.

அதிவேகம், s. Great velocity, மிகுகதி.

*அதி. A Sanscrit prefix, implying superiority, in place, quality or quantity, உயர்வுப்பொருளைக்காட்டுமிடைச்சொல். Wils. p. 22. AD'HI.

அதிகதம், s. That which is out of reach, past, சென்றது; *ex* கதம், gone. Wils. p. 22. AD'HIGATA.

அதிகரணம், s. Supremacy, superiority. Wils. p. 22. AD'HIKARANA.

அதிகுணன், s. The deity, he who is possessed of all attributes, or according to Hinduism, he who is above all attributes, who is without attributes, கடவுள்.

அதிதூதன், s. A chief ambassador, a chief messenger. See வாசேனாகணம-கூ.

அதிதேவதை, s. A specific or tutelary deity, as Saraswati presiding over the arts, &c. Wils. p. 22. AD'HIDEVATA.

அதிரதம், s. The first of the four kinds of royal chariots used in war, நாலவகைத்தேரிலொன்று.

அதிரதன், s. A warrior of a particular class fighting in a car, one who protects his chariot and army and detroys his enemy, முழுதசோரசன. Wils. p. 17. ATIRATHA. Also see Wils. p. 23. AD'HIRATHA.

அதிரூபம், s. A superior form, fine features, excellence of figure.

அதிவாசம், s. The day before a feast, preparation day. 2. A religious ceremony, with perfumes and other ingredients to purify a house, person, &c. 3 Great perfume.

அதிவேதனம்., s. Marrying again while the former wife is living, மனைவியிருக்கவேறொருத்தியைவிவாகமபண்ணுகை; *ex* வேதனம். Wils. p. 23. AD'HIVEDANA.

*அதிகடம், s. An elephant, யானை.

*அதிகண்டம், s. The sixth of the twenty-seven yogas of the lunar path. (See யோகம.) Wils. p. 16. ATIGANDA. 2. The pains of death, மரணவேதனை.

அதிகநாரி—அதிகற்ருதி, s. An acrid plant. See கொடுவேலி.

*அதிகம், s. Much, மிகுதி. 2. Abundance, plenty, பொலிவு. Wils. p. 22 AD'HIKA. 3. Pre-eminence, மேன்மை. 4. (*p.*) Gain, profit, இலாபம். 5. Name of a tree, குருக்கத்தி. 6. Army, படை.

அதிகப்பட, *inf.* To exceed, surpass, excel, be above mediocrity, predominate, increase, மிகுச. See பு.

அதிகப்படுத்த, *inf.* To promote, enhance, aggravate, further, facilitate, மிகச்செய்ய.

அதிகப்பற்று, s. What is taken in excess.

அதிகப்பிரசங்கம், s. Talking proudly, extravagantly or too much. 2. Sauciness, sulkiness. 3. Insubordinate talk.

அதிகப்பிரசங்கி, s. A mischievous person.

அதிகமாதம், s. An intercalated month, occurring once in six years.

அதிகன், s. A chief personage. 2. God the Supreme Being.

*அதிகரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* To increase, enlarge, excel, exceed, surpass, அதிகப்பட. 2. To be aggravated, excessive, superior, (in rank, quality, authority, learning, &c.) to preponderate, predominate, விசேஷிக்க. 3. To be the theme of a section or chapter, சிறக்க, *ex* அதிகாரம்.

வியாதியதிகரிக்கிறது. The sickness increases.

அதிகரிக்கை—அதிகரிப்பு, *v. noun.* Increasing, improvement, surpassing, &c., மிகுகை.

அதிகல், s. A Jasmin plant. See காட்டுமல்லிகை.

அதிகற்ருதி, s. A plant, plumbago, கொடுவேலி.

*அதிகாந்தம், s. (*St.*) A precious stone, ஓர்கல். 2. Great beauty, மிகுவழகு.

*அதிகாயன், s. One of the sons of Ravana, இராவணனமக்களிலொருவன்.

*அதிகாரம், s. Power, authority, rule, dominion, prerogative, ஆளுகை. 2. Chapter, section, அத்தியாயம். Wils p. 22. AD'HIKARA. 3. Ownership, சுதந்திரம. (In பாரதி) 4. Predominancy, excess, அதிகரிப்பு. 5. One of the fourteen subdivisions of விருத்தியுரை, which see. 6. (*St.*) Order, regularity, ஒழுங்கு. 7. Fitness, competency, worthiness, eligibility, தகுதி. 8. Disposition, nature, பண்பு; *ex* அதி, *et* காரம்.

அதிகாரஞ்செல்ல, *inf.* To extend authority. 2. To take effect.

அதிகாரத்தலைவன், s. A chief, ruler.

அதிகாரப்புறனடை, s. Explanatory notes on a chapter in a literary work.

அதிகாரவுரை, s. One of the fourteen subdivisions of விருத்தியுரை.

அதிகாரன்—அதிகாரி, s. Superintendent, director, ruler, master, one in authority, a superior, மேலவிசாரணைக்காரன்.

அதிகா அதிகாரிகன், s [*in grammar.*] One of the eleven subjects treated of in the introduction of a book, கற்போன். (See பாயிரம) 2. [*in philosophy, literature, &c.*] The persons, for whom a work is written, as it regards competency, eligibility, worthiness, &c., as the ஞானநூல் for such as act up to the prescribed rules. The persons are three, கருமகாண்டி, பத்திகாண்டி, ஞானகாண்டி, who are the principal, and the following eight who are subordinates, கருமி, முமுட்சு, அப்பியாசி, அனுபவி, ஆருடன், விவேகி, விரத்தன, தேவகதியன.

*அதிகிருச்சிரம், s. A kind of fasting, ஓர்விரதம். Wils. p. 16. ATIKRICHCHRHA.

அதிகும்பை, s. The கையாந்தகரை plant, Eclipta, *L.*

அதிகோலம், s. The அழிஞ்சில் tree, Alangium, *L.*

*அதிக்கிரமம், s. Transgression, impiety, iniquity, அக்கிரமம்; *ex* அதி, *et* கிரமம். Wils. p. 16. ATIKRAMA.

*அதிக்கிரமி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To exceed proper bounds அளவுக்குமேற்பட. 2. To transgress, violate, மீற. 3. To neglect, disregard, அசட்டைசெய்ய; *ex* அதிக்கிரமம.

*அதிக்கிராந்தபிந்து, s. [*in the Agama philosophy.*] The principle or type of the male semen, as one of the nine different forms or constituent portions of the Deity, or one of the higher characters, in which no form is developed. See நவபேதம், பிந்து and விந்து.

அதிக்குதி, s. [*prov.*] Acting very ostentatiously, assumingly, &c., through prosperity, வீம்பானநடை.

அதிங்கம், s. The Licorice plant, either the runner or the root. See அதிமதுரம்.

*அதிசயம், s. Astonishment, surprise, wonder, admiration, delight, captivation, ஆச்சரியம். 2. An extraordinary occurrence, any thing wonderful, strange, miraculous, அற்புதம். 3. News, information, புதுமை. 4. One of the eighteen defects of the body, பதினெண்குற்றத்தொன்று. 5. [in rhetoric] Hyperbole or exaggerated description, ஓரலங்காரம்.

அதிசயச்சொல், s. A word indicating wonder, surprise, an exclamation

அதிசயவிரக்கச்சொல், s. A word expressing wonder and pity.

அதிசயன், s. God of the Jainas, அருகன். (p.)

அதிசயிக்க, inf. To wonder, be surprised, delight in, or be enraptured with

அதிசயோத்தி, s. Hyperbole, மிகக்கூறுமோரலங்காரம். Wils. p. 18. ATISHAYOKTI.

அதிசரம், s. Suspiration, sigh, நெட்டுயிர்ப்பு. (p.)

*அதிசரி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To pass as a planet from one sign to another, கிரகஞ்செல்ல; ex அதிசாரம்

அதிசரித்துவக்கிரிக்க, inf. To pass as a planet from a sign and return to the same, by retrogression.

*அதிசாமியை, s. The வெண்குன்றி plant. Wils. p. 18. ATISAMYA.

அதிசாரணம், s. The மாவிலங்கை tree, Cratæva, L.

*அதிசாரம், s. Diarrhœa, dysentery, உஷ்ணபேதி. Wils. p. 18. ATISARA. 2. The passage of a planet from a sign before the expiration of its proper period, to which it will return by retrogression, கிரகநடை.

அதிசாரத்திரவியங்கள், s. Different kinds of medicine used for the disease, viz. 1. வெட்பாலையரிசி. 2. அதிவிடயம். 3. வட்டத்திருப்பி. 4. வறட்சுண்டி. 5. அக்கு. 6. சித்திராயமெலி. 7. இலவம்பிசின். 8. ஓமம். 9. சுக்கு. 10. மாம்பருப்பு. 11. திப்பிலி. 12. சிறுகாஞ்சொறி. 13. இருபூலா i. e. கறுப்பூலா and சிற்பூலா. 14. சாதிக்காய். 15. சிற்றுள்ளிவிதை. 16. முத்தக்காசு. 17. குங்கிலியம். 18. காட்டாத்திப்பூ. 19. சிராம்பு. 20. கருங்காலிப்பிசின். 21. ஆவிரை. 22. புளியம்வேர். 23. வாழை. 24. வெள்ளிலோத்திரம். 25. மாதளம்பிஞ்சு. 26. கருவேல். 27. தேன். 28. புளியங்கொட்டைத்தோல். 29. தென்னம்பாளை.

அதிசாரபேதி, s. A kind of dysentery united with fever.

அதிசாரவக்கிரம், s. The passage and retrogression of a planet. See அதிசரித்துவக்கிரிக்க.

அதிட்டச்செல்வி, s. See இந்திராதேவி.

*அதிஷ்டம்—அதிட்டம், s. Luck good or bad, (commonly good) fortune, propitious events happening as the fruit of actions performed in previous births, நல்வினைப்பயன்; ex திஷ்டம். Wils. p. 20. ADRISHTA.

அதிஷ்டக்காரன்—அதிஷ்டசாலி—அதிஷ்டவான், s. A lucky, blessed, fortunate man.

அதிஷ்டவீனர், s. Unlucky persons.

அதிட்டம், s. Pepper, மிளகு.

அதிஷ்டானம்—அதிட்டானம், s. Situation, location, நிலை. 2. Prescribed rule, நியமம். Wils. p. 23. AD'HISHTANA.

அதிட்டானசைதன்னியம், s. The passive, immoveable essence of the Supreme Being, the Deity in abstract.

அதிஷ்டி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To be situated, abide, நிலைபெற. 2. To inhabit, possess, ஆவிர்ப்பவிக்க. 3. To become inspired with divinity as an image, ஆவேசமாக (p) (உப, 163, 164, 197, 205.) விக்கிரகத்திற்சுவாமியதிஷ்டித்தார். The god has inspired the image.

விக்கிரகங்கடவுளாலதிஷ்டிக்கப்பட்டது. The image is inspired by the god.

அதிதலசிலேட்டுமம், s. A kind of phlegmatic disease, ஓர்நோய்.

அதிதனு, s. Gold, பொன். (p.)

அதிதாரம், s. The இலந்தை tree, Zizyphus, L.

*அதிதி, s. The daughter of Daksha, mother of the gods, or devas, one of the thirteen wives of Kasyapa, காசிபப்பிரமாவின்மனைவிகளிலொருத்தி. Wils. p. 20. ADITI. 2. A guest, விருந்தன். (p.) 3. A stranger applying for hospitality, or received as a guest; an unknown, religious mendicant, பரதேசி. Wils. p. 16. ATITHI. (காசிகா.) 4. The anniversary of one's death occurring inauspiciously on a part of two tithis, so that the ceremonies cannot be performed, சிராத்தத்திற்கொவ்வாததிதி. 5. One of the seven பிதிர், whose manes are propitiated in funeral ceremonies, சத்தப்பிதிர்களிலொருவர்.

அதிதிநாள், s. The seventh lunar constellation, புனர்பூசநாள்.

அதிதிபூசை, s. Hospitality.

அதிபசுமி, s. The கொன்றை tree, Cassia. (M. Dic.)

*அதிபதி, s. King, sovereign, இராசா. 2. Lord, master, superior, protector, தலைவன்; ex அதி, et பதி, master. Wils. p. 22. AD'HIPATI.

அதிபறிச்சம், s. The seed of வாலுளுவை, used medicinally, வாலுளுவையரிசி.

*அதிபன், s. A lord, master, owner, எசமான். 2. The Supreme Being, எப்பொருட்குமிறைவன். 3. A king, sovereign, இராசா; ex அதி, et ப, who preserves. Wils. p. 22. AD'HIPA.

அதிமலம், s. A tree. See மாவிலங்கை.

அதியாமம், s. A kind of grass, முயற்புல்.

அதிரல், s. A low jungle of considerable extent, சிறுதூறு. (p.)

அதிராகம், s. Sulphur, கந்தகம்.

*அதிராத்திரம். One of the twenty-one sacrifices. See யாகம்.

*அதிராயம், s. Astonishment, wonderfulness, அதிசயம்.

*அதிரிசம்—அதிரிசியம், s. [priv. அ.] Invisibility, தோன்றாமை. Wils. p. 20. ADRISH and ADRISHYA. 2. Deity, கடவுள். 3. The power of becoming invisible, காணப்படாததன்மை. 4. One of the sixty-four கலைஞானம். 5. Blindness, want of sight, privation of vision, குருடு.

அதிரிசன், s. The Deity, the invisible being, கடவுள். 2. A blind man, குருடன்.

அதிரு—அதிர், கிறேன், அதிர்ந்தேன், வேன், அதிர, v. n. To shake, quake, as by an earthquake, the fall of a tree, or the rolling of chariots, கம்பிக்க. 2 To be startled, alarmed as by the sound of a cannon, the report of thieves, the prevalence of an epidemic, &c., thrill, நடுங்க. 3. To resound attended with a shock, as by thunder, by an earthquake; to sound as a drum, &c., reverberate, vibrate, roar as beasts, tinkle as bells or ornaments, ஆரவாரிக்க.

பூமியதிரநடவாதபுண்ணியவான். A good man, one who is careful not to give offence.

அதிர்குரல்முரசம். The loud sounding drum.

பூமியதிரல், v. noun. An earthquake, trembling of the earth.

அதிர், v. noun. Commotion, shaking, trembling, fear, நடுக்கம். 2. s. Sound, ஒலி.

அதிர்வெடி—அதிர்வேட்டு, s. The explosion or report of small cannons, &c., to excite alarm. 2. [prov.] The cannon itself.

அதிர்ச்சி, v. noun. Quaking, shaking, trembling as of the earth by an earthquake, thunder, or the fall of a tree &c., அசைவு. 2. Resonance, repercussion, concussion, reverberation, எதிரொலி. 3. Agitation, stir, நடுக்கம். 4. A great noise, a loud report, an explosion, பேரொலி.

அதிர்ப்பு, v. noun. A shock, concussion, &c., attended with noise, தாக்கொலியெழுக்கை. 2. Clamor, shouting, vociferation, ஆரவாரம். 3. Tremor, trembling, நடுக்கம். 4. Fear, alarm, அச்சம்.

*அதிரேகம், s. Wonderfulness, அதிசயம். 2. Pre-eminence, மேம்பாடு. (இராமாயணம்.) Wils. p. 17. ATIREKA.

அதிர், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To thunder, roar as the sea, முழங்க. 2. To shout in order to alarm, to intimidate, &c., ஆரவாரிக்க. 3. v. a. To cause to shake, அதிரச்செய்ய. 4. To speak, dictate, சொல்ல. (In பிங்கலந்தை.) 5. To rebuke, menace, அதட்ட. (p.)

அதிர்த்தல், v. noun. Reproof. 2. Dictation.

அதிவிடயம், s. A medicinal root used for dysentery, as அத்தம்.

*அதீதம், s. Exaltedness, pre-eminence, that which excels or goes beyond, எட்டாதது. 2. That which is beyond reach, exceeding the power of human comprehension, கடந்தது. 3. An attribute of the Deity, கடவுள்தோற்றன்மை. (p.)

மனோவாக்குக்கதீதமாக. In an incomprehensible and ineffable manner.

அதீதப்பிரமம், s. The Deity as beyond human comprehension.

அதீதர், s. The celestials, வானோர். 2. Ascetics, wise men who by their austerities have obtained great eminence, முனிவர்.

அதீதாவஸ்தை, s. The state of the soul abstracted from sensible objects by meditation, insensibility, தன்மறதி.

*அதீனம், s. [commonly ஆதீனம்.] Propriety, the relation which property bears to the owner, right of possession, உரிமை. (p) 2. Dependence, சார்பு

அது, pro. That thing, it, the thing remote from the speaker, அஃது. 2. A form of the sixth or possessive case singular, ஆறுவதுவேற்றுமையுருபு; as அவனதுகை, His hand.

அதுவே. That very thing.

அதற்கப்புறம். Beyond that, further, besides.

அதற்கு. To each respectively.

அதற்குள், adv. Within that, it, &c. 2. By the time, in that, within that time, in the mean time.

அதேதென்றால். I (you) ask holy that (is) for, because, wherefore.

*அதுக்கம், s. [priv. அ.] State of being free from grief, துக்கமின்மை.

அதுக்கு, கிறேன், அதுக்கினேன், வேன், அதுக்க, v. a. To press, squeeze, &c., as a boil, a ripe fruit, &c with the fingers, compress as in the hand, or in a vessel, stuff in as cotton, &c. to a small space, press food, &c. to one side of the mouth, move it about in the mouth in tasting or chewing it, அமுக்க. 2. To slap with the hand, slap beasts to hasten them forward, அடிக்க. (In Scanda and சிந்தா.) (p.)

அதுக்கல், v. noun. A pressure, a squeeze. 2. A beating.

அதுங்கு, கிறது, அதுங்கினது, ம், அதுங்க, v n. To remove to another place, விலக. 2. To be forced out or in by pressure, as matter in a boil, the pulp in a melon fruit, &c., to be pressed, stuffed in, compressed, &c. அமுங்க. (p.)

*அதுலம், s. [priv. அ, et துலம், equality.] Incomparableness, that which is unequalled, உவமையின்மை. Wils. p. 18. Atula. (p.) 2. [prov.] A number, (according to Beschi) one thousand quintillions, ஒரெண்.

அதுலன், s. The supreme Being, God, the unequalled, கடவுள்.

*அதுலிதம், s. [priv. அ, et துலிதம், weighed, equalled.] Unchangeableness, மாறுமை. 2. State of being unequalled, ஒப்பின்மை. (p.)

*அதுல்லியம், s. [priv. அ, et துல்லியம், equal.] Incomparableness, ஒப்பின்மை. (p.) Wils. p. 18. Atulya.

அதெந்து, (Tel. అదెందు, used in Tam. poetry.) Fear not, பயப்படாதே. (In திருவா.)

அதை, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To rebound as a ball, spring or start back, unbend with force, recover straightness as a bent bow, தாக்கிமீள. 2. To swell, puff up, வீங்க. (c.)

இவனுக்கதைத்துப்போயிற்று. He has grown arrogant of late, he is become too proud; when said of a woman, it denotes immoral character.

அதைத்தமுகம், s. A swelled face.

அதைத்தவில்லு, s. An unbent bow.

அதைப்பு, v. noun. Rebounding தாக்கிமீளுகை. 2. Swelling, prominence, protuberance, வீக்கம்.

*அதைரியம், s. [priv. அ.] Timidity, want of fortitude, dispiritedness, தைரியமின்மை. Wils. p. 24. Ad'hairya.

அதோ. A word used for calling attention, lo, behold, சேய்மைச்சுட்டு. (c.)

*அதோகதி, s. Downward course or tendency, descent, இறங்குகை. 2. Valley, low ground, பள்ளம். 3. Hell. நரகம்; ex அதஸ், below, et கதி, going. Wils. p. 24. Ad'hogati.

*அதோமாயை, s. One of the five kinds of மாயை. See மாயை. (சி)

*அதோமுகம், s. A down-cast look, the head inclined downwards, கீழ்முகம். 2. The junction or confluence of a river with the sea, ஆறுசேர்கைமுகம்; ex அதஸ், et முகம். Wils. p. 24. Ad'homukha.

அதோமுகி, s. A plant whose flower bends downwards; as, கவிழ்தும்பை

*அதோலம்பம், s. A perpendicular, செங்குத்து; ex அதஸ், et லம்பம், hanging. Wils. p 24. Ad'holamba.

*அதோவாயு, s. Wind downwards, அபானவாயு; ex அதஸ், et வாயு. Wils. p. 24. Ad'hovayu.

அத்தகோரம், s. The நெல்லி tree. (p.)

*அஸ்தமம்—அத்தமம்—அஸ்தம்—அத்தம், s. Disappearance, setting, vanishing, அஸ்தமிக்கை. 2. The western mountain behind which the sun and planets are supposed to set, அத்தகிரி. Wils. p 97. Astam.

அத்தப்பிரகரன், s. One of the unseen planets, &c., சாத்துறைகோளகனிதொன்று. See கோள்.

அஸ்தமனம்—அத்தமனம், s. Setting, disappearing as the sun or other heavenly bodies, படுகை. (Opp. to உதயமனம்.) (p.)

*அஸ்தமி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To set, go down as the sun, moon, &c. vanish, disappear, மறைய. 2. To perish, become extinct, கெட; ex அஸ்தமம்.

அஸ்தமிக்கை—அத்தமிப்பு, v. noun. Setting, disappearing, படுகை.

*அஸ்தம்—அத்தம், s. The hand, கை. 2. The thirteenth lunar mansion, ஓர்நட்சத்திரம். (p.) Wils. p. 972. Hasta.

அத்தகடகம், s. A bracelet, கைவளை.

அத்தகண்டாதனம், s. One of the hundred and eight positions of the Yogi in which he stands on one foot, extends the other, presses one hand on the ground, and, with the other, takes hold of the extended foot, ஒருகால்மேனீட்டி யதை யொருகையாற் பற்றி மற்றைக்கையை நிலத்தூன்றியிருப்பது.

*அத்தம், s. Signification as of a word or sentence, half, &c. See அர்த்தம். (p) Wils. p. 69. Artha, and 71. Ardd'ha.

அத்தகோளம், s. A hemisphere.

அத்தசகாயம், s. Pecuniary aid, பொருளுதவி.

அத்தசாமம்—அத்தராத்திரி, s. Midnight. Wils. p. 71. Ardd'haratra.

அத்தசாமப்பூசை, s. Pooja performed at midnight. See பூசை.

அத்தநாரீசுரன், s. Siva, he who is half woman. Wils. p. 71. Ardd'hanarisha.

அத்தமண்டபம், s. The court in a temple next to the sacred shrine See கருப்பக்கிரகமண்டபம்.

அத்தாதுரம், s. Desire for wealth, covetousness, பொருளாசை.

அத்தோதயம்—அர்த்தோதயம், s. The rising of the sun and moon, in conjunction, at the beginning of which, the sun is in Capricorn on a Sunday in the month of January, and the moon in the 22d asterism, and the 17th யோகம்; deemed a most auspicious moment for religious bathing, alms-giving and other duties. These five things do not occur together oftener than once in sixty years. An important circumstance is the half rising of the sun, with which are connected the four other things abovementioned, ஞாயிசேடனர்.

அத்தோதயஸ்நானம், s. Bathing at the auspicious period of the அத்தோதயம்.

அத்தம், s. A way, road, வழி. Wils. p. 25. Adhvan. 2. A difficult way, அருநெறி. 3. A jungle, காடு. 4. A gum, bdellium, குங்கிலியம். 5. A drug, as குக்கில். 6. A medicinal root, as அதிவிடயம். 7. A mirror, கண்ணாடி. (p.)

அத்தர், s. (Hin.) Attar or otter of roses. 2. A kind of ointment which is used as a perfume by females for their lovers, &c., ஓர்வாசனைத்திரவியம்.

அத்தவாளம், s. An upper garment falling down loose to the waist behind and held up by the arms in front, போர்வைச்சீலை 2. A jungle, காடு. 3. Pleasantness, gaiety, foppishness, உல்லாசம். (p.)

அத்தனை, adj. So many, thus much. See தனை.

அத்தன், s. Father, தகப்பன். 2. The supreme Being, கடவுள். (சத-உச.) 3. Priest, குரு. 4. A person of dignity or eminence, உயர்ந்தோன். 5. Elder, மூத்தோன். 6. Siva, சிவன். 7. The god of the Jainas, அருகன். (p.) 8. The same as கடுக்காய், a fruit, Terminalia, L. (M. Dic.) 9. The same as வெள்ளீயம்.

அத்தன்மை. In that manner. See தன்மை.

அத்தர், s. The distinguished sages, முனிவர். 2. The gods, தேவர். (p.)

அத்தாட்சி, s. Proof, evidence, demonstration, testimony, திருட்டாந்தம். (c.)

அத்தாட்சிகாட்ட, inf. To show proof. See காட்டு.

அத்தாட்சிகாண, inf. v. a. To have proof. 2. v. n. To be demonstrated.

அத்தாட்சிகொடுக்க, inf. To prove, make evident, verify.

அத்தாணி, s. A throne, அரசிருக்கை. (சத.) (p.)

அத்தாணிமண்டபம், s. Senate house, presence chamber, அரசிருக்கைமண்டபம்.

அத்தாயம், s. [prov.] The treadle of a turner's lathe, கடைச்சற்... (Rott.)

அத்தானம், s. Gateway of a temple, &c., an abreviation of ..., which see.

அத்தான், s. A brother-in-law, elder sister's husband, ... 2. A cousin, மைத்துனன். (c.)

அத்தி, *s.* A tree whose fruit is eaten and the leaf, fruit and bark are medicinal; the wood forms one of the nine kinds of fuel employed in sacrificial fires, நவசமித்து; Ficus racemoso, *L.* Several species are mentioned, as காட்டத்தி, விழலத்தி, பேயத்தி, மலையத்தி, கொடியத்தி, கல்லத்தி, which see. (*c.*)

*அஸ்தி—அத்தி, *s.* An elephant, யானை. Wils. p. 972. HASTIN. 2. Long-pepper, திப்பிலி. 3. A bone, எலும்பு; as அஸ்தி. Wils. p. 98. ASTHI. 4. One of the ten நாடி, தசநாடியிலொன்று.

அத்திசுரம், *s.* Fever settled in the bones, எலும்பைப்பற்றினசுரம்.

அத்தித்திப்பிலி, *s.* A large kind of long pepper, யானைத்திப்பிலி.

அத்திபஞ்சரம், *s.* A skeleton, என்புக்கூடு, *ex* அஸ்தி bone, *et* பஞ்சரம், cage. Wils. p. 98. ASTHIPANJARA.

அத்திபேதி, *s.* A medicine for elephants, ஓர்மருந்து.

*அத்தி, *s.* Killing, murder, கொலை. Wils. p. 968. HATYA. 2. Sea, ocean, கடல். Wils. p. 51. ABD'HI.

அத்திசயனன்—அத்திசயன், *s.* Vishnu as having slept on the sea of milk, விட்டுணு. Wils. p. 52. ABD'HISHAYANA.

பிரமகத்தி, *s.* The slaying of a Brahman. Wils p. 608. BRAHMAHATYA.

பிரமகத்திபிடிக்க, *inf.* To be possessed with madness consequent on the performance of the above act. 2. To be deranged.

ஸ்திரியத்தி, *s.* The slaying of a woman. Wils. p. 951. STRIHATYA.

கோவத்தி, *s.* The slaying of a cow. Wils. p. 302. GOHATYA.

சிசுவத்தி, *s.* The slaying of a child.

அத்திகோபம், *s.* A disease in the eye, ஓர்நயனரோகம்.

அத்திகோலம், *s.* A tree, அழிஞ்சில், Alangium, *L.*

அத்தி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To halve, பாதியாக்க. See அர்த்தி; *ex* அர்த்தம். (*p.*)

*அத்திசம், *s.* A plant, நீர்முள்ளி, Barleria, *L*; *ex* அத்தி, ocean, *et* ஜ, what is born.

அஸ்திபாரம்—அத்திபாரம்—அத்திவாரம், *s.* Foundation, அடிப்படை. (*c.*)

அத்தியக்கினிட்டோமம், *s.* One of the twenty-one யாகம், யாகமிருபத்தொன்றிலொன்று. (*p.*)

*அத்தியட்சரம், *s.* The mysterious syllable O'm, ஓம். (*p.*)

*அத்தியட்சன், *s.* An overseer, a superintendent, மேல்விசாரணைக்காரன்.

*அத்தியந்தம், *s.* Much, excessiveness, boundlessness, unchangeableness, அநந்தம். Wils. p. 18. ATYANTA. 2. A number, ten thousand quintillions, ஓரெண்; *ex* அதி, beyond, *et* அந்தம், boundary. (*p.*)

அத்தியந்தபணிவு, *s.* Profound humility.

அத்தியந்தபிரியம்வாய்ந்தவுயிர். The inestimably precious life. (பஞ்.)

அத்தியந்தாபாவம், *s.* [*in logic.*] Absolute negation or non-existence, முழுதுமின்மை.

* அத்தியயம், *s.* Destruction, அழிவு. 2. Transgression, vice, குற்றம். Wils. p. 19. ATYAYA.

*அத்தியயனம்—அத்தியாயனம், *s.* Study, reading, especially of the sacred books, one of the six duties of Brahmans, வேதமோதுகை. Wils. p. 24. AD'HYAYANA.

அத்தியயனம்பண்ண, *inf.* To study religious doctrines.

*அத்தியாகரணம், *s.* Supplying an ellipsis, தொக்குநின்றதைநிரப்புகை. 2. Reasoning, discussing, வாதுபேசுகை. (*p.*)

*அத்தியாசம்—அத்தியாரோபம்—அத்தியாரோபணம், *s.* [*in* பிரபுலிங.] Mistaking one thing for another, illusion, ஆரோபம். (*p.*) Wils. p. 25. AD'HYASA, and AD'HYAROPANA.

அத்தியாசனம், *s.* A part of the ceremony of ஏகோதிட்டம், presenting the ashes of the burned bones to the Brahman, அபரகிரியையிலோர்பகுதி.

*அத்தியாத்துமிகம்—அத்தியான்மிகம், *s.* Disease occasioned by one's own misconduct, தன்னாலேவருந்துன்பம். (உப. 191.) See தாபத்திரயம்.

அத்தியாத்துமிகநூல்—அத்தியான்மிகநூல், *s.* Three shasters of human composition concerning God and the souls of men; the three are, சாங்கியம், பாதஞ்சலியம் and வேதாந்தம்.

*அத்தியாபகன், *s.* A teacher of the Vedas, வேதமோதுவிப்போன். Wils. p. 24. AD'HYAPAKA.

*அத்தியாபனம், *s.* Teaching the sacred books, one of the six duties of Brahmans, வேதமோதுவிக்கை. Wils. p. 24. AD'HYAPANA.

*அத்தியாயம், *s.* Section or division of a book, படலம். 2. A chapter or lecture of the Vedas, வேதநூலைவிரித்தல்லக்கியத்தின்கூறுபாடு. 3. Sacred writings, வேதம். Wils. p. 24. AD'HYAYA.

*அத்திரதர், *s.* The charioteers of the 4th and lowest order in war, இரதவீரர்க்காரன்காம் வகையார். (*p.*)

*அஸ்திரம்—அத்திரம், *s.* [*priv.* அ.] Unsteadiness, uncertainty, that which is unworthy of confidence, as the world and its enjoyments, நிலையின்மை. (உப, உசு—உசஉ.) Wils. p. 99. ASTHIRA.

*அஸ்திரம்—அத்திரம், *s.* An arrow, அம்பு. 2. A dart thrown forward, முன்விடும்பு. 3. Any missile weapon, கைவிடுமாயுதப்பொது. Wils. p. 98. ASTRA. 4. An ass, கழுதை. 5. A horse, குதிரை. 6. A mountain, மலை. (*p.*)

அஸ்திரசஸ்திரம்—அத்திரசத்திரம், *s.* Both missile and projectile weapons.

அஸ்திரசந்தானம், *s.* Vollies of arrows in succession.

அஸ்திரசாஸ்திரம், *s.* Archery as a science, வில்வித்தை.

அஸ்திரதேவர், *s.* An image in form of a weapon preceding the god of the temple in processions, a weapon god, ஆயுததேவர்.

அஸ்திரபரீட்சை, *s.* Practice of archery, வில்வித்தைப்பழக்கம். One of the sixty-four கலைஞானம்.

அஸ்திரப்பிரயோகம், *s.* Discharge of arrows.

அஸ்திராதரம்—அஸ்திராதாரம், *s.* A quiver, அம்புறைதூணி.

*அத்திராசம், *s.* Fearlessness, பயமின்மை. Wils. p. 19. ATRASA.

*அத்திரி, *s.* An ass, கழுதை. 2. A horse, குதிரை. 3. A camel, ஒட்டகம். 4. A forge bellows, உலைத்துருத்தி. 5. An arrow, கணை. 6. The atmosphere, விண். 7. One of the eighteen treatises on தருமம், தருமநூல்பதினெட்டிலொன்று. 8. A mountain, மலை. (*p.*) 9. One of the seven stars of the ursa major, or great bear, supposed by the Hindus to be the seven great Rishis, அத்திரிமாமுனி.

அத்திரு, *s.* A tree, அரசு, Ficus, *L.*

அத்திலை, *s.* A shrub, the செருப்படை.

அஸ்திவாரம்—அத்திவாரம், *s.* A foundation; as அத்திபாரம்.

*அஸ்தினபுரம்—அத்தினபுரம்—அத்தினபுரம், *s.* Name of a city, ஓர்பட்டணம். Wils. p. 972. HASTINAPURA.

*அஸ்தினி—அத்தினி, *s.* The lowest of the four classes of women. (See பெண்வகை.) 2. A female elephant, பெண்யானை; *ex* அஸ்த, a trunk. Wils. p. 972. HASTINI.

அத்து, *s.* A woman's girdle or waist-ornament, அரைப்பட்டிகை. 2. Redness, சிவப்பு. 3. Accuracy, correctness, straightness, செவ்வை. (*p.*) 4. (*Tel.* అద్దు.) Boundary, எல்லை.

அத்து, கிறேன், அத்தினேன், வேன், அத்த, *v. a.* To join, attach, unite, make to agree, to combine, இசைக்க. (*p.*) 2. To apply as medicine to a wound, மருந்தேற்ற. 3. To lean, rest, stay upon, சார, also (*fig.*) to depend upon, நிலைப்பற்ற. 4. *v. n.* To reach, arrive at, அடைய.

இரண்டுதுண்டையுமொன்றாயத்தித்தைத்தான். He united and sewed the two pieces.

மருந்தைக்காயத்தின்மேலத்தினான். He applied the medicine to the wound.

என்தோளையத்திக்கொள்ளவொண்ணாதா. Is it wrong for you to lean on my shoulder?

அச்செய்தியெசமானர்காதிலத்திப்போயிற்று. That news has reached our master's ears.

அத்து, *v. noun.* Uniting, joining, making to agree, இசைப்பு. 2. A seam, the joining of cloth, &c., தையல்.

அத்து. A சாரியை used in declining nouns ending in ம், and others, as மரத்தை, the tree; மரத்திலை, the leaf of the tree. 2. An expletive, அசைச்சொல். (*p.*)

*அஸ்து, (*St.*) Be, let be, be it so, (the 3d person singular, imperative act. of the Sanscrit verb அஸ் "to be,") a term used in salutation, &c. See சுபமஸ்து, சுபமஸ்து, பரமஸ்து, ததாஸ்து, &c., amen, அப்படியேயாகக்கடவது.

அத்துகமானி, *s.* The அரசு tree, Ficus, *L.* (*p.*)

அத்துகம், *s.* A tree from the kernels of which the castor oil is extracted, ஆமணக்கு, Ricinus, *L.* (*p.*)

*அத்துச்சம், *s.* The most auspicious degree in the vertical sign, in which a planet may be placed, கிரகத்துச்சகுணம். (*p.*)

அத்துணை, *adj.* So much, so many. See துணை. (*p.*)

அத்துமம், *s.* A shrub, as அரத்தை, (*M. Dic.*)

அத்துலாக்கி, *s.* A plant, கருஞ்சீரகம், Nigella, *L.* (*M. Dic.*)

*அத்துவம், *s.* A way, road, வழி. Wils. p. 25. AD'HVAN. 2. Redness, சிவப்பு.

அத்துவாக்காயம், *s.* The கருஞ்சீரகம், Cuminum, *L.*

*அத்துவாந்தட், *s.* Twilight, காலை மாலைவெளிச்சம். Wils. p. 25. AD'HVANTA.

அத்துவானம், *s.* A desert, desolate place. பாழ்ங்காடு. (*c.*) (சி. 19.)

*அத்துவிதம்—அத்துவைதம், *s.* [*priv.* அ.] Unity, oneness, the existence of but one principle in the universe, the deity as indivisible and inseparable from creation, so that every thing is a part of god, பரமாத்துமாவுஞ் சீவாத்துமாவுமொன்றென்கை; *ex* துவைதம், duality. (*p.*) Wils. p. 21. ADVAITA.

அத்தூரம், *s.* A medicinal tree, the மாமஞ்சள்.

அத்தை, *s* A lady, a woman of rank or eminence, தலைவி. 2. The wife of a priest, குருவினாமனைவி. 3. A mother, a matron, தாய். 4. A father's sister, a mother-in-law, மாமி. 5. A poetic expletive joined to the second person, முன்னிலையசைச்சொல்.

சொல்லியாத்தைநினவெகுளி. Pour out thine anger.

உள்ளிச்செல்லத்தை. Go thoughtfully.

அத்தோ, *inter.* An exclamation of wonder, pity and distress, அதிசயவிரக்கச்சொல். (*p.*)

*அநகம், *s.* [*priv.* அந்.] Sinlessness, பாவமின்மை. Wils. p. 25. ANAG'HA.

*அநங்கம், *s.* [*priv.* அந்.] Immateriality, உடலின்மை. Wils. p. 25. ANANGA. (*p.*)

அநங்கன், *s.* See அனங்கன்.

*அநந்தம், *s.* [*priv.* அந்.] Immensity, eternity, &c., அளவின்மை. (See அனந்தம்—also for all the derivatives); *ex* அநதம். (*p.*) Wils. p. 26. ANANTA.

*அநந்தரம், *adv.* [*priv.* அந்.] Next, after, &c. (See அனந்தரம்) *ex* அந்தரம். (*p.*) Wils. p. 26. ANANTARA.

அநபியிதகருத்தன், *s.* [*in grammar.*] The agent, எழுவாய்—வினைமுதல். (*p*)

அநரவன், *s.* A plant, வெண்தோன்றி, Gloriosa, *L.*

*அநருகம், *s.* [*priv.* அந்.] Unfitness, தகுதியின்மை. See அருகம். Wils. p. 27. ANARHA.

*அநர்த்தம், *s.* [*priv.* அந்.] That which is without meaning, foolishness, nonsense, பயனின்மை.

*அநாதரம், *s.* [*priv.* அந்.] Disrespect, மதியாமை. Wils. p. 28. ANADARA.

*அநாதன், *s.* [*priv.* அ.] One who has no master or protector, ஆதரவில்லாதவன். Wils. p. 28. ANATHA.

அநாதசனங்கள், *s.* Poor, helpless, destitute people.

அநாதரட்சகர், *s.* Patron of the helpless, *particularly*, God.

*அநாதி, *s.* [*priv.* அந்.] The eternal; God, கடவுள். 2. That which has no beginning. See ஆதி. Wils. p. 28. ANADI.

*அநாமிகை, *s.* [*priv.* அ.] The ring finger, the third finger, ஆழிவிரல், the nameless. Wils. p. 29. ANAMIKA.

*அநாயகம், *s.* [*priv.* அ.] Want of government, anarchy, political distraction, அரசாட்சியின்மை.

*அநாரதம், *s.* Duration, the same as அநவரதம். (*p.*) Wils. p. 29. ANARATA

*அநாவிருஷ்டி—அநாவிருட்டி, Drought, மழைக்குறைவு. Wils. p. 29. ANAVRISHTI

அநாவிலன், *s.* The planet Venus, சுக்கிரன். (இரே.)

*அநிகம்—அநீகம், *s.* A part of an army containing three சேனை, which see. Wils. p. 30. ANIKA.

*அநிக்கிரகம், *s.* [*priv.* அ.] Unrestrainedness, liberty, கட்டுப்பாடின்மை. (தீ. 5. 28.) Wils. p. 29. ANIGRAHA.

*அநிசம், *s.* [*priv.* அ.] Eternity, that which is eternal, நித்தியம். Wils. p. 30. ANISHA.

*அநிஷ்டை, *s.* [*priv.* அ.] Unsteadfastness, unsteadiness, உறுதியின்மை. Wils p. 30. ANISHTHA.

*அநிதம்—அநியதம், *s.* [*priv.* அ.] Transientness, அநித்தியம். (உரிச்.)

*அநித்தம்—அநித்தியம், *s.* [*priv.* அ.] That which is temporal, worldly illusion, transientness, time in opposition to eternity, நிலையின்மை; [*ex* நித்தம்] Wils. p. 29. ANITYA. 2. Falsehood, பொய்.

அநித்தியகாலம், *s.* Limited time.

*அநிமாலினம், *s.* Death, சாவு.

*அநியமம், *s.* [*priv.* அ.] That which is undecided, unascertained, uncertain, undetermined, நியமமின்மை 2. Improper conduct, தப்பானநடை. Wils. p. 30. ANYAMA.

அநியமச்சிலேடை, *s.* [*in rhetoric.*] Ambiguous terms in verse employed in an indeterminate sense, சிலேடையணியி லொன்று.

அநியமவுவமை, *s.* A figure in Rhetoric, உவமையணியிலொன்று.

*அநியாயம், *s.* [*priv.* அ.] Unreasonableness, injustice, a wrong action, illogicalness, நீதியின்மை. Wils. p. 41. ANYAYA.

*அநிருத்தன், *s.* [*priv.* அ.] Grandson of Krishna the invincible, இருட்டிணன் பௌத்திரன். Wils. p. 30. ANIRUDD'HA.

*அநிர்தம், *s.* [*priv.* அ.] Unsubstantialness, delusion—as in the mirage. See மாயை.

*அநீதம்—அநீதி, *s.* [*priv.* அ.] The same, as அநியாயம். Wils. p. 31. ANITI.

அநீதர்—அநீதியர், *s.* The unjust, unrighteous, அநியாயஞ்செய்வோர்.

*அநு, *s.* The jaw, see அனு. Wils. p. 968. HANU.

*அநு. A particle in Sanscrit, signifying together, &c. See அனு, for this and most of its combinations. Wils. p. 31. ANU.

அநுகூலம், *s.* Favor, auspices, kindness propitiousness, விக்கினமின்மை. Wils p. 31. ANUKULA 2. Success, prosperity, the accomplishment of an object, a happy issue, consummation, காரியசித்தி. See அனுகூலம். (*c*)

அநுகூலப்பட, *inf.* To prove successful.

அநுதாபம், *s.* Repentance, மனஸ்தாபம். Wils. p. 32. ANUTAPA.

அநுநாதம், *s.* An echo, எதிரொலி. Wils p. 33. ANUNADA

அநுலாபம், *s.* Tautology, repetition, கூறியதுகூறல். Wils p. 35 ANULAPA.

அநுவக்கிரகம், *s.* The retrograde transit of a planet. See அனுவக்கிரம்.

அநுவசனம், *s.* Concordance of words or sentences with each other, ஒத்த வாக்கியம். Wils. p. 35. ANUVACHANA.

*அநுசிதம், *s.* [*priv.* அந்.] Falsehood, பொய். (திவா.) 2. Unfitness, unsuitedness, தகுதியின்மை. Wils. p. 32. ANUCHITA.

*அநுஷ்ணம், *s.* [*priv.* அந்.] Idleness, supineness, சோம்பல். (See பாதசம்.) 2. Chilliness, coldness, குளிர். Wils. p. 36. ANUSHNA.

*அநுதாத்தம், *s.* [*priv.* அந்.] The grave accent in chanting the vedas, வேதசாத்திரத்திலொன்று. Wils. p 32. ANUDATA.

*அந். A particle of negation prefixed to Sanscrit words, எதிர்மறையுபசர்க்கை.

அந்த, *pron. adj.* That, a demonstrative prefix in colloquial use for அ, as, அந்தமரம், that tree.

அந்தந்த, *adj.* Some, several, each distributively, severally.

அந்தகம், *s.* A shrub, ஆமணக்கு, Ricinus, *L.*

*அந்தகன், *s.* Destroyer, அழிப்போன். 2. Yama the god of death, யமன். Wils. p. 37. ANTAKA. 3. A blind person, குருடன். Wils p. 39. AND'HAKA. 4. The planet Saturn, சனி. 5. Soap, சவுக்காரம்.

அந்தகசயன், *s.* Siva, he who overcame Yama, சிவன்.

அந்தகாரி, *s.* Siva the foe of Yama; *ex* அரி, foe.

*அந்தகாரம், *s.* Darkness, gloom, இருள். 2. Mental darkness, மனவிருள். Wils. p. 39. AND'HAKARA. 3. Hell, நரகம்; *ex* அந்தம் blind, *et* காரம், that which makes.

அந்தகோரம், *s.* The நெல்லி tree, Phyllanthus, *L.*

*அந்தக்கரணம், *s.* The intellectual faculties—embracing, 1. மனம், The mind or organ of thought; 2. புத்தி, Reason, the organ of consciousness, or apprehension; 3. ஆங்காரம், Energy, any one of the passions, 4. சித்தம், Will, resolution, desire; *ex* அந்தர், within, *et* கரணம். (*p.*) Wils. p. 37. ANTAHKARANA.

அந்தக்கரணசாட்சி, *s.* Conscience.

அந்தணன், *s.* The supreme Being, கடவுள். 2. Brahma, பிரமன். 3. Siva, சிவன். 4. Argha, அருகன். 5. A sage, recluse, முனிவன். 6. A Brahman, பார்ப்பான். 7. The planet Jupiter, வியாழம். 8. Saturn, சனி; *ex* அம், beauty, *et* தண்மை, coolness, kindness. (*p.*)

அந்தணநாபி, s. A sacerdotal antidote for a kind of poison. See நாபி.

அந்தணர்வாக்கு, s. The vedas, வேதம்.

அந்தணாளர், s. Brahmans, பார்ப்பார். 2. One of the five confidential servants of a king, a king's household priests, அரசர்க்குறுதிச்சுற்றத்திலொருவர். 3. Recluses, முனிவர்.

அந்தஸ்து, s. (*Hin.*) Order, regularity, ஒழுங்கு. 2. Condition, நிலை. உனனந்தஸ்துக்கிதுயோக்கியமல்ல. This does not agree with your circumstances.

*அந்தப்புரம், s. A place for kings' wives, &c. (*p*) See அந்தர்ப்புரம், under அந்தர். Wils. p. 37. ANTA'PURA.

*அந்தம், s. End, termination, கடை. 2. Death, சாவு. Wils. p. 37. ANTA. 3. Beauty, handsomeness, comeliness, அழகு. 4. (மெ.) Musk, கஸ்தூரி. 5. [*in anat.*] Extremity of a bone, எலும்பொருந்தம்.

அந்தக்காரி, s. A fair, handsome woman.

அந்தக்கேடு, s. Deformity, ugliness, அழகீனம்; *ex* கேடு, ruin.

உடலந்தம், s. The end or perishing of the body, i. e at death, dissolution.

அந்தர், s. Low caste persons, கீழ்மக்கள்.

அந்தந்தலை, s. End and beginning, முடிவுமுதலும்.

அந்தாதி, s. A species of verse. (See தொடை.) 2. A poem of அந்தாதி verses, ஓர்பிரபந்தம். 3. God—the first and last, பரபரம்.
- எழுத்தந்தாதி, s. See எழுத்து.
- அசையந்தாதி, s. See அசை.
- அடியந்தாதி, s. See அடி.
- சீரந்தாதி, s. See சீர்.

அந்தாதித்தொடை, s. A consonance or connexion in a stanza, wherein the syllable, word or words, which end one line, begin the following. See தொடை.

*அந்தரம், s. Open space, வெளி. 2. Intermediate space, இடை. 3. Ether, as the vehicle of light and sound—supposed to pervade all things and to extend through the universe, பஞ்சபூதத்திலொன்று. 4. The sky, atmosphere, ஆகாயம். Wils. P. 37. ANTARA. 5. Temple, தேவாலயம். 6. Singleness, loneliness, solitariness, தனிமை. 7. Disaster, mishap, dilemma, இடைமை. (பத. 49.) 8. End, taken distributively, end of each, முடிவு. 9. Difference, dissension, பேதம். 10. Measure, அளவு. 11. Remainder after subtraction, difference, சேஷம். 12. Period of time, காலம். (சது.) 13. Darkness, இருள். 14. Crowd, கூட்டம். (*p.*)—*Note.* All the meanings may be referred to the idea of *within* and *without.* (*S. Dic.*) In combination some variety of meaning is found, as, தேசாந்தரம், a foreign country; வருஷாந்தரம், every year; மாசாந்தரம், every month; மூலாந்தரம், on account of; தீவாந்தரம், the remotest isle, &c.

அந்தரஆண்டு, s. The time between any given points. [அந்தரம். 2.]

அந்தரகாமி, s. A horse which goes above the earth, through the air, ஆகாயமார்க்கமாய்ச்செல்லும்பரி. [அந்தரம். 4.]

அந்தரசைவம், s. One of the divisions of the Saiva religion, ஓர்சைவம்.

அந்தரச்சிந்து, s. One of the thirty-two kinds of arsenic in its natural state, சற்பாஷாணம்.

அந்தரதிசை, s. A nine-fold subdivision of the period of a planet's influence on a person's life, கிரகநிலை. [அந்தரம். 2.]

அந்தரத்தாமரை, s. A species of lotus whose roots float in the water, not adhering to the soil, ஆகாயத்தாமரை. [அந்தரம். 4.]

அந்தரத்திலேவிடுக, *inf.* To be forsaken by all, be abandoned. [அந்தரம். 1.] என்னையந்தரத்திலேவிட்டான். He has forsaken me.

அந்தரபவனி, s. Motion through the air, ஆகாயகமனம். 2. (*fig.*) Very great swiftness, மிகுவேகம். 3. [*prov.*] Any thing that goes swiftly, வேகமாய்ச்செல்லுவது. [அந்தரம். 4.]

அந்தரப்பிசாசுகள், s. The evil spirits of the air. [அந்தரம். 4.]

அந்தரமத்திமபுத்தி, s. Difference between the mean and true daily motion of the sun, or of a planet. [அந்தரம். 4.]

அந்தரவல்லி, s. A medicinal creeper, கொல்லன்கோவை. [அந்தரம். 4.]

அந்தரவனம், s. An uninhabited desert land. [அந்தரம். 1.]

அந்தரவாசம், v. *noun.* Dwelling in the air, ஆகாயத்திலவசிக்கை. 2. s. A medicinal shrub, ஓர்மருந்துப்பூடு. [அந்தரம். 4.]

அந்தரவாயு, s. Hydrocele, வீமபீசம். [அந்தரம். 2.]

அந்தரவீச்சு, v. *noun.* Beating the air.

அந்தரவீச்சுக்காரன், s. One who beats the air, a cheat, a fraudulent man. [அந்தரம். 4.]

அந்தராயம், s. Disaster, obstacle, mishap, dilemma, exigency, impediment இடைமை. (*p.*) Wils. p. 38. ANTARAYA. [அந்தரம். 7.]

அந்தராளம், s. Middle, intermediate space, நடு. Wils. p. 38. ANTARALA. (*p.*) See சர்ப்பசிரசம். [அந்தரம். 2.]

அந்தராளன், s. The son of an அனுலோம father, and பிரதிலோம mother, அனுலோமத்தந்தைக்கும் பிரதிலோமத்தாய்க்கும்பிறந்தபிள்ளை.

அந்தரி, s. A goddess as inhabiting the aerial regions, ஆகாயவாசினி. 2. Durga, துர்க்கை. 3. Parvati, பார்வதி. (*p.*) [அந்தரம். 4.]

அந்தரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To be forlorn, solitary, lonely, தனித்திருக்க. 2. To be friendless, helpless, forsaken, without means of subsistence, to be in difficulty, or extremity, உதவியற்றிருக்க. (*c.*) 3. (*p.*) v. a. To find the difference between two quantities, பேதமறிய.

அந்தரிப்பு, v. *noun.* Forlornness, solitariness, தனித்திருக்கை. 2. Helplessness, being without means of subsistence, உதவியின்மை.

*அந்தரிலம்பம், s. An acute-angled triangle, கூர்முக்கோணம்; *ex* அந்தர், *et* லம்பம். Wils. p. 38. ANTARLAMBA.

*அந்தர், s. The interior, inside—used only in combination, உள். Wils. p. 37. ANTAR.

அந்தரங்கம், s. Privacy, secrecy, what is said in confidence, இரகசியம். (R 91.) 2. The interior, the mind, உள்ளம். Wils. p. 38. ANTARANGA. 3. Separateness, ஏகாந்தம்.

அந்தரங்கஸ்தானம், s. The private parts.

அந்தரங்கன், s. One who keeps a secret, one who may be trusted with secrets.

அந்தரிந்திரியம், s. The internal senses, of which there are four, as specified under, அந்தக்கரணம்.

அந்தரியாகம், s. Internal or mental worship, உட்பூசை. (கூர். 68, தத்வ. 144.) See பகிரியாகம்.

அந்தரியாமி, s. The deity, கடவுள். Wils p. 38. ANTARYAMI.

அந்தர்க்கதம், v. *noun.* Disappearing, becoming invisible, மறைந்திருக்கை. Wils p. 38. ANTARGATA.

அந்தர்த்தானம், s. A secret place, மறைவிடம். 2. The privy parts, அந்தரங்கஸ்தானம். 3. Disappearance, concealment, மறைகை. Wils. p. 38. ANTARDD'HANA.

அந்தர்ப்புரம், s. A place for kings' wives, the queen's apartments in a palace, zenana, seraglio, women's apartments, அரசமாதேவியிருக்கை.

அந்தலை, s. [*prov.*] End, extremity, border, முடிவு. 2. Result, object, பேறு. 3. Juncture, சந்திப்பு. 4. Projection as of a roof, மேடு. இக்காரியத்தின்அந்தலையெங்கேயோ தெரியாது. I cannot tell where the affair will terminate.

அந்தனம், s. Coat of mail, கவசம். (சது.)

அந்தணி, s. A temple, தேவர்கோயில். (சது.)

*அந்தன், s. A blind man, குருடன். Wils. p. 39. AND'HA. 2. The planet Saturn, சனி.

அந்தாளிபாடை, s. A kind of tune, ஓர்பண். (திவா.)

அந்தி, s. Evening, evening twilight as joining the day with the night, மாலைக்காலம். 2. (*p.*) The meeting of three ways or the place where three ways meet, முத்தெருக்கூடுமிடம்.

அந்திகாவலன், s. The guardian deity of the evening twilight, supposed to walk the streets, &c.

அந்திக்காலம்—அந்திப்பொழுது, s. The evening.

அந்திசந்தி, s. Morning and evening. 2. Continuance, perpetuity.

அந்திநட்சத்திரம், s. The evening star.

அந்திமந்தாரம்—அந்திமந்தாரை, s. A flower plant that blossoms in the afternoon, அந்திப்பொழுதிற்பூக்கும் பூண்டு, Polyanthes, *L.*

அந்திவண்ணன், s. Siva, he whose color is that of the evening clouds—red, சிவன்.

அந்தி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To unite, join, be connected, பொருந்த. (*p.*)

*அந்திகம், s. Nearness, proximity, அயல். Wils. p. 39. ANTIKA.

*அந்திகை. s, Night, இரா. 2. A woman, பெண். 3. A disease of the eye, நாசன்கேணுய. Wils. p. 39 AND'HIKA. 4. A fire place, அடுப்பு. Wils. p. 39. ANTIKA, or ANDIKA. 5. Blindness, குருடு.

அந்திமான், s. One of the seven of the second class of liberal kings, இடை வெழுவள்ளலிலொருவன.

*அந்தியபம், s. The twenty-seventh or last of the lunar asterisms, இரேவதி. Wils. p. 39. ANTYAB'HA.

*அந்தியம், s. End, termination, முடிவு. Wils. p. 39. ANTYA. 2. Death, மரணம்.

அந்தியகருமம், s. Funeral ceremonies. See சச்சடங்கு. Wils. p. 39. ANTYAKARMA.

அந்தியகாலம், s. The time of death.

அந்தியவர்ணம், s. The fourth caste, சூத்திரசாதி. Wils. p. 39. ANTYAVARNA.

அந்தியேஷ்டி, s. Funeral obsequies performed for the benefit of progenitors, உத்தரகிரியையிலொன்று, [ex இஷ்டி, sacrifice] Wils. p. 39. ANTYESHTI.

அந்திரக்கொடிச்சி, s. Sulphur, கெந்தகம்.

*அந்திரம், s. Intestine, குடல். Wils. p. 39. ANTRA.

அந்திரவசனம், s. Betel-nut, கொட்டைப்பாக்கு. (*M. Dic.*)

அந்தில். A particle of place, there, அவ்விடம்; as, சேயிழை அந்திற் கொழுநற்காணிய சென்றனள, the woman went there to see her husband. 2. An expletive, அசைச்சொல்; as, அந்திற்கச்சினன்கழலினன், one who wears a girdle and foot-rings (*p.*)

அந்து, s. A small insect found in stored grain, நெற்பூச்சி. (*c.*)

*அந்துகம், s. A ring or chain for the ankle, சங்கிலி. 2. An elephant's chain fastened to the foot, யானைச்சங்கிலி. Wils. p. 39. ANDUKA.

அந்தேசம், s. [*prov.*] Extremity, great straits, அந்தரிப்பு.

அந்தோ, *inter.* Alas! an exclamation of surprise, pity or distress, அதிசயவிரக்கச்சொல். (*p.*)

அந்தோர், s. The நெல்லி tree. (*p.*)

அநலார், s. Those females, அப்பெண்கள். 2. The fair sex, females, அழகிய பெண்கள்; [ex அ, those, or அம், beauty, et நல்லார், females.] (*p.*)

*அந்நியம், s. A strange or foreign thing, &c. See அன்னியம். Wils. p. 40. ANYA.

*அப, *prep.* A particle—prefixed to Sanscrit words—implying inferiority, privation, separation, contrariety, &c. இழிவு சிக்கை. Wils. p. 42. APA.

அபகரணம், s. Impropriety, ill-treatment, injury, தீயொழுக்கம். Wils. p. 42. APAKARANA.

அபகாரம், s. Ingratitude, ungrateful acts, நன்றியறற்செய்கை. 2. Injury, offence, effrontery, insult, mischief, தீமை; opp. to உபகாரம். Wils. p. 42. APAKARA.

அபகாரி, s. An ingrate, நன்றிகெட்டவன். 2 A defrauder, cheat, எத்தன 3. One who does evil to another, an evildoer, துஷ்டன். Wils p. 42. APAKARIN.

அபகீர்த்தி, s. Infamy, disgrace, dishonor, disrepute, களங்கம். Wils. p. 42. APAKIRTI.

அபகீர்த்திபெற்றவன். One who is dishonored.

அபக்கியாதி, s. Disrepute, disesteem. See அவக்கியாதி, opp. to பிரக்கியாதி.

அபக்கியாதியானகாரியம், s. A shameful, ignominious thing.

அபக்கிரோசம், s. Reviling, abusing. Wils. p. 42. APAKROSHA.

அபசகுனம், s. A bad omen, தூர்க்குறி.

அபசத்தம், s. Ungrammatical language, வழூஉமொழி 2. Vain talk, வீண்பேச்சு. 3. Inauspicious expression, அசுபமொழி. Wils. p. 45. APASHABDA.

அபசயம்—அபஜெயம், s. Defeat, vanquishment, தோல்வி.

அபசயப்பட, *inf.* To be defeated, தோற்க. See படு, *v.*

அபசரணம், s. Departure, egress, புறப்பாடு. Wils. p. 46. APASARANA.

அபசரிதம்—அபசரிதை, s. History of bad transactions, துர்ச்சரித்திரம். 2. Improper conduct, துன்னடை.

அபசவ்வியம், s. The right side, வலதுபக்கம். Wils. p. 46. APASAVYA.

அபசாரம், s. Incivility, disrespect, affront, irreverence, impropriety, உபசாரமின்மை. 2. Non-conformity to the Shasters, wrong conduct, misbehavior, குற்றம்; [ex சர, to move, go.] Wils. p 42 APACHARA.

உபசாரஞ்செய்தவர்க்கபசாரம்பண்ணுகிறது. To return civility with incivility.

உமக்கென்னசெய்தேனன அபசாரம்வந்தது? What injury have I done you? or what reproach have I brought upon you?

அபசாரி, s. An impolite man, one who deviates from the Shasters, a bad man, மரியாதையில்லான். Wils. p. 42. APACHARIN.

அபச்சாயை—அவச்சாயை, s. A shadowless being, as a deity or celestial being, சாயையற்றது. 2. An unlucky shadow, துர்மரணக்குறி. 3. Deduction according to the time of the year from the length of the person's shadow, cast by the sun or moon, in calculating the hour of the day or night, தள்ளுபடிநிழல்; [ex சாயா, shadow.] (*p.*) Wils. p. 42. APACHCHAYA.

அபதேசம், s. Evasion, prevarication, disguise by dress, &c., pretence, contrivance, தந்திரம்; [ex திச, to show.] (*p.*) Wils. p. 43. APADESHA.

அபமிருத்து, s. Sudden death, dying of some casualty, not of sickness or decay, அகாலமரணம். Wils. p. 43. APAMRITYU.

அபரூபம், s. Deformity, ugliness அவலட்சணம். (*p.*) Wils. p. 45. APARUPA. 2. Scarceness, அருமை. (*c.*)

அபவருக்கம், s. Final beatitude, deliverance from births, exemption from farther transmigration, முத்தி; [ex வரு, to leave.] Wils. p. 45. APAVARGA.

அபவாகம், s. Inference, deduction, அருத்தாபத்தி. Wils. p. 45. APAVAHA.

அபவாதம், s. Censure, abuse, reproach, பழிச்சொல். 2. Defamation, slander, scandal, பொய்ச்சாட்டு. 3 Contradiction, opposition, ஒவ்வாப்பேச்சு. Wils. p. 45. APAVADA. 4. Defence, (in law) replication, பிரதிவாதம்; [ex வாத, speech.] 5. Comprehending fully without mistake, உள்ளபடியறிகை.

புலி மனிதனை படித்ததினென்றொருலோகாபவாதம் It is a common saying that tigers kill and eat people. (பஞ 31.)

அபவாரணம், s. Concealment, disappearance, மறைவு. Wils. p. 45. APAVARANA.

அபாகரணம், s. Liquidation of a debt, கடனிறுக்கை. Wils. p. 46. APAKARANA.

அபாங்கம், s. The outer corner of the eye, கடைக்கண். Wils. p. 47. APANGA. 2. A side glance, கடைக்கண்பார்வை.

அபாதானம், s. The meaning of the fifth case denoting removal, ஐந்தாம்வேற்றுமையினெல்லைப்பொருள். Wils. p. 47. APADANA.

அபாமார்க்கம், s. The plant நாயுருவி, Achyranthes, *L.* Wils. p. 47. APAMARGA.

அபாயம், s. Loss, injury, நஷ்டம். 2. Disaster, mishap, calamity, dilemma, இடையூறு. Wils p 47. APAYA. 3. An unforeseen danger, jeopardy, an unexpected evil, சடுதியாயவருமாபத்து. 4. A trick, stratagem, scheme, mischievous device, சதியோசனை.

அபாயதந்திரம், s. Artifice, trick.

அபாயம்பண்ண, *inf.* To deceive, defraud, act treacherously.

அபாயோபாயம், s. Expedient, shift, what is done by hook or by crook, by any means direct or indirect.

அபானம், s. The anus, குதம். 2. One of the ten vital airs, தசவாயுவிலொன்று, as, அபானன; [ex அந, to breathe.] Wils. p. 47. APANA.

அபானவாயு—அபானன், s. Wind from the anus.

*அபகரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To seize by fraud, dispossess, defraud, usurp, steal, வஞ்சனையாய்க்கவர. 2. To bereave, deprive of, plunder, கொள்ளையிட; [ex அபகாரம்.]

*அபக்குவம், s. [*priv.* அ.] Immatureness, unripeness, [*vul.*] over-ripeness, what is past the proper age, பக்குவமின்மை; [ex பக்குவம், ripeness.] Wils p. 42. APAKVA.

அபக்குவர், s. Unfit, unworthy persons, persons ineligible for an advanced, தீட்சை.

*அபங்கம், s. [*priv.* அ.] Want of defect, perfectness, பழுதின்மை. 2. One of the thirty-two kinds of arsenic in its natural state, கௌரீபாஷாணம்.

அபட்டைக, s. One of the lower poisonous fangs of a snake, பாம்பின் நச்சுப் பலலிலொன்று.

*அபட்சம், s. [priv. அ.] Dislike, opposition, பட்சமின்மை. Wils. p. 42. APAKSHA.

அபதூறு—அவதூறு, s. Ill-report, slander, scandal, பழிமொழி 2. Rapine, கொள்ளை.

*அபத்தம், s. Mistake in speech, error, nonsense, untruth, falsehood, பொய். Wils. p. 51. ABADD'HA.

அபத்தம், s. [prov.] Disaster, accident, calamity, மோசம்.

*அபத்தி, s. [priv. அ.] Impiety, பத்தியின்மை. Wils. p. 52. AB'HAKTI.

*அபத்தியம், s. [priv. அ.] Improper, unfit or unsuitable diet or regimen in medicine, deviation from prescribed diet, பத்தியத்தவறு. 2. Transgression of abstinence from venery as a medicinal prescription, இச்சாபத்தியமீறுகை. Wils. p. 43. APATHYA.

*அபநயனம், s. Removing, destroying; liquidating a debt, கடனிறுக்கை. Wils. p. 43. APANAYANA.

*அபநோதம், s. Taking away, removing, நீக்குகை. Wils. p. 43. APANODA.

*அபமம், s. Declination, in Astronomy, கிழக்கதி. Wils. p. 43. APAMA.

*அபயம, s. [priv. அ.] Fearlessness, intrepidity, அச்சமின்மை. Wils. p. 52. AB'HAYA. 2. An appeal, தஞ்சம். 3. (fig.) A place of refuge, shelter, அடைக்கலம். (p.) அபயமென்றடைந்தோர். Those who have applied for protection.

அபயகரம்—அபயாஸ்தம்—அபயாத்தம், s. The right hand of a deity, idol or great person raised in token of dispelling fear and in assurance of protection, பயநிவாரணைக்குக்கை.

அபயங்கொடுக்க—அபயஸ்தங்கொடுக்க, inf. To dispel fear, cheer, encourage, dispel fear by raising the hand or otherwise, to give assurance of protection. See கொடு, v.

அபயமிட, inf. To call for succor, cry for protection, appeal as in a suit. See இடு.

அபயர், s. Warriors, veterans, போர்வீரர். (p.)

அபயவாக்கு, s. Assurance (given) of protection, encouragement, அஞ்சாதே யென்னுஞ்சொல்.

அபயன், s. One who removes fear, அச்சமறுப்போன். 2. The Supreme Being, கடவுள். 3. A warrior, hero, வீரன். 4. A king of the Solar dynasty, சோழன். (p.)

அபரஞ்சி, s. (Tel. అపరంజి.) Fine gold, புடமிட்டபொன்.

*அபரம் s. The end, after part, பிற்பக்கம். 2. The back, முதுகு. 3. The hind quarter, or hind leg of an elephant, யானைப் பின்கால். 4. Variance, discord, பிணக்கு. 5. The west, மேற்கு. Wils. p. 44. APARA. 6. Hell, நரகம். 7. The stern of a ship, கப்பலின்பிற்பக்கம். 8. Coat of mail, கவசம். (p.)

அபரசன், s. A younger brother, பின்னோன்; [ex ஜ, born,] also written, அவரசன், which see.

அபரஞானம், s. Limited and superficial knowledge obtained by the senses, &c., and subject to interruption, oblivion, &c., பொறிகளாலறியுமறிவு.

அபரநாதம், s. One of the five powers or தத்துவம் belonging to Siva. (உ. 157.)

அபரபக்ஷம்—அபரபக்கம்—அபரபட்சம், s. The second fortnight of the moon, the moon in its decrease, தேய்பிறை.

அபரமுத்தி, s. An inferior heaven, பதமுத்தி.

அபரராத்திரம், s. The last watch, கடைச்சாமம். Wils. p. 44. APARARATRA.

அபரவயசு, s. Advanced age. (தி 229.)

அபரவாக்கியம், s. A resulting equation, or correction following a calculation. 2. [in Hindu Astronomy.] The equation of a given tabular number or argument answering to the preceding one.

அபரவிந்து, s. One of the five powers or தத்துவம் of Siva. (உ. 157–158, ஞானவா. 33)

அபராஜிதன், s. A name of Siva and Vishnu, (lit) the unsurpassed. Wils p 44. APARAJITA.

அபராணம், s. The afternoon, the fourth part of the day or from twelve minutes past one till thirty-six minutes past three, பின்னேரம். Wils. p. 44. APARAHNA.

*அபராதம், s. Offence, transgression, fault, guilt, insult, affront, குற்றம். Wils. p. 44. APARAD'HA. 2. Amercement, penalty, mulct, தெண்டம், [ex அப, et ராத, to accomplish.] (சூ. 38.)

என்னபராதத்தைப்பொறுத்திரட்சியும். Pardon my fault and save me.

அபராதஞ்செய்ய, inf. To transgress, offend. See செய், v.

அபராதி, s. A faulty or guilty person, an offender, குற்றவாளி. (பகு 13.)

*அபரிச்சதம், s. [priv. அ.] Nudity, nakedness, நிருவாணம்; [ex பரிச்சத, covering.] Wils. p. 44. APARICHCHHADA.

*அபரிமாணம், s. [priv. அ.] Immeasureableness, immensity, அளவின்மை. Wils. p. 44. APARIMANA.

*அபரிமிதம், s. [priv. அ.] Unlimitedness, immensity, அளவின்மை. Wils. p. 44. APARIMITA. 2. (சது.) Greatness, பெருமை.

*அபரியந்தம், s. [priv. அ.] Immensity, மட்டில்லாமை.

*அபரோட்சம், s. [priv. அ.] Union with the deity, a state of proximity to liberation from births and of absorption in the deity, கடவுள்தரிசிக்கை. One of the seven அவத்தை.

அபரோட்சஞானம், s. Consciousness, or knowledge of identity with the deity.

*அபலம், s. [priv. அ.] Weakness, want of strength, பலவீனம். Wils. p. 51. ABALA. 2. Unprofitableness, uselessness, unfruitfulness, vainness, unproductiveness, பயனின்மை. Wils. p. 51. APHALA.

அபலச்சா—அபலமானசா, s. An ignominious death.

*அபவித்திரம், s. [priv. அ.] Impurity, uncleanness, புனிதமின்மை; [ex பவித்திரம், purity.] Wils. p. 45. APAVITRA.

*அபாகம், s. [priv. அ.] Immatureness, rawness, unripeness, பாகமின்மை. Wils. p. 46. APAKA.

*அபாக்கியம், s. [priv. அ.] Unfortunateness, wretchedness, நிர்ப்பாக்கியம். Wils. p. 52. AB'HAGYA.

அபாக்கியன், s. An unhappy man.

*அபாசம், s. [priv. அ.] Want of desire, விருப்பின்மை.

அபாசம், s. Distortion, as ஆபாசம்.

*அபாஷணம்—அபாடணம், s. [priv. அ.] Silence, மௌனம். Wils. p. 52. AB'HASHANA.

*அபாண்டம், s. A false accusation or report, இல்லிநிந்தை.

எனமேலேயபாண்டம்போட்டான். He charged me falsely with a crime.

*அபாத்திரம், s. [priv. அ.] Unfitness, unworthiness, பாத்திரமின்மை. Wils. p. 47. APATRA.

*அபாரணை, s. [priv. அ.] Fasting, omitting a meal after a partial fast, பாரணைமுன்னுணுமை.

*அபாரம், s. Boundlessness, immensity, கல்லைப்படாதது. Wils. p. 47. APARA. 2. The supreme Being, கடவுள்.

*அபாவம், s. [priv. அ.] Nonexistence, absence of a quality or thing, nonentity, இன்மை. 2. [in Rhetoric and Logic.] Negation, absence or destitution, கியாயாதியாசெயாசை. 3. Annihilation, நிர்மூலம். Wils. p. 52. AB'HAVA. [ex பவம், being.]

சமஸ்தாபாவம். Universal negation.

அன்னியோன்னியாபாவமுண்டு. There is mutual negation.

அபாவஅளவை—அபாவப்பிரமாணம், s. One of the eight laws of evidence of non-existence, the certainty of the non-existence of a thing, இல்லாதகுதலமை.

*அபி. A Sanscrit particle used only in combination, implying superiority, &c., தருபசர்க்கம். Wils. p. 52. AB'HI.

அபிதாபம், s. Great heat, மிகு வெப்பம். 2. Agitation, affliction, சஞ்சலம். Wils. p. 53. AB'HITAPA.

*அபிகாதம், s. Striking, wounding, அடித்தல். 2. Pain, torture, வருத்தம். Wils. p. 53. AB'HIG'HATA.

*அபிகாயம், s. A pulmonary complaint, phthisic, ஷயரோகம். 2. [prov.] Irascibility, irritability arising from a disease, impatience, malice, envious or revengeful feelings leading to sudden retaliation, அழுக்கு; [ex அபி, et காயம், phthisic.]

*அபிகாரம், s. Robbing, கொள்ளை யிடுகை. 2. Attack, எதிர்த்தல். 3. Taking up arms, படையெடுத்தல். Wils. p. 56. AB'HIHARA.

*அபிசரன், s. A companion, follower, சேவகன். Wils. p. 56. AB'HISARA.

*அபிசாரம், s. Magic for a malevolent purpose, practised with sacrificial fire, spells, diagrams, &c, supposed to produce mental aberration, love, hatred, loss of mental powers, paralysis and death, மந்திரவித்தை. Wils. p. 53. AB'HICHARA.

*அபிசாரி—அபிசாரிகை, s. A courtezan, வேசி. 2. An unchaste woman, விபசாரி. Wils. p. 56. AB'HISARIKA.

*அபிசித்து, s. An expunged nakshatra, sometimes introduced after the 21st, for astrological purposes, thus increasing the number to 28, இருபத்தெட்டாநட்சத்திரம். 2. One of the eight muhurttas or hours, ஓர்முகூர்த்தம். Wils p. 53. AB'HIJIT.

*அபிஷங்கம்—அபிடங்கம், s. curse, oath, சாபம். Wils. p. 56. AB'HISHANGA.

*அபிஷேகம்—அபிடேகம், s. Sacred or royal bathing, or anointing as an inaugurating ceremony a king, a guru, &c.; the daily bathing of an idol with Ganges' water, oil, ghee, milk, நீராட்டுக்கு Wils p. 56. AB'HISHEKA.

அபிஷேகக்கூட்டு, s. Macerated spices, &c.. for anointing an idol.

அபிஷேகம்பண்ண, inf. To anoint, pour water, milk, butter, honey, fruit, &c., upon an idol.

கனகாபிஷேகம், s. The pouring of gold.

பட்டாபிஷேகம், s. Unction, the act of initiating into office.

அன்னாபிஷேகம், s. The pouring of boiled rice.

*அபிட்டம், s. Quicksilver, இரசம்.

*அபிதானம்—அபிதேயம், s. Name, appellation, பெயர். Wils. p. 53. AB'HID'HANA and AB'HID'HEYA.

*அபிநயம், s. Indication of passion, purpose, &c., by gesture in dramatic personification, acting, gesture, கைமெய்காட்டுகை. Wils. p. 53. AB'HINAYA. 2. A treatise on gesticulation, அபிநயநூல்.

அபிநயர், s. Actors, dancers, கூத்தர்.

அபிநயிக்க, inf. To express sentiments, as anger, sorrow, joy, &c., by gesture, to assume an appearance, feign, அபிநயஞ்செய்ய. (பது. 54.)

*அபிநவம், s. Novelty, an extraordinary or wonderful thing, புதிது. Wils. p. 53. AB'HINAVA.

*அபிநிவேசம், s. Engagement in a particular business or department, தொழிலிற்பிரவேசிக்கை. Wils. 54. AB'HINIVESHA.

*அபிப்பிராயம், s. Object, internal design, real purpose, intention or motive, உட்கருத்து. 2. The main object, design or scope of a writer, நோக்கம். 3. The real or hidden meaning, மறைபொருள். (உப. 389.) 4. Opinion, judgment, advice, counsel, எண்ணம். Wils. p. 54. AB'HIPRAYA.

இந்தவார்த்தைக்கபிப்பிராயமென்ன. To what does this word allude.

உன் மனதிலிருக்கிறவபிப்பிராயத்தைச் சொல்லு. Speak from the heart, disclose your thoughts.

*அபிமதம், s. Consent, pleasure, liking, wish, assent, சம்மதம்; [ex அபி, consent, et மத, thought.] Wils. p 54. AB'HIMATA.

*அபிமந்திரணம், s. Conjuration, enchantment, மந்திரவித்தை. 2. Consecration, பிரதிஷ்டை. Wils p. 54. AB'HIMANTRANA.

அபிமந்திரிக்க, inf To conjure, enchant by means of incantation with sacred ashes, &c., held by a magician in his hand and afterwards thrown on the person to be enchanted and into his mouth, applied also to cure a disease, or to effect some specific object, to repeat incantations with the reception or administration of medicine, மந்திரவித்தைசெய்ய. 2. To consecrate, பிரதிஷ்டைபண்ண.

*அபிமன்—அபிமன்னு, s. Son of Arjuna, அருச்சுனன்மகன். Wils. p. 54. AB'HIMANYU.

*அபிமானம், s. High esteem, special estimation, சன்மானம். 2 Care, love, affection, நேசம். 3. Regard, respect, honor, (to others) கனம். 4. The sense or feeling of honor which leads one to abstain from mean or unworthy actions, magnanimity, greatness of mind, intrinsic dignity, nobility of soul, உயர்குணம். 5. Glorying in, களிப்பு. (உப. 294, 15.) Wils. p. 54. AB'HIMANA.

அபிமானக்குறைச்சல்பண்ணல், v. noun. Dishonoring, disgracing a person.

அபிமானபுத்திரன், s. A son adopted after the proper age, or otherwise disqualified.

அபிமானமுள்ள சிநேகிதன், s. A familiar friend, one dearly beloved.

அபிமானி, s. A very honorable person, கனவான். (உப. 59.)

அபிமானிக்க, inf. To honor, esteem highly, மெச்ச. 2. To regard, love, respect, கனம்பண்ண. 3. To prize, value, appreciate, take great care of, glory in, boast of, மகிழ்க்க. (உப. 124. சத. 55.)

*அபிமுகம், s. Presence, nearness, நேர்முகம். Wils. p. 55. AB'HIMUKHA.

ஒருவனையபிமுகமாயழைத்து. Calling one into one's presence.

*அபியுக்தகருத்தன், s. [in grammar.] The agent or nominative to the verb, எழுவாய்க்கருத்தன்.

*அபியோகம், s. Challenging to fight, போருக்கழைக்கை. 2. War, battle, போர் 3. Prohibition, prevention, தடை; [ex அபி, before.] Wils. p. 55. AB'HIYOGA.

அபிரங்கி, s. The கருநெல்லி tree.

*அபிரட்சை, s. Universal protection, benevolence, சர்வரட்சணம். Wils. p. 55. AB'HIRAKSHA.

*அபிரதி, s. Pleasure, இன்பம். 2. Practice, occupation, தொழில். Wils. p. 55. AB'HIRATI.

*அபிராமம், s. Beauty, அழகு; [ex அபி, before, et ரம், to sport.] Wils. p. 55. AB'HIRAMA.

அபிராமி, s. One of the seven beautiful females, சத்தமாதரிலொருத்தி. 2. Parvati, பார்வதி. 3. Saraswati, சரச்சுவதி. (p.)

*அபிருசி, s. Ambition, desire of fame, கீர்த்திப்பிரியம்; [ex அபி, before, et ருசி, light.] Wils. p 55. AB'HIRUCHI.

*அபிரூபன், s. A learned man, அறிவுடையோன். 2. Name of Kama, Siva, Vishnu and the Moon, காமன், சிவன், விட்டுணு, சந்திரனிவர்களைப்போ; [ex அபி, before, et ரூப, to have form.] Wils. p 55. AB'HIRUPA.

*அபிலாசம், s. Desire, விருப்பம்; [ex அபி, before, et லஷ or லஸ, to like.] Wils. p. 55. AB'HILASHA, or AB'HILASA.

*அபிவியக்தம், s. Clearness, distinctness, தெளிவு. 2. That which is revealed, வெளிப்படை; [ex அபி, to, et வியக்த, plain] Wils. p. 55. AB'HIVYAKTA.

*அபிவியாத்தி, s. Omnipresence, சருவவியாபகம்; [ex அபி, everywhere, et வியாபதி, spreading] Wils. p. 55. AB'HIVYAPTI.

*அபிவிருத்தி, s. Increase, augmentation, continued increase, growth, accession, மிகபெருகுகை. 2. Advancement, சுதிப்பு.

அபினி, s. (Hin.) Opium, ஓர்மருந்து.

அபின், s. Opium, ஓர்மருந்து, Papaver Somniferum.

*அபின்னம், s. [priv. அ.] Sameness, identity, unity, homogeneousness, as of heat in the sun or in fire, ஒற்றுமை. Wils. p. 54. AB'HINNA.

அபின்னசத்தி, s. Visible nature, or maya as identified with the deity, மாயை.

*அபீடனம், s. [priv. அ.] Kindness, gentleness, சாந்தம். Wils. p. 48. APEEDANA.

*அபீஷ்டம்—அபீட்டம், s. Great desire, wish, love, that which is beloved, மிகவிருப்பம்; [ex அபி, superiority.] Wils. p. 57. AB'HEESHTA.

மனோபீஷ்டம், s. Great desire of the mind.

*அபீரன், s. [ex அபி.] A cowherd, இடையன். Wils. p. 57. AB'HEERA.

*அபூதம் s. [priv. அ, et பூத, been.] Non existence, absence, இன்மை. Wils. p. 57. AB'HUTA.

அபூதவுவமை, s. A rhetorical figure, இலபொருளுவமம்.

*அபூபம், s. [priv. அ.] Cakes, pastry, அப்பவருக்கம். Wils. p. 48. APUPA.

*அபூருவம்—அபூர்வம், s. [local and improp. அபுருபம்.] [priv. அ.] Rareness, unfrequency, an extraordinary or wonderful act or thing, அருமை. Wils. p. 48. APURVA.

*அபேட்சி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To desire earnestly, மிகவிரும்ப; [ex அபேட்சை.]

அபேட்சிப்பு, v. noun. Desiring.

*அபேட்சை, s. Desire, hope, expectation, desire and love united, anxious desire, eagerness, ஆசை. Wils. p. 48. APEKSHA.

*அபேதம், s. [priv. அ.] That which is not discordant, or different, &c., union, concord, similarity, பேதமின்மை. Wils. p. 57. AB'HEDA.

*அபேனம், s. Opium, அபினி. Wils. p. 51. APHENA.

*அப்தசதம், s. A century, நூறாண்டு; [ex அப்தம், an era, et சதம், 100.] Wils. p. 51 ABDASHATA.

*அப்தோரியாமம், s. One of the twenty-one யாகம், யாகமிருபத்தொன்றிலொன்று.

அப்ப—அப்பப்ப. An interjection of admiration, from which, by adding அடா, is formed அப்படா; expressing also admiration, but more frequently lamentation, ah, alas! அதிசயச்சொல்.

அப்படி, adv. Thus, so. See படி. (c.)

அப்பட்டா, s. The வட்டத்திருப்பி plant, Cissampelos, L.

அப்பணை, s. [prov.] License, leave, உத்தரவு. 2. Security, bail, பிணை. 3. Prop, support, ஆதாரம்.

அப்பத்தாள், s. [prov.] Elder sister, அக்காள்.

அப்பம், s. Rice cakes, bread, pastry, [Anglice] hoppah, சிற்றுண்டி. 2. The புடொந்திருப்பி plant, Cissampelos, L.

அப்பஞ்சுட, inf. To bake cakes, bread, &c. See சுடு.

அப்பவருக்கம், s. Various kinds of cakes, pastry, &c.

அப்பர், s. One of the three celebrated votaries of Siva, who composed a portion of the poem தேவாரம், சிவனடியார் மூவரிலொருவர். 2. Fathers, தந்தையர்.

அப்பளம், s. A kind of thin cake, அப்பவருக்கத்தொன்று. (c)

உழுந்தப்பளம்—சோற்றப்பளம், s. Thin cakes made the first, of உழுந்து, the second, of rice.

அப்பளாகாரம், s. One of the twenty-five bodies possessing sharpness with saltness, உறைப்புமுவர்ப்புமுள்ள ஒரு வஸ்து.

அப்பறாத்தூணி, s. An unfailing quiver for arrows, அம்புக்கூடு; [ex அம்பு, arrow, the ம் changed to ப், et அறு, negative of அறு, to cease—unceasing, unfailing, et தூணி, arrow case.]

அப்பன், s. Father, தகப்பன்.

பெரியப்பன், s. Father's elder brother. (c.)

சிற்றப்பன், s. Father's younger brother. (c.)

அப்பா, s. Vocative of அப்பன். 2. A word used by parents towards their young children; sometimes to others in calling, especially inferiors; and commonly a word of respect to aged men. 3. An exclamation of surprise, grief or pain. (c.)

அப்பாட்டன், s. [prov.] A great grand-father, முப்பாட்டன்.

அப்பால், adv. Further, beyond, on that side, furthermore, moreover, after that, afterwards, மேலும்; [ex அ, et பால்.]

அப்பாவி, s. A harmless, artless, undesigning person, கபடமில்லவன். 2. A simpleton, பேதை. (c.)

அப்பி, s. [prov.] Elder sister, அக்காள்.

*அப்பியங்கம்—அப்பியங்கனம், s. Anointing the head and body preparatory to bathing, முழுக எண்ணெய்பூசுகை. Wils. p. 57. AB'HYANGA.

அப்பியங்கஸ்நானம், s. Bathing after anointing with oil.

*அப்பியஞ்சனம், s. Smearing the body with oil, எண்ணெய்பூசுகை. 2 Applying collyrium to the eye-lashes, மைதீட்டுகை. Wils. p. 57. AB'HYANJANA.

*அப்பியந்தம், s. Procrastination, postponement, delay, தாமதம்.

*அப்பியாகதன், s. Visitor, guest, அதிதி. Wils. p. 58. AB'HYAGATA.

*அப்பியாசம், s. Exercise, practice, application, custom, பயிற்சி. Wils. p 58 AB'HYASA.

எனக்கப்பியாசமில்லை. I have no practice, no experience.

அப்பியாசமாய்ப்போதல், v. noun. Becoming acquainted, accustomed, habituated.

அப்பியாசி, s. A practiser, one who accustoms himself to any exercise, பயிற்சியுள்ளோன்.

அப்பியாசிக்க, inf. To practise, exercise one's self, பழக. (c.)

*அப்பிரகம், s. Mica or talc, நூறுவகைலோகக்கல். Wils. p 59. AB'HRAKA. Of this are five kinds:—1. பொன்னப்பிரகம், gold-colored mica. 2. வெள்ளியப்பிரகம், silver-colored mica. 3. தேனப்பிரகம், honey-colored mica. 4. இருவுனப்பிரகம், black-colored mica. 5. கெந்தகப்பிரகம், yellow-colored mica.

அப்பிரகசிந்தூரம், s. Red oxide of talc.

அப்பிரகத்தகடு, s. A plate or lamina of mica.

அப்பிரகநவநீதம், s. Mica made into an ointment.

அப்பிரகபற்பம், s. Oxide of talc.

அப்பிரகபாஷாணம், s. One of the thirty-two kinds of arsenic in its natural state.

*அப்பிரகாசம், s. [priv. அ.] Darkness, absence of light, இருள். Wils. p. 49. APRAKASHA.

*அப்பிரசித்தம், s. [priv. அ.] Being uncelebrated or unpublished, பிரபலியமின்மை. Wils. p. 50. APRASIDD'HA.

*அப்பிரதக்ஷிணம்—அப்பிரதட்சிணம், s. [priv. அ.] Walking around an object of worship, or a temple, keeping it on the left side, இடமாகியவலஞ்சுற்றுகை; opp. to பிரதக்ஷிணம்.

*அப்பிரதானம், s. [priv. அ.] That which is unimportant, a non-essential, முக்கியமற்றது. Wils. p. 50. APRAD'HANA.

அப்பிரதானி, s. An insignificant or unimportant person. (பஞ்.)

*அப்பிரமாணம் s. [priv. அ.] That which is the cause or origin of true wisdom, i. e. God, கடவுள்.

*அப்பிரமாணிக்கம்—அப்பிராமாணிக்கம், s. [priv. அ.] Unfaithfulness, பிராமாணமின்மை.

அப்பிரமாணிக்கன், s. A liar.

*அப்பிரமு—அப்பிரமை, s. Female of the male elephant supporting the east, கிழக்குத்திசையானைக்குப்பெண்யானை. Wils. p. 59. AB'HRAMU.

*அப்பிரமேயம், s. [priv. அ.] Unboundedness, immeasurableness, எல்லையற்றது Wils p. 50 APRAMEYA. 2. A number, a hundred quintillions, தசமகாபூமி; [ex பிரமேயம், measurableness]

அப்பிரமேயன், s. One unlimited, the Deity, கடவுள்.

*அப்பிரம், s. A cloud, மேகம். Wils. p. 59. AB'HRA.

*அப்பிரயோசனம், s. [priv. அ.] Uselessness, unprofitableness, fruitlessness, பயனின்மை.

*அப்பிரயோசிதம், s. [priv. அ.] Any thing useless, பிரயோசனமற்றது.

*அப்பிராகிருதம், s. [priv. அ.] Uncommonness, superiority, newness, விசேஷம். Wils. p. 50. APRAKRUTA.

அப்பிராகிருதசரீரம், s. Superior or immortal body.

*அப்பிராணி, s. [priv. அ.] A poor, pitiable person, ஏழை. 2. A harmless, undesigning person, கபடமில்லவன். (c.)

அப்பு, s. A tree, பாதிரிமரம், Bignonia, L. 2. An arrow, அம்பு. 3. (Tel. అప్పు.) A debt, கடன். (p.)

*அப்பு, s. Water, நீர். 2. The sea, கடல். (p.) Wils. p. 42. AP.

அப்புவின்குணம், s. The property of water, நீர்க்குணம்.

அப்பு, கிறேன், அப்பினேன், வேன், அப்ப, v. a. To stick or clap on with the hand, as sandal paste, plaster, &c., or with a trowel, as mortar against a wall, சாத்த. 2. To snatch at, as a dog, கௌவ. 3. To apply in a patting manner, as, a lotion, a fomentation, ஒற்ற. 4. [prov.] To beat gently with the hands, as in washing muslin, குமர.

நாய் அப்பிக்கொண்டுபோய்விட்டது. The dog snatched and carried it away.

அப்பல், v. noun. Beating, clapping. 2. Plastering with mortar, &c.

அப்புது, s. The sound which the elephant-keeper makes to excite the animal, யானைப்பாகரது ஓசை. (சது.)

அப்புறம், s. [used adverbially.] Further, beyond, on that side, furthermore, henceforth, afterward, after that. See புறம்.

அப்புறத்துக்கப்புறம். Let the future take care of itself.

அப்புறப்பட, inf. To become more distant.

அப்புறுத்தூணி, s. One of the thirty-two kinds of arsenic in its natural state, சரக்குப்பாஷாணம்.

அப்பை, s. A plant, அப்பைக்கோவை, Bryonia Rostrata, L. 2. A tree, கொன்றை, Cassia, L.

அப்பொழுது—அப்போது, [vul.] அப்போ, [poetic.] அப்போழ்து, s. [used adverbially.] Then, at that time, அக்காலத்தில். 2. Then, in that case, in such circumstances, or under such condition, அப்படியிருக்க; [ex அ, et பொழுது.]

அப்போதைக்கப்போது. On proper occasions, forthwith, henceforth, from time to time.

*அமங்கலம், s. [priv. அ] Inauspiciousness, மங்கலமின்மை. Wils. p. 59. AMANGALA.

அமங்கலி—அமங்கலை, s. A widow, கைம்மை; opp. to சுமங்கலி, a married woman.

அமசடக்கம், s. [prov.] Cover, concealment, மறைப்பு.

அமசடக்கமாய்ச்செய்ய, inf. To act with secrecy.

அமசடக்கம்பண்ண, inf. To keep under cover, wrap up. 2. To preserve, protect. 3. To do a thing without noise, quietly.

அமச்சன், s. A king's minister, மந்திரி. 2. The planet Jupiter, வியாழம். (p)

அமச்சு, s. The office of a minister, மந்திரித்தொழில். 2. A minister, மந்திரி (p.)

அமச்சர், s. King's ministers, statesmen, senators, officers of state, மந்திரிகள்.

அமச்சியல், s. Office of a minister, மந்திரித்துவம். 2. A cabinet, council, மந்திராலோசனை. 3. A chapter on the duties of a minister, குறளின்பொருட்பாலுளோரியல்.

அமஞ்சி—அமிஞ்சி, s. (For.) Compelled service, கூலிகொடாமல் வாங்கும்வேலை. (c.)

அமஞ்சியாள். s. A pressed workman.

அமடு, s. Inveigling, entrapping, மடிப்பு. (c.)

அமடுபண்ண, inf. To inveigle, take one in.

அமட்டு, கிறேன், அமட்டினேன், வேன், அமட்ட, v. a. To reprimand, upbraid, அதட்ட. 2. To inveigle, entrap, ensnare, சிக்குப்படுத்த. 3. To hector, bully, overpower by sophistry, உறுக்க. 4. To move tiles, &c., புரட்ட. 5. To overcome one, as sleep, மேற்கொள்ள. 6. v. n. To wabble, turn aside, be unsteady as a bench with uneven legs, புரள.

என்னைத்துக்கமமட்டுகிறது. Sleep overcomes me.

அமட்டு—அமட்டுகை, v. noun. Threatening, threat, menace.

அமணம், s. Twenty thousand betel-nuts, இருபதினாயிரம்பாக்கு See அவணம்—Note. In poetry it is used for அம்மணம், nakedness.

பதினாயிரக்கொட்டைப்பாக்காயிருந்தனள் பைந்தொடியே. In this the number பதினாயிரக்கொட்டைப்பாக்கு is the same as அரையம்மணம், half naked, and so the verse is ambiguous and may mean, she was naked.

அமண், s. The Jaina religion, சமண்மதம். (p.)

அமணர், s. The Jainas as a sect. See சமணர்.

*அமண்டம், s. The castor-plant, ஆமணக்கு. Wils. p. 59. AMANDA.

*அமதி, s. [priv. அ.] Want of knowledge, ignorance, மதியின்மை. Wils. p. 59. AMATI.

அமரசிலைக்கெந்தகம், s. One of the thirty-two kinds of prepared arsenic, ஓர்வகைக்கந்தகம்.

*அமரம், s. A Sanscrit vocabulary, the Amara Kosha, ஓர்கிரந்தநிகண்டு.

அமரம், s. A disease of the eye, கண்ணோய். 2. The revenue of a village granted by the king to any one, சுவந்திரிகம். 3. The command of one thousand footmen, ஆயிரங்காலாளைக்கையாளுகை. 4. [prop. அபரம்] The stern or hinder part of a vessel, தோணியின்பிறபக்கம்.

அமரக்காரன், s. The commander of one thousand infantry.

*அமரர், s. [priv. அ.] The Devas, inhabitants of Swarga, foes of the Asuras, the immortals, celestials, வானோர்; [ex மரர், those who die] Wils. p 60. AMARA.

அமரமாதர்—அமரர்மாதர், s. Goddesses, the females of the Devas, தெய்வப்பெண்கள்.

அமரர்பதி, s. God, கடவுள். 2 Indra, இந்திரன். 3. World of the gods, தேவலோகம்.

அமராவதி, s. The capital of Indra, இந்திரனகரம். Wils. p. 60. AMARAVATI.

அமராவதியோன், s. Indra, தேவேந்திரன்.

அமரேசன், s. Indra, இந்திரன் Wils. p. 60. AMARESHA.

*அமரசயம்—அமராசயம், s [in physiology] One of the ஆசயம் of the body, the stomach, அச்சுசயம்.

அமரி, s. Ambrosia or nectar, அமிர்து. 2. Urine, சிறுநீர். 3. The goddess Durga, துர்க்கை. 4. Poison, விஷம். (p.)

அமரியுப்பு, s. Urine salt, the salt taken from urine, சிறுநீரிலிருந்தெடுக்குமுப்பு, one of the five kinds of உப்பு.

அமரிக்கை, s. Quietness, stillness, tranquillity, calmness, அமைவு, [ex அமர், to be quiet.] (c.)

அமரியம், s. A tree, the குருந்து, Trichilia, L. 2. The செண்பகப்பூ, flower of the Michelia, L.

அமர், s. War, fighting, strife, with all the din of war, போர். 2. Wall around a fort, மதில். 3. Rage, fury, crisis of a disease, the violence or paroxysm of a fever, delirium, உக்கிரம். (p.)

அமரர், s. Foes, enemies, பகைவர். (p.)

அமராட—அமரியற்ற, inf. To fight, war. See ஆடு and இயற்று.

அமராபரணன், s. An undaunted hero, one who considers his wounds received in close action as ornaments. (நன்னூல்.)

அமர்க்களம், s. [impr. அமக்களம்.] Field of battle, போர்க்களம் 2. A confused noise, stir, bustle, tumult, agitation, conviviality, ஆரவாரம்.

விருந்தமர்க்களம், s. Stir and bustle, as talking, cooking, going out and coming in.

வேளாண்மையமர்க்களம், s. Stir and bustle of harvest.

அமர்—அமரு, கிறேன், அமர்ந்தேன், வேன், அமர, v. n. To be or become still, tranquil, settled, quiet, hushed, calm, serene; to become pacified, appeased, obedient, submissive, அமைய. 2. To rest, repose, enjoy repose, இளைப்பாற. 3. To settle, sink, be deposited as a sediment; to subside, become close and hard as sand by rain, அடங்க. 4. To agree, பொருந்த. 5. To become compressed, condensed, படிய. 6. To abide, dwell, remain, இருக்க. (திருவிளை) 7. To rejoice, be placid, cheerful, களிக்க. 8. To abound, be abundant, பொலிய. 9. To be magnanimous, பெருமையாக. 10. To wish, desire, விரும்ப (குறள்.) 11. [vul.] To be obtained, வாய்க்க. (p)—Note. This verb forms a past. part. அமரிய, as well as the usual, அமர்ந்த; as, அமரியசேனை, the army which fought.

காற்றமர்ந்துவிட்டது The wind has subsided.

புழுதியமர்ந்தது The dust is settled.

குலத்துக்கமர்ந்ததொழில். Office agreeing with his rank.

அகனமர்ந்து. Rejoicing in heart.

முகனமர்ந்தீதல். Giving with a shining face

அவனுக்குச்சேவகமமர்ந்தது. He has obtained service.

அமரார், s. Foes, enemies, the insubordinate, பகைவர். (p.)

அமர்த்து, கிறேன், அமர்த்தினேன், வேன், அமர்த்த, v. a. To make quiet, tranquillize, settle, make steady, quell, mitigate, appease, &c., அடக்க. 2. To press down, put or keep down, (a person or thing inclined to rise,) put or hold down, suppress or curb pride, anger, &c, repress, restrain, அமரச்செய்ய. (c.) 3. To prepare, எத்தனம்பண்ண. 4. To engage, employ, ஏற்படுத்த. 5. v. n. To engage in battle, பொர. (p.)

பூசைக்குவேண்டியவைகளையமர்த்தினான். He has prepared things necessary for the puja.

பந்தியமர்த்த, inf. To seat a company in rows at a feast.

*அமலம், s. [priv. அ.] Purity, beauty, புனிதம். Wils. p 60. AMALA. 2. Spotlessness, immaculateness, அழுக்கின்மை.

அமலன், s. The Supreme Being, கடவுள். 2. A pure person, மலமிலி. 3. Siva, சிவன். 4. Argha, அருகன். 5. Vishnu, விட்டுணு.

*அமலை, s. The goddess Lakshmi, இலக்குமி. Wils. p. 60. AMALA. 2 Parvati, உமையாள்.

அமலை, s. Noise, din, sound, ஒலி. 2. Boiled rice, சோறு. 3. Abundance, மிகுதி.

அமல்—அமறல், s. Abundance, மிகுதி (திவாகரம்.) (p.)

அமளி, s. Tumult, uproar, bustle, stir, press of business, ஆரவாரம். (c.) 2. Bed, mattress, &c., for sleeping on, மெத்தை. (p.) 3. Sleeping room, பள்ளியறை. 4. [prov.] Abundance, fruitfulness, மிகுதி.

அவன் வீட்டிலேயின்றைக்கு மிகவுமமளியாயிருப்பதேது. What is the bustle in his house to-day?

பனம்பழமிப்போதல்லவமளியாயிருக்கும். Now palmyra fruit will be more abundant.

அமளிபண்ண, inf. To scuffle, contend, wrangle, scold at.

அமனை, s. A plant, ஓர்பூடு.

*அமாத்தியர், s. King's ministers, councillors, மந்திரிகள். Wils. p. 60. AMATYA.

அமார். s. (*Port.*) A cable, அமாக்கயிறு.

***அமார்க்கம்,** s. [*priv.* அ.] Heresy, irreligion, வேதபுறடு. 2. Viciousness, துன்மார்க்கம். Wils. p. 61. Amarga.

***அமாவசி—அமாவாசி—அமாவாசியை,** s. The new moon, conjunction of the sun and moon, இரவிமதியோகம்; [*ex* அமா, *et* வச், to abide.] Wils. p. 61. Amavasi and Amavasya.

அமாவாசிகூடுதல், v. noun. The ending of the tithi preceding the new moon, the commencement of the new moon.

***அமானம்,** s [*priv.* அ.] Immensity, countlessness, அளவின்மை.

அமானி, s. [*Arab.*] Land or other sources of revenue not rented but under the direct control of the Government officers, இராசவிசாரணைக்குள்ளானநிலம்.

***அமிசம்,** s. Part, portion, a fraction, பங்கு. 2. The numerator of a fraction, மேலவாயிலக்கம். Wils. p. 1. Amsha. 3. Good fortune, அதிஷ்டம். See அம்சம்.

***அமிசு,** s. The sun, சூரியன். 2. An atom, அணு. 3. Light, ray of light, splendor, பிரபை. Wils. p. 1. Amshu.

***அமிதம்,** s. [*priv.* அ.] Immensity, boundlessness, அளவின்மை. Wils. p. 61. Amita.

***அமித்திரன்—அமித்துரு,** s. [*priv.* அ.] Foe, enemy, பகைவன். Wils. p. 61. Amitra.

***அமிருதம்,** (*St.*) **அமிர்தம்,** s. Immortality, அழியாமை. 2. Ambrosia, nectar, milk, honey, அமிழ்தம். 3. A restorative, a reviving medicine, stimulant, மூர்ச்சைதீர்த்தவிருந்தமருந்து. 4. Sweetness, இனிமை. 5. Water, நீர். 6. Final emancipation, மோட்சம். Wils. p. 61. Amrita.

அமிர்தகலசம், s. That which contains nectar, (*fig.*) a woman's breast.

அமிர்தகலை, s. A phase of the moon.

அமிர்தகிரணன், s. The moon.

அமிர்தங்கலங்க, *inf.* To be disturbed, shocked, &c. as the brain by a blow, மூளைகலங்க.

அமிர்தசஞ்சீவினி, s. A medicament supposed to restore the slain to life.

அமிர்தபிந்து, s. One of the thirty-two உபநிடதம்.

அமிர்தரசம், s. An ambrosial juice.

அமிர்தவல்லி, s. A creeper. See அமுதவல்லி.

அமிர்தன், s. An immortal, God, கடவுள். (*p.*) Wils. p. 61. Amrita.

அமிர்தாசனர்—அமுதாசனர், s. The gods, தேவர். Wils. p. 62. Amrita-shana.

***அமிர்தை,** s. (*St.*) Immortality, imperishableness, அழிவின்மை. Wils. p. 61. Amrita.

அமில்தார், s (*Hin.*) An officer employed in collecting revenue, தாசில்தார்.

அமிழ், கிறேன், ந்தேன், வேன், அமிழ, v n. To be immersed, plunged; to sink, ஆழ.

துக்கசமுத்திரத்திலமிழ்ந்துவிட்டான். He sunk in a sea of sorrow.

அமிழ்தம், s. Ambrosia, nectar, the elixir of life, தேவருணவு. (*p.*)

அமிழ்து, s. Ambrosia, nectar, அமிர்தம். 2 Sweetness, any sweet thing, இனிமை. (*p.*)

அமிழ்த்து, கிறேன், அமிழ்த்தினேன், வேன், அமிழ்த்த, v. a. To immerse, ingulf, sink a thing, ஆழ்த்த. 2. To press down, into or under another substance, as pressing a thing into the earth, &c., to lower, அழுத்த.

அமிழ்ந்து, கிறேன், அமிழ்ந்தினேன், வேன், அமிழந்த, v. n. As அமிழ், which see.

அமீன், s. (*Hin.*) An inferior officer in charge of village affairs under the Amildar, ஒருஉத்தியோகஸ்தன்.

அமுககிரா—அமுக்குரா, s. A medicinal shrub, branched winter cherry with a tuberose root, having deobstruent and diuretic qualities. It is pulverized and taken as a decoction, ஓர்மருந்துப்பூடு, Physalis Flexuosa, *L.*

அமுக்கிராக்கிழங்கு, s. The root of the same.

அமுக்கு, கிறேன், அமுக்கினேன், வேன், அமுக்க, v. a. To crush, press or squeeze, as a fruit, a boil, &c., அழுத்த. 2. Press down, press in or under, as a vessel into water, immerse, depress, press down or in, indent by pressure, அமிழ்த்த. 3. (*fig.*) To oppress, நெருக்க.

நீரிலேசெம்பையமுக்கியெடுத்துவா. Sink the brass pot in the water, draw it up, and bring it.

அமுக்கு, v. noun. Compression, depression, oppression as by nightmare, pressure as by the hand of the bailiff, அழுத்துகை. 2. That which compresses, depresses, &c., an incumbent weight, அமுக்குபாரம்.

அமுக்குண்டு கதறிக்கொண்டுகிடக்கிறான். He lay crying out, prostrate under the burden.

அமுக்கன், s. One who does things secretly, இரகசியத்திற்காரியஞ்செய்பவன். 2. A sly, cunning person, dissembler, a deceiver, கபடஸ்தன். (*c.*) 3. [*prov.*] Nightmare, நித்திரையிலமுக்குமவஸ்தை.

அமுக்கொத்தி, s. [*local.*] A cleaver. ஓர்வகைக்கத்தி.

அமுங்கு, கிறேன், அமுங்கினேன், வேன், அமுங்க, v. n. To be pressed, crushed, to yield to pressure, (as a ripe fruit, a boil, &c.,) become shrivelled, dried up as a blister, அழுங்க. 2. To sink. அமிழ். (*c.*)

வீடுவிழுவேல்லாருமமுங்கிப்போனார்கள். The house falling, they were all crushed.

அமுசம், s. A shrub, சிறுசெருப்படை.

அமுசு, s. Soot, ஓட்டறை.

அமுதங்கம், s. A shrub, as சதுரக்கள்ளி.

***அமுதம்—அமிருதம்,** s. Ambrosia, nectar, the food of the gods, obtained by churning the sea of milk, தேவருணவு. 2 Sweetness, இனிமை. 3. Milk, பால். 4. Water, நீர். 5. A medicine, a medicament that restores to life, a cordial, ஔஷதம். 6. Final emancipation of the soul or eternal felicity according to Hindu philosophy, மோக்ஷம். 7. A kind of liquor supposed to ooze from the brains of a class of yogis, on which they subsist. (See அமுததாரணை) 8. Curds, தயிர். 9. Three kinds of medicinal fruits, திரிபலை. 10. Three kinds of spices, திரிகடுகு. 11 A plant, சீந்தில்.

அமுதகம், s. The sea of milk, பாற்கடல். 2. Water, சலம். 3. The female breast, கொங்கை. (*p.*)

அமுதகுலர், s. Shepherds, இடையர். 2. The learned, the great, சான்றோர்.

அமுதங்கரந்தநஞ்சு, s. A poisonous substance enclosing something valuable, as the covering of ginger root, which is to be rejected, &c 2. A person with harsh words and good disposition

அமுதசருக்கரை, s. A medicinal sugar prepared from the சீந்தில் root or stem.

அமுததாரணை, s. The nectarine principle in the head or brain from which the silent, motionless devotee is supposed to obtain nutrition, support and enjoyment, when living without external food.

அமுதபுட்பம், s. A creeping plant, சிறுகுறிஞ்சா, Periploca, *L.*

அமுதப்பார்வை, s. A favorable or propitious look, as of a lady towards her admirer, குளிர்ந்தபார்வை.

அமுதமேற்றல், v. noun. Giving food to ascetics and other virtuous persons, guests, as one of the nine kinds of புண்ணியம், and of the sixteen உபசாரம்.

அமுதயோகம், s. [*in astrology.*] The auspicious conjunction of a certain day of the week, phase of the moon and lunar constellation. See யோகம்.

அமுதர், s. Celestials, வானோர். 2. Herdsmen, இடையர். (*p.*)

அமுதவல்லி, s. A creeper, as சீந்தில்.

அமுதவெழுத்து, s. Letters deemed propitious and proper to begin a poem, or to be in other important places. They are the vowels, அ, இ, உ, எ, and the consonants, க, ச, த, ந, ப, ம, வ, or all the letters but the நச்செழுத்து.

அமுதாசனர், s. The gods, as அமிர்தாசனர்.

அமுதாரி, s. A plant, the பூனைக்காலி, Dolichos, *L.*

அமுது, s. Ambrosia, அமுதம். 2. Sweetness, இனிமை. 3. Water, நீர். 4. Milk, பால். 5. Boiled rice, சோறு. 6. Food in general, போசனம். 7. A restorative medicine, elixir, cordial, ஔஷதம். 8. Taste, சுவை. (*p.*)

அமுதுசெய்ய, *inf.* To take food, (applicable to superiors.)

அமுதுபடி, s. Raw rice.

அமுதுமோர், s. Sour milk used for curdling.

அமுதூட்ட, inf. To give food, nurse or suckle a child. See ஊட்டு.

கட்டமுது, s. Rice tied up for a journey.

அமுத்தம், s. A vegetable poison, as வசநாபி.

அமுரி, s. Urine, சிறுநீர்.

அமுரியுப்பு, s. Urine salt, சிறுநீரி விருசநெடுக்குமுப்பு. One of the five kinds of உப்பு.

அமுல், s. (Hin.) Theft, detection of theft, smuggled property, களவு.

அமுல்பிடித்தான். He detected a theft, he brought out a thief.

*அமூர்த்தம், s. [priv. அ.] That which is formless, shapeless, unembodied, incorporeal, உருவிலலது. Wils. p. 61. AMURTTA.

அமூர்த்தன்—அமூர்த்தி, s. An incorporeal or immaterial being, as the deity or the soul in the கேவலம் state.

அமூர்த்திசாதாக்கியம், s. One of the immaterial benevolent states of Siva, சிவனதிரட்சணனியவருவத்திஜௌனறு.

*அமேத்தியம், s. [priv. அ.] Uncleanness, excrement, அசுத்தம். Wils. p. 62. AMED'HYA.

அமை, s. Bamboo, மூங்கில். (p.)

அமை, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, v. n. To yield, come to a right state, submit, comply, obey, acquiesce, சமைதிக்க. 2. To become settled, peaceable, quiet; to subside, படிய. 3. To be at one's disposal, as a thing that may be effected, acquired, brought to good order, &c., வசமாக. 4. To fit, suit, join nicely, be adapted to, இசைய. 5. To be destined, be subject to a divine appointment or destiny, good or bad, விதிக்குட்பட. 6. To be made, formed, adjusted, திருந்த. 7. To be satisfied, contented, composed, comfortable, resigned, திருத்தியாக. 8. (in the third person only) To be enough, sufficient, போதுமாக. 9. To happen, occur, come to pass, சம்பவிக்க. 10. To belong to, be connected or combined with, be appropriate to, பொருந்த. 11. To be obtained, அமர். (p.)—Note. Most of the meanings of this word have reference to the mind.

சாஸ்திரத்திற்கமைந்துநடக்கிறவன். He is one who obeyed the shasters.

ஐம்புலனமைந்தவன், s. One who has suppressed the five senses, or to whom the senses are subject.

இது எனவிசாரணைக்கமைந்த காரியம். It is a matter at my disposal.

என்விருப்பத்திற்கமைந்தபடிநடந்தது. It has occurred to my satisfaction.

சுகதுக்கம் ஊழின்படி அமையும். Good and evil are appointed according to former character.

செயுகிாமைசெய்யாதமைகலாவாறு. Owing to dissatisfaction at inability to do charity. (குறள். உஉ. அதி.)

அமையவுண்மின். Eat enough.

இரட்சிப்பு இறைவனுக்கமைந்தது. Salvation is of God.

அமையாமை, neg. v. noun. Unsubmission, insubordination, disquietness, unfitness, சேர்ப்படியாமை.

அமைவு, v. noun. Subjection, subordination, acquiescence, பொருந்துகை. 2. Composure of mind, tranquillity, contentment, மனவமைதி. 3. Repression of the senses, subjection of the mental powers, அடக்கம்.

அமைவடக்கம், s. Concealment, security, silence.

அமைவன், s. The god of the Jainas, அருகன். 2. An ascetic, துறவோன 3. A ஞானி. 4. (in general.) One who controls the passions, அடக்கமுடையோன். 5. A learned man, அறிவுடையோன். (p.)

அமை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To settle, compose, cause to yield, reduce to order, adjust, subject or bring to a right state, adapt, prepare, சரிப்படுத்த. 2. To get into possession, secure unjustly, get over to one's interest, secure, வசமாக்க. (பரு. 21.) 3 To appoint (divinely), destine, institute, fix, விதிக்க. 4. To make, create, form, produce, உண்டுபண்ண. 5. To effect, accomplish, bring about, perform, manufacture, செய்துமுடிக்க. 6. To cook, prepare food, சமைக்க. (p.)

கடவுளமைத்தபடிநடக்கும். It will take place as God has appointed.

அமைப்பு, v. noun. Appointment, institution, destination, destiny, கட்டளை

அமைச்சு, s. The office of a minister, மந்திரித்தொழில். 2. A minister of state, மந்திரி. (p)

அமைதி, s. Quietude, peace, stillness, calmness, submission, obedience, subjection, subordination, acquiescence, அடக்கம். 2. (p.) Greatness, excellence of character, glory, மாட்சிமை. 3. Quality, property, தன்மை. 4. Opportunity, சமயம். 5. Satisfaction, contentment, திருத்தி. 6. Time, காலம். 7. Place of residence, வாசஸ்தலம்.

அமையம், s. Time, காலம். 2. Opportunity, சமயம். See அமயம். (p.)

*அமோகம், s. [priv. அ, et மோகம், vain, barren.] Plenty, abundance, மிகுதி (p.)

அமோகமாயவிளைந்தது. There is a rich, abundant harvest, or crop.

அம், s. Beauty, அழகு. 2. Water, நீர். 3. Cloud, மேகம். 4 A connecting particle, சாரியை, as புளியங்காய, Tamarind fruit. 5. Termination of a verb, வினையின் விகுதி, as, நாலும்சியும் வந்தனம், also of some verbal nouns, வினைப்பெயர்விகுதி, as, வாட்டம், கோட்டம். (p.)

*அம்சம், s. [in Tamil, அஞ்சம்.] A goose, gander, swan, அன்னம். Wils. p. 967. HUMSA.

*அம்பகம், s. Eye, கண். Wils. p. 62. AMBAKA. 2. Elevation, எழுச்சி. 3. Grant, leave, permission, dismission, உத்தரவு. 4. Copper, செம்பு. (p.)

அம்பகம், s. [prov.] Money agreed to be given to an actor in a comedy, கூத்தாடிக்குப்பொருந்தியகூலி.

அம்பகன், s. One of the thirty-two kinds of arsenic in its natural state, சிரபந்தபாஷாணம்.

அம்படம், s. The shrub புழுக்கொல்லி.

அம்படலம், s. [not common.] A grinding stone, அம்மி. 2. A chariot, இரதம். 3. A boat, ஓடம். 4. The open air, வெளி. 5. Silver, வெள்ளி. 6. Lead, ஈயம். 7. A corn-measure, மரக்கால். (இரேவணு.)

*அம்பட்டன்—அம்பஷ்டன், s. A barber; the barber caste, நாவிதன். (c.) Wils. p. 62. AMBASHTHA.

அம்பட்டக்கத்தி, s. A razor.

அம்பட்டத்தி, s. [prop. அம்பட்டச்சி.] Barber's wife.

அம்பணத்தி, s. Durga, the evil goddess, துர்க்கை. (p.)

அம்பணம், s. A corn measure, மரக்கால. (சிலப்பதி.) 2. Tortoise, ஆமை. 3. Water, சலம். 4 Plantain tree, வாழை 5. Beam of weighing scales, துலாக்கோல. (p.)

அம்பணவர், s. The name of a caste, ஓர்சாதியார்.

*அம்பரம், s. The sky, atmosphere, ether, as one of the elements, ஆகாசம். 2 Cloth, clothes, apparel, சீலை Wils. p. 62. AMBARA. 3. Region or point of the compass, திசை. 4. Sea, ocean, கடல். 5 (சது.) Bed, மஞ்சம்.

அம்பளா, s. Bismuth, நிமிளை.

அம்பளாநாதம், s. Mica, as அப்பிரகம்.

அம்பர், s. That place, there, அவ்விடம். 2. Name of a town in சோழதேசம், ஓரூர். 3. Amber, Succinum, L. See ஓக்கோலை.

மீனம்பர், s. Ambergris, amber of an ash or black color.

பொன்னம்பர், s. Amber of a yellow color.

அம்பலத்தி, s. The தான்றி tree, Terminalia, L. 2. The தில்லை tree.

அம்பலம், s. An open building in a village for public concourse or for transacting affairs of justice, சபை. 2. Open space, public, வெளி. 3. An ornamented or painted room, a room containing pictures and statues, சித்திரகூடம். (p.)

அம்பலமடுகின்றீரோ. Do you transact public affairs?

ஏழைபேச்சுஅம்பலமேறுமோ. Will the poor be heard in the court? 2. Justice is overruled by power.

அரைச்சொறகொண்டம்பலமேறலாமோ. Can one partially informed come before an assembly, i. e. for discussion.

அம்பலக்காரன், s. A chief of the Karller caste, as கள்ளர்சாதித்தலைவன். 2. He who publishes the decrees of the assembly. (p.)

அம்பலமாக, inf. To be left to the wide world, be abandoned. 2. To be made manifest, to become public.

திருச்சிற்றம்பலம், s. One of the names of the pagoda of Chellambrum.

அம்பலவிருக்கம், s. The தில்லை tree.

அம்பல், s. Private conversation concerning an improper action of others, especially concerning love intrigues, சிலர்றிந்துபுறங்கூறல். 2. Detraction, ill-report founded on truth, defamation, abusive language, பழிமொழி. (p.) 3. (c.) Name of the country of சேந்தன், an eminent man, ஓர்தேயம்.

அம்பாயம், s. Pains of childbirth, பிரசவவுபாதி. 2. Pain in general, உபாதி. (c.)

அம்பாரம், s. Heaps of tobacco, palm leaves, corn, &c., hether in or out of doors, குவியல். (c.)

அம்பாரி, s. (Hin.) A howda or seat placed on an elephant, யானைமேற்றவிசு.

*அம்பாலிகை, s. Mother of பாண்டு, பாண்டுவின்றாய். Wils. p. 62. AMBALIKA. 2. Durga, துர்க்கை. 3. The goddess தருமதேவதை.

அம்பால், s. A garden, தோட்டம்.

அம்பாவனம், s. Name of a bird with eight feet, in Hindu mythology, சரப்பட்சி. (p.)

அம்பி, s. A raft, float, தெப்பம். 2. A small boat, மரக்கலம். 3 Dhoney, ஓடம். 4. An instrument or beam for raising water for irrigation, water works, சலகுத்திரம். 5. A well-basket, a basket for casting forth water, இறைகூடை. 6. A rope used for drawing water, தாம்பு. 7. Water pot, மிடா. (p.)

*அம்பிகை, s. Parvati, பார்வதி. (p) 2. Mother of Dhritarashtra, திரிதராட்டிதன்றாய். Wils. p. 62. AMBIKA. 3. தருமதேவதை. 4. Kali, காளி.

அம்பிகைமலாநதிலன்அம்பகமொருகாலும். Ambigai did not open her eyes at all. (பாரதம்.)

அம்பிகைதனயன், s. Ganesa, விநாயகன்.

அம்பிகைபாகன், s. Siva (lit.) who possesses Parvati as half of himself.

அம்பு, s. Arrow, அத்திரம். 2. The lime tree, எலுமிச்சை. 3. Young and tender leaf, தளிர். 4. Bamboo, மூங்கில். 5. One of the thirty-two kinds of arsenic, சாதாரண்டபாஷாணம். 6. The பாதிரி tree, Bignonia, L.

அம்பறாத்தூணி—அம்புறைதூணி, s. An inexhaustible quiver. See அப்பறாத்தூணி.

அம்பிற்குதை—அம்புக்குதை, s. The feather of an arrow.

அம்புக்கூடு, s. A quiver.

அம்புமாரி, s. A shower of arrows.

அம்புவிடுதூரம், s. A bowshot distance.

*அம்பு, s. Water, நீர். Wils. p. 63. AMBU. 2. Cloud, மேகம்.

அம்புசம்—அம்புசாதம், s. The lotus, தாமரை. Wils. p. 63. AMBUJA.

அம்புதம், s. Cloud, மேகம். Wils. p. 63. AMBUDA. 2. Water, நீர்; [ex த, what gives.] (p.) 3. A grass, கோரை, Cyperus, L.

அம்புதி—அம்புநிதி, s. Sea, ocean, சமுத்திரம். Wils. p. 63. AMBUD'HI and AMBUNID'HI.

அம்புயம், s. The lotus, தாமரை. Wils. p. 63. AMBUJA. 2. Well-basket, இறைகூடை. (p.)

அம்புயத்தவன்—அம்புயன், s. Brahma, (lit.) he who sits on the lotus.

அம்புராசி, s. Sea, ocean, கடல், (lit.) collection of water. Wils. p. 63. AMBURASHI.

அம்போசம், s. The lotus, தாமரை. Wils. p. 63. AMB'HOJA.

அம்போசன், s. The moon, சந்திரன். Wils. p. 63. AMB'HOJA.

அம்போருகம், s. The lotus, தாமரை. Wils. p. 63. AMB'HORUHA.

அம்புலி, s. The moon, சந்திரன். 2. One of the ten parts of infant poetry—showing the moon to the infant, அம்புலிப்பருவம். (p.)

அம்புலிமான், s. The moon, சந்திரன். (c.)

அம்புலிமான்காட்டுதல், v. noun. Showing the crescent moon to a child.

அம்புவாகினி, s. The lime tree, எலுமிச்சை. 2. The பாதிரி tree, Bignonia, L.

அம்புவி, s. The earth, சகம்; [ex அம, water, et புவி, land] (p)

*அம்மை, s. One of the three daughters of kasirajan, காசிராசனபுத்திரி.

அம்மை, s. A kind of odoriferous root, வெட்டிவேர்; Andropogan, L.

*அம்போதரங்கம், s. One of the seven members of ஒத்தாழிசைக்கலிப்பா, in which the lines increase and diminish like the waves of the sea, கலிப்பாவிலேறுப்பு; [ex அம்பஸ், water, et தரங்கம், wave.] (p.)

*அம்போதி, s. The sea, ocean, கடல். Wils. p. 63. AMB'HOD'HI.

அம்போதி, s. Wind, காற்று. 2. Meaning of a poem, பாட்டின்பொருள். (p.)

அம்ம. A word calling for attention, கேளென்றல், as அம்மகொற்ற. Listen, Kottan. 2. An expletive, உரையசைச்சொல், as, பயனின்றுமன்றம்மகாமம். It is plain that lust is injurious. (p.)

அம்மட்டு, adv. So much, so far. See மட்டு.

அம்மணம், s. Nakedness, நிருவாணம். 2. [prov.] Obscenity, lewdness, கோரமார்க்கம்.

அம்மம், s. The female breast, முலை. (p.)

அம்மனை, s. A kind of play with balls, அம்மானை. 2. Balls used in the game, அம்மானைக்காய். 3. A mother, தாய். (p.)

அம்மன், s. Mother, தாய்.

அம்மா, s. Mother, தாய். 2. Matron or lady, எசமானி. (c.) 3. An exclamation of grief, sympathy or surprise, probably from அம்ம, அதிசயக்குறிப்பு. (p.) 4. An expletive, அசைச்சொல். 5. Vocative of அம்மாள், mother.—Note. It is used by the Romanists as an honorific, as மரியம்மா, இத்தேரியம்மா, பிரகாசியம்மா.

அம்மாத்திரம், adv. So much. See மாத்திரம்.

அம்மாய், s. Maternal grandmother, தாயைப்பெற்றவள். 2. A coaxing expression, dear mother. (c.)

அம்மாள், s. A mother, தாய். 2. Any matron by way of respect, முத்தாள். (c.)

அம்மானை, s. The same as அம்மனை. A play with balls by females, ஓர்விளையாட்டு. 2. A species of verse originally sung with the game, but now not so limited, ஓர்பிரபந்தம்.

அம்மான், s. Mother's brother, the maternal uncle, தாய்மாமன். 2. The father's sister's husband, அத்தைகணவன். (c.) 3. A father, தகப்பன். (p.)

தவ்வம்மான், s. Mother's brother, uncle by the mother's side.

அம்மான்பச்சரிசி, s. A plant, சித்திரப்பாலாவி, Euphorbia hypericifolia, L.

சிவப்பம்மான்பச்சரிசி, s. A plant, Euphorbia rosea, L.

பெரியம்மான்பச்சரிசி, s. Euphorbia pilulifera, L.

வெள்ளையம்மான்பச்சரிசி, s. Euphorbia incana, L.

வயலம்மான்பச்சரிசி, s. Euphorbia decumbens, L.

சிற்றம்மான்பச்சரிசி, s. A plant, Euphorbia macrophylla, L.

அம்மி—அம்மிக்கல், s. A horizontal stone to grind on, for macerating fine mortar, curry seeds, &c, அரைகல். (c.)

அம்மிக்குழவி, s. The roller or cylindric stone used in grinding seeds, &c., the muller.

குழியம்மி, s. An oval stone with a hollow in the middle for macerating medicines.

அம்மியம், s. Toddy, கள். 2. A trumpet, காளம். 3. A small trumpet, சிறுசின்னம். (p.)

அம்முகிறேன், அம்மினேன், வேன், அம்ம, v. n. To dissemble on hearing a thing spoken of by seeming to know nothing of it, to act with reserve and duplicity wanting ingenuousness, மாசிம்பண்ண. 2. இறுக, அம்மினாத, ம், அம்ம. [prov. impr for மபு.] To cover thickly as a mass of motionless clouds, overspreading the heavens, obscuring the rays of the sun, &c., மூட. 3. To feel the sensation of weight in the head, as the effect of cold, தலைகனக்க.

அம்முக்கள்ளன், s. A cheat, a fraudulent fellow, one who is void of honest principles, one that is a rogue within.

அம்மெனல். A particle imitative of sound, a hum, ஒலிக்குறிப்பு.

அம்மை, s. The small pox as the sport of the goddess Parvati, வைசூரி. (c.) 2. Mother, a matron, தாய். (p) 3. Parvati, பார்வதி. 4. Beauty, அழகு. 5. One of the eight beauties of versification, the use of very short sounds easily pronounced in verse, பாவிலெண்வனப்பிலொன்று. 6. The next birth or state, the next transmigration, வருபிறப்பு. 7. A nun or female recluse of the Jaina sect, தவப்பெண்.

அம்மைப்பால், s. Lymph of small pox pustules.

அம்மையார்கூந்தல், s. See எலிச்செவி, a plant.

அம்மைவடு, s. Small pox-pits.

அம்மைவார்க்க, inf. To have the small pox.

அம்மைவிளையாட்டு, s. The progress of the disease.

அயகம், s. The periploca creeper, நெருஞ்சில். 2. Calamus, வசம்பு. (M. Dic.)

அயசு, s. Slippery ground, வழுக்கல்நிலம்.

*அயசு, s. Iron, steel, உருக்கு. Wils. p. 65. AYAS.

அயசுபடில், s. Sand mixed with tin, வெள்ளீயமணல்.

அயதி, s. The திருநாமப்பாலை, a creeper, Sarsaparilla, L.

அயமாம், s. The oleander. See அலரி. (பிங்.) (p.)

அயமி, *s.* A plant, வெண்கடுகு, Mustard, Sinapis, *L.*

*அயம், *s.* Sheep or goat, ஆடு. Wils. p. 12. Aja. 2. Horse, குதிரை. Wils. p. 968. Haya. 3. Iron, இரும்பு. Wils. p. 65. Ayas. 4. Good luck, caused by deeds of former births, favorable fortune, நலவினை. Wils. p. 64. Aya.

அயவாகனன், *s.* The god of fire, who has a goat for his vehicle—one of the eight guardians of the world, தீதெய்வம்.

அயக்கிரீவன், *s.* Vishnu, திருமால் பதினொருவதாரத்தொன்று. 2. The name of a giant who had the neck of a horse, ஓரசுரன்; [*ex* கிரீவம், neck.] Wils. p. 968. Hayagreeva.

அயக்கிரீவகன், *s.* Vishnu, as the destroyer of அயக்கிரீவன், திருமால். Wils. p. 969. Hayagreevahan.

அயக்களங்கு, *s.* Oxidized iron used as a medicine, இரும்புத்துரு.

அயக்காந்தம், *s.* Loadstone, magnet, ஊசிக்காந்தம். Wils. p. 65. Ayaskanta.

அயச்சிந்தூரம், *s.* Red oxide of iron, இரும்புச்சிந்தூரம்.

அயத்தின்சாரம், *s.* Iron dust, இருப்புக்கிட்டம்.

அயத்தீ, *s.* One of the thirty-two kinds of arsenic, ஓர்பாஷாணம்.

அயபற்பம்—அயபஸ்பம், *s.* Oxide of iron.

அயவெள்ளை, *s.* Iron reduced to a medicinal powder.

அயோற்கம், *s.* Iron filings, அரம்பொடி.

அயம், *s.* A festival, feast, விழா. 2. Mud, mire, சேறு. 3. Water, நீர். 4. Tank, pond, குளம். 5. Ground, earth, நிலம். 6. Oleander shrub, அலரிச்செடி. 7. A ditch, hole, pit, குழி.

அயர், *s.* Distress, languor, வாட்டம். (*p*)

அயர், கிறேன், ந்தேன், வேன், அயர, *v. a.* To do, perform, execute, discharge duties, rites, &c, exercise, practise, செய்ய. In this meaning it seems commonly, associated with pleasant and gratifying sensations, as, விருந்தயர், to perform the rites of hospitality. 2. *v. n.* To faint, swoon, languish, தளர. 3. To lose the power of consciousness, as in faintness, drowsiness, sleep, &c, சோர. 4. To become weary, droop, இளைக்க.

விளையாட்டயர்ந்தான். He has played.

அவனகண்ணயர்ந்ததைப்பார்த்து. Seeing him drowsy. (பஞ். 80.)

அயரப்போட—அயரவிட, *inf.* To let rest for a better opportunity, as thieves, till persons are less on their guard, or as persons in a law suit.

அயர்ந்தநித்திரை, *s.* Deep sleep, profound sleep.

அயர்ச்சி, *v. noun.* Forgetfulness, மறதி. 2. Languor, faintness, spiritlessness, உணர்வழிவு. 3. Laziness, drowsiness, சோம்பு. 4. Weakness, பலவீனம். 5. Distress, affliction, வருத்தம். 6. Disgust, வெறுப்பு.

அயர்தி, *v. noun.* Fainting, swooning, languor, weariness, drowsiness, stupor, சோர்வு. 2. Forgetfulness, forgetting, liability to forget, மறதி. (*c.*)

அயர்வு, *v. noun.* Fainting, languor, weariness, drowsiness, தளர்வு. 2 Affliction, distress, pain, வருத்தம். 3. (*fig*) Disgust, hatred, வெறுப்பு. 4. Dulness, stupor, உணமத்தம. 5. Laziness, சோம்பு. 6 Breadth, அகலம்.

அயர்வுயிர்த்தல், *v. noun.* Rousing from languor, stupor, distress, &c., வருத்தநீதல.

அயர், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To forget, மறக்க.

அயர்ப்பு, *v. noun.* Forgetfulness, liability to forget, மறதி. (*c.*)

அயர்வு, *s.* Breadth, width, அகலம்.

அயல், *s.* Neighborhood, nearness, adjacency, that which is next in place, அருகிடம். 2. Place, இடம். 3. What is outward, or foreign, அன்னியமானது.

அயலகத்தார்—அயலவர்—அயலார்—அயலோர், *s.* Neighbors, those at hand. 2. Strangers, பிறர், persons not of the same family.

அயலுதவி—அயற்றுணை, *s.* A neighbor or neighbors, regarded as a help by night or otherwise.

அயல்வீடு, *s.* Neighboring house

ஈற்றயல், *s.* [*in grammar.*] The penultimate.

அயவாரி, *s.* Acorus Calamus, *L.*, வசம்பு.

அயவி, *s.* The சிற்றரத்தை plant.

*அயனம், *s.* A road, path, வழி. 2. Course, especially the half yearly course of the sun, வருடபபாதி. 3. Equinoctial or solstitial points. Wils. p. 64. Ayana.

அயனகாலம், *s.* The interval between the equinoxes, அயனங்களினிடைநிகழ்காலம். Wils. p. 64. Ayanakala. 2. The time of the commencement of the tropical year, months, or either of the two, this is commonly called அயனப்பிறப்பு.

அயனசலனம், *s.* Amount of the precession of the equinoxes at any given time.

அயனமண்டலம், *s.* Colures, equinoctial colure.

அயனமாதம், *s.* The month reckoned from the true equinox.

அயனவாண்டு, *s.* The year reckoned from the true equinox.

உத்தராயணம், *s.* The course of the sun from south to north, north declination. Wils. p. 142. Uttarayana.

தட்சணாயனம்—தக்ஷிணாயனம், *s.* The course from north to south. Wils. p. 395. Dakshinayana.

அயனம், *s.* Birth, பிறப்பு.

*அயன், *s.* Brahma, பிரமன். 2. The son of Raghu, and father of Dasharatha, தசரதன்றந்தை. Wils. p. 12. Aja. 3. Argha, god of the Samanar, அருகன். (*p.*)

அயனாள், *s.* The fourth lunar mansion, உரோகணிநாள். 2. The age of Brahma, பிரமன்வாழ்நாள்.

அயனூருவிலுதித்தோர், *s.* Those who proceeded from the thigh of Brahma, the agricultural and mercantile tribes, வைசியர்.

அயன்பதத்திலுதித்தோர், *s.* Those who sprang from the feet of Brahma—Sudras, the servile tribe, சூத்திரர்.

அயன்மனைவி, *s.* Saraswati, the wife of Brahma, சரச்சுவதி.

அயன்முகத்துதித்தோர், *s.* Those who came from the face of Brahma—Brahmans, பிராமணர்.

அயன்றோளுதித்தோர், *s.* Those who came from Brahma's shoulders—the military tribe, க்ஷத்திரியர்.

அயா, *s.* Distress, affliction, languor, fatigue, வருத்தம். (*p.*)

அயாவுயிர்க்க, *inf.* To recover or be relieved from fainting, distress, &c., வருத்தமநீங்க. See உயிர், *v.*

அயிகம், *s.* The ஊமத்தை plant, Datura, *L.*

*அயிக்கம், *s.* Union, fellowship. See ஐக்கம. (*c*) Wils. p. 173. Aikya.

*அயிணம், [*prop* ஐணம்.] Deer-skin, மானதோல். See ஏணம, antelope. Wils. p. 174. Aina.

அயிரம், *s.* Sugar-candy, கண்டசருக்கரை. (*p.*)

அயிராணி, *s.* Wife of Indra, இந்திராணி. 2. Parvati, பாரவதி. (*p*)

*அயிராவணம்—அயிராவதம், *s.* Elephant of Indra, தேவேந்திரனயானை. See ஐராவதம். Wils. p. 174. Airavana and Airavata.

அயிராவதப்பாகன்—அயிராவதன், *s.* Indra, தேவேந்திரன.

அயிரி, *s.* A knife for taking out the bones of fish, மீனமுள்ளரிகததி. 2. Long grass, நெட்டிபபுல். (*p.*)

அயிரியம், *s.* A plant, நெட்டி, Aeschynemene aspera, *L.*

அயிரை, *s.* A species of very small fish, ஓர்சிறுமீன. 2. Fine sand, நுண்மணல. (பிங்க.)

அயிர், *s.* Fineness, minuteness, sharpness, நுண்மை. 2. Fine sand, நுண்மணல். 3. Jaggery or a kind of moist sugar, சருக்கரை. (*p.*)

அயிர், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* To suspect, surmise, conjecture, suppose, doubt, ஐயப்பட. 2. To infer, incline to an opinion, have doubt partly removed, perceive or ascertain indistinctly, அனுமானிக்க. (*p.*)

அலைவாளயவனரக்கயிராதுபுக்கு. Entering unsuspected by the sword armed Moorish guards.

அயிர்ப்பு, *v. noun.* Suspicion, surmising, conjecture, ஐயம்.

அயில், *s.* Sharpness, keenness, கூர்மை. 2. Javelin, கைவேல். 3. Steel, iron, இரும்பு. 4. A plough, நாஞ்சில். (சது.) 5. A kind of grass, கோரைபபுல். 6. Beauty, அழகு. (*p.*)

அயிலான், *s.* Kumara, the younger son of Siva, bearing a javelin, குமரன.

அயில்—அயிலு, கிறேன், அயின்றேன், வேன், அயில, *v. n* To eat, drink, take food, make a meal உண்ண. (*p.*)

அயில்—அயில்வு—அயிறல்—அயிறல, v. noun. Eating taking food, உண்கை.

அயினி, s. Boiled rice, சோறு (p)

அயின்றாள், s. Mother, தாய்.

*அயுக்தம்—அயுக்தம, s. [priv அ.] Unfitness, incongruity, a term in Rhetoric in which an effect is ascribed to a contrary cause, இலக்கணம். (p) Wils. p. 65. AYUKTA.

*அயுதம், s. Ten thousand, பதினாயிரம் Wils. p. 65. AYUTA.

*அயோக்கியம், s. [priv. அ.] Unsuitableness, impropriety, incompetency, யோக்கியமின்மை Wils. p. 65. AYOGYA.

அயோக்கியதை—அயோக்கியத்தனம், s. Unfitness, impropriety. Wils p. 65. AYOGYATA. 2 A reprobate or abandoned state.

அயோக்கியப்பட, inf. To become unfit, unsuitable.

அயோக்கியன், s. An unfit, unworthy, improper person.

*அயோத்தி, s. Oude, the capital of Rama; one of the seven sacred cities, சத்தபுரியிலொன்று. See புரி. Wils. p. 65. AYOD'HYA

அய்யோ, inter. Alas! See ஐயோ.

அரக்கம், s. The நன்னாரி creeper, Hemidesmus Indicus, L.

அரக்கர், s. A feigned race of beings, foes to the devas or inferior gods, a class of demons. See இராக்கதர்.

அரக்கி, s. [mas. அரக்கன்] A female Raksha, இராக்கதப்பெண்.

அரக்கு, s. Redness, சிவப்பு. 2. Lac, stick-lac, gum-lac, &c., from which a red color is extracted by boiling, நீர்வகைமெழுகு. 3. Sealing wax, இலாக்கிரிமெழுகு. (p.) 4. (For.) Arrack, சாராயம். (See the poem of பத்திரகிரி, and போகர்பூசைவிதி.) 5. Honey, தேன்.

அரக்காம்பல், s. A water plant—the red nymphæa, செவ்வல்லி, Nymphæa rubra, L.

அரக்குக்காந்தம், s. A kind of loadstone used in medicine, one of the one hundred and twenty kinds of ore.

அரக்குமஞ்சள், s. The saffron of a deep yellow, Curcuma longa, L.

கொம்பரக்கு, s. Stick-lac, as from the tree; [ex கொம்பு.]

அவலரக்கு, s. A coarse kind of lac, in form of a wafer; [ex அவல்.]

அரக்கு—கிறேன், அரக்கினேன், வேன், அரக்க, v. a. To waste or wear away by rubbing, அழிக்க. (பிங்.) 2. To mash with the palm of the hand or the sole of the foot by a wriggling motion, தேய்க்க. 3. [prov.] To push, drag, or otherwise move a heavy body, as the wooden frame of a house, இருப்புவிட்டுப் பெயர்க்க. 4. v. n. (c.) To move in a hitching or wriggling manner or by jerks, hitch along on a seat, crawl as a child or snake, hobble or walk with difficulty, waddle as one drunk, தெவிக்குநடக்க.

அரக்கியரக்கி நடக்கிறான். He walks hitching along.

அரக்கல், v. noun. The act of rubbing or grinding.

*அரங்கம், s. A theatre, stage, ballroom, நாடகசாலை. 2. A field of battle, போர்க்களம். 3 A place where acting, singing, gaming, &c., are learned and practised, குருகுலவிளையாட்டிடம் 4. A square hall, சதுரச்சாலை 5. Fencing school, சிலம்பகூடம் 6. A place of public entertainment, சத்திரம் 7. An assembly especially of learned men, சபை. 8. A school, a place where literature is taught, கல்விச்சாலை. Wils. p 693. RANGA 9. An island formed by a river or rivers, ஆற்றிடைக்குறை. (p.)

அரங்கு, s. A place, இடம். 2. Room, lodging place, அறை. 3. A theatre or place of public exhibition, an assembly room, an arena, நாடகசாலை. 4. A public assembly, சபை. 5. The squares on a chest board, சூதாடற்குவகுத்தவறை. (p.) Wils p 693. RANGA.

அரங்கின்றி வட்டாடலும்அறிவின்றிப்பேசலுமொன்று. To attempt playing draughts without squares, and a fool speaking of things which he does not understand, are the same.

அரங்கேற, inf. To be exhibited, as a dancing girl, for the first time 2. To be produced at court before the king or in a public assembly, as a new work.

அரங்கேற்ற, inf. To exhibit a poem, a drama, dance, &c. in a public assembly, சபையிலேற்ற.

அரங்கேற்றம்—அரங்கேற்று, v. noun. The exhibition of a new art, book, &c., the performance of a new dance, drama, &c. in a public or learned assembly, சபையிலேற்றுகை.

அரங்கு, கிறேன், அரங்கினேன், வேன், அரங்க, v. n. To become depressed, lowered, pressed down, அமுக்க. (p.)

அரங்க, inf. [used adverbially.] Thoroughly, entirely. (p.)

மரத்தையரங்கத்தறி. Prune the tree thoroughly.

நூலரங்கக்கற்றோர். Those who are well versed in a science.

அரங்கல், v. noun. Becoming depressed, lowered, pressed down.

அரசன், s. (plu. அரசர்.) A king, prince, இராசா. 2. A supreme master, God, எப்பொருட்குமிறைவன். 3. The planet Jupiter, வியாழம். 4. The title of the chief of the முகுவர் caste, முக்குவர்த்தலைவன்.—Note. There were three famous kings; viz.: 1. சேரன். 2. சோழன். 3. பாண்டியன், which see. (p.)

அரசவொளி, s. The splendor or glory of kings; it is of four kinds; viz.: 1. கொடை, gifts. 2. தலையளி, condescension. 3. செங்கோல், justice. 4. குடிபோம்பல், care of his subjects.

அரசர்குணம், s. The three properties of kings; viz.: 1. துணிவு, decision. 2. கல்வி, learning. 3. ஊக்கம், prowess.

அரசர்க்குக்குழு, s. The five different officers of a king; viz.: 1. Ministers, மந்திரியர். 2. Soothsayers, புரோகிதர். 3. Generals, சேனாபதியர். 4. Messengers, தூதர். 5. Spies, சாரர்.

அரசர்க்குத்துணைவர், s. The eight assistants of a king; viz.: 1. Ministers, மந்திரியர். 2 Rulers, கருமாதிகாரர். 3 Relations, சுற்றம் 4 Door-keepers, கடைகாப்பாளர். 5 Citizens of his capital, நகரமாந்தர். 6. Commanders, படைத்தலைவர். 7. Cavaliers, இவுளிமறவர். 8. Warriors on elephants, யானைவீரர்.

அரசர்க்குறுதிச்சுற்றம், s. The five confidential servants of a king, as, Companions, நட்பா; Brahmans, அந்தணர்; Cooks, மடையர், Physicians, மருத்துவர், and Prophets, நிமித்திகர்.

அரசர்சின்னம், s. The twenty-one distinguishing marks of a king. See இராசசின்னம்.

அரசர்நால்வகையியல்பு, s. The four special qualities of kings; viz.: 1. அஞ்சாமை, fearlessness, fortitude. 2. ஈகை, bountifulness. 3. அறிவு, discernment. 4. ஊக்கம், prowess.

அரசர்வல்லமை, s. The four acts or powers of kings; viz.. 1. இயற்றல், making acquisitions. 2. ஈட்டல், collecting his revenues. 3. காத்தல், securing them. 4. வகுத்தல், distributing or expending them.

அரசாணை, s. The order or decree of a king, சாசனம்.

அரசனுயிர்காத்தோன், s. A unicorn, as the fabled protector of a king, காண்டாமிருகம்.

அரசன்விருத்தம், s. A kind of poem describing the country and magnificence of the king, நூல்பிரபந்தம்.

அரசி, s. A queen, இராசஸ்திரீ. 2. A lady, தலைவி.

அரதாள், s. One of the thirty-two kinds of arsenic, சாரமுப்பத்திரண்டிலொன்று. 2. The same prepared, பாஷாணசெந்தி. 3. A kind of vitriol, துருசு.

அரசன்விரோதி, s. The கோவை creeper, Bryonia, L.

அரசு, s. Royalty, government, இராசரீகம். 2. A king, இராசா. 3. A kingdom, the territory of a sovereign, இராச்சியம். 4. The planet Jupiter, வியாழம். (p.)

அரசடைந்தான். He is come to the throne, he has obtained the kingdom.

அரசங்கம், s. The six safe-guards of royalty; viz.: படை, குடி, கூழ், அமைச்சு, நட்பு, அரண்.

அரசளிக்க, inf. To govern.

அரசாள, inf. To reign, govern.

அரசாட்சி, v. noun. Reign, government, the exercise of government, the right of possession to the throne, இராசரீகம்.

அரசியல், s. Royalty, இராசாங்கம். 2. The duties or functions of a king, இராசரீகமுறைமை. They are six; viz.: அறமிலையறம், மறமிலையறம், அறமிலைப்பொருள், மறமிலைப்பொருள், அறமிலையின்பம், மறமிலையின்பம்.

அரசிருக்கை, s. The place of a king, or throne.

அரசிறை, s. The king's tribute.

அரசுசெய்ய, inf. To exercise the functions of government, govern, reign.

அரசு—அரசமரம், s. A tree—the Ficus religiosa, Peepul, or poplar-leaved fig-tree—forming one of the nine kinds of wood used in burnt offerings, ஓமம் (See சமித்து) Its seed is used for medicinal purposes.

அரசாணிக்கால், s. A bough of this tree, which together with others from the கலியாணமுருக்கு, (or erythrina,) &c is fixed between two of the interior posts of the marriage pandal, round which the parties pass, performing particular ceremonies.

அரசிலை, s. The leaves of the அரசு 2. The figure of a leaf as branded on beasts, &c., அரசிலைக்குறி

அரசிலைத்தூக்கம்—அரசிலைத்தொங்கல், s. Hangings, resembling the அரசு leaves.

கொடியரசு, s. A different species of Ficus.

பூவரசு, s. The portia tree, பூப்பருத்தி, Thespesia populnea, L.

ஆற்றரசு, s. Another species of Ficus growing in the vicinity of rivers

அரட்டர், s. (sing அரட்டன்.) Kings of small territories, governors, குறுநிலமன்னர். (p)

அரட்டு, s. Fear, terror, அச்சம்; [er அரள, imper. grow terrified.]

அரணம், s Protection by forests, &c., காவற்காடு 2. A fort, கோட்டை. 3 Wall, மதில். 4. Hedge, enclosure, வேலி. 5. A jacket or coat of mail, கவசம். 6. A door, கதவு, 7. A dart, a javelin, வேல். 8. A bed, மஞ்சம் 9. A sandal, தோற்செருப்பு (p)

*அரணி, s. A wooden instrument for kindling fire by attrition, தீக்கடைகோல். 2. The sun, சூரியன். Wils. p 66. Arani.

அரணி, s. A jacket or coat of mail, கவசம். 2. A fortress, wall or fortification, மதில். (சது) 3. A jungle, forest, காடு. (வியாக்கியானம்.) (p)

அரணி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To fortify, defend, அரணுக்க. 2. To adorn, சிறப்பிக்க. (p) 3. v. n. [in the third pers. sing.] [prov.] To grow hard as a boil, கட்டிக்க

அரணிப்புண், s. A hard boil.

அரணிப்பு, v. noun. Being fortified or defended, a strong or fortified place, அரணமைப்பு. 2. Ornament, decoration, சிறப்பிக்கை. 3. Hardness as of a boil, or other hard swelling, கெட்டிப்பு.

*அரணியம், s. Jungle, forest, காடு. Wils. p. 66. Aranya. (p.)

அரணியர், s. The காட்டுக்கரணை plant whose root is medicinal, கிழங்கு, Dracontium polyphyllum, L.

அரணை, s. A species of streaked lizard, very smooth and shining; its licking is considered poisonous. (See அரணைப்பம்.) Lacerta interpunctala, L.

அரண், s. Beauty, அழகு. 2. Defence, fortification, including four kinds; viz.: (a.) Walls, மதில்; (b.) Seas, rivers, கடல்; (c.) Mountains, மலை; (d.) Forest, காடு. 3. Fortress or castle, கோட்டை. 4. A jungle for defence, காவற்காடு. 5. A fortifying wall, மதில். (p.)

படைமிகுந்தாலரணில்லை A fort is no defence when the defenders are mutinous

அரணைபட்டணம், s. A fortified city

அரணிருக்கை, s. A fort.

அரண்பண்ண, inf. To fortify.

அரத்தனம், s A gem, precious stone, jewel, the best of any thing உத்தமமணி. (See இரத்தினம், of which this is the poetic form, Sans. ரத்), [er ரம, to sport] 2 One of the thirty-two kinds of arsenic in its natural state, மிருதபாஷாணம் 3 A trinket of gold or silver, worn on the feet by women, சிலம்பணி. (p)

*அரதி, s. [priv. அ.] Dissatisfaction, dislike, disgust, வெறுப்பு, [er ரதி, pleasure] Wils p 66 Arati.

அரதேசி, s. [improp. for அகதேசி.] A pilgrim, used only with பரதேசி. (c)

*அரத்தம், s. Blood, இரத்தம். 2 Red color, சிவப்பு Wils. p. 690 Rakta 3. Coral, பவளம். 4 The shoe-flower செம்பரத்தை 5 The red water lily, செங்குவளை, (Nymphæa rubra) 6 The Cadamba tree bearing red flowers, கடம்பு. 7. A species of red cotton, செம்பருத்தி 8 Red sealing wax or lac, அரக்கு 9 Gold, பொன், 10 Nicety, neatness, செவ்வை, [er ரஞ், dyed, tinged.] (p)

அரத்தன், s. Mars, the planet செவ்வாய்.

அரத்தோற்பலம், s. Red water lily, (Nymphæa rubra.) Wils. p. 692. Raktotpala.

அரத்தை, s. A shrub whose root is medicinal and forms a drug, பேரரத்தை செடி, Galanga, L.

பேரரத்தை, s. Alpinia Galanga major.

சிற்றரத்தை, s. Alpinia Galanga minor.

அரந்தை, s. Affliction, sorrow, distress, துன்பம். (p)

அரபி, s. Nutgall, கடுக்காய், Terminalia chebula, L.

அரப்பு, s. [prop. அரைப்பு. which see.] Ground stuff.

அரமகளிர், s. (plu. மகளிர்.) Goddess, தெய்வமகள். (p.)

அரமனை, s. King's house, royal palace, contr.-form of அரசனமனை. (c.)

*அரமியம், s. A palace, a mansion, அரமனை. Wils. p. 971. Harmya. 2. A terrace on the top of a house for a walk by moonlight, வீட்டினமேலுலாவுமவெளி; [ex ரம்ய, pleasing.] 3. The பிரமி plant, (p.)

அரம், s. A file, rasp, ஓர்கருவி. 2. (p.) A cellar, cell, cavern or subterraneous room, நிலவறை. 3. The abyss including all the nether worlds, பாதாளம். (திருச்செந்.)

அரப்பொடி, s. Filings, iron filings, இரும்புத்தூள்.

அரமுறி, s. A kind of herb useful for its root, இரும்புமுறிச்செடி.

அரம்பிலம், s. The abyss, infernal worlds.

*அரம்பை, s. A plantain tree, வாழை, Musa paradisiaca, L 2 One of the dancing girls, courtezans, in the world of the gods, தேவலோகதாசி. Wils p. 697. Rambha 3 The ... plant

*அரயன், s. [generally அரசன்] A king.

*அரரம், s. A door, கதவு. Wils. p. 66 Arara.

அரலை, s. A wen, கழலைக்கட்டி. 2. The sea, கடல் 3 A fort, கோட்டை. (p.) 4 A plant, ..., Sansevieria zeylanica, L.

அரவணை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To embrace, fondle, தழுவிக்கொள்ள. (c)

*அரவம், s. Sound in general, a rustling, rushing, roaring, &c, ஒலி. 2. A confused noise, clamor as in a bazaar, outcry as in danger, stir, bustle as at a feast, the birth of a child, &c, பேரொலி. Wils p. 697. Rava. 3 Foot-rings with bells, சிலம்பு (p)

அரவம், s. A snake, பாம்பு. 2. The ninth lunar constellation, ஆயிலியநாள் (p)

அரவுடனாடேல். Play not with a snake

அரவக்கொடியோன்—அரவுயர்த்தோன், s An ancient king of Delhi called துரியோதனன், whose banner was a serpent.

அரவசிகாமணி, s. A snake's crest found chiefly on the head of the cobra.

*அரவிந்தம், s. The lotus, தாமரை, Nelumbium speciosum, L Wils p 66. Aravinda. 2 One of Kama's five arrows, மன்மதன்கணையிலொன்று.

அரவு, s. A snake, பாம்பு, as அரவம். (p)

அரவணிந்தோன், s. Siva as wearing a snake, சிவன்.

அரவணை, s. The serpent அனந்தன் as a bed for Vishnu.

அரவணைச்செல்வன், s. Vishnu, விட்டுணு.

அரவின்நாள்—அரவுநாள், s. The ninth lunar constellation, ஆயிலியநாள்

அரவுயிர்ப்பு, s. The breath of a snake when hissing considered poisonous.

அரளி, s. The பீநாறி tree, Sterculia fœtida, L.

அரளித்தொக்கு, s. Its medicinal bark.

அரளு—அரள், கிறேன், அரண்டேன், வேன், அரள, v. n. To be amazed, grow terrified, பயிக்க. (p.)

அரற்று, கிறேன், அரற்றினேன், வேன், அரற்ற, v. n. To cry, weep aloud, bewail, அழ. 2. To make a noise, sound with quick and continued repetitions, ஒலிக்க. (p.)

*அரன், s. Siva, சிவன். Wils. p. 969. Hara. 2. One who has supreme power, எப்பொருட்குமிறைவன்.

அரனிடத்தவள், s. Parvati, பார்வதி.

அரன்மகன், s. Skanda, முருகன். 2 Ganesa, விநாயகன். 3. Veerapattran, வீரபத்திரன்.

அரன்வெற்பு, s. The same as கைலைமலை, silver mount, Siva's mountain.

அரன்றோழன், s. Kuvera as a friend of Siva, குபேரன்.

அரா—அர, s. Snake, பாம்பு. (p.)

அராவைரி, s. The kite, கருடன். 2. Peacock, மயில். 3. Mangoose, கீரி, [ex வைரி, enemy.]

*அராகம், s. [priv. அ.] Absence of desire, coolness, இச்சையின்மை. Wils. p. 66. Araga.

அராகம், s. Insatiable desire, greediness, covetousness, இச்சைமிகுதி. 2. A tune, ராகம். 3. The sound of certain notes on the lute, supposed to have some reference to a barren soil, பாலையாழ்த்திறம். 4. Red as a color, செவப்பு. See இராகம். 5. A succession of short letters in verse rapidly repeated, முடுகியல். 6. Gold, பொன். (p)

அராநட்பு, s. [prov.] Indifference, coolness in friendship, வேண்டாவெறுப்பு.

அராபதம், s. A humming insect, வண்டு. (பாரதம். 12. போர்.) (p.)

அராமம், s. A grove, சோலை. 2. Growing grain, பயிர். (p.)

அராவு, கிறேன், அராவினேன், வேன், அராவ, v. a. [vul.] To file, polish, அழுத்த. 2. To grate as in the friction of two pieces of metal, to rub, stroke, &c., உராய்ச. 3. To revolve a thing in the mind, ruminate, சிந்திக்க. 4. v. n. To use sarcasm, jeers, &c. reciprocally, to be in a state of collision, to clash, disagree, jar, பிணங்க.—Note. The root of this word may also be அரா, and [prov.] அராத்த.

*அரி, s. An enemy, சத்துரு. 2. Wheel, சக்கரம். Wils. p. 66. Ari. 3. Green, பச்சைநிறம். 4. A horse, குதிரை. 5. A lion, சிங்கம். 6. Leo the constellation, சிங்கவிராசி. 7. The sun, சூரியன். 8. Vishnu, விட்டுணு. 9. Yama, யமன். 10. Air, wind, காற்று. 11. The moon, சந்திரன். 12. Indra, தேவேந்திரன். 13. A ray of light, கிரணம். 14. A parrot, paroquet, கிளி. 15. A monkey, குரங்கு. 16. A snake, பாம்பு. 17. A frog, தவளை. 18. One of the nine divisions of the known continent, நவகண்டத்தொன்று. 19 Fire, தீ. Wils. p. 969. Har and Harit. 20. An emerald, மரகதம். 21. Color, நிறம். 22. Smoke, புகை. 23. Hatred, பகை. 24. Keenness, sharpness, கூர்மை. 25. Arms, weapons, ஆயுதப்பொது. 26. A saw, ஈர்வாள்.

அரிகரபுத்திரன்—அரியரபுத்திரன், s. Ayanar, ஐயனார்.

அரிகள், s. Foes, enemies, பகைவர்.

அரிச்சுவடி—அரிவரி, s. The child's first book, the alphabet—thus called from the Hindus prefixing to it the name of Vishnu.

அரிதாரம், s. Lukshmi, wife of Vishnu, இலக்குமி. 2. Yellow sulphuret of arsenic, yellow orpiment, தாளகம்.

கட்டரிதாரம்—கல்லரிதாரம், s. Orpiment or arsenic in lumps.

தகட்டரிதாரம்—மடலரிதாரம், s. Leaf orpiment.

பொன்னரிதாரம், s. Orpiment of gold-color.

அரிப்பிரியை, s. Lukshmi. Wils. p. 970. Haripriya.

அரிமந்திரம், s. A lion's den.

அரிமருகன், s. Skanda, முருகன். 2. Ganesa, விநாயகன்; as the nephews of Vishnu.

அரிமா, s. A lion, சிங்கம். 2. A male lion, ஆண்சிங்கம். 3. Leo of the zodiac, சிங்கவிராசி.

அரிமாநோக்கம் or சிங்கநோக்கம், s. [in grammar.] Lion-look, one of the four kinds of சூத்திரநிலை, which see.

அரியணை, s. A throne, சிங்காசனம்; [ex அணை, a seat or cushion,] a seat supported by artificial lions.

அரியணைச்செல்வன், s. Argha, அருகன்.

அரியமன், s. One of the twelve suns, துவாதசாதித்தரிலொருவன். Wils. p. 72. Aryaman.

அரியமா, s. The sun, சூரியன். 2. A class of manes or deified ancestors, பிதிர்தேவதை. Wils. p. 72. Aryama.

அரியயற்கரியோன், s. Siva.

அரியேறி, s. Durga, who rides on a lion, துர்க்கை.

அரி, s. A reaped handful of paddy, &c., அரிப்பிடி. 2. An ear of rice, நெற்கதிர். 3. A car, தேர். 4. A grove, சோலை. 5. Gold, wealth, பொன். 6. Lines in the white of the eye, கண்வரி. 7. Line, streak, வரி. 8. The sea, கடல். 9. A humming insect, வண்டு. 10. A ram, செம்மறியாட்டுக்கடா. 11. A hog, pig, பன்றி. 12. Any hollow thing as an elephant's trunk, &c., உட்டுளைப்பொருள். 13. A bamboo, மூங்கில். 14. Closeness, thickness, (as of bushes, hair, &c.) நெருக்கம். 15. Thinness, as of a plate of metal, நுண்மைவடிவு. 16. Narrowness, அடர்பு. 17. Soft, drizzling rain, மழைத்தூவல். 18. A garland, மாலை. 19. Pebbles, small pieces of metal put into the hollow of a dancer's ankle rings to cause a tinkling sound, சிலம்பினுட்பருக்கைக்கல். 20. Dancers' or children's ankle rings, formerly worn by women, சிலம்பு. 21. Strength, force, வலி. 22. The solid part of timber, மரவயிரம். 23. A bedstead, couch, a bed or other thing to sleep on, கட்டில். 24. A board, bench to sit or sleep on, பலகை. 25. A drum, பறை. 26. A hill, mountain, மலை. 27. Fermented liquor, toddy, கள். 28. Fault, blemish, குற்றம். 29. The strings of a drum, விசி. (p.)

அரிபடித்தார்கள். They have shaken out the sheaves.

அரிக்கட்டு, s. A sheaf or bundle of reaped grain, அரிசிக்கட்டு.

அரி, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, v. a. To cut, (commonly by applying the instrument to the thing cut) cut off, nip, strike off, rip, part asunder, chop off, amputate, mince, chip, அறுக்க. 2. To saw, வாளாலரிய. (c.) 3. [prov.] To cut off the excess of clay from the mould in making bricks, செங்கல்லறுக்க.

நெல்லரிபருவம். The season for cutting (harvest) rice.

அரிதாள், s. Stubble, கதிரறுத்ததாள்.

அரிநெல்லி, s. A tree yielding a sour fruit, sometimes called country gooseberry, நாமம், Cicca disticha, L., so called from its sulcated fruit, which appears as if it had been carved out with a knife.

அரிவாள், s. A sickle, reaping hook, கொய்யுமாயுதம். 2. A saw, ஈர்வாள்.

அரிவாட்சொண்டன்—அரிவாண்மூக்கன், s [prov.] A kind of sea-bird, one of the heron-species, ஓர்கொக்கு.

அரிவாள்மணை, s. An instrument, like a knife, fastened to a plank for cutting in pieces, fish, meat, &c., கறியரிகுங்கருவி.

கருக்கரிவாள், s. A jagged sickle.

வெட்டரிவாள், s. A hook, a crooked knife to slay victims.

அரி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To itch acutely as in a cutaneous disease, or from the bite of vermin, to irritate, as a cough, தினவுபிடிக்க.

சிரங்கரிக்கிறது. The itch itches.

அரிகரப்பன், s. An eruption attended with itching, ஓர்கரப்பன்.

அரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To sift, separate larger and smaller bodies with the hand, sieve, riddle, &c., கொழிக்க. 2. To separate rubbish from dried leaves with the hand, in order to gather the latter for fuel, சருகரிக்க. 3 To beat and wash away, as flowing water on sand, or waves on the shore, washing away the earth and leaving the pebbles, &c. behind, கரையைவயரிக்க. 4. To wash rice, separate dust and grit from rice, &c., by washing; or particles of gold, silver, &c., கழுவிப்பிரிக்க. 5. To gnaw as white ants and other vermin, செல்முதலியவரிக்க. 6. To corrode, as rust, &c., cut away, as caustics, consume, mar, as moths, கல்ல. 7. To tease, vex by importunity, as creditors, an urgent child, &c., மனஞ்சலிக்க. 8. To take away one's property by little and little, சிறுகச்சிறுகக்கவர. 9. [in arith.] To divide, பங்கிட.

அரித்துப்பிடுங்குகிறான். He teases or vexes by incessant entreaties, (lit.) he stings or bites as lice.

மணிகளையரித்தெடுத்தான். He separated and took the precious stones.

அரிக்கறையான், s. A teasing person, (lit.) a gnawing white ant.

அரிபிளவை, s. A cancerous formation, constantly eating into the flesh, ஓர்பிளவைப்புரு.

அரிபுழு, s. Worms constantly gnawing and causing itching irritation, &c. (c.)

அரிபெட்டி, s. A sieve or cullender, சல்லடை.

அரிமணல், s. Fine sand.

அரிப்பு, v. noun. Sifting, separating. 2. Nibbling, gnawing, &c. 3. Itching. 4. Corrosion. 5. Smartness (c.)

அரிப்பன்—அரிப்பான்—அரிப்புக்காரன், s. A sifter, one who sifts sand in the street, or the dust of the goldsmith.

அரிப்புக்கூடை, s. A riddle.

*அரிகண்டம், s. An iron grate, or frames of cross bars, worn on the neck by devotees, as a mode of self-torture, துரிகநவேதனை. 2. Teasing, annoying, vexing as the continual application of creditors for payment or other constant troubles, நெருக்கிடை, [ex *அரி, et கண்டம] (பணவிடுதூது.)

அரிகூடம், s. A room under the tower at the entrance to a castle or pagoda, கோபுரவாயில். (p.)

அரிசனம், s. Indian saffron, turmeric, மஞ்சள். (p.)

அரிசா, s. A tree, as பெருங்குமிழ், Gmelina, L.

அரிசி, s. Rice obtained from paddy, தண்டுலம். Oryza sativa, L. 2. Any kind of grain cleared from the husk, as millet, &c., தினையரிசிமுதலியன. 3. Bamboo rice, மூங்கிலரிசி.—Note The six medicinal species of அரிசி, are அதரவரிசி, sweet fennel, உருளரிசி, coriander, ஏலரிசி, cardamom, காருகாவரிசி, the seed of a plant, உழுவரிசி, dill, and வெட்பாலையரிசி, Merium antidysentiricum.

அரிசிச்சாதம்—அரிசிச்சோறு, s. Rice not well boiled.

*அரிச்சந்தனம், s. One of the five trees that grow in the world of Indra, ஐந்தருவிலொன்று. (See தரு) Wils. p. 969 HARICHANDANA.

*அரிச்சந்திரன், s. The name of one of the seven kings of the middle class famed for liberality, இடைவெழுவள்ளலிலொருவன். Wils. p. 970. HARISHCHANDRA.

*அரிச்சிகன், s. Chandra, the moon, சந்திரன். (p.)

*அரிடணம், s. One of the twenty-seven astrological yogas. See யோகம். Wils. p. 971. HARSHANA.

அரிடம், s. The கடுகுரோகணி plant, Helleborus niger, L.

*அரிடிகம், s. One of the thirty-two divisions, or orders of architecture, சிற்பநூலிலொன்று.

*அரிட்டம்—அரிஷ்டம், s. Vinous spirit, toddy, &c., கள். 2. A crow, காக்கை. 3. Disaster, ruin, கேடு. 4. Evil portent to the child, or some of its relatives, from an unfavorable configuration of the planets at its birth, generally limited to a certain period of life, commonly under the sixteenth year, சென்மதோஷம். 5. Butter-milk, மோர். 6. Garlic, வெள்வெங்காயம். 7. A house where a woman is confined, பிரசவவீடு. Wils. p. 67. ARISHTA. 8. An egg, முட்டை.

அரிட்டநிவாரணம், s. Expiation or doing away of the unlucky அரிட்டம் or period.

அரிட்டி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To kill, கொல்ல. (சது.) (p.)

*அரிணம், s. A deer, மான். 2. Whiteness, வெண்மை. Wils. p. 969. HARINA.

அரிணம, s. Gold, பொன். 2. Redness, சிவப்பு. 3. Elephant, யானை.

அரிணி, s. A creeper, வஞ்சிக்கொடி. (p.)

அரிணை, s. Toddy, கள். (சது.) (p.)

*அரிதகி, s. The gall-nut tree, கடுக்காய்மரம். Wils. p. 970. HAREETAKEE. (p.)

*அரிதம், s. Greenness, verdancy, பச்சை. 2. Gold-color, one of the two colors of gold, பசுமை 3 A meadow, pasture, land with green grass growing on it, பசும்புல்தரைநிலம். Wils p. 969. HARITA 4. A quarter or region, one of the points of the compass, திசை. (p.)

*அரிதாளம், s. [commonly அரிதாரம்] Orpiment, பொன்னரிதாரம். Wils. p. 970. HARITALA.

அரிதாளம, s One of the nine kinds of musical measure, நவதாளத்தொன்று

அரிதின்வயச்சி, s. The நன்னாரி creeper.

அரிது, s. Difficulty, unattainableness, rareness, preciousness, அருமை. 2. (p) Greenness, பச்சை. (சது.)

*அரித்திரம், s. Indian saffron, turmeric, மஞ்சள், Curcuma longa, L. Wils p. 970. HARIDRA. 2. A rudder, சுக்கான். Wils. p 66. ARITRA.

*அரித்திராபம், s. Yellow, gold-color, பொன்னிறம். (சது.) Wils. p. 970 HARIDRAB'HA.

*அரித்து, s. Greenness, verdure, பச்சை. (p.) Wils p. 969. HARIT.

அரித்தை, s. Pain, துன்பம். 2. Sorrow, கிலேசம். (சது) (p.)

*அரிநி, s. One of the four kinds of women, as சித்தினி. Wils. p. 969. HARINI.

*அரிந்தமன், s. A conqueror, victorious man, வெற்றியாளன். Wils. p. 66. ARINDAMA. 2. Vishnu, விட்டுணு.

*அரிபாலுகம், s The name of a shrub and of its nut, தக்கோலம். Wils. p. 970. HARIBALUKA.

அரிப்பு, s. Fault, குற்றம். (p.)

*அரிமஞ்சரி, s. A plant, குப்பைமேனி. Acalypha indica. (Roxb.)

அரிய, adj. Difficult, see under; [ex அருமை.]

அரியதமிழ், s. High, difficult Tamil.

அரியகாட்சி, s. A rare sight.

அரியம், s. A name for musical instruments, வாச்சியம். (p.)

அரியல், s. Toddy or other fermented or vinous liquor, கள். (p.)

அரில், s. Fault, defect, blemish, குற்றம். 2. Dissension, variance, discord, பிணக்கு. (பிங்) 3. Hatred, பகை. 4 A thicket, small tract of low jungle, சிறுதூறு. (p.)

அரிவாள்மணைப்பூண்டு, s. A plant, Sida lanceolata (Retz.)

அரிவி, s. [prov.] Sheaf, reaped corn, handful of reaped grain, அரிப்பிடி.

அரிவிகொய்ய, inf. To reap. See கொய். (Imper.)

அரிவியரிவாள், s. A sickle, a reaping hook.

அரிவிமயிர், s. The feathers with which soldiers adorn the tops of their lances or spears, taken from certain birds that frequent rivers in Ceylon.

அரிவை, s. A woman, lady, damsel, பெண்பொது. 2. A woman from the age of twenty to twenty-five, இருபது முதல் இருபத்தைந்து வயதுப்பெண். 3. A beautiful woman, divine woman, தெய்வப்பெண். (p)

அரீடம், s. Black hellebore, கடுகுரோகணி.

அரு, s. That which is formless, destitute of shape, incorporeal, spiritual, உருவமற்றது 2. (fig) Deity, the Supreme Being, கடவுள். 3. Intellect, புத்தி. 4. Minuteness, atom, அணு. (p)

அருகசனி, s. The பேரேலம் plant, Cardamom, Elettaria cardamum.

அருகணி, s. The பிரண்டை plant, Cissus quadrangulus, L.

*அருகம், s. Fitness, தகுதி. 2. Holiness, பரிசுத்தம். 3 The religion of the Jainas, சமணமதம். Wils p. 72. ARHAT.

அருகர், s. The Jainas, சமணர்.

அருகன், s. A worthy person, one fit or competent for a privilege or employment, யோக்கியன். 2 A partisan, associate, friend, சிநேகிதன். 3. God of the Jainas, சமணதேவன்.

அருகணைமுடிதரித்தாள், s. An excellent woman, தருமதேவதை

அருகி, s. A worthy, qualified female, யோக்கியமுள்ளவள்.

அருகி, s. Toddy, கள். (p.)

அருகியாதிதம், s. A plant; the same as பூனைக்காலி.

அருகு, s. Neighborhood, nearness, contiguity, சமீபம். 2. Border, edge, ஓரம். 3. A shade or light carried before a great man, தீவட்டி.

அருகணைக்க, inf. To embrace closely.

அருகிலுள்ளார், s. Those at hand, associates.

அருகுற, inf. To approach, come, or be near, கிட்ட. See உறு.

அருகே, adv. Near.

அருகு, கிறேன், அருகினேன், வேன், அருக, v. n. [prin. 3d person neuter.] To become scarce, be reduced, diminish, குறைய. 2. To happen rarely, be of uncommon occurrence, அருகிவர. 3. To die, சாக. 4. [improp. அருவு.] To drip, dribble, drop, ஒழுக. 5. To approach, embrace, அணைய. 6. To smart, prick, &c. as the eye from dust, கண்ணருக.

அருகவெட்டல், v. noun. Cutting closely.

நீரருகிப்பாய்தல். The water dripping, little by little.

அருகல், v. noun. An embrace, அணைகை. 2. Approaching, கிட்டுகை. 3 Diminution, குறைகை. 4. Dying, சாதல். (p.)

*அருக்கம்—அர்க்கம், s. A milky shrub, எருக்கு, including two species, Asclepias gigantea, L. 2. The water crow, நீர்க்காக்கை.

அருக்களி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To be frightened, பயப்பட. (c.) 2. [vul.] To loathe, abominate, அருவருக்க.

அருக்களிப்பு, v. noun. Fear, terror, loathing.

*அருக்கன்—அர்க்கன், s. The sun, சூரியன். Wils. p. 68. ARKA.

அருக்கபுத்தி, s. The daily motion of the sun in his apparent orbit, சூரியகதி, also used for its mean motion for some stated days.

அருக்கவிக்ஷேபம்—அருக்கவிக்ஷேபம், s. The latitude of the sun, சூரியபாடம.

அருக்கனிலை, s. The place of the sun, astrologically considered, சூரியன்நிலை.

அருக்கன்வீதி, s. The ecliptic divided into three parts of four signs each.

அருக்காணி, s. Rareness, preciousness, nobleness, அருமை. 2. Shifts, reluctance to accommodate, closeness in a bargain, &c., அருமைத்தனம். (c.)

அருக்காணிகாட்ட, inf. To be backward, show unwillingness or reluctance.

அருக்காணிபண்ண, inf. To grudge.

*அருக்கியம்—அர்க்கியம், s. A libation of water poured from both hands united, மந்திரநீரிறைக்கை. 2. A respectful oblation to the gods, venerable men, &c., of rice, sacrificial grass, flowers, &c., with water only in a small vessel, பூசனைமுறைவொன்று. Wils. p. 69. ARGHYA.

அருக்கு, கிறேன், அருக்கினேன், வேன், அருக்க, v. a. To diminish, குறைக்க. 2. To make scarce, reduce in quantity, சுருக்க. 3. v. n. To keep back from others' use, (as keeping up grain, making it scarce and dear,) to stand out in bargaining, stickle, haggle, அருக்காணிபண்ண. 4. To grudge, spare reluctantly, give sparingly, show unwillingness to serve or benefit another, அருக்காறடைய (திரிகடு.)

நீரருக்கிமோரைப்பெருக்கிநெய்யுருக்கியுண்பவர்தம்பேருரைக்கப்போமே பிணி. He who drinks his water after boiling, his curds diluted, and his butter made ghee, will find sickness flee at the sound of his name.

அருக்கு, v. noun. Scarceness, அருமை. 2. Haggling in a bargain, reluctance to do a kindness, &c., அருக்காணி. 3. Fearing, அருசகை.

*அருசி, s. [priv. அ.] Aversion, dislike, disrelish, அவையின்மை. Wils. p. 67. ARUCHI.

*அருச்சகன்—அர்ச்சகன், s. A priest, பூசாரி. Wils. p. 69. ARCHAKA.

*அருச்சனை—அர்ச்சனை, s. Pûja, a species of worship—the homage paid to the deities, and to superiors, by oblations of rice, sacrificial grass, flowers, &c., with water, பூசை. Wils. p. 69. ARCHANA.

அருச்சி—அர்ச்சி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To offer puja in worship, perform the daily service in the temple, பூசிக்க.

அருச்சிதன்—அர்ச்சிதன், s. One who is worshipped, பூசிக்கப்படுவோன். Wils. p. 69. ARCHITA.

அருச்சிப்பு, v. noun. The act of worshipping with flowers, &c., பூசிக்கை.

*அருச்சியம்—அர்ச்சனியம்—அர்ச்சியம், s. Veneration, dedication, வணக்கம். (p.) Wils. p. 69. ARCHYA.

*அருச்சுனம்—அர்ச்சுனம், s. The மருதம் tree, Terminalia alata, L. 2. Whiteness, வெண்மை. Wils. p. 69. ARJUNA. 3. The எருக்கு shrub. 4. Gold, பொன். (p.)

*அருச்சுனன், s. The third of the Pandavas and son of Indra, விசயன். 2. The name of a king with a thousand arms, கார்த்தவீரியன். Wils. p. 69. ARJUNA.

அருட்டம், s. The சங்குரோகணி.

அருட்டு, கிறேன், அருட்டினேன், வேன், அருட்ட, v. a. To excite, wake one from sleep or from inactivity, rouse to exertion, எழுப்பிவிட. (c)

அருட்டி, v. noun. Waking, excitation, agitation, கலக்கம்.

அருட்டு, v. noun. Waking, rousing, exciting, எச்சரிப்பு.

*அருணம், s. Red, dark red, bright red, the color of the dawn, மிகுசிவப்பு. 2. A dawn, அருணோதயம். Wils. p. 67. ARUNA.

அருணஞூரி, s. The cochineal insect, இந்திரகோபம்.

அருணன், s. The sun, சூரியன். 2. The dawn as charioteer of the sun, சூரியன்தேர்ப்பாகன். Wils. p. 67. ARUNA. 3. The planet mercury, புதன்.

அருணாசலம், s. A famous hill sacred to Siva, திருவண்ணாமலை, [ex அசலம், mountain.]

அருணாசலபுராணம், s. The history of this mountain.

அருணோதயம், s. Sun rising, சூரியோதயம். 2. Daybreak, வைகறை, [ex உதயம்.] Wils. p. 67. ARUNODAYA.

அருணம், s. A deer, மான். 2. A sheep, ஆடு. 3. The lime tree, எலுமிச்சை. Citrus Limetta Riss. 4. A country, also the language spoken in it, அருணதேசம். 5. Gold, பொன். 6. Elephant, யானை.

*அருணவம், s. The ocean, கடல். Wils. p. 69. ARNAVA.

அருணினம், s. A creeper, நன்னாரி.

அருணை, s. Same as அருணாசலம், a hill sacred to Siva.

*அருத்தம்—அர்த்தம், s. Meaning, signification, import, motive, கருத்து. 2. Wealth, property, substance, gold, பொருள். 3. Fruit, profit, result, consequence, பயன். 4. Gold, பொன். 5. Added to Sanscrit words in the sense of the dative case "for," thus: மோக்ஷார்த்தம், for liberation. Wils. p. 69. ARTHA. 6. Half, பாதி. (See அர்த்தம்.) Wils. p. 71. ARDD'HA.

அருத்தகோளம்—அர்த்தகோளம், s. A hemisphere.

அருத்தசந்திரன், s. The crescent moon, the moon in the first quarter. Wils. p. 71. ARDD'HACHANDRA.

அருத்தசந்திரபாணம், s. An arrow used in ancient wars with a head like the crescent moon.

அருத்தசாமம், s. Half a watch, one and a half hours. Wils. p. 71. ARDD'HAYAMA. 2. [vul.] Midnight.

அருத்தசாமபூசை, s. The midnight sacrifice.

அருத்தநாரீசன்—அருத்தநாரீசுரன், s. Siva. Wils. p. 71. ARDD'HANAREESHA.

அருத்தபாகை, s. The meaning or essence of the Vedas, வேதப்பொருள். See கருமபாகை, and ஞானபாகை.

அருத்தலோபம், s. Covetousness, avarice. See under பரதம். Wils. p. 70. ARTHALOBHA.

அருத்தவிற்பத்தி, s. Skill in explaining the meaning of a word or sentence.

அருத்தவேதம், s. One of the four secondary Vedas.

அருத்தாங்கீகாரம், v. noun. Being half-minded, undecided.

அருத்தாந்தரநியாசம், s. Difference of meaning, a secondary or figurative sense, வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி. Wils. p. 70. ARTHANTARANYASA.

அருத்தாபத்தி—அருத்தாபத்திப்பிரமாணம், s. [in logic.] Deduction or conclusion from premises given, an inference from circumstances, உடன்படுபொருள் (See அளவை.) [ex ஆபத்தி, gaining.] Wils. p. 70. ARTHAPATTI.

அருத்தி, s. Desire, ஆசை. 2. Dance, கூத்து. 3. Foot, பாதம். (p.)

அருத்தி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To divide into two parts, halve, divide in two, பகிர்க்க; [ex அர்த்தம்.] (p.)

அருத்து, கிறேன், அருத்தினேன், வேன், அருத்த, v. a. To feed (a person) give food, ஊட்ட. 2. To cause to enjoy, or suffer the fruits of actions, performed in former births, புசிப்பிக்க. (p.)

*அருத்திரோதயம், s. A rare planetary conjunction in the month of January supposed by the Hindus to be very auspicious for bathing, அர்த்தோதயம்; which see.

*அருந்ததி, s. Wife of the ascetic Vasishta, வசிஷ்டன்மனைவி. 2. A star in the great bear supposed to be the wife of Vasishta, a pattern of female chastity, அருந்ததிநட்சத்திரம். Wils. p. 67. ARUNDHATI.

அருந்ததிகாட்ட, inf. To point out to the bride the star அருந்ததி, at the time of marriage, urging her to follow the example of the said star in chastity.

அருந்தல், s. Scarceness, rareness, dearness, அருமை. (c.)

மாம்பழமிப்போ அருந்தல். Mango fruit is now very dear, rare to be found.

அருந்து, கிறேன், அருந்தினேன், வேன், அருந்த, v. a. To eat or drink, take food, betel-nut, உண்ண. 2. To enjoy, experience either good or evil, pleasure or pain, receive the fruits of actions done in former births, அனுபவிக்க. (p.)

அருப்பம், s. Killing, கொலை. 2. Disease, வியாதி. 3. Sorrow, grief, துக்கம். 4. A town, village, ஊர். 5. A village in an agricultural district, மருதநிலத்தூர். 6. Slippery ground, வழுக்குநிலம். 7. (பாசறிநிலம்.) Vinous liquor, toddy, கள். 8. Butter-milk மோர். 9. A kind of meal cake, அப்பம். 10. Flour, மா. 11. A forest, காடு. 12. A shrub, the தொடரி, Rhamnus, L. 13. Fort, கோட்டை. (p.)

அருப்பலம், s. A flowering tree, the அலிச்சமரம். (p)

அருமதாளம், s. One of the nine methods of keeping time in music. ஒல்பது தாளத்தொன்று.

அருமலதி, s. A musical mode, ஓர்பண்.

அருமை, s. Rareness, scarceness, scantiness, அபூர்வம். 2. Preciousness, desirableness, pre-eminence, மேன்மை 3. Difficulty, laboriousness, வருத்தம் 4. Impossibility, unattainableness, கூடாமை. 5. Delicacy, சிறப்பு.—*Note.* As an adjective, மை is dropped before a consonant with a change of that, when required in combination, and அரு may be changed into அரிய with or without த, or the last vowel may be dropped, and the first lengthened as in ஆருயிர், precious life.

அருங்கலைநாயகன், s. Buddha, the lord of eminent sciences, புத்தன்.

அருங்கலைவிநோதன், s. One devoted to learning, one whose time is spent in cultivating the arts and sciences.

அருங்கிடை, s. Extreme hunger from long abstinence, &c , பட்டினி.

அருங்கிடைகிடக்க, *inf.* To be in a starving condition.

அருங்கேடன், s. One who is imperishable, who will always prosper (குறள்) 2. (c.) A very treacherous man, a profligate wretch.

அருங்கோடை, s. Vehement heat. 2. Severe drought.

அருஞ்சிறை, s. Rigorous servitude, கடுஞ்சிறை (*Ram.*) 2. Hell, நரகம்.

அருநரகம், s. A cruel hell.

அருநிலை, s. Difficult standing sand of a ford when impassable.

அருநிழல், s. A slight shade.

அருநெறி, s. A narrow or difficult way. 2. Gate-way or entrance.

அருந்தமிழ், s. Elegant Tamil.

அருந்தவம், s. Rigid austerities.

அருந்தவர், s. Ascetics.

அருந்துதன், s. A tormentor, one who inflicts pain, வேதனைசெய்வோன்.

அருமருந்து, s. Nectar, அமிர்தம். In classical works, this in the form அருமருந்தன்னபிள்ளை is contracted to அருமந்த, precious as nectar, as, அருமந்தபிள்ளை. A very dear child, அருமந்ததேர். A very costly chariot.

அருமறை, s. The sacred Vedas. Ell. 145. 4.

அருமறைக்கொடியோன், s. A name of Dronácharya, the military preceptor of the Pándavas and Kurus, because of the Vedic device on his banner.

அருமைப்படுத்த, *inf.* To make scarce, hard, difficult. 2. To impart reluctantly, make much of.

அரும்பண்டம், s. A rare article, choice wares, valuable commodity.

அரும்பிணி, s. An incurable disease. (நாலடி.) Ell. 118.

அரும்பூட்டு, s. [*prov.*] A girdle, waist-string, necklace, &c , so short as scarcely to be brought to meet, a string, rope, &c., so short as to be tied with difficulty, a bow-string so short as to be liable to break if brought up too far, any thing too little, too short, too narrow, &c , எட்டாப்பூட்டு. 2 Difficulty in settling a negotiation, agreement, &c , இணக்கக்கூடாமை 3. Entanglement, ensnarement, மோசத்திலகப்படுகை 4. Forced connection in language, clauses disconnected or not joined naturally, difficult or unnatural construction, தொடர்ச்சியின்மை.

சொற்களையரும்பூட்டாய்த் தொடுத்துப்பேசினான். He spoke in an unconnected manner

அரும்பொருள், s. Excellent advice, hard doctrine, a rare or difficult meaning. 2. A choice or precious article.

அருவினை, s. A great sin.

அருவினைகளைந்து. The five great sins.

தெய்வமொருவனைநேர்நிதி பொருமிதந்திருந்தால அருவினைகளைந்துமறும். The five great sins will be forgiven him who worships the one God with singleness of heart. (கம்பன்.)

அரும்பாலை, s. A tune or musical mode, இசிராகம்.

அரும்பு, s. A bud, a flower bud, மொட்டு. 2. Small globules or granules of gold, &c, in imitation of flower-buds in jewelry, பொன்முதலியவற்றாற்செய்தவரும்பு 3. Soft hair or young beard, மெல்லியமயிர்

அரும்புமணி, s. A necklace of gold beads set with granules of gold

அரும்பூதுகை, v. noun. Making globules of gold by blowing.

அரும்பு, கிறது, அரும்பினது, ம், அரும்ப, v. n. To shoot up as the teeth, horns, முளைக்க 2. To swell as a flower-bud, blossom, முகைக்க. 3 To appear, spring forth, issue as particles of perspiration, fruit, as tears in the eye, பொடிக்க. 4. To smile, showing the teeth a little, புன்னகைக்க. 5 To sprout or grow as the hair and beard, or the breasts of a young female, வளர.

அருவம், s. Destitution of shape, formlessness, incorporealness—a quality of the Deity, உருவமின்மை. (p.) 2. [*vul. prov*] Scarceness, rareness, அருந்தல்.

அருவரு, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a To loathe, abhor, abominate, experience loathing at the sight of impure or disgusting objects, feel disgust, வெறுக்க. (c.)

அருவருப்பு, v. noun. Disgust, loathing. 2. (*fig.*) Abomination.

அருவாணம், s. (*For.*) A platter made of copper, தாலம்.

அருவாநாடு, s. One of the districts where the common Tamil is spoken, கொடுந்தமிழ்நாட்டிலொன்று.

அருவாவடதலைநாடு, s. Another district where the common Tamil is spoken, கொடுந்தமிழ்நாட்டிலொன்று.

அருவி, s. A mountain stream, a water-fall, மலையினருவிழாறு 2. The mouth of a river, கழிமுகம். 3. Millet stubble, தினைத்தாள். 4 [*prov*] Sheaf of grain, as அரிக்கி

அருவிபாய்தல், v. noun. The flowing of a mountain stream.

அருவு, கிறது, அருவினது, ம், அருவ, v n. [*improp for* அருகு.] To stir, move, go out by little and little, flow as water by small degrees from a spring or from stage to stage down a mountain, மெலமெலச்செல்ல. 2 As அருகுதலாக, to be scarce. 3. To approach, கிட்ட. 4. To smart as the eyes, கண்கரிக்க.

அருளகம், s. A shrub, வெள்ளெருக்கு, Asclepias gigantea, *L*

அருளாசி, s. A medicinal plant, the குடசப்பாலை, Holanhena Codaga, *L.*

அருளாவம், s. A tree, the அழிஞ்சில், Alangium decapetalum, *L.*

அருளுறுதி, s. The margosa tree, Melia Azadirachta, *L.*

அருள். s. Grace, mercy, kindness, favor, benevolence கிருபை. 2. The act of giving, ஈகை 3 Power, சத்தி. 4. (*fig.*) Permission, command, கட்டளை (p.)

அருட்கண், s. A gracious eye.

அருட்குடையோன், s. God, as benevolent, கடவுள்.

அருட்கொடிவேந்தன், s. Argha, god of the Jainas, as a gracious sovereign, அருகன்.

அருட்கொடையோன், s. God, as granting mercy, கடவுள்

அருட்சித்தி, s. Quick-silver, பாதரசம்.

அருட்செல்வம், s. Divine grace, as the true felicity, கடவுள்கடாட்சம். 2. Benevolence, kindness, or mercy to creatures, as distinguished from, பொருட்செல்வம்.

அருட்சோதி, s. God, பராபரம். 2. A kind of arsenic, the சவுரிபாஷாணம்.

அருணினைவு, s. Benevolence, one of the three good qualities of the mind, மனதினற்குணமூன்றிலொன்று The others are, ஆசையறுத்தல், and தவப்பறு.

அருளாழிவேந்தன், s. God, கடவுள். 2. Argha, அருகன்.

அருளுடைமை, s. Benevolence, kindness to all creatures.

அருள்சுரத்தல், v. noun. Abounding in grace. 2. Displaying grace.

அருள்புரிதல், v. noun. Exercising grace, being gracious.

அருள்—அருளு, கிறேன், அருளினேன், வேன், அருள, v. a. To be gracious to, favor, grant, bestow, கிருபைசெய்ய. 2 To create, உண்டாக்க. 3. To preserve, காக்க 4. To say, சொல்ல 5 (*fig*) To command, permit, உத்தரவுபண்ண (p)—*Note*. It is used also as an auxiliary to other verbs, as செய்தருளும், graciously do it

*அரூபம், s. [*priv.* அ, *et* ரூபம், *form*, &c] Formlessness, destitution of shape, incorporeality, invisibleness, உருவமின்மை. Wils p. 67. Arupa.

அரூபி, s. An invisible being, spirit, உருவமில்லாதவன். 2. The deity, கடவுள். 3. Siva, சிவன்.

அரூபி, s. Camphor, கருப்பூரம்.

அரேசகண்டு, s. A plant, the கருணைக்கிழங்கு, Dracontium polyphyllum, *L.*

அரிசிரம், s. The plantain tree, வாழை.

அரிணுகம், s. Long pepper, வால் மிளகு, Piper longum, L. 2. Root of the nut-gall tree, கடுக்காய்மரவேர்.

அரை, s. Half, பாதி, (marked ௳, ௵, or ௶.) 2. Waist, middle, loins, இடை. 3. That part of the trunk of a tree, or shrub, which reaches from the ground to where the branches begin, (occurs only in composition) thus கோழரை a smooth trunk, like the plantain; பொரியரை, a rough trunk, like the tamarind or mangoe; முள்ளரை, a thorny trunk.

அரைக்கசங்—அரைக்கச்சை, s. A girdle, a belt, zone worn round the waist.

அரைக்கால், s. The eighth part of the whole, half a quarter, (marked ௐ, ௐ.)

அரைச்சதங்கை, s. A string of bells worn by children round the waist.

அரைஞாண்—அரைநாண்—அரை நூல், s. A cord worn round the loins to which the cloth to cover the nakedness is attached, or sometimes worn over the inner cloth, and made of gold, silver, &c., called, பொன்னரைஞாண், வெள்ளியரை ஞாண், பட்டையரைஞாண். &c.

அரைநலவன், s. [prov.] A bull not well castrated.

அரைநாவை, s. A part of the plough which receives the share bent one side and unfit for use, the tip of a hoe bent one side.

அரைநாள், s. The alf of a day.

அரைப்பட்டிகை, s. A golden or silver plate or girdle worn by dancing girls and some other women round the waist, sometimes also by men, இடையணியிலொன்று.

அரைப்பூட்டு. Girdle, இடைக் கட்டு. 2. A joint of the loins, இடுப்பின் பொருத்து.

அரைமூடி, s. A small plate of metal worn by little girls over the private parts.

அரையாப்பு—அரையாப்புக்கட்டி, s. A venereal swelling, tumor or bubo about the groin, மேகநோயாலிடையிலுண்டா கும்கட்டி.

அரைவடம், s. A string of beads worn round the waist. (p.)

அரைவட்டம், s. A semi-circle, 2. A small plate of metal worn by very small female children, as அரைமூடி.

அரைவயிறன், s. [prov.] Rice husks half full, or with the grains half perished, for want of rain, &c., சருக்காய்.

அரைவாசி, s. Half. (c.)

அரைவாய், s. Half a mouthful. 2. A flat mouth with thin lips.

அரைவெறி, s. The state of being half drunk, partial intoxication.

அரை, கிறது, ந்தது, யும், ய, v. n. To become ground, macerated, pulverized, &c., அரைபட. 2. To be grazed, galled, உரிஞ்ச. 3. To decay, degenerate, wane, அழிய. (c.)

அரை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a To grind, macerate, mash, pulverize, triturate, தேய்க்க. 2. To rub, grind as the wheels of a carriage, நசுக்க. 3 To trail, graze, gall, destroy by rubbing against, உரிஞ்ச. 4. To cause to wane, to destroy, அழிக்க. (c.)

பஞ்சரைக்க, inf. To pick cotton.

கூட்டரைக்க, inf. To grind curry stuff.

மாவரைக்க, inf. To grind grain in a mill.

அரைப்பு, v. noun. Grinding, triturating, &c., அரைக்கை. 2 s. Any thing ground, macerated, &c. அரையல். 3 The refuse, residuum of இருப்பை seeds, இருப் பைப்பிண்ணாக்கு

அரைப்புக்கட்டி, s. The refuse of இருப்பை seeds.

அரைப்புத்தேய்த்துமுழுகுகை, v noun. Bathing after rubbing the refuse of இருப்பை seed on the head, for extracting the oil, previously rubbed on

அரையல், s. Any thing ground, &c., a kind of seasoning, அரைவையல்.

அரையவிடுகை, v. noun. Rubbing and wearing away a place by standing or sitting.

அரையல்—அரையலன், s. [prov. vul.] A slow, inactive, spiritless person, சோம்பன்.

அரையன், s. A king, அரசன். (p.)

அரோ. A poetic expletive, அசைச்சொல், as கூறுவாமரோ, we will speak. (p.)

*அரோசகம்—அரோசம், s. Loathing of food, loss of appetite, போசன வெறுப்பு. Wils. p. 68. AROCHAKA. 2. (fig.) Disgust, aversion, வெறுப்பு.

அரோசி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To loathe food, abhor, dislike, feel aversion to, அருவருக்க.

அதெனக்கரோசித்துப்போயிற்று. I have taken a disgust at it.

அரோசிப்பு, v noun. Loathing of food, dislike, aversion, அருவருப்பு.

*அரோசிகம், s. Disgust, nausea, aversion, துக்காமம்.

அர்க்கம், s. A shrub. See அருக் கம்.

அர்ச்சியசிஷ்டர், s. [Roman Catholic use.] Saints, பரிசுத்தவான்கள்; [ex அர்ச்சிய, adorable, et சிஷ்டம், excellence.]

*அர்த்தம், s. Meaning, signification, &c. See அருத்தம்.

அர்த்தசா, s. Arc of a circle, also used for sine.

அர்த்தமண்டபம், s. The court in a temple next to the sacred shrine. See, அருப்பக்கிரகமண்டபம்.

அர்த்தம்பண்ண, inf. To explain, interpret.

அர்த்தாதுரம், s. Desire for wealth, avarice, பணவாசை.

*அர்த்தி, (St.) A beggar, இரவலன். Wils. p. 70. ARTHIN.

வித்தியார்த்தி, s. One who asks learning, a disciple.

*அர்ப்பணம், s. [impr. அற்பணம்.] Making an oblation, நிவேதிக்கை. Wils p 71. ARPANA.

இவ்வுடம்பை யுனக்கர்ப்பணமாகவிட்டேன். This body have I given to you.

தேவார்ப்பணம், s. An offering acceptable to the gods.

அர்ப்பி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v a. To make an offering at a shrine, நிவேதிக்க

*அர்ப்பிதம், s. An offering, anything offered, an oblation, நிவேதனம். Wils. p. 72. ARPITA.

*அர்ப்புதம், s. A hundred millions, ஒரெண் Wils. p 72. ARBUDA.

அல, க்கிறேன், ந்தேன், ப்பேன், க்க, v n. To be distressed with anxious desire, troubled, harassed, be wretched, be in distress, வருத்தப்பட.

அலந்தார், s. The distressed, those who are in want.

அலகம், s. A large kind of long pepper, யானைத்திப்பிலி.

அலகரி—அலகிரி, s. A large wave or surf, a flow or influx of tide. . . See, இலகிரி. (p.)

அலகு, s. The blade of a weapon or instrument, the top or head of an arrow, ஆயுதத்தினலகு. 2. Weapon, arms in general, ஆயுதப்பொது. 3. Glow worm, . . மினி 4. A bird's beak, பறவைமூக்கு. 5. An ear of rice or other grain, . . . 6. Number, calculation, எண். 7. Poetic numbers of feet or syllables, செய்யு . . . 8. Cowries, small shells used as signs of numbers in reckoning, பலகறை. 9. Seeds of மகிழ் tree, மகிழம்விதை, Mimusops elengi, L. 10. Grains of paddy, நெல்மணி. 11. A broom, a besom, துடைப்பம். (p.) 12. (c.) The mandibles, jaws, தாடை. 13. [prov.] Breadth, extension, விசாலம். 14 A weaver's stay or staff to adjust a warp, நெசவுதறிப் பாவினலகு.

அரணை அலகுதிறக்கிறதில்லை. The eft does not bite, (lit.) does not open its jaws.

அலகிட, inf. To reckon, compute, number, கணக்குப்பார்க்க. 2. To measure verse, scan, செய்யுட்சீரைப்பூட்டிப்பொருட்ட லகிட. 3. To sweep the sacred precincts of a temple as one of the duties of the சரியைக்காரன், or religionist of the lowest degree in the Siva system, கோயிலலகிட.

அலகுகட்ட, inf. To bind (charm) the mouth of a serpent, a dog, &c. 2. To charm a weapon to prevent its cutting, &c. 3. To settle an account.

அலகுகழிக்க, inf. To subtract or deduct a number in reckoning with kernels, seeds, &c.

அலகுகிட்டுகை, v. noun. Having the lock-jaw.

அலகுகூடை, s. A basket made of twigs closely twisted together, used to draw water.

அலகுநிலை, s. The result of a reckoning, as the sum in addition, product in multiplication, &c.

அலகுநிறுத்தல், *v. noun.* Placing a sword upright This is a ceremony performed in the pagoda of தரோபதை, before the festival in honor to her is commenced. A sword is set up—the point downwards—on the side of a vessel filled with water, and if it does not move, they think that the ceremony will be attended with success. This is also done in private houses

அலகுபருப்பு, *s.* A kind of pea.

அலகுபனை, *s.* The long, flat leaved palmyra, Borassus flabelliformis, *L.*

அலகுபாக்கு, *s.* Betel-nut sliced thin and boiled in water in which its husk has been boiled, giving it a reddish hue.

அலகுபோட, *inf.* To perform a penance, in which the tongue is pierced with an iron wire, strings are drawn through the sides of the loins, or the breast cut with a knife. (*c.*)

அலகுப்பூட்டு, *v. noun.* Closing the mouth in penance.

அலகுவிறைப்பு, *v. noun.* Becoming cold and stiff as the jaws in child-birth, fits, hunger, &c.

வேப்பலகு, *s.* The rib or small stalk of the leaves of the margosa tree.

திருவலகு, *s.* A broom used in pagodas

சோற்றலகு, *s.* A sort of rice strainer, made of ribs of palm leaves.

அலகுருசம், *s.* Glow worm, மின்மினி. (*p.*)

அலகை, *s.* Devil, evil spirit, demon, பிசாசு. 2. Wild aloes, காட்டுக்கற்றாழை. (*p.*)

அலகைக்கொடியாள், *s.* The goddess Kali, on whose banner a devil is painted.

அலகைமுலையுண்டோன், *s.* Vishnu, who, when an infant in his ninth incarnation, suckled the breast of Puthaky (பூதகி) a female demon, so as to kill her at last, கிருஷ்ணன்.

அலக்கண், *s.* Sorrow, distress, misery, துன்பம். (*p.*)

அலக்கழி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* [*impr. for* அலேக்கழி] To vex, distress (*c.*)

அலங்கம், *s.* A rampart, a bulwark, கொத்தளம். (பாதம்.) 2. A fortification, அரண். (*p.*)

*அலங்கரணம், *s.* Ornament, decoration, அலங்கரிப்பு. Wils. p. 73. ALANKARANA.

அலங்கரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To adorn, decorate, ornament, deck, embellish, garnish, சிங்காரிக்க.

அலங்கரிப்பு, *v. noun.* Ornament, decoration, embellishment, adorning, garnishing, சிங்காரிப்பு.

அலங்கல், *s.* A sprout, தளிர். 2. A garland, a wreath, பூமாலை.

அலங்கநாரி, *s.* A pearl-oyster shell, முத்துச்சிப்பி; [*ex* அலங்கல், brightness, *et* நாரி, woman.]

*அலங்காரம், *s.* Ornament, decoration, embellishment, சிறப்பு. 2. Beauty, அழகு. 3. Rhetorical ornament, figures of language, rhetoric, அணியிலக்கணம். 4. One of the sixty-four கலைஞானம், கலைஞானமறுபத்துநாலிலொன்று. Wils. p 73. ALANKARA. There are thirty-five figures of language; viz.: 1. தன்மை, a word or phrase expressing the nature of a thing. 2. உவமை, a parable. 3. உருவகம், metaphor. 4. தீவகம், a word once used and understood in the other parts of the sentence. 5. பின்வருநிலை, the repetition of the word beginning a sentence with the same or a different signification. 6. முன்னவிலக்கு, rejecting a truth asserted, by showing its absurdity. 7. வேற்றுப்பொருள்வைப்பு, establishing the truth of a particular fact by a general truth. 8. வேற்றுமை, contrast. 9. விபாவனை separating effects from their proper causes and attributing them to other causes alluded to. 10. ஒட்டு, an allegory. 11 அதிசயம், hyperbole or exaggerated description. 12. தற்குறிப்பேற்றம், a principal kind of metaphor. 13. ஏது, a figure showing the cause, &c. 14. நுட்பம், a figure which presents a suitable idea, by a corresponding hint, &c. 15 இலேசம், a figure in which a trifling excuse is given, as a cloak for a thing of greater magnitude. 16. நிரனிறை, one of the eight kinds of construction of a sentence, i. e the separate successive arrangements of a series of nouns and their verbs in natural or reverse order. 17. ஆர்வமொழி, an affectionate word or phrase. 18. சுவை, the passions or emotions of the mind expressed by gesture, exhibited in action and transferred to poetry. 19. தன்மேம்பாட்டுரை, self-adulation. 20. பரியாயம், a figure in rhetoric by which one thing is told and another connected with it is intended. 21. சமாயுதம், the accomplishing of one's object by indirect means. 22. உதாத்தம், a figure which expresses copiousness, richness, enterprise, &c. 23. அவநுதி, denying the character, quality or essence of a person or thing in order to attribute the same to others. 24. சிலேடை, a word of double interpretation. 25. விசேடம், distinguishing a cause by ascribing to it effects which it is inadequate to produce. 26. ஒப்புமைக்கூட்டம், enumeration of analogous words, &c. 27. விரோதம், opposition. 28. மாறுபடுபுகழ்நிலை, praising a person or thing to the disparagement of another. 29. புகழாப்புகழ்ச்சி, praise, flattery, &c, couched in terms of dispraise. 30. நிதரிசனம், feigning a thing in nature as doing good or evil to another, a species of personification as a mode of moral instruction. 31. புணர்நிலை, a figure in which the same epithets or attributes are adapted to two or more different subjects. 32. பரிவருத்தனை, a figure in rhetoric, describing an exchange of beauties, excellencies. 33. வாழ்த்து, congratulation. 34. சங்கீரணம், the blending of several figures. 35. பாவிகம், moral instruction, inference, applications, &c., from events related in epic poems.

அலங்காரநைவேத்தியம், *s.* An offering made in front of a temple, for show.

அலங்காரபஞ்சகம், *s.* A poem of a hundred verses, (*lit.*) the five forms of beauty. It is a series of five kinds of verses; viz.: வெண்பா, கலித்துறை, அகவல், ஆசிரியவிருத்தம், சந்தவிருத்தம். (இவ்வகைபே மாறிமாறி நூறுசெய்யுள் அந்தாதித்துப்பாடுவது.)

அலங்காரப்படுத்த, *inf.* To adorn, சிங்காரிக்க.

அலங்காரப்பிரியன், *s.* Vishnu.

அலங்காரப்பேச்சு, *s.* Fine, elegant language, flattery.

*அலங்கிருதம்—அலங்கிருதி, *s.* Ornament, beauty, embellishment, அலங்காரம்; [*ex* அலம், ornament, *et* கிருத, made.] Wils p. 73. ALANKRITA.

அலங்கு, கிறேன், அலங்கினேன், வேன், அலங்க, *v. n.* To shine, glitter, flash, ஒளிசெய்ய. 2. To dangle as a garland or locks of hair, move, shake, swing as branches of trees, be in motion as waves, அசைய. 3. To be agitated in mind, be troubled, be in grief, தத்தளிக்க. 4. To pity, sympathize, yearn, grieve, be distressed, இரங்க. (*p.*)

அலங்கை, *s.* A plant, the துளசி.

அலங்கோலம், *s.* Disorder, slovenliness, confusion, (in dress) want of comeliness in appearance, ஒழுங்கீனம். (*c.*) எல்லாமலங்கோலமாயிருக்கின்றன. All things are in confusion.

அலசல், *s.* Laziness, சோம்பல். 2. Langor, சோர்வு. 3. A cloth thinly woven, இழைவிலக்கமான வஸ்திரம் 4. What is huddled, carelessly or negligently put up, சிதறுண்டுகிடப்பது. 5. [*Metaphorically*] A business which instead of succeeding, grows worse, பயனற்றவேலை. (*c.*)

அலசி, *s.* A kind of muscle or shellfish, that sticks to the keel of ships, to rocks, &c. Ostria edulis, an oyster, ஓர்வகை நத்தை.

அலசு, கிறேன், அலசினேன், வேன், அலச, *v a.* To wash, rinse a vessel, &c. கழுவ. (*c.*)

*அலஞ்சாரம், *s.* An earthen water-jar, ஓர் நீர்ச்சாடி. Wils. p. 73. ALANJARA.

*அலட்சியம், *v. noun.* [*priv.* அ.] Undistinguishableness, undefinableness, விளப்பமின்மை 2. Meanness, contempt, கனவீனம். Wils. p. 73. ALAKSHYA.

அலட்சியம்பண்ண, *inf.* To despise, contemn.

அலட்டு, கிறேன், அலட்டினேன், வேன், அலட்ட, *v. a.* To tease, trouble, importune, annoy, perplex, தொந்தரவுசெய்ய. 2. *v n.* To rave, talk much—as a crazy or delirious person, be boisterous, பிதற்ற. (*c.*)

அலட்டி, *s.* [*prov.*] A bully, a blusterer, அலப்பி.

அலட்டு—அலட்டுகை, *v. noun.* Teasing, importunity, அலேக்கழிப்பு. 2. Raving, incoherent talk, delirium, பிதற்று. 3. Trouble, vexation, perplexity, urgency, தொந்தரவு. (*c.*)

அலட்டுச்சன்னி, *s.* A kind of convulsive fit attended with raving.

*அலத்தகம்—அலத்தம், *s.* Red cotton from which a red dye is derived, செம்பஞ்சு. Wils. p. 73. ALAKTAKA, and ALAKTA.

அலத்தகமூட்டுஞ்செம்பொனடி. Feet adorned with gold and covered with sandals of red cotton.

அலத்தி, *s.* A glow worm, மின்மினி. (*p.*)

அலந்தலை, *s.* Distress, vexation, great perplexity, துன்பம். (*p.*)

அலந்தல், s. The செங்கத்தாரி plant.

அலந்தை, s. Trouble, vexation, துன்பம் 2 Tank, pond, குளம். (p.)

அலப்பு, கிறேன்—அலப்பினேன், வேன், அலப்ப, v. n [vul] To chatter, babble, talk in vain, வீணாகப்பேசப்பேச (c)

அலப்பன், s. [impr. அளப்பன்.] A babbler, prattler

அலமரு, கிறேன், அலமந்தேன், வேன், அலமர, v n To whirl, சுழல. 2. To be confused, agitated, distressed, கலங்க 3. To be afraid, பயப்பட. 4. To have vexation, to be agitated, வருந்த. (p.)

அலமரல், v. noun. Spinning, whirling, சுழலல. 2 Being confused, agitated as the sea, &c, perturbed, distressed, கலங்கல. 3. Fearing, அஞ்சல. 4. Vexation, agitation, வருத்தம. (p)

அலமலு, கிறேன், ந்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. (fig) To be eager for, அங்கலாய்க்க. 2. To be confused in mind, கலங்க. (c.)

அலமாரி, s. [improp. அலவாரி.] A covetous man, அவாவுள்ளோன.

*அலம், s. A plough, கலப்பை. 2 Water, நீர். Wils. p 971. HALA. 3. Scorpio of the Zodiac, விருச்சிகவிராசி. 4. The sting in the tail of a scorpion, தேளின் கொடுக்கு. 5. A scorpion, தேள். Wils. p. 72. ALA. 6. A term expressive of sufficiency, போதுமென்கை. Wils. p. 73. ALAM. இந்தவருத்தம் அலம் அலம். This suffering is enough.

அலாயுதன், s. Balarama, one of the ten incarnations of Vishnu, who used the plough as a weapon பலபத்திரன்; [ex ஆயுத, weapon.] Wils. 971. HALAYUD'HA.

அலம், s. Whirling, சுழற்சி. 2. Agitation of mind, சஞ்சலம். (p.)

அலம்பு, கிறேன், அலம்பினேன், வேன், அலம்ப, v. a. To wash, rinse, கழுவ. (c.) 2. v. n (p) To sound, tinkle as little bells, murmur as a brook, as the sea when calm, ஒலிக்க. 3. (c.) To move, wabble as water when carried in a full vessel ready to overflow, ததும்ப. 4. To fluctuate, or be uncertain in condition, as a person whose situation is become doubtful, அலைய. 5. To swerve from a proper line of conduct, as a woman becoming loose in character, தவற.

அலம்பல், v. noun. Vexation, trouble, encumbrance with business, வருத்தம். (c.) 2. s. [prov.] The small branches or boughs of a tree or bushes cut for mending hedges, அலக்குத்தடி. அலம்பலுமலைச்சடியும்பட்டேன். I am vexed and troubled, I have suffered hardships.

*அலம்புரை—அலம்புருடை, s. One of the ten (நாடி) nerves, or blood vessels of the human body, தசநாடியிலொன்று.

அலரி, s. Sweet scented Oleander, Nerium odorum, L. It is deemed sacred, and is generally planted about the temples and tanks; the flowers being used in daily oblation to the deities; its root is poisonous, அலரிவேர். (c.) 2. (p.) Streaks or lines in the white of the eye, கண்வரி. 3. A flower in general, பூப்பொது. 4. The sun, சூரியன். 5. Beauty, அழகு. 6. A bee, தேனீ. 7. Vapor, steam, நீராவி.

அடுக்கலரி, s. A species of double Oleander.

ஈழத்தலரி, s. A tree, Plumieria alba, L., [ex ஈழம், gold]

நீரலரி, s. A plant, Polygonum barbatum, L.

குங்குமவலரி, s. A yellow Oleander.

செவ்வலரி, s. The red Oleander.

வெள்ளலரி, s. The white Oleander.

ஆற்றலரி, s. The river அலரி. Bearded Polygonum, L.

அலர், s. A blown flower, மலர்ந்தபூ. 2 Water, நீர். 3. Public exposure or report of faults or of secret affairs, as of love intrigues, பலரறிதலுபழிதூற்றுகை. 4. Ill-report, ill-rumor, பழிச்சொல. 5. (fig) A garland, பூமாலை. (p.)

அலர்மகள், s. Lukshmi, இலக்குமி.

அலர்—அலரு, கிறது, அலர்ந்தது, அலரும், அலர, v. n. To blossom, open as a flower, பூமலர 2. To spread or be diffused as the rays of the sun, water, news, &c., to expand, விரிய.

அலர்கதிர்ஞாயிறு, s. The beam-spreading sun.

அலர்ந்தகாதல், s. Expanded love. (சிந்தாமணி.)

அலர்ந்தபூ, s. A full-blown flower.

அலர்முலை, s. Distended breasts

அலர்ச்சி, v. noun. Blossoming, blooming, மலர்கை.

அலவலை—அலவல், s. That which is loosely woven, கிலக்காய் செய்யப்பட்டது. [prov. vul.] 2 A bad state, either of conduct or of circumstances, அற்பகாரியம். (சாமணிக்கடிகை.)

அலவன், s. Crab, நண்டு. 2. The male of the crab, ஆணண்டு. 3 Cancer of the Zodiac, கற்கடகவிராசி. 4. Chundra or the moon, சந்திரன். 5. A cat, பூனை. (p.)

அலவாங்கு, s. A crow-bar, கடப்பாரை. (c.)

அலவாட்டு, s. (Tel. అలవాటు.) [vul.] Custom, வழக்கம்.

அலறு, கிறேன், அலறினேன், வேன், அலற, v. n. To cry out, vociferate, roar with grief, pain, &c., bellow as a cow for its calf, கதற. 2. To scream, make an unnatural sound in crying, வீரிட. 3. To sing with a grating, harsh or unmusical sound, வெடிப்பாய்பொருமிக்க. (c)

அலன்றல், v. noun. Dying, சாதல். (p.)

அலாக்கு, s. (Hin.) [vul.] Wrong, injury, தீங்கு.

அலாதா—அலாது, s. (Hin.) That which is separate, distinct, unconnected, alone, வேறு. 2. That which is unemployed, at liberty, at leisure, தொழிற்படாதது.

*அலாபம், s. [priv. அ.] Loss, நஷ்டம். Wils. p. 74. ALAB'HA. 2. Detriment, mischief, injury, தீமை. 3. Mishap, casualty, disaster, accident, இடையூறு.

*அலாபு, s. A gourd, the bottle-gourd, சுரை, Lagenaria vulgaris, L. Wils. p. 74. ALABU.

அலாரிதா, s. The oleander shrub, அலரிச்செடி

அலி, s. That which is neuter, a hermaphrodite—applicable to human beings and to animals in general, பேடி. 2 (p) Trees soft, pithy, without heart, unfit for timber, வயிரமில்லாமரம. 3 The name of a tree, சறலிமரம. 4. Yama, இயமன். (சது) 5. Fire, நெருப்பு.

அலிக்கிரகம், s. A neuter planet—either Mercury or Saturn.

அலிநாள், s. A neuter lunar mansion

அலியெழுத்து, s. In the Alphabet, the guttural letter, ஆய்தம.

*அலி, s. Baladeva, பலதேவன். (பாரதம); [ex ஹல, plough.] Wils. p 971. HALIN.

*அலிகம்—அளீகம், s. The forehead, நெற்றி. Wils. p. 74. ALIKA and ALEEKA.

அலீசா, s. Striped stuff, gingham, இண்டலை. 2. An oar, தண்டு.

அலு, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To be discouraged, dispirited, harassed, wearied, fatigued, tired with a person or thing, to prove tedious, அலைக்கழிவுபட. அய்யா மிகவும் அலுத்தோம் அலுத்தோமே. My lord, we are greatly fatigued. (வசனம்.)

அலுப்பு, v. noun. Weariness, discouragement, இளைப்பு.

அலுக்கு, கிறேன், அலுக்கினேன், வேன், அலுக்க, v. n. To strut, swagger, பிலுக்குப்பண்ண.

அலுக்குத்து, s. (For.) An ear-jewel worn by Mohammedans, நகைவளை.

அலுக்குலையு, v. noun. Becoming disorganized, deranged—as a lock or watch, or a family by death, &c., தாறுமாறாதல். (c.)

அலுசிலும்பல், s. [prov.] Disorder, derangement, confusion, குழப்பம்.

அலுவலுவெனல், v. noun. Babbling, chatting without ceasing, அலப்பல்.

அலுவல், s. Business, engagement, employment, occupation, வேலை. 2. Affair, concern, காரியம். (c.)

உனக்கலுவலுண்டோ? Are you engaged?

அலுவா, s. (Hin.) A kind of cake, ஓர்பலகாரம்.

அலூகம், s. The Bilba tree, வில்வமரம், Ægle marmelos, L.

*அலேகம், s. [priv. அ.] A blank book, either of palm leaves or paper, வெள்ளேடு; [ex லேக, a letter or writing.]

அலோகம், s. Iron-sand, லோகமணல்.

அலை, s. A wave, billow, கடற்றிரை. 2. A ripple, புனற்றிரை. 3. The sea, கடல். 4. Black sand washed by the waves, கருமணல். (p.)

அலைமகள், s. Lukshmi, இலக்குமி.

அலையெறிக்க, inf. To rise as waves, அலையெழ. 2. To wash as waves, திரையலைக.

அலைவாய்க்கரை, s. The very brink of the sea shore.

அலை, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, *v. n.* To move, wave, shake, play in the wind, move as a reflection in water, ஆட. 2. To go to and fro for an object, roam, wander, waver, திரிய. 3. To be lazy, சோம்பலாக. 4 To be agitated, harassed, vexed, வருந்த. 5. To suffer, be distressed, agitated and afflicted by births and deaths, or subject to transmigration, பிறந்திறந்தலைய. 6. To stagger, totter, தள்ளாட. 7. To be engaged in the performance of works in opposition to the quiescent state of the advanced gnani, கிரியையிலலைய. (*c.*)

அலைதாடி, *s.* Dewlap or excrescence, found chiefly on the necks of goats, கங்கமயம்; [*ex* தாடி, beard.]

அலைதல், *v. noun.* Affliction, distress.

அலைவு, *v. noun.* Moving, waving, அலைசல். 2 Agitation, அமைவின்மை. 3. Trouble, distress, வருத்தம்.

அலை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To move, shake a thing, அலையச்செய்ய 2 To reduce a family to poverty, ruin, கெடுக்க 3. To disturb, harass, vex, afflict, annoy, வருத்த. (*c.*) 4. (*p.*) To slap, beat, அறைய.

வயிறலைக்க, *inf.* To slap the belly, as a woman when overcome with grief at the death of her husband, or near relatives. (இராமா)

அலைப்பு, *v. noun.* Moving, shaking, அசைப்பு. 2. Teasing, harassing, வருத்துகை. 3. Disturbance, distress, trouble, வருத்தம். 4. One of the nine varieties of dancing, கூத்தினிலக்கணம்.

அலைக்கழி, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, *v. n.* To be agitated, vexed, harassed, troubled, disappointed, உலைய. (*c*)

அலைக்கழிவு, *v. noun.* Continued trouble, a labor attended with repeated disappointments, vexation, derangement, ill-success, &c, உலைவு.

அலைக்கழி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To vex, perplex, disconcert, molest, tease by continual disappointment, உலைக்க. 2. To ruin, disappoint, கெடுக்க (*c.*)

அவனையலைக்கழித்தான். He has seduced and left her. (நண்டலையாசதகம்.)

அலைச்சடை—அலைசனை, *s.* [*vul.*] Trouble, vexation, தொந்தரவு.

அலைச்சல், *s.* Affliction, துன்பம். 2. Wandering, அலைவு. 3. Laziness, சோம்பு (*c*)

அலைசு, கிறேன், அலைசினேன், வேன், அலைச, *v. a.* To wash, rinse, shake as water in a bottle, கீசலைக. (*c.*)

அலைசிக்குடிக்க, *inf.* To drink, having shaken the liquor.

அலைசிக்கொப்பளிக்க, *inf.* To rinse the mouth with water and eject it.

அலைச்சோலி, *s.* [*prov.*] Trouble, annoyance, vexation, அலைக்கழிவு. See சோலி.

அலைச்சோலிப்பட, *inf.* To be vexed, annoyed, harassed. See பட.

அலைச்சல், *s.* [*vul.*] Weariness, vexation, uneasiness, molestation, தொந்தரவு.

அலைச்சற்பட, *inf.* To be vexed, troubled, molested.

அலைத்துவம், *s.* Excessiveness, superfluity, மிகுதி. (*p.*)

அலைவாய், *s.* The name of a town, திருச்செந்தூர். (*p*)

அலோசி, *s.* An herb, பசளை.

அலோமி, *s.* The பொற்றலைக்கையாந்தகரை plant, Wedelia calendulacea, *L.*

*அல், *s.* The Sanscrit consonants, வடமொழியிலுறெழுத்து.

அல், *s.* Night, இரா. 2. Darkness, இருள். 3. Wall, மதில். (*p*)

அல்லும்பகலும். Night and day.

அல்லோன், *s.* The moon, சந்திரன்.

அல். No, not—the root of a symbolic negative verb affixed to nouns, pronouns and other verbs, எதிர்மறை. (See இல) Except as a personal termination of other verbs, (see 2) it expresses a partial negation of the quality, thing or action in question, and invariably implies the existence of some other, as அதுபாலல்ல, that is not milk but something else 2. A verbal affix or negative poetic termination of the second person singular imperative, எதிர்மறையேவலொருமைவிகுதி; as போகல, go not. 3. It sometimes expresses not only the absence of good qualities, but the presence of bad, as அல்லவைதேயவறம்பெருகும், as vice diminishes, virtue increases. 4. An expletive affix joined to the root of the verb and, like other optatives, common to the different numbers, persons and genders, வியங்கோள்விகுதி, as ஏற்பனகொளல், take what is suitable. 5. A termination of the first person singular, future, எதிர்காலத்தன்மையொருமைவிகுதி, as உண்பல், I will eat. 6. A poetic expletive, சாரியை, as தொடையல், a chain or garland—அல் being affixed merely for euphony. 7. A termination of many verbal nouns, தொழிற்பெயர்விகுதி, as எண்ணல், counting. (*p.*)

அல்பொருள், *s.* A rhetorical figure, as அவாணியம், which see.

அல்ல—அல. Plurals of the defective அல, of which அன்று and அலது are singular. In common usage, a simple negative not, as அவையல, not those, அவனல்ல, not he, (some other.) In this usage it is regularly used for all persons and genders and in both numbers It is also used substantively in a negative sense and added to nouns, pronouns and participles. (*c*)

அல்லது, *conj.* If not, the adversative conjunction.

நீ அதையுத்தின்றாயோ அல்லதொருவனுக்குக்கொடுத்தாயோ? Hast thou eaten it, or given it away to some one else?

அல்லர்—அல்லாதார்—அல்லார்—அல்லோர், *s.* Evil persons, the wicked (*p.*)

அல்லவென்ன, *inf.* To say no, to deny.

அல்லவேயல்ல. Not at all.

அல்லாதது, *appel. noun.* That which is unfit.

அல்லாதவழியாற்பொருளீட்டல் காமக்குயர்தலிவையாகா. Wealth must not be sought, nor the pleasure of love, &c., obtained by evil means. (கூர்மபுராணம்.) See கூர்ம, p. 128.

அல்லாமல், *prep.* Without, as அவனையல்லாமல், without him, இதுவுமல்லாமல, besides this, moreover.

அல்வழி, *s.* [*in grammar.*] The mode of combining two words without the forms of declension, வேற்றுமையல்லாதவழி, [*ex* வழி, way.] (*p.*)

அல்வழிப்புணர்ச்சி, *s.* The agreement of two words of which the first is undeclined by case; of this there are fourteen kinds; viz: 1. வினை, verbs, as கொல்யானை. 2. பண்பு, adjective, as கருங்குவளை. 3. உவமை, comparison, as மதிமுகம். 4. உம, the words having the particle உம suppressed, as இராப்பகல். 5. அன்மொழி, the words having the பயனிலை suppressed, &c., as பொற்றொடி. 6. எழுவாய், nominative, as கொற்றன்வந்தான். 7. விளி, vocative, as கொற்றாகொள். 8. பெயரெச்சம், relative participle, as உண்டசாத்தன். 9. வினையெச்சம், verbal participle, as உண்டுபோனான். 10. தெரிநிலைவினைமுற்று, a declarative verb in the terminative form, as உண்டான்சாத்தன் 11. குறிப்புமுற்று, a suppressed verb in the terminative form, as குழையன்கொற்றன் 12. இடை, conjunction, preposition and interrogation or participle and expletive, as அன்றுகொல். 13. உரி, adjective and adverb, as நனிபேதை. 14. அடுக்கு, repetition, as பாம்புபாம்பு.

அல்கல், *s.* Night, இரா. 2. Day, நாள். 3 Destitution, want, poverty, தரித்திரம். (*p*)

அல்கு, கிறது, அல்கினது, ம், அல்க, *v n* To diminish, lessen, shrink, diminish in quantity gradually, குறைய. 2 To stay, abide, sojourn, lodge, தங்க. (*p*)

அல்கல், *v. noun.* Reduction, diminishing, diminution, குறைவு.

அல்குகழி, *s.* A diminutive salt river, or small creek, சிற்றாறு. (நன்னெறி 16.)

அல்குகழியிலுஞ்செல்லாதோகடல? Will not an ocean fill a small creek?

அல்குல், *s.* A woman's buttocks, the circumference between the hip and the loins, நிதம்பம். 2. (*fig.*) *Mons veneris*, பெண்குறியின்மேற்பக்கம். (*p.*)

அல்லகண்டம், *s.* Distress, affliction, துன்பம். (*p.*)

அல்லத்தட்ட, *inf.* [*vul.*] To refuse, refuse compliance, object to, abrogate, disown, disavow, தடுக்க. 2. To frustrate, disappoint, நம்பிக்கைகெடுக்க.

அல்லம், *s.* (*Tel.* అల్లము.) Undried ginger, இஞ்சி.

அல்லரியல, *s.* [*prov*] That which is slightly woven, or braided, கண்ணறைப்பு. ஏறு, as, அல்லரிப்புடைவை, a cloth thinly woven.

அல்லல், *s.* Suffering, affliction, distress, sorrow, evil, misfortune, adversity, grief, துன்பம்

அல்லற்பட, *inf.* To suffer, be grieved, to regret. See பட.

அல்லற்பட்டாற்றாதழுதகண்ணீரன்றே செல்வத்தைத்தேய்க்கும்படை? Will not the unendurable grief, (*lit.* tears) of a people become a file, to wear away the wealth—i. e. of their oppressor?

அல்லாரி, *s.* A water plant, செவ்வல்லி, Nymphæa stellata, *L.*

அல்லி, *s.* The lily, ஆம்பல், Nymphæa rubra, *L.* 2. Inner petals of the lotus, அகவிதழ். 3. The filament of the flower, பூந்தாது. 4 The காயா tree. 5. Night. இரா; [*ex* அல், night—a night flower, or not—not a day flower.] (*p.*) 6. [*prov.*] A new root shooting ou இளவேர்

அல்லித்தண்டு, s. Peduncle or flower stalk of the அல்லி.

அல்லிப்பிஞ்சு, s. A very young fruit.

செவ்வல்லி, s. Red lily.

வெள்ளல்லி, s. The white lily.

சிற்றல்லி, s. As சிற்றம்பல். Nymphæa stellata, L.

அல்லிகம், s. A creeper, பேய்க்கொம்மட்டி, Cucumis colocynthis, L.

அல்லியம், s. A village of herdsmen, இடையரூர். (பிங்கலந்தை.) 2. One of the dances of Vishnu, the other two being, குடம, and மல், விட்டுணுகூத்து. 3. The கொட்டி plant. (p.)

அல்லியன், s. [com. அலியன்.] A single elephant separated from the fold, தனகுழுவைபபிரிந்தயானை. (Rott)

அல்லியாமரம், s. A long oar, படவுவலிக்குநதண்டு.

அல்லு, v. a. (Tel. అల్లు.) To knit, braid, plat, முடைய.

அல்லை, s. A creeper, a running plant, the root of which forms an article of food, ஓர்கொடி. (c.) 2. (p.) Poetic form of the 2d person singular, of the finite conjugated appellative, முன்னிலையொருமைக் குறிப்புவினைமுற்று.

அல்லைக்கிழங்கு, s. The edible root of the அல்லை creeper.

*அல்லா, s. [in dramatic language.] A mother, தாய். Wils. p. 75. Alla.

அவகதவாய், s. The கீழ்காய்நெல்லி, [vul. கீழாநெல்லி.] A plant, Phyllanthus, L.

*அவகாசம், s. Time, opportunity, சமயம். 2. Place, situation, space, extent, இடம்; [ex அவ, between, et காச, to shine.] Wils. p. 75. Avakasha.

அவகாசம், s. Ability, means, திராணி. (c.)

கடன் இறுக்க எனக்கு அவகாசம் இல்லை. There is no way to discharge the debt.

அவகாசப்பெயர்ச்சி, s. [prov.] Pecuniary or other ability.

அவக்கவக்கெனல், v. noun. Snapping, reaching forth the head as in snapping, barking, kicking, &c., விரைவுக்குறிப்பு. (c.) 2. Being afraid, அச்சக்குறிப்பு.

அவக்கவக்கென்று சத்திபெடுக்கிறான். He vomits profusely.

அவக்கவக்கென்று தள்ளுகிறார்கள். They push him forward by the neck.

அவக்கவக்கென்று நாய்குலைக்கிறது. The dog barks terribly.

அவக்கவக்கென்றுவிழுகை, v. noun. Falling on one rapaciously.

அவக்கிரசம், s. Vinegar, காடி.

*அவசம், s. [priv. அ, et வச.] Suspension, a bewildering or obstruction of the senses as in delirium, swooning, &c., பரவசம். Wils. p. 81. Avasha.

அவசமாதல், v. noun. Fainting, பரவசமாதல்.

*அவசரம், s. Occasion, opportunity, juncture, crisis, சமயம். Wils. p. 81. Avasara. 2. Hurry, haste, urgency, exigency, pressure, விரைவு. 3. [vul.] Necessity, need, w nt, அவசியம்; [ex அவ, et சிரு, to go.]

*அவசியம், s. Necessity, urgency, want, need அவசரம. 2. Certainty, நிச்சயம; [ex அவ, et சியை, to go] Wils. p. 81. Avashya.

அவசியமாய்த்தருவேன். I will certainly give it.

அவசியமாய நான் வீட்டிற்குபபோகவேணடும. I must necessarily go home.

*அவச்சின்னம், s. Division, separation, insulation, பிரிவு; [ex அவ, et சிந்த, cut.] Wils. p. 77. Avachhinna.

*அவடி, s. A hole in the ground, a cavity, குழாய. 2. [in anatomy.] A sinus, துளை Wils. p 77. Avati. 3. A screen, curtain, திரைச்சீலை.

அவணம, s. Twenty-thousand betel-nuts, அமணம. (c.)

அவணன், s. A strong man, திண்ணியன். 2. A man of influence, புகழுடையோன. (p.)

அவணி, s. Good, benefit, நன்மை.

அவண், s. There, that place, அவ்விடம். (p.)

*அவதரம், s. Occasion, juncture, as அவசரம்.

அவதரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன, க்க, v. r To stay, lodge, abide, தங்க. 2 To be bo n, become incarnate, assume a body and sojourn in it—as a deity, &c., பிறக்க; [ex அவதாரம், birth.] (p.)

*அவதாதம், s. Whiteness, வெண்மை; [ex அவ, et தை, to cleanse.] Wils. p. 78. Avadata.

*அவதாரணம், s. A spade, hoe, மண்வெட்டி; [ex அவ, down, et திரு, to tear, rend.] Wils. p. 78. Avadaran'a.

அவதாரம், s. [prov.] Tearing, dividing, பிரிக்கை.

தலையவதாரம்பண்ண, inf. To behead,

*அவதாரம், s. Birth of a great or divine person, the assumption of a body by a deity, incarnation, பிறப்பு; [ex அவ, down, or over, et திரு, to cross or pass.] Wils. p. 78. Avatara.—Note. For the ten incarnations of Vishnu, see திருமால்.

அவதாரமெடுக்க, inf. To become incarnate, assume a body, as a deity, to be born.

மனிதாவதாரம், s. The incarnation of a deity in the human form.

*அவதானம், s. Attention, intentness of mind, கூர்மை. 2. Care, carefulness, சாவதானம். 3. Retention of memory, remembrance, ஞாபகம். Wils. p. 78. Avad'hana. 4. Skill, சாதுரியம். 5. Flight of imagination, பாவனை; [ex அவ, et தா, to have or hold.]

அவதானமாயெடுத்துக்கொள்ள, inf. To steal in an artful way.

அவதானமாய்ப்பிழைக்க, inf. To live circumspectly.

அவதானம்பண்ண, inf. To commit to memory, learn a lesson, fix or retain in mind, பாடம்பண்ண. 2. To be attentive, think, be studious, சிந்திக்க.

அட்டாவதானம்—அஷ்டாவதானம், s. A capacity—depending upon a strong memory—of doing eight different things simultaneously.

அவதானி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To commit to memory, learn a lesson, fix or retain in mind, பாடம பண்ண 2. To be attentive, think, be studious, சிந்திக்க; [ex அவதானம]

அவதானிப்பு, v. noun. The act of learning by heart, attention.

*அவதி, s. Period, time, season, தவணை. 2. Expiration of a term, limit, termination, எல்லை. Wils. p. 78. Avad'hi.

போன அவதியில் நாமமிகவருநதபபட்டோம. We suffered much the last time.

அவதிதப்ப—அவதிபோக, inf To go beyond the limit, to pass beyond the term, to fail at the promised time. (c.)

அவதி, s. Calamity, disaster, ஆபத்து. 2. Suffering, distress, வருத்தம். [ex அவ, et தா, to have.]

அவதிப்பட, inf. To suffer, be in great extremity.

அவதிகத்தம், s. A sea shell eaten by age, கடலுறை. (M. Dic.) (p.)

அவதிக்காரகம், s. [in grammar.] The fifth case—showing removal, &c. as தமரிற்றீர்ந்தான். He has relinquished his relations. (p.)

*அவதூதம், s. Renunciation of the world, entire devotion to an ascetic life, முற்றத்துறக்கை; [ex அவ, et தூத, shaken.] Wils. p. 78. Avad'huta.

அவதூதகீதை, s. The name of the book which treats of the attainment of the அவதூத state. (p.)

அவதூதன்—அவதூதி, s. A naked mendicant of the Sannyasi class, one who has renounced every thing for an ascetic life, முற்றத்துறந்தவன். Wils. p. 78. Avad'huta.

அவத்தம், s. Falsehood, uselessness, See அபத்தம். (p.)

அவத்திரியம், s. Suffering, distress, ஆபத்து. (c.)

*அவத்தை—அவஸ்தை, s. State, situation, age, or position as what belongs to any stage of life; also enjoyments or sufferings from the actions of former births, நிலை; [ex அவ, et ஸ்தா, to stand.] Wils. p. 82. Avast'ha. 2. Agony, வேதனை. 3. End, முடிவு. 4. A physical and intellectual state, the local position of the soul in the body, சாக்கிரம் முதலிய உயிர்நிலைபுபாடு. Of these there are five, பஞ்சாவத்தை, showing the place of the soul in the body and the consequences, viz.: 1. சாக்கிரம், vigilance or the soul in the forehead with all its powers awake and in full force. 2. சொப்பனம், dreaming, the soul situated in the neck and its powers suspended or reduced as in dreaming, &c. 3. சுழுத்தி, entire insensibility, the soul situated in the breast and its powers still more reduced as in deep sleep, fainting, fits, &c. 4. துரியம், the fourth place, the soul sunk to the navel, abstraction of mind, absorption, trance. 5. துரியாதீதம், beyond, the soul having sunk to the மூலாதாரம் or last stage and just about to depart; (in கூட. 20, the seven அவத்தை are given.)

அவத்தைப்பிரயோகம், s. One of the sixty-four கலைஞானம், the power of stationing the soul at pleasure in any of the five stages—in full energy—by virtue of abstract devotion for converse with the deity. 2. The art of killing by sorcery.

மரணவத்தை, s. The death agony.

அவநாசி, s. A place sacred to Siva, ஓர்சிவஸ்தலம்.

*அவநுதி, s. A species of figure in rhetoric—one of the thirty-five, embracing several varieties, முப்பத்தைந்தலங்காரத்தி லொன்று, அஃதுசிறப்பு, பொருள் இவற்றினுண்மை யை மறுத்துப் பிறிதொன்றாகவுரைப்பது.

அவந்தரை—அபந்தரை, s. Confusion, குழப்பம் 2. Injury, damage, uselessness, waste, சேதம். (c.)

அவந்தரையாய்ச்சாக, inf. To die forlorn and desolate, perish.

அவந்தரையாய்ச்செய்ய, inf. To do in vain, to no purpose.

அவந்தரையாய்ப்போக, inf. To become vain, fruitless.

*அவந்தி, s. Avanthy or the modern Ougein, one of the seven sacred cities, சத்தபுரியிலொன்று. See புரி. Wils. p. 79. Avanti.

*அவந்திகை, s. The same as அவந்தி. Wils. p. 79. Avantika. 2. A parrot, கிளி.

*அவப்பிரஞ்சம், s. Vulgar, ungrammatical language, இழிந்தோர்மொழி, [ex அப, et பிரஞ்ச, to fall.] Wils. p. 43. Apab'hramsha.

*அவம், s. Uselessness, futility, abortiveness, பயனின்மை. 2. Fault, defect, ஈனம். As a prefix, it expresses negation, contrariety, privation, also from, out, inferior, &c. Wils. p. 75. Ava.

அவகடம், s. Vile deception, trick, wrong, guile, தந்திரம்; [ex அவ, et கடம், right.] [vul.] also commonly, அகடம். Wils. p. 75. Avakada.

அவகாதம், s. Sudden or violent death, a violent or fatal blow, அவக்கொலை. Wils. p. 77. Avag'hata.

அவகாலம், s. An unlucky, unpropitious time, துர்த்திசைக்காலம். [vul.] 2. (c.) Time of public calamity as death, epidemic, famine, &c., கெடுகாலம்.

அவகிருத்தியம், s. Unlucky circumstances, அமங்கலச்சங்கதி. 2. Evil action, துர்ச்செய்கை.

அவகீதம், s. Disgrace, நிந்தை. 2. A satirical song, வசைப்பாட்டு. 3. Bad singing, இகழ்ந்தபாடுகை. Wils. p. 76. Avageeta.

அவகீர்த்தி, s. Ill-fame, disgrace, as அபகீர்த்தி. Wils. p. 42. Apakeerti.

அவகுணம், s. A bad symptom, துர்க்குறி. 2. A bad disposition, கெட்டகுணம்.

அவகேசி, s. A barren tree, பூத்துக்காயாதமரம்; [ex கேசம், hair, here fruit.] Wils. p. 76. Avakeshin.

அவகேடு, s. Calamity, loss by casualty, ill-luck, disaster, மிகுகேடு.

அவக்கியாதி—அபக்கியாதி, s. An ill-report, slander, disrespect, disrepute, dishonor, துர்க்கீர்த்தி.

அவக்குறி, s. An ill-omen, a bad sign, unfavorable symptom, கெட்டகுறி.

அவக்கொடை, s. Rewards or gifts bestowed in vain or for the encouragement of vice, idleness, &c., as to prostitutes, strolling players, jugglers, &c.

அவசகுனம், s. A bad sign in augury, an ill-omen, துர்நிமித்தம்.

அவசங்கை, s. Dishonor, discredit, disgrace, அவமதிப்பு.

அவச்சாவு, s. An untimely death, பிராயமின்றிவருஞ்சாவு.

அவதந்திரம், s. A bad device, scheming trick, an underhand dealing, a stratagem, சதியோசனை.

அவதந்திரந் தனக்கிடறும். Evil scheming promotes self-ruin. Prov.

அவதந்திரி, s. A scheming dissembler, &c.

அவநம்பிக்கை, s. Unbelief, distrust, doubt.

அவநியாயம், s. Injustice.

அவபத்தி, s. Impiety, irreligion, superstition, atheism.

அவபத்தியம், s. [prop.] அபத்தியம், which see.

அவபாதம், s. An evil, injury. Wils. p. 79. Avapata.

அவபுத்தி, s. Bad advice, துர்ப்புத்தி.

அவப்பெயர், s. An ill-name, ill-fame.

அவப்பொழுது, s. Time mis-spent.

அவப்பொழுதிலும் தவப்பொழுது. Better is the time spent in penance than that spent in vain.

அவமதி, s. Insulting treatment.

அவமதிக்க, inf. To treat with disrespect, despise, contemn, insult, disgrace one, நிந்திக்க. (பாரதம்.)

அவமதிச்சிரிப்பு, v. noun. A grin, a scornful laughter.

அவமதிப்பு, v. noun. Disrespect, disregard, contempt, indignity, provocation, நிந்தனை.

அவமரணம், s. An untimely death, a violent death—whether by suicide or otherwise, அகாலமரணம்.

அவமரியாதை, s. Incivility, impoliteness, disrespect.

அவமழை, s. Unseasonable, excessive and injurious rain, அகாலமழை.

அவமாக்க, inf. To make useless, abortive.

அவமானம்—அவமானிதம், s. Disgrace, dishonor, shame, indignity, மானவீனம். 2. Lowness, baseness. See அபமானம், and இழிவு. Wils. p. 79. Avamana and Avamanita.

அவமானிதம்பண்ணுகை, v. noun. Despising, disdaining, disregarding.

அவரோகணம், s. Descent, descending, alighting, இறங்குகை; [ex ருக, to mount.] Wils. p. 80. Avarohan'a.

அவலக்கணம்—அவலட்சணம், s. Deformity, uncomeliness, unseemliness, ugliness, impropriety, inelegance, indecency, &c., in language or otherwise, அழகின்மை.

அவலட்சணன். s. A homely person, rude fellow.

அவயம், s. A grass whose root is fragrant, இலாமிச்சை, Andropogon, L. 2. Brood, அடை.

அவயக்கோழி, s. A brooding hen.

அவயங்காக்க, inf. To sit on eggs, brood, அடைகாக்க.

கோழியவயங்காக்கிறது. The hen is hatching.

அவயமிட, inf. To call for succor, &c. See அபயமிட.

*அவயவம், s. A limb, member, a part of a body, part of a building, of a tree, animal, &c., உறுப்பு. 2. Body, (of a man or other animal,) உடல். 3. [in rhetoric.] A subdivision under the description of metaphor, அவயவவுருவகம்; [ex அவ, et யு, to join] Wils. p. 80. Avayava.

அவயவி, s. The body, உடல். 2. A whole or system having members, divisions or component parts, உறுப்பு. 3. [in rhetoric.] The counter part to அவயவம். See உருவகம். Wils. p. 80. Avayavin.

*அவரசன். s. [ex அவர, et ஜ, born.] A younger brother, தம்பி. Wils. p. 80. Avaraja.

அவரை, s. A kind of pulse including several species, அவரைக்கொடி, Dolichi and Phaseoli, L.

முறுக்கவரை, s. Psophacarpus Tetragonolobus, L.

காட்டவரை, s. Wild beans, காட்டுமொச்சை, Lablab vulgaris, L.

கொத்தவரை—சீனியவரை, s. A kind of pulse whose fruits are in bunches.

சிவப்பவரை—செவ்வவரை, s. A red species of pulse, Lablab cultratus, L.

பேயவரை—கோழியவரை, s. A kind of bean used in medicines, canavalia Gladiata, L.

நகரவரை, s. Dolichos Rugosus. (Rott.)

பேரவரை, s. A large species of bean.

பாலவரை—வெள்ளவரை, s. Pulse that brings forth white fruits, Lablab cultratus, L.

கணுவவரை, s. Pulse that brings forth fruits in boughs also.

தீவாந்தரவவரை, s. A bean from the eastern islands.

வாளவரை, s. Lablab cultratus, L.

சிற்றவரை, s. A small kind of pulse.

அவர், pron. They, அவர்கள். 2. He, (honorifically) for அவன்.

*அவர்ணியம், s. [priv. அ.] [in rhetoric.] The thing with which another is compared—as, பால்போலுமினசொல், words sweet as milk.

*அவலம், s. [priv. அ, et பலம், strength.] Weakness, feebleness, பலவீனம். 2. Suffering, pain, sorrow, distress, extreme sympathy, துன்பம். 3. Fainting, swooning, syncope, சோர்வு. 4. [in rhetoric.] Despair, dismay, intense grief, one of the nine passions or emotions. See இரசம். (p.)

அவலக்கடல், s. Sea of distress. (சத. 67.)

*அவலம்பம், s. Asylum, support, prop, stay, புகலிடம் 2. A perpendicular, நிறுதிட்டவரி. Wils p. 80. Avalamba.

அவலி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To suffer, be distressed in mind, வருந்த. 2. To regret, lament, weep, bemoan, புலம்ப, [ex அவலம்.] (காந்தபுராணம்)

*அவலேகனம், s. Licking with the tongue, நக்குதை, [ex அவ, et லேஹந, licking] Wils p. 81. Avalehana.

அவலேசம், s. That which is small, unimportant, of little value, diminutive, அற்பம். 2. Disgrace, discredit, அவமானம் (c.)

அவல்—அவையல், s. Unhusked rice steeped in water and then dried and bruised, இடிசிற்றுணவு. 2. (p) Low or hollow land, பள்ளம். 3. A tank, குளம்.

அவற்காளான், s. A very small kind of fungus, நாய்காளான். (c.)

அவற்பதம், s. Gram or other grain so boiled as to be suitable for அவல்.

*அவளிகை, s. Curtain, திரைச்சீலை.

அவளோதுவளோ, s. [prov. vul] A mixture of rice, curry, ghee, curd, &c., கதம்பவுணவு.

அவள், pron. fem. She, that woman, அப்பெண்.

அவற்கம், s. [prov] Conjee, கஞ்சி.

*அவனி, s. The earth, பூமி; [ex அவ, to preserve.] (p.) Wils. p. 79. Avani.

அவனிபாலகன்—அவனிபாலன், s. A king, இராசா, the affix, பாலகன், being protector. Wils. p. 79. Avanipala.

அவன், pron. mas. sing. (plu. அவர்—அவர்கள்.) He, that man, that person.

அவனவன், pron. Each one, every one.

அவா, s. Desire, eagerness, avidity, greediness, craving, cupidity, ஆசை. 2. Intense or sensual desire, as lust, avarice, great hunger, thirst, &c, ஆசைப்பெருக்கம். 3. Descent, இறங்குகை. (p.)

அவாவயின்விதும்பல், v. noun. The longing of a loving and affectionate husband and his wife when separated.

அவாவறுக்க, inf. To extirpate the desires arising from the senses, துறைக்க, [ex அ.ஈ.]

அவாவின்மை, s. Freedom from desire, exemption from avarice, lust and other sensual appetites, suppression of the passions, விருப்பமின்மை.

*அவாசி—அவாசீனம், s. South, southern direction, தெற்கு; [ex அவ, down, downwards, et அஞ்ச, to go, the south being considered downwards.] Wils. p 82 and 83. Avachi and Avachilena.

அவாசியர், s. People of the south country, தென்னாட்டார். 2. The learned, wise men, ஞானிகள். (பாரதிமையச்சிலைக்கண்டம்.)

*அவாந்தரம், s. A void, vacuum, வெறுவெளி. 2. Interim, intermediate time or place, மத்தி; [ex அவ, et அந்தர, inner.] Wils. p. 83. Avantara. 3. A desolate or solitary state, உதவியின்மை. 4. Ruin, waste, அழிவு.

அவாந்தரத்திலேயக்கினிபிறக்கிறது. Fire breaking out in the air.

அவாந்தரமானவெளி, s. A desert plain, a wilderness

அவாலுதார், s. (Hin.) A havildar, a non-commissioned native officer, a sergeant, பதிகாரி

அவாவு, கிறேன், அவாவினேன், வேன், அவாவ, v. a To desire, want, விரும்ப 2. To desire intensely, crave, covet burn with lust, பேராசைகொள்ள 3. (fig) To approach, கிட்ட. 4. v n. To descend, இறங்க. (p.)

அவாய்நிலை, s. An elliptical form, needing some thing to complete the sense. 2. Agreement of words—as of a nominative with a verb. (நன்னூல், and குறள்.)

அவாவுதல், v. noun. Descending, இறங்குதல். 2. Desiring, விரும்புதல்.

*அவி, s. Boiled rice and other things offered in sacrifice to the gods, தேவருணவு 2. Ghee, clarified butter, நெய். 3. Rice boiled, சோறு. Wils. p 972. Havis.

அவிப்பாகம், s. [prop. அவிர்ப்பாகம்] Portion of an oblation.

அவி, கிறது, ந்தது, யும், ய, v. n. To become sodden, boiled, cooked by boiling or by steam, as rice or other substances in liquid, வேக 2. To become extinguished as a light, the sight of the eye, &c., become extinct or suppressed (as the senses of an ascetic by austerities,) தணிய. 3. To perish, become ruined or destroyed, அழிய 4. [impersonally.] To feel hot attended with perspiration, to swelter, புழுங்க. 5. To heat as moist straw, fruit, &c. heaped up, to ferment as vegetable matter, வெதும்ப. 6. To become salivated, heated, corroded, sore, &c., as the mouth or skin with lime or other caustics, or the flesh by a tight bandage, வாய்வேக. 7. To be in the state of raw sores, small blisters, eruptions, &c., as found in some cutaneous diseases, புண்ணாகிய. 8. To be hot, close, confined, as in a crowded room by the exclusion of air, &c., உஷ்ணமாக. 9. To be afflicted, வருந்த. (c.)

அவிந்ததானியம், s. Spoiled, damaged grain.

அவியாதநெருப்பு, s. Inextinguishable fire.

அவியல், v. noun. Boiled food, அவித்தது. 2. A kind of curry without acid, கறி. 3. Heat of the body with perspiration in sultry weather, sweltering, புழுக்கம். 4. Fermentation, heating of vegetable matter, of grain, &c., வெப்பம். 5. Soreness of the mouth occasioned by heat in the system—chiefly found in children—canker, salivation, &c., வாய்ப்புண். 6. Heat from a crowd of people, கூட்டவனம் (c.)

அவியல்மணம், s. The offensive smell of fermenting vegetable matter, &c

அவியற்கறி, s. Boiled meat.

அவியற்காய், s. Boiled fruit, fruits fermented, spoiled, &c.

அவியற்பல், s. Soiled teeth.

அவி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To boil in a liquid, seethe, par-boil, cook by boiling or by steaming, வேவிக்க. 2. To quench, extinguish (light, &c.), suppress or extinguish the senses, &c., தணிக்க. 3. To ruin, destroy, அழிக்க. 4. To salivate, burn with caustics, வாய்வேவிக்க. (c.)

*அவிகசம், s. [priv. அ, et விகசம், expansion] That which is closed, shut, குவிந்தது 2. (Anat) Contraction, குவிவு. Wils. p 83. Avikacha.

*அவிகாரம், s [priv அ, et விகாரம், change] Sameness, unchangeableness, விகாரமின்மை 2. [in grammar] That which is not varied from its original form, எழுவாய். Wils p. 83. Avikara.

அவிகாரன்—அவிகாரி, s. One free from the desires of sense, one not subject to change, modification, as the deity, கடவுள்.

*அவிக்கினம், s. [priv. அ, et விக்கினம், obstacle] Freedom from distress, obstacles and impediments, விக்கினமின்மை. Wils p 84. Avig'hna.

*அவிசாரம், s. [priv. அ, et விசாரம், discussion] Want of investigation or judgment, error, folly, incautiousness, விசாரமின்மை. 2 Freedom from care and anxiety, tranquillity, கவலையின்மை Wils. p. 84. Avichara.

*அவிசாரி, s. A harlot, prostitute. See அபிசாரி.

*அவிசு, s. Food of the gods, தேவருணவு, as அவி. 2. Pure food consisting of milk, raw rice, &c, without salt, நெய்ச்சோறு. Wils. p. 972. Havis.

அவிப்பாகம், s. Ghee, rice, &c., apportioned to different deities in a meat offering, தேவருணவு; [ex அவிசு, et பாகம், share.]

அவிப்பாகங்கொடுக்க—அவிப்பாகமிட, inf. To present the essence of food, &c., in oblation to a deity or an idol.

*அவிசுவாசம், s. [priv. அ, et விசுவாசம், belief.] Unbelief, faithlessness, infidelity, அவநம்பிக்கை. Wils. p. 85. Avishvasa.

அவிசுவாசி, s. An unbeliever, infidel. Wils. p. 85. Avishvasin.

*அவிச்சின்னம், s. [priv. அ.] Continuity either of things, place or time, that which is unseparated, பகுப்பின்மை. Wils. p. 84. Avichhinna.

*அவிச்சை—அவித்தை, s. [priv. அ, et வித்தை.] Mental illusion, spiritual ignorance, அஞ்ஞானம். (p.)

அவிடு, s. A curtain, திரைச்சீலை. (சது.) (p.)

அவிட்டம், s. The twenty-third lunar mansion of the Hindus, the Delphin of the Europeans, நட்சத்திரம்.

*அவிதி, s. [priv. அ, et விதி, rule.] Irregularity, that which is contrary to rule, விதியின்மை. Wils. p. 84. Avid'hi. 2. [local, corruption of அவதி.] Distress, straits, வருத்தம்.

*அவிநயம், s. Indication of passion by look, gesture, &c., theatrical gesture or action, நாட்டியம். 2. A work on Prosody, நூல். See அபிநயம். (p.)

அவிநயசாலை, s. A dancing room, play house, theatre, நாடகசாலை.

அவிநயர். s. Players, actors, நாடகர்.

*அவிநாபாவம்—அவினாபாவம், s. An inherent or essential quality, அசாதாரணம்; [ex அ, et விநா, without, et பாவ, property.] Wils. p. 84. Avinab'hava.

*அவிமுத்தி, s. [priv. அ, et விமுக்த] A holy place, a city near Benares, famous for the resort of pilgrims, ஓர் புண்ணியபூமி.

*அவியாத்தி, s. [corruption of அபிவியாத்தி] Too great conciseness, one of the three faults in composition. See தோஷம், and அபிவியாத்தி.

*அவிரதம், adv. [priv அ, et விரத.] Always, எப்பொழுதும். Wils p 85. AVIRATA

அவிருகம், s. A medicinal plant, also, அதிவிடயம் and அத்தம

*அவிரோதம், s. [priv. அ, et விரோதம், opposition] Concord, concurrence, non-opposition, விரோதமின்மை. Wils. p. 85. AVIROD'HA.

அவிரோதச்சிலேடை, s. A figure in Rhetoric in which a sentence is taken in different meanings or one opposite to its apparent sense.

அவிரோதவுந்தியார், s. The name of a book composed by சாந்தலிங்கசாமி

அவிர், s. Light, splendor, பிரகாசம். 2. Grass, புல்லு. (பாரதம)

அவிர்—அவிரு, கிறது, அவிர்ந்தது, அவிரும், அவிர, v. n. To glitter, glimmer, corruscate, shine, பிரகாசிக்க. 2. To tear, rend, பீற (சது) (p.)

அவிர்மதி, s. The shining moon.

*அவிவாதம், s. [priv. அ, et விவாதம், discord] Concurrence, concord, consent, இசைவு. Wils. p. 85. AVIVADA.

*அவிவேகம், s. [priv. அ, et விவேகம், sagacity] Dulness of intellect, stupidness, unskilfulness, விவேகமின்மை. (p.) Wils p. 85. AVIVEKA.

அவிவேகி, s. A foolish person. Wils. p. 85. AVIVEKIN.

அவிழ், s. A single grain of boiled rice, ஓர்சோறு. (c.)

வடிபத்தபானையிலோரவிழுங்கிடையாது. A single grain of rice will not be found in a well cleaned vessel

கவளம்பன்னிரண்டுமோரவிழ்படாதா? If you eat twelve marcals of husks, will not one grain of rice touch (your teeth?) i. e. if you take much trouble, will you not derive some benefit?

அவிழ்—அவிழு, கிறது, அவிழ்ந்தது, அவிழும், அவிழ, v. n. To become loose, unrolled, unfastened as a knot, &c., கட்டவிழ. 2. (f) To open, expand, &c., as a flower, மலர.

முகையவிழ்கோதை. A garland of opening buds

[illegible] The honey-distilling flower-[illegible].

அவிழ், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To loosen, slacken, untie, unbind, unpack, unfasten, unsew, முடியவிழ்க்க. 2. To cause to open, as the sun opens flowers. Humming insects are also described by poets as opening the flowers, மலர்ச்செய்ய. 3. To solve an enigma, unriddle, explain a difficulty, விகெதைவிவெிக்க.

அவன்காலாற்போட்டமுடிச்சைக்கையால்அவிழ்க்கக்கூடாது. What he has bound with his foot, none can unbind with their hands; i. e. he is a crafty man whose schemes no body, though ever so skilful, can defeat.

*அவினாபூதம், s. A natural affinity or relation, சுபாவசம்பந்தம்.

அவுக்கவுக்கெனல், v. noun. Sounding as hawking, vomiting, &c severely and in quick succession, [illegible] 2 Being eager, hasty, earnest, விரைதல். (c)

அவுக்கவுக்கென்று [illegible]. He eats greedily, hastily, &c

அவுக்கவுக்கென்று வாந்திபண்ணுகிறான். He is vomiting greatly.

நாய் அவுக்கவுக்கென்று விழுகிறது. The dog attacks (us) barking eagerly.

அவுக்கவுக்கென்று வேலைசெய்கிறான். He works with great diligence, or with eagerness, for his pay.

அவுக்கவுக்கென்றோடுகிறான். He runs about his business with great eagerness

அவுசு, s. [prop. அவிசு.] Neatness, trimness, சுத்தம.

அவுசாக, adv. Neatly, compactly.

அவுசுக்காரன், s. One too fond of dress.

அவுசுக்காரி, s. Feminine of the above.

*அவுஷதம்—அவுடதம், s. Medicine, a medicament or drug, an antidote, remedy. See ஔஷதம். Wils. p. 177. OUSHAD'HA.

அவுஷதப்பிரயோகம். s. Medical means, medicament, மருந்துகொடுக்கை.

அவுணன், s. (plu. அவுணர்.) The name of an Asura, மாவலி. 2. An Asura, அசுரன.

அவுதா, s. (Hin.) A seat on an elephant or camel, யானைமேற்றவிசு.

*அவுத்திரிதீட்சை, s. Instruction of a disciple by a Guru through symbolic characters, of which there are two kinds, ஞானவுத்திரி and கிரியாவுத்திரி. See தீட்சை.

அவுபலபாஷாணம், s. One of the thirty-two kinds of native arsenic, ஓர் வகைப்பாஷாணம்.

அவுரி, s. [improp. அவிரி and அவரி] The indigo plant, நீலியுஞ்செடி. Indigofera tinctoria, L.

அவுறுதம், s. A bilious disease, பித்தரோகம். 2. Venereal disease, மேகநோ. (M Dic.)

அவை. pron. neut. pl. They, those things, அஃறிணைப்பன்மைச்சுட்டுப்பெயர். 2. s An assembly of poets or learned men, a council of state, சபை. 3. An assembly in a public office, கூட்டம். 4 Poets, புலவர். 5 The place of an assembly, a king's court, அம்பலம்; [ex அ, et வை] (p.)

அவைபோலவை. Such as, they are.

அவையடக்கம், s. The professed modesty of an author, or the apology he makes in entering on his work, in order to disarm criticism. 2. The modest behavior of a speaker or singer in a public assembly.

அவை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To bruise or beat rice, &c., in a mortar, to pound, press so as to bruise, நெல்முதலியவைகுத்த. (பிங்.) 2. To crack, break, நெரிக்க. (p.)

அவைத்தல், v. noun. Cracking, breaking. 2. Beating of rice. 3. Stabbing.

அவையல், s. Collection, திரட்சி. (p.)

அவ், pron. neut. pl. They. அஃறிணைப்பன்மைச்சுட்டுப்பெயர். As அவை.

அவ்வியானை, s. The e elephants.

*அவ்வியத்தம். s. [priv. அ, et வியக்த] A thing that cannot be fully perceived or comprehended, an attribute of the deity. (Linga Purana.) [illegible] W[illegible] p. 86. AVYAKTA. 2. [illegible] number, sextillion, [illegible]

அவ்வியம், s. W[illegible], [illegible] See [illegible] 2. Scandal, reproach, report of [illegible] அ[illegible])

*அவ்[illegible], s. An [illegible] to the gods—a w[illegible] used by brahmans தேவர்களிடம்[illegible]. Wils. p. 972 HAVYA.

*அவ்வியயம், s. [priv. அ, et வியய] An indeclinable word or particle. Wils. p. 87. AVYAYA.

அவ்வை, s. (See ஔவை.) Mother, தாய் 2. A female ascetic, தவப்பெண். (p.) 3. A female authoress, ஔவையார்.

அழகர், s. The வெள்ளெருக்கு shrub, Asclepias, L.

அழகியவாணன், s. A coarse kind of rice, ஓர்நெல். (c)

அழகு, s. Beauty, comeliness, handsomeness, elegance, propriety, fineness, சௌந்தரியம். (c.) 2 The beauties or graces of language or style, நூலின்பத்தழகு. These as given in the பாயிரம் of நன்னூல், are ten; viz.. 1. சுருக்கச்சொல்லல், speaking concisely. 2. விளங்கவைத்தல், treating a subject clearly and plainly. 3. நவின்றோர்க்கினிமை, acceptableness to the educated. 4. நன்மொழிபுணர்த்தல், using elegant words, suitable expressions. 5. ஓசையுடைமை, being pleasant to the ear with a good rhythm and cadence. 6 ஆழமுடைத்தாதல், being comprehensive, profound. 7. முறையின்வைப்பு, systematic arrangement, method. 8. உலகமலையாமை, being without obscurity or contrariety. 9. விழுமியதுபயத்தல், giving a good sense, as allegorical, &c. 10. விளங்குதாரணத்ததாகுதல், having common examples so as to be understood by all. 3. One of the eight வனப்பு, in composition, the proper choice of words. (See வனப்பு.) 4. Jaggary, coarse sugar சருக்கரை. (M. Dic.) (p.)

அழகன், s. [fem. அழகி.] A handsome man. 2 [Per antonomasia] The god Vishnu, honorifically, அழகர்.

அழகர்மலை, s. One of the hundred and eight places sacred to Vishnu. 2. One of the six places sacred to Subramania.

அழகாரம், s. Brilliancy of expression, சித்திரமாகப்பேசுகை. 2. Mere, empty compliment, வீண்புகழ்ச்சியாகப்பேசுகை. (p.)

அழகுகாட்ட, inf. To display one's beauty, ornaments, make a parade of dress. &c., 2. To make odd gestures, as children, &c., mimic, mock by gestures, சாகசஞ்செய்ய. (c.)

அழகுத்தேமல், s. A beauty spot. See தேமல்.

அழகுநாரப்பெண், s. A kind of prepared arsenic, இலிங்கபாஷாணம்.

அழுக்கியன், s. Assafœtida, பெருங்காயம்.

அழல், *s.* Fire, நெருப்பு. 2. Heat, உட்டணம். 3. The eighteenth lunar mansion, கேட்டை. 4. The planet Mars, செவ்வாய். 5. Hell, நரகம் 6. Pungency of heat upon the tongue from acrimonious plants, &c., எரிவு. 7. Envy, jealousy, rage, கோபம் 8. Smarting of a wound, கொதிப்பு 9. The burning of a fever, காய்ச்சல். 10. The heat or burning of poison in the system, விடாதெரிவு

அழலவன்—அழலோன், *s.* The sun, ஆதித்தன். 2. Mars the planet, செவ்வாய். 3. God of fire, அக்கினிதேவன்.

அழலாடி—அழலேந்தி, *s.* Siva, சிவன்.

அழல்விரியன், *s.* A poisonous snake, as எரிவிரியன்.

அழற்கண்ணன், *s.* Siva, சிவன்.

அழற்கண்வந்தோன், *s.* Veerapattra, வீரபத்திரன்.

அழற்பித்தம், *s.* A kind of bilious disease.

அழற்பிரவை, *s.* One of the seven hells in which fire is the instrument of punishment, நிரயம்.

அழனுகம், *s.* A species of snake, the bite of which causes insufferable burning, நாகபாம்பு.

அழல்—அழலு, கிறேன், அழன்றேன், வேன், அழல. *v. n.* To burn, be hot, glow as coals on fire, கனல. 2. To be impatient, irritable; to burn with envy, jealousy, rage, கோபிக்க. 3. To smart as a wound, be inflamed as the body when poisoned with the bite of a snake, &c., to smart as the mouth after eating pungent spices, &c. எரிய.

அழலிக்கை, *v. noun.* A burning, smart pang.

அழற்சி, *v. noun.* Burning, heating, smarting, raging, &c. 2. *s.* Envy, jealousy, irritation, irritability, கோபம்.

அழற்று, கிறேன், அழற்றினேன், வேன், அழற்ற, *v. a.* To burn, scorch, heat (as the sun), cauterize, cause heating, smarting, &c. as a sore, a burn, a caustic, poison, &c., to inflame, irritate, exacerbate, சுட.

அழனம், *s.* A corpse, a carcass, பிணம். 2. Fire, தீ.

அழன், *s.* A corpse, a carcass, பிணம்.

அழி, கிறேன், ந்தேன், வேன், அழிய, *v. n.* To decay, degenerate, perish, be corrupted, ruined, wasted, blighted, effaced, obliterated, abolished, demolished, annihilated, கெட. 2. To fail (as a promise), be frustrated as a hope, &c., be refuted, தவற.

அழிகரு, *s.* Abortion, கருவழிவு.

அழிகுட்டி, *s.* A miscarriage, an abortion applied chiefly to brutes—the casting of the young, கர்ப்பம்விழுந்தது.

அழிந்தோரைநிறுத்தல், *v. noun.* One of the eight constituent parts of virtue, அறத்துறுப்பு.

அழிபுண், *s.* A foul ulcer, ஆறாப்புண். (*M. Dic.*)

அழிமதி, *s.* Waste, extravagance, malicious intention, கெடுபுத்தி.

அழிமுதல் *s.* Waste of property, as of capital, principal, &c. முதலழிவு.

அழிம்பு, *s.* [*vul.*] The non-payment of a debt or the non-restoration of another's property from dishonest motives, புரட்டு. 2 Ruin, devastation, injury, damage, கேடு

என்னுடைமைக்கழிம்புபேசுகிறான். He talks of destroying my property.

அழிம்புசெய்ய, *inf.* To damage a thing. 2. To debauch a woman.

அழிம்பன், *s.* [*vul.*] A spendthrift, a profligate, ஊதாரி 2. One who makes excuses for not paying debts, restoring property, &c., புரட்டன்.

அழியாதபத்தினி, *s.* A name of D'hurupaty, the wife of the Pandu princes.

அழியாமுதல், *s.* Property devoted or entailed in perpetuity to a temple or other charity, நிலையான ஆஸ்தி. 2. God, கடவுள்.

அழியாமை, *neg. v. noun.* Incorruption, immortality, imperishableness, கெடாமை.

அழிவழக்கு, *s.* An unjust lawsuit, a groundless prosecution, a frivolous or groundless defence, a lost lawsuit, அநியாயவழக்கு.

கற்பழியாதபெண், *s.* A pure virgin.

அழிகை, *v. noun.* Destruction, decay, ruin, சிதைவு.

அழிவு, *v. noun.* Decay, injury, ruin, loss, desolation, the act of perishing, கேடு. 2. That which has perished of itself, கெட்டது. 3. Fault, immorality, (in a restricted sense,) deviation from rule, குற்றம்.

அன்றுகண்டமேனிக்கழிவில்லை. Just the same appearance as before.

அழிவின்மை, *neg. v. noun.* Freedom from decay.

அழிவுகாலம், *s.* The time of a universal deluge and destruction at the end of an age, யுகமுடிவு.

கடையழிதல், *v. noun.* Suffering extremely.

நிறையழிதல், *v. noun.* Being disheartened, dispirited, without hope.

அழி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To blight, blast, ruin, கெடுக்க. 2. To waste, injure, damage, பழுதாக்க. 3. To abolish, consume, annihilate, destroy, demolish, exterminate, சங்கரிக்க. 4. To efface, obliterate, குலைக்க. 5. To refute an argument. கண்டிக்க.

தேடாதழிக்கிற்பாடாய்முடியும். If you spend what you have not earned, you will suffer. (ஔவை.)

கருவழித்திடுதலன்றோ. It would be better to destroy the foetus, (to cause abortion.)

வறிதினழித்திடார். They will waste nothing in vain. (சரிகரண்டம்.)

அழிகட்டு, *s.* A fabrication either verbal or written to deprive another of his right, a forgery, (a law term), பொய்க்கட்டு. 2. An excuse, pretence, subterfuge, வீண்போக்கு. 3. Obstacle, impediment, hinderance, தடை. 4. Means used for counteracting magic, poison, &c. மாற்று.

அழிச்சாட்டியம், *s.* Improper treatment, an unlawful or wicked proceeding.

வாங்கின கடனைக்கொடாமலழிச்சாட்டியம் பண்ணிவருகிறான். He gives much trouble by delaying to pay the debt.

அழிச்சாட்டியக்காரன், *s.* A turbulent fellow, a bully.

அழிப்பு, *v. noun.* Destroying, ruining, wasting, consuming in an active sense, அழிக்கை.

அழிப்பாளி, *s.* A spendthrift, squanderer, prodigal, profligate, ஊதாரி.

அழிஞ்சில், *s.* A medicinal tree whose root, bark, fruit, leaves, flowers, &c., are an antidote against poison, செம்மரம், Alangium decapitalum, *L.—Note.* From this is extracted wood-oil, a medicine for looseness, விரணசித்திரவீயம்.

அழிதூ, *s.* A hermaphrodite, அலி. (கந்தபுராணம்.)

அழிவி, *s.* The mouth of a river in which the tide ebbs and flows, கழிமுகம்.

அழு, கிறேன், தேன், வேன், அழ, *v. n.* To weep, cry, இரங்க. 2. To bewail, lament, புலம்ப. 3. To whine, சிணுங்க. 4. To low, bellow, (as a cow for its calf), bleat, (as a sheep), mew, (as a cat), caw, (as a crow), cry or hoot, (as an owl), கத்த. In some of these a cry of distress or anxiety is indicated as of the dam for its young.

குடல்கூழுக்கழக்கொண்டைபூவுக்கழுகிறதா? Would you be adorning your hair with flowers while your belly is craving food?

ஆண்டாண்டுதோறுமழுதுபுரண்டாலும் மாண்டார் வருவரோ மாநிலத்தில்? What though we roll in sorrow from year to year, can the deceased return again to this nether world?

அழுகண்ணி, *s.* A species of plant from which water is continually oozing and dropping, தும்பு.

அழுகள்ளன், *s.* A hypocritical weeper.

அழுகுணி, *s.* A crying one, அழுகோலன்.

அழுகை, *v. noun.* Weeping, crying.

அழுகு, கிறது, அழுகினது, ம், அழுக, *v. n.* To rot, putrify, decay, corrupt, பதனழிய. 2. To be raw as sores, ulcers, &c. புண்ணாழுக.

அழுகல். *s.* Rotten fruit, &c., anything rotten or putrified, அழுகினது.

அழுகிக்கெட்டுப்போதல், *v. noun.* Decaying gradually.

அழுகுசப்பாணி, *s.* A sore on the hands or feet—supposed to be from the lick of a poisonous reptile—causing the flesh to putrify and drop off by little and little, தசைவிடாசோர். 2. The poisonous reptile causing the sore, அழுகுசர்ப்பம்.

அழுகுசர்ப்பம், *s.* The name of a reptile whose lick is supposed to be poisonous, நச்சுப்பூச்சி.

அழுகுணி, *s.* A kind of eruption, chiefly about the ears, தீச்சிரங்கு.

அழுக்காறு, *s.* Envy, grudging, பொறாமை. 2. Falsehood, deceit, guile, பொய்.

அழுக்கு, *s.* Filth, impurity, stain, taint, pollution, moral defilement, மாசு. 2. Envy, பொறாமை 3 Excrement, மலம். 4. A tortoise, ஆமை, change of அழுங்கு.

தலையழுக்காயிருக்கிறாள். She has an unclean head, i. e. she has her menses.

அழுக்ககற்றி, *s.* Lie or lixivium.

அழுக்கடைய, *inf.* To grow unclean, dirty.

அழுக்கணவன், *s.* A small insect, blight, &c., about plants, leaves, &c, ஏரப்புழு, [*ex* அணை, adhering, *et* அன், termination.]

அழுக்கறுக்க, *inf.* To be envious, to show envy, பொறாமைகொள்ள. (குறள்.)

அழுக்காமை, *s.* A species of tortoise whose shell is used for the handle of penknives, &c., ஓராமை.

அழுக்காறமனம், *s.* An envious mind

அழுக்கின்மை, *s.* Purity, immaculateness, spotlessness.

அழுங்காமை—அழுங்கு, *s.* The armadillo, அலுங்கு. 2. (*சது.*) A tortoise, ஆமை.

அழுங்குப்பிடி, *v. noun.* Pertinacity, persistence, obstinate determination.

அழுங்கோடு, *s.* The scales of the armadillo.

அழுங்கு, கிறேன், அழுங்கினேன், வேன், அழுங்க, *v. n.* To suffer, be in distress, வருந்த. 2. To be injured, ruined, கெட. 3. To grieve, sorrow, regret, be in anguish, &c., be anxious for, தளம்பட. 4. To cry, weep, அழ. 5. To pity, இரங்க. 6. To sink down, be depressed, pressed tight, &c., அமுங்க. 7. To become dim, ஒளிமழுங்க. 8. To be diseased, வியாதிப்பட. 9. To sound, resound, ஒலிக்க. 10. To fear, அஞ்ச. 11. To be idle, inactive, சோம்ப. 12. To be unsettled, அலைய. 13. [*in love poetry*] To loiter, leave home reluctantly, தாமதிக்க. (*p.*)

அழுத்தம், *s.* Compactness, tightness, firmness, closeness of texture, இறுக்கம். 2. Hardness, கடினம். 3. Tenacity, close-fistedness, பிடிவாதம் 4 Impression, imprinting, பதிவு. 5. Reservedness of mind, closeness, அடக்கம். 6 Obstinacy, pertinacity, energy, உறுதி. 7. Hard study, close application of mind, மிகுந்தகவனம். 8. (*fig.*) Avarice, உலோபம். (*c.*)

திரவியத்திலழுத்தமானவன் செத்தாலுங் கொடான். A miser would rather lose his life than give any thing from his fortune.

அழுத்தக்காரன், *s.* An obstinate man. 2. A hard-hearted, an inexorable man. 3. A reserved man. 4. A courageous man.

அழுத்தமாகப்பார்க்க, *inf.* To be strict, exact to the utmost in dealing, 2. To be precise, particular, to make much of a little fault, to be rigid. *J.* To criticise.

அழுத்து, கிறேன், அழுத்தினேன், வேன், அழுத்த, *v. a.* To press, press hard as in writing with a heavy hand, impress, imprint, அழுத்தச்செய்ய. 2. To make firm, compact, உரப்பிக்க. 3. To set diamonds, &c., enchase, inlay fine gold in jewels, பதிக்க. 4. To repeat, reiterate sentiments or arguments in order to make an impression on the minds of others, to insist upon, maintain tenaciously, கருத்திலிருத்த. (*c.*)

இதை யுமனதிலே யழுத்திக்கொள். Imprint this on your mind and attend to it

அழுத்திப்பேச, *inf.* To speak impressively, emphatically

அழுத்து—அழுத்துகை, *v. noun.* Closeness

அழுந்து, *s.* Depth of water, நீராழம். (யாழ்ப்பாணம்) 2. (*c.*) The ridge in which betel is planted, வெற்றிலைக்கொடி வரம்பு.

அழுந்து, கிறேன், அழுந்தினேன், வேன், அழுந்த, *v. n.* To become pressed, be impressed, pressed close or hard, அமுங்க. 2. To become firm, close, fast, compact, to be pressed together, உறுதிப்பட்டிருக்க 3. To be immersed, to sink, be overwhelmed, ingulphed, plunged, (in sorrow, joy, disease.) அமிழ 4. To be enchased, inlaid, imprinted, பதிய. (*c.*)

நரகத்திலேயழுந்துவான். He will suffer long and greatly in hell.

இன்பசாகரத்திலேயழுந்தினார்கள். They were immersed in an ocean of joy.

நன்றாகவழுந்தவெழுது. Write so as to indent well, (on the ola.)

காலினழுந்த To be trodden under foot, pressed into the earth.

அழுந்தக்கட்ட, *inf.* To tie fast.

அழுந்தல்—அழுந்துதல, *v. noun.* Depression, humiliation, the state of being sunk, sinking, suffering by a disease, pain, &c

அழுபபு, *s.* Boiled rice, சோறு. (*சது*) (*p.*)

அழுபபுகம், *s.* World of the gods, Swerga, தேவலோகம். (*p.*)

அழுவம், *s.* Extension, an extended surface, (of country, sea, &c.) an extended level, a plain, பரப்பு 2. Country, நாடு 3 Sea, கடல். 4. Muddy, slippery ground, வழுக்குநிலம். 5. A hill fort, அருக்கம். (திவா) 6. Greatness, பெருமை. 7. Trembling, நடுக்கம் 8. A drum, முரசு. 9 A field of battle, போர்க்களம். 10 Various kinds of cakes, அப்பவருக்கம். 11. Filthy ground, அழுக்குநிலம் (*p.*)

அழை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To invite, bid, call, accost respectfully, cite, summon, வாவென்ன. 2. To invoke the deity, &c, to adjure a spirit to take temporary possession of a person, in order to utter an oracle, வெளிப்படுமழைக்க. 3. To lead, conduct, &c., கூட்டிப்போக. 4. To introduce as into an assembly, சபைக்கழைக்க. 5. To call (a snake, evil spirit, &c..) by incantation, enchantment, &c., மந்திரத்தாலழைக்க. 6. To evoke, charm, invite or draw into union with, சந்திக்கழைக்க.

அருந்தனே யடியேனுந்நின்னைத்தழைத்தாலதெந்தவேயெனறருளாயே. Oh! divine father, if I reverently invoke thee, thou wilt condescend to own me as thine. (திருவாசகம்.)

அவனையழைத்துக்கொண்டுவந்தான். He called and brought him.

விருந்துக்கழைக்க, *inf.* To invite to a meal, or an entertainment.

அழைக்கை, *v. noun.* A call, a calling, கூவுகை.

அழைப்பு, *v. noun.* Invitation, request, citation, summons, invocation, விளிக்கை.

அள, க்கிறேன், ந்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To measure, fathom, explore, estimate, அளவுசெய்ய. 2. To apportion, mete out, measure out, பகிட. 3. To extend, reach, எட்ட.

விசும்பளந்தாளைகோபுரங்களை The turrets which reached to the sky.

பரக்களவேப்பாய்ச்சுகிறான். He measures thrusting in the maral; i e. into the heap.

பரந்துவெட்டிப்பளக்கிறான்—பளந்தடிபளக்கிறான் He measures by striking off the excess of the grain

ஐயனளந்தபடி. As God allots.

அளக்கை—அளத்தல், *v. noun.* Measuring.

அளபு, *v. noun.* Measurement, அளவு 2 The lengthening of the sound of a letter, அளபெடை.

அளபெடுக்க, *inf.* To lengthen a letter, whether vowel or consonant, by the insertion of another short letter or mute, as the case may be, for the sake of the poetry, and sometimes for euphony, as, கழூஉ for கழு; மரந்தினைக் கொவிசக.

அளபெடை, *v. noun.* The lengthening of a letter chiefly for the sake of the verse. There are two ways of doing this 1. உயிரளபெடை, the addition of a short vowel to a long one, either in the beginning, middle, or end of a word—as ஈஇகை, gift—for ஈகை; படாஅகை, banner—for படாகை, and குழூஉ, multitude—for குழு Again this is divided into இயற்கையளபெடை, and செயற்கையளபெடை. 2. ஒற்றளபெடை, the lengthening of the mutes, ங, ஞ, ண, ந, ம, ன, வ, ய, ல, ள, and ஃ by being repeated twice either in the middle or end of a word when they are placed after one or two short syllables, as அரங்ஙம், முரஞ்ஞுசு, மணண்ணு, அமம்பு, கொளளக, விலஃஃகி.

அளப்பம்—அளப்பு, *v. noun.* Measuring, அளக்கை. 2. (*fig.*) Fate, destiny, ஊழ். 3. Needless repetition, chatter, அலப்பு. 4. Expressing dissatisfaction, முறுமுறுக்கை.

வஞ்சிதைபாளப்பிலா. The damsels are without number.

அளப்பளக்க, *inf.* To repeat, use needless repetitions, prate, chatter, அலப்ப 2. To complain, grumble, express dissatisfaction, முறுமுறுக்க.

அளப்பன், *s.* [*prop.* அலப்பன்.] A babbler, prater, chatterer, வீணுக்குபேசுவோன்.

அளவு, *s.* Measure, degree, proportion, quantity, magnitude, size, capacity, bound, limit, compass, number, standard, வரையறை. 2. The proper or required measure, the complement number, size, weight, &c., மட்டு. 3. With உம், it expresses a limited extent of measure, time, distance, &c., as அவ்வளவும், only so far, even so much. 4. Suffixed to participles, it means when, as soon as—as பார்க்குமளவில், as soon as seen. 5. A measure or thing to measure with, அளவுகருவி. There are four kinds of measurement; viz.: 1. எண்ணல், computation. 2. எடுத்தல், weight, measurement by balance. 3. முகத்தல், measurement of capacity—as dry or fluid measure. 4. நீட்டல், measurement of extension, a long measure and land measure.—Some add a fifth தெறித்தல், jerking with finger.

இராசா அளவிற்சென்றது. It has gone up to (the limit of) the king; i e. it is too late now to adopt measures to prevent it.

[illegible] There is no importance in the thing—it matters not.

[illegible] According to the caste will be the disposition.

[illegible] Till he comes.

[illegible] As high as, or as far as the region of the clouds.

[illegible] It has so happened to me, at least in my case, &c.

[illegible] He limited the feast to his own circle.

அளவடி, s. A line containing four metrical feet, நாற்சீரலவடி.

அளவடிவிருத்தம், s. A விருத்தம் verse of four lines, each of which contains four feet, கொடிவிருத்தம்.

அளவழித்தாண்டகம், s. A kind of poem, [illegible].

அளவறுக்க, inf. To find out, ascertain a number and decide, வரையறுக்க.

அளவற்றது—அளவில்லாதது, appl. n. That which is beyond number, measure, weight, &c.

அளவாக, inf. [used adverbially] Moderately, to a limited extent, according to.

அளவிட, inf. To estimate, calculate. 2. To guess, conjecture. 3. To measure, explore, fathom. 4. To investigate, examine, search into.

[illegible] One cannot fathom him.

அளவிடப்படாத, neg. rel. part. Incomprehensible.

அளவிடல், v. noun. Measuring, admeasurement, [illegible]. 2. Estimation, calculation, guess, [illegible]. 3. s. Weight, [illegible]. 4. Capacity, extent of one's power, [illegible].

[illegible] Estimate an enemy's power.

அளவியற்முனைப்பகம், s. A kind of poem.

அளவிறக்க, inf. To exceed the measure, the appointed limit, &c., [illegible]. 2. To transgress, violate a rule, [illegible]. 3. To exceed all bounds, be immeasurable, inconceivable, [illegible].

அளவிறந்தபொருள், s. Immense property beyond the power of calculation, a thing incomprehensible, a mystery.

அளவின்மை, neg. v. noun. Immeasurableness, countlessness, immensity.

அளவுகோல், s. A land measurer's rod.

அளவுநாழி, s. A stamped measure.

அளவுபடுத்த, inf. To measure, ascertain, to limit.

அளவெடுக்க, inf. To take a measure, dimensions, &c., of a thing.

அவ்வளவு—இவ்வளவு, s. So much, so many.

அவ்வளவும். Even so much, only so far, that is all.

எவ்வளவு, s. How much, how many.

நேற்றளவு. Up to or till yesterday, in the course of yesterday.

[illegible] The news were so up to yesterday.

இன்றளவும். Until this day, in the course of to day.

அளவை, s. Measure, a definite quantity, [illegible]. 2. Bound, limit, [illegible]. 3. A measure, or thing to measure with, [illegible]. 4. A medium of knowledge, [illegible]. 5. The name of a logical work, அளவைநூல். 6. Day, நாள். There are eight ways of obtaining the true knowledge of a thing or occurrence, viz. 1. காட்சி, by the senses, especially the sight—by experiments, [illegible]. 2. அனுமானம், by inference, by drawing conclusions from what has been admitted or is supposed true—as [illegible], where smoke is, there is fire. 3. ஆகமம், by the testimony or assertions of great men, either orally or in writing, பெரியோர்வாய்ச்சொல். 4. அருத்தாபத்தி, by deduction established from premises, [illegible]—as [illegible]. 5. உவமானம், by similarity or likeness, comparison, [illegible]. 6. அபாவம், proof of non-existence—as [illegible]. 7. ஐதிகம், by traditional testimony—as இம்மரத்திற்பேயுண்டென்பது, this tree is haunted by the devil. 8. சம்பவம், proof of co-existence—as [illegible], where a thousand is, there is a hundred. (p.)

அளவையாகுபெயர், s. A metonymy in reference to measure, weight, number, &c. In Nannool, four kinds are given, [illegible], and [illegible].

*அளகம், s. A curl of hair, மயிர்ச்சுருள். Wils. p. 72. ALAKA. 2. Woman's hair, பெண்மயிர். (p.)

அளகபந்தி, s. A knot of woman's hair, மகளிர்கூந்தலின்பந்தி.

அளகம், s. Water, நீர். 2. A porcupine's quill, பன்றிமுள். (p.)

அளகளப்பு, s. [corrupted from அளவளப்பு.] Sociableness, sociality, ஐக்கம். (c.)

*அளகாபுரி—அளகை, s. The name of the city of Kuvera, குபேரன்நகரம். Wils. p. 72. ALAKA.

அளகையாளி, s. Kuvera, the king of அளகாபுரி.

அளகு, s. The hen of an owl, fowl, or peacock, கூகை, கோழி, மயில் இவற்றின்பெண். (நெல்லைச்.) 2. The hen of a swan, அன்னப்பெடை. (இரகு.) 3. A cock, சேவல். (திருவிளை.) 4. The third lunar asterism, கார்த்திகைநாள். (p.)

அன்னமயல்செல அளகுமாடேமேதக வெறுப்ப. As the cock-swan approached, its hen declined embracing it.

அளகைப்பொறித்த கொடியினோன். Skanda whose banner is painted with the figure of a cock.

அளக்கர், s. The salt-marsh, உப்பளம். 2. The sea, ocean, கடல். 3. The third lunar mansion, கார்த்திகைநாள். 4. The loam, குழைசேறு. 5. A long road, நீள்வழி. 6. The earth, பூமி. (p.)

அளப்பம், s. Measurement, அளப்பு; [ex அள.] (p.)

அளம், s. Salt-pans, salt-works, a place where salt is formed, உப்பளம். 2. (p.) A maritime district, one of the five kinds of land, [illegible]. 3. Sharpness—as of a sword, &c., also of intellect, கூர்மை. 4. Closeness, நெருக்கம்.

அளகத்தியர், s. Females of the salt-making caste, [illegible].

அளத்தரிலம், s. Brackish and barren ground. See [illegible].

அளத்துப்பச்சை, s. A plant growing by the sea and in brackish soil, [illegible].

அளத்துப்புல், s. A kind of grass, Pommerullia cornucopiae, L.

அளத்துப்பூளை, s. A species of Illecebrum, Illecebrum brachiatum, L.

அளவர், s. (sing. அளவன்.) Salt-manufacturers, (the caste.) உப்பமைப்போர்.

அளவளாவு, கிறேன், அளவளாவி [illegible], v. n. To be very intimate, live sociably, converse freely, கலக்க. (p.)

அளவளாதல்—அளவளாவல்—அளவளாவு—அளவளாவுதல், v. noun. Being very intimate, sociable, [illegible].

அளவளாவில்லாதானவாழ்க்கை குளவளாக்கோடின்றி நீர்நிறைந்தற்று. The prosperity of the man who does not cultivate sociality with his friends, is like a tank full of water without banks.

அளவன், s. The சோரபாஷாணம். One of the thirty-two kinds of prepared arsenic.

அளறு, s. Mire, mud, a slough, குழைசேறு. 2. Hell, நரகம். (p.)

அளறு, கிறேன், அளறினேன், வேன், அளற, v. n. To split or become mauled or shattered—as a tree in lopping off the branches with a blunt instrument, சிதைவுபடுக. 2. To split—as a palmyra tree in falling, பிளக்க. 3. To be fractured—as the skull by a fall or blow, to be broken or bruised as any part of the body, also as palmyra fruits, நெரிய.

அளாவு, கிறேன், அளாவினேன், வேன், அளாவ, v. n. To converse, hold social intercourse, &c., [illegible]. 2. v. a. To mingle, mix, கலக்க. 3. To reach up to, reach forth, extend as an elephant its trunk, throw out the arms to catch something, தடவ. 4. To grope in the dark, scrape after something—as for particles in sand, தடவ. 5. To cool by stirring, or dry by waving, to poke, stir in water, துழாவ. (p.)

பாலோடளாவியநீர். Water mixed with milk.

வானத்தையளாவினமலை. The mountain that reached to the skies.

*அளி, s. A beetle, வண்டு. 2. Fermented liquor, intoxicating spirits, &c., மது. Wils. p. 74. ALI. (p.)

அளி, s. Gift, present, கொடை. 2. Love, kindness, clemency, affection, favor, அருள். 3. Coolness, குளிர்ச்சி. 4. Honey, தேன். 5. Sweetness, மதுரம். 6. Unripe fruit, காய். 7. Poverty, wretchedness, எளிமை. (p.) 8. [prov.] A lattice, grate, கிராதி.

அளிபோலளிப்பன். I will bestow (it) freely.

ஆஅ வளியவலவன். Oh! the poor, forlorn crab.

அளியன், s. One who is kind and affectionate, கிருபையுள்ளவன். 2. A poor, mean, destitute person, எளியன்.

அளி, கிறது, ந்தது, யும், ய, v. n. To become over-ripe, mellow, mature, அறக்கனிய. 2. To be over-boiled as rice, become as pap, குழைய.

அளிய இகழ்தலிற்சோறலினிது. It is better to suffer death than disgrace.

சோறளிந்துபோயிற்று. The rice is over-boiled, or reduced to pap by over-boiling.

அளிந்தபழம், s. A fruit well ripened or over-ripened.

அளி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To preserve, protect, defend, keep or take care of, nourish, cherish, காக்க. 2. To give, present, grant, bestow, be liberal to, ஈய. 3. To consign to one's care, deliver over, கையளிக்க. 4. To yield, produce, beget, ஈன. 5. To keep, store up, lay up for future use, பததிரபபடுதத 6. To share, பகிட. 7. v. n. To come near, நெருங்க. (p)

உலகளித்தவள். The mother of the world, she who produced all worlds.

மைந்தனையளித்தான He has begotten a son.

வீழவாரளிக்குமளி. The love which lovers bestow.

அளித்தல், v. noun. Preservation, இரட்சிக்கை. 2. The act of bestowing, granting, அருளுகை.

*அளிகம், s Brow, forehead, நெற்றி. Wils. p 74. ALIKA. 2. Great beauty, கட்டழகு (p)

*அளிந்தம், s. A terrace before a house, கோபுரவாயிற்றிண்ணை. 2. A verandah at the gate of a tower or at the outside of the entrance to a pagoda, வீட்டின்வெளிச்சாலை. Wils. p. 74. ALINDA. (p.)

அளுக்கல், s. A term expressive of fear, அச்சக்குறிப்பு. (c)

அளுக்கு, கிறேன், அளுக்கினேன், வேன், அளுக்க, v. n. To terrify, frighten, அருசவிக்க (c)

அளுங்கு, s. prop. அழுங்கு, which see.

அளை, s. A hole, a hollow in the ground, in a tree, &c., (as a rat's hole or snake's hole,) a hole or cavity at the side of a tank or well, the resort of alligators, வளை. 2. (p.) A cave, a cavern in a mountain or rock, மலைக்குகை. 3. The hole of an ant-hill, புற்று. 4. A place, இடம். 5. A form of the seventh case, ஏழனுருபு. 6. Curds, curdled milk, தயிர். 7. Whey, butter-milk, மோர்.

அளைமறிபாப்புப்பொருள்கோள், s. Construction in which the sense begins at the end and goes backward to the beginning—One of the eight பொருள்கோள்.

அளையெடுக்க—அளைவைக்க, inf. To burrow, வளைசெய்ய. 2. To grow hollow as an ulcer, புரைவைக்க.

அளை, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, v. a. To mix up, mingle, macerate as food, paste, &c., with the fingers or hands, கலக்க. 2. (p.) To handle, finger, (as a boil, &c., in applying medicines, &c.,) வருட. 3. To mingle dust as children in play, handle any thing dirty, dirty one's self, பூசிக்கொள்ள. 4. (c.) To caress, put the hands or arms about a person so as to cause defilement, தொட்டுமுக்காக்க. 5. (p.) To roll and mix one's self with—as bees in the pollen of flowers, தாதளைய.

தாதளைந்தினவண்டு. Swarms of humming insects that work among the filaments of the flower.

அளைந்தசேறு, s. Moistened clay for potter's work.

அளைந்தசோறு, s. Boiled rice that has been handled by persons eating it.

அளைதல்—அளைவு, v. noun. Mixture.

அள்—அள்ளு, s. The ear, காது. 2. The cheek, கன்னம். 3. Sharpness, keenness of an edge or point, கூர்மை. (p.) 4. A cramp, a clasp, a clamp, a metal plate fastened round the corners of a box, &c, a ring or other iron bandage to hold pieces together, a cramp-iron, a ferule, iron band, bandage, cincture, பற்றிரும்பு 5. (p) Closeness—as of hair, branches, &c., நெருக்கம். 6. [prov] A disease among children, atrophy, ஊர்நோய.

அள்ளுக்கட்ட, inf. To fasten with cramps, with plates of iron, sew together with wire, &c., பற்றிரும்புகட்ட. 2. (fig) To confirm, பலப்படுத்த.

அள்ளல், s. Mud, mire, குழைசேறு. 2. One of the seven hells, ஏழுநரகத்தொன்று. (p)

அளளாத்தி, s. The name of a fish, ஓர்மீன். (c.)

அள்ளு, கிறேன், அள்ளினேன், வேன், அள்ள. v. a. To take up a handful, lade, bale, take up in the hollow of the hand—as water, sand, grain, &c., கையாலமுகக்க. 2. To sweep away as a flood, carry off in large quantities or great numbers as an epidemic, famine, thief, &c, to ravage, plunder, pillage, spoil, devastate, வாரிக்கொள்ள. (c.)

அள்ளாதகுறையாது சொல்லாது பிறவாது. If nothing be taken, nothing will be wanting; if nothing be spoken, nothing will be rumored, i. e. there is no rumor however vague, but has some truth in it.

அரிசியள்ளுகிறகாகம்போலே திரிகிறான் He wanders about as greedy (of gain) as the crow is of the rice which it steals.

கையையள்ளிப்போட்டது. It has grazed or taken off the skin of my hand (whether a bow, hot iron, or any thing else.)

அள்ளிக்கொட்ட, inf. To take up from a quantity and shoot down elsewhere. 2. To give liberally.

அள்ளிருள், s. Thick darkness, or darkness so dense that it may be grasped.

அள்ளுகொள்ளை, s. Great waste, profusion, extravagance or taking more than what is right, பெருங்கொள்ளை.

அள்ளு, v. noun. A handful of grain, &c., given to the man who measures, அளவுகூலித்தானியம்.

அள்ளெடுக்கிறவன், s. The man who receives the handful of grain for measuring.

அள்ளுதல், v. noun. Being narrow, close, நெருங்கல் 2. Taking up a handful of water, rice, grain, &c., getting water in a basket, pot, &c., taking out rice, milk, &c, by a spoon from a cup, &c., அள்ளுகை.

அள்ளை, s. A devil, a spirit, பிசாசம். (p.)

அறக்குளாமீன், s. A kind of fish, குளாமீன். (c)

அறங்கை, s. [improp. for அகங்கை.] Palm of the hand, உள்ளங்கை.

அறம்—அறன், s. Moral or religious duty, virtue, the performance of good works according to the shasters—including justice, hospitality, liberality, &c., also what is prescribed as the duty to be practised by each particular caste. Compare தருமம். The thirty-two acts of charity are the following; viz.. 1 ஆதுலர்க்குச்சாலை, building houses for the poor. 2. ஓதுவார்க்குணவு, giving maintenance and education. 3. அறுசமயத்தார்க்குண்டி, feeding persons of either of the six religious sects. 4 பசுவுக்குவாயுறை, feeding cows. 5 சிறைச்சோறு, feeding prisoners. 6. ஐயம், giving alms 7. தின்பண்டநல்கல், providing for travellers. 8. அறவைச்சோறு, feeding the destitute. 9. மகப்பெறுவித்தல், rendering assistance in childbirth. 10. மகவுவளர்த்தல், nourishing children. 11 மகப்பால்வார்த்தல், giving milk to infants. 12. அறவைப்பிணஞ்சுடுதல், burning or burying the poor 13. அறவைத்துரியம், furnishing clothes to the destitute. 14. சுண்ணம், giving chunam to use with betel. 15. நோய்மருந்து, giving medicine to the sick. 16. வண்ணார், paying for washing the clothes of the poor. 17 நாவிதர், the same for shaving. 18. கண்ணாடி, giving a looking glass 19 காதோலை, giving cadjan or palmyra leaves to women for their ears 20. கண்மருந்து, giving black paint to women for the eyes. 21. தலைக்கெண்ணெய், giving oil for the head. 22. பெண்போகம், aid to enjoy a woman. 23. பிறர்துயர்காத்தல், redressing injuries. 24. தண்ணீர்ப்பந்தல், keeping water pandals to give drink to the thirsty. 25. மடம், erecting inns or buildings for the reception of Brahmans, pilgrims, &c. 26. தடம், making tanks. 27. சோலை, planting topes, groves, &c. 28. ஆவுரிஞ்சுதறி, erecting stakes at which cows may rub themselves. 29. விலங்கிற்குணவு, feeding all kinds of animals 30. ஏறுவிடுதல், giving a bull for covering a cow. 31. விலைகொடுத்துயிர்காத்தல், giving money to save life. 32. கன்னிகாதானம், giving assistance towards marriage. (p.)

அறஞ்செயவிரும்பு. Desire to do charity.

அறக்காடு, s. A desert place for burning the dead, சுடுகாடு.

அறக்கொடியோன், s. God; He whose banner is charity, கடவுள்.

அறங்கடை—அறன்கடை, s. Sin, what is opposed to virtue; nonconformity to the shasters, பாவம்.

அறங்கடையிற்செல்லார். They who will not enter in the way of vice.

அறச்சாலை, s. An alms-house, a hall or room where the thirty-two acts of charity are practised.

அறச்செல்வி—அறத்தின்மூர்த்தி, s. Parvati, பார்வதி, famous for alms-giving. 2. A name of அறத்தேவதை.

அறத்தின்மைந்தன்—அறன்மகன், s. The elder of the five Pandavas.

அறத்துப்பால்—அறப்பால், s. A section of the book குறள், which treats of அறம்.

அறத்துறுப்பு, *s.* The attributes or constituent parts of charity or virtue, including dispositions and actions Eight are given, viz: 1 ஐயப்பாடின்மை, being void of doubt or scepticism 2 விருப்பின்மை freedom from covetousness or of inordinate desire for any supposed good 3 வெறுப்பின்மை, freedom from disgust 4 மயக்கமின்மை, being void of perplexity 5 [illegible]கல், avoiding reproaches, being void of censoriousness 6 அழிந்தோரை நிறுத்தல், relieving the distressed or ruined 7 அறம்விளக்கல், bringing into light the nature of benefaction and expounding it. 8. பேரன்புடைமை, the possession of abundant love.

அறத்தைக்காப்போன், *s.* The god யமன்.

அறநிலை, *s.* The practice of virtue, a virtuous state or condition, தருமம் 2 One of the eight kinds of marriage —as பிரமமணம். See மணம்.

அறநிலைப்பொருள், *s.* One of the six அறநிலை—the collection of revenues justly. 2. Wealth gotten by continuance in a proper course of duty and by industry.

அறநிலையறம். *s.* One of the six அறநிலை—the duty of a king to preserve his subjects from breaking the rules of the respective castes.

அறநிலையின்பம், *s.* One of the six அறநிலை—pleasure from a virtuous course; marrying a virgin of proper age, caste and good manners (including conduct prescribed by the Shasters) and of good disposition.

அறநெறி, *s.* The path of virtue.

அறப்புறம், *s* A place for the practice of virtuous actions (See அறப்புறம்) 2. A hall for learning or reciting the Vedas.

அறவர்—அறவோர், *s.* The virtuous, those celebrated for charity and other good deeds, தருமசீலர். 2. Ascetics, தபசுவோர். 3. Brahmans, பார்ப்பார். 4. Sages, முனிவர்.

அறவன், *s.* Buddha, புத்தன்.

அறவாழி, *s.* The sea of virtue.

அறவாழியந்தணன், *s.* Siva. 2. Vishnu. 3 Argha.

அறவாழியந்தணன்றாள் சேர்ந்தார்க்கல்லாற் பிறவாழி நீந்தலரிது. It is very difficult to swim and escape from the sea of vice, except for those who worship at the feet of him who is the sea of virtue.

அறவாழிவேந்தன், *s.* God, கடவுள். 2. Argha, அருகன்.

அறவோன். *s.* A charitable man. 2. A sage, an anchorite. 3. A Brahman. 4. Argha.

இல்லறம், *s.* Domestic life.

துறவறம், *s.* Religious or ascetic life

ஈரறம், *s.* The two species of life above-mentioned.

அறல், *s.* Water, நீர். 2. Wave, ripple, &c., அலைநீர். 3. Black sand found on the sea-shore, &c., [illegible]. 4. Low jungle, சிறுகாடு. (*p.*) 5. *v. noun.* [*ex* அறு.] (*c.*) Ruin, destruction, extinction, நாசம்.

அறறசருகைகூந்தற்பேதையணிகள். The jewels of the maiden whose hair hangs down in black and glossy braids.

அறன்கொள், *s* [*prov*] The teasing, fretfulness, murmuring, &c of old people, repining, babbling, &c, as of the old or sick, வெப்பசாரம். 2 A disease, நோய்.

அறி, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, *v. a.* To know, understand, comprehend, recognize, be acquainted with, have a carnal knowledge of, சேரிய. (*c.*)

பூப்பறியாப்பெண் A marriageable girl.

வல்லமையறிவோம் We will find out which is the most competent, (by way of bravado.)

தன்னையறிவதறிவேயறிவாகும் பின்னையறிவது பேயறிவாமே To know one's self is knowledge, other knowledge is inferior.

அறிகருவி, *s.* The organs of sense.

அறிகுறி, *s.* A sign, mark, token, symbol.

அறிஞன், *s.* A man of knowledge, especially of divine things, அறிவுடையோன். 2. A poet, புலவன். 3. A sage, முனிவன். 4. Mercury the planet, புதன். 5. Buddha, புத்தன்.

அறிதுயில், *s.* A kind of sleep or meditation, in which the person understands all that passes about him—an attribute supposed to belong to the gods and sages, especially to Vishnu.

அறிதுயிலமாந்தமூர்த்தி, *s.* Vishnu, திருமால்.

அறிமடம். *s.* Indisposition to reduce to practice what is learned. 2. Inability to recall to memory, stupidity in learned persons from infatuation. 3. Feigned ignorance.

அறிமுகம், *s.* Acquaintance with persons (and in vulgar use) with things, slight familiarity.

அறியக்கொடுக்க, *inf.* To inform against one, indict, impeach. 2. To communicate information, instruction, &c.

அறியாமை, *neg. v. noun.* Ignorance.

அறியாவினா, *s.* One of the six forms of interrogation—as when one asks for information.

அறியொண்ணாமை, *neg. v. noun.* The impossibility of knowing.

அறிவினா, *s.* One of the six forms of interrogation; questioning in order to teach.

அறிகை, *v. noun.* Knowing, understanding, knowledge, உணர்வு.

அறிக்கை, *s.* [*prop.* அறிவிக்கை.] Notice, information, communication, acknowledgment, confession, avowal, profession, விளம்பரம்.

அறிக்கைபண்ண—அறிக்கையிட, *inf.* To notify, inform, apprize, confess, avow, acknowledge, advertise.

அறிக்கைப்பத்திரிகை, *s.* Advertisement, notification, written notice, proclamation.

அறிவி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, To inform, publish, announce, make known, relate, communicate, convince, தெரிவிக்க. (*c.*)

அறிவிப்பு, *v noun.* Notice, communication

அறிவு, *s.* Knowledge, wisdom, learning, science, erudition, one of the four ஆத்மகுணம், ஞானம் 2 Intelligence, intellect, reason, புத்தி 3. Feeling, perception, comprehension, உணர்வு. 4 The senses as the medium of knowledge or knowledge acquired by them, பொறியுணர்வு 5 Instruction, advice, போதனை. (*c.*)

அறிவழி, *s.* Toddy or other inebriating liquor, கள். 2 A devil, பிசாசம், [*ex* அழி, to ruin.] (*p.*)

அறிவழிய, *inf.* To lose one's reason, be bereft of sense, be under a delusion, be infatuated.

அறிவறை, *s.* One destitute of spiritual knowledge 2. Destitution of spiritual knowledge, delusion, infatuation, illusion; [*ex* அறை, bereft.] (*p.*)

அறிவறைபோயினார். They became bewildered

அறிவன், *s.* A wise man, a skilful or learned person, அறிவுடையோன். 2. An artificer, கம்மாளன். 3. The planet Mercury, புதன். 4 The twenty-sixth lunar mansion, உத்திரட்டாதிநாள். 5. The planet Mars, செவ்வாய். 6. God, கடவுள். 7 Argha, அருகன். 8. Vishnu, விட்டுணு. 9. Siva, சிவன். (*p.*)

அறிவனாள், *s.* The twenty-sixth lunar mansion.

அறிவாகரன், *s.* A person of profound erudition; [*ex* ஆகரம், seat] (*p.*)

அறிவாளன்—அறிவாளி, *s.* A wise, skilful or intelligent person.

அறிவிலான்—அறிவிலி—அறிவில்லான்—அறிவீனன், *s.* An ignorant person, one without spiritual knowledge.

அறிவில்லாமை—அறிவின்மை—அறிவீனம், *neg. v. noun.* Ignorance.

அறிவுகொடுக்க—அறிவுகொளுத்த, *inf.* To impart instruction, teach, instruct. 2. To allow a lucid interval, as to a dying person after a season of stupor, delirium, &c.

அறிவுகொடுத்துக் கொல்லும். (Death, disease, &c.) will allow a lucid interval and then kill (him.)

அறிவுசொல்ல, *inf.* To communicate instruction, give good advice, exhort.

அறிவுடைமை, *v. noun.* Knowledge, the possession of knowledge.

அறிவுணர்த்த—அறிவுபயிற்ற—அறிவுறுத்த, *inf.* To instruct, communicate instruction.

அறிவுதிக்க, *inf.* To dawn as wisdom.

அறிவுபிறக்க, *inf.* To dawn as knowledge in the mind, to become instructed, enlightened, informed. 2. To be restored as the senses, consciousness, &c.

அறிவுப்பயிற்சி, *s.* Education.

அறிவுமயக்கம், *s.* Loss of consciousness.

அறிவுமயங்க, *inf.* To faint, lose consciousness either by swooning, fits, sleep, or the approach of death, &c. 2. To be surprised.

அறிவுள்ளவன், *s.* A wise or skilful person. 2. A grateful person.

அறிவொப்புக்காண்டல். *v. noun.* Questioning to ascertain if another's views correspond with one's own (*p.*)

நுண்ணறிவு, *s.* Minute or exact knowledge.

பேரறிவு, *s.* Perfect knowledge.

சிற்றறிவு, *s.* Imperfect knowledge.

அறு, *num. adj.* Contraction of ஆறு, six, used in combination.

அறுகால்—அறுபதம், *s.* A bee or beetle, வண்டு (*p.*)

அறுகாற்பீடம், *s.* A pedestal of an altar, or the altar sacred to மீனாட்சி at Madura—of mystic virtues.

அறுகுணன், *s.* God, கடவுள். (*p.*)

அறுகோணம், *s.* A hexagon, hexangular figure.

அறுசரம், *s.* A sweet sounding lute. (*p.*)

அறுசுவை, *s.* The six flavors.

அறுதொழிலோர், *s.* Brahmans. See தொழில். (*p.*)

அறுநூறு, *s.* Six hundred.

அறுபது, *s.* Sixty, six times ten, அறுபான்.

அறுபத்துநாலடிச்சிந்து, *s.* The best kind of சிந்து, odes of sixty-four lines.

அறுமீன்—அறுவாய், *s.* The pleiades regarded as six stars being the third lunar constellation of the Hindus, கார்த்திகைநாள். (*p.*)

அறுமீன்காதலன், *s.* Skanda, குமரன்.

அறுமுகன், *s.* Skanda, குமரன்.

அறு, கிறது, ந்தது, ம், அற, *v. n.* To be parted, detached, separated; to break as a rope, அறுபட. 2. To cease, become extinct, perish, end, vanish, அழிய. 3. To be decided, ended, தீர. (*c.*)

அற, *inf.* [*used adverbially.*] With a verb it expresses; 1. Wholly, entirely, quite, முழுதும். 2 Intensely, excessively, மிகவும். 3. Negation, being without, as குற்றமற, without fault.

அறச்செட்டுமுழுநஷ்டம். Selling things too dearly will cause entire loss; i. e. avarice causes loss.

அறப்படித்தான். He has learnt all perfectly.

எழுத்தறவாசி. Read with distinct articulation.

அறக்கட்ட, *inf.* To tie tightly, இறுகக்கட்ட. 2. To monopolize, ஒருமிக்கக்கொள்ள.

அறக்காய, *inf.* To be over-dried, over-boiled, over-heated.

அறக்கூட்ட, *inf.* To sweep clean or thoroughly.

அறக்கூர்மை, *s.* Excessive sharpness as of a writing style.

அறச்சிவப்பு, *s.* Deep red, extremely red.

அறச்சிறியது, *appel. n.* The smallest.

அறப்பாடல், *v. noun.* [*commonly*, அறம்பாடல்] Composing poetry containing imprecations or spells —*Note.* Verses of this kind are supposed sometimes to be made without design, and thus to injure the maker and others

அறப்பார்க்க, *inf.* To examine thoroughly, sift. 2 To take measures to defeat, ruin or injure one by defamation.

அறமிருந்தால், *v. part.* At most, at the utmost, by any means, with the greatest effort.

அறமிருந்தாலுமவரட்டும் If it must come (if no effort will avert it) let it come.

அறவிளக்க, *inf.* To polish thoroughly.

அறவூத—அறவைக்க, *inf.* To refine metals by fire, புடமிட.

அருவிலை, *s.* An exorbitant price.

அறுகுறை, *s.* A headless body, கவந்தம.

அறுந்தருணம், *s.* Emergency, exigency.

அறுநொதொகை, *s.* A sum, number, &c. in dividing, in which there is no remainder.

அறுவாய், *s.* The parting made in sawing a piece of timber. 2 The opening of a cut or wound 3. A junction, a conjunction of two periods of time, extremity, end 4 Deficiency, what is wanted to complete a whole; [*ex* அறு, parted, *et* வாய், opening]

அறுவாய்நிறைந்தவிர்மதி. The bright moon whose waning is restored.

அற்றறுதி, *s.* A complete end, entire ruin.

அற்றறுதிபற்றறுதியாய்விட்டது. All communion is withdrawn.

அற்றன், *s.* A poor man, தரித்திரன். 2. A sage, முனிவன்.

அற்றுப்போக, *inf.* To be lost, to cease to be

தடையற, *inf.* [*used adverbially.*] Without impediment.

அறவு, *v. noun.* Cessation, ceasing, extinction. 2. Parting, separation, breach.

அறவுளி, *s.* Incantations performed over a sick person in order to restore him. 2. Cessation, end, முடிவு

அறுதல, *v. noun.* Finishing, liquidating a debt. 2 *s.* A broken thread, string, rope, bandage, &c. அறுந்திருப்பது 3. A mean, despicable or faulty person, உதவாதவன்.

அந்தஅறுதலையிங்கேவரவிடலாகாது. You must not allow that vagabond to be here.

தாம்புமறுதல் தோண்டியும்பொத்தல். A broken rope and a leaky water-pot.

அறுதலி, *s.* A widow, கைம்பெண்; [*ex* அறுதல, being plucked off (the marriage jewel), *et* இ, fem. termination; or அற, torn off, *et* தலி, contracted from தாலி, the badge of marriage.]

அறுதலிமகனுக்கங்கமெல்லாஞ்சேஷ்டை. The son of a widow is mischievous throughout his whole frame.

அறுதி, *v. noun.* End, close, termination, முடிவு. 2 Decision, decisiveness, determination—as a decisive sale, entire renunciation of a title to landed property, தீர்வு. 3 *s.* The purchaser's possession or title to property purchased, விற்கிரயசீட்டு. 4 Absence, non-existence, இல்லாமை. 5. Death, சாவு.

அறுதியாய்ப்போயிற்று. It is settled, completed, ended.

அறுதியிட்டுச்சொன்னான். He spoke decisively.

நமக்குத்கிடைப்பது நமக்கறுதி Thus much is realized and we shall not have to part with it.

அந்தப்பழக்கத்தைநானறுதியாய்விட்டுவிட்டேன். I have relinquished that custom entirely

அறுதிக்கரை, *s.* The proper and just division or distribution of land

அறுதிச்சாதனம—அறுதியுறுதி, *s.* A deed of transfer, அறுதிச்சீட்டு.

அறுதிச்சொல், *s.* A decisive word or sentence.

அறுதிப்பங்கு, *s.* What is given in full of all demands, a final allotment.

அறுதிப்பாடு, *s.* Being accomplished finished, decided

அறுதியிட, *inf.* To determine, to point a day, &c.

அறு, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To cut off, part asunder, cut or break off as a string, வெட்ட. 2 To reap, நெல்முதலியவைவகிய 3. To disjoin by cutting or untying—as the marriage string, to separate, sever, நீக்க 4. To extirpate, exterminate, வேரோடழிக்க 5 To saw asunder, வாளால்அறுக்க. 6 To kill by severing the wind-pipe of beasts, &c., to slay, கழுத்தறுக்க. 7 To burrow, excavate, form subterraneous passages, சுரங்கமறுக்க. 8. To mould bricks, செங்கலறுக்க 9. [*with* கணக்கு.] To settle accounts, தீர்க்க. 10. [*with* வகை.] To explain, define things clearly, finish a dispute, தீர்மானிக்க. (*c.*)

அறுத்தகோழி துடிக்குமாப்போல. Agitated (with sorrow, anxiety, &c,) as a fowl with its throat cut.

அறுத்தறுத்துப்பேசுகிறான். He speaks distinctly. 2. He speaks decisively. 3. He uses cutting words

தடையறுத்துக்கொடுப்பேன். I will remove the obstacles, obviate objections, break the enchantments which prevent success —as in fishing, &c.

வீரனுமவனறுதலையறுத்தான். And Veeran cut off his head.

இருளறுத்தெழுஞாயிறு. The rising sun which exterminates the darkness.

அறுமணை, *s.* An instrument for cutting vegetables, fish, &c. 2. A slut, slatterer. 3. A woman ugly or deformed in features. (*c.*)

அறுவடை, *v. noun.* The act of reaping the corn.

அறுவரி, *s.* A tax paid at fixed times.

அறுவிதி, *s.* Decision.

வழக்கறுக்க, *inf.* To decide a case.

ஆடறுக்க, *inf.* To slay sheep.

அறுப்பு, v. noun. Sundering, separating, cutting a part, reaping, &c, அரிகை 2. A piece, section, அறுத்ததுண்டு. 3. An imprecation of widowhood—in allusion to the sundering of the marriage ornament at the death of the husband, தாலியறுக்கை 4. The opening of a wound, an open cut, &c, அறுவாய். 5. The opening made in sawing a piece of timber, மரமறுக்கும் வாய் 6 Confutation, refutation of another's arguments, அடசேபிக்கை

அறுப்புக்காலம், s. The time of harvest.

அறுப்புண்ண, inf. To be cut asunder, to be divided, be severed by cutting.

அறுகு, s. A kind of grass deemed sacred to Ganesa and others, தூர்வை Agrostis linearis, L. (c) 2. (p) A lion, சிங்கம். 3. The yali—a fabulous beast, யாளி. 4. Male tiger, ஆண்புலி. 5. An elephant, யானை.

அறுகரிசி, s. Sacred grass and rice combined and put on the thighs, shoulders and heads, of the new married pair, at the time of marriage, as an auspicious ceremony.

உப்பறுகு—கொடியறுகு—ஆனையறுகு—கூந்தலறுகு—வெள்ளறுகு—சிற்றறுகு, s. Different kinds of அறுகு.

அறுபதம், s. A plant, கையாந்தகரை, Eclipta prostrata, L.

அறும்பு, s. Scarcity of corn, dearth, பஞ்சம். 2. Wantonness, wickedness, துஷ்டத்தனம்.

அறும்பன், s. A wicked fellow.

அறுவை, s. A cloth, ஆடை. 2. The fourteenth lunar constellation, சித்திரைநாள். (p.)

அறை, s. The sound of a letter, எழுத்தினோசை. 2. A word or sentence as uttered (not as written), சொல். 3. A rock, பாறை. 4. Peak of a mountain, மலையுச்சி. (p.) 5. A room, a chamber, cell, a separate apartment of a house, அறைவீடு. 6. (c.) Drawer of a box or otherwise, பெட்டியறை. 7. (p.) The apartment in a chessboard, அரங்கு. 8. The cells in a bee-hive, தேனடையறை. 9. Hanging ornaments, தூக்கங்கள். 10. A curtain, திரைச்சீலை. 11. An excavation, cavern, முழைஞ்சு.

அறைகுறை, s. Wants, necessities, troubles.

அறைகுறைபார்க்க, inf. To repair damages.

அறைகூவ, inf. To challenge, summon to combat. (p.)

அறைக்கட்டுக்கட்ட, inf. To build rooms and apartments in a house. 2. To construct a temporary temple on a certain festival.

அறைபோக, inf. To undermine, make an underground passage, கீழறுக்க. 2. To desert to an enemy.

அறைமுறையிட, inf. To complain, state one's wants and complaints.

அறையுங்குறையுமான, rel. part. Incomplete, unfinished, half-done. 2. Injured, loose, defective, torn.

அறைவீடு, s. A house with separate rooms or cells. 2. A room, chamber, room for security.

நிலவறை, s. A cellar, a dungeon.

அறை, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, v. a. To slap, strike with the open hand or with any thing flat, அடிக்க 2. To hammer a nail, &c., கடாவ 3. To beat a drum, முழக்க. 4 To beat as wind, also as a wave, to dash as a mountain torrent, மோத 5. (p) To speak, say, declare, சொல்ல

ஆணியறைய, inf. To drive a nail.

பறையறைய, inf. To beat a tom-tom

கன்னத்திலறைய, inf. To beat on the cheek.

அறை, v. noun. A slap with the hand, a blow with a hammer, &c., அடி 2. A gust of wind, காற்றடிக்கை 3 The dashing of a wave or of a mountain torrent, அலையடிக்கை. 4. The beating of a drum, பறையடிக்கை.

அறையுண்ண, inf. To be struck.

மண்ணறை, s. Smearing clay on a wall, daubing as plaster, throwing or clapping on, &c.

அறைநகினா, s. A species of கீரை. Amaranthus tristis, L. See under கீரை. (c.)

அற்கல், s. Knowledge, அறிவு. (p.)

அற்கு, கிறேன், அற்கினேன், வேன், அற்க, v. n. To be permanent, to remain, endure, நிலைக்க. (p.)

அற்கா வியல்பிற்றுச்செல்வம் அதுபெற்றாலற்குப வாங்கேசெயல். Riches are not permanent in their nature; if you get them, do with them what will prove permanent; i. e. practise virtue.

அற்கல், v. noun. Duration, permanency.

அற்காமை, neg. v. noun. Want of permanence, instability. 2. Ignorance.

*அர்ப்பணம், s. Oblation, delivering, offering, &c., காணிக்கைசெலுத்துகை. Wils. p. 71. ARPAN'A. (p.)

சுவாமிக்கர்ப்பணமாச்சுது. The offering has been made to God.

அர்ப்பணஞ்செய்ய, inf. To make an offering.

கிருஷ்ணார்ப்பணம், s. An offering to Krishna.

இராமார்ப்பணம், s. An offering to Rama.

சிவார்ப்பணம், s. An offering to Siva.

*அற்பம், s. Littleness, any thing of trifling import, of small consequence, insignificance, சிறுமை. 2. Inferiority, a trifle, இழிவு. Wils. p. 74. ALPA. 3. Slightness, இலேசு. 4. (p.) A dog, நாய்.

அற்ப ஆசை கோடிதவத்தைக்கெடுக்கும். The coveting of a small thing destroys the penance of years.

இதொரு அற்பகாரியம். This is a trifling thing.

அற்பசங்கை—அற்பாசமனம், s. The act of making urine, modestè—in reference to those who wear the string.

அற்பத்தனம், s. Vileness, meanness.

அற்பபுத்தி, s. Low wit, folly, silliness.

அற்பமாய், adv. Meanly, basely, vilely

அற்பன், s. (pl. அற்பர்.) An inferior, low-caste or ill-bred person, a mean person.

அற்பனுக்குப்பவிசுவந்தால் அர்த்தராத்திரியிற்குடைபிடிப்பான். If a mean person has obtained wealth, he will carry an umbrella even at midnight.

அமளி, s. A bed, mattress, &c. for sleeping on, மஞ்சம், படுக்கை. (p.)

*அர்பபருத்தம், s. Plantain, வாழை. (p.)

அர்ப்பிதம், s. That which is given as an offering, காணிக்கையாகக்கொடுக்கப்பட்டது. Wils. p. 72. ARPITA. (p.)

அற்பு, s. Affection, love, friendship See அன்பு, of which this is another form. (p.)

*அற்புதம், s. Miracle, what excites wonder or astonishment, அதிசயம Wils p 20 ADBHUTA. 2 A hundred millions, ஒரெண். Wils. p. 72. ARBBUDA. 3. (p.) Beauty, அழகு 4. Wisdom, ஞானம்.

அற்புதமூர்த்தி, s. The Deity or performer of miracles, the wonder-working or wisdom-embodied God.

அற்புதர், s. Wise men, sages. 2. Smiths, artificers, mechanics of five kinds.

அற்புதவாதம், s. A convulsive disease by which the body is distorted, ஒரு வாதரோகம்.

அற்புதவுருவகம், s. A kind of mixed metaphor.

அற்புதவுவமை, s. [in rhetoric.] A species of simile, a comparison of what cannot take place.

அற்புதன், s. The Supreme Being, God the wonderful. 2. Vishnu. 3. Siva. 4. An artificer.

அற்புதாகமம், s. The apocalypse. (Besch.)

அற்றம், s. Leisure, opportunity, சமயம். 2. Distraction, stupor, சோர்வு. 3. Secrecy, a secret, மறைவு. 4 Ruin, அழிவு. 5. Leanness, மெலிவு. 6. Truth, உண்மை. 7. Fear, அச்சம்; [ex அறு.] (p).

அற்றத்துக்குத்தக்கது. According to one's present means.

அற்றமறைத்தலோ புல்லறிவுதம்வயிற் குற்றமறையா வழி. It is vain to cover our nakedness, (small faults) while our crimes are exposed to view; i. e. not relinquished.

அற்று. A symbolic verb or a particle of similitude, as, so, like, &c.. அத்தன்மைத்து. 2. An expletive சாரியை, chiefly employed in declining neuter plurals in அ, as அவற்றால், by them. (p.)

பாலொடுதேன்கலந்தற்றே. Like honey mixed with milk.

பலவற்றுக்கோடு, s. The branches of many (trees) or the horns of many (beasts.)

அற்றை, s. [ex அன்று.] That day, generally used adjectively, அன்றைத்தினம். 2. [prov.] Smallness, அற்பம்—as அற்றைக்கூலி, that day's hire, i. e. hire for the day, trifling wages.

அற்றைவரைக்கும். Till that day.

அற்றைக்காரியம், s. A little thing.

அற்றைவாக்கியம், s. The moon's tabular longitude, two hundred and forty-eight of which, are registered in the Panchanka Vakia—it is always to be added to (மதித்துருவம்.) Mathithur ram

*அனகம், s. [priv. அந், et அகம், sin] Sinlessness, purity, பாவமின்மை. Wils p. 25. ANAG'HA. (p)

அனகன், s. The Deity, the Supreme Being, the sinless one, கடவுள் 2. Argha, அருகன்.

அனங்கம், s. A running flower plant, Arabian jasmine, மல்லிகை, Jasminum sambac, L 2 Another flowering runner, இருவாட்சி. (p)

*அனங்கன், s. [priv. அந், et அங்க, body] Kama, the Hindu cupid, மன்மதன் Wils. p. 25 ANANGA. (p)

*அனந்தம், s. [priv. அந், et அந்த, end] Immensity, அளவின்மை. Wils. p 26 ANANTA. 2 (p) Ether pervading all space, the first of the five elements and that into which, at the termination of things, all become involved, ஆகாயம் (அமர) 3. A number—one hundred thousand quintillions, பதுமகோடிகோடாகோடி. 4. Gold, பொன். 5 One of the thirty-two kinds of arsenic, கோளகபாஷாணம்.

அனந்தநாதன், s. Lord of all.

அனந்தமுடிச்சு, s. A gold-ornament worn by females.

அனந்தலோசனன், s. The deity. 2. Buddha.

அனந்தவிசயம், s. The shell of D'harmaraja; [ex விஜய, victory] Wils. p. 26. ANANTAVIJAYA

*அனந்தன், s. The deity, கடவுள், 2 Vishnu, விட்டுணு. 3. Argha, அருகன். 4. Balarama, பலதேவன். 5 One of the eight நாகம், அட்டநாகத்தொன்று. 6. Siva. சிவன் 7 The king of serpents, ஆதிசேடன். Wils. p. 26. ANANTA. (p.)

அனந்தசயனம், s. The chief of the Naga or serpent race, as the couch of Vishnu, சயனம். 2. A town, ஒரூர்

அனந்தசயனன், s. Vishnu, விட்டுணு.

அனந்தவிரதம், s. A ceremony in honor of Vishnu. Wils. p.26. ANANTAVRATA.

அனந்தை, s. Parvati. 2. The earth. Wils. p. 26. ANANTA.

அனந்தர், s. Drowsiness, stupor, loss of consciousness, delirium, derangement, மயக்கம். 2. Sleep, நித்திரை 3. Bile, பித்து. 4 A peacock's crest, மயிற்குடுமி. 5. The பருத்தி shrub (p.)

அனந்தல், s. Sleep, soft or gentle sleep, particularly the morning sleep, உறக்கம். (p.)

அனந்தலாடேல். Indulge not morning sleep.

அனந்தற்பத்தி, s. An arbor to rest in during the heat of the day.

*அனலம், s. Fire, நெருப்பு. Wils. p. 27. ANALA. 2. Heat, உட்டணம். 3. One of the twenty-eight Agamas, சிவாகமமிருபத்தெட்டினொன்று; [ex அந், to be.] (p.)

*அனலன், s. The god of fire, அக்கினிதேவன். 2. One of the eight வசுக்கள். Wils. p. 27. ANALA. (p.)

அனலு—அனல், கிறேன், அனன்றேன், வேன், அனல, v. n. To glow, be hot, to cause heat as the sun, fire, fever, or disease in the system, &c., வெம்மையுற. 2. To blaze, flame, எரிய.

அனல், s. Heat as of fever, warmth, a glow, உட்டணம் 2 (p) Fire, தீ. 3. One of the twelve afflictions which a living body suffers, உயிர்வேதனையிலொன்று

அனலசனபட்சி, s. A bird said to devour burning coals, &c, the ostrich, தழல்விழுங்கி (p.)

அனலி, s. The sun, சூரியன். (p)

அனலேறு, s [ex ஏறு, entering.] The thunderbolt. (p)

அனலோடுவேந்தன், s. A kind of native arsenic.

அனல்வீச, inf. To flame, be heated by taking spices, &c.

அனற்பொறி, s. A spark of fire. (p)

வடவனல், s. The submarine fire, வடவாக்கினி. (p.)

*அனவரதம், s. [priv. அந், et அவரத, stopped, ceased] [used adverbially] Always, continually, eternally, எப்பொழுதும். Wils p. 28. ANAVARATA.

அனற்று, கிறேன், அனற்றினேன், வேன், அனற்ற, v a To heat, make hot, give heat, சுட. 2. To burn, எரிக்க (p)

*அநாகதம், s [priv. அந், et ஆகத, beaten.] One of the six ஆதாரம் or mystical chakras, situated in the heart, ஆறாதாரத்தொன்று. Wils p. 29. ANAHATA. (p)

*அநாசாரம், s. [priv அந், et ஆசார, civility] Irregularity, nonconformity to the shasters, ஒழுக்கமின்மை. 2 Incivility, impoliteness, உபசாரமின்மை. 3 Ceremonial defilement, சுத்தமின்மை. Wils. p. 28. ANACHARA.

*அநாதரம், s. [priv. அந், et ஆதர, respect] Disregard, inattention, disaffection, அலட்சியம் Wils p 28 ANADARA. 2 Being without aid, helplessness, சகாயமின்மை. (p)

அநாதரவு, s. [corruption of அநாதரம்] Disrespect, அலட்சியம் 2 Helplessness, being without aid, உதவியின்மை (p.)

என்கதைக்கு அநாதரவுபண்ணனி. Not treating my story with respect

*அநாதி, s. [priv. அந், et ஆதி, beginning.] That which has no beginning, ஆதியின்மை Wils. p. 28. ANADY. 2. (p) [in grammar.] Priority to the immediate cause—as cotton to cloth made from it, the latter being preceded by the former; or a Sanscrit word to the same in Tamil characters, where the Tamil letters are ஆதிகாரணம், and the Sanscrit அநாதிகாரணம். 3. கடவுள். 4. Siva, சிவன். 5. Vishnu, விட்டுணு.

அநாதிகாரணம், s. First cause or the cause of secondary causes—as cotton of cloth, thread, &c. (p)

அநாதிநாதம், s. One of the nine சித்தர். (p.)

அநாதிமுத்தன், s. One eternally free from births and their attendant entanglements; i. e. the Supreme Being, கடவுள். (p.)

*அநாரதம், adv. [priv. அந், et ஆ, prefixed to ரம, to be pleased, et கத, afflicted, having no cessation.] Always, eternally, எப்பொழுதும். Wils p. 29. ANARATA. (p.)

*அநாவிருஷ்டி—அநாவிருட்டி, s. [priv அந், et ஆ, before, et விருஷ்டி, rain] Drought, மழைக்குறைவு. Wils. p. 29. ANAVRISHTI. (p)

*அநாவிலம், s. [priv. அந், et ஆவிலம், turbidness] A name of Venus the planet, சுக்கிரன். (இரேவதி.) (p.)

அனிச்சம்—அனிச்சை, s. A species of sensitive tree, celebrated by poets, whose flower droops when exposed or even smelled, அருப்பலம் (p.)

*அனிச்சை, s. [priv. அந், et இச்சா, desire] Want or absence of desire, aversion, indifference, suppression or extinction of the sensual or earthly desires, இச்சையின்மை. Wils. p 29 ANICHCHHA. (p)

*அனிட்டம்—அனிஷ்டம், s. [priv அந், et இஷ்ட, pleasure] Unpleasantness, unacceptableness, விருப்பமின்மை. Wils p. 30. ANISHTA

*அனிலம், s [ex அந், to breathe, et இல, ...] Air or wind, காற்று Wils p. 30 ANILA 2 Birth, பிறப்பு (p)

அனிலநாள், s. The fifteenth and sixteenth lunar asterisms, சோதிநாள், and விசாகநாள்.

அனிலன், s. God of the wind, வாயுபகவான் 2 The name of one of the vasus, அட்டவசுக்களிலொருவன். Wils. p 30. ANILA 3 The name of a giant, ஓரிராக்கதன்.

*அனீகம்—அனீகினி, s. [ex அந், et ஈக] (sometimes written, அநீகம்) An army, சேனை 2 A certain division of an army or force, one tenth of an அக்குரோணி. Wils p 30. ANEEKA and ANEEKINEE. (p)

அனீசம், s. Star-anise, பெருஞ்சீரகம் Illicium anisatum, L.

*அநு, s. [sans. அநு.] The jaws, mandibles, கதுப்பு. Wils. p. 968. HANU. 2. prep Following close, succeeding, together, தொடர்ச்சி. 3. Alliteration in poetry மோனை 4. Like, equal to, சமம் 5 A prefix to words from the Sanscrit implying after, like, in the same manner, with, together with, severally, each by each, &c. Wils. p 31 ANU. (p)

அநுகமனம் s Accompanying, உடன்போகுதல். Wils. p. 31. ANUGAMANA.

அநுகரணம், s. Imitation, doing a thing like another, ஒன்றுபோற்செய்கை. Wils p. 31. ANUKARAN'A.

அநுகரணவோசை, s. Imitative sound.

அநுகூலம், s. Favor, auspices, kindness, propitiousness, விகிதமின்மை. 2. Success, prosperity, the accomplishment of an object, a happy issue, consummation, காரியசித்தி. Wils. p 31. ANUKOOLA.

இரண்டுபேருக்கு மநுகூலம்போலே தோன்றி. Appearing favorable to both parties.

அநுகூலப்பட, inf. To succeed, be successful.

அனுகூலன், s. Patron, benefactor. 2. (சவைகதொதற) A husband who does nothing in breach of his faith to his wife—one of the four சிவைகாரநாயகா

அனுகூலி, s. Patron, benefactor.

அனுகோதம், s. (Anat.) Cerebellum

அனுக்கிரகம், s. Favor, grace, benignity, அருள். Wils p 32 ANUGRAHA. 2. Illumination of souls,—one of the five acts ascribed to Siva, பஞ்சகிருத்தியத்தொன்று. See கிருத்தியம்.

அனுக்கிரககர்த்தா, s. The gracious Creator

அனுக்கிரகஞ்செய்ய—அனுக்கிரகம் பண்ண, inf. To exercise favor, be merciful.

அனுக்கிரகாங்குரம், s. The sprouting of grace

அனுக்கிரகிக்க, inf. To be gracious, benignant, to bestow favor, show kindness, grant, be propitious, அருள்செய்ய.

அனுக்கிரகிப்பு, v. noun. Favoring, aiding.

அனுக்கிரமம், s. Order, regularity, train, கிரமம் Wils. p 31. ANUKRAMA

அனுசந்தானம், s. Search, inquiry, investigation, ஆராய்வு. 2. Meditation, contemplation (on an image of the deity) in the mind, விடாயோகம். Wils. p. 36. ANUSAND'HANA.

அனுசந்தானம்பண்ண, inf. To fix an arrow in the bow, வில்லிலம்பு ட.

அனுசந்திக்க, inf. To contemplate, meditate, விடாதுதியானிக்க. 2. To attach constantly as the arrow to the bow, அம்பிடைவிடாமற்பிரயோகிக்க.

அனுசரணம்—அனுசரணை, s. Custom, habit, usage, conformity to usage, as, அனுசாரம். 2. Cleaving unto, பற்றி நடக்கை. 3. Attention, kindness, உபசாரம். Wils p. 36. ANUSARAN'A.

அனுசரன்—அனுசாரி, s. A follower, adherent, சார்ந்தோன். 2. A companion, assistant, உதவிக்காரன். Wils. p. 32. ANUCHARA and ANUCHARIN.

அனுசரிக்க, inf. To follow, practise, adhere to (a friend, a deity, religious opinion, &c.,) பின்பற்ற. 2. To worship, serve, reverence, வழிபட. 3. To celebrate, observe, keep a day, rite, &c., கொண்டாட. 4. To apply, wait upon, make persevering application to, ஏச 5 To join one's party, embrace one's opinion, unite with one, become a proselyte to, சேர.—Note. Perseverance is always implied; [ex அனுசாரம்.]

இராசாவை யனுசரித்துப்பட்டம்பெற்றேன். By continual application to the king, I have obtained promotion.

அனுசரிக்கை—அனுசரிப்பு, v. noun. Following, celebrating, worshipping, &c.

அனுசன்—அனுசாதன், s. A younger brother, தம்பி. Wils. p. 32. ANUJA and ANUJATA. (p.)

அனுசாரம், s. Adherence to custom, following after, accompanying, &c., தொடர்தல். Wils. p. 36. ANUSARA. 2. Retrogression of a planet, வக்கிரம்.

அனுட்டானம்—அனுஷ்டானம், s. Exercise of prescribed daily duties, performance of religious rites, அனுட்டிப்பு, [ex அனு, according to, et ஸ்தா, stay] Wils. p 36. ANUSHTANA.

அனுட்டானச்செம்பு, s. A pure pot used in the daily worship.

அனுட்டிக்க, inf. To perform religious rites and ceremonies—as fasting, penance, bathing, repeating incantations, &c. விரதமுதலியவநுசரிக்க. 2. To practise, habituate one's self, observe, விடாதுதொடர

துராசாரமனுட்டித்துக் கெட்டுப்போனான். By an evil course of life he was ruined.

அனுட்டிப்பு, v. noun Performing, practising, (religious rites, &c) observance.

அனுதினம். Daily, எப்பொழுதும். Wils. p. 32. ANUDINA.

அனுதினமும். Day by day, every day.

அனுபந்தசதுஷ்டயம்—அனுபந்தம், s Union, connection, இசைவு Wils. p. 34. ANUBUNDHA The four அனுபந்தம் or properties of a book to be mentioned in the preface are, விடயம் contents; சம்பந்தம், order, பிரயோசனம், object, and அதிகாரி, persons for whom intended.

அனுபல்லவி, s. The stanza immediately following the chorus in the species of verse called பதம் See முன்றிலைப்பல்லவம்.

அனுபவம், s. Feeling, experience, enjoying or suffering the results of actions done in former births. Wils. p 34. ANUB'HAVA.

அனுபவப்பட, inf. To be realized, 2. To be attended with success.

அனுபவிக்க, inf. To enjoy, suffer, experience good or evil, enjoy or suffer the effects of actions performed in former births, enjoy the benefit of, துய்க்க; [ex அனுபவம்.]

சுகதுக்கங்களிரண்டையுமநுபவிக்கிறோம். We experience both joy and sorrow.

ஒருவனவீட்டைப்பத்துவருஷம் பரந்தாண்டனுபவித்தாலவ்வீடவனதே. If any one have the possession of the house of another for ten years, and this be generally known, the house becomes his.

அனுபவிப்பு, v. noun. Enjoying, suffering, experiencing.

அனுபாகம், s. (Anat.) Maxillary portion; [ex அனு, jaw.]

அனுபானம், s. A fluid vehicle in medicine, drink taken with or after medicine. 2. An ingredient to take with, or after medicines, as sugar, &c. Wils. p. 33. ANUPANA.

அனுபூதி, s. A boon or blessing obtained from the Supreme Being connected with or leading to final bliss, divine knowledge, favor, grace in reference to divine things. 2. Superhuman knowledge ascribed to or obtained from Siva. Wils. p. 34. ANUB'HOOTI. 3. Sentiment, சித்தம்.

அனுபோகம், s. Experience, practice, அப்பியாசம். 2. Enjoyment or suffering, அனுபவம். 3. Delight, mutual delight, இன்பம். 4. Venery, புணர்ச்சி.

அனுபோகிக்க, inf. To enjoy, have mutual delight, sexual intercourse, experience good or evil

அனுமதி, s. Assent, approbation, consent, சம்மதி 2 Order, command, கட்டளை Wils. p. 34. ANUMATI.

அவருடைய அனுமதிப்படி. By his order or in his name.

அனுமரணம், s. The voluntary death of a widow on the funeral pile with the deceased husband, உடன்கட்டையேறுகை Wils. p 34. ANUMARAN'A. 2 A system of architecture. See சிற்பநூல்.

அனுமானம், s. Inference, illation—one of the modes in logic of arriving at a conclusion, as from smoke to infer the presence of fire, காரியத்தாற்காரணமறிகை. Wils. p 34 ANUMANA. Some reckon the following four kinds, viz.. 1 தன்பொருட்டனுமானம், 2. பிறர்பொருட்டனுமானம். 3. அன்னுவயவனுமானம் 4. வெதிரேகவனுமானம். In அனுமானம் the four are; 1 [illegible], inference of an existing cause from sight of the effect, as of fire from the appearance of smoke. 2. [illegible], inference of the existence of a thing or reality of a thing by the presence of another, which is not wholly conclusive but probable and consistent. 3. [illegible], inference of a past cause from a present effect—as fields in the rivers show that torrents have fallen on the mountains. 4. [illegible], inference of a future effect from a present cause—as that rainy clouds will bring rain. Another. 1. [illegible], inference of a thing from previous knowledge of its properties—as when we see a flower, we identify it from its smell. 2. [illegible], inference from an inference as when we infer that a man is learned from his mode of treating a subject. 3. ஆகமவனுமானம், inference from the rules of Agamas—as the punishment is owing to former deeds. 2. Doubt, hesitancy uncertainty, conjecture, சமுசயம்.

அனுமானப்பிரமாணம், s. One of the eight laws of evidence, inference, காரியத்தாற்காரணமறிக்கைப்பிரமாணம்.

அனுமானிக்க, inf. To neigh as a horse, குதிரைகனைக்க. 2. To doubt, hesitate, சந்தேகிக்க. 3. v. a. To imagine, infer, understand or determine by inference, காரியத்தாற்காரணமறிய.

அனுமானிதம், v. noun. The neighing of a horse.

அனுமேயம், s. The thing sought to be known as fire which is infered from smoke. Wils. p. 34. ANUMEYA.

அநுமை, s. [in logic.] Inference, conclusion from premises, அநுமானத்தி. Wils. p. 34. ANUMA. 2. Front of the temples close to the back of the eye, கடைக்கண்ணிடைப்பொருட்டு.

அனுராகம், [ex ரஞ்ச, desire.] Attachment, fondness, faithful love of a husband and wife. Wils. p. 35. ANURAGA.

அனுராகபோகம் s. Sexual enjoyment.

அனுராகமாலை s. A poem.

அனுரூபம், s. Likeness, resemblance. Wils. p. 35. ANUROOPA.

அநுலோமசன்—அநுலோமன், *s* The child or descendant of a high caste father by a low caste mother; [*ex* லோம hair of the body] Wils. p. 35. ANULOMAJA.

அநுவக்கிரம், *s.* The transit of a planet in retrogression into the preceding sign.

அநுவக்கிரேஷ்டம், *s.* The quantity expressed by இஷ்ட, 3° 20.

அநுவதிக்க, *inf.* To repeat what has been said before, திரும்பச்சொல்ல.

அநுவாதம், *s.* Repetition of a reason or argument—opposed to புரோவாதம, வழிமொழிகை. 2. Abuse, reviling, நிந்திக்கை; [*ex* வத, to speak] Wils. p. 35. ANUVADA.

அநூர்த்துவாஸ்தி, *s.* (*Anat.*) Upper maxillary bone.

அநுகம், *s.* Red sandal wood, செஞ்சந்தனம், Pterocarpus santalinus.

அநுக்கம், *s.* Suffering, distress, pain, grief, வருத்தம். 2. Lethargy, indolence, சோம்பு 3. Fear, பயம். 4. Sandal tree, சந்தனமரம் 5 A snake, பாம்பு 6 Weakness from fever, &c., வாட்டம் (*p.*)

அநுக்கமாகப்பேசினான். He spake with a weak voice.

அநுக்கமாகவாசிக்கிறான். He reads mumblingly.

அநுக்காட்ட, *v. n. inf.* [*prov.*] To appear slightly, சிறிதுதோன்ற. 2. To give a slight hint, சமிக்கைகாட்ட.

தேவதையநுக்காட்டிற்று. The possession returned to him and showed a few and slight symptoms.

காய்ச்சலநுக்காட்டிற்று. The fever was slight and of short duration.

அநுக்கு, கிறேன், அநுக்கினேன், வேன், அநுக்க, *v. a.* To distress, cause to suffer, oppress one, வருத்த (*p*) 2. To touch or strike undesignedly—as in the play, கொக்கான், ஒன்றோடொன்றுமுட்டச்செய்ய.

நீகக்குமலநுக்குமொழி... The lady whose cooil-bird-like voice, oppresses (by its sweetness) the sweet sugar-cane.

அநுக்கியடித்தல்—அநுங்கியடித்தல், *v. noun.* A play, ஒர்விளையாட்டு.

*அநுக்கை, *s.* Permission, order, command, உத்தரவு. Wils. p. 32. ANUJNA.

அநுங்கு, கிறேன், அநுங்கினேன், வேன், அநுங்க, *v. n.* To suffer pain, be in distress, affliction, &c., வருந்த. 2. To groan, sigh, moan with pain, புலம்ப. (*p.*) 3. [*prov.*] To read or speak with a mumbling tone, to mumble, mutter, மினுமினுக்க. 4. (*p*) To be weak or slight as fever, flame, &c., வாட. 5. [*prov.*] To be reluctant, unwilling, backward, இழுக்க. 6. (*c.*) To be touched undesignedly, causing a forfeit in the கொக்கான play, &c.; முட்டுண்ண.

அநுங்கம், *v. noun.* Groaning, moaning, புலம்புகை.

*அநுசிதம், *s.* [*priv.* அந், *et* உசிதம், *fitness.*] Impropriety, unfitness, தகுதியின்மை. Wils. p. 32. ANUCHITA. 2. Uncleanness, ceremonial impurity, abhorrence, அசுத்தம். 3. Falsehood, untruth, பொய்.

அவர்சொல்லுகிறஅநுசிதமாயிருக்கையை நாமெல்லாருடன்படலாமா? How can we agree to the impropriety which he proposes?

*அநுடம்—அநுஷம், *s.* The seventeenth lunar asterism, ஓர்நட்சத்திரம்.

*அநுட்டணம், *s.* [*priv.* அந், *et* உஷ்ணம், *heat.*] Idleness, supineness, சோம்பு—One of the seven பாதகம். 2. Coolness, வெப்பமின்மை. Wils. p. 36. ANUSHN'A

*அநுதாத்தம், *s.* [*priv.* அந், *et* உத், *high*, *et* ஆத்த, *pronounced.*] One of the three accents to be observed in reading the Vedas, (the grave accent.) 2. That which is unaccented, பரிஷ்கரிக்கப்படாதது. Wils p. 32. ANUDATTA. See உச்சாரணம். (*p*)

*அநுத்தம், *s.* A lie, falsehood, பொய் (*p.*)

*அநுபபத்தி—அநுபபத்தியேது, *s* [*priv.* அந், *et* உபபத்தி, *demonstration*] [*in logic*] Not supporting an assertion by good argument, inconclusive argumentation. 2 Non-completion, not effecting or accomplishing, failure Wils. p. 33. ANUPAPATTI.

*அநுபமம், *s.* [*priv.* அந், *et* உபமம்] Incomparableness, being without similitude as an attribute of the deity, the state of having no parallel, ஒப்பின்மை Wils p 33. ANUPAMA. (*p.*)

*அநுபமை, *s.* [*priv.* அந், *et* உபமை, *comparison*] Incomparableness, excellence, மேன்மை. 2 Female of the elephant at the south-west point, தென்மேற்றிசையானையின்பெண்யானை. See திக்கியானை. Wils. p. 33. ANUPAMA. (*p*)

*அநுபலத்தி—அநுபலத்தியேது, *s.* [*in logic.*] The absence of the cause inferred from the absence of the effect—as, the absence of cold shows that there is no dew falling, காரியமின்மை காரணமின்மையைக்காட்டல்.

அநுப்பு, கிறேன், அநுப்பினேன், வேன், அநுப்ப, *v. a.* To send, despatch, send away, dismiss, remit, போகச்செய்ய. 2. To accompany one a little way out of respect, வழியனுப்பிவிட. (*c.*)

அநுப்பிவிட, *inf.* To send away, to dismiss.

அநுப்புவித்துக்கொள்ள, *inf.* To bid farewell, to take leave.

செய்தியநுப்ப, *inf.* To send a message.

வழியனுப்ப, *inf.* To accompany one a little way.

ஆளனுப்ப, *inf.* To send a messenger.

*அநுமந்தன்—அநுமன், *s.* Hanuman, ஆஞ்சனேயன். Wils. p. 968. HANUMAT.

அநுமி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To infer, ascertain, determine by inference, காரியத்தாற்காரணமறிய; [*ex* அநுமானம்.]

அநுவழி, *s.* Mercury—the planet, புதன். (*p.*)

*அநூரு, *s.* [*priv.* அந், *et* ஊரு, *thigh.*] A cripple, a lame man, முடவன். 2. Charioteer of the sun, சூரியனதேர்ப்பாகன். Wils. p. 37. ANOORU. (*p.*)

அநூரு. *s.* The planet Mercury, புதன். (*p.*)

*அநேகம், *s.* [*used as an adj*] [*priv.* அந், *et* ஏக, *one.*] Many, multiform, plural, much, பல., Wils p. 37. ANEKA. (*c*)

அநேகந்தரம், *s.* Many times, often.

அநேகம்பேர், or அநேகர், *s* Many persons.

அநேகாங்கவுருவகம், *s.* A figure in rhetoric, ஒன்றினைப்பலவுறுப்பாக்கியுருவகஞ்செய்தல். (*p.*)

அநை, *s.* A kind of flesh water-fish, ஓர்மீன். 2. (*p.*) Mother, தாய், (an abbreviation of அன்னை)

*அநைக்கியம், *s.* [*priv.* அந், *et* ஐக்கியம், *union.*] Want of union, anarchy, ஐக்கியமின்மை. Wils. p. 37. ANAIKYA. (*p.*)

அநைத்தும், *s.* Entireness, universality, all things, எல்லாம். (*p.*) *Note*—This and the following words receive the termination of the cases before the final syllable உம—as அநைத்தையும், &c.

அநைவரும்—அநைவோரும், *s.* All the persons, யாவரும்.

*அநைய—அன்ன. The crude form of a symbolic verb derived from the demonstrative அ, having two distinct uses. As a term of similitude, it is an affix but regularly conjugated in two forms, being complete in each, in all it persons, varieties and uses, as a verb, a participle, a noun, &c., the same as other symbolic verbs. It also expresses likeness to the person or thing indicated by the word to which it is affixed, உவமவுருபு. 2. It is sometimes equivalent to the simple pronoun, as, அன்னான். Such a man. (*p*)

Singular.

அநையன்—அநையேன். I am like.
அநையாய—அநையை. Thou art like.
அநையன்—அநையான். He is like.
அன்னான். Such a man.
அன்னாள். Such a matron.
அன்னது. Such a thing.

Plural.

அநையெம—அநையேம்—அநையோம். We are like.
அநையிர—அநையீர். Ye are like.
அநையர—அநையார். They are like.
அன்னார்—அன்னோர். Such persons.
அநைய—அநையன—அன்னவை. They (things) are like.

அநையமன்னாற்கழிவுமுண்டாங்கொலோ? Can such a prince ever be ruined?

பவளமன்னவாய. The coral-mouthed.

எம்மனோர்க்கியம்புமாறரிதே. It is not possible for mortals like me to declare, &c.

மயிலன்னாய You who are (elegant) as a peacock, (addressed to a lady.)

அன். An increment, ஓர்சாரியை—as, நடந்தனன். 2. A termination of the third person masc. sing. ஆண்பாற்படர்க்கைபொருண்மைவிகுதி. 3. A termination of the first person singular, தன்மையொருமைவிகுதி. 4. A termination of some appellative nouns, பெயர்விகுதி—as, மலையன். (*p.*)

அவன்வருவன். He will come.

யானவருவன். I will come.

அன்பகி, *s.* The சமுத்திரசோகி. A plant, Convolvulus, *L.*

அன்பு, *s.* Love, affection, attachment, friendship, நேசம். 2. Grace, favor, kindness, tenderness, தயை. 3. Desire, complacency, ஆசை.

அற்புத்தளை, *s.* The bond of love. (*p.*)

அற்பொருரு, *s.* Love embodied. (*p.*)

அன்பகன், *s.* A good hearted man; [*ex* அகம், heart] (*p.*)

அன்பன், *s.* A husband, கணவன். (*p*) 2. An associate, friend, beloved person, தோழன். 3. A pious man, தெய்வபத்தன்.

அன்புகாட்ட, *inf.* To manifest kindness, affection, benevolence, &c.

அன்புகூர—அன்புற, *inf.* To love, feel or cherish kindness, abound in affection.

அன்புசாதிக்க, *inf.* To cultivate love—divine or human.

அன்புசெய்ய—அன்புவைக்க, *inf.* To be affectionate, show affection, kindness, attachment.

அன்புடைமை, *s.* Love, affection, kindness, loving kindness—especially of married persons. (*p.*)

அன்புறுத்த, *inf.* To create or produce affection. 2. To act as to increase kindness or friendship. (*p.*)

அன்மை, *s.* Negation, the negation or non-existence of a quality, அல்லாமை. (*p.*)

அன்மொழித்தொகை, [*in grammar.*] One of the six தொகைநிலை. See also, அல்வழிப்புணர்ச்சி. (*p.*)

அன்றில், *s.* The nightingale of India, much celebrated by poets for attachment to its mate, which it is said never to leave nor long to survive, க்றௌஞ்சம்; [*ex* அன்று, without, *et* இல், not.] 2. The nineteenth lunar asterism, மூலநாள். (*p.*)

அன்று, *s.* That day, then, any time but the present, அக்காலம். 2. (The third person masc. sing. of the defective verb, அல்.) It is not (that, but something else), அல்லாது. 3. An expletive, அசைச்சொல்—as, ஆயதன்றே; for ஆயது, it happened. 4. [*in poetry.*] அன்று, is used for அன்றி—as, காணன்றுபோம், for காணாமற்போம்.

அன்றன்று, Daily, every day.—*Note.* In the high dialect, words which imply time and end in று, or டு, are made adjectives by changing the preceding ன், or ண், into ற், or ட், and உ, into ஐ—as அன்று, is made அற்றை, இன்று-இற்றை; also அன்றே-அட்டை, yearly.

அன்றாடம், *adv.* Daily. (*c.*)

அன்றினர், *s.* Foes, opponents, பகைவர்; [*ex* இனம்.] (பிரபுலிங்க.)

அன்றுமுதல். From that day forward.

அன்றெரிந்தான், *s.* A small shrub, ஓரூண்டு.

அன்றே—அன்றைத்தினம்—அன்றையதினம், *s.* That very day.

அன்றே. Not that, *emphatically*, or is it not that?

அன்னதாழை, *s.* The pine-apple plant, அன்னாசி, Ananassa sativa.

அன்னபேதி—அன்னவேதி, *s.* A drug, sulphate of iron or green vitriol, sulphur which is said to liquefy boiled rice, நாமருது, [*ex* அன்னம், boiled rice, *et* பேதி.]

*அன்னம், *s.* Boiled rice, food in general, சோறு. Wils. p. 40. ANNA.

அன்னக்களை, *s.* Faintness through hunger; languor on eating too much food when weak.

அன்னக்காவடி, *s.* Boiled rice carried with ceremony under a canopy, &c., to be presented to the idol. 2. Boiled rice begged from house to house, to be distributed to mendicants.

அன்னக்கொடி, *s.* A flag hoisted on a choultry to give notice that rice is distributed gratuitously.

அன்னக்கொடை, *s.* Liberality in giving boiled rice.

அன்னசத்திரம்—அன்னசாலை, *s.* A choultry where boiled rice is distributed gratuitously.

அன்னசாரம்—அன்னரசம், *s.* The essence of food, chyle. Wils. p. 40. ANNARASA. 2. Conjee, rice-gruel, கஞ்சி.

அன்னசுத்தி, *s.* Ghee, நெய்.

அன்னதாதா—அன்னதாதிரு, *s.* One who gives food, a charitable person. Wils. p. 40. ANNADATRU.

அன்னதானம், *s.* The giving of boiled rice as alms; [*ex* தானம்.] Wils. p. 40. ANNADANA.

அன்னதானப்பிரபு, *s.* A very liberal man who gives boiled rice daily, &c.

அன்னபானம், *s.* Food and drink.

அன்னபானாதிகள், *s.* Food, drink, &c.

அன்னப்பாகு, *s.* (*Anat.*) Chyme.

அன்னப்பால், *s.* The water strained from boiled rice, conjee.

அன்னப்பிராசனம், *s.* The ceremony of feeding a child with rice for the first time—if a boy, on the sixth or any other even month afterwards, as the eighth, tenth, &c.—if a daughter, on any odd month after the sixth. The direction is given in சுபிசாஸ்திரம், and is regularly practised by Brahmans, குழந்தைக்குமுதன்முதற்சோறூட்டல். Wils. p. 40. ANNAPRASHANA.

அன்னமயகோசம், *s.* The gross material body, sustained by food—as one of the investitures or supports of any soul, சரீரம். See கோசம். Wils. p. 40. ANNAMAYAKOSHA.

அன்னரேகை, *s.* [*in palmistry.*] A line on the hand indicating abundance of the means of support to him who has it, கைமேரேகைமேனெனறு.

அன்னவஸ்திரம், *s.* Food and clothing.

அன்னவூறல், *s.* Rice-gruel, or water in which rice has been boiled, கஞ்சி.

அன்னாபிடேகம்—அன்னாபிஷேகம், *s.* Anointing an idol with boiled rice.

அன்னாலாதி, *s.* Lamps of boiled rice before an idol, or a new married couple, to dispel the fascination of unlucky eyes. See ஆலாத்தி.

அன்னம், *s.* A swan, அன்னப்புள். 2. (*p*) The bosgrunniens, or yak, as கவரி.

அன்னக்கொடி, *s.* The swan as the banner of Brahma, பிரமன்கொடி.

அன்னக்கொடியோன், *s.* Brahma. (*p.*)

அன்னக்கொப்பு, *s.* An ear-ornament with a circle and the swan engraved on it, [illegible].

அன்னத்தூவி, *s.* Down of the swan. See தூவம்.

அன்னவூசல், *s.* A kind of swing turned by a person unseen.

அன்னவூர்தி, *s.* The swan as a vehicle, அன்னவாகனம். 2. The god Brahma—as riding on the swan, பிரமா. (*p.*)

அன்னாயிக்க, *inf.* To complain; to utter expressions of regret, grief, sorrow, &c., again and again, புலம்ப. (*c.*)

அன்னவம், *s.* The sea, கடல். Wils. p. 69. ARN'AVA. (*p.*)

அன்னாசி, *s.* The pine-apple, ஓர் பூண்டு.

*அன்னியம், *s.* That which is other, different, heterogeneous, வேறு. 2. That which is strange, foreign, another's, alien, exotic, புறத்தேசத்துள்ளது. 3. [*in logic.*] That which is of a different species, விஜாதியமான வஸ்து. Wils. p. 40. ANYA. 4. The Indian cuckoo, குயில்.

அன்னியகுலம், *s.* A different tribe.

அன்னியசாதி, *s.* A strange caste. 2. A low caste.

அன்னியதாகர்த்தத்துவம், *s.* Government through subordinate agencies—one of the three prerogatives of the Supreme Being.

அன்னியபுட்டம், *s.* The cooil bird, or Indian cuckoo, குயில்; [*ex* புஷ்டம், nourished.] Wils. p. 40. ANYAPUSHTA. The crow is supposed to sit upon the eggs of the குயில்.

அன்னியர், *s.* Others, strangers, aliens, foreigners.

அன்னியோன்னியம், *s.* Mutuality, reciprocity, interchange, union, friendship, intimacy, sociability, ஐக்கியம். Wils. p. 41. ANYONYA.

அன்னியோன்னியாபாவம். [*in logic.*] Absence of mutual relation—as, குடத்திற்படமில்லை படத்திற்குடமில்லை There is not the (substance of) cloth in the pot, nor the (substance of) pot in the cloth. Wils p 41. ANYONYAB'HAVA

அன்னுவயம், s. [*in logic.*] The connection of cause and effect, of proposition and conclusion, தொடர்ச்சி. 2. Syntactical construction of words, சொல்லியைபு Wils. p 41. ANVAYA.

அன்னுவயம்பண்ண, *inf.* To parse syntactically.

அன்னுவயவிலக்கணம், s. The specialities of grammatical construction, embracing five particulars, viz: 1. விசேடணம், qualifying terms 2. விசேடியம், the thing qualified. 3 கருத்தா, the agent 4. கருமம், the object. 5 கிரியை, the action or attribute—as அருளுடையஞானிகதியடைந்தான். The pious devotee obtained bliss, wherein the first term அருளுடைய is விசேடணம், ஞானி is விசேடியம் and கருத்தா, கதி is கருமம், and அடைந்தான், the verb or கிரியை.

அனை, s. A mother, தாய். 2 Elder sister, அக்காள் 3. A companion, தோழி (*p*)

அன்னையும்பிதாவுமுன்னறிதெய்வம். The first objects of adoration are the father and mother.

அன்னோ, *inter.* O! admiration, அதிசயச்சொல். 2. O! pity or distress, இரக்கச்சொல்.

அன்னோன்றி, s. [*priv* அல், *et* னோன்மை, *strength—or* னோன்றல், *bearing as pain, &c.*] A person of a weak or feeble constitution, பலமற்றவன்.

ஆ

ஆ. The second vowel of the alphabet, இரண்டாமுயிரெழுத்து 2. A contraction of the infinitive ஆக, to become—as பெண்ணாய்ப்பிறந்தவள், one become (born) a woman. 3. s A neat a cow or bull, பசுப்பொது 4 A cow, பெண்பசு 5. A she buffalo, பெண்ணெருமை 6. A she elk, gayal, பெண்மரை. 7 An interjection of pity, regret, pain, desire, contempt, admiration, இரக்கச்சொல் 8 A particle expressive of eager desire, gaping for a thing—as, ஆவென்றுதிரிகிறான், he wanders in quest of what he can get (See ஆவெனல்) 9 An affix of interrogation, வினா—as விழித்தானா? is he awake? 10 The termination of the neg. neut. plural of verbs, எதிர்மறையஃறிணைப்பன்மைவிகுதி—as, அவைசெல்லா, they will not go 11 A contracted form of the negative gerund, எதிர்மறை வினையெச்சவிகுதி—as உண்ணா வந்தான், for உண்ணாமல்வந்தான், he came, not having eaten 12 A contracted form of the neg. rel participle, எதிர்மறைப்பெயரெச்சவிகுதி—as ஓடாக்குதிரை, for ஓடாதகுதிரை, a horse that will not run 13. A poetic form of the gerund, வினையெச்சவிகுதி—as பரவாவணங்காமகிழ்ந்தான், he saw, worshipped and rejoiced,—பரவாவணங்கா for பரந்துவணங்கி. 14 A neg particle which may be expressed or understood before the termination of any verb except the neut. plural—as நடவான், he will not walk, நடவாய், you will not walk, &c 15. A poetic contraction of ஆறு, way or manner—as, யானவந்தவாசெப்பும்புதியேல், if you will go and give information of my arrival. 16 A poetic name of the ஆச்சாமரம். 17. One of the letters on which to exercise the voice in singing, running through the notes of the octave—a musical mode, இசையிலோசை. 18. A prefix to Sanscrit words—as, ஆகமனம், ஆசட்சு.

ஆ கெட்டேன். Ah! I am undone.

ஆ கொடுப்பாய். Oh! thou wouldst give thyself—i. e. thyself and thy family—to Yama the god of death; [*vul.*] generally used by women.

ஆதீண்டுகுற்றி—ஆவுரிஞ்சுதறி, s. A rubbing post or stone for cows, erected as a meritorious deed of charity.

ஆப்பி—ஆமயம், s. Cow-dung, கோமயம்.

காட்டா, s. A wild cow.

காரா, s. Buffalo, (*lit.*) a black cow or ox.

ஆ—ஆகு, கிறேன், ஆகினேன்—ஆயினேன—ஆனேன், ஆவேன், ஆக, v. n. To become, happen, occur of itself, come into existence, சம்பவிக்க 2. To be done, become finished, completed, முடிய. 3 To be, exist, உண்டாக. 4 To be fit, proper, agreeable, தகுதியாக 5 [*Sometimes*] To be prosperous, வாழ.

ஆக, *inf.* A particle of comparison, உவமையுருபு, 2. (c) (*as an adverb.*) Wholly, entirely, absolutely, முழுதும்

ஆகட்டும் Let it be done

இது ஆகப்பொய். This is a positive lie.

ஆகத்தொகை, s. Total, grand total.

ஆகவே. Whence, therefore, it being so, wherefore, then, of course, since it is so, ஆகையால்.

ஆகா. The third pers. plu. neg. neut of the verb ஆ. 2. A contraction of the neg. relative participle ஆகாத.

ஆகாதவெழுத்தைத் தம்பிரானெழுதியிருக்கிறான். God has pronounced an evil destiny upon me—has written an evil fate in my head.

ஆகுங்காரியம், s. A proper thing, a thing fit to be done, a practicable thing.

ஆகுபெயர், s. The figurative use of a word—metonymy, ஒன்றன்பெயர்தற்சார்புடைய பிறிதொன்றிற்காதல்,—as புகையிலைநட்டான். He has planted tobacco leaf—the leaf being used for the plant தாமரைசூடினான் He wore a lotus (wreath)—the plant being used for the flower. It includes several kinds, as பொருளாகுபெயர், இடவாகுபெயர், காலவாகுபெயர், சினையாகுபெயர், குணவாகுபெயர், தொழிலாகுபெயர், அளவையாகுபெயர், சொல்லாகுபெயர், தானியாகுபெயர், காரணவாகுபெயர், காரியவாகுபெயர், கருத்தாவாகுபெயர், உவமையாகுபெயர், அடையடுத்தவாகுபெயர், இருபெயரொட்டாகுபெயர், இருமடியாகுபெயர், மும்மடியாகுபெயர், நான்மடியாகுபெயர், விட்டவாகுபெயர், விடாதவாகுபெயர், விட்டுவிடாதவாகுபெயர், &c.

ஆங்காலம், s. The season when fortune favors, and all things prove successful, நற்காலம்.

ஆனமானவன், *appel. noun.* [*vul.*] A worthy respectable person, சிறந்தவன்.

ஆகல்—ஆகுகை, v. *noun.* Becoming.

ஆகை, v. *noun.* Becoming, being, happening, சம்பவிக்கை. 2. The ablative of this word, when in the beginning of a sentence, means therefore—as ஆகையிலே,—and because, when it is subjoined to a word—as வந்தானாகையால்.

ஆஅ. An interjection expressive of surprise, pity, grief, &c., அதிசயச்சொல். (*p*)

ஆகடியம், s. Mockery, ridicule, banter, பரிகாசம். 2. Insult, contempt, disgrace, அவமானம். (*c*)

ஆகடியக்காரன், s A mocker, scoffer, a sycophant

ஆகடியம்பண்ண, *inf.* To mock, deride.

*ஆகண்டலன், s. Indra, இந்திரன். Wils p 104. AKHANDALA (*p.*)

*ஆகமம், s. Sacred writings, divine science, shasters prescribed by the deity, முதல்வனுவாக்கு 2. A set of sacred works connected with the Siva sect, twenty-eight in number, containing directions for the various rites of the system and much other abstruse matter, not deemed proper to be read by the vulgar, சிவாகமம். 3. [*in grammar*] Insertion of letters and particles, மிகுதல் (விகாரவிதம்) Wils. p. 105 AGAMA. 4 Learning, கல்வி. (*p.*)

ஆகமப்பிரமாணம், s. One of the eight laws of evidence or modes of ascertaining truth from the instructions of learned men. (*p.*)

ஆகமமுரணவு, s. Any thing contrary to the doctrines of the Agamas, ஆகமவிதிகளுமுரணை.

ஆகமவளவை, s. See அளவை.

ஆகமம், s. [*prop.* அகமம்.] A tree in general, மரப்பொது. (*p*)

*ஆகமனம், s. Reaching a place, arrival, வந்துசேரல். Wils. p. 105. AGAMANA. (*p*)

ஆகம், s. Breast, மார்பு. 2. The body, a body as connected with transmigrations or as assumed by a deity, உடல். (*p.*)

*ஆகம்பிதம், s. Shaking, trembling, நடுக்கம் Wils. p. 102. AKAMPITA. (*p*)

ஆகம்பிதமுகம், s. The nod of the head expressive either of approbation or disapprobation—one of the fourteen aspects of the face.

*ஆகரம், s. (Abbr. of ஆகாரம்.) An abode, dwelling, seat, உறைவிடம். 2 A house, inner chamber, closet, வீடு. (*p.*)

ஆகரன், s. One who dwells, has his seat, &c. (in combination)

ஆகரம், s. One of thirty-two kinds of native arsenic, சரக்குப்பாஷாணம்.

ஆகரி, *s.* A kind of tune for midnight, ஓரிராகம். (*p*)

*ஆகருடணம்—ஆகருஷணம்—ஆகருடணை, *s.* Pulling, drawing, attracting, இழுக்கை. Wils. p. 102. AKARSHAN'A. 2. Inviting, calling, attracting, a summons, அழைக்கை. 3. Summoning or invoking a spirit, or absent person, visibly into one's presence, by means of incantations—it is one of the அஷ்டகருமம், and also one of the sixty-four கலைஞானம்; [*ex* ஆ, *et* கிருஷ், to draw.] (*p*)

*ஆகருஷி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *inf.* To invoke or adjure a demon, அழைக்க. (*p.*)

*ஆகவம், *s.* War, போர். Wils. p. 128. AHAVA. (*p*)

ஆகவபூமி, *s.* A field of battle, போர்க்களம்.

ஆகவம், *s.* Cloth, சீலை. (*p.*)

*ஆகவனீயம், *s.* Consecrated fire, வேதாக்கினிமூன்றிலொன்று. See தீ. Wils. p. 128. AHAVANEEYA.

*ஆகன்னம், *adv.* As far as the ear, காதுபரியந்தம். (*p.*)

ஆகா! An exclamation, வியப்புச்சொல். See ஆஆ.

*ஆகா, *s.* The name of a celestial singer, a gand'harba, ஓர்கந்தருவன். Wils. p. 974. HAHA. (*p.*)

ஆகாக்களங்கு, *s.* One of the thirty-two kinds of arsenic, மிருதாரசிங்கி.

*ஆகாங்கிசை—ஆகாங்க்ஷை, *s.* The affinity of one word with another, அவாயநிலை. Wils. p. 102. AKANGSHA. (*p.*)

*ஆகாசம்—ஆகாயம், *s.* Air, ether, பஞ்சபூதத்தொன்று. 2. The sky, the visible heavens, வானம். Wils. p. 103. AKASHA. 3. One of the eight கணம், (see கணம்,) a measure in poetry of three அசை, two dissyllabic, and one monosyllabic—as கருவிளங்காய்.

ஆகாசகமனம்—ஆகாயகமனம், *s.* Passing through the air. 2. An art supposed to be acquired by the power of incantations and magical medicaments—one of the sixty-four கலைஞானம்.

ஆகாசகருடன்—ஆகாயகருடன், *s.* A creeper, கொல்லன்கோவை, Bryonia epigea.

ஆகாசகனை—ஆகாசக்கனைக்கட்டு—ஆகாயபாணம், *s.* A fancy, chimera, deception, மஞ்ஞாச்சியம்.

ஆகாசகாமி—ஆகாயகாமி, *s.* One of the three kinds of horses—that which has power to walk through the air.

ஆகாசக்கத்தரி—ஆகாயக்கத்தரி—ஆகாயவழுதிலை, *s.* A plant yielding an edible fruit, Hibiscus longifolius, *L.*

ஆகாசக்கல், *s.* An atom from the airy regions which it is supposed strikes the eye, which does not recover till the same hour next day, ஆகாசத்திற்பறக்குமணு.

ஆகாசத்தாமரை, *s.* A water plant, Pistia stratiotes, the roots of which float in the water, அந்தரத்தாமரை. 2. (*fig.*) An aerial or sky-lotus; i. e. a fanciful or ideal thing, absurdity, impossibility, பொய்.

ஆகாசபட்சி, *s.* The sky-lark, சாதகப்புள்.

ஆகாசமண்டலம், *s.* The aerial regions, வானமண்டலம். Wils. p. 103. AKASHAMANDALA. 2. A kind of dancing, ஓர்கூத்து.

ஆகாசமயம், *s.* Emptiness, that which is void of substance.

ஆகாசமார்க்கம், *s.* The aerial way as passed by gods, by the planets, and other heavenly bodies regarded as gods, and by men who by austerities, incantations, magical rites, &c. have acquired superhuman powers.

ஆகாசவல்லி, *s.* A running plant, ஓர்கொடி, Menyanthes cristata. (*Roxb.*)

ஆகாசவாசிகள், *s.* The inhabitants of the ethereal regions, ஓர்தேவகணம்—one of the eighteen கணம்.

ஆகாசவாணி—ஆகாயவாணி, *s.* A voice from heaven, an oracle delivered by an invisible being, அசரீரிவாக்கு, [*ex* வாணி, speech] Wils. p. 103. AKASHAVAN'I

ஆகாயப்பிரவேசம், *s.* The power of self-concealment, in the ether of the atmosphere, by means of magical spells—one of the sixty-four கலைஞானம், which see.

ஆகாத்தியம், *s.* Opposition, obstinacy, எதிரிடை. (*c.*)

*ஆகாமியம், *s.* Vileness, impiety, deviation from the rules prescribed in the shasters, அநீக்கிரமம். 2. (*p.*) The actions of the present life in reference to their effects in future births. See கருமம்.

*ஆகாரம், *s.* A name of the letter ஆ, ஓரெழுத்து. 2. Shape, form, figure, outline, structure, வடிவம். Wils. p.102. AKARA. 3. Food, meat and drink, nourishment, sustenance, உணவு. Wils. p. 128. AHARA. 4. Ghee, melted butter, நெய். Wils p. 106. AG'HARA. 5. A house, dwelling, வீடு, as அகாரம். Wils. p. 105. AGARA; [*ex* ஆ, *et* கிரு, to make.] 6. Body, உடல். (*p.*)

ஆகிரா, *s.* A city—Agra, ஓர்பட்டணம்.

*ஆகிருதி, *s.* Figure, form, shape, structure, வடிவு. Wils. p. 103. AKRITI. (*p.*)

ஸ்தம்பாகிருதி, *s.* A round figure, cylinder.

ஆகிருநனந்தம், *s.* The புன்கு tree, Dalbergia arborea, *L.*

*ஆகு, *s.* A large kind of rat—as பெருச்சாளி the vehicle of Ganesa. 2. The common rat, எலி. Wils. p. 104. AKHU. (*p.*)

ஆகுபாஷாணம், *s.* One of the thirty-two kinds of arsenic.

ஆகுபுகு, *s.* A cat, பூனை; [*ex* ஆகு, *et* புஜ், eating.] Wils. p. 105. AKHUB'HUJ.

ஆகுரதன்—ஆகுவாகனன், *s.* Ganesa, விநாயகர். Wils. p. 105. AKHURATHA.

ஆகு, *s.* The navel, கொப்பூழ். 2. The tail of the bosgrunniens, used as a fan for idols; as சாமரம். (*p.*)

ஆக்கம், *s* An abstract from ஆகுதல, or ஆக்குதல, indicating change from one state or quality to another—as in இவன் நல்லவனானான், he has become a good man 2. Gain, profit, acquisition, இலாபம். 3. Wealth, prosperity, riches, fortune, affluence, செல்வம். 4. Gold, பொன். 5. Lakshmi, இலக்குமி. 6. The front division of an army, கொடிப்படை. 7. Elevation, எழுச்சி 8 Enlargement, increase, பெருக்கம். (*p*)

ஆக்கச்சொல், *s.* A word or phrase used metonymically, ஆகுபெயர்ச்சொல்; such as, விட்டவாக்கச்சொல், விடாதவாக்கச்சொல், விடுமெவிடாதவாக்கச்சொல்.

ஆக்கஞ்செப்பல், *v. noun.* One of the ten அவத்தை—talking much of a loved one.

ஆக்கப்பெயர், *s.* Nouns or names given at pleasure, arbitrary signs differing slightly from the pure, இடுகுறிப்பெயர். It is of two kinds; viz. 1. இடுகுறியாக்கப்பெயர், as முட்டை, though already an arbitrary sign to denote an egg has yet the signification of Subramanian, as a name given to him subsequently by பொய்யாமொழிப்புலவர், at his own request. 2. காரணவாக்கப்பெயர்; as மயூரகணசன், the son of Parvati—the above Subramanian himself.

ஆக்கப்பொருள், *s.* A meaning given to a word or phrase not originally and directly belonging to it, ஆகுபெயர்ப்பொருள்.

ஆக்கவினைக்குறிப்பு, *s.* A verb indicating a natural change of state or quality, தூர்குறிப்புவினை, as இவன் நல்லவனுமிருக்கிறான்.

*ஆகுதி, *s.* Offering oblations with ghee and fire to a deity, with prescribed forms and incantations, ஓமாக்கினியிலோமமுதலியவற்றைப்பெய்கை. Wils. p. 128. AHUTI. (*p.*)

*ஆகுலம், *s.* Confusion, confused state, கலக்கம். Wils. p. 103. AKULA. 2. Grief, sorrow, distress, anguish. (See வியாகுலம்.) 3. Sound, ஒலி. 4. Clamor, turbulent noise, ஆரவாரம். (*p.*)

ஆகுலி, *s.* The class of ஆவிரை shrub.

ஆகுலி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* To be distressed, to suffer grief, துன்புற. 2. To bemoan, cry, weep, அழ. (*p.*)

ஆகுளி, *s.* A small drum, சிறுபறை. (*p.*)

ஆகுளிவாதம், *s.* One of the eighty kinds of வாதம் or humor, a disease proceeding from that cause, ஓர்நோய்.

*ஆகேடகம், *s.* The chase, hunting, fishing, &c., வேட்டை. Wils. p. 105. AKHEDAKA. (*p.*)

*ஆக்கினேயம், *s.* The south-east quarter of which Agni is regent, தென்கிழக்குத்திசை. Wils. p. 105. AGNEYA. 2. One of the eighteen Puranas which treats of the god of fire, பதினெண்புராணத்தொன்று.

*ஆக்கியம், *s.* Name, appellation, term, நாமம். Wils. p. 105. AKHYA.

*ஆக்கியாபிக்க, *inf.* To command, கட்டளையிட.

*ஆக்கியானம், s. A tale, legend, கட்டுக்கதை. Wils. p. 105. AKHYANA.

ஆக்கியோன், s. Author of a book, author, maker, செய்தோன், [ex ஆக்கு.] (p.)

*ஆக்கிரகம், s. Power, ability, valor, display of military bravery, prowess, &c., chiefly shown by gestures before an opponent or an opposing army, வலிமை. Wils p. 105. AGRAHA. 2. Great anger, மாவுக்கிரம். (p)

*ஆக்கிரகாயணி, s. One of the constellations, consisting of three stars, one of which is λ Orionis, figured by an antelope's head, மிருகசீரிடம். Wils. p. 105. AGRAHAYAN'EE.

ஆக்கிரகி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To display one's power, ability, prowess, வலிமைகாட்ட. 2. To take by violence, வலோற்காரமாய்ப்பிடிக்க; [ex ஆக்கிரகம்] அவனென்வீட்டையாக்கிரகித்துக்கொண்டான். He seized my house violently.

*ஆக்கிரந்திதம், s. [prop. ஆஸ்கந்திதம்.] One of the five paces of a horse—trotting, குதிரைவிரைவுநடை. Wils. p. 126. ASKANDITA

*ஆக்கிரமம், s. Might, valor, invading, attacking, falling upon, surpassing, மேலெழுச்சி. Wils. p. 104. AKRAMA

ஆக்கிரமி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To go or rise, to combat with bravery and indignation, to display power and bravery, சினத்துவீரங்கொண்டெழும்ப.

*ஆக்கிரயணம், s. One of the twenty-one யாகம், யாகமிருபத்தொன்றிலொன்று.

*ஆக்கிராணம், s. Smelling, மணத்தல. Wils. p. 106. AG'HRAN'A. 2. The nose, மூக்கு. 3. A kind of medicinal snuff intended to dispel humors from the head, to clear the brain, &c., மூக்கிற்போடுமோர்மருந்துப்பொடி. (p.)

ஆக்கிராணப்பொடி, s. Snuff.

ஆக்கிராணி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To smell, snuff up, மணக்க. (p.)

*ஆக்கிரீஷம், s. Anger, கோபம்.

*ஆக்கினை, s. Order, command, mandate, the exercise of sovereign power and authority, கட்டளை. Wils. p. 107. AGNA. 2. Punishment, penalty, chastisement—generally corporeal, தண்டனை. 3. Severe or rigorous treatment, torture, ordeal, சோதனைதண்டனை. 4. One of the six ஆதாரம், which see.

எல்லோருநமதாக்கினைக்குட்பட்டேவல்கேட்கொடுக்கும்படிக்கு. In order that all may submit to our power, and act in obedience to our commands.

ஆக்கினைச்சக்கரம், s. The discus-weapon, as held by some ancient kings, in token of absolute and universal power. (See சக்கரம்.) 2. The mystical circle or diagram, described by the Tantras.

ஆக்கினைசெலுத்த, inf. To exercise royal or other jurisdiction.

ஆக்கினைப்பிரகாரம். According to command.

ஆக்கு, கிறேன், ஆக்கினேன், வேன், ஆக்க, v a. To cause to be, create, effect, make, உண்டாக்க. 2. To cook, to mature, to accomplish, சமைக்க. 3. To raise one from obscurity, want, distress, danger, கைதூக்கிவிட. It is frequently joined with nouns to form compound verbs, as குணமாக்குதல், &c.; [ex ஆ, v.]

ஆக்கல்—ஆக்குகை—ஆக்குதல், v. noun. Making, creating, &c., உண்டாக்குகை.

*ஆக்குரோசம், s. Abuse, censuring, a curse or oath, வைதல். 2. An angry, clamorous sound, ஆரவாரம். Wils. p. 104. AKROSHA. 3. Great rage, கடுங்கோபம். (p.)

*ஆகுவயம், s. Name, appellation, term, பெயர். See ஆக்கியம். Wils. p. 128. AHVAYA.

ஆங்கை, s. (A contraction of யாக்கை.) Body, the human body, உடம்பு. (p.)

ஆங்க. A poetic expletive, உரைசைநிலை (p)

ஆங்காரம், s. Pride, vanity, haughtiness, self-will, அகங்காரம். See அகங்காரம் for its three-fold distinction.

ஆங்காரங்காட்ட, inf. To act proudly, be vain.

ஆங்காரி, s. A proud, vain. conceited person.

ஆங்காரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To be proud, vain, consequential, conceited, &c., கருவங்கொள்ள.

*ஆங்கிரசம், s. One of the eighteen தருமநூல், தருமநூல்பதினெட்டிலொன்று.

*ஆங்கிரசன்—ஆங்கிரா—ஆங்கிரா, s. One of the seven Rishis, represented by the seven stars forming the constellation of the great bear, சத்தவிருடிகளிலொருவன்.

*ஆங்கிரம், s. One of the secondary Puranas, உபபுராணத்தொன்று.

*ஆங்கிரச, s. One of the sixty years of the Hindu cycle, உருவருஷம்.

ஆங்கு. There, in that place, அவ்விடம். 2. A particle of comparison or similitude, expressing as, so, like, thus, &c, உவமையுருபிடைச்சொல்; as பறக்தாலுவைமயரி. A horse running as swiftly as if flying. 3. A poetic expletive, அசைநிலை; as விருந்தொக்கலுடனொருங்கு. The guests, kindred, and self. (p.)

ஆங்஡னம், adv. So, in like manner, அத்தனமை. 2. In that place, அவ்விடம்; as அங்ஙனம். (p.)

*ஆசங்கை, s. Doubt, uncertainty, fear, சந்தேகம். Wils. p. 123. ASHANKA. 2. Hesitancy, apprehension, inquiry. See சங்கை. (p)

ஆசங்கிக்க, inf. To doubt, hesitate.

*ஆசட்சு, s. The eye, கண். (p.)

*ஆசத்தி, s. Desire, விருப்பம். Wils. p. 126. ASAKTI. (p.)

*ஆசந்தி, s. A bier, பாடை. Wils. p. 126. ASANDI.

*ஆசமனம், s. Sipping water before religious ceremonies, before and after meals, &c., from the palm of the hand and swallowing it. The ceremony is followed by touching various parts of the body, and repeating in Sanscrit short mystical expressions or incantations of homage to the respective gods, which are supposed to ward off evil and secure benefits, மந்திரத்தோடுபருகொள்வாரை; [ex ஆ, et சமு, to eat.] Wils. p. 106. ACHAMANA.

*ஆசமனீயம், s. Water for rinsing the mouth, ஆசமனம்பண்ணும் நீர். Wils. p. 106. ACHAMANEEYA. 2. The water drunk with incantations, மந்திரத்தோடுட்கொள்ளுநீர். (p.)

*ஆசமி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To drink, குடிக்க. 2. To swallow, விழுங்க. 3. To sip water with the repetition of the purifying incantation, மந்திரத்தானீரையுட்கொள்ள; [ex ஆசமனம்.] (p.)

*ஆசம், s. Laughter, சிரிப்பு. Wils. p. 974. HASA. (p.)

*ஆசயம், s. Asylum, abode, retreat, உறைவிடம். 2. A receptacle, a recipient, a containing vessel of the body—as கருப்பம். Wils. p. 123. ASHAYA. (p.)

*ஆசரணம்—ஆசரணை, s. Observance, instituted rites, அனுஷ்டானம். 2. Usage, practice, வழக்கம். Wils. p 106. ACHARAN'A. (p.)

ஆசரணைபண்ண, inf. To perform a religious rite or duty.

ஆசரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To celebrate, solemnize a day, a festival, &c., observe with due rites or forms, to keep holy, to hallow, consecrate, அனுசரிக்க. 2. To pay worship, reverence, &c. to a deity, வணங்க. 3. To show civilities, be courteous, be polite, civil, obliging, mannerly, obeisant, respectful, உபசாரணைபண்ண. 4. To practise, follow habitually, work out, operate, அனுட்டிக்க. (p)

ஆசரிப்பு, v. noun. Celebrating, observing, worshipping, &c., அனுசரிப்பு.

ஆசர், s. (Hin) Readiness, being ready at hand, ஆயத்தம்.

*ஆசவம், s. Toddy, any fermented or spirituous liquor, மது. Wils. p. 126. ASAVA. (p.)

ஆசறுதி, s. End, termination, முடிவு.

*ஆசனம், s. A seat, any thing to sit on—whether a mat placed on the ground or a raised seat, பீடம். 2. A tiger's skin, a plat of sacrificial or other prescribed article on which the worshipper squats, or the more advanced devotee sits for the performance of his worship, புலித்தோன்முதலியவாசனம். 3. An altar on which sacrifices, oblations, &c. are offered, regarded as the seat of the divinity, பலிபீடம். 4. A throne, சிங்காசனம். 5. The fundament, posteriors, seat, பிட்டம். 6. Any of the prescribed postures of the யோகி, or silent devotee, அஷ்டயோகத்திலொன்று, of which are nine attributes. 1. சவத்திகம். 2. கோமுகம். 3. பதுமம். 4. வீரம். 5. கேசரி. 6. பத்திரம். 7. முத்தம். 8. மயூரம். 9. சுகம். 7. Sitting, இருக்கை. Wils. p. 126. ASANA.

ஆசனமேற்ற, inf. To seat one, provide a seat for a great person.

ஆசனவழியாய், *adv.* By way of the posteriors.

சிங்காசனம், *s.* A throne.

நியாயாசனம், *s.* The judgment-seat.

பத்திராசனம், *s.* A royal throne.

*ஆசனன், *s.* The planet Venus, சுக்கிரன். (*p.*)

ஆசாசி, *s.* A creeper, the சீந்தில்.

*ஆசாடம்—ஆஷாடம், *s.* The month of July, ஆடிமாதம். 2. The twenty-first and twenty-second lunar mansions, பூராடம் உத்திராடநட்சத்திரங்கள். 3. The Malaya mountain, பொதியமலை. Wils. p. 125. Ashadha. 4. A stick of முருக்கு tree.

*ஆசாட்டம், *s.* Indistinct vision—as of a person whose sight is imperfectly affected by the sun, &c., a slight, indistinct appearance—as of a thing at a distance, தெளிவில்லாத்தோற்றம், [*ex* ஆசு, small, *et* ஆட்டம், motion.] (*c.*)

*ஆசாபாசம், *s.* Enticement, snares, the attractions of the senses, the allurements to which the soul is subject during its various transmigrations, ஆசைமயக்கம், [*ex* ஆசை, *et* பாசம்.]

*ஆசாரம், *s.* The performance of prescribed rites, walking according to sacred rules, ordinary conduct, ஒழுக்கம். Wils. p. 106. Achara. 2. Purity, ceremonial or personal cleanliness, சுத்தம். 3. Custom, practice, usage, the rule or distinctions of a caste, propriety, order, ஒழுக்கம். 4. Civility, respect, politeness, manners, reverence, courteousness, courtesy, affability, complaisance, urbanity, salutation, உபசாரம். 5. Ordinances, observances, நெறி. 6 (*p.*) Consecration, பிரதிஷ்டையாகுமுறைமை; [*ex* ஆ, *et* சா to go.] 7. A king's residence, அரண்மனை. 8. Cloth, சீலை. 9. A heavy shower, பெருமழை.

ஆசாரக்கள்ளன், *s.* A flatterer, fawning rogue, flattering impostor, முகத்துதிசெய்பவன். 2. A person who walks externally according to rule, but who is privately irregular and vicious, வேடதாரன்.

ஆசாரக்கள்ளி, *s.* A base woman who outwardly appears faithful to her husband.

ஆசாரச்சாவடி, *s.* King's court, கொலுமண்டபம்.

ஆசாரத்துடனிருக்க, *inf.* To remain uncontaminated, unpolluted after ablution.

ஆசாரபோசன், *s.* A person of very respectable and dazzling appearance.

ஆசாரப்பிழை, *s.* Ill-manners. 2. Want of cleanliness.

ஆசாரப்புடவை, *s.* Silk cloth, or some other, worn when the daily rites are performed. The former is deemed the more sacred and not needing to be dipped in water for purification. Those unable to keep silk for the purpose, wear cotton cloths and dip them every time to purify them.

ஆசாரவாசல்—ஆசாரவாயில், *s.* The outer hall in a king's court, where his subjects may assemble. 2. A room at the outer gate, or place of entrance of a house, தலைவாசல்.

ஆசாரோபசாரம், *s.* Civilities, politeness, compliments.

ஆசாரி, *s.* A title of respect applied to head masons and carpenters, an architect, கம்மாளர்.

*ஆசாரி, *s.* A term applied to Brahman-gurus, பிராமணகுரு. Wils. p. 106. Acharya. 2. One who walks orderly, ஒழுக்கமுள்ளவன்.

*ஆசாரியன், *s.* A spiritual teacher and guide, the Guru who initiates the disciples into the mysteries of his religion, குரு. 2. A master or teacher of science or general literature, a preceptor, doctor, professor, உபாத்தியாயன். 3. A name of Drona the military preceptor of the Pandavas and Gurus, துரோணாசாரியர். Wils. p. 106. Acharya.

ஆசாரியபட்டம், *s.* The authority or title of a priest given him at his ordination.

ஆசாரியபிஷேகம்—ஆசாரியாபிஷேகம்—ஆசாரியாபிஷேகம், *s.* The anointing or ordination of a Guru or Priest.

ஆசாரியபுருஷன், *s.* As ஆசாரியன்.

*ஆசானுபாகு—ஆசானுவாகு, *s.* Hands reaching to the knees, or the person having such hands—deemed an excellence, முழந்தாளளவுநீண்டகையுடையோர். (புருஷலக்ஷணம்.) (*p.*)

ஆசான், *s.* A Guru, priest, குரு. 2. A teacher of religion, literature, science, a preceptor, superior, உபாத்தியாயர். 3. A division of tunes or musical mode, as பாலையாழ்த்திறம். 4. The planet Jupiter, வியாழன். 5. Venus, சுக்கிரன். 6. Argha, ஆசான். 7. Skanda, குமரன். 8. A senior, மூத்தோன். (*p.*)

ஆசானி, *s.* A lady married or unmarried, தலைவி. 2. A priest's wife, குருபத்தினி.

*ஆசி, *s.* Blessing, benediction, வாழ்த்து. Wils. p. 124. Asis. (*p.*)

ஆசிகூற, *inf.* To bless, ஆசீர்வதிக்க. 2. To wish prosperity, felicity to another.

ஆசி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To desire intensely, wish earnestly, covet, long for, விரும்ப.

ஆசிக்கல், *s.* One of the one-hundred and twenty kinds of ore, உலோகக்கல்.

ஆசிடை, *s.* Blessing, auspicious wishes, வாழ்த்து. 2. Cloth, சீலை. 3. A company, கூட்டம். (*p.*)

ஆசிதையன், *s.* A barber, நாவிதன். (*p.*)

*ஆசியம், *s.* Mirth, laughter, laughing in contempt, one of the passions of the mind, அவமதிச்சிரிப்பு. See இரசம். Wils. p. 174. Hasya. 2. Face, முகம். Wils. p. 127. Asya.

*ஆசிரமம், *s.* An anchorite's abode, &c. See ஆச்சிரமம். Wils. p. 124. Ashrama. (*p.*)

*ஆசிரயம், *s.* A place of refuge, an asylum, புகலிடம். Wils. p. 124. Ashraya.

ஆசிரியம்—ஆசிரியப்பா, *s.* A kind of verse of a peculiar metre, being the second of the பா class and giving name to three species of similar character, viz.: தாழிசை, துறை, விருத்தம்; ஆசிரியம் being prefixed to each, நால்வகைப்பா. See பா. (*p.*)

ஆசிரியச்சீர், *s.* The kind of poetic foot peculiar to the ஆசிரியம் verse, also called இயற்சீர் or ஈரசைச்சீர்.

ஆசிரியன், *s.* A priest, Guru or spiritual teacher, குரு. 2. A teacher of science and literature, உபாத்தியாயன். 3. A military preceptor, படைக்கலம்பயிற்றுவோன். 4. A doctor of science or literature, [illegible] 5. The author of any scientific work, [illegible] (*p.*)

ஆசிரியவசனம், *s.* Aphorism, quotations or textuary proofs from other authors, one of the fourteen subdivisions of [illegible]. See [illegible].

மூவாசிரியர், *s.* Three classes of teachers, viz.: 1. [illegible], the author of a scientific work. 2. உரையாசிரியர், a commentator. 3. போதகாசிரியன், a teacher.

ஆசினி, *s.* A species of jack tree, ஈரப்பலா. 2. The sky, the visible heavens, as ஆகாயம். 3. The hard or solid part of trees, மரவயிரம். 4. The tree, the bark of a tree which is used by hermits for clothing, மரவுரி. (*p.*)

ஆசீரகம், *s.* The country Fennel, a plant, கருஞ்சீரகம், Nigella sativa.

*ஆசீர்வசனம்—ஆசீர்வாதம், *s.* Blessing, benediction, [illegible] [*ex* [illegible], *et* [illegible].] Wils. p. 124. Ashirvachana and Ashirvada.

ஆசீர்வதி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To bless, pronounce benedictions; when by brahmans, they spread open the left hand, (no others bless with this form; [illegible]) —*Note.* The person who blesses is supposed to have the power of bestowing good or of securing it by his merit.

ஆசீவகர், *s.* The priests, teachers, and ascetics among the Jainas, சமணகுருக்கள். (*p.*)

ஆசீவகப்பள்ளி, *s.* The convent of the priests of the Jaina sect.

*ஆசு, *s.* Rapidity, quickness, swiftness, சீக்கிரம். Wils. p. 124. Ashu. 2. Extemporaneous poetry, &c., பாடுகவென்ற அக்கணத்தேபாடுவது. 3. Subject given for an extemporaneous poem, கவிப்பொருள்.

ஆசுகவி, *s.* An extemporaneous poem made by request; the theme, the kind of verse and some of the rhetorical figures to be wrought into, being given—one of the four kinds of கவி, பாடுகவென்ற அக்கணத்தேபாடுங்கவி. 2. The poet who writes such a poem, ஆசுகவிபாடுவோன்.

ஆசு, s. Fault, defect, blemish, stain, குற்றம். 2. A trifle, any thing small or mean, அற்பம். 3 Armor, coat of mail, கவசம். 4. One or two அசை affixed to the penultimate foot of the second line of an ஆசிடைவெண்பா, நேரிசைவெண்பாவிற்றனிச்சொற்குமுன் கூட்டப்படுமசை. 5. A small tube through which the yarn is conducted from the spindle of a spinning wheel to a machine, நூலிழைக்குங்கருவிக்கிலொரு று 6. A small particle used in soldering metals, பற்று. 7. A mark or butt. இலக்கு. (c) 8. A kind of arsenic, ஒருவிதபாஷாணம். (p)

ஆசிட, inf. [in poetry] To affix either one or two syllables to the third foot of the second line of an ஆசிடைவெண்பா. 2. To cement the particles of gold, &c

ஆசிடையிட்டெதுகை—ஆசெதுகை, s. The consonance of the second and third letters in each line of a stanza, with this license, that one of the four consonants ய, ர, ல, ழ, inserted after the first letter of the first line, is omitted after the first letter of the second line, and vice versa, ஒரெதுகை—as வாயாதமன்னோ மடகதையராகிவின் போரிடாமலனரே, &c.

ஆசிடைவெண்பா, s. A வெண்பா of four lines in general, to the penultimate foot of the second line of which ஆசு is affixed, ஆசிடையிட்டவெண்பா.

ஆசுமணை, s. A flat, oblong board with ten pins, on which the yarn is made into skeins

*ஆசுகம், s. Wind, காற்று. 2. An arrow, அம்பு. Wils. p 124. Ashuga. 3. A bird in general, பறவைபொது. (p).

ஆசுகன், s. Wind, காற்று. 2. God of the wind, வாயுதேவன்.

*ஆசுகி, s. A bird in general, பறவைபொது.

*ஆசுரம், s. One of the eight kinds of marriage, அசுரமணம். See மணம். Wils. p. 126. Asura.

*ஆசுரவைத்தியம், s. Surgery as one of the modes of healing, இரணவைத்தியம்.

*ஆசுவேகம், s. Speed, haste, விரைவு. (p.)

*ஆசுவலாயநீயம், s. One of the thirty-two உபநிடதம, உபநிஷதுப்பத்திரண்டி ஞென்று.

*ஆசுவினம்—ஆசுவீசம், s. The month of October or Aswin, ஐப்பசிமாதம். Wils. p. 125. Ashvina.

*ஆசூசம், s. Uncleanliness, ceremonial impurity, சூதகம். (St. ஆசௌசு.) (p)

*ஆசை, s. Desire, attachment, strong inclination, விருப்பம். 2. Avarice, lust, cupidity, concupiscence, இச்சை. (c.) 3. (p.) A quarter, region, any of the eight points of the compass, திசை. Wils. p. 124. Asha. 4. Gold, treasure, பொன் —Note. The desires of the senses are supposed to be all comprised in மண், பெண் and பொன்—as மண்ணாசை, the desire of land or dominion. 2. பெண்ணாசை, lust or sexual desires. 3. பொன்னாசை, desire of wealth, avarice.

ஆசைகாட்ட, inf. To present a bait, attraction, to excite desire, allure.

ஆசைகொள்ள—ஆசைப்பட, inf To desire, yield to the first impressions of love, desire sexually.

ஆசைபுகட்ட—ஆசையூட்ட, inf. To engross the affections, captivate, ensnare, ஆசையிற்சிக்கச்செய்ய

ஆசைப்பெருக்கம், s. Cupidity, lust, strong desire, அவா.

ஆசைப்பேச்சு s. Flattery, இந்திக் கப்பேசும்பேச்சு. 2. Persuasive speech, வசமாக்கும்பேச்சு

ஆசைமருந்திட, inf. To administer a love potion, give a philter, வசவசமாக்க மருந்திட

ஆசையறுக்க, inf. To extinguish the desires or passions—one of the four good qualities, விருப்பொழிக்க

ஆசைவைக்க, inf. To desire, long for, place the affections on an object.

ஆசோாந்து, s. (Tel. ఆసోదు.) Cessation from work, rest, இளைப்பாறுகை. (c)

*ஆசௌசம—ஆசவுசம, s. Uncleanness, அசுசம். 2 Ceremonial impurity, சூதகம். Wils. p. 124. Ashoucha.

*ஆசசந்திரகாலம. As long as the moon exists.

*ஆசசந்திரார்க்கம். As long as the moon and sun endure.

*ஆச்சரியம, s. Amazement, admiration. surprise, astonishment, wonder, அதிசயம். Wils. p. 124. Ashcharya.

ஆச்சரியப்பட, inf. To be surprised, astonished, amazed, to wonder, admire.

ஆச்சல், s. [perhaps for அசைத்தல்.] Impulse, beat, gust, &c., as பாய்ச்சல். (c.)

ஆச்சா, s. A kind of timber tree, ebony, மரம், Diospyros ebenaster.

ஆச்சாட்டு, s. A state of ground neither wet not dry, getting dry, &c., as a field—used only in combination, சிற்றீரம். (c.)

ஆச்சாட்டுப்பயிர், s. Growing grain, crop, &c. from land newly dry.

ஆசாட்டுவிதைப்பு, v. noun. Sowing in land when becoming dry.

ஆச்சிபூச்சி, s. A kind of play among children, ஒருவிளையாட்டு. (c.)

*ஆசசியம், s. Ghee, melted butter, நெய். (p.)

ஆச்சியசுத்தி, s. Purification with ghee in a puja, நக்கிசுத்தசுத்தி.

*ஆசசிரமம், s. Hermitage, the residence of an ascetic, முனிவரிருப்பிடம். 2. Religious condition as prescribed especially for the Brahmans, including four degrees or orders, நிலை; viz.: 1. பிரமசாரியாச்சிரமம், the state or condition of a bachelor, who, from the time of his investment with the sacred cord, is required to tend the sacred fires and to follow his studies under or in the presence of his preceptor. 2. கிரகஸ்தாச்சிரமம், the state of a house-holder, who, from his marriage, must strictly observe his religious duties, maintain the sacred fires, and liberally practise hospitality for the support of the other three orders. 3. வானப்பிரஸ்தாச்சிரமம், the state of an anchorite or recluse, who, with or without his wife, relinquishes domestic life, retires to the desert feeding on leaves, roots and fruits, or on the hospitality of the second order, and continues to perform his daily rites. 4. சன்னியாசியாச்சிரமம், the state of a religious mendicant who performs no rite whatever and lives only on alms, sometimes appearing in a state of nudity. The fourth order embraces four distinctions and each of the others two See Ellis. Wils p. 124. Ashrama. (p.)

ஆச்சிரமி, s. One who belongs to either of the four religious orders

*ஆசசிரயம், s. [corruptly ஆச்சிரமம்] Support, protection, defence, பாதுகாப்பு Wils p. 124. Ashraya.

*ஆஸ்தானம், s. An assembly, கூட்டம் 2. Royal audience. See ஆத்தானம். Wils. p. 127. Asthana. (p.)

ஆஸ்தானக்கோழை, s. A timid man unfit to speak before a senate.

ஆஸ்தானசந்தோஷம், s. Buffoonery, mimicry in dances, a farce, விகடக்கூத்து.

ஆஸ்தானசந்தோஷி, s. A buffoon.

*ஆஸ்தி, s. [in poetry, ஆத்தி.] Property, estate, riches, ஸம்பத்து. (c.)

*ஆஸ்பதம், s. A place of refuge, asylum, புகலிடம். 2. Substance, solidity, strength, சத்து,—as இந்தநெல்லிலேயொன்றாஸ்பதமுமில்லை. There is no substance in this paddy, it contains no nourishment. (p.)

ஆஞா—ஆஞி, s. [prov.] A father, தகப்பன்.

*ஆஞ்சநேயன், s. Hanuman, அனுமான். Wils. p. 108. Anjaneya.

ஆஞ்சான், s. [in seamen's language.] A halliard or rope for hoisting a sail, கப்பற்கயிறு. 2. A rope for lifting weights with a pulley or otherwise, a hawser, கயிறு. 3. The lone, slender stem of a tree, சிறியதனிக்கொப்பு; [ex ஏழை] (c.)

ஆஞ்சான்பற்றி, s. A beam across the stern of a dhoney to which the halliard, &c. is tied.

சின்னஆஞ்சான், s. A small stay rope, as பனிஞ்சிக்கயிறு.

ஆஞ்சி, s. Motion, vibration, அசைவு. 2. Idleness, laziness, சோம்பு. 3. Dancing, play, கூத்து. 4. Cardamom, ஏலம். (p.)

ஆஞ்சில், s. The சங்கு shrub, Monetia tetracantha.

*ஆஞ்ஞை, s. An order, command, ஆணை. Wils. p. 107. Aknga. 2. One of the ஆதாரம், that is situate in the forehead, ஆறாதாரதொன்று. (p.)

ஆடகத்தி, s. One of the thirty-two kinds of prepared arsenic, குருபாஷாணம்.

*ஆடகம், s. Gold, பொன். 2. One of the four kinds of gold, regarded as of a greenish hue, and likened to the wings of a parrot, ஒருவகைபொன். (See பொன்வகை.) Wils. p. 973. Hadaka. 2. A shrub, the துவரை. (p)

*ஆடகி, s. A kind of shrub, துவரை, Cytisus, L. Wils. p. 108. Ad'haki

ஆடகூடம், s. A mountain containing brass, செம்புமலை.

ஆடம, s. [prov.] A measure of oil containing twenty படி, தூளவு.

*ஆடம்பரம், s. Pomp, parade, ostentation, state, ஓட்டோலகம். (c)

ஆடவர், s. (Sing. ஆடவன்.) Male persons, ஆண்மக்கள். 2 Men between the ages of thirty two and forty-eight, புருடர். 3. Young persons, இளையோர். (p)

ஆடவள், s. A woman in the prime of life, மங்கைப்பருவப்பெண்.

ஆடவை, s. The third of the twelve signs of the zodiac, மிதுனவிராசி. (p.)

ஆடாதோடை, s. A medicinal kind of shrub, ஓர்செடி. 2. Malabar nut, Adhatoda vasica.

ஆடி, s. The month of July, கர்க்கடகமாதம். (c.) 2. (p) The twenty-first lunar asterism, உத்திராடநாள். 3. Mirror, கண்ணாடி.

ஆடிக்கரு, s. Dark clouds in July regarded as indicative of plentiful rains in the ensuing monsoons.

ஆடிக்கருவழிந்தால் மழைகுறைந்துபோம். If the teeming clouds in July discharge their contents, the rains will fail in the ensuing season.

ஆடிக்கழைக்க, inf. To take away or separate the newly married woman from her husband, and to put her under her parents during the month of July of their first year of marriage. This separation is indispensable to prevent conception in that month, and delivery in the coming April, which is believed to bring ruin upon the family.

ஆடிப்பண்டிகை, s. The first day of July (ஆடி) a day of feasting, mutual visits, &c., when the sun is supposed to enter on its southern course.

ஆடிப்பெருக்கு, s. A festival held on the day when the Cavery over-flows in July.

ஆடு, s. A goat, sheep, (the word is common to both,) அசம். (c.) 2. The sign Aries of the zodiac, மேடவிராசி. 3. Victory, success, வெற்றி. (p.)

ஆடுதின்னாப்பாலை, s. A plant, (lit.) that which the goat will not eat, புழுக்கொல்லி, Aristolochia bracteata, L. See பாலை.

ஆடுமாடு, s. Cattle, the mixed multitude of cow and sheep kinds. The varieties are காட்டாடு, a wild sheep; குறும்பாடு, a crump-horned, fleecy sheep; கொடியாடு, வெள்ளாடு or சாராடு, a long legged sheep or goat; செம்மறியாடு, a reddish sheep; பள்ளையாடு, a prolific goat or goat of low size, and வரையாடு, a mountain sheep.

ஆட்டிறைச்சி, s. Mutton.

ஆட்டுக்கடா, s. A he goat or ram, ஏறு.

ஆட்டுக்கடாத்தானம், s. The gift of a he goat, with money, to avert or counteract the evil effects of an unpropitious planetary influence—made to a Brahman who is to offer incantations for the party for a certain number of days.

ஆட்டுக்கல், s. The bezoar of the sheep, பாஷாணக்கொறை.

ஆட்டுக்கால், s. The அடம்பு creeper.

ஆட்டுக்காற்கல், s. Coral stone, கொக்கைக்கல்.

ஆட்டுக்கிடை, s. A sheep-fold.

ஆட்டுக்குட்டி, s. A lamb or kid.

ஆட்டுச்செவிப்பதம், s. A certain immature stage in the growth of the kernel of the cocoanut, the maturest state in which the இளநீர் can be eaten, தேங்காயவமுகைப்பருவம்.

ஆடு, கிறேன், ஆடினேன், வேன், ஆட, v. n To move, wave, shake, vibrate, swing, அசைய. 2. To dance, play, sport, gesticulate, to act a part in play, கூத்தாட. 3. (p) To wash, bathe, play in water, குளிக்க 4. To war, fight, join in battle, போர். 5. To copulate, புணர. 6. [in combination.] To do, to act, செய்ய. 7. To speak, சொல்ல.

பணத்துக்காடுகிறான். He is urgently soliciting money.

ஆடவை, s. Place of dancing, நிருத்தசபை.

ஆடி, s. A dancer.

ஆடித்திரிய, inf. To make much ado about a thing. 2. To go around or be too much in company.

ஆடுகால், s. The supporters of a lever for a well-sweep.

ஆடுதொடை, s. The inner fleshy part of the thigh.

ஆடுமாலை, s. [prov.] A gay, lively, laughing girl, young woman.

ஆடல், v. noun. Moving, shaking, rocking, &c. 2. Fighting, battle, war. 3. Being powerful. 4. Victory. 5. Playing. 6 Coition. 7. Dancing. 8. Washing, bathing. 9. Boasting, friendly word or conversation. 10. Saying.

ஆடல்பாடல், s. Singing and dancing.

ஆடற்று, s. A dancing song used in comedies.

ஆட்டம், v. noun. Motion, vibration, agitation, vacillation, rocking, swinging, rolling or pitching (at sea, &c.), அசைவு. 2. Dance, play, game, prank, an act of play, a turn-about, a turn, once playing the game, விளையாட்டு. 3. Likeness, the assumption of a character, profession, conduct, shape in imitation, தன்மை. 4. Moving about, energy, vigor, action, முயற்சி. (c.)

அங்கேபோக ஆட்டமாடுகிறான். He insists on going there, (contrary to advice.)

இந்த ஆட்டத்துக்கெல்லாமசைவானல்லான். He will not be moved by this agitation.

அவன் ஆட்டமொழிந்தது. His power, bustle, agitation, harassing, &c. has come to an end.

அவனிரண்டாட்டம் விளையாடினான் ஒராட்டந்தோற்றுப்போனான். He played two games and lost one of them.

ஆட்டமடித்தல், v. noun. A play among children in which the புள்ளு, or small stick, being swung round so as to fly to a distance, is struck by the கிட்டி, or larger stick.

ஆட்டமெடுக்க, inf. To enter on a rash or odd enterprise, to beat another in the above play.

ஆடூஉ, s. A man, a male of the human species, ஆண்மகன். (p)

ஆடூஉவறிசொல், s. Words of the masculine gender, ஆண்பாற்கிளவி.

ஆடை, s. Cream, scum, thick concretion on the surface of liquids, ஏடு. (c) 2 Cloth, clothing, dress, garment, சீலை 3. A thin film or spot on the eye, நேத்திரபடலம். 4. The fourteenth lunar asterism, சித்திரைநாள். (p.) 5. [prov.] Inner skin of edible palmyra roots, பனங்கிழங்கினுடோல.

ஆடையாபரணம், s. Clothes and jewels, attire.

ஆடையொட்டி, s. An amaranth, பேயப்புல், Desmochæta atropurpurea. 2. Lice in clothes, சீலைப்பேன்.

பட்டாடை, s. A garment of silk.

பாவாடை, s. A petticoat.

நடைபாவாடை s. Cloths spread in the road at a great solemnity.

உள்ளாடை, s. A woman's under-garment, a shift.

சிற்றாடை, s. A cloth or garment for a little girl.

*ஆட்சேபம், s. Abuse, reviling, தூஷணை. 2. Censure, blame, reproach, குற்றம். 3. A figure in rhetoric, ஓரலங்காரம். Wils. p. 104. Akshepa. 4. Objection, adverse argument, சங்கை. 5. Confutation, the refutation of an argument, கிராகரணம். (p.)

ஆட்சேபசமாதானம், s. The rejoinder to an objection, சங்கைக்குத்தரம்.

ஆட்சேபி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To reject, obviate, refute an argument, கிராகரிக்க.

ஆட்டி, s. A lady, a woman of rank, தலைவி. 2. A woman in general, பெண். 3. An affix joined to some nouns forming an appellative —as மணவாட்டி, பெண்டாட்டி, மலையாட்டி; [ex ஆள், rule.]

ஆட்டு, கிறேன், ஆட்டினேன், வேன், ஆட்ட, v. a. To shake, rock, swing, wave, move, agitate, brandish, joggle, அசைக்க. 2. To teach or cause to dance, ஆடப்பிக்க. 3. To harass, trouble, vex, அலைக்க. 4. To bathe, anoint, நீராட்ட. 5. To spin a top, பம்பரமாட்ட. 6. To grind or triturate —as medicines, sandal wood, &c., அரைக்க; [ex ஆடு, v.]

ஆட்டி, s. One who causes monkeys, snakes, &c. to play, dance, &c. —as பாம்பாட்டி, a snake-dancer.

ஆட்டுக்கல், s. A stone-mortar for grinding.

ஆட்டு, v. noun. Dancing, கூத்து. 2. Gesticulation, agitation, அசைப்பு. 3. Power, energy, action, வல்லமை.

ஆட்டுவிக்க, inf. To teach or train persons for acting, dancing, &c. in a play.

ஆட்டை, s. [in combination.] A year, வருடம். (c.)

ஆட்டைக்கருமம்—ஆட்டைத்திதி—ஆட்டைத்திவசம், s. The first anniversary funeral ceremony, performed on the same day of the moon on which the person died (c)

மூவாட்டைநெல், s. Rice three years old. (c.)

ஆணம், s. Soup, or a thick, consistent, liquid curry, any liquid food thickened with spices, &c., broth, porridge, குழம்பு (c) 2. (p.) Love, friendship, affection, அன்பு. 3. A vessel, கொள்கலம்.

மிளகாணம், s. Pepper broth.

கோழியாணம், s. Chicken broth.

ஆணர், s. Singers, panegyrists, பாடகர். 2. Goodness, நன்மை. 3. Prosperity, fruitfulness, வளமை. (p.)

ஆணவம், s. Pride, arrogance, manliness, கருவம். 2. Self-importance, self-will, conceit of doing some thing one's self, instead of ascribing all transactions, to the deity; in which sense, it is one of the three evil principles or மலம், in which the soul is involved from eternity, and by which it is excited to the performance of moral actions and kept from union with the deity. These must be subjected and annihilated, for the soul's liberation, by the அருள் of the deity. It is used as a means of benefit to the soul, as the acid in fruit becomes a luscious juice, மும்மலத்தொன்று, [ex ஆள்.] 2. One of the thirty-two kinds of arsenic in its natural state, கௌரீபாஷாணம்.

ஆணவப்பிணிப்பு, v. noun. The bondage of moral evil, original sin, ஆணவமலபந்தம் (p)

ஆணவமலம், s. One of the three kinds of மலம்.

ஆணவமறைப்பு, v. noun. The illusion or blindness in which the soul is held through the power of ஆணவம், மூலமலத்தடை.

*ஆணி, s. Nail, spike, pin, peg, கீலகம். Wils. p. 108. Aṇi. 2. A piece of gold, used as a standard, for comparing the quality of other gold, உரையாணி. 3. (p.) Style for writing, எழுத்தாணி.

ஆணிகடாவ, inf. To drive nails, to nail.

ஆணிக்கோவை, s. A string of gold-pins for testing the quality of gold.

திருகாணி, s. A screw.

வரிச்சாணி—வரிச்சலாணி—வலிச்சலாணி, s. A nail for ledgers, reapers.

கட்டாணி, s. A pin for ear-rings.

பட்டாணி, s. [prov.] A clasp, a clamp, a clamp-iron, a clincher.

வெம்பாணி, s. A little nail.

மார்பாணி, s. A capital or principal nail.

கையாணி, s. A nail used in joining the spars of a roof.

கடையாணி, s. The axle or linchpin. 2. The fastening of a neck-lace or other ornaments.

குடையாணி—சடையாணி—குமிழாணி, s. A nail with the head.

உரையாணி, s. A golden pin, or test, used by goldsmiths in assaying gold.

கூராணி, s. A pick.

காலாணி, s. Pegs fixed for supporting the roof of Indian houses

மரவாணி, s. A plug, wooden pin.

சுள்ளாணி, s. A very small nail.

ஆணி, s. Excellence, principal or transcendent qualities, மேன்மை. 2. (c.) A kind of corn on the feet, supposed to be caused by the prick of a thorn, &c., கால்வியாதிகளிலொன்று. 3. A kind of block set into the mortar, when that is worn too low, உரலாணி.

ஆணிக்குருத்து, s. The heart, or prime part of a palmyra shoot.

ஆணிச்சிதல், s [vul.] The core of a suppuration.

ஆணித்தங்கம்—ஆணிப்பொன், s. The best kind of gold.

ஆணித்தரம், s. First quality, முதற்றரம். 2. [in pearls] Superior pearl, நல்லமுத்து. 3 (fig.) Firmness, உறுதி.

ஆணித்தரமானவன், s. An excellent man, one of first rate accomplishments.

ஆணிப்பூ, s. A disease of the eye—a kind of cataract.

ஆணிமுத்து, s. A very superior pearl.

ஆணிவேர், s. The principal root of a tree, as உச்சிவேர்.

மார்பாணி, s. A kind of venereal disease, an eruption upon the breast

குதியாணி, s. A corn in the heel.

காலாணி, s. A corn on the toes, or sole of the foot.

உரலாணி, s. A pestle. 2. A kind of block set into the mortar.

ஆணிச்செருக்கம், s. One of the thirty-two kinds of prepared arsenic, இலவண பாஷாணம்.

ஆணு, s. Sweetness, deliciousness, இனிமை. 2. Goodness, a benefit, நன்மை. (p.)

ஆணை, s. Oath, as in a court of justice, &c., சத்தியம். 2. Oath, as in profane swearing, வீண்சபதம் 3. Truth, மெய். 4. Conjuration, adjuration, obstructing a procedure by oath, checking by oath a beast ready to fall on one, or a law proceeding; an appeal by oath to a superior—as to the deity, the king, &c., obstructing or hindering—as the water from flowing over one's land, &c., கட்டு 5. [Sans. Akgna.] An exercise of sovereign power and authority, a command, jurisdiction, mandate, order, an injunction, edict, ஆக்கினை. 6. The sign or insignia of authority—as the sceptre, national colors, the seal, the stamp, the badge of office, the impress on the coin, &c., அடையாளம். 7. Conquest, victory, வெற்றி. 8. Rules, injunctions, usages, &c. established by the learned of old, சான்றோரகட்டளை.

கண்ணாணை. By my eyes.

அப்பாணை. I swear by my father.

உனதப்பனாணை. I conjure you by your father.

உன்னாணை. By thee.

ஆணைசெலுத்த, inf. To sway the sceptre, exercise the functions of government.

ஆணைச்சக்கரம், s. Sceptre. 2. (fig.) Royal power.

ஆணைமீற, inf. To disregard conjuration or interdiction.

ஆணையிட, inf. To take an oath, swear 2. To adjure one.

ஆணைவழிநிற்றல், v. noun. Subjection to the king—one of the ten good qualities or virtues of the liberal.

ஆணைவிட, inf. To release from an oath.

ஆண், s. A male of the human race, or inferior animals, ஆண்பாற்பொது. 2. The male of human species, man, ஆண்மகன். 3 (p.) Manliness, eminence, superiority, தலைமை.

ஆணங்காய், s. The branched spadix of the flowers of a palm tree, ஆண்பனையின்காய். (c)

ஆணரி, s. Male jackall, நரி.

ஆணாய்ப்பிறந்தவன், s. A male, one born a male.

ஆணாள், s. [in astrology.] The male division of the lunar asterisms, observed in horoscopes, ஆண் நட்சத்திரம்.

ஆணெழுத்து, s. A short vowel, or a short animated consonant, குற்றெழுத்து.

ஆண்கிரகம், s. In the Hindu system of astrology, any one of the three planets, Mars, Jupiter, or the Sun, ஆண்கோள்.

ஆண்குறி, s. Membrum virile.

ஆண்கூத்து, s. A male character in the drama.

ஆண்டகை, s. A king, அரசன். 2. A manly person, சிறந்தோன், [ex தகை, befitting.] (p.)

ஆண்டகைமை, s. Manliness, fortitude, inherent bravery, வீரம். (p)

ஆண்டொழில், s. Exploits, mighty deeds, heroism. (p.)

ஆண்டொழின்மைந்தன், s. Arjuna, அருச்சுனன். (p.)

ஆண்பறவை, s. The cock, the male of any bird, சேவல்.

ஆண்பனை, s. The male of the palmyra tree.

ஆண்பன்றி, s. A hog, boar, ஒருத்தல்.

ஆண்பாடு, s. The male energy, ஆண்குணம் 2. Man's affair or work.

ஆண்பாடுபெண்பாடுபட்டது. The man and woman labored.

ஆண்பால், [in grammar.] The masculine gender, male sex, புல்லிங்கம். 2. Masculine qualities, ஆண்டன்மை; [ex பால், class, nature.] (p.)

ஆண்பிள்ளை, s. A male child, a boy, a person of the male sex in general. 2. A man of priority, a head-man. 3. A clever man, or a man of capacity.

ஆண்பிள்ளைசிங்கம், s. A bold, heroic, intrepid man, one who does bravely, signalizes himself—a term of applause, வீரன்.

ஆண்மகன், s. An eminent man. 2 A man. 3. A husband. 4 A son. (p)

ஆண்மரம், s. The class of trees whose interior is hard, solid and suitable for timber, உள்வயிரமுள்ளமரம் 2. The செமமரம

ஆண்மாரி, s. A masculine woman, a scold, a termagant, an amazon.

ஆண்மை, s. Manliness, courage, fortitude, intrepidity, energy, manhood. 2 Strength, vigor, virility. 3. (p.) Truth, certainty

நாசெருக்குவாணாமை. Presumption, self-conceitedness, pedantry.

ஆண்வழி, s. Family descent in the male line, any peculiarity in the male line.

ஆண்டலை, s. The gallinaceous fowl—cock or hen, கோழி (p.)

ஆண்டலைக்கொடியோன், s. Skanda, கந்தன (p.)

ஆண்டி, s. A religious beggar of the Siva sect, பண்டாரம.

ஆண்டு, s. A year, வருடம். 2. (p.) That place, அவ்விடம.

ஆண்டளப்போன், s. Jupiter the planet, வியாழம, [ex அளப்போன, who measures], he who passes through one sign of the zodiac every year. (p)

ஆண்டையர், s. Men, mankind, the human race, மனிதா. (p.)

*ஆதங்கம், s. Mishap, calamity, affliction, distress, ஆபத்து 2. Sound of a drum, பறையிரைச்சை. Wils. p. 108. ATANKA (p)

*ஆதபம்—ஆதவம், s. Sunshine, வெயில Wils p. 108. ATAPA. 2. Lustre, light, ஒளி. 3 (fig.) An umbrella, குடை. (p)

ஆதபத்திரம், s. A large umbrella of silk or leaves, used in the east, குடை. Wils. p. 108. ATAPATRA. 2. An umbrella, a white umbrella—one of the insignia of royalty, வெண்குடை. (p.)

*ஆதபன்—ஆதவன், s. The sun, சூரியன. 2. A brahman, பார்ப்பான. (p.)

ஆதம், s. Protection, ஆதரவு. 2. The கூந்தற்பனை, Caryota wrens, L. (p.)

ஆதம்பாதமில்லாதவன், s. One who is destitute of protection or support. (c)

ஆதம்பேதி, s. The செப்புநெருஞ்சில் plant, Indigofera enneaphylla, L.

ஆதரம், s. Desire, ஆசை. 2. Love, affection, kindness, regard, அன்பு. 3. Town, ஊர். 4. Ankle-rings, சிலம்பு. (p.)

*ஆதரம், s. Freight, கேழ்வு. Wils. p. 108. ATARA.

ஆதரவு, s. [with dative of per.] Protection, support, patronage, defence, shelter, succour, உதவி. 2. Desire, love, affection, kindness, regard, அன்பு. 3. [with சொல்] Comfort, consolation, தேற்றவு. 4. A support, prop, stay, buttress, basis, &c., ஆதாரம். (c.)

ஆதரவற்றவன், s. A destitute person, one without friends or property.

ஆதரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க v. a. To support, protect, defend, uphold, nourish, regard, patronize, shelter, உதவிசெய்ய 2 To desire, wish for, crave, ஆசைகூர. 3 To console, comfort, தேற்றவு பண்ண 4. To worship, solemnize, ஆசரிக்க.

*ஆதரிசம், s. A mirror, கண்ணாடி. 2. A commentary, உரை. 3 Original manuscript, கையெழுத்துப்பிரதிமூலம். Wils. p. 110 ADARSHA. (p)

*ஆதரிசனம், s. A mirror, looking glass, கண்ணாடி Wils. p. 110. ADARSHANA. (p.)

ஆதல், s. Science, கல்விநூல். 2 Dance, கூத்து. 3. Vision, தரிசனம. 4. Minuteness, நுணுக்கம. (p)

ஆதளை, s. A species of the ஆமணக்கு tree, Jatropha glauca, Glaucous leaved physic-nut, எலியாமணக்கு.

ஆதளைமாதளை, s. [prov.] Great agony, வருத்தம்.

*ஆதனம், s. [in Anat.] Diastole, நீளுதல. Wils. p. 108 ATANA. 2. (p) Seat or throne, ஆசனம். 3. Cloth, சீலை. St Asana.

ஆதனமூர்த்தி, s. An image—as the seat of a deity 2. The linga, or phalic emblem of Siva (p.)

ஆதன், s. Life, soul, உயிர். 2. An ignorant person, பேதை. 3. A guru, குரு. 4 Argha, அருகன. (p.)

*ஆதாயம், s. Profit, gain, advantage, proceeds, இலாபம. (c.) 2. [in astrology] The favorable influence of the planets and constellations—as ஆதாயஞ்செலவு. 3. [in almanac] Income and expenditure for the year, as incident to persons born in given signs, இலாபவிரயம்.

*ஆதாரம், s. Support, stay, security, protection, basis, foundation, pedestal, ஆதரவு. Wils. p. 111. AD'HARA. 2. (p.) The body as a receptacle for the soul, உடல். 3. Rain, (a change of ஆசாரம்,) மழை. 4. A region of the body, ஆறுதாரம். In Indian physiology six regions are given; viz.: 1. மூலாதாரம், situated between the anus குதம், and the genitals, குய்யம். 2. சுவாதிட்டானம், situated in the genitals, இலிங்கபீடம். 3. மணிபூரகம், in the navel, உந்திக்கமலம். 4. அநாகதம், in the heart, இருதயகமலம். 5. விசுத்தி, in the root of the tongue, அடிநா. 6. ஆஞ்ஞை or ஆக்கினை, in the forehead, புருவமத்தியம்.

ஆதாரசிலை, s. The base or fundamental stone of a pillar, pedestal, &c. (p.)

ஆதாளி, s. [vul.] Noise, bustle, stir—as in a quarrel—the roaring of the sea, பேரொலி. 2. Boasting, bragging, ostentation attended with noise, bravado, பட்டோபம். 3. Agitation, perturbation, கலக்கம்.

ஆதாளிக்காரன், s. A bragger, boaster, vaunter.

ஆதாளிமன்னன், s. A bear, கரடி. (p.)

*ஆதி, s. Source, cause, primitiveness, beginning, மூலம். 2. Excellency, முதன்மை 3. The Supreme Being, கடவுள். 4. An independent sovereign, a supreme ruler, an emperor, இறைவன 5. A master, proprietor or one to whom a right or duty is owing, எசமான். 6 The sun சூரியன 7. Running in a direct course, நேரோடுகை. 8. Antiquity, பழமை 9 Siva, சிவன 10. Vishnu, விட்டுணு. 11. Brahma, பிரமன. 12 Argha, அருகன 13. Buddha, புத்தன 14. Joined with a noun, it includes the thing mentioned and the rest of its series—as பிரமாதி. 15 A mode of time or measure in music, ஆதிதாளம 16. (ex for மாதி) A circular course, மண்டலமாயோடுகை. (p)

ஆதிகடவுள், s. The primeval deity.

ஆதிகாரணம், s. A primary cause.

ஆதிக்கடுஞ்சாரி, s. Solder, a metallic cement said to consist of nine salts, நவச்சாரம.

ஆதிக்கல்நாதம்—ஆதிக்கல்பேதம், s. A drug—green vitriol, sulphate of iron, அன்னபேதி.

ஆதிகுடி, s. Soap, சவுக்காரம்.

ஆதிக்குரு, s. Earth impregnated with soda, பூநீறு.

ஆதிசாரம், s. One of the thirty-two kinds of architecture, சிற்பநூலுறுப்புத்திரண்டுள்ளொன்று.

ஆதிசேஷன்—ஆதிசேடன், s. A fabulous serpent supposed to support the earth on his head—king of the serpents, அனந்தன. He is said to have existed prior to the creation of the world and to continue to exist after its destruction; [ex சேஷன், who remains.]

ஆதிச்சனி, s. The tenth lunar mansion, மகநாள். (p.)

ஆதித்தாய், s. The first mother—Eve. (Christian usage.)

ஆதிநாதர், s. One of the nine Sidd'has. See சித்தர். (p.)

ஆதிநாராயணன், s. Vishnu, விட்டுணு. 2. The diamond, வச்சிரக்கல்.

ஆதிநூல், s. The Vedas, the sacred writings, வேதம். 2. [in grammar.] As முதனூல் (p.)

ஆதிபகவன், s. God—as in அகரமுதலவெழுத்தெல்லாமாதி பகவன்முதற்றே யுலகு. (p)

ஆதிபத்தியம், s. Supreme or paramount government. (p.)

ஆதிபரன், s. The primeval God—the Supreme Being as the cause of all things. (p.)

ஆதிபலம், s. Nut-meg, சாதிக்காய்.

ஆதிபாஷை, s. The original or ancient language—Sanscrit.

ஆதிபுங்கவன், s. The deity, கடவுள். 2. Argha, அருகன். (p.)

ஆதிமகாகுரு, s. Blue vitriol, துரிசு.

ஆதிமகாநாதம், s. Iron-sand, உலோகமணல்.

ஆதிமடக்கு, s. Repetition of a word at the beginning of a line. (p.)

ஆதிமார்க்கம், s. The principal or high road, the right and straight way

ஆதிமுதல்—ஆதிமூலம், s. Rudiment, first principle, primeval cause, முதற்காரணம் 2. The Supreme Being, கடவுள். 3 [in astrology] The governing planet, ஆடகிக்கிரகம். (p.)

ஆதிமூர்த்தி—ஆதியங்கடவுள், s. The deity as the source of all. (p.)

ஆதியந்தகாலம்—ஆதியந்தகாலநாடி, s. The full duration of an eclipse expressed in Naliki and Vinaliki, &c.

ஆதியந்தபாதிச்சா, s. Tabular correction for the parallax of the orbit of the planets, from the first of Capricornus to six signs, சிக்கிர உச்சம்—also called, மகாசசா.

ஆதியந்தமில்லாதவர், s. He who has no beginning nor end—the eternal godhead.

ஆதிமொழிடைமடக்கு, s. The repetition of a word in the beginning and middle of a line with different meanings, முதலுமிடையுமடக்கு. (p.)

ஆதிமொழிகடைமடக்கு, s. Repetition of a word in the beginning and end of a line. (p.)

ஆதிவராகன், s. Vishnu, விட்டுணு. (p)

ஆதிவருணர், s. The first caste—Brahmans, பார்ப்பார். (p)

ஆதி, s. A kind of prepar d arsenic, அச்சாச்சந்பாஷாணம்.

ஆதி. A finite form of ஆ, answering to ஆவாய். (p.)

ஆதிகம், s. A creeper, Gymnema sylvestris, the சிறுகுறிஞ்சா.

*ஆதிக்கம், s. Superiority, priority, dignity of office, power or trust, முதன்மை; [et அதிகம், more.] 2. Right to possession, உரிமை.

ஆதிக்கன், s. A person of dignity, in high office, &c., a superior. 2. An heir.

*ஆதிட்டம்—ஆதிஷ்டம், s. Fragments or leavings of a meal, உண்டசேடம். Wils. p. 111. ADISHDA. (p.)

*ஆதித்தர், s. The celestials, தேவர். Wils. p. 111. ADITYA. (p.)

*ஆதித்தன்—ஆதித்தியன், s. The sun, சூரியன். Wils. p. 111. ADITYA.

ஆதித்தநோக்கு, s. Heliocentric aspect.

ஆதித்தபுடம், s. The longitude of the sun.

ஆதித்தபுத்தி, s. The daily motion of the sun, as அருக்கபுத்தி.

ஆதித்தமண்டலம், s. The solar system, சூரியமண்டலம் 2. (p.) The region of the stomach or heart of human bodies, உடலிலேசார்வஸ்தானம்.

ஆதித்தமத்திமபுத்தி, s. The mean daily motion of the sun, given in minutes

ஆதித்தன்கூர்மை, s. One of the thirty-two kinds of arsenic, இலவண பாஷாணம்.

*ஆதித்தியம், s. Attention to a guest, hospitality, உபசாரம். (p.)

ஆதித்தியம்பண்ண, inf. To show civilities, to entertain, feed, &c.

*ஆதிபத்தியம், s. Majesty, royalty, sovereignty, அதிகாரம். 2. Right to possession, சுதந்திரம். Wils. p. 112. AD'HIPATYA. (p.)

*ஆதிபன், s. An emperor, sovereign, அரசன். 2. A master, chief, lord, எசமானன். (p.)

ஆதியதிவஞ்சம், s. One of the six divisions of swerga or போகபூமி. (p.)

ஆதிரம், s. Melted butter, நெய். (p.)

ஆதிரவிச்சிலை, s. Reddle, செங்கழுநீர்க்கல்.

ஆதிரன், s. A great personage, பெரியோன். (p.)

*ஆதிரை, s. The sixth lunar mansion திருவாதிரைநாள். Wils. p. 120. ARDRA. (p.)

ஆதிவிந்து, s. One of the thirty-two kinds of arsenic in its natural state, ஓர்பாஷாணம்.

ஆதிவிராகன், s. One of the thirty-two kinds of prepared arsenic, சோரபாஷாணம்.

ஆதிவிராட்டியன், s. A name of two of the thirty-two kinds of prepared arsenic, சோரபாஷாணம் and குதபாஷாணம்.

*ஆதீனம், s. [properly அதீனம்.] Proprietorship, hereditary inheritance, &c., சுதந்திரம்

பராதீனன், s. One who serves under another.

சுவாதீனன், s. One who is his own master, a free man.

தெய்வாதீனம், s. God's disposal and direction, God's right of bestowing

ஆது. A form of the sixth or possessive case singular, ஆறனுருபு. 2 s. The sound made for driving elephants onward, யானையைப்பாகனதட்டுமோசை. 3. A raft, தெப்பம். (p.)

*ஆதுரம், s. Strong desire, பேராசை. (p.)

ஆதுரன், s. A diseased person, நோயுள்ளோன். Wils. p. 109. ATURA. 2. An avaricious or covetous man, a miser, ஆசையுற்றோன். (p.)

*ஆதுலன், s. A poor person, தரித்திரன். (p.)

*ஆதுவம், s. Toddy, கள். (p.)

*ஆதெரிசம், s. Looking glass, கண்ணாடி. See ஆதரிசம். (p.)

*ஆதேசம், s. [in grammar.] Transmutation or change of letters, எழுத்துத்திரிபு. Wils. p. 111. ADESHA. (p.) 2. [prov.] [improp. for ஆதாயம்.] Gain, profit.

*ஆதேயம், s. A thing upheld, supported, &c. (opposite to ஆதாரம், support) சுமக்கப்பட்டது. Wils. p. 112. AD'HEYA. (p.) 2. [prov.] [improp. for ஆதாயம்.] Gain.

ஆதொண்டை, s. A creeper, Capparis horrida, ஓர்கொடி. (c.)

*ஆதோரணர், s. Elephant-riders, drivers, &c., யானைப்பாகர். Wils. p. 112. AD'HORAN'A. (p)

ஆத்தன், s. A friend, companion, an associate, சகாத்தி. 2. A great person, a superior. முதல்வன 3. The Divine Being, கடவுள். 4. Argha, அருகன். (p)

ஆத்தா, s. The custard-apple tree, சீத்தா, Anona squamosa, L. (c)

மனிலாவாத்தா, s. The bullock's heart, or coarse custard-apple, Anona reticulata.

ஆத்தாள், s. A mother, தாய். (c.) 2. (p.) Parvati—as mother of the world, பார்வதி.

*ஆத்தானம்—ஆஸ்தானம், s. An assembly of state, the royal auditory, the senate, இராசசபை. Wils. p. 127. ASTHANA. 2. A senate-house, court of justice, நியாயஸ்தலம். 3. The gate of a tower—being the place of audience, கோபுரவாசல். (p.)

ஆஸ்தானமண்டபம், s. The room at the gate of a tower—as the place of audience. 2. A place where the jurymen assemble together.

ஆத்தி, s. A tree, ஓர்மரம், Bauhinia racemosa, L.—Note. There are two species; viz.: 1. காட்டாத்தி, the rind of which is used for withes, Bauhinia parviflora, L 2. திருவாத்தி, a flower-tree sacred to Siva, also medicinal, Bauhinia tomentosa, L. (c.)

ஆத்திசூடி, s. Siva so called as wearing a garland of flowers from the ஆத்தி tree, சிவன் 2. A book composed by ஔவை, so called from its beginning with this word, ஓர்நூல். (p.)

*ஆத்திரதம், s. Undried ginger, இஞ்சி, Zingiber officinalis. (p.)

ஆத்திரம், s. (Tel. ఆత్రము.) Necessity, emergency, அவசரம். 2. Hastiness in anger, &c., கோபவிரைவு. (c.)

அவன மிகவும ஆத்திரப்படுகிறான். He is pressed with great necessity.

ஆத்துமபுத்தர், s. The பூனைக்காலி plant, Mucuna prurita.

*ஆத்துமம்—ஆத்துமா, s. The soul, life, சீவாத்துமா. 2. A living creature, an animate or sentient being, சீவசெந்து. Wils. p. 109. ATMA and ATMAN.

ஆத்துமசன், s. A son, புதல்வன். Wils p. 109. ATMAJA. (p.)

ஆத்துமசுத்தி, s. Purity of the soul, freedom from sin, spiritual purity. Wils. p. 110. ADMASHUD'HI.

ஆத்துமஞானம்—ஆத்துமபோதம், s. Individual consciousness. 2. Spiritual knowledge, instruction. Wils. p. 109. ATMAKGNANA and ATMABOD'HA.

ஆத்துமதத்துவம், s. Faculties of the soul. Wils. p. 109. ATMATATVA.

ஆத்துமதரிசனம், s. The soul's perception, spiritual illumination, a consciousness that the deity is the operator in the actions of the soul. Wils. p. 109. ATMADARSHANA.

ஆத்துமநிவேதனம், s. Dedication of the soul.

ஆத்துமயோனி, s. Brahma. 2. Siva. 3. Vishnu. 4. Kama; [ex யோனி] Wils. p 109. ATMAYONI. (p)

ஆத்துமார்த்தம், s. Any thing done for the sake of one's self, தற்பிரயோசனம். Wils. p. 110 ATMARTTHA. 2 Any thing done for the benefit of the soul, ஆத்துமலாபத்திற்குரியது, [ex அர்த்த, begged or gained.] (p.)

மகாத்துமா, s. A patriarch, an illustrious, eminent, or holy person. Wils. p. 649. MAHATMAN.

பரமாத்துமா, s. The supreme soul —God, கடவுள். Wils. p. 504. PARAMATMAN.

ஜீவாத்துமா, s. The soul–the spirit of life. Wils p. 352. JEEVATMAN.

ஆத்தை, s. Mother, தாய். 2. (c.) An exclamation of surprise or pity, அதிசயவிரக்கச்சொல்.

ஆத்தையாத்தை [vul.] Oh! dear, Oh! dear—a cry of distress, grief, &c.

*ஆநாயம், s. A net, வலை. Wils. p 113. ANAYA. 2 (Anat) Air-cells, வாயுக் கணணறை.

ஆநாயகலை, s. Cellular tissue.

*ஆநிலன், s. Hanuman, அனுமான். 2. Bhima, வீமன். Wils. p. 113. ANILA. (p)

ஆநின்று. A form of the present tense of affirmative verbs, நிகழ்காலவிடைநிலை—as போகாநின்றேன். I go. (p.)

*ஆந்திரம், s. One of the five dravidas—countries or languages; the Telugu language, பஞ்சதிராவிடத்தொன்று. Wils. p. 114. AND'HRA. (p.)

*ஆந்திரிகம் s. Viscera, குடர். Wils. p. 114. ANTRIKA. (Anat.)

ஆந்திரிகவிலக்கணம், s. Splanchnology, or visceral science.

ஆந்தை, s. An owl with large eyes, ஓராபட்சி. (c.)

ஆந்தைக்காதல், s. The screeching of owls, ஆந்தைகூவுகை; [ex காதல், desire—affection for its mate which it calls.] 2. Augury by the screech of the owl, ஆந்தைநூல். (p.)

ஆந்தைவிழி, s. An owl's look. 2. Eyes like an owl's.

*ஆந்தோளி, s. A tune, ஓரிராகம். (p.) 2. [prov.] A kind of palankeen, ஓர்வகைச்சிவிகை.

*ஆபகம்—ஆபகை, s. A river, ஆறு. Wils. p. 114. APAGA. (p.)

*ஆபச்சைசவன், s. One of the eight demigods, அஷ்டவசுக்களிலொருவன். (p.)

*ஆபணம், s. A bazaar, market, a ware-house, கடை. [in Tamil]; [ex ஆங், et பண, to trade, deal, &c.] Wils. p. 114. APAN'A. (p.)

*ஆபணியம்—ஆபணீயம், s. A market, any thing belonging to a bazaar, கடைவீதி 2. Ware for sale in a bazaar, கடைச்சரக்கு.

*ஆபதம், s. Straits, calamity, adversity, exigence, peril, ஆபத்து. Wils. p 114 APADAM (p)

ஆபதோத்தாரணன், s. One who disperses calamity. 2. A name of Bhairavan, வைரவன்; [ex உத்தாரணம்] (p)

*ஆபதத்தம்பம், s. One of the eighteen treatises which treat of laws, ஓர் தருமநூல். (p)

ஆபத்தம்பசூத்திரம், s. The rule, order and statutes which a certain class of Brahmans follow, observe and recite, ஆபஸ்தம்பராற்செய்யப்பட்டசூஸ்திரம்.

*ஆபத்து, s. Straits, calamity, adversity, exigency, extremity, உபத்திரவம். Wils. p 114. APAD. 2. Agony, anguish, peril. வியாகுலம்.

ஆபத்சன்னியாசம், s. Taking the degree of ascetic when at the point of death—as Brahmans, &c., மரிக்குங்காறபெறுந்துறவு. (p)

ஆபத்துசம்பத்து, s. Loss and gain; adversity and prosperity; sometimes death and matrimony, வாழ்வுதாழ்வு. (c.)

*ஆபரணம், s. Ornament, decoration—as jewels, &c, அணிகலம். Wils. p. 115 AB'HARAN'A. 2 (சது.) Clothes, garments, சீலை.

ஆபரணச்செப்பு, s. A casket, jewel-box.

ஆபரணுதிகள், s. Jewels and other ornaments—as clothes.

*ஆபாசம், s. Disorder, damage, injury, ruin, கெடுதல். 2. [in logic.] Semblance of a reason, fallacy, erroneous argument, போலிநியாயம். Wils. p. 115. AB'HASA.

ஆபாசவிசுவாசம், s. Violated faith.

இரசாபாசம், s. Concealment of sentiment, attributing evident emotions to some cause different from the real one Wils. p. 698. RASAB'HASA. 2. Loss of flavor, virtue, juice. (p.)

*ஆபாடம்—ஆபாஷம், s. Introduction, preface, proem, prologue, பாயிரம். Wils. p. 115. AB'HASHA.

*ஆபாதசூடம்—ஆபாதமஸ்தகம்—ஆபாதமத்தம், adv. From foot to head, all, the whole, உச்சிதொடங்கியுள்ளங்கால்வரைக்கும். (p.)

*ஆபானம், s. A tavern, liquor-shop, மதுக்கடை. Wils. p. 114. APANA.

*ஆபீரம், s. A village of herdsmen, இடையர்சேரி. Wils. p. 116. AB'HEERA. (p.)

*ஆபீனம், s. A cow's udder, பசுவின்மடி; [ex ஆ, a cow, et பீனம், fat.] Wils. p. 114. APEENA. 2. (p.) A street of sculptors, சிற்பர்வீதி.

*ஆபோசனம், s. Swallowing up, drinking from the palm of the hand—as Agastiar is said to have swallowed the sea, விழுங்குகை.

ஆபோசனம்பண்ண, inf. To devour, swallow.

ஆப்பு, s. A wedge used in splitting palmyra rafters, &c., மரம்பிளக்குமாப்பு. (c.)

ஆப்பென்பு, s. The cuneiform bone. (Anat.)

ஆமணக்கு, s. The castor plant, ஏரண்டம், Ricinus and jatropha, L.

ஆமணக்கங்கொட்டை—ஆமணக்குமுத்து, s. The seed of the castor plant.

ஆமணக்குக்குலை, s. The bunch or spike of the shrub called Palma Christi.

ஆமணக்கெண்ணெய், s. Castor oil, Ricinus communis.

காட்டாமணக்கு, s. An angular leaved shrub whose nut is used in medicine, Jatropha curcas, L.

பறங்கியாமணக்கு, s. A tree of the species Carica papaya, L.

எலியாமணக்கு, s. A small castor plant, Jatropha glauca, L.

மலையாமணக்கு, s. The coral tree, Jatropha multifida.

பேராமணக்கு, s. The smooth-fruited Palma Christi, Ricinus inermis, L.

கடலாமணக்கு, s. A variety of the same.

புல்லாமணக்கு, s. A grass, Melanthium indicum, L.

செவ்வாமணக்கு, s. The reddish variety of the castor plant.

சிற்றாமணக்கு, s. A plant from which the castor oil is extracted, Ricinus communis, L.

*ஆமம், s. Rawness, state of being un-dressed un-ripe or un-annealed, பசக்குசெய்யப்படாமை. (p.) 2 A kind of disease, ஓர்நோய். Wils. p. 116. AMA.

ஆமக்கணம், s. Diarrhœa, சீதக்கடு.

ஆமசன்னி s. A fit of apoplexy in children, caused by ஆமசுரம்.

ஆமசிரார்த்தம், s. Raw or un-dressed articles of food, presented to the officiating brahman, at the annual ceremony, for the dead. (p.)

ஆமசுரம், s. A certain fever in children.

ஆமகுலை, s. One of the குலை, an arthritic disease.

*ஆமயம், s. Disease, நோய்; [ex ஆம, sickness, et ய, from யா, to obtain.] Wils. p. 116. AMAYA.

ஆமரி, s. A word, வார்த்தை. (p.)

*ஆமலகம், s. A kind of tree, the நெல்லி, Phyllanthus emblica, including three species. 2. Crystal, பளிங்கு. Wils. p. 116. AMALAKA. (p.)

கரதலாமலகம்போலக்கண்டேன். I saw it as clearly as the transparent நெல்லி fruit in my hand.

ஆமா, s. The wild ox or cow, the gayal or bos grunniens, whose lick is supposed to cause death, காட்டா. (p.)

ஆமாகோளா, s. The flower of gall-nut, கடுக்காய்ப்பு, Terminalia chebula.

ஆமாசயம், s. [in physiology] The stomach—as the receptacle of food taken, இரைப்பை; [ex ஆமம், hardness of the fæces, et ஆசயம், receptacle.] Wils. p. 116. AMASHAYA.

*ஆமாத்தியர்—ஆமாத்திரர், s. [com. அமாத்தியர்] Kings' ministers, councillors, மந்திரர் Wils. p 116. Amatya. 2. Physicians, doctors, வைத்தியர். (p)

*ஆமிரம், s. The mango tree, மாமரம், Mangifera indica, L. Wils p. 171. Amra. 2. Sourness, புளிப்பு. (p.)

*ஆமிலம்—ஆமிலிகை, s. Acidity, sourness, புளிப்பு 2 The tamarind tree, புளியமரம் Wils. p. 117. Amila and Amlika. (p)

*ஆமுகம், s. Prologue, proem, prelude, commencement, ஆரம்பம். Wils. p 116. Amukha.

*ஆமூலாக்கிரம், adv. From root to stem—the whole, வேரொடுநுனிவரைக்கும்; [ex மூலம், root, et அக்கிரம், top, point]

ஆமை, s A turtle, tortoise, கூர்மம், Testudo graeca, L. 2. A kind of disease, ஓர்நோய்.

ஆமைக்கல், s A hexangular brick, or stone for flooring.

ஆமைப்பூட்டு, s. Padlock, ஓர்வகைப்பூட்டு.

ஆமைமடி, s. A small, close udder yielding much milk, சிறுமடி.

ஆமையாழ், s. A kind of lute, செவ்வழியாழ்த்திறம்.

ஆமையோடு, s. A tortoise-shell.

*ஆமோதம், s. Fragrancy, a good smell, perfume, சுகந்தம். 2. Joy, pleasure, மிகுமகிழ்ச்சி, [ex ஆ, et முத, to be pleased.] Wils. p. 117. Amoda. (p.)

ஆம், s. Water, நீர். 2. Moisture, humidity, ஈரம். (p.)

ஆம், s. One of the poetic expletives, சாரியை. 2. An expletive, அசைநிலை. 3. A termination of the first person plural, in verbs of both classes, தன்மைப்பன்மைவிகுதி. 4. A termination of the plural of verbs embracing the first and second person, உளப்பாட்டுத்தன்மைப்பன்மைவிகுதி. 5 A contraction of ஆகும், used to denote a quotation—as பெரியவனும், it is said "he is great." 6. A contraction of the future of ஆ, in the third person neuter. 7 A particle of assent, yes; it is often doubled—as ஆம் ஆம், written, ஆமாம், and contracted to ஆமா. 8 A particle of comparison, ஓர் உவமவுருபு—as அல்லாங்குழலாள், a woman whose hair is black as darkness. (p.)

வந்தாம். We came.

பணியுமாமென்றும் பெருமை. Greatness is always humble.

நானும் நீயுஞ்சென்றாம். I and you went.

ஆங்காலம், s. The season when fortune favors and all things prove successful.

ஆந்தனையும்—ஆமளவும். As much as possible.

ஆமாறு, s. The proper manner of doing a thing, ஆகுமுறை. (p.)

ஆமானவன், s. A worthy, competent, respectable person, சிறந்தவன். (c.)

ஆம்படி. In the manner which is agreeable to, or sufficient for.

ஆம்புத்தி, s. Good or suitable advice, discrimination, cleverness, skill.

ஆம்போலே. Agreeably to, possibly, perhaps.

மண்ணாங்கட்டி, s. A clod.

ஆம்பல், s. The water-lily including two kinds, அல்லி; viz.: செவ்வாம்பல், the red lily—and வெள்ளாம்பல், the white water lily, Nymphaea alba, L the globe amaranth. 2. The bamboo tree, மூங்கில். 3. A species of wind-instrument, a kind of reed, pipe of bamboo, ஓர்வகைக்குழல் 4. A hunter's horn, ஊதுகொம்பு 5 An elephant, யானை. 6 Toddy, கள். 7 Tunes played on the reed-pipe, பண். 8. The moon, சந்திரன். 9. Affliction, துன்பம் 10. A number, ஓரெண் 11. Praise, துதி. 12. Arrangement, order, ஒழுங்கு. (p)

ஆம்பி, s. A mushroom, காளான். 2. Sound, ஒலி. 3. A basket for irrigation, இறைகூடை. (p.)

*ஆம்பிகேயன், s. A name of Dhritarashtra. திரிதராட்டிரன். 2. A name of Skanda, சுப்பிரமணியன். Wils. p. 117. Ambikeya.

ஆம்பியம், s. Mercury, இரதம். (M. Dic.)

ஆம்பிரம், s. Sourness, acidity, புளிப்பு. 2. A sour species of mango tree, புளிமா. 3. The common mango tree, மாமரம் (p.)

*ஆம்பிலம், s. Sourness, acidity, புளிப்பு. 2 The tamarind tree, புளியமரம் 3 Toddy, கள் (p.)

ஆம்பு, s. A plant, காஞ்சொறி, Tragia involucrata, L. (M. Dic.)

ஆம்புலம்—ஆம்புறு, s. A thorny shrub, சூரை, Zizyphus glabrata, L.

ஆயக்கசாயம், s. A kind of fever, முறைக்காய்ச்சல்.

ஆயக்கல், s. A kind of caustic stone or mineral, காரக்கல்.

ஆயக்கால், s. A prop to a wall, or roof of a house, முட்டுக்கால். 2. A staff or pole on which a palankeen, or similar vehicle may rest, தாங்குகால். (c.)

ஆயக்கோல், s. The forked sticks on which the bamboo of an old fashioned palankeen rests, or to which it is fastened, சிவிகைக்கொம்புதாங்குகால். (c.)

ஆயதம், s. Length, extension, an oblong figure, நீளம். (p.)

ஆயத்தம், s. Preparation, readiness, promptness, எத்தனம். (c.)

ஆயத்துக்குருத்தன், s. One of the thirty-two kinds of arsenic in its natural state, அருசனபாஷாணம்.

ஆயமானம், s. The vital parts, உயிர்நிலை. 2. A secret, இரகசியம். (p.)

*ஆயம், s. Gain, profit, income, revenue, ஆதாயம். Wils. p. 117. Aya. 2 Duty, custom, toll சுங்கம். 3. Dice, கவறு 4. The cast of dice in a game, சூதாடுதாயம் 5. An assembly of women, female attendants on a lady, மாதர்கூட்டம். 6. A female companion, தோழி 7. Mother, தாய் 8 Bow-string, நாணி. 9. A kind of drum, மல்லரி. 10. Length, extension, நீளம். (p)

ஆயத்துக்குளேமாயம். A small gain in a small traffic.

ஆயக்கட்டு, s. A deceitful fabrication, used with மாயக்கட்டு. 2. The total extent of land in a district. (c.)

ஆயக்கட்டாகப்பேச, inf. To utter a falsehood so as to deteriorate one's character.

ஆயக்காரன், s. A tax-gatherer, a custom-house officer, a publican, சுங்கம்வாங்குவோன்.

ஆயத்தலம்—ஆயத்துறை, s. A custom-house, or place where toll is paid.

ஆயந்தீர, inf. To pay toll or duty.

ஆயம்வாங்க, inf. To take toll.

ஆயமுற்காவலன், s. Kuvera, குபேரன். (p)

*ஆயனம், s. A year, வருடம். Wils. p 973. Hayana. (p.)

ஆயன், s. A cow-keeper, one of the cow-herd caste, இடையன். 2. A name of Kristna, as a herdsman—the ninth incarnation of Vishnu, கிருஷ்ணன். (p)

ஆயர்பாடி—ஆய்ப்பாடி, s. A Village of shepherds. 2. A name of the town where Vishnu, in his Kristna avatar, was concealed and bred up (p.)

ஆய்க்குழல், s. A shepherd's horn. (p)

*ஆயாசம், s. Fatigue, weariness, faintness, lassitude, languor, weariness of mind, இளைப்பு. Wils p. 118. Ayasa. 2. Dissatisfaction, displeasure, மனவருத்தம். 3 Regret, துக்கம். (c.)

நான்சொன்னதுமக்காயாசமாயிருக்கிறதா? Do you feel displeased at what I said?

ஆயாசந்தீர, inf. To be relieved after fatigue, to be refreshed.

ஆயாள், s. Mother, nurse, செவிலித்தாய். 2. Mother's mother, பாட்டி. (c.)

*ஆயானம், s. Natural disposition, இயற்கைக்குணம். Wils. p. 118. Ayana. (p.)

ஆயி, s. Mother, தாய். (c.)

பெரியாயி, s. The mother's elder sister.

சின்னாயி, s. The mother's younger sister.

ஆயிரம், s. A thousand, ஓரெண். (c)

ஆயிரக்காலி, s. A milliped, a wood-louse, மரவட்டை. 2. A broom, துடைப்பம். (p.)

ஆயிரங்கண்ணன், s. Indra, இந்திரன். (p.)

ஆயிரங்கதிரோன்—ஆயிரங்கிரணன்—ஆயிரஞ்சோதி, s. The sun—the thousand-rayed, சூரியன். (p.)

ஆயிரங்காய்ச்சி, s. A very productive cocoa, or jack tree. (c.)

ஆயிரநாமன், s. Vishnu, விட்டுணு. (p.)

*ஆயிலியம்—ஆயில், s. The ninth of the lunar mansions, that in cancer, ஆயிலியநாள். (p)

ஆயிலை, s. The name of a large timber tree, yielding Chittagong wood, ஓர்மரம், Chickrassia tabularis. (p.)

ஆயிழை, s. Choice ornaments, அரிசெப்பித்தவாபரணம். 2. A woman, lady, damsel, பெண்; [ex ஆய, select, et இழை, ornament.] 3. The tip of a sickle, அரிவாளுனி. (p.)

ஆயின்மேனி, s. An emerald, பச்சைக்கல.

*ஆயு—ஆயுஷியம்—ஆயுள், s. [impr. ஆயுசு.] Age, duration of life lifetime, வாழ்நாள். Wils. p. 118. AYUS.

*ஆயுகாரகன், s. Saturn, who, as the god of life, fixes the age of man, சனி. (p.)

ஆயுசுவிருத்தி—ஆயுவர்த்தனை, s. Longevity, long life.

தீர்க்காயுசு, s. A long life.

அற்பாயுசு, s. A short life.

ஆயுசுவிருத்தி, s. Iron-sand, உலோகமணல்.

ஆயுட்டானம்—ஆயுத்தானம், s. [in astrol.] The eighth sign from that which the moon occupied during the time of one's birth.

*ஆயுதம், s. A weapon, arms in general, படைக்கலம். Wils. p. 118. AYUD'HA. 2. (c.) A tool, implement, instrument கருவி. 3. (p.) Dancing place, கூத்துபயிலிடம்.

ஆயுதசாலை, s. An armory, arsenal.

ஆயுதந்தரிக்க, inf. To bear arms, to be armed.

ஆயுதபரிக்கை—ஆயுதபரிட்சை—ஆயுதப்பயிற்சி, s. Military exercise, the art of fencing, &c.

ஆயுதபாணி, s. An armed man, one under arms. (p.)

ஆயுதபூசை, s. An annual festival in September, when worship for nine days is offered to different kinds of weapons, tools, books, &c.—as a personification of Durga, Lukshmi and Sarasvati, the goddesses of war, wealth and learning, three days being appropriated to each, and no learning, or special exercise attended to, during this time, நவராத்திரி.

ஆயுதவகை, s. The two kinds of weapons; viz.: 1. missiles, அத்திரம். 2. Those held in the hand, சத்திரம.

ஆயுதவருக்கம், s. Armor in general, different kinds of arms, panoply.

*ஆயுருவேதம்—ஆயுள்வேதம், s. One of the four உபவேதம், that which teaches medicine, உபவேதத்திலொன்று. 2. The medical art, pharmacy, வைத்தியம். Wils. p. 118. AYURVEDA. (p.)

ஆயுருவேதாக்கினி, s. A kind of fire used in preparing medicines, which consists of three kinds; viz.: 1. தீபாக்கினி, flame of a lamp 2. கமலாக்கினி, fire glowing as the lotus flower. 3. காடாக்கினி, immoderate fire. (p.)

ஆயுள்வேதியர், s. Physicians, doctors, medical practitioners, வைத்தியர். (p.)

*ஆயோகம், s. Offering of flowers and perfumes in worship, அர்ச்சனை. Wils. p. 118. AYOGA. (p.)

*ஆயோதம்—ஆயோதனம், s. War, battle, போர். Wils. p. 118. AYOD'HANA. 2. Army, சேனை, [ex ஆ, et யுத, to war.] (p.)

ஆயோதனமுதத்திலாயுதந்தேடுகிறதுபோல. Like searching for arms before the battle.

ஆய், s. Distress, suffering, வருத்தம. 2. Fineness, minuteness, நட்பம். 3. Mother, தாய. 4. The termination of the 2d person singular, முன்னிலையொருமை விகுதி. (p.)

ஆய், கிறேன், ந்தேன், வேன், ஆய, v.a. To select, choose, cull, தெரிந்தெடுக்க. 2 To separate, garble, pick out the refuse—as stones from rice, withered leaves from greens, &c., ஆராதவிட. 3. To inquire, investigate, examine, consider, reflect, determine after investigation, ஆராய. (p.) 4. [prov.] To gather, pluck, nip off, பறிக்க.

ஆய்ந்தோயாததுபாராதான முனசாவக்கடவன. He who does a thing inconsiderately should suffer loss.

மணற்சோற்றிலேகல்லாயுதல். Selecting stones from the sand, represented as rice, by children in play. This is used for expressing that a writing, &c. is full of blunders.

கீரையிற்புல்லாய்தல். Picking grass out of pot-herbs, when boiled and dished.

ஆயாநெல், s. Rice uncleaned, unsifted.

ஆயுமுதியோர், s. The aged who should be cared for. (p.)

ஆயும்யாழ்முனி, s. The sage skilful on the lyre—Narada, நாரதர். (p.)

ஆய்ந்தோர், s. Persons of knowledge and research, சான்றோர். 2. Brahmans, பார்ப்பார். (p.)

ஆய்மதி, s. Intelligence. (p.)

ஆய்மயில், s. A beautiful pea-cock. (p.)

ஆய்மலர், s. Selected flower. 2. Lotus-flower. (p.)

ஆய், v. noun. Searching, selecting. (p.)

ஆய்தல், v. noun. Being nice, fine, subtle, minute, நட்பமாய்ப் பார்த்தல். 2. Silent contemplation of the deity, தியானித்தல் (p.)

ஆய்வு, v. noun. Investigation, examination, attention, &c., ஆராய்ச்சி.(p.)

ஆய்ச்சல், s. [prov.] A turn, a heat, an impulse, a bout, முறை—for அசைத்தல்.

ஆய்ச்சலாய்ச்சலாய் மழைபெய்கிறது. It rains shower after shower.

வந்த ஆய்ச்சலிலே. In the heat or velocity of (his) coming.

ஆய்ச்சி, s. [prov.] Mother, தாய். 2. (p.) A female of the herdsmen tribe, இடைச்சி.

ஆய்தம், s. The letter ஃ, so called from the indistinctness of its sound, or from the peculiarity and minuteness of its form. It is chiefly a consonant, but sometimes occurs as a vowel; yet it cannot be confounded with another letter, தனிநிலை. (p.)

ஆய்தக்குறுக்கம், s. A contracted sound of the letter ஃ—as in the words, கஃறீது and முஃடீது, formed from கல்தீது and முள்தீது.

ஆய்தப்புள்ளி, s. The letter ஃ.

*ஆரகம், s. A divisor, ஈயுமெண். Wils. p. 973. HARAKA. 2. The denominator of a fraction, ஆரம.

ஆரகம், s. Blood, இரத்தம். (p.)

*ஆரகூடம்—ஆரகூலம், s. Brass, பித்தளை. Wils. p. 118. ARAKOODA; [ex ஆர, what goes, et கூட, a heap composed of metals]

ஆரக்கம், s. The wood of a superior kind of sandal tree, அகிலைக்கட்டை. (M. Dic.)

*ஆரக்குவதம்—ஆர்க்குவதம், s. A tree, கொன்றைமரம், Cassia fistula, L. Wils. p. 118. ARAGVAD'HA. and p. 119. ARGVAD'HA. (p.)

*ஆரணம், s. Sacred writings of the Hindus—the vedas, வேதம். 2. The sacred or mystic part of the vedas, வேதத்தினுரூனபாகை. 3. One of the thirty-two auspicious words that may begin the first verse in a treatise, செய்யுட்குரியமோர்மங்கலமொழி. (p.)

ஆரணவாணர், s. Brahmans, பார்ப்பார். (p.)

ஆரணன், s. Brahma, பிரமன். 2. A brahman, பார்ப்பான். 3. Siva, சிவன். 4. Vishnu, விட்டுணு. (p.)

ஆரணி, s. Parvati, பார்வதி. 2. Kali, காளி. (p.)

*ஆரணியம்—ஆரண்ணியம், s. Forest, jungle, காடு. Wils. p. 118. ARAN'YA. (p.)

ஆரதம், s. [prov.] Food purely cooked, according to Hindu notions, without flesh, eggs, &c., சுத்தபோசனம்.

ஆரதக்கறி, s. Curries of vegetables only without fish, &c.

ஆரதமாய்ச்சாப்பிட, inf. To eat, or feed on pure food.

*ஆரதி, s. Waving lights before an image, சோடச உபசாரத்தொன்று. Wils. p. 118. ARATI. 2. A kind of offering made to prevent the effects of the evil eye, ஆலாத்தி. (p.)

*ஆரம், s. A pearl, முத்து. 2. A string or garland of pearls, முத்துமாலை. 3. The divisor in arithmetic, or denominator of a fraction, கீழ்வாயிலக்கம். Wils p. 973. HARA. 4. A breast-plate—as an ornament, பதக்கம். 5. A flower-garland, பூமாலை. 6. A necklace, மாதரணிவடம். 7. A string of gems, இரத்தினவடம். 8. An ornament, ஆபரணம். (p.) 9. The ring round the neck of some doves, parrots, snakes, &c.; variegated or spotted parts in birds, &c., புறாமுதலியவற்றின்கழுத்துவரி; [ex ஆ to seize the mind.] 10. [Wils. p. 118. ARA.] Brass, பித்தளை. 11. Oxide of iron, காவிதம்.

ஆரம்விழுந்தகிளி, s. The streak-necked parrot.

ஆரவடம், s. A string of pearls, முத்துவடம். (p.)

ஆரம், s. The pendant membrane on the under part of the neck of the goat, &c., ஆட்டுதர். 2. A kind of arrow, நாராசம். 3. A flower-garden, நந்தனவனம். 4. The ஆத்தி tree, Bauhinia racemosa, L. 5. The sandal tree, சந்தனமரம். 6. The கடம்பு tree, Eugenia, L. 7. The கோட்டைக்கரந்தை plant, Justicia, L. (p) 8. One of the thirty-two kinds of native arsenic, அருசனபாஷாணம்.

ஆரமாலையன், s. A king of the Sola race who wears a wreath of flowers of the ஆரம tree. (p.)

*ஆரம்பம், s. Beginning, commencement of a thing, introduction, prelude, prologue, தொடக்கம். 2. Preparation, readiness, எத்தனம்; [ex ஆ, et ரபி, to commence] Wils. p. 119. ARAMB'HA. (c.) 3. A great noise, பேரொலி.

ஆரம்பசூரன், s. A forward person, one more ready to undertake, than patient to execute, தொடக்கத்தில்வீரனுயிருப்போன். 2. A boaster, blusterer, வீம்புபேசுவோன்.

ஆரம்பி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a To begin, commence, enter upon, undertake, தொடங்க. (c.) 2. To sound, resound—as instrument, to roar—as the sea, ஒலிக்க.

ஆரலம், s. Hatred, enmity hostility, பகை. (p.)

ஆரல், s. A kind of fish—the lamprey, ஆரல்மீன். (c.) 2. A plant, நாயுருவி. 3. (p.) Fire, நெருப்பு. 4. The planet Mars, செவ்வாய். 5. The third lunar mansion, கார்த்திகைநாள். 6. The wall of a garden, &c. covered at top, மதில்.

*ஆரவம், s. Sound, ஒலி; [ex அங், et ரு, to sound.] Wils. p. 119. ARAVA. (p.)

*ஆரவாரம், s. Sound, a loud noise, sounding of instruments, shouting, roaring, clamor, stir, bustle, பேரொலி.

ஆரவாரம், s. [prov] Mirth, joviality, jubilation, festivity, pomposity, ostentation, ஆடம்பரம். (p.)

சேவலும்பேடுமாரவாரஞ்செய்கின்றன. The cock and hen birds are amorous.

ஆரவாரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To sound, clamor, roar, shout, &c., மிகவொலிக்க.

ஆராகவரியம், s. As அரசு tree, Ficus religiosa, L.

ஆராட்டு, கிறேன், ஆராட்டினேன், வேன், ஆராட்ட, v. a. (A contraction of தாலாட்டு.) To lull a child to sleep, தாலாட்ட.

ஆராதனை, s. Temple-service, offering flowers, &c. before an idol, பூசனை. 2. Worship, adoration, divine service, வணக்கம். Wils. p. 119. ARAD'HANA.

ஆராதனைசெய்ய, inf. To worship, adore, venerate.

ஆராதி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To worship by offering flowers, &c., to adore, பூசிக்க.

ஆராதூரி, s. [vul.] Prodigality, extravagance, profusion, ஊதாரிக்குணம். 2. Lasciviousness, wantonness, துஷ்டத்தனம். 3. A prodigal, spendthrift, அழிப்பாளி. (c.)

ஆராத்தியர்—ஆராத்திரியர், s. A sort of Saiva brahmans, who wear the lingum on the breast, வீரசைவப்பார்ப்பார்.

ஆராத்திரவியம், s. Royal wealth, great treasures, அரசர்பொக்கசம். (p.)

*ஆராத்திரிகம், s. Waving lamps at night before an image, ஆலாத்திவிளக்கு. Wils. p. 119. ARATRIKA.

ஆராப்பத்தியம், s. [prov.] Very rigid diet, கடும்பத்தியம். 2. A very trifling thing, அற்பம்.

*ஆராமம், s. A grove, சோலை. 2. A flower-garden, பூந்தோட்டம்; [ex ஆங், et ரம, to please.] Wils. p. 119. ARAMA. (p.)

ஆராய், கிறேன், ந்தேன், வேன், ஆராய, v. a. To investigate, scrutinize, examine, inquire, deliberate, contemplate, explore, சோதிக்க. 2. To seek, seek for, தேட; [ex ஆர், et ஆய.]

கண்டாராய்மனமே. Consider well, O my soul.

ஆராய்ந்துபார்க்க, inf. To examine well, search into, inquire after.

ஆராய்ச்சி, v. noun. Search, examination, investigation, deliberation, சோதனை. 2. [pers. noun.] [prov.] A sheriff or bailiff, one who has the command of the inferior officers in a court or office, a superintendent, தலையாரி.

ஆராய்ச்சி—ஆராய்ச்சிமணி, s. A bell attached to a royal palace, rung by those who seek for justice from the king.

ஆராய்வு, v. noun. Search, examination, investigation. 2. Extensive acquaintance with science and general knowledge, நுணைறிவு.

ஆரால், s. A fish, ஆரல்மீன்.

ஆரி, s. The name of the Sola dynasty that formerly reigned in the Carnatic, சோழன். 2. Excellence, eminence, மேன்மை. (p.)

*ஆரி, s. Durga, துர்க்கை. 2. Parvati, பார்வதி. (p.)

*ஆரிடம்—ஆரிஷம், s. That which is related, belonging to, or derived from the Rishis, இருஷிசம்பந்தமானது. 2. One of the eight forms of marriage, அஷ்டமணத்திலொன்று. See மணம். 3. The Vedas, வேதம். Wils. p. 120. ARSHA. 4. Science, learning, கல்வி. 5. Moral, religious and judicial knowledge, learning communicated by Rishis, ஆகமம்; [ex ரிஷி, a Rishi or sage.] 6. Worship, பூசை. 7. Slippery ground, வழுக்குநிலம். (p.)

ஆரிடர், s. The Jainas, சமணர். 2. Rishis, இருடிகள். (p)

*ஆரிதம், s. One of the eighteen codes of laws, தருமசாத்திரத்திலொன்று. (p.)

ஆரியப்பாவை, s. A curious kind of dance, a puppet-show, நாடகவைக்கூத்து.

ஆரியப்பூமாலை, s. Wife of Kattavarayan, காத்தவராயனமனைவி. 2. A gay, sprightly, wanton, young woman, அடங்காப்பெண்.

*ஆரியம், s. The country extending from the eastern to the western sea, and bounded on the north and south by the Hymalaya and Vindia mountains, ஓர்தேசம். 2. Beauty, அழகு. 3. The Sanscrit language, சமஸ்கிருதம். 4. Wealth, treasure, பண்டம். (p.)

ஆரியப்பிராமணர், s. A class of brahmans.

ஆரியமொழி, s. A Sanscrit word.

ஆரியவராடி, s. A class of musical modes, consisting of three varieties—a sub-division of வராடி.

ஆரியவேளாகொல்லி, s. A class of musical modes or tunes—a sub-division of கொல்லி.

*ஆரியன், s. A learned man, a sage, அறிவுடையோன். 2. A guru or priest, குரு. 3. A poet, புலவன். 4. A superior, மேலவன். 5. A physician, வைத்தியன். 6. An out-cast, an unclean stranger of a foreign faith, மிலேச்சன். 7. Eyanar, ஐயனார். 8. The sun, சூரியன். 9. A buffoon, juggler, தொம்பன். (p.)

ஆரியக்கூத்து, s. A curious kind of dancing, with pole and ropes. See கம்பம.

ஆரியக்கூத்தாடினுங் காரியத்தின்மேற்கண்ணுயிரு. Though it be a sight ever so alluring, yet draw not your attention from your aim.

*ஆரியை, s. Parvati, பார்வதி. Wils. p. 120. PARVATI. 2. Durga, துர்க்கை. 3. Kali, காளி. (p)

ஆரியைதனையன், s. The son of Parvati—Bhairavan, வயிரவன். (p.)

*ஆரு, s. A crab, நண்டு. 2. A hog, பன்றி. 3. A pitcher, கரகம். Wils. p. 119. ARU.

*ஆருகதம்—ஆர்கதம், s. The religion of the Jainas, சமணசமயம். Wils. p. 120. ARHATA.

ஆருகதர், s. The Jainas, சமணர். Wils. p. 120. ARHATA.

ஆருகதம், s. The நாவன்மரம், Eugenia caryophyllifolia. (p.)

*ஆருணி, s. One of the thirty-two Upanishat, உபநிடதத்திலொன்று. (p.)

*ஆருத்திரை—ஆர்த்திரை, s. The sixth asterism, திருவாதிரைநாள். Wils. p. 120. ARDRA. (p.)

*ஆருபதம், s. Brass, பித்தளை. (p.)

*ஆருப்பியம், s. Lead ore, வங்கமணல்.

ஆருவம், s. Water, நீர். (p.)

*ஆரூடம், s. Rising, the state of being risen or having ascended, ஏறுகை. Wils. p. 119. AROOD'HA. (p.) 2. The point in reference to the zodiac, where a person stands to consult the astrologer—or the sign designated by that, mentioned at the time—one of the three parts in divination made by astrologers. See கவிப்பு and உதயம.

ஆரூடம்பார்க்க, inf. To foretell, to divine by the aspect of the planets and the signs of the zodiac, in reference to the place where the person stands; also by consulting the five kinds of birds, according to the rules of augury.

ஆரூடன், s. One in a religion who has retired from the world, ஞானத்திற்றேறினவன். (p.)

கருடாரூடன், s. Vishnu riding on a hawk. (p.)

இரதாரூடன், *s.* One riding on a chariot. (*p.*)

இடபாரூடன், *s.* Siva riding on a bull (*p.*)

ஆரூபம், *s.* Disagreement, ஒவ்வாமை. 2. Continuance, நிலைமை. (*p.*)

ஆரை, *s.* A kind of water-plant, the leaves of which are eaten, கீரை, Marsilea quadrifolia, *L.* 2 A surrounding wall, மதில். 3. A mat made of grass or rushes, புற்பாய். (*p.*)

புளியாரை, *s.* A medicinal plant, Oxalis corniculata, *L*

வல்லாரை, *s.* A medicinal plant, Hydrocotyle asiatica. *L.*

செவ்வாரை, *s.* A four-leafed plant of a re[illegible] color, found on hills.

வறளாரை, *s.* A plant on dry soils, used for fodder ; [*ex* வறள, dry.]

*ஆரோகணம், *s.* Ascension, ஏழுச்சி. 2. Rising, ஏறுகை. 3. Step or flight of steps, a stair-case, stone-steps, கற்படி. Wils. p 119 AROHAN'A. 4. An inclined roof, தாழ்வாரம். (*p.*)

ஆரோகணகதி, *s.* Sounding the lute from the lowest note to the highest. 2. Rising up, upward passage, &c.

ஆரோகணசுரம், *s.* The singing of the gamut from the lowest note to the highest.

*ஆரோக்கியம், *s.* [*priv.* ஆங், *et* ருஜ, *to be sick.*] Return of [illegible]lth, salubrity, freedom from disease [illegible]. 2. Wholesomeness, safety, comfort, வருத்தமின்மை. 3 Soundness, safeness, right, சுகம். Wils. p. 119. AROGYA.

*ஆரோபணம், *s.* Elevating, placing in or on ஏற்றுகை. Wils. p. 119. AROPAN'A. (*p.*)

துவசாரோபணம், *s.* The hoisting of a flag.

*ஆரோபம், *s.* Mistaking one thing for another, ஒன்றைமற்றொன்றாயறிகை ; [*ex* ஆங், *et* ருக, to mount] Wils. p. 119. AROPA.

*ஆரோபி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To lay or place upon another, impute, attribute, ascribe to one thing the qualities of another, சாற்த. 2. To accuse falsely, பொய்யாயக்குற்றஞ்சாற்ற.

*ஆரோபிதம், *s.* That which is attributed or ascribed, deposited, ஆரோபிக்கப்பட்டது. Wils. p. 119. AROPITA. 2. Laying, attributing a false charge against one, சுற்பிதம்.

ஆர். Who, the interrogative pronoun common to both numbers and all persons, in the rational class, though properly the third person plural—contracted from யாவர் or யார். (*c.*)

நீயார்? Who art thou?

அவனார்? Who is he?—*Note.* When உம் is added to ஆர், it implies *all*, and with a negative, *none*—as யாரும், all ; யாருமில்லை, no one—also, when it is doubled, it is used distributively—as ஆராருக்குக் கொடுத்தான்? To whom did he give?

ஆர், *s.* Fulness, completion, density, நிறைவு. 2. Sharpness, pointedness கூர்மை. 3 Lightness, lustre, splendor, சோதி 4. The bars passing through the five floors of the car, ஐந்துருவாணி. 5. A kind of tree, ஆத்திமரம். 6 The spokes of a wheel, வண்டிப்பீலி. 7. Syrup from sugar, பாகு. 8. Delicateness, நுண்மை. 9. A tree, கொன்றை, Cassia, *L.* 10. The earth, பூமி. 11. The axle-tree hole, வண்டியகவாய். (*p.*)

ஆமையாரைந்து பவைசரக்கும். The five delicate members of the turtle, which it projects out of its shell.

ஆரின்மாலையன்—ஆர்க்கண்ணியன்—ஆரந்தாரகோன், *s.* சோழன், who uses garlands of flowers of ஆத்தி tree.

ஆர். A termination of the third person plural of the rational class, பலர்பாற்படர்க்கைவிகுதி—as வந்தார், they came. Also honorific for the singular, as வந்தார். 2. It is sometimes affixed to a noun, as an additional termination, ஒருவனையுயர்த்திக்கூறுமிடத்துச்சேர்க்கப்படுமெவிகுதி—as தகப்பனார், father, தாயார், mother ; காலனார், the god of death.

ஆர்—ஆரு, கிறேன், ஆர்ந்தேன், வேன், ஆர, *v. n.* To become full, complete, entire, crowded, to abound, நிறைய. 2. To abide, stay, தங்க. 3. To join, belong to, பொருந்த 4 *v. a.* To eat, drink, take food, சாப்பிட. 5. To suffer, enjoy, experience, receive the fruit of actions, performed in former births, வினைப்பயனுகர. (*p.*)

ஆர்ந்தமைந்துசெய். Be expeditious but with caution; i. e. let not your haste out-run your wit.

ஆர்கழைவரைவேந்த. O! king of the hills covered by the bamboos.

ஆரஞர், *s.* Abundant sorrow, மிகுதுக்கம்.

ஆரருள், *s.* Full grace, perfect benevolence.

ஆர்மதி, *s.* The sign cancer of the zodiac, கர்க்கடகவிராசி. 2. A crab, நண்டு; [*ex* ஆர், abiding, *et* மதி, moon—the sign deemed peculiar to the moon.]

வாக்கார—வாயார, *adv.* With open mouth, mouthfully.

நெஞ்சார—மனதார, *adv.* With willingness, readily.

கண்ணாரக்காண, *inf.* To see clearly—as an eye-witness.

காதாரக்கேட்க, *inf.* To hear with open ears, well, plainly.

கையார, *adv.* With full, open hands, with a prompt hand.

ஆர்வு, *v. noun.* Fulness, abundance, நிறைவு. 2. Eating, feeding, புசிப்பு. 3. Drinking, குடிக்கை. 4. Investigation, ஆராய்தல். (*p.*)

ஆர், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To fill, நிறைக்க. 2. To bind, tie, கட்ட. 3. To put on clothes, jewels, &c., அணிய. 4. To cause to join, unite, knit, பொருத்த. 5. To give food, ஊட்ட. 6. To war, fight, join battle, பொர. 7. *v. n.* To sound, resound, roar as the sea, as thunder, to cry aloud, ஒலிக்க. (*p.*)

ஆர்த்தெழுந்துவிழ. To fall eagerly on an object of desire.

ஆர்த்தவிரைந்துபோக. To go in great eagerness, anxiety, with shouts of joy, victory, &c.

தேசார்க்குமவேலான். One armed with a dart emitting splendid rays

அடிச்சிலம்பார்ப்பச்சென்றாள். She passed on, her ankle rings resounding

பகிரண்டம்வெடிக்கவார்த்தான் He shouted so loud as to burst even the surrounding globes. (இராமா)

ஆர்த்தல், *v. noun.* Dressing, அணிதல். 2. Sounding, ஒலித்தல் 3. Binding, கட்டல். 4. Fighting, பொருதல்.

ஆர்ப்பு, *v. noun.* A loud noise, roaring, clamor, பேரொலி. 2 Laughter, hearty laughing, neighing, சிரிப்பு 3 A battle, போர் 4 A tie, bandage, கட்டு (*p*) 5 [*prov.*] A small particle of a broken thorn, &c. found in ulcers, முனைமுறிந்தமுள்முதலியன.

குதிரையினார்ப்பு. The neighing of horses.

ஆர்கதி, *s.* Long pepper, திப்பிலி.

ஆர்கலி, *s.* The sea, ocean, கடல். 2. (*fig*) Rain, மழை. (*p*)

ஆர்க்கம, *s.* Blood, இரத்தம். (சது.) (*p*) 2. [*prov.*] Profit [illegible].

ஆர்க்கு, *s.* A species of shell-fish of the cockle kind, [illegible].

ஆர்க்கை, *s.* A band, bandage, கட்டு. (*p.*) 2. [*prov.*] The shred of a palm-leaf, taken off lengthwise, [illegible].

*ஆர்ச்சனம்—ஆர்[illegible]—ஆர்ச்சிதம், *s.* Acquisition, accumulation, சம்பாதியம்.

அர்த்தார்ச்சனை—[illegible]யார்ச்சனை, *s.* Acquisition of wealth

பிதிரார்ச்சனை, *s.* Patrimony.

ஆர்ச்சிக்க, *inf.* To acquire, accumulate, சம்பாதிக்க.

ஆர்த்தம், *s.* The அரத்தை plant, Alpinia galanga, *L.*

*ஆர்த்தவம், *s.* The menstrual discharge, monthly evacuation, catamenia, மகளிர்சூதகம். Wils. p. 119. ARTAVA.

ஆர்த்தர், *s.* Distressed persons, the afflicted, the poor, [illegible]. 2. The great, the wise, the exalted in spiritual attainments, சான்றோர். (*p.*)

*ஆர்த்தி, *s.* Pain, affliction, sorrow, துன்பம். Wils. p. 119. ARTTI. 2. Desire, enjoyment or suffering, experience, exercise of the mental or bodily faculties, அநுபவம். 3. One of the five feminine forms of Siva, corresponding to அர்த்தநாரி. 4. The end of a bow, வில்முனை. (*p.*)

இப்படியார்த்திப்படலாமோ? Can I thus suffer? [*vul.* ஆத்தி.]

*ஆர்த்திரகம், *s.* Ginger in the undried state, இஞ்சி, Zingiber officinalis. Wils. p. 120. ARDRAKA.

ஆர்பதம், *s.* A beetle, வண்டு. 2. Shade, நிழல். (இரேவணு.)

ஆர்ப்பரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* To shout, exclaim, cry out for joy, huzza, ஆரவாரிக்க. 2. To roar as the sea, clamor as opposing armies, resound as drums or other instruments; to vociferate, roar as beasts, clamor, சத்திக்க.

ஆர்மை, *s.* Keenness, sharpness, கூர்மை. 2. Wall, மதில். (*p.*)

ஆர்வம், s. Desire, pleasure, gratification, விருப்பம். 2. Affection, love, அன்பு. 3. Sound, ஒலி. 4. Hell, நரகம். 5. Cloth, சீலை. (p)

ஆர்வமொழி, s. A figure in rhetoric—an expression of love, affection, &c.

ஆர்வலன், s. A kind or affectionate person, அன்புடையான். 2. A friend, lover, சிநேகிதன். 3. A husband, கணவன். (p.)

ஆலங்காடு, s. The name of a place sacred to Siva, ஓர்சிவஸ்தலம்.

*ஆலசியம், s. Idleness, slothfulness, apathy, laziness, a tardy disposition, சோம்பல். Wils. p. 121. ALASYA. 2. Delay, tarrying, postponement, தாமதம்.

ஆலம், s. Water, நீர். 2. Rain, மழை. 3. A blossom, a blown flower, மலர்ந்தபூ. 4. A battle-axe, மழு. 5. The banian tree which throws down roots from the branches, ஆலமரம். 6. Lead, ஈயம். 7. Powerful poison—as of serpents, பாம்பின்நஞ்சு. 8. (சது) A quiver, அம்புக்கூடு. (p.)

ஆலகண்டன், s. Siva in whose throat remains the poison vomited by வாசுகி. (p)

ஆலகாலம், s. Poison, strong animal poison, the poison ejected by snakes, விடம். Wils. p. 973. HALAHALA. (p.)

ஆலக்கொடிச்சி, s. Orpiment, or an arsenic in its natural state, அரிதாரம்.

ஆலமுடையோன், s. Blue vitriol, துரிசி.

ஆலமுண்டோன், s. Siva who swallowed the poison of the serpent Vasuki, which it disgorged into the sea of milk. (p.)

ஆலவாய், s. The city of Madura—as encircled by a coiled serpent whose mouth and tail are joined, மதுரை (p)

ஆலவிருட்சம், s. [improp. ஆலா விருட்சம்] The banian tree, ஆலமரம், Ficus indica. 2 (fig) Any large tree, பெரியமரம் (c.)

*ஆலம்பம், s. A prop, support, பற்றுக்கோல். 2. An asylum, a refuge, அடைக்கலம். 3. A perpendicular, இலம்பம்; [ex ஆ, to, et லம்பி, to go.] Wils. p. 120. ALAMBA.

*ஆலயம், s. An abode, asylum, a residence, receptacle, தங்குமிடம். 2. A temple, place of worship, church, கோயில். 3. A brahman's residence, பிராமாலயம். 4. A house, வீடு Wils. p. 121. ALAYA. 5. An elephant's stall, a shed in which to keep elephants, யானைக்கூடம். (p.)

ஆலயங்கட்ட, inf. To build or erect a temple.

ஆலயம்பழுதுபார்க்க, inf. To repair a temple.

சிவாலயம், s. A temple or pagoda of Siva.

தேவாலயம், s. A heathen temple. 2. [in christ. usage.] The temple of Jerusalem, a synagogue.

ஆலலம், s. A garment given by the bride-groom, to the bride, at the time of marriage, கூறை. (p.)

ஆலவட்டம், s. A circular form made of cloth, roots or palm-leaves, carried to decorate processions, also before great persons, காலசெயவட்டம். 2. (p.) A small fan, விசிறி.

சிற்றாலவட்டம், s. A small circular fan. (p.)

*ஆலவாலம், s. A trench for water, round the foot of a tree, மரத்தடிப்பாத்தி. Wils. p. 121. ALAVALA. 2. A corn-field, வயல். 3. Garden beds, or plats made with ridges round them, so as to contain water, சிறுபாத்தி. (p.)

ஆலா, s. A large water-bird, the white-headed sea-eagle, ஓர்பட்சி. (c.)

ஆலாங்கட்டி, s. Hail, hail-stones, மழைக்கட்டி, [ex ஆலம், water, et ஆம், connective, et கட்டி, congelation] (c.)

*ஆலாதம், s. A fire-brand, நெருப்புக்கொள்ளி. Wils. p. 121. ALATA.

ஆலாத்தி, s. [in poetry, sometimes contr. to ஆலத்தி.] The ceremony of waving lighted camphor, to avert the blight of the eyes of unlucky persons, on marriage or other special occasions; also in front of the idol, after the procession, before it is taken into the temple. The term is applied both to the light, &c. waved, and the waving—as ஆரதி.

ஆலாத்திகாட்ட, inf. To wave the above offering.

ஆலாத்தித்தட்டு, s. The salver in which the ஆலாத்தி is waved. 2. One of the decks in a ship.

ஆலாத்தியெடுக்க, inf. To take lighted camphor, &c. before the idol and wave it round; also before a new-married couple, &c.

*ஆலாபம்—ஆலாபனம், s. Conversation, speaking, சம்பாஷணை. Wils. p. 121. ALAPA and ALAPANA.

ஆலாபி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To raise a tune, &c, சுருதிகூட்ட. 2. To speak, utter, பேச. (p.)

*ஆலாலம், s. Poison, நஞ்சு. Wils. p. 973. HALAHALA. 2. A bat, வௌவால். (p.)

*ஆலாவர்த்தம், s. A fan made of cloth, ஆலவட்டம். Wils. p. 121. ALAVARTTA.

*ஆலானம், s. [in Tam. ஆளானம்.] The post to which an elephant is tied, யானைகட்டுந்தறி. 2. A rope or string, கயிறு. 3. A rope to tie an elephant, யானைகட்டுங்கயிறு. 4. Tying, binding, கட்டுகை. Wils. p. 121. ALANA.

*ஆலி, s. Rain-drops, மழைத்துளி. 2. Rain, மழை. 3. Hail, ஆலாங்கட்டி. 4. Wind, காற்று. 5. Toddy or fermented liquor, கள். 6. Nectar, ambrosia, அமுதம். (p.)

*ஆலி—ஆளி, s. A woman's female friend, தோழி. 2. A scorpion, தேள். 3. A bee, தேனீ. 4. A row, range, a continuous line, தொடர்ச்சி. 5. A ridge or mound of earth, crossing ditches, dividing fields, &c., வரம்பு. Wils. p. 121. ALI.

*ஆலி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To be joyous, cheerful, களிக்க. (p.) ஆலிக்குமந்தணர் வாழ்கின்றதிலலை. Chillumbrum where brahmans rejoice. (திருப்பல்லாண்டு)

*ஆலிங்கனம், s. An embrace, embracing, தழுவுகை. 2. Copulation, the conjugal embrace, புணர்ச்சி. Wils. p. 121. ALINGANA. (p)

ஆலிங்கனம்பண்ண, inf. To embrace.

*ஆலீடம், s. One of the four positions of archers, அம்பெய்வோர்க்குரியநிலை நான்கினொன்று. Wils. p. 121. ALEED'HA.

*ஆலு, s. A pitcher, a small water-jar, நீர்க்குடம். Wils. p. 121. ALU.

ஆலு, கிறேன், ஆன்றேன், வேன், ஆல, v. n. To dance, play, ஆட. 2. To sound, make a noise, ஒலிக்க. 3. To become complete, நிறைய. (p.)

ஆலல், v. noun. Waving, dancing—as a snake its head, ஆடுதல். 2. Sounding, making a noise, shrieking, ஒலித்தல். 3. Crying, or screaming as a peacock, மயிற்குரல். (p.)

*ஆலேகனம், s. Writing, painting, எழுதுகை. Wils. p. 121. ALEKHANA.

ஆலை, s. A press for pressing sugar-cane, &c., கரும்பாலை. 2. (p.) Vinous or spirituous liquor, கள். 3. (fig.) Oppression, affliction, உபத்திரவம்.

ஆலையிலலாவூருக்கிருப்பைப்பூச்சருக்கரை. The flower of the இருப்பை tree is sugar, where there is no sugar-cane-press; i. e. a person of mean abilities is esteemed in those places, where men of superior talents are rare.

ஆலைபாய்தல், v. noun. Working at the sugar-cane-press. (p.) 2. (c) Being undecided, vacillating, மனச்சுழற்சி.

ஆலைபாயரவம். The sound of working at the sugar-cane-press. (சேதுப.)

ஆலைமாலை, s. Trouble, vexation, அலைச்சல்.

ஆலையாட்ட, inf. To press sugar-cane in the mill, to express juice in the sugar-cane-press.

*ஆலோகம்—ஆலோகனம, s. Sight, பார்வை. 2. Light, பிரபை 3. Flattery, compliment, முகமன். Wils. p. 121. ALOKA and ALOKANA.

ஆலோகன், s. An intelligent man, தெளிந்தவன். (p.)

*ஆலோசனை, s. Sight, seeing, காட்சி. Wils p. 121. ALOCHANA. 2. Counsel, consultation, யோசனை. 3. Deliberation, reflection, consideration, சிந்திப்பு. 4. (fig. usage.) Advice, புத்தி.

ஆலோசனைசொல்ல, inf. To give counsel, advice.

ஆலோசனைச்சங்கத்தார், s. The privy council of a king, &c.

ஆலோசனைபண்ண, inf. To take counsel, to consult.

ஆலோசி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To take counsel, consult, deliberate in assembly, யோசிக்க. 2. To deliberate, consider, reflect, think, சிந்திக்க. (c.)

*ஆலோலம், s. Trembling, agitation, சலனம். Wils. p. 122. ALOLA. 2. Whooping, calling, &c., to drive away birds, புள்ளோச்சுகை. 3. The sound of water when running, or poured, நீரொலி; [ex ஆ, et லோல, shaking.] (p.)

*ஆலோலிதம், s. Desire, joy, பிரியம்; [ex ஆ, et லோலித, wishing.] (p.)

ஆலோலிதமுகம், s. A countenance blooming with joy.

ஆலோன், s. The moon, சந்திரன். (p.)

ஆல், s. That species of banian tree which casts roots from its branches—deemed sacred to Vishnu, and commonly regarded as the abode of goblins. Its roots form one of the kinds of sacrificial fuel, ஆலமரம், Ficus indica, L. (c.)

ஆலபோறறழை து அறுகுபோல வேரூன்றி மூங்கில்போறசுறற முசியாமல வாழுந்திருபபீா May you flourish as a banian tree, put forth roots and spread as the creeping stems of the arugu grass, and prosper being encircled by kinsmen as thickly crowded bamboos.

ஆலமர்கடவுள், s. Siva, சிவன். (p.)

ஆலம்விழுது, s. The roots growing down from the branches of the banian tree.

ஆலின்மேற்புல்லுருவி or புல்லூரி, s. A mistletoe that destroys the tree on which it grows, even the ஆல, which otherwise is never known to die, as it throws down its roots and continues to spread itself.

கல்லால்—குறுவால்—சிற்றால், s. The இத்தி tree, Ficus virens. (c.)

ஆல். The chief form of the third case, or instrumental ablative—implying cause, agency, instrumentality, expressing *by, by means of, with, by way of, in consequence of*, மூன்றுமவேற்றுமையுருபு. 2. A poetic expletive, usually annexed to the finite verb, also to nouns, அசைச்சொல். 3. A form of the subjunctive, joined to the gerund, or in poetry, to the finite verb, expressing *if*, வினையெச்சவிகுதி. 4. An optative termination expressing *may, let*, &c., வியங்கோள் விகுதி. 5. A negative form of the optative—as அழால், don't weep. 6. A form of affirmation, for yes, ஆமெனல். This definition, though given in Saturagarady and Negundu, is not proved by examples. 7. A form of the third case, expressing *each, every*, distributively. (p.)

நீவந்தால். If you come.

நாடாமால். It is a country, or one's native land.

ஊராலொருதேவகுலம். A temple in every country.

மறிதியதோரால். May you know—or know—know you what has happened.

வாளால்வெட்டினான். He cut with a sword.

அரசனுலாகியமனை. A house built by the king.

ஆல்வாட்டு, s. The drying of a thing in the sun, உலாச்சி. (c.)

ஆல்வாட்டிப்பதத்திலேயெடுத்து நிழலிலேவை. Take (the grain,) when a little dry and put it in the shade.

ஆல்வாட்டு, கிறேன், ஆல்வாட்டினேன், வேன், ஆல்வாட்ட, v. a. To dry a little in the sun, dry to a proper degree of temperature, சிறிதுகாயச்செய்ய. (c.)

ஆல்வு, s. What is wide, broad or extensive, அகலமானது. (p)

*ஆவசியகம், s. A necessary thing, necessity, அவசரம். Wils p. 122. AVASHYAKA.

ஆவணம், s. A bazaar or market, கடை. 2. A bazaar-street, street in general, வீதி. 3. The seventh lunar mansion, புனர்பூசம். 4. A deed or bond, முறிச்சீட்டு. 5. Right to property, உரிமை 6. A sign or mark, அடையாளம். 7. The inner part of a car, in which the idol is placed, தேரொட்டுப்பொருந்தியிடம். (p.)

ஆவணி, s. August—the month, ஓர் மாசம். (c.) 2. The twenty-third lunar mansion, அவிட்டநாள; [ex சிரவணம், the asterism.] (p.)

ஆவணிமூலம், s. The nineteenth lunar mansion of the month of August. This day is considered as auspicious for divine worship, among the Hindus.

ஆவணியவிட்டம், s. The twenty-third lunar mansion of the month of August. That day is considered by Hindus, as appropriate for changing the sacred thread.

*ஆவணீயம், s. A market-street, that which belongs to a bazaar, &c. See ஆபணீயம். (p.)

ஆவத்து, s. [prop ஆபத்து.] Distress, affliction, sorrow, critical time, துன்பம். (c.)

ஆவம், s. A quiver, case for arrows, அம்புக்கூடு. 2. A bowstring, நாணி. 3. A tree, குறுமரம். (p.)

ஆவநாழி, s. A quiver or arrow-case, அம்புக்கூடு; [ex நாழி or நாழிகை, a hollow thing]

*ஆவரணம், s. A shelter, screen, covering, மறைப்பு. 2. A fort, கோட்டை. 3. A wall, மதில். 4. A cloth or garment, சீலை. 5. A shield, கேடகம்; [ex ஆ, et விரு, to screen.] Wils. p. 122. AVARAN'A. (p.)

ஆவரணசத்தி, s. The power of illusion—that which veils the real nature of things. Wils. p. 122. AVARAN'A-SHAKTI.

ஆவரி, s. An arrow, அம்பு. (p.)

*ஆவர்த்தம், s. One of the seven classes of clouds—that which yields rain; also one of the seven classes of rainy clouds, சத்தமேகிலொன்று. (p.)

ஆவலம், s. Noise made with the mouth in defiance, வாயாலார்த்தல். 2. An enclosed garden, சோலை. (சது.) (p.)

ஆவலங்கொட்ட, inf. To make a noise with the mouth, patting it at the same time with the hand—a sign of triumph, or defiance feigned to have been the practice of demons, and considered disgraceful to other races, and inauspicious, வாயாலார்த்தட. (p.)

ஆவலாதி, s. [prov.] A base slander, infamous report, தூற்றல்.

*ஆவலி—ஆவளி, s. A row, range, a continuous line, series, lineage, dynasty, ஒழுங்கு; [ex ஆ, et வல, to move.] Wils. p. 122. AVALI. (p.)

உரோமாவலி, s. A row or line of hair, growing down the bosom of females—described in poetry as an ornament. Wils. p. 712. ROMAVALI.

ஆவலி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To desire eagerly, long for, yearn after, அவாவுற. 2. To weep, cry, lament, புலம்ப. 3. [in Shandam.] To gape, கொட்டாவிவிட. (p.)

பாவைவால்லாராவலித்தார். The females wept.

ஆவல், s. Great desire, longing, yearning—as of a mother, for her absent child, காதல். 2 Insatiable desire, hunger, avarice, lust, &c., craving, பேராசை. 3. Zeal, earnestness in a cause, அவா. (பாதம்.) 4. (சது.) A bend, turn, வளைவு.

ஆவலர், s. Friends, partisans, those attached to one, உறவோர். 2. Husbands, கணவர். (p)

ஆவலாதி, s. [vul.] Covetousness, cupidity, avarice, ஆசை; [ex ஆதி, beginning, as of avarice, &c.]

ஆவறி, s. [prov.] Eagerness, intense desire, earnestness, exigency, urgency, அவா.

ஆவறியாவறியென்றோடுகிறான். He runs with great eagerness.

ஆவா. An expression of pity, இரக்கக்குறிப்பு. 2. An expression of surprise, அதிசயக்குறிப்பு.

ஆவாகுறவர்தவமாரளக்கவல்லார்? Oh! who can calculate the merit of the penance performed by Kuravars; i. e. it is incalculably meritorious.

*ஆவாகனம், s. The deifying of an image, causing the god to enter it by incantations, &c., ஸ்தாபனம். Wils. p. 122. AVAHANA. (p.)

ஆவாகனம்பண்ண, inf. To inspire an image with its god.

ஆவாகி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. The same as ஆவாகனம்பண்ண (p.)

*ஆவாசம், s. A house, வீடு. Wils. p. 122. AVASA. (p.)

*ஆவாபனம், s. A loom, நெய்வார் தறி. 2. A reel for winding thread, ஆசுவினி. Wils. p. 122. AVAPANA.

ஆவாரை, s. Cassia auriculata. The ஆவிரஞ்செடி. 2. The நிலவாரை.

ஆவாலம், s. A bat, வெளவால். (p.)

*ஆவாலம், s. A hollow for water round the foot of a tree, மரத்தினடியிற்சேர்வியபாத்தி. Wils. p. 122. AVALA.

ஆவி, s. Life, spirit, soul, உயிர். 2. A vowel, உயிரெழுத்து. 3. The breath—as emitted by opening the mouth, breath, சுவாசம். 4. Steam, vapor, exhalation, நீர்வெதுமவி. 5. Smoke, புகை. 6. Smell, fragrance, scent, odor—good or bad, வாசனை. 7. A pond, tank, குளம். 8. A species of meal-cake, (dressed in steam) பிட்டு. 9. [in christian use.] Ghost, spirit, அரூபியானது.

அந்த ஆண்மாரியினுவிபட்டு அவனுயுள் குறைந்துபோயிற்று. Being exposed to the breath of that masculine woman, his life was shortened.

ஆவிக்கொழுக்கட்டை, s. A superior kind of pastry, cooked in steam. (c.)

ஆவிசீவாளம், *s.* [*prop.* யாவச்சீவம] One's goods—body and life.

ஆவிபறிய, *inf.* To be exhaled—as steam from hot food, &c. 2 [*prov.*] To expire, to die; (*lit.*) the breath to fly, சாவ.

ஆவிபோக, *inf.* To depart as the life—to die.

ஆவிவாங்க, *inf.* To take away another's life, உயிர்வாங்க. 2 To take away one's strength, property, &c., like life, வருத்த. 3. To inhale, சுவாசத்தையுள்வாங்க.

ஆவிவிட, *inf.* To die voluntarily—as on the funeral pile, in war, &c., to destroy one's self, commit suicide.

ஆவிவீச, *inf* To spread as odors, to become diffused—as an unpleasant smell.

*ஆவிதம், *s.* An awl, drill, gimblet, திருகூசி. Wils p 123. AVIT'HA.

*ஆவிபத்தம், *s.* The பேராமுட்டி plant, Pavonia odorata.

ஆவியம், *s.* Spirit, life, bodily strength, உயிர். 2. The body, receptacle of the soul, சரீரம். (பிங்கலந்தை.)

இராசாகோபித்ததினுலவனயாது ஆவியமெட்டுப்போனுன். Being reproved by the king, he became like one bereft of life.

ஆவியர், *s.* Hunters, வேடர். 2. Agriculturists, வேளாளர். (*p.*)

ஆவிரம், *s.* A village or town of herdsmen, இடையர்சேரி. (*p.*)

*ஆவிருத்தி, *s.* Term, times—when added to a number, முறை. 2. A complete number of the revolutions of a planet—as பரிவிருத்தி. Wils. p. 123. AVRITTI. (*p.*)

இரண்டாவிருத்திவந்தான். He came twice.

ஆவிரை, *s.* A shrub, including several species, திரசெடி, Eared cassia—Cassia auriculata, *L.* (*c.*)

ஆவிரங்காய், *s.* The fruit of the above shrub.

ஆவிரம்பூ, *s.* Its flower.

நிலாவிரை, *s.* Senna Cassia, *L.* (medicinal.)

செவ்வாவிரை, *s.* The peacock-flower tree.

வெள்ளாவிரை, *s.* A species with white flowers.

பொன்னாவிரை, *s.* Gold-colored flower tree, Cassia sophera *L.*

*ஆவிலம், *s.* Foul or turbid water, puddle, கலங்கனீர். Wils. p. 123. AVILA. (*p.*)

ஆவுடையார், *s.* The lingum representing both sexes, பாணவட்டம்.

*ஆவேசம், *s.* A spectre, ghost, ஆவி. 2. The entrance of a spirit or demon into a devotee naturally, or as effected by incantations, for the purpose of uttering oracles, சன்னதம். 3. A paroxysm of religious frenzy, through excessive zeal, மருள். Wils. p. 123. AVESHA.

*ஆவேசனம், *s.* A street of artists, சித்திரக்காரர்வீதி. 2. The disc of the sun, இரவிமண்டலம். Wils. p. 123. AVESHANA.

ஆவோ. A particle of admiration, pity or distress, அதிசயவிரக்கச்சொல். (*p.*)

ஆழம், *s.* Depth, profundity, great depth, abyss, குட்டம். 2. Mature thought, learning, discrimination, comprehensiveness of mind, ஆழ்ந்தகருத்து. 3 That which cannot be easily understood, அறிதற்கரியது. (*c.*)

ஆழஞ்சோதிக்க, *inf.* To prove, examine, examine one's depth of knowledge, &c.

ஆழமானகருத்து, *s.* Abstruse idea, profundity of meaning, deep or profound wisdom, sense.

ஆழமுடைத்தாதல். Comprehensiveness of language—being one of the ten beauties of composition, அலங்குருபத்திலொன்று.

ஆழம்பார்க்க, *inf.* To sound the depth of any place. 2. To sound or sift one.

ஆழியன், *s.* An impostor, deceiver, one who conceals his opinion.

ஆழல், *s.* White ants, termites, கறையான். (*p.*)

ஆழாக்கு, *s.* A dry or liquid measure, the eighth of a படி, marked thus, ஆ or ஹ, அரைக்காற்படி. (*c.*)

ஆழி, *s* A circle, வட்டம். 2. The discus weapon, சக்கரம். 3 A ring, மோதிரம். 4. A wheel, carriage-wheel, தேருருளை. 5 A car, carriage, வண்டி. 6. The sea, the great deep, கடல். 7. The sea-shore, bank of a river, tank, &c., கரைபொது. 8. The tip of an elephant's trunk, யானைக்கைநுனி. (*p.*)

ஆழிவித்து, *s.* A pearl.

ஆழிவிரல், *s.* The fourth or ring-finger, பவித்திரவிரல்.

ஆழிவெம்முரசோன், *s.* Kama, மன்மதன். (ஆழி. 6.)

கணையாழி, *s.* A seal-ring.

காலாழி, *s.* A foot-ring.

திருவாழி, *s.* A signet, seal.

ஆழிக்க, *v. a. inf.* To fix deep, ஆழமாகதோண்ட.

ஆழிவிரை, *s.* A small plant, Linum usitatissimum, the seed of which is medicinal, China wall-cress, தாழுலி. 2. Linseed flax. (*M. Dic.*)

ஆழு—ஆழ், கிறது, ஆழ்ந்தது, ஆழும், ஆழ, *v. n.* To be depressed, be deep, profound, &c, அழுந்த. 2. To sink, be immersed, be overwhelmed, to plunge, தாழ. 3. To be intense, severe, உரக்க.

ஆழ்துயரக்கடலிலழுந்தான் He plunged into a sea of the deepest affliction.

அவனுறக்கத்திலாழ்ந்தபின். After he has fallen into deep sleep. (பாரதம்.)

ஆழ்ந்தகருத்து, *s.* Deep sense—as of a verse, not easily made out by ordinary minds.

ஆழ்ந்தசமுத்திரம், *s.* The deep ocean.

ஆழ்ந்தவறிவு, *s.* Deep knowledge, profound wisdom.

ஆழ்தல், *v. noun.* Becoming deep.

ஆழ்த்து, கிறேன், ஆழ்த்தினேன் வேன், ஆழ்த்த, *v. a.* To sink into the ear or water, to immerse, plunge, involve, தாழ்க்க 2. To bind or build, கட்ட.

செருக்காழ்த்திவிடல். Do not plunge into pride. (நன்னெறி)

ஆழ்வார், *s.* The twelve devotees, or disciples of Vishnu.

ஆழ்வார்பாடல், *s.* A poem in honor of Vishnu by his twelve disciples.

ஆளகம், *s.* A creeper, bottle gourd, சுரை, Lagenaria vulgaris, *L.* (*p.*)

*ஆளானம், *s.* A plough, கலப்பை. 2. A stake or post to which an elephant is tied, யானைகட்டுந்தறி. 3. The post to which a cow, or other beast is tied, கட்டுந்தறி; [*ex* ஆலா, to fasten.] See ஆலானம்.

ஆளி, *s.* The lion as the king of beasts, சிங்கம். 2. A governor, a master, ஆளவோன். 3. Leo the zodiacal sign, சிங்கவிராசி. 4. A fabulous animal (the யாளி,) like a lion, but with a proboscis as an elephant. 5. A kind of seed, ஆளிவிதை. 6. An embankment, or boundary for keeping up water, செயக்கரை. 7. Bank in general, கரைபொது. 8. [*vul*] An oyster, மட்டி. 9. An appellative affix, mas. or fem. joined to nouns—implying a ruler, owner, manager, master, one who owns a thing, possesses a quality, &c.,—as from பகை is formed, பகையாளி.

ஆளியூர்தி, *s.* Kali and Durga, so called because conveyed on an animal of the lion kind.

ஆள், *s.* A person, grown man, ஆண்மகன். 2. A man of property, power, influence, consequence, &c., ஆடவன். 3. A servant, slave, அடிமை. 4. A laborer, messenger, கூலியாள். 5. A devotee, தொண்டன். 6. The common termination of the third person singular feminine, பெண்பாற்படர்க்கைவொருமைவிகுதி.

ஆளானுன். He has attained to manhood, has become a person of consequence.

அவனதற்காளோ? Is he competent for that?

மரங்களாளாயபோயின. The trees have arrived at maturity.

ஆட்காட்டி, *s.* The forefinger, சுட்டுவிரல். 2. A bird, the lapwing, which screeches on the approach of a person by night, தாமறவை.

ஆட்கூலி, *s.* The hire of a workman.

ஆட்கொல்லி, *s.* A murderer, manslayer, homicide, assassin, கொலைகாரன். 2. (*fig.*) Gold, money, பணம்.

ஆட்கொள்ள, *inf.* To employ as a servant, admit as a worshipper, devotee, &c.—used in reference to the deity, or a great person—implying grace on condescension in the receiver, and benefit to the person taken, அடிமைகொள்ள.

ஆட்பட, *inf.* To become a servant, devotee, &c., commonly to a deity. 2 [*prov.*] To rise from obscurity, become a man of some property, or consequence. 3. To come to manhood. 4. To regain strength, &c., after sickness.

அவனென்னுலேயாட்பட்டான். He became eminent by me.

ஆட்படுத்த, *inf.* To adopt one as a devotee, servant, &c 2 To raise a person from obscurity. 3. To rear, bring up a person from a child to a man, cherish, nourish.

ஆட்பார்க்க, *inf.* To seek another. 2 To watch as a thief, guard himself against detection. 3. To look for persons for any bad purpose—as a prostitute, &c.—as Yama the god of death.

ஆட்பார்த்துழலுமருளில் கூற்றுண்மையால Since Yama the merciless god of death, who goes about looking for his victims, does actually exist. (நாலடி.)

ஆளரி, *s.* Vishnu in his incarnation as a lion.

ஆளன்கீழ்ப்பெண்சாதி, *s.* A wife.

ஆளானவன், *s.* One who is arrived at the state of manhood. 2. One who is become eminent, or exalted over others.

ஆளொட்டி—ஆளொதுங்கி, *s.* A hiding place, மறைவு. 2. A sentry-box, காவற்கூடு.

ஆளோட்டி, *s.* A slave-driver, task-master, overseer of workmen, ஆளை வேலைகொள்வோன்.

ஆள்தேறுதல், *v. noun.* Recovering strength or stoutness.

ஆள்த்திட்டம்—ஆட்டிட்டம், *s* Depth, capacity of a person. 2. Marks for recognizing a person, recognizance.

ஆள்வணங்கி, *s.* A tree, Ficus, *L.*

ஆள்வினை, *s.* Energy, alacrity, diligence, application, exertion, perseverance, an enterprise, முயற்சி. 2. Bravery, உற்சாகம். (*p*)

ஆள்வினையுடைமை, *s.* The possession of energy. (*p.*)

வீட்டாள், *s.* A house-servant.

சிற்றாள், *s.* A servant boy.

ஆள—ஆளு, கிறேன், ஆண்டேன், வேன், ஆள, *v a.* To rule, reign, exercise royal power, whether supreme or delegated, அரசுசெய்ய. 2. To possess and employ slaves, அடிமையாள. 3. To possess and enjoy the produce of land, the use of a house, &c., ஆட்சிசெய்ய. 4. To govern a wife, household, &c., குடும்பநடத்தியாள. 5. To accept, adopt—as a servant, slave, &c., receive into protection, ஆட்கொள்ள. 6. To use, establish usage—as in language, மொழியாட்சிசெய்ய. 7. To cherish, maintain, cultivate, exercise, நம்ப. 8. To manage, direct, கையாள. (*c.*)—*Note.* An appellative affix is formed from ஆள் by adding அன், for the singular, and அர் for the plural—as பகையாளன், a foe; பகையாளர், foes.

ஆளமாட்டாதவனுக்குப்பெண்டேன்? What does he want with a wife, who cannot govern her?

எடுத்தாளாதபொருளுதவாது. A thing not used becomes useless.

என்னைமகிழ்வாலிசைந்தாளில், If thou receivest me with cheerfulness into thy protection.

நட்பாளபவர். Those sincerely united in friendship.

யாமத்துமாளுந்தொழில். Employed even by night. (குறள்.)

சான்றோராளப்பட்டசொல். A word used by the learned ancients.

மன்னுயிரோம்பியருளாள்வார். They who cherish and exercise charity toward all living.

அல்லலருளாள்வார்க்கில்லை. Evil cannot assail the charitable.

ஆண்டவன்—ஆண்டான், *appel. noun* A ruler, governor, lord, master, ஆள்வோன்.

ஆண்டி, *s.* [*fem.* ஆண்டிச்சி.] A religious mendicant of the Siva sect, a devotee, சிவனடியான். 2. A ruler, an appellative of the deity, transferred to the devotee.

ஆண்டை, *s.* [*fem.* ஆண்டைச்சி.] A master, lord, landlord—as spoken by low castes, in reference to their feudal chief of superior caste, எசமானன்.

சத்தியமாய்ச்சொல்லுகிறேனுண்டைகேளீர். My lord, listen to me; I will confess the truth. (ஞானவெட்.)

ஆட்சி, *v. noun.* Possession, heritage, inheritance, title, உரிமை. 2. Government, domination, rule, reign, ஆளுகை 3. Use, practice, occupancy, usage—especially in language by classical writers, வழக்கம்.

ஆட்சித்தானம்—ஆட்சிராசி, *s.* [*in astrology*] One of the five situations in which a planet has government—that of its being in a sign deemed its own, during which it exerts special benignity—an occurrence favorable to the birth of a child, &c.

ஆட்சிப்பட, *inf.* To become one's right by long possession, தற்கிழமையாக.

நெடுநாளாயவனுக்காட்சிப்பட்ட தெய்வம். A spirit or demon that has long been subject to him, or with which he has long been familiar.

ஆட்சிப்படுத்த, *inf.* To secure a title by long possession, தற்கிழமையாக்க.

ஆளுகை, *v. noun.* Rule, government, domination, authority.

ஆளுகைசெய்ய, *inf.* To exercise government.

ஆள்வாரில்லாமாடு, *s.* A cow or bull appropriated to a temple, which is left to stray as it likes; such are well received and fed.

ஆள்வள்ளி, *s.* The Tapioca plant, whose root is edible, நிலமுக்குக்கொடி, Jatropha manihot. (*c.*)

ஆறகோரம், *s.* The கொன்றை tree, Cathartocarpus fistula, *L.*

ஆறதிகம், *s.* Asbestos, கல்நார்.

ஆறாட்டம், *s.* The anxiety of a sick man, சீரிதுதீர்கலக்கம். (*c.*)

அவனுக்குமெத்த ஆறாட்டமாயிருக்குது. He is in great trouble and pain, anxiety.

ஆறாட்டப்பட, *inf.* To be anxious.

ஆறாதூறு, *s.* Slander, calumny, பழி தூற்றல். (*c.*)

ஆறு, *s. and adj.* Six (௬.) six things, ஆறெண். 2. As a prefix to words beginning with consonants, the initial is often shortened, especially when the number is specific—as அறுசுவை, the six flavors. (*c.*)

அவ்வாறு. Six by six, six to each, six of each.

அறுகுணன், *s.* The deity—he who possesses the six attributes, கடவுள்; [*ex* குணம், quality] (*p*)

அறுகோணம், *s.* A hexagon. 2. A magical diagram of two equilateral triangles, one laid over the other so that their sides may be parallel, making six outward and six inward angles.

அறுசமயம், *s.* The six systems of religion maintained by Hindus. See சமயம்.

அறுதொழிலோர், *s.* Brahmans—from the six duties prescribed to them, வேதியர். See தொழில், office.

அறுபகை, *s.* The six hurtful propensities—as காமம், &c. See பகை.

அறுபருவம், *s.* The six seasons of the year—as கார், கூதிர், &c. See பருவம்.

அறுபொழுது, *s.* The six different portions of the day; 1. மாலை, the first four hours after sunset, or ten nalikies. 2 யாமம், four hours, or ten nalikies after மாலை 3. வைகறை, four hours after யாமம் or before sunrise. 4. காலை or விடியல், four hours after sunrise or வைகறை. 5. நண்பகல், from eleven A. M. to two P. M. 6. எற்பாடு, from three to six P. M.

அறுவர், *s.* Six persons—men or women. (*p*)—*Note.* For other similar words, see அறு.

ஆறங்கம், *s.* The six subjects embraced in வேதாங்கம்; which see. (*p*)

ஆறுமீனறவோட்டு, *s.* The transit of the sun through the pleiades, regarded by seamen, as a critical or disastrous season, when rough weather is to be looked for.

ஆறுகட்டி, *s.* A kind of ear-ring worn by a set of Pandarams.

ஆறுகாடு, *s.* [*commonly* ஆற்காடு.] A town near Vellore, சடாரண்யம். (*p.*)

ஆறு, *s.* A river, natural current, brook, channel or passage through shallows, a canal, நதி. (*c.*) 2. (*p.*) Way, road, path, mode, manner, rule, method, order, custom, circumstance, வழி. In this sense, in verse, the று, is sometimes omitted. 3. Morality, virtue, good conduct, way in a moral sense, the good or right way, ஒழுக்கம்.

வானுலகெய்துமாறளித்தான். He endowed him with the bliss of the gods, or literally, granted that he should attain to the world of the gods.

யான்வந்தவாறென்றியம்புதி. Go and tell that I am come—ஆ for ஆறு.

என்றவாறு. A form added to explanations of grammatical rules, &c., implying such is the meaning.

ஆறலைக்க, *inf.* To rob in the highway, infest the road, வழிப்பறிக்க. (*p.*)

ஆறலை—ஆறலைப்பு. *v. noun.* Highway-robbery, street-robbery, வழிப்பறிக்கை.

ஆறலைக்கள்வருமன்பராயினர். Even the highway-robbers have proved friends. (நை.)

ஆருடி, s. A lascivious, idle fellow, a vagabond, a pest. 2. One not to be relied on, a changeling, man without character.

ஆறுகட்ட, inf. To construct a dam across a river, construct the banks of a river.

ஆறுகாட்டி, s. A guide, pilot, வழிகாட்டி.

ஆறை—ஆற்றூர், s. The name of a town in the Carnatic. (p.)

ஆறைநகர்காவலன், s. The king of that town.

ஆற்றங்கரை, s. The bank of a river, shore of a river.

ஆற்றிடைக்குறை, s. Blank, or dried spots in a river, an islet, ait, அரங்கம; [ex இடை, intermediate, et குறை, wanting.]

ஆற்றிடைப்பட, inf To be in the way, வழியிலிருக்க. 2. To meet in the way, வழியெதிரப்பட. (p.)

ஆற்றுக்காலாட்டியர், s. Agricultural women of low caste, உழத்தியர் (p.)

ஆற்றுக்கால், s. A dike, channel for conveying water to the fields, ஆற்றுவாய்க்கால்.

ஆற்றுச்சுழி, s. A whirlpool, vortex, ஆற்றுநீர்ச்சுழி.

ஆற்றுச்செருப்படி, s. A small water-plant, ஓர்பூடு.

ஆற்றுணா, s Rice tied up for a journey, கட்டுச்சோறு. (p.)

ஆற்றுத்தும்மட்டி, s. Colocynth, பேய்க்கொம்மட்டி, Citrullus colocynthis, L.

ஆற்றுநீர்ப்பொருள்கோள், s. The natural construction of a sentence. See பொருள்கோள்.

ஆற்றுநெட்டி, s. The நீர்ச்சுண்டி, a water-plant, Aeschynomene paludosa.

ஆற்றுப்பச்சை, s. A curious, green-stone—one of the one-hundred-and-twenty kinds of minerals—as காசுப்பச்சை.

ஆற்றுப்படுத்த, inf. To lead, direct or conduct a person into the right way, வழிப்படுத்த. 2. To give advice, to conduct into the path of virtue, நன்மார்க்கத்திலுட்படுத்த. (p.)

ஆற்றுப்படை, v. noun. The act of conducting, directing, &c., either physically or morally. 2. A poem, the object of which is to conduct one to a superior.

விறலியாற்றுப்படை, s. A songstress directing another to a benevolent man.

பாணராற்றுப்படை, s. A singer directing another to a patron.

கூத்தராற்றுப்படை, s. An actor on the stage directing another to a generous man.

பொருநராற்றுப்படை, s. A buffoon directing another to a prince.

ஆற்றுப்பாசி, s. A water-plant, ஓர்பூடு, Caulinia indica, L.

ஆற்றுப்பித்தல்—ஆற்றோரம், s. Side or bank of a river.

ஆற்றுப்பூவரசு, s. A tree, ஓர்மரம், Trewia nudiflora, L.

ஆற்றுப்பெருக்கு, s. A swelling of a river.

ஆற்றுமடை, s. The channel or bed of a river, ஆற்றுக்காலின்மடை.

ஆற்றுமரி, s. A shrub, நீருமரி.

ஆற்றுமல்லிகை, s. A species of the Arabian Jasmin, ஓர்மல்லிகை, Jasminum sambac.

ஆற்றுமுகத்துவாரம், s. The mouth of a river.

ஆற்றுமுள்ளி, s. A thorny plant growing by the river, ஓர்பூடு, Dilivaria ilicifolia.

ஆற்றுமேலழுகி, s. A plant, ஓர்பூடு, Celsia coromandeliana, L.

ஆற்றுவாளை, s. A river-fish. See வாளை.

ஆற்றெதிர்ப்பட, inf. To meet on the road.

ஆற்றொழுக்கு, v. noun. The flowing of a river, stream, current, ஆற்றுச்செலவு. 2. Rules following each other in regular and natural order, (lit.) the flowing of a river—one of the four aspects of a grammatical rule. See சூத்திரநிலை.

தீயாறுடையான், s. An immoral man.

நல்லாறுடையான், s. A moral person, one whose conduct is agreeable to rule.

சிற்றாறு, s. A rivulet, a brook.

ஆறு, கிறேன், ஆறினேன், வேன், ஆற, v. n. To abate, relax, cool, grow cold, be refreshed, குளிர. 2. To be appeased, alleviated, mollified, தணிய. 3. To heal as a wound, hurt, &c., சொஸ்தமாக. 4. To rest, repose, இளைப்பாற. (c.)

ஆறுவதுசினம். Anger should be appeased.

புண்ணாறிற்று. The wound is healed.

ஆறாப்பசி, s. An insatiable hunger.

ஆறாப்புண், s. An incurable sore, ulcer, &c.

மனதாற, inf. To be appeased when angry, be consoled.

ஆறுதல், v. noun. Abating, being alleviated, consoled, mitigated, refreshed.

ஆற்றிபண்ண, inf. To relieve, aid one by carrying his load, &c., give one rest, respite.

*ஆற்பதம்—ஆஸ்பதம், s. Virtue, essence, vigor, strength, சாரம்.

ஆற்பதங்கெட்டவன். One whose strength is reduced.

இந்தச்சோற்றிலேயாற்பதமில்லை. There is no substance, nourishment, in this rice.

ஆற்றல், s. Strength, power, prowess, ability, வலிமை. 2. Energy, spirit, முயற்சி. 3. Abundance, much copiousness, மிகுதி. 4. Wisdom, knowledge of divine things, ஞானம். 5. Stability, fixedness, firmness, நிலையுடைமை. For the verbal meanings of this word, see under ஆற்று. v.

ஆற்றுவாராற்றல் பசியாற்றல் அப்பசியை மாற்றுவாராற்றலிற்பின். Though the fortitude with which those who practise austerities endure their hunger is very great, yet it is inferior to the energy of the generous who feed the hungry.

ஆற்றல்கேடு, s. Great weakness from sickness, great fatigue, வலியழிவு. (c.)

ஆற்றறுக்க, inf. To deprive one of power, reduce his strength, &c., desert him in time of need, வலிகெடுக்க.

ஆற்றின்வித்து, s. One of the one-hundred-and-twenty kinds of minerals, காசபூரசிலாசத்து.

ஆற்று, s. The outer door, or entrance to a house, தலைக்கடை.

ஆற்று, கிறேன், ஆற்றினேன், வேன், ஆற்ற, v. a. To cool, refresh, குளிர்ச்செய்ய. 2. To assuage, appease, alleviate, soothe, console, compose, lull, mitigate, தணிக்க. 3. To slack, loosen what is tied or twisted, முறுக்குத்தளர்த்த. (c.) 4. (p.) To do, act, perform a duty, செய்ய. 5. To bear a weight, தாங்க 6. To carry, or sustain a burden or calamity, பொறுக்க—Note. This verb is sometimes used impersonally—as இந்த வழியென்னாலேயாற்றாது. I cannot get along this road.

ஆற்ற, inf. [used adverbially.] Greatly, exceedingly, மிகுதியாய்.

அமிழ்தினுமாற்றவினிதே. Sweeter than nectar. (குறள்.)

கணவராற்றமுனிந்தே. The husbands greatly resenting.

ஆற்றாக்கேடு, s. Extreme poverty, indigence exigence, great necessity.

ஆற்றாச்சண்டி, s. One who perversely persists in application for aid through poverty, one past shame, an insatiable wretch.

ஆற்றாத்தனம், s. Insatiableness.

ஆற்றாப்பட்சம், s. What cannot be borne, intolerableness—as ஆற்றாமை.

ஆற்றாமை, neg. v. noun. Inability to bear—as excessive hunger, pain, &c., சகிக்கக்கூடாமை. 2. Impatience, பொறாமை. 3. Voracity, voraciousness, insatiableness, திருத்தியின்மை.

ஆற்றார், s. Foes, opponents, rivals, those who envy one, பகைவர். 2. The poor, the afflicted, தரித்திரர். (p.)

ஆற்றிக்கொடுக்க, inf. To cool and give. 2. To help or relieve one at work.

ஆற்றித்தேற்ற, inf. To soothe and console.

ஆற்றிப்போற்றிக்கொள்ள, inf. To treat guests with civility, விருந்தினரை உபசரிக்க. 2. To render aid—as to a sick person, to help one in distress, தளப்புறச்சேர்க்க. 3. To console, ஆற்ற.

ஆற்றுவிக்க, inf. [causal.] To console, cherish, afford consolation, தணிவுச்செய்ய. 2. To inspire with courage, வலிதர. 3. To enable to bear, or endure, உறுதிசெய்ய.

ஆற்றல், v. noun. Cooling, assuaging, consoling, &c. 2. Enduring, bearing patiently. 3. Bearing a load.

ஆனகம், s. One of the ever-greens of Swerga, the Kalpaka tree, தேவதரு. (p)

ஆனகம, s. A large military drum beaten at one end, போரப்பறை. 2. A double drum, or two drums put together to be beaten at once, மேளம். 3. A small drum, தமட்டம். 4. A thunder-cloud, முழங்குமுகில். [ஆன, et அக, to sound] Wils. p. 112. ANAKA. 5. (Anat.) The tympanum, காதினுட்சவ்வு

*ஆனகதுந்துபி, s. Vasudevan the father of Kristna, வசுதேவன். 2. [ஆனக] A large drum with one head Wils. p. 112. ANAKADUNDUB'HI.

ஆனத்தேர், s. A shrub, விடத்தேர்ச் செடி, Mimosa, L.

ஆனந்த, s. The forty-eighth year of the Hindu cycle, ஓர்வருடம்.

*ஆனந்தம், s. Great joy, bliss, supreme delight, happiness, பேரின்பம்; [ex ஆ, et நந், to be or make happy.] Wils. p. 112 ANANDA.

ஆனந்தக்களிப்பு, s. Exceeding great joy, superior enjoyment. 2. A devotional poem composed by yogis.

ஆனந்தநித்திரை, s. Abstract meditation in the stat of ஞானம், on the deity, யோகநித்திரை.

ஆனந்தபயிரவி, s. The name of one of the thirty-two tunes, ஓரிராகம்.(p.)

ஆனந்தபரவசம், s. Extacy of joy, especially in divine things. (p)

ஆனந்தபாட்பம்—ஆனந்தபாஷ்பம், s Tears of joy, weeping from excessive joy, ஆனந்தக்கண்ணீர். (p.)

ஆனந்தமயகோசம், s. The state of insensibility produced by excessive joy, being one of the forms in which the soul is manifested, பஞ்சகோசத்தொன்று. Wils. p. 113. ANANDAMAYAKOSHA.

ஆனந்தம்பொழிய, inf. To be very jovial, happy, &c., ஆனந்தஞ்சொரிய.

ஆனந்தவருவி, s. Tears of delight, flowing in streams, ஆனந்தக்கண்ணீர்ப்பெருக்கு. (p)

ஆனந்தன், s. The Supreme Being, கடவுள். Also in Negundu—Siva, சிவன், and Argha, அருகன். (p.)

ஆனந்தி—ஆனந்தை, s. Parvati, பார்வதி. (p.)

ஆனந்தம், s. A medicinal root, அரத்தை, Alpinia galanga, L. 2. A supposed inauspicious form of construction in poetry, பாக்குற்றங்களிலொன்று வகை. It is of six kinds; viz.: 1. எழுத்தானந்தம், lengthening the final long vowel or mute of the name of the patron of a poem, பாட்டுடைத்தலைவன்பெயர் சார்த்தியளபெடுப்பது; உ-ம். ...... 2. சொல்லானந்தம், using a word in a poem, so that an undesigned, inauspicious meaning may be applied to its patron, இயற்பெயரோடிணைந்து மங்கலமழிக்கும்சொற்புணர்ப்பது, உ-ம். ...... 3. பொருளானந்தம், inauspicious expressions of different kinds, in poems as following. (a) Stating in a poem written in praise of a king, or a great man, that the productions of his land are injured or ruined, இறைச்சிப்பொருளேயூறுபடக்கூறுதல்; உ-ம ...... (b) Stating inauspicious actions as praise, மங்கலமழியக்கூறுகை, உ-ம ...... (c) Stating an inapplicable comparison, உவமைக்காட்சியினுனக்தோன்றக்கூறுவது; உ-ம். ...... (d) Stating that a calamity or injury happened to that which is compared to the patron of the poem, பாட்டுடைத்தலைவனுவமிக்கப்பட்டதற்கிடையூறுபடச் சொல்லுவது, உ-ம. ...... (e) Comparing the patron of a poem to the meanest thing, இழிப்பவிழிந்தவானந்த உவமை; உ-ம். ...... (f) Comparing the meanest person or thing to the highest, இழிப்ப வுயர்ந்த வானந்தவுவமை; உ-ம் ...... (g) Comparing the patron of a poem to a thing that loses its power or eminence, இறந்தபாட்டுவமையானந்தம்; உ-ம். ...... 4. யாப்பானந்தம், constructing a poem so that the name of its patron may follow a noun which is preceded by a word placed after the rhyming word of the stanza, முதற்றொடைமருங்கினின் மொழிநிறுத்தொருபெயரிடைப்படுத்தவ்வழியிற்சீர்ப்படப்பவெது, உ-ம். ...... 5. தூக்கானந்தம், constructing a musical poem so that the name of its patron shall be inauspiciously, indistinctly, or abruptly pronounced, ... 6 தொடையானந்தம், placing the name of the patron of a poem at the beginning of the stanza, so that it may rhyme with அளபெடை; அளபெடைத்தொடைப்பாட்டினுட்பாட்டுடைத்தலைவன்பெயர்சார்த்தியளபெடுப்பதுதொடுப்பது; உ-ம. ......

ஆனந்தவாரி s. A kind of arsenic, கௌரிபாஷாணம்.

ஆனந்தி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To be glad, to rejoice, experience spiritual joy, பெருமகிழ்ச்சியுற. (p.)

ஆனமட்டானவன், s. [vul.] See under ஆ or ஆகு, v.

ஆனம், s. Toddy, any fermented, or inebriating liquor, கள். (நிவா.)

*ஆனயம்—ஆனயனம், s. Bringing, கொண்டுவருகை. 2. The ceremony of investing a young Hindu of any of the first three classes, with the sacred thread worn over the left shoulder. See உபநயனம். Wils. p. 113. ANAYA and ANAYANA.

*ஆனனம், s. Face, முகம். See ஆநநம். Wils. p. 112. ANANA. (p.)

ஆஞமை, s. An abstract noun belonging to a kind of defective negative verb—that which is inseparable; not leaving, unceasing, நீங்ாமை. 2. The twenty-first constellation of the Hindus, உத்திராடம். (p.)

ஆனி, s. June—the month, ஓர்மாதம். 2. (p) The eighteenth Nakshattra, கேட்டை. 3. The nineteenth lunar mansion. மூலம் 4. The twenty-first lunar mansion, உத்திராடம். 5. The name of a river in the Madura district, which overflows in the month of June, பொருநைநதி. 6. (திவா) A tender leaf of the palm, cut off, வெட்டுகுருத்து.

ஆனித்திருமஞ்சனம், s. A sacred bathing or anointing of the idol at Chillumbrum. celebrated in the eighth lunar mansion in the month of June.

ஆனித்தூக்கம், s. [prov.] Calms in the month of June.

*ஆனி, s. Destruction, loss, decay, ruin, கேடு. Wils. p. 973. HANI.

ஆனியம், s. A day of twenty-four hours, நாள். 2. The fit season, பருவம். 3. Time, பொழுது. 4. The nineteenth lunar mansion, மூலநாள். (p.)

ஆனு, s [prop. ஆனு.] Sweetness, deliciousness, இனிமை. 2. Goodness, a good, benefit, நன்மை. (p.)

ஆனை, s. An elephant, யானை. 2. (M. Dic.) The அத்தி tree, Ficus racemosa.

ஆனைகட்டுந்தறி—ஆனையணைதறி, s. A post to tie an elephant.

ஆனைக்கண், s. Round, black spots in fruits, when they are over-ripe, or spoiled.

ஆனைக்கண்படுதல்—ஆனைக்கண்வீழுதல், v. noun. The appearing of spots, or defects in fruits.

பலாப்பழமானைக்கண்பட்டுப்போயிற்று. The jack fruit has got a defect or flaw.

ஆனைக்கதுப்பு, s. The frontal sinus of the elephant, from which secretion exudes when the animal is in rut.

ஆனைக்கள்ளிமுளையான், s. A plant, ஓர்பூடு.

ஆனைக்கற்றலை, s. A fish, ஓர்மீன்.

ஆனைக்காயம்—ஆனைப்பெருங்காயம், s. A kind of assafœtida given to elephants, &c. See பெருங்காயம்.

ஆனைக்கால், s. A disease—the elephantiasis or large leg, Cochin leg, வாதக்கால். 2. A big tube fixed on the walls or roofs, for rain-water to pass through, தண்ணீர்க்குழாய். (c.)

ஆனைக்காவல், s. Watchers to defend a garden, a field, &c., against elephants.

ஆனைக்கூடம், s. An elephant's stall, ஆனைகட்டுமிடம்.

ஆனைக்கொம்பு—ஆனைக்கோடு—ஆனைத்தந்தம், s. An elephant's tusks. 2. Ivory.

ஆனைக்கொம்பன், s. A kind of rice, ஓர்வகைநெல். 2. A species of plantain—as ஆனைவாழை.

ஆனைக்கோட்டுசுரை, s. A gourd whose fruit is compared to the elephant's tusks, and is used for a curry, the snake gourd, புடலங்காய். [Trichosanthes anguina.]

ஆனைசேனை, s. A great quantity, abundance, மிகுதி.

ஆனைச்சப்பரம், *s.* A seat on an elephant—as அம்பாரி.

ஆனைச்சிலந்தி, *s.* A kind of scabby disease.

ஆனைச்சிரங்கு, *s.* A kind of itch in large blisters.

ஆனைச்சீரகம், *s.* A plant, ஓர்பூடு.

ஆனைச்செவியடி, *s.* A prickly-leaved plant, ஓர்பூண்டு. 2. The lower part of the elephant's ear.

ஆனைத்தடிச்சல், *s.* A kind of creeping plant with acid juice—used in polishing brass, ஓர்படர்கொடி.

ஆனைத்தடிப்பு, *s.* A plant, ஓர்பூடு.

ஆனைத்திசை, *s.* [*in astrology.*] North, வடக்கு.

ஆனைத்திப்பிலி, *s.* Pericarps of Pothos officinalis, ஓர்வகைத்திப்பிலி.

ஆனைத்தோட்டி, *s.* An elephant's hook or goad.

ஆனைநெருஞ்சில், *s.* A low plant, a kind of spreading thistle—prickly-fruited Pedalium murex, ஓர்வகைநெருஞ்சில்.

ஆனைப்படுவன், *s.* A kind of scabby disease—as the அக்கி.

ஆனைப்படை, *s.* An army of elephants.

ஆனைப்பந்தி, *s.* An elephant's stall. 2. A row of elephants.

ஆனைப்பாகன், *s.* An elephanteer, or one who tames or guides elephants.

ஆனைப்பிச்சான், *s.* A plant, ஓர்பூண்டு.

ஆனைப்பேன், *s.* An insect that lives in the brinjall plant, கத்தரிச்செடியிலுண்டாகுமோர்பூச்சி.

ஆனைமஞ்சள், *s.* A plant, ஓர்பூடு.

ஆனைமதம், *s.* An elephant's rut.

ஆனைமத்தகம், *s.* An elephant's skull or part of the head, கும்பம்.

ஆனைமயிர், *s.* The hair of an elephant's tail.

ஆனைமயிர்க்காப்பு, *s.* Bracelets of the hair of elephants' tails.

ஆனைமலை, *s.* The name of a mountain in the south near Madura.

ஆனைமுகவன்—ஆனைமுகன், *s.* Ganesa, விநாயகன். 2. An Asoor, கசமுகாசுரன். (*p.*)

ஆனைமுதுகு, *s.* An elephant's back.

ஆனையடி, *s.* The footsteps of an elephant.

ஆனையறுகு, *s.* A kind of grass, ஓரறுகு.

ஆனையறையும்புள்—ஆனையிருஞ்சிப்புள்—ஆனையுண்குருகு, *s.* A fabulous bird—said to devour the elephant.

ஆனையிலத்தி, *s.* Elephant's dung.

ஆனையூர்தி, *s.* Indra whose vehicle is the elephant, இந்திரன். 2. Ian, ஐயன். (*p.*)

ஆனையேற்றம், *s.* Learning and practising to ride on an elephant, யானையேறிப்பழகுகை.

ஆனைவணங்கி, *s.* A kind of plant whose flower is supposed to resemble the trunk of an elephant. It is also fancied to be a preservative against the attack of a wild elephant, which, it is said, will retire abashed at the sight of it, தேட்கொடுக்குப்பூண்டு.

ஆனைவாழை, *s.* A species of plantain, ஓர்வகைவாழை.

ஆனைவிழுங்குமீன், *s.* A large fish—said to devour the elephant, திமிங்கிலம்.

ஆனைவீரர், *s.* One of the eight assistants of kings, அரசரெண்வகைத்துணைவரிலோர்வகையார்.

ஆன், *s.* A neat, cow or bull, பசுப்பொது. 2. A cow, பெண்பசு. 3. The she of the buffalo, or elk, பெண்மனை; [*ex* ஆ, cow, *te* ன, termination.] (*p.*)

ஆனிலை—ஆன்கொட்டில், *s.* A cow-stall.

ஆனுலகு, *s.* One of the seven superior worlds, சுவர்க்கம்.

ஆனேறு, *s.* A bull, எருது.

ஆன்கன்று, *s.* A calf.

ஆன்வல்லோர், *s.* Cow-herds.

ஆன்றிரள், *s.* A crowd of herds.

ஆன். The common termination of the third person masc. sing. படர்க்கையொருமையாண்பால்விகுதி—as பார்ப்பான், he will see. 2. A poetic expletive used with a change of the word பத்து, சாரியை—as இருபான், twice ten. 3. A form of the third or instrumental case, மூன்றனுருபு. See ஆல். (*p.*)

உரனென்னுந்தோட்டியானோரைந்துங்காப்பான். He who guides his five (senses) with the elephant goad of wisdom. (Cural.)

ஆன்மா, *s.* The soul, spirit, life. See ஆத்துமா. (*p.*)

ஆன்றல். An irregular defective noun. 1. Extension, width, breadth, being extensive, அகலம். 2. Greatness, vastness, dignity, being great, மாட்சிமை. 3. Abundance, copiousness, luxuriance, மிகுதி; [*ex* அகலல், extending.] (*p.*)

ஆன்றகுணம், *s.* The highest quality.

ஆன்றபுவி, *s.* The extended earth.

ஆன்றவர்—ஆன்றார்—ஆன்றோர், *s.* Learned persons, the wise, poets, the great—as sages, &c., those who are great in moral excellence, சான்றோர்.

ஆன்றோர்கேட்கிற்செவிபுதைக்கும். (Words so wicked that) the great will shut their ears against hearing them. (பாரதம்.)

ஆன்றவொழுக்கு, *s.* Exalted virtue.

இ

இ. A short letter, similar to *I* in English, ஓர்குற்றெழுத்து. 2. A demonstrative prefix, சுட்டெழுத்து—as இந்த, this. 3. A termination of the second person singular, முன்னிலையொருமைவிகுதி—as உண்டி, thou hast eaten. 4. An imperative second person singular, முன்னிலையேவலொருமைவிகுதி—as சொல்லுதி, say thou. 5. A feminine appellative termination, பெண்பாலவிகுதி—as கூனி, a hump-backed woman. 6. A singular termination, common to the masc. and fem., உயர்திணையொருமைவிகுதி—as மானி, an honorable person—பாவி, a sinner. 7. A termination in the singular, common to each gender, இருதிணைமுக்கூற்றொருமைவிகுதி—as செவியிலி, a man, woman, or animal without ears. 8. An expletive inserted at pleasure, when the preceding word ends with any letter except ய, and the following word begins with ய, சாரியை—as காலியாது, from கால், foot and யாது, which. 9. A termination of some participles, வினையெச்சவிகுதி—as என்னி, சொல்லி, &c. 10. A prefix to Sanscrit words beginning with ய, ர, ல—as யந்திரம், இயந்திரம், machine—ராகம், இராகம் harmony, melody—லங்கை, இலங்கை, Lanka. (*p.*)

இக்கணம், *s.* Now, immediately, this moment.

இக்குறி, *s.* [*prov.*] This time, this once, இம்முறை. 2. This mark, இவ்வடையாளம்.

இக்குறிகேட்போன், *s.* One who has learnt once, now.

இக்கூறு, *s.* This part, இப்பங்கு. 2. This manner, இப்பிரகாரம்.

இங்ஙனம், *s.* This place, இவ்விடம், [*adverbially.*] here, hither, இங்கே. 2. Thus, so, in this manner, இப்படி.

இத்துணை, *s.* So much, so many, இவ்வளவு. 2. This aid, இந்த உதவி. See துணை.

இப்பசு, *s.* This cow.

இப்படி, *adv.* Thus, in this manner. See படி.

இப்பால், *s. and adv.* Here. 2. This side. 3. Hither. 4. Henceforth; [*ex* பால், side.]

இப்புறம், *s.* Here, this, this side, hither. See புறம்.

இப்பொழுது—இப்போது, *adv.* Now, at this time. See பொழுது.

இம்மட்டு, *s.* This measure or quantity, thus much, so far, hitherto.

இம்மட்டும், *adv.* Only so much, this is the amount, the extent, &c.

இம்மாத்திரம், *s.* So much, இவ்வளவு.

இவ்வண்ணம்—இவ்வாறு, *s.* This course, this manner, thus.

இஃது, *pron.* This thing.

இக. A poetic expletive, annexed to the imper. second person singular of verbs, முன்னிலையசைச்சொல்.

நன்னெறூரானிக See, O ruler of the well-watered district.

இக, க்கிறேன், ந்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To leave behind, pass over, go beyond, கடக்க. 2. To transgress, violate, deviate from rule or justice, மீற. 3. v. n. To depart, go, pass, போக. (p)

வரம்பிகந்தன. Those that exceed limits, things that are boundless.

மடமைமிகக்கும். Ignorance will in great measure be renounced. (சுவாமி.)

இகந்துபட, inf. To be confuted, to fail, தவறுபட. 2. [in grammar.] To vary from a rule—as an exception, முறகூறியவிதியைக்கடக்க.

*இகம், s. Here, in this place, now, இவ்விடம் Wils. p 134 IHA. 2. The present birth, இப்பிறவி. 3. This world, this state of enjoyment and suffering, இம்மை (p)

இகபரம், s. This world and the next, earth and heaven, இம்மைமறுமை.

இகபரசுகம், s. Earthly (temporal) and heavenly (etherial) prosperity.

இகபரமறியாதவன், s. One who knows not the difference between right and wrong, one who knows nothing.

இகலோகம், s. This world.

இகரம், s. The letter இ, மூன்றுமுயிர். 2. A tune, சுரம். (p.)

இகரக்குறுக்கம், s. The letter இ, shortened in sound, குறுகியவிகரம்—as ஆடியாது.

இகல, A particle of comparison, ஒருவமையுருபு. See under இகல, v.

இகல், s. Enmity, hatred, opposition, contrariety, hostility, பகை. 2. Battle, war, warlikeness, போர். 3. Valor, strength, prowess, வலி (p.)

இகலன், s. An old jackal, கிழநரி. 2 A jackal, நரி. (p.)

இகலாட்டம், s. Diversity of opinions, controversy, disputation, altercation. போராட்டம். 2 Competition, contention, vieing, rivalry, shifting a duty on another, முரணுகை.

எக்கோமுமிகலாட்டமாயிருக்கிறவன். He who is always disputing.

இகலார்—இகலோர், s. Foes, enemies, adversaries, rivals, competitors, பகைவர். (p.)

இகல்—இகலு, கிறேன், இகன்றேன், வேன், இகல. v. a. To hate, oppose, to be inimical to, பகைக்க. 2. To oppose in war, to fight, பொர. 3. To vie with, be rival to, compete with, எதிர்க்க. 4. To dispute, contend, வாக்குவாதஞ்செய்ய. *Note.*—The infinitive and some other parts of this verb are used as particles of comparison—as குலிசமொடிகலியகை, hands resembling vermilion.

வரையிகலவளர்தோள். Shoulders grown so large as to vie with mountains.

இரண்டுகுருவிகளிகலிப்பாடுகின்றன. Two birds are vieing with each other in song.

இகழ், s. Dispraise, defamation, affront, contempt, censure, contumely, reproach, abuse, reviling, scorn, நிந்தை.

இகழ்—இகழு, கிறேன், இகழ்ந்தேன், வேன், இகழ, v. a. To contemn, scorn, defame, reproach, revile disdain, நிந்திக்க.

இகழாவிகழ்ச்சி, v. noun. Irony, satire.

இகழ்வார், s. Scorners, gain-sayers, revilers, opponents, நிந்திப்பவர்.

இகழ்ச்சி, v. noun. Dispraise, censure, contumely, defamation, நிந்தை 2. Meanness, baseness, inferiority, இழிவு 3. Forgetfulness, neglect, மறதி.

இகழ்ச்சியிற் கெட்டாரையுள்ளுக Consider how many have been ruined by forgetfulness.

இகழ்ச்சிபண்ண, inf. To scorn, despise.

இகழ்ச்சியானகாரியம், s. A contemptible thing.

இகழ்வு, v. noun. Contempt, scorn, defamation, &c, நிந்தை

இகளி, s. A thunder-bolt, இடி. (p.)

இகு, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To repel, put to rout, disperse, புறங்காட்டப்பண்ண. 2 To give, bestow, exercise liberality, ஈய. 3. To throw, cast, fling, send, transmit, எறிய. 4 To kill, destroy life, கொல்ல. 5. To wipe away, efface, clear away, துடைக்க 6. To cross over, தாண்ட. 7 To invite, call, அழைக்க. 8 To throw down, வீழ்த்த. 9. To afflict, give pain, வருத்த. 10 To bring down, lower, தாழ்த்த 11. To macerate, குழைக்க. 12. To stop, arrest, மறிக்க (p)

இகுடி, s. A creeping shrub—the ஆதொண்டை, Capparis horrida.

இகும். A poetic expletive, அசைச்சொல்—as காண்டிகுமலவமோகொண்கனின்கேண்மே? Have we not seen what your friendship is, O! maritime ruler?

இகுளை, s. A female companion, தோழி. 2. Kindred, relatives, சுற்றம். 3. Affection, love, attachment, friendship, நட்பு. (p.)

இகுள், s. A thunder-bolt, இடியேறு; [ex இகு, throwing.] 2. The third lunar mansion, கார்த்திகைநாள். 3. The ஆரல் fish. (p.)

இகுடனித்தனிகான்றனவெங்குமே. (The clouds) ejected thunder-bolts one after another, every where. (இரகுவ.)

இகை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To give, bestow, grant, கொடுக்க. (இரேவணு.) 2. v. n. To walk, pass, நடக்க. (p.)

இக்கட்டு, s. Straits, distress, straitened circumstances, being straitened for room, poverty, இடுக்கண். 2. Impediment, obstacle, difficulty, தடை. (c.)

அவனிக்கட்டுப்படுகிறான். He is greatly distressed.

இக்கிடைஞ்சல், s. [prov.] Difficulties, straits, obstacles, impediments, calamity. [prop. இடுக்கண் and இடைஞ்சல்.]

இக்கிரி, s. A kind of thorny shrub, நீர்முட்செடி.

*இக்கு, s. Sugar-cane, கரும்பு, Saccharum officinarum. Wils. p. 129. IKSHU. 2. Fermented liquor, toddy, கள். (p.)

இக்கெனல். A term or expression of speed, விரைவுக்குறிப்பு. (p)

இங்கோ. An expression of wonder, pity, grief, &c., அதிசயவிரக்கச்சொல். (p.)

*இங்கிதம், s. A hint, sign, indication of feeling or sentiment by gesture, குறிப்பு. 2. Purpose, intention, கருத்து. Wils p. 129 INGITA 3. Sweetness, agreeableness, இனிமை. (p)

அவரிங்கிதத்தினிலே மனோவிகாரமாய. Being disturbed in mind by (her) gestures.

தங்களிங்கிதமறிந்து பேசுகிறவர்கள் Those who wait about them, (for opportunity) and then make known their wishes.

இங்கிதகவி, s. A poem in which the poet expresses the object or wish of his patron, having ascertained it by signs, gestures, &c., பாட்டுடைத்தலைவனகருத்தையறிந்துபாடுங்கவி. 2. A poet who expresses his thoughts sweetly, இனிமைபடப்பாடுங் கவிபாடுவோன். 3. A sweet poem, இனியபாடற்கவி

இங்கிதக்காரன், s. One who accommodates himself to another's views, a flatterer இச்சகம்பேசுவோன்.

இங்கிதமானபேச்சு, s. Language accommodated to circumstances, flattery

இங்கிரி, s. Musk, கஸ்தூரி.

*இங்கு, s. Assafœtida, பெருங்காயம், Narthex assafœtida. Wils p. 174. HINGU

இங்கு, s. This place, this world, the present life, [used adverbially] here, in this place, இங்கே—as இங்குமங்கும், here and there.

இங்குசங்கதண்டாளர், s. The நீர்முள்ளி plant, Asteracantha longifolia. 2. The நெருஞ்சில் plant, Tribulus lanuginosus.

இங்குடம்—இங்குணி, s. Assafœtida, பெருங்காயம். (M. Dic.)

இங்குநாரி, s. One of the one-hundred-and-twenty kinds of ore—as பேரோசனை.

இங்குதாழி, s. An exotic plant, டங்கோகணி.

*இங்குலிகம், s. Vermilion or red sulphuret of mercury, சாதிலிங்கம். Wils. 974. p. HINGULA. 2. Fictitious cinnabar, red paint, சிவப்பு.

இசகுபிசகு—இரக்குப்பிசக்கு, s. [vul.] Disturbance, irregularity. See இசைவுபிறழ்வு.

இசங்கு, s. A thorny shrub found in hedges, &c., medicinal and bearing white berries, சங்கஞ்செடி, Azima tetracantha. (c.)

இசலு, கிறேன், இசலினேன், வேன், இசல, v. n. To strive pertinaciously, speak obstinately, வாதாட.

இன்பமாயிசலிக்கொண்டு பாடுகின்றன. They (the birds) sing sweetly emulating one another.

இசலாட்டம், v. noun. Striving—as இகலாட்டம். (c.)

இசி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To strip or pull off as leaves, bark, &c., to sliver, இளுக்க. (சது.) 2. To break off, ஒடிக்க. 3. v. n. To laugh, சிரிக்க. (சது.) 4. [vul.] To contract as the muscle by spasms, சாம்பிழுக்க.

இசி, *v. noun.* Stripping, pulling off—as bark, leaves, fibres, &c., breaking off—as a branch, இறுகுகை. 2. Laughter, laughing, சிரிப்பு.

இசிப்பு—இசிவு, *v. noun.* Drawing, pull, strain. இறுகுகை. 2. Laughing, சிரிப்பு. 3. Spasm, convulsion, a contraction of the muscles, stricture, distortion, distension, நரம்புச்சுருக்கு.

இசிவுசன்னி, *s.* Convulsion, fit, tetanus, lock-jaw, ஈர்சன்னி.

வயிற்றிசிவு, *s.* Colic, belly-ache, gripes.

இசின். One of the intervening particles, indicating the past tense, இறந்தகால விடைநிலை—as என்றிசினோர். They said. (*p.*)

இசுதாரு, *s.* The கடம்பு tree, Barringtonia racemosa. (*p.*)

இசை, *s.* A sound, noise, ஒலி. 2. Praise, புகழ். 3. A word, சொல். 4. A tune, melody, மிடற்றுப்பிறக்குமிசை 5. Instrumental music, நரம்பிற்பிறக்குமிசை. 6. Sound, harmony in music, a harmonious or musical sound, tone, note, &c, இசைப்பாட்டு. Also a term common to the different parts in music. (*p.*) (சது)—The seven principal sounds or notes in the vocal and instrumental music of the Hindus are called, சரம், in singing, and நரம்பு, on stringed instruments, they are, 1. குரல், the guttural sound, the sound coming from the throat, மிடற்றுக்குரல். 2. துத்தம், the second tone of the gamut, or சி modulated by the tongue, நாவினுற்றுத்தம். 3. கைக்கிளை, the sound caused by the palate, அண்ணந்தாற்கைக்கிளை. 4 உழை, the cerebral, or the sound coming from the head, சிரத்தாலுழை 5. இளி, that which proceeds from the forehead, நெற்றியாலிளி. 6. விளரி, the pectoral, or that which proceeds from the breast, நெஞ்சால்விளரி. 7. தாரம், that from the nose, or nasal, மூக்காற்றாரம்.—These sounds, they compare: 1. With those of animals—as that of a peacock, a bull, a sheep, &c. 2. With the different tastes of milk, honey, &c. 3. With the different scents of jasmin, nymphœa, &c.—The letters (அட்சரம்.) by which they express these notes are as follow: 1. ஆ. 2. ஈ. 3. ஊ. 4. ஏ. 5. ஐ. 6. ஓ. 7. ஔ.—The time or measure, (மாத்திரை,) of these notes is as follows:—

The 1st note குரல்	contains	4	measures	நாலுகுரல்.
2d துத்தம்	contains	4	measures	நாலுதுத்தம்.
3d கைக்கிளை	,,	2	,,	இரண்டுகைக்கிளை.
4th உழை	,,	3	,,	மூன்றுழை.
5th இளி	,,	4	,,	நாலிளி.
6th விளரி	,,	3	,,	மூன்றுவிளரி.
7th தாரம்	,,	2	,,	இரண்டுதாரம்.

From the combinations of these notes or sounds, are formed seven different kinds of airs or tunes; (பாலை) viz.: 1. செம்பாலை, or the air in which the first note is doubled, குரலேகுரல். 2. படுமலைப்பாலை, the air in which the second and first notes are compounded, துத்தமேகுரல். 3. செவ்வழிப்பாலை, the air in which the third and the first notes are compounded, கைக்கிளையேகுரல். 4. அரும்பாலை, the air in which the fourth and the first notes are compounded, உழையேகுரல். 5. கோடிப்பாலை, the air in which the fifth and first notes are compounded, இளியேகுரல் 6. விளரிப்பாலை, the air in which the sixth and first notes are compounded, விளரியேகுரல். 7. மேற்செம்பாலை, the air in which the seventh and first notes are compounded, தாரமேகுரல்.—The differences of these tunes are as follow; viz.: 1. கோடிப்பாலை, a tune higher than செம்பாலை. 2. விளரிப்பாலை and மேற்செம்பாலை, tunes higher than கோடிச்செம்பாலை.—The three different parts in music are 1. மந்தவிசை, bass, or the lowest pitch—also called, மந்தரம் or காகுளி. 2. மத்திமவிசை, tenor or medium—also called, மத்திமம் or சமன். 3. தாரவிசை, treble or the highest pitch—also called, உச்சம் or வலிவிசை.—The different parts are not sung together, but one after another in succession—மந்தவிசை, takes its pitch in the key note of the bass—the மத்திமவிசை, in the fifth—and the உச்சம், in the octave. The term is also applied to the several notes or sounds of the octave—also called சரம்—as the first சரம், the second சரம், &c., and the whole are called the சரளி or gamut.

இசைகேடு, *s.* Dissonance, discord, want of harmony, சுரபேதம். 2. Dishonor, disgrace, ill-fame, அவகீர்த்தி. 3. Want of opportunity, inconvenience, inauspiciousness—as of a day, ஒத்தகொள்ளாமை. 4. [*prov.*] Reduced state, emaciated state, இடைந்துபோனநிலைமை.

இசைகொள்ள, *inf.* To be renowned, கீர்த்திபெற.

இசைக்குழல், *s.* A musical wind-instrument, ஊதுகுழல்.

இசைத்தமிழ், *s.* One of the three kinds of Tamil odes, or other poetry adapted to song—also the various changes made to accommodate language to music, முத்தமிழிலொன்று.

இசைத்திரிபு, *s.* A change of tune by mistake, இசைபிறழ்வு. 2. Variation in music, இசைமாறுகை. 3. A different enunciation of the same terms, according to the different senses they are intended to convey, இசையுறத்தக்கதுகை—as செம்பொன்பதினகழஞ்சு, may be செம்பு ஒன்பதினகழஞ்சு, the copper is nine கழஞ்சு—or செம்பொன் பதினகழஞ்சு, the fine gold is ten கழஞ்சு. So குறும்பரம்பு may be குறும்பர அம்பு, the army of territorial chiefs—or குறும் பரம்பு, a short board used for smoothing ploughed fields.

இசைநாள், *s.* The twenty-fifth, also the twenty-sixth lunar mansions, பூரட்டாதி and உத்திரட்டாதி.

இசைநிறை, *s.* [*in poetry.*] The use of a letter, or word to fill the measure—an expletive, நிறைச்சொல்; as ஏ ஏ யிவ ளொருத்திபேடி. Heh! This is a hermaphrodite.

இசைநூல், *s.* The science of music.

இசைப்பாட்டு, *s.* A melody, tune, song, கீர்த்தனம்.

இசைமடந்தை, *s.* Sarasvati, the wife of Brahma; the goddess of speech, of music, fame, praise, &c., சரச்சுவதி. (*p.*)

இசையுள்ளான், *s.* A man of fame or praise.

இசையெச்சம், *s.* [*in grammar.*] Ellipsis or omission of a word, சொல்லெச்சம்.

இசையெடுக்க, *inf.* To pitch or begin a tune.

இசைவல்லோர்—இசைவாணர். *s.* Proficients in music, சங்கீதபாடகர். 2. Heavenly choristers, கந்தருவர்

இசை, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, *v. n.* To join, unite, blend, mingle, இணைய. 2. To agree, suit, be adapted to, to accord with, பொருந்த. 3 To combine, harmonize, to accord in sound, இராகதுசைபொருவ. 4. To consent assent, comply, உடன்பட. 5. To be matched, be like, to pair, become fellows, சரிப்பட.

இசையாதாயினும். Though it (the action) may appear unsuitable. (நீதிநெறி)

இசையாவொருபொருள். A thing that cannot be given, got, &c. (நாலடி.)

இசைந்தவேளை, *s.* Due time.

இசை, *v. noun.* Closeness, கூடியிருகை. (சது) 2. Union, agreement, இசைவு.

இசைவு, *v. noun* Union, agreement, compactness, fitness, unity, harmony, a joining, joint, connection, combination, fitting in, consent, compliance, correspondence, பொருத்தம்

அதற்கிசைவாய. Corresponding to it.

இன்னரி யோசைக்குமுன குரலுக்குமிசைவில்லை. There is no harmony or concord between the lute and your voice.

இசைவுகேடு *s.* [*imp.* இசைகேடு.] Disunion, disjunction, disagreement, பொருத்தமின்மை. 2 Disappointment, want of success, abortiveness, காரியபங்கம்.

இசைகேடாய்ப்போனகாரியம். An abortive contrivance, an unsuccessful thing.

இசைவுபிறழ்வு, *s.* [*vul* இசகுபிசகு] Disorder, ஒழுங்கின்மை. 2 Disagreement, இசைவுகேடு.

இசைவுபிறழ்வானநாள். An unfavorable, unfair, or unpropitious day.

இசை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To join, combine, reconcile, blend, mingle, சேர்க்க. 2. To bind, tie, fasten, கட்ட. 3. To hum, chant, continue a musical sound, பாட. 4. To say, tell, speak, declare, பேச. 5. (*fig.*) To give, bestow, yield, produce, ஈய. (பிங்கலந்தை) 6. *v. n.* To sound as musical instruments, ஒலிக்க. (*p.*)

நரம்பிசைக்குந்தழங்கியாழ். The noise of the stringed instrument resounding.

இசை, *v. noun.* Combination, சேர்க்கை. (சது.)

இசைப்பு, *v. noun.* Joining, connecting, reconciling, junction, combination, இணைப்பு. 2. Speaking, utterance, telling, சொல்லுகை. (*p.*)

இசைமூடி, *s.* A plant, கிலந்திநாயகம், Ruellia repens, *L.*

இச்சகம், *s.* Flattery, adulation, blandishment, முகத்துதி. (*c.*)

இச்சகஞ்சொல்ல—இச்சகம்பேச, *inf.* To flatter, speak flattery.

இச்சகஞ்சொல்லாதே. Speak not flattery.

இச்சகமாய், *adv.* Flatteringly, adulatorily.

இச்சி—இச்சியால், *s.* [*prop.* இத்தி.] A tree, Ficus virens, *L.*

இச்சி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To desire, wish, crave, covet, desire intensely, to lust after, காதலிக்க; [*i.e.* இச்சை.] (*c.*)

முத்தியைப்பிச்சித்தநல்லோர். The good who longed for heaven.

இசியல், s. A medicinal plant—as கடுகுரோகணி, Helleborus niger.

*இசசை, s. Wish, desire, விருப்பம். Wils. p. 130. ICHCHA. 2. Intense desire, மிகுவிருப்பம். 3. Covetousness, lust, irregular or inordinate desire, தாசிசை. 4. Inclination, choice, will, இஷ்டம். 5. (p.) Ignorance, அஞ்ஞானம். 6. Falsehood, பொய். 7. Expostulation, உறுதிச்சொல்.

இச்சாசத்தி, s. One of the three active or female energies of the deity—benevolence to souls or creatures, உயிர்க்கருணை. See சத்தி. (p.)

இச்சாபத்தியம், s. Generous diet in sickness—but abstaining from venery—avoiding only what will disagree with medicine.

இச்சாபோகம், s. The gratification of desires. (p.)

இச்சைப்பட, inf. To desire, covet, wish, to become libidinous.

இச்சையடக்கம், s. Mortification of the sensual appetites.

துரிச்சை, s Evil desires, vicious propensities.

தன்னிச்சை, s. Free will.

*இஞ்சாகம், s. Shrimps, prawns, இறால். Wils. p. 130. INCHAKA.

இஞ்சி, s. Green ginger, இஞ்சிக்கிழங்கு. Zingiber officinalis. (c.) 2. (p.) A fortification or round wall, மதில். 3. A tank, வாவி. 4. A shield, கேடகம்.

இஞ்சிதின்ற குரங்குபோல். As a monkey irritated by eating green ginger—spoken when a man is suffering pain as the result of his own foolish actions.

இஞ்சித்தேறு, s. A piece of green ginger.

இஞ்சிப்பாகு, s. Preserved ginger. 2. A kind of ginger electuary.

இஞ்சியடைகாய்—இஞ்சியூறுகாய், s. Pickle made of ginger.

இஞ்சிலேகியம், s. Electuary made of ginger, நெய்மருந்து.

இஞ்சு, கிறது, இஞ்சினது, ம், இஞ்ச, v. n. To be curdled—as milk; congealed or thick—as ghee, இறுக. 2. To be absorbed—as water in the ground, சுவற. (c.)

ஆற்றிலே தண்ணீரிஞ்சிப்போயிற்று. The river is become dry.

இட, க்கிறேன், ந்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To dig, dig out, scoop, to hollow, தோண்ட. 2. v. a. or n. To cleave open, open a way through; split—as a branch, &c.; tear a person to pieces—as an elephant, பிளக்க. 3. To stand or walk straddling, to distend the legs, stride, விரிந்துநிற்க.

இடப்பு, v. noun. Cleaving, opening, hollowing, forcing a way through, a large cleft or gap, பிளப்பு. 2. Distension, விரிக்கை. 3. s. A clod of earth thrown out by digging or ploughing, பெயர்க்கப்பட்டமண்ணுக்கட்டி.

இடப்புக்கால் s. Distended legs.

இடக்கர், s. Vulgar language, terms of things or actions, too obscene to be named openly, மறைத்தவார்த்தை. 2. Fornicators, adulterers, தூர்த்தர். 3. A water-pot, குடம். 4. Closeness, narrowness, நெருக்கம். (p.)

இடக்கரடக்கல், v. noun. A symbolic expression to avoid indecent terms.

இழிந்தசொற்களைமறைத்துக்கூறல்—as காலகழுவிவந்து. To put water on the feet, i. e. to wash after stool. (p.)

இடக்கியம், s. A double-tailed flag, the flag of a car, a banner, standard, தேர்க்கொடி. (p.)

இடக்கு, s. Incivility, rudeness in answers, contumely, சேஷ்டை. 2. Indecent words, இழிசொல். 3. Opposition, contrariety, non-compliance, முரட்டுத்தனம் 4. Cavil, pugnaciousness, captiousness, குதர்க்கம். (c.)

இடக்குச்சொல்லுகிறான். He uses subterfuges, he opposes, speaks against, &c.

அவன்செய்கிறதெல்லாமிடக்கு. His conduct is all contrary, unyielding.

இடக்கன், s. A rude, saucy, disrespectful person, தாறுமாறுசெய்பவன்.

இடக்குப்பண்ண, inf. To deal knavishly, fraudulently, to do wrong.

இடக்குப்பேச, inf. To cavil, speak unmannerly, use indecent language.

இடக்குமடக்கு, s. Trouble, difficulty. 2. Cavil.

இடக்கை, s. The district or city Decca, ஒர்தேசம். 2. A large double-headed drum, ஒர்வாச்சியம்; [ex டக், imitative sound.]

இடங்கணம், s. Borax, வெண்காரம்.

இடங்கணி, s. A stone-cutter's chisel, உளி. 2. A chain, சங்கிலி; [ex டங்கு, to bind.] (p.)

இடங்கம், s. A chisel, a stone-cutter's chisel, உளி. (p.)

இடங்கரம், s. Defilement from menses or otherwise, any impurity that causes temporary absence from society, மகளிர்சூதகம்.

இடங்கர், s. An alligator, முதலை. 2. Fornicators, adulterers—as இடக்கர். 3. [prop. விடங்கர்.] A narrow or close way, சிறுவழி. 4. A water-pot or jar, நீர்ச்சால். (p.)

இடங்கழி—இடங்கழிமை, s. Crowding, pressing upon—as an opposing army; close fighting, pressing by robbers, நெருக்குகை; [ex இடம், place, et கழி, passing—passing the place intervening.] (p.)

இடங்கழியர், s. Lascivious persons, fornicators, காமுகர். 2. Filthy persons, தூர்த்தர். (p.)

இடத்திடு, கிறது, இடத்திட்டது, ம், இடத்திட, v. n. To flame, ஜொலிக்க. (சது.)

*இடபம், s. [Sans. ரிஷபம்.] A bull, an ox; it is the vehicle of Siva, எருது. Wils. p. 169. RISHAB'HA. 2. The sign of Siva's flag, சிவன்கொடி. 3. Taurus of the zodiac, இடபவிராசி. 4. Device on the banner of the guardian of the west, மேற்றிசைப்பாலன்குறி. (p.)

இடபக்கொடியோன், s. Siva, சிவன்.

இடபவீதி, s. An astronomical trisection of the zodiac, embracing four signs. See குரியவீதி.

இடபாரூடன், s. Siva the bull-rider, the bull-borne deity, சிவன்.

இடமாராம் s. [improp. இடமானம்.] A kind of large drum, ஒர்பெரும்பறை.

இடம், s. Place, room, site, situation, location, spot, station, ஸ்தானம். 2. Ground, foundation, reason, &c., in argument, ஆதாரம் 3. House, one's own place, residence, வீடு. 4. Breadth, width, extension, அகலம். 5. Time, ability, opportunity, convenience, சது. 6. (p) Greatness, பெருமை. 7. The left side, இடப்பக்கம். 8. The three persons in pronouns, மூவிடம்—They are தன்மை, the first person—முன்னிலை, the second person—and படர்க்கை, the third person. 9. Wealth, riches, prosperity, செல்வம். 10. The air, ஆகாயம். 11. Expanse, spaciousness, விசாலம்.

இடமபடமெய்ஞ்ஞானகற்பினும். Though extensively taught in divine knowledge, (இடம். 11.) (நாலடி.)

இடமபடவீடெடேல். Do not build too spacious a house.

கேட்டவிடத்திலில்லையென்கிறான். On being asked, he said no.

இடக்கை—இடங்கை—இடதுகை, s. The left-hand.

இடங்காட்ட, inf. To indulge one, to humor, encourage, &c.

இடங்காரம், s. The left hand of a double drum, the end of which is glued, முழவின்இடப்புறம்.

இடங்குறுக—இடமிடைய, inf. To be confined, be narrow, close, to want room to pass, &c., இடம்நெருங்க.

இடங்கெட்டபாவி, s. An utterly destitute person, a miserable wretch.

இடங்கேடு, s. Poverty, தரித்திரம்.

இடங்கொடாமை, neg. v. noun. Non-concession, non-indulgence, obstinacy, முரட்டாட்டம். 2. An assumed indifference, &c. in one who has done wrong and conceals it, sang froid, பிடிகொடாமை.

இடங்கொடுக்க, inf. To give place, yield, admit. 2. To allow, permit, suffer, grant liberty, permission.

இடங்கொள்ள, inf. To take up room, இடம்பிடிக்க. 2. To be spacious, capacious, விசாலமாயிருக்க.

இடங்கொண்டபூதலம். The wide-spread earth. (கடை.)

இடங்கோல, inf. To gain a footing, establish one's self in place. 2. To take preparatory measure, make interest with one, &c. 3. To make larger, wider—as in digging a well, a foundation, &c.

இடசாரி—இடச்சுற்று, s. Turning, wheeling, &c. to the left—as in dancing, military tactics, horsemanship, &c.

இடஞ்சுழி, s. A curl on the body to the left.

இடந்தலைப்பாடு, s. One of the—துறை in love poetry—the meeting of lovers in a place previously agreed upon.

இடமயக்கம்—இடமலைவு, s. Ascribing things to unnatural places—as pearls to the mountain, gold to the sea, &c. திணைமயக்கு.

இடமற்றபிள்ளை, s. A child without fortune.

இடமானம், s. A spacious place. 2. An honorable place, (*Old Dic*)

இடமானமானவீடு, s. A spacious house.

இடம்பாடு, s. Width, spaciousness, extensiveness, விசாலம். 2. Wealth, prosperity, greatness, affluence, செல்வம்.

இடம்பார்க்க, *inf.* To seek or find a place, a situation, an opportunity.

இடம்புரி, s. A conch, a species of shell from which bangles, or handrings are cut, சங்கு. 2. A left-hand shell, இடம்புரிச்சங்கு. 3. A species of medicinal plant forming a drug, ஔஷதம். 4. A rope twisted to the left, இடப்பக்கமாகமுறுக்கியகயிறு.

இடவகை, s. A house, வீடு. (சது.) 2. Local affinity.

இடவழு, s. [*in grammar.*] The wrong use of one person for another.

இடவன், s. [*prov.*] The left ox in the yoke, இடமருங்குஎருது. 2. The fellow or mate in a yoke of oxen, கூட்டெருது.

இடவாகுபெயர், s. A kind of metonymy—as *the place for that which is in it*, ஆகுபெயர்களிலொன்று.

இடவோட்டம், s. The left-hand passage—spoken of the imaginary planets இராகுகேது இடப்புறமோடல். 2. Every other three of the lunar mansions, being twelve in number.

இடம். A common form of the seventh or locative case—expressing in, on, with, within, ஏழுருபு. It also implies *to*, after verbs of motion. As a case, it is itself either declined or not.—*Note.* According to நன்னூல், the seventh case expresses the locality of things, it also indicates place, time, component parts, qualities and actions, the relation to the persons or things indicated, whether as naturally belonging to them, or as distinct.

மணியிடத்தொளி. The lustre in or of the gem.

கையினிடத்துக்கடகம். A bracelet on the hand.

பனையினிடத்தன்றில். The அன்றில் bird on the palmyra.

என்னிடத்து—என்னிடம். In or with me.

இடம்பம், s. (*Tel.* డంబము.) Pomposity, ostentation, parade, ஆடம்பரம். (c)

இடம்பு, கிறேன், இடம்பினேன், வேன், இடம்ப, v. n. [*prov.*] To shun, keep aloof—as persons on bad terms, விலக.

இடர், s. Affliction, distress, pain, calamity, sorrow, misery, துன்பம்.

இடர்பட—இடர்ப்பட, *inf.* To suffer, be in a state of sorrow, affliction, &c.

இடலம், s. [*prov.*] Width, spaciousness, distance, extent, விசாலம்.

இடவகம், s. The gum of the mango tree, மாம்பிசின். 2. The gum of palmyra trees, பனம்பிசின்.

இடவன், s [*prov.*] A clod or broken piece of earth, மண்ணாங்கட்டி. 2. Any thing split or cloven, இடக்கப்பட்டது; [*ex* இட, to dig]

இடவை, s. A way, வழி. (*p.*)

இடறு, s. Frustration, obstacle, or check, hinderance, counteraction, impediment, தடை. 2. Misfortune, calamity, ஆபத்து.

இடறு, கிறேன், இடறினேன், வேன், இடற, v. a. To kick off or away, to sever or strike off a head, a limb, &c., with the foot, a bent bow, &c., பெயர்க்க. 2. v. n. To stumble, trip, strike the foot against, தடுக்க.

இடறெட்டமொனெடியவரையுருட்டி. Rolling the towering mountains, as one might dash to pieces a pot-sherd with his feet. (இராம.)

காடியிடறிவிளையாடுருசாம். The forest where the bear plays, knocking about (the fruits, &c.) with his feet.

பரிகாரர்தலையிடறி. (An elephant) striking off the heads of horsemen (பெரியபுராணம்.)

காலிடறிவிழுந்தான். He stumbled and fell.

பகைவரின்தலையையானையின்காலிலிடறுவித்தான். He caused the heads of the enemies to be struck off, with the foot of an elephant.

இடறுகட்டை, s. A stumbling block, hinderance, an obstruction.

இடறல், v. noun. Stumbling, tripping. 2. Offence, scandal.

இடறற்பட, *inf.* To take offence, to be offended, be hindered.

இடற்சம், s. The குக்கில் gum. (*M. Dic.*)

இடன், s. Place, இடம். (*p.*)

இடனறிதல், v. noun. Knowledge of a place—necessary to a king.

*இடாகினி, s. A kind of female imp, or evil being—attendant on Kali, காளியேவல்செய்வோள். (*p.*)

இடாகு, s. A dot, mark, spot, புள்ளி. (சது.)

இடாகுபோட, *inf.* To brand cattle with the owner's mark.

இடாசு, கிறேன், இடாசினேன், வேன், இடாச, v. a. [*vul.*] To press, strike, come in collision with, நெருக்க. 2. To beat in competition, &c., மேற்கொள்ள. 3. To disregard, neglect, &c.—as a servant, wife, &c. their master, husband, &c., அவமதிக்க.

இடாப்பு, s. A list, catalogue, roll, register, அட்டவணை. (*com. usage.*)

இடாப்பு, கிறேன், இடாப்பினேன், வேன், இடாப்ப, v. n. To straddle, walk straddling, காலகட்டி.

இடாம்பிகன், s. (*Tel.* డాంబికుడు.) A pompous man, a coxcomb, இடம்பன்.

இடார், s. A basket for irrigation, இறைகூடை. (*p.*) 2. [*prov.*] A trap for squirrels, or rats, அணிலுதலியனபிடிக்குமபொறி.

இடாரிலகப்பட்ட எலிபோலே. Like a rat caught in a trap, i. e. perplexed.

இடாரேற்ற, *inf.* To set a squirrel or rat-trap.

இடி, s. A stroke, blow, push with the fist, elbow, shoulder, &c.—also with a club or other blunt weapon, தாக்குகை. 2. A thunder-bolt, அசனி. 3 (*p.*) A roar, thunder, sound, noise, ஒலி. 4. Ground grain, flour, rice-flour, இடித்தமா. 5. Cakes, &c., as a light meal, luncheon, tiffin, சிற்றுண்டி. 6 Pulvil, powder, dust, any thing pulverized, &c., சுண்ணம். 7. Hair-ointment, probably made of powder, மயிர்ச்சாந்து. 8. Asseveration, affirmation. உறுதிச்சொல். 9 A throb, palpitation, துடிப்பு. 10 The standard of Indra, இந்திரன்கொடி.

இடிபுரிந்தெள்ளுஞ்சொற்கேட்பர் மடிபுரிந்துமாண்டவுஞற்றிலவர். They who are too idle to engage in any enterprize, will hear the words of rebuke which are applied to them.

இடிபுமுடத்து. Eating also millet-meal (கலவா)

இடிகொம்பு—இடியம்பு, s. Small mortars fastened upon a pole, which are loaded with powder and discharged at festivals, funerals, &c.

இடிக்கொடி, s. The flag of India, இந்திரன்கொடி.

இடிக்கொடியோன், s. India, இந்திரன்.

இடிபட—இடியுண்ண, *inf.* To be pushed about, elbowed, shouldered, battered, demolished, &c.—as a wall, bank, &c. 2. To be pounded—as rice, &c.

இடிமுழக்கம், s. Thunder.

இடியப்பம், s. A kind of paste or cake cooked in steam, சிற்றுண்டிவகையிலொன்று.

இடியப்பத்தட்டு, s. Flat circles or squares of braided rattan, &c., used for making the இடியப்பம்.

இடியப்பவுரல், s. The mould or cullender through which the paste is pressed to form the cake.

இடியப்பவுரற்கண், s. The holes of the இடியப்பம் mould.

இடிவிழ, *inf.* To strike as lightning, to fall as a thunder-bolt. 2. To cave or fall in—as a well.

இடி, கிறது, ந்தது, யும், ய, v. n. To be broken, battered, demolished—as a wall, &c., to fall to pieces, crumble in ruins, உடைய. 2. To be washed or broken down—as the bank of a river, கரையிடிய. 3. To become partly bruised—as rice in a mortar, நொறுங்க.

இடிகரை, s. A broken bank, margin, &c. of a river, tank or well.

இடிகாலம், s [*vul.*] A time of ruin, கெடுகாலம். 2. Defamation, reproach, நிந்தை.

இடிசுவர், s. A dead wall, a broken wall.

இடிவு, v. noun. Demolition, ruin, dilapidation, the washing or crumbling away of a bank.

இடி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To pound, beat in a mortar, comminute, pulverize, reduce to flour, தூளாக்க. 2. To strike with the fist, a club or any thing blunt, slantingly, not with a direct blow, தாக்க. 3. To push, gore as a beast, to thrust, to butt—as an old calf in sucking, முட்ட. 4. To thunder, eject thunder-bolts, இடியிடிக்க. 5 To beat so as to break, bruise or batter to pieces, demolish, shatter, தகர்க்க. 6. To speak forcibly and emphatically, to use strong language in order to make an impression, to urge, insist upon with earnestness, உறுதிசொல்ல. 7. v. n. To throb, beat—as the head when aching, to beat, pant, palpitate, துடிக்க. 8. To strike—as a vessel against the shore—as a gun fired, &c., உதைக்க. 9. To sound, make a noise, ஒலிக்க.

இடிக்குந் துணையாரை யாள்வாரையாரே கெடுக்குந் தகைமையவர் ? Who can destroy those with whom are counsellors, that caution them faithfully ?

நீலனை முழங்காலினால் இடித்துருட்டினான். He pushed Neelan with his knee, and rolled him over. (இராமா.)

இடித்துரை, s. Affirmation, assurance, உறுதிச்சொல்.

இடிமரம், s. A pestle, உலக்கை.

இடிமருந்து, s. Pulverized or comminuted medicine.

இடிஞ்சில், s. A round, earthen lamp, அகல். (p.)

இடிம்பு, s. Haughtiness, அவமதிப்பு. See இடும்பு. (p)

*இடீகை, s. A commentary, glossary, ஆரியநூலவியாக்கியானம். Wils. p. 359. Deeka. 2. A Sanscrit Dictionary or vocabulary, ஆரியவகராதி.

இடீக்கு, s. Pomp, parade, show, eclat, இடம்பம். (usage.)

இடு, கிறேன், இட்டேன், வேன், இட, v. a. To set, put on as ornaments, தரிக்க 2. To put in, deposit, keep, வைக்க 3 To give, bestow, grant, devote, appropriate, ஈய. 4. To throw, cast, poke out, poke or thrust into, எறிய. 5. To designate, appropriate, assign, allot, destine, dictate, விதிக்க 6. To pour, shower, சொரிய.—As an expletive, it is joined to the gerunds of other verbs in which, it sometimes gives additional force or emphasis to the action expressed, or serves as a kind of finish, வினையெச்சத்தோடுசேர்ந்தோர்பகுதிச்சொல்லாயுமிகுந்து வருவது.—The gerund இட்டு is sometimes used to express cause, instrumentality, &c.—as, அவனையிட்டித்தப்புவந்தது, this disgrace happened through him.

மரத்திலிருப்பறவைக்கிடுகல்லேபோலப்பாதகமனைத்தும் தொலைத்திடும் It will drive away every evil as a stone thrown at birds in a tree puts them to flight

இடுகடை, s. A door or gate where much liberality is exercised, கொடுப்போரின்வாயில். (p.)

இடுகறல், s. Fuel, விறகு. (நிகண்டு.) (p.)

இடுகாடு, s. A burying place, பிரேதம்புதைக்குமிடம். 2. A place for burning the dead, சுடுகாடு.

இடுகுறி—இடுகுறிப்பெயர், s. Arbitrary names of things, primitive terms.

இடுகுறிச்சிறப்புப்பெயர், s. [in grammar.] A specific term or primitive nouns not common to all—as தெங்கு, a cocoanut tree.

இடுகுறிப்பொதுப்பெயர், s. [in grammar.] A generic term, or primitive common noun—as மரம், tree or trees.

இடுதங்கம், s. Refined gold, gold of the best quality, புடமிடுதங்கம். 2. Gold inlaid set, mounted, &c., கல்லழுத்தியுள்ள இடுதங்கம்.

இடுதண்டம், s. A penalty, விதிக்கப்பட்ட ஆக்கினை. 2. A penalty, fine, mulct, அநியாயதண்டம்.

இடுதிரை, s. A curtain, திரைச்சீலை.

இடுமருந்து, s. A philter, வசமாக்கவிடுமருந்து.

இட்டறுதி, s. A fixed time or limit, நியமித்தவெல்லை 2. A critical time, இரணகுறுதரும காலம் 3 Destitution, extreme want, வறுமை

இட்டுக்கட்டிக்கொள்ள, inf. To disparage, asperse, to bring reproach upon.

முன்னிட்டுப்போக, inf. To go forward.

பின்னிட்டுப்போக, inf. To go backward.

இடுகை, v. noun. Bestowing, ஈகை 2. s Gift, கொடை.

இடுகு, கிறது, இடுகினது, ம், இடுக, v. n. To become slender, strait, confined, சுருங்க. (p)

இடுகிடையமவர். Slender-waisted women.

இடுகு, v. noun. Narrowness, closeness, ஒடுக்கம்.

இடுக்கண், s. Suffering, affliction, distress, adversity, straits, tribulation, persecution, துன்பம்.

இடுக்கட்படுத்த, inf. To afflict, oppress, persecute, துன்பப்படுத்த.

இடுக்கு, s. The claws of a lobster, scorpion, &c., கொடுக்கு. 2. A small hole, nook or corner—as the parting between the fingers or teeth, the arm-pit, any parting where a thing becomes infixed, confined, pressed, &c., a recess, சந்து. 3. Narrowness, trouble, துன்பம்.

பல்லிடுக்கிலேயகப்பட்டுக்கொண்டது. It has stuck between the teeth.

இடுக்கணி, s. [prov.] A corner, nook where a thing may be held—as under the arms, between the fingers, under the hams, or where a person or thing may become confined, jammed in, wedged in, &c.

இடுக்குமரம், s. A narrow passage through posts to a field, for men, which cattle cannot pass, கடவைமரம்.

இடுக்குமுடக்கு—இடுக்குமுடுக்கு, s. A close, confined place, a narrow corner, முட்டுச்சந்து. 2. Straits, difficult circumstances, embarrassment, difficulty, சங்கடம். (c.)

இடுக்குவழி, s. A narrow way or lane.

இடுக்குவாசல், s. A strait gate.

இடுக்கு, கிறேன், இடுக்கினேன், வேன், இடுக்க, v. a. To press as between two boards, நெருக்க. 2. To pinch, இடுக்கிப்பிடிக்க. 3. To take between the fingers, toes, &c., to grasp—as a crab, with its claws; to lay hold of—as with pincers, to take under arms or between two things, குறடுமுதலியவற்றாலிடுக்க.

அவள்பிள்ளையையிடுக்கிக்கொண்டுவந்தாள். She came with her child on the hip, holding him under the arm.

பொருளையிடுக்கிப்பிடிக்கிறான். He holds his property very stingily, tenaciously.

இடுக்கி, s. Pincers, tongs, forceps, tweezers, nippers, குறடு. 2. A stingy, parsimonious person, a niggard, உலோபி.

முள்ளிடுக்கி, s. Pincers to draw out thorns from the feet.

இடுக்கிடை, s. Closeness, narrowness, நெருக்கம்.

இடுக்குதடி, s. A double stick used to press things with—as that of a toddy-drawer to press the flower or fruit-stem of the palmyra, &c.

இடுக்குபனை, s. [prov.] Palmyra trees from which toddy is drawn.

இடுக்குபிள்ளை, s. A child in arms carried on the hip, கையிலிடுக்குமருங்குலுடையபிள்ளை.

இடுக்குமரம், s. A kind of oil-press, எண்ணெய்யூறுமரம்.

இடுக்கம், v. noun. Closeness, confinement, narrowness, நெருக்கம். 2. Affliction, adversity, straits, இடுக்கண்.

இடுக்கப்பட, inf. To become narrow, close, confined, ஒடுக்கப்பட. 2. To be oppressed, be persecuted, to suffer, துன்பப்பட.

இடுக்கப்படுத்த, inf. [caus.] To make narrow, close, &c , நெருக்க. 2. To oppress, persecute, distress, துன்பப்படுத்த.

இடுப்பு, s. The hip, sides, மருங்குல். (c.)

இடுப்புவலி, s. The lumbago, pain in the loins.

இடும்பன், s. The name of an inferior deity—one of the generals in Skanda's army, குமரனேவலசெய்வோன். 2. The name of a giant, இராக்கன்.

இடும்பி, s. A giantess, the sister of இடும்பன், இராக்கதி.

இடும்பிகொழுநன், s. Bhima—one of the Pandavas, வீமன்.

இடும்பு, s. Haughtiness, arrogance, அகங்காரம். 2. Audacity, impudence, சேட்டை. 3. Disesteem, disdain, contumely, அவமதிப்பு. 4. Cruelty, oppression, tyranny, persecution, கொடுமை.

இடும்பர், s. Haughty persons, the arrogant, செருக்குடையோர். 2. As இராக்கதர், which see.

இடும்பி, s. A haughty woman, செருக்குடையாள்.

இடும்பை, s. Suffering, affliction, distress, calamity, துன்பம். 2. Evil, தீமை. 3. Fear, அச்சம். 4. Poverty, வறுமை. 5. Pride—as one of the eight evil dispositions, விகாரமெட்டிலொன்று.

வேண்டுதல்வேண்டாமையிலானடி சேர்ந்தார்க்கியாண்டுமிடும்பையில. To those who have adored, at the feet of him who is without desire or aversion, there shall be no suffering for eternity.

*இடுலி, s. A female turtle, பெண்ணாமை. Wils. p. 360. Duli. (p.)

இடுவந்தி, s. Calumny, defamation, false accusation, அபாண்டம். 2. Oppression, extortion, அடாவரி. 3. Injustice, அநீதி.

இடுவந்திக்காரன், s. A calumniator.

இடை, s. Middle, midst, centre, நடு. 2. The middle of a body, the waist, மருங்குல். 3. As இடைச்சொல்—a particle. 4. Interval of time, &c., சமயம். 5. (p.) Place, room, space, position, situation, இடம். 6. A form of the seventh or locative case, ஏழனுருபு. 7. The side of a thing, place, quarter, region, பக்கம். 8. An elephant, யானை. 9. Interim, opportunity, con-

venient season, season, சமயம். 10. The full moon, பௌர்ணை. 11. A measure of length, breadth, thickness, &c., நீட்டலளவையிலொன்று. 12 One of the three நாடி, or passages for the breath—that through the left nostril, the lunar nerve or vessel, இடைநாடியிலொன்று. 13. One of the (நாடி) nerves or arteries, தசநாடியிலொன்று. (See நாடி.) 14 (misused for எடை) Weight, gravity நிறை. (See சமீரணை, and பிங்கலை)

நல்லாரிடைபடுதல். Associating with the good.

இடைகலை, *s.* The breath of the left nostril—as சந்திரகலை. See பிங்கலை.

இடைக்கட்டு, *s.* A girdle, sash. 2. The allowance made for the weight of a vessel before weighing any thing in it.

இடைக்காடன், *s.* A Rishi or சித்தன—one of the eighteen.

இடைக்கிடை. Here and there, interspersed, நடுநடுவே. 2. Of like weight, even weight, equilibrium, நிறைக்குநிறை.

இடைக்குலநாதன், *s.* Vishnu as brought up by shepherds.

இடைக்குறை, *s.* [*in grammar.*] A word shortened in the middle, syncope, elision; as ஓதி for ஓந்தி, camelion (See விகாரம்) 2. An island, blank space in a river, &c., ஆற்றிடைக்குறை.

இடைக்கொள்ளை, *s.* Pillaging, plunder, free booty, plundering without regard to either party, நடுக்கொள்ளை. 2. (*in Agastiar.*) The ravages of an epidemic disease, கொள்ளைநோயானவருமிடி.

இடைசுருங்குபறை, *s.* A small drum tapering in the middle, உடுக்கை.

இடைசூரி, *s.* [*prov.*] Gold or silver-beads interspersed here and there between sacred or other beads, உருத்திராக்க முதலியவற்றிற்இடையிற்கோத்திடுவது.

இடைச்சனி—இடையெழுஞ்சனி, *s.* The eleventh lunar asterism, in which Saturn is considered very malignant. See கடையெழுஞ்சனி and முதலெழுஞ்சனி.

இடைச்சன், *s.* The second child, இரண்டாமபேறு. (*c.*)

இடைச்சாதி, *s.* The second or middle tribe of வைசியர—the third caste.

இடைச்சேரி, *s.* A shepherd's village.

இடைத்தட்டு, *s.* Getting profit indirectly by interposing between parties, &c. or by purchasing goods of one and selling them again from a distance.

இடைநடு, *s.* The middle emphatically (a pleonasm in rhetoric.)

இடைநரை, *s.* Hair or beard growing grey here and there.

இடைநிலை, *s.* In verbs generally, the characteristics of tense, வினையிடைநிலை. 2. A neutral state, neutral or middle state, stagnation in business transactions, இருபுறத்திலுஞ்சாராமனிற்கை 3. In some compound nouns, one of the component parts, பெயரிடைநிலை.

இடைநிலைத்தீபகம், *s.* One of the beauties of poetry, விளக்கணிமூன்றிலொன்று. See தீபகம்.

இடைநிலைமயக்கு, *s.* [*in orthography.*] The proper combination of letters in the middle of a word, மொழியிடையெழுத்து மயக்கம்—if the same consonant be repeated in the middle of a word, it is called, உடனிலைமெய்மயக்கு; if otherwise, it is called, வேற்றுநிலைமெய்மயக்கு.

இடைநீரினிற்க, *inf.* [*prov.*] To swim with the body erect and the water only up to the waist.

இடைப்பட, *inf.* To interpose, happen in the interim, come in, between, among, &c., to happen, இடையிற்படுதல்.

இடைப்படுதானம், *s.* Giving of a secondary order, bestowing through pity on the poor, the blind, அதிமதானம்.

இடைப்பழம், *s.* Ripe fruits interspersed among the unripe.

இடைப்பழம்பழுத்தல், *v. noun.* Ripening as fruits here and there.

இடைப்பிறவரல், *v. noun.* Words intervening between any one word and another with which it makes sense—as between the noun and its attribute, &c., எழுவாயுமுதலிய தொடர்பில் இடையிலேற்ற பிற சொல்வரல்.

இடைப்புழுதி, *s.* Land in a state for sowing, neither very moist nor very dry, சாபதநிலையாகிருக்கிறபுழுதி.

இடைப்புள்ளி, *s.* Marks scattered here and there—as in tobacco leaves, &c., fruits, &c.

இடைப்பூட்டு, *s.* A truss, girdle, அரைப்பூட்டு.

இடைப்போகம், *s.* An interior crop, out of season, இடையிற்புனபயிர்விளைவு.

இடைமடக்கு, *s.* Silencing one by vociferation, இடையிற்றடுக்கை. 2. Haughty speaking, இடக்குமடக்கானபேச்சு. 3. [*in prosody.*] The repetition of a word in the middle of a line with a varied meaning. See மடக்கு.

இடைமுள், *s.* Small, new eruptions about a healing ulcer or bile, மறுமுளைப்பு. 2. A disease, a kind of eruption, ஓர்சரப்பன.

இடைமேடு, *s.* Rice-land of moderate height, நடுத்தரமானமேடு.

இடையற, *inf.* To cease or terminate suddenly.

இடையறாவன்பு, *s.* Never-ceasing love.

இடையன், *s.* (*fem.* இடைச்சி.) A shepherd—as occupying a middle position.

இடையன்புத்திபிடரியிலே. The shepherds have their wit in their nape; i. e. they have none.

இடையன்கால்வெள்ளி, *s.* [*prov.*] The star Aldabaran in the constellation Aries, ஓர்விண்மீன.

இடையாந்தரம், *s.* An intermediate space or time.

அந்தவேலை யிடையாந்தரத்திலே கெட்டுப்போயிற்று The business was interrupted, spoiled in the interim.

இடையாயர், *s.* Persons of a middling class in piety, excellence, &c. See தலை and கடை.

இடையிட, *inf.* To intervene, be interspersed, to have intermediate spaces either of time or place, to intermit, happen intermediately, நடுவிற்றோன்ற.

இடையிட்டுவந்தசெல்வம், *s.* Acquired wealth and prosperity, obtained during life, not derived from ancestors

இடையிட்டெதுகை, *s.* The எதுகை or rhyming of the third letter in every other line.

இடையிடை. From time to time, at intervals, intervening space.

இடையிலேகொண்டுபோக, *inf.* To take by theft or force, to plunder fruits, furniture, &c 2. To take off property at one's death—as persons who are not heirs. 3. To seize and carry off property from one who has stolen it—as a constable from a thief. (*c.*)

இடையிலேவயிறுவளர்க்க, *inf.* To get a living at the expense of others, not reducing one's own stock (*c.*)

இடையினவெதுகை, *s.* One of the இனவெதுகை—that in which the second letter of each line is any of the medial letters.

இடையீடு, *s.* Obstacle, impediment, frustration, விக்கினம் 2. Equivalent, equilibrium, சரி.

இடையூறு, *s.* Frustration, interruption, disappointment, obstruction, hinderance, mishap, casualty, contingence, misfortune, disaster, இடர். (*c.*)

இடையெண், *s.* A poem increasing and decreasing like the waves of the sea, அம்போதரங்கத்தொன்று.

இடையெரடுகடைமடக்கு, *s.* A figure in Rhetoric, repetition of a word or phrase in the middle and end of a line with different meanings, மடக்கணியிலொன்று.

இடைவழக்கு, *s.* [*prov.*] A suit at law instituted by a new claimant while the previous one is going forward, இடைவழக்கு.

இடைவழக்காளி, *s.* An intervening party in a law-suit.

இடைவழி, *s.* Midway.

இடைவள்ளல், *s.* A term common to the second of the three classes of kings famed for liberality. (*p.*)

இடைவாய், *s.* The degrees marked upon a steel-yard.

இடைவிட, *inf.* To intermit, suspend, interrupt, leave intermissions, interstices, &c.

இடைவிட்டுவிட்டு Every other one.

இடைவிடாமழை, *s.* Incessant rain.

இடைவிடாமல், *neg. v. part.* Incessantly, constantly, without intermission.

இடைவெட்டுப்பணம், *s.* A clipped or imperfectly stamped coin, மாற்றுத்திரைவிழுந்தபணம். 2. [*prov.*] Profit made indirectly, பொருக்கிப்பெறுந்தபணம்.

இடைவெட்டுப்பேச்சு, *s.* Derision, ridicule.

இடைவெளி, *s.* An intervening space, நடுவெளி.

எட்கிடை—எள்ளிடை, s. The thickness of a rape-seed. (c.)

நான்குவிரற்கிடை—நான்குவிரலிடை. Four fingers-breadth, thickness.

முதலிடைகடை. Beginning, middle and end.

இடை, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, v. n. To recede, go out of one's way, ஒதுங்க 2. To retreat—as before a foe, பின்னிட. 3. To be reduced in circumstances, to become poor, தாழ.

கதிரெதிரிருளபோலிடைந்தவப்பொழுதில. While (his army) was scattered before the enemy—as darkness by the sun.

இடைஞ்சல், s. Narrowness, இடுக்கு. 2. Closeness, நெருக்கம். 3. Oppression, tyranny, persecution, உபத்திரவம். 4. Obstruction, தடை. (c.)

எனக்கிடைஞ்சலாயிருக்கிறது. I am driven to straits, I am obstructed in the way.

அதற்கிடைஞ்சலாயிருந்தேன். I was a hinderance to it.

இடைஞ்சற்பட, inf. To suffer oppression, persecution, calamity.

இடைஞ்சற்பண்ண, inf. To molest, frustrate, obstruct, retard, oppose

இடோலி, s. (Tel. డోలి.) A dooly, a litter, தூலைக்கிவிகை.

இடோல், s. (Tel. డోలు.) A kind of drum, தப்பறை.

இட்டடை, s. [prop. இட்டிடை.] Poverty, misery, calamity, வறுமை.

*இட்டம்—இஷ்டம், s. Voluntariness, freedom of choice, option, one's own pleasure, பிரியம் 2. Desire, wish, choice, opinion, approbation, விருப்பம். 3. Kindness, friendship, love, attachment, affection, அன்பு. Wils. p. 134. ISHTA. 4. Manumission of a slave, அடிமைவிடுதலை. 5. [in astrology.] Indication of good or evil from the planets according to their position, இராசிநிலையாலுமபலாபலன். 6. [in astronomy.] The longitudinal difference between துருவம், and the end of a sign.

இட்டகாமியம்—இஷ்டகாமியம், s. What delights, satisfies the mind.

இட்டங்கட்ட—இட்டம்வைக்க, inf. To construct a plan, or lay down the situations of the stars, in entering on astrological calculations, இராசிநிலைவரைய.

இட்டசட்டம்—இஷ்டசட்டம், s. Voluntariness, freedom from constraint, free choice, யதேச்சை.

இஷ்டதேவதை, s. The family or guardian deity, தானவழிபடுதெய்வம். Wils. p. 134 ISHTADEVATA.

இஷ்டபிரசாதம், s. A gift from benevolence, free grace, கைம்மாறுவேண்டாக்கொடை 2. Free grace of God, தேவகிருபை. 3. Boiled rice offered to the idols and eaten joyfully by the offerers, தேவபிரசாதம்.—Note. Among christians it is often used for the eucharist.

இஷ்டபோகம், s. Enjoyment of wished for pleasure, gratification, விரும்பினபடியநுபவிக்கை.

இஷ்டம்பண்ண, inf. To emancipate a slave (commonly இஷ்டமாக்க.) 2. To make friendship with one, to ingratiate one's self with another, சிநேகம்பண்ணிக்கொள்ள.

இட்டம்வைக்க, inf. To love, set the affections on one.

இட்டலி, s. A kind of cake, pie, ஓர்சிற்றுண்டி.

இட்டளம், s. Affliction, pain, sorrow, துன்பம், (சிக) 2. Weakness, languor, lassitude, தளர்வு.

இட்டறுதி, s. See under இடு.

இட்டி, s. A spear, lance, ஈட்டி. (சது)

*இட்டி—இஷ்டி, s. A sacrifice, any sacrificial rite, யாகம்; [ex இஷ, to desire.] Wils. p 134. ISHTI.

*இட்டிகை, s. Bricks, செங்கல். Wils. p. 134. ISHTIKA. 2. A narrow way, இடுக்குவழி 3. A mixture of wax, resin, &c., used by gold-smiths, கட்டுமெழுகு.

இட்டிடை, s. Smallness, minuteness, சிறுமை 2. Straits, adversity, தரித்திரம். 3. [prov.] A vise in the turner's lathe, கடைச்சற்காருவிடுகுறுப்பு.

இட்டிடைஞ்சல், s. [prov.] Injustice, oppression, persecution, துன்பப்படுகை 2. Adversity, straits, great extremity, extreme necessity, வறுமை.

இது இட்டிடைஞ்சல்வருங்காலத்திலுதவும். This will render assistance at the time of extreme necessity.

யாதொரு இட்டிடைஞ்சலும் வாராமற் காப்பாற்றினீர். He protected me from all oppressions.

*இட்டு—இஷ்டு, s. Desire, wish, விருப்பம். Wils. p 134. ISHTU.

இட்டு. [ex இடு.] A particle sometimes employed as a component of verbs, ஓர்சொற்சொல—as வந்திட்டான், he is come.

இட்டு, s. A little, small thing, சிறிது.

ஆகாறளவிட்டிதாயினும். Though the income be small. (குறள்.)

இட்டுறுதி, s. Firmness, severity, rigor, கண்டிதம்.

இட்டேற்றம், s. [prov.] Tyranny, cruelty, injustice, கொடுமை. 2. A gross falsehood, false accusation, முழுப்பொய்.

இப்படி இட்டேற்றம்பேசுகிறதாகாது. It is not good to speak such a gross falsehood.

ஏனிப்படி இட்டேற்றம்பண்ணுகிறாய்? Why do you do so unjust an action?

இட்டோடு, s. Disunion, discord, separation, பிரிவு.

இட்டோட்டு, s. [prov.] Vexation, trouble, அலைக்கழிவு.

இணக்கம், s. Agreement, union, congeniality, conformity, congruity, conjunction, connection, friendship, familiarity, acquiescence, acceptableness, உடன்பாடு. 2. Fitness, suitableness, acceptableness, பொருத்தம். 3. Adjustment, correction, amendment, திருத்தம்.

இணக்கமறிந்திணங்கு. Make friendship with the worthy.

நல்லிணக்கமலல தல்லற்படுத்தும். Alliance with the unworthy will cause mutual pain.

இணக்கப்படுத்த, inf. To bring about a reconciliation between two parties.

இணக்கம்பேச, inf. To try to reconcile two parties.

இணக்கோலை, s. A deed of cession, agreement, reconciliation, உடன்படிக்கைபத்திரம்

இணக்கு, கிறேன், இணக்கினேன், வேன், இணக்க, v. a. To cause to agree, to unite, connect, adjust, fit, correct, confirm, rectify, bring over, persuade, reconcile, conciliate, உடன்படுத்த.

இணங்கன், s. Salt-petre, வெடியுப்பு

இணங்கு, s. A devil, பிசாசம். (p.)

இணங்கு, கிறேன், இணங்கினேன், வேன், இணங்க, v. n. To agree, consent, yield, comply with, to be reconciled; to acquiesce in, be agreeable to, &c., உடன்பட.

அதற்கவனிணங்கவில்லை. He has not acquiesced in, or been satisfied with it.

இணங்கலர்—இணங்கார், s. Enemies, பகைவர்.

இணங்கி, s. A lady's female friend or companion, தோழி

இணர், s. A cluster of flowers, பூங்கொத்து. 2. A blossom, a blown flower, பூமலர். 3 Filaments of a flower, பூந்தாது. 4. The கிச்சிலி tree, Citrus, L.

இணரெரி, s. A large fire consisting of many flames, பலசுடருள்ளநெருப்பு.

இணரெரிதோய்வன்னவின்னாசெயினும Though one causes affliction as cruel as that effected by fire of many flames. (குறள், வெகுளாமை.)

இணாட்டு, s. [prov.] Fish-gills, மீன்செவுள். 2. A small piece of ola, தலைத்துண்டு.

இணுப்பு, கிறேன், இணுப்பினேன், வேன், இணுப்ப, v. a. [prov. as also அணுப்பு] To deceive, cheat, disappoint, entice, ஏய்க்க.

இணுப்பு, v. noun. Deceit, cheating, defrauding, ஏய்ப்பு.

இணி, s. [prop. அணி.] A row of squares in a rice-field, கண்ணறை. 2. Boundary, limit, எல்லை. 3. A ladder, ஏணி.

இணுக்கு, s. Twig as formed on branches, வளார். 2. A handful of cocoanut leaves, &c., or of fruit from a tree plucked off, கைப்பிடியளவிணுக்கப்பட்டது. (c.) 3. The interstices between the separate olas of the palm leaf, இரண்டோலைகளினிடைவெளி. 4. The fork or joining of the twig to its larger twig or branch, கிளைமுதலியவைகளினிடைச்சந்து.

இணுக்கு, கிறேன், இணுக்கினேன், வேன், இணுக்க, v. a. As இணுங்கு.

இணுங்கு, கிறேன், இணுங்கினேன், வேன், இணுங்க, v. a. To pull off with force, split off—as a twig from a branch—a down from a feather—palm leaves, &c., from a tree; to tear off with force, கிள்ள.

இணை, s. Union, conjunction, communion, fellowship, இசைவு. 2. Comparison, parallel, similitude, resemblance, ஒப்பு. 3. (p.) Two things of a kind, a pair, couple, brace, துணை. 4. A companion, associate, partner, escort, protector, துணைவன். 5. Desire, இச்சை. 6. Women's hair, கூந்தல்.

இணையிலநெஞ்சமே. O! mind, debased beyond comparison. (வைராக்.)

இறைசுழலிணைமேவியவிமலர். Holy men who unite themselves to the feet of the Supreme Being.

இணைக்கயல், *s.* A couple of carp-fish, figures of which in gold, silver, &c., form one of the eight auspicious articles placed on special occasions as good omens, also as pleasing to the gods, அட்டமங்கலத்தொன்று. 2. One of the emblems of royalty, அரசசின்னத்தொன்று.

இணைக்கலம்லை, *s.* Two leaf-plates —as set before a religious mendicant or pandarum, while feeding him.

இணைக்குப்போக, *inf.* [*prop.* இணை யாகப்போக.] To walk with another, to walk abreast.

இணைக்குறளாசிரியப்பா, *s.* A kind of ஆசிரியப்பா, some of whose middle lines are shorter than the first or last line.

இணைமணிமாலை, *s.* A poem consisting either of the kind of verses called வெண்பா and அகவல், or வெண்பா and கலித்துறை, in hundred verses and composed in accordance with the rule of அந்தாதி—one of the பிரபந்தம்.

இணைமுரண்தொடை, *s* [*in poetry.*] A kind of rhyme where the first two feet in a line are opposed to each other either in word or meaning, முரண்தொடை—as சிறுபபோகலகுல.

இணைமோனைத்தொடை, *s.* A species of rhyme in which the first letters of each of the first two feet are the same. See தொடை.

இணையசை, *s.* A compound metrical syllable, நிரையசை.

இணையடி or கழலிணை, *s.* The two feet.

இணையடிசூட, *inf.* To adorn, crown one's self with the feet (of the deity or guru) regarding them as flowers.—*Note.* To place the feet of another on one's head, is a figurative form for expressing great reverence, devotedness, respect, &c.

இணையளபெடைத்தொடை, *s.* A verse in which the first letter of the first two feet is protracted.

இணையிட்டுப்பார்க்க, *inf.* To compare one thing with another.

இணையியைபுத்தொடை, *s.* The repetition of the same letter in the last two feet of any line. See தொடை.

இணையெதுகைத்தொடை, *s.* [*in poetry.*] The rhyming of the second letters of the first two feet in each line.

இணையெழுத்து, *s.* A substituted letter, போலியெழுத்து.

இணைவிழைச்சு, *s.* Unchastity, unchaste desire, கற்பில்லாமை. (நீதிநெறி.) 2. Sexual desires, காமம். (*p.*)

கண்ணிணை, *s.* A pair of eyes.

இணை, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, *v. n.* To join, unite, coalesce, சேர. 2. To harmonize, agree, be suitable to, acquiesce, இசைய. 3. To be like, similar, ஒவ்வ. 4. To copulate, சைவோகஞ்செய்ய.

இணைவு, *v. noun.* Union, conjunction, connexion, copulation, புணர்ச்சி.

இணை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To join, unite, conjoin, adjust, combine, சேர்க்க. 2. To couple, join in pairs, fasten together, connect, கட்ட. 3. To compose verses, sentences, &c., வாசகமிணைக்க.

இண்டர், *s.* Shepherds, இடையர். (*p.*)

இண்டு, *s.* (also இண்டஞ்செடி, the final உ being dropped and அம் added.) A thorny creeper—as சகைக்கொடி, Mimosa rubicaulis, *L.*

செவ்விண்டு, *s.* The red species.

வெள்ளிண்டு, *s.* The white species.

இண்டை, *s.* The இண்டு creeper. 2. The lotus, தாமரை. 3. The முல்லை, a flowering shrub. 4. A garland, மாலை.

இதணம்—இதண், *s.* A high shed with a platform secure from wild beasts, for watching a field, காவற்பரண். 2. A scaffold, a raised platform, பரண். (*p.*)

*இதமியம், *s.* Pleasure, satisfaction, sweetness, இன்பம். [*ex* இதம்.] (*p.*)

*இதம், *s.* That which is acceptable, pleasant, agreeable, delightful, gratifying, welcome, இன்பமானது. 2. A good, benefit, நன்மை. Wils. p. 975. HITA. 3. Taste, gust, relish, இனிமை. 4. That which belongs, உரிமை. 5. Word, சொல.

இதக்கேடு, *s.* Tastelessness, insipidity.

இதஞ்சொல்ல—இதம்பேச, *inf.* To give good advice, give appropriate counsel. (அரிச்சு.) 2. To speak good things. 3. To speak kindly, sweetly, acceptably.

இதம்பண்ண, *inf.* To please, gratify a person, &c., இன்பஞ்செய்ய.

இதாகிதம், *s.* Good and evil, நன்று தீது. [*in usage* இதமகிதம்.] Wils. p. 975. HITAHITA.

வாய்க்கிதம், *s.* Being pleasant to the taste.

இதயம், *s.* The mind, heart. See இருதயம், of which it is a contraction.

*இதரம், *s.* That which is different or foreign, another, அன்னியம். 2. Vileness, lowness, ஈனம். Wils. p. 130. ITARA. 3. Ruin, evil, injury, கேடு. (பாரதம்.) 4. Quicksilver, பாதரசம்.

இதரபதார்த்தம், *s.* Other things, other objects, வேறுவஸ்துகள்.

இதரபதார்த்தானவச்சின்னவான்மா, *s.* The soul undetached, universal spirit undivided by union with a body, தேகபிணிப்பில்லாதவாத்துமா.

இதரர், *s.* Strangers, foreigners, aliens, அன்னியர். 2. Inferiors, persons of no worth or character, ஈனர்.

இதரவிதரம்—இதரேதரம்-இதரேதரவுவமை, *s.* [*in rhetoric.*] A reciprocal comparison—as கனிக்குங்கயலபோலுநின்கண்ணிணைகண்போறகனிக்குங்கயலும். Your eyes resemble the carp-fish, and the carp resembles your eyes. [தண்டியலங்காரம்.]

இதலை, *s.* The navel, கொப்பூழ். (*p.*)

இதல், *s.* A partridge, கவுதாரி. 2. The bird called காடை, a quail.

இதவு, *s.* That which is pleasant, agreeable, gratifying—as இதம். (சது)

இதழி, *s.* The கொன்றை tree, Cassia, *L.*

இதழ், *s.* The petals of a flower, பூவிதழ். 2. Lip, the lips, உதடு. 3. The eyelids, கண்ணிமை. 4. A palmyra leaf, a palm leaf, பனையேடு. 5 A strip of palm leaf or other materials for making baskets, mats, &c., வகிர்ந்தவோலை. 6. The strips in venetian windows, &c., கதவிலிலை. 7. A square or diamond in braiding mats, பாயிலிதழ். 8. Sheath of flowers, &c., பாளை. 9. Leaf, இலை.

மீசீழிதழுறப்பமமப்பிறக்கும். The letters ப, and ம், are produced by the lower lip coming in contact with the upper one. (நன்.)

இதழவிழ, *inf.* To open as a flower, மலர.

இதழ்குவிக்க, *inf.* To close as flowers. 2. To join the lips conically, &c. 3. (*fig.*) To shut the eyes.

இதழ்குவிவு, *v. noun.* Joining as the lips conically in sounding the letters, உ, ஊ, ஒ, ஓ, ஔ.

இதழ்கூட்ட, *inf.* To join the lips for speaking. 2. To join the lips—as infants when they begin to make articulate sounds.

இதழ்விள்ள, *inf.* To open as a flower, மலர. 2. To open the mouth, வாய்திறக்க. 3. To speak, பேச.

இதள், *s.* Quick-silver, இரசம்.

இதி, *s.* A devil, பிசாசம். 2. Strength, steadiness, firmness, உறுதி (சது)

*இதிகாசம், *s.* Ancient heroic history—a class of ancient books including the B'harata and Ramayana—one of the sixty-four கலைஞானம். Wils. p. 130. ITIHASA.

*இதியாசம், *s.* An example, an authority—as உதாரணம்.

இது, *s.* This, this thing, it, சுட்டுச்சொல்.

இதுகாரியமாய்வந்தான். He has come on this account.

இதற்குள். Within this. 2. Ere this, by this time, within or before this time.

இதை—இதால்—இத்துடன். Oblique forms of இது, occasionally found in approved writings as well as in common use.

இதோ, This! lo! behold!

இதோபார். Lo! see

இதோவந்தான். See, he is come.

இதை, *s.* A kind of pulse used as food, காராமணி. 2. An enclosure newly cultivated, புதுக்கொல்லை—as விதைப்புனம். 3. The sail of a vessel, மரக்கலப்பாய். 4. A plough, கலப்பை. (*p.*)

இத்தி, *s.* A species of tree, one of the nine kinds of sacrificial fire-wood, கல்லால், Ficus virens, *L.*

இத்திநடையம், *s.* The snail, நத்தை.

இத்து, *s.* A kind of grass, காவட்டம்புல், Andropogon, *L.*

இத்துரு, *s.* Sand containing tin, ஈயமணல்.

இந்தை, s. A poetic expletive joined to verbs of the second person, முன்னிலை யசைச்சொல்.
நீ வொன்று பாடித்தை. Sing something.

இந்த. This, a demonstrative prefix, சுட்டு.

இந்தக்காரியம், s. This thing.

இந்தம், s. The tamarind tree, புளி மரம். Tamarindus indica. (p.)

இந்தனம், s. A censer-stand, தூபக்கால் 2. A tune or musical mode, தாளம்; [ex இந்த, to kindle]

*இந்தனம், s. Fuel in general, விறகு Wils. p 133 IND'HANA. 2. Incense, நறும் புகை. 3. Above, high, மேல். 4. Flame சுவாலை. (p)

இந்தா, [vul. honorifically இந்தாரும்.] A word signifying, take this, இதைவாங்கிக் கொள். 2. Come here, இங்கேவா.

இந்தி, s. A cat, பூனை. (p.)

இந்திகோபம், s. Lead, ஈயம். (M. Dic.)

இந்தியம், s. The senses—a contraction of இந்திரியம்.

*இந்திரகம், s. An assembly room, a hall, சபைக்கூடமெனில். Wils. p. 131 INDRAKA. (p.)

*இந்திரகிலம், s. The mandara mountain, மந்தரமலை. Wils p. 131. INDRAKILA.

இந்திரபம், s. A tree, வெட்பாலை, Wrightia antidysenterica.

இந்திரபாஷாணம், s. One of the thirty-two kinds of prepared arsen. .

இந்திரபுஷ்பம், s. A medicinal plant, தாழ்வு. Wils. p. 132. INDRAPUSHPA.

*இந்திரம், s. An organ of sense—as இந்திரியம். 2. [in comp.] Excellency, what is best, மேன்மை. Wils. p. 131. INDRA. (p.)

இந்திரகோபம், s. A scarlet insect appearing after rain, the cochineal, தம்பலப்பூச்சி, Coccinella , [ex இந்திர, best, கோ, light, ep ப, which nourishes.] Wils. p. 131. INDRAGOPA

இந்திரசாலம், s. Conjuring, juggling—one of the sixty-four கலைஞானம், [ex சாலம், net.] Wils. p. 132. INDRAJALA.

இந்திரமாசாலம், s. The art of producing supernatural and wonderful appearances, இந்திரசாலம்.

இந்திரநீலம், s. Sapphire. Wils. p. 132. INDRANEELA.

இந்திரவல்லி, s. The கொத்தான் plant or creeper, Cassyta filiformis, L. 2. The பிரண்டை creeper.

இந்திரவாசம், s. The செய்தல் plant, Nymphæa pubescens, L.

*இந்திரன், s. Indra, king of the Devas or genii who inhabit Swerga, lord of the clouds, rain, seasons, crops, and worshipped at the seasons of sowing and reaping, வானவன். In composition it signifies chief, prime, supreme, &c. Wils. p. 131. INDRA. 2. The fifth constellation of the Hindus, மிருகசீரிடம். (p.)

இந்திரசித்து, s. The conqueror of Indra, the son of Ravana, மேகநாதன். Wils p. 132. INDAJIT.

இந்திரசிற்பம், s. A work on architecture, சிற்பநூலிலொன்று.

இந்திரதனு—இந்திரவில், s. The bow of Indra, the rainbow, வானவில்; [ex தனு, bow]

இந்திரதிசை—இந்திரி, s. The east, கிழக்கு.

இந்திரபதம், s. The world of Indra, இந்திரலோகம்.

இந்திரபிரகாணம், s. Indra's thunderbolt, இடி. Wils. p. 132. INDRAPRAHARAN'A.

இந்திரப்பிரஸ்தம், s. Ancient Delhi, பாண்டவர்நகரம். Wils p. 132. INDRAPRASTHA.

இந்திரவியாகரணம், s. A Sanscrit grammar, said to be written by Indra.

இந்திரனாள், s. The eighteenth lunar mansion—the day in which Indra was born, கேட்டைநாள்.

இந்திரன்மைந்தன், s. The son of Indra, சயந்தன். 2. Arjuna, அருச்சுனன்.

இந்திராணி, s. Wife of Indra, இந்திரன்மனைவி, [ex அணி, she who is united.] Wils. p. 132. INDRAN'I.

இந்திராவரசன்—இந்திரானுசன், s. Vishnu the younger brother of Indra, விட்டுணு. Wils p. 132. INDRAVARAJA and INDRANUJA.

கசேந்திரன், s. The name of the chief elephant, that was delivered by Vishnu, from the mouth of an alligator.

உபேந்திரன், s. Vishnu, விட்டுணு.

நரேந்திரன், s. The king of men. 2. A lord, superior, இறைவன்; [ex நரர், men.]

தேவேந்திரன், s. The king of the Devas.

முனீந்திரன், s. The chief among the munis.

*இந்திரியம், s. [contracted into இந்தியம்.] An organ of sense, or organ of the body, பொறி; [ex இந்திர, the soul or self, or what is with difficulty restrained by the soul.] There are three kinds of இந்திரியம், or sensual organs; viz.. those of perception, those of action and the intellectual organs. Wils. p. 133. INDRYA. I. ஞானேந்திரியம், the organs of sense or perception are five; viz . 1. சக்கு, சட்சு or கண், the eye, the organ of sight having உருவம் or visible forms as its object. 2. சோத்திரம் or செவி, the ear, the organ of hearing, having சத்தம், (sound) as its object. 3. ஆக்கிராணம் or மூக்கு, the nose, the organ of smelling, having கந்தம், (odors) as its object. 4. சிங்குவை or நா, the tongue, the organ of tasting, having இரசம், (flavors) as its object. 5. தொக்கு or துவக்கு or உடம்பு, the surface of the body, the organ of feeling, having பரிசம், (touch or contact) as its object. II. கன்மேந்திரியம், or organs of actions are five; viz.: 1. வாக்கு, the mouth or organ of speech. 2. பாதம், the feet. 3. பாணி, the hands. 4. பாயுரு, the anus. 5. உபஸ்தம், the genitals. III. அந்தக்கரணம் or அந்தரிந்திரியம், the intellectual powers are four , viz.: 1. மனம், the organ of thought or perception, emotion. 2 புத்தி, understanding, conception, reason, intellect—the organs of examination, investigation, reflection, comparison, device, experiment. 3. அகங்காரம், emotion, self-importance, inflation, presumption, energy, impulse, the organ of excitement, resolution, effort, &c. 4. சித்தம், volition, will, purpose, determination, that power of the mind which leads to the accomplishment of objects. 2. The sperm, seed of men, விந்து

இந்திரியகோசரம், s. Perceptibleness, capability of being determined by the senses, இந்திரியத்தாக்குவிஷயமாகுகை. Wils. p. 132. INDRYAGOCHARA.

இந்திரியக்காட்சி—இந்திரியப்பிரத்தியட்சம், s. Evidence of the senses.

இந்திரியத்துவாரம், s. The inlets or avenues of the senses—as means of perception

இந்திரியநிக்கிரகம், s. The subjugation of the passions, இந்திரியமடக்குகை.

இந்திரியநுகர்ச்சி, s. Enjoyment of sense, இந்திரியானுபவம்.

இந்திரியாசங்கம், s, Stoicism, detachment from sensual objects, விஷயவெறுப்பு; [ex ஆசங்கை, doubt.]

*இந்திரை, s. Lukshmi, இலக்குமி. (p.) 2. Orpiment, a prepared arsenic, அரிதாரம்.

இந்திரைகேள்வன், s. Vishnu, the consort of Lukshmi, விட்டுணு.

இந்திரைக்குமூத்தாள், s. The goddess of ill-luck, the elder sister of Lukshmi, மூதேவி.

*இந்திவரம், s. The blue lotus, கருநெய்தல், Pontederia vaginalis, L. 2. The black குவளை flower. Wils. p. 131. INDIVARA.

*இந்து, s. The moon, சந்திரன். 2. Crude camphor, பச்சைக்கற்பூரம். Wils. p. 131. INDU. 3. A bear, கரடி. 4. A charcoal, கரி. 5 A kind of prepared arsenic, கௌரிபாஷாணம். 6. The river Indus, சிந்துநதி.

இந்துகாந்தம், s. The lunar gem, the moon-stone, சந்திரகாந்தக்கல்.

இந்துஸ்தானி, s. The Hindustani language, துலுக்கு பாஷை.

இந்துதேசம், s. India, a country, சிந்துதேசம்.

இந்துரவிகூட்டம், s. The conjunction of the sun and moon, the new moon, அமாவாசியை.

இந்துரேகை, s. A digit of the moon used in Hindu Astronomy, சந்திரகலை.

இந்துப்பு, s. A fossil salt, brought, it is said from Ormus and much esteemed in medicine. 2. Cloride of Sodium. 3. Muriate of Ammonia.

இந்துபூ—இந்துளி, s. Narthex assafœtida, பெருங்காயம்.

இந்துளம், s. The Cadamba tree, கடம்பமரம், Nauclea cadamba, L.

இந்துள், s. The நெல்லி tree, Emblica officinalis, L.

*இந்தோளம், s. One of the new musical tunes for the morning, தூரிகம். 2. A swing, ஊஞ்சல். Wils. p. 975. HINDOLA.

இபங்கம், s. A species of sour mango tree, புளிமா. (p)

*இபம், s. An elephant, யானை. Wils p. 133. IB'HA. (p.)

இபம், s. A branch of a tree, மரக்கொம்பு. (p.)

*இபவ, s. As விபவ—the second year of the Hindu cycle.

இப்பந்தி, s. A feeble or weak person, பலவீனன். 2. A hermaphrodite, பேடி. 3. A miser, உலோபி. 4. A stupid fellow, a dunce, வகைதெரியாதவன்.

இப்பந்தியாடு, s. A sheep begotten by two different species, இருவகையாடு.

இப்பர், s. The third of the four regular castes, வைசியர்பொது. 2. Merchants, தனவைசியர். 3. Herdsmen, கோவைசியர். (p.)

இப்பி, s. Bivalvular shell-fish, oysters, pearl-oysters or the shell of such fish, சிப்பி. 2. The conch-shell, சங்கு. (p.)

*இமம், s. Frigidity, coldness, சீதளம். 2. Frost, snow, உறைந்தபனி. Wils. p 975. HIMA. 3. Gold, பொன். (p.)

இமகரன், s. The moon, சந்திரன். Wils. p. 975. HIMAKARA.

இமகிரி—இமாசலம்—இமாலயம், s. The Himalaya, or cold mountains which bound India on the north—the Imus or Emaus of the ancients, giving rise to the Ganges, Indus and other rivers, இமயமலை. Wils. p. 976. HIMALAYA.

இமப்பிரவை, s. One of the seven hells, எழுநரகத்திலொன்று.

இமவான், s. The Himalaya range. Wils. p. 975. HIMAVAT.

*இமயம்—இமையம், s. The Himalaya—as இமாசலம். Wils. p 975. HIMAJA. 2. The gold mountain, பொன்மலை.

இமயவல்லி, s. Parvati who was born on the Himalaya mountain, and said to be like an entwining creeper, பார்வதி. (p.)

இமயவில்லி, s. Siva, சிவன். (p.)

இமலம், s. A medicinal tree, மரமஞ்சள்.

*இமிசை, s. Killing, slaughter, கொலை. 2. Pain, affliction, வருத்தம். Wils. p. 974. HIMSA.

இமிர், கிறது, ந்தது, இமிரும், இமிர, v. n. To sound, hum, buzz, &c, ஒலிக்க. 2. To rush, swarm, crowd, to be thick together, மொய்க்க. (p.)

வண்டிமிர்கோதை. A garland of flowers in which bees swarm.

இமில், s. The hump or bunch on a bullock's back, எருத்தத்திமில். (p)

இமிழ், s. Sound, hum, roar, &c., ஒலி. 2. Sweetness, இனிமை. 3. (fig.) A drum, பறை. (p)

இமிழ், கிறது, ந்தது, இமிழும், இமிழ, v. n. To be sweet, இனிக்க 2. To sound, roar, hum, &c, ஒலிக்க. (p.)

இமிழ்கடல், s. The roaring sea.

இமிழ்முரசு, s. The sounding drum.

இமிழ், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To sound, ஒலிக்க. 2. To vomit, spew, eject from the mouth—as after gargling, கொப்புளிக்க. 3. To bind, tie, கட்ட. (p.)

இமை, s. The eye-lid, கண்ணிமை. 2. A twinkle, twinkling of the eye, கண்ணிமைப்பொழுது. 3. (p.) A small or minute thing, a particle, அற்பம். 4. A bear, கரடி. 5. A peacock, மயில்.

கண்ணிமைநொடியெனவேமாத்திரை. The time of a twinkling of the eye, or snapping of the finger is the duration of a மாத்திரை.

இமைகொட்ட, inf. To twinkle, இமைக்க.

இமைக்குழிவு, s. A hollow formed within the eye-lid, causing acute pain.

இமையவர்—இமையோர், s. The gods who never sleep nor wink, வானவர். (p.)

இமையவர்வேந்தன், s. Indra the king of the gods, இந்திரன்.

இமையாட, inf. To twinkle—as the eyes.

இமையில், s. Garuda—the watchful bird that never shuts its eyes—the vehicle of Vishnu, கருடன். (p.)

இமை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v n. To twinkle with the eyes, to wink, இமைகொட்ட. 2. (p.) To coruscate—as the stars, to glitter, emit light, ஒளிசெய்ய.

இமையாநாட்டம்பெற்றிலமென்றார். (The terrestrial inhabitants) exclaimed we are not gifted with unwinking eyes (as the gods.)

இம்பர், s. Here, this place, இவ்விடம். 2. This world, இவ்வுலகம். See அம்பர், and உம்பர். (p.)

இம்பூறல், s. A root for dying scarlet—as சாயவேர், Chaya root or Indian madder, Oldenlandia umbellata, L.

இம்பூறற்சக்களத்தி, s. A plant, Hedyotis dichotoma.

இம்மடி, s. Elephant, யானை. (p.)

இம்மி, s. The smallest fraction, the 1075,200th part of a unit—10½ இம்மி make one கீழ்முந்திரிகை. Of these three-hundred-and-twenty make one மேல்முந்திரிகை, of which, three-hundred-and-twenty make a unit, ஒன்று. 2. An atom, a minute particle, நுண்மை. 3. (p.) Gold-color, பொன்மை. 4. Information, புலம். 5. (நாலடி.) The grain of a certain grass, மரதககாயப்புல்லரிசி.

இம்மெனல். An imitative sound, இம—as expressive of haste, அனுகரணவோசை 2. A particle of quickness, விரைவுக்குறிப்பு. (p.)

இம்மெனவந்துவிட்டான். He is come already.

இம்மெனுமளவுநீங்காதெனசெயவானேனகிறேனே. (The spectre) not being separated, from him, even for a moment, he was frightened, finding no means to be rid of it. (திருவிளை.)

இம்மை, s. The present birth—as distinguished from the past or future, the present state, this life, இப்பிறப்பு. (p.)

இம்மையிலனுபோகம், s. The enjoyments or sufferings of the present state.

*இயக்கம், s. Greatness, wealth, power, ability, physical strength, பெருமை. 2. (p) Light, brightness, பிரகாசம் 3 The north, northern point of the compass, வடதிசை.

இயக்கர், s. One of the eighteen classes of demigods, பதினெண்டேவகணங்களிலோர்வகையார்.

இயக்கர்கோமான், s. Kuvêra, the king of இயக்கர்.

*இயக்கன், s. Kuvêra, குபேரன். Wils. p. 677. YAKSHA. (p.)

இயக்கன், s. A dog, நாய். (p.)

இயக்கி, s. Goddess of benevolence, தருமதேவதை. (p.)

இயக்கு, கிறேன், இயக்கினேன், வேன், இயக்க, v. a. [causative of இயங்கு.] To cause to go, move or pass, செலுத்த. 2. To train, reduce to order, break in (a horse, ox, &c.) to exercise, practise, பழக்க. 3. To direct, influence, manage, perform, command, நடத்த. 4. To operate in sentient beings—as the Deity, who, being the life of their life, influences their movements and is himself the agent in every action they perform, இயங்குவிக்க.

காளையையியக்க, inf. To train a steer to the plough.

இயங்கு, s. The இசங்கு shrub, ஒருமுட்செடி, Monetia tetracantha.

இயங்கு, கிறேன், இயங்கினேன், வேன், இயங்க, v. n. To move, stir, அசைய. 2. To go, walk, நடக்க. 3. To move about, உலாவ. 4. To respire, breathe, மூச்சுவிட. 5. (p.) To appear, be visible, to shine, ஒளிசெய்ய. 6. To abide, தங்க.

இயக்கம், v. noun. Motion, locomotion, going, moving, action, அசைவு 2. Respiration, motion connected with life, பிராணவியக்கம்.

என்பியக்கங்கண்மெய்புறந்தார். They relinquish not (their austerities) though their very bones protrude. (நீதிநெறி.)

எல்லாங்கருத்தாவினியக்கம். All things are kept in motion by God.

இயக்கு, v. noun. Motion, going, action, அசைவு. (p.)

*இயசுரு, s. The second Veda which particularly treats of the ceremonies to be performed in sacrifices, இரண்டாம்வேதம்—as யசுர். Wils. p. 678. YAJUS. (p.)

*இயத்தினம், s. Effort, exertion, perseverance, energy, முயற்சி. Wils. p. 679. YATNA. 2. Preparation, ஆயத்தம். 3. Means. கருவி.

*இயந்திரம், s. A machine, an engine in general, any piece of mechanism, சூத்திரம் (See எந்திரம்.) 2. A diagram of a mystical nature or astrological character, சக்கரம். Wils. p. 680. YANTRA. 3. (p.) Engines set on fortifications—as weapons, bombs, &c., மதிலுறுப்பு. 4. A car, தேர். 5. A press for pressing sugar-cane, ஆலை.

இயந்திரமயில், s. The mechanical peacock, caused to rise in the air by means of machinery.

இயந்திரமியற்ற, inf. To form or construct machines, &c. (p)

இயந்தை, s. A kind of guitar used especially by husbandmen, மருதயாழ்த்திறம். (p.)

*இயமம், s. One of the eight yogas, அட்டாங்கயோகத்தொன்று. See யோகம். Wils. p. 681. YAMA. (p.)

*இயமன், s. Yama the god of death, regent of the south, and king of hell, (நரகம்,) the place of his capital, in which he sits in judgment on departed souls, sending the good to Swerga and the wicked to Naraka. In the latter there are 280 000,000 divisions appropriated to different classes, according to their respective demerits He is figuratively described as devouring souls for food. He takes the buffalo for his vehicle; and for weapons, the battle-axe, club and cord, சமன்; [ex யம, to stop, restrain.] Wils. p. 684. YAMA 2. [Med. usage] One of the two poisonous fangs of snakes, பாம்பினச்சுப்பற்களி லொன்று.

இயமகணம்—இயமகிங்கரர்—இயமதூதர்—இயமபடர், s. The messengers of Yama, சமனூதர்.

இயமதூதி, s. One of the lower poisonous fangs of a snake.

இயமலோகம், s. The place of departed souls, the purgatory of the Hindus—the kingdom of Yama.

*இயமானன், s. The conductor of a sacrifice, one who institutes it and directs its performance, யாகஞ்செய்விப்போன். Wils. p. 678. YAJAMANA. 2. A master, manager, chief, lord, யசமானன். 3. The life, the soul, உயிர். (p.)

இயமானனைத்தமகஞ்செய்தி. Invoking Indra to preside at a sacrifice.

இயமானகணம், s. One of the eight kinds of ominous feet. See கணம். (p.)

*இயமான், s. [contr. of யஜமானன்.] A master, manager, conductor. See also எசமான்.

இயம், s. Sound in general, ஒலி. 2. Musical instrument, வாச்சியம். 3. A word, சொல். 4. Fly, ஈ. (p.)

இயம்பு, கிறேன், இயம்பினேன், வேன், இயம்ப, v. a. To say, speak, utter, சொல்ல. 2. To sound instruments, வாச்சியமுழக்க. 3. v. n. To sound, roar, ஒலிக்க. 4. To sound—said of instruments, வாச்சியமொலிக்க. (p.)

கோடியம்பியும். Blowing the horn.

கார்செலெபௌவகினியம்புவது. The roaring of the sea and clouds.

இயம்பல், v. noun. Saying, speaking, uttering. 2. Sounding instruments. 3. s. A proverb, maxim, by-word, old sayings, பழமொழி.

இயல், s. Nature, natural property or quality, குணம். 2. Good conduct, conduct appropriate to a person's caste, rank, office, &c., ஒழுக்கம். 3. Order, course, rule, method, ஒழுங்கு. 4. Aspect, appearance, shape, likeness, சாயல். 5. Melody, musical harmony, இசை. 6. A chapter, section treating of a series of subjects or things in order, ஓத்து. 7. Natural and plain Tamil. (See இயற்றமிழ்.) 8. Destiny, appointment, assignation, decree, allotment, விதி. 9. Grammar, இலக்கணம். (p.)

கோவியலோம்புமுகொள்கையன். One disposed to maintain a course of conduct proper for a king.

இயலுவமம், s. [in rhetoric] A comparison of the properties of different things, பண்புவமை.

இயற்சீர், s. The ஆசிரியவுரிச்சீர் verse—a metrical foot of four அசை. See சீர்.

இயற்சீர்வெண்டளை, s. Combination of two simple or ஆசிரியம் feet, or connection of an ஆசிரியம் foot, ending with a compound அசை, with another beginning with a simple one, or vice versa, மாமுன்னிரையும்விளமுன்னேருமொன்றிவருவது.

இயற்சொல், s. A word in common use—in distinction from திரிசொல்—exclusively poetic usage—words understood both by the learned and unlearned.

இயற்பெயர், s. Proper or arbitrary names, titles, terms of office, &c., இயல்பாயிட்டபெயர்; also names of things indicating a whole—as distinguished from parts. 2. Simple or original names—as distinguished from ஆகுபெயர் or derived names, செமபொருளையுணர்த்தும்பெயர்.

இயற்றமிழ், s. Natural Tamil, whether common or poetic—as distinguished from இசைத்தமிழ், or Tamil adapted to music, and நாடகத்தமிழ் or dramatic Tamil, in both of which various changes occur in combination, construction, &c., முத்தமிழிலொன்று.

இயற்றளை, s. Connection of ஆசிரியம் verse—as ஆசிரியத்தளை. See தளை.

இயனூல், s. A system of grammatical rules.

இயன்மொழிவாழ்த்து, s. A poem instructing children by the good disposition and behavior of their forefathers, ஓர்பிரபந்தம்.

இயல்—இயலு, கிறது, இயன்றது, இயலும், இயல, v. n. To be able, be possible, கூடியதாயிருக்க. 2. (p.) To be incident to, be exposed, பொருந்த. 3. To agree, suit, be adapted to, இசைய. 4. To be done, performed, made or composed, ஆக. 5. To be destined, decreed, allotted, விதிக்கப்பட. 6. To happen, pass, to be in vogue, நடக்க.—Note. This word is often changed to ஏலு both in poetry and in the colloquial language.

இயல்வதுகரவேல். Do not refrain from doing what is in your power.

வெவியியல்வெஞ்சுரம். The parched desert exposed to the scorching beams of the sun.

தச்சனியன்றவீடு. A house made by the carpenter.

என்னாலியலாது. I am not able, I cannot do it.

எனனாலியன்றமட்டும். To the extent of my ability, as much as I can.

இயலாமை, neg. v. noun. Impracticability, impossibility, incompetency, கூடாமை.

இயல்பு—இயல்வு, v. noun. Ability, being able.

இயல்பாயிருக்க, inf. To be able, be influential.

இயல்புள்ளவன், s. A man of ability.

இயல்பு, s. Nature, property, quality, natural or essential quality, instinct, genius, குணம் 2. Conduct, a proper course of conduct, good character, ஒழுக்கம். 3. A prescribed rule, order, method, custom, habit, முறை. 4 State, condition, circumstances, situation, rank, class, &c.—as applicable to man, brute, vegetable, &c., தன்மை. 5. Propriety, regularity, legitimacy, genuineness, சேர்மை 6. Simplicity, plainness, honesty, frankness, இயற்கை.

இயல்பினானில்வாழ்க்கைவாழ்பவன். The householder who discharges his domestic duties with propriety. (குறள்.)

இயல்பானபகை, s. What is naturally uncongenial or counteracting—as medicine to the disease.

இயல்பானபகையாளி, s. A foe by nature—as the cat to birds.

இயல்புதப்பிப்போக, inf. To be dishonest, to act dishonestly, live disorderly, go beyond the proper bounds.

இயல்புப்புணர்ச்சி, s. [in grammar.] Combination of words suffering no change, விகாரங்களின்றிப்புணர்வது—as பொன்மணி. (p.)

நல்லியல்புடையோன், s. One of a good nature.

தீயியல்புடையோன், s. One of a bad nature.

இயல்பூதி, s. The வில்வம் tree, Ogle marmelos, L. 2. The நாய்வேளை plant, Polanisia icosandra.

இயவம், s. Rice, நெல். 2. A kind of grain, ஓர்தானியம். (கிக.) (p.)

இயவர், s. Inferiors, low castes, கீழ்மக்கள். 2. Villains, rogues, சண்டாளர். 3. Drummers, those who play on instruments made of skin, Pariars, தோற்கருவியாளர். (p.)

*இயவனர், s. Moormen, சோனகர். Wils. p. 682. YAVANA. 2. Smiths, mechanics, artisans, கம்மாளர். 3. Painters, carvers, workers in the fine arts, சித்திரக்காரர். See யவனர். (p.)

இயவு, s. Way, வழி. 2. Country, நாடு. 3. Forest, காடு. (p.) (Rott.)

இயவுள், s. A famous person, lord, a superior, master, புகழாளன். (p.)

இயவை, s. A road, way, path, வழி. 2. A kind of rice, தோரைநெல். 3. The துவரை plant, Cytisus, L. (p.)

இயறல், s. Heavenly bliss, முத்தி. 2. [ex இயல்.] v. noun. The act of moving, going, போதல். (p.)

இயற்கை, s. Nature, quality, disposition, inherent or primitive quality, சுபாவம். 2. Ability, influence, power, திராணி. 3. Custom, habit, practice, what is natural, customary, &c., வழக்கம். 4. State, condition, circumstances, தன்மை. 5. [prov.] Means, instruments, tools, பணிமுட்டு.—Note. This word is opposed to செயற்கை, artificial productions.

இயற்கைக்குணம், s. The natural disposition, natural temper.

இயற்கைஞானம்—இயற்கையறிவு, s. Natural, inherent or intuitive wisdom—as a property of the Deity.

இயற்கைதப்பினவன், s. A dishonest person.

இயற்கைப்புணர்ச்சி, s. [*in love poetry.*] Marriage indicated by destiny, arising from previous actions and by natural choice and inclination, தலைவனுந் தலைவியுந்தமமுளெதிர்ந்துபுணர்கை.

இயற்கைப்பொருள், s. A thing in nature—that which is not artificial—as the elements.

இயற்கையறிவு, s. The knowledge which cannot be increased—as that of God. 2. Instinctive knowledge in distinction from that which is acquired, opp to செயற்கையறிவு, which see.

இயற்கையன்பு, s. Love formed naturally—according to Hindu physiology, the result of love in a former birth—opposed to செயற்கையன்பு, or love brought about by external means.

இயற்கையானகுடி, s. A respectable family.

வறுமையானஇயற்கை, s. Indigent circumstances.

இயற்றி, s. Energy, endeavor, perseverance, application, முயற்சி. (*p.*)

இயற்று, s. [*prov.*] Implement, utensil, any hollow vessel—as a cup, a cocoanut shell, &c., பாத்திரம்.

இயற்று, கிறேன், இயற்றினேன், வே ன், இயற்ற, v. a. To do, make, effect, perform, execute, bring about, cause to take place, discharge a duty or obligation, exercise or use an art, செய்ய. 2. To transact, manage affairs superintend, cause or excite one to do a thing, நடத்த. 3. To destine, appoint, assign, விதிக்க. (*p*)

இயற்றுமிட்டதுகைத்தலும். Devising means to increase the finances, collecting and keeping them.

எல்லாத்தவமுமியற்றி. Performing every species of austerity.

ஐந்துவேள்வியுமியற்றி. Offering the five daily oblations.

இறந்தவர்களைகடனுமிருகடனியற்றி. Duly discharging the debt demanded by departed spirits.

இயற்றுதற்கருத்தா—இயற்றும்வினை முதல, s. [*in grammar.*] The agent, the actor in distinction from ஏவுதற்கருத்தா, commander—as செய்தவன, distinguished from செயவித்தவன.

இயற்றும்வினை, s. [*in grammar.*] Verbs expressing action performed by one's self—as செய்தான, in distinction from ஏவும்வினை.

இயனம், s. [*prov.*] The apparatus of a toddy-drawer for ascending trees, cutting, &c., especially what is tied round the waist, கள்ளிறக்குவோனரைகருவிபெயபுடிடில். See எனம்.

இயனங்கட்ட, inf. To fasten the apparatus—as a toddy-drawer.

இயாகம், s. The கொன்றை tree, Cassia, *L.* (*M. Dic.*)

*இயாதம், s. Driving or guiding an elephant with a goad, தோட்டியால் யானை யைச்செலுத்துகை. Wils. p. 684. YATA. 2. A goad for an elephant, யானைத்தோட்டியினபெட. (*p.*)

இயுசாவியம், s. Cassia, *L.* கொன் றைமரம்.

இயை, s. Junction, connection, union, இசைபபு. (சது) (*p.*)

இயை, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, v. n [*The mere poetic form for* இசை.] To join, unite, agree, be proper for, agreeable to, &c., பொருந்த.

இயைய, inf. Used also as a term of comparison, உவமையுருபு.

இயைபு, v. noun. Union, agreement, இசைவு. 2 Fitness, worthiness, &c, for undertaking the study of religion or of a literary work, பொருத்தம். 3. [*in poetry*] Constructing verses in such a way that they shall end in any of the consonants, ஞ, ண, ந, ம, ன, ய, ர, ல, வ, ழ, ள.—One of the வனப்பு, or beauties of comparison, செய்யுள்வனப்பிலொனறு. 4. The rhyming of the last feet or letters in the lines, அடிகளிறுதிமெழுத்தேனுஞ்சொ லேனுமொத்துவருவது. See தொடை. (*p.*)

இயைபின்மையணி, s. A figure in rhetoric—comparing a thing to itself—as பொதுநீங்குவமை.

இயைபுவண்ணம், s. Poetry in which the medial letters abound, இடைவண் ணம்.

இயைபுளன், s. A worthy person, புகழாளன.

இயைவு, v. noun. Consent, agreement, பொருத்தம. See இசைவு.

இயை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To join, connect, adapt, combine, reconcile, இசைக்க. 2. To arrange, appoint, முறைப்படுத்த. (*p.*)

இயைமோ, s. The plantain tree, வாழை. (*M. Dic.*)

இர, s. [*contr. of* இரா—*used in combination.*] Night. (*p.*)

இரவருமதி, s. The moon which makes its nightly visits.

இர, க்கிறேன், ந்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To beg alms, solicit aid, seek support by begging—as religious mendicants, பிச்சைகேட்க. 2. To pray, beseech, entreat, solicit, வேண்டிக்கொள்ள.

இரநதும்பரநதவர்க்கீநதவர் Those who give to beggars although they themselves have to ask alms.

இரந்துணி—இரந்துண்ணி, s. A beggar, இரப்போன. (*c.*)

இரப்பு, v. noun. Begging, asking alms, seeking relief, யாசிப்பு. 2. (*p.*) Poverty, தரித்திரம். 3. (*fig.*) Alms, பிச்சை.

இரப்பன்—இரப்பாளன், s. A beggar, one who lives by begging, பிச் சைக்காரன. (*p.*)

இரவு, v. noun. Begging, mendicity, the begging of religious mendicants, பிச்சைகேட்கை. 2. Entreating, soliciting, imploring, குறையிரக்கை. 3. Mean or cringing entreaty, praying or urging for favor, இரக்கத்தையாசிக்கை. 4. s. (*fig.*) Alms, பிச்சை. 5. Poverty, வறுமை. (*p.*)

இரவச்சம், s. Shame and fear of begging. (குறள்.)

இரவலர்—இரவோர், s. Beggars, religious mendicants. (*p.*)

*இரகசியம், s. A secret, mystery, any thing hidden or recondite, a religious or mystic truth, மறைவு. Wils. p. 699. RAHASYA. 2. (*p*) Pudendum muliebra, verenda viri et muliebris, பெண்குறி. See இரசியம்.

இரகசியத்தானம், s. A private or secret place, மறைவிடம்.

இரகசியப்பொருள், s. A secret, a thing not to be revealed to improper or unworthy persons.

இரகசியம்பேச, inf. To talk secrets.

இரகசியமாய்ப்பேச, inf. To whisper.

*இரகிதம், s. A being free from—being without, நீங்கிநிற்கை. Wils. p. 699. RAHITA. (*p.*)

மலரகிதர், s. Those that have become free from the three defilements or evil passions.

*இரகு, s. A king of Oude and great grand-father of Rama, இராமனுடைய பாட்டன. Wils. p. 692. RAG'HU.

இரகுநாதன், s. Rama, இராமன் Wils. p. 692. RAG'HUNATHA.

இரகுவமிசம், s. The genealogy or pedigree of the family of Rag'hu. 2. A poem by Kalidasa on the ancestors of Rama in Sanscrit—now also in Tamil, இரகுவமிசம். Wils. p 692. RAG'HUVAMSHA.

இரக்கம், s. Mercy, compassion, கிருபை. 2. Pity, compassion, mercy, sympathy, anxiety, commiseration, melting of mind—as of a mother at the sight of her child in distress, and the same feeling on the brute creation, மனவுருக்கம். 3. Grief, regret, sorrow—as of a person reflecting on his own sufferings; remorse, compunction—as for sin, துயரம். 4. (*p.*) Sound, resonance, ஒலி.

இரக்கங்கொள்ள, inf. To pity, commiserate, compassionate, இரங்க.

இரக்கச்சொல், s. Interjections expressive of pity, grief, &c.

இரக்கஞ்செய்ய, inf. To show mercy.

இரக்கமில்லாதவன், s. An unmerciful, a pitiless man.

இரங்கு, கிறேன், இரங்கினேன், வே ன், இரங்க, v. n. To pity, compassionate, commiserate, பரிதபிக்க. 2. To grieve, regret, relent, to feel concern, anxiety, துன பப்பட. 3. To weep, cry, அழ. 4. (*p.*) To sound, resound, ஒலிக்க.

போனநாட்கிரங்கவும்வரும். And regret may ensue for the days past (in vain.)

இரங்கல், v. noun. Weeping, &c., அழுதல். 2. s. An expression of sorrow in love poetry, அகப்பொருட்டுறையிலொன்று.

*இரசதம்—இரசிதம், s. Silver, வெள்ளி; [*ex* ரஞ்ச, to color.] Wils. p. 693. RAJATA. (*p.*)

இரசதபஸ்பம், s. Medicinal powder of silver.

இரசதமணல், s. Sand containing silver.

*இரசம், s. Flavor, relish; what is tasteful, agreeable, palatable, delicious, taste in general, good or bad—also the six flavors. (See சுவை.) 2. Sweetness, இனிமை. 3. Sweet juice of fruits, &c., vegetable juice in general, சாறு. 4. Mercury, quick-silver, hydrargyrum, பாதரசம். 5. (p) One of the juices of the body, சத்ததாதுவிலொன்று. (See தாது.) It corresponds more with chyle than any other, but probably it is fanciful 6. Pepper-water made of several ingredients, மிளகுநீர். 7. [in rhetoric.] The passions or emotions of the mind expressed by gesture, exhibited in action and transferred to poetry, வீரமுதலியவெண்சுவை. Of these eight are given; viz.: 1. வீரம் or வீரியம், courage. 2. அச்சம், பயம், or பயானகம், fear, terror. 3. இழிப்பு, வீபற்சம், குற்சை, அருவருப்பு, abominating, loathing or disgusting. 4. வியப்பு or அற்புதம், wonder, surprise, astonishment. 5. காமம், சிங்காரம், சிருங்காரம், love, sexual love. 6. அவலம் or கருணை, acute sensibility, weakness, tenderness, mercy, pity, clemency. 7. உருத்திரம், கோபம், இரௌத்திரம், பெருங்கோபம், warlike fury, wrath, displeasure, rage. 8. நகை, பெருநகை or ஆசியம், laughter, mirth, risibility, great or intense laughter, laughing in contempt. By some, சாந்தம், tranquillity, equanimity, peace, abstraction or the stoicism of the ascetics; and by others வற்சலம், parental tenderness are given as a ninth meaning; இரசம் is added at pleasure with the loss in some cases of its initial—as வீரரசம், இழிப்பிரசம், &c. Wils. p. 697. Rasa.

இரசகந்தாயம், s. Tribute, the fatness of the earth.

இரசகந்தாயமாய்ப்பேச, inf. To speak pleasingly.

இரசகருப்பூரம், s. Muriate of mercury, ஓமருந்து.

இரசகுண்டு, s. [prop. இரசக்குண்டு.] A globular glass filled with mercury as a decoration at weddings, &c., also as a charm.

இரசகுளிகை—இரசமாத்திரை, s. A quick-silver pill employed in medicine, இரசத்திலுறச்செய்தமாத்திரை. 2. [in alchemy.] A pill feigned to be used by a class of persons called சித்தர், now in the world of Indra, who thereby perform supernatural actions—as ககனஞ்செய்கை, or passing through the air to any desired place, சித்தர்குளிகை.

இரசக்கட்டு, s. Condensed mercury, குதக்கட்டு.

இரசக்கிணறு—இரசக்குழி, s. A pit or mine where quick-silver is obtained.

இரசக்குடுக்கை, s. A little bottle of mercury.

இரசசிந்தூரம், s. Red precipitate of mercury.

இரசசுத்திபண்ண, inf. To purify quick-silver.

இரசதாது. s. Quick-silver, சூதம். Wils. p. 698. Rasad'hatu.

இரசதாளி, s. A species of plantain, கப்பல்வாழை.

இரசத்தைக்கட்டிப்புடமிட, inf. To reduce mercury by decoction.

இரசத்தைப்பஸ்மமாக்க, inf. To reduce mercury into powder.

இரசநாதம், s. Quick-silver, இரசம். Wils p. 698. Rasanatha.

இரசபஸ்பம்—இரசபஸ்மம்—இரசபற்பம், s. Mercury reduced to white powder, a kind of muriate of mercury or calcinated mercury, சூதபஸ்பம். Wils. p. 698. Rasab'hasman.

இரசபாஷாணம், s. A kind of prepared arsenic.

இரசப்பிரீதி—இரசமாதா, s. One of the hundred-and-twenty kinds of arsenic in its natural state.

இரசமணி, s. Hard globules of mercury prepared by incantations, &c., and worn as an amulet in order to prevent evil, cure diseases, to promote success in undertakings, &c.

இரசமுறிக்க, inf. To prepare mercury for medicine. 2. To carry mercury off from the body.

இரசலிங்கம், s. Vermilion, சாதிலிங்கம். 2. A case of mercury for a linga

இரசவாதம்—இரசவித்தை, s. Alchemy—one of the sixty-four கலைஞானம்.

இரசவாதம்பண்ண, inf. To practise the art of alchemy.

இரசவாதி, s. An alchemist.

இரசவாழை—இரதவாழை, s. [improp. இரதைவாழை] A species of plantain, பேயன்வாழை

இரசவைப்பு, s. Any preparation from mercury—as a muriate, sulphate, &c., an amalgam.

இரசனை, s. Flavor, deliciousness, sweetness, delicacy, சுவை. 2. The tongue, நாக்கு. 3. Juice, sap, essence, சாறு.

இரசாதிபதி—இரசாதிபன், s. [in astrology.] The sun or one of the planets presiding over fruits, vegetables, &c., for the given years, இரசவஸ்துகட்கதிகாரியாங்கிரகம்.

இரசாபாசம், s. A loss of flavor, or of juice.

இரசேந்திரம், s. The philosopher's stone, இரசத்திலுறச்செய்த எந்திரம். Wils. p. 699. Rasendra.

இரசேந்திரியம், s. The tongue, நாக்கு.

இரசிக்க, inf. To be pleasant to the taste, ear or mind; to delight, gratify உருசிக்க.

இரசிப்பு, v. noun. Sweetness, flavor, இனிமை.

*இரசனம், s. Flavor, taste, சுவை. 2. Sound, noise, ஒலி. Wils. p. 698. Rasana. 3. A tooth, பல். 4. An organ of sense, ஓர்பொறி. (p.)

*இரசனி, s. Night, இராத்திரி. (p.) 2. Indigo, நீலம். 3. Turmeric, மஞ்சள். 4. Lac, பயின். Wils. p. 693. Rajani.

*இரசாதலம், s. One of the seven nether worlds, கீழேழுலகத்தொன்று. Wils. p. 698. Rasatala. (p.)

*இரசாயனம், s. A kind of electuary applicable to a class of medicines fancied to prevent old age, restore juvenility, &c., ஓமருந்து. 2. Chemistry, alchemy, இரசவாதம். Wils. p. 698. Rasayana.

*இரச்சு—இரச்சை, s. A cord, rope, string, a lock of braided hair, கயிறு. Wils. p. 694. Rajju. (p.)

இரஞ்சகம், s. (Tel. రంజకము.) Priming powder, பற்றுவாய்மருந்து.

*இரஞ்சகம், s. Love, affection, அன்பு. Wils. p. 694. Ranjaka. (p.)

பிராணரஞ்சகன், s. A friend dear as life.

*இரஞ்சிதம், s. Pleasantness, affection, a being excited to love, பிரியம். Wils. p. 694. Ranjita.

இரஞ்சிதபூஷணி, s. A woman who wears good colored or attractive ornaments. It sometimes occurs as a proper name.

இரஞ்சிதவஞ்சி, s. A pleasing woman, a charming or fascinating woman.

மனோரஞ்சிதமானது, s. That which is delightful to the mind.

*இரட்சகம்—இரட்சணியம்—இரட்சணை—இரட்சை, s. Preservation, protection, salvation, deliverance from evil, carrying forward the operations of evolved nature, காப்பு. See திதி. Wils. p. 692. Rakshaka, Rakshan'a, Rakshan'eeya, and Raksha.

இரட்சகன்—இரட்சணியன்—இரட்சாதிபதி, s. A protector, preserver, saviour, காப்பவன். Wils. p. 692. Rakshaka.

இரட்சாபந்தனம், s. An amulet, charm, அட்சரயந்திரம்.

இரட்சி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To preserve, protect, guard, defend, deliver, save, restore, காப்பாற்ற; [ex இரட்சை.]

நானவனையிரட்சிக்கப்பார்த்தேன் முடியாமற்போயவிட்டது. I endeavored to save him but could not.

என்னாலானமட்டுமுன்னையிரட்சிப்பேன். I will protect thee as far as lies in my power.

இரட்சித்துவிட, inf. To deliver, rid, set free from misery, peril.

இரட்சிப்பு, v. noun. Preserving, protecting, saving, conferring eternal bliss, salvation, காப்பாற்றுகை.

இரட்டியர், s. The third of the four divisions of the Hindus—merchants, வைசியர். (p.)

இரட்டு, s. The name of a caste, ஓர்சாதி. 2. Sound, vibrating sound, resonance, echo, ஒலி. (p.)

இரட்டி, s. One of the இரட்டு caste.

இரட்டு, கிறது, இரட்டினது, ம், இரட்ட, v. n. To sound, resound, reverberate, ஒலிக்க. 2. v. a. To wave a fan to and fro, cause to oscillate, வீச. (p.) 3. [ex இரண்டு.] To double, repeat a motion, sound, action, &c., to reiterate, இரட்டிக்க.

இரட்டுமி, *s.* A kind of drum, ஓர் வாச்சியம். (*p.*)

*இரணம், *s.* War, battle, போர். Wils. p. 694. RAN'A. 2. Hatred, enmity, பகை. (*p.*) 3. A wound, ulcer, sore, புண்.

இரணகளம், *s.* A field of battle, போர்க்களம்.

இரணகெம்பீரம், *s.* A shout of battle.

இரணசக்கிரன், *s.* A disease of the eye.

இரணசூரன், *s.* A brave soldier, hero, வீரன்.

இரணதூரியம், *s.* A military drum, போர்ப்பறை. Wils. p. 694. RAN'ATOORYA.

இரணத்துருவம், *s.* The longitude of a planet required to be subtracted in astronomical calculations, கிரகபுடத்திற்குறிக்கப்படுவது.

இரணத்தொடை, *s.* One of the five divisions of rhyming—as முரணதொடை. See தொடை.

இரணபேரி—இரணபேரிகை, *s.* A battle-drum, யுத்தமுரசு.

இரணரங்கம், *s.* The field of battle, போர்க்களம். 2. The part of an elephant's face between his tusks. Wils. p. 694. RAN'ARANKA.

இரணவைத்தியம், *s.* Surgery, ஆசுர வைத்தியம்.

இரணவைத்தியன், *s.* A surgeon.

இரணம், *s.* Brackish ground, உப்பளம். 2. Food, eatables, உணவு. (*p.*) 3. [*change of* இருணம்.] Debt, கடன்.

அவன் வயிற்றிலேயிரணமில்லை. He has nothing in his stomach.

இரணபாதகம், *s.* Unfaithfulness to creditors, கடனைத்தீராப்பாதகம்.

*இரணியம், *s.* Gold, பொன். Wils. p. 976. HIRAN'YA. (*p.*)

இரணியகருப்பன், *s.* Brahma, பிரமன். Wils. p. 976. HIRAN'YAGARB'HA.

இரணியதானம், *s.* Gift of gold made to Brahmans, &c., சொர்னதானம்.

இரணியன், *s.* An Asoor, ஓரசுரன். 2. One of the twelve suns, பன்னிரண்டாதித்தரிலொருவன்.

இரணியநேரம்—இரணியவேளை, *s.* Evening, the evening twilight, the time when இரணியன் the Asoor was slain, மாலைக்காலம்.

இரணியாக்கன், *s.* Elder brother of இரணியன், இரணியனமுன்னோன். Wils. p. 976. HIRAN'YAKSHA.

இரண்டு, *s. and adj.* Two, இரண்டாமெண்.—As an adjective prefix, it often becomes இரு and ஈர், double, இரட்டிப்பான—as இருநிறம், two colors, a double color; ஈரசை, two syllables. See அசை.

இரண்டிலொன்றுசொல்லு. Say either this or that.

நாடிரண்டுபட்டது. The country is divided into two factions.

இரட்ட, *inf.* To double, repeat a motion, sound, action, &c., to reiterate. See இரட்டிக்க.

இரட்டரங்காலி, *s.* [*prov. prop.* இரட்டைமரம்] A double tree—especially of the palmyra species.

இரட்டி, *s.* Double quantity, twice as much, இருபங்கு.

அதற்கிரட்டித்தருவேன். I will give double the quantity.

பத்திரட்டி, *s.* Twice ten.

இரட்டிக்க, *inf.* To double, repeat, reiterate, இரட்ட. 2. (*c.*) To return—as a disease, வியாதிமீக்கவிக்க. 3. To plough the second time, always crosswise, இரண்டாமுறையுழ. 4. To differ from, be discrepant, &c., வேறுபட. 5. To disagree—as different kinds of food eaten at once, to be indigested, போசனம் ஒவ்வா திருக்க.

இந்தச்சாட்சியந்தச்சாட்சிக்கிரட்டிக்கிறது. This evidence differs from the other.

மகரமிரட்டித்தது. The consonant ம், is doubled.

நோவிரட்டிக்கிறது. The pain is double what it was. 2. The disease has returned.

இரட்டித்தசெலவு, *s.* Double expense.

இரட்டித்துச்சொல்ல, *inf.* To repeat, say a thing a second time. 2. To make a discrepant statement, or a statement different from that of another.

உழவிரட்டிக்க, *inf.* To plough the second time.

இரட்டிப்பு, *s.* Two-fold, twice as much, a double quantity. 2. *v. noun.* Doubling, making two-fold.

இரட்டு, *s.* Two-fold, இருமடங்கு. (*p.*) 2. (*c.*) Double-threaded cloth, either coarse or fine, sack-cloth, ஓர்வகைச்சீலை.

இரட்டுப்பை, *s.* A sack made of coarse cloth.

இரட்டுறமொழிய, *inf.* To state a rule so that it may comprise another, the one plainly apparent, the other to be made out by study; or the use of terms of double meaning either of which serves to make good sense, though the ideas will be wholly different; or the use of terms by which one thing is employed and another implied. See உத்தி. (*p.*)

இரட்டை, *s.* Two things naturally conjoined—as a double fruit, leaf, &c.; twins, two things alike, இரண்டொன்றானது. 2. (*p.*) Gemini in the zodiac, two females, மிதுனராசி. 3. Even, even numbers—opposed to ஒற்றை, இரட்டைபெண—as 6, 8, 24, &c. 4. A couple, two, சோடு. 5. A female songster, பாடுவிச்சி.

ஒற்றையிரட்டைபிடித்தல். A kind of play, playing at odd and even.

இரட்டைக்கிளவி, *s.* Double words imitating certain sounds, ஒலிக்குறிப்பில்வருமிரட்டைமொழி—as சளசளவெனமழை தூற்றாசென்றன. (The clouds) poured a shower of rain, with a murmuring sound. (இராம.) (*p.*)

இரட்டைச்சுழி, *s.* The symbol ை of the vowel ஐ. 2. Two curls in horses, cattle, &c.—as இருசுழி.

இரட்டைத்தொடை, *s.* One of the forty-three kinds of rhyme in which the same word is repeated through the line, (see தொடை)—as ஒகுமே பொக்குமே பொக்குமே பொக்கும் விளக்கினுடைநெறிபொக்குமே பொக்கும் குளக்கொட்டிப்பூவிளிறம், the color of the flower of the water-plant கொட்டி, resembles the delicate flame of the lamp. (*p.*)

இரட்டைப்படவெண்ண, *inf.* To count even, making a series increasing by a common ratio—as 2, 4, 6, &c.

இரட்டைப்பாக்கு, *s.* An areca-nut with two eyes producing, if planted, two trees.

இரட்டைப்பிள்ளை, *s.* Twins. 2. [*prov.*] A double young areca or cocoa-nut tree.

இரட்டைப்புரிக்கயிறு, *s.* A rope or string made of two strands.

இரட்டைமணிமாலை, *s.* A poem consisting of twenty verses of வெண்பா and கலித்துறை, or நேரிசைவெண்பா and ஆசிரியவிருத்தம், and composed according to the rules of அந்தாதி. See பிரபந்தம். (*p.*)

இரண்டகம், *s.* Treachery, perfidy, duplicity, dissimulation, double-dealing, துரோகம். (*c.*)

இரண்டகம்நினைக்க, *inf.* To frame a treacherous design.

இரண்டகம்பண்ண, *inf.* To betray, act treacherously, perfidiously.

இரண்டகவாதி, *s.* A treacherous person, an insincere friend, துரோகி.

இரண்டன்மை, *s.* Sameness, (*lit.*) being not two—as அத்துவைதம், which see.

இரண்டாந்தரம், *s.* Secondary kind or class—as of cloth, tobacco, &c. 2. The second time.

இரண்டாம்பட்சம், *s.* Second or secondary class, kind, &c., not the most approved.

இரண்டாம்பாட்டன், *s.* A great grand-father, முதாதை.

இரண்டாவது, *s.* That which is the second. 2. *adv.* Secondly.

இரண்டுக்குப்போக, *inf.* [*vul.*] To go to stool, (usage of children.)

இரண்டுக்குற்றது, *s.* Critical juncture, a crisis in a disease, சாத்தியமோசாத்தியமோவெனபது. 2. Dubiousness, possibility of two contrary impending issues, a double probability, இதுவோவதுவோவென்னை.

இரண்டுங்கெட்டநேரம், *s.* [*vul.*] The dusk of the evening, used for an inauspicious or untimely season, &c.

இரண்டுங்கெட்டவன், *s.* An indifferent man, neither good nor bad.

இரண்டுசொல்ல, *inf.* To evade, refuse, give an indirect or evasive answer.

இரண்டுசெய்ய, *inf.* To act perfidiously. 2. To act against one's command, to behave disobediently.

இரண்டுநினைக்க, *inf.* To be hypocritical, to meditate treachery under a show of honesty.

இரண்டுபட, *inf.* To vary from, differ in the issue or event, disagree, dissent, become opposed, வேறுபட. 2. To be discrepant, appear discordant, &c., ஒற்றுமையின்மை. 3. To be doubtful, ஐயுற.

இரண்டுபடுத்த, *inf.* To disjoin, disunite, cause to differ, sow dissension

இரண்டுபண்ண, *inf.* To act treacherously.

இரு. Two, as இரண்டு and ஈர்.

இருகந்தம், *s.* Good and bad smell, இருமணம். (*p.*)

இருகால், *s.* [*vul.* இருக்கால்.] Twice, இரண்டுவிசை. 2. Two feet, இருதாள்.

இருகாழி, [*prov.* இருக்காழி.] A palmyra or இருப்பை fruit with two kernels, இரண்டுகொட்டையுடையகாய; [*ex* காழ், seed.]

இருகுறணேரிசைவெண்பா, *s.* A நேரிசைவெண்பா, consisting of two குறள் வெண்பா, and a foot affixed to the second line for the sake of harmony, நேரிசைவெண்பா. (*p.*)

இருக்கால், *s.* A certain cast of the dice in playing a game, கவறுருட்டுகைத்தவோரெண். (*c.*)

இருசமயவிளக்கம், *s.* A controversial treatise on the merits of Saivaism and Vishnuism, ஒருநூல்.

இருசமயவிளக்கச்சூறாவளி, *s.* A treatise written in confutation of the above.

இருசீரகம், *s.* The two different kinds of சீரகம்—as நற்சீரகம் and கருஞ்சீரகம், which see.

இருசுடர், *s.* The two lights—the sun and moon, சூரியசந்திரர். (*p.*)

இருசுடர்த்தோற்றம், *s.* One of the divisions of பெருங்காப்பியம், சூரியசந்திரோதயங்களினவருணனை. (*p.*)

இருசுழி, *s.* A double curl as a mark.

இருசுழியிருந்தண்டாலுமுண்ணும் இரந்துண்டாலுமுண்ணும். A person of a double curl may live in luxury or be reduced to beggary.

இருதலைக்கொள்ளி, *s.* A brand burning at both ends.

இருதலைக்கொள்ளியினுள்ளெறும்பைப்போலானேன். I am like an ant between two fires; i. e. I am in straits.

இருதலைப்பட்சி, *s.* A kind of bird fabled to have two heads.

இருதலைமணியன், *s.* A snake said to have two heads—one at each end.

இருதாரைக்கத்தி, *s.* Two-edged sword or knife.

இருதிணை, *s.* The two classes உயர்திணை and அஃறிணை into which Tamil nouns are divided. (See திணை.) 2. The two classes into which creatures are divided, இயங்குதிணை and நிலைத்திணை, which see. (*p.*)

இருநிதிக்கிழவன், *s.* Kuvêra, குபேரன். (*p.*)

இருநினைவு, *s.* Double-mindedness, oscillating or wavering disposition.

இருபது, *s.* Twenty, (*lit.*) twice ten, இருபது.

இருபாவிருபது, *s.* A poem consisting of ten வெண்பா and ten அகவல் stanzas, ஒருபிரபந்தம். See பிரபந்தம். (*p.*)

இருபிறப்பு, *s.* [*literally.*] Two births, இருசன்மம்—said of persons or things twice born—as 1. The moon, சந்திரன். 2. Birds and other oviparous creatures, முட்டையிற்பிறப்பன. (See அண்டசம்.) 3. The teeth, பல். 4. Feathers, சிறகு. 5. Brahmans, பார்ப்பார். (*p.*)

இருபிறப்பாளர், *s.* The twice-born caste—Brahmans; investiture with the sacred thread being deemed a kind of regeneration, அந்தணர்.

இருபெயரொட்டுப்பண்புத்தொகை, *s.* Omission of ஆகிய or ஆய where two nouns are used in opposition, ஒருபண்புத்தொகை—as ஆதிபகவன். God the source (of all things.)

இருபொருள், *s.* Learning and riches. See பொருள். (*p.*)

இருமடங்கு, *s.* As much again, two-fold, இரண்டுபங்கு.

இருமடியாகுபெயர், *s.* An ஆகுபெயர் of the second degree—as கார், black when used to signify a cloud is called ஆகுபெயர்; but when used for the rainy season, it is called இருமடியாகுபெயர். (*p.*)

இருமணம், *s.* Pleasant and unpleasant odors, சுகந்ததுர்க்கந்தங்கள். (*p.*)

இருமரபு, *s.* The two ancestral lines—paternal and maternal, தாய்மரபு தந்தைமரபு. (*p.*)

இருமனம், *s.* Hesitancy, dubiousness, doubt, irresolution, indecision. 2. Double-dealing, treachery.

இருமை, *s.* Duality, a two-fold state, two, இரண்டன்மை. 2. The two states—the present and the future, or this life and that to come—whether as distinct from the body or as reunited with it in another birth, இம்மைமறுமை. (*p.*)

இருவகைத்தோற்றம், *s.* The two classes of beings produced—சரம் and அசரம். See தோற்றம். (*p.*)

இருவாட்டித்தரை, *s.* [*prov.*] Land compounded of earth and clay, மணலும் களியுங்கலந்தநிலம்.

இருவாய்க்குருவி, *s.* A kind of bird, Hornbill, buceros, ஓர்குருவி.

இருவினை, *s.* The two classes of moral actions—good and evil, in every one of which there is merit or demerit, leading to future births in which they are to be suffered or enjoyed, while they keep the soul from union with deity, நல்வினை தீவினை. (*p.*)

ஈர். An adjective of இரண்டு, two—used before words beginning with vowels, &c., as இரு is used before consonants—as ஈராயிரம், two-thousand; இருபது, twenty.

ஈரசைச்சீர், *s.* A poetic foot of two அசை, ஆசிரியச்சீர். (*p.*)

ஈரடி, *s.* Two lines, இணையடி. (*p.*) 2. That which is bifurcate or two forked, கவர். 3. Doubtfulness, fluctuation, சந்தேகம்.

ஈரடிப்பயன், *s.* Ambiguity in conversation, equivocation, double-mindedness, உபயார்த்தம் 2. Double-dealing, acting under-handedly so as to suit both parties, கபடம். 3. Uncertainty, doubtfulness, சந்தேகம். 4. [*prov.*] Diverseness, disagreement—as of a report or account differently related, விகற்பம்; [*ex* அடி, step, course, *et* பயன், meaning.]

ஈரடிப்பா, *s.* A stanza of two lines. (*p.*)

ஈரடிமடக்கு, *s.* [*in poetry.*] Repetition of a foot or feet in two lines with different meanings, வந்தசொல்லேவேறிரண்டடி மிறுமவரப்பாடுவது. See மடக்கு

ஈரடிவெண்பா, *s.* A kind of வெண்பா of two lines—the குறள்வெண்பா. (*p.*)

ஈரடுக்கொலி, *s.* Reiterated words imitative of sound—as நெறுநெறென்றுமுறிந்தது, it broke with a reiterated crash; வண்டிகடகடவென்றோடிற்று, the carriage rolled along with a rattling noise. (*p.*)

ஈரறம், *s.* The two kinds of அறம், or virtuous actions according to the shasters; viz. இல்லறம், matrimony and its accompanying household virtues, and துறவறம், the virtues of ascetic practice. (*p.*)

ஈரறிவுயிர், *s.* Beings that have the sense of feeling and tasting—as snails, shells, &c., பரிசமுஞ்சுவையுமறியுமசந்துமுதலியசெந்து. (*p*)

ஈராசிடைவெண்பா, *s.* A species of வெண்பா, with two ஆசு affixed to the end of the third foot of the second line. (*p*)

ஈராடி—ஈராட்டி, *s.* [*prov.*] A changeable state of the wind and weather, previous to the change of monsoon, indicative of rain. 2. A calm, a lull, the failing of the wind at this season, காற்றின்மை. 3. Fickleness, hesitation, fluctuation of mind, நிலையின்மை.

இக்காரியத்திலெனமனமீராடிப்படுகின்றது. In this affair my mind wavers.

ஈராட்டி, *s.* [*prov.*] Two wives.

ஈரி, *s.* A play of girls, two stones being taken up from the ground while a third is tossed in the air, ஓர்விளையாட்டு. (*c.*)

ஈரிலைப்பயிர், *s.* A young shoot when two leaves appear.

ஈரிழை, *s.* Double-thread used in some kinds of cloth—as in muslin.

ஈரிழைச்சல்லா, *s.* A muslin whose warp consists of two untwisted threads.

ஈரீற்று, *s.* A cow that has had two calves. (*p.*)

ஈருடல், *s.* [*in mythology.*] Beings possessing the form, in part, of two bodies—as Vishnu manifested in the form of man and lion, இருதன்மைத்தாயவுடல். (*p.*)

ஈருயிர்க்காரி, *s.* The two-lived—used of a pregnant female. (*c.*)

ஈரெச்சம், *s.* See எச்சம்.

ஈரொட்டு, *s.* Uncertainty, doubt, crisis, criticalness, state of suspense, conditional bargain. (*c.*)

வியாதியின்காரியமீரொட்டாயிருக்கின்றது. The case of the patient is doubtful.

ஈரொட்டாகச்சொல்ல, *inf.* To speak doubtfully, uncertainly, ambiguously.

ஈரொட்டாகவாங்க, *inf.* To take things conditionally, that is, if approved; or, as a merchant, to pay for them if sold.

இரதகம், *s.* A tree, இத்தி, Ficus, *L.*

*இரதபதம், *s.* A dove that goes like a car, புறு; [*ex* ரதம், car, *et* பதம், foot.] (*p.*)

*இரதம், *s.* A chariot, coach, war-chariot, தேர், of which are four kinds; viz. அதிரதம், மாரதம், சமரதம் and அரத்தரதம். Wils. p. 695. RATHA. 2. (*p*) Coition, copulation, venery, புணர்ச்சி. Wils. p. 694. RATA. 3. A tooth, பல். Wils. p. 696. RADA. 4. Flavor, taste—as இரசம். Wils. p. 697. RASA.

இரதகசதுரகபதாதிகள், *s.* The four divisions of an army—chariots, elephants, cavalry and infantry.

இரதசாரதி, *s.* A charioteer, driver of a chariot, the coach-man, தேர்ப்பாகன். (*p.*)

இரததன்மாத்திரை—இரசதன்மாத்திரை. *s.* The primitive element of taste, &c.

இரதபந்தம்—இரதபந்தனம், *s.* A poem written in a figure painted in the form of a car, சித்திரகவிகளிலொன்று; which see.

இரதபரிட்சை, *s.* The art of charioteering, coachman-ship, aurigation. See கலைஞானம். (*p.*)

இரதோற்சவம், *s.* A chariot festival, தேர்த்திருவிழா. (*p.*)

இரதம், *s.* A waist-string, a waist-ornament, அரைஞாண். 2. Mango-tree, மாமரம் 3. Mercury, quick-silver, பாதரசம். (*p.*)

இரதமுறித்தல்—இரசமுறித்தல், *s.* Removing the power of mercury from the system, or from a medicine.

*இரதனம், *s.* A tooth, பல்; [*ex* ரத, to divide.] Wils. p. 696. RADANA. 2. A waist-string, அரைஞாண். 3. A child's waist-string of bells, கிண்கிணி. (*p.*)

இரதன், *s.* Eye, கண். 2. Parrot, கிளி. (*p.*)

*இரதி, *s.* Great desire, sexual love, delight, காமம். 2. Coition, copulation, புணர்ச்சி. 3. Desire, wish, விருப்பம் (*p.*) 4. Wife of Kama, மன்மதனமனைவி. Wils. p. 695. RATI. 5. (*p.*) A female elephant, பெண்யானை. Wils. p. 696. RADIN.

இரதிகாதலன்—இரதிபதி, *s.* Kama, காமன். Wils. p. 695. RATIPATI.

இரதிக்கிரியை—இரதிக்கிரீடை, *s.* Venery, மைதுனம். Wils. p. 695. RATIKRYA.

இரதி, *s.* A thorny fruit-tree—the jujube, இலந்தைமரம். 2. The காந்தள் creeper. 3. Brass, பித்தளை. (*p.*)

*இரத்தம், *s.* Red, crimson, சிவப்பு. (*p.*) 2. Blood—as one of the seven தாது, or constituent parts of the body, உதிரம். Wils. p. 690. RAKTA. 3. (*p.*) Red coral, பவளம்.

இரத்தகதகசுரம், *s.* A fever affecting the blood.

இரத்தகாசம்—இரத்தட்சயம், *s.* Spitting of blood, Hemoptysis, காசவியாதியிலொன்று.

இரத்தக்கட்டி, *s.* Clot or congelation of blood.

இரத்தக்கண்ணன், *s.* A fierce, irascible man, கோபக்கண்ணன்.

இரத்தக்கலப்பு—இரத்தவுறவு, *s.* Consanguinity, இரத்தசம்பந்தம்.

இரத்தக்கலப்பிலேபெண்கொள்ளல். Taking a wife from among one's kindred.

இரத்தக்கவிச்சு, *s.* [*vul.*] Offensive smell of blood, இரத்தநாற்றம்.

இரத்தக்கழிச்சல், *s.* Dysentery, bloody flux, இரத்தபேதி.

இரத்தக்கறை, *s.* A stain of blood on cloth, dried gore in a wound, &c. 2. Blood extravasated and coagulated on the lungs. 3. A collection of blood in local inflammations, contusions, &c

இரத்தக்கனப்பு, *s.* Obesity, a full or morbid state of the blood, plethora, இரத்தமிகுகை. 2. (*fig.*) Pride, arrogance, கருவம்.

இரத்தக்காட்டேரி, *s.* A female demon. See காட்டேரி

இரத்தக்கிராணி, *s.* Discharge of blood from the bowels, கிராணிப்பிரத்தபேதி.

இரத்தக்கொதி, *s.* [*prov.*] Heat of blood in youth inflamed with sexual desires, lasciviousness. 2. Feverish state of blood, such a state of the system as induces anger, venery, derangement, &c., fulness of system, plethora.

இரத்தகொழுப்பு, *s.* High mettle, wantonness, the state of being high-fed, voluptuousness, இரத்தபுஷ்டி. 2. (*fig*) Pride, arrogance, &c, கருவம்.

இரத்தக்கோமாரி, *s.* A disease of cows producing a discharge of blood, மாட்டுக்குவருமோர்நோய்.

இரத்தங்கக்க, *inf.* To raise or eject blood whether from disease or injury.

இரத்தங்கன்ற, *inf.* To turn black and hard—as a bruise or contusion.

இரத்தங்குத்திவாங்க—இரத்தமெடுக்க, இரத்தம்வாங்க, *inf.* To bleed, to take blood from.

இரத்தங்குபீரிட—இரத்தம்பீரிட, *inf.* To spring, flow or spout—as blood from a vein.

இரத்தசாகம், *s.* The செங்கீரை plant.

இரத்தசாட்சி, *s.* Martyrdom. (*Christian usage.*)

இரத்தசூலை, *s.* Swelling in the abdomen from obstruction of the menses, operating as a preventive of pregnancy, குதகவாயு.

இரத்தச்சுரப்பு, *s.* Local inflammation, இரத்தசூடு. 2. Fulness of blood, இரத்தப்பெருக்கு. 3. Suffusion of blood from a bruise, இரத்தச்செறிவு. 4. (*fig*) Insolence, haughtiness, இரத்தக்கொழுப்பு.

இரத்தஞ்சாக, *inf.* To look aghast, appear pallid.

இரத்தஞ்சிந்த, *inf.* To shed blood. 2. (*fig*) To kill.

இரத்தஞ்சுண்ட, *inf.* To have the blood dried—as in emaciation. 2. To turn pale by having the feelings wounded or mortified. 3. To be reduced in flesh by hunger, fasting, &c., be emaciated.

இரத்தத்துடிப்பு, *v. noun.* Thrilling of the blood in seeing or hearing a near relation under suffering, also superstitiously supposed to take place on such an event, though not seen or heard of.

இரத்தத்தொடர்வு, *s.* Relation, consanguinity, இரத்தசம்பந்தம்.

இரத்தநரம்பு, *s.* Vein, blood-vessel, இரத்தநாடி.

இரத்தபலி, *s.* Libation of blood which it is supposed some of the deities partake, இரத்தஞ்சிந்தும்பலி. 2. Bloody sacrifice, இரத்தந்தோய்ந்தசெலுத்தும்பலி. 3. (*fig.*) Murder, கொலை.

இரத்தபாந்தியம், *s.* Consanguinity, kin

இரத்தபாஷாணம், *s.* One of the thirty-two kinds of prepared arsenic.

இரத்தபித்தம், *s.* The name of a disease, a vehement casting up or vomiting of blood.

இரத்தப்பசப்பு—இரத்தப்பசுமை, Plumpness of body, fulness, sleekness, இரத்தபுஷ்டி.

இரத்தப்பழி, *s.* Blood-guiltiness, revenge for blood-shed.

இரத்தப்பிரமியம், *s.* A urinary passing of blood—as in bad cases of gonorrhœa, நீர்நோய்.

இரத்தப்பிரவாகம், *s.* A flood or deluge of blood, இரத்தப்பெருக்கு.

இரத்தப்பிரவை, *s.* One of the seven hells, எழுநரகத்தொன்று.

இரத்தப்பிரியன், *s.* A blood-thirsty man.

இரத்தப்பீனசம், *s.* A species of inflammation in the head with discharges of blood.

இரத்தப்புடையன், *s.* A species of the beaver snake, the bite of which speedily causes hemorrhage from the eyes, nose, mouth and other passages.

இரத்தமண்டலி, *s.* A very venomous kind of snake whose bite causes the blood to issue from the pores.

இரத்தமாடன், *s.* A demon fabled to be dreadfully cruel.

இரத்தமாரணம், *s.* The காவிக்கல்—Reddle, red chalk.

இரத்தமூலம், *s.* Hemorrhoids.

இரத்தவலிப்பு, *s.* Convulsion by too great a fulness of blood.

இரத்தவள்ளி, *s.* A species of red yam.

இரத்தவாரி, *s.* Immoderate flow of menses. See தூவாலை.

இரத்தவிரியன், *s.* A species of beaver snake.

இரத்தவெறி, s. Wanton cruelty, high mettle 2. Fury from drinking blood.

இரத்தாசயம், s. The heart—as the receptacle of blood.

இரத்தாம்பரம், s. Red vestments, blood-colored cloth, சிவப்புச்சீலை; [ex அம்பரம், vesture.]

இரத்தோற்பலம், s. The red water-lily, செங்குவளை, Nymphœa rubra; [ex உற்பலம், lily] Wils. p. 692. RUKTOTPALA.

*இரத்தாட்சி, s. The fifty-eighth year of the Hindu cycle, அறுபதுவருடத்தொன்று.

இரத்தி, s. The இத்தி tree, Ficus tsiela. 2. The இலந்தை or jujube tree, Ziziphus jujuba, L. (p.)

இரத்திரி, s. The இத்தி tree. (p.)

*இரத்தினம், s. A jewel, a gem, precious stone, மாமணி. Wils. p. 695. RATNA. The nine gems are, 1. கோமேதகம் gomada. 2. நீலம், sapphire. 3. பவளம், coral. 4. புட்பராகம், topaz. 5. மரகதம், emerald. 6. மாணிக்கம், ruby. 7. முத்து, pearl. 8. வைடூரியம், lapis-lazuli. 9. வைரம், diamond.

இரத்தினக்கம்பளம்—இரத்தினக்கம்பளி, s. A kind of carpet of various colors, probably studded with gems in ancient times, சித்திரக்கம்பளம்.

இரத்தினச்சுருக்கம், s. A book of comparisons by புகழேந்தி, உறுப்புவமைநூல. 2. A medical book of Agastiar, ஓர்வாகடம்.

இரத்தினபரிட்சை, s. Acquaintance with gems, the art or practice of examining precious stones, இரத்தினசோதனை—one of the sixty-four கலைஞானம்.

இரத்தினப்பல்லக்கு, s. A palankeen ornamented with precious stones.

இரத்தினமயம், s. That which is like, made of or adorned with gems, the nature or appearance of precious stones. Wils. p. 695. RATNAMAYA.

இரத்தினமாலை, s. A garland of gems.

இரத்தினாகரம் s. The ocean, கடல். Wils. p. 695. RATNAKARA. (p.) 2. [prov.] The sea north of Ramisseram. See மகோததி.

நவரத்தினம், s. The nine kinds of gems. See இரத்தினம்.

*இரத்தினி, s. A kind of cubit measured with closed hand, பிடிமுழம். Wils. p. 695. RATNI. 2. A bone, the ulna, முன்கைப்பேரெலும்பு. (Anat.)

இரஸ்து, s. (Hin.) Stores or provisions for an army, சேனையினுணவை.

இரத்துதல், v. noun. Clamoring, பேசலரவெழுமொலி. (சது.)

*இரந்திரம், s. A hole, fissure, chasm, துவாரம். Wils. p. 696. RAND'HRA. 2. [in astrology.] The rising of a sign at the moment of one's birth, சென்மலக்கினம்.

*இரமணம்—இரமணியம், s. Pleasing, charming others, இன்புறச்செய்கை. Wils. p. 696. RAMAN'A and RAMAN'EEYA. (p.)

இரமணன், s. A husband, நாயகன். Wils. p. 696. RAMAN'A.

இரமி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To be pleased, satisfied, contented, சந்தோஷிக்க. (p.)

*இரமியம்—இரம்மியம், s. Pleasantness, agreeableness, satisfaction, contentment, திருப்தி; [ex ரம, delight] Wils. p. 697. RAMYA.

இரம்பம்—இரம்பை, s. (Tel. రంపము.) A saw, ஈர்வாள். 2. (p.) The musk-cat, கஸ்தூரிமிருகம்.

இரம்பக்கல், s. Spatum adamantinum, குருந்தக்கல்.

இரம்பிவம், s. Pepper, மிளகு.

*இரலை, s. A stag, கலைமான். 2. A species of deer, புல்வாய். 3. The first lunar mansion, அச்சுவினி 4. A sounding horn, an instrument of music, ஊதுகொம்பு. (p)

*இரவணம், s. The koil or Indian cuckoo, குயில். 2. Bell-metal, வெண்கலம். 3. Jesting, பரிகாசம்பண்ணுதல். 4. A camel, ஒட்டகம். Wils. p. 697. RAVAN'A. (p.)

இரவல், s. Any thing borrowed or lent (money excepted,) மீண்டுகொடுக்கும்படிவாங்கும்பொருள். 2. A loan, lending, மீண்டுகொடுக்கக்கொள்ளகை; [ex இர, to beg.] (c.)

இரவல்கேட்க, inf. To ask the loan of a thing

இரவல்கொடுக்க, inf. To lend, loan.

இரவல்நிலம், s. Land lent to another who shares the produce with the owner.

இரவல்வீடு, s. A borrowed house, lodging.

இரவற்குடி, s. A family living with others, the owners of the house 2. A family occupying a borrowed house.

இரவற்சோறு, s. [prov.] Support obtained by spunging on others.

இரவற்புடவை, s. A cloth lent.

*இரவி, s. The sun, ஆதித்தன். 2. The right canal for the passage of the vital air, மூக்கின்வலத்துவாரம். Wils. p. 697. RAVI. 3. A hill, mountain, மலை. (p.)

இரவிகன்னம், s. True distance of the sun from the earth, பூமிக்குஞ்சூரியனுக்குமுள்ளதூரம்.

இரவிகாந்தம், s. The sun-stone or burning glass, சூரியகாந்தக்கல். Wils. p. 697. RAVIKANTA.

இரவிகுலம், s. The solar dynasty, சூரியவமிசம்.

இரவிகேந்திரம், s. Argument for the equation of the sun's place.

இரவிநாள், s. The twenty-seventh or last lunar mansion, a contraction of இரேவதிநாள்.

இரவிபுடபுத்தி, s. True diurnal motion of the sun in his orbit, சூரியனது உத்தமபுடம்.

இரவிமத்திமபுத்தி, s. The mean daily motion of the sun, சூரியனதுமத்திமபுடம்.

இரவிவிக்கேபம், s. In solar eclipses the sun's declination, கிரகணத்திற்சூரியனகிராந்திமாக்கத்திற்சாய்ந்திருக்கை.

இரவிக்கை, s. (Tel. రవిక.) A short jacket worn by women, a tucker, முலைக்கச்சு.

இரவிமது, s. Silver, வெள்ளி. (M. Dic.)

இரவு, s. The night-time from sunset to sun-rise, consisting of four watches or சாமம் or thirty நாழிகை, also written, இரா and இராத்திரி.

இரவறிவான், s. A cock as marking the watches of the night, சேவற்கோழி. (p.)

இரவுக்குறி, s. [in love poetry.] The place agreed on by lovers for meeting by night, இரவிலேதலைவனுந்தலைவியுஞ்சேரும்படிகுறித்தவிடம். (p.)

இரவெரிமரம், s. A kind of tree of phosphoric quality shining in the dark, சோதிவிருட்சம். (p.)

இரவோன், s. The moon, சந்திரன். (p.)

*இரவுத்திரம், s. Wrath, fierceness. See இரௌத்திரம். (p.)

*இரவுரவம், s. One of the divisions of hell, ஓர்நரகம். (See இரௌரவம்.) 2. One of the twenty-eight Agamas of the Saivites, இருபத்தெட்டாகமத்திலொன்று. (p.)

இரவை, s. (Tel. రవ.) A particle, அணு. 2. Shot, துப்பாக்கியிலிடுமியச்சன்னம். 3. A diamond, வச்சிரம். 4. A trifling quantity, சொற்பம்.

இரஜி, s. The கொன்றை tree, Cassia, L.

இரா, s. Night. See இரவு.

இராக்கண்பகற்கண்விழித்துத்தேட. To get a living, property, &c., by working day and night.

இராப்பகலாப்பிரயாசப்பட்டும் பிரயோசனமொன்றுமில்லை. I labored day and night but gained nothing.

இராவிலேநடந்துவிட்டான். He slipt away taking advantage of the night. 2. He travelled by night.

இராக்கதிர், s. The moon, சந்திரன்.

இராக்காய்ச்சல், s. Fever occurring only by night.

இராக்காலம், s. Night-time.

இராத்தங்க, inf. To pass the night, tarry or lodge a night. See தங்கு.

இராப்பகல், s. Night and day.

இராப்பாடு—இராமாறு, s. Night-time. 2. adv. Nightly, by night.

இராப்பிச்சை, s. Begging by night—considered despicable.

இராப்போசனம், s. The Lord's supper. (Christian usage.)

இராமானம், s. The length of the night in different months—used in astronomy, இராநாழிகை.

இராமுகூர்த்தம், s. An auspicious hour occurring in the night.

இராவழி, s. Travelling by night.

இராவிடிய, inf. [used adverbially.] At day-break.

*இராகம், s. Love, desire, affection, passion—as a power of the soul in operation while in connection with matter, ஆசை. 2. Connubial love, sexual desire, மோகம். 3 Color, tint, dye, நிறம். 4. Redness, சிவப்பு. (p.) 5. A tune or musical mode, இசைவிசை. Wils p. 699. Raga. Of this mode, four classes are given, இராகசாதி, ச viz. I இடம், tunes appropriate to different districts of country—as maritime, agricultural and mountainous, அவைகள் — சுருதிவிராகம். Of these there are five, viz. 1. குறிஞ்சி. 2. பஞ்சரம் 3. சாதாரி. 4. மருதம். 5. செவ்வழி. II. செய்யுள், tunes applicable to different kinds of poetry—as to வெண்பா, சகசாபரணம், to அகவல், தோடி; to கலிப்பா, பந்துவராளி; to கலித்துறை, பைரவி III. குணம், tunes suited to peculiar occasions—as காட்டை, martial music, காம்போதி, சாவேரி, and தன்னியாசி, dancing tunes, or tunes for festive occasions; ஆகரி, கண்டாரவம், நீலாம்புரி, பியாகடை and புன்னாகவராளி, for condolence IV. காலம், tunes adapted to seasons—as to the spring, அசாவேரி, &c.; the morning, இந்தோளம், இராமகலி, &c.; noon, சாரங்கம், தேசாட்சரி, &c.; evening, கனடை, கலியாணி, night, ஆகரி. Others are applicable to all times There are thirty-two tunes mentioned; viz.. 1. பைரவி. 2 தேவகன்றிமை. 3 மேகவிரஞ்சி. 4. குறிஞ்சி. 5. பூபாளம் 6. வெளாவளி. 7 மலகரி. 8. பௌளி. 9 சீராகம். 10 இந்தோளம். 11. பல்லதி. 12. சாவேரி. 13 படமஞ்சரி. 14. தேசி. 15. இலலிதை. 16. தோடி. 17. வசந்தம். 18. இராமகிரிமை 19. வராளி 20 கைசிகம். 21. மாளவி. 22. நாராயணி. 23. குண்டக்கிரியை. 24 கூர்ச்சரி. 25. பங்களம். 26 தன்னியாசி. 27. காம்போதி. 28. தொசி 29. நாட்டை. 30. தேசாட்சரி. 31. காந்தாரி. 32. சாரங்கம் Of these, 1, 5, 9, 13, 17, 21, 25, 29, are male tunes, and the three following each of them respectively are their wives Of these, 1-5 are appropriated to Brahmans; 9-13 to kings; 17-21 to merchants, 25-29 to tradesmen and laborers The deity of the 1st is ஈசன், of the 2d திருமால், of the 3d சரச்சுவதி; of the 4th இலக்குமி; of the 5th சூரியன், of the 6th நாரதன்; of the 7th விநாயகன்; and of the 8th தும்புருவன்—the wives being joined with each.

இராகங்கலக்க—இராகங்கலைய, *inf.* To run into another tune.

இராகத்தின்படிபாட, *inf.* To sing agreeably to the tune.

இராகந்தப்ப, *inf.* To fall out of tune.

இராகபரிட்சைக்காரன், s. One skilled in music.

இராகப்பயிற்சி, s. The practice of vocal or instrumental music, the knowledge of melody or music in general, இசைபயில்கை.

இராகமெடுக்க, *inf.* To pitch a tune, இராகமாலாபிக்க.

இராகம்பாட, *inf.* To sing.

இராகவிராகம், s. Secular passions and pursuits, and the contrary, விருப்பு வெறுப்பு.

*இராகவன், s. Rama in his seventh incarnation—a grandson of இரகு and son of தசரதன் and கௌசலை—born to kill the giants இராவணன், &c , இராமன். Wils. p. 700. Rag'hava. 2. Any one who is born in the family of the monarch Rag'hu.

இராகவி, s. The பெருநெருஞ்சில் plant, Tribulus lanuginosus, *L.*

இராகவிஸ்ஸடகம், s. The கொன்றை tree, Cassia, *L.*

இராகி, s. (*Canarese*) A kind of grain—as கேழ்வரகு, Eleusine corocana

*இராகு, s. The ascending node regarded as one of the nine planets in the form of a monstrous serpent or dragon, which, with கேது the descending node, is feigned to grasp the sun and moon and thus to cause eclipses கரும்பாம்பு. Wils. p. 715 Rahu

இராகுகாலம், s. An inauspicious portion of time containing an hour and a half, occurring daily, being that part which is under the influence of இராகு.

இராகு, s. The கோமேதகம் gem, cat's eye.

*இராக்கதம், s. One of the eight kinds of marriage—that in which the bride is seized by violence. See மணம் Wils p. 699 Rakshasam. (p.)

*இராக்கதர்—இராட்சதர், s One of the two classes of foes to the Devas or genii, sometimes improperly called giants. They appear to be of various descriptions, being either powerful Titans in a preternatural form—as Ravana and others—or mischievous and cruel goblins, demons, vampires or fiends, haunting cemeteries, devouring human beings, &c, அரக்கர். Wils. p. 699. Rakshasa.

இராக்கதகணம், s. A set of demons—as Rakshasas one of the eighteen classes.

இராக்கதமணம், s. See மணம்.

இராக்கதி, s. A female fiend.

இராக்ஷதகீர்த்தியம், s. Valiant exploits, gigantic feats.

இராட்சதப்பிறப்பு, s. The progeny, or race of demons.

இராக்ஷதமாயை, s. The illusions or charms of demons.

*இராக்கினி, s. A queen, அரசி. Wils. p. 701. Rajnee. See Rajan.

*இராசசம்—இராசதம், s. Pride, arrogance, presumption—the quality or passion, the predominance of which leads to knowledge, valor, &c., முக்குணத்திலொன்று Wils. p. 702. Rajasa. (p.)

இராசதகுணம்—இரசோகுணம், s. A predisposition to pride See குணம்.

*இராசன்—இராசா, s. (*fem.* இராசாத்தி) A king, monarch, prince, அரசன். 2. The moon, சந்திரன். Wils. p. 701. Rajan.

அவன் இராசமுகத்துக்கெலுமிச்சம்பழம். He is like a lime, pleasing to the prince.

இராசகயம்—இராசயானை, s. The royal elephant, peculiar for its symmetry and used by the king on special occasions. It is seven cubits high, nine long, and thirteen round the belly.

*இராசகரம், s. The royal tribunal of the king's ministers in Travancore. (*Besch.*) 2. Wils. p 700. Rajakara Tax or toll imposed by the king, இறை.

இராசகலகம், s. War between states, அரசசெய்யுஞ்சண்டை. 2. Tyrannical acts of a king towards his subjects, கொடுங்கோன்மை. 3. The invasion of a foreign power, வேற்றரசசெய்யுங்கலகம்.

இராசகாரியம், s. Political affairs, affairs of state. 2. [vulg.] An important thing.

இராசகீரி, s. The ichneumon king—said to be white, of diminutive size and carried by others, ...

இராசகுணம், s. The attributes of the king—being three, viz.: துங்சாமை, vigilance, கல்வி, learning, and தண்ணியுடைமை, courage, resolution.

இராசகுமாரன், s (*fem.* குமாரத்தி —குமாரி) A prince, king's son.

இராசகோலம், s. Royal attire, princely bearing.

இராசகோழை, s. A violent disease in which the phlegmatic humor is supposed to be prevalent, attended with bloody expectoration, க்ஷயரோகம்.

இராசசங்கம்—இராசசபை, s. The royal assembly, senators, courtiers. Wils. p. 702. Rajasab'ha.

இராசசமுகத்தார், s. An assembly of state, assembly in the presence of a king.

இராசசின்னம், s. Ensigns of royalty, regalia, the apparatus of a coronation—there are twenty-one of them, viz.: 1. முடி, crown. 2 குடை, the umbrella denoting safety and protection. 3 கவரி, hair-fans 4. தோட்டி, elephant-hook. 5 முரசு, drums 6. சக்கரம், the discus weapon. 7. யானை, elephants. 8. கொடி, banners. 9 மதில், city-walls. 10 தோரணம், festoons or other decorations. 11. நிறைகுடம், pots full of water with other things. 12 பூமாலை, garlands. 13. சங்கு, chanks. 14. கடல், seas 15 மகரம், the sword fish. 16. ஆமை, turtles. 17. இணைகயல், a pair of carp-fish 18 சிங்கம், lions. 19. தீபம், lamps. 20. இடபம், bulls. 21. ஆசனம், the throne.

இராசசூயம், s. A sacrifice performed only by a universal monarch attended by his vanquished tributary princes, சூயாகம் Wils. p. 702. Rajasooya.

இராசசேவை, s. A visit paid to a sovereign. 2. The service of a king.

இராசதரிசனம், s. A visit to or sight of the king—deemed auspicious on new year's day, &c , அரசனைக்காண்கை.

இராசதருமம்—இராசநீதி, s. Jurisprudence, public justice—whether conduct proper for a king towards his subjects as prescribed in the shastars, or as consistent with acknowledged principles, அரசநீதி. Wils. p. 700. Rajad'harmma and Rajaneedi.

இராசதானம்—இராசதானி—இராசநகரம்—இராசமாநகரம், s. A metropolis, the residence of a king, a court, அரசனிருக்கும்நகரம். Wils. p. 701. Rajad'hani.

இராசதானியாயிருக்க, *inf.* To be arrogant—as a bold or immodest woman

இராசதிரவியம், s. Royal treasure, wealth.

இராசதுரோகம், s. Treason, disloyalty, sedition, any act of unfaithfulness to the state—as smuggling, not paying taxes, &c. Wils. p 700. Rajadroha.

இராசஸ்திரி, *s.* A queen, அரசி.

இராசத்துவம், *s.* Royalty, regal power or qualities, imperial dignity, government, dominion, royal prerogative, அரசியல்பு Wils p. 700. RAJATVA.

இராசநாகம், *s.* One of the four high castes of the cobra snake, நால்வகை நாகங்களிலொன்று. See நாகம்.

இராசநோக்கம்—இராசநோக்கு, *s.* Royal favor or benignity, clemency in general 2. A king's look.

இராசநோக்காடு, *s.* The final or most excruciating throes in child-birth.

இராசபஞ்சகம், *s.* Danger from public authority as the result of an astrological calculation, இராசபயம்.

இராசபட்டம், *s.* Kingship, kingly office, இராசாதிகாரம்.

இராசபத்திரம், *s.* A royal edict, இராசகட்டளை. 2 The title of a royal grant, இராசாவினதிகாரபத்திரிகை.

இராசபத்தினி, *s.* A queen, இராசாவினமனைவி. Wils p. 701. RAJAPATNEE.

இராசபயம், *s.* Danger or apprehension from government, அரசனுக்கேரிடும் அச்சம்.

இராசபரி, *s.* A royal horse having prescribed specialities, பரியரசு.

இராசபாட்டை—இராசபாதை—இராசமார்க்கம், *s.* A public road, a high way.

இராசபிளவை, *s.* A virulent species of cancer on the back, இராசபுண்

இராசபுத்தி, *s.* Special wisdom, such as leads to great enterprises—considered peculiar to those of princely birth, விசேஷித்தபுத்தி.

இராசமகேந்திரம், *s.* The name of a city.

இராசமண்டலம், *s.* A royal congress.

எங்கணுநெருங்கிச்சூழ்மிராசமண்டலங்களோடும். With the royal congress which thronged every where. (பாரதம்.)

இராசமனை—இராசமாளிகை, *s.* A royal palace.

இராசமாநாகம், *s.* A species of venomous snake, கருவழலை.

இராசமானியம், *s.* A royal gift of land or otherwise, a munificent grant of a king.

இராஜமானியராஜஸ்ரீ, *s.* A title of excellence used in addressing.

இராசமுத்திரை, *s.* A royal signet.

இராசயோகம், *s.* A configuration of the planets, denoting the highest prosperity and honor to one born under its influence, செனனத்திற்சுபக்கோளகள்கூடிநிற்கை. 2. One of the four yogas exercised by a sage, ஞானிக்குரியயோகநான்கிலொன்று.

இராசராசன்—இராசாதிராசன், *s.* A king of kings, an emperor, a paramount sovereign—a title given to princes or used in compliment merely, சக்கரவர்த்தி. Wils. p. 701. RAJARAJA. 702. RAJAD'HIRAJA.

இராசராசேஸ்வரி, *s.* Durga, துர்க்கை. 2. Parvati, பார்வதி.

இராசரிகம்—இராசரிக்கம், *s.* Royalty, reigning, state, government, dominion, rule அரசாட்சி.

இராசரிகம்பண்ண, *inf.* To reign.

இராசலட்சுமி, *s.* The goddess who presides over kingdoms, அரசர்திரு.

இராசவசியம்—இராசவசீகரம், *s.* Captivating or winning over a king by magic, &c., இராசாவைத்தனவசப்படுத்துகை

இராசவட்டம், *s.* [*vul.*] Public, political matters.

இராசவட்டம்பேச, *inf.* To speak on political subjects.

இராசவரிசை, *s.* Royal honors, இராசச்சிறப்பு.

இராசவர்க்கம், *s.* The king's ancestry or lineage, the king's relations 2 A color mixed with white and black.

இராசவல்லமை—சு, *s.* The prerogatives of kings are four, viz.: 1 இயற்றல், making acquisitions. 2. ஈட்டல், collecting revenue 3 காத்தல், preserving treasures. 4. பகுத்தல், distributing or expending revenue.

இராசவள்ளி, *s.* A large, red species of yam, நூவள்ளிக்கொடி.

இராசவாகனம், *s.* A kind of palankeen used by kings, சிவிகை.

இராசவாயில், *s.* The gate of a royal palace.

இராசவிட்டேரம், *s.* Tyranny.

இராசவிரணம், *s.* A large ulcer.

இராசவிராசன், *s.* Kuvera, குபேரன். 2. A king of kings, இராசாதிராசன். 3. Duriothana, துரியோதனன்.

இராசவிருட்சம், *s.* The கொன்றை tree, Cassia fistula, *L.* Wils. p. 702. RAJAVRUKSHA.

இராசவிரோதம், *s.* Sedition.

இராசவீதி, *s.* A high road, royal road, main street.

இராசாக்கினை, *s.* The government, command, justice of a king, அரசனாணை. Wils. p. 702. RAJAGNA. 2. Penalty of law, இராசதண்டம்.

இராசாங்கம், *s.* Government, dominion, royalty, monarchy, அரசாட்சி. 2. The component parts or body of a state, which are sixteen. See அங்கம்.

இராசாசனம், *s.* A throne, சிங்காசனம்.

இராசாதிகாரம், *s.* Royal power, authority, jurisdiction, அரசனுக்குரியவதிகாரம்.

இராசாதிபதி—இராசாதிபன், *s.* An emperor, a universal monarch, a king of kings.

இராசீகம், *s.* Kingly authority.

இராசீகந்தெய்வீகம், *s.* Unforeseen events, prosperous or adverse, that may happen by royal authority or providence—a term employed in making contracts, &c.

*இராசாவர்த்தம், *s.* A gem, இரத்தினம். There are four different kinds, viz. சுவேதராசாவர்த்தம், of a white color—நீலராசாவர்த்தம், blue or azure—பீதராசாவர்த்தம், golden or yellow, and சுசோணராசாவர்த்தம், of a red color. Wils p. 702. RAJAVARTTA.

இராசாளி, *s.* A large kind of hawk, a falcon, ஓராட்சி

இராசாளிவேட்டை, *s.* Hawking, catching birds with a tame hawk.

*இராசி, *s.* A zodiacal sign, ஓரை. 2. (*p*) A collection, flock, constellation, cluster, assemblage, கூட்டம். 3. Heap, accumulation, குவியல் Wils. p 705. RAS'I. 4. Assortment, row, class, file, regularity in conduct, ஒழுங்கு. Wils. p. 702. RAJI. The twelve signs of the zodiac are: 1. மேடம், Aries 2. இடபம், Taurus. 3. மிதுனம், Gemini, twin daughters. 4. கர்க்கடகம், Cancer. 5 சிங்கம், Leo. 6. கன்னி, Virgo. 7. துலாம், Libra. 8. விருச்சிகம், Scorpio. 9. தனு, Sagittarius. 10. மகரம், Capricornus. 11. கும்பம், Aquarius. 12 மீனம், Pisces—Of these, six are in the northern hemisphere and are called உத்தராயணராசி, and six in the southern, named, தட்சணாயனராசி—the three first and three last are ஏறுமிராசி, ascending signs—and the intermediate, இறங்குமிராசி, descending signs. — *Note.* In astrology, the zodiac is divided into three equal parts of four signs each, in reference to their supposed influences—as சரராசி, the four signs auspicious to movements, as journeyings, &c, Aries, Cancer, Libra, and Capricornus, ஸ்திரராசி, the four signs auspicious to stationary actions or employments, Taurus, Leo, Scorpio, and Aquarius; and உபயராசி, the four signs alike auspicious to both classes, Gemini, Virgo, Sagittarius, and Pisces.

இராசிக்காரன்—இராசியுள்ளவன், *s.* A fortunate person, a lucky fellow.

இராசிச்சக்கரம்—இராசிவட்டம், *s.* The zodiac.

இராசிநாதன், *s.* The ruling planet at the time of a configuration, இராசிக்கதிகாரியானகிரகம்.

இராசிபுடம், *s.* [*in astrology.*] The situation of the planets in the signs, கிரகங்கணிற்கிரகநிற்குநிலை.

இராசிப்பணம், *s.* Coin in quantity—each piece not being separately examined.

இராசிப்பிரிவு, *s.* The passage of a planet from one constellation to another, இராசிகடக்கை.

இராசிப்பொருத்தம், *s.* Agreement in several particulars, between the zodiacal signs of a man and woman in order to their being adapted to each other for marriage, மணப்பொருத்தம்பத்திலொன்று. 2. The supposed influence of one's sign—spoken when any thing unfavorable happens, இராசிப்பலன்.

இராசிமண்டலம், *s.* The zodiac, இராசிவட்டம். 2. [*in astronomy.*] Zodiacal sign, ஓரை.

இராசிமண்டலக்குறைவிற்சேசோ. If less, add twelve signs to it.

இராசியளக்க, *inf.* To measure a heap of grain.

இராசியானநடை, *s.* Regular conduct, good behavior.

இராசிராசியாய், *adv.* In heaps, companies, assemblages, by files, rows, &c.

இராசிவக்கிரம், *s.* [*in astronomy.*] Retrogression of a planet to the next sign.

இராசி, *s.* (*Hin.*) Union, agreement, an amicable settlement among litigating parties, reconciliation, amicableness, இணக்கம்.

இராசிபண்ண, *inf.* To reconcile, to form a contract, &c., to make a thing agreeable.

இராசிப்பட, *inf.* To agree as in making a bargain, to consent, become agreeable to, be reconciled to.

அவர்களிப்போதிராசிப்பட்டிருக்கிறார்கள். They are now reconciled.

இராசி, *s.* Noon, mid-day, மத்தியானம். (சது.)

இராசியம், *s.* A secret mystery, any thing hidden, recondite, மறைபொருள். 2. (*p.*) Pudendum muliebre, பெண்குறி.

இராசியத்தானம்—இராசியஸ்தானம், *s.* A secret place—as இரகசியத்தானம். 2. The interior or secret place in the temple—the sanctum sanctorum, மூலஸ்தானம். 3. The women's apartments in the royal palace, the zenana, அந்தப்புரம் 4. The secret parts of men or women, மறைக்கப்படுமெவயவஸ்தானம். (*p*)

*இராசிலம், *s.* The water-snake, சீப்பாம்பு, Amphisbæna, *L.*; [*ex* ராசி, a line.] Wils. p. 703. RAJILA. 2. The rat-snake, சாரைப்பாம்பு. (*p.*)

*இராசீவம், *s.* The lotus flower, தாமரைமலர், Nelumbium. Wils. p. 703. RAJEEVA.

*இராச்சியம், *s.* A kingdom, state, realm, அரசாளுமிடம். 2. A territory, reign, country, நாடு. 3. The administration of sovereignty, the exercise of royal power, அரசாளுகை. 4. The world, உலகு. Wils. p. 703. RAJYA.

இராச்சியபரிபாலனம், *s.* Protecting or governing a country, இராச்சியப்பாதுகாப்பு.

இராச்சியபரிபாலனம்பண்ண, *inf.* To protect a country, to govern so as to promote the prosperity of its inhabitants.

இராச்சியபாரம், *s.* Reign, government.

மணிநாவசையாமலிராச்சியபாரம்பண்ணுகிறது. To govern so that not even the clapper of a bell shall be moved; i. e. to govern justly so that no body shall have reason to complain.

இராச்சியபாரந்தாங்க, *inf.* To bear the burden of government, to reign.

இராடம், *s.* The name of a country, ஓர்தேசம். 2. (*p.*) An ass, கழுதை. 3. (*M. Dic.*) Onion, வெங்காயம். 4. Assafœtida, பெருங்காயம்.

*இராட்சத, *s.* The forty-ninth year of the Hindu cycle, ஓராண்டு.

*இராட்சதர், *s.* A kind of titans or demons. See இராக்கதர். Wils. p. 699. RAKSHASA.

இராட்டினம், *s.* A spinning wheel, நூனூற்குமியந்திரம். (*c*)

இராட்டினஞ்சுற்ற—இராட்டினந்திரிக்க—இராட்டினமோட்ட, *inf.* To spin yarn, thread, &c., with a spinning wheel.

இராட்டினவாழை, *s.* A species of plantain whose bunches have an intermediate blank space, ஓர்வகைவாழை.

இராட்டினவூசல்—இராட்டினவூஞ்சல், *s.* A kind of turning swing with four vanes like a wind-mill—sometimes called the fandango, ஊசல்.

*இராட்டு, *s.* A king, அரசன். (*p.*)

*இராணம், *s.* A leaf, இலை. 2. A peacock's tail, மயிற்றோகை. Wils. p. 703. RAN'A.

இராணி, *s.* [*prop.* இராயணி.] A queen, அரசி. (*c*)

இராணிவாசம், *s.* A seraglio, அந்தப்புரம்.

இராணுவம், *s.* (*Hin.*) [*vul.* இராணு] An army, band, company, சேனை.

இராணுவங்கூட்ட, *inf.* To enlist, enroll soldiers.

காலிராணுவம், *s.* Infantry, foot-soldiers.

இராதம், *s.* A fire-brand nearly burnt, கடைக்கொள்ளி. (*p.*)

*இராதை, *s.* A famous shepherdess—wife of Krishna, கிருட்டினனைமனைவி. 2. The sixteenth asterism, விசாகம். 3. Lightning, மின். Wils. p. 703. RAD'HA.

இராதைகாந்தன், *s.* Krishna, கிருட்டினன்.

*இராத்திரி, *s.* Night, இரா. Wils. p. 703. RATRI. (*c.*)

இராத்திரிகாலத்திலேதிரியாதே. Do not go out in night times.

இராத்திரிமுழுதும் The whole night.

இராத்திரிவந்தான். He came last night.

பாதிராத்திரி, *s.* Midnight.

இராந்து, *s.* (*For.*) The hip, reins or kidneys, இடுப்பு.

இராந்துகடுக்க, *inf.* To have pains in the hip—as in labor.

*இராமகலி, *s.* A tune, ஓரிராகம். Wils. p. 704. RAMAKALEE. (*p.*)

இராமக்கம், *s.* A dangerous kind of measles, coming out and striking in again, ஓர்வைசூரி. (*c.*)

*இராமக்கிரியை, *s.* One of the thirty-two tunes, இராகம்முப்பத்திரண்டினுளொன்று. (*p.*)

*இராமடம், *s.* Assafœtida, பெருங்காயம். Wils. p. 704. RAMAD'HA.

*இராமம், *s.* Beauty, beautifulness, any thing pleasing, அழகு. Wils. p. 704. RAMA. (*p.*)

*இராமன், *s.* Rama—one of the incarnations of Vishnu. See இராகவன். Wils. p. 704. RAMA.

இராமசகன், *s.* Sugreeva the friend of Rama and the king of his monkey hosts, சுக்கிரீவன். Wils. p 704. RAMA-SAKHA.

இராமசந்திரன், *s.* Rama, இராமன். Wils p. 704. RAMACHANDRA.

இராமசீத்தா, *s.* The அணிநுணா or bullock's heart, Anona reticulata.

இராமதூதன், *s.* Hanuman. Wils p. 704. RAMADOOTA.

இராமநாதபுரம், *s.* Ramnad—chief town of the Maravars.

இராமபாணம், *s.* A very small insect that lays eggs on books, papers, &c., mars them, &c., and afterwards assumes wings and becomes a moth, புத்தகங்களையரிக்கும்பூச்சி (See சிதல்) 2. The arrow of arrows, இராமனம்பு. 3. A medicine, ஓரௌடதம்.

இராமன்றேவி, *s.* Sita, the wife of Rama.

இராமாநுசன், *s.* The younger brother of Rama, இலக்குவன். 2. The name of one of Vishnu's followers who propagated his religion, விட்டுணுசமயாசாரியரிலொருவர்.

இராமாயணம். *s.* The most celebrated epic poem of the Hindus, recording the adventures of Rama, sovereign of Oude, இராமசரிதை. Wils. p. 704 RAMAYAN'A.

இராமேசுரம், *s.* A sacred island of the Hindus situated between Ceylon and the continent of India, ஓர்சிவஸ்தலம்.

இராயசம். *s.* (*Tel.* రాయసము.) Secretaryship, the business of a secretary, சம்பிரதித்தொழில்.

இராயசக்காரன்—இராயசன், *s.* A public secretary or accountant, சம்பிரதி.

இராயணி, *s.* A queen, அரசி. (*p.*)

*இராயன், *s.* A king, an emperor, அரசன். See இராசன்.

இராவடம், *s.* The as'oka tree, அசோகு, Guatteria longifolia. (*p*) 2. Filing, அராவுதொழில். (*c*)

இராவட்டவேலை, *s.* Work executed by the file.

இராவடி, *s.* The cardamom, ஏலம், Elettaria cardamomum.

இராவணம், *s.* A lamp, விளக்கு. (*p.*)

*இராவணன், *s.* The king of Lunka or Ceylon, killed by Rama, இலங்கைவேந்தன். Wils. p. 704. RAVAN'A.

இராவணசன்னியாசி, *s.* A name of Ravana when he disguised himself under the mask of a hermit. 2. (*fig.*) A deceitful person.

இராவணன்மந்திரி, *s.* The minister of Ravana, மகோதரன் 2. (*fig.*) A deceitful person, a hypocrite, கபடன்.

இராவணன்மீசை, *s.* A species of grass resembling the whiskers of Ravana, ஓர்புல், Spinifex squarrosus, *L.*

இராவணத்தம்—இராவணஸ்தம், *s.* A kind of lute formed with a hollow cocoanut-shell, ஓர்யாழ்.

இராவணி, *s.* The eldest son of Ravana—as இந்திரசித்து. Wils. p. 704. RAVAN'I. (*p*)

இராவிசேரு, *s.* (*Tel.* రావిరేకు.) An ornament suspended from the hair on the forehead of children, குழந்தைகளணியிமெலா நு 2 An ornament of the form of the leaf of அரச or Ficus religiosa, அரசிலைச்சுட்டி. 3. A plate of silver or gold worn by female children to cover their secret parts, அரைமூடி. (*c*)

இராவு, கிறேன், இராவினேன், வே ன, இராவ. *v. a.* To file, rasp. See அராவு, which is more correct.

இராவுத்தன், *s.* (*Hin.*) A horseman, a horse-soldier, trooper, குதிரைச்சேவகன். (*c*)

இராவுத்தாங்கம், *s.* An amusement in which men or women ride in disguise through the streets at festivals.

இரி, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, *v. n.* To be destroyed, broken, கெட. 2. To be routed, defeated, discomfited, தோற்க. 3. To retreat, flee away—as defeated armies, to scamper away through fear, தோற் றோட. 4. To run, flow, recede—as waves —as darkness before the rising sun, &c, அகல. 5. To incline, சாய. 6. To fear, அஞ்ச (*p*.)

இரிசல், *v. noun.* [*prov.*] A break, crack, இரிதல். 2. *s.* Alienation of mind, discord, மனமுறிதல்.

இரிபு, *v. noun.* Hatred, animosity, பகை. 2. *s.* (*fig.*) A foe, an enemy, சத்துரு 3. Defeat, discomfiture, தோ ல்வி. (*p*.)

இரியல், *v. noun.* Defeat, discomfiture, retreat, இரிதல். 2. The neg. optative of இரி.

இரியல்போக, *inf.* To be defeated, discomfited, to retreat.

இரி, க்கிறேன், த்தேன், இரிப்பேன், க்க, *v. a.* To rout, defeat, discomfit, முறி யடிக்க. 2 To dispel, remove, ஓட்ட 3. To ruin, அழிக்க. 4. To make afraid, அச்சுறுத்த. (*p*.)

இரித்தல், *v. noun.* The act of destroying. 2. The act of defeating an army.

இரிப்பு, *v. noun.* Defeat, rout, dispersion, முறியடிக்கை.

*இரிகம், *s.* Mind, heart, இருதயம். Wils. p. 705. RIKA. 2. (*Anat.*) The heart, இரத்தாசயம்.

இரிசியா, *s.*—A plant used for medicinal purposes, பூனைக்காலி.

இரிஞர், *s.* Foes, enemies, பகைவர். (*p*.)

இரியல், *s.* A fine cloth, நல்லாடை. (*p*)

*இரீதி, *s.* Pale brass, or prince's metal, பித்தளை. 2. Method, principle, regulation, institute, usage, முறைமை. Wils. p. 706. REETI.

இரீதிகவுளம், *s.* A tune, ஓரிராகம். (*p*.)

இரு, க்கிறேன், ந்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* To sit, sit down, உட்கார. 2. To live, be alive exist, உயிர்வாழ. 3. To abide, reside, dwell, sojourn or stay in an appropriate place—as men in houses—beasts in the forest—fishes in water, &c., தங்க 4. To be, wait, remain, be present, be at hand, சமுகத்திலிருக்க. 5. To be in reserve, in store, to remain—as an overplus, மீந்திருக்க. 6. To be ready, prompt, waiting for any duty or project, to be on the point of acting, going, &c, ஆயத்தமாயிருக்க 7. To settle in a place, become fixed, established, நிலைபெற. 8. To last, remain, continue, endure, நீடிக்க. (*c*) With என்று prefixed, it expresses expectation, desire, &c—as வருவானென்றிருக்கிறோம் We expect him. In the past tense with the gerund of a verb it serves to express the plu-perfect tense of that verb—as வந்திருந்தான். He had come. The gerund is often used with the locative and expresses the idea of procession—as நகரத்திலிருந்துநீங்கினான். He departed from the city. Sometimes இருந்து is an expletive (அசைச்சொல்)—as எழுந்திருந்தான். He is risen.

இரு இரு. Wait, wait. 2. Sit down.

இருக்கச்சொல்லியும்போய்விட்டான். Although I told him to wait, he went away.

இருக்கட்டும் இருக்கட்டும். Let it be (emphatically).

இருக்கிறதவ்வளவுதான். That is all there is.

இருந்தல்லவோபடுக்கவேண்டும். Is it not necessary to sit before lying down? a phrase used to express the necessity of caution or deliberation in any pursuit.

இருந்தாற்போலே செத்துப்போனான். He died unexpectedly.

இருந்திருந்துகாரியமிறுகிக்கொண்டது. The case has at length assumed a serious aspect.

மீன்பிடிக்க இருக்கிறான். He is about to go afishing.

அவனினமிருக்கிறானா? Is he still alive? Is he still there, not gone yet?

காரியமிப்படியிருக்கிறது. Such is the state of affairs.

அந்தத்துரையிருக்கிறகாலிலே. During the period of that governor.

நெடுநாளிருப்பார்கள். They will live long 2. They will remain here long.

அதுமெய்யென்றிருந்தேன். I thought it was true.

அவனிருந்தாலென்ன? அவனிருந்தும்பயனென்ன? Of what use is he?

இருக்கை, *v. noun.* Sitting, உட்கார்ந்திருக்கை. 2. A seat, ஆசனம். 3. Being, a state, or condition of being—chiefly applicable to the human species, இருப்பு. 4. *s.* (*p*.) Residence, dwelling, situation, இருப்பிடம். 5. A town, village, ஊர்ப் பொது.

இருப்பு, *v. noun.* Sitting, mode of sitting—as of ascetics, &c., இருக்கை. 2. Being, condition, state of being—chiefly of the human species, நிலை. 3. *s.* Residence, abode, dwelling, வாசஸ்தலம். 4. The appropriate place of any person or thing, the place where a person or thing is established, உரியவிடம். 5. A seat, பீடம். 6. Surplus, balance in hand, remainder of cash in hand after an expenditure, கையிருப்பு. 7. Money in reserve, amount in a treasury, பொக்கசத்திருப்பு. 8. Remaining commodities, residue, மீந்திருப்பவை. 9. Stores, merchandise, wares, சரக்கிருப்பு.

அவனிருந்த இருப்பிலே சம்பாதித்துக்கொண்டான். He acquired his wealth in one place; i. e. without running hither and thither.

உன்னிடத்திலென்னவிருப்பென்ன? How much still remains in your hand (in money or goods)?

அவனிடத்திலிருப்பிருக்கிறது. He has got money in hand.

இருப்பிடம், *s.* Habitation, place of residence, appropriate, customary or established place of a person or thing, உறைவிடம். 2. The seat, the posteriors, ஆசனம்.

இருப்புப்பார்க்க, *inf.* To see how much still remains in the store.

*இருக்கு, *s.* The Rig or first Veda, முதல்வேதம். Wils p. 168. RUCK, RIK or RIG. 2. The Vedas in general, வேதம் 3. A mantra, or mystical prayer, மந்திரம். (*p*.)

இருசி, *s.* [*vul.* இருளி.] A woman unfit for marriage, destitute of breasts, menstruation, &c, இருதுவாகுந்தன்மையில்லாப பெண். 2. A demoness to whom sacrifices of rice, milk and blood are offered and eaten the same night, ஒர்பெண்பிசாசு.

இருசியுடைமையிராத்தங்கலாகாது. The offerings presented to a demoness must not be kept till the morning.

*இருசு, *s.* Right, any thing straight, direct, proper, correct, செவ்வை. Wils. p. 168. RUJU.

இருசு, *s.* The axle of a carriage, பண்டியுளிருசு. 2. (*Rott.*) The bamboo, மூங்கில்.

இருடி, *s.* A species of owl, the ஆந்தை. (*p*)

*இருடி—இருஷி, *s.* A Rishi or sage, முனிவன். Wils p. 168 RUSHI, and 706. RISHI.

இருஷிகருப்பமிராத்தங்காது. A woman who has conceived in the embraces of a Rishi will bring forth a child before morning.

இருடிகேசன், *s.* A name of Vishnu, விட்டுணு. (*p*.)

இருடிபத்தினி—இருடிபன்னி, *s.* The wife of a Rishi, முனிவன்மனைவி.

இருட்டு, *s.* Darkness, dark, cloudiness, இருள். 2. Obscurity of mind, ignorance, அறியாமை. (*c*.)

இருட்டுப்பட, *inf.* To close in—as the night, to get dark, இருளுண்டாக.

இருட்டுமுறை, *s.* Periodical return of dark nights.

முன்னிருட்டுக்காலம், *s.* The time after the full-moon when it is dark in the first part of the night.

பின்னிருட்டுக்காலம், *s.* The time after the new-moon when it is dark in the latter part of the night.

இருட்டு, கிறது, இருட்டினது, ம், இருட்ட, *v. n.* To become dark, beclouded, be deprived of light, இருள. (*c*.)

இருட்டிப்போகிறது. It grows dark.

*இருணம், *s.* [*vul.* இரணம்.] A debt, கடன். 2. [*in algebra.*] Minus quantity, sometimes the sign minus, கழிக்கப்படுமெண். Wils. p. 168. RUN'A. 3. (*p*.) Brackish land, உவர்த்தரை.

இருணபாதகம், *s.* Unfaithfulness to creditors.

இருணபாதகன், *s.* One unfaithful to his creditors.

இருணமோசனம், *s.* The liquidation of a debt.

*இருதயம், *s.* The heart—as the seat of the passions, or emotions, உளளம. 2. The heart—as the chief seat of life, the breast, bosom, உயிாநிலை. 3. The mind, the seat of the faculties, and of thought, மனம Wils. p 978. HRUDAYA 4. The intrinsic meaning or substance of a verse or sentence, கருததுரை.

இருதயகமலம், *s.* The heart—as the consecrated seat of the deity.

*இருது, *s.* A season of two months. (See பருவம.) 2. The monthly flowings of females, catamenia, மகளிாருததகம. Wils. p. 168. RUTU. 3. The first menstrual discharge, மகளிாமுதறபூபபு. 4. (தததுவ-24.) Office, function, operation—as the evolving, carrying forward and reduction of nature by the deity, கடவுளினமுதறொழில.

இருதுசாந்தி—இருதுசாந்திக்கலியாணம, *s.* The ceremony incident to a girl's arriving at puberty, when offerings are made to the moon to appease that malignant deity, that he may not injure her or attempt her chastity, சோபனகலியாணம.

இருதுவாக, *inf.* To menstruate, பூக்க.

*இருத்தி, *s.* Prosperity, success, accomplishment, beatitude, சிததி. Wils. p. 169. RUDD'HI. 2. True greatness, மேனமை, [*ex* ருத, to grow.] (*p.*)

*இருத்து, *s.* Assisting priests at a sacrifice, அவைதகிரியை. (*p*)

இருத்தினர், *s.* Those who assist a priest at a sacrifice. (வைாநதம)

இருத்து, கிறேன், இருத்தினேன், வேன, இருதத, *v. a.* To cause to sit, to seat, உட்காாச்செயய. 2. To detain, cause one to remain for a short time, தாமதிககச்செயய. 3. To press down or upon, bear upon, press with a style or other instrument, அழுதத. 4. To beat down—as a floor, beat into—as a nail, to make firm or compact by beating, அடிததிருதத. 5. To place upon, put in or upon, to fix, make stationary, நிலைபெறச்செயய. 6. *v. n.* To sink down—as a house or foundation, இருததிககொளள; [*ex* இரு.]

வீடிருத்திக்கொண்டது. The house is sunk down.

சுமையெனதலையிலிருததுகினறது. The load bears heavily on my head.

நிரம்பியபானையையூஞ்சலிலிருதத. To place a full vessel upon the swing.

இருத்திப்பேச, *inf.* To speak emphatically or forcibly, to speak impressively.

இருத்திப்போட, *inf.* To cause to settle, fix, make a thing stationary, cause a vessel to run aground.

இருத்தியெழுத, *inf.* To write, pressing on the writing material.

மனதிலிருத்த, *inf.* To bear in mind, impress on one's own mind, to think on, contemplate.

இருத்தை, *s.* The fourth of the five days six revolutions of which compose a lunar month; i. e. the fourth, ninth and fourteenth days of each half moon. (See பக்கம.) 2. An Indian hour of twenty-four minutes. (See நாழிகை.) 3. An hour-vessel for measuring time, நாழிகைவட்டில (*p.*) 4. The nut of the Semicarpus anacardium, சேஙகொட்டை.

இருந்து—இருந்தை, *s.* Charcoal, கரி. (*p*)

இருநதுமவெளிறுமவினை. Sin so dark as to cause even charcoal to look pale. (புலியூரா.)

இருப்பவல், *s.* A plant the root of which is used medicinally, ஓாபூணடு, Gnaphalium Indicum, *L.*

இருப்புக்காய்வேளை, *s.* A plant. See காய்வேளை.

இருப்பை, *s.* The long-leaved Bassia, இலுப்பை, Bassia longifolia, *L.*

இருமு, கிறேன், இருமினேன், வேன், இரும, *v. n.* To cough—as a human being.

இருமல், *v. noun.* A cough, coughing—that of beasts is called செருமல்.

இருமை, *s.* Greatness, largeness, hugeness, பெருமை. 2 Importance, eminence, மகிமை. 3. Sorrow, துககம். (*p*)

இருங்கடல், *s.* The great ocean.

இருங்குணம், *s.* An excellent disposition or quality.

இருஞ்சிறை, *s.* The great prison, hell, நரகம.

இருந்தமிழ், *s.* The great Tamil, implying its excellence and copiousness.

இரும்பன், *s.* A black rat, காரெலி. See எலி.

இரும்பு, *s.* (*adj.* இருப்பு.) Iron, கருமபொன. 2. (*p.*) Instruments in general, ஆயுதபபொது.

இருப்பாணி—இரும்பாணி, *s.* An iron nail.

இருப்பாயுதம், *s.* Weapons or implements made of iron.

இருப்புக்கச்சை, *s.* An iron girdle worn by warriors.

இருப்புக்கட்டி, *s.* A lump of iron.

இருப்புக்கட்டை, *s.* The shank of a key.

இருப்புக்கிட்டம்—இருப்புச்சிட்டம, *s.* Scoria of iron, oxydized iron.

இருப்புக்கோல், *s.* An iron rod or staff.

இருப்புச்சங்கிலி, *s.* An iron chain.

இருப்புச்சலாகை, *s.* A bar of iron, இருப்புநாராசம். 2. A surgeon's probe, இரணவைததியவாயுதத்தொனறு. 3. A spit, இறைச்சிகுத்துநாராசம. 4. The ramrod of a gun, துப்பாக்கிச்சலாகை.

இருப்புச்சில், *s.* A small round plate of iron used by boys in playing a particular game.

இருப்புச்சீரா—இருப்புச்சுவடு, *s.* An iron coat of mail, இருபபுசசட்டை.

இருப்புத்தகடு, *s.* A plate of iron.

இருப்புத்தாட்பாள், *s.* An iron bolt.

இருப்புநாராசம், *s.* An iron wire or rod used in making ola books, two such being passed through and fastened with a screw, இருப்புச்சலாகை. 2. An iron arrow or spike, ஓரிரும்பாயுதம.

இருப்புநெஞ்சு, *s.* A cruel, merciless heart, an unfeeling heart, a heart steeled against all impression.

இருப்புப்பாரை, *s.* An iron spade fastened to a wooden handle.

இருப்புப்பாளம், *s.* A pig of iron.

இருப்புமணல், *s.* Sand containing iron.

இருப்புமலை, *s.* An iron mountain.

இருப்புமுள், *s.* A weapon used in war, இருமபுமுள. 2. A horse or elephant goad—as தாறறுககோல.

இருப்புமுறி, *s.* A medicinal plant, ஓாசெடி, Indigofera argentea, *L.*

இருப்புலக்கை, *s.* An iron pestle used as a weapon, ஓராயுதம

இருப்புவளையம், *s.* An iron ring, a quoit.

இருப்பூறல்—இரும்பூறல், *s.* Iron mould or rust on cloth, &c., இருமபுக்கறை.

இருப்பூறற்பணம், *s.* An adulterated, a bad silver fanam.

இரும்பலி—இரும்பிலி, *s.* A shrub said to be used by alchymists in turning iron into gold, ஓாசெடி, Ferreola buxifolia, *L.*

இரும்புச்சிந்தூரம், *s.* A kind of red oxide of iron.

இரும்புத்துப்பு, *s.* Rust or oxide of iron, துரு

இரும்புப்பொடி, *s.* Iron filings, அரப்பொடி.

இரும்புப்பந்தம், *s.* A flambeau made of rags tied round an iron rod. இரும்புத்தீவாததி.

இரும்புருக்குமுலை, *s.* An iron furnace, a furnace for melting iron.

இரும்புளி, *s.* A tree whose fruit is sour and used for curry, ஓாமரம்.

இரும்பை, *s.* A pot, குடம். 2. A snake, பாமபு. (*p.*)

இருவல்நொருவல்—இருவல்நொருவல, *s.* [*prov.*] Fineness of broken rice, rice-grit, grit in general, food not well masticated, இடிநதுமிடியாதது.

இருவாச்சி, *s.* [*commonly* இருவாடசி] A flower shrub, a kind of fragrant jasmine, கருமுகைச்செடி.

இருவி, *s.* Millet-stubble, தினைத்தாள. (*p.*) 2. [*as* இருவிக்காநதம்] A medicinal drug. 3. A vegetable poison, ஓர்நாபி.

இருவிக்காந்தம், *s.* A medicinal drug, ஓாசசுமூலிகை.

இருவேலி, *s.* An odoriferous shrub—the root is medicinal and used also for tats, வெட்டிவேர்.

இருளி, s. Shame, வெட்கம். 2. A hog, pig, பன்றி. (p.) 3. A plant, கருஞ்சீரகம், Nigella, L 4. [prop இருசி] A woman not suitable for marriage, இருதுவாகுந்தன்மையில்லாதபெண்.

இருளை, s. Shame, modesty, bashfulness, நாணம். (p.)

இருள், s. Darkness, obscurity, அந்தகாரம். 2. A dark color, black, blackness, கறுப்பு. 3. (p) Ignorance, mental delusion, stupor, உன்மத்தம். 4. An elephant, யானை. 5. Hell, நரகம்.

தூவென்ற இருளாயிருக்கின்றது. There is total, absolute darkness.

இந்தவீடிருளடைந்திட்டிருக்கிறது This house is become dark, i. e. ruined.

இருட்படலம், s. Wide-spread darkness.

இருட்பரப்பு, s. An expanse of darkness.

இருட்பிழம்பு, s. Great darkness—as a mass.

இருணிலம், s. The land of darkness, hell, நரகம்.

இருளன், (plu. இருளர்.) An individual of a tribe of foresters or savages, மலையில்வாழுமோர்சாதியான். 2. The name of a devil, ஓர்பிசாசம்.

இருள்வலி, s. The sun, சூரியன். (p.)

ஆரிருள், s. Complete darkness.

காரிருள், s. Excessive darkness.

இருள்—இருளு, கிறது—இருண்டது—இருளும்—இருள, v. n. To become dark—as clouds before rain, to darken, இருட்ட. 2. To grow dark—as at the close of the day; to become obscure—as a heavenly or luminous body, மழுக. 3. To become dark or dim in color, ஒளிமழுங்க. 4. To become obscure or dark—as when over-spread with clouds, இருட்டட. 5. To darken or be dark, as the mind, be in ignorance, illusion, doubt, &c., மருள.

மனமிருண்டுபோயிற்று. The mind is obscured or is under the power of illusion.

வானமிருண்டது. The heavens grew black.

இருண்டகாடு, s. A dark forest.

இருண்டசிவப்பு, s. Dark red, red mixed with black.

இருண்டமனம், s. A mind that conceals dark and diabolical designs.

இருட்சி, v. noun. Darkness, obscurity, cloudiness, gloom, becoming dark, இருள்கை. 2. Mental darkness, ignorance of spiritual things, மருளுகை.

இரெட்டி, s. (Tel. రెడ్డి.) Cultivators, a tribe of Telinga, ஓர்சாதி.

இரெப்பை, (Tel. రెప్ప.) The eyelid, கண்மடல்.

இரேகி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. [vul.] To unite closely, coalesce, grow into one, ஒன்றுபட. 2. To unite—as friends, to be very intimate, ஐக்கமாயிருக்க.

இரேகுத்தி, s. A tune, ஓரிராகம், (p.)

*இரேகை, s. A line, a stroke in writing, வரி. Wils. p. 709. Rekha. 2. The lines in the palm of the hand, the sole of the foot, the forehead, &c.—as marks in palmistry, கைகால்முதலியவற்றின்ரேகை. 3 Letters, writing, எழுத்து. 4. Delineation, outlines of a drawing, sketch, சித்திரக்கோடு. 5. A digit of the moon, சந்திரரேகை, [ex லேக, to write.] 6 Amount of assessment, tax, or tribute, இறை. (Rott.)

இந்தவூர்க்கிரேகையென்ன? What is the assessment of this town?

கூனற்சந்திரேகையைக்கண்டதும். At the sight of a digit of the horned moon.

இரேகைகட்ட—இரேகைசெலுத்த, inf. To pay a tax or assessment.

இரேக்கு, s. (Tel. రేకు.) The petal of a flower, பூவிதழ் 2. A whole cloth, ஓர்வகைச்சல்லா. 3. A kind of gold-leaf, tinsel, &c., பொற்றகடு.

*இரேசகம், s. A purgation, cathartic, பேதிமருந்து. Wils. p. 709. Rechaka. 2. Respiration, emission of the breath by one nostril at a time according to the rules prescribed for ascetics See பிராணாயாமம்.

*இரேசனம், s. Purging, looseness, பேதி. Wils. p. 709. Rechana.

இரேசன், s. Garlic, வெள்ளைப்பூண்டு, Allium sativum.

இரேசி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To exhale the breath according to prescribed rules, நாசியினோர்தொளையாற்சுவாசம்விட.

*இரேசிதம், s. The circular pace of a horse See கதி and தூரகதி

இரேசுதல், v. noun. Indigestion, அசீரணம். (In Medical books)

*இரேணு, s. Fine dust, atoms, அணு; [ex ரி, to hurt.] Wils. p. 790. Ren'u.

*இரேணுகம், s. A kind of drug, ஓர்மருந்து. Wils. p. 709. Ren'uka.

*இரேதஸ், s. The seminal fluid, semen virile, விந்து. Wils. p. 710. Retus.

இரேதஸ்கலனம், s. Effusio seminis.

*இரேபதம்—இரேவதம், s. One of the eighteen works in judicial law. (See தருமநூல்.) (சது.) 2. [in கிகண்டு.] A name combined with south and north common to two of the nine divisions of the known continent. See கண்டம்.

இரேயம், s. Toddy, spirituous liquor, கள். (p.)

*இரேவதம், s. The twenty-seventh constellation, இரேவதிநாள்.

*இரேவதன், s. The father of the wife of Baladeva, பலதேவனமாமன். Wils. p. 710. Revata.

*இரேவதி, s. The twenty-seventh lunar asterism, கடைநாள். 2. The wife of Baladeva, பலதேவனமனைவி. Wils. p. 710. Revatee.

இரேவதிகொண்கன், s. Vishnu in his eighth incarnation, பலதேவன்.

இரேவு, s. (Tel. రేవు.) A landing place, port, இறங்குதுறை. 2. A custom house, ஆயத்துறை.

இரை, s. The food of birds, beasts, and other inferior animals; provender, prey, பறவைமுதலியவற்றினுணவு. 2. A bait, தூண்டிலிரை. 3. [in a low sense.] Food in general, victuals, உணவு. 4. [prov.] Food eaten, sustenance, nutriment, &c. in the system, உண்டது.

இரைகக்க, inf. To eject food by a voluntary effort—as dogs, &c.

இரைகழிய, inf. To evacuate indigested matter—as in cholera.

இரைகொடுக்க, inf. To feed cattle, fowls, &c. (in a low sense), to support, maintain.

இரைகொள்ளி, s. A gluttonous person, பெருந்தீனியான். 2. The craw or crop of birds, இரைப்பெட்டி.

இரைக்குக்கிடக்க, inf. To lie in wait for prey—as snakes.

இரைக்குடர்—இரைக்குடல்—இரைப்பை, s. The stomach, ventricle, the maw.

இரைசீரணிக்க, inf. To digest food.

இரைதேட, inf. To gather food—as birds, to go in quest of prey, &c.

இரைதேற, inf. To remain undigested or entire—as food in the stomach.

இரைப்பற்று, s. [prov.] Indigested food lodged in the system, indigestion, செரியாதது.

இரைப்பெட்டி, s. [prov.] Crop of birds, craw, maw, gizzard, பறவையாதிகளிரைப்பை.

இரைமீட்க, inf. To chew the cud—as cows, &c, அசைபோட.

இரையூட்ட, inf. To feed their young ones—as birds.

இரையெடுக்க, inf. To gather food—as birds, &c., pick up food, catch prey. 2. To chew the cud.

இரை, கிறது, ந்தது, யும், ய, v. n. To sound, make noise, ஒலிக்க. 2. To roar—as the sea, distant rain; to rush, roar or murmur—as water; to buzz—as the sound of a crowd; to make one of the sounds of snakes, to buzz—as white ants; to wamble—as the bowels; howl or whistle—as the wind; to fizz—as the burning rocket; to sound—as the flying of birds; to din—as frogs, grasshoppers, &c., after rain, to whiz, கடல்முதலியனவொலிக்க.

இரை, v. noun. Sound in general, roar, hum, &c., ஒலி. (p.)

இரை, க்கிறேன், இரைத்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To sound, ஒலிக்க. 2. To roar, rush, chirp, &c.—as இரைய. 3. To pant, palpitate—as with running; to breathe hard, wheeze—as an asthmatic, இரைப்புண்டாக. 4. [prov.] To puff up, swell—as the body sometimes does after the use of sulphur, வீங்க.

அவனுக்கிரைக்கிறது. He pants or breathes short.

இரைப்பு, v. noun. Fizzing, buzzing, hissing, இரைச்சல். 2. Hard breathing, wheezing, panting, shortness of breath, ஓர்நோய்.

இரைப்பெலி, s. A kind of rat whose bite causes shortness of breath.

இரைச்சல், s. Sound, noise, ஒலி. 2. Hurly-burly, buzz, hum, rushing, hubbub, uproar, wambling, continued murmur, chirp, din, whiz, பலவறநிலொலி.

இரைச்சலெடுக்க, inf. To sound, buzz, rush, roar, &c., இரைய

இரைத்து, s. The இண்டு shrub, Mimosa, L.

இரௌத்தர், s. (Hin.) Troopers, குதிரைச்சேவகர் 2. A class of moormen, சோனகர்.

*இரௌத்திரம், s. Wrath, hostility, ferocity, warlike fury, பெருங்கோபம். 2. Fury as a sentiment exhibited in poetic description. See இரசம். Wils. p. 712. ROUDRA.

இரௌத்திராகாரம், s. A warlike or ferocious appearance.

*இரௌத்திரி, s. The fifty-fourth year of the Hindu cycle, ஓர்வருடம். See வருடம்.

*இரௌரவம், s. Hell, one of the divisions of Naraka or Tartarus, நரகம். Wils. p. 713. ROURAVA. 2. One of the twenty-eight Agamas, சிவாகமங்களிலொன்று (p.)

இலகடம், s. A seat or canopy to be placed on the back of an elephant, யானை மேற்றவிசு. (p.)

இலகம், s. A medicinal plant, ஊமத்தை, Datura, L.

இலகரி—இலகிரி, s. Frenzy, enthusiasm, temporary delirium from the use of intoxicating liquors or drugs, inebriation, வெறி. 2. Excessive or intoxicating joy, love, &c., மகிழ்ச்சி; [ex லகிரி, wave.] 3. (fig.) Intoxicating liquor, மது. 4. (fig.) A book, நூல்.

இலகாம்—இலகான், s. (Hin.) A horse's bit, கடிவாளம்.

*இலகிமா, s. Excessive or infinite lightness—one of the superhuman faculties. (See சித்தி.) 2. Levity, the quality of lightness, கனமின்மையாகுகை. Wils. p. 714. LAG'HIMAN.

*இலகு, s. Lightness, levity, lightness of a substance—as of cotton, feathers, &c., what is easy of attainment, இலேசு. Wils. p. 714. LAG'HU. 2. (p.) Minuteness, fineness, நுண்மை. 3. Mark or a mode of time in music, காலதசப்பிரமாணத்திலொன்று. 4. [as அகில்.] A superior sandal tree, agallochum. 5. Ease, respite, intermission, cessation, remission, laxity, relief, mitigation, alleviation, தணிவு. 6. A short vowel, குற்றெழுத்து.

இலகுத்துவம், s. The quality of இலகு.

இலகுவாக்க, inf. To make easy, to facilitate.

இலகுவாய்ச்செய்ய, inf. To do with facility.

இலகுவாய்ப்போக, inf. To recover.

இலகுவாய்ப்பாய, inf. To leap, tumble.

இலகுவாய்முடிக்க, inf. To accomplish an undertaking with ease.

இலகு, கிறது, இலகினது, ம், இலக, v. n. To shine, glisten, glitter, twinkle, emit rays, ஒளிசெய்ய. (p.)

*இலகுசம் s. A species of bread-fruit-tree, ஈரப்பலா, Artocarpus lacucha, L. Wils. p. 713. LAKUCHA.

இலக்கணம்—இலட்சணம், s. A mark or spot, அடையாளம். 2. Quality, property; inherent, natural or distinguishing characteristics, good or estimable qualities, இயல்பு 3. Appropriate or required properties or perfections—as of the deity, அசாதாரணதருமம். 4. Compound parts, qualities or members, உறுப்புகள். 5. Elegance, symmetry, being well proportioned or formed, comeliness, decency, beauty, சிறப்பு. 6. Philology, grammar, இலக்கியநூலினைமை, embracing five parts, பஞ்சலக்கணம்; viz 1. எழுத்திலக்கணம், orthography or the nature and powers of letters with the changes that occur in the construction and combination of words. 2. சொல்லிலக்கணம், etymology or the nature, properties and use of words. 3 பொருளிலக்கணம், properties of things, (1. அகப்பொருள். 2. புறப்பொருள்.) 4. யாப்பிலக்கணம், prosody. 5. அணியிலக்கணம், rhetoric.

இலக்கணச்சாட்சி, s. Grammatical authority.

இலக்கணச்சிதைவு, s. The change of a word from its original form, including syncope, elision, augmentation, &c., grammatical anomaly, இலக்கணவழு

இலக்கணச்சுழி, s. A lucky curve or curvature in the lines of the body, in the hair of horses, &c, நற்சுழி.

இலக்கணச்சொல், s. Proper words or words in their natural state—the first of the six classes. See வழக்கு.

இலக்கணநூல், s. Grammar, a treatise on grammar or philology.

இலக்கணப்போலி, s. Words resembling இலக்கணச்சொல்—being compound words with the natural order reserved, words usual but not elegant. See வழக்கு.

இலக்கணவழக்கு, s. The grammatical use of a word, அறுவகைவழக்கிலொன்று.

இலக்கணவழு, s. A deviation from grammatical rule, a solecism.

இலக்கணவிலக்கியம், s. Grammatical works and classical writings as cognate branches of learning—distinguished from others.

இலக்கணவிளக்கம், s. A work on Tamil grammar, இயற்றமிழ்நூலிலொன்று.

இலக்கணவிளக்கச்சூறாவளி, s. A treatise on Tamil grammar written in confutation of the above.

இலக்கணி, s. A grammarian, இயற்றமிழறிஞன்.

*இலக்கணை, s. Poetic license, an allowed deviation from rule in the use of language, இயற்பொருளினசம்பந்தமையுணர்த்துவது. 2. A figurative word or phrase; it embraces three kinds; viz.. 1. விட்டவிலக்கணை, this may be metaphor, personification or otherwise—as in ascribing the power, actions, &c. of animate beings to inanimate—as, மச்சக்கூப்பிடுகிறது, the house (people of the house) calls. 2. விடாதவிலக்கணை, a metonymy—as, புளிதின்றான், he has eaten tamarind; i. e. its fruit. 3 விட்டுவிடாதவிலக்கணை, a kind of paradox being in one view forced and unnatural—as சூரியனிருளைப்பருகிறது, the rising sun devoured the darkness; i. e. dispelled it.

இலக்கம், s. Coruscation, brightness, illumination, splendor, இலக்கம

*இலக்கம், s. A lac or one-hundred-thousand, நூறாயிரம். 2. A mark, an object of aim, குறி. Wils. p. 713. LAKSHA. 3. A number, எண். 4. A figure, numerical figure, எண்குறி.

இலக்கமடைக்க, inf. To enclose numbers in squares in such a way that if added in any way the amount shall be the same—used for astrological and magical purposes.

இலக்கமிட, inf. To write numbers, இலக்கமெழுத. 2. To count, reckon, compute, கணக்குப்பார்க்க.

இலக்கர், s. Cloth, சீலை. 2. (Rott.) A rag, a piece of cloth, கந்தை.

இலக்காரம், s. Cloth, சீலை. (p.)

*இலக்கியம், s. A mark or butt, குறி. Wils. p. 714. LAKSHYAN. 2. (p.) Example from classical writings to illustrate grammatical rules and to show the authority of words or any special usage, உதாரணம். 3. Classical writings according to the usages of which grammatical rules are formed, any ancient classical work or usage, சான்றோர்செய்யுள்.

இலக்கியங்காட்ட, inf. To quote examples from literary or historical works.

*இலக்கினம், s. [in astrology.] The rising of a sign above the horizon, the oblique ascension or the divisions of the equator which rise in succession with each sign in an oblique sphere—also defined as the arc of the equator which passes the meridian in the same time with each sign of the ecliptic, இராசிகளினுதயம். 2. The right ascension of the rising point of the ecliptic at any given time. Wils. p. 714. LUGNA.

இலக்கினசடுவருக்கம், s. A division of the rising sign for calculating nativities embracing six things, 1. இலக்கினம், the rising sign. 2. கடாசுவெல்லு, a division of the sign into two equal parts. 3. திரேக்காணம், a division of the sign into three parts 4. நவாம்சம், a division of the sign into nine parts 5. துவாதசாம்சம், a division of it into twelve parts. 6. கோட்டகம், a division of it into thirty parts.

இலக்கு, s. A mark, butt, object of aim, குறி. 2. An equal, that which is in opposition as a rival, a competitor, an opponent, the opposite party in games or trials of ability or strength, எதிரி. 3. Distinguishing marks or signs, அசாதாரணதருமம். 4. Direction, course, tendency, குறிப்பு. 5. Intention, purpose, the object in view, motive, எண்ணம் 6. Means, ability, expedient, contrivance, வகை. 7. Seasonable opportunity, convenient time, சமயம் (c.) அவவிடமபோக உனக்கிலக்குசொல்லுவேன். I will give you some marks by which you may find your way there. உனக்கிவனொவிலக்கு. He is a match for you.

இலக்குப்பார்க்க, inf. To take aim, இலட்சியமபார்க்க.

இலக்குவைக்க, inf. To take aim in shooting. 2. (fig.) To wait for opportunity—generally to do evil. 3. To act covertly through another in doing evil to any one, making him appear as the principal.

*இலக்குமணன்—இலட்சுமணன்—இலக்குவன், s. The half brother of Rama, இராமனுக்கிளையோன். Wils. p. 713. Lakshman'a.

*இலக்குமணை, s. The female of the Saras, an Indian crane, சாரசபட்சியின்பேடு. Wils. p. 713. Lukshman'a.

*இலக்குமி—இலட்சுமி, s. Lukshmi the goddess, wife of Vishnu, திருமகள். 2 (fig.) Fortune, செல்வம். Wils p 713. Lakshmee.—Note Eight Lukshmis are enumerated; 1. தனலட்சுமி the goddess of wealth. 2 தானியலட்சுமி, goddess of the various kinds of grain 3 தைரியலட்சுமி, goddess of courage 4. சௌரியலட்சுமி or வீரலட்சுமி, goddess of bravery. 5 வித்தியாலட்சுமி, goddess of science or knowledge 6 கீர்த்திலட்சுமி, goddess of fame. 7 விசயலட்சுமி, goddess of victory or success. 8 இராச்சியலட்சுமி, goddess of the kingdom.

இலங்கர், s. (Hin.) Anchor, நங்கூரம்.
இலங்கர்பாய்கிறது. The anchor holds fast.
இலங்கர்போட, inf. To cast anchor, to anchor.

*இலங்கனம், s. Fasting, abstinence—voluntary or prescribed, உணவொழிக்கை 2. Leaping, springing, passing over, தாண்டுகை 3. Violation of moral and religious rules, விதிகடக்கை; [e.x லங், to go, to fast.] Wils. p. 715. Lunghana.
சமுத்திரலங்கனஞ்செய்தவன். The Brahman who passes over the sea is an apostate.
இலங்கனம்போட, inf. To prescribe a fast.
மூன்றிலங்கனம், s. Three days' fasting, abstinence.

இலங்கிசார், s. (For.) [q. v.] Trouble, vexation, அலைக்கழிவு.

இலங்கு, s. A tank, குளம். (p.)

இலங்கு, கிறது, இலங்கினது, ம், இலங்க, v. n To shine, be bright, to radiate, emit rays, gleam, glitter, coruscate, glisten, ஒளிசெய்ய.
இலங்குபொழுது, s. [prov.] The glimmering sun as it shines when setting.

*இலங்கை, s. An inlet or island, an inlet formed in a river, ஆற்றிடைக்குறை. (p.) 2. The island of Lunka or Ceylon, இலங்காபுரி. 3. The fort of Ravana supposed to have been south east of Trincomalie and swallowed up by the sea, இராவணனூர். Wils. p. 714. Lunka.
இலங்காபுரி, s. Kandy, the former capital of Ceylon, இராவணனகரம்.

*இலங்கோடு, s. A girdle of ascetics, கீளுடை. (c.)

*இலசுனம், s. Garlic, வெள்ளைப்பூண்டு. Wils. p. 718. Lashuna. 2. A white speck or flaw in a gem, மணியினகுற்றத்திலொன்று.

*இலச்சினை, s. A sign, குறி. 2. A finger-ring with a seal on it, a signet, முத்திரைமோதிரம். (p.)
பெயரிலச்சினையுகந்திட்டு. Engraving (on the rock) his signature. (திருவி)

*இலச்சை, s. Shame, வெட்கம். 2. Bashfulness, coyness, shyness, modesty, a sense of honor, கூச்சம். Wils. p. 715. Lujja. 3. Disgrace, அவமதிப்பு. 4. Trouble, annoyance, teasing, தொந்தரவு. (c.)

இலச்சைகெடுக்க, inf. To put to shame or to the blush.
இலச்சைக்கேடு, s. Shamelessness, impudence, want of modesty or decency 2 Disgrace, ignominy.
இலச்சைபண்ண, inf. To trouble, importune.
இலச்சைப்பட, inf. To be modest, bashful.
இலச்சையானகாரியம், s. A shameful or disgraceful action.

இலஞ்சம், s. (Tel. లంచము.) A bribe, கைக்கூலி.
இலஞ்சம்வாங்கி, s. One who takes bribes.
கைலஞ்சம், s. A bribe paid in hand, a petty bribe.

இலஞ்சி, s. A natural or artificial tank, குளம். 2. A lake for irrigation, ஏரி 3. The navel, கொப்பூழ் 4 A flower-tree—the மகிழமரம் 5. The புன்கு tree. 6 Disposition, temper, quality, குணம் 7. A rat-snake, சாரைப்பாம்பு. 8. A wall; மதில். (p)

*இலட்சம், s. A hundred-thousand, a lac, நூறுயிரம். See இலக்கம். Wils. p. 713. Laksha.
இலட்சப்பிரபு, s. A man of great opulence, (lit) a man worth a lac
இலட்சாதிகாரி—இலட்சாதிபதி, s. A rich prince, (lit.) lord of a lac.
இலட்சாதிலட்சம், s. Lacs upon lacs, vast numbers or quantities.

*இலட்சியம், s. A mark or butt, குறி. Wils p. 714. Lakshya. 2. That which is an equal or a match, a rival, competitor, எதிர். (See இலக்கியம்.) 3. Respect, esteem, மதிப்பு.
அவனெனக்கிலட்சியமில்லை. I have no regard for him.
இலட்சியஞ்செய்ய, inf. To pay respect, to esteem.

*இலட்சுமணம், s. A kind of plant, தாளி, Convolvulus, L.

*இலட்டுகம், s. A conical rice-flour cake, sweet cake or ball. (See மோதகம்.) Wils. p. 715. Ludd'huka. 2. A large, flat cake, தோசை. 3. Meal-cakes in general, அப்பவர்க்கம் (p.)—Note. The round sweet-cake is often called இலட்டு.

இலணை, s. The அரசு tree, Ficus, L.

இலண்டம், s. The dung of elephants, யானையிலத்தி. (p.)

இலண்டு, s. Stubbornness, contumacy, முரட்டுத்தனம்.
இலண்டன், s. (fem. இலண்டி.) a stubborn, untractable person or animal, முரடன்.
இலண்டிக்குதிரை, s. An untractable horse. (c.)

*இலதை, s. A creeper, a running plant, படர்கொடி. Wils. p. 716. Lata.

இலத்தி, s. [vul.] The dung of elephants, horses, camels and asses, குதிரைமுதலியவற்றினிலத்தி.

இலந்தை, s. A thorny tree yielding a small fruit like the mulberry, the jujuba, இரமரம், Ziziphus jujuba, L. 2. (p.) A tank, குளம்.

இலந்தைத்தம்பலம், s. An excrescence in the bark of the இலந்தை tree caused by insects.
இலந்தைப்பழம், s. It's fruit.
கொடியிலந்தை, s. The name of a spreading shrub, Ziziphus racemosus.
நரியிலந்தை, s. Another species.
நிலவிலந்தை, s. A plant.

*இலபனம், s. The mouth, வாய். (Anat.) Wils. p. 716. Lapana.

இலபி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க. (used principally in the neuter) To be gained, got, obtained, to accrue, to succeed, come to a successful issue, கைகூட. 2. To happen, befall, நேரிட. (c)
இப்படிநமக்கிலபித்தது. This is what we have gotten as the result or accomplishment of destiny.
இலபிதம், s. Gain, profit, the thing gained, gotten, obtained or experienced, சித்தி.
இலபிப்பு, v. noun. Profit, gain. 2. Happening.

*இலப்தம், s. Quotient, பாகிதம். Wils. p 716. Labd'ha. 2. Gain, acquisition, that which is obtained, கிடைத்தது.

*இலம்பகம், s. A chapter or section in works of history or mythology, அத்தியாயம். Wils p 717. Lumbaka. 2. A garland or chain (ornamental) மாலை. 3. A chain for the forehead of women, நுதலணிமாலை. (p)

இலம்படை, s. Distress, affliction, இடுக்கண். 2 Poverty, தரித்திரம். (p.)

*இலம்பம்—இலம்பனம், s. Any thing hanging, a pendulum, தொங்குவது 2. A garland, மாலை. 3. [in astronomy.] The complement of the latitude or arc between the pole and the zenith of a given place which is the same as the altitude of the equator, ககோளத்திறகுறுமோபாகையளவு. 4. Perpendicular, நிமிர்ட்டம். Wils. p. 716. Lumba, and 717. Lumbana.
இலம்போதரன், s. Ganesa, the large-bellied விநாயகன். (p.)

இலம்பாடி, s. A caste called Brinjaree, employed as carriers—a sort of wanderers like gipsies, நாசதி.

இலம்பாடு, s. Poverty, தரித்திரம். 2. Want, destitution, the absence of a thing, இல்லாமை. (p.)
இலம்பாட்டார், s. The poor, தரித்திரர்.
இலம்பாட்டார்கல்வி. The learning of the poor. (நீதிநெறி.)

*இலம்பிகை, s. Uvula, அண்ணாக்கு. (Anat.)

*இலம்பிதம், s. Hanging, தொங்குகை. Wils. p. 717. Lumbita. 2. Right ascension, உயர்ச்சி.
இலம்பிதச்சா, s. The sign of right ascension, சூரியன்மேலிராசியின்மேலேறும்பாகவளவு.
இலம்பிதமதி, s. Moon's longitude reduced to the ecliptic, சந்திரபுடத்தைச்சூரியபாதையிற்சேர்க்குமோரளவு.

இலம்பிதவருக்கன், s. The sun in his right ascension.

இலம்பை, s. [prov. vul.] Poverty, தரித்திரம். 2. Distress, இக்கணை. 3 An undesirable, or unpropitious state, plight, predicament, துயரமானநிலை, [ex இல, neg]

இலம்பைப்பட, inf. To be distressed.

*இலயம், s. Death, destruction, சாவு. 2. Absorption, transformation, involution, reduction of one element into another—as of earth into water; water into fire, fire into air, and air into ether, அடங்குகை (See ஒடுக்கம்.) 3. Concealment, disappearance, ஒளிப்பு. 4 Dissolution, fusion, கரைவு 5 Dancing, a kind of dance, கூத்தினவிகற்பம Wils p. 717. LAYA. (p.)

இலயந்தப்பிப்போயிற்று. Destruction or loss is evaded.

இலயகாலம், s Time of destruction, end of the world.

இலயக்கியானம்—இலயைக்கியானம், s The knowledge or science of beating drums, cymbals and other instrumental accompaniments, சங்கீதசாஸ்திரஞானம

இலயஸ்தானம், s. The primitive of the evolved forms of nature, and of the transformations or assumed appearances of deity, into which they all become at last resolved, ஒடுங்குமிடம்.

இலயமாக, inf. To perish, to be destroyed.

உற்பத்திஸ்திதிலயம், s. Creation, preservation and destruction.

சீவலயம், s. Destruction of animated nature.

சீவலயமானகாரியம், s. A destructive event.

இலயி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v n. To adhere, unite, coalesce, ஒன்று. 2. To be absorbed—as a drop in water—the soul in the deity, or—as one element in another, to be resolved into, ஒடுங்க. 3. To come to destruction, to die, perish, அழிய. (p)

பூதங்களொன்றிலேயொன்றிலயிக்கும். The elements will become absorbed in each other.

*இலயை, s. One of the ten rules of time in music, தாளப்பிரமாணம்பத்திலொன்று

*இலலாடம், s. [impr. இலாடம்.] The forehead, நெற்றி, [ex லல, wish, dalliance] Wils. p. 717. LALADA.

இலலாடஸ்தானம், s. The seat of the soul when the person is awake.

இலலாடலிபி, s. Writing on the forehead, by Brahma; fate, destiny

*இலலிதை, s. One of the thirty-two tunes, இராகமுப்பத்திரண்டிலொன்று. 2. A name of Parvati, பார்வதி. (p)

*இலவங்கம், s. One of the five spices, wild cinnamon, இலவங்கமரம், Cassia 2. Clove, கராம்பு See வாசம், [ex லு, to cut.] Caryophyllus aromaticus. Wils. p. 718. LAVUNGA.

இலவங்கபத்திரி, s. The leaf of the இலவங்கம்—used medicinally, இலவங்கவிலை.

இலவங்கப்பட்டை, s. Wild cinnamon, Cassia lignea, or Cassia bark, இலவங்கப்பட்டை, Laurus cassia, L.

இலவங்கப்பூ, s. Clove, a spice, Port cravo caryophyllus aromaticus.

இலவசம், s. Gratuity, any thing obtained, or done for nothing, விலையின்றிப் பெறுவது. (c.)

இலவசமாகக்கொடுக்க, inf. To give gratuitously, freely.

இலவசமாய்வேலைசெய்ய, inf. To labor for nothing, or gratuitously.

*இலவணபஞ்சாட்சரம், s. The name of a book containing rules for jugglery or legerdemain, ஓமாந்திரிகநூல 2 A magical circle or diagram, மாந்திரீகம். (p.)

*இலவணம், s. Salt, உப்பு. 2. (p.) Saltness, உவர்ப்பு Wils. p. 719. LAVAN'A.

இலவணசமுத்திரம், s. The salt-sea. Wils p. 718. LAVAN'ASAMUTTRA.

இலவணபாஷாணம், s. One of the thirty-two kinds of prepared arsenic.

சிந்துலவணம், s. One of the twenty-five kinds of salt, sea-salt.

கடுகுதிலலவணம், s. Salt made from எள், or the rape seed.

*இலவணவித்தை, s. The science, or art of jugglery.

*இலவந்திகை, s. A machine with leathern buckets and wheel for drawing water from tanks, தண்ணீரிறைக்குமியந்திரம்.

இலவம்—இலவு, s. The silk cotton tree whose produce is used for pillows, &c, there are three kinds, இலவு, கோங்கிலவு, and முள்ளிலவு, Bombax pentandrum, L, or Eriodendron anfractuosum

இலவுகாத்தகிளிபோல. Like a parrot, awaiting the ripening of the pods of the cotton tree—a vain expectation.

இலவம்பஞ்சு, s. The cotton of the இலவு tree.

இலவம்பிசின், s. Cotton tree gum—administered in bowel complaints, இலவமரத்தின்பிசின்.

இலவம்பூ, s. It's flower.

*இலவம், s. A minute division of time, எண்களைப்பொழுது. 2 Smallness, littleness, சொற்பம். Wils. p. 718 LAVA. 3. One of the seven islands, ஏழுதீவுகளிலொன்று. 4 Worship. பூசை.

*இலவலேசம், s. That which is extremely little, மிகச்சிறிது.

இலவலேசமுமில்லை. There is nothing at all.

*இலவன், s. The elder son of Rama, இராமனுடையமூத்தமைந்தன். Wils. p. 718 LAVA. (p.)

*இலளிதம்—இலலிதம், s. Beauty, அழகு 2. Pleasingness, மாதுரியம். 3. Wanton dalliance, சரசம Wils p. 717. LALITA. 4 Courteousness, உபசாரம். 5 One of the twenty-eight Agamas, சிவாகமமிருபத்தெட்டிலொன்று. 6 One of the Hindu tunes, ஓரிராகவிகற்பம். (p.)

இலளிதபஞ்சகம், s. One of the tunes of the Hindus.

இலளிதை, s. Parvati, பார்வதி. (p.)

இலளிதைமுழங்கால்காக்க Parvati—as presiding over the region of the knee. (காசி)

இலாகரி—இலாகிரி, s. Drunkenness, வெறி. 2 Intoxication from excessive joy. See இலகிரி

இலாகிரியெடுக்க, inf. To be intoxicated.

*இலாகவம்—இலாகு, s. Facility, dexterity, agility, சாமர்த்தியம்; [ex இலகு, lightness.]

எனதிலாகவத்தைப்பார்த்தருளும். See my dexterity.

இலாகன், s. A fish, ஓர்மீன்.

இலாகுபாய்தல், v. noun. Jumping, tumbling over head and ears.

இலாகை, s. (Tel. லாகு) Way, manner, விதம்.

ஒரு இலாகையாயிருக்க, inf. To be out of humor, out of order.

ஒரு இலாகையாய்ப்பேச, inf. To speak in an extraordinary way

இலாககிரி, s. Sealing wax, செம்மெழுகு (c.)

இலாககை, s. A nit, the egg of a louse, ஈர். See இலிக்கை (லிக்ஷா.) (p)

*இலாங்கலி, s. A cocoanut tree, தென்னைமரம் 2. The red காந்தள் creeper—also called கார்த்திகைப்பூ, or November flower. 3 A plough, கலப்பை. (p)

*இலாங்கூலம், s. The hairy tail of an animal, வால், [ex லகி, to go] Wils. p. 719. LANGOOLA. (p)

இலாசடி—இலாசனை, s. (For.) [vul.] Difficulty, trouble, vexation, வருத்தம்.

இலாசடிப்பட, inf. To be perturbed, chafed, vexed.

இலாச்சம், s. [prov.] A dry measure, ஓர்தானிய அளவை. 2. A space of land, ஓர்நில அளவை.

*இலாஞ்சனம்—இலாஞ்சனை, s. A mark, sign, symbol, அடையாளம். 2 A seal, signet bearing the name or symbol of the owner, முத்திரை. 3 A name, an appellation, பெயர். Wils p. 719. LANCHANA. 4. Fame, markworthiness, கீர்த்தி.

இலாஞ்சனைக்குலைச்சல், s. Disrepute, want of reputation.

இலாஞ்சனைபண்ண, inf. To honor, esteem.

இலாஞ்சனையுள்ளவன், s. A remarkable, noted or famous person.

இலாஞ்சி, s. Cardamom, ஏலம்—as ஆஞ்சி, Elettaria cardamomum. (p.)

*இலாடம், s. The name of a country, the upper part of the Deccan, தேசமைம்பத்தாறிலொன்று 2 [prop. இலலாடம்.] The forehead, நெற்றி. Wils. p. 719. LADA.

இலாடசங்கிலி, s. A kind of curious chain carried as a curiosity or amusement, worn by itinerant mendicants of the இலாடம் country, ஓர்சங்கிலி.

இலாடசன்னியாசி, s. A monk, or mendicant of that country.

இலாடபாஷை, s. The dialect, or language of that country.

இலாடர், s. Natives of that country.

இலாடம், s. (Tel. లాడము.) A horse's shoe, குதிரைக்குளம்பிலிணைக்கும்இரும்பு. 2. A tamarind tree, புளியமரம்.

இலாடங்கட்ட—இலாடந்தைக்க, inf. To shoe a horse or an ox.

இலாடசிந்தூரம், s. A red powder calcined from a horse's shoe.

இலாடன்பருத்தி, s. A cotton shrub, நாமெசடி, Gossipium.

*இலாபம், s. Gain, profit, advantage. ஆதாயம். Wils p 719. LAB'HA. 2. [vul] Premium, வட்டம்.—Note This word is used as an auspicious term in measuring, &c, instead of the number one; [ex இலபி, which see]

முதலுமிலாபமுந்தருவேன். I will give you the principal and the profit.

இலாபங்காண, inf. To gain profit in trade, &c.

இலாபசேதம்—இலாபலோபம், inf. Profit and loss.

இலாபமற்றுப்போக, inf. To lose, to be deprived of profit.

இலாபம்பலிக்க, inf. To become profitable, available.

இலாபாதேவி—இலாவாதேவி—இலேவாதேவி, s. (Hin.) Barter, exchange—also buying and selling, கொடுக்கல்வாங்கல்.

*இலாமச்சை—இலாமிச்சை, s. A species of grass with a fragrant root—the cuscus, விழல். Andropogon muricatum. Wils p 719. LAMAJJAKA (c.)

இலாமிச்சமவேர், s. It's fragrant root

இலாயம், s. A stable, குதிரைச்சாலை.

*இலாலனம்—இலாலை, s. Fondling, caressing, coaxing a child, a wife, &c., சுசுருசெய்கை; [ex லல, to support.]

*இலாலி, s. Wheedling, coaxing, fondling, சுஞ்செய்கை. 2 A seducer, கற்பழிப்போன். Wils. p. 719. LALEE. See Lalin.

இலாலி, s. (Tel. లాలి.) Praises, compliments, congratulations pronounced before a king, an idol, also in marriage processions, தோத்திரம். 2. A poem consisting of verses to be sung on such occasions, மங்கலப்பாட்டு.

இலாவணம், s. (Tel. లావణము.) [prov.] A catalogue, a list of recruits, a list of the names of sepoys in an army, பெயர்ப்பதிப்பு.

இலாவணமெழுத, inf. To enroll recruits.

*இலாவணியம், s. Great beauty, comeliness, gracefulness, அழகு. Wils. p. 720. LAVAN'YA.

*இலாவிருதம்—இளாவிருதம், s. One of the nine Varushas or divisions of the known world, the central division, நவகண்டத்தொன்று.

*இலிகி, s. Writing, painting, making lines, எழுதுகை. Wils. p. 720. LIKHIT. 2. A letter, எழுத்து

*இலிகிதம், s. Written books, manuscripts, எழுதியபுத்தகம். 2. The art of writing, penmanship, chirography—one of the sixty-four கலைஞானம்; [ex லிகி, to write.]

*இலிகுசம், s. The lime tree, எலுமிச்சமரம். (p.)

*இலிங்கம், s. A sign, mark, token, symbol, அடையாளம் 2. The penis ஆண்குறி 3 The phallus or linga—a representation of the membra viri et mulieris used in temples as an object of worship, and regarded as deity under this emblem. It is also made of gold or silver and worn in a casket on the arm, the breast, or some other part of the body, as an amulet and as an object of veneration and worship In both these cases it represents both sexes in conjunction, being emblematical of Siva and Sacti, or the male and female energies of the deity, சிவலிங்கம் In the Agama philosophy three lingas are mentioned; viz. 1 Streelinga (ஸ்திரிலிங்கம்) the same as விந்து—the female linga common to male and female—including in both sexes the organs for secreting and containing the seminal fluid. 2 Purshalinga (புருடலிங்கம்) same as நாதம் (Natha) male linga, also common to both sexes, including in both sexes the genital organs for transmitting and combining the two productions essential to generation. 3 Napunchakalinga, (நபுஞ்சகம்) same as அலி, Ali or Alilinga, the neuter or rather hermaphrodite linga, being the physiological foundation of the other two, both as to their organization and functions. The image linga often bears this name; these three are distinguished by the terms அவன், அவள், அது They are physiological and are found in such works as தத்துவக்கட்டளை, &c There is another class of lingas called பஞ்சலிங்கம், the five lingas, popularly represented as deity under the emblems of the five elements, and worshipped in as many celebrated temples, viz.. பிருதிவிலிங்கம், earth-linga, worshipped at Canjeevara—அப்புலிங்கம், water-linga, worshipped at Tiruvanaicka—தேயுலிங்கம், fire linga, worshipped at Tiruvannamalay—வாயுலிங்கம், air-linga, worshipped at Tirukalatti—ஆகாயலிங்கம், ether-linga, worshipped at Sethumbaram. These are properly of a metaphysical or mystical character and belong to the *arcana* of Hinduism. The above designations are for popular use and are given from their physiological connection with the five bodies or casements of the soul, whose natural bases are the elements. earth, water, fire, air and ether, respectively. Among the initiated, the following are the terms employed, viz.. 1. ஸ்திரீலிங்கம், Streelinga—this is properly the organ entire—male and female with its functions; it is a figure (உருபம்) the only one of the five to which form is ascribed. There is but one image, the representation of this The சரியை course of worship, i. e. the popular puranic course belongs to this. 2. புல்லிங்கம், this is defined to be உணர்வு; the course here is that of instruction and perception as to the action of the instrument, &c. To this belongs the கிரியை course of worship, the second great stage. 3. நபுஞ்சகலிங்கம், this is the stage of darkness, of neutrality, called the stage of darkness and doubt, and, as a course of worship, is included in the succeeding one. 4. பரமலிங்கம், this comes under the dominion of மகேச்சுரன், the concealer, and is called மறைப்பு; the course here is that of யோகம், the third great stage. 5. மகாலிங்கம், this is தெளிவு, the course of ஞானம், the last stage which exempts from births, and secures absorption in the supreme essence. Wils. p. 720. LINGA.

இலிங்ககோளம், s. Glans penis. (Anat)

இலிங்கங்கட்டி—இலிங்கதாரி, s. One who wears the linga.

இலிங்கசங்கமம், s. Symbols of the sexes united—probably a personification of the active energy of the deity and of matter, represented in metal, &c, or formed in the mind as objects of contemplation and worship.

இலிங்ககுலை, s. A kind of venereal disease.

இலிங்கபுடோல், s. The ஐவிரலி creeper, Bryonia, L.

இலிங்கபுராணம், s. One of the eighteen Puranas, புராணம்பதினெட்டிலொன்று

இலிங்கப்புற்று, s. A kind of venereal disease.

இலிங்கரோகம், s. The venereal disease, ஆண்குறியில்வருநோய்புண்.

இலிங்கா—இலிங்கிகள், s. Ascetics, Rishis who wear the Linga, சைவதவப்பேர்.

இலிங்கி, s. An ascetic 2. A worshipper of Siva, under the phallic emblem. 3. A hypocrite, a pretended devotee.

ஸ்படிகலிங்கம், s. A linga made of quartz.

பாணலிங்கம், s. A stone in the form of a linga—found in the river Nurbudda.

பிரசாதலிங்கம், s. What is dedicated to Siva.

பார்த்திபலிங்கம், s. Any thing assumed as an emblem of linga, and worshipped.

சயம்புலிங்கம், s. A linga supposed to be self-existent.

சங்கமலிங்கம், s. A man of the Changama sect.

குருலிங்கம், s. A spiritual father, a confessor.

இலிங்கம், s. Vermillion—as சாதிலிங்கம்.

இலிங்கக்கட்டு, s. A preparation of vermillion—used for medicinal purposes; cinnabar.

இலிங்கபற்பம், s. The powder or ashes of cinnabar—used medicinally.

இலிங்கமெழுகு, s. A medicine prepared from cinnabar, ஓர்மருந்து.

*இலிபி, s. Writing, letters, characters, painting, drawing, எழுத்து. Wils. p. 721. LIPI. 2. Destiny, fate—as written in the head, விதி.

*இலிபி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To write, delineate, draw, எழுத.

இலிர், க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To sprout, germinate, தளிர்க்க. 2. To stand erect- hair with extatic joy or love; also with anger, cold, &c. See சிலிர். (p.)

*இலீக்கை, s. A nit, the egg of a louse, or a young louse, ஈமூ ஈர்—ஈர்; [ex லக்ஷ், to mark.] Wils. p. 721. LEEKA or LEEKSHA.

*இலீலை, s. Play, sport, விளையாட்டு. 2 Amorous, wanton sport, சரசம் 3. Feminine actions proceeding from, or exciting to love, மகளிர்மோகவிளையாடல் 4 Personation, imitation of another, பாவனைகாட்டுகை. 5. Jesting, பரிகாசம். 6. Coition, புணர்ச்சி; [ex லீ, to embrace, et லா, to get.] Wils. p. 721. LEELA.

இலீலாவதி, s. A wanton or sportful woman.

இலீலாவிநோதம், s. Diversions, pastime.

மோகலீலை—சுரதலீலை, s. Lascivious behavior.

கிருஷ்ணலீலை, s. A treatise on the amorous play of Krishna.

மகாத்துமாக்களுடையலீலை, s. The enthusiastic religious frenzy, superhuman exploits, &c. of Rishis, or other exalted human beings, ஆனந்தலீலை.

ஈசுரலீலை, s. Play or exploits of Siva.

பாலலீலை, s. Children's play.

இலுதை, s. A squirrel, அணில். (p)

இலுப்பை, s. [prop. இருப்பை] Long-leaved Bassia, Illoopy, நாமம், Bassia longifolia.

ஆலையில்லாவூருக்கு இலுப்பைப்பூச்சருக்கரை ... Where there is no sugar-press, the flower of the Illoopy will pass for sugar; i. e. the want of delicacies should make one content with common food.

இலுப்பெண்ணெய், s. The oil of the இலுப்பை seeds.

இலுப்பைக்கசடு, s. Sediment of Illoopy oil.

இலுப்பைக்கட்டி—இலுப்பைப்பிண்ணாக்கு, s. Illoopy nuts compressed into small cakes.

இலுப்பைக்கொட்டை, s. The seeds of இலுப்பை tree.

இலுப்பைப்பருப்பு, s. It's kernel.

*இலேககன், s. A writer, clerk, copyist, a scribe, an amanuensis, எழுதுவோன். Wils. p. 722. LEKHAKHA.

*இலேகர், s. The gods, தேவர். Wils. p. 722. LEKHA.

*இலேகனம், s. Writing, எழுத்து, Wils. p. 722. LEKHANA.

*இலேகனி—இலேகினி, s. A style, pen, pencil, a point-brush, எழுத்தாணி, [ex லிக, to write.] Wils. p 723. LEKINEE.

*இலேகை, s. A letter, எழுத்து. 2. Delineation, painting, drawing, சித்திரம். Wils. p 722. LEKHA.

*இலேகியம், s. [com. இலேகம்] Licking, நக்குகை. 2. A lambative, an electuary or medicine to be taken up with the tongue, பாகசக்கிலேகியமருந்து. Wils. p. 722. LEHYA.

*இலேசம், s. Smallness, minuteness, subtilty, any thing small, சொற்பம். 2. (p.) Lightness, any thing light, இலேசு. Wils. p. 720. LESHA. 3. A moment, an indivisible or minute portion of time, காலவிரைவு. 4. A figure in rhetoric, நாணி. See அலங்காரம்.

இலேசமுமில்லை. Not in the least, not at all.

இலேசு, s. Smallness, minuteness, சொற்பம் 2. Lightness in weight or moral character, buoyancy, கனமின்மை 3. Easiness of attainment, that which is not difficult, எளிது 4 Weakness, feebleness, பலவீனம்—as இலேசானபொறுப்பு, a feeble prop or support. 5. [in grammatical rules] Short, comprehensive words including further particulars, மிகுபடுக்கிளவி—as மன, பிற, தெற், &c

சொல்லுகிறதுஇலேசுசெய்வதுவருவதரிது. It is easy to profess, but difficult to perform.

இலேசுணம், s. Orpiment, அரிதாரம். (M. Dic.)

இலேந்து—இலேவுந்து, s. Common salt in masses, கல்லுப்பு. (M. Dic.)

இலேபம், s. Long pepper—as வால்மிளகு, Piper cubeba.

*இலேபனம், s. Medicine for smearing, a plaster, an ointment, பூச்சுமருந்து. 2. Fragrant ointments, வாசனைத்தைலம். 3. An aphrodisiac ointment for exciting venery, தாதுவிருத்திக்குப்பூசுமருந்து Wils. p. 723. LAPANA. 4. Erectio penis, copulation, புணர்ச்சி

இலேபனமில்லாதவன், s. A man who is impotent, incapable of propagation.

இலேம்புகம், s. The நிலக்கடம்பு plant, Justicia, L. (M Dic.)

இலை, s. A vegetable leaf, foliage, அடை. 2. (p) Miserly character, உலோபத்தனம். 3 Betel-leaf, வெற்றிலை.

இலைகிள்ள, inf. To cut or nip leaves in different figures with the nails—an amusement of women. See கைத்தொழில்

இலைக்கதவு, s. [vul.] A venetian door, or window.

இலைக்கலம், s. Leaves stitched together and used as plates. (p)

இலைக்கள்ளி, s. A medicinal plant, Euphorbia nerifolia, L. See கள்ளி.

இலைக்கறி, s. Herbs or leaves fit for food, அடகு.

இலைக்காம்பு, s. Stalk of a leaf.

இலைக்கிளி, s. A grasshopper with leaf-like wings. See கிளி.

இலைக்குறடு, s. A goldsmith's tongs. See குறடு.

இலைக்கொடி, s. The betel-creeper, வெற்றிலைக்கொடி, Piper betel.

இலைக்கொழுக்கட்டை, s. A kind of thin pastry like a leaf. See கொழுக்கட்டை

இலைதைக்க, inf. To stitch leaves together to be used instead of plates.

இலைத்திரி, s. A roll of leaf inserted in the perforation of the ear to cure the sore occasioned by piercing.

இலைநரம்பு, s. The fibre of a leaf.

இலைபறிக்க, inf. To pluck off leaves.

இலைப்பாசி, s. A kind of plant. See பாசி

இலைப்பொல்லம், s. [prov.] Sewing leaves together, இலைதைக்கை. 2 A piece of leaf, commonly plantain, to eat from, வாழையிலைத்துண்டு.

இலைமூக்கரிகத்தி, s. A kind of knife for cutting the stem of the betel-leaf, வெற்றிலைக்காம்பரிகத்தி.

இலையறுக்க, inf. To cut off leaves.

இலையுதிர்வு, s. The fall of leaves, இலைவிழுகை. 2. An ancient forest, முதுகாடு.

இலைவாணிகம்—இலைவாணிபம், s Cultivation of, and trade in vegetables.

இலைவாணியர், s. Sellers of betel-leaf, vegetables, &c.—one of the eighteen குடிமக்கள்.

இலைத்தல்—இலையிலைத்தல், v noun. [prov] Being tasteless—as unseasoned food, or as vegetable curry, by being kept too long, சுவைகுறைதல். 2 Losing its taste—as the mouth in sickness, வாய் அரோசிகிதல். 3. Growing green, பசுமைநிறமாதல்.

*இலைங்கம், s. The இலிங்கபுராணம். (p)

இலையான், s. [prov.] A fly, ஈ.

*இலௌகிகம், s. Mundanity, secularity, worldliness, what prevails among men, உலகசம்பந்தம் 2. Secularity or worldliness—as opposed to ஞானம், spirituality; [ex லோக, world] Wils. p. 725. LOWKIKA or LOWKEEKA.

இலௌகிகதந்திரம், s Skill in transacting the ordinary affairs of life.

இலௌகிகதருமம், s. The customs or fashions of the world.

இலௌகிகந்தெரியாதவன், s. A person unacquainted with the world.

இல், s. A place, இடம். 2. A house, home, வீடு. 3. (fig.) Domestic life. (See இல்லறம் and இல்வாழ்க்கை.) 4. Constellation or zodiacal sign, இராசி. 5. A wife, மனைவி. 6. A lady, தலைவி. (p) 7. A form of the seventh case, or local ablative, ஏழனுருபு—as வீட்டிலிருந்தான், he was at home

இல்லடை, s. Any thing lodged in a house for security, அடைக்கலப்பொருள். 2. (p.) A deposit, பண்டசாலை.

இல்லடைகொடுத்தல், v. noun. Entrusting a thing to the custody of another.

இல்லடைக்கலம், s. The act of depositing, taking refuge in a house, வீட்டிலடைக்கலமாகவைக்கை. 2. A refugee, அடைக்கலமடைந்தவன். 3. [prov] A deposit, பண்டசாலை.

இல்லவன்—இல்லான்—இல்லோன், s (fem. இல்லவள்—இல்லாள்) A husband, கணவன் 2. The head of a house, தலைவன். (p.)

இல்லறம், s. Domestic life, domesticity. 2. Duties of the householder. 3. Conjugal virtues and deeds of hospitality performed by the householder. 4 The state and rules of domestic order—as distinguished from the other three conditions of man, viz : 1. The bachelor or student. 2. The anchorite. 3. The mendicant. See ஆச்சிரமம், அறம், and துறவறம்.

இல்லாச்சிரமம், s. The second of the four orders. See ஆச்சிரமம்.

இல்லாண்முல்லை, *s.* [*in love poetry.*] The lament of a warrior's mistress on account of his absence in the camp, புறப்பொருட்டுறையுளொன்று. (*p.*)

இல்லிடம், *s.* Dwelling, abode, வீடு. 2. Breadth, அகலம்.

இல்லுனா, *s.* Friends, மேவினர். (*p*)

இல்லொழுக்கம், *s.* The practice of the household duties, or the duties of the householder. 2 The state of the second order or householder. See ஆச்சிரமம்.

இல்வாழ்க்கை, *s.* Domestic life, household enjoyment. மனைவாழ்க்கை. 2 The practice of the duties of the householder, or second order. See ஆச்சிரமம்.

இல்வாழ்பேய், *s.* A wife who neglects domestic duties, கடைமனைவி

இல்வாழ்வான், *s.* A man who practises the duties of the second order —the householder See ஆச்சிரமம்

இல்வாழ்வு, *s.* Household life, domestic felicity, மனைவாழ்க்கை 2. The practice of the household duties. See ஆச்சிரமம்.

இற்செறித்தல்—இற்செறிப்பு—இற்செறிவுரைத்தல், *v noun.* [*in love poetry.*] Confining a young woman at home, not suffering her to frequent the corn-field as before, அகப்பொருட்டுறையிலொன்று. (*p*)

இற்பிறப்பு, *s.* Descent from a good family, noble extraction, illustrious birth. குடிப்பிறப்பு. (*p*)

இற்புலி, *s.* A cat, பூனை. (*p*)

இல்லல், *v noun.* The act of frequenting a house or place.

இல். Not, non-existence, death, மரணம் (*p*) 2. The root of one of the negative symbolic verbs, (see அல்) expressive of total or exclusive negation of the thing or quality—the opposite of உள். Sometimes in poetry it stands as a contraction of இல்லை.

இற்றிறமிலர். They fail not in the performance of domestic duties; [*ex* இல், house; திறம், failure, இலர், who are not.]

இல்லாவிலநெஞ்சே! O! incomparable mind; O! mind debased beyond comparison.

இலி, *s.* A person, or thing possessed of nothing.

பிறப்பிலி, *s.* He who is without birth—the Supreme Being, கடவுள். 2. Siva, சிவன். (*p.*)

இறையிலி, *s.* He who is exempt from taxes; [*ex* இறை, tribute; இல், not; இ, affix.]

இந்தநிலமிறையிலி. This field is not taxed.

இல்பொருள், *s.* An impossibility, an absurdity, இல்லாதபொருள்.

இல்பொருளுவமம்—இல்லுவமை, *s.* [*in rhetoric.*] Comparison with a thing that does not exist, உவமையணியிலொன்று—as எல்லாக்கமலத்தெழிலுந்திரண்டொன்றின் வில்லேர்புருவத்தவேலொண்கண்வாண்முகப்போலும், the beauty of the face of the damsel whose eyes resemble a lance, and brow, a bow, is equal to the aggregate beauty of all lotuses.

இல்லாதபொய், *s.* Downright lie, முழுப்பொய்.

இல்லாதவன், *neg. appel. noun.* One utterly destitute

இல்லாதும்பொல்லாதுஞ்சொல்ல, *inf* To tell lies and speak evil of one.

இல்லாமல், *ver. part* Without. இல்லாமற்போனால். If not, otherwise.

இல்லாமலிருக்க, *inf.* To be without, be wanting, be absent.

இல்லாமை, *neg. v. noun.* Absence, destitution, privation, இன்மை. 2. Poverty, want, தரித்திரம்.

இல்லார்—இல்லோர், *s.* The poor, the destitute, those who are in want, தரித்திரர்.

இல்லெனல், *v. noun.* Death, extinction, சாதல். 2. Denying, இல்லையென்றுசொல்லல்.

இல்லை, *s.* Negation, இன்மை. 2. A defective verb implying absolute negation, added to nouns, pronouns, verbs or participles. 3. Death, extinction of life, சாதல்.

இல்லையாகியவென்மகற்காண்பன். I shall see my deceased son.

இல்லையாகில—இல்லையெனில்—இல்லையென்றால். If not, or else, otherwise.

வருகிறையோ இல்லையோ? Will you come or not?

ஒருக்காலுமில்லை Never.

இதுவுமில்லை—அதுவுமில்லை—இரண்டுமில்லை Neither this nor that, neither of the two.

ஒன்றுமில்லை Nothing.

தப்புறவில்லை—பரிச்சேதமில்லை Not at all

அளவில்லை. Beyond measure, immeasurable.

இன்னதென்றில்லை It is not described what it is, no matter what.

இவ்வளவென்றில்லை. It is unascertained, not estimated, not measured.

இல்வழக்கு, *s.* Unjust lawsuit, பொய்வழக்கு.

எண்ணில்காலம், *s.* Incalculable time.

அருளிலார். *s.* Those devoid of benevolence.

இன்றி, *v. part.* from the root இல். Without.

தாமதமின்றி. Without delay.

ஒருபிரயாசமுமின்றி. Without labor, or difficulty.

பாவமின்றிநடக்கிறது அரிது. It is difficult to live without sinning.

இல். A form of the fifth case, (see இன்), ஐந்தனுருபு, which denotes. 1. Removal, withdrawal, நீக்கல். (*a*) Literally —as தமரிற்றீர்ந்தான், he has left his relations, i. e. for ascetic life. (*b*) (*fig.*) In which it expresses speciality, disparity, &c., and includes the comparative degree —as அரசரிற்பெரியர்ந்தணர், the Brahman caste is superior to the royal. 2. Similitude, ஒப்பு—as திறல்வேலுநிமிற்பூத்தகேணி A tank whose flowers resemble the points of mighty lances. 3. The bearing of a place, எல்லை—as கருவூரின்வடக்கு, north of Caroor.—*Note.* This form of the fifth case is peculiar to the poetic dialect. 4. The primitive cause, ஏது—as பொன்னிற்செய்தமுடி, a crown made of gold.

இலவம், *s.* A species of tree, தேற்றமரம் 2. A house, home, the domestic state, domestic life, வீடு. (*p.*)

இல்லி, *s.* A small hole in a vessel, utensil, tile, &c., சில்லி. 2. [*as* வாலமிளகு] Cubeb.

இல்லிக்காதன், *s.* One with a wide hollowed ear-lap.

இல்லிகுடம், *s.* A pot with a hole or flaw in it, a leaking pitcher.

இவக்காண், [*in poetry.*] Here, இங்கே. 2. All this time, இக்காலமளவும். (*p.*)

இவக்காணென்மேனிபசப்பூர்வது. Here my body has lost its fresh color.

இவண், *adv. and s.* Here, this place, the present life, இவ்விடம். (*p.*)

இவர், கிறேன், ந்தேன், வேன், இவர, *v. a and v. n.* To mount, climb, get up or upon, ஏற 2. To rise, ascend, எழும்ப 3. To desire, long for, விரும்ப. 4. To go, pass, proceed, செல்ல. 5 To conduct, நடத்த. 6. To be close, crowded, செறிய. 7. To desire excessively, பேராசைகொள்ள. (*p.*)

இவவு, *s.* [*in poetry.*] Inferiority, baseness, degradation, இழிவு

இவறு, கிறேன், இவறினேன், வேன், இவற. *v. a. and n.* To desire, long for, lust for, ஆசைகூர 2. To covet, be penurious, உலோபஞ்செய்ய. 3. To forget, be forgetful or indifferent, மறக்க. (*p.*)

இவறல்—இவறன்மை, *v. noun.* Desire, intense desire, ஆசை. 2 Covetousness, avarice, penuriousness, உலோபகுணம். 3. Forgetfulness, negligence, carelessness, மறதி. (*p.*)

இவுளி, *s.* A horse, குதிரை. (*p.*)

இவுளிமறவன், *s.* A cavalier, a horseman, a warrior, குதிரைவீரன். (*p.*)

இழ, க்கிறேன், ந்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To lose, forfeit, to be bereaved of, to suffer loss, இழந்துபோக.

இழப்பு, *v noun.* Loss, privation, forfeiture, இழந்துவிடுகை.

இழப்புணி, *s.* One who has lost a child, a husband, property, &c.

இழவு, *v. noun.* Loss, deprivation, forfeiture, bereavement, நஷ்டம். 2. Death, மரணம்.

அந்தவீட்டிலேயிழவுபட்டதுபோலிருக்கிறது...... There is affliction in that house, as if a death had occurred there.

இழவுகாத்தல், *v. noun.* [*vul.*] Keeping close to the house—as mourners till after the eighth day of the funeral ceremony.

இழவுகாரன்—இழவுக்குரியவன், *s.* The chief mourner at the funeral.

இழவுகொடுக்க—இழவுக்கடிக்க, *inf.* To mourn at a funeral, to condole with, to bewail the dead—as women do, beating their breasts, &c.

அப்படிச்செய்துபோட்டு அவனோடே இழவுகொடுக்கிறதார்? Who will expose himself to be troubled by him, for doing so?

இழவுகொண்டாடுதல், *v. noun.* Mourning for the dead, accompanied by external gestures, lamentations, beating the breast, &c., either at the funeral, or at stated periods afterwards.

இழவுக்குப்போக, *inf.* To go to condole with.

இழவுசொல்ல, *inf.* To invite to, or notify concerning a funeral.

இழவுவிழுதல், *v. noun.* Dying—a word used in imprecations, &c.

அவனுக்கிழவுவிழ. May death fall upon him.

இழவுவினவ, *inf.* To condole with mourners, inquiring after the dead, embracing, &c.

இழவுவீடு, *s.* A house where a death has taken place.

இழவோலை, *s.* A funeral notice or invitation, a funeral letter or ola, சாவோலை.

இழி, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, *v. n.* To descend, dismount, sink, fall into, to be involved in, இறக்க. 2. To be degraded, disgraced, to degenerate, to be reduced in character, estimation, rank or circumstances, இழிவுபட. 3. To fall below mediocrity, to be inferior, to be below in comparison, தாழ.

இழிகடை, *s.* [*vul.*] The meanest, lowest, most degraded, மிகவிழிந்தது. (*Abusively.*)

அவனொரு இழிகடை. He is a low wretch.

இழிகண், *s.* Inflammation of the eyes causing the lids to droop, இழிந்தகண்.

இழிகுலத்தோர், *s.* Low caste people, இழிமக்கள்.

இழிசனர், *s.* Persons of low caste, illiterate or ill-bred people, இழிமக்கள்.

இழிசனர்வார்த்தை *s.* The vulgar dialect.

இழிசொல், *s.* Disgraceful or improper language, பழிச்சொல், of which four kinds are enumerated, viz.: 1. கோள்—குறளை, an invidious or injurious report, tale bearing, aspersion, slander, backbiting. 2. பொய்மொழி, lying, falsehood. 3. கடுஞ்சொல், harsh expressions, irritating language, scolding. 4. பயனில்சொல், nonsense, idle talk, vain expressions. 2. A vulgar word, இழிவானசொல்.

இழிஞர், *s.* Low caste people, the vulgar, the wretched, the miserable, debased, ignoble persons, சண்டாளர்.

இழிதகவு, *v. noun.* Inferiority, baseness, disgrace, degradation, meanness, இழிவு. 2. *s.* Poverty, destitution, எளிமை.

இழிதிணை, *s.* The inferior class. See திணை.

இழிந்தோர், *s.* The vulgar, the illiterate, low-bred persons, தாழ்ந்தோர்.

இழிபு, *v. noun.* Lowness, inferiority, meanness, degradation, baseness, தாழ்வு. 2. A hollow or ditch, any hole or cavity, depressions in land, பள்ளம்.

வெள்ளைக்கிழிபு, *s.* The less or minor species of வெண்பா verse.

இழிவு, *v. noun.* Inferiority, lowness in rank or character, meanness, baseness, தாழ்வு. 2. Contempt, disgrace, dishonor, ignominy, abjectness, wretchedness, abasement, நிந்தை. 3. Diminution, decrease, a diminished quantity, deficiency, குறைவு. 4. A hollow or cavity, பள்ளம். 5. Decay, ruin, destruction, கேடு. 6. Fault, blemish, deviation from rule, misdemeanor, குற்றம்.

இழிவறிந்துண்பான். One who eats knowing the advantages of a spare diet.

இழிவுபட, *inf.* To grow mean, base, vile, to deteriorate, be in disgrace, to be degraded, ஈனபட.

இழிவுபடுத்த, *inf v a.* To degrade, disgrace, deteriorate, debase, தாழ்வுபடுத்த.

இழிவுபண்ண, *inf.* To treat with contempt, நிந்தைசெய்ய.

தனதுமாபினிழிவுயர்ச்சியினறி. (Choosing a wife) from a family neither above nor below his rank.

இழி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v a.* To lower, let down, put down, hand down, unburden, unlade, இறக்க. 2. To degrade, lower in office, rank or character, to disgrace, debase, இழிவுபடுத்த. 3. To cause to fall down or below, relatively, தாழ்த்த.

இழிப்பு, *v. noun.* Degradation, disgrace, meanness, இழிவு 2 Contempt, despising, நிந்தை. 3 [*in rhetoric.*] Disgust—as one of the passions transformed to poetry. See இரசம்

இழிச்சு, கிறேன், இழிச்சினேன், வே ன், இழிச்ச, *v a.* To lower, let down, help or hand down, unlade, unburden, இறக்க 2. To disgrace, இழிவுபடுத்த

இழு, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To draw, pull, haul, drag, tug, drag to justice, to drag along the ground, ஈர்க்க 2. To attract—as a magnet, ஊசி முதலியவீர்க்க 3. To attract—as a snare, to entice, allure, inveigle, seduce, draw over to one's interests, வசமாக்க. 4. To strain, stretch, lengthen or attenuate by pulling, to draw out, நெடுக்கச்செய்ய. 5. To drag one into an affair, to cite, force one to court, &c., to drag one's name, &c. in support of an argument or practice, வலிக்க 6. To upbraid, drag out one's faults to view, to cast reproaches, insults, &c , புறத்திலிழுக்க. 7. To draw into, swallow up, engulph—as a stream, a whirl-pool, a whirl-wind, சுழித்துவாங்க. 7. To absorb—as a sponge, to absorb humors from the body, to draw—as a medicine or plaster, உறிஞ்ச. 8. To draw out the voice, lengthen the sound properly in singing, to draw in speaking, reading, &c., நீட்டிப்பேச. 9. To strain muscularly, distort the features or limbs in spasms, &c , to have the cramp, to be convulsed; in this sense, it is often used impersonally, வலியிழுக்க. 10. *v. n.* To linger, to be protracted, தாமதிக்க.

இழுத்துப்பாடு. Sing, dwelling on the notes.

தாயவருமளவும்பேச்சிழுத்தாள். She protracted, continued the conversation, till her mother came.

அந்தவழக்குவெகுபணமிழுத்துப்போட்டது. That law-suit has swallowed up a great deal of money.

காரியமிழுத்துக்கொண்டுவருகிறது. The affair is protracted, the business is delayed, being involved in various intricacies.

இப்படியிழுத்துக்கொண்டிருந்தாலொருநன்மையுமுண்டாகாது If you protract the matter so carelessly, you cannot expect a happy result.

வழக்கிலேயிழுத்துவிட்டார்கள். They have dragged the matter into court.

ஊராக்காரியங்களையிழுக்க. To make a long story, unnecessarily talking of other people's affairs.

உன்காரியத்திலென்னையிழுயாதே. Do not draw me into your affairs, as a witness, party, &c.

காரியத்திலிழுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். They pull against or away from each other—as two parties, &c, they dissent, are unsettled (*fig*), from the idea of two beasts tied together.

இழுத்துக்கொண்டுவர, *inf.* To put off from day to day.

கொடுக்கவேண்டியகடனையிழுத்துக்கொண்டுவருகிறான். He delays to pay the debt he owes me

இழுத்துப்பேச, *inf.* To speak drawlingly.

இழுத்துவலிக்க, *inf.* To draw in a rope, or cord—as attached to a net, paper-kite, &c.

• இழுத்துவிட, *inf.* To put off, to protract, to delay, continue putting off and never fulfilling. 2. To bring into court, indict, prosecute, expose to the public.

மடியைப்பற்றியிழுக்க, *inf.* To seize one's lap and pull him.

காலிழுத்துநடக்க, *inf.* To trail the leg in walking—as a lame man.

இழுபறி, *s.* A scuffle, a struggle, strife, squabble, வாது.

இழுப்பு, *v. noun.* Drawing, pulling, draught, a pull, a tug, a twitch, இழுக்கை. 2. Attracting, attraction, allurement, inviting, engaging. 3 Distortion of the limbs or features by convulsions, cramp, &c 4. Absorption 5. Draught or force of a current, wind, &c. 6 Procrastination, tardiness, protraction, suspense, uncertainty. The meanings of the verb generally are applicable also to the verbal noun.

அதிலே முனனிழுப்புபின்னிழுப்பில்லை. In that matter, there can be no dispute one way or the other.

இழுப்பறை, *s* A box in a case, a drawer.

இழுப்பாட்டம், *s.* Tardiness, protraction, procrastination.

இழுப்பாட்டியம், *s.* [*prov.*] Procrastination, protraction, tardiness, delay—used instead of இழுப்பாட்டம்.

இழுப்பாணி, *s.* [*prov*] A delayer, postponer, lingerer. 2. A moveable peg that fastens the yoke to the beam of the plough.

இழுப்புண்ண, *inf.* To be drawn unwillingly—as some persons when they are compelled to attend court; to be forced or dragged into an affair. 2. To be allured, seduced, decoyed; to be diverted from the business in hand, be tempted, be led away by lust, be ensnared, சிக்கிக்கொள்ள.

இழுப்புப்பறிப்புப்பட, *inf.* [*vul.*] To scuffle, struggle, contend. 2. To pull one another—as persons intoxicated, or in play.

இழுவல், *v. noun.* [*prov.*] The act of drawing. 2. Putting off, lingering, delaying, postponing. 3. One who neglects his own affairs and busies himself with those of others.

அவனொரு இழுவல். He is a busy-body, drawn into every one's business.

இழுவை, *v. noun.* A being drawn, draught, இழுப்பு. 2 Any thing drawn—as a draught of thorns, timbers, fishes, &c., இழுக்கப்பட்டவை 3. A long rope for draught, இழுக்குங்கடம் 4. The mark or point made on the ground by a thing drawn, சுவடு.

இழுவைகண்டாலடிபார்க்கிறதேன்? When the track in which the thing was dragged is plain, why look for footsteps?

இழுகு, கிறேன், இழுகினேன், வே ண், இழுக, *v n* [*prov.*] To procrastinate, be backward, to linger, be tardy, தாமதிக்க.

இழுகுணி, *s.* A backward, procrastinating person, a sluggard, சோம்பன். 2 [*vul.*] A miser, உலுத்தன்.

இழுக்கு, *s.* A fault, defect, deficiency, blemish, ஈனம். 2. Slackness, தளர்வு 3. A failure, deviation, obliquity, defection, blunder, mistake, folly, தவறு. 4 (*p*) Forgetfulness, மறதி 5 Baseness, meanness, degradation, தாழ்வு. 6 Disgrace, reproach, taunt, நிந்தை 7. Falsehood, பொய்

இழுக்குடையபாட்டிற்கிசைநன்று. A good metre will set off an indifferent poem.

தனகுலத்துக்கிழுக்குவைத்தான். He has brought disgrace on his family or caste.

இழுக்கற, *inf.* [*used adverbially.*] Free from imputation.

இழுக்குச்சொல், *s.* Reproach, taunt. 2. Faulty expression, incorrect phraseology.

இழுக்குடையான், *s.* A worthless or mean person.

இழுக்கு, கிறேன், இழுக்கினேன், வேன், இழுக்க, *v. n.* To deviate from rule, to swerve from, neglect the performance of duty, to fall from a higher rank, to be disgraced, தவறு. 2. To slip, slide, fall, deviate from the course or path, to stumble, flinch, வழுவ. 3. To fail, or be inferior to, தாழ. 4 To err, mistake, பிழை 5. To be reduced in strength, to become emaciated, கெட.

காரியத்திலிழுக்கிப்போனான். He has failed in his attempt.

இழுக்கடிக்க, *inf.* To put off the time of payment, to delay payment.

இழுக்கம், *v. noun.* Failure, deviation, swerving, shrinking, flinching from, தளர்வு. 2. Backwardness, slackness, procrastination, தாமதம். 3. Fault, defect, ஈனம். (*p.*)

இழுக்கல், *v. noun.* Slipperiness, sliding, slippery ground, வழுக்குநிலம்.

இழுது, *s.* Ghee, butter, நெய். 2. Sweet, sweetness, தித்திப்பு. 3. Fat, grease, நிணம். (*p.*)

இழுதை, *s.* An ignorant person, a simpleton, அறிவில்லோன். 2. Falsehood, பொய். (*p.*) 3. Devil, பேய்.

இழுமு, *s.* Sweetness, pleasantness, agreeableness, தித்திப்பு. (*p.*)

இழுமெனல், *s.* Smoothness, சீர்மை. 2. Sweetness, pleasantness, agreeableness to the touch or ear, இனிமை. 3. A word imitative of sound, அனுகரணவோசை. (*p.*)

இழுவை, *s.* A thorny shrub, ஓர் முட்செடி.

இழை, *s.* Yarn, single-twisted thread, நூல் 2. A string, &c. tied on the body, in token of a vow, &c, also an amulet to keep off diseases, கையிறகட்டுங்காப்பு 3. (*p.*) A jewel, an ornament, ஆபரணம். 4. One of the eight வனப்பு or ornaments of style, எணவனப்பிலொன்று —*Note.* With an appropriate word prefixed, it is used figuratively for lady—as சேயிழை, முற்றிழை, சேயிழை, which see.

இழைகட்ட, *inf.* To tie a thread round the arm, or any other part of the body, or some other objects attended with incantations, in token of a vow, &c , or as an amulet.

இழைக்கட்டு, *v. noun.* The tying of a thread on the arm, as a pledge to attend during the reading of a sacred book at the temple, காப்புக்கட்டு.

இழைக்கயிறு, *s.* A piece of string or cord, நூற்கயிறு. 2 A thread or string fastened about the hair, arm, &c.; also round a tree—as an amulet, காப்பு.

இழைக்குளிர்த்தி, *s.* [*com.* இழைக் குளிர்ச்சி] Firmness of cloth—as gratifying to the sight.

இழைசுற்ற, *inf.* To adorn a full pot (கும்பம்) by winding a three-fold thread round it in auspicious seasons, and single threads leaving interstices like elephants' eyes, or grains of husked rice, according to the occasion in inauspicious seasons, குடமுதிறகுநூறசுற்ற.

இழைநெருக்கம், *v. noun.* Being thickly woven, close-threaded.

இழைபிடித்தல், *v. noun.* Sewing up a wound, காயந்தைத்தல்.

இழைப்புடவை, *s.* Fine and thick threaded cloth, தற்சீலை.

இழையோட—இழையிட, *inf.* To darn, draw together in sewing.

இழையூசி—இழைவாங்கி, *s.* A fine, darning needle, இழையிடூசி.

இழையோட, *inf.* To wind thread, measure with a line.

ஈரிழைச்சல்லா, *s.* A double threaded gauze.

நாலிழைநெசவு, *s.* A cloth of four twisted threads.

மூன்றிழைத்தையல், *s.* Stockings of three twisted threads.

இழை, கிறது, ந்தது, யும், ய, *v. n.* To rub one against another, to chafe—as trees, உரிஞ. 2. To become soft and thick—as boiled rice by keeping, குழைய. 3. To copulate—as snakes, பிணைய 4. To be tender—as the mind through love—as உட்கு ழைய.

விழைந்திழைந்தவேண்டியவர்க்கண்டகண் The eyes which saw him with desire, tenderness and love.

பாம்புகளொன்றோடொன்றிழையும். The snakes copulate.

மூங்கிலொன்றோடொன்றிழைந்து பற்றிக்கொள்ளும். The bamboos rub one against another and become ignited.

இழைதல், *v. noun.* Mixture.

இழை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், இழைக்க, *v. a.* To mix, to compound, கலக்கச் செய்ய 2. To inchase, set precious stones, or fine gold in a coarser kind, மணிபதிக்க. 3. To plane, shave, சீவ. 4. To braid mats, jackets, &c , to plat, weave, பின்ன. 5. To appoint, determine, resolve, destine, predestinate, விதிக்க. 6. To select, to pick, to separate, cull out, ஆய. 7. (*p.*) To do, perform, செய்ய.

இழைத்ததிகவாமைசாவார். They who die rather than violate their oath.

இழைத்தநாளெல்லைகடவா. The destined day will not exceed its limit. (நாலடி.)

இழைக்கடு, *s.* A joiner's plane, இழைப்புளி.

மருந்திழைக்க, *inf.* To compound medicine.

தங்கமிழைக்க, *inf.* To set precious stones with fine gold.

மரமிழைக்க, *inf.* To plane wood with a chisel.

நூலிழைக்க, *inf.* To wind or reel thread.

கல்லிழைக்க, *inf.* To set precious stones.

இழைக்கை, *v. noun.* Mixing. 2. Acting, doing, performing.

இழைப்புளி, *s.* A plane, சீவுளி.

குழவிழைப்புளி—முள்ளிழைப்புளி, *s.* Different sorts of planes.

இழைபு, *s.* One of the beauties of composition—the employing of approved words, avoiding those with hard consonants, செய்யுள்வனப்பிலொன்று.

இளகு, கிறது, இளகினது, ம், இளக, *v. n.* [*prov.*] To relax, abate, become pliable, flexible, to lessen in intensity or severity—as wind, rain, sun-shine, fever, &c., தணிய. 2 To become tender, indulgent, mild, yielding, placable, to relax in ardor, application, &c., நெகிழ. 3. To grow moist —as goods, &c. in rainy weather, to soften—as heated iron or other metals, to dissolve a little, be reduced in hardness, &c., to deliquesce, soak through—as tiles, கரைய. 4. To become relaxed—as a bowstring, to become loose—as screws, &c., தளர.

இளகாதவன், *s.* A hard-hearted, inexorable person.

இளகிக்காண, *inf.* To become limber, soft, loose, pliant, lubricous, &c., நெகிழ. 2. To appear less strict, rigid, &c.—as the mind; to become less tense.

இளகினபொன், *s.* Soft or pure gold that easily melts, &c., the prefix is alike applicable to other metals.

இளகினமனசு, *s.* A feeling, kind heart.

இளக்கம், *s.* [*vul.*] Laxity, tenderness, abatement in severity, suffering, &c., relaxation, indulgence, tenderness of mind, placableness, நெகிழ்ச்சி.

இளக்கமாய்விற்றேன். [*prov.*] I sold it below its value.

இளக்கமானபொன், *s.* Soft or pure gold.

கையிளக்கமில்லாதவன், *s.* A close-fisted, tenacious, parsimonious person, a niggard.

இளக்காரம், s. [vul.] Indulgence, laxity, compliance, mildness, mitigation of punishment, &c., lenity, remission of a duty, tax, payment, &c., relaxation, இளகியதன்மை. This word is specially appropriate to rational beings.
சிறைகளுக்கிளக்காரங்கொடுக்கலாகாது. Slaves are not to be indulged, treated with lenity, &c.

இளக்கரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To relax, become inattentive, weary, or negligent in action, duty, &c, to slacken, தளர. 2. To yield before an opponent or rival, to lose in a race or trial of strength, தாழ. 3. To become dispirited, disheartened, &c, எளிமையாக. 4 To become intimidated, to fear, அஞ்ச. (c)

இளக்கு, கிறேன், இளக்கினேன், வேன், இளக்க, v. a. To relax, slacken, relax a spring, &c., to loosen a rope, &c., to soften, mollify, cause another to yield, to work on one's feelings, to cause to relent, move the heart, appease, conciliate; to soften or moisten the throat, chest, &c.—as with liquids, fruits, conserves, இளகச்செய்ய.
கையையிளக்கிவிட்டான். He gave liberally.
வயிற்றையிளக்க, inf. To relax the bowels by cathartics. 2 To relieve the bowels by discharging their contents.

இளங்கோக்கள், s. The third of the regular castes, the Vaisya, வைசியர் See சாதி; [ex இளமை, et கோ, king—next to the royal caste]

இளமை, s. Youth, tenderness, immatureness, juvenility, infancy, இளமைப்பருவம் 2 Indiscretion, immaturity of knowledge and intellect, illusion, உன்மத்தம். The opposite to இளமை is முதுமை.
இளமையிலேபுண்ணியத்தோடேபழகு. Accustom thyself to virtue from thy youth.
இளமையிற்கல். Learn from thy infancy.

இளங்கதிர், s. Young ears of corn, பயிர்க்கதிர். 2. The early rays of the sun, இளங்கிரணம். 3. The sun early in the morning, உதையாதித்தன்.

இளங்கலையன், s. A species of paddy that ripens early, ஓர்நெல்.

இளங்கன்று, s. A young calf, சிறுகன்று. 2. A sapling, மரக்கன்று

இளங்காய், s. Green, unripe fruit, fruit just formed.

இளங்கார், s. A kind of paddy which is reaped in the early part of the dark season, கார்நெல்.

இளங்கால், s. The betel creeper recently planted, வெற்றிலையிளங்கொடி.

இளங்காற்று, s. A gentle breeze.

இளங்குரல், s. A low, suppressed cry—as at the commencement of a funeral wail, அமர்ந்தகுரல். 2. A shrill, fine voice, சிறுகுரல். (c) 3. (p.) A young ear of corn, பயிர்க்கதிர்.

இளங்கொடி, s. A young creeper, சிறுகொடி. 2. The secundine or afterbirth of a beast, பசுவின்கருக்கொடி 3. (fig.) [in poetry.] A female, பெண்.

இளங்கொற்றி, s. A cow that has recently calved, இளங்கன்றுடையபசு.

இளசு, appel. noun. [prop. இளைசு.] That which is young, tender.

இளஞ்சந்திரன்—இளம்பிறை, s. The horned moon, the crescent.

இளஞ்சாயம்—இளநிறம், s. A slight tinge in dyeing, ஊறப்பற்றாதசாயம்.

இளஞ்சார்வு, s. [prov.] Palmyra or talipot leaves next to the tender shoot, or heart of the tree, குருத்தோலை.

இளஞ்சிவப்பு, s. Light red.

இளஞ்சூடு, s. Gentle heat, warmness.

இளஞ்சூல், s. Young ears of corn not yet shot forth, பயிர்க்கதிர்க்கரு. 2. An embryo, முதிராப்பிண்டம்

இளநாக்கடிக்க, inf. [prov] To affect reluctance.

இளநீர், s. The water of a young cocoanut, இளந்தேங்காய்க்குள்நீர். 2 A tender or unripe cocoanut, இளந்தேங்காய், Cocos nuciferæ. 3. A faint color in a gem, மணியிலிளநிறம்.

இளநீர்க்குழம்பு, s. A medicinal preparation for diseases of the eye, கண்மருந்திலொன்று.

இளநீலம், s. Light blue, வெளிறியநீலம்.

இளநீலநூல், s. Light blue thread.

இளநெஞ்சன், s. A coward, dastard, a poltroon, கோழைமனமுடையோன் 2 A kind, tender-hearted man, இளகினமனமுடையவன்.

இளநெஞ்சு, s. Timidity, cowardice, pusillanimity, கோழைமனது. 2. A tender mind, இளகியமனது.

இளந்தலை, s. Youth, juvenility, இளமைப்பருவம் 2. Being reduced in rank, lowness of circumstances, want of respectability, lightness, எளிமை.
ஆளிளந்தலைக்குத்தோணிமிதக்கும். The buoyancy of the dhoney will be proportioned to the lightness of its freight.

இளந்தலைக்கைம்பெண்சாதி, s. A young widow.

இளந்தாரி, s. [vul.] A youth, a young man, வாலிபன்.

இளந்தென்றல், s The gentle south-wind.

இளந்தை, s. Youth, tender years. 2. A young person or thing, a young one, a youngster.

இளந்தோப்பு, s. A grove of young trees.

இளந்தோயல்—இளந்தோய்ச்சல், s. Milk in a curdling state, தயிர்க்கிளந்தோயல். 2. The preparation in water of a heated blade for tempering, பதமிடுந்தோயல்.

இளப்பம், s. [vul. prop. இளைப்பம்.] Inferiority, baseness, meanness, disgracefulness, flimsiness, திடமின்மை.

சாதியிளப்பம், s. Inferiority, lowness of caste.

இளமட்டம், s. A small pony, குறுங்குதிரை 2 A little boy or girl, a stripling, youth, a young lady, சிறுவன்—சிறுமி

இளமண், s. A sandy soil.

இளமண்டை, s. A tender skull, a thin skull, the hair of which early turns grey, the teeth of the person falling out prematurely.

இளமத்தியானம், s. Towards mid-day.

இளமலர், s. A bud about to burst.

இளமழை, s. A light shower of rain, drizzling rain.

இளமையோன், s. A youth, a young man.

கட்டிளமையோன், s. A very young man—as மழவன்.

இளமைவழிபாடு—இளவழிபாடு, s. Fickleness, unsteadiness. 2. Elements, rudiments.

இளம்பசி, s. Slight hunger—as between meals, easily relieved by light food, or fruit.

இளம்பச்சை, s. Light green.

இளம்பதம், s. Imperfectness, immaturity, moderateness in state or quality, இளமை. 2. A peculiar quality in medicinal oils derived from immature heat in some cases a defect, in others an excellence, இளம்பாகம். 3. A thin consistency obtained by melting, the first stage of melting, உருகுபதம் 4. The state of sweetmeats, pastries, or other kinds of food imperfectly cooked, வேகாப்பதம். 5. The state of oils or electuaries insufficiently prepared, இலேகியமுதலியவற்றின் பதக்குறைவு. 6. The quality of paddy, &c, imperfectly or moderately dried after boiling, நெல்முதலியவற்றின்காய்ச்சற்குறைவு. 7. The state of being slightly parched, toasted, &c, வறுபடாப்பொரி.

இளம்பயிர், s. Young shoots of corn, corn in a fit state to be transplanted.

இளம்பருவம்—இளம்பிராயம், s. Juvenility, youth, early stage of existence.

இளம்பறியல், s. That which is plucked when immature—said of cocoanuts.

இளம்பாடு, s. Sufferings of nonage, இளமையிற்படுமெய்பாடு. 2. Immaturity, unripeness, imperfection, இளம்பதம்.

இளம்பிடி, s. A young female elephant, சிறியபெண்யானை. 2. A woman, lady, பெண்; [ex பிடி, a female elephant whose stately movements a lady is poetically described to resemble in her gait]

இளம்பிள்ளை, s. A young child.

இளம்பிள்ளைவாதம், s. A kind of rheumatism to which young persons are subject, a kind of pleurisy.

இளம்புல், s. Tender grass newly shot forth, முதிராப்புல். 2. The அறுகு grass.

இளவடி, s. Imperfect distillation, இளம்பதத்தில்வடிக்கை.

இளவரசு, s. The prince regent who performs the functions of government when the king becomes disabled by age or otherwise, இராசகுமாரன். 2. The heir apparent, பட்டத்துக்குரியபிள்ளை. 3. A king in his minority, குழந்தைப்பருவமுடையவரசு. (பாரதம்)

இளவல், s. A younger brother, தம்பி. 2. A lad, a youth, இளைஞன்.

இளவாடை, s. Gentle north wind.

இளவாளிப்பு, v. noun. [prov.] Dampness, moisture.

இளவுச்சம், s. [in astrology.] The situation of a planet a little before it reaches the meridian, உச்சத்திற்கணிமையாகுகை.

இளவுறை, s. Incipient or immature curds.

இளவெந்நீர், s. Lukewarm water.

இளவெயில், s. The early sunshine of the morning, also applied sometimes to the moderated rays of the evening, காலவெயில்.

இளவெலும்பு, s. A tender, unhardened bone—as in children, முதிராவெலும்பு.

இளவெழுத்து, s. An unformed hand-writing, the first writing of a child, படியாவெழுத்து.

இளவேனில், s. The milder period of the hot season, including the months of April and May. See பருவகாலம்.

இளி, s. Disgrace, degradation, meanness, baseness, contempt, contumely, scorn, இகழ்ச்சி 2. A token of scorn or contempt, grinning, இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. 3. Laughter, சிரிப்பு 4. Ridicule, derision, silly laughter, அவமதிச்சிரிப்பு. 5. A cerebral tone in singing, one of the seven tones of the gamut, supposed to proceed from the forehead, நெற்றியிற்பிறக்குமிசை. 6. A string of the lute whose sound is in unison with the cerebral tone, யாழ்கோளாரமு. 7. Junction, union, இணக்கம். (p.)

இளிவரின்வாழாதமானமுடையார். Those who are so sensitive as not to be able to survive disgrace. (குறள்.)

இளிபுரிய, inf. To deride, scorn, disgrace, இகழ்ச்சிசெய்ய.

இளி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To grin, show the teeth—as in cringing, craving, &c., பல்லிளிக்க. 2. To laugh in a silly manner, to simper, giggle, கலகலவெனச்சிரிக்க. 3. v. a. To ridicule, scorn, deride, பரிகாசஞ்செய்ய. 4. To disgrace, contemn, அவமதிக்க. (c.)

இளித்தவாய்ப்பட்டம், s. Notoriety for grinning, இளிச்சவாயனென்னும்பெயர். 2. The character of a sauntering idler. 3. The state or character of one baffled or defeated in his projects.

குரங்குபோலிளித்தவாயன். One who grins like a monkey.

பல்லையிளிக்க, inf. To laugh foolishly.

இளிச்சற்கண், s. Blear eyes, eyes sore with rheum.

இளிப்பு—இளிவு, v. noun. Grinning, simpering, tittering, பல்லிளிக்கை. 2. Ridicule, scorn, derision, இழிவு. 3. Disgrace, நிந்தை.

நாயையடித்தப்பல்லிளிவுபார்க்கிறதிலேயென்ன? What will it avail to strike a dog and then look at its grin? [prov.]

எள்ளினிளிவாமென்றெண்ணி. Considering that it would be disrespectful to neglect him. (குறள்.)

இளை, s. Main guard, a strong watch to a fortress, &c., தலைக்காவல். 2. A jungle—as a means of defence, காவற்காடு. 3. A hedge, a fence, வேலி. 4. A cloud, மேகம். 5. Tenderness, இளமை. 6. The son of the king Karoottaman, who by a curse was changed into a woman, and became the wife of Mercury, புதனின்மனைவி. (p.)

இளை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To tire, grow weary, be fatigued, exhausted, to languish, சோர. 2. To grow emaciated, be lean, meagre, &c, மெலிய. 3. To be worn out with age, sickness, &c., to become decrepit, தளர. 4. To become poor, be worn out—as land by continued cultivation, want of manure, &c., சக்திகுறைய. 5. To grow weak and wanting in luxuriance or fruitfulness—as trees, rice, &c., to fade—as a color, வண்ணங்குறைய. 6. To fail before a foe or rival, to yield to superior force, தோற்க.

ஒருத்தனுக்கொருத்தனிளையான். One is not inferior to the other, one will not yield to the other (they will fight till they die, except they be parted).

இளைத்தோய, inf. To be exhausted from over-exertion.

இளைப்பு, v. noun. Weariness, fatigue, exhaustion, faintness, மெலிவு.

இளைப்பறுதி, s. Recruiting, recovery from fatigue.

இளைப்பாயிருக்க, inf. To be wearied.

இளைப்பாற, inf. To rest, take rest, repose, இளைப்புத்தணிய.

இளைப்பாறுமண்டபம், s. A room for rest or repose—1. For idols after a procession, before they are set in the usual place. 2. For kings, or other distinguished personages after journey, to wash their feet, &c. before entering their house, வசந்தமண்டபம்.

இளைப்பாற்ற, inf. To refresh, cause to rest, show civilities, &c. to travellers or weary persons, இளைப்பொழிக்க.

வழியிளைப்பாற்ற, inf. To entertain and refresh travellers, offering them a seat, water to wash their feet, fanning them, &c.

மன்றலந்தென்றல்வீசி வழியிளைப்பாற்றினளே. She (the Ganges) refreshed them by causing the fragrant south wind to blow. (பாரதம்.)

இளைப்பாற்றி, s. Rest, resting, repose, cessation, இளைப்புத்தணிகை.

இளைப்புற, inf. To be fatigued, to grow weary.

இளைப்பம், s. Evil, mischief, misfortune, inferiority—opp. to நலம். 2. Slightness, சொற்பம்.

இளைப்பமானசரக்கு, s. Goods of inferior quality.

இளைமை, s. [prop. இளமை.] Youth, tenderness, immaturity, juvenility, infancy, பாலியம்.

இளைசு—இளைது, s. A thing young and tender, இளையது. 2. Third person sing. neuter of a symbolic verb, அஃறிணைவொன்றன்பாற்படர்க்கைவொருமைக்குறிப்புவினைமுற்று.

இளைஞர்—இளைஞோர், s. Youths, lads, சிறுவர். 2. Younger brothers, தம்பியர். (p.)

இளையவன்—இளையோன், s. A younger, junior, தம்பி. 2. A young person, a lad, இளைஞன். 3. (p.) Skanda, முருகன். 4. Lakshman the younger brother of Rama, இலட்சுமணன்.

இளையள்—இளையாள், s. A younger sister, தங்கை. 2. (p.) Lukshmi, இலக்குமி.

இற, க்கிறேன், ந்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To die, become extinct, cease, to be terminated, ended, exterminated, சாவ. 2. To decay, rot, moulder, waste, perish, அழிய. 3. (p.) To become antiquated, disused, obsolete, to fall into desuetude, பழமையாக. 4. To go, pass, pass by, proceed, pass—as time, to elapse, செல்ல. 5. To exceed, surpass in number, measure, degree, &c., அதிகரிக்க. 6. To pass over the limit, to transgress, trespass, கடக்க.

காடகமிறந்தோர்க்கே. After him who is gone into the desert.

எளிதெனவில்லிறப்பான். He who goes to his neighbor's wife considering it a light matter.

இறந்தகாலம், s. Past time, past tense, சென்றகாலம்.

இறந்ததுவிலக்கல், s. The omission or exclusion of what is gone out of use—one of the thirty-two உத்தி. (நன்னூல்.)

இறந்துபட, inf. To die. (p.)

இறந்தோர், s. The dead, departed spirits, the manes, மரித்தோர்.

இறந்தோர்சேர்வனம், s. A cemetery, the place where the dead are deposited, whether burnt or buried.

எண்ணிறந்த, rel. part. Innumerable.

அளவிறந்த, rel. part. Beyond measure, immense.

இறப்பு, v. noun. Death, dying, extinction, மரிப்பு. 2. Mouldering, decay, waste, அழிகை. 3. (p.) Passage, passing, loss &c. of time, செல்லுகை. 4. Excess, prominence, superabundance, மிகுதி. 5. Transgression, trespass, wrong, offence, injury, misdemeanor, harm, evil, கடக்கை. 6. Being obsolete, disused, desuetude, கெடுகை. 7. (c.) The inside or under part of a sloping roof, the eaves, வீட்டிறப்பு.

இறப்பினவென்றும். Though able to revenge the offence. (குறள். 72.)

இறவு, v. noun. Death, dying, extinction, இறக்கை. 2. Decay, அழிவு. 3. Excess, மிகுதி. (p.)

இறகர்—இறகு, s. A feather, a quill, பறவையிறகு. 2. A wing, pinion, சிறகு. 3. Plumage, சிறை.

இறகாரன்முடி. Treading—as a cock, swan, &c., (lit.) covering with the feathers. (கடம்.)

இறக்காது, s. [prov.] A message, information, report, செய்தி.

இறக்கு, கிறேன், இறக்கினேன், வேன், இறக்க, *v. a.* To lower, let or hand down, put down—a load, &c., தாழ்த்த. 2. To land a person or thing, கரைக்கிறக்க. 3. To unburden the mind, relieve one's self or another of a heavy care, கவலையொழிக்க. 4. To reduce, bring down, கீழ்ப்படுத்த.

அவனுடையகொழுப்பிறக்கிப்போடுவேன். I will bring down his fat, i. e his pride.

விஷத்தையிறக்கினான். He has subdued, or counteracted the effect of, the poison.

ஒருதரத்திலேயிறக்கிப்போடு. Take it all down at once

இறக்குதுறை, *s.* A place of debarkation.

இறக்குமதி, *s.* Importation, goods imported, இறக்குஞ்சரக்கு

சரக்கிறக்க, *inf.* To unload, to discharge cargo, unlade goods.

பித்தமிறக்க, *inf.* To reduce bile in the system; hence to cure derangement, or any bilious affection.

சாராயமிறக்க, *inf.* To distil liquors.

மரக்கலமிறக்க, *inf.* To launch a vessel.

தைலமிறக்க, *inf.* To distil.

சுமையிறக்க, *inf.* To disburden.

உள்ளேயிறக்க, *inf.* To swallow in small quantities—chiefly applicable to liquids.

இறக்கு, *v. noun.* A letting down, unburdening, discharging, இறக்குகை.

இறங்கமட்டான்—இறங்குமட்டான், *s.* [*prov.*] A species of paddy, ஓர்வகைநெல்.

இறங்கர், *s.* A water-pot, குடம். (பிங்கலந்தை.) (*p*)

இறங்கு, கிறேன், இறங்கினேன், வேன், இறங்க, *v n.* To descend, pass down a declivity or ladder, sink lower; to get down a tree, a precipice, &c.; to step down, alight from a horse, &c ; to crawl down, சரிய. 2. To descend voluntarily—as a bird, தாழவிறங்க. 3. To descend by degrees through air, water, or any other resisting medium—as leaves or other light substances; to fall or sink gradually or slowly; to fall—as rain, to flow down—as a torrent; to fall—as grain from the ear, மழைமுதலிய வையிறங்க. 4. To disembark, get out of a boat, or from one boat into another of smaller size, கப்பலினின்றிறங்க. 5. To be taken down, unladed, unladen, disburdened, சுமையிறங்க. 6. To fall or sink into the appropriate place—as a post into its hole, to be driven home—as a nail, உள்ளிறங்க. 7. To sink—as a denser body, to settle to the bottom—as earth in water, water in oil, &c., அமிழ. 8. To arrive at a place other than one's home, to pitch, alight, encamp—as an army, to halt, பாளயமிறங்க. 9. To get into the right road, நேர்வழியிலிறங்க. 10. To be brought down or reduced, தாழ்வடைய. 11 To abate—as fever commencing with the head and descending to the extremities, சுரமிறங்க. 12. To become reduced, or to descend—as bile in the system (which rising to the brain is supposed to cause mental derangement); hence to be cured of mental aberration, பித்தமிறங்க. 13. To subside—as animal poison in the system (which is supposed to descend from the head to the extremities), விடமிறங்க.

கபாலசீதகண்ணிலேயிறங்குகிறது. The humors of the head have descended into the eyes, causing cataract, depriving the person of sight, &c.

ஒருதுறையிலிறங்கிவிட்டான். He has found a resting place, his mind is settled.

இறங்காத்துறை, *s.* A place not convenient or proper for landing, or lodging. 2 (*fig*) An improper marriage, connection, &c.

இறங்குதுறை, *s.* A place of debarkation 2. (*fig*) Means, ways for effecting a thing, வழிவகை.

இறங்குபொழுது, *s.* The time of sunset, சாயபொழுது.

இறங்குபொழுதிலேமருந்துகுடி. Take medicine when the sun declines, implying that the disease will thereby decline.

இறங்குமிராசி, *s.* The six signs through which the sun passes in its southern course, சூரியனிறங்குமாறிராசிகள்.

இறக்கம், *v. noun.* Descending—as of food into the stomach; descent of a bird, a stream, debarkation from a boat, going down a ladder, &c, இறங்குகை. 2. A descent, declivity, slope, declination, சரிவு. 3. A ford, இறங்குதுறை. 4 The drying up of the pustules in the small pox, measles and other similar diseases—so applied because it is supposed to begin at the head and to descend, அம்மைமுதலியவிறக்கம். 5 Paths and tracks of beasts in a jungle, மிருகங்கள் செல்வழி

நோயாளிக்குச்சோறிறக்கமில்லை. The patient is unable to swallow his food.

இறக்கத்திலிருக்க, *inf.* To be in a low place, to be below.

அவன்காரியமஇறக்கத்திலிருக்கிறது. His business is on the decline.

இறங்கல், *v. noun.* The swelling of the glandula by an excess of wind, &c., அண்டமிறங்கல். 2. The subsiding of swelling, &c from the head to the extremities, வீக்கமிறங்கல்.

இறவு, *v. noun.* Lapse, passage, a place of descent, செல்கை.

இறடி, *s.* A species of grain, black millet, கருந்தினை. (*p.*)

இறலி, *s.* The இத்தி tree. 2. The second island of the seven, according to the puranic geography, the இத்தி tree being said to abound there, சத்ததீவிலொன்று (*p.*)

இறல், *s.* A bivalve shell-fish, a muscle, கிளிஞ்சில். (*p.*)

இறவாணம், *s.* [*vul.*] The eaves of a house, தாழ்வாரம்.

இறவு, *s.* A shrimp, prawn, இறால். (*p*)

இறவுளர், *s.* Mountaineers, those who live by the chase, குறிஞ்சிநிலமாக்கள். (*p.*)

இறவை, *s.* A ladder, ஏணி. 2. A basket for irrigation, இறைகூடை. (*p*) 3. A thimble, விரற்புட்டில்.

இறா, *s.* [*vul.*] A shrimp, prawn, இறால்.

இறாஞ்சு, கிறது, இறாஞ்சினது, ம், இறாஞ்ச, *v. a.* [*vul prop.* அறை] To seize, snatch up, &c—as a bird its prey, to pounce or dart upon, sweep, படியவறைய.

இறாட்டணம், *s.* A spinning wheel, a distaff—as இராட்டினம். (*c.*)

இறாட்டுபிறாட்டு, *s.* [*prov.*] Quarrel, squabble, strife, சச்சரவு

இறாத்தல், *s* A pound—in weight, probably from the Arabic, நிறையளவு 2 [*prov.*] A place where custom is paid for fish, மீனாயத்துறை.

இறாத்து, *s.* (*For.*) Weights used as means of torture and tied to the joints of the fingers and toes to extort confession, or to enforce compliance, வருத்தமுறக்கட்டிய குண்டு.

இறாத்துக்கட்ட, *inf.* To fasten weights to the fingers, &c., for the forementioned purposes.

இறால், *s* A shrimp, a prawn, ஓர்மீன், Cancer serratus. 2 (*p.*) A bull, எருது. 3. Taurus of the zodiac, இடபவிராசி 4. The third lunar mansion, the pleiades, கார்த்திகைநாள் 5. A honey-comb, தேன்கூடு

இறால்வறையல், *s.* Roasted shrimps prepared as a curry.

மடச்சிறால், *s.* Astacus carcinus

சிங்கிறால், *s* Lobster, Astacus marinus.

மோட்டிறால், *s.* Astacus squilla.

கருவண்டிறால், *s.* Astacus nigricans, *Klein.*

கூனியிறால், *s.* Small, young prawns.

காலிறால், *s.* Astacus Jamaicensis.

கல்லிறால், *s.* The black prawn.

வெள்ளிறால், *s.* Cancer setiferus, *Herbst.*; Gammarus, *Fabr.*

ஆற்றிறால், *s.* A crawfish, Astacus fluriatilis.

இறு, கிறது, இற்றது, ம், இற, *v. n.* To break, to be snapped off—as a stick, a rope; to be severed—as a limb, to be broken, lopped or cut off, be truncated, ஒடிய 2. To perish, die, to be slain, சாவ. 3. To end, terminate, cease, become extinct, முடிவுற. 4. To decay, moulder, crumble, to be corroded, to decay—as a bone, கெட (*p.*)

அந்தக்குடியிற்றிறந்துபோயிற்று. That family has been reduced to indigence, and ruined.

இறுமுறி, *s.* A discharged bond from which a piece is torn off.

இறுவதஞ்சாமை, *neg. v. noun.* Fearlessness of loss—one of the eight qualities of a merchant, வணிகரெண்குணத்திலொன்று.

இறுவரை, *s.* End, முடிவு.

செறுநரைக்காணிற்சுமக்கவிறுவரைகாணிற்கிழக்காந்தலை On seeing your foes, take them on your head (show them all attention); when the time of their departure comes, they will fall head-long of themselves.

இறுவரையும்—இறுமளவும். Until death.

இறுவாய், *s.* End, termination, இறுதி.

இற்றுப்போக, *inf.* To be broken.

இற்றுவிழ, *inf.* To break off and fall.

குலையிற்றுவிழுந்தது The bunch of fruit is fallen off.

இறல், *v noun.* Destruction, கேடு.

இறுதி, *s.* End, termination, ending, expiration of a term, &c, முடிவு 2 Death, perishing extinction, சாவு. 3 Limit, bound, extent, எல்லை

உயிரிறுதிபரியந்தமுனைவிடேன். Till death I will not forsake thee.

இறுதிகாலம், *s.* The time of death, the end of all things, முடிவுகாலம்

இறுதிநிலைத்தீவகம்—இறுதிவிளக்கு, *s.* A figure in rhetoric, an ellipsis. See தீவகம்.

இறு, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To pay a debt, or tax, to liquidate, discharge debts, கடன்செலுத்த 2 To pay unwillingly or by compulsion, to discharge a debt with difficulty. கடனிறுக்க. 3. To strain, pour off, to allow a liquid to percolate, leaving a sediment, grain, boiled rice, &c., to decant, வடிக்க 4. (*p*) To break a branch, a bow, &c., to snap asunder, ஒடிக்க 5. *v n* To abide, stay, tarry, தங்க 6 To arrive at, reach, சேர 7. To answer, say in reply, விடைகூற

இறுத்துத்தொலைக்க, *inf.* To discharge, to pay off.

தண்டமிறுக்க, *inf.* To pay a fine

கடனிறுத்தல், *v. noun.* Paying a debt.

இறுத்தல், *v noun.* The act of cutting, &c., வெட்டல

இறுப்பு, *v. noun.* Liquidation, payment, discharge, clearing off, கடன் செலுத்துகை. 2 Abiding, tarrying, தங்குகை 3. *s.* Tax, tribute, குடியிறை.

இறை. *v. noun.* Halting, tarrying, தங்குகை. 2. *s* A halting place, தங்குமிடம்.

இறைக்குத்து, *s.* The fixed or sunken state of the eyes at the approach of death.

இறுகங்கியான், *s.* The same as கருகிலாகைக்கண்ணி plant, Eclipta prostrata, *L.*

இறுகு, கிறது, இறுகினது, ம், இறுக, *v. n.* To become tight—as a bandage, knot, &c., to be strained, be close, hard, compact, &c.—as land dried by the sun, அமுங்க. 2. To grow thick in consistency, to coagulate, to be inspissated, be clotted, உறைய. 3. To congeal, become hard—as wax, metals, &c., to become dry—as mortar, clay, &c., கட்டியாக. 4. To become firm—as a loose tooth, பெலக்க. 5. To be close, rich, luxuriant—as growing corn, fruitful trees, &c., செறிய.

என்மண்டையிறுகிப்போயிற்று. My head feels dry (needing oil and bathing).

சளியிறுகிற்று. The phlegm (in the throat) is become hard.

இறுகக்கட்ட, *inf.* To brace or fasten tight, close, compact, &c., அமுக்கக்கட்ட

இறுகத்தழுவ, *inf.* To hug, embrace closely, இறுகவணைக்க.

இறுகப்பிசைய, *inf.* To knead hard, make close by kneading, அமுக்கப்பிசைய.

இறுகப்பிடிக்க, *inf.* To hold fast, grasp tight அமுக்கப்பிடிக்க 2. To be stingy, parsimonious, tenacious, செலவு செய்யாதிருக்க.

இறுகவிறுக, [*adverbially*] Very tight, drawn tighter and tighter, அமுக்க வமுக்க.

இறுகினகை, *s.* Close-fistedness, parsimony, சுயாதகை

இறுகினதேகம், *s* A firm, compact body

இறுகினமனம், *s.* An unrelenting heart, a close or parsimonious mind.

இறுக்கம், *v noun.* Tightness, closeness, compactness, hardness, tenacity, அமுக்கம். 2 Closeness of weather, sultriness, ஒக்கம். 3 Parsimoniousness, niggardliness, tenaciousness, கையமுக்கம். 4. Strictness, rigidness, pressure, நெருக்கம்.

இறுக்கமானகாலம், *s.* Sultry weather. 2. Hard times

இறுக்கர், *s.* Inhabitants of sultry deserts who are said generally to live by plunder, பாலைநிலமாக்கள் (*p*)

இறுக்கு, கிறேன், இறுக்கினேன், வேன், இறுக்க, *v a.* To tighten, strain close or hard, to make compact, அமுக்கக்கட்ட. 2. To thicken a liquid, inspissate, உறையச்செய்ய 3. (*சது.*) To put on clothes, to dress, உடுக்க 4. [*prov*] To urge, coerce, force, ஒக்க 5. To reprimand, reprove, bear hard upon, chide, உறுக்க.

இறுக்குவார், *s.* A saddle girth, the thong of a sandal, any thing used for tying or binding, அமுக்கக்கட்டும்வார்.

இறுக்கு, *v. noun* Pressing, urging, rigor—as of a revenue officer, rigid exaction, coercion, ஒக்குகை. 2 Reprimand, reproof, censure, chiding, உறுக்குகை. 3. *s.* A hard tie, knot, இறுக்கியமுடிச்சு

இறுங்கு, *s.* A species of சோளம் grain resembling the sugar cane, ஓர்சோளம், Sorghum vulgare.

இறுமா, க்கிறேன், ந்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* To be overjoyed, enraptured with spiritual delight, மிகமகிழ. 2. To be proud, self-conceited, vain, to be elated, puffed up, to exult in a feeling of self-importance, செருக்க. 3. To sit erect, be erect, நிமிர்ந்திருக்க.

என்றுமவீட்டின்பத்தவரிறுமாப்ப. While those in bliss enjoy eternal delight. (வைராக்கியசதகம்.)

இறுமாந்துநடக்க, *inf.* To walk or behave proudly.

இறுமாந்துநிற்க, *inf.* To stand erectly or proudly.

இறுமாந்துபோக, *inf.* To be overjoyed from a slight cause, to be conceited.

இறுமாப்பு, *v. noun.* Transport, rapture, spiritual joy, மிகுமகிழ்ச்சி. 2. Pride, self-conceit, arrogance, vainglory, vanity, elation, செருப்பு. 3. Erect posture, நிமிர்ச்சி.

இறுமாப்புக்கொள்ள, *inf.* To become transported, over-joyed, proud, haughty, to grow arrogant.

இறும்பல், *s.* Admiration, அதிசயம். (*p.*)

இறும்பு, *s.* A thicket, குறுங்காடு. 2 Shrubs, bushes, தூறு. 3. A hill, hillock, சிறுமலை 4 A mountain, மலை 5 The lotus flower, தாமரைப்பூ 6 A beetle, வண்டு. 7. A plant, காந்தள், Gloriosa superba, *L.* (*p*)

இறும்பூது, *s.* Wonder, matter of surprise, a wonderful or surprising event, அற்புதம். 2. Shrubs bushes, சிறுதூறு. 3 A hill or mountain, மலை. 4. The lotus flower, தாமரைப்பூ. (*p.*)

இறை, *s.* Dignity, greatness, superiority, eminence, exaltation, பெருமை. 2 The Supreme Being, கடவுள். 3 A king, an independent sovereign, a monarch, அரசன் 4. A superior, a master, lord, a chief, உயர்ந்தோன் 5. A great personage, மூத்தோன். 6 Debt, obligation, கடன். 7. Answer, statement, assertion, விடை 8. The inside sloping part of the roof of a house, the eaves, வீட்டிறப்பு 9. A feather, a quill, a wing, plumage, இறகு 10. Height. உயர்ச்சி 11 The head, தலை 12. Siva, சிவன். 13. Brahma, பிரமன். 14 Vishnu, விட்டுணு 15. A particle, an atom, any thing minute, சிறுமை. 16 A moment, a portion of time, an instant, காலவிரைவு 17. Pain, suffering, distress, வருத்தம். 18. The deluge of fire. (See ஊழித்தீ.) 19. Disease, நோய் (*p*) 20. Tax on land, tribute, impost, the share of the produce accruing to the king, குடியிறை. 21. The lines inside of the finger joints, கையிறை. 22 (*c.*) The divisions of a district according to the payment of the tribute, இறைக்கட்டு.

இறைகுத்த, *inf.* To dip the finger into a fluid to ascertain its depth, விரலிறைபாலவிட.

இறைகொள்ள, *inf.* To exact tribute, to levy taxes, திறைகொள்ள.

இறைதிரிய, *inf.* To swerve from the rules of justice, அரசநீதிபிறழ.

இறைபயப்பது, *appel. noun.* [*in rhetoric.*] An indirect answer—as when one is asked if he has areca nut, he answers that he has betel, meaning that he has no areca. These modes of answering are of five kinds, விடைப்பொருளாந்தருவதாய்வருவது. See விடை.

இறைபுரிய, *inf.* To hold the reins of government, அரசாட்சிசெய்ய. 2. To administer justice, நீதிசெலுத்த.

இறைப்பிளவை—இறைக்கள்ளன், *s.* A kind of scirrhus, eruption in the finger joints or between the fingers at the roots, கையிறையில்வருமோர்புண்.

இறைமகள், *s.* A princess, a lady, இராசபுத்திரி.

இறைமகன், *s.* A prince, a gentleman, இராசகுமாரன். 2. Skanda, முருகன். 3. Ganesa, விநாயகன்.

இறைமாட்சி, *s.* Royalty, regal dignity, royal excellencies, அரசரின்மாண்பு.

இறைமாண்டார், *s.* Kings, those who possess regal dignity.

இறைமை, *s.* Divinity, the divine nature, தெய்வத்தன்மை. 2. Superiority, eminence, excellence, greatness, தலைமை. 3. Royalty, dominion, government, அரசாட்சி.

இறைமையாட்டி, *s.* A queen, அரசி. 2. A lady, a mistress, தலைவி.

இறையனாரகப்பொருள்—இறைவனாகப்பொருள், s. A grammatical work from Siva, ஓரிலக்கணநூல்

இறையிலி, s. One exempt from taxation, இறையிறுதவன.

இறையிறுக்க, inf. To pay tribute, இறைகொடுக்க.

இறையிறுக்காதவூர், s. A town free from tribute

இறையுணர்வு, s. The knowledge of God.

இறையெண்ண, inf. To count by the joints or lines of the fingers, விரலிறையாலெண்ணகுப்பார்க்க

இறையவன்—இறையோன், s. The Deity, the Supreme Being, கடவுள்.

இறை, கிறது, ந்தது, யும், ய, v. n. To scatter, sprinkle, disperse abroad, சிதற.

இறை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To pour out, lave, irrigate, draw and pour out, நீரிறைக்க 2. To cast forth, strew, scatter abroad, சிதற 3 To give liberally, மிகக்கொடுக்க. 4. (Met.) To lavish, spend lavishly, squander, அளவுகடந்துசெலவிட 5. v. n [vul] To flow or issue—as blood, milk &c, சொரிய.

பணத்தையெல்லாமிறைத்துப்போட்டான். He has squandered the money.

இறைகூடை, s. A large basket for irrigation, நீரிறைக்குங்கூடை.

இறைமரம், s. Three poles connected at the top, forming a support for a basket used in watering fields, இறைவைமரம் 2. A well-sweep and pole, ஏற்றமரம் 3 [prov.] A long wooden boat suspended for watering fields, நீரிறைக்குமரப்பத்தல.

இறைப்பு, v. noun Pouring or casting out, laving, irrigation, நீரிறைக்கை. 2. Scattering, lavishing, squandering, waste, profusion, வாரியிறைக்கை

இறைவை, s. Any contrivance for raising water for irrigation—as a well-basket, இறைகூடு 2. A trough for casting out water, நீரிறைக்குமபத்தல. 3. A ladder, ஏணி. 4. A fan for winnowing, தூற்றுகூடை

இறைச்சி, s. Flesh, meat, மாமிசம். 2. One of the seven constituent parts of the body. See தாது.

இறைச்சிகுத்தி, s. A spit.

இறைச்சிப்பொருள், s. The properties, productions derived from the கருப்பொருள் of a soil. (See அகப்பொருள்) 2. [in rhetoric.] A figurative mode of speech by which a country is described in relation to the productions or properties derived from its கருப்பொருள்—as குறிஞ்சிப்பூக்கொண்டு பெருந்தேனிழைக்குநாடு, a country enriched with the sweetest honey extracted from its mountain-flowers. (இலக்கண விளக்கம், அகத்திணையியல், 7th rule.)

ஆட்டிறைச்சி, s. Mutton.

சூட்டிறைச்சி, s. Warm meat.

மாட்டிறைச்சி, s. Beef.

பன்றியிறைச்சி, s. Pork.

சுட்டவிறைச்சி, s. Roasted meat.

இறைஞ்சி, s. The bark of a certain tree used for clothing by ascetics and foresters, மரவுரி. (p.)

இறைஞ்சு, கிறேன், இறைஞ்சினேன், வேன், இறைஞ்ச, v. n. To stoop, bow, bend, incline the head. குனிய 2 v a. To make obeisance, to reverence, worship by bending or prostration, வணங்க. (p)

உலகந்திறைஞ்சுமாபெருமை. Greatness which the world shall know and reverence.

நோக்கியிறைஞ்சினள். She looked and bowed her head (குறள்)

இறைஞ்சலர்—இறைஞ்சார், s. Enemies, foes, adversaries, சத்துருக்கள். (p)

இறைஞ்சல், v. noun. Bowing down, குனிவு 2. Worshipping, வணக்கம்.

இறையால், s. (For.) The same as Rial from Royal, a coin of varying value—that formerly current in Ceylon being equal to 1s. 6d. sterling, ஓர்வகைநாணயம். (c.)

இறைவன், s. The supreme Being, Lord, கடவுள். 2. Siva, சிவன் 3. Brahma, பிரமன் 4. King, an emperor, governor, அரசன். 5. A chief, a lord, master, a superior, senior, தலைவன் 6. A father, தந்தை 7. Priest, குரு 8. Elder brother, மூத்தோன் (p)

இறைவி, s. A queen, அரசி. 2. A lady, a mistress, தலைவி. 3. Mother, அன்னை 4 A priest's wife, குருவின்மனைவி

இறைவன்வேம்பு, s. A shrub, சிவனார்வேம்பு, Indigofera aspalathoides, L.

இறைவாசநல்லூர், s. The name of a town, ஒரூர்

இற்று. The third person neut. sing. of a symbolic verb formed from the demonstrative இ, often used appellatively, 1. to express similitude—as நின்மனக்கிடக்கையிற்றேல், if such be the nature of thy views. 2 as a connective particle, சாரியை—as in பதிற்றுப்பத்து, ten times ten.

இற்றை. See under இன்று.

இனம், s. Kindred, relations, connections, affinity, relationship, சுற்றம். 2. Class, kind, species, caste, sort, குலம் 3. Association (with persons), union, fellowship, சம்பந்தம் 4. A company, collective body, a society, association, கூட்டம். 5. Flock, herd, shoal, swarm, திரள். 6. Attendants of kings, royal household, அரசர்க்குறுதிச்சுற்றம். See உறுதிச்சுற்றம்

இனக்கட்டு, s Family ramifications, connections, உறவின்முறை. 2. Bond of union between relations, பந்துக்கட்டு. 3. Subordination, due respect, &c. among the several branches of a family, relative bonds, முறைமை.

இனஞ்சனம்—இனத்தார்சனத்தார், s. Relations, kindred and connexions, சுற்றத்தார்.

இனமொழிவிடை, s. One of the five kinds of இறைபயப்பது—an indirect answer.

இனமோனை, s. A rhyme where the letters which begin a line or foot are not the same as those of the next line or foot, but of the same class, இனவெழுத்தாலவருமோனை. If the letters are of the வல்லினம் class, the rhyme is called வல்லினமோனை, if of the மெல்லினம் class, the rhyme is மெல்லினமோனை, if of the இடையினம் class, the rhyme is இடையினமோனை.

இனம்பிரிக்க, inf. To divide into classes.

இனம்பிரிய, inf To be separated from the company.

இனவழி, s. Descent from the same line or ancestry 2. Being related to the same breed of cattle.

இனவெதுகை, s. A species of rhyme in which the second letters of each stanza are of the same class, it is of three kinds. வல்லினவெதுகை, மெல்லினவெதுகை and இடையினவெதுகை.

இனவெழுத்து, s. Relative letters—as the hard letters are to their respective nasals, or vice versâ; also letters formed from the same sources which in the consonants run in couplets through the alphabet, and the long vowels to the short, and vice versâ, இனமாயுள்ளவெழுத்துக்கள்.

பாவினம், s. The three classes of poems which partake of the nature of each of the four out of five classes of poems called, தாழிசை, துறைவிருத்தம் 1. Those that have some of the properties of வெண்பா are வெண்டாழிசை or வெள்ளொத்தாழிசை, வெண்டுறை and வெளிவிருத்தம். 2. Those of ஆசிரியம் are ஆசிரியத்தாழிசை, ஆசிரியத்துறை and ஆசிரியவிருத்தம். 3. Those of கலிப்பா are கலித்தாழிசை, கலித்துறை and கலிவிருத்தம். 4. Those of வஞ்சிப்பா are வஞ்சித்தாழிசை, வஞ்சித்துறை and வஞ்சிவிருத்தம்.

மூவினம், s. The three classes of consonants—as வல்லினம், the six hard sounding consonants—as க், ச், ட், த், ப், ற் 2. மெல்லினம், the six soft sounding consonants—as ங, ஞ, ண், ந, ம, ன, and 3. இடையினம், the six middle sounding consonants—as ய, ர, ல, வ, ழ, ள.

இனன், s. The sun, சூரியன். 2. A king, அரசன். (p)

இனனிலை, s. The quarter where the sun may at any hour happen to be. (p.)

இனாம், s. (Hin.) A present, a gratuity, a gift, பயனுக்காதவீகை.

இனி, adv. Now, immediately, presently, இப்பொழுது. 2. Henceforth, hereafter, பின்பு. 3. A particle of place, from this limit, onward, இப்பால். (நன்னூல)

இனிக்களிமில்லை. There is no more injurious, offensive matter, &c., no longer any alloy, spuriousness, &c.

இனிக்காரியமில்லை There is no further business. There is no more hope for him—said of a dying man, &c.

இனிஎமெல்லை. We are now close on our limit; we approach our boundary.

இனிப்பிழைக்கிறதா? Can he possibly survive? (he will certainly die).

இனிப்பேசு. Now you may speak, there is no longer any restraint.

இனிப்போதும். Now there is enough.

இனிமேல். Hereafter, at some future time.

இனியார்? Who else?

இனியாறுது I am unable to proceed further (I am altogether exhausted).

இனியெங்கேபோவாய்? Whither will you go next? What further resource is left you?

இனியென்னசெய்வாய்? What can you do further?

இனிவேண்டாம். It is needed no longer, or no more is required.

பண்டறியேனகூற்றென்பதனையினியறிந்தேன். . ... Formerly I knew not, but now I know who Yama is (குறள்.)

இனி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n* To be sweet, delicious, savory, &c., to become sweet to the taste, தித்திக்க. 2. To be harmoniously pleasant to the ear, செவிக்கினிதாக. 3 To be on terms of friendship and intimacy, இனியநட்பாக. 4 To have peculiar relish or love in or for any thing, practice, &c., ஒன்றினிடத்திலினிப்புக்கொள்ள. (c)

இனிக்கச்சொன்னான். He spoke sweetly, so as to please, to win, to fascinate, &c.

இனிச்சபண்டம், *s.* [*prop.* இனித்தபண்டம்] Confectionaries.

இனிப்பு, *v. noun.* Sweet, sweetness, deliciousness, pleasantness, agreeableness, &c., இனிமை.

வியாபாரத்திலேயவனுக்கினிப்புக்கொண்டது.... He has great pleasure in trade, he has found great profit in it.

அவனுக்குமிவனுக்குமினிப்புக்கொண்டது....... These persons are very intimate.

இனிப்புக்காட்ட, *inf.* To be sweet, melodious, delicious, இனிமையைத்தர 2. To please one, allure, gratify, தித்திப்புக்காட்ட.

இனிப்புத்தட்ட, *inf.* To be sweet to the taste, உருசிதட்ட. 2. To have a relish or desire for a thing, to smack, ஆசையுண்டாக.

இனிமை, *s.* Sweetness, deliciousness, pleasantness, agreeableness, இனிப்பு.

இனிது, *s.* That which is sweet, pleasing, agreeable, இனிமையுடையது.

இனியசொல், *s.* A sweet word, pleasant discourse, complimentary, courteous language, இன்சொல்.

இனியவைகூறல், *s.* Title of a chapter in Cural on pleasant or courteous speech, குறளிலோரதிகாரம்.

இனியன், *s.* (*plu.* இனியார் or இனியவர்) An agreeable, pleasant person.

இனியாநாற்பது, *s.* The name of a book containing forty agreeable aphorisms, ஓர்நூல். (*p.*)

இனை, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, *v. n.* To grieve, be afflicted in mind, to sorrow, regret, துயருற. 2. To sympathize, commiserate, இரங்க. (*p.*)

இனை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To afflict, வருத்த. 2. To sound, ஒலிக்க. (*p.*)

இனைத்து. The third person neut. of a symbolic verb, formed from the demonstrative இ, often used appellatively for such, thus, in this manner, இத்தன்மைத்து. 2. So much, thus much, இவ்வளவிற்று.

இனைத்துணைத்தென்பதொன்றில்லை. It cannot be said how much it is. (குறள்.)

இனைத்தென்றறிபொருள். A thing known to possess such and such properties. (நன்னூல்.)

இன், *adj.* Sweet, pleasant, agreeable, இனிமையான.

இன்சொல், *s.* See இனியசொல்.

இன்சொல்லுவமை, *s.* [*in rhetoric.*] A comparison between two things, one of which, though excelling, bears a resemblance to the other, உவமையணியிலொன்று.

இன்னலம், *s.* Delight, merit, virtue, இனியநலம்.

இன்னிசை, *s.* Melody, harmony, இன்பமானவோசை 2. A tune, இராகம் 3 (*fig.*) A kind of lute with seven strings, ஏழுநரம்புள்ளவீணை.

இன்னிசைகாரர், *s.* Players on the lute, musicians, பாணர்.

இன்னிசைச்சிந்தியல்வெண்பா, *s.* The three-lined இன்னிசைவெண்பா, of which the two first have four சீர், the last only three, சிந்தியல்வெண்பாவிரண்டிலொன்று.

இன்னிசைவெண்பா, *s.* A species of verse in four lines, of which the first three have each four சீர், and the last line three.

இன்னோசை, *s.* Euphony, இனியவோசை.

இன், *part.* The common form of the fifth case—as மலையின்வீழருவி, a stream falling from the mountain. (See இல்.) 2. An expletive particle, சாரியை—as பூவினமணம், the fragrance of a flower—for பூவினதுமணம் or பூமணம். 3. A particle characteristic of the past tense, இறந்தகாலவிடைநிலை—as உறங்கினள், she slept.

இனகண், *s.* Delight, pleasure, இன்பம். (குறள்) (*p.*)

இனகணுடைத்தவர்பார்வல். His looks even were pleasant.

இன்பம்—இன்பு, *s.* Delight, pleasure, happiness, bliss, அகமகிழ்ச்சி. 2 Agreeableness, இனிமை. 3. [*in rhetoric.*] One of the nine இரசம், நவரசத்திலொன்று.

இன்பங்காட்ட, *inf.* To be sweet, pleasant, delicious, இனிமைதர. 2. To allure by gratifications, வசீகரிக்க.

இன்பதுன்பம், *s.* Joys and sorrows.

இன்பன், *s.* A husband, கணவன். (*p.*)

இன்புறல், *v. noun.* Enjoying pleasure, being happy, rejoicing, experiencing delight, being satisfied, மகிழ்ச்சிபொருந்தல்.

கண்ணுக்கின்பம், *s.* That which is delightful or pleasing to the eye.

காதுக்கின்பம், *s.* That which is harmonious or pleasant to the ear.

உடற்கின்பம், *s.* That which is pleasant to the touch.

பேரின்பம், *s.* Heavenly bliss.

சிற்றின்பம், *s.* Secular, evanescent pleasure, sensual enjoyment.

இன்பூறல், *s.* Madder, dye-root, சாயவேர், Oldenlandia umbellata.

இன்மை, *s.* Destitution, absence of a quality or thing, non-existence, extinction, absolute negation, nothingness, இல்லாமை. 2. Poverty, adversity, வறுமை; [*ex* இல், not.]

உட்களவின்மையினால். Because it is free from guile. (வைராக்கியசதகம்-V. 13.)

இன்றி. Gerund of the symbolic verb இல், ஓர்குறிப்புவினையெச்சம்.

ஒப்பின்றியநெஞ்சமே. O! matchless mind.

தாமதமின்றி Without delay, expeditiously.

தவறின்றிநடக்கிறதரிது It is difficult to maintain a faultless conduct.

இன்றியமையாமை, *neg. v. noun* Indispensableness, absoluteness, necessity, a sine-qua-non, இல்லாமல்முடியாமை

இன்று. Third person sing. neut. of இல், it is not, இல்லை. 2. An expletive, ஓரசைச்சொல்.

இன்றேல். If not, if wanting.

இன்று, *s.* To-day, at present, இந்நாள்.

இற்றை. The adjective form of இன்று, to-day, belonging to this day.

இற்றைத்தினம்—இற்றைநாள், *s.* To-day.

இற்றைநாளளவும். Until this day.

இன்றுமுதல். From this day.

இன்றைக்கு. To-day, the present day.

இன்றையதினம்—இன்றையத்தினம். [*vul. prop.* இன்றைத்தினம்.] To-day—a term in colloquial use.

இன்ன. Such, of such, or of what kind or manner, இத்தன்மையான. 2. The third pers. neut plu. or the participle of a symbolic verb, from இ, this, இத்தன்மையுடையன. 3. A particle of comparison, உவமையுருபு

இன்னகாரியம். Such an affair.

இன்னணம். In such a manner, thus—a poetic contraction of இன்னவண்ணம்.

இன்னதல்லதிதுவென்மொழிதல். One of the thirty-two உத்தி.

இன்னதன்மையனாகியவேந்தெழிற்றிணிதோண்மன்னாமன்னவன். The mighty sovereign endowed with such accomplishments.

இன்னது. Such a thing, what kind of a thing.

இன்னவன்—இன்னான்—இன்னானை—இன்னோன். Such a person.

இன்னோர், *s.* Plural of இன்னோன், இத்தன்மையுடையோர்.

இன்னவின்ன. Such and such.

இன்னம்—இன்னும், *adv.* Still, yet, again, already, more, moreover, besides, in continuation, இனிமேலும்.

இன்னமும். Moreover, furthermore, still more, still further.

தேவரையின்னமும்விட்டிலை. You have not yet released the Devas.

இன்னல், *s.* (*the neg. of* இன்.) Evil, தீமை. 2. Unpleasantness, distress, affliction, pain, injury, துன்பம். (*p.*)

இன்னா, *s.* Unpleasantness, வெறுப்பு. 2. Evil, mischief, injury, தீமை 3. Affliction, distress, suffering, துன்பம். 4. Disgrace, இகழ்ச்சி. 5. *adj.* Inferior, bad, mean, sordid, low, கீழ்மையான; [*ex* இன், sweet, *et* ஆ, negative.]

இன்னாசெய்தாரையொறுத்தல். The way of punishing those who have offended.

இன்னாநாற்பது, *s.* The name of a book containing forty stanzas on various evils.

இன்னாமுகம், *s.* An unpleasant countenance.

இன்னார், s. Enemies, the unkind, the malevolent, பகைவர்.

இன்னாரினியார், s. Foes and friends.

இன்னுங்கு, s. Distress, affliction, sorrow, துன்பம்; [ex இன், sweet, ஆ, neg. et கு, augment.] (p.)

இன்னுது, s. Evil, unpleasantness, தீது; [ex இன்.] (p.)

இன்னுதார், s. Foes, enemies, the unkind, the evil, the malevolent, பகைவர்—as இன்னார் (p.)

இன்னுமை, s. Unpleasantness, இனியவாகாமை. 2. Sorrow, affliction, distress, துயரம். 3. Evil, mischief, injury, தீமை. (p.)

இன்னியம், s. A sweet sounding instrument, இன்பமான வாத்தியம். (p.)

இன்னியர், s. Singers, பாடுவோர். (p.)

இன்னே. Now, at present, இப்பொழுது. 2. Such, thus, in this manner, இத்தன்மையாய். (p.)

இன்னேபலவுருவாய்க்கொண்டு. Assuming such diversified shapes. (வைராக்கம்.)

இன்னேயருளவீர். Be gracious to me now. (வைராக்கம்.)

ஈ

ஈ. The fourth vowel of the Tamil alphabet, நாலாமுயிர். 2. A fly in general, ஈயெனனும்பறவை. 3. A bee, தேனீ. 4. A beetle, வண்டு. 5. A poetic expletive, முன்னிலையசைச்சொல—as சென்றீபெரும, Proceed great man. This example given in the native grammars appears to be the only one found.

ஈச்சோப்பி—ஈயோட்டி, s. A whisk for flies, a fly-flapper.

ஈப்பி, s. Nits, eggs or scurf in the hair, ஈர்.

ஈப்பிவைக்க, inf. To be formed as nits or scurf in the hair.

ஈப்புலி, s. An insect, a species of spider, ஈயைக்கொல்லும்பூச்சி.

ஈயெச்சத்தோல், s. [prov.] The skin of an animal, or of the palmyra fruit when worm-eaten, or fly-blown; [vul. ஈச்சத்தோல.]

ஈ, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, v. a. To give, give to inferiors, give alms, bestow, grant, exercise liberality, கொடுக்க. 2. To distribute, apportion, divide among several, divide in arithmetic, பகிர்த்துகொடுக்க. 3 To devote, offer, present, அளிக்க. 4. (p.) To abound in benevolence, சொரிய.—*Note.* Giving alms is prescribed as one of the six duties of a Brahman. See தொழில்.

ஈயாரதேட்டைத்தீயார்கொள்வர். That which misers have hoarded will be carried off by the vicious.

நூற்றைப்பத்துக்கீ. Divide a hundred by ten, (lit.) distribute a hundred among ten.

தண்ணீருமீயான். He will not give even water.

ஈகை, v. noun. Giving, bestowing, liberality, a gift, a grant, a boon, கொடை. 2. s. (p.) Gold, treasure, wealth, பொன். 3. One of the fabulous trees of Swerga which yield every thing desired—the கற்பகம். 4. A cloud, மேகம்.

ஈகையன்—ஈகையாளன், s. A liberal man, a benefactor, கொடைப்பவன். (p.)

ஈதல்—ஈயல், v. noun. Giving.

ஈப்பிணி, s. [prov.] A miser, உலோபி.

ஈவு, v. noun. Giving, bestowing a gift, a donation, a boon, ஈகை. 2. Distribution, sharing, பகுக்கை. 3 [in division.] The quotient, பிரித்துக்கண்டபேறு.

ஈவிரக்கம், s. Liberality and compassion.

ஈவிரக்கமுள்ளவன், s. A liberal and merciful man.

ஈவுக்கணக்கு, s. Division in arithmetic, பாகாரம்.

ஈகம், s. Sandal tree, சந்தனமரம், Santalum album. (இரேவ.) (p.)

ஈகை, s. A creeper called இண்டங்கொடி. (p.)

ஈங்கம், s. Sandal wood, or tree, சந்தனமரம். (M. Dic.)

*ஈங்கிசை—ஈங்கிஷை, s. [vul. prop. இம்சை, which see.] Murder, killing, கொலை. 2. Distress, trouble, difficulty, வருத்தம். 3. Disgrace, infamy, stigma, நிந்தை. Wils. p. 974. Himsa.

ஈங்கு, s. This place, இவ்விடம். 2. The இண்டு creeper.

ஈங்கை, s. A creeper, இண்டங்கொடி. (p.)

ஈசுதேசாத்தி, s. The பெருமருந்து creeper, Aristolochia Indica, L.

ஈசல், s. A whistle, whistling, சீழ்க்கை. 2. [prop. ஈசெல்.] The winged white ant, செட்டைக்கறையான். (c.)

ஈசற்போட—ஈசைகொட்ட—ஈச்சுக்கொட்ட, inf. To whistle.

*ஈசன், s. The Divine Being, கடவுள். 2. Siva, சிவன். 3. A king, an emperor, a superior, a ruler, a master, அரசன். Wils. p. 135. Eesa. 4. A senior, an elder, an aged person, மூத்தோன். 5. A priest, குரு. 6. Vishnu, விட்டுணு. 7. Brahma, பிரமன். 8. The lord of the universe, எப்பொருட்குமிறைவன். (p.) 9. The கௌரிபாஷாணம்.

ஈசத்துவம், s. Supreme dominion over animate and inanimate nature—one of the eight superhuman powers, ஈச்சரத்தன்மை. See சித்தி.

ஈசனாள், s. The sixth lunar mansion, திருவாதிரை. (p.)

ஈசன்மைந்தன், s. Ganesa, விநாயகன். 2. Skanda, முருகன். 3. Veerapattra, வீரபத்திரன். (p.)

ஈசன்றார், s. The garland of the Cassia, கொன்றைமாலை. (p.) 2. (M. Dic.) By metonymy, the கொன்றை tree.

*ஈசானம்—ஈசானியம், s. The north-east quarter, வடகீழ்த்திசை. 2. One of the five faces of Siva implying universal government, சிவனைம்முகத்தொன்று. Wils. p. 135. Eesana.

ஈசானமேரு, s. A silver mountain on which Siva is supposed to reside.

ஈசானன்—ஈசானியன், s. The Supreme Being, கடவுள். 2. Siva, சிவன், 3. The regent of the north-east, வடகீழ்த்திசைப்பாலகன். (p.)

ஈசானி, s. One of the five Satties or female energies of Siva, corresponding to ஈசானன், சிவன்பஞ்சசத்தியிலொன்று. (p.)

*ஈசுரன்—ஈசுவரன்—ஈச்சுரன்—ஈச்சுவரன், s. God, the Supreme Being, கடவுள். 2. [commonly.] Siva, சிவன். Wils. p. 135. Isvara.

ஈசுரமூலி—ஈச்சுரமூலி, s. A medicinal plant—as பெருமருந்து, Aristolochia Indica, L.

ஈசுரவிந்து, s. Quick-silver, பாதரசம்.

ஈசுரன்பிரபுத்துவசாமர்த்தியகுணம்—ங், s. The three characteristics of Siva. 1. கர்த்தத்துவம், creation. 2. அகர்த்தத்துவம், preservation of the visible universe and the order of events prescribed at the creation. 3 அன்னியதாகர்த்தத்துவம், government through subordinate agency.

ஈசுரன்முகம்—ஞ, s. The five faces of Siva; they are, 1. ஈசானம், charged with universal dominion. 2. தற்புருடம், with preservation. 3. அகோரம், with destruction. 4. வாமம், with brightness, illumination, 5. சத்தியோசாதம், with production, creation.

ஈசுவரதரு, s. The கடம்பு, Barringtonia racemosa.

ஈசுவரி, s. Parvati, பார்வதி. Wils. p. 136., Eesvare in Eesvara.

ஈசுவரிநாதம்—ஈசுவரிபிந்து, s. Sulphur, கந்தகம்.

மகேசுரன், s. Siva, (lit.) Great God.

கவீச்சுரன், s. A poet. See கவி.

சனீச்சுரன், s. Saturn.

பரமேசுரன், s. Siva, (lit.) the Supreme God.

சருவேசுரன், s. Siva, (lit) the Lord of the universe.

ஈசெல், s. [vul. ஈசல்.] The white ant when winged, ஈயல், Termes fatale; [ex ஈ, fly, et செல், white ant.]

*ஈசை—ஈஷை, s. The pole or shaft of a plough, ஏர்க்கால். Wils. p. 135, and 136. Eesha.

ஈச்சுர, s. The eleventh year of the Hindu cycle, ஓராண்டு.

*ஈச்சுரம், s. The second of the five சிவதத்துவம், which see. Wils. p. 135. Isvara.

ஈஞ்சு—ஈந்து, s. A species of palm very slow in its growth, ஈச்சமரம், Phœnix farinifera. 2 (Rott) Used adjectively, ஞ is changed into ச்—as ஈச்சமரம்.

ஈச்சமரம், s. The ஈஞ்சு tree.

ஈச்சம்பாய், s. A mat made of the leaves of the ஈஞ்சு tree.

பேரீச்சு—பேரீஞ்சு—பேரீந்து, s. The date tree, Phœnix dactylifera.

ஈஞ்சை, s. Murder, கொலை. 2. Disgrace, stigma, reproach, நிந்தை. (சேதுபுராணம்) See இழிவை. (p.)

*ஈடணை—ஈஷணை, s. [improp. ஏடணை.] Desire, விருப்பம் 2. The three desires which men commonly have, ஈடணாத்திரயம், first for children, second for women, third for gold or riches, புத்திரனமனைவிபொன்னை இவற்றில் விருப்புறுகை.

*ஈடிகை—ஈஷிகை, s. A painter's brush, தூரிகை. Wils. p. 136. Eeshika.

ஈடு, s. Equivalent, substitution, vicarious retribution, fruit, result, பிரதி. 2 Comparison, equal, match, ஒப்பு. 3 Reward, recompense, compensation, remuneration, satisfaction, கைம்மாறு. 4. Pawn, pledge, security, mortgage of land, அடகு. 5. (p) Greatness, dignity, moral excellence, பெருமை 6. Power, strength, robustness, வலி 7. Ability, means, தகுதி. 8 Tendency, liability, exposure, obnoxiousness, being subject to, falling a prey, கோளுகை. (சத 63.) 9 Thickening, becoming slimy, குழைவு

அம்மாத்திரத்துக்கீடில்லை. I have not the means to do so much.

வினைக்கீடாகவனுபவமுண்டாம். Enjoyments and sufferings will accord with the deeds done within the periods of former births.

அதற்கீடாகவிதுகொடுக்கிறேன். I give this for or instead of that.

அவளுக்கவனீடல்ல. He is not a suitable match for her.

ஈடழிய, inf. To suffer the loss of power, dignity, wealth, &c., to become poor, பெருமைகுறை.

ஈடழிவு, v noun. Loss of power, property, dignity, &c., சீர்கேடு.

ஈடன், s. A strong, competent, wealthy man, பெருமையுடையோன்.

ஈடனபாடஞ்சான். A wealthy man will not fear losses.

ஈடாட, inf. To compete with another, கோர்திற்க. 2. [prov.] To be loose—as a tooth, a nail, the spokes of a wheel, to joggle, உலைவு.

ஈடாட்டம், v. noun. Competing or matching with another. 2. Pecuniary ability, the free use of money—as by a rich merchant, கொடுக்கல்வாங்கல். 3. Being loose—as a nail, &c., உழலுகை.

ஈடுகட்ட—ஈடுபண்ண, inf. To give security, பிணைகொடுக்க. 2. To make amends, restitution, reprisals, &c., to identify, ஈடுசெய்ய.

ஈடுகொடுக்க—ஈடுசெலுத்த, inf. To reward, give an equivalent, to content, பதிலளிக்க. 2. To bear, tolerate, endure, yield, &c., ஈடுகட்ட.

அவனுக்கீடுகொடுக்கக்கூடியாது. It is impossible to give him satisfaction.

வீடுபலக்கக்கட்டினாற்புயலுக்குமீடுகொடுக்கும். If the house be strongly built, it will endure the storm.

அவனுக்கிவனீடுகொடுக்கமாட்டான். This person cannot compete with him

ஈடுபாடு, s. Loss and gain, நயநஷ்டம். 2 Substitution, ஒப்பு

ஈடேற, inf To be emancipated from sin, births, &c, to obtain final happiness, உய்ய. 2. To be saved from ruin and be rendered secure, to rise from indigence to prosperity, to be completely rescued from distress, difficulty, danger, disease, &c, வாழ்வடைய.

கன்னிகையீடேறிவிட்டாள். The girl has attained a marriage settlement

அந்தக்குடியீடேறிவிட்டது. That family is rescued from indigence, saved from ruin, &c

ஈடேற்ற, inf. To deliver, rescue, இரட்சிக்க. 2. To raise one from distress, indigence, &c. to the attainment of the desired good, to promote, to establish in good circumstances, வாழ்வடையச்செய்ய 3. To redeem, emancipate from births, &c., மீட்க.

ஈடேற்றப்பட, inf. To be saved, delivered, rescued from ruin indigence, distress, &c., to be rendered secure against danger, &c., இரட்சிக்கப்பட.

ஈடேற்றம், s. Final and eternal happiness, the liberation of the soul from the body and its exemption from further transmigrations, and translation to a permanent state of happiness, final emancipation, பேரின்பவாழ்வு 2 Deliverance from a state of suffering, indigence, &c, உய்வு 3 The marriage of a destitute girl under favorable auspices, கன்னிகையீடேற்றம்

ஈட்டுக்கீடு, s. Like for like, retaliation, requital.

கடையீடு, s. Ground the lowest in value and assessment.

தலையீடு, s. A very fruitful soil, known to be such by its aspect.

ஈட்டம், s. A collection, assemblage, multitude, assembly, company, கூட்டம் 2. A flock, herd, shoal, &c, திரள். 3 Acquisitions, accumulation, தேட்டம். (p) வியாதியினீட்டம். The height or crisis of a disease.

ஈட்டி, s. A lance, a spear, a pike, குந்தம். (c)

ஈட்டித்தாங்கு, s. The staff of the spear.

ஈட்டிப்பிடங்கு, s. The part of a lance to which steel is fixed.

ஈட்டிமுனை, s. The point of a spear.

ஈட்டு, கிறேன், ஈட்டினேன், வேன், ஈட்ட, v. a. To seek, acquire, procure, obtain, சம்பாதிக்க 2 To collect, gather, amass, accumulate, store up, கூட்ட (p.)

ஈட்டியது, s. What is acquired, obtained, the results in this life of action in former births. See சஞ்சிதம். (p.)

ஈண்டு, adv. Here, in this place, in this world, the present birth, இவ்விடம். 2. In this manner, so, இப்பிரகாரம். 3. s. Haste, speed, despatch, சீக்கிரம். (p.) 4. The name of a shrub, புலித்தொடக்கி, Cæsalpinia, L.

ஈண்டு, கிறேன், ஈண்டினேன், வேன், ஈண்ட, v. n To join, come together, கூட 2. To crowd, press on each other, to be thick or close together, நெருங்க 3. To spread, to be diffused—as salt in water, நிறைய (p)

உப்பீண்டுவாரி, s The sea saturated with salt. (நாலடி.) (p)

ஈண்டை, s. This place, இவ்விடம். (p)

ஈண்டையான், s. A person of this place.

ஈந்து, s. A species of palm. See ஈஞ்சு.

ஈமம், s. A place for the cremation of the dead, சுடுகாடு. 2. Firewood, fuel, விறகு. (p.)

ஈமத்தாடி, s. Siva, சிவன். (p)

ஈமவனம், s. A place for burning or burying the dead.

ஈமவிறகு, s. A funeral pile.

ஈம், s. A place for the cremation of the dead, சுடுகாடு. This word is often followed by உ as a சாரியை—as ஈமு (p.)

ஈமுக்கடிது The burning place is very hot

ஈமக்கடுமை—ஈமுகக்கடுமை, s. The heat of a burning place.

ஈயக்கொடி, s. [prop. ஈகைக்கொடி.] The same as இண்டங்கொடி.

ஈயம், s. Lead, one of the five metals. (See உலோகம்) 2 A kind of prepared arsenic, மிருதாரசிங்கி

ஈயக்கிட்டம், s. The rust in lead.

ஈயக்குழவி, s. A kind of prepared arsenic, நீலபாஷாணம்.

ஈயச்சிந்தூரம், s. Red oxide of lead, வங்கசிந்தூரம். (M. Dic.)

ஈயத்தகடு, s. Tin or copper plate, வங்கத்தகடு.

ஈயப்பற்பம், s. Calcined lead, வங்கபஸ்பம்.

ஈயப்பற்று, s. Solder of lead or tin on silver, brass, &c., வங்கபற்று.

ஈயப்பூச்சு, s. Coating with tin, lorication, tinning, வங்கப்பூச்சு.

ஈயமணல், s. Lead ore.

ஈயம்பூச, inf. To tin, to coat with tin, to loricate, வங்கம்பூச.

காரீயம், s. Black lead.

கல்லீயம், s. A hard kind of lead.

வெள்ளீயம், s. Lead, pewter, tin.

ஈயல், s. The winged white ant, ஈசல். 2. The cochineal insect, இந்திரகோபப்பூச்சி. (p.)

ஈயவரி, s. The பெருமருந்து plant, Aristolochia Indica.

ஈயுவன், s. Ravana the giant king of Ceylon, இராவணன். (Rott.) (p.)

ஈயை, s. [prop. ஈகை.] See ஈண்டு.

ஈரம், s. Wet, moisture, humidity, dampness, கசிவு. 2. Coolness, agreeableness, pleasantness, amenity, குளிர்ச்சி. 3. (p.) Kindness, affection, amenity of disposition, tenderness, அன்பு. 4. Grace, favor, தயவு. 5. Knowledge, wisdom, அறிவு. 6. Duty, tribute, பகுதி. 7. Nature, பண்பு. 8. (fig.) Beauty, அழகு. 9. The குங்குமம் flower.

ஈரச்சீலைபோட்டுக்கழுத்தறுத்தாள். Having applied a wet cloth she cut my throat, i. e. she has behaved treacherously toward me

ஈரமிக்கசிந்தையணணல். (Dharma) the kind-hearted sovereign.

ஈரமிலலாநெஞசததாாக்கீந்தவுபகாரம Favor bestowed on those whose heart is void of love.

ஈரக்கல், s. A red stone, one of the one-hundred-and-twenty kinds of ore, குருந்தக்கல்

ஈரங்கொல்லியர், s. Washermen, வண்ணார், [ex கொல, killing, i. e. expelling moisture]

ஈரஞ்சுவற, inf. To be imbibed or absorbed—as water in the sand, or moisture in the head after bathing, &c., ஈரமுலர.

ஈரநாவு, s. A slanderous tongue.

ஈரநாவுக்கெலும்பில்லை. There is no bone in the tongue of a slanderer.

ஈரந்துவட்டல், v. noun. Rubbing off moisture from the head and body after bathing.

ஈரப்பசுமை—ஈரப்பசை, s. Moisture, dampness—as in lands, clothes, esculent roots, &c., ஈரமுலராமை

ஈரப்பசையுள்ளவன், s. A benevolent man, இரக்கமுள்ளவன 2 A prosperous man, செலவமுடையோன.

ஈரப்பலா, s. The bread-fruit tree, the wood of which is used for musical instruments, the ஆசினி, Artocarpus incisa, *L.*

ஈரப்பற்று, s. Moisture, dampness, ஈரக்கசிவு. 2. Property, சமபதது. 3. Benevolence, நன்றி.

ஈரமதி, s. The cool moon, குளிர்ந்த சந்திரன். (p)

ஈரவன், s. The moon, சந்திரன். (p)

ஈரவிதைப்பு, v. noun. Sowing when the land is wet, ஈரநிலததில விதைக்கை. 2 [*prov.*] A crop from grain sown in moist land. See புழுதிவிதைப்பு.

ஈரவுள்ளி—ஈருள்ளி—ஈரவெங்காயம்—ஈரவெண்காயம். s Onion—the two latter are formed of வெம and வெண, pungent and white, and காயம, pungency, Allium cepa.

ஈரிக்க, inf. [*vul.* ஈர்க்க.] To become or be made wet, moist, damp, cool, ஈரமாக 2. To be benumbed, stiffened, or deadened by cold or disease, to grow cold.

ஈரிப்பு, v. noun. Dampness, coldness, குளிர்மை

ஈரிப்புக்காண, inf. To be morbidly cold.

ஈரியநெஞ்சம், s. Kind-heartedness, புண்ணியமனது.

ஈர்ங்கதிர், s. The moon, சந்திரன். (p)

ஈர்ங்கதிர்த்திங்கள், s. The cool-rayed moon. (p)

ஈர்த்தல், v. noun. Refreshing—for ஈரித்தல, &c.

ஈர்த்தமாமதி, s. The refreshing full moon. (p.)

ஈர்ந்தமிழ், s. The agreeable Tamil language குளிர்ந்ததமிழ் (p)

ஈரலித்தல், v. noun. Becoming moist, damp, cool, &c., ஈரமாதல.

ஈரல், s. The lungs, liver, spleen, and other viscera, ஈருள.

ஈரல்கருக, inf. To be smitten with anguish, fear, shame. &c.

ஈரலகருகிப்போயிற்று. My liver is dried up—an expression which indicates intense anguish.

ஈரல்பதற, inf. To be terrified, agitated.

ஈரற்குலை, s. The liver and the parts connected with it, ஈரற்கொததது; [ex குலை, cluster, collection]

ஈரற்குலைபதைக்க, inf To be cut to the heart, be deeply grieved.

ஈரற்குழி, s. The pit of the stomach, ஈரலுறுதானம.

ஈரற்பித்து—பித்தீரல், s. The gall bladder and its contents, ஈரற்பிசசு.

சிறீரல், s. The kidneys.

கல்லீரல், s. Liver.

நுரையீரல்—வெள்ளீரல், s. Lungs.

வாளீரல்—மண்ணீரல், s. Spleen.

ஈரி, s Rags, torn clothes, கந்தை. (பீறலாடை); [ex ஈர cut, tear] (p) 2 [*prov.*] A play, for the most part an amusement of girls, in which, one stone having been tossed into the air, two others are taken from the ground before that returns into the hand, ஒருகாயவிளையாட்டுக்கூறுபபு. 3 The fibres between the pulps in a jack fruit, பலாக்காயததுபபு

ஈருள், s. Lungs, liver, lights, ஈரல். (p)

ஈர், s. A nit, மயிரிற்பற்றுமீர். (c) 2. The termination of verbs in the second person plural, முன்னிலைப்பன்மைவிகுதி. 3. Two, a modification of இரு from இரணடு, which see.

ஈர்கொல்லி—ஈர்கோலி—ஈர்வலி—ஈர்வாரி, s. [*vul* ஈருளி] A kind of wooden comb for clearing the hair of nits.

ஈர்கொல்லிக்கொடி, s A kind of climbing plant, ஒருகொடி, Pentatropis microphylla.

ஈர்ப்பி, s. [*vul.*] Nits, scurf, dandruff in the hair, ஈர்.

ஈர்ப்பிவைக்க, inf. To be formed—as nits, or scurf in the hair.

ஈர்வலித்தல், v. noun. Combing out nits, ஈர்வாரல.

ஈர், கிறேன், ந்தேன், வேன், ஈர, v. a. To cut, mince, hack, chop, வெட்ட. 2. To split, cleave, part asunder, பிளக்க. 3. To saw, அறுக்க. (p.)

ஈரரிவாள்—ஈர்வாள், s. A saw, இரம்பம்; [ex வாள், a long blade.]

ஈர்வு, v. noun. Cutting, splitting, sawing, வெட்டுகை.

ஈர், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To pull, draw, attract—as the magnet; to drag, carry away—as a current, to draw into, இழுக்க. 2. To saw, அறுக்க. 3 To split, பிளக்க. 4. To peel, flay, உரிக்க. (p.)

சவதநொதெதிரக்கிலென். What though (a corpse) be dragged along with a leather thong (ஈரவடி)

யானையீருரி, s. A skin stripped off an elephant.

ஈர்ப்பு, v. noun. Draught, pulling, a pull, tug, attract on, இழுபபு 2 Lock-jaw, tetanus, contortion of the features or the limbs, இசிவு.

ஈர்க்கில், s. The feathers of an arrow, அமபினிறகு. (சது.)

ஈர்க்கு, s. The rib of a palmyra, cocoanut or other palm, also a leaflet of the தாழை, ஓலையீர்க்கு 2. Culmus or straw for picking the teeth, பற்குத்துங்குச்சு. 3. The feathers of an arrow, அமபினிறகு.

ஈர்க்குக்கம்பி, s. A very narrow stripe in the border of a silk or cotton fabric.

ஈர்க்குவிளக்குமாறு, s. A whisk or small besom made of the rib of palm leaves.

ஈர்வடம்—ஈர்வாணி, s. [*prov.*] A rope made of the ribs of the palmyra leaf, பனையீர்க்குக்கயிறு, [ex ஈர்க்கு, et வடம், rope]

ஈழக்குலச்சான்றார், s. Those of the Shanar caste, ஈழசாதியார். 2. One of the sixty-three devotees of Siva, ஏனாதிநாயனார்.

ஈழம், s. Gold, wealth, பொன். 2. A mass of metal, உலோகக்கட்டி. (நிகண்டு.) 3. Ceylon, Lunka, the Cingalese country, சிங்களதேசம். 4. Toddy, arrack, கள். (p.)

ஈழஞ்சுற்றியோடல், v. noun. Sailing round the eastern side of Ceylon, (the only term in use for that course).

ஈழத்துத்தேங்காய், s. A cocoanut of Ceylon.

ஈழமண்டலம், s. The realm or country of Lunka.

ஈளை, s. Asthma, consumption, phthisis, any pulmonary complaint causing difficulty of breathing, கோழை.

ஈளைக்காரன், s. A consumptive man.

ஈளையிழுக்க, inf. To breathe with difficulty—as an asthmatic person.

ஈறல், s. [*prov*] Regret, grief, deep-seated sorrow, துக்கம். 2. Closeness, thickness, நெருக்கம் (c.)

எனனெஞ்சிலுள்ளவீறலையாருக்குச்சொல்லியாறுவேன். To whom shall I tell the sorrows of my heart so as to be comforted.

ஈறற்பற்றை, s. A close thicket, நெருக்கமானதூறு.

ஈறு, s. End, termination, extremity, முடிவு. 2 Death, extermination, மரணம 3. The gums, பல்லீறு. 4. (p.) Brackish land, உவர்நிலம்.

ஈற்றிலிப்படிமுடிந்தது. At last it has thus ended

பிள்ளைக்கீறிட்டிருக்கிறது The child is teething.

ஈறுந்தம், s. Final end, utmost limit, ஆகமுடிவு

ஈறிலான்—ஈறிலி, s. The Deity, he who has no end, கடவுள். (p)

ஈறுகரைய, inf. To waste away—as the gums.

ஈறுகெடுதல், v. noun. The elision of a final letter or letters, ஈறழிதல.

ஈற்றசை, s. An expletive at the end of a letter, word, &c, ஈற்றிலசையாய வருமிடைச்சொல.

ஈற்றயல், s. Penultimate, கடையயல.

ஈற்றெலும்பு, s. The Os sacrum or pelvis of a cow, கடையெலும்பு.

ஈற்றெழுத்துக்கவிபாடல், v. noun. [prov.] An exercise in singing, in which after one has sung a verse, another must find out a verse beginning with one of the letters of the last word in that just sung, கூறியபாட்டினகடையெழுத்தை முதலெழுத்தாகக்கொண்டுகவிபாடல.

ஈற்று, v. noun. See under ஈனு, v.

*ஈனம், s. Deficiency, want, privation, destitution, குறைபாடு 2. Mutilation, அங்கவீனம. 3. Disgrace, degradation, meanness, இழிவு. 4 Detriment, injury, harm, கேடு. Wils p. 976 HEENA—Note. Affixed to other words, ஈனம is a privative and gives them an opposite meaning.

ஈனமானநாயைத்தோளமேலெடுப்பதுகொண்டுவருதிறுய? How can you carry a vile dog on your shoulders?

கோடரிக்காம்புகுலத்துக்கீனம. The handle of an axe (being of wood) is inimical to its own species. [prov.]

ஈனசாதி, s. Low or degraded caste, barbarous caste.

ஈனமிலணங்கு, s. A goddess, தெய்வப்பெண. (p.)

புத்தியீனம், s. Dullness, foolishness.

புத்தியீனன், s. A foolish, unwise or stupid man.

ஈனனம், s. Silver, வெள்ளி. (p.)

ஈனுயம், s. Ignominy, contumely, நிந்தை.

ஈனு—ஈன், கிறது, ஈன்றது, ஈனும், ஈன, v. a. To bear, bring forth, (usually limited to brutes) to cause birth or production, to beget, originate, பெற. 2. To yield, produce, put forth as fruits, &c., காய்க்க

அருளென்னுமன்பீனுகுழவி. Kindness which is the offspring of love. (குறள.)

வானமேயீன்றது பூமியேதாங்கிற்று. The heavens produced, and the earth supported—spoken of one in a state of destitution.

விரிதிரைப்பரவையீன்றவிளங்கிழை. The ornamented Lukshmi whom the wide billowy sea produced. (நைட.)

வாழைக்குத்தானீன்றகாய்கூற்றம. The fruit which the plantain tree produces leads to its destruction.

ஈனுக்கதிர், s. An ear of corn in the shoot.

ஈனுக்குமரி, s. A young woman who has not borne children.

ஈனுமலடு, s. A barren cow, or buffalo.

ஈனுமாடு, s. A cow or buffalo which has not had a calf.

ஈனுவராக்கி, s. A cruel, merciless woman.

ஈனுமணிமை, s. Ceremonial uncleanness after child-birth, சூதகம. (சது.)

ஈன்றமாடு, s. A cow or buffalo that has calved.

ஈன்றவணிமை, s. The time immediately after calving—spoken of a cow. 2. The tenderness, delicacy, &c of a new-born animal, கன்றின்இளமை. 3. The tenderness, weakness, &c. of an animal that has recently brought forth young, இளங்கொற்றியின்பச்சுடம்பு.

ஈன்றவள்—ஈன்றுள், s. A mother, தாய 2. Parvati—as the genetrix of the worlds, பார்வதி (p)

ஈன்றவன்—ஈன்றுன், s. A father, genetor, generator, பிதா. 2. The god Brahma—as creator, பிரமன். (p.)

ஈனல், s. An ear of corn, கதிர். (p) 2. v. noun. Yeaning, bringing forth, ஈனுகை.

ஈன்றல். A verbal in the past form of ஈனுதல. (p.)

இன்சொலவினிதீன்றல் Courteous speech yields pleasure. (குறள.)

ஈற்று, v. noun. Bringing forth, ஈனுகை. 2. s. That which is brought forth, whether animal or vegetable, ஈனப்பட்டது.

தலையீற்று—முதலீற்று, s. The first calving; also the first calf, the firstling.

ஓரீற்று, s. A cow that has calved but once.

ஈனை, s. The nerve of a leaf, இலைநரம்பு. 2 The outline of a picture, சித்திரக்குறிப்பு. 3. The name of a disease, ஓர்வியாதி.

ஈனையெழுத—ஈனைவாங்க, inf To delineate, to make the first outline of a picture, to design a pattern.

உ.

உ. Short u, the third vowel, ஓருயிரெழுத்து. 2. One of the demonstrative prefixes, (see அ, and இ) that, this, intermediate, not distant, சுட்டெழுத்தொன்று—as உக்கொற்றன், that Kotton (who is at a short distance, or is in the middle between two others of the same name) 3. A particle used (1) in forming the dative case, சாரியை—as அவனுக்கு, to or for him—for அவற்கு (2.) Joined to short monosyllabic verbs ending in mutes—as சொல்லு from சொல, speak—வாரு from வார, gather up. 4. A numeral indicating two, இரண்டென்னுமெண்ணின்குறி. 5. A termination of the verbal participle, வினையெச்சவிகுதி—as செய்து, doing.

உக்குறுமை, s. [in grammar.] Abbreviated உ, உகரக்குறுக்கம்.

உங்கு—உங்கே. There, not very distant, the middle between two places.

உங்஗னம். In this or that place, in this or that manner. (p.)

உது—உஃது, pron. That, this.

உவன், pron. That man, the one who stands near.

உக, க்கிறேன், ந்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. [more prop. உவ.] To be glad, to delight, மகிழ. 2. To accept with pleasure, மகிழ்வோடுகொள்ள. 3. To desire, lust for, hanker after, expect, விரும்ப. 4. To be pleased, to get satisfaction, திருத்தியடைய.

உகந்தாவளிக்கும. Who cheerfully tends the cows. (மறைசை.)

உகையாடிப்பெற்குகந்து. Please to tell me. (இ. 503.)

கைமாறுகவாமல். Not desiring a recompense. (நனெறி.)

உகந்தசெய்தி, s. Pleasing intelligence, glad tidings, news.

உகந்தது, s. An acceptable or delightful thing.

உகந்தவன், s. One who is pleased or satisfied. 2 A favorite, one of congenial sentiments.

உகப்பு—உகவை, v. noun. Pleasure, joy, மகிழ்ச்சி.

உகட்டு, s. [improp. for உவட்டு.] Nauseating.

உகப்பு, s. Height, elevation, உயர்ச்சி. (p.)

*உகம், s. Any one of the four Yugas, an age of the world. (See யுகம்.) 2. (p) End, முடிவு. 3. A pair, a couple, இரண்டு.

உகமுடிந்தாற்போலேபேசுகிறாய். Thou speakest as if the world were at an end.

உகசந்தி, s. The meeting of two Yugas—the end of the preceding and beginning of the following.

உகாந்தம், s. The end of an age, உகமுடிவு. 2. The final deluge, உகப்பிரளயம். 3. (fig.) Excessive rain, wind, sunshine, &c.

உகாந்தகாலம், s. The time when the universal destruction takes place, or the end of a quadruple age.

உகாந்தகாலன்—உகாந்தநாதன், s. Siva, சிவன். 2. Vishnu, விட்டுணு. (p.)

உகாந்தபிரளயம், s. The final destruction at the end of a kalpa.

உகாந்தப்பெருவெள்ளம், s. The final deluge.

உகம், s. The earth, பூமி. 2. (திவா.) Snake, பாம்பு. 3. Day, நாள். (p.)

உகரம், s. The letter உ, ஐந்தாமுயிர். (p.)

உகரக்குறுக்கம், s. The letter உ shortened in sound, குற்றியலுகரம். (p.)

*உகளம், s. A pair, a brace, a couple, இரண்டு. See யுகளம். Wils p. 686. YUGALA. (p.) 2. (Rott.) Friendship, இஷ்டம்.

உகளி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To leap, குதிக்க. 2. To overflow, பாய. (p.)

திசைதோறுமுகளித்தேறி. (The sea) overflowing its bounds on all sides. (பாரதம்.)

உகளு—உகள், கிறது, உகண்டது, உகளும், உகள. v. n. To leap, jump, bound, spring forward, gallop, leap over, frisk, gambol, குதிக்க. 2. To leap—as a frog, பாய. 3. To pass, கடக்க. (p)

வாளைபாய்வயல். The cool (flooded) fields where the varly fish sport. (கைட்தம.)

உகா, s. A tree, உகாமரம், Salvadara persica, L.

உகாதி, s. Argha, அருகன்; [ex யுக, et ஆதி.] (p.)

உகிரம், s. The இலாமிச்சை grass, Andropogon muricatum, L.

உகிர், s. A finger or toe-nail; a talon, a claw, நகம். (p.)

உகிர்ச்சுற்று, s. A whitlow, felon. See நகச்சுற்று. (c.)

உகு, கிறது, ந்தது, ம், உக, v. n. To be shaken off, to fall or drop off—as fruits, &c., to shed feathers, hair, to become separated; to cast off as the nails, &c., உதிர. 2. To be strewed, scattered, poured out, &c., சிதற. 3 To trickle or fall down—as rain or tears, சொரிய. 4. To be divested of, liberated from, கழல. (p.)

நெஞ்சுகவாயமலரனைகண்ணீருக. The heart fainting and the lotus-flower like eyes shedding tears.

மஞ்சுகவார்த்தன. The (bells) sounded so loud as to cause the clouds to fall.

உளமுடைந்துக்கக்கால. If the heart be broken and utterly fail. (குறள.)

உயிருக. The soul departing.

உதிர்ந்துதிர்ந்தெனவுகுவதந்தமே Teeth scattered as if multitudes of stars had fallen.

அளறுகணதனுகவமிழது. Delicious food scattered in the mud. (குறள.)

உகு, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To spill, sprinkle, pour down, சிதற. 2. To discharge, pour out, விட. 3. To shed, cause to fall, drop, உதிர்க்க. (p.)

கன்றுகுணிலாக்கனியுகுத்தமாயன். The mighty Vishnu who beat off wood-apples (from the tree) with a calf, using it as a cudgel.

கண்ணீருகுத்தான. He shed tears.

உகுணம், s. A bug, மூகட்டுப்பூச்சி. (p.)

உகை, கிறது, ந்தது, யும்; ய, v. n. To move—as a beast or vehicle with a rider, to be ridden or driven, செலவ. (p)

உகையுஞ்சிவிகை, s. The passing palankeen.

உகை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To drive a carriage, &c., to ride, go on a horse, in a palankeen, &c., to put in motion, செலுத்த. 2. To discharge—as arrows, &c., to cast, throw, அம்புமுதலியவற்றை விட. 3. To urge forward, to incite, எழுப்ப. (p.)

உக்கம், s. The waist, the middle of the body, மருங்கு. 2. A bull, a bullock, an ox, எருது. 3. A cow, பசு. 4. A large kind of circular fan to grace processions, ஆலவட்டம். 5. Fire, heat, நெருப்பு. 6. A fowl, கோழி. 7. A ball, பந்து. (p.)

உக்கம், s. (Tel. ఉగ్గము.) A rope by which any thing is suspended or carried in the hand, தூக்குக்கயிறு.

உக்கலை, s. [vul. உக்கலே.] The hips, மருங்கினைபக்கம். (நிகண்டு-பிங.) (p.)

உக்கல், s. Side, பக்கம். (p.)

உக்களம், s. Night-watch, சாமக்காவல. 2. Entrenchment about a camp, பாளையஞ்சூழகழி. 3. Advanced guard, தலைக்காவல.

உக்களம்வைக்க, inf. To set a guard.

உக்களவர், s. [prov.] Those that watch by night.

உக்கா, s. (Hin.) A Turkish pipe used for smoking கஞ்சா, &c., a hookah, சுருட்டுமுதலியபுகைகுடிக்குங்கருவி.

உக்காரம், s. [improp. முக்காரம்.] Vomiting, vomition, சத்திபண்ணுகை. 2. Bellowing—as an ox, தொறுபபோடல். (p)

உக்காரிக்க, inf. To vomit, வாந்திசெய்ய. 2. To bellow—as an ox, உக்காரம்போட.

உக்காரி, s. A species of meal-cake, பிட்டு. (p.)

உக்கிடா, s. A spider, சிலந்திப்பூச்சி.

*உக்கிரமம், s. Anger, wrath, மூர்க்கம். Wils. p. 137. UGRAMA.

நாசியுக்கிரமம், s. A disease of the nose.

*உக்கிரம், s. Vehemence, ardor, intensity, severity, fervency, fierceness, pungency (of spices, &c.), asperity, harshness, impetuosity, கொடுமை. 2. Wrath, rage, கோபம். 3. The height of a disease, முமமுரம. 4 Ferocity, savageness, மூர்க்கம். Wils. p. 137 UGRA. 5. (p) The front guard, தலைக்காவல.

உக்கிரகந்தம்—உக்கிரகந்தி, s. Garlic, வெள்ளுள்ளி, Allium sativum. Wils p. 137. UGRAGAND'HA and UGRAGANDIN. 2. Assafœtida, பெருங்காயம். 3. Acorus calamus, வசம்பு. 4. The வேம்பு tree, Azadirachta Indica, L. 5. Sugar-cane, கரும்பு, Saccharum officinarum.

உக்கிரகுணம், s. Fierceness of disposition.

உக்கிரமது, s. Ardent spirits.

உக்கிரமானமருந்து, s. Pungent and stimulating medicine.

உக்கிரமானவார்த்தை, s. Asperity of language, a harsh expression.

உக்கிரன், s. Siva, சிவன். Wils. p. 137. UGRA. 2. Veerapattra, வீரபத்திரன். (p.)

உக்கிராணம், s. (Tel.) A storehouse, a granary, பண்டகசாலை. (c.)

உக்கிராணக்காரன், s. A steward.

உக்கிராணவிசாரணை, s. The management of provisions, stewardship.

*உக்கிருட்டம்—உக்கிருஷ்டம், s. [prop. உற்கிருஷ்டம்.] Excellence, greatness, மேன்மை. 2 Excessiveness, மிகுதி. Wils. p. 140. UTKRUSHTA.

உக்கு, கிறது, உக்கினது, உக்கும், உக்க, v. n. To rot, decay, moulder, perish, உக்கிப்போக. 2. To dread, fear, பயப்பட.

உக்கதலமணியுரகராசற்கெலவுல. If the king of serpents which inhabits the abyss be shocked——

துக்கத்தினுலுக்கிப்போனன். He is wasted with grief, he is pining away.

உக்கினமரம், s. A worm-eaten tree, or rotten timber.

உக்கல், s. [vul.] Rottenness, putridity, பதனழிவு 2. Any thing rotten or perished, உளுத்தது.

உக்குளான், s A kind of hare which lives on dried leaves, சருகுமுசல.

*உங்காரம், s. The utterance of the particle உம, in token of displeasure, or to intimidate another, உம்மென்கெருகை 2 Menace, reproof, reprehension, roaring, bellowing, அதட்டுகை. Wils. p. 977. HUNKARA. 3. The buzzing of bees, வண்டின்ஒலி. (p.)

உங்காரத்தினுருப்போதையாள. She who thundered out the menacing உம். (ஸ்காந்தம)

உங்காரமுதாகாசள. The humming, buzzing bees. (பாரதம்.)

உங்கரிக்க—உங்காரிக்க, inf. To reprove, menace, scold, reprehend, அதட்ட. 2. To utter a kind of grunt in token of disapprobation, உம்மென்கெருள. (p.)

உங்கை, s. Your younger sister, உனறங்கை. (ஸ்காந்தம) See தங்கை. (p.)

உசரம், s. [prop. உயரம்.] Height.

உசர்—உசரு. See உயர்.

*உசற்காலம், s. [prop. உஷற்காலம்] Day-break, வைகறை; [ex உஷஸ், dawn.]

*உசனம், s. One of the eighteen உபபுராணம். 2. One of the eighteen தருமநூல்.

*உசனன், s. The planet Venus, சுக்கிரன். Wils. p. 167. USHANAS.

*உசா—உசாதேவி, s. [prop. உஷாபதேவி.] One of the consorts of the sun, சூரியன்மனைவி—the other is சாயாதேவி.

உசார், s. (Hin.) Watchfulness, விழிப்பு.

உசாவு, கிறேன், உசாவினேன், வேன், உசாவ, v. a. To consult, inquire, ponder, consider, ஆராய. 2. To deliberate mentally, எண்ண. 3. To deliberate in an assembly, take counsel, யோசனைகேட்க. 4. To spy, reconnoiter, ஒற்ற. (p.)

உசாவிச்சொல்லு. Speak considerately.

உசாவிச்செய்ய, inf. To act after deliberation with others. 2. To act cautiously.

உசாவிப்பார்க்க, inf. To look or inquire into, examine by inquiry of others.

உசா—உசாவு, v. noun. Consultation, inquiry, examination, espionage, ஆராயவு. 2. s. Searchers, examiners, spies, ஒற்றர். (p.)

உசாக்கேட்க, inf. To ask counsel, to consult, ஆலோசனைகேட்க. (p.)

உசாத்துணை—உசாவுதுணை, s. An adviser, a counsellor, a faithful companion, ஆலோசனைத்துணைவன.

*உசி, s. Wish, விருப்பம். Wils. p. 164. USHI. 2. (p.) Sharpness, கூர்மை.

*உசிதம், s. Propriety, suitableness, convenience, fitness, தகுதி. Wils. p. 137. UCHITA. 2. Excellence, niceness, உசசம்.

உசிதசமயம், s. Opportunity, season, a fit occasion.

உசிதமானஆசனம், s. An appropriate seat in an assembly.

உசிதவசனம், s. Excellent speech, language.

உசிதன், s. A king of the Pandian dynasty, பாண்டியன் (சூ) (p)

உசிரம், s. The pepper plant, செவ்வியம், Piper nigrum. 2. (p) A bull, இடபம். 3. A ray of light, கிரணம்.

*உசிரம்—உசீரம், s. The root of a fragrant grass, இலாமிச்சைவேர், Andropogon muricatum Wils p 164 Usira.

உசிலம்—உசிலை—உசில், s. A fine timber tree a kind of ebony with yellow veins. சீக்கிரிமரம், Acacia pennata.

உசு, s. A wood-worm, உளு. (பரசி.) See the examples given under the சூத்திரம், "உசுக்காரமிருமொழிக்குரித்தே" in மொழிமரபு a chapter in தொல்காப்பியம்

உசுப்பு, கிறேன், உசுப்பினேன், வேன், உசுப்ப. v. a [vul] To excite, rouse, wake up, incite dogs—to scare, fray, drive away—as birds, &c, எழுப்ப.

உசும்பு, கிறேன், உசும்பினேன், வேன், உசும்ப, v. n To move, stir—as from a state of rest or sleep, to be in motion—as wind, to show signs of life, to be just moveable, அசைய.

*உசுவாசம், s. [com. உச்சுவாசம்.] Inhaling, inspiration—the opposite of நிசுவாசம்.

உச்சட்டம், s. [prov.] Mark, butt, இலக்கு 2. Straightness, நேர.

உச்சந்தம், s. [prov.] Declension, having past the height, crisis, தணிவு. 2. Being at the highest price, விலையுயர்ச்சி.

உச்சந்தமாக, inf. To be past the height, to be softening, allaying, &c.—as rain, disease, &c.

*உச்சம், s. Height, elevation, altitude, greatness, dignity, உயர்ச்சி. 2. Zenith, meridian, being right over the head, தலைக்குநேரிடம். Wils. p. 137. Uchcha. 3. The treble in music, வல்லிசை. 4. [in astrology.] One of the five situations of a planet, the most influential, auspicious and benign. (See இராசிநிலை.) 5. The top, tip, the extreme point, நுனி.

உச்சமாயப்பாடுகிறான். He sings treble.

தோணியுச்சவோட்டமோடிற்று. The dhony sailed at the top of its speed.

உச்சக்கிரகம்—உச்சத்தானம், s. One of the five situations of a planet, being the most auspicious. See இராசிநிலை.

உச்சமானவன், s. A tall person.

உச்சவீடு, s. The position of the sun, or any planet in its most auspicious sign, உச்சவிராசி. See இராசிநிலை.

உச்சயனி—உச்சயினி, s. The city Ougein, formerly the capital of Vikramaditya, நகரம். Wils. p. 139. Ujjayani.

உச்சரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To pronounce, enunciate, utter, articulate, உரைக்க

உச்சரிப்பு—உச்சாரணம்—உச்சாரணை, v. noun. Pronunciation, utterance, articulation, உச்சரிக்கை. (p.) 2. Uttering or reciting incantations, மந்திரோச்சாரணை.

உச்சாரம், s. Pronunciation.

*உச்சலம், s. The mind, மனம். Wils. p 137. Uchchala.

*உச்சவம், s. A feast, festival, holiday See உற்சவம். Wils p. 144. Utsava.

*உச்சாகம், s. Perseverance, willingness, happiness. See உற்சாகம். Wils. p. 145. Utsaga

*உச்சாடனம், s. Expelling a demon from a person or place, exorcism—one of the eight magical arts, அட்டகருமம். 2. Exciting a demon to injure or destroy some one by magical incantations, uprooting, பேயுருவலியவைகளை யேவுகை. (See கருமம்) Wils. p. 137. Uchchadana. 3. The science which treats of exorcism, கலைஞானமறுபத்துநான்கிலொன்று.

உச்சாணி, s. [vul.] Elevation, height, உச்சி

உச்சாணிக்கொப்பு, s. The highest branch of a lofty tree.

உச்சாரம், s. [a corruption of உச்சம்] Height, elevation.

உச்சி, s. The crown of the head, உச்சந்தலை. 2. (fig) Head, தலை. 3. Zenith, meridian, தலைக்குநேரிடம். 4. Mid-day, noon, when the sun is in the zenith, நடுப்பகல் 5. Top, apex, summit of a mountain, நுனி. (c.) 6 (p) A knot of hair, மயிர்முடி. 7. Men's hair, ஆண்மயிர். 8. A dog, நாய்.

உச்சந்தலை, s. The crown of the head.

உச்சிக்கரண்டி, s. A small spoon to pour oil on the heads of infants, சிறுகரண்டி.

உச்சிக்கலயம், s. The uppermost earthen vessel of a number placed one above another. 2. A small earthen pot.

உச்சிக்கிழான், s. The sun, (lit.) the ruler of the zenith, சூரியன். (சிலப்பதி) (p.)

உச்சிக்குடுமி, s. A tuft of hair on the crown of the head of boys and men. (c.)

உச்சிக்குழி, s. Dimple in a child's cranium, the fontanel, தலையுச்சிப்பள்ளம். (c.)

உச்சிக்கொம்பன், s. A beast with perpendicular horns near together, உச்சியிற்கொம்புள்ளமாடு. 2. Rhinoceros, an animal with one straight horn, காண்டாமிருகம்.

உச்சிச்செடி, s. The புல்லுருவி, a parasitical plant, Loranthus, L.

உச்சித்திலகம், s. A flowering shrub with red blossoms, ஒருபூச்செடி.

உச்சிப்பிளவை, s. An ulcerous scab or sore on the crown of the head, உச்சந்தலையிலுண்டாகும்புண்.

உச்சிப்பொழுது, s. Noon-day, நடுப்பகல்.

உச்சிமலை, s. A steep hill, a precipitous height.

உச்சிமோக்க, inf. To smell the crown of the head of young children—as parents often do through fondness, உச்சந்தலையைமோக்க.

உச்சிவிடுதி, s. Cessation of rain at noon, மத்தியானநேரத்தில்மழைவிடுகை. 2. Recess at noon of laborers, or of boys at school.

உச்சிவேர், s. The main root of a tree, மூலவேர்.

உச்சுகாட்டல், v. noun. [prop. உச்சிகொட்டல்] Setting dogs, directing a dog to an object of attack, &c, நாயையேவல்.

உச்சுச்சொனல், v. noun. Calling a dog, நாயைக்கூப்பிடல்.

மலையுச்சி, s. The top of a hill, the peak.

*உச்சிட்டம்—உச்சிஷ்டம், s. Refuse of food, regarded as impure, எச்சில். Wils. p. 138. Uchchishda.

உச்சிட்டசாங்கரியம், s. Eating or drinking from the same vessel in common, ஒரேபாத்திரத்திற்பலர்கூடியுண்கை.

உச்சிதம், s. [prop. உசிதம்] Excellence, rareness. niceness, valuableness, choiceness, அரியது 2 Fitness. (See உசிதம்.) 3. The நெருஞ்சில் plant, Tribulus lanuginosus, L. 4. (Rott) A present, a gift, கொடை.

உச்சிதமாகக்கொடுக்க, inf. To give as a present.

உச்சிதமாய்ப்பண்ண, inf. To do a thing pleasingly. 2. To do a thing on a new plan.

உச்சிரதம், s. A creeper, பிரண்டை, Vitis quadrangularis.

*உச்சிராயம், s. Height, உயரம். 2. Upright side of a triangle, முக்கோணத்திநிமிர்ந்திட்டவரி. Wils p 138. Uchchraya.

உச்சினி—உச்சினிமாகாளி, s. The city Ougein, ஒருபட்டணம்.

உச்சு, கிறேன், உச்சினேன், வேன், உச்ச, v. a. To pitch at a mark, cast a game with betel nuts, shells, money, &c., கழற்காய்முதலியவையெறிய. 2. [prov] To conquer in a game or controversy, to win, surpass, get the advantage of by subtilty or artifice, வெல்ல. 3. [vul] To get another's property by artifice, to defraud, trick, பிறர்பொருளைக்கவர.

உடைதாமுதற்சீலைமுற்றிக்கொண்டேனொனேனுச்சிக்கொண்டேன் Having robbed her of her clothes, mantle and all, I exulted in the exploit. (திருச்செந்தூர்கொண்டு.)

உச்சன், s. [prov.] A shell, areca-nut, tamarind seed, &c. used for pitching in a game.

*உச்சைச்சிரவம், s. The horse of Indra, இந்திரன்குதிரை. Wils. p. 138. Uchchaishravas. (p.)

உஸ், s. A hiss, a sound for setting on or inciting dogs, for scaring away birds, &c.

உஸ்ஸென்றோட்ட, inf. To scare, scare away by hissing.

உஞற்று, கிறேன், உஞற்றினேன், வேன், உஞற்ற, v. a. To enterprise, act with energy, attend to with energy and perseverance, to perform, execute, முயற்சிசெய்ய. 2. To institute a lawsuit, prosecute, வழக்கோத. (p.)

உலைவின்றித்தாமுஞற்றுபவர். Those who persevere with untiring energy.

பலதருமம்பதியமிழுமற்றுஞற்றினள். She performed various charitable acts without her husband's consent. (பாரதம்.)

உஞற்று, *v. noun.* Energy, enterprise, exertion, ஊக்கம். 2. Unfailing application, untiring perseverance, முயற்சி. 3. Prosecution at law, institution of a lawsuit, வழக்கோதுகை (*p*)

உஞ்சட்டை, *s.* Thinness, slenderness (in person), மெலிவு. (colloquially, ஒஞ்சட்டை) (*c.*)

உஞ்சல், *s.* [*prop.* ஊஞ்சல்.] A swing.

உஞ்சு, *s.* [*vul. prov.*] [*prop.* உச்சி.] A term for calling dogs, நாயைக்கூப்பிடுமொழிக்குறி.

உஞ்சுதாட்ட, *inf.* To set on dogs. See உசி.

உஞ்ஞை, *s.* The city of modern Ougein, அவந்திநகரம். (*p.*)

உடகு, *s.* [*vul.*] The spiral winding of the nut of a screw, திருகாணிச்சுரையினுட்சுற்று. (*p*)

உடங்கு, *s.* Union, association, combination, கூடிநிற்கை 2. [*adverbially.*] Together, together with, கூட. (*p*)

அடைந்தாரப்பிரிவுமரும்பிணியுங்கேடுமுடன்குடம்புகொண்டார்க்குறுவல. Forasmuch as separation from friends, disease and death are incident to those who are in the body—

*உடசம், *s.* A hut made of leaves, straw, &c., the residence of hermits, பன்னசாலை (சேதுபுராணம்) Wils. p. 139. Udaja. (*p*)

உடந்தை, *s.* Fellowship, companionship, confederacy, partnership, proprietorship, heirship, கூட்டுறவு 2. Connexion, concert, union, combination, participation, சேர்க்கை. (*c.*)

ஒவ்வொவ்வியற்றருமங்களுக்குடந்தையாய். Uniting at once in fellowship with every virtue (பாரதம்)

அவனிதற்குடந்தையாளி. He is a partner 2. He is a joint-heir. 3. He is accessary to it.

அவனுக்குமெனக்குமுடந்தையில்லை. I have no connexion with him. 2. I am not related to him 3. I have no business with him. 4. I disown him.

உடந்தைப்பட, *inf.* To consent, become accessary, to have a hand in, be engaged in, ஒருமிக்க.

உடப்பு, *s.* A tree, தொரட்டுமுள்மரம், Pisonia georgina, *L.*

உடம்படுமெய்—உடன்படுமெய், *s.* [*in grammar.*] The consonants ய and வ, as serviles or connecting letters, இரண்டுயிர்களையொற்றுமைப்படுத்துமெய்யெழுத்து. (*p*)

உடம்பிடி, *s.* A lance or dart, வேல். (*p.*)

உடம்பு, *s.* Body, உடல். 2 The body as assumed by the soul in its transmigrations according to the deeds of former births, உயிர்க்கிருப்பிடம். 3. (*p.*) A consonant, மெய்யெழுத்து.

உடம்பைத்தேற்றிக்கொண்டன்றோயோகத்திலேபோகவேண்டும் To engage in the austerities of a Yogi, one must strengthen himself by medicine.

உடம்புதேற, *inf.* To be strengthened, to grow strong—as a convalescent person from food, exercise, &c.

உடம்புநன்றாயிருக்க, *inf.* To be well, to be in health.

உடம்பெடுக்க, *inf* To take a body, to be born, சரீரமெடுக்க.

பரிகாசப்படவும்நிந்திக்கவுமுடம்பெடுத்தான். He is born to be mocked and despised.

கள்ளனென்றுடம்பெடுத்தவன். One who is born a rogue.

உடம்புரட்டல், *v. noun.* [*prov.*] Rolling or turning about—as infants before they begin to creep. 2. Rubbing off dirt or dust from the body.

ஆணுடம்பு, *s.* The penis.

பெண்ணுடம்பு, *s.* [*vul.*] Pudendum muliebra.

உடம்மை, *s.* Troubled or turbid water, கலக்கனீர். (சது) (*p.*)

உடம்மையினுக்குகயலினம். Fishes leaping in agitated water.

உடலம், *s.* Body common to man and brute, உடம்பு. (*p.*)

உடறு—உடல, கிறேன், உடன்றேன், வேன், உடல, *v n.* To fight, be enraged, கோபந்தோற்றுபோர்செய்ய 2. To exhibit signs of fierce anger, சினக்குறிப்புக்காட்ட. (*p.*)

உடலகிளைவரவம். The furious serpent. (வைராக்கம்)

அவருடனுடன்றுபொரவுளனினும். Should one be enraged and attack them in battle (பாரதம்)

உடலல், *v. noun.* Rage, being enraged, சினத்தல். 2. Exhibiting signs of fierceness, சினக்குறிப்பு.

உடல், *s.* Body—human or brute, bodily constitution—one of the three obstacles to piety, சரீரம். 2. (*p*) A consonant, மெய்யெழுத்து. 3. Gold, பொன்.

மருப்புடலுடலேழுபொதிதந்துநீவாழியே. Do thou prosper giving (me) seven bags of gold.

உடலிரண்டுயிரொன்று. A shell-fish, இளிஞ்சில். 2. Intimate friendship—two bodies but one life, சிநேகம்.

உடலிலான், *s.* Kama, the Hindu cupid, காமன். (*p*)

உடலெடுக்க, *inf.* To take a body, to be born. 2. [*prov.*] To fatten, become fat or fleshy—as cows.

உடலெரிவு, *s.* Smarting or burning sensation all over the body.

உடலெழுத்து, *s.* An inanimate letter, a consonant.

உடல்வாசகம், *s.* The body of a writing in bonds, &c., exclusive of signatures and of a letter exclusive of salutation, &c., கெட்டெழுத்துவாசகம்.

உடல்வேலை, *s.* Body of a work, chiefly applied to painting or other ornamental work, பருமப்படியானவேலை.

உடற்கருவி, *s.* Body armor.

உடற்குறை, *s.* A headless body, முண்டம். 2. Any blemish in the body, உறுப்புக்குறை.

உடற்கூறு, *s.* Anatomy, the component parts of the human system, சரீரக்கூறு

உடற்கூற்றுத்தத்துவம், *s.* The principles of anatomy or the description of the component parts of the body.

உடற்கொழுப்பு, *s.* A disease which creates a dislike to food.

உடற்றழும்பு, *s.* A scar, a cicatrice, the mark of a stroke or blow, உடல்வடு.

குதிரையுடலன், *s.* [*prov.*] A bull having his belly straight and narrow as that of a horse.

உடறல், *v. noun.* [*a change of* உடறுதல்] Raging. See உடலல்.

உடற்று, கிறேன், உடற்றினேன், வேன், உடற்ற, *v. a.* To attack furiously in battle, to charge or rush on with fury, போர்செய்ய. 2. To vex, afflict, torment, வருத்த. 3. To drive back, beat away, &c., துரத்த. 4. To frustrate, thwart, scatter, disperse—as an opposing army, &c., சிதறவடிக்க. 5. To kill, destroy, exterminate, அழிக்க. 6. To discharge an arrow or other missile, பிரயோகிக்க. (*p.*)

ஆசகமுடற்றினர். They discharged arrows in rage. (பாரதம்.)

வெஞ்சமருடற்றினர். They carried on a destructive war.

ஒல்லுங்கருமமுடற்றுபவர்கேண்மை. The friendship of those who frustrate one's designs when they are about to be accomplished. (குறள்.)

உலகத்துண்ணினுடற்றும்பசி. Hunger will afflict the world.

உடற்றல், *v. noun.* Attacking with fury. 2. *s.* Great fury, பெருங்கோபம். (*p.*)

உடன், *s.* A particle of time and place used in combination with other words and expressing co-existence, accompaniment—a form of the third case or the social ablative, மூன்றாம்வேற்றுமையின்சொல்லுருபு. 2 Instantly, immediately, at once, அப்பொழுதே.

உடனாளி, *appel. noun.* Companion, co-partner, கூட்டாளி. 2. (*Rott.*) A man of property.

உடனிகழ்ச்சி—உடனிகழ்தல்—உடனிகழ்வு, *v noun.* Co-existing, happening simultaneously. 2. A term in grammar implying co-existence, concomitancy. உடனிகழ்ச்சிப்பொருள்.

ஒடுவென்பதுடனிகழ்வைக்காட்டும். The particle ஒடு shows accompaniment.

உடனிலைமெய்மயக்கம்—உடனிலைமெய்மயக்கம், *s.* [*in orthography*] The combination of two consonants of the same kind—as அக்கம், அச்சம், opp. to வேற்றுநிலைமெய்மயக்கம்.

உடனுக்குடனே. The very instant, at the very juncture, immediately succeeding another event.

பாம்புகடித்தவுடனுக்குடனேபிரயோகம்பண்ணிக்கொண்டான். He applied the remedy as soon as the snake bit him.

உடனுற்றவன், *s.* A servant of the same class with another.

உடனே, *adv.* Immediately. 2. *prep.* With, together with.

ஒருசாமமானவுடனே. Immediately after the first watch.

அவனதைச்சொன்னவுடனே. As soon as he had said it.

என்னுடனேவா. Come along with me.

உடனொத்தபங்காளி, *s.* An equal sharer.

உடனொத்தவன், *s.* An equal, a fellow, an acquaintance, a compeer.

உடன்கட்டையேற, *inf.* To ascend the funeral pile—as a Hindu widow with her deceased husband, அநுமரணமடைய, [ex கட்டை, log of wood.]

உடன்கூட்டு, *s.* Co-partnership, fellowship, உடனசேர்க்கை.

உடன்கூட்டாளி, *s.* Co-partner, participator.

உடன்கை. [*prop.* உடனே.] Immediately succeeding, just after, as soon as.

வேலைசெய்துமுடிந்தவுடனேகூலிகாசுகிடைக்கும். The wages will be paid as soon as the work is done.

உடன்பங்காளி, *s.* A joint-sharer or participator, a co-partner, கூட்டுப்பங்காளி. 2. A co-heir, joint-heir, a brother's sons having a right to share in the family property, உடனசுதந்தரவாளி.

உடன்பங்கு, *s.* A joint-share, equal share (whether in trade, inheritance, land or otherwise), participation, joint-heirship, கூட்டுப்பங்கு.

உடன்பட, *inf.* [*com.* உடம்பட.] To agree, assent, consent, acquiesce, harmonize with, சம்மதிப்பட. 2 To engage, contract, form a compact, பொருந்த. 3. To undertake, enter upon, உடம்படிக்கைசெய்ய. 4. To answer in the affirmative, மறுதிருக்க. 5 To be privy to, to have a hand in, சேர. 6. To yield, submit, comply, இசைய.

உடன்படிக்கை, *s.* [*com.* உடம்படிக்கை] A contract, agreement, compact, covenant, engagement, &c, written or verbal, சம்மதிப்பத்திரம். 2. A promise, assurance, உறுதிப்பாடு.

உடன்படுத்த, *inf.* To induce consent, to make willing, சம்மதிப்படுத்த. 2. To unite, reconcile, இசைவிக்க.

உடன்படுவிலக்கு, *s.* A figure of speech by which a negation is couched in affirmative words—as அப்போதப்பெற்றியேனருள்செய்ய இப்போதிவருமிசைகின்றுள—தப்பில், பொருளோபுகழோதரப்போவீராமிலை இருளோரிலவோவெழும. (அலங்காரம்.)

உடன்பட்டகடமை, *s.* A covenanted obligation.

உடன்பாடு—உடம்பாடு, *s.* Harmony, concord, union, fellowship, agreement, பொருத்தம். 2. Compact, covenant, engagement, உடம்படிக்கை 3. Consent, assent, compliance, acquiescence, சம்மதிக்கை. 4. Being concerned in, complicity, உடந்தை. 5. Affirmation, மறுமை 6. [*in grammar.*] Positive or affirmative—as opposed to negative terms, or negative forms of expression, விதி.

உடம்பாடிலாதவர்வாழ்க்கைகுடங்கருட்பாம்போடுடனுறைந்தற்று. Those who live in discord are as if enclosed in a vessel with a live snake.

உடன்பாட்டுவினை, *s.* A verb in the affirmative form, விதிவினை.

உடன்பிறந்தவர்கள்—உடன்பிறந்தார், *s.* Own full brothers or sisters.

உடன்பிறந்தார்சுற்றத்தாரென்றிருக்கவேண்டாம். Because born with you, do not imagine them to be your friends.

உடன்பிறப்பு, *s.* [*impr.* உடப்பிறப்பு.] Connascence, கூடப்பிறக்கை. 2. Offspring of the same parents, an own brother or sister.

உடன்றல், *v. noun.* [*as* உடலல்.] Raging.

உடு, *s.* A goat, sheep, ஆடு. 2. A star, விண்மீன். 3. An arrow, அம்பு. 4. The feathers of an arrow, அம்பின்சிறகு. 5 The point and barb of an arrow, அம்புத்தலை. 6. A boatman's pole, ஓடக்கோல். 7. A fort-ditch, அகழி. 8. A tree, சீக்கிரிமரம். (*p*)

உடுகாட்டி, *s.* The பொன்னுங்காணி

உடுநீர், *s.* A fort-ditch, அகழி. (*p.*)

உடுபதி—உடுவின்காந்தன்—உடுவினவேந்தன், *s* The moon, சந்திரன்; [*ex* காந்தன், a lover or husband]—he who took as his wives the constellations.

உடு, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To dress, attire, put on clothes, வஸ்திரந்தரிக்க 2 To dress another, ஒருவனுக்குடுக்க. 3. (*fig*) (*p.*) To surround, encircle, சூழ.

பிள்ளைக்குச்சீலையுடுத்தாள். She dressed the child.

பூசலாரவிழிக்குச்சந்தப்பூந்தழையுடுத்து. Adorning the attractive eyed body with boughs of the sandal tree (திருச்செந்திற்புராணம்)

உடுகூறை, *s.* Clothes—in colloquial use, chiefly women's.

உடுத்தவாடை, *s.* Home-dress or dishabille, under-clothes.

உடுத்தவாடையில்லாதாணீராடுமெ. A woman's bathing without her under-garments (is improper). (திரிகடுகம்)

உடுத்துக்கொள்ள, *inf.* To dress one's self.

உடுத்துவிட, *inf.* To dress another.

உடுபாவனை, *s.* Mode or style of dress. 2. [*prov.*] A suit of clothes. 3. (*Rott*) Clean clothes.

உடுபுடவை, *s.* Garments.

உடுமானம், *s.* A dress befitting a person's station in life.

நகருடுத்த, *rel. part.* Surrounding the city.

கடலுடுத்தபார், *s.* The sea-girt earth.

உடுக்கை, *v. noun.* Dressing. 2. *s.* Raiment, clothing, உடை.

உடுக்கையிழந்தவன்கைபோலவாங்கேயிடுக்கண்களைவதாநட்பு. (Real) friendship to one removes his distress with that promptitude with which the hands of him whose garments are loosened (while before an assembly) adjust them. (குறள்.)

உடுப்பு, *s.* Clothes, garments, clothing, vesture, dress, வஸ்திரம்.

உடுப்புடுக்க, *inf.* To dress, clothe (one's self or another).

உடுக்கை, *s.* A small kind of drum, tapering in the middle, இடைசுருங்குபறை. 2. Tambourine, தாகடபறை.

உடுத்து, கிறேன், உடுத்தினேன், வேன், உடுத்த, *v. a.* To dress another, clothe, பிறனுக்குடுத்த.

உடுபதி, *s.* A tree and its root very bitter and medicinal, மரமஞ்சள், Menispermum fenestratum.

*உடுபம், *s.* A raft, float, தெப்பம். Wils. p. 139. UDUPA.

உடுப்பை, *s.* The சீக்கிரி tree. (See உசிலம்.) 2. The name of a town near Tellicherry where the priest of the Madduvar resides, மத்துவாசாரியாவசிக்குமிடம்.

உடும்பு, *s.* The double-tongued lizard, the guana, சோந்தா, Lacerta iguana.

உடும்புநாக்கு, *s.* It's bifid tongue.

உடும்புநாக்கன், *s.* A double-tongued or deceitful man.

உடுவை, *s.* A fort-ditch, அகழி. (*p.*)

உடை, *s.* A species of thorny tree, குடைவேல், Acacia—in the adjective and genitive forms, ஐ is changed into அம், as—உடமுள், the thorn of the உடை tree.

உடை, *s.* Wealth, செல்வம். 2. Owning, belonging to, being owned, possessed, உடைமை. This word is conjugated as a symbolic verb, in the various inflections of which, or in the abstract form உடைமை, it chiefly obtains; when used as a qualifying prefix in its simple form, except as a participle, it requires the reduplication of the hard letters.

பாட்டுடைத்தலைவன், *s.* The patron of a poem to whom it is addressed. 2. The hero of a poem.

உடைப்பெருஞ்செல்வர், *s.* Those possessed of great wealth.

உடைத்து. Third person sing. neut. of a symbolic verb often used appellatively with ஆகுதல். It has, possesses, belongs to, is subject to.

இது அவனுக்குடைத்து. This belongs to him.

மகிமையுடைத்தானமோட்சம். Glorious bliss.

அச்சாணியன்னாருடைத்து. (The world) possessing persons as important (to society) as the linch pin is to a chariot. (குறள்.)

யாக்கைஅழிவுடைத்தாயிருக்கின்றது. The body is perishable.

உடைத்தானவன், *s.* A proprietor, possessor, one subject to.—*Note.* This form, though a solecism, is allowed.

உடைய. The participle of the verb, (1) used as a form of the sixth or possessive case, ஆறாமவேற்றுமைச்சொல்லுருபு—as என்னுடையபொருள், my property. 2. Affixed to nouns it governs the accusative case expressed or understood—as மரத்தையுடையவன், the owner of the tree. Sometimes it is annexed to the dative—as பொருளுக்குடையவன், an heir.

என்னுடையது. It is mine.

மணமுடையபூ, *s.* A fragrant flower.

மரத்தினுடையகொம்பு, *s.* The branch of a tree.

உடையவன்—உடையான், (*third pers. masc. sing.*) He has, he possesses, (often used appellatively). 2. *appel. n.* He who has, he who possesses. (*a*) the owner, the possessor, (*b*) the Supreme Being, (*c*) a rich man, (*d*) a king, a lord, (*e*) the master of the house.

உடையார், *s.* The rich, the wealthy, the opulent. 2. [*prov.*] A district officer. 3. A title among some tribes of Hindus.

உடையார்முன்னில்லார்போல். Like the poor in the presence of the wealthy.

ஆஸ்திக்குடையவன், *s.* An heir.

மண்ணுடையான், *s.* A potter, குயவன்.

ஆஸ்தியுடையவன், *s.* A proprietor.

ஊருடையார், *s.* A district officer, a registrar of land, &c.

வீட்டுடையான், *s.* The master of a house, the husband.

உடைமை, *s.* Property, possessing, having, owning, உரிமை. 2. The thing possessed, property, possessions, movable property, உரிபவை. 3. Jewels, ornaments, ஆபரணம். 4. Wealth, riches, opulence, செல்வம். In the first meaning it is often in classical language affixed to other words.

உடைமையுளின்மைவிருந்தோம்பலோம்பாமடமை... Poor in the midst of wealth are they who ignorantly neglect the duties of hospitality. (குறள்.)

கல்வியுடைமைபொருளுடைமையென்றிரண்டுசெல்வமுஞ்செல்வமெனப்படும். The two possessions, viz. knowledge and wealth are possessions indeed. (நீதிநெ)

உடைமைக்காரன்—உடைமையாளன், *s.* A proprietor, possessor, an owner. 2. An opulent person.

அன்புடைமை, *s.* Love, affection, kind-heartedness.

அறிவுடைமை, *s.* The possession of knowledge, knowledge.

அருளுடைமை, *s.* Grace, benevolence.

உடை, கிறது, ந்தது, யும், ய, *v. n.* To become broken—as a vessel; to crack, burst, break in pieces, split, to be fractured—as the skull, &c.; to break with force suddenly, to break or burst open—as a bank or shore, to break open—as a letter or seal, &c.; to be broken—as the skin, to be hurt—as by a wound, தகர். 2. To become broken—as the ranks of an army, to be discomfited, to retreat before the foe, இரிய. 3. To become broken—as the heart with grief, to be disheartened, dispirited, dejected, alienated, &c, to be in despair. மனமெலிய. 4. To fall below in competition, rivalry or comparison, தாழ. 5. To be reduced in circumstances, to become poor, குறைய. 6. To effloresce, open, burst—as a flower, to blossom, மலர. 7. To become untwisted, முறுக்கவிழ 8. To be reduced in strength, to be debilitated, to be subdued or overcome by any thing, பலமுடைய. (குறள். 109. அதி 8.) 9. To be divulged or become known as a secret, வெளிப்பட. 10. To be ruined, கெட.

நெஞ்சுடைந்தவனுயப்போனன். He is dispirited, dejected, &c.; he is in despair.

கொப்புளமுடைந்தது. The blister is broken.

ஒன்னலருடைந்துபோனார். The enemy was discomfited.

உடை, *s.* Clothes, garments, vesture, dress, வஸ்திரம்.

உடைநடைபாவனை, *s.* The mode of dress, the gait, the manner, external appearance.

உடையல், *s.* Any thing broken, a breach, a fracture.

உடையல்நெரியல், *s.* Things cracked and broken.

உடைவாள், *s.* A short scimiter, an accoutrement or article of equipage, சரிகை.

உடைவு, *v. noun.* A breach, disruption, eruption, infraction, crack, fracture, தகர்வு. 2 Being routed, a discomfiture, defeat, இரிவு. 3 Debility, brokenness of constitution, தளர்வு. 4. [*with appropriate words prefixed.*] Dispiritedness, dejection, broken-heartedness, despair, மனநெகிழ்ச்சி. 5. Reduction of circumstances from wealth to poverty, கேடு.

மனமுடைவானவன், *s.* A dejected or broken-hearted person.

உடை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To break a vessel, &c.; to burst, break open, break a bank, &c.; to break lumps, clods, &c.; to break a boil, a blister, the skull or any other flat, solid or massive substance; to split, fracture, தகர்க்க. 2. To break the ranks of an enemy, to defeat, discomfit, disperse, rout, put to flight, இரிக்க 3. To ruin, impoverish one, கெடுக்க. 4. To untwist, untwine, முறுக்கவிழ்க்க. 5. *v. n.* To break—as a boil, கட்டியுடைக்க.—*Note.* உடைய and உடைக்க are not applicable to the breaking of a tree, a branch, an arm or any other long and cylindrical body that is broken off short or asunder. For this meaning see முறிக்க, ஒடிக்க, &c.

தண்ணீருடைத்தப்பாய்கிறது The water has broken (the dam) and flows out.

பல்லுடைப்பேனென்றான். He said, I will break your teeth.

கட்டுடைக்க, *inf.* To burst an embankment—as water.

பெண்மையுடைக்கும்படை, *s.* The weapon that dissolves female continency.

தலையுடைக்க, *inf.* To take much pains, mentally—as in abstruse calculations, intricate business.

உடைப்பு, *v. noun.* A breaking, a breach, the bursting of a bank, உடைக்கை. 2. *s.* A channel cut or broken through a dam in a field, disruption, உடைந்தஅறுவாய். 3. Weakness, தளர்ச்சி

தலையுடைப்பு, *v. noun.* A trouble, some intricate employment.

உடைகுளம், *s.* The twentieth lunar asterism, பூராடம். (*p.*)

உடையார்பாளயம், *s.* The name of a country, ஒரூர்.

உட்கட்டு, *s.* Private apartments of a house, அந்தப்புரம். 2. A woman's necklace tied close to the neck, மார்தாலுமத்திற்கட்டு மோதமணிவடம்; [*ex* உள், the inside] All words from உள் having the ள் changed into ட் or ண் will be found under உள்.

உட்கார்—உட்காரு, கிறேன், ந்தேன், வேன், உட்கார, *v. n.* [*vul.*] To sit, sit down, (not classical) also written உளுக்கார்.

உட்காருவிக்க, *inf.* To seat, provide with a seat, cause to sit, உளுக்கார்ச்செய்ய.

உட்கு, *s.* Fear, dread, terror, signs or expression of fear, அச்சம். 2. Shame, bashfulness, modesty, நாணம். (*p*)

உட்குவரத்தோன்றுமீரேழ்துறைத்தே. It consists of fourteen fearful modes. (புறப்பொருள், தொல்காப்பியம்.)

உட்கு, கிறது, உட்கினது, ம், உட்க, *v. n.* To fear, dread, stand in awe of, அஞ்ச 2 To betray signs of fear, அச்சக்குறிப்புக்காட்ட. 3. To be ashamed, be bashful, to retire, shrink back with shame, to be modest, நாண. 4 To rot, decay, perish, moulder, மடிய. (*p*)

உடகுடைபாரூர்நாரீரையிப்பிளை. Who excites the fears of all the matrons of the land and puts them to shame. (நாலடி. ஆதி. கற்புடைமகளிர்)

உட்கை, *v. noun.* Fearing, dreading, &c.

*உட்டணம்—உஷ்ணம், *s.* Vehement or intense heat of fire, of the sun, of the weather, or of the body, வெப்பம். Wils p 165. Ushn'a.

உட்டணகாசம், *s.* A disease, வெப்பகாசம்.

உட்டணகாலம், *s.* The hot season, hot weather.

உட்டணங்கொண்டிருக்கிறவன், *s.* One affected with excessive heat in the body.

உட்டணசஞ்சீவி, *s.* The பிரண்டை plant. Vitis quadrangularis.

உட்டணசிகை, *s.* The sign in which either the planet mars, saturn or the sun is situated

உட்டணசைத்தியம், *s.* The use of hot or pungent things to cool the system—as pepper, hot water, &c

உட்டணபூமி, *s.* A hot country or the torrid zone. 2. Heat and cold

உட்டணாதிக்கம், *s.* The prevalence of heat in the body, weather, or climate.

உட்டணவாயு, *s.* Hot humors in the body.

உட்டணவியாதி, *s.* A disease—the whites—supposed to be caused by heat in the system.

உட்டணி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* To be hot—as weather—as fire—as heat in the system, &c, வெப்புற.

உணக்கு, கிறேன், உணக்கினேன், வேன், உணக்க, *v. a.* To cause to wither or to fade; to dry with fire, in the sun, &c., உலர்த்த 2. To grieve one, to wound the feelings, வருத்த. (*p.*)

பாலாற்கழீஇப்பலநாளுணக்கினும்வாலிதாம்பக்கமிருந்தைக்கிருந்தனறு Though you wash charcoal in milk and dry it ever so long, it will not become white. (நாலடி.)

மீனுணக்கல், *v. noun.* Drying fish. (அகப்பொருள்விளக்கம்.)

உணங்கு, கிறது, உணங்கினது, ம், உணங்க, *v. n.* To fade, wither, dry, droop—as a vegetable or animal, உலர். 2 To be grieved, to be sorry, to be dejected in mind or countenance, வருந்த. (*p*) 3. To pine away, to wither—as the body, by abstinence, &c.; to be emaciated, reduced, &c.; to languish, வாட.

உணங்குநெஞ்சையாய். O thou afflicted in mind. (ஸ்காந்தம்)

நினதுசெம்முகமுணங்கியதெனகொலாம? Why is your blooming countenance so cast down? (ஸ்காந்தம்)

ஊடலுணங்கவிடுவாரோடு. With him who has the resolution to desert me whilst languishing from separation—— (குறள்.)

உணங்குமீன், *s.* Drying fish.

உணக்கம், *v. noun* A dry or withered state, உலர்ந்தநிலைமை. 2. Dejection of countenance, drooping, வாட்டம்.

உணத்து, கிறேன், உணத்தினேன், வேன், உணத்த, *v. a.* [*vul improp. for* உணக்கு] To dry in the sun, wind, &c.

உணர்—உணரு, கிறேன், உணர்ந்தேன், வேன், உணர, *v. a.* To be conscious, to feel mentally, to perceive, understand, comprehend, arrive at, or possess full and perfect knowledge, அறி. 2 To discern, distinguish, பகுத்தறி. 3. To think, reflect or consider, meditate, contemplate, நினைக்க. 4. To feel, perceive by the touch, பரிசித்தறிய. 5. To learn, acquire knowledge, கற்றறிய 6. To become reconciled—as man and wife, be reunited after a love quarrel, ஊடறீர. 7. To become free from delusion, doubt, error, &c.—as in waking from sleep; recovering from languor, acquiring spiritual perception, &c., தெளிய. (*p*)

தெய்வப்புலவனுக்குநாவுணருஞ்சித்திரவோடாவிக்குக்கையுணரும. The tongue of the inspired poet and the hand of the painter perform their functions intuitively. [*prov.*]

உற்றுணரெங்களிலொருவன. One of us who have been initiated. (பாரதம.)

உணராமை, *neg. v. noun.* Stupor, want of perception, knowledge, feeling, &c., அறியாமை 2. Insanity, intoxication, infatuation, bewilderment, உன்மத்தம.

உணருமறிவு, *s.* Instinct, intuition. 2. Ready apprehension, cleverness.

உணர்ந்தோர—கற்றுணர்ந்தோர், *s.* The learned, persons of profound erudition, men of ability.

உணர், *v. noun.* Feeling, perception, knowledge, intellect, உணர்வு.

உணர்ச்சி, *v. noun.* Consciousness, feeling, intuition, perception, discernment, understanding, sensibility, knowledge, wisdom, judgment, experience, reason, learning, &c., acquiring knowledge, உணர்வு

எனகாலிலேயுணர்ச்சியில்லை. My leg is devoid of feeling, affected by paralysis, &c.

உணர்தல், *v. noun.* Being reconciled—as man and wife after a love-quarrel.

ஊடலுணர்தலபுணர்தலிவைகாமங்கூடியார்பெற்றபயன. Disunion, reconciliation and the pleasures of love, these are the fruits of matrimony. (குறள்.)

உணர்த்தி, *s.* [*vul. prop.* உணர்ச்சி.] Feeling.

உணர்ததியற்றவன், *s.* A man past feeling, one devoid of sensibility.

உணர்த்தியுள்ளவன், *s.* A man of sensibility, one who is affected by the wants of others.

உணர்வு, *v. noun.* Feeling, consciousness, intuition, perception, understanding, knowledge by means of the senses, உணர்கை 2. Clear discernment, intellect, reason, தெளிவு. 3. Cessation from sleep, love quarrels, &c., ஊடலுந்துயிலுநீஙகல 4. Acquiring of knowledge, learning, experience, acquaintance with science, &c., கற்றுணர்கை. 5. A sense, புலன். 6. Separation, நீக்கல்.

உணர்வுணருமுணர்வுடையாரைப்புணர்புணருமின்பம To be united in friendship with the prudent who think of what they ought to think is productive of the highest felicity. (நாலடி)

உணர்ந்துணர்வுடையான. A man of great wisdom.

உணர்வுகேடு, *s.* Forgetfulness, listlessness, inattention, உணர்ச்சியின்மை 2 Want of understanding, அறிவீனம.

நுண்ணுணர்வு, *s.* An acute perception.

தேர்ந்தவுணர்வினன், *s.* A man of improved understanding.

தளர்ந்தவுணர்வினன், *s.* A dull man, one slow of understanding.

உணர்த்து, கிறேன், உணர்த்தினேன், வேன், உணர்த்த, *v. a.* To teach, instruct, explain, cause to feel, perceive, understand, to enlighten, impart knowledge, to convince, கற்பிக்க. 2. To declare, treat of a subject—as a speaker or author, அறிவிக்க 3. To conciliate the other party—as man or wife, to recover the affections—as lovers after love quarrels, ஊடறீர்க்க; [*ex* உணர். *v.*] (*p.*)

கலந்துணர்த்தும்காதலர்கண்டாற்புலந்துணராய்பொய்க்காய்வுகாய்தியென்னெஞ்சே. O my heart, if thou once again behold thy husband, who by love can conciliate thee, thou wilt no longer maintain thy feigned opposition. (குறள்.)

ஊடியவரையுணராமை. Not conciliating your concubine. (குறள்.)

உணவு, *s.* Food, sustenance, eatables, chiefly applicable to substantial food—as wheaten bread, rice, animal food, &c, ஆகாரம.

உணவின்மை, *s.* Fast, abstinence from food.

உணு, *s.* Food, sustenance, போசனம். 2. Cooked rice, சோறு. (*p.*)

உணுமிசைந்தனர. They took food. (பொகாமம)

உணி, *s.* [*a contraction of* உண்ணி.] A tick, &c.

உண்—உண்ணு, கிறேன், உண்டேன், உணபேன or உண்ணுவேன், உண்ண, *v. a.* To eat, drink, suck—as a child; to take food, whether solids, liquids or other kinds, to taste, அருந்த. 2. To feed, make a full meal—as a dinner, &c, புசிக்க. 3. To enjoy, suffer, experience, or receive the fruits of actions performed in former births, or in future the actions of the present, அனுபவிக்க 4. To imbibe, absorb, விழுங்க.—*Note.* With verbal roots and sometimes with verbal nouns it forms a passive—as அடியுண்ண, to be beaten; அலேயுண்ண, to be distressed.

உண்டசுற்றமுறுங்கும. Relations or friends who have eaten together will cherish towards each other kindly feelings.

உண்டசோறறுக்கிரண்டகம்பண்ணப்படாது. One ought not to be ungrateful to his benefactor.

உண்டார்மேனிகண்டாறதெரியும. A person's diet may be known by his appearance.

உண்ணக்கைசலிக்க. To be so delicate as to tire by eating—as a dainty child, &c 2. To be wearied, cloyed, sated, &c. by too profuse a supply of food.

உயபாவினைபயனுண்ணுங்காலே. While experiencing the inevitable fruits of former births.

உண்கலம், *s.* A plate or dish to eat from, a porringer, commonly brass, தாலம.

உண்டாட்டு, *s.* Play of females, மகளிர்விளையாட்டு 2 Play, sport, விளையாட்டு. 3 Festivity, drinking, joviality, மதுவுண்டாடுகை.

உண்ணி, *s.* An appellative termination often contracted to உணி—as அரகருணி, &c, one who eats, an eater.

உண்ணீர், *s.* Water to drink.

உண்பிக்க, *inf.* To cause to eat, drink, &c, feed one, உண்ணுவிக்க

தூக்குணி, *s.* One so vile and daring as not to fear hanging. 2. A malefactor who is hanged. 3. One who hangs about to get food.

அழுகுணி, *s.* One who is always weeping, also one who is disposed to weep.

அடியுணி—குட்டுணி, *s.* One who is beaten.

குத்துணி, *s.* One who is stabbed. 2. A dastard, mean spirited person.

இரப்புணி, *s.* A beggar, one who eats what he begs.

அடையுணி, *s.* One dependent for food.

கட்டுண்ண, *inf.* To be tied up.

வெட்டுண்ண, *inf.* To be cut down.

தடையுண்ண, *inf.* To be hindered.

மையுண்கண்ணி, *s.* A woman with painted eyes, (*lit.*) she whose eyes have absorbed paint

முலையுண்ணுங்குழந்தை, *s.* An infant at the breast.

நீலுண்டுகிலிகை The pencil which has imbibed blue paint. (நன்னூல்.)

கள்ளுண்ணி, *s.* A drunkard.

தள்ளுண்ண, *inf.* To be rejected.

வீண்சோறுண்ணி, *s.* A rice consumer, a worthless person.

உண்டல். A past verbal form of உண்ணல, eating.

உண்டா, கிறது, னது, கும், க, *v. n.* To come into existence, to rise into being, happen, occur, take place, become, to be formed, to form, to concrete, உளதாக. 2. To become, to be made or created, தோன்ற. 3. To be conceived, to have origin, கருவுண்டாக 4. To grow as vegetables, thrive, flourish, to be produced, be productive, &c., முளைக்க. 5. To become rich, wealthy, opulent, to prosper, செல்வமுண்டாக; [*ex* உள்.] (*c.*)

உண்டாயபோழ்திலுடைத்துழிக்காகம்போற்றெண்டாயவர்தொகுபவே. Thousands crowd about the wealthy as crows about a corpse. (நாலடி.)

எனக்குண்டானவுடைமை. My property.

உலகமுண்டானதமுதல். From the creation of the world.

பிள்ளையுண்டாயிருக்கிறவள். A pregnant woman.

சதுரக்கள்ளியிலகிலுண்டாகும். In the prickly pear grows the (fragrant) agallochum.

உண்டாயிருக்க, *inf.* To have, belong to, exist.

அவள்நாலுமாதமுண்டாயிருக்கிறாள். She is advanced four months in pregnancy

உண்டானவன், *appel. n.* One who has wealth—as உள்ளவன்.

உண்டாக்கு, கிறேன், உண்டாக்கினேன், வேன், உண்டாக்க, *v. a.* To make, cause to exist, create, effect, occasion, generate, படைக்க. 2. To raise crops, trees, &c., to propagate, cultivate, விளைவிக்க. 3. To raise to affluence, enrich, விருத்திக்கப்பண்ண. 4. To produce, form, உண்டுபண்ண; [*ex* உள.] (*c.*)

உண்டாக்கிவைக்க, *inf.* To raise one, to establish in life.

அவரனேகரையுண்டாக்கிவைத்தார். He has been the making of many.

கதையுண்டாக்க, *inf.* To fabricate a story. 2. To spread a rumor.

உண்டி, *s.* Food, sustenance, eatables, உணவு. 2. Boiled rice, சோறு. 3. The food of carnivorous animals, இரை. (சிலண்டு and திவாகரம்) 4. (பாரதி) The food of birds and beasts in general, பறவைவிலங்கிவற்றினுணவு. Four kinds of eating are enumerated, viz. 1. உண்டல், eating without mastication—as boiled rice, &c. 2. தின்றல், masticating, chewing—as meat, curries, &c 3. நக்கல், licking—as honey, molasses, lapping. 4. பருகல், drinking, sucking—as a child. Sometimes a fifth is added, viz. மென்றல், chewing—as spices, pungents, leaves, &c kept in the mouth

உண்டிசுருங்குதல்பெண்டிர்க்கழகு It is becoming in a woman to eat little.

பேருண்டி, *s.* A principal meal—as dinner, &c, போசனம். 2. Eating to excess, gluttony, gormandizing, பெருந்தீனி.

சிற்றுண்டி, *s.* A light meal—as luncheon, tiffin, பலகாரம். 2. Eating sparingly, சிறுதீனி. 3. A kind of small cake, அப்பவருக்கத்தொன்று.

உண்டி—உண்டிகை, *s.* A bill of exchange, உண்டியற்சீட்டு. 2. A treasury box, an alms box, பொக்கசப்பெட்டி. 3. A box in which the tax money is deposited.

உண்டிகைச்சீட்டு—உண்டியற்சீட்டு, *s.* A bill of exchange, உண்டிப்பத்திரம்.

உண்டியல், *s.* A bill of exchange, a draft, உண்டிச்சீட்டு. 2. A treasury box, an alms box, உண்டிகை. (continental usage). 3. That part of the offering which is reserved for the use of the temple, கோயிற்குக்கொடுக்கும்பணம் [*ex* உண்டி, existing].

உண்டு, [*ex* உள்.] Third pers. neut. sing. of the symbolic verb உள, but now used with all persons, in both numbers and in both திணை, it is, it exists, there is, there was, there are, there may be, there might be, &c. In some connexions, it implies a degree of uncertainty, குறிப்புவினைமுற்று. 2. Existing, existence, a thing that exists, உள்ளது. This and the participle உள்ள, (with its appellative) are the only parts of the verb, generally brought into colloquial use.

எனக்குத்தெய்வமுண்டு. God is my help, (எனக்கு is often omitted)—spoken of one when deserted, ill-treated, &c.

அதற்குநானுண்டுஅவனுண்டு. This concerns him and me exclusively (you need not meddle with it). 2. He and I are responsible for that.

உண்டிலலையெனல். Either affirming or denying.

உண்டுபட, *inf.* [*prop* உண்டாக.] To come into existence to become formed or produced by natural process evident to the senses, to happen, occur, நேர. 2. To have origin, உற்பவிக்க. 3. To grow, thrive, flourish, செழிக்க

உண்டுபட்டதெல்லாமழியும். All that is created will perish, or be reduced to its primeval elements.

இதிலுப்புவுண்டுபட்டது. Salt is formed here.

அங்கேபொருசலகமுண்டுபட்டிருக்கிறது. An insurrection is sprung up there.

உண்டுபடுத்த, *inf.* [*prov. prop.* உண்டுபண்ண] To make, create, &c.—as உண்டாக்க. 2. To fabricate, make a false story, ஏற்படுத்த.

வேதமுண்டுபடுத்தியசிரஞ்சீவியாமுனி. Vedaviasar renowned as the compiler of the Vedas. (திருச)

உண்டுபண்ண, *inf.* To make, bring into existence.

உண்டுபண்ணிவைக்க, *inf.* To make, to establish, render permanent 2. To rear plants, &c. 3. To establish one in life.

உண்டென, *inf.* To say it is. 2. [*vul. adverbially*] Much, exceedingly, more, மிகவு.

உண்டெனத்தரவேண்டும். Give me more, give me liberally.

உண்டிகம், *s.* The பெருவாகை tree, Mimosa, *L.*

உண்டை, *s.* A ball, bowl, a globe, a sphere, a bullet, any thing round or globular, commonly rather small, உருண்டை. 2. A bolus, a pill, magical pill, குளிகை. 3. A cake—as சிற்றுண்டி. 4 A weaver's woof, weft, உண்டைநூல் (probably a contraction of உருண்டை.) 5. (*p.*) A division of an army, படைவகுப்பு.

உண்டைநூல், *s.* Woof, weft.

உண்டையாய்ச்சுற்ற, *inf.* To wind bobbins or balls.

உண்டையும்பாவும். The woof and warp.

நூலுண்டை, *s.* A ball or clew of thread, cotton, &c. 2. A weaver's bobbin or quill.

உண்ணு—உண்ணுக்கு, *s.* The uvula, அண்ணம், [*ex* உள.] (*c.*)

உண்ணி, *s.* The acarus or tick on sheep, dogs, cows, &c., ஓர்செந்து. 2. A kind of wart or mole on the body, பாலுண்ணி.

சருகுண்ணி, *s.* A tick frequenting woody places.

தவிட்டுண்ணி, *s.* Sheep or cow-tick.

நாயுண்ணி, *s.* A dog-louse.

குடவுண்ணி, *s.* A larger kind of tick.

உண்மை, *s.* Being, existence, entity, (opposed to இன்மை) உள்ளது. 2. Natural or intrinsic quality, essense, nature, இயல்பு (*p.*) 3. Sincerity, honesty, probity, fidelity, uprightness, faithfulness, veracity, reality, fact, யதார்த்தம். 4. Certainty, ascertainment, மெய். 5. Oath, abjuration, சத்தியம். 6. (*p*) Destiny or entailment of actions issuing in joys and sorrows, ஊழ். 7. Wisdom, right knowledge, அறிவு.

உண்மையானுண்டிவ்வுலகு By the existence (of kindness, favor, politeness) the world is sustained. (குறள்)

நீயதற்குண்மைபண்ணிக்கொடுப்பாயா? Will you swear to it?

உண்மைகண்டவன். One who has experienced the truth (of a religion).

உண்மைத்தவறு, *s.* Falsification, உண்மைகேடு. 2. Failure in moral rectitude, சன்மார்க்கவழு. 3. A breach of trust, நாணயப்பழுது.

உண்மைத்தாழ்ச்சி, *s.* Unfaithfulness, breach of trust, உண்மைக்குறை.

உண்மைத்தாற்பரியம், *s.* The real object, scope or design, யதார்த்தமானகருத்து.

உண்மைத்துரோகம்—உண்மைப்பாதகம், *s.* A very flagrant breach of truth, flagitious crime or the guilt thus incurred, நம்பிக்கைத்துரோகம்.

உண்மைப்பட, *inf.* To become evident to the mind—as the deity to his worshippers, மெய்ப்பட. 2. To prove true—as religion, by means of the Shasters, arguments, miracles, &c., மெய்யாக. 3 To appear as a certainty to the exclusion of all doubt, hesitation, &c., நிச்சயப்பட.

உண்மைப்படுத்த, *inf.* To prove or show to be true, மெய்ப்பிக்க.

உண்மைப்பிடி, *s.* Tenacious adherence to a religion from a discovery of its truth. 2. Consistent and steady perseverance in religion.

உண்மைப்பேதகம், *s.* Prevarication. 2. Breach of trust, unfaithfulness.

உண்மைப்பொருள், *s.* The Deity, the real Being, as eternal, immutable, &c, மெய்ப்பொருள் 2. The meaning of the Vedas, or of a system of religion, உள்ளபொருள்.

உண்மையளவை, *s.* [*in logic.*] Ascertainment of a thing from the attributes or qualities affirmed of it—as when we hear that a stone attracts iron, we know that it is a magnet, பிரத்தியட்சப்பிரமாணம்.

உண்மையறிந்தவன், *s.* One who has discovered the reality, authenticity, mysteries, &c. of religion. 2. One who has experienced the truth, &c. of religion.

உண்மையானதெய்வம், *s.* The true deity.

உண்மையானவன், *s.* A man sincere in religion. 2. A man of probity.

உண்மையுவமை, [*in rhetoric.*] A figure in which the simile is rejected, the reality being ascertained, மெய்யுவமை

*உதகம், *s.* Water, நீர். 2. Rain, மழை. 3. Small drops of rain, மழைத்துளி. Wils. p. 145. UDAKA. 4. The earth, பூமி. (*p.*)

உதகக்கிரியை, *s.* Presentation of water for the benefit of ancestors, நீர்க்கடன். Wils. p. 145. UDAKAKRIYA.

உஷ்ணோதகம், *s.* Hot water, வெந்நீர்.

சீதோதகம், *s.* Cold water, தண்ணீர்.

சுத்தோதகம், *s.* Clean or pure water, நன்னீர்.

பாதோதகம், s. Water in which the feet of an idol, a guru or other great personage have been washed, which the disciple deems it a privilege to drink or to sprinkle over his body—as பாததீர்த்தம். 2. Water lying in a path through which persons have walked.

திலோதகம், s. Libations of water with rape seed and cusa grass offered to the manes of the father and mother, or other ancestors.

*உதகவன், s. Fire, or the god of fire, agni, நெருப்பு, [ex உத, an oblation.]

*உதகு, s. The புன்கு tree.

*உதக்கு, s. North, வடக்கு; [ex உத, up.] Wils p 145. Udak. (p.)

உதடு, s. Lip, lips, இதழ். 2. (fig) Brim, margin, பாண்முதலியவற்றின்விளிம்பு. 3. The lip of a wound, வெடுவாய்.

உதடன், s. (fem. உதடி.) A blubber-lipped person, பருத்தவுதடன்.

உதடுதுடிக்க, inf. To quiver as the lips in anger.

உதடுபிதுக்கி, s. A thick-lipped person.

உதடுமடிக்க, inf. To bite the lips in anger.

உதடுவெடிப்பு, s. Harelip.

உதட்டடி, s. Angry, menace, bluster, boisterousness, வாயடி.

உதட்டடியடிக்க, inf. To disconcert a plan by blustering.

உதட்டுப்புண், s. Sore on the lip.

உதட்டைப்பிதுக்க, inf. To pout, to shoot out the lower lip by way of negation or disdain.

மூளியுதடு, s. A lip of which a part is wanting. 2. A harelip.

மேலுதடு, s. The upper lip.

கீழுதடு, s. The lower lip.

உதணம், s. A pointed arrow having the head in the form of a bud, மொட்டம்பு.

*உததி, s. The sea, the ocean, கடல்; [ex உத, water, et தி, having.] Wils. p. 146. Udad'hi.

*உதபாரம், s. A cloud, முகில்; [ex உத, water, et பாரம், load.] Wils. p. 146. Udab'hara.

*உதபானம், s. A well, கிணறு; [ex உத, water, et பா, to drink.] Wils. p. 146. Udapana.

உதப்பி, s. [prov.] Particles of saliva ejected from the mouth in speaking, slaver, தெறிக்குமெச்சில். 2. Ventricle of animals, சால். (Besch.) 3. [vul.] Undigested matter in the stomach of beasts, சீரணிக்காதஇரை.

உதப்பிவாயன், s. One who emits saliva in speaking.

உதப்பு, கிறேன், உதப்பினேன், வேன, உதப்ப, v. a. [vul.] To menace, bluster, scold, reprove, கடிந்துகொள்ள. 2. To reject with an exclamation of disdain, to rebuff, இகழ.

உதப்பியடிக்கிறான். He disputes, he contradicts, rejects with a rebuff.

*உதம், s. Water, நீர். Wils. p. 145. Uda.

உதவச்சிரம், s. A thunder-bolt of water, a water-spout, மேகநீருலைகை. Wils. p. 146. Udavajra.

சோதம், s. Pure water; [ex சு, good.]

உதம்பு, கிறேன், உதம்பினேன், வேன, உதம்ப v. a [vul.] To scold, reprimand, reprove, rebuke, கடிந்துகொள்ள. 2. To frighten, பயமுறுத்த.

*உதயம், s. Rising of the sun and planets, the appearance of a heavenly body above the horizon, கிரகதோற்றம் 2. The time of the rising of a heavenly body, உதிக்குங்காலம். 3. Birth, origin, appearance, பிறப்பு Wils p. 146. Udaya. 4. The mountain behind which the sun, moon, &c are supposed to rise, உதயகிரி. 5. [in astrology] The ascending or rising sign, உதயவிராசி. 6 Emergence from obscurity, prosperity, சீர்பெறு; [ex உத, up.]

உதயத்துக்குவருவேன். I will come at sunrise.

உதயகாலம்—உதயகாலே, s. The time of sun-rise.

உதயகிரி—உதயபருவதம்—உதயமலை, s. The eastern mountain behind which the sun is supposed to rise. Wils. p. 146. Udayaparvata.

உதயத்திற்கேழாமிடம், s. The seventh from the rising sign.

உதயநிலை, s. The position of a planet in the rising sign.

உதயலக்கினம், s. [in astrology.] The sign rising at the moment of birth, ஜென்னவிராசி. 2. The sign rising at the time, தற்காலத்துதிக்குமிராசி.

உதயன், s. The sun, ஆதித்தன்.

உதயாதிபன், s. The planet which reigns in the rising sign.

உதயாஸ்தமனம்—உதயாத்தமனம், s. Sun-rise and sun-set, the rising and setting of the sun, moon, or other heavenly body.

உதயாத்தமனபரியந்தம், s. From sun-rise to sun-set, from rising to setting of a heavenly body.

பொழுதுதயம், s. The rising of the sun.

வெள்ளியுதயம், s. The appearing of Venus in the rising sign. 2. The rising of a star.

நிலவுதயம், s. The rising of the moon.

*உதரம், s. The belly, வயிறு. 2. (fig.) The womb, கருப்பம். 3. (Anat.) The abdomen, கீழ்வயிறு. Wils. p. 146. Udara.

உதரக்கனல்—உதரவெரி—உதராக்கினி, s. Heat or fire in the system supposed to produce hunger, &c., gastric fire, (சூ. 163) used also figuratively for the hunger itself, பசுக்கினி.

உதரக்கொதி—உதரத்துடிப்பு, s. Intense hunger, வயிற்றுக்கொதிப்பு.

உதரநாடி, s. An artery, Bœtiac axis. (Anat.)

உதரநிமித்தந்திரிதல், v. noun. Going about, being employed, &c. for daily subsistence.

உதரபந்தனம், s. A gold ornament or girdle, formerly worn round the waist by men, அரைப்பட்டிகை.

உதரப்பிரிவு, s. Consanguinity, blood-relationship, தலைமுடிபந்தமா.

உதரவாயு, s. Flatulency.

உதராமயம், s. Dysentery, diarrhœa, கிராணி. Wils. p. 146. Udaramaya

மகோதரம், s. Dropsy, (lit.) a big belly.

உதரகோமதம், s. The பாலடை plant, Hauia, L. (M Dic.)

உதரவணி—உதரவாணி, s. The கண்டங்கத்திரி, Solanum jaquini, L.

உதிராவி, s. A medical plant, மரமஞ்சள். (M. Dic.)

*உதவகன், s. Fire, நெருப்பு. Wils. p. 977. Hutavaha.

உதவாக்கெட்டது—உதவாங்கெட்டது, s. [prov.] That which is spoiled, useless.

உதவாங்கெட்டவன், s. [prov] A bad tempered, disorderly, useless person.

உதவி, s. Aid, help, assistance, succor, சகாயம். 2. Bestowment, ஈகை. 3. A gift, a donation, a boon, a contribution, a benefit, உபகாரம்.

உதவிசெய்ய, inf. To aid, render assistance.

சமயத்திற்கேற்றஉதவி, s. Seasonable aid.

சமயத்திற்செய்தஉதவி, s. Aid rendered in season.

தெய்வஉதவி, s. Divine aid.

கைக்குதவி, s. Help to the hand—as a staff, a weapon, an instrument, another to assist in labor, to lean upon, &c.

கையுதவி, s. Help by hand, help of an inferior kind and temporary—as of a servant or person at hand.

ஊருதவி, s. The help of one's countrymen.

உயிருதவி, s. The aid given by which a person is rescued in a fatal juncture. 2. Help rendered by giving up life for another.

பேருதவி, s. Great help

போருதவி, s. Weapons, army, &c., auxiliary to a war. 2. Succor rendered to a war.

அயலுதவி, s. The help of neighbors.

சொல்லுதவி, s. Help by word, recommendation.

ஆளுதவி, s. Personal help, help of a more general and important nature—as having servants or dependants at command.

பொருளுதவி, s. Help by property

உதவு, கிறேன், உதவினேன், வேன், உதவ, v. a. To help, aid, assist, benefit, succor, facilitate, கொடுக்க. 2. v. n. To yield, contribute, சகாயமாயிருக்க. 3. To be fit or useful, தகுதியாயிருக்க

உதவாதபடசம் When it fails to be serviceable

இதுமருந்துக்குதவும். This will serve for medicine. 2. This will avail as an ingredient for medicine.

இந்தக்குடைமழைக்குதவும். This umbrella will be of use in case it rains.

இருந்தபணமுமுதவாமற்போயிற்று. Even the money I possessed was not available.

ஊர்திகளுமுதவவேண்டும். Please to grant me conveyances also. (வகாநதம)

தக்கனமீட்டுமொராயிரநல்வக்கிறுவரையுதவினன். Daksha again begot a thousand virtuous sons. (வகாநதம)

உதவாதவெழுத்து, s. Bad writing.

உதவாமற்போக, inf. To be of no service.

கைக்குதவ, inf. To be at hand, be accessible, available, to come to hand

கைக்குதவாது It is not at hand.

சமயத்துக்குதவ, inf. To help in an emergency.

உதள், s. A goat, a sheep, ஆடு. 2. A ram, a he-goat, வெள்ளாட்டுக்கடா. 3. The sign aries, மேடவிராசி. (p)

உதறு, கிறேன், உதறினேன், வேன், உதற, v. a. To shake off, throw off by shaking, to shake a thing, especially a cloth, to shake the feet, hands, &c; to shake itself—as an animal; to shake the head—as a dog having something in its mouth, உதறிப்போட. 2. To shake or thrust off a person, animal or thing that adheres to one; to extricate one's self from another in wrestling by shaking, pushing, &c., விதிர்க்க. 3. To shake off a business, affairs, office, &c., தள்ளிவிட. 4. To snatch or wrest one's self from the grasp of another. (See திமிற.) 5. (fig) To renounce friends and social life for the desert—as an ascetic, நீக்க. 6. To strike—as the hands, feet, &c. through pain, grief, fear, anger, &c., துக்கமுதலியவற்றாற்கைவிதிர்க்க 7 v. n. To shake with ague, fever, palsy, &c, நடுங்க.

உதறிக்கொண்டுபோகிறான். He is refractory.

இனஞ்சனமாயாவையுமுதறிவிட்டுப்போனான். He has utterly renounced his relations and friends—as a devotee, or to form other connections.

என்வார்த்தையையுதறிவிடாதே. Do not reject what I say.

உதறிமுறிப்பான், s. The விஷ்ணுகாந்தை plant, Spharanthus Indicus

உதறுகாலி, s. A cow that kicks, or twitches away its leg and will not be milked, உதறுகாற்பசு. 2 A woman that shakes her feet in walking, உதறுகாற்பெண்—such a woman is supposed to bring evil upon her children and household.

உள்ளதையுங்கெடுத்தாளுதறுகாலிவந்து. When this woman who shakes her feet in walking joined the family she destroyed all its wealth.

கையையுதற, inf. To shake the hands when under the influence of strong emotion, especially grief.

*உதாசனம்—உதாசினம், s. Contempt, insult, abuse, நிந்தை Wils. p. 147. Udasina.

உதாசினபாவம், s. The crime of insulting. (உப. 294. 1.)

உதாசனன், s. A reviler, abuser, நிந்திப்பவன்.

*உதாசனன், s. Fire, அக்கினி. 2 The god of fire, அக்கினிதேவன். Wils p. 977. Hutashana 3. A kind of snake, கணைக்குதிப்பாம்பு

உதாசனி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v a To abuse, insult, revile, இகழ.

*உதாத்தம், s. [in rhetoric] A figure which expresses copiousness, richness, enterprise, &c., உதாத்தவணிகாரம். (See அலங்காரம்.) 2 The acute accent in chanting the Vedas, எடுத்தலோசை. Wils. p. 147. Udatta.

*உதாரணம், s. Example, illustration, proof, authority, usage in Grammar, திருஷ்டாந்தம் 2. Aids, second causes, துணைக்காரணம். 3. An opposite argument, (obsolete) எதிர்வியாயம் —Note. The correct form is உதாகரணம், or உதாகாரம், from உத, over, &c. Wils p. 147. Udaharan'a and Udahara.

உதாரணங்காட்ட, inf. To give an example, adduce a proof, demonstrate by examples.

*உதாரம், s. Liberality, generosity, munificence, கொடை. 2. Boldness or confidence in speaking, eloquence, manliness in carriage and address, clearness of perception and judgment, தாராளம். 3 (fig.) Assumed authority in speech, or action, self consequence, taking liberties with a superior, மேட்டிமை. Wils p 147. Udara. 4. [in rhetoric] The chief point in a sentence which though not expressed, is clearly implied, குறிப்பிற்றோன்றியபொருள்.

உதாரகுணம்—உதாரத்துவம், s. Liberality, generosity, munificence, bountifulness, கொடுக்குங்குணம்.

உதாரன்—உதாரி, s. A liberal person, கொடையாளி 2. A person of good address and confidence, manliness, &c., பேச்சுத்திறமுள்ளவன்.

உதாவணி, s. The கண்டங்காலி plant, Solanum jacquini.

*உதானம்—உதானன், s. One of the ten vital airs, that which rises from the navel by way of the throat and passes into the head, supposed to promote digestion, தசவாயுவிலொன்று. Wils. p. 147. Udana. (p.)

உதி, s. A smith's bellows, உலைத்துருத்தி. 2. A species of tree. See ஒதி. (p.)

உதி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To rise—as the sun, moon, &c., உதயமாக. 2. To be born—as a good or great personage, to be born, (spoken auspiciously, sometimes of common persons) பிறக்க. 3. To become incarnate—as a deity, to assume a form, அவதரிக்க. 4. To spring, arise, come into existence, grow out of, (§ 505.) to originate, become formed or developed, to have origin—as a book, science, &c., to arise—as primitive elements one out of another; to become evolved—as the world, &c., தோன்ற. 5. To commence—as a new period of time whether age, year, a month or otherwise, காலந்தொடங்க. 6. To swell, increase in size, பருக்க.

நானுடனேயுங்கேவந்துதிப்பேன். I will be in your company immediately.

உலகமுதித்துதித்தொடுங்கும். The worlds appear and disappear again and again, (emanating from and being resolved into their primitive elements).

இறைநீர்வேதனணிருதித்தது The water has sprung up in the (new) well—an auspicious word

மனதிலுதித்தநினைவு. The thoughts that arose in the mind.

*உதிட்டிரன், s. The eldest of the five Pandava princes, தருமராசன் See [illegible]. Wils. p. 687. Yudhishdira. (p)

உதியம்பூர், s. A town, Diampur.

உதியன், s. A king of the Sara dynasty (See சேரன்) 2. A king of the Pandia dynasty. See பாண்டியன் (இரேவணு)

*உதிரம், s. Blood, இரத்தம். Wils. p. 708. Ruthira.

உதிரக்கட்டு, s. Stoppage of hemorrhage, இரத்தக்கட்டு. 2. Suppression of lochia, பூப்புப்படாமை.

உதிரக்கலப்பு, s. Near relationship, consanguinity.

உதிரங்குடிக்க, inf. To drink blood—as ferocious demons.

உதிரகுலை, s. Clots of blood formed in the uterus, இரத்தகுலை.

உதிரத்துடிப்பு, s. The sensation felt on seeing a near relation ill-treated. See இரத்தத்துடிப்பு.

உதிரநரம்பு, s. Veins, blood-vessels.

உதிரபாசம், s. Consanguinity, இரத்தவுறவு.

உதிரரொட்டை, s. The Lochia. (Anat.) (Rott.)

உதிரவிரியன், s. The blood viper. See under விரியன்.

உதிரவேங்கை, s. A species of tree, the sap of which resembles blood and which taken produces stupor. It is said to cure diseases of the chest, தாமம், Atropa mandagora.

உதிரன், s. The planet Mars, செவ்வாய். Wils. p. 708. Ruthira.

உதிரோற்காரி, s. One of the seven classes of clouds which are to appear at the destruction of the world, discharging blood, சத்தமுகிலகளிலொன்று; [ex உற்காரம]

உதிர், s. The root of the Cyperus juncifol, முத்தக்காசு.

உதிர்—உதிரு, கிறது, உதிர்ந்தது, உதிரும், உதிர, v. n. To drop off, fall off—as leaves, fruits, &c; to be blasted, nipped, to fall off—as the hair, by disease or age, சொரிய. 2. To be shaken with the wind or otherwise, அசைக்கப்பட்டுதிர. 3. To crumble, fall to pieces as cakes (பிட்டு), பிதிர 4. To fall as tears, சிந்த. 5. To die (used in imprecations), சாவ.

நீசீக்கிரமுதிர்ந்துபோவாய். You shall die soon (a curse).

தாரகையுதிர்ந்த. The stars fell. (ஸ்காந்தம்.)

பூவுதிரப்பிஞ்சுதிரக்காயுதிரக்கனியுதிர. Let blossoms, buds, unripe fruits, and fruits drop off; i. e. let people of all ages die—an imprecation.

உதிர்ந்தசருகு, s. Withered leaves fallen from the tree

உதிர்ந்தசருகையேயுண்டுவிரதமிருப்பான் He who feeds upon dry leaves abstaining from all kinds of food (பாரதம்)

உதிபருவம், s. The quality or consistency of a thing that easily crumbles

உதிர்மணல், s. Loose sand a little moist

இலையுதிர்காலம், s. The season of the fall of the leaf.

உதிரி, s. That which falls off, or is separated, exfoliation, உதிர்ந்தது. 2. A disease, smallpox of various kinds, so called from the scabs falling off, வைசூரி. 3. A species of plantain, ஓர்வகைவாழை

உதிரிக்குத்து, s. Aching pain incident to one attacked with உதிரி.

உதிரித்தழும்பு, s. The pits left by the smallpox, அம்மைவடு

வரகுதிரி, s. A species of smallpox whose pustules are remarkably diminutive, like வரகு seeds

சருகுதிரி, s. A species of smallpox attended by the sloughing away of the affected flesh

மிளகுதிரி, s. A species of smallpox, the pustules of which are the size of pepper seeds.

கல்லுதிரி, s. A species of smallpox the pustules of which are very large.

உதிர், s. Powder, dust, any thing crumbled, பொடி.

உதிர்வு, v. noun. Falling off, &c., உதிர்கை. 2. Crumbling to pieces, உகுகை.

உதிர், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To shed, cast leaves, fruits, &c.—as trees; to cause to drop or fall in numbers or succession, to shake off, beat off, peel off, blast, nip, உகுக்க. 2. To break to pieces, பொடியாக்க. 3. (p.) To shed tears, கண்ணீர்சொரிக்க.

உதிர்ப்பு, v. noun. Shedding, shaking off, blasting, உகுக்கை. 2. Crumbling, உதிர்வு.

உது, pron. That, உஃது. See உ.

*உதும்பரம், s. The அத்தி tree or glomerous fig, Ficus glomerata. 2. Copper, செம்பு. 3. The threshold of a house, வாயிற்படி. Wils. p. 147. Udumbara. 4. A kind of weed or coarse shrub, the எருக்கு, Calotropis gigantea, L. (p.)

ஓனறியகபாடஞ்சாருமுதும்பரங்கடந்துசென்றான..... He entered (the house) over the threshold against which the doors shut.

உதை, கிறது, ந்தது, யும், ய, v. n. To rebound, dash against and turn—as water; to receive a counter impulse—as a ball, &c., தாக்கிமீள. 2. v. a. To discharge (arrows), பிரயோகிக்க.

சொரியகணைதைத்துமீளுமால். (The arrows) striking slightly (on the breast) returned. (நைட.)

வாளியுதையினன். He shot arrows. (பாரதம்.)

உதை, v. noun. A rebound, recoil.

உதை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To kick, காலாலுதைக்க. 2. To discharge, (arrows, &c.), பிரயோகிக்க. 3. To reject advice, அலட்சியம்பண்ண. 4. v. n. To receive a counter impulse as a missile, weapon, or ball, to resile, நாக்க

இளவலகாமுகமுறைதகுமவாளிமழை The shower of arrows which the younger brother (of Vigneswera) discharged from his bow (பாரதம்)

என்பேச்சையுதைத்துத்தள்ளிப்போட்டான். He spurned and rejected my advice.

குதிரையுதைக்கிறது The horse kicks.

காலினுதைத்துருட்டினான் He kicked and rolled (him) with the foot

உதைத்திழுக்க, inf. To pull with all force

உதைத்துத்தள்ளிவிட, inf. To kick out, to spurn.

உதைத்துவிழுத்த, inf. To cause to fall by a kick

குரங்குதேங்காய்க்குலையையுதைத்துவிழுத்திபது. The monkey kicked off the cluster of cocoanuts.

உதை, v. noun. A kick, காலெறி. 2. Pressure of the foot—as of one pushing, a prop, &c., காலாலழுத்துகை. 3. A prop set obliquely, முட்டு.

உதைகால், s. A prop set against a bending wall, a falling tree, &c., முட்டுக்கால்.

உதைகால்கொடுக்க, inf. To prop, to put a buttress, முட்டுக்கால்கொடுக்க.

உதைகாற்பசு, s. A cow that kicks when she is milked.

உதைகொடுக்க, inf. To give a kick, உதைக்க. 2. To set a prop slantingly against a wall, a tree, &c., முட்டுக்கொடுக்க. 3. [prov.] To push and give impulse to a swing, ஊஞ்சலுதைக்க

உதைகொடுத்துக்கொண்டுநிற்க. To stand with the foot raised and supported on something. 2. (fig.) To resist advice, to be refractory.

உதைசுவர், s. A buttress, முட்டுச்சுவர்.

உதைமானம், s. A prop, a support—as உதைகால்.

உதையுண்ண, inf. To be kicked.

உதையுண்ணி, s. One who deserves to be kicked.

உதைப்பு, v.noun. Kicking, striking, உதைக்கை. 2. Rebounding, recoiling, தாக்குகை. 3. Tremor, trepidation, பயம்.

*உத்தண்டம், s. Impetuosity, fierceness, violence, உக்கிரம். 2. Boldness, daring confidence, energy, strenuousness, spirit, வீரம். 3. Power, authority, dignity of carriage and appearance, மகத்துவம். 4. Imperiousness, haughtiness, இராசசம். 5. Robustness, strength, வலிமை.

உத்தண்டங்காட்ட. To be insolent, haughty.

உத்தண்டமாகவதிகாரஞ்செலுத்த. To exercise authority proudly.

உத்தண்டமாய்ச்சண்டைபண்ண. To combat with spirit.

உத்தண்டமாய்ப்பேச. To speak frowardly, haughtily.

உத்தண்டமாய்வளர. To grow luxuriantly.

உத்தண்டால்—உத்தண்டமணி, s. A necklace of golden beads.

உத்தமசத்து, s. A kind of arsenic, அவுபலபாஷாணம்

உத்தமதாளி—உத்தமாகாணி—உத்தாமணி, s. A medicinal plant, வேலிப்பருத்தி, Dæmia extensa, L.

*உத்தமம், s. Perfection, virtue, excellence, goodness, நன்மை. 2. The chief, principal or best of the kind—whether persons or things, eminence, superiority, nobleness, uprightness, sincerity, மேன்மை. Wils p 141. Uttama.

உத்தமஞானம், s. The knowledge of God and the soul.

உத்தமதானம், s. Reward of merit, gifts of the highest kind—as gifts obtained in the paths of virtue and bestowed on the meritorious, நலலோர்க்கீகை. See தானம்.

உத்தமபட்சம், s. First rate, kind, class, &c., முதற்பட்சம்.

உத்தமபரி, s. The கொத்துமல்லி plant, Coriandrum sativum, L. 2. A horse of superior quality—being one-hundred inches high and one-hundred-and-twenty-four long, சிரேஷ்டகுதிரை

உத்தமபலம், s. The முந்திரிகை fruit, Anacardium occidentale, Cashew.

உத்தமபாத்திரம், s. Characters or persons of the highest moral excellency, சற்பாத்திரம்.

உத்தமபுருஷன், s. A person of straight morality, a very good man, சன்மார்க்கன். 2. A person of excellent symmetry of body, இலட்சணமுடையான். 3. [in grammar.] The first person, தன்மை. Wils. p 141. Uttamapurusha.

உத்தமமத்திமமதமம். Good, bad, and indifferent.

உத்தமவிம்சதி, s. The first twenty years of the Hindu cycle, வருடமறுபதில்முதலிருபது.

உத்தமன், s. A good, superior person, or a man of sterling worth, சற்குணன்.

உத்தமாங்கம், s. The head, the principal part of the body, தலை. Wils. p. 141. Uttamangum.

உத்தமாராதனை, s. The worship of the true God. 2. The best form of worship.

உத்தமி—உத்தமை, s. A good woman, நல்லவள். Wils. p. 141. Uttama. 2. Parvati, பார்ப்பதி. (p.)

உத்தமோத்தமம், s. The highest perfection, the best of all, மிகுநன்மை.

உத்தரகோசமங்கை, s. A place sacred to Siva, ஓர்சிவஸ்தலம்.

உத்தரகோசமங்கைக்கரசே. Oh thou king of the sacred shrine of Siva.

*உத்தரணி, s. A small spoon or ladle, used by Brahmans to take water from a cup in ceremonial purifications, பஞ்சபாத்திரக்கரண்டி.

*உத்தரம், s. Answer, reply, rejoinder, response, எதிர்மொழி. 2. (p.) The north, வடக்கு. 3. Subsequence, posteriority, futurity, அபரம். 4. Height, eminence, உயர்ச்சி. Wils. p. 141. Uttara. 5. The final deluge of fire, ஊழித்தீ.

உத்தரகாலம், *s.* The next minute, the time immediately succeeding, அடுத்த காலம. 2 The future, future time, வருங காலம. 3 Time reckoned from one full moon to the next, பௌரணமியாதியானசாந திரமாதம Wils. p 141. UTTARAKALA. 4. The time last mentioned.

உத்தரகிராந்தம், *s.* The transit of a planetary body from one zodiacal sign to another, மேறசெலலுகை, [*ex* கிராநதம, going over]

உத்தரகுரு—உத்தரகுருவம், *s.* One of the six portions of the earth in which, free from sorrow, the soul enjoys the fruits of former virtuous deeds. See போகபூமி. Wils. p 141. UTTARAKURU.

உத்தரகோளார்த்தம், *s.* Northern hemisphere, கோளததினவடபாதி.

உத்தரகிரியை, *s.* Obsequies, last or funeral rites, கருமாநதரம. Wils. p. 141. UTTARAKRYA.

உத்தரதுருவம், *s.* The north pole, வடதுருவம.

உத்தரதேசம், *s.* The northern countries, வடதேசம

உத்தரபாகம், *s.* The latter part or section

உததரபூமி, *s.* The north part or division of the central continent, வடபூமி

உத்தரபோசனம், *s.* A second meal immediately after eating and washing, deemed wrong by the shasters, புசிததக கையலமபினபினனுணகை.

உத்தரமத்திமபூமி, *s.* North temperate zone, சீதளோஷணசமததுவபூமி; [*ex* மததிமபூமி, temperate zone.]

உத்தரமந்தோச்சம், *s.* Aphelion, கிரகஙகளசூரியனுக்குததூரததிறசெலலுமெலலே.

உத்தரமீமாஞ்சை, *s.* One of the six shasters, the latter மீமாஞசை, சாஸதிரமா றிலொனறு.

உத்தரவாதம், *s.* Defence, replication, rejoinder, பிரதிவாதம. 2. (*fig.*) Responsibility, obligation, security, பிணை. 3. Indemnification, satisfaction, expiation, atonement, compensation, சரி.

உத்தரவாதம்பண்ண, *inf.* To answer in law, பிரதிவாதஞ்செயய. 2. To guarantee, warrant, உத்தரிக்க. 3. To indemnify, make satisfaction, to atone for, சரிபண்ண.

உத்தரவாதி, *s.* A defendant, a respondent, பிரதிவாதி. Wils. p. 142. UTTARAVADIN. 2. A responsible person, he on whom the duty devolves to make satisfaction, சரிசெலுத்துவோன. 3. A bail, a security, a surety, a guarantee, bondsman, பிணையாளி.

உத்தராசங்கம், *s.* A garment worn loosely over the shoulders, உததரியம. Wils. p. 142. UTTARASANGA.

உத்தராசாடம்—உத்தராஷாடம். *s.* The twenty-first lunar asterism, உத்திரா டம; [*ex* ஆஷாடம, constellation.] Wils. p. 142. UTTARASHAD'HA.

உத்தராட்சம், *s.* North latitude, பூ கோளததினவடபாகம.

உத்தராதி, *s.* (*Tel.* ఉత్తరాది.) North, வடக்கு.

உத்தராயணம், *s.* The northern solstice See அயனம. Wils. p. 142. UTTARAYAN'A.

உத்தரோத்தரம், [*a reduplication of* உததரம] Higher and higher, more and more, further and further, மேலுமேலும 2 *s* A rejoinder, மறுமொழிக்கெதிர்மொழி Wils. p 142 UTTAROTTARA.

பிரதியுத்தரம்—மறுவுத்தரம்—மாறுத தரம, *s* An answer.

உத்தரவு, *s* Permission, grant, leave (of superiors), விடுதலே. 2. A government order, கட்டளை. 3. Answer, reply, விடை 4 A divine permission suggested in dreams, or revealed by inspiration, தேவோததரவு.

அவனுககுககதிர்காமததிறகுபபோகஉததரவுகிடைத தது. He has obtained divine permission to go on a pilgrimage to Cathirgamam (a place sacred to Soobramania).

உத்தரவுகேட்க, *inf.* To ask leave.

உத்தரவுகொடுக்க, *inf.* To give permission.

உத்தரவுசெய்ய, *inf.* To grant permission, privileges, &c.

உத்தரவுசொல்ல, *inf.* To give leave.

உததரவுச்சீட்டு, *s.* A passport, permit, விடுதலேபபததிரிகை 2. A certificate of right, permission, privilege, authority, அதிகாரபபததிரிகை.

உத்தரி, *s.* A horse, குதிரை. (*p.*)

உத்தரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To make satisfaction, indemnify, compensate, atone for, expiate, சரிசெயய 2. To bear, sustain, experience, to endure what is deserved, சகிக்க 3. To pay debts, liquidate, to give satisfaction, கடனசெலுத்த. 4. To reply to, answer, state arguments on one's behalf, நியாயஙகாட்ட. 5. To guarantee, உததரவாதஞ்செயய. 6 *v. n.* To suffer by disease, poverty, age, &c., அழுநத.

வியாதியிலேகிடநதுததரிக்க. To lie suffering in disease.

சமுசாரபபொறுபபையுததரிக்க. To sustain the burden of a family.

நாலுபோசமுகததிலேயுததரிததாலல்லோதெரியும் ... The merit of the parties will appear by a public discussion.

அவனிடததிலிருநதெனனுலுத்தரிக்ககூடாது. I could not (or cannot) endure to live with him.

இநதப்பாதகமெப்போதுதானுத்தரித்துதீருமு. O! when will the effects of this enormity be done away by suffering.

உத்தரிக்கப்படாதது, *appel. n.* That which is intolerable, insufferable. 2. That which cannot be expiated.

உத்தரிக்கிறஸ்தலம், *s.* The Romish purgatory, a place of atonement or retribution.

நியாயமுத்தரிக்க, *inf.* To state arguments, to argue. 2. To reply in argument.

உத்தரிப்பு, *v. noun.* Sufferings, afflictions—as retribution for sins of former births, சகிபபு.—*Note.* All the meanings of the verb are equally applicable, but this is the most common.

*உத்தரியம்—உத்தரீயம், *s.* A garment worn by either sex, loosely thrown over the shoulders, a shawl, a scarf, a mantle, ஏகாசம். Wils. p. 142. UTTARYA.

*உத்தளம், *s.* Being wholly besmeared or covered with dry sacred ashes, &c. See உததுளனம.

*உததாபம், *s.* Great heat, மிகு வெபபு 2. Distress, anxiety, தவிபபு 3. Effort, முயறசி, [*ex* தாபம.] Wils p. 142. UTTAPA.

உத்தாபலம், *s.* A shrub, இசங்கு, Monetia tetracantha, *L.*

*உத்தாபனி, *s.* A muscle, Erector. (*Anat*)

உத்தாமணி, *s.* See உத்தமதாளி.

*உத்தாரணம், *s.* Establishing, confirming, நிலைநிறுததுகை, [*ex* தாரணம]

*உத்தாரம், *s.* Answer, reply, மறு மொழி 2. Permission, leave, liberty, உததரவு. 3 Commandment, order, கட்டளை. (*c.*)

உத்தாரப்படிசெய்ய, *inf.* To do according to orders. (*c*)

*உத்தானபாதன், *s.* A prince, son of Swayambhu, the *Menu*, துருவனதநதை. Wils. p. 142. UTTANAPADA (*p.*)

*உத்தானம், *s.* A hearth or fireplace, அடுபபு Wils p 149 UDD'HANA. 2 Raising, lifting up, resurrection, உயிரத தெழுகை. Wils. p. 142. UTTHANA. 3. (சது) Joining, இசைபபு 4 Submarine fire, வடவைத்தீ. 5. [*in anatomy.*] Eminence, புடைபபு.

மாமிசோத்தானம், *s.* The resurrection of the body—a compound used by Romanists, சரீரமுயிரததெழுகை.

*உத்தானி, *s.* A muscle, Supinator. (*Anat.*)

*உத்தி, *s.* Union, agreement, connection, இசைவு Wils. p. 685. YUKTI. 2. The art which a scientific or literary author employs in treating his subject—such as the general plan, divisions, subdivisions, mode of discussion, examples, quoting authorities, showing how the sentiments of others agree with, or differ from his own, &c. In the பாயிரம of நனனூல், thirty-two particulars are given as proper to be kept in view by such writers, தநதிரவு த்தி The thirty-two rules of criticism regarding writing are as follows: 1. நுதலிப புகுதல. 2. ஓததுமுறைவைபபு. 3. தொகுததுச்சுட டல. 4. வகுததுககாட்டல. 5 முடிததுககாட்டல. 6. முடிவிடஙகூறல். 7. தானெடுத்துமொழிதல 8. பிறனகோடகூறல. 9. சொறபொருளவிரிததல். 10. தொடரசொறபுணாததல். 11. இரட்டுறமொழிதல. 12. எதுவினமுடிததல். 13. ஒப்பினமுடிததல். 14. மாட்டெறிந்தொழுகல 15. இறநததுவிலக்கல், 16. எதிரதுபோற்றல். 17. முனமொழிநதுகோடல. 18. பிறனுடனபடுதல். 19. விகறபததினமுடிததல. 20. முடிநததுமுடிததல். 21. உரைததுமெனறல். 22. உரைததாமெனறல் 23. ஒருதலேதுணிதல. 24. எடுத்துககாட்டல். 25 எடுததமொழியினெயதவைததல. 26. இன்னதல்லதிதுவெனமொழிதல. 27. எஞ்சிய சொல்லினெய்தக்கூறல். 28. பிறநூன்முடிநததுதா னுடனபடுதல 29. தனகுறிவழக்கமிகவெடுத்துரைத் தல். 30. சொலலினமுடிவினபொருளமுடித்தல. 31. ஒன்றினமுடித்தறனினமுடிததல. 32. உயத் துணரவைபபு. 3. Knowledge, அறிவு. 4. A gold ornament, intended as an image of Lukshmi, worn by women, திருவுருப்பு. 5. Yellow or tawny spots on the skin, chiefly of women, considered as a beauty, தேமல. 6 Spots on the neck of the cobra, or hooded snake, பாமபினபடபொறி. 7 Words, language, discourse, பேச்சு 8. Wealth, செலவம. 9. Pendants, hangings—as swing, &c., தூக்கஙகள. 10. Opium, அபின (*p*)

*உத்திட்டம், *s.* That which is mentioned, particularized, described, குறிக்கப்பட்டது. Wils. p. 148. UTTISHDA.

*உத்தியம்—உக்தியம், *s.* One of the twenty-one sacrifices, யாகமிருபத்தொன்றி லொன்று.

*உத்தியாபனம், *s.* A ceremony at the termination of a long periodical fast, &c, performed to secure its benefits which would otherwise be lost—the merit of the fast and of all the pains, austerities, labors, &c, would in that case be surrendered—the benefits of fasts so performed in compliance with vows are obtainable either in this life or the future, நோன்புமுடிக்கை.

*உத்தியானம்—உத்தியானவனம், *s.* A flower-garden, பூந்தோட்டம். Wils. p. 150. UDYANA.

*உத்தியுத்தர், *s.* The second form of deity, as having form and yet being formless, உருபாருபர் or சகளநிட்களர். Wils. p 150. UDYUKTA.

*உத்தியோகம், *s.* Greatness of mind, joy, உள்ளமிகுதி, ஊக்கம். 2. Enterprise, energy, exertion, exercise, strenuous and continued endeavor, முயற்சி. 3 Office, function, employment, தொழில். Wils. p. 150. UTYOGA

உத்தியோகக்காரர்—உத்தியோகஸ்தர், *s.* Officers, persons in offices of trust, public functionaries.

உத்தியோகங்குறிக்க, *inf.* To confer an office.

உத்தியோகசத்தி, *s.* Power or influence of office.

உத்தியோகச்சலுகை, *s.* The authority, influence, dignity, &c. of an office.

உத்தியோகச்செருக்கு, *s.* Pride of office.

உத்தியோகச்செல்வாக்கு, *s.* Pride, power, influence, arrogance, &c. of office.

உத்தியோகத்திற்பிரவேசிக்க, *inf.* To take, assume, enter upon an office.

உத்தியோகபர்வம், *s.* A section in Bharata which gives an account of the preparations of the Pandus and Gurus for war.

உத்தியோகபுருஷன், *s.* A person in office.

உத்தியோகம்பண்ண, *inf.* To discharge the duties of an office, to officiate. 2. To endeavor, enterprise, to exert energy. (உப. 404.)

உத்தியோகிக்க, *inf.* To resolve, intend, to purpose, to determine. 2. To exert, to act with energy, to exercise, enterprise. 3. To commence, take in hand, undertake.

உத்திரட்டாதி, *s.* The twenty-sixth lunar asterism, நாட்சத்திரம்.

உத்திரம், *s.* The twelfth lunar asterism, சூரியனாள். 2. A beam, a cross beam in a building, விட்டம்.

*உத்திராசாடம்—உத்திராடம், *s.* The twenty-first lunar asterism, figured by an elephant's tooth or a bed and containing two stars, one of which is β in Sagittarius, [*ex* உத்தர, subsequent, *et* ஆசாடம், the constellation] to distinguish it from the twentieth asterism. See பூராசாடம். Wils. p. 142. UTTARASHADHA.

*உத்திராபன்னி, *s.* The சணல் plant, Crotalaria juncea, *L.*

*உத்திரி, *s.* The பருத்தி shrub, Gossypium, *L* 2. The three essential parts of worship, viz. மந்திரம், பூசை and செபம், உத்திரிபொருள்.

*உத்திரேகம், *s.* Commencement, ஆரம்பம். 2. Increase, excess, மிகுதி. Wils. p. 150. UDREGA.

*உத்துங்கம், *s.* Height, eminence, loftiness, உயர்ச்சி. 2. Dignity, superiority, transcendency, moral excellency, மேன்மை; [*ex* உத, superior.]

இராசோத்துங்கன், *s.* A distinguished sovereign.

வீரோத்துங்கன், *s.* A person of distinguished valor.

*உத்துவாகனம், *s.* Ploughing a field twice, இரண்டுதரமுழுகை. 2. Marriage, விவாகம் Wils. p 151. UDVAHANA.

*உத்துவாகிதமுகம், *s.* Looking upwards—one of the fourteen aspects of the countenance, அண்ணாந்துபார்க்கை.

*உத்தூளனம்—உத்தூளிதம். *s.* Being wholly besmeared or covered with dry sacred ashes, powdered sandal wood, &c., விபூதிகுழையாதுபூசுகை.

*உத்தேசம், *s.* Intention, object, motive, design, நோக்கம். 2 A guess, conjecture, rough estimation, a general calculation, மதிப்பு 3. Statement or declaration of the subject (the name merely) to be discussed—one of the three divisions of போதபிரகாரம், போதபிரகாரமூன்றிலொன்று. Wils. p. 149. UDDESHA.

அவனையுத்தேசித்து. For his sake.

உத்தேசமாகச்சொல்ல, *inf.* To give a guess, a rough estimate, &c.

உத்தேசம்பார்க்க, *inf.* To make an estimate.

உத்தேசி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* To intend, purpose, resolve, design, நிமானிக்க. 2. To guess, conjecture, estimate, கருத.

உத்தேசி, *s.* A conjecturer, guesser, estimator, மதிப்பிடுவோன்.

*உத்பிரேட்சை, *s.* A figure of speech. See தற்குறிப்பேற்றம். Wils. p. 144. UTPRETSHA. (*p*)

*உந்தரம், *s.* Way, வழி. (*p.*)

உந்தி, *s.* The navel, கொப்பூழ். 2. A river, நதி. 3. Sea, ocean, கடல். 4. A whirl-pool, நீர்ச்சுழி. 5. A carriage, a carriage-wheel, தேருருள். 6. A kind of play among women, மகளிர்விளையாட்டு. 7. Middle, நடு. 8. Height, eminence, உயர்ச்சி. 9. A part of the guitar or Indian lute, யாழுறுப்பு. 10. Extension, extended space, பரப்பு. 11. A cow-stall, ஆன்கூடம். (*p.*)

உந்திக்கமலம், *s.* The navel resembling the lotus flower.

உந்திச்சுழி, *s.* The navel, curve or involution of the navel.

உந்திபூத்தோன், *s.* Vishnu, விட்டுணு. (*p.*)

உந்தியார், *s.* A treatise on the Vedantic philosophy.

உந்து, *s.* [*prov.*] A term for calling cows, பசுவைவிளிக்குமோரொலி. 2. The husk of cardamom, ஏலக்கோது.

உந்து, கிறேன், உந்தினேன், வேன், உந்த, *v. a.* To push out, thrust forward, தள்ள. 2. To cast forth, eject, shoot, discharge—as arrows; to throw, cast, fling, அம்புமுதலியசெலுத்த. 3. To despatch, cause to go as a vehicle, drive, செலுத்த 4. *v. n.* To spring, jump up, leap, bound, flow—as water, to rise—as waves, surf, &c., எழும்ப (*p.*)

உந்துநீர்க்கடலுடுத்தபார். The earth clothed with the swelling ocean. (பிரபோதசந்திரோதயம்)

கவறுந்தினர். They cast dice.

பந்துந்த, *inf.* To throw a ball.

கணையுந்த, *inf.* To dart an arrow.

வெயிலுந்தரவிந்தம், *s.* The lotus which the rays of the sun expand. (வாரணன்கோவை.)

உந்தல், *s.* Height, உயர்ச்சி. 2. *v. noun.* Riding, ஏறுகை.

*உந்துரு, *s.* The mountain rat, the vehicle of Ganesa, பெருச்சாளி. Wils. p. 151. UNDRU. (*p*)

உந்தை, *s.* Your father, உன்றந்தை; [*ex* உன, your, *et* தந்தை, father.]

*உப. A Sanscrit prefix implying that which is secondary, auxiliary, near by, over, together with, less, &c., ஒருபசர்க்கை. Wils p. 152. UPA.

உபகசிதம், *s.* Laughter, சிரிப்பு. Wils. p. 159. UPAHASITA.

உபகதை, *s.* An ancient anecdote or story told in proof or illustration of a subject, இனக்கதை.

உபகந்தம், *s.* Perfume, வாசனை. Wils. p. 153. UPAGANTH'A.

உபகரணம், *s.* Implements, means, materials, apparatus, துணைக்கருவி. 2. Things required for a sacrifice—as grain, ghee, fuel, &c., யத்தினங்கள். 3. Insignia of royalty, அரசசின்னம். Wils. p. 152. UPAKARAN'A.

உண்டிமருந்தோடுறையுளுபகரணங்கொண்டுய்த்த லொன்காவதம். Furnishing food, physic, lodging and all needful aid to the devout forms the four special duties of the householder. (அருங்கலச்செப்பு.)

பூசோபகரணம், *s.* Things necessary for performing a puja.

உபகாசம், *s.* Ridicule, பரிகாசம். Wils. p. 160. UPAHASA.

உபகாரம், *s.* [*opp. to* அபகாரம்.] Favor, kindness, benefit, assistance, சகாயம். 2. Use, advantage, உதவி. 3. Protection, patronage, ஆதரிப்பு. Wils. p. 152. UPAKARA. 4. Wils. p. 159. UPAHARA. A donation, a present, a gift, a benefaction, a contribution, ஈகை.

உபகாரமபகாரமிரண்டுமில்லாதவன். A useless person, one who does neither good nor evil.

உபகரிக்க, *inf.* To render aid, do a kindness, to benefit, favor, help, assist, patronize, உதவ. 2. To bestow, grant, உபகாரஞ்செய்ய. 3. To exercise benevolence—as the deity to souls, தயைசெய்ய. 4. To be affable, polite, obliging, civil, உபசாரஞ்செய்ய.

உபகாரகன்—உபகாரன், s. A friend, a supporter, a benefactor, a donor, a liberal person. Wils. p. 152 UPAKARAKA.

உபகாரஞ்செய்ய—உபகாரம்பண்ண, inf To favor, benefit, succor.

உபகாரி, s. (mas. or fem.) A benefactor or benefactress, one who gives liberally. 2 An obliging person.

லோகோபகாரம், s. Favor or benefit done to the world.

பிரதியுபகாரம், s. A favor in return, a recompense.

கையுபகாரம், s. Aid by means of the hand—as lending a hand.

வாயுபகாரம், s. Aid or help by means of speech—a word in season.

பரோபகாரம், s. Favor or benefit to others, philanthropy. Wils. p. 515. PAROPAKARIN.

ஜனோபகாரம், s. Favor to mankind in general, philanthropy.

உபகிருதம்—உபகிருதி, s. Help, aid, favor, உதவுகை. Wils. p. 153. UPAKRITA and UPAKRITI.

உபகேசி, s. Parvati, பார்ப்பதி. (p)

உபக்கிரமம், s. Beginning, ஆரம்பம். Wils. p. 153 UPAKRAMAM.

உபக்கிரமிக்க, inf. To begin, ஆரம்பிக்க.

உபசங்காரம், s. Reduction to original elements—as when the deity destroys the world, &c., அழிக்கை. 2. [in logic] Refutation, ஆட்சேபம் 3. Excluding, விலக்குதல். Wils. p. 158. UPASUMHARA.

உபசத்தி, s. Union, meeting, ஐக்கம். 2. Service, உதவி. 3. Donation, ஈகை. Wils. p. 158. UPASATTI.

உபசமனம், s. Tranquillity, cessation from external actions for the purpose of silent contemplations, அமைவு. Wils. p. 158. UPASHAMA.

உபசரணை, s. Civility, compliment, reverence, respect, politeness, உபசாரம்.

உபசரணைபண்ண, inf. To show civility, respect, &c.

உபசருக்கம்—உபசர்க்கம்—உபசர்க்கை, s. A Sanscrit auxiliary prefix, forming a component part of a word, வடமொழிமுதனிலையடை—as பிர in பிரசங்கம், உப in உபசாரம், &c. Wils. p. 159. UPASARGA.

உபசாந்தம்—உபசாந்தி, s. Calmness, tranquillity, alleviation, mitigation, அமைவு. Wils. p. 158. UPASHANTA and UPASHANTI. 2. Kindness, mildness, gentleness, தயை. 3. Freedom from the power and agitation of the passions, the calmness of the mind of the ascetic, விருப்புவெறுப்பின்மை.

வியாதியுபசாந்தமாயிற்று. The disease is become milder.

வியாதிக்குபசாந்திசெய்யவேண்டும். A remedy must be applied to mitigate the disease.

உபசாந்தமானமருந்து, s. A mild medicine. 2 A medicine calculated to mitigate a disease, also an anodyne.

உபசாபம், s. Disunion, வேறுபாடு. 2. Treachery, treason, துரோகம். Wils. p. 154. UPAJAPA.

உபசாரகன்—உபசாரன்—உபசாரி, s. A polite person, உபசரிப்பவன்.

உபசாரம், s. Civility, politeness, urbanity, attention to a guest, affability, blandness, மரியாதை. 2. Salutation, compliment, obeisance, complaisance, வாழ்த்து. 3. Reverence, homage, acts of worship, duty, வழிபாடு. 4. A present, உபகாரம். 5. External honors done to a deity or holy person, including sixteen kinds, சோடசோபசாரம், viz: 1. தூபம், burning incense. 2. தீபம், placing lamps (before an idol). 3. நைவேத்தியம், eatables. 4. தாம்பூலம், betel and nut. 5. சந்தனம், sandal wood, &c. for anointing. 6. புட்பம், strewing flowers. 7. கர்ப்பூரம், camphor. 8. சலம், water for the feet, &c. 9. எண்ணெய், oil. 10. கண்ணாடி, mirrors. 11. சாமரை, hair fans. 12. குடை, umbrella. 13. கொடி, flags. 14. விசிறி, fans. 15. ஆலவட்டம், large circular fans. 16. வஸ்திரம், cloths. Wils. p. 153. UPACHARA

உபசரிக்க, inf. To compliment, show respect, to receive and wait on with marks of attention, treat with civility, உபசாரஞ்செய்ய. 2. To make obeisance, மரியாதைபண்ண. 3. To reverence a deity, perform service—as strewing flowers before idols or holy persons, வழிபட.

உபசாரஞ்செய்ய—உபசாரம்பண்ண, inf. To treat with civility.

உபசாரஞ்சொல்ல, inf. To give compliments, pay respects, to salute.

உபசாரப்பணிவிடை, s. Civility, attention, obeisance.

உபசாரமறியாதவன், s. A rude, unpolite, uncivil man.

உபசாரவசனம், s. Obliging discourse, words spoken in compliment.

உபசாரவந்தனம், s. Civilities and obeisance.

உபசுக்கலம், s. Dried ginger, சுக்கு, Zingiber officinalis.

உபசுந்தன், s. The name of a demon, துரிராக்கதன். Wils. p. 159. UPASUNDA.

உபதாமனநாடி, s. [pref. உப.] An artery, bronchial artery. (Anat.)

*உபதானம், s. [pref. உப.] A pillow, bolster, தலையணை. Wils. p. 155. UPAD'HANA. 2. Foundation, அஸ்திவாரம்.

*உபதி, s. The wheel of a carriage, தேருருள். 2. Fear, அச்சம். Wils. p. 155. UPAD'HI. 3. Hand, கை.

*உபதேசம், s. [pref. உப.] Spiritual instruction, teaching, doctrine, போதகம். 2. (fig.) Advice in general, புத்தி. 3. The initiation of the pupil into the mysteries of his religion, சமயாசாரவுபதேசம். 4. A form of secret instruction, incantations, &c., given by the Guru to his disciple, on his admission into any of the four stages or degrees, மந்திரோபதேசம். Wils p. 154. UPADESHA.

குருபதேசந்தவறாதவன். One who deviates not from the instructions of his Guru.

உபதேசகலை, s. That portion of the Vedas which treats of the divine attributes, operations, &c. See ஆகமம், also தந்திரகலை and மந்திரகலை.

உபதேசகன், s. A teacher, an instructor, போதகன். Wils. p. 154. UPADESHAKA.

உபதேசஞ்சொல்ல, inf. To give spiritual advice in secret, according to the proficiency, attainments, devotedness, &c, of the disciple. 2. To give advice 3. [ironically] To give bad advice, to instigate, &c

உபதேசம்பண்ண, inf. To initiate one into the mysteries of the religion by teaching the formulæ, &c.

மந்திரோபதேசம், s. Teaching the muntra to the disciple.

ஞானோபதேசம், s. Instruction in religious mysteries, a catechism.

உபதேசி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a To teach divine things, give spiritual advice, போதிக்க. 2. To initiate the disciple into the mysteries of his religion by teaching religious rites, incantations, சமயாசாரமுணர்த்த. 3. To give advice or instruction in general, புத்திசொல்ல. 4. To persuade, prevail upon by giving secret advice, சமயத்திக்கச்செய்ய.

உபதேசி, s. A Catechist, போதகன். This word is used only among Christians.

*உபதை, s. A present to a great person, காணிக்கை. Wils. p. 154. UPADA. (p)

*உபத்தம்—உபஸ்தம், s. Pudendum muliebre, பெண்குறி. 2. The genitals, பெண்குறி, ஆண்குறி. Wils. p. 159. UPASTHA. (p.)

உபத்தேந்திரியம், s. Genitals, the organs of generation. (p.)

உபத்தாயம், s. [prov.] Deceit, fraud, cunning, intrigue, உபாயம் or கபடம்.

*உபத்திரவம், s. Affliction, tribulation, suffering either of mind or body, வேதனை. 2. Tyranny, oppression, national distress, whether by the seasons, epidemics, famine, the government, &c., தொல்லை. Wils. p. 154. UPADRAVA.—Note. This word is sometimes improperly spelt உபத்திரம்.

உபத்திரவகாலம், s. A time of distress, calamity.

உபத்திரவப்பட, inf. To suffer, be in affliction.

உபத்திரவப்படுத்த, inf. To afflict, distress.

தேசோபத்திரவம், s. General and national distress.

பசியுபத்திரவம், s. The suffering of hunger.

வியாதியுபத்திரவம், s. Suffering from disease.

மனோபத்திரவம், s. Distress of mind.

*உபநயம்—உபநயனம், s. [pref. உப.] The investiture of the Brahman and the next two castes with the sacred cord, worn over the left shoulder and under the right. The ceremony is regarded as forming a second or spiritual birth, பூணூற் கலியாணம். Wils. p. 155. UPANAYA or UPANAYANA.

*உபநயனம், s. [pref. உப.] Spectacles, மூக்குக்கண்ணாடி. (p)

*உபநளகம், s. A bone, Fibula, முன்காற்சிறுவெலும்பு. (Anat.)

*உபநாகம்—உபநாயம், s. A poultice or other external application generally made of leaves and tied on with a cloth, இரணத்திற்கிடுமருந்து. Wils. p. 155. UPANAHA.

*உபநாகனம், s. [pref. உப.] Unction, anointing, smearing, அபிஷேகம். Wils. p. 155. UPANAHANA.

*உபநிடதம்—உபநிஷதம், s. [pref. உப.] The substance or essential parts of the Vedas, the most recondite and mysterious parts, வேதரகசியம். 2. A class of sacred books so called being thirty-two in number containing doctrines of the Vedas explained and enlarged according to the Vedantic sect, உபநிடதம், லஉ. 1. இருக்கு. 2. எசுர். 3. சாமம். 4. அதாவணம். 5. தைத்திரியம். 6. பிருகதாரணியம். 7. இலிங்கம். 8. சாரீரம். 9. நாசிகேதம். 10. சதபதபிரமாணம். 11. காருடம். 12. கருப்பம். 13. சாந்தோக்கியம். 14. கடவல்லி. 15. முண்டம். 16. முறகலம். 17. பிரமவிந்து. 18. தாபநீயம். 19. சுபாலம். 20. யாக்கியவற்கியம். 21. மைத்திராவருணம். 22. சிறகுஞூலயம். 23. மந்திரம். 24. மானதீபம். 25. மகோபநிடம். 26. காலாக்கினியுருத்திரம். 27. சாபாலம். 28. நாராயணம். 29. சுவேதாச்சுவதரம். 30. சுபாலம். 31. பாரமாத்துமியம். 32. அதருவச்சிரம், or 1. சிருத்திரம். 2. பிருகதாரணணியம். 3. சுவேதாசுவதரம். 4. கைவல்லியம். 5. காலாக்கினி. 6. கடம். 7. வல்லி. 8. காதியாயனம். 9. பிரமம். 10. நாராயணம். 11. அங்கிசம். 12. பரமாங்கிசம். 13. பாறகரம். 14. பிரமபிந்து. 15. ஆருணி. 16. அமிர்தபிந்து. 17. பகுவபருசம். 18. பிரமசாபாலம். 19. தேசோபிந்து. 20. வார்சியாநீயம். 21. போதாயநீயம். 22. ஆசுவலாயநீயம். 23. சாங்கியாயநீயம். 24. வாசிராயநீயம். 25. சௌனகீயம். 26. சிவசங்கற்பம். 27. சிரவணம். 28. பாராகம். 29. இமபுரோடியம். 30. மாண்டூகம். 31. முண்டிரம். 32. மௌண்டிரம். Wils. p. 155. UPANISHAD.

*உபநிட்கிரமணம்—உபநிஷ்கிரமணம்—உபநிட்டானம், s. The taking of a child into the open air, showing it the moon, &c., a ceremony performed in the fourth month, பிறந்தநான்காமாதம்பிள்ளைக்குச்சந்திரனைக்காண்பிக்கை. (சங்காரத்தம்.) Wils. p. 155. UPANISHKRAMAN'A.

*உபநியாசம், s. [pref. உப.] Attending to an argument adduced, so as to prepare an answer, சொல்லியவைகட்குவிடைகூறஅவைகளையுட்கொள்ளுகை.

*உபநியாயம், s. [pref. உப.] A succession of arguments in support of the same point, உதவிநியாயம். Wils. p. 155. UPANIASA.

*உபபலம், s. [pref. உப.] Auxiliaries, supporting officers or forces in an army, உதவித்துணை. 2. Help, aid, support, உதவி.

*உபபாதகம், s. [pref. உப.] Crimes of a secondary degree, ranking next to the five heinous sins. Wils. p. 156. UPAPATAKA.

*உபபுராணம், s. [pref. உப.] Puranas secondary to the celebrated eighteen, of this class eighteen also are enumerated, viz. 1. உசனம். 2. கபிலம். 3. காளி. 4. சனற்குமாரம். 5. சாம்பவம். 6. சிவதன்மம். 7. சௌரம். 8. துருவாசம். 9. நந்தி. 10. நாரசிங்கம். 11. நாரதீயம். 12. பாராசரம். 13. பார்க்கவம். 14. ஆங்கிரம். 15. மாரீசம். 16. மானவம். 17. வாசிட்டலைங்கம். 18. வாருணம். Wils. p. 156. UPAPURAN'A.

*உபமலம், s. [pref. உப.] Mental impurity, inward depravity, மனமாசு.

*உபமானம், s. Object of comparison or that with which any thing is compared, (the opp. of உபமேயம்), உவமிக்கும்பொருள். Wils. p. 156. UPAMA or UPAMANA.

உபமானரகிதம், s. Matchlessness, incomparableness, being unparalleled.

*உபமிதி, s. [pref. உப.] Resemblance, analogy, ஒப்பு. Wils. p. 156. UPAMITI.

*உபமேயம், s. [in rhetoric.] The subject of a comparison—as the face is of the moon, உவமிக்கப்படும்பொருள். Wils. p. 156. UPAMEYA.

*உபமை, s. Similitude, comparison, &c.—as உவமை. Wils. p. 156. UPAMA.

*உபயமம், s. Marriage, wedding, விவாகம். Wils. p. 156. UPAYAMA.

*உபயம், s. Two, both, double, (doubt), இரண்டு. Wils. p. 161. UB'HAYA. 2. Any thing offered or devoted to religious purposes, given to religious mendicants, கோயிற்காணிக்கை. 3. A present, a gift, உபகாரம்.

உபயகுலம், s. Two castes, two tribes, one born of two castes.

உபயகுலசுத்தம், s. Purity in both the ancestral lines.

உபயகோமுகி, s. A cow in the act of calving, the donation of which to a Brahman, when the moon is south of the equator, is regarded as very meritorious (lit.) two-faced, or looking both ways, கன்றினைறலையுந்தயமாயீற்றும்பசு.

உபயார்த்தம்—உபயார்த்தம், s. Double meaning, ambiguity in words or language, இருபொருள். Wils. p. 162. UBHAYARTHAM.

உபயமாதம், s. [in astrology.] The four months in which the sun is in the உபயவிராசி, equivocal or intermediate signs, viz.: March, June, September, and December, being of medial influence, உபயவிராசிமாதங்கள்.

உபயராசி, s. Every third sign of the zodiac considered in astrology as auspicious for building, &c. See இராசி.

உபயவாதிகள், s. The plaintiff and defendant in a lawsuit, வாதிபிரதிவாதிகள். 2. The originator and defender of a controversy, தர்க்கவாதியும்பிரதிவாதியும். 3. Persons secretly leaning to both parties or sides, இருதிறத்தாரையுஞ்சார்ந்திருப்போர்.

உபயவோசை, s. An imitative, reiterated sound—as மடமடெனக்குடிக்கிறான், he drinks with a gurgling sound.

*உபயோகம், s. [pref. உப.] Fitness, adaptation, suitableness, availableness (of things for given purposes), பிரயோசனம். 2. Helps, aids useful to the accomplishing of a purpose either as persons or things, serviceableness, usefulness, beneficialness, உதவி. Wils. p. 157. UPAYOGA.

உபயோகப்பட, inf. To be serviceable, to turn to account, உதவியாக.

உபயோகப்படுத்த, inf. To render fit for, to adapt, உதவியாக்க.

உபயோகி, s. A fit or helpful person, உதவியானவன். Wils. p. 157. UPAYOGIN.

உபயோகிக்க, inf. To be serviceable, fit for, adapted to, to be useful, beneficial, to subserve, உதவியாயிருக்க. 2. v. a. To render fit for, to adapt, உதவியாக்க.

*உபரசம், s. [pref. உப.] Natural bodies, ores, &c., of which the Hindus reckon one-hundred-and-twenty kinds. Wils. p. 157. UPARASA.

*உபரசன், s. A younger brother, தம்பி. (p)

*உபரதி, s. Heavenly or spiritual enjoyment, excluding sensual pleasures, மூன்றுருசாதனமாறிலொன்று. Wils. p. 157. UPARATI.

*உபராகம், s. An eclipse of the sun or moon, or the time of an eclipse considered propitious in regard to oblations and other religious duties, கிரகணம். Wils. p. 157. UPARAHA.

*உபராசன், s. [pref. உப.] The heir apparent to the throne, இளவரசன். (உப, 225)

*உபரி, part. On, upon, above, more, மேல். Wils. p. 157. UPARI.

உபரிசுரதம்—உபரிலீலை, s. Coitus muliere super, virum dicumbente, லீலையிலொன்று.

*உபலம், s. A rock, கல். 2. A small stone, சிறுகல். Wils. p. 157. UPALA.

*உபலாலனை, s. Caressing, fondling a child, &c., குழந்தைபண்ணுகை.

*உபலாளனம், s. [pref. உப.] Cleansing, purifying, தூய்தாக்குகை. (p)

*உபலேபனம், s. Smearing with cowdung, கோமயத்தால்மெழுகுகை. Wils. p. 157. UPALEPANA. (p.)

*உபலோத்திரம், s. [pref. உப.] The gum of the விளா tree, விளாம்பிசின், Feronia elephantum.

உபவம், s. The சீந்தில் creeper, Menispermum cordifolium, L.

*உபவனம், s. A flower-garden, a flower-grove, நந்தனவனம். Wils. p. 157. UPAVANA.

*உபவாசம், s. A fast comprising abstinence from food and drink, and in some cases, also from venery, from the use of a matrass or mat, &c. when sleeping, and even from sleep. It is connected with the observance of religious duties: some fasts are continued for nine days in succession with only a little water, milk or fruit occasionally taken, உணவொழிக்கை. 2. A fire-altar, ஓமகுண்டம். Wils. p. 158. UPAVASA.

உபவாசதினம், s. A fast day.

உபவாசம்பண்ண, *inf* To fast.

உபவாசவிரதம், *s.* Abstinence from food, fast.

உபவாசி, *s.* A person performing a fast Wils. p. 158. UPAVASIN.

உபவசிக்க, *inf.* To fast, நோற்க.

*உபவீதம், *s.* The thread or cord worn by Brahmans and others, over the left shoulder, பூணூல். Wils p. 158. UPAVEEDA.

*உபவேசனம், *s.* Sitting, உளுக்காருகை. 2. Voiding by stool, மலங்கழிக்கை. Wils p 158 UPAVESANA.

உபறியாவி, *s.* The கோட்டம் plant, Cortus, *L.*

*உபாகமம், *s.* [*pref.* உப.] A class of books secondary to the Agamas, சாரபாகமம

*உபாகருமம், *s.* [*pref.* உப] Ceremonies performed before reading the Vedas, a preparation, வேதமோதற்குமுன்செயபுருசடங்கு. Wils. p 160. UPAKARMMAN.

*உபாகிதை, *s.* A meteor, a comet, விணவீழுங்கொள்ளி. Wils. p 161. UPAHITA.

*உபாக்கியானம், *s.* [*pref.* உப.] A tale, a story, a narrative, இதிகாசம். Wils. p 160. UPAKHYANA.

உபாக்கியானஞ்சொல்ல, *inf.* To repeat a narrative (உப. 407. top.)

*உபாங்கம், *s.* [*pref.* உப.] Necessary appendages—as cloths, ornaments, weapons, sectarial marks, &c., மாரகத்தகுறியகுறி. 2 Component parts as the eyes, mouth, nose, &c., are of the face சாரபானவுறுப்பு. Wils. p. 160. UPANGA.

*உபாசனம், *s.* [*pref.* உப] A seat, ஆசனம். 2. Archery, விலவித்தை. Wils. p. 161. UPASANA.

*உபாசனை, *s.* Worship, adoration, religious practice, ஆராதனை. Wils. p. 161. UPASANA

உபாசனைபண்ண, *inf.* To worship, serve, adore. (சது. 56.)

மந்திரோபாசனை, *s.* The repetition of incantations in worship with the appropriate rites.

உபாசி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To worship, adore, perform religious rites, ஆராதிக்க.

*உபாதானம், *s.* [*pref.* உப.] Proximate cause, the material cause—as clay is to the earthen vessel, gold to the ring from which they are made, cause, origin, முதற்காரணம். 2. Presents to priests or religious mendicants of uncooked rice, &c., usually a handful, அரிசிப்பிச்சை. When cooked it is called, அன்னதானம். 3. Restraining the organs of sense, ஐம்புலனடக்குகை. Wils. p. 160. UPADANA.

*உபாதி, *s.* Severe pain, torment, agony, distressing rage of the passions. வாதை. 2. Disease, ailment, வியாதி. 3. (*fig.*) Difficulty, obstruction, வருத்தம்.

உபாதிப்பட, *inf.* To suffer, to be distressed, afflicted.

*உபாதி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To cause distress, to afflict, torment, torture, plague, உபத்திரவஞ்செய்ய.

*உபாத்தியாயன், *s.* A teacher of the Vedas, வேதமகற்பிப்பவன 2 A preceptor, a schoolmaster (commonly), உபாத்தி. 3. Family augur, புரோகிதன Wils. p. 160. UPATHYAYA.

*உபாந்தியம், *s.* The corner of the eye, கடைக்கண 2 The last but one. penultimate, ஈற்றயல். Wils p. 160. UPANTYA.

*உபாயம், *s.* Means, contrivance, expedient, device, good or bad, skill in accomplishing an object, சூழ்ச்சி 2 Stratagem, artifice, craft, shift, art, cunning, shuffling, intrigue, தந்திரம். 3. The means for bringing an enemy to terms, of which four are enumerated, viz 1 சாமம், conciliatory measures 2 பேதம், sowing dissension. 3. தானம், gifts, presents 4 தண்டம், chastisement, punishment (by war), அரசர்க்குரியவுபாயம். 4. [*vul*] Smallness, சொற்பம். Wils. p 160. UPAYA.

உபாயக்காரன்—உபாயி, *s.* An artful person, a schemer, contriver, தந்திரக்காரன

உபாயஞ்சூழ, *inf.* To contrive, scheme

உபாயஞ்சொல்ல, *inf.* To give counsel.

உபாயதந்திரம், *s.* Devices, craftiness, subtility.

உபாயமானவிளையாட்டு, *s.* Artful cheating in play.

உபாயம்பண்ண, *inf.* To adopt stratagems, to contrive, employ address, use means.

உபாயவிலக்கு, *s.* [*in rhetoric.*] Artfully endeavoring to prevent an act, by representing the evil which will happen to one's self—as when a wife dissuades her husband from leaving her by declaring that, in case he does, she must die, ஓரலங்காரம்.

உபாயோபாயம், *s.* Various means or artifices. 2. Cunning for cunning in retaliation, &c.

மோட்சம்பெறுமுபாயம்—மோட்சோபாயம், *s.* Means for obtaining eternal bliss.

உபானம்—உபானவரி, *s.* Ornamental line above the lower wall of a temple where the tower begins, கோபுரத்தினடிச்சித்திரவரை.

உபுகு, கிறது, உபுக்கினது, ம், உபுக்க, *v. n* [*prop.* உப்புகிறது.] To swell, overflow, பெருக.

*உபேட்சை, *s.* [*pref.* உப.] Neglect, indifference, connivance, abandonment, அலட்சியம். Wils. p. 161. UPEKSHA.

உபேட்சிக்க, *inf.* To neglect, disregard, connive at, அலட்சியம்பண்ண. 2. To abandon, leave, forsake, கைவிட.

*உபேந்திரன், *s.* [*pref.* உப.] The younger brother of Indra—an incarnation of Vishnu, விட்டுணு. Wils. p. 161. UPENDRA.

உபோதம், *s.* The பெய்ப்பசளை plant, Portulaca, *L.*

உப்பகம், *s.* [*pref.* உ] The back, முதுகு. (*p.*)

உப்பட்டி, *s.* [*prov.*] A sheaf, அரிகட்டு

உப்பரவர், *s.* A tribe of tank or well-diggers, &c., குளமுதலியவகழுவோர்.

உப்பரிகை, *s.* [*pref* உ.] An upper room or terrace, மேன்மேடை.

உபரிசி, *s.* A kind of running plant, the இண்டு. 2. A plant, சாகொலவிக்கொடி, Pentatropis microphylla, *Wild.*

உப்பு, *s.* Salt, any species of salt, acid or alkaline, லவணம் 2 Saltness. உவர்ப்பு. 3 The sea of salt-water—as distinguished from the other seas of Hindu cosmogony, the ocean, கடல். 4. Sweetness, deliciousness, இனிமை (கு. 382. 8.) 5 A kind of play among females, மகளிர்விளையாட்டு. 6. Melody, music, அராகம். 7. A heap of sand used as a goal in the game of prison-bars, விளையாட்டுமேடைநடுவில —*Note.* Five salts are spoken of as used by alchymists and சித்தர்கள்; viz 1. கறியுப்பு, culinary salt. 2 வெடியுப்பு, salt-petre. 3. இந்துப்பு, a fossil, medicinal salt 4. ஓட்டுப்பு, salt supposed to be formed in the skull 5. அமரியுப்பு, Urinary salt.

இந்தப்பேச்சிலேஉப்பில்லை. This speech is void of savor.

உப்பங்கழி, *s.* Salt-pan, உப்புக்கழி

உப்பளம், *s* Salt-works, salt-pans, உப்புவிளைநிலம் 2. Brackish land, கழி.

உப்பளங்கட்ட, *inf.* To construct salt-pans.

உப்பளம்பாய்ச்ச, *inf.* To convey water into the salt-pans.

உப்பளவர்—உப்பமைப்போர், *s.* Saltmanufacturers.

உப்பிட—உப்புப்போட, *inf.* To salt.

உப்பில்லாப்பேச்சு, *s.* Insipid discourse.

உப்புக்கசனை—உப்புறணி, *s.* Being impregnated with salt, as land.

உப்புக்கட்டி, *s.* A granulation on a lump of salt

உப்புக்கண்டம், *s.* Salted meat, a piece of saltfish, flesh, &c.

உப்புக்கண்டம்பறிகொடுத்தபார்ப்பாத்திபோல .. Like a Brahmanee who has lost her salted mutton [*prov*], used when something is lost which cannot be inquired after.

உப்புக்கரித்தல்—உப்புக்கூர்த்தல், *v. noun* Having a saline taste.

உப்புக்கீரை, *s.* A plant used for curry, ஓர்வகைக்கீரை 2. A kind of curry made of that plant, ஓர்கறி

உப்புக்குத்தி, *s.* A kind of bird, ஓர்பட்சி

உப்புக்கொள்ளுகிறது. A play, taking a child on the back and crying, *Salt for sale*, ஓர்விளையாட்டு.

உப்புச்செய்ய—உப்புவிளைவிக்க—உப்பமைக்க, *inf.* To make salt, உப்புண்டாக்க.

உப்புத்தண்ணீர், s. Salt-water, brackish water.

உப்புத்தரை—உப்புத்தரவை, s. Brackish soil.

உப்புத்திராவகம், s. Muriatic acid, இலவணதிராவகம்.

உப்புத்திரி, s. A twist dipped in a preparation of salt, to serve as an injection for a child, மலகழிக்கவேற்றுந்திரி.

உப்புப்பட, inf. To form as salt in pans, &c, by natural process, உப்புண்டாக.

உப்புப்பாத்தி, s. The divisions or beds in salt-pans.

உப்புப்பாத்திகட்ட, inf. To make salt-pans.

உப்புப்பார்க்க, inf. To try the seasoning of curry, &c. by the taste, உப்புருசிபார்க்க.

உப்புப்பால், s. The milk of the mother after child birth for three days.

உப்புப்புல்லு, s. Grass growing in salt soil.

உப்புப்பூக்க—உப்புப்பொரிய, inf. To begin to form—as salt; to form as the lamina, உப்புமலர. 2. To have a pale color on the skin, perhaps a concretion from perspiration, சரீரத்திலுப்புப்பூட்ட.

உப்புப்புளிதள்ள, inf. To abstain from salt and acid things—a regimen in medical prescriptions.

உப்புப்புளிப்புப்பார்க்க, inf. To examine the taste of curries, சுவையின்னிசைவுபார்க்க. 2. (fig.) To examine, make inquiry beforehand. பரிட்சைபார்க்க. 3. (fig.) To try or examine a part of a work, &c. in order to form an estimate of the whole.

உப்புவாணிகர், s. Salt dealers, the caste, உமணர

உப்புவாணிகனறிவானேகர்ப்பூரவிலே? Is a salt dealer acquainted with the price of camphor?

உப்புறைப்பு, s. Saltishness, flavoring of salt, உப்புக்கரிப்பு.

காய்ச்சுப்பு or சவட்டுப்பு, s. Alkali, salt produced from the earth impregnated with soda.

வழலையுப்பு, s. Soap.

கறியுப்பு—கடலுப்பு, s. Sea-salt.

காருப்பு, s. Salt produced from sesamum seed, கறுத்திலாலவணம.

வளையலுப்பு, s. Fel vitri, glass-gall; a very white salt.

கல்லுப்பு, s. Salt in lumps.

கந்தகவுப்பு, s. Salt produced from sulphur.

கறுத்தவுப்பு, s. Black salt produced from the ashes of certain plants.

மரவுப்பு, s. Potash.

உப்பு, கிறது, உப்பினது, ம், உப்ப, v. n. To swell, bloat, puff up—as the belly by wind, indigestion, &c., வீங்க. 2. To rise—as leaven, &c., பொங்க. (c)

உப்பிப்போனமா, s. Risen dough.

உப்பினவயிறு, s. A swollen belly.

உப்புசம், s. Internal swelling preventing respiration and causing asthma, வயிற்றுவீக்கம.

உப்பை, s. One of the four celebrated female authors, the daughter of ஆதி and பகவன், the names of her sisters, are ஔவை, உறுவை and வள்ளி. Three brothers of the same family வள்ளுவர், கபிலர and அதிகமான் are also celebrated for moral writings.

உமணர், s. Saltmakers, saltdealers, the caste, உப்பமைப்போர். (p)

உமணத்தி, s. A female of the உமணர caste. (p.)

*உமம, s. A wharf, landing place, இறங்குதுறை. Wils. p. 162. UMA.

உமரி—உமிரி, s. A kind of delicate, brittle herb, saltish in taste, growing in sandy soils which are occasionally overflowed by the sea. It is used for pickles. Salicornia Indica, L. There are various kinds—as காட்டுமரி, சிறுமரி, நிலவுமரி, பெருமரி, and நீருமரி. 2. A snail, நத்தை.

உமரிக்காசு, s. Cowries, shells used as money.

உமலகம், s. An orpiment, அரிதாரம.

உமலோத்திரம், s. See உபலோத்திரம.

உமல், s. [prov.] A bag made of palmyra leaves or rushes, ஓலைப்பை.

உமற்கடம், s. The cusa grass, தருப்பை.

*உமாகடம், s. A cluster of flax. Wils. p. 162. UMAKADA.

*உமாதசி, s. The hemp-plant, சணல்.

*உமாபட்சி, s. A species of bird, ஓர்வகைப்பட்சி, Paradisea, L.

உமி, s. Husk, chaff, hull, bran, தானியங்களினுமி (c.)

உமிக்கரப்பான், s. A small kind of eruption especially in children.

உமிக்கரி—உமிச்சாம்பல், s. Rice-husk, charcoal used for cleaning the teeth, polishing metals, &c.

உமிக்காந்தல், s. A fire by rice-husks.

உமிக்கூர்—உமிமூக்கு, s. The apex of rice chaff broken off, or several of them.

உமிச்சட்டி, s. A vessel containing chaff in which fire is kept alive.

உமிச்சிரங்கு, s. A superficial troublesome kind of itch. See கமைச்சிரங்கு.

உமித்தவிடு, s. Bran mixed with fine or broken chaff given to cows, coarse bran.

உமிநகம், s. Very thin nails.

கூருமி, s. See உமிக்கூர்.

குற்றுமி, s. Broken husk.

உமி, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, v. n. [probably a contraction of உமிழ்.] To spit. 2. v. a. [prov.] To suck, உறிஞ்சு. 3. To rinse the mouth, கொப்புளிக்க.

மாம்பழத்தையுமிய. To suck the juice of a mango.

கரும்பைச்சப்பியுமிய. To chew and suck sugar-cane.

அவனைப்பேயுமிந்துபோட்டது A devil has sucked out the juices of his body, emaciating him.

முலையுமிந்துகுடிக்க. To suck the breast.

உமி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v n. To become chaff, பதராக. 2. To become insipid, be spoiled as food, சாரமற 3. To decay as flesh, dead bodies, the timbers of a house, &c., அழிய. This word is used chiefly in the past tense.

வாழைப்பழமுமித்துப்போயிற்று. The plantains are become tasteless

வீட்டுவலிச்சலெல்லாமுக்கியுமித்துப்போயிற்று..... The house is totally decayed.

இந்தமீனுப்புப்போடாதிருந்தாலுமித்துநாறிப்போம If you do not salt this fish, it will become tainted.

சோறுமித்துப்போயிற்று. The boiled rice is become insipid.

உமிழ், கிறேன், ந்தேன், வேன், உமிழ, v. n. To cast (a liquid) from the mouth, கொப்புளிக்க. 2. To spit, உமிய 3 (p.) To vomit, retch, puke, eject from an over charged stomach, சத்திபெய்க்க. 4. To emit poison—as from the fangs of a snake; to discharge as arrows; to eject as sparks of fire, to emit as rays; to cast forth as the flower does odor; to yield honey as flowers, to emit sound, சொரிய.

நஞ்சுமிழ்வேலினன. He whose dart emits poison.

யானைகையுமிழ்நீர A secretion which the elephant casts.

வெங்கணையுமிழ்வில. The bow that discharges the fiery arrows.

தழலுமிழ்கிறுகண்யானை. Elephants with eyes of fire. (சூடாம.)

உமிழ்நீர், s. [impr. உமிநீர்.] Spittle, saliva, துப்பல்.

உமிழ்நீர்குடிக்க—உமிழ்நீரூற, inf. To have the mouth water for things, to covet after.

உமிழ்வு, v. noun. Casting from the mouth, spitting, துப்புகை. 2. s. (fig) Any thing cast from the mouth—as spittle, secretion, vomit, &c., உமிழ்நீர்.

உமை, s. Parvati, wife of Siva. பார்ப்பதி. Wils. p. 162. UMA. (p.)

உமாகுரு, s. The Himalaya mountains. Wils. p. 162. UMAGURU.

உமாசகிதன், s. Siva—as united with உமை who forms his left side, or according to the mystical philosophy, by means of whom he carries on his operations, சிவன், [ex சகிதம், cohabiting.]

உமாசுதன்—உமைமகன், s. Son of Parvati, as Ganesa, Skanda, or Veerapattra, உமையின்புதல்வன். Wils. p. 162. UMASUTA.

உமாபதி—உமைகேள்வன், s. Siva, சிவன். Wils. p. 162. UMAPATI.

உமையாள்—உமையவள், s. Parvati, பார்ப்பதி. (p.) 2. Soap, சவுக்காரம். 3. A peacock's feather as resembling Parvati in color, மயிலிறகு. (M. Dic.)

உம். A connective particle variously used, இடைச்சொல். 1. எதிர்மறையும்மை, the use of உம் with an affirmative, or negative expressing probability, possibility, &c., and implying the possibility, &c., of the contrary—as, சாத்தன்வருதற்குமுரியன், Sattan may perhaps come; அவன்வரவுங்கூடும், It is possible that he may come. 2 சிறப்பும்மை, the உம் of speciality, including உயர்வுசிறப்பும்மை or superiority and இழிவுசிறப்பும்மை, or inferiority—as, ஞானிகளுமறியார்கள்சித்திரநதிமூலம், Even the sages are unacquainted with the source of the சித்திரம் river, இவ்வூர்ப்பூனையும்புலாற்றின்னாது, Even the cats of this place will not eat flesh (so sacred is it, so vile is the practice); பார்ப்பானுங்கள்ளுண்டான், Even a Brahman has been drinking toddy; இவனைநாயுந்தேடாது, Even a dog will not regard him. 3. ஐயவும்மை, the உம் in doubt, uncertainty, indecision, equivocal forms, probability, possibility—as, அவர்பத்தாயினுந்தருவார்பதினைந்தாயினுந்தருவார், Perhaps he may give ten or he may give fifteen; மழைபெய்தாலும்பெய்யும், It may perhaps rain; பத்தானுமெட்டானுங்கொடு, Give ten, or eight, ten would be preferred, but eight may do, வரினும்வருவான், It is probable that he may come. The உம் is often suppressed. 4 எச்சவும்மை, இறந்ததுதழீஇயவெச்சவும்மை, எதிரதுதழீஇயவெச்சவும்மை, the use of உம் implying another person, thing, or event, understood, and meaning *likewise, too, even*—as, அவனும்வந்தான், He also is come (implying that another is come or expected); நாம்பாடவும்வேண்டும், We must *sing* also (as well as dance, &c); கேட்டும்படிக்கவேண்டும், By inquiry also we must learn (as well as by other means). 5 முற்றும்மை, indicating the whole of a number or series, universality, totality—as, ஒருவருக்குமையமில்லை, None can doubt; எங்குமில்லை, no where; இருகண்ணுஞ்சிவந்தன, both eyes reddened; எவ்விடமும், every where, இரண்டையுங்கொண்டுவா, Bring them both; எல்லாரும், எவரும், ஆரும்வந்தார், all, whoever, &c. came; மிகுந்தநாலுபணத்தையுந்தா, Give me the remaining four fanams; மூவரும், all the three persons. 6. எண்ணும்மை, a numeral connective, corresponding with, and commonly repeated with each word of the series, நீயுமவனும்வந்தீர்கள், you and he came The particle is sometimes joined to the last only—as, சாத்தன், கொற்றன், பூதனும் வந்தார்கள், Sattan, Kottan and Poodan came. Sometimes it is wholly omitted, and a pronoun including the series used instead—as, சாத்தன்கொற்றனிவர்கள்வந்தார்கள் Sometimes the last noun in the series is used in the plural—as, சாத்தகொற்றர்வந்தார்கள். 7. தெரிநிலையும்மை, the உம் of ascertainment, clear perception, or decision, used of three or more things concerning which doubt has been entertained, but which is now cleared up—as, ஆணுமன்றுபெண்ணுமன்று, It is neither male nor female (but an hermaphrodite); அவருணவுசோறுமல்ல, பணிகாரமுமல்ல, சாகமூலபலாதிகள், His food is neither rice nor cakes, but leaves, roots and fruits, &c. 8. ஆக்கவும்மை, உம் expressive of a change of state—as, பாலுமாயிற்று, This milk became medicine also; வலியனுமாயினன், He has become even a strong man. The above eight are given in நன்னூல். 9 உம் joined to an infinitive implies விரைவு, the immediate occurrence of the event—as, துரைகட்டளையிடவுங்காரியஞ்செய்துமுடிந்தது, As soon as the magistrate gave the order, the thing was done; அவர்சொல்லவுமுலகங்களுண்டாம், As soon as he speaks worlds appear. The உம் is often omitted, but then it is less expressive—as, நானிதைச்செயவெனச்செய்கிறான், I say this and he does it 10. உம் added to a verbal noun in poetry, sometimes gives it a gerund-like succession of the event—as, காண்டலுமிதுவேசொல்வான், Seeing him he spoke thus, வருதலுந்தழுவிக்கொண்டான், As soon as he came he embraced. 11. உம் is associated to the social ablative with the same meaning—as, கடுங்கணைதொடுத்தலோடும், As soon as the swift arrows were shot. 12. உம் added to the infinitive serves for optative, especially in epistolary usage but not in good style—as, தாங்களுமறுமொழியனுப்பவும், May you please to send an answer, இப்படிச்செய்யவும், May you do so, I wish you to do so. 13. உம் added to the following forms of a verb, செய்து, செய்யின், செய்தால், has the force of though, although—as, அவனறிந்தும்வரவில்லை. Though he knew, he did not come, சொல்லினும் or சொன்னாலுமவன்கேளான், Though you may tell him he will not listen. 14. உம் added to இல் or இன் forms of the fifth case gives the force of the comparative degree—as, கந்தனினும்வலியனே, He is even stronger than Skanda. 15. A token of reproof, menace, anger, &c., also of attention, assent, doubt, non-compliance, &c., (see ஊம்)—as, உம்மெனத்தெழித்தாப்ப, He reproved his rashness by uttering the menacing sound உம் (ஙகாரம்), கதைசொல்லுகிறேனுமகொட்டிக்கேள், I am going to tell you a story, show that you listen by saying உம், உம்மெனுமாரைப்பத்தடும், The guilt of Brahmanicide manifested in a phantom threatened by saying உம் and striking on its breast (திருவிளையாடல்) 16. A termination of the imperative plural, முன்னிலைப்பன்மைவிகுதி—as, நீவிர்சொல்லும், say ye. It is often used honorifically in imperative singular—as, கடவுளேகிருபைசெய்யும், God be merciful. 17. A termination of verbs third pers. pres. or fut tense sing. number, also of neut. plurals—as அவன்செய்யும், He does or will do it, சிங்கங்களுமுழங்கும், The lions roar, or will roar, செய்யுமென்முற்றுவிகுதி. 18. A modification of the pronoun நீர் when it is declined in the different cases—as, உம்மை, உம்மால், &c 19. The termination of the future relative participle, எதிர்காலப்பெயரெச்சவிகுதி—as, உலகாளுமரசர், Kings who govern the world.

உம்பர், *adj.* On, upon, above, மேல். 2. *s.* The sky, the visible heaven, ஆகாயம். 3. Height, elevation, உயர்ச்சி. 4. [*ex* உ, that.] That place (intermediate), that region, உவ்விடம் 5. The celestials, the inferior gods, வானோர். 6. (*fig.*) Brahmans, the superior caste, பார்ப்பார். (*p.*)

உம்பரானமுனிவரால் By celestials and sages

உம்பரான், *s.* The divine cow, காமதேனு; [*ex* ஆன், cow.] 2. A celestial being or personage, உயர்ந்தோன்.

உம்பருலகு, *s.* The heavenly world.

உம்பல், *s.* An elephant, யானை. 2. The male of beasts in general, விலங்கினாண். 3. A ram, ஆட்டுக்கடா. 4. A male elephant, ஆண்யானை. 5. A bull, எருது. 6. A male buffalo, எருமைக்கடா. 7. Mounting on a beast or vehicle, getting up, rising, எழுச்சி. 8. Power, strength, வலிமை. 9. Tribe, family, கோத்திரம். 10. Usage, custom, முறைமை. (*p.*)

உம்பளம், *s.* A present of land, &c. by a king, இராசாவினிறகிடைத்தவெகுமதி.

உம்பி, *s.* Your younger brother, தம்பி (a contraction of உன்றம்பி). (*p.*)

உம்பிளிக்கை, *s.* Land granted rent free, in consideration of the performance of certain services, மானியம்.

உம்பிளிக்கைக்கிராமம், *s.* A village granted on similar conditions.

உம்பிளிக்கைவிடுதல், *v. noun.* Giving one a field or village to enjoy it freely.

உம்மாண்டி, *s.* [*prov. vul.*] A bugbear, வெருட்டுஞ்சொல்

உம்மை, *s.* The last birth, கழிபிறப்பு. 2. The coming birth, வருபிறப்பு. 3. The name of the particle உம். (*p.*)

உயக்கு, கிறேன், உயக்கினேன், வேன், உயக்க, *v. a.* To afflict, வருத்த. (*p.*)

உயக்குநரகு, *s.* A tormenting hell. (சிந்தியார் 509.)

உயங்கு, கிறேன், உயங்கினேன், வேன், உயங்க, *v n.* To suffer, be in distress, be pained whether in body or mind, வருந்த. (சத. 21.) (*p.*)

உயக்கம், *v. noun.* Suffering, distress, pain. grief, வருத்தம் (*p.*)

உயத்தி, *s.* A kind of arsenic in its natural state, வெள்ளைப்பாஷாணம்.

உயரம், *s.* Height, elevation, eminence, altitude, loftiness, sublimity, உயர்ச்சி 2. [*in astronomy.*] Altitude, உச்சம் 3. Increase, மிகுதி.

உயரங்காட்ட, *inf.* To stand up—as a little child in its first attempts

உயரி, *s.* That which is tall as a palmyra, cocoanut or other palm tree, or a tall person

உயர், *s.* A twining plant—as குன்றி, Abrus precatorius, *L.* (*Rott*)

உயர்—உயரு, கிறேன், உயர்ந்தேன், வேன், உயர, *v. n.* To rise, become high, tall, elevated, to grow, or rise high, வளர. 2. To rise as water; to ascend as a paper kite; to rise towards the meridian as a heavenly body, மேலெழ. 3. To become proud, vain, self-conceited, consequential, to be elated, இறுமாக்க 4. To be excellent, exalted. eminent, dignified, மேன்மையுற. In neuter forms it is found chiefly in the past tense. 5. To be raised or lifted up, உன்னதப்பட.

உயரப்பறந்தாலுமூர்க்குருவிபருந்தாமோ? Though it soars high, will the sparrow become a hawk?

ஓதற்றொழிலுரித்துயர்மூவருக்கும். The study of the vedas belongs to the three superior castes.

வரம்புயர்நீருயருநீருயர்நெல்லுயருநெல்லுயர்க்குடியுயருங்குடியுயர்முடியுயரும் As the banks are raised, the water will rise, as the water increases, so will the rice, rice will increase population, and as the population increases, so will the dignity of the crown.

உயர்நினைப்பவன்றாழ்வான் He who is intent to rise will fall.

தானியமுயர்ந்துவிற்கிறது. Grain sells cheap.

மாற்றுயர்ந்தபொன். Gold of a superior quality, high standard.

உயரஇருந்துவிழ, *inf.* To fall down from above.

உயரக்கட்ட, *inf.* To build a structure higher.

உயரக்கிளம்ப, *inf.* To rise—as a bird from the ground, &c

உயரப்பார்க்க, *inf.* To look upward 2 To seek to rise, aspire, seek dignity, &c.

உயரப்போக, *inf.* To go up.

உயரவெறிய, *inf.* To fling up.

உயரவேற, *inf.* To ascend, rise, to mount up.

உயர், *rel. part.* High, elevated, eminent

உயரிலறம், *s.* High domestic virtue

உயர்குலம்—உயர்ந்தகுலம், *s.* A high caste.

உயர்குலத்தோர், *s.* Persons of high caste or family

உயர்திணை, *s.* [*in grammar*] The superior or rational class. See திணை.

உயர்தினம், *s.* A high day, a festival, பெருநாள்

உயர்நிலம், *s.* High land, a hillock, a hill, மேடு 2 The world of the inferior gods, தேவலோகம். 3. An upper room or terrace, உப்பரிகை.

உயர்நிலத்தோர், *s.* The gods, the celestials, வானோர்.

உயர்நிலை, *s.* Swerga, சுவர்க்கலோகம். 2. An upper room, மேன்மாடம்.

உயர்ந்தசரக்கு, *s.* Valuable commodities, choice articles. 2. [*in sarcasm*] A great person—as, அந்தவுயர்ந்த சரக்குவரமாட்டாது, That precious piece of goods (great personage) will not deign to come hither.

உயர்ந்ததமிழ், *s.* High poetic Tamil, above the comprehension of the vulgar.

உயர்ந்தகுளச்சி, *s.* A kind of prepared arsenic, பவளப்புற்றுப்பாஷாணம்.

உயர்ந்தபாறை, *s.* A high rock.

உயர்ந்தமனுஷன், *s.* A tall man. 2. A man of high station

உயர்ந்தவயசு, *s.* A great age, advanced age.

உயர்ந்தோர், *s.* The great, the learned, the renowned, the exalted in piety, virtue, austerities, &c., sages, ascetics, சான்றோர் 2. High caste persons, உயர்குலத்தோர். 3. The celestials, வானோர். 4. Brahmans, பார்ப்பார்.

உயர்மலை, *s.* A high mountain.

உயர்ச்சி, *s.* [*impr.* உயர்த்தி.] Height, elevation, loftiness, altitude, eminence, sublimity, உயர்வு. 2. Excellency, superiority, dignity, moral worth, exaltation, மேன்மை.

உயர்த்திதாழ்த்திபார்த்தல் Regarding the honors of one's caste, rank, property, &c., fastidiously.

உயர்ச்சிகாட்ட, *inf.* To show one's superiority. 2. To exhibit one's real dignity.

உயர்பு—உயர்வு, *s.* Height, loftiness, elevation, உயர்ச்சி 2. Dignity, greatness, excellence, மேன்மை. 3. Increase, விருத்தி.

உயர்விக்க, *inf.* To elevate the character of any one, to improve the disposition, increase learning, moral worth, to exalt, dignify, promote, உயர்த்த. 2 To raise the price, increase expenditure, numbers, &c, அதிகப்படுத்த. 3. To raise, lift up, elevate, எடுப்பிக்க

உயர்த்து, கிறேன், உயர்த்தினேன், வேன், உயர்த்த, *v. a* To lift up, elevate, raise higher—as a wall in building, a heap, &c, உயரச்செய்ய. 2. To raise (the price), increase (expenditure), அதிகப்படுத்த. 3. To promote to higher office, to make great, to exalt, ennoble, dignify, aggrandize, மேலாக்க 4. To extol, magnify, praise, கனப்படுத்த. 5. To receive one with honors, show respect, treat in a dignified manner, உபசரிக்க 6. To raise the voice in singing, speaking, &c., to lift up the heart, affections, thoughts, &c., எழுப்ப 7 To raise an arm, a leg, a weapon, &c., to raise the head above water, raise the head when in a lying posture, மேலெடுக்க. 8. To improve one's character, improve one's dignity, moral worth, raise one's self to a higher degree in preparation for a future state, ஒழுக்கத்தினுயர்த்த 9. To assume, elevate one's self, make much of one's powers, பெருமைப்படுத்த.—*Note.* Instances of உயர்த்தல், in the past are found in verse, but in the present and future it seems to be seldom or never found.

நாகத்தைப்படத்தையுயர்த்திக்காட்டும். The cobra raises its hood and exhibits it.

சேவலையுயரிய தேவநாயகன். The leader of the gods (skanda) who has exalted the cock as his banner.

வலனுயர்த்தவண்ணலஞ்சேல். The lofty carp banner which has exalted victory to view. (நைடதம்)

உயர்த்திப்பேச, *inf.* To dignify, speak of one with high respect.

உயர்த்தியாய்க்கேட்க, *inf.* To bid high in an auction, &c

உயல், *v. noun.* [*a poetic contraction of* உய்யல்.] Living.

உயலல்—உயலு, *s.* [*sometimes* உய.] Distress, affliction, pain, suffering, வருத்தம். (*p.*)

உயவர், *s.* Persons in distress, வருந்தினோர். (*p.*)

உயவை, *s.* A species of wild creeper, the காக்கணங்கொடி, Clitoria ternatea, *L.* 2. A cloud, மேகம் (பிங்கலந்தை.)

உயா, *s.* Distress, suffering, &c.—as உயவு.

உயிர், *s.* Life, soul, vitality, animal or vegetable life, சீவன். 2. Wind, காற்று. 3. A vowel, உயிரெழுத்து. 4 A living being, human, brute, or vegetable, an animal, ஓரறிவுயிர்முதலியபிராணி.

உயிருமுடலும்போல. As closely united as the soul and body.

உயிர்போய்விட்டது. Life is gone.

மன்னுயிர்க்கிரங்குகிறது. To be compassionate to other living creatures.

உயிரடங்க, *inf.* To be in a state of insensibility, be in a swoon, to be suspended as the vital powers.

உயிரடைய, *inf.* To revive, to be reanimated.

உயிரளபு—உயிரளபெடை, *s.* The lengthening of a vowel in verse. See அளபெடை.

உயிரறுதியும். Till the very end of life.

உயிருதவி, *s.* Aid in a fatal juncture 2. Aid by sacrificing life for another.

உயிரெடுக்க, *inf.* To take away life

உயிரெழுத்து, *s.* A vowel, ஆவி.

உயிரொடுங்க, *inf.* To be reduced as the powers before death, உயிரடங்க. 2. To die, சாவ.

உயிரொளிக்க, *inf.* [*prov.*] To feign great weakness, sickness, inability, &c., in order to gain or effect an object, உயிர்மறைக்க.

உயிரொளித்தகள்ளன், *s.* A cringing deceiver who though rich and strong makes pretensions to the contrary.

உயிரோம்ப, *inf* To support life, maintain, உயிர்காக்க.

உயிர்கலக்க, *inf.* To revive, to be diffused—as life through the body in one that has been swooning, &c. 2. To reunite as the soul with the body in one restored to life. 3. (*fig*) To be relieved from anxiety, &c.

உயிர்குடிக்க, *inf.* To devour life, kill (a war term), also used of demons and ferocious deities, கொல்ல.

உயிர்கொள்ள, *inf.* To take the life of an antagonist—as in battle, &c., உயிர்வாங்க.

உயிர்க்கட்டை, *s.* The body, உடம்பு.

உயிர்க்கணம், *s.* One of the four auspicious feet with which to begin a poem consisting of three சோ—as தே, மாகா, காய. 2. Vowels, உயிரெழுத்து. See கணம்.

உயிர்க்கருணைசம், *s.* The power of affection which is friendly to life, இச்சாசத்தி.

உயிர்தருமருந்து, *s.* A restorative, a cordial, an elixir, மிருதசஞ்சீவினி.

உயிர்த்தறுவாய், *s.* A great emergency, a critical juncture, extreme danger. See பிராணத்தறுவாய்.

உயிர்த்தானம், *s.* The seat of life, any vital part of the body, உயிர்நிலை.

உயிர்த்துணை, *s.* A friend in extremity, ஆபத்திற்சகாயஞ்செய்பவன். 2. A friend dear as life, பிராணசிநேகன். 3. (*p.*) A wife, மனைவி. 4. A husband, கணவன். 5. God, கடவுள்.

உயிர்த்துணைவன், *s.* A very dear friend, உயிரையொத்தசிநேகன். 2. (*p.*) A husband, கணவன்.

உயிர்த்துணைவி, *s.* A wife, மனைவி. 2. A lady's choice female friend, உயிர்த்தோழி. 3. Sarasvati the consort of Bramah, சரச்சுவதி. (*p.*)

உயிர்த்தோழமை, *s.* Intimate friendship.

உயிர்த்தோழன், *s.* A very trusty or bosom friend, a friend dear as life, பிராணசிநேகன்.

உயிர்த்தோழி, *s.* A lady's choice female companion, உயிர்ப்பாங்கி.

உயிர்நிலை—உயிர்நிலையகம், s. The body as the seat of life, or station of the soul, உடல். 2. The vital parts essential to life, உயிர்த்தானம்.

உயிர்பிழைக்க—உயிருய்ய, inf. To survive a calamity, escape from, or live through a time of peril, தப்பிப்பிழைக்க 2. To live, maintain life, subsist, உயிர் வாழ.

உயிர்போக, inf. To expire, to die.

உயிர்ப்பழி, s. The guilt of murder, உயிர்க்கொலை 2 Vengeance, divine or human, pursuing the murderer to death, regarded as the ghost of the murdered person, பிரமகத்தி.

உயிர்ப்பிராணி, s. [vul.] A living creature, a brute, an inferior animal, ஜீவபிராணி.

உயிர்மாய்க்க, inf. To destroy one's self, commit suicide, தன்னுயிரைமாய்க்க. 2 To murder, kill, கொலைசெய்ய.

உயிர்மெய்—உயிர்மெய்யெழுத்து, s. An animated consonant, a consonant combined with a vowel, ஓரெழுத்து; (lit) a living body.

உயிர்வாங்க, inf. To take away life, உயிரெடுக்க.

உயிர்வாழ்க்கை, s. The enjoyment of life, ஜீவிக்கை.

உயிர்வாழ, inf. To live—as men or brutes, ஜீவனோடிருக்க. 2 To enjoy life, be happy, prosperous, சுகமாகவாழ

உயிர்வேதனை, s. Causes of pain or distress, of which twelve are given, viz.: 1. அனல், heat or fire. 2. சீதம், cold. 3. அசனி, thunder-bolts. 4. புனல், water. 5. வாதம், wind. 6. ஆயுதம், weapons. 7. நஞ்சு, poisons. 8. மருந்து, medicines. 9. பசி, hunger 10. தாகம், thirst. 11. பிணி, disease. 12. முனிவுறுமை, malice. (p.)

உள்ளுயிர், s. The life within; i. e. God, கடவுள். (p)

மன்னுயிர்க்கிரங்க, inf. To be kind to living creatures. (p)

உயிர், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To live, revive, come to life—as one dead, to be restored to life or feeling—as a benumbed or injured limb, to be reanimated, &c., உயிரடைய. 2. (p.) To breathe, respire, மூச்செறிய. 3. To blow or move—as a soft wind; to become diffused—as odors, வீச. 4. v. a. To issue, emit fragrance, &c., exhale, eject, discharge, set at liberty, விடுக்க. 5. To give birth to, yield, produce, ஈன. 6. To smell, மோக்க.

அவள்கருவுயிர்த்தாள். She has borne a child.

மருவுயிர்க்குந்துளவு. The fragrant Tulasi (Ocimum sanctum), which emits odor. (பாரத)

உயிர்த்தெழ, inf. To rise to life, to be restored to life, be reanimated, உயிரடைந்தெழ.

உயிர்ப்பன, s. Living creatures, சுவாசமுடையன.

உயிர்ப்பிக்க, inf. To cause to live, raise, or restore to life, to revive, reanimate, resuscitate, பிழைப்பிக்க.

உயிர்ப்பு, v. noun. Reanimation, revival, உயிர்க்கை. 2 s. Breath, respiration, சுவாசம். 3. Wind, air, காற்று. 4. (fig.) Good smell, சுகந்தம். (p.)

நெட்டுயிர்ப்பெறிய—நெட்டுயிர்ப்புவிட, inf. To fetch a long breath, to sigh.

உயிறு, s. The இலாமச்சை grass, Andropogon muricatum. (M. Dic)

உய், கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, v. n. To live as man, beast, or vegetables; to subsist, survive, revive or flourish—as trees, plants, &c., ஜீவிக்க. 2. (p) To obtain benefits, privileges, &c.; to be blessed, to be happy, to prosper, flourish, to be relieved from distress, oppression, suffering, &c., உயிர்வாழ. 3. To obtain heavenly bliss, to gain exemption from transmigration, ஈடேற. 4. To escape from dangers, wild beasts, &c., to flee from, தப்ப

உய்கதியால்—உய்தடி, s. A live hedge-stick.

உய்தவம், s. Austerities leading to bliss.

உய்பயிர், s. Thriving crops, trees, &c. 2 (fig.) A person in thriving circumstances.

உய்வனவு, v. noun. [prov.] Flourishing or reviving as a tree, செழிப்பு. 2. Living, subsistence, maintenance, ஜீவனம். 3 s. Means of attaining eternal bliss, ஈடேற்றம். This word properly must be உய்வு.

உய்விக்க, inf. To save alive, cause to live, prosper, flourish, &c. This is the causative of உய.

உய்வு—உய்தி, v. noun. Enjoyment of life, prosperity, felicity, உயிர்வாழ்வு. 2 Bliss, salvation, ஈடேற்றம். 3 Living, life as spoken auspiciously, உயிர்க்கை.

ஒருவனசெய்நன்றிகொன்றார்க்குய்தியில்லெனவறமுரைக்கின்றதே. The divine laws declare that to the ungrateful there is no happiness here or hereafter. (புறநானூறு)

உய், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To put in motion, cause to go, discharge, let go, let fly, send, emit, cast, throw, செலுத்த. 2. To ride, drive a carriage, &c., வாகனமூர. 3. To effect, accomplish, bring about, collect, gather together, காரியத்தைமுடிக்க 4. To carry on, conduct literally, or morally, lead an army, &c, to manage, guide, direct, influence, operate, நடத்த 5. To place, put in, shoot in, throw or cast in, plunge into, அமிழ்த்த 6. To cause to arrive at, சேர்க்க 7 To place, வைக்க. 8. To enjoy, experience, அனுபவிக்க. (p) (குறள்.)

உய்த்தூச்சொரியினும்போகாதம. That which is apportioned by fate, though rejected, will not leave. (p.) (குறள்)

காதலகாதலறியாமையுய்க்கிற்பின். If (a king) enjoy the objects of his desire, (his foes) being unacquainted with those desires—(குறள்.)

உய்த்துணர, inf. To discern, to distinguish, exercise thought, &c, ஆராய்ந்தறிய.

உய்த்துணரவைப்பு, s. The use of such terms, descriptions, or definitions in a written work, as may require the exercise of thought, reference to other parts, &c., in order to comprehend them, ஆராய்ந்தறியவைக்கை—one of the thirty-two உத்தி in நன்னூல்.

உய்த்தலில்பொருண்மை, s. Poetry composed in such terms only as are necessary to express the author's meaning, கருதியபொருள்தோன்றாதபடியிடைவது.

உய்ப்பு, v. noun Discharging, emission, accomplishment, &c, including all the meanings of the verb, உய்க்கை.

உய்மணல், s. Black sand, கருமணல்.

உய்யக்கொண்டான், s. [as எருமைமுல்லை] A plant, Jasminum, L. 2. [as கொய்யா.] A tree, Psidium pyriferum, L.

உய்யானம்—உய்யானனம், s. A flower-garden, a flower-grove, பூந்தோட்டம். 2 A garden, சோலை. 3 A royal garden, a royal forest, ராஜாவனம். (p)

*உரகம்—உரங்கம—உரங்கமம், s. A snake, serpent, பாம்பு. Wils. p 162. Uraga and Uranga, also Urangama. (p)

உரகபந்தம்—உரகபந்தனம், s. One of the curious kinds of poems called மிறைக்கவி See ஈகபாதம்.

உரகமல்லி, s. The நாகமல்லி plant, Justicia nasuta, L.

உரகர், s. [as நாகர்.] Snakes, serpents. 2. Samanar, or Jainas, a sect of Hindus, சமணர். (p.)

உரகன், s. The chief of the நாகர் serpents said to have a thousand heads and to be the couch of Vishnu, the earth is represented as supported on one of its heads, ஆதிசேஷன். (p)

உரகாரி, s. Garuda, கருடன். Wils. p 162. Uragari.

உரகாதிபன்—உரகேந்திரன், s. The chief of the serpents, ஆதிசேடன்

உரசு, கிறேன், உரசினேன், வேன், உரச, v. a. To rub, உரிஞ்ச

உரண்டம், s. A crow, காக்கை. (சூ) (p)

உரபடி—உரபிடி, s. [prov. vul] Coarseness, roughness, strength, உரப்பு

உரபிடியானமனிதன், s. A firm-built man.

உரப்பு, கிறேன், உரப்பினேன், வேன், உரப்ப, v. n. and a. To whoop, vociferate inarticulately or otherwise—as in driving cattle, scaring away birds, beasts, or human beings, to menace or intimidate by shouts, to bluster, shout, call, அதட்ட. 2. To urge forward beasts or burden with shouts, துரத்த 3. (p.) To pronounce with aspiration, as the second letter in each of the five series of Sanscrit gutterals, உரத்தொலிக்க

ஆனையுரப்பிவிடு. Frighten away, or drive the elephants along.

ஒருவரேபெதிரினிடதனுரப்பியேதுரப்பர். If but one should oppose them, he may rout them all merely by a menacing shout.

உரப்பிப்பார்க்க, inf. To use menace, boisterousness, &c, in order to try the courage of any one to beat him down, &c

உரப்பியடிக்க, inf. To attempt, overcome by boisterous talk, overcome in whole, or in part.

உரப்பு, v. noun. Bluster, shout, vociferation, whoop, call, அதட்டுகை.

உரம், *s.* Strength, firmness, hardness, compactness, coarseness, aspiration, force of voice, expression, meaning, &c., வலி 2. Energy, spirit, exertion, determination, resolution, fortitude, firmness of mind, ஊக்கம் 3. (*p.*) The breast, chest, மார்பு. 4. Wisdom, knowledge, spiritual knowledge, ஞானம். 5. Velocity, force, missile or projectile force, வேகம். 6 The solid part of timber, வயிரம். 7. Hardness, induration, obduracy, திண்மை. 8. A surrounding wall, மதில்.

கடலுரமாயிருக்கிறது The sea is high, rough.
காற்றுரமாயிருக்கிறது. The wind is high, boisterous.

உரகடல்—உரசமுத்திரம், *s.* A boisterous sea, a sea generally rough

உரங்குத்த, *inf.* [*prov.*] To pound and harden the earth around trees newly set, பலமுறச்செய்ய.

உரங்கொள்ள, *inf.* To thrive, grow strong—as the wind; to get strength, become boisterous—as the sea, பலங்கொள்ள. 2 To exert strength, &c, வலியுண்டாக. 3 To be hardened, indurated, obdurate, கடினமுற.

உரங்கொண்டெறிந்தது. Throwing with force.
காய்ச்சலுரங்கொண்டுகாய்கின்றது. The fever rages and burns.

உரஞ்செய்ய, *inf.* To exert influence, take effect, produce, effect—as arguments, பலஞ்செய்ய. 2. To grow strong, வலியுற. 3. To thrive—as vegetables, &c., பலப்பட.

அவரெடுத்தகாரியங்களிலொன்றுமுரஞ்செய்யவில்லை. He has been successful in nothing that he has undertaken.

உரஞ்சொல்ல, *inf.* To animate, to encourage.

உரமண், *s.* Hard, ungenial soil.

உரமாய்நிற்க, *inf.* To stand fast, immovable.

உரமாய்ப்பெய்கிறமழை, *s.* A heavy rain.

உரமானசத்தம், *s.* A loud sound.

உரமெடுக்க, *inf.* To remove a particular ailment incident to infants.

உரம்போட, *inf.* To manure land, எருப்போட. 2. To fasten, make firm, உரப்பிக்க.

உரம்விழ, *inf.* To get a particular ailment by rolling on the ground—applied only to a child not twelve months old.

உராதரம், *s.* A woman's breast, முலை.

உரேந்திரன், *s.* A hero, a soldier, வீரன்.

உரோருகம், *s.* A woman's breast, முலை, [*ex* உருகம், birth, origin.]

கடலுரம், *s.* Roughness of the sea.

உரக்க, *inf.* To become intense, grow strong, firm, hard, &c., to increase in strength, intenseness, loudness, &c., to rage, increase in violence, vehemence, heat, malignity, &c., பலமடைய.

உரக்கப்படி. Read out
உரக்கப்பாடு. Sing loud; sing louder.
காய்ச்சலுரக்கக்காய்கிறது. The fever rages intensely.

உரக்கக்கூப்பிட, *inf.* To cry aloud

உரக்கப்பேச, *inf.* To speak loud.

உரத்தகடல், *s.* A boisterous sea.

உரத்தகடிதாசி, *s.* Thick, coarse paper.

உரத்தகாய்ச்சல், *s.* A vehement fever.

உரத்தகாற்று, *s.* A violent wind.

உரத்தகுதிரை, *s.* A powerful horse.

உரத்தசத்தம், *s.* A strong, harsh voice, a loud noise

உரத்தசரீரம், *s.* A firm constitution, a strong compact body.

உரத்ததருக்கம், *s.* A sharp contest, a violent controversy.

உரத்தநிலம், *s.* Firm soil.

உரத்தவெயில், *s.* A hot sun.

உரப்பிக்க, *inf.* To make firm, to harden, indurate, confirm.

உரப்பு, *v. noun.* Intenseness, force, strength, firmness, compactness, வலி. 2. Coarseness, thickness, roughness—as of cloth, paper, leaves, &c ; stiffness, hardness—as of rice not well boiled, or of the stomach when overcharged, or when food does not digest, திண்மை.

உரப்பானநிலம், *s.* Firm, hard (ungenial) land—as உரத்தநிலம்.

உரப்பானபுடைவை, *s.* Thick, coarse cloth.

நெஞ்சுரப்பானவன், *s.* A hard-hearted man.

உரல், *s.* A mortar, large or small, நெல்முதலியகுற்றுமுரல் 2. A mould for making pastry, இடியப்பவுரல்.

உரலாணி, *s.* A pestle, a rice-pounder, உலக்கை. 2. [*prov.*] A piece of block inserted in a mortar, when the bottom is worn away, உரலடிக்கிடுமோராணி.

உரலிடித்தல், *v. noun.* Pounding in a mortar.

அவலைநினைத்துரலையிடிக்கிறது. To beat the empty mortar, thinking of the flattened rice. [*prov.*]

உரலுமுலக்கையும். The pestle and the mortar. 2. (*fig.*) The glottis and the uvula of the throat.

உரற்கட்டை, *s.* A mortar formed of a block of wood—a term applied metaphorically to a stout short man.

உரற்கட்டை—உரற்குற்றி, *s.* A wooden block for a mortar, உரற்கானமரத்துண்டு.

உரற்குழி, *s.* A hole in the floor in which a rice mortar is fixed.

பாக்குரல், *s.* A small mortar made of wood, stone, or metal, in which betel and areca nut are bruised to facilitate mastication.

உரவு, *s.* Strength, force, firmness, hardness, வலி. (*p.*)

உரவுச்சினவேந்தன். The formidable king. (அகப்பொருளுரை.)

உரவன், *s.* A strong man, வலியன். 2. A learned man, an ascetic, அறிஞன். 3. Argha, அருகன். (*p.*)

உரவோர், *s.* The wise, the learned, அறிஞர். 2. Persons of respectability, gravity, age, &c., chief persons, மூதோர். (*p*)

உரவுநீர், *s.* The sea in motion, the sea, sea-water, உவாநீர்; [*ex* உரவு, a change of உலவு, *et* நீர்] (*p.*)

உரவுநீரகருங்கடலுடுத்தமாநிலத்து. Upon the sea-girt earth (*lit.*) on the earth enclosed by the blue ocean of moving water.

உரறல், *s.* Great anger, the state of being heated with vehement wrath, பெருங்கோபம். (*p.*)

உரறு, கிறேன், உரறினேன், வேன், உரற, *v. n.* To sound, ஒலிக்க. (*p.*)

உரற்று, கிறேன், உரற்றினேன், வேன், உரற்ற, *v. n.* To sound, resound, make a loud noise, ஒலிக்க. (*p*)

உரற்றியகனமழையுமபாருழந்தென. As if a heavy rattling shower of hail had filled the sky (ஸ்காந்தம்.)

உநதினனறிசைதொறுமுரற்றிவீழவே. He scattered the things which, when they fell, caused the whole hemisphere to resound. (ஸ்காந்தம்)

உரற்றல், *v. noun.* Loud noise, thundering sound, பேரொலி.

உரன், *s.* Power, strength, firmness, வலி. 2. Strength of mind, fortitude, energy, bravery, ஊக்கம். 3. Knowledge, spiritual or profound knowledge that may induce self-restraint, அறிவு. (*p.*)

உரனெனனுந்தோட்டியான். By strength of mind as a hook which guides the elephant — (குறள்.)

உராய், கிறேன், ந்தேன், வேன், உராய, *v. n.* To rub against a thing, உடலுரிஞ்ச. (பிங்) 2. To rub against one another—as trees, உரிஞ்ச.

உராய்போதல், *v. noun.* Rubbing in a crowd, jungle, &c., in passing, உரிஞ்சிப்போதல். 2. Rubbing one's self against a thing, உரைதல். (*p.*)

உராய்ஞ்சு, கிறேன், உராய்ஞ்சினேன், வேன், உராயஞ்ச, *v. a.* [*vul.*] To rub, உரைக்க.

உரி, *s.* A small dry or liquid measure, அரைப்படி, marked thus, உ. 2. (*p.*) Rind, peel, bark (of some trees), a skin stripped off, either raw, dried, tanned, dressed or otherwise, தோல். 3. Coriander, கொத்துமல்லி, Coriandrum sativum, *L.* 4. The root of the abstract noun உரிமை, propriety, peculiarity. 5. One of the four general divisions of words, including adjectives and adverbs, also all words expressive of abstract qualities, உரிச்சொல்.

உரிச்சீர், *s.* A kind of metrical foot. See சீர்.

உரிச்சொல், *s.* One of the four classes of words. See உரி.

வினையுரிச்சொல், *s.* Adverb.

பெயருரிச்சொல், *s.* Adjective.

உரிநெல், *s.* A half measure of paddy.

உரிப்பொருள், *s.* The third division of அகப்பொருள், denoting the intercourse of the sexes.

உரியரிசி, *s.* A half measure of rice. (நன்னூல்.)

உரியாழாக்கு, *s.* Five-eighths of a measure; marked உழு.

மரவுரி, s. A kind of dress made of the bark or rind of a tree, used by wild tribes and ascetics, சீரை.

உரி, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, v. a. To strip off clothes, one's own, or another's, to divest, களைய. 2. v. n. [impers.] To become stripped off—as clothes; to become peeled, scaled, barked, excoriated, flayed off—applicable to the skin, or bark of trees, &c., rather than to the body, கழல.

உரிந்துகொள்ளுதல், v. noun. Plundering, stripping one.

உரிந்துபோக, inf. To be flayed, stripped off.

உரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To skin, strip off, flay, peel, excoriate, bark, பட்டைமுதலியவுரிக்க. 2. To slough off the skin—as a serpent, கழற்ற.

அவனையுரித்துவைத்தாற்போலேயிருக்கிறான். He exactly resembles him, (lit.) as if wearing the same skin.

உரித்தகோழி, s. A fowl stripped of its feathers.

உரிசை, s. [prop. உருசி.] Taste, relish, சுவை. (c.)

உரிசைகண்டபூனையுறியையுறியைத்தாவுகிறது. The cat that has tasted sweets will leap on the shelf. [prov]

உரிசைகண்டவன், s. One who has known the taste of any thing, one who has tasted any thing.

உரிசைபார்க்க, inf. To taste, to try by tasting.

உரிஞு—உரிஞ்சு, கிறேன், உரிஞ்சினேன்—உரிஞுகினேன், வேன, உரிஞ—உரிஞுச, v. n. and a. To rub one's self, rub as beasts, chafe, உராய. 2. To become rubbed or grazed against a thing, to be bruised, excoriated, grazed off, &c., தேய. 3. To rub against one another—as trees, உரோச. 4. To rub away, wear away by rubbing, grind away—as sandal, to triturate, அரைக்க. (p)

நறுமகுறடுரிஞ்சபூசுதேயவை. The soft paste produced by triturating the fragrant sandal wood. (நைட.)

உவாமதியுடலுரிஞுசுதலாற்பினிவெண்மதியாதனை றெனப்பெரிதுவக்கும். The full moon grazing his body (in passing through the window) wished himself young again. (நைட.)

உரிமை, s. Propriety, peculiarity, proprietorship, appropriateness, property or quality of a person or thing, உரியதனமை. 2. Heritage, inheritance, hereditary and unalienable rights, சுதந்திரம. 3. Relationship, the ties of consanguinity, இனம. 4. Natural or correlative duty, obligation, கடமை. 5 Love, affection, intimacy, tender regard, friendship, சிநேகம். 6. Liberality, privilege of familiarity, freedom taken or permitted on the ground of relationship, friendship, acquaintance, &c., இஷ்டம. 7. Claim, right, உரித்து. 8. (p.) A wife, மனைவி.

உரித்து. A symbolic verb used as a noun with meanings similar to those of உரிமை, being peculiar to a person, or thing—as duty, obligation, property, quality, &c., உரியது. 2. s. Relative duty and care as of a child to his parents, the teacher to his pupils, the Guru to his disciples, the husband to his wife, and vice versa, கடமை. 3. Affection, பட்சம்.

உரித்தாக்கிக்கொள்ள, inf. To appropriate to one's self, procure a right in, to make one's own, உரிமையாகச்செய்ய. 2. To secure the friendship of one, நட்பாக்கிக்கொள்ள.

உரித்தாளி—உரித்தானவன், s. Proprietor, owner, heir, சுதந்திரன. 2. One near of kin, இனமானவன.

சபைக்குரித்தானவன. A person entitled to a place in an assembly.

எனனுடைமைக்குரித்தானவன. The heir of my property.

உரிமைக்கஞ்சி—உரிமைச்சோறு, s. Food prepared for the relations of a deceased person on the day of his death. 2. [prov.] Rice-water poured into the mouth of a dying person as the last token of respect.

உரிமைக்கடன், s. The duties and obligations of near relations to perform funeral rites, and to show respect to a deceased person, பிரேதத்திற்குரியவாகள செய்யுங்கடமை. 2. The duty of a child to support his father in sickness or other extremity, &c., புத்திரனபிதாவுக்குச்செய்யுங் கடமை. 3. Obligations of the heir to pay the debts of a deceased person, அவன வனசெய்யவேண்டியகடமை..

உரிமைக்கட்டு, s. Consanguinity allowing a marriage connexion, இனக் கட்டுப்பாடு. 2. Preservation of one's rights as a relative.

உரிமைக்கலியாணம், s. Marriage within the prescribed degrees of consanguinity.

உரிமைக்காணி, s. Inherited land.

உரிமைக்காரர், s. Heirs, சுதந்திரர். 2. Natural guardians, responsible relatives, உரியவாகள.

உரிமைசெய்ய, inf. To discharge correlative duties, கடமைசெய்ய. 2. To perform funeral rites, கருமாதிசெய்ய.

உரிமைத்தத்துவம், s. [prov.] Right or letters of administration to the estate of a deceased person, சுதந்திரத்தத்துவம. 2. Right of guardianship in a case of minority, lunacy, &c., பாதநியம.

உரிமைபாராட்ட—உரிமைகொண்டாட, inf. To own the obligations one is under to another, on the ground of consanguinity, friendship, religion, country, &c., and to act accordingly, சுதந்திரங் கொண்டாட. 2. To converse with another on the ties of friendship, consanguinity, &c., common between them either to show that such ties exist, or for social enjoyments, சம்பந்தங்கொண்டாட.

உரிமைபேச, inf. To urge one's rights, claims, &c. on the ground of consanguinity, usage, occupation, previous services, acquaintance or otherwise, சுதந்திரங்காட்டிப்பேச.

உரிமைப்பங்கு, s. Share of an inheritance, சுதந்திரபபங்கு.

உரிமைப்பாடு, s. Relative authority, obligation, &c., உரியகடமை.

உரிமைப்பிள்ளை, s. An adopted child entitled to the property of the adopter, சுவிகாரபுத்திரன.

உரிமைப்பெண், s. A female in the proper degree of consanguinity to be taken in marriage, விவாகஞ்செய்யத்தக் குரித்தானவள்.

உரிமைமண், s. [prov.] Earth thrown on a corpse at its burial, by the near relatives, பிரேதக்குழியிலுரியவர்களபோ டுமண.

உரிமையாட்சி, s. Possession or right of possession of property devolving on a child, which, had the parents been living, would have belonged to them, சுதந்திரவாட்சி.

உரிமையின்மை, s. Want of right or privilege

உரிமையெடுக்க, inf. To take possession, to enjoy or claim one's share of an inheritance, produce, &c.

உரிமைவழி, s. Consanguinity, lineage, ancestral connection, சம்பந்தமுறை 2. Inheritance or right of possession from ancestors, தொன்றுதொட்டுவருஞ்சுதந்திரம.

உரிமைவிட, inf. To give freedom to, to manumit a slave.

சொல்லுரிமை, s. A fine emphatic expression.

உரியது, s. That which is proper to, peculiar to, tending to, liable to, exposed to, deserved, deserving, worthy of, appropriate to, obnoxious to, உரித்தானது.

இதற்குரியசொல். This is the appropriate word for it.

உரியதண்டனை, s. Condign punishment, deserved chastisement.

உரியபொருள், s. The primary meaning of a passage, உரியவர்த்தம. 2. Property in which one has a peculiar right, சுதந்திரமானதிரவியம.

உரியர்—உரியார்—உரியோர், s. Proprietors, உடையவாகள். 2. Heirs, சுதந்திரர 3. Near or responsible relations, சம்பந்த முடையார. 4. The learned, அறிஞர்.

அன்பிலாரெல்லாந்தமக்குரியரன்புடையாரென்பு முரியாபிறர்க்கு. Those destitute of love live only to themselves, whereas they who possess it are ready to give up their lives (lit. bones) for others. (குறள.)

உரியவன்—உரியன்—உரியோன், s. Proprietor, owner, உடையவன. 2. Heir, சுதந்திரன. 3. A near relation, இனத்தான. 4. One worthy of, deserving of, தக்கவன. 5. (p.) Husband, கணவன.

கொலைக்குரியவன், s. One who is worthy of death.

இழவுக்குரியவன், s. One whose duty it is to perform funeral rites.

எனக்குரியவன், s. One near to me by the ties of consanguinity, friendship, relation, caste, country, &c.

உரியள்—உரியாள், s. A wife, மனையாள. (p.)

உரிவை, s. Skin, hide, leather, தோல். 2. Peel, rind, bark, மரவுரி, [ex உரி, to strip.] (p)

கரியுரிவைபோர்வையுடைய [illegible] having an eye in his forehead and mantled with the skin of an elephant (தேவா)

உரு, s. Form, appearance, shape, figure, fashion, வடிவு 2. Beauty, அழகு 3. Body, உடல். 4. Appearance, an indistinct object, தோற்றம். 5 Image, idol, statue, விக்கிரகம். 6. A vessel, a dhoney, a ship, &c , கப்பல். 7. An article, a piece, different things counted, உருப்படி 8. A course of recitation of prayers, incantations, &c , செபாதிரு 9 Divinity, divine influence, power, grace, &c brought in to a person or idol by the repetition of incantations, சன்னதம் (ஓ. 297.) 10. Bigness, பருமை. 11. (p) Color, நிறம். 12. A leech, அட்டை 13. Inner part, interior, centre, உள் 14 (சஅ.) Disease, வியாதி. 15. Anger, signs of anger, கோபம் 16. Heat, வெப்பம். 17. The embryo, கரு

ஐந்துருவருகிறது Five vessels are coming.

தூரத்திற்காணுகிறவுருவென்ன? What is that form or object seen in the distance?

உருக்குலைய, inf. To become dismembered, to be disunited—as the parts of a dead body—as a lock, parts of a house, &c., to become loose, deranged, disorganized, வடிவகுலைய 2. To be emaciated—as one in disease, வடிவகெட.

உருக்கொள்ள, inf. To become formed, or conceived in the womb, கருக்கொள்ள. 2 To assume shape, வடிவெடுக்க. 3. [prov.] To possess a person—as a demon for the sake of uttering oracles, ஆவேசங்கொள்ள.

உருச்செபிக்க—உருப்போட, inf. To repeat a course of prayers, &c., மந்திரமுருப்போட.

உருத்தரிக்க, inf. To become shaped, &c.—as the fetus when advancing towards maturity, வடிவங்கொள்ள.

உருநாட்டு, s. [prov.] An idol, statue, விக்கிரகம்; [ex நாட்டு]

உருப்பட, inf. To be formed, shaped, உருவாக. 2. To prosper, rise to eminence, சீர்பட.

உருப்படி, s. A piece, any article counted.

இங்கேநாற்பதுஉருப்படிசீலையிருக்கிறது. Here are forty pieces of cloth.

பத்துருப்படி. Ten things, articles, utensils.

உருப்படுத்த, inf. To form in the womb, கருவிலுருவாக்க 2. To mould, shape, to form—as the work of a smith, a mason, &c., உருவாக்க.

உருப்போட, inf. To reiterate incantations for expelling a disease, poison, &c 2 To repeat or rehearse a lesson frequently, in order to learn it by heart.

உருமாற, s. To change one's shape, metamorphose one's self as the Rishis are reputed to do, வேற்றுருக்கொள்ள. 2. To become changed in countenance—as by disease, &c., சரீரம்வேறுபட.

உருவழிய, inf. To become disfigured by disease, to become deformed.

உருவாக, inf. To obtain form, shape, &c., வடிவமாக.

உருவாக்க, inf. To form, shape, fashion, make, mould—as the work of a smith or mason, உருச்செய்ய. 2. To repair, complete, சீர்ப்படுத்த.

உருவிலி, s. Kama, காமன். (p)

உருவில்லாதது, s. A thing without form or shape, without beauty.

உருவிழக்க, inf. To lose one's proper appearance, become changed in shape, color, &c , வடிவமிழக்க.

உருவுவமம், s. [in rhetoric.] A kind of comparison from analogy—as when a ship at sea is compared to an elephant in an army, வடிவுவமை

உருவெடுக்க, inf. To become formed, conceived in the womb, (lit) to take a body or form—as the soul according to the deeds of former births, வடிவெடுக்க 2. To assume a shape—as in transmigrations, incarnations, and transient appearances of a deity, &c., வேஷங்கொள்ள.

உருவெளி, s. An imaginary appearance of a person, or other objects, a visionary object, an illusion, chiefly applied to the supposed sight of an absent lover, உருவெளித்தோற்றம் (p)

உருவெளிக்காட்சி—உருவெளித்தோற்றம்—உருவெளிப்பாடு, s. The imaginary appearance of an absent lover. See above.

உருவெளிப்பட, inf. To appear—as a visionary object, உருவமவெளிவிடைபடுகிறேனே.

உருவேற, inf. To rise or increase in numbers—as the repetition of prayers or incantations, மந்திரவுருவதிகரிக்க. 2 To be possessed of a demon for the utterance of oracles, ஆவேசமேற. 3. (fig) To become furious, to fall into a fit, மூர்க்கமதிகரிக்க.

உருவேறத்திருவேறும். Divine power will be acquired in proportion to the reiteration of the incantations.

உருவேற்றுவித்த, inf. To form, to fashion, உருவமுண்டாக்க.

உருவேற்ற, inf. To reiterate incantations for expelling a disease, poison from the bite of a snake, &c., மந்திரத்தை யதிகமாயச்செபிக்க. 2. To cause a demon to possess some one for the purpose of uttering oracles, ascertaining future events—as that a sick friend can be restored to health, ஆவேசமேற்ற 3. To instigate one for the performance of an evil action, துர்ப்போதனைசெய்ய.

மனுவுரு, s. The form of a man

சிற்றுரு, s. Any thing small. 2. A small vessel, a bark.

*உரு, adj. Much, excessive, அதிகமான. 2. Large, great, பெரிய. 3. Long, நீண்ட. 4 Valuable, precious, விலையுயர்ந்த. Wils. p. 163. Uru.

உரு, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To be angry, be provoked, be fierce, to rage, கோபிக்க. 2. To exhibit signs of anger, சினக்குறிப்புக்காட்ட. 3. To be abundant, copious, மிக. 4. To be intense, அதிகரிக்க. 5. To be great, பெரிதாக. 6. To sprout, shoot, முளைக்க. 7. To have an origin, come into existence, to be evolved, வெளிப்பட. 8. To appear, assume form, தோற்ற. 9. To result in effects—as the deeds of former births, to grow mature, கன்மமவிளைய. (p.)

சலலறமேயுருத்தெழுந்திடுமெள்ளைவகததாய். Oh! venerated mother, virtue personified.

வெவ்வவினையுருத்தகாலை When the vile deeds (the fruits of them) appeared. (சிலப்பதிகாரம்)

ஊழ்வினையுருத்தெள. As soon as the deeds connected with former births had become matured. (சிலப்பதி)

உருத்தல், v. noun. Being angry, கோபித்தல். 2. Appearing, தோற்றல். 3. Abundance, மிகுதி 4 Sprouting, shooting, முளைத்தல். (p.)

உருப்பு, v. noun. Abundance, copiousness, intenseness, மிகுதி. (பாரதி)

*உருகம், s. Origin as from seeds, &c , growth, production, birth, பிறப்பு; [ex ருஹ, to grow, arise.] See பங்கேருகம், அம்போருகம், சரோருகம். Wils. p. 708. Ruha.

உருகு, கிறேன், உருகினேன், வேன், உருக, v. n To dissolve with heat, to melt, liquify, to be fused, கரைய. 2 (fig.) To become tender, to melt as the heart, to be kind, be appeased, to sympathize, commiserate, pity, இரங்க. 3. To glow with love, மனங்கரைய

உருகோட்டன்பொடு. With melting love (திருவா.)

நெருப்பினுள்ளுருக்கப்பட்டமெழுக்குப்போலஉள்ளமுருகி. His heart melting like wax before the fire—

அரக்குப்பாவைபோலத்தேவர்களுடலுருகி The gods whose bodies melted, through want of air, like wax statues.

மனமுருக, inf. To be kind, to pity, sympathize.

உருக்கம், v. noun. Melting (of heart), tenderness, pity, compassion, commiseration, sympathy, இரக்கம். 2. Tender or ardent love to a deity, or a dear friend, அன்பு. 3 Melting, உருகுகை.

உருக்கங்காட்ட, s. To show kindness, to relent, &c.

மனவுருக்கம், s. Tenderness of mind.

உருக்கம், s. The thighs, தொடை. (சஅ) (p.)

உருக்கு, s. Steel, எஃகு. (c.)

உருக்குமணல்—உருக்குமண், s. Iron-ore, iron-sand.

உருக்கு, கிறேன், உருக்கினேன், வேன், உருக்க, v. a. To melt with heat—as metals, or other congealed substances, to dissolve, liquify, fuse, run, இளகப்பண்ண. 2. To reduce one as a disease, to emaciate, வாட்ட. 3, To afflict, distress, வருத்த. (சஅ. 21.)

இன்சொல்லிறைநெஞ்சுருக்கினன். By sweet speech, he melted the heart of the divinity. (சிவசிவ.)

வியாதிசரீரத்தையுருக்கிப்போட்டது. The disease has emaciated him.

எத்தனையுருக்கிலேயுருக்கினன்? How many times did it take to melt it?

நன்னாளிற்பொன்னுருக்கு. Melt gold on an auspicious day.

உருக்கிச்சாய்க்க, inf. To cast or run metals in bars, in mass, &c. for further use.

உருக்கிவார்க்க, *inf.* To cast, found, to run metals.

உருக்குகாரம், *s.* Borax, வெண்காரம்.

உருக்குப்பிரமியம், *s.* Gonorrhæa with a discharge of blood, இரத்தப்பிரமியம்.

உருக்குமணி, *s.* Solid globules of gold soldered together around a ring and worn by women as an ear-pendent, ஓராபரணம்.

எலும்புருக்கி, *s.* An emaciating disease, ஓர்வியாதி.

உருக்கு, *v. noun.* Fusion, melting, liquifaction, உருக்குகை.

உருக்கன், *s.* [*prov.*] An emaciating or stinting disease—as of men or plantains, &c., ஓர்நோய்.

உருக்கனடித்தல், *v. noun.* Stinting or blighting—as disease especially in plantains.

உருக்கினம், *s.* A kind of arsenic, அஞ்சனபாஷாணம். 2. Any thing that facilitates the fusion of metals—as borax.

புத்துருக்குநெய், *s.* New-made ghee.

*உருக்குமணி, *s.* One of the wives of Krishna, கிருஷ்ணனதேவி.

*உருக்குமம், *s.* Gold, பொன், Wils. p 706. Rukma. (*p.*)

*உருசி, *s.* Taste, good taste, relish, gustation, flavor, சுவை. 2. Being pleasant to the ear, that which is delicious, exquisite, சந்தவின்பம். 3 Attraction, taking, allurement, enticement, இன்பம். 4. Best relish, மிகுசுவை. Wils. p. 707. Ruchi.

உருசிகரம், *s.* Pleasantness, tastefulness, deliciousness, மதுரம். 2. Dainties, இனிப்புள்ளவை. Wils. p. 707. Ruchikara.

உருசிகரமாயிருக்க, *inf.* To be well-seasoned

உருசிகாட்ட, *inf.* To allure by baits, dainties, shows, &c.; to cause one to engage in, or relish a pursuit, by giving a gratifying fore-taste, இனிப்புக்காட்ட. 3. To attract, entice, decoy, ஆசைபதக்காட்ட.

உருசிகாண, *inf.* To be attracted, allured, decoyed by bait, a taste, experience, profit, &c., உருசியறிய.

உருசிதட்ட, *inf.* To be sweet, pleasant, சுவைதோன்ற.

உருசிபார்க்க, *inf.* To taste, prove, examine, or ascertain by tasting, சுவையறிய.

உருசிப்பட, *inf.* [*with dative.*] To relish, be sweet, taste well, உருசியாயிருக்க. 2. [*with dative of pers. or thing.*] To like, be taken with, to have relish for, or to be fond of pursuit, employment, &c., பிரியமாயிருக்க.

நாவுக்குஉருசிப்பட, *inf.* To have a special liking for any kind of food.

நாவுக்குருசிபாவுக்குருசி. That which is agreeable to the tongue will be so to poetry.

உருசிப்படுத்த, *inf.* To cause one to relish, like, &c ; to excite desires, உருசிக்கச்செய்ய. 2. To impart flavor, make relishable, to season, சுவையுபடுத்த.

உருசிப்பேச்சு, *s.* An alluring discourse.

உருசியறிந்தவன், *s.* One who has tasted any thing.

உருசியானபாடல், *s.* A euphonious poem.

உருசியானவுணவு, *s.* Delicious food.

உருசிவருக்கங்கள், *s.* Dainties, delicacies.

அதிகவுருசி, *s.* Daintiness, delicacy.

உருசி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To experience, enjoy, or suffer the fruits of actions, அனுபவிக்க. 2 [*prov.*] To taste, prove by the taste, சுவைபார்க்க.

உருசி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* To relish, to be tasteful, be pleasant to the senses, சுவைதோன்ற.

அதெனக்குருசிக்கிறது. I like that.

வேம்புருசிக்குமோ? Can one relish, or like the taste of the margosa tree?

உண்ணமுதினுருசிக்குமுருவசி. Urvasi, delectable as ambrosia to the taste—

உருசு, *s.* (*Hin*) Proof, திருஷ்டாந்தம்.

உருசுப்படுத்த—உருசுவாக்க, *inf.* To prove, verify, மெய்ப்பிக்க.

உருசை, *s.* impr. for உருசி; which see.

உருட்டு, கிறேன், உருட்டினேன், வேன், உருட்ட, *v. a.* To roll a ball, or wheel, trundle a hoop, &c, to wheel a barrow, to bowl, turn about, revolve a thing on a plane, to whirl, (a discus, &c.), passing through the air at right angles with the horizon, உருளச்செய்ய. 2. [*prov.*] To defeat a rival by arguments, sophistry, &c., to overcome in athletic exercises, games, to overmatch, வெல்ல 3. To beat a drum rapidly, to beat a ruffle, மத்தளமுதலியவைவாயடிக்க. 4. [*in architecture.*] To form a moulding, திரட்ட. 5 To form clay or other substances into balls or globules by rolling, working in the hand, &c; குண்டுருட்ட; [*ex* உருள, *v.*]

உலகுக்குநாயகனுமோராழிதனியுருட்டி. Guiding the wheel of power as the sovereign of the universe.

அவனைப்புடையனுருட்டும். The beaver snake will bite, will tumble him over (and bite him). (A curse.)

உருட்டித்தைக்க, *inf.* To roll and sew a border—a kind of hemming.

உருட்டிப்பார்க்க—உருட்டிவிழிக்க, *inf.* To roll the eyes and look intently with signs of anger or intimidation.

உருட்டிப்போட, *inf.* To roll a ball, &c. 2. To defeat by arguments, by a display of skill, or by sophistry, to overcome in games, &c., புரட்டிவிட. 3. To be the cause of ruin to a family, &c., அழித்துப்போட.

அசத்தியமக்தக்குடியையுருட்டிப்போட்டது. Perjury has ruined the family.

ஆனையவனையுருட்டிப்போட்டது. The elephant rolled him over and over.

உருட்டுதிரைக்கடல், *s.* The sea with rolling billows.

குளிகையுருட்ட—மாத்திரையுருட்ட, *inf.* To form or make pills. (*Med*)

நாயுருட்ட, *inf.* To tumble down and bite—said of a dog.

வாயாலுருட்ட, *inf.* To use sophistry, to dispute clamorously.

கவறுருட்ட, *inf.* To throw dice.

உருட்டு, *v. noun.* Rolling, revolving on a plane, the revolution or turning of a wheel, whirling, உருட்டுகை. 2. Fraud, artifice, trick, sophistry in overcoming an antagonist, புரட்டு. 3. [*in architecture*] Roundness, globosity, moulding, திரட்சி 4 Terrifying, frightening, driving away, வெருட்டு.

உருட்டும்புரட்டுஞ்சிரட்டையுங்கையும். Prevarication and lying lead to begging. [*prov*]

உன்னுடையவுருட்டுக்குப்பயப்படேன். I fear not your sophistry.

உருட்டுப்புரட்டுள்ளவன், *s.* A man of tricks and frauds.

உருட்டுவண்ணம், *s.* A poem, or song composed of syllables occurring in rapid succession.

குண்டுருட்டு, *s.* The roundness of a bullet or ball.

குண்டுருட்டாய்க்கட்ட, *inf.* To tie up a person head to heels.

பொன்னுருட்டு, *s.* A gold ring without seal or stone.

உருண்டை, *s.* A ball, a bowl, a globe, any thing round, உண்டை. 2. Roundness, globularness, திரட்சி.

உருண்டைப்பலகாரம், *s.* Balls of cake, rounds of cake.

உருண்டையுருட்ட, *inf.* To form balls of clay, boiled rice, &c., to make pills.

*உருத்திதம், *s.* Property, உரியபொருள். 2. Profit obtained by a trade or work, தொழிலின்பயம். 3. Interest for money, வட்டி. 4. Increase, வளர்தல. Wils. p. 160. Ridit'hi. (*p.*)

*உருத்திரம், *s.* Fury, violent anger, rage, பெருங்கோபம்—as இரௌத்திரம்; which see. 2. [*in rhetoric.*] Warlike rage as one of the nine emotions of the mind expressed by poetry, நவரசத்தொன்று. (*p.*) 3. Turmeric, Curcuma longa, மஞ்சள்.

உருத்திராகாரமாய்வந்தான். He came in a furious attitude.

உருத்திரபஞ்சமம், *s.* One of the musical modes, ஓர்பண்.

உருத்திரரோகம், *s.* Asthma, மாரடைப்பு.

உருத்திரன், *s.* A furious person, பெருங்கோபி.

உருத்திரன், *s.* The god Siva who disperses the tears of mortals and demigods, சிவன்; [*ex* ருத, to weep.] Wils. p 707. Rudra.

உருத்திரகணிகை, *s.* A courtezan of Siva, a dancing girl of one of his temples.

உருத்திரசடை, *s.* A plant, சிவதுளசி, Ocimum basilicum.

உருத்திரர், *s.* A class of demigods, inferior manifestations of Siva being eleven in number, viz மாதேவன், அரன், உருத்திரன், சங்கரன், நீலலோகிதன், ஈசானன், விசயன், வீமதேவன், பவோற்பவன், கபாலி, சௌமியன். Wils. p. 707. RUDRA.

உருத்திரவீணை, *s.* A species of guitar, இராவணையாழ்.

உருத்திராக்கம்—உருத்திராட்சம், *s.* The nuts of the Elœocarpus ganitrus, worn as beads by religious mendicants of the Siva sect, உருத்திராட்சமணி; [ஏர அட்சம், eye] Wils. p. 708. RUDRAKSHA.

உருத்திராட்சதாழ்வடம், *s.* A large garland or necklace of the sacred beads or the nuts of the Elœocarpus.

உருத்திராட்சமணி, *s.* A bead as worn by mendicants' widows.

உருத்திராட்சமுகம், *s.* The figures or lines on religious beads.

உருத்திராணி—உருத்திரை, *s.* Parvati, பார்பபதி. Wils. p. 708. RUDRAN'EE.

உருத்திராபிஷேகம், *s.* A libation performed by pronouncing the incantation called Rudramantra.

*உருத்திரோற்காரி, *s.* The fifty-seventh year of the sixty which form the Hindu cycle. See வருடம்.

உருபு, *s.* Form, shape, வடிவம். 2. [*in grammar.*] A class of particles comprising four kinds, viz.: 1. வேற்றுமையுருபு, the particles which form the declensions. 2. வினையுருபு, those that form the inflections of verbs including three species, (*a*) விகுதி, verbal terminations. (*b*) இடைநிலை, characteristics of tense and several other intervening particles in the formation of verbs, derivative nouns, &c. 3. சாரியை, auxiliary, component particles employed in the formation of the two classes of verbs. 4. உவமவுருபு, particles of terms of comparison. 5. The relative participles, ஆகிய, ஆன, &c., affixed to nouns to make adjectives of them.

உருபுத்தொகை, *s.* The suppression of the characteristics of the cases —as மரநுனி.

உருபுப்புணர்ச்சி, *s.* Sand'hi—the union of the particles of inflections with nouns and pronouns, வேற்றுமையுருபுமுதலிய புணர்கை.

உருபுமயக்கம், *s.* The use of one case for another—as the dative for the local ablative, &c., வேற்றுமையுருபுமாறுகை.

அமுதமூட்டைவையைக்கிளிமையையருத்தி. Feeding the minor and parrot with milk—here the objectives are used for the dative. (வழ.)

உருபுமாலை, *s.* Declension of nouns.

உருபுவிரி, *s.* The expression of the case—as மரத்தினுனி.

உவமையுருபு, *s.* A particle of comparison—as மதிபோலுமுகம், face like the moon.

சொல்லுருபு, *s.* The use of a word for a particle representing the case—as, தடிகொண்டடித்தான், He beat with a stick—here கொண்டு is used for ஆல; அவனைக்காட்டிலுமவலியன். This person is more powerful than the other.

*உருப்பசி, *s.* One of the courtezans of *Swerga*, தேவதாசிகளிலொருத்தி. See உருவசி. (*p.*)

உருப்பசிவெள்ளடையுதவ. Urvasi presenting betel.

உருப்பம், *s.* Heat of the sun, or temperature of the atmosphere, உஷ்ணம். 2. Abundance, copiousness, greatness, intenseness, மிகுதி. 3. Millet flour, தினைமா. 4. Anger, கோபம். (*p.*)

உருப்பிரமம், *s.* A sheep's horn, ஆட்டுக்கொம்பு.

உருமம், *s.* Heat of the sun, the heat of the atmosphere, sultriness, closeness, உஷ்ணம். 2. Noon, noon-day, மத்தியானம்.

விட்டபாம்புசெத்துப்போமுருமத்திலேனபோறீர்?... Why do you go out in the middle of the day when it is so hot, that a snake let loose would die?

உருமகாலம், *s.* The hot season.

உருமத்துக்குவிட, *inf.* [*prov.*] To cease at noon, as from learning, labor, &c., மத்தியானநேரத்திலவிட.

உருமவிடுதி, *s.* [*prov.*] The midday release, cessation, &c.

உருமவேளை, *s.* Noon, mid-day.

உருமிக்க, *inf.* To be hot, sultry, close—as weather, உஷ்ணிக்க.

உருமிலுவாரி, *s.* Sand containing metal, உலோகமண்.

உருமு—உருமேறு, *s.* A thunder-bolt, இடி. (*p.*)

உருகெழுகணையொலியுருமு. Very loud thundering of the tremendous arrows.

உருமுக்குரல், *s.* A terrific, thundering noise.

உருமுக்குரனாய், *s.* A dog whose bark alarms

உருமு—உரும், *s.* A thunder-bolt, இடி. 2. Fear, dread, alarm, அச்சம். (*p.*)

உரும்பரம், *s.* Copper, செம்பு. 2. Assafœtida, Narthe assafœtida, பெருங்காயம். 3. A serpent, சர்ப்பம். (*p.*)

உருவகம்—உருவகவணி, *s.* [*in rhetoric.*] Identification of the objects of comparison, metaphor in general, comprising many species, உவமானஉவமேயங்களையொற்றுமைப்படக்கூறுகை. See உருபகம்.

உருவகப்படுத்த, *inf.* To speak metaphorically.

உருவகவுருவகம், *s.* A double metaphor—as, களிறுதனகொங்கைக்குவட்டாகக் காட்சிப்பறை, the elephant-mountain-breast of the damsel.

உருவகி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To metaphorize, உருவகப்படுத்த.

*உருவசி, *s.* A courtezan of Swerga, உருப்பசி. Wils. p. 163. URVASHEE.

உருவம், *s.* Shape, form, figure, likeness features, gestures, &c., வடிவம். 2. Beauty, symmetry, அழகு. 3. Image, idol, statue, சொரூபம். 4. Body, human or other, உடல். 5. (*p.*) Color, good color, நிறம்.

உருவத்தாரபுனையவந்தவொண்டொடி. Adorned with bracelets, the damsel came to invest her lover with a beautiful garland. (சை.)

உருவங்காட்டி, *s.* A glass, mirror, looking glass.

உருவசாத்திரம், *s.* The knowledge of the shape, feature, lines, &c, of the human body, including palmistry and physiognomy, considered as indicating the moral and mental characteristics of the individual. See கலைஞானம்.

உருவமாற, *inf.* To be transformed.

உருவமெடுக்க, *inf.* To assume a form—as a deity, வடிவமெடுக்க.

உருவல், *s.* A kind of pendent or ear-drop, குழை.

உருவாணி, *s.* [*prov.*] An emaciated body, barebones, மெலிந்தவுடல்.

உருவாணிபற்ற, *inf.* To grow lean, to be emaciated.

உருவாரம், *s.* A kind of cucumber, வெள்ளரி, Cucumis utilissimus, *L.*

உருவி, *s.* A plant, நாயுருவி, Achyranthes aspera, *L.* 2. A parasite, புல்லுருவி. 3. Solanum Indicum, முள்ளி.

உருவியுப்பு, *s.* A kind of medicinal salt, நாயுருவியுப்பு.

உருவு, *s.* Fear, dread, alarm, அச்சம். (*p.*) 2. Form, shape, வடிவம்.

உருவு, கிறேன், உருவினேன், வேன், உருவ, *v. a.* To unsheath, draw out of a case or sheath, வாளமுதலியவற்றையுருவ. 2. To draw between the finger and the thumb—as a hair, thread, straw, &c., to free it from oil, moisture, &c.; or a necklace, to remove the beads; or a tamarind twig, to remove the leaves, &c., தழைமுதலிய வுருவ. 3. To draw the hand with pressure down a limb, or any part of the body, to allay pain, inflammation, &c., also down a pole, or other cylindrical body, சுருக்குமுதலியவற்றிற்குஉருவ. 4. To loosen or tighten a noose, சுருக்கையுருவ. 5. To pierce through, penetrate, pass through, enter, or transfix, —as an arrow, a needle, &c., ஊடுருவ.

உருவினவாளுடனேவந்தான். He came with a drawn sword.

நெஞ்சிலம்புபட்டுருவிற்று. The arrow reached the heart and pierced it.

மெல்லெனப்பாயுந்தண்ணீர்கல்லையுமுருவப்பாயும். Gently flowing water will wear away even a rock.

அவன்மார்பையுருவிப்புறப்பட்டது. (The dart) entered his breast and passed through him.

கத்தியையுருவினான். He drew his sword.

கீரையையுருவிப்போடு. Strip off the pot-herbs or greens.

ஆற்றையுருவநடக்க. To ford, or wade through a river.

உருவக்குத்த, *inf.* To stab, pierce, transpierce, transfix.

உருவத்துளைக்க, *inf.* To bore through, or into, as with an instrument, or as beetles and other insects.

உருவத்தைக்க, *inf.* To stitch through. 2. To nail through, transfix. 3. To pierce, or pass through—as a thorn, a weapon, a nail, &c.; *ex* ஆணியுரு வத்தைத்தது, the nail is gone through.

உருவுண்டுபோக, *inf.* To slip off—as beads from a string, to become loose, or to slip through, or become tight as a noose.

உருவுதடம், *s.* [*prov.*] A noose, சுருக்கு.

உருவொளி, *s.* Transparency, translucency.

உருவுள்ளு, *s.* Gram, கொள், Dolichos uniflorus. (பி.) (*p.*)

உருளி, *s.* Diathrasis, or socket and ball in a joint, பாகசுவிணைமூட்டு. (*Anat.*)

உருளிபுரள—உருளிபெயர, *inf.* To be dislocated, &c.—as a joint.

உருளிப்பெயர்வு, *v. noun.* A dislocation, எலும்புபுரட்சி.

உருளிவைக்க, *inf.* To set a dislocated joint.

உருளை, *s.* Any thing that rolls, or turns as a ball, a bowl, a wheel, &c., உரு ண்டை. 2. The wheel of a carriage, தேரு ருள். 3. A kind of arsenic, வெள்ளைபாஷாணம்.

உருளைக்காந்தம், *s.* A kind of loadstone.

உருள்—உருளை, *s.* A carriage-wheel, தேருருள். 2. (*p.*) The fourth lunar mansion, உரோகணி. 3. A wheeled carriage, பண்டி. 4. A circle, வட்டம்.

உருளரிசி, *s.* A spice, coriander seed, கொத்துமல்லி, Coriandrum sativum.

உருள்—உருளு, கிறது, உருண்டது, உருளும், உருள, *v. n.* To turn about as a wheel, or dice, to roll, bowl, trundle, tumble over and over, revolve on a plane, spin or whirl—as a thrown discus, at right angles with the horizon, புரள. 2. To become round, grow globular, திரள. 3. (*c.*) To perish, die in numbers—as in battle, by an epidemic, &c.; to waste—as wealth, &c.; to become extinct, be exterminated, அழிய உருண்டுபோவாய். May you die. (An imprecation.)

அவனகூட்டமெல்லாமுருண்டுபோயிற்று. His whole circle is extinguished.

காணுப்பிணமாயுருண்டுபோகிறது. To die unnoticed.

கொள்ளைநோயிலநேகருருண்டுபோனார்கள். [*vul.*] Many were carried off by the pestilence.

உருண்மணி, *s.* The polished or rounded gem. (பா.)

உருளாதவிழுநிதியம், *s.* Inexhaustible splendid wealth. (அறநெறி.)

மணிமணியாயுருளல், *v. noun.* Becoming round globules or grains.

உருளுநேமி, *s.* The whirling discus.

உருள்தடந்தேர், *s.* A large rolling car. (குறள்.)

உருட்சி, *v. noun.* Rotundity, globosity, globularness, திரட்சி. 2. Revolving as a wheel, சில்லுருட்சி.

உருட்சியானமுகம், *s.* A round face.

முத்துருட்சிமணி—முத்துருளைமணி, *s.* Pearl-like gold beads.

*உருடம், *s.* A word of unknown origin, இடுகுறி. 2. Fame, notoriety, familiarity, பிரசித்தம். Wils. p. 708. Rud'ha.

உருடபதம், *s.* A word underived.

*உருடி, *s.* The Sanscrit name for words whose etymology is unknown; simple or primitive names of things, இடுகுறி. (in நன்னூலுரை by சங்கரநமச்சிவாய) 2. What is famous or notorious, பிரசித்தமானது. Wils. p. 708. Rud'hi.

*உருபகம், *s.* One of the seven modes of marking time in music, உருபக தாளம். 2. Identification of the object of comparison, metaphor in general, comprising many species, உருபகவணி. Wils. p. 709. Rupaka.

உருபகாலங்காரம், *s.* Metaphor, metaphoric language, உருபகவணி.

*உருபகாரம், *s.* Proof, demonstration, திருஷ்டாந்தம்.

உருபகாரப்பட, *inf.* To be proved or shown, மெய்ப்பட.

உருபகாரப்படுத்த, *inf.* To prove, demonstrate, adduce evidence, மெய்ப்பிக்க.

*உருபதன்மாத்திரை, *s.* The primitive element of sight, &c., பஞ்சதன்மாத் திரையிலொன்று.

*உருபம், *s.* Form, shape, object of vision, appearance, image in the mind, வடிவம். 2. Image, idol, விக்கிரகம். 3. Beauty, அழகு. 4. Color, நிறம். 5. Posture, attitude, நிலை. 6. Features, lineament, சாயை. Wils. p. 709. Rupa.

எந்தருபத்திலாவதுதருவேன். I will give it in some shape or other.

உருபசொரூபம், *s.* Object of sight, vision.

உருபாரூபம், *s.* Form and formlessness—an attribute of சதாசிவம், as the fifth of the nine forms, or transmutations of deity. See நவபேதம்.

உருபி, *s.* One that has shape, a person, a visible object, the opposite to அருபி. 2. A fair, beautiful, or well-formed person. Wils. p. 709. Rupi.

*உருபாய், *s.* A rupee, வெள்ளிநா ணயம்; [*ex* ரூபம், silver.]

உருபி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To prove, evidence, demonstrate, identify, மெய்ப்பிக்க.

உருபிகரம், *s.* A clear or visible manifestation, or appearance as of the deity, &c., உருப்பசிக்கை.

உருபிகரி, க்கிறேன், த்தேன, ப்பேன், க்க, *v. n.* To appear as a deity, become manifested, assume a shape, visible or invisible—as the inferior gods, உருவுபட. 2. To assume shape—as an embryo, to be formed in the womb—as the fœtus, கருவி லுருபட.

*உருப்பியம், *s.* That which is handsome, beautiful, அழகுள்ளது. 2. Silver, வெள்ளி. 3. Wrought silver, வெள்ளிநகை. 4. Wrought gold, பொன்னகை. Wils. p. 709. Rupya.

உரை, *s.* Utterance, speaking, speech, பேச்சு. 2. A word, an expression, a sentence, a declaration, a saying, மொழி 3. Explanation, interpretation, commentary, exposition, gloss, verbal renderings, &c., வியாக்கியானம். 4. Gold, பொன். 5. [*In native lexicons*] The words for which synonymes or meanings are given, also the generic term of which the species are given, சொற்பயன். 6. Sound, ஒலி. 7. Eminence, உயர்ச்சி. 8. The written word, sacred writings, holy writ, as one of the three means of attaining knowledge, வேத மொழி, several kinds of உரை, or modes of explanation are given by Tamil Grammarians. The author of காரிகை has given four, viz.: 1. கருத்துரை, the main sentiment or scope of the text explained, also called தாற்பரியவுரை. 2. பதவுரை, verbal explanation, or interpretation, word by word, or clause by clause, also called கண்ணழிவுரை. 3. பொழிப்புரை, the substance of the text omitting rhetorical ornament, and adjuncts, or a free rendering of the text without interruption, also called பொழிப்புத் திரட்டுரை and பிண்டவுரை.—*Note.* The latter is the same as பதவுரை would be without the words of the text interspersed. 4. விரித்துரை, explanation at large, comment or exposition with proofs, illustrations, &c., also called அகலவுரை and விரியுரை, any of the preceding three, or any other kind of explanation may be included in this last. According to நன்னூல், உரை is divided into two general classes, viz. காண்டிகையுரை and விருத்தியுரை. 1 காண்டிகையுரை. brief exposition, or explanation of the text embracing five sub-divisions. (*a*) கருத்துரை, the scope of the text. (*b*) பதபொருள், verbal rendering being either as பதவுரை or as the scope and definition of பொழிப்புரை, given above. (*c*) உதாரணம், example for illustration. (*d*) வினா, anticipating objections, (*lit.*) proposing questions (*e*) விடை, answering such objections or questions as may possibly occur. 2. விருத்தியுரை, copious or complete explanation embracing fourteen sub-divisions. 1. பாடம், giving the text or verse to be explained with different readings and choice exposition. 2. கருத்துரை, the general scope, or import of the text, as in காண்டிகை. 3. சொல்வகை, giving the parts of speech, or showing the grammatical connection when necessary to clear away obscurities. 4. சொற்பொருள், giving equivalent, literal words, or clauses as பதபொருள், in காண்டிகை, verbal renderings, &c. 5. தொகுத்துரை, a free rendering of the text as பொழிப்புரை, above. 6. உதாரணம், illustration by examples, as above. 7. வினா, anticipating objections, or raising questions as before. 8. விடை, answering such objections or giving reasons in support of the statements in the text. 9. விசேடம், special explanation, particular remarks. 10. விரிவு, supplying ellipses as of cases or otherwise. 11. அதிகாரம், determining the meaning of doubtful terms by reference to the subjects under discussion, as belonging to such a head, &c., or according to another exposition pointing out the beginning and ending of the discussion of the different subjects respectively, the opinions of different commentators. 12. துணிவு, deciding the meaning of terms concerning which there may be diversity of opinion. 13. பயன், inference, applications or recapitulation to show what is to be learnt by the text. 14. ஆசிரியவசனம், quotations, or textuary proofs from other authors. (*p.*)

உரைகட்ட, *inf.* To comment on a work

உரைகாரன், *s.* A commentator, expositor, உரையாசிரியன்.

உராக்கோள், *s.* The construction given by the commentator to the text, உரைகாரனகருத்து

உரைசெய்ய, *inf.* To speak, declare, பேச 2 To make a commentary, வியாக்கியானம்பண்ண

உரைநூல், *s* A work on which a commentary has been written, உரைபெற்றநூல்.

உரைபாடம்—உரையேடு, *s.* A work with its commentary.

உரையாசிரியன், *s.* [*used honorifically*] A commentator, உரைகாரன்.

உரையாட, *inf.* To say, speak, tell, சொல்ல 2. To converse, dispute, பேச. (*p*)

என்றுரையாடிநெடுகடல்வண்ணனெழுந்தருள Having said thus, Vishnu who wears the color of the broad sea condescended to start— (பார)

உரையாயிருக்க, *inf.* To be in prose

உரையிலக்கணம், *s.* Rules for making commentaries. There are five according to சதுராசாதி, viz 1 பதம் 2 பதபொருள். 3. வாக்கியம். 4. வினா 5. விடை.

உரையிற்கோடல், *v. noun.* Additions to a text by a commentator—one of the உத்தி.

உரையெழுத, *inf.* To write a commentary.

உரைவன்மை, *s* Eloquence, oratorical power, சாதுரியபேச்சு. 2. Forcible language that cannot be controverted, சொற்றிடம்.

உரைவாசகம், *s.* Prose composition, discourse, language.

பாட்டுமுரையும், *s.* A poem with commentary.

திருவள்ளுவருரை, *s.* The explanation of Tiruvalluvar's book.

உரை, கிறது, ந்தது, யும், ய, *v. n.* [*vul.* உரைஞ்சு.] To be rubbed into a powder or paste, to wear away by attrition, to be indented, or effaced by rubbing, தேய.

காரியமெல்லாமுரைந்துபோயிற்று. The whole affair has proved abortive, it has come to nothing.

உரை, *v. noun.* Rubbing, friction, attrition, தேய்வு. 2. Touch of gold, or silver on the stone, assay, மாற்றறியுமுரை. 3. Gold for touching, பொன்.

உரைநயம், *s.* Superiority of gold or silver shown by the touch.

உரையறிகருவி, *s.* A touch-stone, உரையாணி. 2. A touch-needle, மாற்றறிவிக்குமாணி.

உரையாணி, *s.* A touch-needle.

உரையுண்ண, *inf.* To be rubbed.

உரைதல்—உரையல்—உரைவு, *v. noun.* Rubbing, உரிஞ்சுகை. 2. Waste by rubbing, friction, &c., தேய்வு.

உரை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To rub a substance held in the hand into a powder or paste, to wear away by rubbing, to grate, தேய்க்க. 2. To try by a touch-stone, to test, மாற்றறியவுரைக்க. 3. (*p*) To speak, tell, say, declare, articulate, பேச. 4 To explain, teach, கற்பிக்க. 5. To sound, ஒலிக்க.

கீழோராகிலுந்தாழவுரை. Speak modestly even to your inferiors (ஔவை)

உரைகல், *s.* A touch-stone, பொன்வெள்ளியுரைக்குங்கல்.

உரைத்தசொல், *s.* A spoken word.

விரித்துரைக்க, *inf.* To explain at large, expatiate upon, amplify, dilate.

சந்தனமுரைக்க, *inf.* To rub down sandal wood into a paste.

குளிகையுரைக்க, *inf.* To reduce pills to a powder.

நூலுரைக்க, *inf.* To write a book.

மஞ்சளுரைக்க, *inf.* To rub down saffron into a paste.

பொன்னுரைக்க, *inf.* To try gold on a touch-stone

முன்னுரைக்க, *inf.* To foretell, predict.

உரைப்பு, *v. noun.* Rubbing, wearing away, தேய்ப்பு 2. Assaying, testing metals, &c., உரைக்கை. 3. Telling, சொல்லுகை.

உரைசு, கிறேன், உரைசினேன், வேன், உரைச, *v. n.* [*a change of* உரைதல்.] To rub, உரைய.

உரைசு—உரைஞ்சு, கிறேன், உரைசினேன்—உரைஞசினேன், வேன், உரைச—உரைஞ்ச, (உரைஞ்சு, is a cor. of உரிஞ்சு,) *v. n.* To rub one's self against a thing, to rub as beasts against a post, &c., to chafe, உரிஞ் 2. To wear away by use—as the feet by walking, as a seat by sitting, &c., தேய. 3. *v. a.* To rub hard, scour, scrape, or scratch —as with the back of a nail, to brush, clean off, or waste away by rubbing, தேய்க்க. 4. To graze, gall, bruise by grazing, சிக்க. (பிங்க.)

ஆனையுமானையுமுரைஞ்சுதலிடையிலிருந்தகொசுகு நசுங்குகிறது. When elephants rub against each other, gnats are crushed.

*உரொக்கம், *s.* Ready money, cash in hand, கையிருப்புப்பணம். Wils. p. 710. Roka.

உரொக்கக்காரன், *s.* A man with cash in hand, a capitalist, பணமிருப்புள்ளவன்.

உரொக்கத்துக்கு, *adv.* For cash, ready money.

உரொக்கமாய், *adv.* In ready money.

உரொக்கப்பெட்டி, *s.* A cash-box, a money-box.

உரொக்கவீடு, *s.* A treasury.

உரொட்டி, *s.* (*Tel.* రొట్టె.) Bread, a loaf, அப்பம்.

உரொட்டிக்கிடங்கு, *s.* A bake-house.

உரொட்டிச்சதை, *s.* Crumb, the soft part of bread, not the crust.

*உரோககம், *s.* A name of Adam's peak, a mountain in Ceylon, சிவனடிபாதம். Wils. p. 712 Rohaga.

*உரோகணி, *s.* The fourteenth lunar mansion represented by a wheeled carriage and containing five stars of the bull, உரோணிநாள். 2 (*p*) The mother of Baladeva, பலதேவனரு.

*உரோகதி, *s.* Dog, நாய். (*p.*)

*உரோகம், *s.* Disease, distemper, வியாதி. Wils p 710. Roga. 2. A bud, a blossom, பூவரும்பு 3. Mounting, ascending, ஏறுகை Wils p 712. Roha.

உரோகநிவாரணம், *s.* Removal or cure of disease.

உரோகஸ்தன்—உரோகி, *s.* A diseased person, வியாதிஸ்தன். Wils. p. 711. Rogin

இச்சாரோகம், *s.* Disease arising from the lust of concupiscence

*உரோகிணி, *s.* The fourth lunar asterism, உரோகணிநாள். 2 (*p*) Mother of Balarama, பலராமனரு. Wils. p 712. Rohin or Rohin'ee. 3. The கடுரோகணி plant, Helleborus niger, *L.* 4. The பீதரோகணி plant, a medicinal and exotic plant used in diseases of the eye. 5. The nutgall, கடுக்காய், Terminalia chebula, *L.* 6. A girl nine years old, ஒன்பானுண்டுபெண்.

உரோகிணிதநயன், *s.* Balarama, பலபத்திரன். (*p*)

உரோங்கல், *s.* A pestle, உலக்கை. (சது) (*p.*)

உரோசம், *s.* A high sense of honor, keen sensibility, quick perception of an indignity, delicacy, jealousy, மானம். (*c.*)

ஆசைக்குரோசமில்லை. Lust (or intense desire) knows no shame.

உரோசங்கெட்டவன், *s.* A man destitute of spirit, honor, a dastard, a poltroon, மானவீனன்.

உரோசநாசரிகமில்லாதவன், *s.* One without honor or credit.

உரோசப்பட, *inf.* To feel a sense of honor, delicacy.

உரோசப்படுத்த, *inf.* To hurt another's feelings, to excite shame.

உரோசிக்க, *inf.* To exhibit feelings of shame, honor, sensibility, delicacy, நாண. 2. To be spirited, sensitive to an indignity, சவாலைகொள்ள.

உரோசல், *v. noun.* Rubbing, friction—as உராயதல்.

*உரோசனி, *s.* Mustard, கடுகு, Sinapis nigra. Wils. p. 711. Rochanee in Rochanika.

*உரோசனை, *s.* The bezoar supposed to be the concrete bile of a cow. (See கோரோசனை.) 2. (*St.*) Red lotus, செந்தாமரை, Nymphæa rubra. Wils. p. 711. Rochana. 3. Mustard, கடுகு.

*உரோணி, *s.* The fourth lunar mansion—a contraction of உரோகணி.

*உரோதனம், *s.* Weeping, crying அழுகை; [*ex* ருத, to weep.] Wils. p. 711 Rodana. (*p.*)

*உரோமம், *s.* The hair of the body, thick, or close hair, மயிர்ப்பொறி. Wils. p 711. Roman.

உரோமக்கட்டு, s. Hair thick-set on the body.

உரோமசன்—உரோமமுனி—உரோமரிஷி. A celebrated Rishi reputed to be covered with hair and of immense age, still living—one of the eighteen சித்தர்; [ex உரோமம், the hair.]

உரோமத்துவாரம், s. The pores of the skin through which the hairs shoot, மயிர்த்துவாரம்.

உரோமபுளகம்—உரோமபுளகிதம்—உரோமபொடிப்பு, s. The rising of small pimples upon the body at the root of the hairs, from fear, extatic joy, &c., உரோமகூச்செறிதல்.

உரோமமுனி—உரோமரிஷி, s. A sage who composed a treatise on medicine and morals.

உரோமரேகை—உரோமாவலி, s. The line of hair in females, reaching to the navel, மயிரொழுக்கு Wils. p. 712. ROMAVALEE

உரோமாஞ்சலி—உரோமாஞ்சிதம், s. Having the hairs of the body erect from exquisite joy either natural or religious, extatic horipilation, குதூகலிப்பு. (சத. 66.)

உலு, க்கிறது, ந்தது, க்கும், க்க, v. n. To become reduced, wasted, lavished, spent in vain, கெட. 2. To perish, be ruined, injured, அழிய. 3. To die, pass away, சாக. 4. To terminate, or expire, as the enjoyments or sufferings resulting from the actions incident to prior existence, வினை புலக்க. (p)

திட்பகாலுலந்ததன்றே. The day of power has expired.

நாளுலந்தனன். He has passed (his) days.

துப்புரவுசென்றுலந்தகால. If the enjoyment go on and terminate— (நாலடி.)

உலவாக்கிழி, s. Undiminishing (golden) treasure.

உலக்கை—உலப்பு, v. noun. Injury, ruin, waste, கேடு. 2. Death, சாவு

உலப்பருமதத்தயானை. An undying elephant full of rut or fierceness.

உலப்புறுரோர்காடதே. That is a desert where the dead are burnt.

உலகம்—உலகு, (Sans. லோக.) World, universe, உலோகம். 2. The earth, பூமி. 3. Country, territory, நாடு. 4. Region, திசை. 5. (fig.) The inhabitants of the world, உலகத்தார். 6. The sky, etherial regions, ஆகாயம் 7. The learned, the good, சான்றோர். 8. (fig.) Created beings or existences, every thing except the Supreme, சிருட்டிப்பொருள்கள். (தத். 37.) 9. Enjoyments, or sufferings apportioned to the soul in the present birth, உலோகானுபவம். (ஞா. 779) 10. Earthliness, worldliness, secularity, உலகத்தன்மை. 11. A word auspicious to begin a poem, மங்கலச்சொற்களிலொன்று.

உலகஞ்சொல்லுகிறது. The country says so, such is the public opinion.

உலகந்தோன்றிநின்றழிய. To appear, abide and perish periodically—as the universe—

உலகசஞ்சாரம், s. Inhabiting the world, பூமியிற்சஞ்சரிக்கை.

உலகசயன், s. Buddha, புத்தன். (p.)

உலகநடை—உலகவழக்கம்—உலகவழக்கு, s. Fashion, custom, usage, உலகொழுக்கம் 2. Secularity, conformity to custom—as marrying, &c., உலகாசாரம். 3. [in grammar.] Colloquial language—as opposed to இயற்செய்யுள்நடை, செய்யுள்வழக்கு, &c.

உலகநாதன், s. The Supreme Being—as Lord of the world, கடவுள். 2. Bramah the creator of the world, பிரமன். (p)

உலகநீதி, s. Morality, நன்னெறி. 2. The rules, or customs of the world—as distinguished from those of religion, or of ascetic life, உலகநடை 3. Natural law, இயல்பானநீதி. 4. The existing laws of the country, தேசவியற்கைநீதி 5. Name of a work on morality, ஒர்நூல்.

உலகநேத்திரன், s. The sun, சூரியன். (p.)

உலகபயித்தியம், s. Worldly pomp, vanity, secularity—as opposed to the feelings and practice of the ascetic, உலகமயக்கம்.

உலகபாந்தவன், s. The sun, சூரியன். (p.)

உலகப்பரப்பு, s. The world considered in its expanse, உலகவிரிவு.

உலகப்பற்று, s. Attachment to the world, mundane, or sensual attachments, உலகபந்தம்.

உலகப்புரட்டன், s. One who holds opinions and acts contrary to the sentiments of the wise.

உலகமலையாமை, s. One of the ten அழகு or beauties of language, classical usage, &c. See அழகு.

உலகமலைவு, s. [in rhetoric.] Incongruity, impossibility, absurdity—as அலைகடலகழுழேழுந்தூர்த்ததிறல்—மலையானையாலவானோட்டிக்—கலவானை—நீறுசெய்தலையுமொக்குடைக்கீழ்வாழவித்தான்—மாருச்சீரவையோயாராசோன, the Pandian king of Madura of endless fame filled the seven seas with sand, drove his elephant through the sky, reduced his enemies to ashes, and brought the whole world under his sway. (அலங.)

உலகமாதா, s. The mother of the world—applied to Sarasvati, சரச்சுவதி 2. Lukshmi, இலக்குமி. 3. Parvati, பார்பதி. (p.)

உலகமீன்றாள், s. Parvati the wife of Siva, the mother of the world, பார்பதி. (p.)

உலகமுண்டோன், s. Vishnu the world-eater, விட்டுணு. (p.)

உலகரட்சகன், s. The saviour or protector of the world.

உலகரட்சணியம்—உலகரட்சை, s. Protection, or salvation of the world.

உலகர், s. Worldlings, those engrossed by worldly pursuits. (நீ. 335.) (p.)

உலகவழக்கம், s. The customs of the world.

உலகவாசை—உலகவாஞ்சை, s. Ardent love of worldly, or sensual enjoyments, உலகவிருப்பம்.

உலகவாழ்வு, s. Temporal prosperity.

உலகளந்தோன், s. Vishnu the measurer of the world, விட்டுணு. (p)

உலகாசாரம், s. Relative duties, the customs, rites or duties to be performed according to the country, caste, rank, relation, &c., of persons respectively.

உலகாயிதம், s. A system of materialism, or atheistical epicurianism, அநுசமயங்களிலொன்று. See சமயம் (p.)

உலகாள—உலகோம்ப, inf. To govern, protect his country—as one of the duties of a king.

உலகாள்வோன், s. A monarch, உலோகாதிபன்.

உலகியல், s The customs of the world, உலகநடை.

உலகோம்பல், v. noun. Preserving the world—one of the six occupations of kings. See தொழில்.

உலகோற்பத்தி, s. The origin, or development of worlds.

மேலுலகு, s. The upper worlds, which are seven in number, viz. பூலோகம், புவர்லோகம், சுவர்லோகம், மகர்லோகம், சனலோகம், தபோலோகம், சத்தியலோகம்.

கீழுலகு, s. The lower worlds or regions; which are also seven, அதலம், விதலம், சுதலம், தராதலம், இரசாதலம், மகாதலம், பாதாளம்.

மூவுலகம், s. The three worlds, viz. சொர்க்கம், மத்தியம், பாதாளம்

மூவுலகாளி, s. God, (lit.) the sovereign of the three worlds, கடவுள். (p)

மூவுலகுணர்ந்தோன், s. He who comprehends the three worlds, God, கடவுள். 2. Argha, அருகன். (p.)

மூவுலகேந்தி, s. God as the supporter of the three worlds, கடவுள். (p)

உலருலம், s. Long pepper, திப்பிலி, Piper longum.

உலக்கை, s. A pestle, a rice-pounder, a rice stamper, உரோகல். 2. (p.) The twenty-second lunar asterism, திருவோணம்

உலக்கைக்கணை—உலக்கைப்பிடங்கு, s. [prov.] A pestle without a ferrule.

உலக்கைக்கொழுந்து, s. (fig) A stupid fellow who thinks a pestle may sprout, மூடவகிலம்.

உலக்கைசார்த்த, inf. To ruin, destroy.

உலக்கைப்பாட்டு, s. Songs sung by women while pounding grain; a species of poetry in which the poet feigns females pounding grain and extolling a hero, வள்ளை.

உலக்கைப்பூண், s. The iron ring of a pestle.

உலக்கையாணி, s. The pin of a lock which passes into the hole of the key, பூட்டினாணி.

உலங்கு, s. A gnat, a mosquito, கொசுகு. (in usage, நுளம்பு) (p.)

உலண்டு, s. A kind of worm which becomes a chrysalis, a case-worm, &c., கோற்புழு. (p.)

அறிவுபுறம்போயவுலண்டதுபோல. As the case-worm destitute of intelligence.

உலமரு, கிறேன், உலமந்தேன், வேன, உலமர, *v. n.* To manifest symptoms of fear, to be afraid, அஞ்ச. 2. To suffer, to be distressed, துன்புற. (*p.*)

உலமரல், *v. noun.* Fearing, அச்சக்குறிப்பு. 2. Affliction, துன்பம்.

உலம், *s.* A round stone, a large pebble, a cylindrical stone, திரண்டகல். 2. A heap of stones, கற்றிரள். (*p*)

உலம்பு, கிறேன், உலம்பினேன், வேன, உலம்ப, *v. n.* To sound, exclaim, roar, cry out, முழங்க. 2. To blab, chatter, boast, அலப்ப. (*p.*)

அட்டுலம்பினன். Slaying (his foes) he proclaimed aloud his bravery. (வசார்.)

ஒலகாதாவாய்விட்டுலம்பு. They who restrain not themselves give utterance to their thoughts and boast aloud. (சீதேசு.)

உலம்பல், *v. noun.* The act of sounding, ஒலித்தல்.

உலரு—உலர், கிறது, உலர்ந்தது, உலரும், உலர, *v. n.* To become dry, to desiccate, wither, be dry, or parched as the mouth, tongue, &c., சாய. 2. To pine away, to be withered with grief, disease, hunger, journeying, &c., to flag, droop, வாட.

மரமுலர்ந்தது. The tree is dead.

சரீரமுலர்ந்தது. The body is reduced, emaciated, &c.

புடவையையுலரப்போடு. Put the cloth to dry.

நாவுலர்ந்துபோயிற்று. My tongue is parched with thirst.

உலரவைக்க, *inf.* To dry, make dry—wood, &c., by exposure to the heat of the sun.

உலர்ந்ததரை, *s.* Dry land.

உலர்ந்ததேங்காய், *s.* A dried cocoanut—as கொப்பரை.

உலர்ந்துபோக, *inf.* To dry up, to grow dry—as wood, fish, &c., to wither, to pine away.

உலர்ச்சி, *v. noun.* A dry or withered state, siccity, dryness, aridity, desiccation, சாய்வு. 2. A withered or emaciated state of the system occasioned by travel, hunger, disease, &c., வாட்டம்.

உலர்த்து, கிறேன், உலர்த்தினேன், வேன், உலர்த்த, *v. a.* To dry, cause to dry, siccate, desiccate, புலர்த்த.

உலர்த்தப்பட்டநெல், *s.* Dried paddy.

நிழலிலுலர்த்த, *inf.* To dry a thing in the shade.

உலவம், *s.* [*prop.* உலோபம்.] Reluctance, bashfulness, diffidence, &c. in eating with a stranger or in receiving favors. See உலவி for other meanings.

கடன்கேட்கவுலவமாயிருக்கிறது. To be diffident in asking a loan.

உலவக்காரன், *s.* [*prop.* உலோபக்காரன்.] A guest who is backward in eating, &c., பிறவிக்லிற்கொஞ்சமாயுண்பவன்.

உலவி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a. and n.* To be sparing in order to leave a supply for others, to forbear, or be reluctant, &c., be bashful in eating, &c., உலோபமாயிருக்க. 2. To evince diffidence in accepting favors, gifts, &c.; to be diffident, or backward in coming into company, கூசியொழுக. 3. To restrain one's self, forbear, தடுக்க.—*Note.* This word seems to be a causative of உலவு in a contracted form.

உலவியாமற்சாப்பிடு. Eat without restraint, take as much as you like.

சாப்பாட்டையுலவிக்க. To eat food sparingly.

அவருடைய முகத்துக்காகவுலவித்துவிட்டுவிட்டேன். On his account I forbore (to act as otherwise I would have done).

இங்கேசாப்பிடவுலவிப்பானேன்? Why should you be unwilling to eat here?

தனவயிறளைததாலுலவிக்கலாமா? Ought one to deprive himself of necessary food?

உலவு, கிறேன், உலவினேன், வேன், உலவ, *v. n.* To be modest, reluctant, sparing, parsimonious, கூசிக்குறைக்க 2. [*a contraction of* உலாவு.] To move about, walk, or ride about for recreation, or exercise.

உலவலீரெனவோதினருஞ்சிலர். Some said, Don't be afraid to eat. (வசார்)

உலவாவுலவாருமோதம். Waves which undulate without cessation. (அலங்காரம்.)

உலவைவைகலுமூசலின்மையா. Their daily going and coming resembles the vibrations of a swing.

உலவை, *s.* Wind, காற்று. 2. The branches of a tree, boughs, மரக்கொம்பு. 3. Sprouts, twigs, leaves, தழை. 4. Jungle-rivers, முல்லைநிலக்கான்யாறு. (பிங.) 5. A horn. a tusk, விலங்கினகொம்பு. 6. Fire-wood, விறகு. 7. Village, ஊர். 8. Family, relationship, lineage, குடி. 9. A creeper, வள்ளிக்கொடி, Batatasedulis, *L.* 10. Caste, rank, tribe, குலம் 11. The hollow of a tree, மரப்பொந்து. 12. The name of a tree, ஒடைமரம். (*p.*) 13. The இலுவிலுப்பை plant.

உலறு, கிறது, உலறினது, ம், உலற, *v. n.* To be worn out, as clothes, &c., சிதைய. 2. To become dry, to wither, சாய. 3. To become rough, shaggy, loose, brushy—as hair, to bristle up, சிலும்ப. 4. To show signs of anger, be incensed, சினக்குறிப்புக்காண்பிக்க. (*p.*)

உலறுபங்கமயிர். Rough hair. (காசி.)

உலறும்வெஞ்சுரம். The arid desert. (இராமா.)

உடுக்கையுலறியுடம்பழிந்தக்கண்ணும். Though the clothes become tattered and the body emaciated— (நாலடி.)

உலா. See under உலாவு.

உலாகுமம், *s.* A kind of arsenic—the மனோசிலை.

உலாங்கிலி—உலாங்கு, *s.* A grass—the சாவட்டம்புல், Andropogon, *L.*

உலாஞ்சு, கிறது, உலாஞ்சினது, ம், உலாஞ்ச, *v. n.* [*prov.*] To move, or work out—as the head, அசைவாட. 2. To be giddy, dizzy, swimming in the head, தலைசுற்ற.

உலாத்து, கிறேன், உலாத்தினேன், வேன், உலாத்த, *v. a.* To lead about (a person, a horse, &c.), உலாவப்பண்ண. 2. *v. n.* To go and come, move, or ride about for pleasure, pastime, recreation, or exercise, to go in procession, &c., சரிக்க.—*Note.* This seems to be a corruption of உலாவுவிக்க, and in the second meaning, to be used for உலாவ.

உலாத்திக்கொண்டிருக்க. To be walking about.

துலாத்தில்வெள்ளியுலாத்திற்பெய்யும். When Venus is in libra it will rain every where.

தெருவுலாத்த, *inf.* To take a walk in the street. 2. To parade the streets—as marriage processions, &c.

உலாத்து, *v. noun.* [*prop.* உலா.] Walking, moving to and fro, going and coming, a short journey, a jaunt, ramble, stroll, excursion.

உலாத்துக்கட்டை, *s.* The pivot upon which a door or shutter turns.

உலாவு, கிறேன், உலாவினேன், வேன, உலாவ, *v. n.* To move about, walk or ride for recreation, exercise, &c., to pass to and fro, walk at leisure, take a jaunt, an excursion, a stroll, a ramble, சரிபோக. 2. To go in procession, to parade the streets—as festal processions, ஊர்வலம்வர.

உலாயதுகலாபமஞ்ஞை. The long tailed peacock gently moved along.

காருலாவுசோலை. A forest of trees so lofty that the passing clouds move in their tops.

நினைகோலுலாவுநிலத்து. In the country over which thy sceptre is wielded— (தண்டி.)

திரைசென்றுலாருசேர்ப்ப. O! ruler of the coasts on which the waves sport. (உலாம for உலாவும்.)

காதளவுசென்றுலாவுங்கண். An eye that looks every where, (*lit.*) the eye that passes to the ear.

உலாவித்திரிய, *inf.* To walk about idly, or at leisure.

உலா, *v. noun.* Procession, moving about for recreation or exercise, a ramble, a jaunt, an excursion, a stroll, an airing, சரிகுதல். 2. A species of poem in the கேசிசைக்கலிவெண்பா, in which the praises of a hero are sung by women of the seven different ages, ஒரிபாபந்தம்.

உலாப்போதல், *v. noun.* Rambling, strolling, taking an excursion, a jaunt.

உலிற்கள், *s.* White copper, queen's metal, bell metal, any amalgam of zinc and copper, வெண்கலம்

உலு, *s.* [*prov.*] The chaff of meslin and other inferior grains, பதர்.

உலுக்கு, கிறேன், உலுக்கினேன், வேன, உலுக்க, *v. a.* [*vul. prop.* குலுக்கு] To shake, move, agitate—as with a lever, அசைக்க. 2. *v. n.* To tremble—as in an earthquake, நடுங்க.

உலுக்குமரம், *s.* A lever, மிண்டி.

*__உலுத்தம்__, *s.* Niggardliness, penuriousness, avarice, உலோபம். Wils. p. 722. LUBTH'A.

உலுத்தத்தனம், *s.* Niggardliness, உலோபத்தனம்.

உலுத்தத்தனம்பண்ண, *inf.* To act niggardly, to be penurious.

உலுத்தன், *s.* A niggard, a close-fisted person, a miser, உலோபி. Wils. p. 722. LUBTH'A. 2. A person who is not prompt in paying his debts, வாங்கினகடனைக்கொடாதவன்.

உலுத்து, கிறேன, உலுத்தினேன், வேன், உலுத்த, *v. a.* [*prov. prop* உதிர்.] To shake off, shed as fruits, leaves, &c.

உலுப்பை, *s.* (*For.*) Presents of fruits, grain, &c., made to a temple, a wedding house, &c., கோயில்முதலியவற்றிற்கனுப்புங்காணிக்கை. 2. Supplies of fruits, rice, &c., furnished to a great person on his journey, பெரியவர்க்களிக்குமுண்பண்டம். 3. Supplies of vegetables, &c. to a dependant, அடைக்கேர்க்களிக்குமுண்பண்டம்.

உம்பர்கோன்வைத்தவுலுப்பையென. As the present of fruits offered by the king of the Devas— (வருணகுலா.)

உலுப்பைகட்ட, *inf.* To send a present to a great person in order to gain his favor.

உலுப்பைகொடுக்க, *inf.* To give a supply to an inferior.

உலுப்பைப்பை, *s.* A bag containing provisions to be conveyed to a superior person.

உலுவா—உலுவாவரிசி, *s.* A spice used in curries, soup, &c., dill, வெந்தயம், Trigonella fonum grocum.

*உலூகம், *s.* A large kind of owl. (See கோட்டான்.) Wils p 163. ULOOKA. 2 A superior kind of horse, குதிரைப்பரி. (*p.*)

*உலூகலம், *s.* A mortar, உரல். (*p*) 2 Resin, குங்குலியம். (*Med*) Wils p. 163. ULOOKALA

உலூகலமுடனுறவழ்ந்தது. Rolling along with the mortar to which he was tied—(பா)

*உலூதை, *s.* A spider, சிலந்திப்பூச்சி. Wils. p. 722 LOOTA. (*p*)

*உலை, *s.* A smith's forge, or furnace, கொல்லனுலை. 2 A fireplace for cooking, a hearth, நெருப்புள்ளவெப்பு. 3. A pot of water set on the fire, or fireplace for cooking, பாகஞ்செய்யவைக்குமுலை

உலைகட்ட, *inf.* To decorate the top of a pot with mango leaves and set it on the fireplace with water to receive the rice that is to be boiled and distributed among religious mendicants, or offered in the temple, பொங்கற்பானைக்குமாவிலைசெருகியகட்ட.

உலைகாயவைக்க, *inf.* To set the rice-pot on the fire filled with water to be heated.

உலைகொதிக்க, *inf.* To boil as water when placed on the fire for cooking, &c.

உலைக்களம், *s.* A smith's forge, கொல்லனுலையிடம்.

உலைக்குறடு, *s.* A smith's tongs, இரும்பெடுக்குங்குறடு.

உலைத்தண்ணீர்—உலைநீர், *s.* Water set over the fire for cooking, பாகஞ்செய்யவைக்குந்தண்ணீர். 2. Water used by the smith in the work of the forge, இரும்புதோய்க்குநீர்.

உலைத்துருத்தி, *s.* A smith's bellows, உலையூதுந்துருத்தி.

உலைமுகம், *s.* A smith's furnace or the centre of the forge, கொல்லனுலையிடம்.

உலைமூக்கு, *s.* The hole in the forge in which the bellows are inserted, கொல்லனுலைநாசி.

உலைமூடி, *s.* The cover of a pot used for heating water, உலைப்பானையின்மேல்மூடி.

ஊரைவாயமூடவுலைமூடியில்லை. There is no lid that will cover the country.

உலைமூட்ட, *inf.* To construct a forge and make it ready for work, கொல்லனுலையாயத்தம்பண்ண. 2. To make a fire in the smith's forge, கொல்லனுலையில்நெருப்புமூட்ட. 3. To make a fire for cooking, அடுப்புமூட்ட.

உலைமூட்டினுலகுநிலைக்கும். If the smith construct the forge, the world will stand.

உலையாணிக்கோல், *s.* A smith's poker, beak-iron, உலையிருப்புக்கோல். 2. A branding-iron, சூடுகோல்.

உலையில்வெந்தவிரும்பு, *s.* Iron well burnt in a smith's forge.

உலையேற்ற—உலைவைக்க, *inf.* To set a pot on the fire, உலைப்பானையையடுப்பிலேவைக்க.

அவனென்றலைக்குஉலைவைக்கிறான். He puts a rice-pot on the fire for my head; i. e. he meditates my ruin.

இன்னமுலைவைக்கவில்லை. The rice-pot has not yet been set on the fire.

உலை, கிறேன், ந்தேன், [*vul.*] ஞ்சேன், வேன், ய, *v. n.* To become loose—as a tooth, a peg, a stake, &c., அலைய. 2. To be disordered—as one's affairs, become deranged, unsettled, to be ruined in circumstances, கெட. 3. To become ruined—as a house, furniture, land, crops, &c., சிதைய. 4. To become unsettled, or agitated in mind, to be troubled, to waver, fluctuate, மனங்கலங்க. 5. To be put to the rout—as an army, கலைய. 6. To degenerate in morals, or character, ஒழுக்கங்கெட. 7. To flag, grow languid, to cease, to be reduced in strength, to lose one's powers, பலங்குறைய. (*c.*)

அந்தக்குடியுலைந்துபோயிற்று. That family is ruined.

உலைந்தபழம், *s.* An over-ripe fruit.

உலைந்தமனம், *s.* A fluctuating mind.

உலைந்துதிரிய, *inf.* To wander, roam.

உலையாமுயற்சி, *s.* Untiring exertion.

உலைவு, *v. noun.* Tremor, trembling, நடுக்கம். 2. Trouble, vexation, agitation, derangement, &c., அலைவு. 3. Rout, discomfiture, கெடுதி. 4. Ruin, destruction, அழிவு. 5. Fear, horror, அச்சம்.

உலைவுபண்ண, *inf.* To annoy, trouble, perplex, vex.

உலை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To harass, vex, agitate one—as a demon; to distress as a fever, &c., அலைக்க. 2. To ruin, injure, impoverish, reduce, or emaciate one—as a disease, கெடுக்க. 3. To disorder, derange one's circumstances, to upsettle, கலைக்க. 4. To ruin by seduction, desertion, &c., to injure another's character, ruin a person, a family, &c., சிதைக்க. 5. To put to the rout, discomfit, முறியடிக்க. 6. To cause the mind to fluctuate, மனதைக்கலக்க. 7. To ruin property—as a house, furniture, lands, &c., ஆஸ்திநிலைக்கெடுக்க.

பேயவனையுலைத்துப்போட்டது. The demon has vexed, ruined, reduced him, &c.

உலைப்பு, *v. noun.* Putting to the rout, discomfiture, முறியடிக்கை. 2. Trouble, vexation, suffering, &c., வருத்தம்.

உலைசல், *s.* [*a corruption of* உலைதல்.] Disordered state of circumstances, trouble, vexation, ruined state of a house, furniture, &c., derangement, கெடுதல்.

உலைச்சல், *s.* [*a corruption of* உலைத்தல்.] Trouble, vexation, agitation, harassing, suffering, derangement, fluctuation, &c., அலைதல்.

அதிலேயுலைச்சல்மெத்த. There is much trouble in that affair.

உலைச்சற்பட, *inf.* To be troubled, harassed, disordered, ruined, &c.

உலைச்சற்படுத்த, *inf.* To trouble, harass, derange, ruin, &c.

உலையிற்பிணைந்தின்னி, *s.* One of the one-hundred-and-twenty kinds of ore, மாமிசபேதி.

உலொங்கு, கிறேன், உலொங்கினேன், வேன், உலொங்க, *v. n.* (*Tel.* లొంగు.) To be humble, submissive, கீழ்ப்படிந்திருக்க.

உலொங்காதவன், *s.* A man who ceases to ask favors.

உலொடலொடெனல்—உலொடலொடெனப்பிடல், *v. noun.* [*vul.*] Making a harsh and coarse noise—a sign of great noise, அங்கைபொலிக்குறிப்பு.

உலொடலொட்டைப்பேச்சு, *s.* Vain or useless prattling.

உலொடலொட்டையாயிருக்க, *inf.* To be broken, to be vain or useless.

உலொடுக்கு, *s.* Emptiness, want of solidity, வெறுமை. 2. A noise made in walking from weakness, ஒலிக்குறிப்பு.

உலொடுக்குலொடுக்கெனவோடுகிறது. To make a noise in running—as when a horse gallops.

உலொடுக்குவிழுந்துபோகிறது. To fall in, decay.

உலொட்டி, *s.* (*Tel.* లొట్టి.) Intoxicating liquor, வெறிதருமதுவகை. 2. A small earthen pot attached to a palm tree to receive its juice, கள்ளுக்குவளை.

அவன்பணமெல்லாமுலொட்டியிற்போடுகிறான்.... He lavishes all his money in liquor.

உலொட்டிக்காரன்—உலொட்டிகுடிக்கிறவன்—உலொட்டிமுகுசி, *s.* A drunkard.

*உலோகம், *s.* The world, the earth, any of the fabulous worlds of Hindu mythology, உலகம். 2. Worldliness, earthliness, secularity, உலகத்தக்கதேத்தன்மை. Wils. p. 723 LOKA. 3. Metal—as iron, &c. Five simple metals are given in the native lexicons—gold, silver, copper, iron, and lead or tin, பஞ்சலோகம். Wils. p. 725. LOHA. To these are sometimes added two mixed metals—as வெண்கலம், a mixture of copper and tin, making bell-metal, &c., and பித், a compound of copper and zinc, or pinchbeck, &c.

உலோகக்கட்டி, *s.* A mass of metal composed of the five kinds in equal proportions, பஞ்சலோகக்கட்டி. (சிக.)

உலோகதாது, *s.* A kind of arsenic, தத்தபாஷாணம்.

உலோகபற்பம், *s.* [*as* அயவெள்ளை.] Iron reduced to a medicinal powder.

உலோகபாலன், *s.* A king, அரசன். Wils. p. 724. LOKAPALA.

உலோகபேதம், *s.* Difference, or variety of worlds—one of the six kinds of பேதம்; which see.

உலோகமணல், *s.* Iron-sand.

உலோகமலை, *s.* A mountain of metals.

உலோகரட்சகன், *s.* A preserver or protector of the world, உலகத்தைக்காப்பவன். 2. An appellative of Vishnu—as preserver, விட்டுணு.

உலோகராட்டு, *s.* The Sovereign of the world; i. e God, கடவுள்.

உலோகரூடம், *s.* Custom or fashion of the world, உலகவழக்கம்.

உலோகாதியந்தம், s. The beginning and end of the world.

உலோகாதீதம், s. That which transcends the world, which is supermundane.

உலோகார்த்தம், s. Secular advantages, இலௌகீகசுகம். 2. Benefit to the world, public good, உலகத்தாருக்குவரு சுகம்.

உலோகோத்தரம், s. Excellence, elegance, that which is liked by every one.

உலோகோயம், s. The tract of country lying south of the Himalaya and north of Ramisseram, இமையமலைக்கு மிராமேசரத்துக்குமிடையேயுள்ளதேசம்.

பஞ்சலோகம், s. The five simple metals. See உலோகம், 3.

சத்தலோகம், s. The seven metals. See உலோகம், 3.

*உலோகிதம், s. Red, சிவப்பு. Wils. p. 726. LOHITA.

*உலோசனம், s. Eye, கண்; [ex லோச, to see.] Wils. p. 724. LOCHANA. (p.)

சலசலோசனன், s. Vishnu the lotus-eyed. (p.)

பாலலோசனன், s. Siva the frontal-eyed. (p.)

*உலோசி, s. The பேய்ப்பசளை plant. See பசளை.

*உலோசிதம், s. The sandal tree, சந்தனமரம், Santalum album, L. (p.)

*உலோபம், s. Penuriousness, stinginess, close-fistedness, illiberality, ஈயாமை. 2. (p) Covetousness, intense or greedy desire, cupidity, avarice, பொருளாசை. Wils. p 725. LOB'HA. 3. [in grammar.] Elision of a letter, &c., தொகுத்தல்விகாரம். 4. Want, destitution, குறைவு. This is given as one of the six moral evils. See பகை. Wils. p. 724. LOPA.

யாகத்தைத்திரவியலோபமில்லாமற்செய்துமுடித்தார்கள். They performed the sacrifice without lack of money.

உலோபத்தனம்—உலோபத்துவம், s. Penuriousness, cupidity, &c.

உலோபத்துவமாய்ச்செய்ய, inf. To perform a ceremony illiberally or meanly.

உலோபன், s. A niggard, a stingy person, a miser, பிசுனன்.

உலோபி, s. (mas. and fem.) An avaricious person, an extremely covetous person. Wils. p 725. LOB'HIN.

மத்தியலோபம், s. Elision of a letter in the middle of a word.

*உலோமம், s. A tail, a hairy tail, வால். (p.) 2. The end or tip of a tail, வாலுனி; [ex லு, to cut.] Wils. p. 725. LOMA.

*உலோலம், s. Shaking, tremulousness, அசைவு. 2. Fondness, desire, cupidity, ஆசைப்பெருக்கம். Wils. p. 725. LOLA.

உலோலன், s. A lustful, lewd, lecherous man, ஸ்திரீலோலன்.

சங்கீதலோலன், s. One passionately fond of music.

ஸ்திரீலோலன், s. A lascivious man.

*உலோலிதம், s. Shaking, tremulousness, trembling, அசைவு Wils p. 725 LOLITA

உலோலிதமுகம், s. The head inclining to one side—as in deep thought, a pensive countenance, சிந்தையாலொருதோளின்மேற்சாயந்திருக்குமுகம். (சது.)

உல்—உல்லு, s [prov.] A sharp stick, or iron to peel cocoanuts, தேங்காயுரிக்குங்கருவி. 2. A stick for impaling, கழு.

உல்லேற்ற, inf. To impale, கழுவேற்ற.

உல்கு, s. Toll, custom, duty, tax, ஆயம். (p.)

*உல்லங்கனம்—உல்லிங்கனம், s. Exceeding, transgressing, passing over, கடக்கை. Wils. p. 163. ULLANGANA. 2 Disgrace, reproach, அவமதிப்பு. 3. Contempt, நிந்தை. (p)

உல்லங்கனப்பட, inf. To be dishonored, to be ashamed.

சபையிலேயுல்லங்கனப்பட்டான். He has been dishonored in the assembly.

உல்லம், s. The sable fish, shad, ஓர்மீன் (c.)

உள்ளத்தைவிற்றுஉல்லத்தைக்கொள். Sell what you have and buy sable fish. [prov.]

உல்லங்கருவாடு, s. The salted sable fish.

கடலுல்லம், s. A kind of sable fish.

ஆற்றுல்லம், s. Another kind of the same.

உல்லரி, s. A shoot, a bud, தளிர் (இரேவணு.)

*உல்லாசம், s. Joy, pleasure, happiness, மகிழ்ச்சி. 2. Conviviality, gaiety, சரசக்களிப்பு. 3. Festivity, internal joy, gladness, உள்ளக்களிப்பு. 4. Self-consequence, pride, இறுமாப்பு. 5. (p.) Light, splendor, தேசு. Wils. p. 164. ULLASA. 6. A shawl, an upper garment thrown over the shoulder, அத்தவாளம். (உப. 390.)

உல்லாசக்காரன்—உல்லாசன், s. One that diverts himself, one who lives in pleasure.

உல்லாசநடை, s. A proud, stately gait, gentlemanly bearing.

உல்லாசப்படுத்த, inf. To entertain.

இவன்அவனையுல்லாசப்படுத்துகிறான். He entertains him.

உல்லாசப்பேச்சு, s. Pleasantry, humorsomeness.

உல்லாசமாய்ப்போக, inf. To take a walk for recreation,

உல்லாசம்பண்ண, inf. To take recreation, to divert, to amuse one's self by walking, sporting, &c.

உல்லாசவபிநயம், s. Humorous gestures.

*உல்லாபம், s. Babble, prattle, stammering, imperfect utterance—as of foreigners, children, birds; the delicate prattle of females, மழலைமொழி. 2. Change of voice by sickness, நலிந்தமொழி. Wils. p. 164. ULLAPA. (p.)

உல்லாபன், s. A convalescent person, நோயுற்றெழுந்தோன். (p.)

உல்லியர், s. Persons superstitiously thought to be skilled in determining the places for digging wells, கூவநூலோர். (p.)

*உல்லேகம், s. Utterance, pronunciation, உச்சரிப்பு. Wils p. 164. ULLEKA. 2. (p.) A figure in Rhetoric, ஓரலங்காரம்.

*உல்லோசம், s. (St) An awning, a canopy, மேற்கட்டி. Wils. p. 164. ULLOCHA.

*உல்லோலம், s. A large wave, surge, billow, கடற்பெருந்திரை. Wils. p. 164. ULLOLA. (p.)

உவ, க்கிறேன், ந்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To be pleased with, to approve of, to like, விரும்ப. 2. v. n. To be glad of, to rejoice in, to be delighted with, மகிழ 3. [vul.] To be pleasing, agreeable, இன்பமாயிருக்க.

அவருக்குவந்தசெய்கை. A thing pleasing to him.

உலகுவப்பச்செய்தல். Acting so that the world may be pleased with it— (நாலடி.)

காய்தலுவத்தலகற்றி. Free from anger and partiality. (அறநெறிச்.)

உவப்பு, v. noun. Joy, delight, pleasure, gladness, மகிழ்ச்சி. 2. (p.) Height, உயரம். 3. Expanding, blooming, swelling —as பொலிவு. 4. Gratification, பிரியம். 5. Play, amusement, &c., விளையாட்டு.

உவப்பின்மை, s. Unpleasantness.

உவருலம், s. The three myrobalans, or medical fruits used in preparing Indian medicines. See திரிபலை.

உவகை, s. Joy, gladness, delight, mirth, hilarity, jubilation, களிப்பு. 2. Approbation, complacency, fondness, love, பிரியம். (p.)

உவகைச்சொல், s. Kind and polite address to a visitor, congratulation to a new-married couple, &c.

உவகைப்பறை, s. The mode of beating drums on festive occasions

உவக்காண், adv. At that time, அப்பொழுது. 2. There, in that place, அவ்விடம். (குறள்.) (p.)

உவக்காணெங்காதலர்செல்வார். Lately when my husband left me—

உவச்சர், s. A low tribe of Mohammedans, சோனகர். 2 A caste of drummers at temples, ஓச்சர். (p)

உவட்டி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v n. [prov. improp. உவட்டு.] To nauseate, loathe.

உவட்டி—உவட்டிப்பு, v. noun. Nauseating, loathing, heaving.

உவட்டிற்கூர்மை, s. One of the one-hundred-and-twenty kinds of ore, வர்மிசபேதி.

உவட்டு, கிறேன், உவட்டினேன், வேன், உவட்ட, v. n. To nauseate, loathe, வெறுக்க. 2 To overflow, pour forth—as a water-fall, fountain, &c., to flow—as the head of the tide, பிரவாகிக்க 3. To rise— as the surf, பெருக்கெடுக்க.

உவட்டியுந்திதிரைப்புனல். The overflowing rushing wave. (ஸ்காந்.)

நெஞ்சையுவட்ட, *inf.* To feel nausea, to loathe, to be sea-sick.

உவட்டு, *v. noun.* Nausea, குமட்டுகை. 2 Increasing, flowing out—as from a fountain, பெருக்கு

உவட்டெடுத்தொழுகும். (The Ganges) swells and flows onward.

உவணம், *s.* Height, உயரம். 2. Garuda the brahmany kite, கருடன். 3. An eagle, கழுகு. 4. A kite, பருந்து. (*p.*)

உவணகேதனன்—உவணமுயர்த்தோன், *s* Vishnu, விட்டுணு (*p*)

உவணன், *s.* The brahmany kite, the vehicle and flag of Vishnu, Garuda, கருடன். (*p.*)

உவணி, *s.* A sword, வாள். (*p.*)

உவணை, *s.* Swerga, சுவர்க்கம். 2. *adv* In that place, உவ்விடம். (*p*)

உவண், *adv.* There, in that place, உவ்விடம் (*p*)

*உவதி, *s.* A young woman, one from sixteen to thirty, தருணி. (Sans வதி.) See உவா. Wils. p. 687 UVATI in UVAN. (*p*)

*உவதை, *s.* A mountain torrent, மலையினவீழருவி. (*p.*)

*உவமம், *s.* Comparison, simile, resemblance—as உவமை. Wils. p. 156. UPAMA. (*p.*)

உவமவுருபு—உவமையுருபு, *s.* A particle of comparison, ஒப்புருபு—as அன்ன, போல, &c. (*p.*)

உவமாதீவகம், *s.* A figure in Rhetoric in which the comparison applied to one of a series is understood of the others, உவமைவிளக்கணி.

உவமாநிலம், *s.* A wall, சுவர். (சது.)

*உவமானம், *s.* The object of comparison—as உபமானம். Wils. p. 156. UPAMANA.

உவமானசங்கிரகம், *s.* A treatise descriptive of the various kinds of comparison.

உவமானப்பிரமாணம், *s.* [*in* அளவை.] One of the eight அளவை, the law of ascertainment from resemblance, comparison, simile, &c

உவமானிக்க, *inf.* To liken, compare, உவமானஞ்செய்ய.

*உவமேயம், *s.* The thing compared. See உபமேயம். Wils. p. 156. UPAMAYA.

உவமேயப்பொருள், *s.* That which is to be compared—as, தாமரைமுகம், a lotus-like face.

*உவமை, *s.* Comparison, simile, similitude, உவமாலங்காரம். 2. [*in the scripture translations.*] A parable. The common rhetoric gives twenty-four varieties of உவமை, the simplest form is by supplying terms expressive of similitude—as, சந்திரனபோன்றமுகம், a moon-like face. Wils. p. 156. UPAMA.

உவமைசொல்ல, *inf.* To compare.

உவமைத்தொகை—தொகையுவமை, *s.* The omission of the sign of comparison—as மதிமுகம for மதிபோன்றமுகம்.

உவமையகத்திணை, *s.* The rule for illustrating a doctrine by metaphors.

உவமையாகுபெயர், *s.* [*in rhetoric.*] A kind of metaphor—as when it is said, குயிலவந்தாள, meaning thereby a female thus compared to that sweet-noted bird.

உவமையாய்ச்சொல்ல, *inf.* To speak allegorically, figuratively.

உவமையின்மை, *s.* Incomparableness—as அதுலம

உவமிக்க, *inf.* To liken, compare, to examine the relations things bear to each other, உவமானஞ்செய்ய.

உவமிப்பு, *v. noun.* Comparison, comparing, ஒப்பிடுகை.

*உவராகம், *s.* The time of an eclipse, கிரகணகாலம். (சேது) See உபராகம். Wils. p. 157. UPARAGA. (*p.*)

உவரி, *s.* The ocean, கடல். 2. Urine, சிறுநீர்; [*ex* உவர், salt.] (*p.*)

உவர், *s.* Saltishness, brackishness, harshness, astringency, the taste of any kind of salt, acid, or alkaline substance, உவரப்பு. 2. Sea, ocean, கடல. 3. Salt, உப்பு

உவராயிருக்க, *inf.* To be saltish, brackish.

உவர்க்கடல், *s.* Sea of salt-water.

உவர்க்களம், *s.* Salt-pans, land where salt is formed, உப்பளம். 2. Brackish land, உவர்நிலம்.

உவர்க்காரம், *s.* Soap, சவுக்காரம்.

உவர்த்தரை—உவர்நிலம், *s.* Brackish, sterile land, உப்புநிலம். 2. Land where salt forms either naturally or by art, உப்புவிளையுநிலம்.

உவர்நீர், *s.* Salt-water, sea-water, brackish water, brine, &c., உப்புச்சலம்.

உவர்மண், *s.* Brackish soil, உவர்நிலம். 2. Fuller's earth, an impure carbonate of soda, the nitre of the Bible, உழமண்.

உவர், க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* To taste salt or brackish, உப்புக்கரிக்க. 2. To taste harsh, astringent, &c.—as any of the mineral salts, துவர்க்க. 3. To be unpleasant, disagreeable, &c., அரோசிக்க. 4. *v. a.* [*with personal terminations.*] To dislike, abhor, feel aversion to, வெறுக்க.

உவர், *v. noun.* Dislike, loathing, வெறுப்பு.

உவர்ப்பு, *v. noun.* Saltishness, brackishness, உப்புக்கரிப்பு. 2. Harshness (of taste), astringency, துவர்ப்பு. 3. (*p.*) Aversion, disgust, abhorrence, dislike, வெறுப்பு. 4. Insult, contempt, நிந்தை.—*Note.* உவர்ப்பு, சு. There are six unpleasant dispositions of men, viz.: 1. ஆசியம் or அவமதிச்சிரிப்பு, derision. 2. இரதி or போரசை, vehement desire. 3. அரதி or வெறுப்பு, dislike. 4. சோகம் or சோர்வு, swoon, delirium. 5. பயம் or அச்சம், fear. 6. குற்சை or அருவருப்பு, abhorrence.

உவர்ச்சங்கம், *s.* A shrub, முட்சங்கு, Monetia tetracantha, *L.*

உவளகம், *s.* The harem, or zenana, an interior part of a mansion appropriated to women, அந்தப்புரம். 2. A surrounding wall, a rampart, a fortification, மதில 3. One side, ஒருபக்கம். 4. A hollow, or hole in the ground, பள்ளம். 5. A tank, a lake, குளம். 6. Salt-pans, a place where salt forms, உப்பளம். 7. A village of herdsmen, இடைச்சேரி. 8. [*prop.* உகளம்.] Two, a pair, a couple, இரண்டு. (*p.*)

உவளம், *s.* Boiled rice, சோறு. 2. Fodder for elephants, &c., யானைக்கவளம். (*p.*)

உவளி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To cleanse, purify, சுத்தஞ்செய்ய. (*p.*)

உவளு—உவளா, கிறது, உவண்டது, உவளும், உவள, *v. n.* To be flexible, pliant, unable to support a weight—as a tender stalk. A lady's waist is thus poetically described as shaking or agitated in walking, to shake, wabble. See துவள. (*p*)

உவட்சி, *v. noun.* Shaking, moving, துவளுகை. (*p.*)

உவளுயம், *s.* A medical preparation, துவைத்தக்கட்டுமெருந்து.

உவனி, *s.* A sword, வாள். (*Rott.*)

உவனி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* [*prov.*] To grow moist or damp—as the ground, clothes, furniture, &c., when exposed to dew, damp, &c., சரிக்க.

உவனிப்பு, *v. noun.* Moistness, dampness, humidity, சரிப்பு.

உவன், *pron.* (*fem.* உவள், *pl* உவர்.) He, this man (intermediate), spoken of one between the speaker and a more distant person, சுட்டுச்சொல். See உ.

*உவா, *s.* A young man, also a person of virile age, from sixteen to seventy, யௌவனன். (சது) 2. A younger brother, இளையோன். 3. Youthfulness, being young, இளமை. Wils. p. 687. UVAN.

உவா, *s.* Fulness, abundance, plenitude, நிறைவு. 2. The full moon, பூரணை. 3. The sea, கடல. 4. An elephant, யானை. 5. The conjunction of the sun and moon, அமாவாசை. (சூ. 34.)

உவாகருமம், *s.* [*com.* உபாகருமம்.] Religious duties of brahmans at the time of the new and full moon.

உவாமதி, *s.* The full moon.

உவாவறுதி, *s.* The end of the new or full moon, when the eclipse is supposed to begin and religious duties are to be attended to, அமாவாசைபூரணையினமுடிவு.

உவாதி, *s.* Severe pain, &c.—as உபாதி; which see.

உவாத்தி—உவாத்தியாயன், *s.* (*hon.* உவாத்தியார், உவாத்தியார்.) A teacher of the Vedas, வேதமோதுவிப்போன். 2. A schoolmaster. See உபாத்தியாயன.

உவாத்திமார், *s.* Schoolmasters.

உவாத்திமைத்தொழில்பண்ணுதல், *v. noun.* Keeping a school.

உவாந்தம், *s.* New moon, conjunction, அமாவாசை 2. Full moon, or opposition, பூரணை.

உவாந்தி, *s.* [*prop.* வாந்தி.] Vomiting.

உவாய், s. A medicinal tree with edible fruit whose leaf is pendent, தூமம். (M. Dic)

உவாலம்பம்—உவாலம்பனம், s. Abuse, reviling, தூஷணை. (சைட.) Wils. p 161. UPALUMB'HA. (p.)

மன்மதோவாலம்பனம், s. Reviling Kama the god of love. (சைட.)

சந்திரோவாலம்பனம், s. Reviling the moon. (சைட.)

உவி, கிறது, ந்தது, யும், ய, v. n. [prov. prob a corruption of வீ] To boil away—as water in a pot of rice. 2. To die in great numbers—as in battle or by pestilence, &c, சாவ.

அம்மைபினால்வெகுஜனமுவிந்தபோயிற்று. A vast multitude of people has disappeared by the smallpox.

உவை—உவ், pron. These, those, intermediate, third pers. plu. அஃறிணை or inferior class of the demonstrative உ.

உவ்வி, s. Head, தலை. (p.)

உவ்வு, s. Religious austerities, penance, self-mortifications, தவம். (p.)

உழு, க்கிறேன், ந்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To practise, learn by practice, பழக. 2. To exert energy, use endeavors persevere, execute, முயல. 3. To labor, work hard, வேலைசெய்ய. 4. To follow any kind of business—as husbandry, merchandise, manufacture, &c, தொழில்நடத்த. 5 To discharge the duties of an office, உத்திபோகஞ்செய்ய. 6. To suffer, experience sorrow, pain, trouble, fatigue, &c.. வருந்த. 7. To undergo penance, தவநதிஜுட்டட. (சிலப் and குறள்.) (p)

இடருழக்குமவருத்தநீக்.. Removing from a state of affliction in which troubles are treasured up for future births— (இராமா.)

துயருழக்க, inf. To suffer pain, affliction, to endure agony.

உழப்பு, v. noun. Practice, habit, exercise, பழக்கம். 2. Energy, perseverance, close application, exertion, முயற்சி. 3. Manual labor, laborious employment, கைத்தொழில். 4. Impulse as of voice, force communicated, உயிர்முயற்சி. 5. Fatigue, suffering, வருத்தம். 6. Strength, வலி. (p.)

உழப்பாளி, s. An energetic, or industrious person, பிரயாசப்படுவோன்.

உழக்கு, s. A dry or liquid measure, quarter of a படி or measure—as கால்படி, marked thus ௐ.

உழக்காழாக்கு, s. Three-eighths of a measure, அரைவேலைக்கால், marked thus ௐ.

உழக்கு, கிறேன், உழக்கினேன், வே ன், உழக்க, v. n. To fence, சிலம்பம்பழக. (p.) 2 v. a. To trample, tread upon, mash, injure, devastate or destroy by treading, &c., மிதிக்க. 3. (p.) To disturb, foul, stir up with the feet, கலக்க.

செங்கண்மேதிகரும்புழக்கி. The red-eyed buffalo having trampled on the sugar-cane— (காசி.)

அமரிலுழக்கிலெல்லது. Unless they beat down the enemy in battle— (பார.)

உழக்கு, v. noun. Trampling, treading down, மிதிப்பு.

உழச்சியர், s. [prop. உழத்தியர்.] Females of the ploughman caste. See உழவர்.

உழப்பு, கிறேன், உழப்பினேன், வே ன், உழப்ப, v. a. To stir up, disconcert, embroil, mix all together, confuse, கலக்க.

உழப்பிப்போட்டாயகுறியைக்குழப்பிப்போட்டாய. You have deranged the calculation (in palmistry). (கல்லைக்குற)

உழப்பன், s. [prov.] A person who talks much and uses sophistry.

உழமண்—உவைழமண், s. [prop. உவர்மண்.] Fuller's earth.

உழம்பு, கிறேன், உழம்பினேன், வே ன், உழம்ப, v. n. To sound, make a noise, utter indistinct sounds, speak indistinctly, ஒலிக்க. (சூ.) (p.) 2. To be disturbed, to be disconcerted, be thrown into disorder, குழம்ப.

உழலு—உழல், கிறேன், உழன்றேன், வேன், உழல, v. n. To whirl, revolve, சுழல. 2. To play, be in motion, to swing as a door on its hinges, &c., ஆட. 3. To wander, roam, to be unsettled, be agitated, சுற்றித்திரிய. 4. To oscillate, vibrate, அசைய. 5. To waver, be anxious, to be vexed, worried, மனஞ்சுழல. 6. To be in a state of suffering and distress—as the soul in connexion with births, to revolve through various transmigrations, பிறவியிற்சுழல.

உழலாமனனும். An unwavering mind— (சைட.)

உழலுசல்போல. Like an agitated swing— (மறைசை.)

சமுசாரக்கவலைகொண்டுழலுகிறான். He is troubled with family cares.

ஒக்கவுழன்றான். He has labored or suffered together with another.

உழற்சி, v. noun. Whirling, revolving, turning, சுழற்சி. 2. Roaming, wandering, சுற்றித்திரிகை. 3. Oscillation, vibration, ஆடுகை. 4. Doubt, wavering, anxiety, agitation, fear, மனச்சுழற்சி. 5. Suffering, distress, வருத்தம். (p.)

உழன்றறுக்க, inf. To labor hard, strive with might and main. 2. To become skilled or dexterous by practice.

உழன்றி, s. A stick fastened under the cow's neck with a hole for the tether to play in.

உழன்றுகிடக்க, inf. To be loosened, to be useless.

உழன்றுவர, inf. To be tossed to and fro—as the soul in births, or as one in various cares and troubles; to grow tired, fatigued, faint.

உழலை, s. [vul.] Great thirst, தாகம. 2. A wooden cylinder in an oil or sugar-cane-press by the revolution of which the oil or juice is expressed, உழலைமரம். 3. A piece of wood with a hole for receiving the upper post of a door or gate. See கதவின்குமிழ்.

உழலைமரம், s. A log of wood suspended from the neck of a cow to prevent it from straying, தொண்டுக்கட்டை.

அருழலைப்படுதல், v. noun. Being scorched with great heat. 2. Being tormented with thirst.

உழவாரம்—உழவாரப்படை, s. A paddle for weeding or cutting grass, புற்செதுக்கி

உழற்றல், s. Thirst, தாகம். 2. Heat, வெப்பம். (c)

எனக்குத்தண்ணீருழற்றலாயிருக்கிறது. I thirst.

நாவுழற்றல், s. A parched tongue.

உழற்று, கிறேன், உழற்றினேன், வே ன், உழற்ற, v a. To twist, whirl any thing about, சுழற்ற. 2 To move about the arms, or legs through pain, கைகாலுழற்ற. 3. [prov.] To pass time tediously, to get through an irksome duty, காலத்தைவருத்தத்தோடெழிக்க 4. v n To writhe through pain, வருந்திப்புரள.

உழற்றிக்கழிக்க, inf. To pass in endurance.

பூணடவேலையையொருபடியுழற்றிக்கழித்துக்கொண்டேன். I have accomplished the unpleasant business in which I was engaged.

சமுசாரத்தையுழற்றிக்கழிக்க. To sustain with reluctance the cares, duties, &c. of a family.

உழற்றி, v. noun. Rolling, twisting, writhing with pain, distortion, சுழலுகை. 2. Great thirst, மிகுதாகம்.

கையுழற்றி, s. Spasms in the arms, contractions, waving, &c.

காலுழற்றி, s. Spasms in the leg, waving, &c.

நாவுழற்றி, s. Thirst.

நாவுழற்றியெடுக்க, inf. To suffer great thirst.

உழி, s. A place, site, இடம். 2. Side, பக்கம். 3. A particle of place, a form of the seventh case, ஏழனுருபு. (p.)

அவன்வந்துழி. Where he came—

நானடப்புழி. Where I shall walk—

மரபுழியுய்த்து. Conducting (him) with decorum—

என்னுழிவா. Come to me.

உழிஞை, s. A kind of cotton shrub, சிறுபூளை, Œrua lanatar, L. 2. A garland of that shrub worn by soldiers in storming a fort, அடைவெற்றிமாலையிஞெறை. (p.)

உழிதரல், v. noun. Moving about, going to and fro—as fishes in a pond, &c., being unsettled, unsteady, திரிதல். 2. Turning about, whirling, சுழலல்; [ex உழி, et தரல், giving.] (பாரதி.) (p.)

உழு—உழுவான், s. An insect which undermines the beds of gardens and the roots of trees, பின்னைப்பூச்சி.

உழு, கிறேன், தேன், வேன், உழ, v. a. To plough, எருழ. 2. [with the impersonal terminations.] To root up—as pigs, நிலத்தைக்கிளைக்க.

பன்றிநிலத்தையெல்லாமுழுதுபோட்டது. The hogs have ploughed up all the field

உழக்கோல், s. A goad used to drive oxen when ploughing.

உழத்தி, s. (plu. உழத்தியர்.) A female of the ploughman caste. See உழவர்.

உழத்திப்பாட்டு, s. A kind of poem. See பள்ளு.

உழுதகாடு, s. A ploughed highland.

உழுதநிலம், s. Ploughed land.

உழுதுண்பேரர், *s.* Those who cultivate fields belonging to others and subsist upon a share of the produce 2. The fourth or Vellale caste, வேளாளர்.

உழுதுண்டுவாழ்வாரேவாழ்வாரமற்றெல்லாந்தொழுதுண்டுபின்செல்பவர் Those who till the ground enjoy plenty and happiness, the rest being followers and servants of the great depend on their assistance. (குறள்)

தொழுதுண்சுவையிலுழுதுண்ணினிது. To cultivate ground and live by it is more satisfactory than to procure maintenance from others by serving them.

உழுதுபுழுதியாக்க, *inf.* To plough and harrow, to waste

உழுபடை, *s.* A plough, கலப்பை; [*ex* படை, implements]

உழுவலைப்பு, *s.* The turnings in ploughing, தொழுப்பு.

உழவு, *v. noun.* Ploughing, உழுகை. 2 (*fig.*) (*p.*) Agriculture, husbandry, tillage, பயிர்செய்யுந்தொழில்.

உழவினமிகுந்தவூதியமில்லை. There is no occupation which yields greater profit than agriculture.

உழவடைக்க, *inf.* To make over to another a piece of land for purposes of cultivation.

உழவர்—உழவோர், *s.* Ploughmen, cultivators, agriculturists, husbandmen, inhabitants of agricultural districts, மருதநிலமாக்கள். 2. The fourth or Vellale caste, வேளாளர். 3. (*p*) [*ex* உழப்பு.] Warriors, heroes, படைவீரர்.

உழவிடை, *s.* Cessation from ploughing.

உழவீரம், *s.* Condition of the ground when it is sufficiently moist to be ploughed.

உழவுகட்ட, *inf.* [*prov.*] To take the lead—as the first of several teams in ploughing, to mark the course, &c., முதற்சால்போக.

உழவுகட்டி, *s.* Clods in a ploughed field, உழுமபொழுதெழுமண்கட்டி.

உழவுகாலம், *s.* Ploughing season.

உழவுகுண்டை—உழவுமாடு—உழவெருது. Oxen trained to the plough.

உழவுகோல், *s.* A ploughman's rod or staff, an ox goad, தாற்றுக்கோல். 2. A horse whip, குதிரைச்சமட்டி.

உழவுகோல்கொண்டேர்ந்தனன். He drove (the horse) with a whip.

உழவுசால், *s.* A furrow, படைச்சால்.

உழவுசெய்ய, *inf.* To plough, practise agriculture, உழ.

உழவுத்தொழில், *s.* Ploughing, tillage, husbandry, பயிர்செய்யுந்தொழில்.

உழவுபொறுத்தமாடு, *s.* A powerful, well trained ox that works easily.

உழவுமழை, *s.* Rain that falls in the ploughing and sowing season.

உழுகை, *v. noun.* Ploughing, agriculture.

உழுநர், *s.* Ploughmen, உழவர்.

உழுந்து, *s.* A kind of grain, pulse, a bean, one of the nine kinds of grain, Phaseolus mungo. See தானியம், also written உளுந்து

உழுத்தமா, *s.* The flour of the உழுந்து

உழுத்தம்பருப்பு, *s.* The kernel of the உழுந்து

உழுவம், *s.* An ant, emmet, எறும்பு. (சது.) (*p.*)

உழுவல், *s.* Established usage, custom, natural rights, proper course of proceeding, முறைமை. 2. Kindness, affection, attachment persevered in from birth to birth, whether the transmigration be supernal, animal, or vegetable, one taking the same kind of birth as the other, and if one be male the other becomes a female, &c., or both may be of the same sex and they may be different animals, விடாததொடர்ந்தவன்பு 3. Quality, temper, disposition, as peculiar to or characteristic of a person or thing, குணம். (*p*)

உழுவை, *s.* A tiger, புலி. (*p.*)

வாடப்பசித்தவரிமுவைவாலாட்டி. The streaked tiger, faint with hunger, waved its tail—

உழை, *s.* Cerebral sounds—one of the seven musical tones, சிரந்தரபிறக்குமிசை 2. One of the strings of the lute, or guitar, or the tone of a lute, யாழ்நரம்பு. 3 A deer, a fawn, மான். 4. A place, இடம். 5. A form of the seventh case, ஏழனுருபு. 6. Side, பக்கம். (*p.*)

உழைநின்றீரும். You also who stood by—(கல்லா.)

எவ்வுழைச்செல்கினரும். Those who move in every place; i. e. all persons.

அவனுழைச்சென்றேன். I went to him.

உழையர்—உழையோர், *s.* Ministers of state, kings' counsellors, மந்திரிகள் 2. Servants, ஏவல்செய்வோர், [*ex* உழை, side.]

உழை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, வ *v. a* [*col. for* உழத்த] To earn, gain by labor, procure by industry, to acquire, வருந்திமீட்ட. 2. *v. n* To labor hard, toil, strive, drudge, ply, வேலைமிகுதியாய்ச்செய்ய 3 (*p.*) To sound—as talk, buzz, clamor, இரைய. 4. To suffer, endure hardships, to be afflicted, துன்பமுற.

கல்வியிலேமிகவுமுழைக்கிறான். He is very diligent and successful in study

நானுழைத்தவுடைமையிலேதினமிறேன். I live by my own earnings.

உழைத்தபுண்ணியம், *s.* Acquired merit.

உழைத்துக்கொடுக்க, *inf.* To labor for nothing, or in vain.

வயிற்றுக்குழைக்க, *inf.* To labor for one's maintenance. 2. To procure support by labor.

உழைப்பு, *v. noun.* Hand-labor, toil, industry, diligence, பிரயாசம். 2. Earnings, gain, profit of labor, toil, or industry, thriving, thriftiness, வருந்திமீட்டவை. 3. Endeavors, exertions, energy, close application, முயற்சி.

உழைப்பினவாராவுறுதிகளுளவோகழப்பினவாராக்கைபுறுவனவோ? Is there any good to be obtained without exertion? Is there any evil that may not arise from indolence?

அவருக்கிலக்கணத்திலேகல்வவுழைப்பு. His application and success in the study of belles-lettres are great.

உழைப்பாளி, *s.* An industrious, thrifty or laborious man, பிரயாசப்படுபவன்.

உழைப்பறிக்க, *inf.* To struggle, labor under difficulties 2. To wallow, roll in mire or any thing filthy.

உழைமண், *s.* See உழமண்.

உளகு, *s.* The shaft of a lute, யாழ்கோடு. (சேந்.) (*p.*)

உளப்படுதல், *v. noun.* Being agreeable, சம்மதித்தல். 2. Being included. See உட்படல்.

உளப்பாடு, *v. noun.* Being included, comprehended, உட்படுகை

உளப்பாட்டுத்தன்மைப்பன்மை, *s.* Verbs agreeing with nouns of the first and second persons, or with the three persons.

உளப்பாட்டுமுன்னிலை, *s.* Verbs agreeing with nouns of the second and third persons.

உளப்பாட்டுவினை, *s.* Verbs embracing or agreeing with any two, or all the three persons, பிறவிடத்தாரைத்தன்னோடுட்படுத்தவினை.

உளம், *s.* [*a contraction of* உள்ளம்.] Mind, heart, மனம். 2. Will, purpose, intention, எண்ணம். 3. Meaning, intrinsic meanings of a passage, &c., கருத்து.

உளத்தியலிடை, *s.* An interjection.

திருவுளம், *s.* Divine will, or the will of persons of high dignity.

உளர், *s.* Liability, exposure, ஏது. 2. [*impr. for* உளவு.] Spying.

உளராக, *inf.* To be involved, be subject to, to be exposed.

உளரு—உளர், கிறேன், உளர்ந்தேன், வேன், உளர, *v. a.* To adjust or clean feathers with the beak—as birds, சிறகுகோத. 2. To shake the wings and feathers, சிறகுதற. 3. To shake off, scatter, sprinkle, strew, சிதற. (திவா.) 4 To try, tune, or play on a lute, &c., with the fingers, யாழ்வாசிப்பதட. (*p.*) 5. *v. n.* To whirl about, whiffle—as wind, சுற்றுதல். 6. [*prov.*] To turn about or be loose—as a pin, or screw, சுழல. 7. [*vul.*] To stir, move either bodily or mentally, அசைய.

நரம்புளர்த்தமுதமூறும்கையாபாடல. The singing of the damsels who sweetly played on the lute— (கைட.)

இவ்வளவுசொல்லவியுருசற்றுமுளருகிறானில்லை.. ... Though I have said so much, he is not yet moved.

சிறைபுளர்தயலகும். (Birds) that flock in the neighborhood adjusting their feathers with the beak—

உளர்ச்சி, *v. noun.* Whirling, சுழற்சி.

உளர்வு, *v. noun.* Whirling, whiffling, moving, stirring, turning, being loose, சுழற்சி. 2. Fluctuation, wavering, உளர்கை.

உளவு, *s.* Realities, internal or secret affairs, உட்காரியம் 2. Secrets, or internal affairs, seen or ascertained by a spy to be revealed to others, இரகசியசமாசாரம். 3. Spying, prying, espionage, வேவு. 4. A spy, ஒற்றன்; [*ex* உள், inside.]

உளவிலலாமற்களவில்லை. No robbery takes place without a spy.

உளவடைக்குதல், *v. noun.* Defending one by excusing his faults.

உளவறிய, *inf.* To learn the secrets of a person, family, state, &c., for some sinister object

உளவன்—உளவாளி—உளவாள்—உளவுகாரன், *s* A spy, a scout

உளவனில்லாமலூரழியாது. Without a spy the country cannot be destroyed

உளவுகண்டவன், *s.* One who is acquainted with the secrets of another.

உளவனுக்க, *inf.* To engage one in order to fish out the secrets of another.

உளவுசொல்ல, *inf.* To discover or expose secrets, உள்ளானவைகளையறிந்துசொல்ல.

உளவுபார்க்க, *inf.* To spy, pry into, or expose another's affairs for a bad purpo , வேவுபார்க்க.

உளறு, கிறேன் ; உளறினேன், வேன், உளற. *v n.* To clamor without sense, bawl, utter unmeaning vociferations, குழற 2 To cry out through alarm, பயத்தினாற்மொறிப்பேச. 3. To be confused through fear and to speak incoherently, indistinctly, or inconsistently, to give confused evidence, வீணுயுளற 4. To utter incoherent sounds—as a person dreaming, கனுக்கணுப்பிதற்ற.

உளறுதல், *s.* A great noise, பேரொலி.

உளறுபடி, *s.* Incoherence in speaking, குழறுகை. 2. Confusion in business, கலக்கம்.

உளி, *s.* A chisel, மரவினையாளர்கருவியிலொன்று. 2. [*prov.*] A rber's instrument for paring nails, நகசீவி. 3. A place, இடம். 4. A form of the seventh case, ஏழனுருபு. 5. A burin, or graver, an instrument for engraving, சித்திரிக்குங்கருவி.

உலக்கைதேய்ந்துளிப்பிடியாயிற்று. The pestle is worn down as small as the handle of a chisel—spoken of a person emaciated by disease.

உளிக்குத்தாக்குத்த, *inf.* To buffet, to box, to strike with the fist.

சிற்றுளி, *s.* A small chisel used by carpenters.

உளியம், *s.* A bear, கரடி. (*p.*)

உளு, *s.* A wood-worm or wood-fretter, ஓர்புழு. See உக.

உளு, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* To be worm-eaten—as wood, to be eaten out by worms, insects, weevils—as grain, seeds, or other cold body, மரமுதலியவைவுளுக்க. 2. To perish as flour, to become spoiled, மாவாயுளுக்க.

இந்தமரமுழுதுமுளுத்துப்போயிற்று. This wood is entirely worm-eaten.

இச்சரீரமுப்பிருந்தபாண்டம்போலுளுத்துப்போம். The body becomes corroded like a vessel in which salt is kept

உளுத்ததுவரை, *s.* The worm-eaten seed of the Cajan shrub, Cajanus Indicus.

உளுப்பு, *v. noun.* Being worm-eaten, உளுக்கை.

உளுப்புத்தாவ, *inf.* To begin to be worm-eaten.

உளுக்காரு, கிறேன், உளுக்கார்ந்தேன், வேன, உளுக்கார, *v. n.* To sit down, இருக்க 2. To sink or settle—as a wall பொறுத்துப்போக

உளுக்கார்ந்துபேச, *inf.* To speak, or to discourse sitting.

உளுக்காத்தல், *v. n.* Sitting down. See உட்காருதல்.

உளுக்கு, *s.* A sprain. See சுளுக்கு.

உளுக்கு, கிறது, உளுக்கினது, ம், உளுக்க, *v n.* To be sprained, சுளுக்க. 2. *v. a.* [*with the personal terminations*] To polish, or streak metalic articles with the smith's tool called திணைகம், &c., உலோகபாத்திரங்களுக்குமெருகிட.

உளுந்து, *s.* [*prop.* உழுந்து.] A kind of pulse, Phaseolus mungo, *L.*

உளுவை, *s.* A fish, water-fish, white caboose, ஓர்மீன, Ophicephales punctalus. (*Rott.*)

உளை, *s* The mane of a horse, lion or other animal, குதிரைமுதலியவற்றினகழுத்துமயிர். 2. A man's tuft or lock of hair, ஆண்மயிர் 3 The hair of the body, புறமயிர். 4 Sound, noise, ஒலி. 5. Articulate sounds, பேசலாலெழுமொலி. (*p.*) 6. Mud, mire, சேறு.

உளை, கிறது, ந்தது, யும், ய, *v. n.* To ache or suffer pain in the limbs from weariness, cold, rheumatism, நோவ. 2 To gripe, suffer pain—as persons with dysentery, வயிறுளைய. 3 To ache—as the gums in teething, பல்லுவலிக்க 4. To suffer—as in bringing forth young, குளுளைய 5. To suffer either in mind, or body; to be in a state of suffering, வருந்த In most of the meanings, a dragging or moving pain is implied.

உனக்குமுதுகுளைகிறதா? Does your back ache? i. e. why do you behave so as to incur punishment?

உளைந்துளைந்துபேச, *inf.* To express regret again and again from revolving in mind an injury received.

மூக்குளைய, *inf.* To ache—as the nose.

இடுப்புளைய, *inf.* To feel pain in the hips—as in child-bearing, or as persons in some diseases, or after a long walk.

மனமுளைய, *inf.* To be pained in mind from unkind conduct or expressions.

கால்கையுளைய, *inf.* To suffer pain in the arms and legs.

வாயுளைய, *inf.* To be tired as the mouth by constant talking.

வாயுளையுமளவுமலட்டினான். He chattered till his mouth ached.

வயிறுளைய, *inf.* To suffer as in bringing forth young. 2. To suffer with dysentery.

குடவயிறுளைந்தவயிறுளைந்தெறகுமணி. The bright pearls produced from the round conchs — (கைட.)

உளைமாந்தை, *s.* [*vul.*] An internal imposthume, சுகேரோ.

உளைவு, *v. noun.* Griping pain, throbbing, வலிப்பு. 2. Hard pain in the limbs, &c.—as from rheumatism, weariness, cold, &c., குடைவு.

உளைவுகொள்ள, *inf.* To ache—as the limbs, with weariness, &c., வலிப்புற.

உளைவெடுக்க, *inf.* To be attacked with griping, or rheumatic pains, வலிப்பெடுக்க.

காலுளைவுகையுளைவு, *s.* Pains in the limbs—as from walking, labor, &c.

பல்லுளைவு, *s.* Supposed distress in the teeth of a snake, or other animal, from the want of opportunity to gratify the disposition to bite, to discharge venom, &c

வயிற்றுளைவு, *s.* Dysentery.

உளை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To sound, ஒலிக்க. 2 To call, invite, அழைக்க. (பாரதி. and பிரக.) (*p*) 3. *v. n.* To suffer, be in a state of affliction, வருந்த. (சூ. 19.)

உளைப்பு, *v. noun.* Sounding, ஒலிக்கை. 2. Calling, அழைக்கை. 3. Pain, வருத்தம், &c.

உள். An affix to some verbal nouns, தொழிற்பெயர்விகுதி—as செய்யுள், விக்குள்.

உள், *s.* The inside, the interior, that which is intrinsic, private, secret, esoteric, உள்ளிடம். 2 Mind, heart, soul, breast, உள்ளம். 3. Place, இடம். 4. As a nominal affix or postposition, it governs the dative and expresses in, within, among, of, out of, inner, interior, intrinsic, esoteric, ஏழனுருபு.

உள்ளிருந்தார்க்குத்தெரியுமுள்ள வருத்தம். Those of the household only are acquainted with its secret sorrows.

உட்கரணம், *s.* The intellectual faculties. See இந்திரியம் and கரணம்.

உட்கருத்து, *s* The inmost thought, the real purpose or motive, அகக்கருத்து. 2. Cordial affection, உட்பட்சம். 3. The intrinsic meaning of a passage, &c., கருத்துரை.

உட்கருத்தாகப்பேச, *inf.* To speak with reservation.

உட்களவு, *s.* Guile, deceit, treacherousness, insidiousness, உள்வஞ்சகம்.

உட்கள்ளம், *s.* Deep-seated viciousness, dissimulation, உள்வஞ்சகம். 2. Internal, or unsubdued disease, hidden humor or matter—as in a boil, கட்டியினுள்விஷம்.

உட்காங்கை, *s.* Caloric, latent heat, உட்சூடு.

உட்காந்த, *inf.* To have internal heat causing emaciation; [*ex* காந்து.]

உட்காய்ச்சல், *s.* Internal fever, அக்கரம். 2. Inward anger, rancor, malice, &c., உள்வெரிப்பு.

உட்கிராந்த, *inf.* To become emaciated by disease or otherwise. 2. To be firmly rooted—as disease.

உட்குத்துப்புறவீக்கம், *s.* A species of hepatic complaint attended with convulsions, ஓர்நோய்.

உட்குயிர், *s.* The Deity regarded as the life, or identified with the life or soul of each individual, உள்ளுயிர்.

உட்குறிப்பு, *s.* Aim, object, intention, உள்ளக்குறிப்பு.

உட்குற்றம், *s.* Innate depravity. See உட்பகை.

உட்கூதல், *s.* Internal cold, chill, slight fever.

உட்கை, *s.* Palm of the hand, உள்ளங்கை. 2. A person who is privy to, a secret hand—as in உளவு. 3. Turning to the left in dancing or other movements, இடக்கைச்சுறறு.

உட்கைச்சுற்று, *s.* Turning to the left, winding or turning backwards, or contrary to the sun.

உட்கொள்ள, *inf.* To eat as a god, or great personage, உண்ண 2. To take food that has been consecrated to a deity, தேவப்பிரசாதமுட்கொள்ள. 3. To take food, medicine, to swallow, take in, imbibe—as the earth does the rain, &c., விழுங்க. 4. To receive into the mind, meditate, or reflect upon, மனதிற்கொள்ள 5. To wish for an occurrence, or to express desires mentally—as a deity or holy sage (the thing desired instantly taking place), திருவுளங்கொள்ள. 6 To have a secret object in view, to have in view, உட்கருத.

உட்கோபம், *s.* Interior anger, malice

உட்கோள், *s.* The will, determination, internal, or inmost thought, உட்கருத்து. 2. Wish of the heart. 3 Opinion, belief, tenet, கோட்பாடு.

உட்சங்கம், *s.* A select society, a committee, அகச்சங்கம்.

உட்சட்டை, *s.* An inner vest or tunic

உட்சமயம், *s.* The six religious systems of the followers of Siva, அகச்சமயம்.

உட்சாடை, *s.* The real object of an affair, the real feeling of the heart, உட்கருத்து. 2 Exposure of secrets by one of a party by signs, இரகசியங்களைச்சமிக்கையாலறிவிக்கை. 3. The meaning, thing, &c., told or known to one's own party and differing from that which is made known to others, குழூஉக்குறி.

உட்சீலை, *s.* An under or inner cloth. 2. The lining of a garment.

உட்சுவர், *s.* An inner wall, அகச்சுவர். 2. The interior of a wall, சுவரின்இடை.

உட்சுவரிருக்கப்புறச்சுவர்தீறறுகிறது. To whitewash the outside wall while neglecting the inside; i. e. to be scrupulously exact in external conduct, while the heart is full of wickedness, to attend to things remote while those at hand are neglected.

உட்சூத்திரம், *s.* The main spring in a machine, any internal power or operation concealed from view, மூலசூத்திரம். 2. A clue, or key to an affair, உளவுபாயம். 3. The main spring in a business, மூலகாரணம். 4. A skilfully contrived rule in numbers, &c., நுட்பமானவகை. 5. A short, compendious and subtle method of ascertaining, or effecting a thing, இலேசானவகை. 6. (*fig.*) Internal meaning of a passage, real object in view, உட்குறிப்பு.

உட்செல்ல, *inf.* To enter, insinuate one's self, உள்ளேபோக.

உட்டுளை, *s.* Hollowness—as of a pipe or tube.

உட்டுளைப்பொருள், *s.* Any thing tubular.

உட்டெளிவு, *s.* Cleverness of mind, freedom from doubt, profound knowledge, அகத்தெளிவு 2. The clear part of the liquid—as poured off from the sediment, வடித்தசாறு. 3. Soundness—as in timber, &c., உள்வைரம். 4. Inner measurment.

உட்டேட்டம், *s.* The secret object of pursuit, as differing from profession, or appearances, மனநாட்டம். 2. Property acquired and kept secretly, உட்சம்பத்து

உட்பகை, *s.* Internal enmity, hatred or grudge, rancor at heart with professions of friendship. 2. Internal, innate, or secret foes attached to the soul, causing actions, &c., காமாதிக்குற்றங்கள். (For the six உட்பகை, see பகை) 3 Hatred of a king by his professed friends, civil conspiracy, அரசருட்பகை.

எட்பகவனைசிறுமைத்தேயாயினுமுட்பகையுள்ளதாங்கேடு Though the internal hatred be as the fragment of a grain of rape seed, the consequent evil may be very great.

உட்பக்கம், *s.* Subject of investigation or deduction in things of a mental, mystic, or spiritual character. See பக்கம்.

உட்பட, *inf.* To enter, be within, or under—as in age, உள்ளாக. 2. To engage in, be concerned in, to be, or become one of a party, or community; to be involved in, to be subject to, to yield to, to be obedient to, உடன்பட. 3. *adv.* Together with, inclusive.

மூன்றுவயதுக்குட்பட்டபிள்ளை. A child under three years of age.

அதுபட. That inclusive.

மோசத்துக்குட்பட, *inf.* To fall into danger.

உட்படி, *s.* A make-weight, உட்படிக்கல்.

உட்படுத்த, *inf.* To cause to enter, to introduce, அகப்படுத்த. 2. To persuade, proselyte, bring one into, or over to one's party, மதத்துக்குள்ளாக்க. 3 To include, involve, entrap, ensnare, சிக்கப்பண்ண.

உட்பத்தியம், *s.* Abstinence from venery as a regimen while taking medicine, &c.; sometimes அகபபத்தியம்.

உட்பந்தி, *s.* The chief row or table of guests, அகப்பந்தி.

உட்பலம், *s.* Property at command, கைவிபலம். 2. Friends, assistants, attendants, &c., துணைவபலம். 3. Forces, army, army in reserve, சேனைபலம். 4. Strength, firmness of body, hardness, strength from food, தேகபலம்.

உட்பற்று, *s.* Internal attachment, affections of the heart, &c. See அகப்பற்று.

உட்பிரவேசம், *s.* Entrance.

உட்பிரவேசிக்க, *inf.* To enter, உள்ளேபோக, உட்புக.—*Note.* This and the preceding word are in use, but not, it is thought, on good authority.

உட்புக, *inf.* To enter, engage in.

உட்புகுந்துபேச, *inf* To make professions of friendship, kindness, concern, &c.

உட்புளை, *s.* The hollow of a tube or pipe, உட்டுளை 2 The small folds of a garment, உமடிப்பு. 3. (*fig*) The secret of the matter, internal affair, அந்தரங்கம்.

உட்புறம், *s.* The inside, உட்பக்கம்.

உட்பொருள்—உள்ளர்த்தம், *s.* The real meaning, தாற்பரியம். 2. The hidden, or secret meaning, உட்கருத்து.

சாஸ்திரத்தினுட்பொருள், *s.* The occult sense of a doctrine.

உட்போட, *inf.* To coax, to wheedle, வசமாக்க.

உண்ணா—உண்ணாக்கு, *s.* The uvula, அண்ணம், [*ex* நா, tongue.]

உண்ணாட்டம், *s.* The real or secret object of pursuit, உள்நோக்கம்.

உண்ணீரம், *s.* The moisture within a body or thing, [*ex* உள், *et* ஈரம்]

உண்ணோக்கல், *v. noun.* Contemplation.

உண்மடை, *s.* The lower opening of a water-course. 2. Oblations, or offerings of fruits, betel, rice, pastries presented to ferocious deities, inside the temple, அகமடை. See மடை.

உண்மடைநார், *s.* [*prov.*] The bark of the inner side of the palmyra stem, being the best for use.

உண்மாசு, *s.* Corruption of mind—as உபமலம்.

உண்முடிச்சு, *s.* Treachery by which one inveigles another, (*lit.*) an inner knot, உட்களவு.

உண்ணோக்கு, *s.* Secret object, project, intention, &c., உள்ளநோக்கு.

உள்வட்டம், *s.* Agio, premium in exchange of coins or other money for difference in value. (opp. to வட்டம்.)

உள்வணக்கம், *s.* Mental worship, அகவணக்கம்.

உள்வயிரம், *s.* Interior firmness. 2. Malice, internal hatred. See வயிரம்.

உள்வயிரிப்பு, *s.* Internal hardness of a boil, &c., உள்வயிரம். 2. (*fig*) [*prov.*] Property possessed, money in hand, கையிருப்பு.

உள்வலிப்பு, *v. noun.* Inward pain or convulsion.

உள்வழிகடந்தோன், *s.* God who is transcendent in knowledge and wisdom. (சது)

உள்வளைய, *inf.* To bend inwards, உட்கோண.

உள்வளைந்தவன், *s.* A stooping person.

உள்வளையல், *v. noun.* Bending forward, stooping as a person, உள்வளைந்திருக்கை.

உள்வளைவு, *s.* Inward curvature, concavity, உட்குவிவு.

உள்வாரம், *s.* Secret partiality, leaning, inclination, உள்ளன்பு. 2. The share in the produce of a field which comes to the owner.

உள்விழ, *inf.* To fall in, or with, join a party, &c., உள்ளாக. 2. To assume the appearance of friendship for a sinister object; to pretend kindness, காரியார்த்த மாய்ச்சிநேகிக்க.

உள்விழுத்த, *inf. v. a.* To join a person on professions of friendship in order to deceive and entrap him, &c.

உள்வினை, *s.* Malice, evil in the heart kept secret, long indulged, &c., உட்பகை. 2. Inherited fate, ஊழ்வினை.

உள்வீச்சுச்சன்னி, *s.* See சன்னி.

உள்வெக்கை, *s.* Internal heat of the system, உள்வெப்பு.

உள்வெட்டு, *s.* The marks on a testing piece of gold, for trying the fineness of other pieces, from eight degrees and upwards, உரையாணியிலுள வெட்டு. 2. The higher kinds of gold, உயர்தமாற்று. 3. Inner boards or planks exclusive of the slabs, அகவெட்டு.

உள்வெண்டையம், *s.* A tinkling ring of brass, put as an ornament on the feet of horses mounted by kings and great men—comp. தண்டை, which is the name of another ornament made of silver and commonly placed upon the former. 2. A pad placed between a load and the back of an ox.

உள்ளங்கம், *s.* Symmetry of mind, the internal property or quality. See அகத்துறுப்பு.

உள்ளங்கால், *s.* The sole of the foot.

உள்ளங்கை, *s.* The palm of the hand.

உள்ளடங்கிப்போக, *inf.* To be shut, shut in, to be swallowed up.

உள்ளடக்க, *inf.* To enclose, shut in, shut up in a place. 2. To conceal, to keep secret.

உள்ளடக்கம், *v. noun.* Reservedness, reserve in intercourse.

உள்ளடி, *s.* The sole of the foot, உள்ளங்கால். 2. [*vul.*] That which is secret, இரகசியம். 3. [*prov.*] Nearness, vicinity, neighborhood, சமீபம். 4. (*fig.*) One's own relations, one's own circle, நெருங்கியசுற்றம்.

உள்ளடியிலே—உள்ளடிக்குள், *adv.* At home, within doors, near home—spoken in cases of theft, mischief, &c.

உள்ளறை, *s.* An inner room, closet, cabinet, உள்வீடு. 2. A division in a drawer, box, &c.; a separate cell, பெட்டியினுள்ளறை.

உள்ளன்—உள்ளான், *s.* One of the party or family, a domestic, உள்ளிருக்குமவன். 2. A near acquaintance. 3. The head or middle one of the oxen which thresh the corn.

உள்ளனுங்கள்ளனுமாயிருக்கிறான். He is an enemy in the camp. 2. He is an inmate and yet a rogue.

உள்ளாக, *inf.* To enter in, உட்புக. 2. To become subject to, கீழ்ப்பட. 3. To join a party, engage in, சேர. 4. To be involved, to become privy to an affair, உடன்பட.

அவனுக்குள்ளானேன். I am on his side, I have taken his part.

ஆக்கினைக்குள்ளானவன். One who is doomed to punishment.

துரோகத்திற்குள்ளாகாதே. Be not a partaker in treacherous deeds.

உள்ளாக்க, *inf.* To get a person into one's party, or to interest him in one's concerns, வசப்படுத்த.

உள்ளாட, *inf.* To have intercourse with an enemy in order to effect an object, உளவேபயில.

உள்ளாசெத்துரு, *s.* An enemy in the camp, a snake in the grass, a treacherous companion, உட்பகைஞன்.

உள்ளாந்தரங்கம், *s.* Internal secrets, private matters.

உள்ளாயிருக்க, *inf.* To be engaged or concerned in an affair, to be one of a party, உடன்பாடாயிருக்க.

உள்ளாராய்வு, *s.* Deep research, thought, insight, a disposition to investigate profoundly, உள்ளாராய்ச்சி.

உள்ளாள், *s.* One who belongs to a particular party, or family—a domestic.

உள்ளிட, *inf.* To include, comprise, உள்ளடக்க.

தொல்காப்பியனையுள்ளிட்டபன்னிருவர். The twelve including Tolkappiar.

உள்ளிடை, *s.* Private affairs, intellectual concernments, உட்காரியம்.

உள்ளிடைபார்க்கவந்திருக்கிறான். He has come to pry into our secrets, and to ascertain our private affairs.

உள்ளிடையானவன், *s.* One of our compact, party, &c.

உள்ளிட்டார், *s.* Brothers and sisters of an elder brother in a joint contract, inheritance, &c., தாயத்தார்.

சாத்தனையுமவனுள்ளிட்டாரையுஞ்சேர்ந்தகாணி .. Land acquired in the name of Sattan and his brothers and sisters.

உள்ளிந்திரியம், *s.* The intellectual powers. See இந்திரியம்.

உள்ளிருப்பு, *s.* Hoarded treasure chiefly in money, வைத்திருக்குமாஸ்தி.

உள்ளின்மாசு, *s.* Corruption of the mind. See உபமலம்.

உள்ளீடு, *s.* What is within, உள்ளாயிருக்கிறது. 2. A bond, உள்ளுடன்படிக்கை; [*ex* இடு.]

உள்ளீட்டுக்காரியம், *s.* A secret thing.

உள்ளுக்குக்கொடுக்க, *inf.* To administer medicine which is to be taken inwardly.

உள்ளுக்குச்சாப்பிட, *inf.* To take internally—as medicine.

உள்ளுக்குச்செலுத்த, *inf.* To administer medicine, poison, &c., by force. 2. To insert, inject, to thrust in. 3. (*fig.*) To give a bribe secretly.

உள்ளுக்குள், *adv.* Internally.

உள்ளுக்குள்ளாயிருந்துமோசம்பண்ணினான். He deceived me under pretence of intimacy.

உள்ளுக்குள்ளானகாவல். An inner prison.

உள்ளுக்குள்ளேபகையுண்டாகிறது. To arise—as discord, &c among relatives. 2. To cherish hatred in the heart.

உள்ளுடன், *s.* [*prov.*] Ingredients inclosed in the interior of a cake, tart, &c., உட்பொதிந்திருப்பது. 2. The matter within, the hidden meaning.

உள்ளுடைய, *inf.* To be heartbroken, to be greatly grieved, to be contrite, மனமுறிய. 2. To decline or fail in energy, ஊக்கமழிய.

உள்ளுடைவு, *v. noun.* Interior, or deep-seated grief, sorrow, contrition, மனநெகிழ்வு? மனககலககுறை.

உள்ளும்புறமும். Internally and externally, அகமும்புறமும்.

உள்ளும்புறமுஞ்சரியானவன். One whose heart and conduct are alike, a sincere person.

உள்ளுயிர், *s.* Inner life, God.

உள்ளுயிர்க்குன்று, *s.* A snail, நத்தை.

உள்ளுறுத்த, *inf.* To put in, insert, include, instil—as principles, உள்ளிட.

உள்ளுறை, *s.* Secrets of the mind, inward thought, real opinion, உட்கருத்து. 2 Internal, or hidden meaning, மறைபொருள். 3. A word or theme given by which to commence a poem, பாடும்படிபுலவர்க்குக்கொடுக்குஞ்சமிசை.

உளனுள்ளுறையேதென்றுசொல்லு. Say what you mean.

உள்ளுறையுவமம், *s.* A species of simile brought in by the by, rather indistinctly, and without the usual terms of comparison—opposed to வெளிப்படையுவமம்.

உள்ளூர், *s.* The interior of a town, or country, ஊர்நடு. 2. One's own country, town—spoken of when residing in it, one's home, சொந்தவூர்.

உள்ளூரிலும்பிறவூரிலும். At home and abroad.

உள்ளூர்ச்சரக்கு, *s.* Commodities or productions of one's own country—spoken of while in the country.

உள்ளே. In, within, between.

அதற்குள்ளே. [*vul.*] In the mean time.

உள்ளேபோட, *inf.* To get into one's power, get over to one's interests, உள்ளாக்கவைக்க.

உள்ளோசை, *s.* Internal sounds unheard by others—as beating of the heart, roaring in the ear, or rumbling of the bowels, &c., அகவொலி.

உள். The root of a symbolic verb signifying being, which, in poetic usage is complete in its inflections—as உளேன், or உள்ளேன், I exist, &c. 2. The third person singular of the inferior class (see உண்டு), and the participle with its appellatives are the only parts in common use. —*Note.* The participle and its derivations are joined to nouns to form adjectives and appellatives and to show the possession of the quality indicated—as உள்ளகாரியம், a real thing, fact.

உள. They are—as அவருள.

உள்ள, *rel. part.* Existing, which exists, is real, genuine, essential.

உள்ளகதை, *s.* A real story, an authentic narrative, a fact, a reality.

உள்ளது, *appl. n.* The truth, it is true, உண்மை. 2. That which exists, உண்டானது.

உள்ளதற்குள். Among the few there are.

உள்ளதற்குள்ளேயிவனசமர்த்தன். He is the most competent among them. 2. He is tolerably clever.

உள்ளதுசொல்லு. Speak the truth.

உள்ளதுமியதெல்லாம். The whole of one's property to the last mite.

உள்ளதைமறையாதே. Conceal not the truth.

உள்ளதோஇல்லதோ? Is it true or not?

உள்ளநாளுள்ளமட்டும். All this time, or always—a phrase indicating dissatisfaction.

உள்ளபடி. Truly, really as to right, according to the actual state.

உள்ளபடிமுடியும். It will end right

உள்ளபணிவிடைசெய்வேன். I will do whatever service you have.

என்னுயிருள்ளளமட்டும். As long as I live.

உள்ளபசுமை, *s.* Real truth, ஐயமற்றஉண்மை. 2. Real prosperity, மெய்வாழ்வு.

உள்ளபிள்ளை, [*vul. prov.*] A child of rich parents—the opposite to வறியபிள்ளை.

உள்ளமை, *s.* [*prov. prop.* உண்மை.] Truth, reality, sincerity, probity.

உள்ளவன், *s.* A moneyed man, a rich person, பொருளுடையவன். 2. A proprietor, உரியவன்.

குணமுள்ளமனிதன், *s.* A man of good disposition.

பணமுள்ளவன், *s.* A man of money.

உள்ளளவும், [*prop.* உள்ளவளவும்.] For ever, as long as aught shall be, the whole period of the world's existence, இருக்குமட்டும்.—*Note.* In this and similar sentences formed with this word, terms of universality are implied.

நானுள்ளளவுமுமமையுப்பிரியேன். I will not forsake you as long as I live.

உள்ளார், *s.* Those who are (present, &c.), இருப்போர்.

மண்ணுள்ளார், *s.* Terrestrial inhabitants.

விண்ணுள்ளார், *s.* The celestials.

உள—உள்ளு, உள்ளுகிறேன், உள்ளினேன், உள்ளுவேன், உள்ள, *v. a.* To think, think of, consider, bear in mind, to remember, நினைக்க—as one of the ten அவத்தை. 2. To revolve, intend, எண்ண. (*p.*)

சயநதன்னினைவதையுள்ளிவிடும். The mean person will think of the reproach cast on him. (குறள்.)

உள்ளல், *v. noun.* Thinking.

உள்ளார், *s.* Foes, enemies, பகைஞர். (*p.*)

உள்ளிய, *rel. part.* Esteemed.

உள்ளியதெள்ளியாரினுமூழ்வினைபையநுழைந்துவிடும். Though he be a man held in esteem, his destiny will quietly insinuate itself into his circumstances. (ஔவைகுறள்.)

உள்கு, கிறேன், உள்கினேன், வேன், உள்க, *v. a.* To think, நினைக்க. (சூ. 75.) (*p.*)

உள்ளமுடையான், *s.* A book on Astronomy and Astrology, ஜாசோதிடநூல்.

உள்ளம், *s.* The mind, heart—as the seat of the passions, மனம். 2. Thought, intention, கருத்து. 3. (*p.*) Energy, purpose, will, முயற்சி. 4. Meaning of a word or passage, வாக்கியத்தின்கருத்து.

உள்ளக்களிப்பு, *s.* Heart-felt joy, மனமகிழ்ச்சி

உள்ளக்குறிப்பு, *s.* The secret thought or desire of a person, not expressed in words, அகக்குறிப்பு. 2 Meaning, or intention of a speaker or writer, not evident from his words, உட்கருத்து 3. The secret or special object which one has in view, உண்ணோக்கம்.

உள்ளத்திலேவைக்க, *inf.* To conceal in the mind, to keep secret.

உள்ளத்துறைவோன், *s.* God, கடவுள். (*p.*)

உள்ளத்துறைவாயுணர்கிறிலையே. Oh! thou who possessest my heart, thou hast not noticed my pangs. (கை.)

உள்ளப்புணர்ச்சி, *s.* Imaginary gratification of lust, கருத்துப்புணர்ச்சி—opp. to மெய்யுறுபுணர்ச்சி.

உள்ளமிகுதி, *s.* Energy, determination, resolution, courage, joy, உள்ளக்கிளர்ச்சி.

உள்ளல், *s.* A kind of snipe—as உள்ளான்குருவி, Scolapax. (*Rott.*) (*p.*)

உள்ளாளனம்—உள்ளானம், *s.* A variety in dancing, or part of a dance, கூத்தின்விகற்பம். (*p.*)

உள்ளான், *s.* A small kind of snipe, உள்ளல், Scolapax, *L.*

தடிமூக்குள்ளான், *s.* Snipe whose bill resembles a stick.

துடுப்புள்ளான், *s.* Snipe whose bill resembles a paddle.

குத்தாட்டியுள்ளான், *s.* A species of snipe which, while walking is continually shaking its tail, a water wagtail.

கீரியுள்ளான், *s.* Snipe resembling an ichneumon.

கோரையுள்ளான். Scolapax Madraspatana, *L.*

சட்டித்தலையுள்ளான், *s.* Snipe whose head resembles a pan.

தோழியுள்ளான், *s.* Scolapax gallinago, *L.*

உள்ளி, *s.* Garlic, வெள்ளைப்பூண்டு, Allium sativum. 2. [*sometimes.*] Onion, வெங்காயம்.

உள்ளிப்பல், *s.* A clove of garlic, or onion.

உள்ளிப்பூடு, *s.* A root of garlic, onion, &c.

ஈருள்ளி, *s.* Onion, வெங்காயம், Allium cepa.

வெள்ளுள்ளி, *s.* Garlic, வெள்ளைப்பூண்டு.

உள்ளியர், *s.* [*prop.* ஒள்ளியர்.] The learned, those worthy of being honored, அறிவுடையோர். (*p.*)

உற, க்கிறேன், ந்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To seize—as by the throat, to pinch, press hard, press matter from a boil, &c., பிதுக்க. 2. To press out pulp, juice, &c., press out wholly, பிழிய. 3. To milk thoroughly, drain off, கறக்க. 4. [*prov.*] To strain to the last farthing, முற்றுகவர. 5. To nip, to pinch off, கிள்ளியெடுக்க.

உறக்குந்துணையதோராலம்வித்து. The seed of the banian tree so small as to be nipped with the finger and thumb.

உறந்துகுத்து. Press the pimple.

உறந்துபிழி. Press it all out.

காய்ச்சலவனிருந்தமெல்லாமுறந்துபோட்டது. The fever has reduced his system.

அவன்கைபொருளெல்லாமுறந்துபோட்டான். She has inveigled away all his property.

ஊட்டியையுறந்துபோட்டான். He has pressed (the creditor) by the throat.

கன்றுக்குவிடாமலுறந்துபோட்டான். He has drawn all the milk leaving none for the calf.

உறப்பு, *v. noun.* [*prop.* உரப்பு.] Thickness, closeness—as of trees, &c.

உறக்கு, *s.* Sleep, நித்திரை. (*p.*)

உறக்கிடைநீத்து. Leaving her asleep—(சிலப்பதி)

உறக்கு, கிறேன், உறக்கினேன், வேன், உறக்க, *v. a.* To put a child to sleep—as a mother, &c., துயிற்ற. (*p.*) 2. To destroy, to ruin, நாசப்படுத்த.

என்குடியையுறக்கிப்போட்டான். He has ruined my family.

உறங்கு, கிறேன், உறங்கினேன், வேன், உறங்க, *v. n.* To sleep, slumber, நித்திரைசெய்ய. 2. To become closed—as flowers, leaves, &c., by the absence of the sun, ஒடுங்க. 3. To become reduced, sluggish, drowsy, &c.—as by a journey, disease, want of food, &c., சோர.

தையுமாசியுமவையகத்துறங்கு. In the months of January and February sleep in a house thatched with straw.

உறக்கம், *v. noun.* Sleep, slumber, drowsiness, நித்திரை. 2. Suspension of the faculties whether by sleep, fainting, or otherwise, ஒடுக்கம். 3. Death, மரணம்.

ஐயுமாதுடனுறங்குமலருந்தவனுறக்கம். The fainting of Brahma through weariness and confusion of mind.

உறக்கத்தைத்தள்ள, *inf.* To avoid sleep.

பொய்யுறக்கம், *s.* Slight sleep, gentle slumber.

சோற்றுறக்கம், *s.* Sleep not deep or sound, such as may be experienced after taking food.

உறட்டு, கிறது, உறட்டினது, ம், உறட்ட, *v. a.* To dry, wither, reduce, emaciate, வறட்ட.

உறட்டல், *v. noun.* Making thin, withered, dried, உலர்த்தல்.

உறட்டலன், *s.* A thin, lank person, உலர்ந்துபோனவன்.

உறட்டல்மண், *s.* Dry, ungenial soil.

உறட்டற்களி, *s.* Sterile, clayey soil.

உறட்டற்சரீரம், *s.* A withered constitution.

உறட்டு, *s.* [*prov.*] Rugged, uneven ground—as dried mud which hurts the feet, கரட்டுநிலம்.

உறட்டை, *s.* [*prov.*] A bad smell, stench, offensive smell—as of a dead carcass, bugs, &c., துர்க்கந்தம்.

உறட்டைநாற்றம்—உறட்டைமணம், *s.* Stench, stink, offensive effluvia.

உறட்டையடிக்க—உறட்டைவீச, *inf.* To diffuse itself as an offensive, or disgusting fume, துர்க்கந்தமவீச.

உறண்டு, *s.* [*prov.*] A rough or rugged disposition, முரட்டுகுணம்.

உறண்டுபண்ணல், *v. noun.* Annoying, harassing, displeasing, முரண்டு செய்தல்.

உறண்டு, கிறேன், உறண்டினேன், வேன, உறணட, *v. n.* To become reduced, or emaciated by journeying, want of suitable food, or by disease, &c., அவன சாப்பாடிலலாமல உறண்டிப்போனான். He is greatly reduced by want of food.

உறண்டை, *s.* Opposition, dissension, முரட்டுத்தனம். 2. Annoying, harassing, vexing; mischievous, or offensive, sport—as pinching, pushing, &c., தொந்தரவு செய்கை. 3. A kind of offensive smell—as of bugs, some kind of fish, rancid ghee, &c., துர்க்கந்தம். (*c.*)

உறண்டைக்குநிற்க, *inf.* To disagree, dissent.

உறண்டைத்தனம், *s.* A gross, sour disposition, முரண்டுத்தனம்.

உறண்டைநாற்றம், *s.* Stink, stench, offensive effluvia—as of dry fish, any thing rancid, &c.

உறண்டையடிக்க—உறண்டைவீச, *inf.* To smell offensively—as dried fish, &c., துர்க்கந்தமவீச.

உறண்டையாட—உறண்டையிட, *inf.* To annoy, harass, vex, அலைக்கழிவு செய்ய.

உறவி, *s.* A spring, a fountain, ஊற்று. 2. A well, கிணறு. 3. An emmet, எறும்பு. 4. Relationship, சுற்றம். 5. Life, soul, உயிர். 6. A smith's forge, உலைக்களம். 7. A moth, தாபுழு, Varrata Port. (சது.) (*p.*)

உறவியொன்றுடக்கற்குழித்து. An emmet perforating the golden mountain— (சேதுப.)

உறவு, *s.* Contact, nearness, பொருத்தம். 2. Arrival, accession, சேர்கை. 3. Affinity, relationship, சம்பந்தம். 4. (*fig.*) A relation, சுற்றம். 5. Friendship, love, good terms (with one), நட்பு. 6. Reconciliation, ஒற்றுமை. 7. Union, connexion, intercourse, intimacy, acquaintance, ஐக்கம்.

எனக்கவனுடனேபகையுமில்லையுறவுமில்லை. I am neither on bad nor good terms with him—often used to show a want of cordiality.

உறவர்—உறவோர், (*sing.* உறவன், வோன்.) Relations, சுற்றத்தார். 2. Friends, நண்பர்.

உறவாக, *inf.* To become reconciled, ஒருமைப்பட. 2. To become related, கேண்மையாக.

உறவாக்க—உறவுகட்ட—உறவுசெய்ய—உறவுபண்ண, *inf.* To reconcile parties, to make peace with one, ஒருமைப்படுத்த.

உறவாட, *inf.* To be social, to act friendly, exercise the duties of friendship, நட்புச்செய்ய. 2. To treat one as a relation, to caress, entertain, &c., உறவுகொண்டாட.

உறவின்முறையார்—உறவுமுறையார். Relations, kindred, சுற்றத்தார்.

உறவுகூட, *inf.* To become friends, become intimate, சிநேகங்கூட.

உறவுகொண்டாட, *inf.* To entertain, or welcome relations or friends, to show civilities, உறவாட. 2. To reciprocate affection, civilities, &c.—as relations or friends, உறவுபாராட்ட.

உறவுகொள்ள, *inf.* To make a friend of one, to cultivate friendship, நட்புகொள்ள.

உறவுபாராட்ட, *inf.* To show marks of regard on account of relationship, to talk of old affinities, connections, &c., நட்புப்பாராட்ட.

உறவுமுறிய, *inf.* To fall out—as friends, to become disunited, நட்புக்கெட.

தூரவுறவு, *s.* A distant relation.

கிட்டினவுறவு—நெருங்கினவுறவு, *s.* A near relative.

உறழ், கிறேன், ந்தேன், வேன், உறழ, *v. a.* [*in arithmetic.*] To multiply, பெருக்க. 2. To hate, counteract, பகைக்க. 3. *v. n.* [*in grammar.*] To be interchangeable with—as letters in combination, to be permutable, விகற்பமாக. 4. To be contrasted with, to rival, to vie with, எதிராக. 5. To cope with, to join in battle, to attack, make onset, இகல. 6. To be similar to, to be assimilated, உவமையாக. (*p.*)

லகரமல்வழிக்கண்ணேறகரத்தோடுறழும். In அல்வழி combination, ல் is interchangeable with ற.

துறக்கமோடுறழச்செய்த. Made so as to resemble the celestial world—

மகரவிறுதியஃறிணைப்பெயரினகரமோடுறழும். ம் final in some nouns of the inferior class is exchangeable for ன.

காருறழ்கந்தரக்கடவுள். The god (Siva) whose neck resembles the clouds.

எட்டைப்பத்தாலுறழவெண்பதாம். Eight multiplied by ten make eighty.

உறழ்ச்சி, *v. noun.* Similitude, resemblance, &c. See உறழ்வு.

உறழ்வு, *v. noun.* Likeness, resemblance, comparison, ஒப்பு. 2. Equilibrium, equality, சமம். 3. [*in grammar.*] The state of being interchangeable, விகற்பம். 4. Contrast, rivalry, competition, vying, எதிர். 5. Joining in battle, combating, போர். 6. Hatred, enmity, animosity, variance, பகை. 7. Multiplication of numbers, எண்பெருக்குகை. 8. Perception, உணர்வு.

உறி, *s.* A bow or hoop, in which to place a pot suspended by a string from the roof of the house, from the hand, or at the end of a pole carried on the shoulder, தூக்கு.

உருசைகண்டபூனையுறியையுறியைத்தாவுகிறது. The cat which has tasted nice things will continually jump on the shelf; i. e. stolen goods are sweet.

உறிக்கலயம்—உறிச்சட்டி, *s.* Different kinds of kitchen utensils suspended in the hoop.

உறிபோட, *inf.* To construct such a net work of rope or ratan.

உறியடி—உறியடித்திருநாள், *s.* The pot breaking—a ceremony performed at the close of a festival among the worshippers of Vishnu in honor of Krishna who is reputed to have stolen butter, ghee, &c., from suspended pots, ஓர்திருவிழா.

உறியடிக்க, *inf.* To perform the ceremony of breaking pots.

உறியடுக்குச்சட்டி, *s.* A number of kitchen utensils hung up.

உறியிற்சமணர், *s.* Ascetics of the Jaina sect who sit in swings that they may not destroy insect life, சமணமுனிவரிலோராபாலரா.

உறி, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, *v. a.* To snuff up by the nose, &c.—as உறிஞ்ச. 2. To sip up, suck up, to take in by draughts.

உறிஞ்சு, கிறேன், உறிஞ்சினேன், வேன், உறிஞ்ச, *v. a.* To sip, suck up, draw into the mouth (as hot liquids or as from spoons, &c.), வாய்க்குள்ளிழுக்க. 2. To snuff up, sniff, inhale forcibly through the nose, ஆக்கிராணிக்க. 3. (*fig.*) To imbibe, absorb as a spunge, as the earth does rain, &c., உள்ளேயிழுக்க.

நன்குறிஞ்சிப்பேய்த்தனஞ்சுவைத்தார். Sucking well he has fed on the breast of a female vampire. (வேங்கட)

இந்த மருந்து புண்ணிற்கள்ளதையுறிஞ்சியெடுத்துப்போடும். This medicament will absorb the noxious humors.

மூக்கினாலுறிஞ்ச, *inf.* To snuff up any thing.

மூக்குறிஞ்ச, *inf.* To snuff for the purpose of retaining the mucus.

உறு, *adj.* Very much, abundant, copious, great, intense, மிகுதியான.

உறுசூது, *s.* Great guile.

உறுபசி, *s.* Extreme hunger.

உறு, கிறேன், உற்றேன், வேன், உற, *v. n.* To be, to exist, உண்டாக. 2. To feel, experience, suffer, enjoy, experience sensations—as heat, cold, பரிசிக்க. 3. To be in contact, to join closely, unite with, combine, கூட. 4. To happen, occur, befall—as a good, or evil, சம்பவிக்க. 5. To accrue—as riches, சேர. 6. To profit, turn to account, பயனுற. 7. To obtain, கிடைக்க. 8. To arrive at, reach, வர. 9. To belong to peculiarly, to be appropriate, பொருந்த. 10. To be situated at, or be in a place, இருக்க. 11. To dwell, reside, தங்க. (*p.*)—*Note.* This word is often joined to verbals or verbal roots to form new verbs, and the infinitive and other parts are used adverbially to express intensity, entireness, &c.—as சூழ்ந்தது, it surrounded; ஊடுறச்சென்றது, it pierced, or penetrated.

உறச்சிவந்தது. It is become very red.

உறவளைக்கும்வில். A bow bent to the utmost.

சுகமுறுநித்திரை. Refreshing sleep.

இலேசமுற்றேன். I became sorrowful.

விருப்பமுற்றேன். I have conceived a desire.

இன்பமுற்றேன். I was rejoiced.

பயமுற்றேன். I grew frightened.

நோயுறும்போது. When sickness befalls—
பாவியுறுமபழி. The evil endured by the wicked for their sins. (இராமா.)

சொலலலுறறேனா—சொலலுறறேன. I said, I have treated on—a formal or dignified mode of expression among authors.

மீரிதழுறபபமமபபிறக்கும. The letters ப and ம are produced by the contact of the upper and lower lips (நன்.)

முநதினோரினைனுறககெவோடினன He ran so swiftly that all who started before him were left behind.

உறவற்ற, *inf.* To dry up entirely.

உறுந்தருணம்—உறுந்தறுவாய், *s.* Emergency, exigency, particular juncture.

உறுவதுகூறல், *v. noun.* Giving an indirect answer to a question, எனவகை விடையிலொனறு.

உற்ற, *rel. part.* Uncommonly devoted, trusty.

உற்றசெய்தி, *s.* True report, true news

உற்றது, *appel. n.* The thing as it is, the whole of it.

உற்றதுசொல்ல, *inf.* To speak the truth.

உறறதுசொலலஅறறதுபொருநதும். By telling the truth, misunderstandings are adjusted; truth is the surest resource through life.

உற்றபண்புரைப்போர், *s.* Messengers, தூதர். (*p.*)

உற்றமனிதன், *s.* A fit or proper person to transact an affair, one who can be trusted.

உற்றவன், *s.* A friend, a relation, உறவோன.

உற்றவிசேஷம், *s.* A proper or suitable expression.

உற்றளவு, *s.* An accurate, genuine, fair measure, சரியளவு. 2 Genuine state of things, real news, உள்ளதன்மை.

உற்றறிய, *inf.* To feel by the touch, be sensible to touch—as plants, &c., பரிசித்தறிய. 2. To experience, to know by experience, பயினறறிய.

உற்றாண்மை, *s.* [*prov. prop.* உற்ற வுரிமை.] Interest as among near relatives and friends 2. Close or intimate friendship, attachment.

உற்றாண்மைபேச, *inf.* To speak for—as a near relative, or friend interested in one's welfare.

உற்றாராய, *inf.* To investigate deeply, attentively, minutely, &c.

உற்றார்—உற்றோர், *s.* Relations, உறவோர். 2. Friends, சிநேகர்.

உற்றிடம், *s.* An emergency, exigency, ஆபத்து. (*p.*) 2. (*Rott.*) A refuge, அடைக்கலம.

உற்றிடத்துதவ, *inf.* To help on an emergency.

உற்றுக்கேட்க, *inf.* To listen attentively.

உற்றுப்பார்க்க, *inf.* To look steadfastly 2. To examine minutely.

உற்றுழி, *s.* Emergency, exigency, time of expected evil, imminent danger, &c., வருததமானகாலம

புலம்புற, *inf.* To utter lamentation

பயமுற, *inf.* To be afraid.

கையுறாப்பொருள், *s.* A thing which does not come near to hand; i e. which is obtained with great difficulty.

உரனுற, *inf.* To obtain strength or force

உறல், *v. noun.* Being near, coming, approaching.

உறுபு, *v. noun.* Costiveness, thickness, narrowness, செறிவு. 2. Abundance, plenty, மிகுதி.

உறுவிக்க, *inf.* To cause to be, &c.

உறுகண், *s.* Suffering, affliction, distress, sorrow. துனபம. 2. Disease, நோய் 3. Poverty, தரித்திரம. 4. Fear, அச்சம (*p.*)

உறுகண்ணோர், *s.* The poor, the destitute, the diseased, the afflicted, வறுமையுடையோர.

உறுக்கு, கிறேன், உறுக்கினேன், வே ன, உறுக்க, *v. a.* To reprimand, chide, scold, reprove, rebuke, கடிநதுகொளள. 2. To menace, denounce, threaten, either by words or gesture, பயமுறுதத. 3. To speak with harshness, severity, anger, &c, குரூரமாயபேச. 4. (*p.*) To leap over, pass over, கடக்க. 5. To jump, குதிக்க.

உறுக்கிக்கேட்க, *inf.* To interrogate in a threatening tone or manner.

உறுக்கிச்சொல்ல, *inf.* To speak or declare with authority, to speak in a threatening tone.

விரலாலுறுக்க, *inf.* To rebuke by raising or shaking the forefinger.

உறுக்கல், *v. noun.* A jump, குதிப்பு. 2. *s.* Anger, கோபம. 3. Sign of anger, சினக்குறிப்பு.

உறுக்கு—உறுக்காட்டம்—உறுக்கா ட்டியம, *v. noun.* Rebuking, threatening, severe reprimand, vehement command, உறுக்குதல.

அவனுடையஉறுக்காட்டியத்தைபபார. See how ostentatiously he rebukes.

உறுக்காட்டியம்பண்ண, *inf.* To exercise authority, &c.

உறுண்டிகம், *s.* A kind of arsenic, அவுபலபாஷாணம். (*M. Dic.*)

உறுதி, *s.* Firmness, strength, solidity, stability, திடம். 2. Power, energy, force, வலிமை. 3. Goodness, benefit, நனமை. 4. Moral instruction, good advice, &c., tending to salvation, ஞானமார்க்கவுபதேசம. 5. Certainty, assurance, confidence, decision, நிச்சயம. 6. Corroboration, confirmation, திடப்படுத்துகை. 7. Firm hold, firm attachment, steadfastness, தாராமை. 8. A bond, title deed, voucher, ஆடசிபபத்திரம். 9. Literature, science, erudition, கல்வி. 10. Validity in law, வழக்கிலதிடம. 11. Heartiness, energy, earnestness, பிடிவாதம், [*ex* உறு, urgent.]

உறுதிகொள்ள, *inf.* To be confirmed.

உறுதிசெய்ய—உறுதிபண்ண, *inf.* To confirm, corroborate, benefit, &c, பலஞசெயய. 2. To execute a title deed, bond, &c—as a contracting party, உடனபடிக்கைசெயுத. 3 To believe firmly, persuade one's self, நிச்சயிக்க

உறுதிசொல்ல, *inf.* To assure, speak firmly, pledge one's word, &c, திரமாகசசொலல 2 To inspire hope, to console, நமபிக்கைசொலல. 3. To give good moral advice, admonish, நறபோதனை செய்ய.

உறுதிச்சீட்டு—உறுதிப்பத்திரம், *s.* A bond, a written contract, a title deed

உறுதிச்சுற்றம், *s.* The principal attendants on a king; they are five, viz: நடபாளா அநதணா, மடைததொழிலர், மருததுவககலைஞர, நிமித்திகப்புலவர்.

உறுதிச்சொல், *s.* A word of assurance, நிச்சயமொழி. 2. A word of advice, நலலுபதேசம. 3. An admonition, a warning, கணடிப்பு

உறுதிபண்ண, *inf.* To confirm, to corroborate.

உறுதிபூசுதல், *s.* The sacrament of confirmation among the Romanists.

உறுதிபெறுதல், *v. noun.* Obtaining firmness of mind

உறுதிப்பட, *inf.* To be confirmed, assured, to be firmly established in a course of conduct, திடப்பட.

உறுதிப்படுத்த, *inf.* To confirm in a religious sense, to corroborate, establish, பலப்படுதத. 2. To make a verbal or written promise, உடனபடிக்கைசெயய.

உறுதிப்பாடு, *s.* Firmness, fortitude, decision, திடம. 2. A promise, pledge, assurance.

உறுதிப்பொருள், *s.* The Supreme Being, கடவுள். 2. The four chief ends of intelligent creatures. (See பொருள்.) 3. Wisdom, or good conduct, such as may profit the soul, ஞானம். 4 The real meaning, or essence of a passage, நிச்சயார்த்தம.

உறுதிமுடிக்க, *inf.* [*prov.*] To execute a title deed, or bond.

உறுதியர், *s.* Messengers of state, confidential agents, தூதர்.

உறுதியற்றதாக்க, *inf.* To disannul.

உறுதியாய்க்கேட்க, *inf.* To solicit urgently. 2. To inquire accurately.

உறுதியாய்த்தாக்க, *inf.* To beat severely.

உறுதியாய்ப்பிடிக்க, *inf.* To insist upon, to show no indulgence.

உறுதியானவார்த்தை, *s.* Forcible language. 2. A sure promise, a statement. 3. Moral or religious advice, admonition. 4. Positive declarations or language

உயிருக்குறுதி, *s.* Instruction or other means tending to the salvation of the soul.

பேருறுதி, *s.* Unshaken confidence.

உறுத்து, கிறேன், உறுத்தினேன், வேன், உறுத்த, *v. a.* To cause to be, to originate, உண்டாக்க. 2. To form, constitute, ஏற்படுத்த. 3. To insert, introduce, சேர்க்க. 4. To render, produce, வருவிக்க 5. To erect, construct, கட்ட. 6 To bring in contact, clap together, make an impression on the mind, தாக்க. 7. To cause smarting irritation, &c.—as dust in the eye, a rough or uneven surface to one sitting, or lying down from the protrusion of his bones, வருத்த. 8. To produce mental pain—as by a sarcastic remark, &c., மனதிலுறுத்த.—*Note* The meanings of this word are commonly determined by the noun prefixed to it, and it may generally be construed by the form *to cause to be*, &c. See எலும்புறுத்த, below.

புரவிபணையுறுத்திவொர். They equipped the horse. (நைட.)

மருங்கினிற்கச்சியாப்புறுத்தான். He bound the girdle about his waist (சேது.)

காலிலேகல்லுறுத்துகின்றது. The pebbles hurt my feet.

உறுத்திப்பேச, *inf.* To speak so as to make an impression on the mind. 2. To speak with energy, earnestness, &c.

எலும்புறுத்த, *inf.* To cause a smarting irritation—as the bones by being protruded.

துன்புறுத்த, *inf.* To cause suffering. For many words compounded with this verb, such as கண்ணுறுத்த, பயமுறுத்த, மனமுறுத்த, வற்புறுத்த, &c., see in their respective places.

உறுத்தை, *s.* A squirrel, அணில். (*p.*)

உறுபு, *s.* One of the musical modes, பாலையாழ்த்திறம். (*p.*)

உறுப்பு, *s.* A limb, or member of the body, parts, features, அவயவம். 2. Body, உடல். 3. Part (of a whole) component part, member, subdivision, department, section, பங்கு. 4. Just proportion, symmetry, அங்கலட்சணம். 5. Abundance, மிகுதி. 6. Bough, மரக்கொம்பு. 7. Closeness, narrowness, நெருக்கம். 8. A copy of single letters set for a child to imitate, மேல்வரிச்சட்டம். 9. Title deed, registry, &c. of land, காணியாட்சிப்பத்திரம்.

அந்தக்காணிக்கோருறுப்புமில்லை. There is no security, title, &c. for that land.

உறுப்படக்கி, *s.* A tortoise, a turtle—from the contraction of its limbs, ஆமை; [*ex* உறுப்பு, *et* அடக்கி, from அடங்கு contraction.]

உறுப்பணங்கெட்டவன். [*prop.* உறுப்பினங்கெட்டவன்.] An ill-shaped, maimed, ugly person. 2. (*Rott.*) உறுப்பினங்கெட்டவன், A foolish, a witless fellow.

உறுப்பற்றவன்—உறுப்புக்குறைந்தவன். An ill-formed, or deformed person, அவயவவீனன். 2. An ill-bred person. ஒழுக்கமில்லான்.

உறுப்பில்பிண்டம், *s.* The embryo. See எச்சம்.

உறுப்புக்குறைவிசேடம், *s.* [*in rhetoric.*] A species of the figure called விசேடம்

உறுப்புத்தோல், *s.* A species of deer-skin which, according to the shasters, the Brahman should fasten to his sacred cord, நூலிற்கட்டியமான்றோல்.

உறுப்புநலனழிதல், *v. noun.* Decaying or withering—as the beauty of a female, on account of the absence of her lover, அழகுதழுகுகெடுதல்.

உறுப்புமயக்கம், *s.* A prodigy, a monster, one whose limbs are redundant, defective, &c. See எச்சம்.

உறுப்புள்ளவன், *s.* A vigorous, well-formed man, அங்கலட்சணமுடையவன். 2. A man of enterprising character, qualified for business, திறமையுடையான். 3. A man of good conduct, அறத்துறுப்புடையான். 4. A man of good manners, ஒழுக்கமுள்ளவன்.

காணிக்குறுப்புப்பண்ண, *inf.* To get a title deed passed for land.

அகத்துறுப்பு, *s.* The constituent parts of virtue; they are eight in number 1. ஐயப்படாமை, Freedom from doubt and uncertainty. 2. விருப்பின்மை, Liberation from the desires of the senses. 3. வெறுப்பின்மை, Freedom from antipathy, prejudice, &c. 4. Exemption from illusion, confusion of mind, error, ignorance, &c. 5. பழிமையீக்கல, Freedom from evils. 6. அழிந்தோரைநிறுத்தல, Restoring the ruined or apostate. 7. அறமவிளக்கல், Expounding or elucidating the nature of virtue. 8. பேரன்புடைமை, Great kindness, or benevolence to all sentient creatures.

நூலுறுப்பு, *s.* One of the members or component parts of a treatise.

மதிலுறுப்பு, *s.* The component parts of a fortification.

திருவுறுப்பு, *s.* A jewel worn by bridegrooms upon their foreheads—a sign of the goddess இலக்குமி.

செய்யுளுறுப்பு, *s.* The constituent parts or elements of poetry, as given in காரிகை, they are six, viz.: 1. எழுத்து, Letters forming thirteen classes. 2. அசை, Metrical syllables of two kinds. 3. சீர், Metrical feet of thirty kinds. (See. சீர்.) 4. தளை, Combination of feet one with another, of seven kinds. 5. அடி, Metrical lines determined by the number of feet of which they are composed, five kinds are given. 6. தொடை, Rhyme, forty-three species are enumerated.

சீட்டினுறுப்பு, *s.* The style or different parts of a writ, or deed, &c.

உறுமாலா—உறுமாலை—உறுமால், *s.* (*For.*) A kind of large-cornered head-dress of Hindus, தலைச்சாத்து. 2. Handkerchief, அஸ்தபாவாடை.

உறுமாலைகட்ட, *inf.* To tie such a cloth round the head.

சந்திரகாவியுறுமாலை, *s.* A handkerchief dyed red.

பொன்னுறுமாலை, *s.* A handkerchief interwoven with gold.

உறுமு, கிறேன், உறுமினேன், வேன், உறும, *v. n.* To growl, grumble, &c., முறுமுறுக்க. 2. To growl—as a bear, tiger, dog or monkey in rut; to gnarl—as a cat, முறுக. 3. To grunt—as a pig, பன்றியுறும. 4. To thunder with a growling noise, மேகமுழங்க. 5. To sound as the உறுமி drum. 6. To show anger, சினக்க. 7. To rise, be stirred up, எழும்ப.

முகிலுறுமுகிறது. The clouds emit a growling noise.

உறுமிப்பார்க்க, *inf.* To look grimly with a growling noise.

உறுமி, *s.* A kind of drum that causes a murmuring sound, a tabor, தணணுமை.

உறுவல், *s.* Suffering, affliction, distress, துன்பம். (*p.*)

உறுவன், *s.* An ascetic, a Muni, முனிவன். 2. Argha, அருகன். (*p.*)

உறுவை, *s.* A Tamil authoress. See ஔவை. (*p.*)

உறை, *s.* A sheath, scabbard, case, quiver, படைக்கூடு. 2. A cover, a pillow-case, &c., கௌசனை. 3. A receptacle for grain, a kind of sack, பண்டமபெய்யுறை. 4. A reserve of curds for curdling milk, பாலிடுபிரை. (*c*) 5. Place of residence, appropriate, customary place for a person or thing, இருப்பிடம். 6. Rain drops, துளி. 7. Rain, மழை. 8. Washerman's lye, ஆடையழுக்கறுநீர். 9. Pungency, corrosiveness, causticness, காரம். 10. Food of brutes, food, விலங்குணவு. 11. Medicine, medicament, மருந்து. 12. Life-time, வாழநாள். 13. Length, நீளம். 14. Height, உயரம். 15. An earthen ring used for the construction of a well, கிணற்றுறை. 16. Marks or symbols in numbering—as one for ten, &c., in measuring, weighing, இலக்கக்குறி. 17. A snake's poison bag, பாமபினவிஷபபை. 18. Bell-metal, வெண்கலம். (*p*)

உறையிலேயிருக்கிறான். He is at home, out of employ—a kind of burlesque.

பொழுதுறையிலேவிழுந்தது. The sun is set, *lit.* gone to its place.

உறைகாரர், *s.* Sheath-makers. See காரோடர்.

உறைகாலம், *s.* Life-time, வாழ்நாள். 2. The rainy season, மழைகாலம்.

உறைகுத்த, *inf.* To curdle milk, to cause it to coagulate.

உறைக்கிணறு, *s.* A well formed of earthen rings one placed upon another

உறைத்துளி, *s.* Rain drops.

உறைமோர், *s.* Sour milk used to curdle other milk, பிரைமோர்.

தலையணையுறை, *s.* A pillow-case.

நாலுறை, *s.* Forty measures.

நெல்லுறை, *s.* A mark used in measuring paddy. 2. A receptacle for paddy.

உறை, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, *v. n.* To abide, lodge, inhabit, sojourn, வாசஞ்செய்ய. 2. To be, or to dwell in a natural, appropriate place, or element—as men in houses, villages, &c.—fishes in water—birds in the sky, &c., இருக்க. 3. To haunt, frequent, infest, retire to—as birds to the grove—bees to their hive—snakes to their holes, &c., சஞ்சரிக்க. 4. To thicken, congeal, curdle, coagulate, freeze, இறுக. (*c.*) 5. (*p.*) To be close, thick or clustered—as trees in a forest, செறிய.

உறைந்தபனி—உறைபனி, *s.* Hoar frost, ice.

உறைந்தமழை—உறைமழை, *s.* Snow.

உறைபதி, *s.* One's place of residence, வசிக்குமூர்.

உறையிடம்—உறைவிடம், *s.* A place of residence; an inner apartment.

உறையுள், *s.* Abode, appropriate abiding place for human beings, or other creatures, தங்குமிடம். 2. A house, வீடு. 3. A village, town, ஊர். 4. A country, a district, நாடு. 5 A bed, a sleeping place, a dormitory, மக்கட்படுக்கை. 6. A village or town in an agricultural district, மருதநிலத்தூர். 7. Lifetime, ஆயுள். (*p.*)

உறையூர், *s.* Villages, towns, &c., in cultivated districts, மருதநிலத்தூர். (*p.*)

பேயுறைந்தகாடு, *s.* A jungle haunted by demons.

மெய்யுறைகின்றநா, *s.* A truthful tongue.

வௌவாலுறைந்தவீடு, *s.* A house frequented by bats.

உறைவு, *v. noun.* Abiding, dwelling, தங்குகை. 2. Coagulation, இறுகுகை. 3. *s.* Natural situation for persons, animals, or things, இருக்குமிடம்.

உறை, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* To be pungent, biting, sharp, காரக. 2. To burn—as the body from exposure to the sun—the mouth, or a sore from any thing pungent—the back after flogging, &c., எரிய. 3. To affect acutely, cut to the quick—as a blow, rebuke, a sarcasm, &c ; to impress, தாக்க 4. To become firm, fast, steadfast, decided—as the mind, அழுந்த.

உறைக்கமழைபெய்தது. It rained effectively.

எனமேலேகுடுமுறைக்கிறது. The heat burns or scorches me.

நாணுறைப்ப. So as to be touched with shame. (நீதிநெறி.)

உப்புறைக்கிறது. It is very salt.

சொன்னதொன்றுங்காதிலேயுறைக்கவில்லேயா..... Has nothing that I said affected you? *lit.* your ears.

என்மனதிலேயுறைக்கிறது. It touches me to the quick.

நான்சொன்னதுஅவனமனதிலேயுறைத்தது. What I said made an impression on his mind.

புளியுறைக்கிறது It is very sour.

கறியுறைக்கிறது. The curry is hot.

வெயிலுறைக்கிறது. The sun scorches intensely.

சாறுறைக்கிறது. The broth is pungent.

உறைக்கஅடிக்க, *inf.* To strike so as to produce feeling.

உறைக்கச்சொல்ல, *inf.* To speak effectively.

உறைக்கப்பார்க்க, *inf.* To look intently.

உறைத்துக்கொள்ள, *inf.* To become strengthened in mind.

வாயுறைக்க, *inf.* To burn as the mouth through eating hot spices.

உறைப்பு, *v. noun.* Sharpness, pungency, acrimony, காரம். 2. Severity, tartness, harshness in language, &c., கொடுமை. 3. Smarting, &c. of the mouth from eating pungent spices, எரிவு 4. Painful sensations of body or mind, தாக்குகை. 5. Intensity, acuteness, severity, உக்கிரம். 6. Impressiveness, positiveness, பதிவு.

உறைப்பானபேச்சு, *s.* Pointed language, cutting reproof, a biting sarcasm, a caustic remark. 2. Impressive speech.

உறைப்பானமழை, *s.* An efficacious or fertilizing rain.

உறைப்புக்காட்ட, *inf.* To be pungent. 2. To add pungent ingredients to curries, &c. 3. To be impressive, poignant, &c.—as a discourse.

உறையல், *s.* [*as* பிணக்கு.] Rancor. (*Rott.*)

உறையூர், *s.* The town of king Sola. See சோழி. (*p.*)

*உற்கடம், *s.* An elephant in rut, மதம்பிடித்தயானை. 2 Intoxication, pride, செருக்கு. 3. Sarsaparilla, நன்னாரி, Hemidesmus Indicus. Wils. p. 139. Utkada. (*p.*)

*உற்கடிதம், *s.* One of the five modes of beating time, பஞ்சதாளத்திலொன்று. (*p.*)

*உற்கம், *s.* A fire-brand, கடைக்கொள்ளி. 2. A body of fire, தீத்திரள். 3. The last fire, ஊழித்தீ. (*p.*)

*உற்காரம், *s.* Vomiting, disgorging, discharging, வாந்திசெய்கை. Wils p. 148 Udgara. 2. Vociferation, அதிர்ச்சி. 3. Winnowing corn, தூற்றுதலியம். (*p*)

உற்காரசூலை, *s.* A species of arthritic disease.

உற்கரிக்க, *inf.* To vociferate with vehemence and rage, கோபத்தோடுபேச. (சிலப்பதி) (*p.*)

*உற்கிருஷ்டம், *s.* Excellence, greatness, மேன்மை. 2. Excessiveness, மிகுதி. Wils. p 140. Utkrushta.

*உற்குரோசம், *s.* A kind of water-bird—the osprey, நீர்வாழ்பறவை. 2 Clamor, proclamation, சத்தம். Wils. p. 140. Utkrosha.

*உற்கை, *s.* A fire-brand, கடைக்கொள்ளி. 2 A meteor, விண்வீழ்கொள்ளி Wils p. 163 Ulka. 3. A star, விண்மீன். (*p.*)

*உற்சர்க்கம், *s.* Abandonment, rejection, கைவிடுகை. Wils. p. 144 Utsarga.

உற்சர்க்கத்தலம், *s.* The fundament, மூலாதாரம்.

*உற்சர்ப்பிணி, *s.* A Jaina division of time, a long period described as ten crores of crores of oceans of years; this period alternates with one of similar duration. Wils p. 144 Uthsarpin'ee. 2 A period of time symbolized by the waxing of the moon and distinguished by longevity and abundance, opposed to அவசர்ப்பிணி, symbolized by the waning of the moon and distinguished by shortness of life and want, உலகம், வாணுள, போகம்முதலிய வைகளால் வளர்பிறைபோற பெருகுங்காலம்.

*உற்சவம், *s.* A religious festival, a public festivity, திருவிழா 2. (*p.*) Wedding, விவாகம். (நிகண்டு.) 3. (*St.*) Great desire, ஆசைப்பெருக்கம். Wils. p. 144. Utsava.

உற்சவவிக்கிரகம், *s.* The idol used in processions—as distinguished from the மூலவிக்கிரகம், or the stationary idol, எழுந்தருளுமவிக்கிரகம்.

*உற்சாகம், *s.* [*impr.* உற்சாயம்.] Effort, perseverance, strenuous and continued exertion, முயற்சி. 2. Promptitude, resolution, determination, the first impulse of the mind toward actions, ஊக்கம். 3. Spontaneousness, alacrity, willingness, மனப்பூரிப்பு. 4. Happiness, சந்தோஷம். Wils. p. 145. Utsaha.

உற்சாகங்கொண்டுமேசைத்தாடுகிறான். He is transported with joy.

உற்சாகங்கொடுக்க, *inf.* To encourage. to excite, to embolden.

உற்சாகசத்தி, *s.* Energy, application. (*p.*)

உற்சாகஞ்செய்ய, *inf.* To make great efforts.

உற்சாகப்பட, *inf.* To be energetic, have an impulse of mind for the performance of actions, to resolve, முயற்சிப்பட.

உற்சாகப்படுத்த, *inf.* To excite one to action.

உற்சாகப்பலி, *s.* [*in Christ. usage.*] Free-will offering.

உற்சாகப்பிழை, *s.* Averseness, unwillingness, backwardness.

உற்சாகமாய்க்கொடுக்க, *inf.* To give freely.

உற்சாகமாய்ச்செய்ய, *inf.* To do willingly, freely.

மனோற்சாகமாய், *adv.* Voluntarily, freely, spontaneously.

*உற்பத்தி—உற்பவம், *s.* Birth, origin, derivation, development, evolution, பிறப்பு. 2. Conception, கருவுண்டாகுகை. Wils. p. 143. Utpatti.

உற்பத்திக்கிரமம், *s.* Genealogy, வமிசவரிசை. 2. The different gradations of animated beings from men of five senses to the vegetable of one, பிறப்புவகை.

உற்பத்திஸ்திதிநாசம்—உற்பத்திஸ்திதிலயம், *s.* The origin or evolution, continuance and destruction, or involution (of things). (உ.ப. 252.)

ஜீவோற்பத்தி, *s.* Animation, the act of enlivening. 2. Nativity.

உற்பலசானன், *s.* Assafœtida, பெருங்காயம்.

*உற்பலம், *s.* A blue water-lily, செய்தல், Nymphæa cærulea. 2. The red water-lily, செங்குவளை, Nymphæa rubra. 3. A water-lily in general, குவளை. Wils. p. 143. Ulpala.

அரத்தோற்பலம். *s.* The red lily.

நீலோற்பலம், *s.* The blue lily.

*உற்பவம், *s.* Birth, production, &c., பிறப்பு. See உற்பத்தி.

உற்பவமாக, *inf.* To be born, to have origin, come into existence, பிறக்க.

உற்பவமாலை, *s.* A poem describing the ten incarnations of Vishnu, ஓர் பிரபந்தம்.

உற்பவி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* To be born, to originate, to have origin, come into existence, to be evolved—as natural productions from primitive matter, பிறக்க. 2. To be conceived, கருப்பட.

உற்பவிப்பு, *v. noun.* Birth, production, origin, பிறப்பு. 2. Conception, கருப்படுகை.

*உற்பனம்—உற்பன்னம், s. Birth, production, origin, பிறப்பு. Wils p. 143. Ulpanna. 2. Excellence, exquisiteness, உத்தமம் 3. Reality, genuineness, உண்மை 4 Visible manifestation—as of a deity, of the power of incantation; occular proof of medicinal virtue, &c., தோற்றம் 5. [vul. for விற்பன்னம்] Learning, கலவி (Rott)

உனவியாதிக்குஇதுஉற்பனம். This is the proper medicine for your disease.

உற்பனமாகக்கிரகிக்கிறது To comprehend well, to understand easily.

அவனிடத்திலுற்பன்னமானகாரியங்களுண்டு. He possesses extraordinary skill, he is a virtuoso, skilled in the arts.

உற்பன்னமானமருந்து, s. Medicine of extraordinary qualities.

*உற்பாதம், s. A portent, an evil omen—as a prodigy, or preternatural phenomenon, துர்க்குறி. 2. Any public calamity—as an earth-quake, hurricane, கொடுமை Wils. p. 144. Utpada. 3 [vul] Sometimes used for deep research, great discrimination, நுண்ணறிவு. (p)

ஒருவனிருவருதரத்துமுடனுற்பவித்தஉற்பாதம்வெருவி. Dreading the portentous birth of the same infant from two different mothers, partly from one and partly from the other.

உற்பாதபிண்டம், s. Great wit.

உற்பாதமாய்நினைக்க, inf. To meditate on a thing deeply.

*உற்பிரேட்சை, s. One of the figures of speech in which a writer according to his fancy attributes to objects qualities not belonging to them, தற்குறிப்பேற்றவணி. Wils. p. 144. Utpreksha.

*உற்பீசம், s. That which is produced from the earth—as vegetables—one of the four kinds of productions. See தோற்றம்.

உன்—உன்னு, உன்னுகிறேன், உன்னினேன், உன்னுவேன், உன்ன, v. a. To think, consider, exercise volition, to be anxious, நினைக்க. 2. To exert force—as in rising, leaping, &c., கிளைதெழும்ப. 3. To pull, இழுக்க. 4. [prov.] To propel a swing by the joint effort of two persons stationed on opposite sides, உந்த.

குதிரையுன்னிப்பாய்ந்தது. The horse sprang and leaped.

பேசவுன்னுகிறான். He is just on the point of speaking (his mouth open, the words on his tongue, &c.).

உன்னிப்படிக்க, inf. To sing in a high key.

உன்னிப்பார்க்க, inf. To look attentively, to observe 2. To consider.

உன்னிமுக்க, inf. To strain as in going to stool, in childbirth, &c.

உன்னிவலிக்க, inf. To press on the oar, to row hard.

ஊஞ்சலையுன்ன, inf. To propel a swing.

உன், v. noun. [prov] Spring, effort, tug, impulse, &c, இழுப்பு.

எருது இரண்டுன்னிலேகயிறறையிழுத்துப்போடும். The ox will break the rope at two tugs.

உன்னிப்பு, v. noun. Taking particular notice, observing, கவனிப்பு 2. Acuteness of mind, discernment, ஊகிப்பு. 3. A sign by which a place or person is known, குறிப்பு. 4. Height, உயரவு. 5. Exertion, முயற்சி.

இருட்டிலுமுன்னிப்பாகவெடுத்துப்போட்டான்... Though it was dark he took it, knowing the place by marks.

மனவுன்னிப்புக்குவெடிவைத்தான. He shot by guess (having before noticed the situation of the object).

உன்னிப்பானபேச்சு, s. Dignified speech.

உன்னிப்பானமலை, s. A lofty mountain.

உன்னிப்பானவிலை, s. A high price.

உன், pron. The genitive of நீ; which see.

உனக்கெனக்கென்றுசண்டைகொள்கிறது. To quarrel about the right of possession with regard to any thing.

*உன்மணி, s. A superior gem, உயர்ந்தமணி.

*உன்மத்தகி, s. The குறிஞ்சா creeper, Tylophora asthmatica, L.

*உன்மத்தம், s. Frenzy, delirium, delusion, insanity, infatuation, illusion, பைத்தியம். 2. Stupor induced by drugs or incantations, மயக்கம். 3. A narcotic and deleterious plant, the thorn-apple, or ஊமத்தை. Wils. p. 151. Unmaththa. 4. One of the five arrows of Kama, மன்மதன்கணையுளொன்று.

உன்மத்தர், s. Deranged persons, பித்தர். 2. Infatuated, or intoxicated persons, வெறியர். 3 Persons under the power of illusion, மயக்கமுடையோர். (சூ. 328.) Wils. p. 151. Unmutta.

ஊமத்தம்பயனுண்டவுன்மத்தர்போலுன்மத்தனாயிருந்தான். He was as intoxicated as one who had eaten the fruit of the thorn-apple. (வைராக்.)

உன்மத்தை, s. The ஊமத்தை plant, Datura alba.

*உன்மனை, s. [in the Yoga practice] The mind, or soul in the lower or descending அவத்தை, &c.—the converse of சமனை. (உப. 160.)

*உன்முகம், s. Looking upwards, அண்ணாந்துபார்க்கை. Wils. p. 152. Unmukha. 2. Intentness in a pursuit, ஒன்றிற்கருத்தாயிருக்கை; [ex உன.]

உன்முகி, s. A person looking upwards, one intent on an object.

சூதிலேயுன்முகனாயிருக்கிறான. He is set on nothing but gambling.

*உன்னதம்—உந்நதம், s. Height, elevation, tallness, loftiness, உயர்ச்சி 2. Eminence, dignity, sublimity, மேன்மை. Wils. p. 151. Unmata.

உன்னதஸ்தானம், s. An elevated or high place.

உன்னதமாயிருக்க, inf. To be high, eminent.

உன்னம், s. Thought, நினைவு. 2. Mind, மனம். 3. A swan, அன்னம். 4. Aquatic birds in general, நீர்வாழ்பறவை. 5. Pincers for tearing off the flesh, தசைபிடுங்குங்குறடு. (p.)

*உன்னயம்—உன்னுயம், s. (St.) Raising, elevating, உயர்த்துகை. Wils. p. 151. Unnaya.

*உன்னயனம்—உந்நயனம், s. (St.) Deliberation, reasoning, நியாயம். Wils. p. 151. Unnayana.

உன்னலர், s. Enemies, பகைவர். (p.)

உன்னி, s. A horse, குதிரை. (p.)

*உன்னியம், s. What is ours, or on our side.

உன்னியர், s. Relations.

ஊ

ஊ, s. One of the long vowels, நெட்டெழுத்திலொன்று. 2. A termination of the gerund in poetry, வினையெச்சவிகுதி—as உண்ணூ. 3. Flesh, meat, தசை. (p.) 4. (c.) An exclamation—as of pain, இரக்கக்குறிப்பு.

ஊகடன், s. The Morunga tree, முருங்கை, Moringa pterygosperma. (M. Dic.)

ஊகம், s. Thought, penetration, deliberation, discernment, நினைவு. 2. A monkey, குரங்கு. 3. Silent meditations as of a yogi, தியானம். 4. The division of an army, படைவகுப்பு. 5. A tiger, புலி. (p.)

ஊகவான்படை, s. A great army consisting of divisions.

காருகம், s. A black monkey. (p.)

*ஊகனம், s. Reasoning, inferring, concluding, நியாயஞ்சொல்லுகை. Wils. p. 167. Oohanam.

*ஊகனி, s. A broom, துடைப்பம். Wils. p. 167. Oohanee.

ஊகி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To consider well, deliberate, discern clearly, reason well, நினைக்க. 2. To conjecture, guess, infer, உத்தேசிக்க. (p.)

ஊகித்துணராது, neg. ver. part. Without thinking deliberately.

ஊகிப்பு, v. noun. A guess, conjecture.

ஊகை, s. As யூகை, which see.

ஊக்கம், s. Spirit, energy, resolution, முயற்சி. 2. Impulse, promptitude, excitement, effort, உள்ளத்தின்மிகுதி. 3. Force, strength, power, வலி. 4. Perseverance, constancy, confidence, உற்சாகம். 5. Height, elevation, உயர்ச்சி. (p.)

ஊக்கமதுகைவிடேல். Persevere unceasingly. (ஔவை.)

ஊக்கமுடைமை, *s.* Unceasing perseverance.

ஊக்கமுடைமையாக்கத்திற்கழகு. Perseverance is preferable to riches. (ஔவை.)

ஊக்கு, *s.* Spirit, energy, முயற்சி, &c.—as ஊக்கம்.

ஊக்கொபொரவெனவுருமுப்பற்றுமால் Pecking with spirit at the thunder-bolt, as if it had been a pebble— (வகா.)

ஊக்கு, கிறேன், ஊக்கினேன், வேன், ஊக்க, *v. a.* To commence with spirit, முயல. 2 To execute with energy, முயன்று செய்ய. 3. To excite to action, rouse, to direct, எழுப்ப. 4. *v. n.* To ascend, ஏற. (*p.*)

நுனிக்கொம்பரேறினாஃதிறந்தூக்கினுயிர்க்கிறுதியாகிவிடும் If one who has already ascended to the extremity of a bough, goes beyond, his life will be at an end. (குறள்.)

அறவினையூக்கி Entering with energy on the practice of virtue (நாலடி.)

உடைத்தமவலியறியாருகக்கினூக்கி. With spirit commencing (war), ignorant of their own strength— (குறள்.)

நல்லாற்றினூக்கின. If one turn (them) into the right way— (நீதிநெறி)

ஊங்கு, *s.* Abundance, greatness, importance, மிகுதி. 2. There, that place (intermediate), உவ்விடம். (*p*)

அறத்தினூஉங்காக்கமுமில்லையதனைமறத்தலினூங்கில்லைக்கேடு There is no greater source of good than the practice of virtue, nor a greater source of evil than the forgetfulness of it.

ஊசல், *s.* A swing, commonly ஊஞ்சல்; which see. 2. Moving, shaking, அசைதல் 3. A song sung when the idol is swung at the end of a festival, ஓர்பிரபந்தம். 4. A subject of பிள்ளைத்தமிழ், [illegible] பிள்ளைத்தமிழினுறுப்பு.

ஊசலாட, *inf* [*commonly* ஊஞ்சலாட.] To frequent, go about, அடிக்கடிபோக்குவரத்தாயிருக்க.

ஊசல்நாட்ட, *inf.* To fix posts for a swing.

ஊசற்பாட்டு, *s.* A song used in swinging.

ஊசற்போட, *inf.* To fix a rope to be used as a swing.

ஊசா, *s.* A shrub, மூக்குத்திக்கொடி.

ஊசாடு, கிறேன், ஊசாடினேன், வேன், ஊசாட, *v. n.* [*prop.* ஊசலாட.] To frequent, to go about.

ஊசாட்டம், *v. noun.* Prop. ஊசலாட்டம்.

ஊசி, *s.* A needle, இழைவாங்கி. 2 A pin—as spike, குண்டூசி 3 Tongue or index of a balance, நிறைகோலினமுள். (See under தராசு.) 4. Gnomon of a dial, கடிகாரத்தினமுள. 5. A style, எழுத்தாணி.

கொல்லர்தெருவிலேயூசிவிற்கவந்தான். He is come to sell needles in the street of the smiths.

ஊசிக்கண்—ஊசிக்காது—ஊசித்துளை, *s.* The eye of a needle.

ஊசிக்காந்தம், *s.* Loadstone, magnet, இரும்பிழுக்குங்காந்தக்கல்.

ஊசிக்கார், *s.* A kind of paddy, thin and long, ஓர்வகைநெல.

ஊசிக்கால், *s.* Uprights in a building set on beams to support the ridge-beam, மச்சுக்கால.

ஊசிக்கூடு, *s.* A needle-case, a tin-case.

ஊசிப்பாலை, *s.* A species of பாலை plant.

ஊசிப்புல், *s.* A kind of grass, ஓர்வகைப்புல்.

ஊசிமல்லிகை, *s.* A kind of jasmine, ஓர்வகைமல்லிகை.

ஊசிமிடறு, *s.* A narrow throat like a needle, சிறுதொண்டை.

ஊசிமிடறுந்தாழிவயிறும். A throat like a needle and a belly like a washerman's caldron—a glutton.

ஊசிமுனை, *s.* The point of a needle, ஊசிநுனி.

ஊசிமுனைநாட்டுமிடமாகிலுமகான்கொடுக்கிறதில்லை. I will give no ground, not even to fix the point of a needle upon

ஊசிமுனையிலேநிற்கிறான். He cannot endure to stay; *lit.* he stands on the point of a needle.

ஊசியோட, *inf.* To pass the needle and thread through any thing, to sew.

துன்னூசி, *s.* A nail which fastens the ploughshare to the plough.

ஊசு, கிறேன், ஊசினேன், வேன், ஊச, *v. a.* To sew, join two, தைக்க. 2. *v. n.* [*used with the* அஃறிணை *terminations.*] To become stale, sour, rank, insipid, &c.—as food by keeping, சுவைகெட. 3. To decay, become putrid—as flesh; to corrupt, putrefy—as a corpse, அழுக்க.

ஆசைப்பட்டகாரியமூசிப்போயிற்று. He has not got the thing he desired.

முள்ளினூசித்துன்னமூசியவாடை. A garment sewed together with thorns instead of needles (சிந்தா)

ஊசிப்போனகறி, *s.* Meat past eating, spoiled.

ஊசுமுடல், *s.* The vile body. (அறிவானந்தசித்தி.)

ஊசல், *v. noun.* Becoming stale, rank. 2. *s.* That which is stale, rancid, spoiled by age, பதனழிந்தது.

ஊசுதம், *s.* [*as* பயம்.] Fear. (*Rott.*)

ஊஞ்சல், *s.* A swing, ஊசல். (*c.*)

ஊஞ்சலாட, *inf.* To swing, to be swung.

ஊஞ்சலாட்டு, *v. noun.* Swinging the images of the gods and goddesses—a ceremony at the close of the annual festival; also swinging the bridegroom and bride the day after the marriage.

ஊடகம், *s.* A species of fish, ஓர்மீன, Teus monopterigus. (*Rott.*)

*ஊடரம்—ஊஷரம், *s.* Earth impregnated with soda, டூவழலை. Wils. p. 167. Ooshara.

ஊஷரக்கல், *s.* Limestone, சுக்கானகல்.

ஊஷரத்திராவணம், *s.* Nitre, வெடியுப்பு.

*ஊடல், *s.* Feigned dislike—as of a woman to her husband, பிணக்கு. 2. Difference, variance, பிரிவு (*p.*)

ஊடலாயிருக்க, *inf.* To be in a state of discord, at variance.

ஊடலொழித்தல்—ஊடனீக்கல், *v. noun.* Removing the feigned dislike of a wife.

ஊடறீர்தல், *v noun.* Re-union of husband and wife.

ஊடான், *s.* A kind of fish, ஓர்மீன்.

ஊடு, *s.* [*as* உள்.] The inside, that which is intermediate, between, நடு. (சூ. 18.) 2. [*vul.*] Wool, thread woven across the warp, தார்நூல —*Note.* Commonly ஊடு as an affix governs the dative—as அவர்களுக்கூடேவந்தான், he came between them.

இந்தஅலுவல்களுக்கூடேயிதையெப்படிச்செய்வேன. How can I possibly do this in the midst of so much business?

கனவூடும். Even in a dream— (பார.)

ஊடறுக்க, *inf.* To cut through, separate and pass through, cleave, to sunder—as an arrow; to force one's way through people, jungle, beasts, &c., உள்ளறுக்க. 2. To determine between two parties, to decide differences, settle amicably, வழக்குத்தீர்க்க.

ஊடாட, *inf.* To go about—as a domestic in a house, அகத்திலுலாவித்திரிய. 2. To frequent, பலகாற்பயில. 3. To deal, or be familiar with, பழக. 4. To be conversant with a subject—as of science, art, &c., கல்விபயில.

பாரைக்கடாடாதபாறைபசமரத்தின்வேருக்கூடாடிவிடும். A rock that cannot be moved by a crow-bar gives way to the roots of a tree.

முட்டரோடாடியநட்புக்கருங்காலிக்கட்டையூடாடியகால். Friendship with the base is like a hard block thrown against the knee.

மயிரூடாடாநட்புச்சிறிதுபொருளூடாடக்கெடும்... Friendship so close as not to admit of even a hair-like interruption may be destroyed by pecuniary dealings.

ஊடாடிப்பார்க்க, *inf.* To search, examine, &c., to look into, ஆராய்ந்துபார்க்க.

கல்வியிலூடாடிப்பார். Look into learning, learn.

ஊடாட்டம், *v noun.* Familiarity, intercourse, intimacy, பழகுகை

ஊடாட்டம்பண்ண, *inf.* To be familiar, have intercourse with, பயிற்சிபண்ண.

ஊடுசெல்ல, *inf.* To pass through a crowd, a jungle, &c

ஊடுதாக்க, *inf.* To oppose with firmness, பின்னிடாமலெதிர்நிற்க 2. To compare two things with each other with regard to their strength.

ஒன்றோடொன்றூடுதாக்க, *inf.* To oppose each other

ஊடுபற்ற, *inf.* To burn within a lamp—as wick when the oil is out, உள்ளேபற்றியெரிய.

ஊடுபோக்க, *inf.* To run through, cause to pass through, உருவச்செய்ய. 2 To decide between parties, settle amicably, வழக்குத்தீர்க்க.

ஊடுருவ, *inf.* To penetrate—as rays, air, a weapon; to transpierce, உள்ளேயுருவ. 2. *v n.* To insinuate itself into, உட்செல்ல.

ஊடுருவத்தைக்க, *inf.* To transpierce, to stitch through.

ஊடேடே, *adv.* Here and there, irregularly interspersed, frequently, often, every now and then.

ஊடு, கிறேன், ஊடினேன், வேன், ஊட, *v n.* To feign a dislike—as a wife to her husband to increase his affection, பிணங்க. 2. To be displeased and unsocial—as a wife with her husband, refusing his caresses, &c., பிரிய. 3. Sometimes to be at variance—as a husband and wife, விரோதிக்க 4 To be impatient with, வெறுக்க. (*p.*)

செம்புனலோடூடார் They will not be angry with water (நாலடி.)

ஊடை, *s.* [*vul.*] Wool, தூற்றூர். See ஊடு and உண்டை.

ஊடையம், *s.* An intrenchment, or ditch round a camp, அகழ். (*Besch.*)

ஊட்டம், *s.* Food, உண்டி.

ஊட்டி, *s.* Food, உண்டி. 2. The food of birds, பறவையுணவு. 3. Rain, மழை. (*p.*) 4. Throat, மிடறு.

ஊட்டிக்குற்றி, *s.* [*prov.*] The nape of the neck of a thick-set person.

ஊட்டியையறுக்க, *inf.* To cut the throat (also வெசிக்க, கிருக, and முறிக்க).

ஊட்டிடிரம், *s.* The தேட்கொடுக்கி plant, Tiandrum Indicum, *L.*

ஊட்டு, கிறேன், ஊட்டினேன், வேன், ஊட்ட, *v a* To put into the mouth—as of children, sick people, &c., உண்பிக்க. 2. To deal out food—as a wife to her husband, &c., to impart, cherish, உணவுகொடுக்க. 3. To entertain a guest, &c., விருந்திட. 4. To saturate, infuse, steep, impregnate, tincture, புகைமுதலியவூட்ட. 5. To cause to experience joys and sufferings—as the fruits of action, இன்பதுன்பங்களையருத்த. 6. (*fig.*) To instil—as knowledge, &c., நினைப்பூட்ட. (*p.*) 7. *v. n.* To suck—as the young of beasts, கறைாட்ட.

அவனையவர்த்துக்கொண்டூட்டுகிறார்கள். They entertain him with great attention—an expression of envy.

இரண்டாட்டிதூட்டிவருட்டியானுன். He is like a kid that sucks two she-goats; i. e, he gets nothing by serving two masters.

கன்றூட்டுகிறது. The calf sucks.

ஊட்டக்கொடுக்க, *inf.* To let the calf suck (the act of the cow).

ஊட்டவிட, *inf.* To lead the calf to the cow to suck.

ஊட்டுந்தாய், *s.* A foster-mother, செவிலி See தாய.

பிழைப்பூட்ட, *inf.* To reanimate, restore to life. 2. To furnish means of sustenance.

இந்தவைத்தியன்போகுமுயிரைப்பிழைப்பூட்டினுன். The doctor has restored him to life.

நினைப்பூட்ட, *inf.* To remind, to put in mind.

நினைப்பூட்டி, *s.* A monument.

ஊட்டு, *v. noun.* Feeding, உண்பிக்கை. 2. *s.* A morsel, or portion given to a child, a sick person, &c, கவளம

ஊட்டுக்கன்று, *s.* A sucking calf.

ஊட்டுமறந்தகன்று, *s.* A weaned calf.

ஊட்டுணை, *s.* Shaking of the head caused by old age, தலையாட்டம். (*Rott*)

*ஊணம், *s.* The country of the Huns or barbarians, ஒர்தேசம Wils. p 977. Hoona.

ஊணர், *s.* The Huns, ஊணதேசத்தார்

ஊண், *s.* Food, உண்டி. 2. Boiled rice, சோறு 3. Food of beasts, birds, இரை 4 Sufferings and enjoyments ordained by God and experienced by the soul, as the fruits of action, கன்மைநிலைமையினுல்வினையும்புசிப்பு (சூ. 297.)

ஊணற்றபோதேயுடலற்றுப்போம். The body cannot exist without food.

ஊணற்றபோதேயுறவற்றது Without entertainment friendship ceases.

ஊணுக்குமுந்தவேண்டும்கோளுக்குப்பிந்தவேண்டும். Be first at a feast and the last at slander.

ஊணன், *s.* (*fem.* ஊணி.) A glutton, மிகவுண்போன. 2. One who is too fond of eating, whose object is to fill his belly, போசனப்பிரியன். 3. A barbarian, மிலேச்சன.

ஊணன்கருமமிழந்தான. The glutton failed in his object; i. e. the gluttonous will fail in their pursuits.

ஊணுறக்கமில்லாதவன், *s.* One who neither eats nor sleeps.

எனக்குஊணுமில்லையுறக்கமுமில்லை. I have neither food nor sleep.

ஊண்பாக்கு, *s.* Betel-nut taken after eating, உண்டபின்தின்பாக்கு.

ஊண்பாக்கொழியவீண்பாக்ககாகாது. Betel-nut should be taken only after food.

ஊதல், *s.* Wind, காற்று. 2. [*ex* ஊது.] A swelling, வீக்கம். 3. A great noise, ஆரவாரம். (*சது.*)

ஊதலடிக்கிறது. It blows cold.

ஊதா, *s.* [*vul.*] (*Tel.* ఊదా.) Brown color, red and black mingled, a snuff color, ஓர்நிறம்.

ஊதாரி, *s.* [*vul.*] A spendthrift, a profligate, a squanderer, வீண்செலவுக்காரன்.

ஊதாரித்தனம், *s.* Prodigality, profligacy, வீண்செலவு.

ஊதாரியாக, *inf.* To be extravagant.

*ஊதிகை, *s.* A species of creeping flower shrub, முல்லை, Jasminum, *L.* Wils. p. 687. Yuthika.

ஊதியம், *s.* Profit, gain, proceeds, இலாபம். 2. Utility, benefit, பலன். 3. Learning, erudition, கல்வி. (ஊதிபம்.)

ஊதியமென்பதொருவற்குப்பேதையார்கேண்மைபொரீஇவிடல். To separate from the society of fools is profitable. (குறள்.)

ஊதியங்காண, *inf.* To issue—as profit in trade.

ஊது, கிறேன், ஊதினேன், வேன், ஊத, *v a* To blow—as with the mouth, to blow the fire, to puff and blow—as with hard labor, வாயாலூத. 2. To blow a musical instrument—as a trumpet, துத்திக்குழலிசைக்க. 3. To blow with a bellows, a blow-pipe, &c., துருத்திமுதலியவற்றாலூத. 4. To gnaw or bore holes—as a beetle, to injure—as a moth, வண்டுமுதலியவூத. 5 *v. n.* To be puffed up with wind, to be inflated, வீங்க. 6. To be bloated, swollen—as the belly after eating, to swell or puff up—as a corpse, or carcass in water, &c, சரீரமவீங்க. 7. To blow softly—as wind, காற்றுமெல்லெனவீச. 8. To blow—as bees, beetles, &c., in getting out honey from flowers, வண்டிசைய.

அவனுமுகமூதிக்கொண்டிருக்கிறது. His face is swollen.

உடலூதியிருக்கிறது. The stomach is puffed up with wind.

ஊதுகொம்பு—ஊதுகொம்பு, *s.* A horn used as a trumpet.

ஊதிப்பார்க்க, *inf.* To try a wind-instrument. 2. To attempt a cure by enchantment consisting in part of blowing into the patient's body.

ஊதிப்போக, *inf.* To be puffed up.

ஊதிப்போட—ஊதிவிட, *inf.* To blow away, blow out, extinguish.

ஊதினபொன், *s.* Refined gold, gold refined in the fire.

வண்டூதினபுடைவை, *s.* A garment injured by insects, moths.

வண்டூதினமரம், *s.* A timber or beam gnawed or pierced by beetles.

வண்டூதினவோலை, *s.* An ola book, &c., eaten by insects.

அந்தூதினநெல், *s.* Insect-eaten rice.

ஊதுகட்டி, *s.* [*vul.*] Silver of the purest kind, சொக்கவெள்ளி.

ஊதுகரப்பன், *s.* A kind of disease resulting from bad humors in the system and attended with eruptions.

ஊதுகாமாலை, *s.* A kind of jaundice in which the body swells.

ஊதுகுழல், *s.* A pipe, a goldsmith's blow-pipe.

ஊதுமா, *s.* A kind of hasty-pudding.

ஊதுமாந்தம், *s.* A disease of children, ஓர்நோய்.

ஊதுமுகம், *s.* A bloated face.

ஊதுவழலை, *s.* A kind of snake.

ஊதுவிரியன்—ஊதுபாம்பு, *s.* A kind of viper, ஓர்பாம்பு.

எக்காளமூத, *inf.* To sound a trumpet.

ஊதுவாரம், *s.* Silver, வெள்ளி. (*M. Dic.*)

ஊதை, *s.* Wind, காற்று. 2. Cold wind, குளிர்காற்று. (*p.*)

ஊத்தை, *s.* Filth connected with the teeth, body, &c., excrement, excretion, &c.; any ceremonial uncleanness especially from catamenia, சரீரவழுக்கு 2. Filth in general, dirt, foulness, stain, tarnish, அழுக்கு. 3. (*p.*) Butcher's meat, flesh, fish, ஊன்.

ஊத்தைக்குவிளாங்காய்சேர்ந்தாற்போலிருக்கிறது. .. The union of a person with another as bad as himself is like eating wood apple with unclean teeth.

ஊத்தைபோகக்குளித்தவனுமில்லைப்பசிபோகத்தின்றவனுமில்லை. None washes himself so as not to require it again, nor does any one eat so as not to hunger again.

ஊத்தைகுடியன், *s.* A kind of goblin, ஓர்பிசாசு.

ஊத்தைச்சீலை, *s.* Menstruous cloth, குதகச்சீலை. 2. Dirty cloth, or clothes, அழுக்குச்சீலை.

ஊத்தைதாங்க, *inf.* To bear dirt, &c.—as cloth without showing it.

ஊத்தைதேய்க்க—ஊத்தைபுரட்ட, *inf.* To rub the body in bathing.

ஊத்தைநாறி, *s.* A dirty slut, தூய்க்கேடுடையவள். [*vul.*] 2. A tree, ப நாறி.

ஊத்தைபுரள, *inf.* To be dirtied—as clothes, &c.

ஊத்தைப்பல்லன், *s.* A man with dirty teeth.

ஊத்தைப்பாண்டம், *s.* An unclean vessel, அழுக்குப்பாத்திரம். 2. (*Met.*) The body, உடல்.

ஊத்தைப்பிணம், *s.* A putrid corpse or carcass, நாறியபிணம். 2. The vile body (as spoken of by ascetics, &c), உடம்பு ஊத்தைப்பிணமாய்நாறுகிறது. It stinks like a corpse.

ஊத்தையெடுக்க, *inf.* To remove the tarnish from jewels, a stain from a silk or other cloth.

ஊந்து, *s.* The husk of a cardamom, ஏச்சேலம்.

ஊமச்சி—ஊர்மச்சி, *s.* A kind of shell-fish that sticks to rocks, a cockle, a snail, ஓர்வகைநத்தை (commonly ஊமைச்சி).

சங்கூமச்சி, *s.* A chank-like cockle, Cymbium.

தேரூமச்சி, *s.* A spiral shell, Trochus. (*Rott.*)

ஊமணை, *s.* A person habitually silent, taciturn, unable to speak freely, பேசத்திறமில்லாதவன். 2. That which is defective, clumsily done, அழகில்லாதது.

ஊமணைச்சட்டி, *s.* [*prov.*] A chatty not well baked in the kiln, mis-shappen, &c., and that does not conduct the heat well.

ஊமணையன்—ஊமணுமூஞ்சி, *s.* [*prov.*] A stupid, sullen, pouting person, one with an ugly or forbidding countenance, அவலட்சணமுகத்தான்.

ஊமணையுரல், *s.* A bad-formed mortar, not well-formed in its waist, or centre.

ஊமத்தங்கூகை—ஊமைக்கோட்டான், *s.* [*vul.*] A very large species of owl, கோட்டான்.

ஊமத்தங்கூகைமுகம், *s.* A face like that of an owl.

ஊமத்தம்—ஊமத்தை, *s.* A deleterious shrub, the different parts of which cause stupor, intoxication, &c., also written உன்மத்தம், and உன்மத்தை.

ஊமத்தங்காய், *s.* It's fruit.

அடுக்கூமத்தை—பேயூமத்தை—மரூமத்தை—வெள்ளூமத்தை—பொன்னூமத்தை, *s.* Different species of ஊமத்தை, Xanthium orientale, *L.*

கருவூமத்தை—காரூமத்தை, *s.* A dark species of ஊமத்தை, thorn-apple, Datura fastuosa.

ஊமல், *s.* [*prov.*] The seed of the palmyra fruit so called after it has been put in the ground and struck root, கிழங்குமுளைத்தபனங்கொட்டை.

ஊமற்கச்சி, *s.* The half of a dried palmyra nut.

ஊமற்கரி, *s.* [*prov.*] Charcoal made of palmyra nuts—used by smiths.

ஊமன், *s.* A large kind of owl, commonly ஊமத்தங்கூகை. 2. A dumb person, ஊமை. (*p.*)

சேமமேவேண்டித்தீவினைபெருக்கித்தெரிவைமாருருவமேமருவிஊமனார்கண்டகனவிலும்பழுதாயொழிந்தனகழிந்தவெனாள்கள். All my days, even as the dream of a dumb person, have vainly passed away in the desire of pleasure, in multiplying evils and in the embraces of beautiful women. (திருமங்கை.)

ஊமாண்டி, *s.* [*prov. vul. also* உம்மாண்டி.] A kind of play among children, பிள்ளைகள்விளையாட்டிலொன்று. 2. A bug-bear, பூச்சாண்டி.

ஊமாண்டிகாட்ட, *inf.* To frighten children with a bug-bear.

ஊமாண்டிவிளையாட, *inf.* To play a game—as children, pretending to frighten each other.

ஊமை, *s.* Dumbness, மூகை. 2. Unsounding—as a coin that will not ring, ஓலியின்மை. 3. A dumb person, ஊமன்.

ஊமைகண்டகனப்போலிருக்கின்றது. It is like the dream of a dumb person (not revealable).

ஊமைக்கட்டி, *s.* A blind boil, one that does not suppurate, வாய்முடியபரு. 2. The mumps, பொன்னுக்குவீங்கி.

ஊமைச்சி, *s.* A dumb woman, ஊமைப்பெண். 2. [*as* ஊமச்சி.] Cockles.

ஊமைத்தனம், *s.* Dumbness.

ஊமைத்தேங்காய், *s.* A cocoanut whose water does not sound when shaken, சீரடாத்தேங்காய்.

ஊமைப்பயில், *s.* The gestures or signs used in conversing with dumb persons, ஊமைசமிக்கை.

ஊமையன், *s.* A dumb person, ஊமன்.

ஊமையெழுத்து, *s.* A mute consonant, மெய்யெழுத்து. (உப. 86.)

ஊமைவிளையாட்டு, *s.* A kind of play in which one imitates a dumb person, ஓர்விளையாட்டு.

ஊம், *s.* An interjection formed from உம் lengthened, a particle indicative of attention, assent, &c.

ஊமெனல், *v. noun.* Denoting attention, assent, &c.

கதைசொல்லுகிறேனாஊமென்றுகேள். I will tell you a story, show that you listen by saying ஊம்.

அவனூமென்னவுமில்லை He does not say a word, he does not open his lips.

ஊரல், *s.* Friction, உரிஞ்சல். 2. Shell-fish, சிரிஞ்சில். 3. [*prop.* ஊறல்.] Rawness, greenness, moistness—as of a vegetable quivering by drying, பசமை.

ஊரற்பதமானஓலை, *s.* Palm leaves beginning to dry.

ஊரற்புண், *s.* A raw wound.

ஊராண்மை, *s.* Nobleness of mind, clemency, candor, magnanimity, munificence, மிகைசெயல்; [*ex* உரம், strength.]

போராண்மையெனப்படுநகைஞெனறுற்றக்கால், ஊராண்மைமற்றதனெஃகு Warlike acts done to an enemy (in battle) are called heroism, but clemency or magnanimity shown to him when evil befalls him is called its lustre.

உருவிறகமைகநாணகனுராண்மையின்மை. Want of kindness or liberality in a handsome person—

ஊரி, *s.* A spiral shell-fish, or the empty shells, சங்கு. 2. Cloud, மேகம். 3. Juvenility, இளமை. (*p.*)

*ஊரு, *s.* The thigh, தொடை. Wils. p. 165. Uru. 2. Fear, அச்சம். (*p.*)

ஊருடை—ஊருடைமுதலி, *s.* The முருங்கை tree, Moringa pterygosperma, *L.* (*M. Dic.*)

ஊர்—ஊர்கோள்—ஊர்கோள்வட்டம், *s.* A halo round the sun or moon, சந்திரசூரியனைச்சூழ்ந்தவட்டம்.

ஊர், *s.* A country, a village, town, or city, புரம்.

ஊரறிந்தபார்ப்பான A brahman who knows the whole country or town; i. e. a person competent for business.

ஊரோடொக்கவாழ். Prosper in the society of your fellow citizens.

ஊரோடேபோய்ச்சேர்ந்தான். He arrived at home.

ஊரன், *s.* The chief of an agricultural district, மருதத்தலைவன். (*p.*)

ஊரவர்கள்—ஊரார், *s.* Inhabitants of a village, town, country, &c. 2. Others, strangers, not one's own people, அன்னியர்.—Used adjectively, the *r* is often dropped—as ஊராகாரியம், others' affairs; ஊராசொத்து, others' property; ஊராகாணி, others' land.

ஊரார்உடைமைக்குப்பேராசைகொள்ளுதல்...... Coveting other men's property—

தப்புடப்பிள்ளைக்குஊரார்புத்திசொல்லுவார்கள்.... An unruly child will be chastized by the magistrates.

ஊரார்கையிற்கொடுக்க, *inf.* To deliver into another man's hand.

ஊராளி, *s.* The ruler, magistrate, or headman of a district, அதிகாரி.

ஊரிலிகம்பலை, *s.* [*prop.* ஊர்கலி கம்பலை.] A village quarrel, tumult, &c.

ஊரின்னிசை, *s.* A poem concerning the heroes of a town, or country, ஓர்பிரபந்தம். See பிரபந்தம்.

ஊருக்குப்போக, *inf.* To go to a town, to go on a journey.

ஊருணி, *s.* A public tank accessible to all in the town, ஊர்தெத்தகுளம்.

ஊருணிநீர்நிறைந்தற்றேயுலகவாமபேரறிவாளன திரு. The wealth of one possessing great wisdom, and who is much liked by the public is like a tank filled with water to which all have access.

ஊரெழுச்சி, *s.* Rising of citizens to present complaints to the authorities; also insurrection, ஊர்க்கலகம்.

ஊர்கூடுதல், *v. noun.* Assembling—as citizens

ஊர்கூடிச்செக்குதள்ளவேணுமோ? Is it necessary that the whole city come together to turn the oilman's press? i. e. a trifling matter does not require a concourse of people.

ஊர்கோலம்வர—ஊர்வலம்வர, *inf.* To pass about as a nuptial procession, first to the right as being auspicious, பிரதட்சணமவர

ஊர்க்கதை, *s.* Rumor, country-talk, ஊர்ப்பேச்சு. 2. Unfounded reports, slander, defamation, பொய்ச்செய்தி 3. A wild, romantic story, வீணசெய்தி.

ஊர்க்கலகம், *s.* A village quarrel, ஊரிலுண்டாகுங்கலகம். 2. A general insurrection, இராசதுரோகமானகலகம்.

ஊர்க்காறுபாறு, *s.* The affairs of a place, public affairs, ஊர்க்காரியம். 2. Management of public affairs, ஊர்விசாரிப்பு 3. Meddling with others' affairs, அன்னியருடையகாரியவிசாரிப்பு.

ஊர்க்குருவி, *s.* A sparrow, அடைக்கலக்குருவி.

உயரப்பறந்தாலுமூர்க்குருவிபருந்தாமா? Though a sparrow soars high, will it become a kite?

ஊர்க்கொள்ளை, *s.* Devastation by an invading army. 2. Extortion by a headman, &c. 3. Epidemic, or other public calamities, ஊழிநோய்.

ஊர்த்தலைமை, *s.* Headship over the district. 2. A chief or superior person in a district. 3. The headman of a district.

ஊர்நேரிசை, *s.* A poem in the நேரிசைவெண்பா incorporated with the name of the hero's town, ஒருபிரபந்தம்.

ஊர்ப்பகை, *s.* Public hatred, general dislike. 2. Hatred of one's own country.

ஊருடன்பகைக்கின்வேருடன்கெடும். One who lives contentiously with his fellow citizens shall be rooted out. (ஔவை.)

ஊர்ப்பழி, *s.* Public censure, or blame, ஊர்நிந்தை.

ஊர்ப்பாடு, *s.* Others' affairs—spoken of one inattentive to his own, அன்னியருடையகாரியம்.

ஊர்ப்புகைச்சல், *s.* The appearance of smoke at a distance—regarded as a calamitous omen. 2. Country-talk, rumor, groundless report.

ஊர்ப்புரட்டு, *s.* A great conspiracy, a monstrous fabrication of falsehood, in which one leads and takes others with him. 2. A gross falsehood.

ஊர்ப்புரளி, *s.* Sedition, insurrection, a general commotion, ஊர்க்கலகம்.

ஊர்மனை, *s.* Habitations, a place inhabited as distinguished from a desert.

ஊர்மன்று, *s.* A public hall, ஊரம்பலம்.

ஊர்வெண்பா, *s.* The வெண்பா of the town—a poem consisting of ten வெண்பா, in praise of a town, ஒர்பிரபந்தம்.

பேரூர், *s.* A large town.

சிற்றூர், *s.* A small town. 2. The name of a village.

ஊர், கிறேன், ந்தேன், வேன், ஊர, *v. n.* To move slowly, crawl as an infant, creep as a snake, a reptile, &c., தவழ. 2. To run, or flow as water, or as blood in the veins, eruption, scall, &c.; to extend over a surface—as spots on the skin which are considered beautiful, பரவ. 3. To itch, தினவுற. 4. (*p.*) To get upon a horse, a carriage, &c., ஏற. 5. *v. a.* To ride, to cause to go—as a horse; to despatch, to drive a vehicle, செலுத்த.

இந்தஊருமபிள்ளையொரிடத்திலேநிலைக்கிறதில்லை... This creeping child will not stay in any one place.

எறும்பூரக்கல்லுந்தேயும். Even a stone will be worn away by the continual passage of ants. [*prov.*]

கையூருகிறது. The hand is ready for action.

வாயூருகிறது. The mouth waters.

தாரூருகுஞ்சடை. Ringlets decked with garlands.

நீரூருமபுவி. The sea-girt earth.

கரப்பனபசபசெனறூருகிறது. The eruption itches.

நிலைக்கழுவிலூர்ந்திடல். Being impaled on a stake. (அறநெறித்தீபம்.)

ஊரப்பார்க்க, *inf.* To put in motion, to cause to pass away or out—as poison is removed by a magician.

ஊருகால், *s.* A chank, a snail, சங்கு.

ஊர்வது, *s.* A creeping child. 2. Reptiles.

ஊர்புல், *s.* A species of grass, ஒர்புல்.

ஊர்வன, *s.* Reptiles, தவழுஞ்செந்துகள்.

மடலூர்தல், *v. noun.* Riding the stem of a palmyra leaf—feigned of a disappointed lover. See மடல்.

பவ்வூரகரம், *s.* The letter அ joined with ப்.

ஊரல், *v. noun.* Friction, உரிஞ்சல். 2. Creeping, நகர்தல். 3. *s.* (*fig.*) A creeping thing, ஊர்வது.

*ஊர்ச்சம், *s.* The month of November, கார்த்திகைமாதம். Wils. p. 166. Urja. (*p.*)

*ஊர்ச்சிதம், *s.* Power, might—as an attribute of the Divine Being, திரம். Wils. p. 166. Urjita.

ஊர்ச்சிதம்பண்ண, *inf.* To confirm, strengthen. 2. To extol, magnify.

அவனைஅந்தஉத்தியோகத்திலூர்ச்சிதமபண்ணினார்கள். They confirmed him in that situation.

ஊர்தி, *s.* A vehicle, or conveyance in general, whether carriage, horse, elephant, palankeen, or as in Hindu mythology, the bull, swan, peacock, dog, &c., வாகனம். See அன்னவூர்தி, ஆனேறூர்தி, &c.; [*ex* ஊர.]

*ஊர்த்தம்—ஊர்த்துவம், *s.* That which is high, erect, upward—as a tree, top, &c. Wils. p. 166. Urdtha and Urdthva.

ஊர்த்தமுகம்—ஊர்த்துவமுகம், *s.* An upturned face.

ஊர்த்துவகதி, *s.* Ascent—as of the heavenly bodies, the supernals or great among men, &c., மேனோக்கியநடை. Wils. p. 166. Urdthvagati.

ஊர்த்துவகாமினி, *s.* [*as* அந்தரகாமி] A horse which seeks (mounts to) the skies.

ஊர்த்துவகாயம், *s.* (*St.*) The human body, also the upper part of the body, சரீரத்தினதலைப்புறம். Wils. p. 166. Urdthvakaya.

ஊர்த்துவபுண்டரம். *s.* The perpendicular sectarial mark on the forehead of the vaishnava, மேனோக்கியநெற்றிக்குறி. Wils. p. 166. Urdthvapundra.

ஊர்த்துவராசி, *s.* Signs of the zodiac (regarded as deities) supposed to look upwards—others being described as looking downwards, மேனோக்கியராசி.

ஊர்ப்புலம், *s.* The castor shrub, ஆமணக்கு. (*M. Voc.*)

*ஊலுகம், *s.* (*St.*) [*as* உலூகம்.] An owl, கோட்டான். Wils. p. 167. Oolooka.

ஊழலி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* [*prov.*] To become spoiled, decayed—as meat, fruits, பதனழிய. 2. To become broken—as the constitution by disease, மெலிய. 3. To become wearied, or broken in mind, to be dispirited by continued disappointment, இளைக்க. 4. To loathe, to be greatly disgusted with, அருவருக்க.

ஊழலித்தநண்டு. A crab wasted by the production of its young. The crab is said to be one of the animals which die from propagating their species.

ஊழலித்தமனம், *s.* A dispirited mind.

ஊழல், *s.* That which is decayed, spoiled, bad in quality, conduct, கெட்டது. 2. That which is filthy, nasty—as excrement, putrefaction, &c., mud, mire, அசுத்தம். 3. (*p.*) Hell, நரகம்.

ஊழலத்தி, *s.* A medicinal tree.

ஊழல்நாற்றம், *s.* An intolerable smell.

ஊழல்நிலம், *s.* Barren land. 2. Stinking, muddy land.

ஊழல்மனிதன், *s.* A man bad in disposition, conduct, &c.

ஊழற்குடிவாழ்க்கை, *s.* Slovenly economy, dirty, disorderly management of a family.

ஊழி, *s.* The periodical termination of a great age, or the time of the universal deluge and destruction of all things, the end of the world, உகமுடிவு. 2. A very long time, நெடுங்காலம். 3. (*p.*) Life-time, உறைகாலம். 4. The earth, பூமி.

ஊழிபெயரினுங்கலங்காரசான்றோர். Though the world should come to an end, the sages will not deviate from their purposes.

ஊழியுள்ளளவும். Through all eternity, *lit.* to the end of an age.

உனக்கூழிவர. May you die—an imprecation.

நீடூழிவாழ்க. May you live long.

ஊழிகாலம், *s.* A very long time, ages without number, நெடுங்காலம். (சத. 2.)

ஊழிக்காய்ச்சல், *s.* An epidemic fever, or pestilence supposed to be produced by a malignant demon, தொத்துசுரம்.

ஊழிக்காற்று, *s.* A destructive wind that prevails at the end of the world, யுகமுடிவிலுண்டாகுங்காற்று. 2. A demon, or bad vapor that causes epidemic diseases, pestilence, &c., விஷக்காற்று.

ஊழித்தீ, *s.* The deluge, or submarine fire, usually described as a mare dwelling in the sea and breathing fire, by which, at the end of every quadruple age, the fire is consumed, வடவைத்தீ.

ஊழிநீர், *s.* The water which prevails at the last deluge, described as rain poured down from the seven species of clouds united, also as the water of the circumfluent sea, உலகமுடிவிலுண்டாகுஞ்சலப்பிரளயம்.

ஊழிநோய், *s.* A pestilence induced by a malignant demon, தொத்துவியாதி.

ஊழியூழிகாலம், *s.* From age to age, eternity.

ஊழியம், *s.* Services due to a deity, a guru, a superior by birth, or natural obligation, the obligations of a slave to his master, and sometimes those of a child to his parents, தொண்டு. (*c.*) 2. [*prov.*] Convict labor, தெருவூழியம்.

உமக்குநான்செய்யவேண்டியவூழியமென்ன....... Have you any commands to give me (the language of compliment though among equals)?

ஊழியகாரன், *s.* One employed in convict labor, or in services according to the first definition, தொண்டன்

ஊழியஞ்செய்ய, *inf.* To perform services due to the deity, the state, guru, &c., தொண்டுசெய்ய.

பண்டாரவூழியம், *s.* Public services to a government.

ஊழ், *s.* Antiquity, oldness, பழமை. 2. Rule, established usage, customs of long standing, or immemorial in their origin, the method, or order of performing things in regular succession முறை. 3. Original or natural state, quality, disposition, குணம். 4. Hatred, enmity, malice, பகை. 5. Sunshine, வெயில். (*p.*) 6. The entailment of actions performed in previous births, fate, destiny; in the Hindu sense, the regular arrangement of events, by providence or fate, விதி.

ஊழிற்பெருவலியாவுள. What is more powerful than destiny?

பேரூழுழப்பலகழித்தி. Thou shalt pass many ages. (உபதேசா.)

ஊழ்த்துணை, *s.* A wife, the destined aid, a help mate, மனைவி. (*p.*)

ஊழ்முறை, *s.* Order resulting from previous births, விதிமுறை. (*p.*)

ஊழ்விதி, *s.* Destiny as resulting from the actions of previous births, பிராரத்துவவிதி.

ஊழ்வினை, *s.* The actions of former births considered as the latent cause of the metempsychosis.

ஊழ்வினைப்பயன், *s.* The sufferings and enjoyments entailed upon the sentient spirit in the varied course of the metempsychosis.

ஊழ், க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* To grow old, decay, முதிர. 2. To wither, fade—as flowers, &c., வாட. 3. To decay—as flesh, fruits; to become putrid, to be spoiled, to rot, moulder, பதனழிய. 4. (*p.*) To bloom, blossom, or expand—as a flower, to be fresh, fair, beautiful, மலர. 5. To think of, to reflect on, நினைக்க.

ஊழுத்தசெழுந்தாமரை. The full lotus which withered. (பிங்கல)

இணருழுத்தநாறாமலரனையர்கற்றதுணராவிரித்துரையாதார். Men do not adorn themselves with scentless flowers though they bloom, nor do they honor the learned who have not the power to set forth their acquirements. (குறள்.)

ஊழ்த்தல், *v. noun.* Decaying, putrefying, being spoiled, பதனழிவு. 2. Consideration, சிந்திப்பு

ஊழ்த்தல், *s.* Meat—as flesh, or fish, புலால். 2 Flesh of all kinds, ஊன். 3. Opportunity, சமயம். 4. A folding, மடிப்பு. (*p.*)

ஊளா—ஊளி, *s.* A kind of fish, நெடுவாய். (Rott.)

ஊளை, *s.* [*vul.*] A howl, the howling of a dog, jackal; or the cry of a sheep when diseased; and applied contemptuously to the cry of a person in anguish, or possessed, or supplicating aid, கூவிமுதலியவற்றினமுகைக்குரல். 2. Snot, mucus of the nose, சளி. 3. Filthiness, ஊத்தை.

ஊளைமூக்கன், *s.* A snotty fellow.

ஊளையிட, *inf.* To howl.

ஊளன், *s.* A jackal, a fox, நரி. 2. A male fox, ஆண்நரி. (பிங்க.) (*p.*)

ஊறு, *s.* Touch, feeling, sensation, இந்திரியம். 2 Misfortune, obstacle, disaster, mishap, இடையூறு. 3. A scar, a wound, a maim, a hurt, or injury inflicted by violence, காயம். 4. Killing, murder, கொலை. 5. Evil, mischief, blight, தீமை; [*ex* உறு.] (*p.*) —*Note.* There are eight kinds of ஊறு or sensations given, viz.: 1. வெம்மை, heat. 2. தண்மை, cold. 3. மென்மை, softness, thinness, fineness. 4. வன்மை, hardness. 5. நொய்மை, slenderness, tenuity. 6. இருமை, smoothness. 7. இழுமெனல, slipperiness, 8. சருச்சரை, roughness, unevenness.

ஊறுகாட்டினார்க்கு. To those who inflict wounds, &c.

ஊறுகொள்ள, *inf.* To receive a hurt, suffer violence, காயங்கொள்ள. (கூர்மபு.)

ஊறுகோள், *s.* Injury, violence, wounds inflicted, காயம். 2. Murder, கொலை. (*p.*)

ஊறுபாடு, *s.* Wounds, scars, காயம். 2. Injury, damage, violence, தீமை. 3. The four ways of inflicting injury, viz.: எறிதல், குத்தல், வெட்டல் and எயதல்.

ஊறுவைக்க, *inf.* To cause a mark, or scar—as with the nails, teeth, &c.; to wound.

ஊறு, கிறது, ஊறினது, ம், ஊற, *v. n.* To spring, flow as water in a well, to issue, சுரக்க. 2. To soak, to be steeped, pickled, காய்முதலியவூற. 3. To ooze through, percolate, filter, distil, கசிய 4. To run or spread—as ink in paper, as dampness in land around a spring; to become moist, மைமுதலியவூற. 5. To form, become collected—as milk in the breast, toddy in palm flowers, &c., பால்முதலியனசுரக்க. 6. To form as raw flesh in a sore, to heal, காயந்திருவாக. 7. To increase—as flesh in a person who has been wasted by disease, to increase by slow degrees, மெலிந்தவுடல்தேற. (*c.*)

தொட்டனைத்தூறுமணற்கேணிமாந்தர்க்குக்கற்றனைத்தூறுமறிவு The more you dig in a sandy soil the more does the water spring forth; so the more you apply to science the more your knowledge will increase.

கற்கவூறுங்கலைஞானம். By learning, knowledge is increased.

இறைத்தகிணறூறும்இறையாக்கிணறூறாது. Water issues from the springs of a well constantly drawn, but from one not drawn, it ceases to do so;·i. e. the more one gives, the more will be given to him.

ஊறணி, *s.* A fountain, a spring of water, ஊற்று. 2. [*prov.*] Good, moist land where water oozes out, கசிவுநிலம். 3. Wet, marshy, or brackish lands, சேற்றுநிலம். 4. Income, property stored up, வருவாய் (probably a corruption of ஊறுநீர்).

ஊறவூறக்கறக்க, *inf.* To milk the cow as fast as the milk forms. 2. To obtain money from a person as fast as he gets it.

ஊறவைக்க, *inf.* To steep, pickle, imbue, macerate.

ஊறுகாய், *s.* Pickled fruits, அடைகாய்.

ஊறுநீர், *s.* Spring-water, ஊற்றுநீர்.

ஊறுபுண், *s.* A healing wound, ஆறிவரும்புண்.

தேனூறுமலர், *s.* The honey forming flower.

ஊறல், *v. noun.* Oozing as from a sore, &c, percolation, discharge, issue, ஊறுகை. 2. *s.* A small spring, spring-water, ஊற்று. 3. A tincture, infusion, &c., மருந்திலூறல். 4. A taint, or faint mixture of another metal, பஞ்சலோகக்கலப்பு. 5. One's income, acquisition, property amassed, &c., வருவாய். 6. A slight degree of verdigris, களிம்பு.

ஊறற்பாக்கு, *s.* Betel-nut soaked to render it fit for use.

ஊறற்றாள், *s.* Sinking paper.

ஊற்றம், s. A walking staff, a crutch, a support, protection, பற்றுக்கோடு 2 Stability, solidity, immobility—as of a mountain, அசைவின்றிநிற்கை 3. Strength, power, ஆற்றல் 4. Intensity, arduousness, urgency, pressure (of business), multiplicity (of labors), மிகுதி. 5. Praise, fame, celebrity, புகழ். 6 Knowledge, wisdom, அறிவுடைமை (p.)

ஊற்றாணி, s. The nail which fastens the beam of a plough, கலப்பையுறுப்பிலொன்று (c.)

ஊற்றால், s. The fourth lunar mansion, உரோகணிநாள் (p.) 2. A wicker basket for catching fish, or covering chickens, [illegible].

ஊற்றால்கவித்தல், v. noun. Setting a wicker basket for catching fish.

ஊற்று—ஊற்றுக்கோல், s. A walking staff, a crutch, a support, ஊன்றுகோல்; [ex ஊன்று.]

ஊற்று, s. A spring, a fountain, source, நீரூற்று. 2. Dampness rising from the ground in the wet season, ஈரம்

ஊற்றடைக்க, inf. To be choked up as a spring, or source. 2. To stop or choke a spring.

ஊற்றுக்கண், s. The aperture whence water springs. the orifice of a spring, ஊற்றுவாய்.

ஊற்றுக்குழி, s. A hole in the ground for gathering water, ஊற்றுப்பள்ளம்.

ஊற்றுநீர், s. Spring-water.

ஊற்றுப்பெயர, inf. To spring, flow newly—as a fountain into a well, ஊற்றுண்டாக.

ஊற்றுவெட்டல்—ஊற்றுத்தோண்டல், v. noun. Digging for water.

ஊற்றெடுக்க, inf. To spring up, or issue freely and plentifully, ஊற்றுப்பெருக.

ஊற்றெடுக்கமழைபெய்தது. It rained so as to cause the water to flow from the land.

ஊற்று, கிறேன், ஊற்றினேன், வேன், ஊற்ற, v. a. To pour, to let flow, spill, சிந்த. 2. To express (oils, &c.), எண்ணெயூற்ற. 3. To pour in large quantities, pour, or cast out as useless, to empty, or clear a vessel of its contents, ஊற்றிப்போட.

நாற்றூற்றிருந்துபோச்சுது. The plants are spoiled by too much rain or water.

ஊற்றுண்ண, v. n. To be poured out. 2. To be spilled, to ooze out, leak out.

கலயத்திலிருந்ததெல்லாமூற்றுண்டுபோயிற்று. All the water that was in this vessel has been spilt.

ஊற்றுப்பூ, s. [prov.] The refuse of the kernel of the cocoanut after the oil is expressed, தேங்காய்ப்பிண்ணாக்கு.

ஊற்றுப்பெட்டி, s. [prov.] The basket in which the seeds, kernels, &c. are put for expressing oil, எண்ணெயூற்றும்பெட்டி.

ஊற்றுமரம், s. A kind of oil-press, எண்ணெயூற்றுமரம். 2. The cylinder or shaft in an oil-press, செக்குலக்கை.

ஊனகத்தண்டு, s. A black kind of beetle, கருவண்டு.

*ஊனம், s. Defect, want, deficiency—as of a member, &c., a maim, privation, குறைபாடு Wils. p. 165. Una. 2. Disgrace, degradation, meanness, vileness, ஈனம். 3. (p.) Moral evil, தீமை.

ஊனமிலாவுருப்பு. A form without defect, (அறநெறித.)

ஊனமிலானமானமிலான (Dharma) who is alike unconscious of disgrace and of honor.—(பார.)

ஊனவெம்பவம். Vile, horrid transmigration. (சூ. 64.)

காலூனப்பட்டவன். One who has lost a leg, or who is defective in his legs.

கையூனம், s. Privation of a hand.

ஊனக்கண், s. The defective eye of the body, in contradistinction to the all-seeing eye of the Deity, or the spiritual eye of the sage, நேத்திரம். 2. Defective sight, குருட்டுவிழி.

ஊனன், s. One defective in some member, குறைவுளளோன்.

ஊணாங்கொடி—ஊணான், s. A creeper, ஓர்கொடி, Ipomea racemosa.

ஊணையம், s. [prop. நாணயம்.] A fault, a trick.

ஊன், s. Flesh, தசை. 2. Meat, மாமிசம். 3. Serum, marrow, fat, கொழுப்பு. 4. (p.) The body, உடல்.

ஊனைக்குறித்தவுயிரெல்லாம்நாணெனுமநனைமைகுறித்ததுசால்பு As the life depends on the firmness of the body, so accomplishments depend on modesty.

ஊனிலாயாக்கை, s. Fleshless bodies (of demons). (தொல்காப.)

ஊன்கழிந்தசங்கு, s. A conch-shell deprived of its flesh.

ஊனகெடினுமுண்ணாரைக்கண்ணுண்ணற்க. Though you lose your flesh (by hunger), eat not with those with whom it is not proper to do so (நாலடி.)

ஊனுருக்கி, s. Consumption, கயரோகம்.

ஊன்விற்போர், s. Flesh-mongers.

ஊன்றள்ள, inf. To be formed—as proud flesh, ஊன்வளர. 2. To abstain from flesh.

ஊன்றி, s. A snake, பாம்பு. (p.)

ஊன்று, கிறேன், ஊன்றினேன், வேன், ஊன்ற, v. a. To plant, set, fix, place firmly, rest upon with pressure—as a pole in propelling, fixing a boat, a musket, a lever, &c, நிறுத்த. 2. To lay down premises in an argument, நியாயத்திற்குமூலத்தைஸ்தாபிக்க. 3. To grasp, hold, strike root as trees, gain a firm footing, become established in a place, இறுகப்பிடிக்க. 4. v. n. To lean upon, recline, or depend on a staff, a person, &c., சார. 5. To be steadfast, firm, intent upon, உறுதியாயிருக்க.

ஊன்றக்கொடுத்ததடியென்னுச்சியையுடைக்கிறது. The staff which I gave him to lean upon, breaks my head; i. e. the good I have done him has turned out evil.

கையூன்றிக்கரணம்போடவேண்டும். To tumble, the hands must be fixed on the ground; i. e. nothing can be done without money, means, &c.

மழையூன்றிப்பெய்கிறது. It rains hard or incessantly.

மேகங்காலூன்றிமழைபெய்தது. The clouds resting on the horizon poured down torrents.

நிலத்திறசிக்கொனவூன்றியவோ Roots stuck firmly in the ground

ஒத்தகட்டப்பாட்டிற்றுவூன்றியெய்து. Exerting themselves in their proper calling.

ஊன்றக்கட்ட, inf. To edify, ratify.

ஊன்றிக்கேட்க, inf. To interrogate with much emphasis, press for an answer, உறுதியாய்வினவ. 2. To hear attentively, கருத்தாய்ச்செவிகொடுக்க.

ஊன்றிக்கொள்ள, inf. To gain a firm footing in a place, office, &c.; to establish one's self, நிலைபெற. 2. To lean or depend upon, சார்ந்திருக்க.

ஊன்றிச்சொல்ல, inf. To speak, or pronounce with distinct articulation, உறுதியாய்ச்சொல்ல.

ஊன்றித்தாங்க, inf. To press on a pole in stopping, or poling a boat, ஊன்றித்தள்ள.

ஊன்றிநடக்க, inf. To walk cautiously, firmly, &c.—as on slippery ground. 2. To walk firmly as one regaining the use of his limbs. 3. To walk with a firm foot so as to secure a quick pace.

கோலையூன்றிக்கொண்டுநடக்கிறான். He walks with the assistance of a staff.

ஊன்றிப்படிக்க, inf. To read poetry with proper pauses 2. To sing with proper articulation, emphasis, &c.

ஊன்றிப்பார்க்க, inf. To look steadfastly, intently, &c., நோக்கிப்பார்க்க. 2. To consider a thing maturely, to fix the mind intently on the object of consideration, ஆராய்ந்துபார்க்க. 3. To feel, try—as a fruit, &c., pressing it with the hand, கையிலேயழுத்திப்பார்க்க

ஊன்றிப்பிடிக்க, inf. To seize firmly, hold tight, இறுகப்பிடிக்க. 2. To mark faults severely, கூர்மையாய்க்குற்றம்பிடிக்க 3. To hold fast an opinion, பிடிவாதமாயிருக்க.

ஊன்றிப்பேச, inf. To speak emphatically or forcibly, உறுதியாய்ப்பேச.

இந்நியாயத்திலூன்றிப்பேசு. Urge this argument, insist upon it.

ஊன்றிப்போட, inf. To confirm an opinion, accusation, evidence, &c., ஸ்திரப்படுத்திவிட.

ஊன்றிமிதிக்க, inf. To tread cautiously—as one on a well-beam, step firmly, steadily, &c.

ஊன்றியெழுத, inf. To press or indent well in writing.

ஊன்றிவைக்க, inf. To establish a family. 2. To settle one in life, business, &c. 3. To confirm, settle one in an opinion in a slight degree.

ஊன்றுகால், s. A stay, a prop, உதைகால்.

ஊன்றுகோல், s. A staff, a walking stick, a support, பற்றுக்கோடு.

எழுத்தையூன்ற, inf. To put a point over a letter which makes it mute.

நாற்றையூன்ற, inf. To set plants.

எ

எ. The seventh letter and vowel of the Tamil language, ஏழாமுயிர். 2. An interrogative letter, வினாவெழுத்து—as காலம், time; எக்காலம், what time, when? எத்தனை, what number or quantity? எப்படி, what manner, how? எங்கே, where? 3. [*as a numeral.*] The number seven, ஏழெனெண்ணின்குறி—*Note.* When a consonant is associated with this vowel, its presence is indicated by the following symbol ெ prefixed, which is called கொம்பு. It is often used in words from the Sanscrit in place of ஏ—as செபம for சபம்; செகம for சகம், &c.

எக்காலும். Always.

எத்தன்மைத்து. Of what nature?

எஎ, *inter.* A word expressive of contempt.

எஃகம், *s.* A missile weapon, எறிபடை. 2. A dart, a lance, ஈட்டி. 3. A discus weapon, சக்கரம். (*p*)

எஃகு, *s.* Sharpness, pointedness, keenness, கூர்மை. 2. Steel, உருக்கு. 3. A weapon in general, ஆயுதப்பொது. 4. Acuteness of mind, acumen, sharpness, மதிநுட்பம். (*p.*)

இகலிலவெஃகுடையார். Those free from malice, and those acute in mind—(நாலடி.)

எஃகு, கிறது, எஃகினது, ம், எஃக, *v. n.* To be elastic, stretchable, நெகிழ. 2. To become stretched or drawn out, நீள. 3. To become unfastened, unclasped, unloosed, &c., அவிழ. 4. To spring back, rebound—as a bent bow, bamboo, &c., எதிர்தாக்க. 5. To be lifted, drawn, or carried—as by a well beam, தாழ்ந்தெழும்ப. 6. [*with the personal terminations.*] To reach up, stretch one's self in reaching for a thing, எட்ட. 7. To climb by starts, stretch one's self for climbing, உதைகதேற. 8. *v. a.* To pick, card, or comb cotton, &c., to card with a bow, பஞ்சுமுதலியகொட்ட.

எஃகிப்பிடி. Stretch up and reach it.

எஃகியெஃகிநடக்க. To spring or toss one's self in walking.

துலாவுலைக்கொண்டெஃகிற்று. The well-sweep has taken him up.

ஈளையெஃகியெஃகியிழுக்கின்றது. The asthma convulses him.

வில்லெஃகிற்று. The bow started back, resiled.

எஃகினபஞ்சு, *s.* Picked or carded cotton.

எஃகுகோல், *s.* A bow for carding cotton, பஞ்சுகொட்டும்வில்.

எகரம், *s.* The letter எ, ஓரெழுத்து. (*p.*)

எகினம்—எகின், *s.* A swan, அன்னம். 2. The yac or bos grunniens, கவரிமா. 3. The beaver, நீர்நாய். 4. A dog, நாய். 5. A tamarind tree, புளியமரம், Tamarindus Indica. 6. A species of sour mango tree, புளிமா, Mangifera Indica. 7. The அழிஞ்சில் tree, Alangium decapetalum, *L.* (*p.*)

எகுன்று, *s.* A shrub, குன்றி, Abrus precatorius, *L.*

எக்கச்சக்கம், *s.* [*vul.*] Confusion, jumble, huddle, disorder, தாறுமாறு. 2. (*Tel.* ఎక్కు_సక్కు_ము.) Unevenness, irregularity, ஒழுங்கின்மை. 3. Difference, Disparity, வித்தியாசம். 4. Scorn, derision, நிந்தை.

எக்கச்சக்கமானஇடம் பத்திரமாய்ப்போ. This is an uneven, dangerous place, go cautiously.

காரியமெக்கச்சக்கமாய்வந்திருக்கின்றது. The thing is ended in confusion. The affair has turned out disastrously; some danger is apprehended.

எக்கச்சக்கமாய்ப்பேச, *inf.* To insult a person, use uncivil language. 2. To give an indirect answer, to speak at random.

எக்கச்சக்கமானஆள், *s.* A faithless person 2. An indecent person. 3. One who confuses every thing.

எக்கச்சக்கம்பண்ண, *inf.* To derange things, put in confusion, huddle, jumble, தாறுமாறுசெய்ய. 2. To be insincere, to act differently from one's professions, or contrary to instructions, அகடவிகடஞ்செய்ய.

எக்கண்டம், *s.* [*prop.* ஏககண்டம்.] A whole, not made up of parts, pieces, &c., மொத்தம்.

எக்கண்டமும்பிழை. It is full of faults, it is all wrong.

எக்கண்டப்பரப்பு, *s.* A sheet of one piece.

எக்கண்டமாய்நெய்ய, *inf.* To weave a whole piece.

எக்கண்டமாய்வீங்க, *inf.* To be swollen all over.

எக்கண்டமானபலகை, *s.* A whole board.

எக்கண்டமானபீரங்கி, *s.* A cannon that is one solid piece.

எக்கண்டமானபுடவை, *s.* A whole piece of cloth.

எக்கரணம்—எக்கரவம், *s.* The noise which a bull makes, when about to attack another, முக்காரம். (*c*)

எருதெக்கரணம்போடுகின்றது. The bull makes a noise which indicates that he is about to attack another.

எக்கர், *s.* Vulgar terms, words not used in company, இடக்கர். 2. Casting up sand as waves, சொரிதல்—a change of எக்கல், see எக்கு.

எக்கழுத்தம், *s.* Arrogance, pride, haughtiness, superciliousness, a haughty carriage, இறுமாப்பு. (*p.*)

எக்களி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* To be overjoyed, மிகமகிழ. (*p.*)

எக்களிப்பு, *v. noun.* Excessive joy, மிகுமகிழ்ச்சி.

எக்களிப்பாயிவனபக்கக் குரங்கெல்லாமெனனோடெதிர்க்கவுமாயின. It so happened that all the monkeys of his (Rama's) army faught against me with exultation. (இராமாயணமிந்தரஜித்.)

எக்காளம், *s.* A trumpet, a cornet, &c, காகளம்.

எக்காளச்சத்தம்—எக்காளத்தொனி, *s.* The sound of a trumpet.

எக்காளந்தொனிக்க—எக்காளமூத, *inf.* To blow a trumpet.

*எக்கியம், *s.* A sacrifice, a ceremony in which oblations are presented, யாகம. See எச்சம and ஓமம். Wils. p. 678. YAKSYA.

எக்கியம்பண்ண—எக்கியம்வளர்க்க, *inf.* To offer sacrifices, to perform a religious ceremony, யாகஞ்செய்ய.

எக்கியோபவீதம், *s.* The sacrificial cord of the three superior castes, especially of the brahman.

எக்கு, கிறேன், எக்கினேன், வேன், எக்க, *v. a.* To draw in the stomach—as beggars to show hunger, or as persons in dressing, வயிற்றையெக்கப்பண்ண. 2. *v. n.* To reach up, stretch one's self in reaching for any thing, எட்ட. 3. To ascend, ஏற. 4. (*p.*) To be heaped up—as sand by the waves on the shore, உயர்ந்தெழ. 5. (*சது.*). To fight, போர்செய்ய.

எக்கிப்பார்க்க, *inf.* To peep, standing on tip-toe.

எக்கல், *v. noun.* The act of contracting the stomach. 2. Ascending. 3. Fighting. 4. *s.* That which is cast on shore.

என் கொல்லைமுழுதுமாற்றெக்கல்மூடிப்போட்டது. My field is entirely covered with sand thrown up by the river.

எங்கண், *inter.* Where, in what place, எவ்விடம்; [*ex* எ, what, *et* கண், place.]

எங்கள், *pron.* [*genitive of* யாங்கள்.] Our. See யாம் or யாங்கள்.

எங்கு—எங்கே, *inter.* Where? whither? எவ்விடம்.

எங்கத்து—எங்கத்தை—எங்கத்தைய, *inter. and adj* What or which place, or country, of what, &c.

எங்கும். Every where, in all directions.

எங்கும்பரவியிருக்கின்றது. It is every where extended.

எங்குமவியாபகனுதல். See அறுகுணம், under ஆறு.

எங்கெங்கே. Whither, distributively.

எங்கெங்கேபுகையுண்டோஅங்கங்கேயழலுமுண்டு. Wherever there is smoke, there is fire.

அதெங்கேயிதெங்கே? Where is that, and where is this? i. e. both are gone. 2. This bears no comparison to that 3. That is very far from this, out of the way, &c.

எங்஁னம்—எங்஁னே. [in poetry, எங்ஙன] In what manner, how, எத்தன்மை. 2. In what place, where, எவ்விடம்; [ex எ, what, et ஙனம், place]

*எசமானன்—எசமான், s. (fem. எசமானி.) One who institutes or performs a sacrifice, வேள்வித்தலைவன். 2. (p) A lord, master, an employer, a conductor, தலைவன். 3 A husband, கணவன். 4. Owner or proprietor. See யசமானன்; [ex யச, to worship]

எசமானத்துவம், s. Superiority, தலைமை

எசமானி, s. A lady, mistress, a matron, தலைவி.

எசம், s. A nerve, an artery, நரம்பு. (சது) (p)

எசலாட்டம், v. noun. [prov. prop. இகலாட்டம்.] Quarrelling.

*எச்சம், s. An offering, a sacrifice, யாகம், [ex யச, to worship] Wils. p 678. Yajna. (p)

எச்சன், s. The deity who is supposed to be pres. t and to accept a sacrifice, யாகசுருபி. , One who offers the sacrifice, யாகஞ்செய்வோன். 3. Vishnu who appears in the sacrifice, விட்டுணு (p)

பஞ்சவெச்சம், s. The five daily sacraments or essential rites. See யாகம்.

எச்சம், s. Deficiency, defect, lack, குறைபாடு. 2. Remainder, remnant, சேஷம். 3. Orts, remains of food, whatever has come in contact with the mouth, spittle, &c., being deemed defiled, எச்சில். 4. Posterity, offspring, சந்ததி. 5. The dung of birds, fowls, wall-lizards, &c., பறவைமுதலியவற்றின்மலம். 6 An elliptical, or unfinished word, sentence, பெயரெச்சமுதலியன; [ex எஞ்ச.] (p.)

எச்சத்தாற்காணப்படும். (Their deeds) will be manifest in their posterity; i. e. in the prosperity, or adversity of their offspring.

எச்சமிட, inf. To discharge excrement—as birds, &c., பறவைமலம்விசர்சிக்க.

பகையெச்சம், s. Suppressed anger.

தீயெச்சம், s. The remainder of fire—as, வினைபகையென்றிரண்டினெச்சம், நினையுங்காற்றீயெச்சம்போலத்தெறும், (Warlike) deeds which are not pushed to extremity (in the destruction of a foe) and hatred which is not executed but suppressed, will destroy like fire unextinguished. (குறள்.)

நோயெச்சம், s. A reduced disease, the remains of a disease.

ஈரெச்சம், s. In Grammar, the two classes of unfinished words. I. பெயரெச்சம் or participles, lit. words which require nouns to complete them. These embrace two classes, viz . (1.) தெரிநிலைப்பெயரெச்சம், or the participle of the common verb—as, வந்தமகன், the man who came; வருகின்றமகன், the man who comes; வரும்பிள்ளை, the child that will come. (2) குறிப்புப்பெயரெச்சம் or பெயரெச்சக்குறிப்பு, the participle of the symbolic verb, which always ends in அ and often has the force of an adjective—as கரியகுதிரை, a black horse, கடுங்கண்ணகுதிரை, a fierce-eyed horse, or a fierce horse; பொன்னகுதிரை, a gold-like horse, அமர்முகத்தகுதிரை, a horse in the front of a battle; மூவிலையவேல, a three-forked dart, a trident. II. வினையெச்சம், unfinished verbs, or such forms of the verb as require other terminate verbs, &c, to complete the sense. (1.) தெரிநிலைவினையெச்சம் In the past, it is called by Beschi, a gerund; there are five varieties, i. e. (1.) செய்து, பணணி, நிற்இ for நிறுவி or நிறுத்தி; வளஇ for வளைந்து or வளைத்து; இரீஇ for இருந்து or இருத்தி; கூய் for கூவி. (2.) செய்பு. (3.) செய்யா. (4.) செய்யூ. (5.) செய்தென—Notes. The first is the most common, and the only kind found in colloquial use 2. The present, or infinitive, செய or செய்ய 3. The future comprising six varieties. 1. செயின், செய்யின், செயில், செய்யில, செய்யில், these are all future subjunctive forms 2. செய்யிய. 3. செய்யியா. 4 செயவான். 5. செயபாக்கு 6. உணபான், this termination occurs after a nasal only. The last five are equivalent to the infinitive, &c., they may be rendered by that with the potential of the verb, as given in நன்னூல். A few may be added: 1. செய்தால், the common subjunctive of the past, but often used for the future. 2. செய்தக்கால. 3. செய்தக்கடை, past or future subjunctives. 4. செய்தலும், கண்டாலும். 5. செய்தபோடு, implying when, or as soon as. 6. எல், a contraction of எனில், is, in poetry, added to any finite verb to form the subjunctive—as உண்ணுமேல், உண்ணுமெனில். 2. வினையெச்சக்குறிப்பு or குறிப்புவினையெச்சம், gerund of symbolic verbs, of these there are but two, இன்றி and அன்றி from இல் and அல், these symbolic verbs being redundant. சொல்லெச்சம், elliptical, or incomplete words, or classes, ten in number. 1. பெயரெச்சம், participles as given above. 2. வினையெச்சம், unfinished forms of the verb. (See above.) 3. உம்மையெச்சம, a sentence in which a second உம் and its adjunct are understood—as, சாத்தனும்வந்தான், Sattan also is come, implying that others are come or expected. 4. சொல்லெச்சம், a clause in which சொல்லல் is understood—as, என்றார் for என்றுசொன்னார். 5. பிரிநிலையெச்சம், a clause in which an exception of persons, or things is implied, see ஏ and ஓ—as, அவனேகொண்டான், he bought it, implying that others did not. 6. எனவெனெச்சம், a clause in which a verb, or a noun is required after என—as, கடலொல்லெனவொலித்தது, the sea roared with the sound of ஒல். 7. ஒழியிசையெச்சம், a clause in which a counterpart is understood—as உண்ணுதற்கோவந்தான, was it to eat that he came (implying that his object was otherwise)? 8. எதிர்மறையெச்சம், the ellipsis of a negative, or denial—as அவனோகொண்டான், Was it he that bought it (implying a negative answer). 9. இசையெச்சம, ellipsis generally comprising two or more words, such as are not found in the above—as நின்னையானகன்றாற்றுவனோ, Can I endure separation from you (indicating an affectionate attachment to the party addressed)? 10. குறிப்பெச்சம, symbolic terms, contractions, abbreviations, &c, comprising several kinds. (See குறிப்பு.) There is another form called முற்றெச்சம, a finite verb used in the place of a gerund—as உண்டானவந்தான for உண்டுவந்தான், eating he came.

எச்சமிட, inf. To befoul, to soil with dung—spoken of birds.

எச்சவனுமானம், s. Inference of a past cause from a present effect. See அநுமானம.

எச்சவாய், s. [vul] The sphincter of the anus, the podex, குதம்.

அட்டவெச்சம், s. The eight defects in the human body, i. e. 1. சிதடு or குருடு, blindness. 2. ஊமை, dumbness. 3. செவிடு, deafness. 4. கூன், crookedness of the back. 5. குறள், dwarfness. 6. முடம், lameness. (சது.) (in பிங்கலந்தை and திவாகரம, மகண், மா, hermaphroditism). 7. உறுப்புமயக்கம, a monstrous birth either by redundancy, defect, or misplacing of the members, &c. 8. உறுப்பில்பிண்டம், a shapeless production, or a birth with the features not properly developed.

எச்சரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To caution, warn, forewarn, pre-admonish, to give previous notice, புத்திசொல்ல. 2. (fig.) To discipline, கடிந்துகொள்ள.

எச்சரித்துவைக்க, inf. To caution, discipline. 2. To hint, to mention slightly, to put one in mind of any thing.

எச்சரிக்கை—எச்சரிப்பு, v. noun. and s. Caution, circumspection, vigilance, சாக்கிரதை. 2. Admonition, notice, advice, warning, புத்திசொல்லுகை. 3. Discipline, கண்டிப்பு. 4. A term used in complimentary language before idols, kings, &c.—as take care, come softly, &c., எச்சரிக்கைகூறுகை. 5. Calling for silence, attention, &c. in an assembly, court, &c., also a word used by heralds before processions, implying clear the way, make ready, &c., அமைதியாயிருக்கச்சொல்லுகை. 6. A species of poetry sung before an idol in processions, &c., the verses of which end with this word, ஓர்பாட்டு.

எச்சரிக்கைபடிக்க, inf. To sing the எச்சரிக்கை song.

எச்சரிக்கைபண்ண, inf. To caution, &c.—as எச்சரிக்க.

எச்சரிக்கைப்பாட்டு, s. The எச்சரிக்கை song.

எச்சரிக்கையாயிருக்க, inf. To be circumspect, to be cautious, take heed, to be vigilant.

எச்சில், s. Remains, or refuse of food, crumbs, orts (deemed impure), சேஷம். 2. Any thing defiled by contact with the mouth, saliva, &c., மிச்சில்; [ex எஞ்ச.]

எச்சிற்கையாற்காக்கையுமோட்டான். He will not even scare away a crow with his hand while eating, lest any grain of rice fall thereby.

எச்சிலாக்க—எச்சிற்படுத்த, *inf.* To defile food or any thing, by bringing it into contact with the mouth; to defile food by the hand, or spoon in feeding, உச்சிட்டப்படுத்த. 2. To deflour a woman, deprive a damsel of her virginity, either by force or with consent, கன்னிமைகெடுக்க.

எச்சிலார், *s.* Low-caste people, இழிஞர். (*p.*)

எச்சிலிலை—எச்சிற்கல்லை, *s.* The leaf on which one has eaten.

எச்சிலுமிய—எச்சிலுமிழ—எச்சில்துப்ப, *inf.* To spit. (*c.*)

எச்சில்வாய், *s.* Mouth unwashed after eating, கழுவாதவாய.

எச்சிற்கலக்க, *inf.* To eat the food left by the bridegroom—as a Hindu bride does on the occasion of her marriage. 2. To eat the food left by others—as friends.

எச்சிற்கலப்பு, *s.* The above ceremony.

எச்சிற்காறியுமிழ், *inf.* To force up the phlegm and spit it out.

எச்சிற்கிதம்பாட, *inf.* To assent to what is wrong from an unworthy motive.

எச்சிற்குழி, *s.* A cavity in a court-yard, used as a spittoon, எச்சில போமெகுழி.

எச்சிற்பட, *inf.* To become defiled—as food, &c., by saliva, or contact with the mouth.

எச்சிற்பருக்கை, *s.* Grains of rice fallen while eating, சிதறிக்கிடக்குஞ்சோறு.

எச்சிற்பேய், *s.* A diminutive demon exceedingly voracious, ஓர்பிசாசம. 2. A person very fond of dainties, பெருந்தீனிக்காரன.

எச்சிற்றழும்பு—எச்சிற்றேமல், *s.* A kind of ring-worm supposed to be induced by contact with the saliva of others, தழுதணை.

எச்சின்மாற்ற, *inf.* To purify a place after eating by smearing it anew with cowdung.

கண்ணெச்சில், *s.* Evil imagined to be caused by other people's eyes.

கண்ணெச்சிற்கழிக்க, *inf.* To perform a ceremony for the removal of the imagined inauspicious effect of evil eyes. (கைட.)

எச்சு, *s.* (*Tel.*) Much, excess, increase, உயர்வு. 2. A high key in music. See தக்கு.

அவனபாடுகிறதிலேயெச்சமெத்த. He sings too high.

எஞ்சு, கிறது, எஞ்சினது, ம், எஞ்ச, *v. n.* To diminish, decrease, shorten, lessen, grow small, few, &c., சுருக்க. 2. To be deficient, be defective, to lack, want, குறைய. 3. To remain, be left as a surplus, சேஷமாயிருக்க. 4. To be elliptical—as words, or clauses, சொல்லெஞ்சிநிற்க. (*p.*)

பினபவெஞ்சியவிருவரும். Afterwards the remaining two persons—

எஞ்சணி, *s.* An ellipsis.

எஞ்சிநிற்க, *inf.* To be wanting or elliptical—as language; to be understood, குறைந்திருக்க.

எஞ்சியசொல்லினெய்தக்கூறல், *v. noun.* [*in grammar.*] Expressing in a few words, or an author's not mentioning things explicitly, but leaving them to be inferred by the reader—one of the thirty-two உத்தி.

எஞ்சல், *v. noun.* Wanting, deficient, being implied.

எஞ்ஞான்றும், *adv.* Always. See ஞான்று; [*ex* எ.]

எடு, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To take up, lift up, raise, தூக்க. 2. To take off, take away, extract, take out, remove a stain, dirt, humor, &c., or one body from another, chemically, or otherwise combined, ஒன்றிலிருந்தெடுக்க. 3 To undertake, take in hand, enter upon, தொடங்க. 4 To adopt—as a sentiment, &c., receive, take—as one's own, அங்கீகரிக்க. 5. To take a subject, to discourse, write, think on, look out, find a place in a book, &c., ஆரம்பத்தெடுக்க. 6. To adduce (an argument), ஒன்றைபெடுத்துப்பேச. 7. To strike (a sound), pitch the key-note, to try the lightness of a bow-string by striking it, இசையெடுக்க. 8 To select, choose, (as a spot, for a house, a well, &c.), தெரிந்துகொள்ள. 9. To buy, purchase (chiefly applicable to cloth), வாங்க. 10. To bear, carry, sustain, சுமக்க. 11. To weigh in a balance, நிறுக்க. 12. *v. n.* [*in combination.*] To rise, extend itself, become spread, or diffused, to be attacked with pain, &c., மயக்கமெடுக்க. 13. To swell, heave, rise in billows, எழும்ப. 14. To keck, puke, vomit, வாந்தியெடுக்க.

எடுக்கதொடுக்கவிடான். He will not let me begin; spoken figuratively in allusion to the discharge of arrows.

எடுப்பாரும் பிடிப்பாருமுண்டானால்ஸாப்புத்திப்பும் மெத்தத்தோன்றும். Where there are many attendants much trouble is experienced.

பிள்ளைக்குமூக்கெடுக்க. To raise or force out the upper part of the nose of an infant—as a nurse by pressing with two fingers.

அரசனலயமெடுத்தான. The king has built a temple.

இந்தப்பாரமெடுக்கமாட்டேன. I am unable to carry this load.

அதையெடுத்துப்பேசினான. He took up the subject.

யானைதுமபிக்கையினலேபணத்தையெடுக்கும். The elephant will take up a small coin with his proboscis.

ஏரியெடுத்துப்போகிறது. The water of the lake has carried away its embankment.

இதினலேவெறியெடுக்கும். This will cause intoxication.

சோற்றிலிருக்கிறகல்லையெடுக்கமாட்டாதவனமோகனக்கல்லைத்தூக்குவானு. Will he who cannot pick out a stone from rice be able to lift the stone architrave of a temple vestibule? i. e. he who is incapable of little matters must be incapable of great ones

விழுந்தவனையெடாமலுதைக்கலாமா. Is it proper to kick, instead of raising, a fallen man?

இந்தச்சீலையையெந்தக்கடையிலெடுத்தாய். In what bazaar did you buy this cloth?

புல்லெடுக்கிறதரை. Ground covered with an exuberant growth of grass.

எடாதவெடுப்பு, *s.* Living above one's rank, circumstances, means, &c., engaging in an enterprise, beyond one's powers, &c.

எடாதவெடுப்பெடுக்கலாகாது. It is improper to engage in an enterprise above one's circumstances.

எடுகூலி, *s.* Porterage, hire for carrying burdens, சுமைகூலி.

எடுத்தடிமடக்கு, *s.* Retort, turning a person's reasons or remarks against himself, confuting one by his own arguments, anticipating a person in word, or action, in order to check, or thwart him in his object; interrupting one in speaking, &c. 2. Temerity, rashness; speaking, answering, or acting rashly, துணிவு.

எடுத்தடிவைக்க, *inf.* To begin to step—as a child, காலைபெயர்த்துவைக்க.

எடுத்தபடி, *adv.* Suddenly, at once, promptly, extemporaneously.

எடுத்தமொழியினெய்தவைத்தல், *v. noun.* An author's forming rules applicable to the examples he finds—one of the உத்தி.

எடுத்தலளவையாகுபெயர், *s.* One of the four kinds of அளவையாகுபெயர், according to which, the weight of the article weighed is used for the scale.

எடுத்தாட்சி, *s.* A thing much in use, வழக்கம்.

எடுத்தார்கைப்பிள்ளை, *s.* A docile, tractable, yielding person; one who has no opinion of his own.

எடுத்துக்கட்ட, *inf.* To fabricate, invent.

எடுத்துக்கட்டு, *v. noun.* Fabrication, கட்டுக்கதை. 2. Invention—as of a word

எடுத்துக்காட்டல், *v. noun.* An author's adducing examples, illustrations, &c. (See உத்தி.) 2 Citing, quoting, &c.

எடுத்துக்காட்டு, *s.* An example, illustration, உதாரணம்.

எடுத்துக்கைகொடுக்க, *inf.* To help one—as a waiter, or attendant.

எடுத்துக்கொள்ள, *inf.* To take to one's self, தனக்காக்கொள்ள. 2. To accept, admit, approve, ஏற்றுக்கொள்ள

எடுத்துக்கொண்டுபோக, *inf.* To take, to carry away.

எடுத்துச்சொல்ல, *inf.* To quote, cite, பிறாகருத்தையெடுத்துக்கூற. 2. To give one's own opinion, தனகருத்தையெடுத்துக்கூற.

எடுத்துத்தொடுக்க, *inf.* To fabricate, invent, எடுத்துக்கட்ட. 2. To pick quarrels, institute a lawsuit, commonly on frivolous grounds, வழக்குப்பிணைக்க.

எடுத்துப்பிடிக்க, *inf.* To hold up and expose little faults to view, தூக்கிக்காட்ட. 2. To encourage, strengthen, establish, திடப்படுத்த.

எடுத்துப்பேச, *inf.* To speak as an advocate, plead for a client, பரிந்துபேச. 2. To offer arguments, treat on, பிரமாணமபேச. 3. [*with accus. of person*] To praise, commonly one absent, துதிக்க

எடுத்துப்போட, *inf.* To deprive a person of office, situation, &c., to turn out, displace, dislodge, தள்ளிப்போட.

எடுத்தேற்றம், *s.* Random.

எடுத்தேற்றமானவேலை, *s.* A thing done at random.

எடுத்தேற்றியாயிருக்க, *inf.* To be unequal, uneven, discrepant in size, character, rank, &c.; to be irregular, இணக்கமின்றியிருக்க.

எடுபட, *inf.* To be taken up, out, away, &c., நீக்கப்பட. 2. To rise, part, to be detached, displaced, dislodged, எழும்ப. 3. To be abolished, terminated, அழிந்துபோக. 4. To be led away by evil, ill-advice, நியாயந்தவற. 5. To leave one's station, place of residence, &c., to leave and be no more heard of (used in an ill sense), காணாமற்போக. 6. To be overcome in argument—as a party in controversy, &c., to be confuted, தோற்றுப்போக.

அவள்பேச்சினாலயலெல்லாமெடுபடுகின்றது... The whole neighborhood is raised by her clamor.

எடுபட்டவள், *s.* A lewd woman, குடும்பத்தைவிட்டுவெளிப்பட்டவள.

எடுபட்டுப்போக, *inf.* To be raised—as a siege. 2. To be abolished. 3. To be defeated.

அங்கிருந்தபள்ளிக்கூடமெடுபட்டுப்போயிற்று..... The school which existed there formerly has been abolished.

உன்னால்நானெடுபட்டுப்போவேனோ. Am I to be defeated by you?

எடுபாடு, *s.* Celebrity, a high style of living, notoriety in a good or bad sense, உயர்ச்சி. 2. Abolition, அழிகை. 3. Gaiety, in dress, in a woman, a lax, or lascivious disposition, மேட்டிமை.

எடுப்பிக்க, *inf.* To cause to raise, or lift up.

மனிதவதாரமெடுக்க, *inf.* To assume the human form, to become incarnate.

வெறியெடுக்க, *inf.* To be intoxicated.

வெறியெடுத்தவன், *s.* One who is intoxicated.

பெயரெடுக்க, *inf.* To assume an appearance, a name, a character, &c., to acquire a name, celebrity.

நூலெடுக்க, *inf.* To disentangle thread.

வாயாலெடுக்க—வாயிலெடுக்க, *inf.* To vomit.

தொழிலெடுக்க, *inf.* To enter upon an occupation. 2. To suspend one from office.

பூவெடுக்க, *inf.* To gather flowers.

கிணறெடுக்க, *inf.* To dig a well. 2. [*prov.*] To select a spot for a well in reference to the situation of the house and other surrounding objects that ill luck may not result, as also to the nature of a soil or the depth at which water may be found, judged of by the produce of the land, &c.

வயிறெடுக்க—வயிறுகடுப்பெடுக்க, *inf.* To have a looseness.

தானெடுத்துமொழிதல், *v. noun.* [*in works of science.*] The adoption of rules, or language from other authors. See உததி

எடுப்பு, *v. noun.* The act of taking off, taking up, தூக்குகை. 2. Elevation, உயரம். 3. Taking in hand, undertaking, attempt, engagement, தொடங்குகை. 4. Insolence, arrogance, pride, haughtiness, superciliousness, இறுமாப்பு. 5. Elation, a style of living above one's rank, circumstances, மேட்டிமை. 6. Abusive words, நிந்தை.

எடுத்தஎடுப்புவிடான. He will not desist from his purpose.

வாயெடுப்பாயப்பேசுகிறவன. One who talks arrogantly.

ஒருவனமேலெடுப்பெடுத்தல. Publishing the faults of another.

எடுப்பாயிருக்க, *inf.* To be high.

எடுப்பானவன், *s.* A haughty person, an upstart, one who lives above his rank or circumstances, மேட்டிமைக்காரன்.

எடுப்புச்சாய்ப்பு, Gentility, genteel and obliging behavior, united with display, pomp, grandeur, &c., உயர்வுதாழ்வு.

எடுப்புண்டது, *appel. n.* That which is taken and carried away.

எடுப்புத்தேர், *s.* A small portable shrine for the conveyance of an idol on men's shoulders—opp. to இழுப்புத்தேர்.

கல்லெடுப்பு, *s.* A funeral rite.

எடை, *v. noun.* Taking up, தூக்குகை. 2. Weighing, நிறுக்குந்தொழில். 3. A weight, நிறையளவு. 4. Assumption, adoption, ஏற்றுக்கொள்கை. 5. [*ex* எடுப்பு, to rouse.] Rousing from sleep, &c., எழுப்புகை. See அளபெடை, துயிலெடை, &c.

எடுத்துக்காரர், *s.* [*prov.*] Those who drive loaded bullocks or buffaloes.

எடுப்பு, கிறேன், எடுப்பினேன், வேன், எடுப்ப, *v. a.* To wake, or rouse one from sleep, எழுப்ப. (*p.*)

துயிலெடுப்பியம்பிலை, *s.* The act of waking one who is asleep.

எடுப்பல், *v. noun.* The act of awaking any one. 2. Lifting up.

*எட்சிணி, *s.* A sort of demoness attached to the service of Durga and frequently holding, like a sylph or fairy, intercourse with mortals, ஓர்பெண்பிசாசு. Wils. p. 678. YAKSHIN'EE.

எட்டர், *s.* Panegyrists whose duty it is to proclaim the titles of a great man, encomiasts, மங்கலபாடகர். (*p.*)

எட்டி, *s.* A poisonous and very bitter tree; poison-nut, Strychnos nux-vomica, *L.*

எட்டிக்காய்போலக்கசக்கின்றது. It is as bitter as the fruit of the எட்டி.

எட்டிபழுத்தென்னஈயாதார்வாழ்ந்தென்ன. What avails the fruitfulness of the எட்டி tree, and what avails the prosperity of the miser?

எட்டிக்கொட்டை, *s.* The poisonous nut of எட்டி, used medicinally.

எட்டிவேர், *s.* Its root.

எட்டிகுடி, *s.* A place sacred to Soobramania, ஓர்தலம்.

எட்டியர், *s.* The merchants or first division of the third caste, செட்டிகள். 2. The Vysiar caste in general, வசியரபோது.

எட்டு, *s.* The number eight denoted by அ, ஓரெண். 2. The eighth day funeral ceremony when food is presented to the manes of a deceased person, இறந்தஎட்டாம நாட்சடங்கு; it is often contracted to எண். 3. Desire, ஆசை, impr. for எட்டை.

எட்டிலேபத்திலே. Seldom, now and then.

எட்டுக்குச்சோறிடவைக்க. [*prov.*] To set rice, curry and other eatables for the deceased in the eighth day ceremony—as எட்டாநதுக்கமகொணடாட.

எட்டுமிரணடுமறியாதவன. A very dolt, an ignoramus.

எட்டடிவிரியன், *s.* A kind of viper.

எட்டனுருபு, *s.* The form of the eighth or vocative case.

எட்டிலொன்று, *s.* One of eight things, one-eighth.

எட்டுச்சார், *s.* [*prov.*] Two four square houses connected together.

எட்டுத்திக்கு—எண்டிசை, *s.* The eight cardinal points or regions protected by as many supernal regents the supposed guardians of the earth.

எட்டெட்டு—எவ்வெட்டு. Eight by eight—eight to each, eight of each. When used adjectively, எட்டு becomes எண்—as எண்ணெட்டு, eight times eight.

எண்கணன், *s.* Brahma the eight-eyed, பிரமன்.

எண்காற்புள், *s.* [*in mythology.*] The eight-footed bird. See சரபம், சம்பரம் and சிமபுள.

எண்குணம், *s.* The eight divine attributes See குணம.

எண்குணத்தான்—எண்குணன், *s.* He who possesses the eight attributes—the perfect one—a term applied in நிகண்டு, to Siva, சிவன, Argha, அருகன.

எண்கோணம், *s.* An octagon, eight-sided figure, அஷ்டகோணம்.

எண்சாண், *s.* Eight spans.

எண்சாணுடம்பு, *s.* The human body, eight spans high, each person according to his own span.

எண்சாணுடம்புக்குஞ்சிரசேபிரதானம். The head is the chief of the eight span-body; i. e. in cases of difficulty apply to the chief.

எண்சிறப்புள்ளோன், *s.* Argha, அருகன்.

எண்சுவை, *s.* The eight poetic expressions of passion. See இரசம்.

எண்டோளன், *s.* Siva, சிவன்—the eight shouldered. (*p.*)

எண்டோளி, *s.* Kali, காளி. 2. Durga, துர்க்கை. (*p.*)

எண்ணாயிரம், *s.* Eight thousand.

எண்ணாயிரவர், *s.* A class of smartha brahmans consisting of eight-thousand individuals. 2. A body of eight-thousand jainas.

எண்ணான்கு, *s.* Eight times four.

எண்ணூறு, *s.* Eight hundred.

எண்ணெட்டு, *s.* [*prov.*] Eight times eight.

எண்பது, *s.* Eighty, எண்ணொரு பது.

எண்மடங்கு, *s.* Eight fold.

எண்மர், *s.* Eight persons, எட்டு பேர். (*p*)

எண்வகைத்துணைவர், *s.* The eight classes composing the escort of a king; i. e. மந்திரியர், கருமாதிகாரர், சுற்றம், கடைகாப்பாளர், நகரமாக்கள், படைத்தலைவர், இவுளிமறவர், யானைவீரர்.

எட்டு, கிறேன், எட்டினேன், வேன், எட்ட, *v. a.* To stretch forth, to reach after, தாவ. 2. [*with the dative.*] To be obtained, be got, to be caught, அகப்பட.

எட்டாதபூதேவனுக்கு. The flower that is out of reach is dedicated to God. [*prov*]

மனோவாக்குக்கெட்டாதது. What is incomprehensible or unutterable.

கைக்கெட்டினதுவாய்க்கெட்டாமற்போயிற்று. The mouth did not get what the hand had reached—I almost got it, but it escaped my grasp. The fates were against me, &c. —spoken in cases of disappointment, &c.

கண்ணுக்கெட்டினமட்டும். As far as the eye can see.

எனக்கெட்டாது. I cannot reach it. 2. I cannot get it. 3. I cannot comprehend it.

கயிறுகிணற்றுக்கெட்டாது. This rope is not long enough for the well.

எட்ட, *inf.* [*used adverbially.*] Far, far off, further, away, aloof, தூரமாக.

எட்டநட Step on, step out.

எட்டப்போ—எட்டிப்போ. Go further.

எட்டக்கட்ட, *inf.* To keep away, தூரமாக.

மழைவெட்டக்கட்டிவிட்டது. The rain has kept off a long time.

எட்டவிட, *inf.* To communicate, inform.

அவனுக்கிந்தச்சொல்லைவெட்டவிடு. Communicate this news to him.

எட்டாக்கை, *s.* A very distant place, not near enough to be serviceable.

எட்டாதபொருள், *s.* Things incomprehensible—as the Divine Being, mysteries, &c.

எட்டுமட்டும்பார்க்க, *inf.* To endeavor as much as one can; to reach or attain a thing.

எட்டிப்பறிக்க, *inf.* To reach and pluck.

எட்டிப்பார்க்க, *inf.* To peep, look over a wall, &c. 2. To make an effort, to reach a point or thing.

எட்டினர், *s.* Friends, adherents, partisans, சிநேகிதர். (*p.*)

எண், *s.* Thought, imagination, conjecture, intention, எண்ணிக்கை. 2. Deliberation, counsel, care, விசாரம். 3. Number, enumeration, calculation, computation, இலக்கம். 4. Astronomical computation, astronomy, சோதிடநூல். 5. Estimation, esteem, honor, respect, worthiness, மதிப்பு. 6. Strength, வலி. 7. Total measure, அளவை.—*Note.* Seven is regarded as the most lucky number, after which five and the other odd numbers have precedence. 8. Lowness in state or rank, inferiority, pitiableness, or despicableness, எளிமை. 9. Easiness of accomplishment, acquisition, access, &c.; what is not difficult, இலேசு. 10. A kind of rape, the plant or seed, எள்ளு. (*p.*)

எண்ணுக்குளடங்காதது. That which is innumerable. 2. That which is incomprehensible.

எண்ணுமெழுத்துங்கண்ணெனத்தகும். Arithmetic and grammar may be regarded as eyes.

எண்ணெழுத்திகழேல். Think not lightly of numbers and letters, do not neglect reading and cyphering.

எண்பொருளவாகச்செலச்சொல்லி. Communicating your thoughts in language easy to be understood—

எண்சாத்திரம், *s.* The science of numbers, arithmetic, mathematics, கணிதம்.

எண்கூட்டல், *s.* Addition.

எண்சுவடி, *s.* The multiplication table either of whole numbers, or fractions, ஓர்சுவடி. 2. An account book, கணக்குப்புஸ்தகம்.

எண்செய்யுள், *s.* A poem celebrating the country, town, names, titles, &c. of a hero. It consists of any number of verses from ten to one-thousand inclusive, and is named from the number of verses it contains, ஓர்பிரபந்தம். See பிரபந்தம்.

எண்ணர், *s.* Astronomers, கணிதர்.

எண்ணகணெனப்படுமெண்ணர் Astronomers will call it is a treatise of arithmetic. (கோவை.)

எண்ணிட, *inf.* To count, reckon, calculate.

எண்ணிடஇடமொன்றின்றிவெங்களுமதிறைந்தனரே. (The army) crowded the whole field so that there was hardly any room left—not so much as even to hold a rape seed.

எண்ணில்கண்ணுடையோன், *s.* God, கடவுள். 2. Budha, புத்தன். (*p.*)

எண்ணில்காலம், *s.* Incalculable time, அளவில்லாதகாலம். (சுத.)

எண்ணிறக்க, *inf.* To exceed computation, conception, அளவிறக்க.

எண்ணின்வகுப்பு, *s.* The Tamil enumeration table which consists of thirty-six digits; viz.: 1. ஏகம், units. 2. தசம், tens. 3. சதம், hundreds. 4. சகஸ்திரம், thousands. 5. அயுதம், ten thousands. 6. நியுதம், hundred thousands, &c.

எண்ணும்மை, *s.* A numerical connective. See உம்.

எண்ணுறுத்த, *inf.* To prove, establish, உறதிப்படுத்த.

எண்கு, *s.* A bear, கரடி. (*p.*)

எண்ணம், *s.* Thought, opinion, supposition, imagination, conception, &c., நினைப்பு. 2. Purpose, intention, design, object, determination, நோக்கம். 3. Estimation, estimate, conjecture, guess, surmise, மதிப்பு. 4. Arrogance, presumption, elation, இறுமாப்பு. 5. Hope, expectation, indulging fancy; fancied or prospective happiness, reverie, speculation, musing chimera, conceit, நம்பிக்கை. 6. Esteem, regard, deference, respect, credit, courtesy, decorum, awe, reverence, கனம். 7. Care, caution, vigilance, anxiety, solicitude, concern, விசாரம். 8. Deliberation, counsel, ஆலோசனை. 9. Judgment, conviction, கருத்து.

எண்ணமுற்றுரைக்கின். Were I to reckon and declare the number— (கைட.)

எண்ணியாரெண்ணமிழப்பர். The enemy who expected to conquer us will be disappointed. (குறள்.)

தானெனன்கிறவெண்ணம்—நானென்கிறவெண்ணம், *s.* Self-conceit, self-importance.

இவனுடனெனகிறவெண்ணமவனுக்கில்லை Rank or station with him is a matter of no consideration.

எண்ணக்குறிப்பு, *s.* Motive, object, intention, design, நோக்கம்.

எண்ணங்குலைய, *inf.* To be perplexed in mind, மனநகலைக. 2. To be disconcerted in a plan, to be thwarted in one's expectation, எண்ணம்வீணுக. 3. To lose reputation, மதிப்புக்கெட.

எண்ணங்கொண்டிருக்க, *inf.* To entertain hope. 2. To be anxious, to be in deep concern 3. To intend, purpose. 4. To muse on, ponder. 5. To build castles in the air.

எண்ணந்தப்ப, *inf.* To be disappointed, to prove incorrect—as an opinion, மதிப்புதவற.

எண்ணத்தப்பு—எண்ணத்தவறு, *s.* Disrespect to a superior, அவமதிப்பு. 2. Disappointment, நம்பிக்கைக்கேடு.

எண்ணப்பிசகு, *s.* Misapprehension, எண்ணத்தவறு

எண்ணமிட, *inf.* To think, reflect, consider.

எண்ணர், *s.* The king's ministers or counsellors, மந்திரிகள். (*p*)

எண்ணு, கிறேன், எண்ணினேன், வேன், எண்ண, *v. a* To think, consider, imagine, suppose, நினைக்க 2. To intend, resolve, determine, குறிக்க 3. To count, reckon, compute, கணிக்க. 4. To guess, conjecture, estimate, surmise, உத்தேசிக்க. 5. To esteem, appreciate, respect, honor, &c., மதிக்க. 6. To deliberate, take counsel, ஆலோசிக்க. 7. To hope, expect, நம்ப. 8. To care, to be anxious, to be perplexed with thoughts, கவலைப்பட. 9 To be elated, to be self-conceited, இறுமாக்க. 10. To consider seriously, weigh consequences, யோசிக்க.

எண்ணுதெவ்வலரமெணணினன். He was musing and perplexed with many thoughts

உனக்குநாசகாலத்தைவெண்ணியிருக்கிறார்கள். They are meditating thy destruction.

இதைபொருகுற்றமாவெண்ணுவார்களா. Will they regard this as a fault?

எண்ணப்பட, *inf.* To be counted, reckoned. 2. To be esteemed, respected.

எண்ணத்தொலையாதது—எண்ணப்படாதது, *appel. n.* That which cannot be counted.

எண்ணாதகண்டன்—எண்ணாதநெஞ்சன், *s.* A very bold man, destitute of fear; a rash, or heedless man.

எண்ணாதவன், *s.* A reckless person, a desperate man.

பாவபுண்ணியங்களையெண்ணாதவன். One who has no regard either for virtue or vice.

எண்ணாமற்பேச, *inf.* To speak without due regard to rank, station, &c., மதியாமற்பேச. 2. To speak without thought, யோசியாமற்பேச.

எண்ணார், s. Enemies, பகைவர். (p)

எண்ணிப்பார்க்க, inf. To count, number. 2. To consider maturely, deliberate, to weigh in the mind.

எண்ணிப்பேச, inf. To speak considerately or deliberately.

எண்பட, inf. [prov.] To be discovered, to be caught, to be found out, அகப்பட.

எண்ணல், v. noun. Calculation, reckoning, கணக்குச்செய்தல். 2 Astronomical calculation, கணித்தல். 3. Counting with the fingers in astronomical calculations, &c. See கைத்தொழில்.

எண்ணலர், s. Foes, enemies, பகைவர். (p.)

எண்ணலளவை, s. Computation.

எண்ணலளவையாகுபெயர், s. One of the four kinds of அளவையாகுபெயர், according to which a number is put for the thing numbered—as காலாலேநடந்தான், he walked on one-fourth (of his length); i e. his leg, which is so called because it bears that proportion to individual stature.

எண்ணிக்கை, v. noun. Regard, esteem, honor, estimation, reverence, மதிப்பு 2. Number, numbering, கணிப்பு.—Note. This word is irregular in its formation.

எண்ணிக்கைக்குப்பிறந்தபிள்ளைகள். Children who seem born only to make up a number, being of no estimation.

எண்ணிக்கைக்குள்ளடங்காதது. That which is innumerable.

சேவகரையெண்ணிக்கைசெய்கிறது. To muster soldiers.

எண்ணிக்கைகொடுக்க, inf. To deliver an account of things, to give in the number.

எண்பி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. [vul prop. எண்பி.] To prove, show, மெய்ப்பிக்க.

எண்மை, s. [a contr. of எளிமை.] Lowness of rank, inferiority, despicableness, poverty. 2. Pitiableness, a state deserving of, or calling forth pity, பரிதாபமில. 3. Easiness of acquisition, access, accomplishment, facility, இலேசு. (p.)

உவனைப்பொருவதுவுமெண்மைத்தோ. Is it easy to contend with him in battle? (லகர்.)

எண்மையன், s. An easy, or docile person, one easy to manage, இலேசானவன். 2. One of no importance, or weight of character, of no ability, &c., எளியவன்.

*எதாப்பிரகாரம், s. In like manner, as it is, as it was—in statu quo, இருந்தபடியே—as யதாப்பிரகாரம்.

*எதார்த்தம், s. Right, propriety, suitableness, உண்மை. 2. Actuality, certainty, நிச்சயம்—as யதார்த்தம். Wils. p. 680. YATHARTA.

எதிர், s. That which is opposite, in front, before, in presence of, over against, முன். 2. That which is opposed, is adverse, hostile, முரண். 3. Similitude, comparison, ஒப்பு. 4. Futurity, வருங்காலம். 5. Rivalry, competition, எதிரிடை.

எதிரதுபோற்றல், v. noun. An author's adopting what is authorized by good usage though modern. See உத்தி.

எதிரறை, s. An opposite room.

எதிராக—எதிரே, adv. Before, opposite to, in front, &c.

எனக்கெதிரே. Before me.

சத்துருவிற்கெதிராகப்போதல். Encountering or meeting an enemy.

எதிராளி—எதிரி, s. Opponent, adversary, antagonist, பகைஞன். - 2. The defendant in a lawsuit, எதிர்வழக்காளி. 3. A rival, a competitor, எதிரிடைக்காரன்.

எதிரிட, s. To meet, எதிர்ப்பட. 2. To oppose in battle, எதிர்க்க.

எதிரிடை, v. noun. Opposition, encounter, counteraction, எதிர்க்கை. 2. Contrariety, விரோதம். 3. Rivalry, competition, எதிர்த்தனம். 4. That which is equivalent, சமமாயிருப்பது.

எதிரிடைகட்ட, inf. To rival, to vie with, compete with, எதிர்க்க. 2 [prov.] To act in opposition, விரோதிக்க.

எதிரிடைகாரன், s. Competitor, rival, antagonist, விரோதஞ்செய்வோன்.

எதிரிடைச்சீட்டு—எதிரிடைமுறி, s. A counter bond.

எதிரிடையாய்ப்பேச, inf. To dispute or contradict.

எதிருத்தரம்—எதிர்மொழி, s. An answer, a reply, a rejoinder, a retort, பிரதியுத்தரம்.

எதிருரை, s. Answer, retort, எதிர்மொழி. 2. Cavil, dispute, வாது.

எதிருரைக்க, inf. To oppose, to disobey, to be contumacious, எதிர்த்துப்பேச. 2. To answer, retort, மறுமொழிசொல்ல. 3. To cavil, dispute, to be petulant, morose, cross, வாதுசெய்ய.

எதிரூன்ற, inf. To take a firm position—as an army, உறுதியாயமிர்க்க. 2. To resist, oppose, withstand, எதிர்த்துநிற்க.

எதிரெடுக்க, inf. To vomit, eject from the stomach, சத்திசெய்ய.

எதிரேற்றல், v. noun. Counteracting a magical evil, எதிரேவல். 2. Counteracting evil in general, தடுத்தல். 3. Attacking, opposing or resisting—as an enemy, எதிர்த்தல். 4. Receiving in one's own person the weapons discharged by a foe out of bravery, or to save a friend, பிறனமேல்வருவதைத்தானேற்றல்.

எதிரேற்று, v. noun. Counter magic, magic resorted to in retaliation, sorcery, &c., எதிரேவல்.

எதிரொலி, s. Echo, reverberation of sound, பிரதித்தொனி.

எதிரொலித்தல், v. noun. Echoing, resounding.

எதிர்கொள்ள—எதிர்கொண்டழைக்க, inf. To meet and receive a guest, a great person, a wedding party, &c., coming to one's house, சந்திக்க.

எதிர்கோள், v. noun. Meeting in the way, meeting or receiving a person, எதிர்கொள்ளுகை.

விருந்தெதிர்கோடல், v. noun. Inviting guests, or devotees, religious mendicants, &c.—one of the duties enjoined on a householder as the condition of his own participation of the good things of providence. See இல், house. (சிலப்பதிகாரம்.)

எதிர்க்கடை, s. An opposition bazaar

கீரைக்கடைக்குமெதிர்க்கடைவேண்டும். An opposition stall is necessary even among green grocers. [prov.]

எதிர்க்கட்சி, s. An opposite party, எதிராளகூட்டம்.

எதிர்க்காற்று, s. Contrary wind.

எதிர்க்கை, s. A slanting timber forming a continued line with the ridge and uniting in an angle formed by the slanting hip-rafters on either end of a hipped or bungalo roof.

எதிர்ச்சாட்சி, s. Counter testimony; a witness brought to disprove previous testimony, மாறுசாட்சி.

எதிர்ச்செட்டு, s. Competition in trade, ஒருவனைவிற்பதற்குமாறுகவிற்கை. 2. [prov.] Trading at second hand, buying and selling again directly at a small profit.

எதிர்நடை, s. The act of doing perversely. 2. Opposite course.

எதிர்நடைக்கணக்கு, s. A register or account kept by each partner in a concern, that one may be examined by the other.

எதிர்நிரைநிறை—எதிர்நிரனிறை, s. An arrangement of a series of verbs, &c. in the contrary order to that in which their nouns occur. See முறைநிரனிறை.

எதிர்நிலை, s. Resistance, opposition, எதிர்நிற்கை.

எதிர்நிலையகத்திணை, s. [in amatory verse.] The rule for elucidating a circumstance by the opposite case, contrast.

எதிர்நிற்க, inf. To stand before one, முன்னிற்க. 2. To oppose, to be perverse, or contumacious, மாறுபட்டுநிற்க. 3. To stand against, withstand, cope with, போர்செய்ய.

எதிர்நோக்குநட்சத்திரம், s. A nutchattra whose influence has respect to movements and interests in the different points of the compass, not an astrological, but a common phrase; the same as எதிர்நாள், or more properly, பக்கநாள்.

எதிர்பார்க்க, inf. To wait for an expected person, வரவுபார்த்திருக்க. 2. To expect, to look forward, காத்திருக்க.

ஒருகாரியத்திற்கெதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறது. To hope for a thing, to be in expectation of it.

எதிர்போக, inf. To go against, oppose, meet as an army, assail, எதிர்த்துப்போக.

எதிர்ப்பட, inf. To meet as in the way, சந்திக்க. 2. To happen, occur, தோன்ற.

எதிர்ப்படுத்த, *inf.* To confront, எதிர்க்க. 2. To stir up strife, cause opposition, பகையாக்க.

எதிர்ப்பாடு, *v. noun.* Meeting, எதிர்ப்படுகை.

எதிர்ப்பாய்ச்சல், *s.* A contrary current; leaping in a contrary direction.

எதிர்மறை, *s.* [*in grammar.*] The negative forms of expression, மறை—அ, அந, ந, நி, நு, வி, &c. are Sanscrit prefixes expressing negation.

எதிர்மறைவினை, *s.* [*in grammar.*] The negative verb, மறைவினை.

எதிர்முகம், *s.* Face to face, முகாமுகம். 2. Presence, சன்னிதி. 3. Front, முன.

அதறகெதிர்முகமாக. Opposite to it.

எதிர்வர, *inf.* To come against, to oppose, விரோதமாகவர. 2. To meet as one on leaving home meets a person (considered ominous), எதிராகவர.

எதிர்வழக்கு, *inf.* A counter lawsuit, instituted out of revenge, எதிர்வியாச்சியம்.

எதிர்வாதம், *s.* reply, a dispute.

எதிர்வாதி, *s.* Defendant in law, repliant, respondent, பிரதிவாதி.

எதிர்வினை, *s.* [*not com.*] Negative verbs, மறைவினை 2. Effects of the deeds of former births to be experienced, வருவினை.

எதிர்வினைவிலக்கு, *v. noun.* [*in rhetoric.*] Preventing a person doing a thing by pointing out its evil consequences, ஞாலங்காரம்.

எதிர், கிறேன், ந்தேன், வேன், எதிர, *v. n.* To come in front, meet, appear in front, எதிரபட. 2. To happen, occur—as a future event, தோன்ற. 3. *v. a.* To oppose, to make an onset, cope with, எதிர்க்க.

எதிர்ந்தோர், *s.* Opponents, foes, enemies, பகைவர். 2. Those who encounter, combatants, &c. (*p.*)

எதிர. The infinitive of the above verb—used as a particle of comparison, உவமையுருபு. (*p.*)

எதிர்வு, *v. noun.* Meeting, fronting, எதிர்ப்படுகை. 2. Opposition, rivalry, எதிர்க்கை. 3. Futurity, வருங்காலம். 4. Happening, சம்பவிக்கை. (*p.*)

எதிர், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To meet, face, to front, சந்திக்க. 2. To meet as a foe, oppose, withstand, resist, encounter, force an enemy, attack, fall upon, மாறுபட. 3. To counteract, contravene, தடுக்க. 4. To vex, trouble, harass, அலைக்க. 5. To meet a future event, receive, obtain, எதிர்பார்க்க.

தெய்வமெதிர்ப்பின். If destiny be adverse—(இராம. உரை).

எதிர்காலம், *s.* Future time, future tense, வருங்காலம்.

எதிர்காலவுணர்ச்சி, *s.* Prescience, foreknowledge.

எதிர்த்தவன், *s.* A kind of arsenic.

எதிர்த்துநிற்க, *inf.* To resist, to withstand.

எதிர்த்துப்பேச, *inf.* To contradict, dispute, controvert, retort. 2. To remonstrate, or expostulate with. 3. To object, plead against in law, &c.

எதிர்த்துப்பொர, *inf.* To combat.

எதிர்க்கை, *v. noun.* [*prov.*] Opposition, resistance, விரோதிக்கை.

எதிர்ப்பு, *v. noun.* Meeting, சந்திப்பு. 2. Encounter, attack, resistance, assault, onset, எதிர்க்கை. 3. Counteraction, contravention, தடுப்பு. 4. Harassing, vexing, அலைப்பு. 5. Motive, object, இலக்கு. 6. Futurity, future time, வருங்காலம். 7. A word in reply, an answer, எதிர்மொழி. (நிகண்டு.) 8. A forfeit for breach of contract, சண்டிவாளம்.

எதிர்ப்பை, *s.* Something given in order to obtain a benefit afterwards, கைம்மாறு; [*ex* எதிர்.]

குறியெதிர்ப்பைநீரதுடைத்து. With the hope of getting a return, anticipating a recompense— (குறள்.)

எது, *inter. pron.* Which, what, யாது.

எதற்காக. On what account, wherefore.

எதறகெதையொப்பிடுகிறாய். Your comparison is quite below the point.

எதாகிலும். Anything whatever.

எதகாரியத்திலும் In whatever thing, in every thing.

எதாலவாழலாம? ஒத்தாலவாழலாம. Who live happily together? A. Those who are unanimous.

எதுகை, *s.* Initial rhyme, commonly occurring in the second letter of every line in the stanza. (See தொடை.) 2. [*vul.*] (*fig.*) Agreement, union, consonance, similarity, பொருத்தம். (*p.*)

தலையாகெதுகை, *s.* In rhyme, similarity of the first class in which all the letters except the initial of the first foot in each line through the stanza are the same—as கொற்போர்புரிகாளமை யாறக்கழுமாத தொழுகுலதேர், விறபோர்புரிவா ரெடியசிலைமராமனையவிறலவேந்தர், பொறபோர்புரிவா பிறபொருளுந்தமபோற பேணிப்புரிவனிகர், நெற்போர்புரிவாககரில வேளாணகுலதது நெறியினரே.

இடையாகெதுகை, *s.* Consonance of a medial kind in which the second letter only ryhmes—as அகாமுதலவெழுத்தெல்லாமாதி, பகவன்முதற்றேயுலகு.

கடையாகெதுகை, *s.* Consonance of an inferior order including every kind except the two given above.

ஆசெதுகை, *s.* An exception to the general rule of எதுகை; i. e. when the second letter of the first line is ய, ர, ல, or ழ, it may be omitted in the following lines when necessary.

வழியெதுகை, *s.* The agreement of the second and third letters in the first, second, and sometimes the third feet in every line through the stanza.

நெடிலெதுகை, *s.* The rhyming of the long consonants in a poem—as ஆவாவெனறே யஞ்சினராழ்ந்தா ரொருசாரார், கூகூவெனறேகவிகிளிகொண்டா ரொருசாரார், மாமாவெனறேமாய்ந்தனா்நீந்தா ரொருசாரார், ஏகாஏகாவெனசெப்தமென்று ரொருசாரார்.

இனவெதுகை, *s.* The rhyming of the same class of consonants in a poem. It consists of three kinds: 1. வல்லினவெதுகை, the consonance which occurs when the second letter of each line of a stanza is any one of the வல்லினம consonants, உ-ம. தக்காதகவிலரெனபதவரவரெச்சத்தாற்காணபபடும். 2. மெல்லினவெதுகை, the consonance which occurs when the second letter of each line of a stanza is any one of the மெல்லினம consonants, உ-ம. அன்பீனுமார்வமுடைமையதுவீனுநண்பெனனுநாடாச்சிறப்பு. 3. இடையினவெதுகை, the consonance which occurs when the second letter of each line of a stanza is any one of the இடையினம consonants, உ-ம். எல்லாவிளக்கும்விளக்கல்ல சான்றோர்க்கு பொய்யாவிளக்கேவிளக்கு.

*எதேச்சை, *s.* One's own wish, choice, fancy, சுவேச்சை. 2. Satisfaction, திருத்தி.

எதேச்சையாக, *inf.* [*used adverbially.*] According to one's own wish, desire, choice, option, fancy, மனதின்படி.

*எதேட்டம்—எதேஷ்டம், *s.* As யதேஷ்டம்; which see

எதோத்தேசபட்சம், *s.* One of the two systematic methods of treating a subject—opposed to காரியகாலபட்சம். See சனனூல்.

எத்தனம்—எத்தினம், *s.* Effort, attempt, exertion, பிரயத்தனம். 2. Means, expedient, implement, instrument, utensil, tools, கருவி. 3. Preparation, promptitude, ஆயத்தம். See யத்தினம்.

எத்தனி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To prepare, set about, attempt, aim at, venture, devise, endeavor, எத்தனப்பட.

எத்தனை—எத்துணை, *inter. pron.* How many, how much, what measure, degrees, &c., எவ்வளவு, [*ex* எ, *et* தனை, துணை.]

எத்தனைதூரம். How far?

எத்தனைபெரியது. How great?

எததனைமனிதர். How many men?

எத்து, கிறேன், எத்தினேன், வேன், எத்த, *v. a.* To inveigle, cheat, seduce, entrap, defraud, entangle by specious appearances, வஞ்சிக்க. 2. To coax, wheedle a child, &c., இதஞ்சொல்ல.

எனனையெத்தியதைவாங்கிக்கொண்டான். Having deceived me, he obtained the thing.

எத்தப்பார்க்க, *inf.* To intend deceiving.

எத்திப்பறிக்க, *inf.* To obtain by deceit.

எத்து, *v. noun.* Inveigling, seduction, cheating, deception by fair appearances, circumvention, வஞ்சகம்.

எத்துக்குட்பட்டவன், *s.* One who has been deceived.

எத்தன், *s.* [*vul.*] An inveigler, a cheat, an impostor, வஞ்சகன்.

எத்துப்புத்தி, *s.* Deceptive advice, suggestions, &c.

எத்துவாதம், *s.* Contradiction, அகடவிகடம்.

எத்துவாதம்பண்ண, *inf.* To contradict.

எத்துவார்த்தை, *s.* Enticing words.

எத்தேசகாலமும், *adv.* Always, perpetually, in whatever time and place எப்பொழுதும்; [*ex* எ, what, தேசம், region, *et* காலம், time.]

எந்த, *adj. prefix.* Which, what, வினா.—*Note.* எந்த is sometimes doubled—as எந்தெந்த, and used before a word ending with an உம் which is called முற்றும்மை, or with ஆனும், and then it signifies whosoever, whatsoever—as எந்தெந்தச்சமயத்திலும், at any time whatsoever; எந்தெந்தவார்த்தையாகிலுமொன்றுமதுவுமுசாவிக்கவேண்டாம், Utter no word whatever before you have considered it.

எந்தவூரிலுமசெல்லும். It will pass in any country.

எந்தக்கை. Which hand?

எந்தச்சுமை. Which burden?

எந்ததொழில். What business?

எந்தபாத்திரம். Which vessel?

எந்தமட்டும். How far? how great? how long? how much?

எந்திரம், *s.* Engine, machine in general, சூத்திரம். 2. A hand-mill, திரிகை. 3. Sugar-cane press, ஆலை 4. A kind of machine for separating the seeds from cotton, பஞ்சுகொட்டுமெந்திரம். 5. Sticks for producing fire by attrition, தீக்கடைகோல். 6. A potter's wheel, குலாலச்சக்கரம். 7. A car, carriage, chariot, தேர். 8. A conveyance artificially managed, ஊர்தி. 9. A mystical diagram in magic or astrology, written on metal or ola and worn on the arm or other part of the body—as a charm or amulet, மந்திரச்சக்கரம். 10 Engines, or other contrivances connected with a fortification to repel or exclude an enemy, மதிலுறுப்பு. See இயந்திரம் and யந்திரம்.

எந்திரகாரன், *s.* A machinist, சூத்திரகாரன்.

எந்திரமெழுதிக்கட்ட, *inf.* To write or engrave a diagram and fasten it on.

எந்திரவாவி, *s.* A machine for drawing water, இலவந்திகை.

எந்தை, *s.* My father, our father, எமதுதந்தை. See also தந்தை.

எப்படி. How, in what way, or manner, எவ்வண்ணம்; [*ex* எ, *et* படி.]

எப்படிக்கூடுமோஅப்படிச்செய். Do as you can.

எப்படியாயினும்—எப்படியானாலும்—எப்படியாவது. Howsoever it be, nevertheless.

எப்படியும். However, at any rate, at all events.

அதுக்கெப்படி. What shall we do?

வழியெப்படிப்போகிறது. Which is the way? which way must we go?

எப்பொருட்குமிறைவன், *s.* The Deity, the Supreme Being, கடவுள்; [*ex* எ.]

எப்பொழுது—எப்போது—எப்போழ்து. When, at what time, எக்காலம்; [*ex* எ.]

எப்பொழுதும். Always, at all times, continually.

எப்போதாகிலும். Whensoever, at any time.

எப்போதுமுள்ளது. That which is eternal.

எப்போதுவந்தாலும். Whenever he comes.

எப்போதைக்கும். Forever.

எமதாகம், *s.* The ஓமம் plant, அசமதாகம், Anethum sowa. 2. The ஊமத்தை plant.

எமதாமம், *s.* The ஊமத்தை plant, Datura alba.

எமர்—எமார், *s.* Our people, எம்முடையவர்.

எமன், *s.* (*fem.* எமள்.) Our man, friend, relative, &c., எமமுடையவன்.

*எமன், *s.* The deity of *Naraca* or hell, where his capital is placed, in which he sits in judgment on the dead, and distributes rewards and punishments, sending the good to *Swerga*, and the wicked to the division of *Naraca* or *Tartarus* appropriated to their crimes· he corresponds with the *Grecian* god Pluto, and the judge of hell Minos, and in *Hindu* mythology is often identified with death and time; he is the son of Surya, or the sun, and brother of the personified Yamuna or *Jumna* river, சமன். Wils. p. 681. YAMA. (இயமன் and யமன்.) 2. The third fang of the cobra, நாகபாம்பினபற்களிலொன்று. (*p.*)

எமகணம்—எமகிங்கிரர்—எமதூதர், *s.* The messengers of Yama employed to execute his behests, apprehending souls and conveying them to Tartarus, சமன்தூதர்.

எமதூதன், *s.* The fourth fang of the cobra, நாகபாம்பினபறகளிலொன்று.

எமலோகம், *s.* The place of the deceased; the purgatory of the Hindus, the kingdom of எமன்.

எமாஸ்திரம், *s.* His weapons of which there are three kinds, viz: 1. சுணிச்சி, a trident. 2. தண்டு, a club. 3. பாசம், a rope.

எமி, *s.* Society, fellowship—the opposite of தமி, solitude. (திவா.) (In சது, erroneously எமி, companion, உடனிகழ்வான்.)

எம், *pos. pron.* [*from* யாம்.] Our —as எங்குலம், our caste; எம, our things. Also the ending of verbs of different persons, உளப்பாட்டுத்தன்மைப்பன்மைவிகுதி—as உண்டனெம்யானுமவனும், I and he ate.

எமக்கு. To us, நமக்கு.

எம்மனோர். Like us, such as we are, persons of our rank, state, circumstances.

எம்முடையது—எமது, *pron.* Ours.

எம்பி, *s.* Our or my younger brother, என்தம்பி. (*p.*)

எம்பியுமியானும்பொருதிர்ந்தபோரினில். In the fight in which my brother and I engaged. (இராமா.)

எம்பிராட்டி, *s.* Our lady, our mistress, எம்மிறைவி. (*p.*)

எம்பிரான்—எம்பெருமான், *s.* Our lord, god, or chief, எம்மிறைவன். 2. The name of a Vishnu devotee, ஓர்விட்டுணுபத்தன்.

எம்பெருமான்சதகம், *s.* A celebrated devotional book, containing one hundred stanzas, addressed to Vishnu.

எம்மான், *s.* Our God, எம்மிறைவன். (*p.*)

எம்பர். Which place, எவ்விடம்.

எம்புகம், *s.* The திலக்கடம்பு plant.

எம்மட்டு—எம்மாத்திரம். How much, what extent, how far, how long, எவ்வளவு; [*ex* எ.]

எம்மாத்திரத்திற்குவாங்கினும். For how much did you obtain it?

அதற்குநானெம்மாத்திரம் Who am I to do such a thing?—implying unfitness.

எம்மை, *inter. n.* Which birth, or transmigration, எப்பிறப்பு. (*p.*)

எம்மையும். In which birth soever past, present, or future. 2. In every kind of birth from those of the gods down to vegetables, referring to the metempsychosis, according to which, the same soul or life assumes different bodies according to its actions in previous births. See பிறப்பு.

எம்மையுலகத்தும். In which world soever, in any or every world. (நாலடி.)

எயில், *s.* A fortress, wall, a fortification, மதில். 2. City, town, புரம். (*p.*)

எயிலொருமூன்றுஞ்செற்றோன். Siva who destroyed the three aerial cities.

எயில்காக்க, *inf.* To guard one's fort, &c.

எயில்வளைக்க, *inf.* To besiege a fort, to surround a fort.

எயிற்புறம், *s.* The parts outside of a fort.

முவெயில், *s.* [*in mythology*] The three cities of the Asoors, built in the air one above another, of gold, silver and iron respectively, and destroyed by Siva, because they had abandoned his worship; on which occasion, he made Maha Meru his bow, and Vishnu his arrow for the execution of his purpose. திரிபுரம். (*p.*)

எயிறு, *s.* A tooth, பல். 2. The tusk of an elephant, or wild hog, யானை, பன்றியிவற்றினகோடு. (*p.*)

எயிறலைக்க—எயிறுதின்ன, *inf.* To gnash the teeth—expressive of anger.

எயிறலைப்பு, *v. noun.* Gnashing the teeth.

எயிறிலி, *s.* The sun whose teeth Siva is said to have broken to pieces, சூரியன். (*p.*)

எயின், *s.* A desert tribe, எயினச்சாதி. (*p.*)

எயினர், *s.* (*fem.* எயிற்றியர்.) A cast of foresters who live by plunder and who formerly were much employed as soldiers, மறவர்.

எயினக்குடி—எயின்குடி, *s.* A family of foresters.

எயினச்சேரி—எயின்சேரி, *s.* A village of foresters.

எய், *s.* Porcupine, முட்பன்றி. (*p.*)

எய், கிறேன், தேன், வேன், ய, *v. a.* To cast, to throw, to fling stones, &c.; to discharge arrows, அம்புமுதலியவைவிடு.

எய்தவனிருக்கவம்பைநோவதேன். Why be offended with the arrow seeing that he is present who discharged it? [*prov.*]

எய்வு, *v. noun.* Shooting with a bow, எய்கை.

எய், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* To grow weary by exertion, fail in strength—as in battle; to flag through want of food, &c., இளைக்க. 2. To be reduced in circumstances, grow poor, தரித்திரமடைய. 3. *v. a.* To know, understand, comprehend, அறிய. (*p.*)

அனிச்சம்படிதும்பொருமையையெய்த்தும், Though he (Siva) knew that the feet of his consort could not endure the falling of the (delicate) *unicah* flower— (பிரபுலிங்க.)

எய்ப்பு, *v. noun.* Weariness, languor, &c., இளைப்பு.

எய்ப்பில்வைப்பு, *s.* That which is laid up for a time of adversity, வறுமையிலுதவுதற்குவைக்குந்திரவியம்.

எய்து, கிறேன், எய்தினேன், வேன், எய்த, *v. a.* To approach, come upon, அணுக. 2. To obtain, acquire, attain, பெற்றுக்கொள்ள. 3. To experience, enjoy, or suffer, பயனனுபவிக்க. 4. *v. n.* To arrive at, come, சேர. 5. To happen, occur, சம்பவிக்க. (*p.*)

மெய்ஞ்ஞானநெறியெய்துகிறது. To obtain true wisdom.

என்பாவத்திற்குப்பயனென்னையெய்தினது. The consequence of my sin came upon me.

எய்தாமை, *neg. v. noun.* The state of not possessing.

எய்யாமை, *s.* Ignorance, அறியாமை. (*p*)

எரல், *s.* [*as* சமுத்திரசுண்டி.] A sea-shell.

எரி, *s.* Fire, burning flame, நெருப்பு. 2. Hell, or one of the hells of Hindu mythology, நரகம். 3. Glowing, light, brightness, பிரகாசம். 4. The eighteenth lunar mansion, கேட்டை. 5. The seventh asterism, புனர்பூசம். (*p*)

எரிகுஞ்சி, *s.* Red, or fiery hair—spoken of the Ratchatas, &c., செம்மயிர் (*p.*)

எரிசனம், *s.* The inhabitants of hell, நரகர். (*p.*)

எரிநாள், *s.* The third lunar mansion, கார்த்திகைநாள். (*p*)

எரிபொழுது, *s.* The setting sun with a red appearance, செவ்வானப்பொழுது. (*p.*)

எரிப்புறம், *s.* Hell, நரகம். (*p*)

எரியிட, *inf.* To set on fire, நெருப்புப்போட. (*p.*) 2. To calcine medicine, மருந்தெரிக்க.

எரிவட்டம், *s.* One of the Hindu hells, ஓர்நரகம். (*p.*)

எரி, கிறது, ந்தது, யும், எரிய, *v. n* To glow, shine, give light, பிரகாசிக்க. 2. To burn, ignite; to be injured, or consumed by fire, to be scorched, to flame, அழல. 3. To burn—as a sore, or fever; to smart, to be inflamed, புண்முதலியவெரிய. 4. To be envious, jealous, to fret, be peevish, பொறாமைகொள்ள. 5. To be enraged, indignant, கோபங்கொள்ள. 6. To burn as the stomach with hunger, வயிறெரிய. 7 To suffer pain—as from a heavy load on the head, &c., தலைமுதலியனவெரிய. (*c.*)

அடுப்பெரிகிறது. The fire upon the hearth burns.

மந்தமெரிந்துபோனது. The indigestion has ceased, *lit.* is burnt up.

நட்சத்திரமெரிந்துவிழுகின்றது. A star glows and falls.

நானுண்டதெல்லாமெரிந்துபோயிற்று. The food I took has digested. 2. I am so pained by what you said that the food I have eaten seems as nothing. 3. The food I took has digested by means of enchantment, medicines, &c.

வயிறெரிகின்றது. My bowels are inflamed for food. 2. I am in distress, yearning, &c

அவன்பட்டதைநினைக்கிறபொழுதுஎன்வயிறெரிகிறது. My bowels are inflamed when I think of what he suffered.

கனகனவென்றெரிகிறது. It burns with excessive heat.

அவனெரிபொரியென்றுவிழுகிறான். He breaks out with rage and fury, *lit.* saying, Burn him, fry him.

எரிகரும்பு, *s.* Fagots, விறகு. (*c.*)

எரிகுடல், *s.* A canine appetite, எரிவயிறு. (*c.*)

எரிகுடலன், *s.* One who is always craving for food, பெரும்பசியுள்ளவன்.

எரிகுன்மம், *s.* A stomachic disease, excessive heat, head-ache, &c., ஓர்நோய்.

எரிகொள்ளி, *s.* A fire-brand, கொள்ளிக்கட்டை.

எரிசினம், *s.* Burning anger, கடுங்கோபம்.

எரிநரகம், *s.* The burning hell, ஓர்நரகம்—in distinction from others.

எரிபடுவன், *s.* A burning ulcer or cancer, பிளவை.

எரிபந்தம், *s.* A burning torch, a flambeau, தீவர்த்தி. 2. A kind of burning sensation all over the system from disease, எரிச்சல்.

எரிபிடாரி, *s.* An enraged or furious demoness, எரிதுர்க்கை. 2 A peevish, or fretful person—spoken disparagingly, எரிச்சலுடையவள்.

எரிபுழு, *s.* A kind of brownish, yellow caterpillar, the sight of which on leaving home, &c., is regarded as propitious, கம்பளிப்பூச்சியிலோர்வகை.

எரிபூச்சி, *s.* A flying insect which, on contact, emits moisture that causes a burning smart and a discoloring of the skin, ஓர்பூச்சி.

எரிமணி, *s.* Sparkling jewels, bright gems, பிரகாசமுள்ளமணி.

எரிமுகி, *s.* A tree, the milk of whose seeds is pungent and caustic, and being indelible, is used in marking, சேங்கொட்டைமரம், Semicarpus anacardium.

எரியவிழிக்க, *inf.* To look fiercely having the eyes flaming with rage, கோபத்தோடேபார்க்க.

எரிவண்டு, *s.* The Mylabris or blistering beetle, ஓர்வகைவண்டு. 2. An insect which strikes against the eye-ball inducing severe smarting, கண்ணிலடிக்கும்வண்டு.

எரிவந்தம், *s.* A burning sensation in the body, எரிபந்தம். 2. (*Met.*) Anger, wrath, எரிச்சல்.

எரிவனம், *s.* A burning place for the dead, சுடுகாடு.

எரிவரியன், *s.* A snake of the viper kind.

பற்றியெரிய, *inf.* To take fire.

எரிப்பு, *v. noun.* Burning, ignition, எரிவு 2. *s.* Envy, jealousy, peevishness, malice, rancor, பொறாமை. 3. Satiety, nausea, நெஞ்செரிப்பு.

எரிப்புக்காரன்—எரிப்புள்ளவன், *s.* An envious, impatient, peevish, or irritable person, பொறாமையுடையவன்.

எரிப்பெடுக்க, *inf.* To be peevish, cynical, querulous, எரிப்புண்டாக.

ஓரெரிப்பாயெரிக்க, *inf.* To keep a fire burning, to heat continually—as in preparing medicines.

ஓரெரிப்பாயெரித்துப்போட்டான் He consumed it at one burning. 2. He has utterly destroyed (the family, town, &c., by injustice, oppression, &c.)

எரியல், *v. noun.* Burning, எரிவு. 2. [*prov.*] That which is burnt—as food, at the bottom of a vessel in cooking, எரிந்தது.

எரிவு, *v. noun.* Burning, ignition, எரிகை. 2 *s.* Heat in the system, smarting, pungency, inflammation, உடலெரிவு 3. Envy, jealousy, resentment, பொறாமை. 4. Fretting, displeasure, anger, irritation of body and mind, கோபம்.

கண்ணெரிவு, *s.* Burning of the eyes.

கையெரிவு, *s.* Burning of the hands.

காலெரிவு, *s.* Burning of the feet.

உடலெரிவு, *s.* Burning of the whole body.

குடலெரிவு, *s.* Burning of the bowels.

எரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a* To burn, consume by fire, scorch, எரியச்செய்ய. 2. To keep (a lamp) burning, விளக்கெரிக்க. 3. To cause digestion by extraordinary means—as by incantations, medicines, சீரணிப்பிக்க. 4. To sublimate, calcine metals, reduce to powder by fire for medicines, மருந்தெரிக்க.

தான்தின்றநஞ்சுதன்னையெரிக்கும். The poison he takes will consume himself; i. e evil deeds bring their own retribution

எரிதைலம், *s.* Medicinal oil prepared by burning, காய்ச்சியதைலம். See எண்ணெயெரித்தல.

எரிமருந்து—எரியவிட்டமருந்து, *s.* Calcined medicinal powder, எரித்தமருந்து.

பேயையெரிக்க, *inf.* To consume a demon by magic.

பேயையெரித்துமாரணம்பண்ண. To burn and kill a demon by magic

எரிகாசு, *s.* One of the five ingredients for perfuming the hair, காசுக்கட்டி. See அகிற்கட்டு.

எரிக்கலகாம்போதி, *s.* A tune, ஓர்இராகம்.

எரிச்சல், *s.* A burning sensation in the stomach from hunger, &c., எரிவு. 2. Envy, jealousy, unkindness, spitefulness, பொறாமை 3 Anger, fury, indignation, moroseness, கோபம் 4 Acerbity, pungency—as of some kinds of fruits, உறைப்பு 5 Chagrin, மனவெரிவு; [*ex* எரி]

என்மேலவனமிகவுமெரிச்சலாயிருக்கிறான். He is very jealous of me; he is very angry with me.

எரிச்சலாக்க, *inf.* To nettle, to irritate, exasperate, கோபமுண்டாக்க

எரிச்சற்பட, *inf.* To be envious, irritable, எரிவடைய.

எரு, *s.* Manure of cows, sheep, &c., வயலுக்கிடுமெரு. 2. Cowdung, சாணி.

எருக்கட்ட, *inf.* To fold sheep, or tie cows on land by night, for manure, கிடைவைக்க 2 (*Rott.*) To collect dung

எருக்கட்டு, *v. noun* The folding of sheep, or tying of cows for manure, கிடைவைக்கை 2. *s.* A spot of land thus manured, கிடைவைத்தகொல்லை

எருக்களம், *s.* The site of a dung-hill, எருவிருக்குமிடம்

எருச்சாட்டி, *s.* A land not manured for the present year, having been manured previously, எருவிட்டநிலம்

எருப்போட—எருவிட, *inf.* To manure land, வயலுக்கெருப்பெய்ய 2 To pass excrement—as cows, &c., சாணியிட.

எருமணம், *s.* The smell of dung, சாணிநாற்றம்

எருமுட்டை, *s.* Cowdung dried in the sun and used for fuel, வறட்டி.

காட்டெருமுட்டை, *s.* Cowdung found dry in pasture grounds

எருமுட்டைப்பீநாறி, *s.* A plant, வெதுப்படக்கி.

எருவடைக்க, *inf.* To fold sheep, or tie cows for manure, எருப்பெய்ய

எருவறட்டி, *s.* Cowdung made in cakes and stuck against a wall to dry, or as found dry in jungles—used as fuel, எருமுட்டை

எருவாரம், *s.* Share of the produce assigned to those who furnish manure for the land, எருவுக்குக்கொடுக்கும்வாரம்.

எருவிடுவாயில், *s.* The anus, குதம்.

எருக்கு, *s.* A coarse, milky shrub, the charcoal of which is used in making gun-powder, ஓர்செடி, Calotropis gigantea

எருக்கமாலை, *s.* A garland of the flowers of the aforesaid shrub. 1. Worn by Siva. 2 Upon the neck of a malefactor before he is executed. 3 Used in adorning the corpse of a bachelor.

எருக்கம்பால், *s.* Milk of the எருக்கு, useful in leprous and other cutaneous diseases, எருக்கினதுபால்.

எருக்கம்வேர், *s.* Root of the எருக்கு, employed medicinally for various purposes, எருக்கினதுவேர்.

வெள்ளெருக்கு, *s.* A white species of the above shrub.

வெள்ளெருக்கஞ்சடைமுடியான். Siva whose matted hair is decorated with a garland of its flowers. (இராமா.)

எருக்கு, கிறேன், எருக்கினேன், வேன், எருக்க, *v. a.* To kill, slay, take away life, to cut, கொல்ல. 2. To lay a burden, அமுத்த. (சது.) 3. To hew, வெட்ட (*p.*)

எருது, *s.* A bull, an ox, a steer, இடபம் 2. Taurus of the zodiac, இடபவிராசி—Used adjectively it becomes எருத்து.

எருதுமறித்தல், *v. noun.* [*prov. vul.*] Covering as a bull, எருதுபொலிதல்

எருதுரப்ப, *inf.* To whoop in order to get bullocks forward in ploughing, எருதையதட்டிஓட்ட. 2. To make a great noise to little purpose, எருதைப்போற்சத்திக்க.

எருத்துக்காரன், *s.* A bullock-driver.

எருத்துக்காளை, *s.* A steer, இளவெருது.

எருத்துத்திமில், *s.* A bull's hump, விடைமுரிப்பு.

எருத்துப்பாரம், *s.* A bullock load.

எருத்துப்பூட்டு, *s.* [*prov.*] The first ploughing on an auspicious day when every one's team is employed and a few furrows turned up, ஏர்ப்பூட்டு

எருத்துமாடு, *s.* A bull, an ox, எருது.

எருத்துவாலன்—எருத்துவாலன்குருவி—எருத்துவாற்குருவி, *s* A species of the bird of paradise with a long tail, ஒருகுருவி

பொதியெருது, *s.* A bullock used for carrying burdens.

பொலியெருது, *s.* A bullock for covering 2. The leading ox in a threshing floor

உழவெருது, *s.* A ploughing ox, a bullock for ploughing

எருத்தம், *s.* The nape, the back of the neck, பிடர் 2 A part of the verse called கலிப்பா, தரவு (*p.*)

எருத்து, *s.* The nape, the back of the neck, பிடர் 2 [*in grammar.*] The penultimate, ஈற்றயல் (*p.*)

எருத்தடி, *s.* The last line but one

எருந்தி, *s.* A very small shell, இப்பி. (*Rott.*)

எருந்து, *s.* A bivalve shell-fish—as muscles, oysters, &c, கிளிஞ்சில். 2. A large mortar, உரல். (சது.) (*p*)

எருமணம், *s.* A water plant, செங்குவளை, Nymphæa rubra, *L.*

எருமை, *s.* A buffalo, especially the female, காரான்.

எருமைப்பால்குடித்தவன் One who has drunk buffalo's milk, a blockhead, மந்தன்.

எருமைக்கடா, *s.* A he-buffalo, பகடு.

எருமைக்கடாத்தானம், *s.* A gift of a buffalo. See தானம்.

எருமைக்கற்றாழை, *s.* A species of the தாழை, growing in stony places.

எருமைக்காஞ்சொறி, *s.* A plant, ஓர்பூடு, Tragia involucrata, *L.*

எருமைக்கொத்தான், *s.* A creeper, ஓர்வகைக்கொடி.

எருமைத்தக்காளி, *s.* A species of தக்காளி plant.

எருமைநாகு, *s.* A buffalo heifer, எருமைப்பெண்கன்று.

எருமைநாக்கி, *s.* A kind of herb, hart's ear, or oleander-leaved cacalia, ஓர்பூடு.

எருமைநாக்கு, *s.* A kind of fish, a sole, ஓர்மீன், Pleuronectes solea, *L.*

எருமைமாடு, *s.* A buffalo, எருமை.

எருமைமுல்லை, *s.* A kind of shrub, ஓர்முல்லைச்செடி.

எருமைமுல்லைத்தீவு, *s.* An ancient name of Jaffna a district in Ceylon—so called from the above-named shrub.

எருமைமுன்னை, *s.* A tree, ஓர்மரம். Premna mysorensis, *L.* (*Rott.*)

எருமையூர்தி, *s.* Yama, the deity of Naraca, whose conveyance is the buffalo, நமன்.

எருவை, *s.* Blood, உதிரம். 2. An eagle, கழுகு. 3. Copper, செம்பு 4. A species of reed, கொறுக்கை. 5 A kind of grass with a fragrant root, sometimes eaten, கோரை 6. An ass, கழுதை. 7. Elephant, யானை. (*p.*)

எலி, *s.* A rat, கருப்பை. 2. The eleventh lunar asterism, பூரம் 3. The களளி tree, Euphorbia, *L.*—*Note* There are eighteen kinds of rats; i. e. சுத்திரிமணியன், செம்முக்கன், வள்ளி, குறட்டை, கருங்காறலையன், விடவெலி, செந்தலைமுத்தி, செவ்வெலி, வீங்கெலி, உலாப்பெலி, தூங்கெலி, புடையெலி, இளைப்பெலி, செங்கண்ணன், புனி, கரடன், குறுங்காலெலி, நச்செலி, some others are enumerated—as கரெலி, நீரெலி, வெள்ளெலி, முள்ளெலி, சுண்டெலி, வரப்பெலி and புள்ளெலி

எலிச்செவி, *s.* An herb, rat's ear, சவரியாரகூந்தல், Evolvulus emarginatus, *L*

எலித்திசை, *s.* [*in astrology.*] The north west point of the compass—opposite to பூனைத்திசை, வடமேற்கு See திசை under திக்கு.

எலிப்பாஷாணம், *s.* A species of arsenic, rat's bane.

எலிப்பிடுக்கன், *s.* A plant, ஓர்பூடு. Crotalaria biflora.

எலிப்புலி, *s.* A cat, பூனை.

எலிப்பொறி, *s.* A rat-trap, எலிபிடிக்குங்கருவி.

எலியளை—எலிவளை, *s.* A rat's hole.

எலியோடி, *s.* A thin timber on the top of a roof, ridge-pole, உருட்டுமரம்.

எலியோட்டி, *s.* A kind of thistle, குருக்கு, Argemone mexicana, *L.*

கட்டெலி, *s.* A kind of rat whose bite is said to be mortal.

வீட்டெலி, *s.* Domestic rat.

எலு, *s.* A bear, கரடி. (*p.*)

எலுநன், *s.* A famous king of Tanjore, ஓரரசன்.

எலுமிச்சை, *s.* A lime tree, a lemon tree, ஓர்மரம், Citrus acida, *Rox.*

எலுமிச்சங்காய், *s.* An unripe lemon.

எலுமிச்சம்பழம், *s.* The ripe fruit of the lemon tree.

எலுமிச்சஞ்செடி, *s.* A lemon plant.

காட்டெலுமிச்சை, *s.* Wild lime, Limonia alata.

கொடியெலுமிச்சை, *s.* A kind of creeper whose fruit resembles a lime.

கஸ்தூரியெலுமிச்சை, *s.* A small species of lemon, Triphasia trifoliata, *D. C.*

சிதம்பரவெலுமிச்சை, *s.* [*prov.*] A species of lime tree which bears large fruit.—*Note.* In the names of some trees ending in ஐ, this letter becomes அம் in combination—as எலுமிச்சங்காய்.

எலும்பி, s. A tree, Linociera purpurea, L.

எலும்பு, s. A bone, அஸ்தி.

எலும்புக்கூடு—முழுவெலும்பு, s. A skeleton, கங்காளம்.

எலும்புச்சீப்பு, s. The rib-bones, விலாவெலும்பு. 2. A bone-comb, தந்தச்சீப்பு

எலும்புருக்கி, s. A disease, a species of consumption which greatly emaciates the system and exposes the bones to view and is supposed to dry up their juices—*the whites*, ஒச்சோய. (*Ains.*)

எலும்புறுத்த, *inf.* To suffer pain when lying down, &c., by the protrusion of the bones.

எலும்பூற, *inf.* To knit, to unite, coalesce—as a broken bone, ஒடிந்தவெலும்பு கூட.

நெஞ்செலும்பு—மார்பெலும்பு, s. The sternum.

குண்டியெலும்பு, s. The os sacrum.

சவடியெலும்பு—காறைவெலும்பு, s. The clavicle.

தொடையெலும்பு, s. The thigh-bone.

காலெலும்பு, s. The bones of the leg—tibia and febula.

நடுவெலும்பு, s. The spine, the back-bone.

பழுவெலும்பு, s. The rib-bones.

முள்ளெலும்பு, s. The vertebra.

எலுவன், s. A friend or intimate acquaintance, தோழன். (p)

எல், s. Lustre, splendor, light, ஒளி. 2. The sun, சூரியன். 3. Day—in contradistinction to night, பகல். 4. Day of twenty-four hours, நாள். 5. Night, இரவு 6. Sunshine. வெயில் 7. An interjection of contempt, இகழ்ச்சிக்குறிப்பு (p)

எல்லவன்—எல்லோன், s. The sun, சூரியன். (p)

எற்பாடு, s. Sunsetting. 2. One of the divisions of the day from two in the afternoon till sunsetting, சிறுபொழுதி லொன்று. (p.)

எற்றோற்றம், s. Sunrising. (p.)

எல்லரி, s. Large cymbals, கைம் மணி. (p)

எல்லவர், s. All, all persons, எல் லாரும். (p)

எல்லவர்தமக்குமுத்தியிருக்கனியுதவுமனறே (Skanda) will vouchsafe heaven, that precious fruit to all (ஸ்காந்.)

எல்லாம், s. All, the whole, every, முழுதும் Like other universal terms, this admits உம், which however is often omitted, when the word is not used as a prefix; when it occupies the place of an adjective, its ம் is lost, and உம் is added to the word which it qualifies.—*Note.* In classical usage எல்லாம் takes அற்று as its declining particle—as மரமெல்லாவற்றையுங்கண்டான, he has seen all the trees.

எல்லாத்திசைகளும். The whole horizon.

எல்லாமமையும் All of us

எல்லீருமமையும். All of you

எல்லாபூமியும—பூமியெல்லாம். All the land, the whole of the land 2. The whole earth.

எல்லாரும—எல்லோரும். All persons, அனைவரும்.

எலலாரையும்—எல்லாரதமையும All of them

எலலோரும் We all, all of us, நாமெல்லாம்.

நீஙகளெல்லாரும Impr for நீவிரெல்லாரும்

அவாகளெல்லாரும் All of them —*Note* The superlative being unknown in Tamil, the comparative is employed, as in the following and similar instances. The universality of the term gives it a superlative meaning.

எலலாரிலுமேலானவர் The greatest of all 2. The most high.

அதுஎல்லாவற்றிலுமமேலானது. It is the highest of all.

எல்லி, s. The sun, சூரியன். 2 Night, இரவு, [*ex* எல] (p.)

எல்லை, s. A limit, border, boundary, frontier, confine, precinct, அவதி 2 Measure, extent, அளவு 3 End, termination, verge, goal, extremity, முடிவு 4 The sun, சூரியன். 5. The distance within the reach of the voice, கூப்பிடுதூரம் 6. A day of twenty-four hours, நாள். 7 A term, a period, a specified or prescribed time, கால வரையறை (கு. 381.) (p.)

எல்லைக்கணின்றார். They who abide within the limits (of friendship) (குறள)

நிலைகெல்லையற்றவச்சத்திறுதே. With infinite dread of vice.

இட்டநாளுமெல்லையும். The destined day and limit, the term of life assigned to every one.

எல்லைகடக்க, *inf.* To exceed the bounds, transgress 2. To pass over a boundary,

எல்லைகட்ட, *inf.* To limit, set a boundary, எல்லைபோட. 2 To restrain, circumscribe, எல்லைபபடுத்த. 3 To decide differences, settle matters, வரையறுக்க 4 To finish, முடிக்க.

எல்லைகுறிக்க, *inf.* To mark a limit, set boundaries, determine confines, வரம்பேறபடுத்த 2. To fix a term, கால வரையறைகுறிக்க.

குறித்தவெல்லைகடவாதே. Pass not over the prescribed boundary.

எல்லைகெட்டநேரம், s. An inauspicious time—as twilight, noon, &c., when demons are about, an unseasonable time for the performance of an action, ஒவ்வாதநேரம.

எல்லைக்கட்டு, s. A boundary, demarkation, வரம்பு. 2. *v. noun.* Restraint, circumscription, கட்டுப்பாடு.

எல்லைக்கல், s. A stone to mark a limit, a land-mark.

எல்லைக்காவல், s. A watch-shed, &c., to mark the division of one field from another, ஊரெல்லையிற்காக்கும்வயற்கா வல்.

எல்லைக்குறிப்பு, s. Boundary-mark, land-mark, எல்லையடையாளம். 2. Milestones, mileposts, வழியளவைக்குறிப்பு

எல்லைக்கேடு, s. Inconvenience, want of opportunity, சமயமொவ்வாமை. 2. Unsuitableness, or inconvenience in regard to place, ஸ்தானமொவ்வாமை

எல்லைத்தீ, s. The fire-deluge, the fire that destroys all things at the close of an age, ஊழித்தீ

எல்லைப்படுத்த, *inf.* To limit, to settle a boundary, அளவுபடுத்த 2. To settle matters, decide, finish, தீர்க்க

எல்லைப்பிடாரி, s. An evil demoness supposed to be situated where roads meet, சந்திப்பிடாரி.

எல்லைமானம், s. Boundary, limit, circuit, எல்லை 2 Measure, extent, அளவு.

எல்லையின்மை, s. Boundlessness, immensity, infinity, அளவின்மை.

எல்லையோட, *inf.* To run the bounds of a village or district—a religious ceremony performed by some of the Hindu sects with much superstition, எல்லையைச்சுற்றிவர.

நாளெல்லை, s. The close of a day. 2. The end of a term 3. The close of life

எல்லோ. Interjection of surprise, pity, contempt, அதிசெயவிரக்கச்சொல

எல்வை, s. Time, காலம். 2. Day, நாள் (p)

*எவட்சாரம், s. Salt-petre, nitre, nitrate of potash, வெடியுப்பு Wils p 682. YAVAKSHARA.

எவண், s. Where, எவ்விடம். (p.)

எவன், s. Who, which man? யாவன். 2 What, which things? யாது. 3 A term expressive of sorrow, pity, doubt, &c., துக்கம், இரக்கம், ஐயமிவற்றைக்காட்டுஞ்சொல். In the second sense it is used as a symbolic verb.

எவனும்—எவரும், *pron.* Whoever, every one.

எவனொருவன Which one, whoever, whichever person.

எவனொருவன வருவானோ அவனுக்கேகிடைக்கும். Whoever comes, may have it.

அதெவனது. Whose is that? to whom does it belong?

சிறைகாக்குங்காப்பெவனசெய்யும். What avails restraint as regards the chastity of females?

எமகளிலெவன். Who of us?

பலனெவன. What profit is there?

எவை, *inter. neut. pl.* What, which (things)? யாவை.

எவையும்—எவைகளும். Whatever, what things soever, every thing, யாவையும்.

எவ், *inter. adj. neut. pl.* What, which things?

எவற்றிற்கு? For what things?

எவ்வண்ணம். How, in what manner?

எவ்வது, *inter.* What, what manner? எவ்விதம்.

எவ்வதுறைவதுலகம். Whatever be the manner of the world; i. e. of the great. (குறள்)

எவ்வம், s. Affliction, distress, sorrow, துன்பம். 2 Incurable disease, lingering sickness, தீராநோய். 3 Inferiority, degradation, meanness, இகழ்ச்சி. 4. Lonesomeness, solitude, தனிமை. (p.)

இலனென்னுமெவ்வமுரையாமையீதல். Giving without disgracing one's self by complaints of poverty. (குறள்.)

எவ்வநோய், s. Incurable disease. (குறள்.)

எவ்வளவு. How much? how many? எத்துணை

எவ்வளவும். A little, some what, how much soever, how little soever

எவ்வளவுந்தவறாமல் Not deviating in the least

எவ்வளவுமில்லை None at all.

*எவ்வனம், s. [as யௌவனம்.] Youth, juvenility, adolescence, இளமை. Wils p. 690 YOWVANA. 2. (p.) Sprightliness, joy, களிப்பு.

எவ்வனகாலம், s. The days of youth.

எவ்வனபருவமடைய—எவ்வனம்வர, inf To become marriageable.

எவ்வாறு, inter. In what way or manner, how, எவ்வழி, [ex எ, et ஆறு, manner]

எவ்விடம், inter. Where? எந்தவிடம்

எழால், s. The tones of the lute, யாழ்நரம்பினோசை. 2. A species of bird, ஓர்பறவை. (p.)

எழிலி, s. A cloud, மேகம். 2. One of the seven last kings famous for liberality, கடையேழுவள்ளலிலொருவன்.

எழில், s. Beauty, comeliness, gracefulness, அழகு 2. Color, coloring, paint, வண்ணம் (சூ 20.) 3. Youth, இளமை 4. Strength, வலி. (p) 5. [prov.] A conjectural, or suspicious circumstance (a colloquial meaning), அசகை

எழிலறியாதவன், s. One who cannot take a hint, or who is unacquainted with another's intentions, குறிப்பறியாதவன்

எழில்காட்ட, inf. To give a hint.

எழிலசொல்ல, inf. To hint by words, to allude to.

எழினி, s. Curtain, திரைச்சீலை. 2. The cloth round the waist, இடைச்சீலை. (p.)

எழு, s. A pillar, a post, கம்பம். 2. A kind of curved club, வளைதடி. (p) 3. Steel, உருக்கு.

எழு, கிறேன், ந்தேன், வேன், எழ, v. n. To rise, ascend, get up, rise by one's own power, to rise as a thing by its own levity, rise as a heavenly body, a bird, a kite, &c., to soar, &c., எழும்ப. 2. To stir, be excited, roused, &c , மனமெழ. 3. To become resuscitated, rise to life, உயிர்படைத்தெழும்ப. 4. To rise to eminence, தலைமைப்பட. 5. To rise and spread as a rumor, பரம்ப. 6. To rise as wind, clouds, &c., கிளம்ப. 7. To rise as a sound, singing, talking, clamor, &c , ஆரவாரமெழ. 8. To rise as a tree, grow larger, swell, to expand as breasts, increase in stature, rise as a building, shoot, sprout, spring up, உயர. 9. To happen, occur, arise, come on, சம்பவிக்க. 10. To become instrumental to, ஏதுவாக. 11. To remove from a dwelling, lodging, village, &c., குடியெழும்ப. 12. To rise in price, விலையேற.

அவனுக்குக்கையெழவில்லை. His hand does not open to give any thing.

அசைச்செய்யவெனக்குக்கைகாலெழவில்லை. My hands and feet would not stir (rise) to do such a thing.

அதை சொல்லநாவெழாது. My tongue will not stir (rise) to speak so

குழவிபெற்பெழாக்குழவி. A babe that has not yet teethed.

எழுஞாயிறு, s. The rising sun, உதயாதித்தன். 2 Quinsy, a mortal disease which begins with the rising sun; when it begins in the night it is termed பனிஞாயிறு (Mat Ind Opp)

எழுந்தபடி—எழுந்தமானம், s. At random, in an unpremeditated manner, carelessly, மனதிலேதோன்றியபடி.

எழுந்தருள, inf. To rise, become present or manifest as the divinity in an idol on consecration; to be present as a great personage, &c , தோன்ற. 2. To repair to a place—as a sage, holy person, a king, &c., பெரியோர்வர.

எழுந்தருளுநாயகர்—எழுந்தருளும்விக்கிரகம், s The secondary idol in a temple, உச்சவவிக்கிரகம், representing the same deity as the first, carried about in processions while the other remains stationary—opp to the மூலவிக்கிரகம.

எழுந்தருள்பட., s. A procession of heathen gods.

எழுந்திருக்க, inf. To rise, ascend, get up, &c , எழ, spoken chiefly of men —Note. This is more full and expressive than எழ, alone.

எழுந்துபோக, inf. To depart, to go to meet a person.

எழுந்தேற்றம், s. A Roman catholic procession, உற்சவம. 2. Pride, self-consequence, arrogance, பெருமை. 3. Rashness, presumptuousness, துணிவு.

எழுமுகனை, s. The very beginning of a process, or period, தொடக்கம.

எழுவான், s. The east, the place of sun-rising, oriens, கிழக்கு, eastern—opp. to படுவான.

எழுவானெருடக்கிபபடுவானமட்டும். From east to west.

எனவீட்டுக்கெழுவானிலே East of my house.

எழல்—எழுகை, v. noun. Rising, ascent, எழுச்சி.

எழுச்சி, v. noun. Rising, ascent, elevation, எழும்புகை. 2. Stir, excitement, activity, readiness, promptitude, முயற்சி. 3. Haughtiness, aspiring, ambition, resolution, இறுமாப்பு. 4. A disease, or soreness of the ears, காதிலெழும்புமோர்புண் 5. Inflammation of the eyes, கண்ணோயிலொன்று.

எழுச்சிக்கொடி, s. Inflammation of the eyes causing red streaks, கண்ணிற்படருமோர்நோய.

எழுச்சிபாடுவோன், s. One who sings to rouse a prince, or a great man of a morning, துயிலெழுப்புதல்பாடுவோன.

எழுச்சிமுரசம், s. A drum beaten to rouse a king, commandant, garrison, &c. of a morning, துயிலெழுப்புமுரசம்.

எழுச்சியிலை, s. A leaf to cure ophthalmia, கண்ணோய்மருந்திலை.

படையெழுச்சி, s. A military expedition, marching to battle.

பள்ளியெழுச்சி, s. A kind of poem sung to rouse princes, &c. from sleep.

மேலெழுச்சி—மேலெழுந்தவாரி, [prov.] Superficiality.

மேலெழுச்சியாய்ப்பேச, inf. To speak carelessly.

மனவெழுச்சி, v. noun. Energy, persevering application.

எழுமை, v. noun. Height, elevation, உயர்ச்சி

எழுகூற்றிருக்கை, s. A poem whose component words are represented by numerals in seven contiguous rows of long squares, each succeeding row increasing by one subordinate square on both sides, the topmost consisting of three squares, the next five, the next seven, &c. The numbers in each row begin and end increasing by one from the left as far as the middle square, and decreasing in the same ratio towards the right—thus the numbers in the first row, are 1, 2, 1, in the second, 1, 2, 3, 2, 1, in the third, 1, 2, 3, 4, 3, 2, 1, &c., and in the last two rows the numbers are the same. The symbolical poem is construed thus in the first row. 1, one god; 2, two feet; 1, one heart; i e Worship the two feet of the only true god with your undivided affections. ஓரினிறைக்கலி

					௧	௨	௧					
				௧	௨	௩	௨	௧				
			௧	௨	௩	௪	௩	௨	௧			
		௧	௨	௩	௪	௫	௪	௩	௨	௧		
	௧	௨	௩	௪	௫	௬	௫	௪	௩	௨	௧	
௧	௨	௩	௪	௫	௬	௭	௬	௫	௪	௩	௨	௧
௧	௨	௩	௪	௫	௬	௭	௬	௫	௪	௩	௨	௧
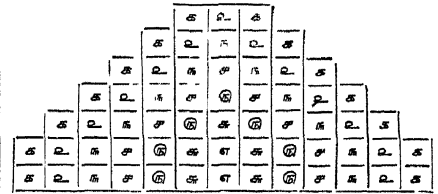
எழுதகம், s. [in architecture.] A kind of frieze and moulding, சிறுபவேலையிலொன்று.

எழுது, கிறேன், எழுதினேன், வேன், எழுத, v a. To write, paint, draw, mark, stain, trace (letters, &c.), inscribe, வரைய. 2. To foreordain, to predestine: This verb is so used from the notion that each one's fate is written by Brahma in the skull, தலையிலெழுத. 3. To write composition, draw up in writing, வசனந்திசுவெழுத. 4. To engrave, சித்திரமெழுத.

எழுதக்கைதிரும்பவில்லை. The hand is not yet trained.

எட்கிடைநெற்கிடைவிட்டெழுத. To write leaving the space of a sesamum seed between the letters, and of a grain of rice between the lines—the order to be observed in writing.

எழுதாக்கிளவி—எழுதாமறை, s. The Vedas, lit. unwritten works—an appellation adopted with reference to their meaning being handed down by oral explanation and not written, or to the accent, pronunciation, &c., which cannot be written, வேதம.

எழுதிக்கொடுக்க, inf. To grant by writing, write and deliver as a voucher 2. To betroth a girl by written contract. 3. To write for another, draw up a document. 4. To write lessons for a learner. 5. To give a list, inventory, &c.

எழுதிக்கொள்ள, inf. To write a letter, petition, &c., to a great person; to write for one's self. 2. To enrol. 3. To write and deliver vouchers reciprocally.

எழுதிச்சேர்க்க, inf. To register, file a writing as a notary public.

எழுதிவைக்க, *inf* To recount, register, write and keep for a memorandum, &c, to write and leave behind for the use of others.

எழுதினஉடன்படிக்கை—எழுதினவொப்பந்தம், *s.* Written contract.

எழுதுகோல், *s.* A writing reed, எழுத்துக்கோல். 2. A painter's brush or pencil தூரிகைக்கோல்.

எழுதுபடம், *s.* A picture, சித்திரம்.

மேற்பார்த்தெழுதுதல், *v. noun* Copying from a written book.

பெயர்த்தெழுத, *inf.* To copy, to transcribe.

குறிப்பெழுத, *inf.* To note down the time, &c. of the birth of a child.

திருத்தமாயெழுத, *inf.* To write correctly.

சரமகவியெழுத, *inf.* [*prov.*] To write a stanza, commemorative of the death of an ancestor, or other near relative, mentioning the day, hour, &c of the moon, as a memorandum for ascertaining the time to perform the annual funeral rites.

மறுமொழியெழுத—பதிலெழுத, *inf.* To write an answer

பருக்கவெழுத, *inf.* To write in large characters.

கைபடியவெழுத, *inf.* To practise writing, train the hand in writing.

எழுத்து, *s.* A letter, character, அக்கரம். 2. Writing, painting, delineation, engraving, இலிகிதம். 3. A writing, painting, &c, a written letter, a writ, எழுதப்பட்டது. 4. Letters, science, literature, இலக்கணம். 5. A bond, a written engagement, &c, உடன்படிக்கைச்சீட்டு. 6. Destiny—as written in the head, இலலாடலிபி. 7. Written accounts, cyphering, entry or record of reckonings, கணக்கெழுத்து. 8. [*prov*] Registry, entry, enrolment, அட்டவணை.

எழுத்தடைக்க, *inf.* To enclose letters in magical diagrams, சக்கரத்திலெழுத்தமைக்க. 2. To invert a stanza in a figure, or diagram—one of the one-hundred-and-twenty kinds of மிறைக்கவி, சித்திரக்கவியிலெழுத்தடைக்க (அலங்காரம்.)

எழுத்ததிகாரம், *s.* [*in grammar.*] Orthography, எழுத்திலக்கணம்.

எழுத்தந்தாதி, *s.* The last letter of one verse occurring in the first of the next, ஓர்வகையந்தாதி.

எழுத்தலங்காரம், *s.* A kind of play on letters, எழுத்தணி.

எழுத்தறப்படிக்க, *inf.* To pronounce with distinctness, read or sing distinctly.

எழுத்தாணி, *s.* A style, a metallic pen, for writing on palm leaves, இலேகினி.

எழுத்தாணிப்பூண்டு, *s.* A plant whose flower shoots up in the form of a style, கூந்தனகுதமைபை, Microrhyncus sarmentosus, *L.*

மடக்கெழுத்தாணி—குண்டெழுத்தாணி—மடிப்பெழுத்தாணி—கெல்லிக்காயெழுத்தாணி—தேரெழுத்தாணி—வாரெழுத்தாணி—குடைவெழுத்தாணி, *s.* Different kinds of iron pens.

எழுத்தாளர், *s.* Men of letters, learned men, அறிஞர். 2. Clerks, writers, எழுதுவோர்.

எழுத்தானந்தம், *s.* The inauspicious use of a word in a poem subjecting the hero on whom it is written to evils, செய்யுட்குற்றத்தொன்று.

எழுத்திலக்கணம், *s.* [*in grammar*] Orthography See இலக்கணம்

எழுத்திலாவோசை, *s.* Inarticulate sounds.

எழுத்துக்காரன், *s.* A writer, a scribe, a clerk, a secretary, a copyist, an amanuensis, எழுதுவோன். 2. A painter, a limner, சித்திரமெழுதுவோன். 3. A cloth painter, சீலையிலெழுதுவோன்.

எழுத்துக்காரியஸ்தன், *s.* A clerk, a writer, எழுதுவோன்.

எழுத்துக்கிறுக்கு. [*prov.*] The act of making written instruments, உடன்படிக்கையெழுதுகை 2. Writings, documents, உடன்படிக்கைப்பத்திரம்.

எழுத்துக்குற்றம், *s.* Orthographical errors in speaking, writing, &c, spoken chiefly of false interpretation, &c, of the Puranas or other writings deemed sacred, எழுத்திலக்கணவழு.

எழுத்துக்கூட்ட, *inf.* To spell, join letters.

எழுத்துக்கூட்டாமல்வாசிக்க, *inf.* To read fluently.

எழுத்துச்சந்தி, *s.* Union of letters in the combination of words, எழுத்துப்புணர்ச்சி.

எழுத்துச்சாரியை—எழுத்தின்சாரியை, *s.* Particles employed to express the names of the letters—as அ with the consonants; கரம், காரம் and கான் with the short letters and sometimes with the consonants; காரம் with the long vowels and கான with ஐ and ஔ. In common use, ன is used with the short, and ஆன and அனா with the long letters. Some other forms are also given in ancient grammars and they are also occasionally used.

எழுத்துச்சுருக்கம், *s.* A kind of play on letters by omitting one after another in regular succession, and thus changing the sense, ஓரணி.

எழுத்துச்சேலை—எழுத்துப்புடவை, *s.* A woman's fancy dress whether printed or embroidered, சித்திரவஸ்திரம்.

எழுத்துத்திரிதல், *v. noun.* Permutation of letters—the change of one letter for another according to grammatical rules, for the purposes of euphony, புணர்ச்சியொன்று.

எழுத்துநடை, *s.* Easy and fluent reading.

எழுத்துப்படிய, *s. inf.* To become trained—as the hand to writing; to have a settled hand.

எழுத்துப்பதிக்க, *inf.* To indent in writing, பதியவெழுத. 2 To enter, write, imprint, settle an affair by writing.

எழுத்துப்பதிய, *inf.* To be indented—as writing, engraving. 2. To be entered, written.

எழுத்துப்பிழை—எழுத்துப்பிசகு, *s.* Error in spelling.

எழுத்துப்பொருத்தம், *s.* The five classes into which the letters are superstitiously divided (See தசப்பொருத்தம்) 2. Choosing a name for a child so as to begin with one of the letters ascribed in astrology to the lunar mansion, under whose influence the child is supposed to have been born, பிறந்தநட்சத்திரத்திற்குப்பொருந்தப்பெயரிடுகை.

எழுத்துமடக்கு, *s.* Repetition of the same letter in a verse, ஓரணி—அது சாதாரணமடக்கைத்தேசித்ததிலொவ்வொரு.

எழுத்துவருத்தனம், *s.* A kind of diversion by means of poetry, a play on letters, the meaning changing as letters are added. See மிறைக்கவி.

எழுத்துவாசனை, *s.* The art of reading and writing, எழுத்துநடை.

எழுத்துவேலை, *s.* Chintz-painting, சீலையெழுதுகை 2 Writing, transcribing, copying, எழுதுந்தொழில்

எழுத்தொலி—எழுத்தோசை, *s.* The sound of a letter.

நுணுக்கெழுத்து, *s.* A character or letter written unintelligibly.

கிறுக்கெழுத்து, *s.* A letter erased, cancelled, a letter badly written.

கூட்டெழுத்து, *s.* Double letters, letters written together in a contracted form—as க for கக; ட for ட்ட; த for தத, &c.

நீர்மேலெழுத்து, *s.* An inscription on the water—a simile expressive of that which is evanescent.

கல்மேலெழுத்து, *s.* An inscription on a stone expressive of that which is stable and enduring.

நலலோரொருவர்க்குச்செய்தவுபகாரங்
கனமேலெழுத்துப்போற்காணுமே—அல்லாத
ஈரமிலாநெஞ்சத்தார்க்கீந்தவுபகாரம்
நீர்மேலெழுத்திற்குநேர்.

The valued favors the deserving gain,
Like sculptures in eternal rock remain;
Of virtue's tribute charity is sure:
But kind attentions to the worthless shown,
Who debts and duties evermore disown,
Like letters written in the wave endure.

முதுவெழுத்து—தேறினவெழுத்து, *s.* Matured well-formed writing.

நிலவெழுத்து, *s.* Letters written on sand.

இளவெழுத்து, *s.* An immature hand not yet formed.

சுட்டெழுத்து, *s.* A demonstrative letter.

நெட்டெழுத்து, *s.* A long sounding letter.

சார்பெழுத்து, *s.* Depending letters of which there are ten kinds, viz.: 1. உயிர்மெய். 2. ஆய்தம் 3. உயிரளபு. 4. ஒற்றளபு 5. குற்றியலிகரம். 6. குற்றியலுகரம். 7. ஐகாரக்குறுக்கம். 8. ஔகாரக்குறுக்கம். 9. மகரக்குறுக்கம். 10. ஆய்தக்குறுக்கம்.

முதலெழுத்து, *s.* The twelve vowels and the eighteen consonants.

வல்லெழுத்து, *s.* The six hard-sounding letters—as க், ச், ட், த், ப், ற்

மெல்லெழுத்து, s. The six soft-sounding letters—as ங, ஞ, ண, ந, ம, ன.

இடையெழுத்து, s. The six middle-sounding letters, ய, ர, ல, வ, ழ, ள

வினாவெழுத்து, s. An interrogative letter

குற்றெழுத்து, s. A short-sounding letter.

எழுநா, s. Fire, நெருப்பு. 2. Seven-tongued—as the god of fire; [ex எழு, seven, et நா, tongue.]

எழுப்பம், [prov. impr. for எழும்பல்.] Rising, getting up; rising—as from sickness, or from reduced circumstances, எழுமபுகை. 2. The rising, running about, &c., of persons weak, delirious, சஞ்சரிக்கை 3. Growth, elevation—as of a tree, height, உயரவு

அந்தமாடிந்தமாட்டுக்கெழுப்பம். That bullock is taller than this.

அவருக்குக்காலகையெழுப்பமில்லை. He has not the use of his hands, or feet.

எழுப்பு, கிறேன், எழுப்பினேன், வேன், எழுப்ப, v. a To awake, rouse, start, துயிலெழுப்ப. 2. To raise one that is prostrate, or sitting, cause, or help to rise, தூக்க. 3. To raise from the dead, resuscitate, restore to life, உயிரோடெழுப்ப. 4. To raise from sickness, excite, rouse, stimulate, inspire, பலப்படுவிக்க. 5. To instigate, agitate, cause a stir, a quarrel, war, சண்டையெழுப்ப. 6. To raise the voice in speaking or singing to a high pitch, இசையெழுப்ப. 7. To dislodge, or eject one, turn out, &c., கிளப்பிவிட. 8. To excite, or inflame the passions, stir up, கோபமுதலியனவெழுப்ப. 9. To raise a building, வீடெழுப்ப.

முயலையெழுப்பிநாயையுமுசுக்காட்டுகிறது. Starting a hare and setting dogs after it; i. e., to excite one to an action and then injure him perfidiously.

எழுப்பு, v. noun. Rousing, waking, எழுப்புகை.

எழுமான்—எழுமான்புலி, s. A plant, ஓர்பூடு, Stapelia corymbosa, L.

எழுமை, s. Seven, septuple, எழு. 2. The seven kinds of transmigration, எழுபிறப்பு. 3. Height, உயர்ச்சி. (p.)

எழும்பு, கிறேன், எழும்பினேன், வேன், எழும்ப, v. n. To rise, ascend, &c., wake, with all the meanings of the verb எழு.

புகையெழும்புகிறது. The smoke rises.

எழுவணைக்கூடு, s. A kind of arsenic, ஓர்வகைப்பாஷாணம்.

எழுவாய், s. Beginning, origin, source, cause, ஆதி. 2. [in grammar.] The nominative case, the subject, முதல்வேற்றுமை; [ex எழு, rising, et வாய், place.]

எழுவாயும்பயனிலையும். The nominative and its verb, or other concluding word.—Note, In Tamil the substantive verb is rarely used.

இந்தக்காரியத்துக்கெழுவாயென்ன. What gave rise to this affair?

எழுவாயுருபு—எழுவாய்வேற்றுமை, s. The first, or nominative case, முதல்வேற்றுமை.—Note, The words ஆனவன், ஆனது, &c., which represent the nominative case are rarely expressed but understood.

எழுவாயெழுஞ்சனி, s. The tenth lunar mansion, மகநாள்.

எளிமை, s. Despicableness, meanness, lowness of rank, circumstances, character, &c., கீழ்த்தனம் 2. Pitiableness, exciting compassion, இரக்கப்படத்தக்கதன்மை. 3. Weakness, பலவீனம் 4. Easiness, facility, being easy to effect, acquire, attain, endure, to be understood; easiness of access, எளிது. 5. Solitariness, தனிமை; [ex எள]

எளிஞர்—எளியர்—எளியார்—எளியோர், s. The low, mean, destitute, the poor, தரித்திரர்.

எளிதரவு, [impr. for எளிவரல்.] Indigence, poverty, despicableness, cringing, தரித்திரம். 2. Lowness, humility, தாழ்மை.

எளிது, s. [impr. எளிசு.] Being easy of execution, acquisition, &c., இலேசு.

எளிதானகாரியம், s. A trifling thing, a trivial affair, a thing easily understood.

எளியகுடி, s. Poor, destitute inhabitants. 2. A family low in rank

எளியகொடை, s. Unworthy gifts, presents unsuitable to the persons to whom they are made.

எளியது, s. That which is despicable, low, trifling, &c., எளிமையானது.

எளியவன்—எளியன், s. A man of low caste, a person poor, destitute, mean, &c

எளியவனபெண்டாட்டியெல்லாருக்கும்மைத்துனசசி The wife of a poor man is free of access to every body.

எளியாரைவலியார்கேட்பின் வலியாரைத்தெய்வங்கேட்கும் If the powerful oppress the weak, the deity will require it of them.

எளியவிலை, s. Low price.

எளியவேலை, s. Low, menial work.

கைக்கெளியது, s. That which is portable, small, easily carried, stolen, secreted, managed, as a child, &c.

தானேயெதாறிவாரெதிக்கெளிதருசிவப்பிரகாசன். The guru (Sivaprakasa) who readily admits us to his feet; i. e., he is ready to grant our desires (சத.)

எள், s. [vul. எள்ளு.] One of the nine kinds of grain, sesamum, from the seeds of which an oil is extracted, used for food, bathing, &c., திலம். Sesamum orientale, See தானியம் and எண்ணெய்.—Note, The ள் of this word becomes ட் and ண் by permutation.

எள்ளைத்தினையைமலையத்தனையாக்க, To make a mountain of a sesamum seed, to exaggerate.

எள்ளளவு—எள்ளுப்போலே. As much as a sesamum seed, a very little.

எள்ளளவும்பக்தியுமில்லை. Utterly unworthy of confidence. 2 Destitute of belief, confidence, &c.

எள்ளுக்கொண்ணெய்போலெங்குநிறைந்தகடவுள். God who pervades the universe, as oil the sesamum seed.

எட்கடை—எட்கிடை—எட்பிரமாணம். As much as a sesamum seed, எள்ளளவு. 2. A standard of measure in regard to space, ஓரளவு—eight எள் make a நெல் or grain of rice; eight grains of rice one அங்குலம், an inch, &c.

எட்பாகு, s. A kind of porridge made of sesamum seed, எள்ளுப்பாகு.

எண்ணெய், s. [impr. எண்ணை.] Rape-seed oil 2. (fig.) A common name for oils of all kinds.

எண்ணெயூற்ற, inf. To express oil, எண்ணெய்வடிக்க

எண்ணெயெரிக்க, inf. To prepare medicinal oils by burning, in which the drugs are rolled up in a bit of cloth which is dipped in oil and set on fire; the oil which drops from it is used as a medicine, தைலமெரிக்க

எண்ணெய்க்கறுப்பு, s. The color of rape-seed oil, or dark brown.

எண்ணெய்க்கறுப்பி, s. A female whose skin resembles rape-seed oil, not so much in regard to its color as its soft and beautiful appearance.

எண்ணெய்க்காப்பு, s. Oil for bathing an idol, எண்ணெயபிஷேகம்.

எண்ணெய்க்காரன், s. An oil-monger, எண்ணெய்விற்போன்.

எண்ணெய்ச்சாணை, s. A hone prepared for use by oiling.

எண்ணெய்ச்சாயம், s. Oil paint, எண்ணெயாற்செய்யப்பட்டசாயம். 2. Dyeing a cloth red after soaking it in margosa oil, எண்ணெயிற்றோய்த்தேற்றப்பட்டசாயம்.

எண்ணெய்ச்சிக்கு, s. Indigestion produced by eating oily food, எண்ணெயவயிற்றற்றாகுகை 2 A clotted state of the hair from the oil not being well washed out, எண்ணெயமயிரில்விடாமை 3. A bad smell—as of oil, எண்ணெயாற்றம்.

எண்ணெய்ச்சீலை, s. Cloth dipped in oil to be applied to wounds, எண்ணெயததுணி. 2. A piece of cloth put round the waist before bathing, எண்ணெயக்கோவணம்

எண்ணெய்தேய்க்க, inf. To rub oil.

எண்ணெய்தொட்டுப்பொட்டுவைக்க, inf. To dip the finger in oil before bathing dropping seven drops on the floor for the சிரஞ்சீவியர், who are supposed in consequence to grant long life.

எண்ணெய்பிறக்க, inf. To form as oil by boiling

எண்ணெய்பூச, inf. To oil, anoint, besmear with oil

எண்ணெய்பொருத்த, inf. To put medical oil on the head or other parts of the body, and to rub it in, மருந்தெண்ணெயபூச.

எண்ணெய்ப்பற்று, s. Adherence of oil or unctuous matter to the bowels, hair, clothes, &c., oil, greasy substance in food—as in fish or on the dress from cooking, எண்ணெயச்சிக்கு.

எண்ணெய்வழுக்கு, v. noun. Being greasy—as oil, &c., எண்ணெய்ச்சிக்கு. 2. Shining, sleek, glossy, bright, எண்ணெய் மினுக்கு.

எண்ணெய்வாணிகன், s. An oil-monger, எண்ணெய்விற்போன்.

ஆமணக்கெண்ணெய், s. Castor oil.

தலைக்கெண்ணெய், s. Oil for the head.

விளக்கெண்ணெய், s. Lamp oil.

புன்கெண்ணெய், s. Oil extracted from புன்கம் seeds.

சூட்டெண்ணெய், s. Oil extracted from the residuum of the margosa berry.

மருத்தெண்ணெய், s. Medical oil.

குருந்தெண்ணெய், s. Oil extracted from குருந்தம் seeds.

இலுப்பெண்ணெய், s. The இலுப்பை oil.

வேப்பெண்ணெய், s. Margosa oil.

தேங்காயெண்ணெய், s. Cocoanut oil.

வடியெண்ணெய், s. Clarified medical oil.

கொதியெண்ணெய், s. A species of boiled oil, used for medicinal purposes.

புளியெண்ணெய், s. A medical oil.

புன்னையெண்ணெய், s. The oil extracted from புன்னை seeds

நல்லெண்ணெய், s. Sesamum oil used for the hair and the skin, &c.

மரவெண்ணெய், s. Oil extracted from wood.

தெளிவெண்ணெய், s. Clear margosa oil poured off from the sediment.

ஊற்றெண்ணெய், s. Oil extracted by pressing or pounding the seeds.

மீனெண்ணெய், s. Fish oil.

எள்ளுண்டை—எள்ளுருண்டை, s. A pastry made into balls, said to be a very strengthening food, ஓர்சிற்றுண்டி.

எள்ளுந்தண்ணீருமிறைக்க, inf. To pour water to the manes of deceased persons on sesamum seeds and sacrificial grass held in the hand.

எள்ளோரை, s. Sesamum and rice boiled and mixed with ghee—one of the சித்திரான்னம்

காட்டெள்ளு, s. A kind of sesamum found in uncultivated places

காரெள்ளு, s. The common எள். 2. A distinct species of எள்

பேரெள்ளு, s. A large kind of sesamum

கடலெள்ளு, s. A species of sesamum.

வெள்ளெள்ளு, s. A species of sesamum bearing white seed.

சிற்றெள்ளு, s. A small kind of sesamum.

எள்—எள்ளு, கிறேன், எள்ளினேன், வேன், எள்ள, v. a To scoff, abuse, contemn, disregard, hold in contempt, despise, நிந்திக்க. 2. To speak contemptuously or disdainfully of any one, இழிவாகப்பேச 3 To ridicule, deride, laugh at, நகைக்க. 4 (fig.) To reject, தள்ள.

எள்ளரிதாகியவில்லினே. The blameless wife.

அவனிவனென்றுரைத்தெள்ளி Theeing and thouing him—speaking disrespectfully and disparagingly (பார)

தள்ளைவெள்ளெருநகை Teeth surpassing (in beauty) the unblown முல்லை flower.

எள்ள. Infinitive used as a particle of comparison, உவமையுருபு

எள்ளல்—எள்ளற்பாடு, v. noun. Reproach, scorn, இகழ்ச்சி

எள்ளலசெய்தென்பற்றி. Insulting and seizing me— (லைகாக)

எள்கு, கிறேன், எள்கினேன், வேன், எள்க, v a. To despise, contemn, இகழ (p.) Used only in the verbal participial form.

எறி, கிறேன், ந்தேன், வேன், எறிய, v. a. To throw, cast, fling, eject, discharge, emit, எறிய. 2 To pierce with a weapon, stab, cast so as to strike, குத்த. 3. To reject (as advice), cast off, cast away, throw away, தள்ள. 4. To slap, clap the hands, beat a drum, strike a bell, அறைய. 5. To toss, cast up waves—as the sea, அலைவீச 6. To cut off, sunder, cut with a sword, வெட்ட. 7. v. n. To rise, roll over—as waves, அலையடிக்க.

எறிசுடர்வாளால. With the ray-emitting sword.

எறிசொல்லாசசொல்லுதல். Speaking with displeasure, in an unconnected manner.

எறிந்தகணககாயபபோயிற்று. The property is scattered, nearly all gone 2. The petition was rejected

எறிவெனறெதிர்நிற்பாளகூற்றம். She who opposes her husband, threatening blows, is as death. (நாலடி.)

எறிவானேனசொறிவானேன. Why insult one and then caress him?

பாகெறிகளிறு. An elephant that casts off his driver

அவனென்மேற்கணணெறிந்தான. He placed his eyes upon me—he threw a side-glance at me.

ஆடலவேலெறிந்தபோதெ. When the warlike dart severed (the mango tree). (ஸ்காந்த)

எறிகடல்—எறிதிரைக்கடல், s. The wave-throwing sea, the billowing ocean

எறிகாலி, s. A kicking cow, உதைகாற்பசு.

எறிகால், s. A violent wind, பெருங்காற்று. (p.)

எறிசக்கரம், s. The discus weapon, எறியுஞ்சக்கரம்.

எறிந்துபோட, inf. To cast, throw. 2. To reject a person, thing, advice, &c, to treat with disrespect.

எறிந்துபோட்டாற்போலேபேசினுன. He spoke contemptuously.

எறிந்துவிட, inf. To cast off, reject. 2. To sow seed.

எறிபடை—எறியாயுதம், s. A missile weapon

எறிமணி, s. A large circular metal plate for striking the hours, also used as a cymbal in a temple in daily worship, &c., சேமக்கலம்.

எறிமுத்து, s. Chicken pox, haub in pox, மாரிமுத்து

எறியீட்டி—எறிவல்லயம், s. A dart, or lance—as a missile weapon, சவளம்.

எறிவலயம்—எறிவளையம், s. The discus weapon, சக்கராயுதம்.

வித்தெறிய, inf. To sow seed.

எறி, v. noun. Throwing, a cast, எறிகை. 2. [prov.] A sarcasm, irony, a hint, allusion, insinuation, innuendo, குறிப்பாகச்சொல்லுகை.

ஒரெறியெறிந்துவிட்டான. He threw out a hint, an insinuation.

அதற்கோரெறியெறிந்துவைக்கவேண்டும். You must give a hint, throw in a word, &c., bearing on the object, take the first step toward it.

எறிவு, v. noun. Throwing, casting.

எறி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To shine brilliantly—as the sun, to emit rays; to glitter as jewels, ஒளிசெய்ய.

இழைசுடரெறிந்தவொளும By the brightness of the jewels that blazed around. (சைட)

கதிரெறிக்குஞ்செம்மணி Glittering precious gems. (சைட)

கல்லவெயிலெறிக்கிறது. The sun is burning.

மேகம்மினெறிப்ப. While the clouds emit lightning—

எறிப்பு, v. noun. Shining, brightness, glitter, splendor, பிரகாசம் 2. Sunshine, a hot sun, வெயிலெறிக்கை.

எறும்பி, s. An elephant, யானை. (p.)

எறும்பு, s. An ant, emmet, pismire, உறவி.

எறும்பூருகிறது. The ant runs or creeps.

எறும்புப்புற்று—எறும்புவளை, s. An ant's hole.

கட்டெறும்பு, s. A kind of ant whose bite causes swelling, acute pain, Formica compressa, Fabr.

முசிட்டெறும்பு—முசிற்றெறும்பு, s. [prop முசிறு] A kind of large red ant which makes its nest on trees, and whose bite is very painful, Formica elongata, Fabr. A medicinal oil is prepared from their eggs—called முசிற்றுமுட்டைத்தைலம்.

தலைப்புரட்டையெறும்பு, s. A kind of black ant with a large head constantly shaking.

கடுத்தவாயெறும்பு, s. A black ant, with a large head, whose bite is severe.

கொள்ளியெறும்பு—கொள்ளிவாலெறும்பு, s An ant that stings.

பேய்க்காலெறும்பு, s. A kind of small black ant with long feet.

குருவெறும்பு, s. A kind of large red ant.

சுள்ளெறும்பு, s. A kind of small black ant.

சிற்றெறும்பு, s. A small emmet.

தேனெறும்பு, s. A species of ant which forms honey in its nest.

எறுழி, s. A wild hog, காட்டுப்பன்றி. (p.)

எறுழ், s. Strength, robustness, வலி, 2. A club, தண்டு. 3. Stick for defence, தடி. 4 A pillar, a post, தூண். (p.)

எற்றி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To pity, to have compassion, to sympathize, இரங்க. (பிங்க and திவா.)

எற்று. Third pers. sing. irrational class of the symbolic verb என. 2. What manner, of what kind or sort, like what, எத்தன்மைத்து. 3. Interjection of pity—as எற்றே

சிறியவர்கடெற்றுவியனற்றோசா. Of what are the tongues of those wretches made? (நாலடி)

ஏகநாதன்—ஏகநாயகன், s. The one Supreme primeval Deity, according to the Siva system, கடவுள் Wils. p. 171. EKANAT'HA. (p)

ஏகபத்தினி, s. A faithful wife, கற்புடையமனைவி 2 An only wife, ஒரே மனைவி Wils p 171 EKAPATNI

ஏகபந்தனம், s. Joining together, uniting

ஏகபாதம், s. A stanza of four lines all exactly alike, but with different meanings, எல்லாவடியுமொருதன்மைத்தாய்வருஞ் செய்யுள்—as வானகந்தருமிசையவாயினே—வானகந்தருமிசையவாயினே—வானகந்தருமிசையவாயினே—வானகந்தருமிசையவாயினே

ஏகபாதர், s. Siva, சிவன், (p)

ஏகபாதாசனம், s. A peculiar religious posture.

ஏகபாவம், s. One nature. Wils. p. 171 EKAB'HAVA.

ஏகபாவனை, s. An entire comprehensive similitude, ஒரேபாவனை. (சத 74. 10)

ஏகபிராணன், s. Union of heart, lit. one soul or life, ஒரேபிராணனை

ஏகபுத்திரன், s. An only son, ஒரே புதல்வன்.

ஏகபுத்திரவிஷயம், s. Having only one son

ஏகபோகம், s. Mutual enjoyment of the sexes, ஒருதன்மைத்தானவின்பம் 2 Mutual love, reciprocal enjoyments in wedlock, மனைவிபுருஷனுமஅன்னியோன்னியமாயிருக்கை. 3. The stoicism of the ascetic to whom praise and dispraise, pleasure and pain, &c. are equally indifferent, சுகதுக்கங்களைச்சமமாகநினைக்கை. 4. Indifference, recklessness, libertinism, regardlessness of God and man, மனதின்படியநுபவிக்கை

ஏகபோககிராமம், s. A village belonging to one person independently.

ஏகப்பிழை, s. Being full of errors, முழுதும்வழு

ஏகப்பெருவெள்ளம், s. A great or universal inundation, நிறைவெள்ளம்.

ஏகமாய், adv. Together, all at once, ஒன்றுய

ஏகமாயிருக்க, inf. To be one, to be joined together.

ஏகமும், adv. Totally, entirely.

ஏகரூபன், s. God, கடவுள். (p.)

ஏகவசனம், s. [in Sanscrit.] The singular number, ஒருமை. 2. (fig.) Honesty, uprightness, truth, மெய்.

ஏகவஸ்து, s. The one being—God, கடவுள்

ஏகவத்தவாதனம், s. A peculiar religious posture.

ஏகவாசம், s. Solitary life—as that of a hermit, தனிமையாயிருக்கை. 2. Dwelling together, கூடியிருத்தல். 3. (M. Dic.) The banian tree, ஆலமரம்.

ஏகவிருட்டு, s. Thick darkness.

ஏகவெளி, s. A large, open space, பெருவெளி.

ஏகப்பெருவெளி, s. A large open space. 2 An imaginary spiritual atmosphere; freedom from illusion.

ஏகவேணி, s. A single braid of hair, ஒற்றைச்சடை 2. A woman who has a single braid of hair, ஒற்றைச்சடையாள Wils p 171. EKAVENI. 3 The goddess of ill-luck, lit she who has one lock, மூதேவி (p.)

ஏகன், s. One man, ஒருவன். 2 The one-God, கடவுள் 3 Siva, சிவன் (p.)

ஏகாக்கிரம்—ஏகாக்கிருதை, s Close and undisturbed attention having one object in view, ஒரேசிந்தை. Wils. p 172 EKAGRA and EKAGRUTA.

ஏகாங்கம், s. Solitude, retirement, தனிமை

ஏகாங்கவுருவகம், s. [in rhetoric.] A metaphor embracing one member only, the rest being given without a figure, உருவகாலங்காரத்திலொன்று (p)

ஏகாங்கி, s. A single person, a bachelor, பிரமசாரி. 2. An ascetic, a monk, சன்னியாசி (p)

ஏகாட்சரி, s. An incantation with the sacred letter ஓம், பிரணவம். 2. Divine energy, Satti, சத்தி 3 A stanza of four lines, composed of the same consonant, combined of course with various vowels, ஓரெழுத்தாற்செய்யுள்—as தாதிதூதோதீது தத்தைதூதோதாது—தூதிதூதொத்ததோதூதுதத்தே—தூதுதி—தத்திதத்தா தேதுதித்தத்தேத தொத்தீது—தித்தித்த தோ தித்த்தி (p.)

ஏகாட்சரிகட்சம், s. A treatise on incantations, ஓர்மந்திரநூல்.

ஏகாதசம், s Eleven, பதினொன்று. Wils. p. 172. EKADASHA or EKADASHAM. (p.)

ஏகாதசருத்திரர்கள், s. The eleven Rudras, உருத்திரர், a class of the devas of Swerga.

ஏகாதசி, s. The eleventh phasis of the moon, பதினொராந்திதி. Wils. p. 172. EKADASHI.

ஏகாதசிப்புராணம், s. A purana, ஓர்புராணம்.

ஏகாதசிவிரதம், s. The eleventh day fast to Vishnu.

ஏகாதிபதி, s. An absolute sovereign, ஏகச்சக்கிராதிபதி.

ஏகாதிபத்தியம், s. Paramount sovereignty, ஏகாதிகாரத்துவம்.

ஏகாம்பரன், s. Siva, சிவன். (p.)

ஏகார்த்தம், s. Having one meaning, ஒரேயர்த்தம் 2. Having one or the same object, ஒரேநோக்கம். 3. [in numbers.] One and a half, ஒன்றரை; Wils. p. 172. EKARTHA.

ஏகி, s. A widow, கைம்பெண். (p.)

ஏகோதகம், s. Confluence of waters, rivers, நதிசங்கமம். (p.)

ஏகம்பட்சாரம், s. A mineral, ஓர் வகைப்பாஷாணம்.

ஏகல், s. (fig) Height, உயர்ச்சி. (p.)

ஏகாகாரம், s. Gold, பொன். (Rott.)

ஏகாசம், s. An upper and outer garment, போர்வை. 2. A loose cloth thrown over the shoulders, உத்தரியம். (p.)

*ஏகாந்தம், s. A solitary place, தனித்திருக்குமிடம். 2 Solitude, loneliness, retirement, தனிமை. 3. Concentration of the mental powers on an object, especially on the deity, entire abstraction of mind, தனித்துயோகஞ்செய்கை. Wils p. 172 EKANTA. (p)

ஏகாந்தசேவை, s. Worshipping the Deity in secret, தனித்தசேவை. 2 Private attendance on a Guru, to receive instruction in the mysteries of religion, to pay him adoration, &c, தனித்தகுருவைப பணிகை. (ஞா. 21.) (p.)

ஏகாந்தஸ்தலம், s. A private or retired place, தனித்தவிடம்.

ஏகாந்தநித்திரை, s. Sweet sleep, undisturbed repose 2. The entire abstraction of the devotee, entire freedom from wordly care.

ஏகாந்தமாயிருக்க, inf. To be retired, to be secluded from worldly affairs, to be given up to devotion, &c.

ஏகாந்தமண்டபம், s. A room for retirement in a palace.

ஏகாந்தவாழ்வு, s. Monastic life, the life of an ascetic, துறவினவாழ்க்கை 2. An easy and prosperous life in which one may have his heart's desire and enjoy life as he likes, தனிவாழ்க்கை. 3 Heavenly bliss, emancipation from births, ஓபபற்றவாழ்வு.

ஏகாலி, s. (pl. ஏகாலியர்.) A washerman, வண்ணான். (சது) 2. (Rott.) Soap, சவுக்காரம்.

ஏகார்க்களம், s. The mode of finding the day in which to plough after the commencement of the year, ஏர்பூட்டநாட் பார்க்கை.

ஏகார்க்களசக்கரம், s. A diagram used to find out the above day.

*ஏகிபாவம், s. Common nature or property, ஒருதன்மை. Wils. p. 172. EKEEB'HAVA.

ஏகிபவிக்க, inf. To join, to unite with, to combine, to coalesce, to become the same in nature, ஒரேதன்மையாக. (உப. 61. 211.) (p.)

ஏகு, கிறேன், ஏகினேன், வேன், ஏக, v. n. To go, pass, walk, போக. 2. To lapse, pass—applied to time, கழிய. (p.) புவியுங்கடலுங்கடந்தேகுமென்றால். If (the soul) will pass over the earth and sea and stray from (God's presence). (சது)

ஏகல், v. noun. Going, walking, போதல்.

*ஏகோதிட்டம்—ஏகோதிஷ்டம், s. A principal part of the Shradd'ha or funeral rite performed at the house after the அந்தியேட்டி, for the benefit of the deceased, by the sons or other heirs. The officiating brahman personifies the manes of the deceased and receives whatever is presented, which should be sufficient for his support, till the anniversary of the death, during which he should not appear abroad or be seen by the heirs of the deceased whom he represents. See உத்திட்டம். Wils. p. 172. EKODDISHTA.

ஏகோபி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To be united, ஒன்றுபட.

ஏக்கம், *v. noun.* Fear, &c. See under ஏங்கு, *v.*

ஏக்களுத்தம், *s.* Arrogance, pride, haughtiness, superciliousness, strutting, இறுமாப்பு 2 Merit, value, worth, excellence, மேன்மை. (நீதிநெறி.)

ஏக்கற, *inf. v. n.* To bow before, or yield to superiors, ambitious of, or coveting their excellencies—as learning, beauty, riches, &c., தாழ்ந்துநிற்க. *(p)*

உடையாருழைவிலலாரபோலேக்கற்றுங்கற்றா..... They who have acquired knowledge by doing homage to the learned; as the poor to the rich. (குறள)

ஏக்கன்போக்கன்—ஏக்கிபோக்கி, *s* [*prov. collo.*] A person of no consequence, a worthless fellow

ஏங்கு, கிறேன், ஏங்கினேன், வேன், ஏங்க. *v. n.* To weep, cry, wail; to call as a peacock, அழ 2. To faint through fear, sorrow, &c., வாட 3. To fear, dread, be aghast, be panic-struck, be startled, be at one's wit's end, be shocked, திகிலுற. 4 To be concerned, to regret deeply, to be in great suspense, கவலைப்பட. 5. (இராமா.) To sound, roar, ஒலிக்க.

ஏங்கித்திரியேல. Do not yield to anguish and sorrow. (ஆத்தி)

ஏங்கினுறபோசேலேசிவனபோயிறறு. He was so overcome with fear (grief, &c.) that he instantly died.

ஏங்கிப்போக, *inf.* To faint through fear, to be in deep concern, to be grieved for, to be exceedingly anxious.

ஏக்கம்—ஏக்கரவு, *v. noun.* Sudden fear, fright, trepidation, alarm, consternation, stupor, panic, ஏங்குகை. 2. Anxiety, deep concern, கவலை. 3. Despondency, despair, ஆறுக்கவலை.

ஏக்கம். With a verb—as பிடிக்க, and dative of person, &c., signifies to languish, despond, &c.

ஏக்கமெடுக்க — ஏக்கம்பிடிக்க, *inf.* To have excessive sorrow, to be vexed

மகனசெத்ததினுலேயவளுக்கேக்கமபிடித்தது ..... She languishes at the death of her son.

ஏங்கல், *v. noun.* Screaming—as a peacock, மயிற்குரல. 2. Weeping 3. The act of sounding.

ஏங்குற, *inf.* To be sorrowful or thoughtful.

ஏசம், *s.* Brass, வெண்கலம். (*Rott.*)

ஏசல், *s.* A kind of ironical poem, நாடகம். *(p.)* 2. Reproachful language, பழிமொழி; [*ex* ஏசு, *v.*]

ஏசலிட — ஏசலிட்டுக்காட்ட, *inf.* To blame, reproach; to banter.

தாய்மகளேசல், *s.* A certain poem in which a daughter is reproached by her mother.

ஏசறு, கிறேன், ஏசற்றேன், வேன், ஏசற, *v. n.* To regret, துக்கிக்க. *(p.)*

ஏசறவு, *v. noun.* Regret, compunction on account of faults or misdeeds either one's own, or other's. 2. Repining at disappointment or unfair treatment, mortified feelings

ஏசி, *s.* A parrot, கிளி. *(p.)*

ஏசு, *s.* Fault, reproach, blemish, குற்றம். 2. Abuse, scurrilous language, இகழ்ச்சி *(p.)*

ஏசிலாமறை, *s.* The spotless vedas.

ஏசு, கிறேன், ஏசினேன், வேன், ஏச, *v a.* To abuse, to reproach, to rail at, to vilify, to insult grossly, இகழ

ஏசாதவர், *appel. n.* The unimpeachable, the good, நல்லோர 2. The gods, தேவர் (சது) *(p)*

ஏசிக்காட்ட, *inf.* To reproach one with a wrong he has done, to rail at, twit one.

ஏசுகை, *v. noun.* Reproaching, raillery, abuse.

ஏச்சு, *v. noun.* Abuse, affront, insult, scurrility, calling opprobrious names, இகழ்ச்சி.

ஒருபேச்சொருகேச்சு. Good language of one district is abuse in another

ஏச்சுக்காட்ட, *inf.* To relate a wrong done by any one, to rail.

ஏடகம், *s.* Cloth, a garment, சீலை. 2. The leaf of a flower, பூவிதழ் 3. Palmyra tree, பனை 4 Cocoanut tree, தெங்கு 5. A board, பலகை; [*ex* ஏடு, leaf.] *(p.)* 6 A sacred place near Madura, ஓர்சிவஸ்தலம்.

ஏடகப்பொறசிவபுரி : Adagam a splendid town, (*lit. golden*) sacred to Siva. (சேதுப)

*ஏடணை—ஏஷணை, *s.* [*impr.* ஈஷணை] Desire, intense desire, ஆசை. *(p.)* Wils. p. 173. Eshan'eeya.

தாரேஷணை, *s.* The love for a wife. *(p)*

தனேஷணை, *s.* The desire of wealth, avarice, cupidity. *(p.)*

புத்திரேஷணை, *s.* The desire of offspring. *(p)*

ஏடலகம், *s.* Liquorice, அதிமதுரம். (*Rott*)

ஏடல், *s.* Meaning, intention, thought, கருத்து. (திக) *(p)*

ஏடன், *s.* (*fem.* ஏடி.) A friend, a comrade, தோழன. This word in common language is found only in the vocative—as ஏடா—ஏட, (fem. ஏடி), sir, friend, &c., தோழனமுனனிலைப்பெயர்.

*ஏடன், *s.* A deaf person, செவிடன். Wils. p. 172. Ed'ah *(p)*

ஏடாகூடம் — ஏடாகூடம், *s.* [*vul.*] Disrespect, insubordination, stubbornness, perverseness, ஒழுங்கினமை (*Sans. Hêt'a.*)

ஏடாகூடக்காரனுக்குவழியெங்கே—போகிறவனறலைமேலே. Where is the path for a self-willed person? On the heads of fellow passengers.

ஏடு, *s.* The petals of a flower, பூவிதழ். 2. (சது.) The eye-lids, கண்ணிமை. 3. (*c.*) Cream, பாலேடு. 4. The leaves of the palmyra or talipot tree, பனையோலை. 5. The leaf of a book, கொத்தலேடு 6. An ola book, ஏட்டுப்புஸ்தகம்.

ஏட்டிலேகயிறுசாத்துதல். Putting the string between the leaves of a book and noticing the passage on which it lies, to ascertain one's luck, determine one's choice, &c.

ஏட்டுச்சுரைக்காய்கறிக்காமா. Will pumpkin (as written) in the book serve for curry? i e. the bare rehearsal of a privilege does not amount to its enjoyment.

ஏடுகோக்க, *inf.* To string the leaves of an ola book.

ஏடுசேர்க்க, *inf.* To make an ola book.

ஏடுபடர்ந்தபால் — ஏடுபடிந்தபால், *s.* Milk in which cream is formed.

ஏடுவார, *inf.* To pare olas.

ஏடெழுத, *inf.* To write the alphabet for a child, for which a lucky day is chosen, ceremonies attended, a feast provided for relatives, &c. 2. To begin a book for a learner.

ஏட்டின்படிப்பு — ஏட்டின்கல்வி, *s.* Learning by rote, learning which requires frequent reference to books, learning without understanding what is learnt

கள்ளேடுபோட, *inf.* To stay away from school upon any slight pretext.

கள்ளேடுவிட, *inf.* To slip or miss a leaf by design in reading or copying, &c 2. To perform duties deceitfully or perfunctorily

வெள்ளேடு, *s.* A blank ola leaf.

ஏட்டிக்குப்போட்டி, *s.* (*Tel*) Cross-answers, retort, captiousness, indirect answers, ஆமெனபதறகலலவெனல்.

ஏட்டிக்குப்போட்டிசெய்ய, *inf.* To oppose, rival, clash.

*ஏட்டை, *s.* Desire, intense desire, ஆசை Wils p. 173. Esht'a. 2. Weakness, languor, reduced strength or circumstances, a necessitous state or condition, தளர்வு (சிக.)

ஏட்டைப்பருவம், *s.* The season of youth—as being weak, helpless, &c, or a time of adversity. (நாலடி.)

*ஏணம், *s.* A kind of deer, antelope, மான. 2. A deer-skin, மானதோல். Wils. p 174. En'a. 3. Strength, firmness, stability, power, வலி. 4. A firm or sure situation, நிலைபேறு. *(p)*

ஏணல், *s.* [*prov.*] Crookedness, curvature, வளைவு.

ஏணல்கோணல், *s.* Unevenness, being irregular, straight and crooked.

ஏணி, *s.* A ladder, இறைவை. 2. *(p.)* A limit, extent, boundary, எல்லை. 3. A country, a territory, நாடு.

அவனோடிவனையேணிவைத்துப்பார்த்தாலுங்காணாது There is no comparison between them.

ஏணிசாத்த, *inf.* To place a ladder against a wall, &c.

ஏணிப்பந்தம், *s.* A stick or beam with a row of torches borne on the shoulders of two men in nightly processions, ஊர்வலத்தீவர்த்தி.

ஏணிப்படி, *s.* Steps of a ladder, rundles

ஏணிப்படுவாலேற — ஏணிமேலேற, *inf.* To climb up a ladder.

கண்ணேணி, *s.* See கண்.

காலேணி — வீசுகாலேணி, *s.* A ladder with two supporting legs.

நூலேணி, *s.* A rope-ladder.

*ஏணி, s. A young deer, an antelope, மான்கன்று. See ஏண (p)

ஏணிசசிகு, s. A grass ஓர்புல், Milium romosum, *Retz.*

ஏ... s. [*l. al.*] A swinging bed or hammock made of cloth for a child &c. ...

... [*pro*] To put a crooked stick for a child's h... ...e to act in direct opposition to orders 2 To give an impertinent answer

ஏண்கோணை, s. As ஏணல்கோணல்.

ஏண், s. A firm, secure situation, stability, நிலைபேறு. 2 Strength, firmness, power, valor, exploit, achievement, வலி (Compare ஏணம்) 3. Assumption, arrogance, பெருமை (p) 4. [*prov.*] Crookedness, வளைவு

...பலபகாநநனே. You have told many (of your captain's) valorous deeds. (கா)

ஏணிலாதவர், s. Those unstable, unsteady, weak, &c (கா)

ஏணுற்றார், s. The valiant. (காந்.)

ஏண்கோண், s. [*prov.* and *col.*] Unevenness, crookedness, ஒழுங்கின்மை.

ஏண்கோணைபேச்சு, s. Disagreeable, inconsistent language.

ஏணுக்குக்கோண், [*prov.*] Thwarting, gain-saying, caviling.

ஏணடா A corruption of ஏன் அடா.

ஏண்டாப்பு, s [*prov.*] Self-conse... ...rogance, pride, இறுமாப்பு.

ஏதடை, s. [*prov*] A corruption of ...திரிடை, which see.

ஏதண்டை, s. [*prov.* A corruption of இதணம்] A kind of shelf suspended by cords ...rack for books, &c, ... 2. A kind of stage raised in a place where water stands, or at a ford for passengers waiting for the ferry boat, நீர்த்துறையிதணம்.

ஏதம், s. Suffering, affliction, distress, துன்பம் 2 Fault, defect, blemish, குற்றம். 3 Destruction, கேடு. (p)

ஏதமில். Faultless, good.

...ர், s. Faulty persons, the evil.

ஏதவிடுதல, v. noun. [*local.*] Speaking of one with envy, பொறுமையாய்ப்பேசல்.

*ஏதி, s. A weapon in general, ஆயுதப்பொது. 2. A sword, வாள். Wils. p. 979. HLTL. 3. (*fig.*) A piece, a fragment, துண்டு. (p.)

ஏதில், s. Strangeness, foreignness, not being one's own (people, &c.), அன்னியம். 2. Vicinity, neighborhood, proximity, nearness, அயல். (probably from ஏது, cause and இல், neg.) (p.)

ஏதிலார், s. Others, strangers, those who do not mingle in one's affairs, அன்னியர். 2. Neighbors, அயலார். 3. Foes, enemies, பகைவர். (p.) 4. See under, ஏது.

...ஏதிலார்... It will advance like enemies to the place of execution. (குறள்.)

ஏதின்மை, s. Enmity, hatred, opposition, பகைமை. (குறள். அதி. 82.)

*ஏது, s. Cause, origin, motive, reason, object, final cause, காரணம். 2. Primitive cause, or the material of which a thing is made, மூலம் 3. (Sometimes written ஏதுவு) Instrument, means; pecuniary ability, திராணி. 4 Complete preparation, ஏதசனம். 5. Inducement, நிமித்தம் 6 [*in rhetoric.*] A figure of speech showing the cause motive, &c. ஓரலங்காரம். 7 [*in logic.*] The reason alleged in proof of a proposition, one of the three parts of an argument, the other two being பட்சம் and திட்டாந்தம்—as in attributing the existence of smoke to the presence of fire. Wils. p. 979 HLTL.

ஏதுக்காட்ட, *inf.* To show reasons, causes, &c., காரணங்காட்ட.

ஏதுப்பண்ண, *inf.* To use means (to attain an object), வகைசெய்ய.

ஏதுப்பார்க்க, *inf.* To seek occasion, opportunity, &c., வகைபார்க்க.

ஏதுவாக, *inf.* To be adapted to; subject or liable to.

ஏதுவாக்க, *inf.* To adapt, suit; to subject, make liable to.

ஏதுவானவன், s. A man of property, means, pecuniary ability

ஏதுவிலக்கு, s. A figure in rhetoric —as காரணவிலக்கு.

ஏதுவின்முடித்தல், v. noun. Giving the reasons or causes of things asserted by an author as a clue to the subject without extended description. See உத்தி.

ஏதுவுருவகம், s. A figure in rhetoric, a kind of metaphor in which the point of resemblance is indicated, உருவகத்திலொன்று—as இவளமாற்றத்தாற்கிளி, in talk she is a parrot.

ஏதுப்போலி — ஏதுவாபாசம், s. Fallacy of the reason of an argument.

ஏதுவனுமானம், s. See அனுமானம்.

மரணவேதுக்கள், s. Forebodings of death.

ஏதிலார், s. [*plu.*] The poor, the destitute, வறியோர். (p.)

ஏது, *inter. pron.* [*neut. sing.* from ஏ.] Which, what, why, wherefore, how, whence. 2. Whatever, whichever, any.

உனக்கேதுவேணும். Which do you like?

தகவேது, தாயேது, பெண்டிரேது. What is a daughter, what is a mother, what is a wife? (p.)

அவனுன்னையப்படிப்பேசவேண்டியதேது. Why should he blame you so?

அவனுக்கிங்கேதுபணம். Where is there money for him here?

இவ்வனத்திலேகுடியேது. How can there be inhabitants in a desert like this?

ஏதாகிலும். By some means or other.

ஏதாயினுமாகட்டும். Whatever may happen.

ஏதும். Any thing, whatever.

கற்பகவிருட்சம் ஏதுந்தரும். The Kalpa tree [in Swerga] yields whatever is desired

சாப்பாட்டிக்கேதுமுண்டா. Have you any thing to eat?

ஏதுந்தாரும். Give me something, help me ever so little.

ஏதுக்கொட்டவன். A person of no worth, a good-for-nothing wretch.

ஏதாவது — ஏதாகிலும் — ஏதாகுதல் —ஏதானும்—ஏதேனும்—ஏதெனுறும் Something, whatever, ever so little

ஏதென்றால். For, because.

ஏதோ. Something somewhat, wherefore, per chance

ஏது, s. Fault, defect, &c., a poetic contraction of ஏதம் (Compare ஏசு)

*ஏதுகரம், s Cause, means ... வகை 2. Preparation, ஆயத்தம்.

ஏதுகரப்பட, *inf.* To be favorable.

ஏதை, s. [*prov.*] A poor, innocent person—as பேதை.

ஏத்து, கிறேன், ஏத்தினேன், வேன், ஏத்த, v. a. To praise, extol, applaud, துதிக்க. 2. To worship, to adore, வணங்க. (p)

ஏத்து, v. noun. Praising, extolling.

ஏந்தல், s. Height, eminence, உயரம். 2 Dignity, greatness, பெருமை 3. A lord, master, பெருமையிற்சிறந்தோன். 4. A king, அரசன் 5. A mountain, மலை. (p) 6. [*in pros.*] As ஏந்திசை; [*ex* ஏந்து, v.]

*ஏந்திரம், s. A hand-mill, திரிகை. 2. A sugar-cane press. See இயந்திரம்.

ஏந்திரக்கல், s. A mill-stone.

ஏந்திரவச்சு, s. The axis or upright shaft on which the upper stone of a mill is turned, திரிகையச்சு.

ஏந்து, கிறேன், ஏந்தினேன், வேன், ஏந்த, v. a. To sustain, support, hold up to carry in the hand—as a weapon, &c. to endure, to sustain a character, reputation, &c; to support—as a beam, pillars &c., தாங்க. 2. To raise or spread out hands —as a beggar, to raise a thing with the hands spread, கையேந்த 3 To catch or receive in the hands or arms, to receive as flowing water, rain, &c., with the hands or with a vessel in the hands, பாத்திரமுதலியவற்றையேந்த. 4 To hand up with extended arms, கையிலேயேந்திக்கொடுக்க. 5 v. n. To be elevated, exalted, உயர.

ஏந்தியகொள்கையார். Persons of exalted character. (குறள். அதி. 90)

கையேந்திநிற்க. To stand begging with the arms extended.

முன்றானையேந்திநிற்தல் Spreading a corner of the cloth and begging.

ஏந்திக்கொள்ள, *inf.* To hold up any thing. 2 To give a helping hand

ஏந்திசை, s. [*in pros.*] One of the three varieties of harmony in a verse consequent on a peculiar combination of metrical feet.

ஏந்திசைச்செப்பல், s. The harmony of sounds peculiar to வெண்பா verses composed of வெண்சீர் வெண்டளை; also, a verse of that harmony.

ஏந்திசைத்துள்ளல், s. The harmony of sounds peculiar to கலி verses of கலித்தளை; also, a verse of that harmony.

ஏந்திசைத்தூங்கல், s. The harmony of sounds peculiar to வஞ்சி verses of ஒன்றியவஞ்சித்தளை; also, a verse of that harmony.

ஏந்திசையகவல், s. The harmony of sounds peculiar to அகவல் verses of நேரொன்றாசிரியத்தளை; also, a verse of that harmony.

ஏந்திழையார், s. Women, the adorned, பெண்கள். (p.)

ஏந்துகொம்பு, s. The tusks of an elephant, curved upward and terminating horizontally, யானைக்கொம்பு. 2 A curved palankeen pole or pole for carrying a load, தாங்குகொம்பு

ஏந்தெழில், s. Surpassing beauty

பிள்ளையேந்த, inf. To take a child from another. 2. To carry a child in the arms.

ஏந்தல், v. noun. Holding up, raising, &c., one of the three harmonies.

ஏந்தல்வண்ணம், s. A poem in which the same words are repeated for the purposes of clearness and strength, ஓசைநயம்.

ஏந்தானம், s. [prop ஏந்துதானம்.] A hanging shelf, a rack, grate, shelf to set things on, தூக்கமனை 2. The hands, or arms extended forward or locked with another's, to carry a child, a thing, &c., கையிலேந்துகை.

ஏந்தானத்திலேகொண்டுபோகிறது. To carry on the hands so extended.

ஏந்தி, s. A bearer, supporter, one invested with, கையேந்துபவன்—used in combination only.

ஏப்பம், s. Eructation, belch, தேக்கெறிவு.

ஏப்பமிட—ஏப்பமெடுக்க—ஏப்பம்விட, inf. To belch, to eject wind from the stomach.

ஏப்பம்பறிய, inf. To be belched—as wind.

*ஏமகூடம், s. The sacred golden mount—one of the eight chief ranges. It is the second of the ranges dividing the known continent of India into nine Varshas lying south of the Ilavarata or central division, and immediately north of the Himalaya, forming with it the boundary of the Kinnara Varsha, பொன்மலை. Wils. p. 979. HEMAKUDA.

ஏமசிங்கி, s. A kind of prepared arsenic, மிருதாரசிங்கி.

ஏமதவஞ்சம், s. One of the six போகபூமி, போகபூமியாறிலொன்று

ஏமபத்திரம், s. The mountain fig tree, மலையத்தி. (p.)

ஏமம், s. Delight, enjoyment, gratification, இன்பம். (சூ. 38.) 2. Fascination, stupor, perplexity, any illusion, bewilderment, or suspension of the mental powers, derangement, மயக்கம். 3. Night, இரா. 4. Safety, defence, protection, security, safeguard, guards, காவல். 5. Hoarded treasure, புதையல். 6. Jollity, mirth, frantic joy, களிப்பு. 7. Curtain, திரைச்சீலை. 8. Sacred ashes, விபூதி. (p.)

ஏமத்திலுஞ்சாமத்திலும்வாரிரு. Do not come so late at night, or at inconvenient times.

இனமென்னுமேமப்புணை. The grateful ship of consanguinity. (குறள்.)

*ஏமம், s. Gold, wealth, பொன். Wils. p. 979. HEMA. (p.)

ஏமத்தினவடிவுருவாச்சு. Having the shape of gold. (ஸ்காந்.)

ஏமத்தி, s. An arsenic prepared in a gold cup, பொற்குட்டிப்பாஷாணம்.

ஏமமணல், s. Gold in a state of powder.

ஏமாப்பிரகம், s. A metal-like matter resembling gold, பொன்னபிரகம்.

ஏமாத்தல்—ஏமாந்தல், v. noun [a contr. of ஏமுறுதல்.] Being protected, defending one's self, காக்கப்படுதல் 2. Rejoicing, being elated களித்தல் (p.)

ஏமுறுகலாபமஞ்ஞை The peacock rejoices with out-spread tail. (கந்த.)

ஏமாராமன்னன Th king who defends not himself. (குறள்)

ஏமவஞ்சம், s. One of the six போகபூமி, போகபூமியாறிலொன்று. (p)

ஏமவதி, s. Sweet flag, வசம்பு (பாதி.) (p.)

ஏமா, க்கிறேன், ந்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To be proud, haughty, inflated, self-conceited, sprightly; to strut, to be stiff in gait, செருக்குற. 2. To be exhilerated, to be overjoyed, to exult, to be in an extacy, to experience the highest delight, மிகக்களிக்க. (p.)

ஏமாந்தபோழ்தின When exalted in prosperity. (நாலடி.)

எனக்கெனக்கெனறெமாந்திருந்தகாவலனைரேதக்கி Addressing the kings who were greatly elated, each one hoping to get the damsel. (பாரத)

ஏமாந்தகொங்கை, s. Full, prominent breasts.

ஏமாப்பு, v. noun. Pride, self-conceit, insolence, elation, செருக்கு 2. Exhileration, spiritual joy, highest happiness, மிக்ககளிப்பு 3. A safe-guard, defence, security, காவல். 4 Thought, intention, கருதது. (p)

எழுமையுமேமாப்புடைத்து It will prove a safe guard throughout the seven births. (குறள்)

ஏமாப்புற, inf. To be elated, proud, செருக்கடைய.

ஏமாறு, கிறேன், ஏமாறினேன், வேன், ஏமாற, v. n. To be disappointed, deceived, மோசம்போக. 2 To be puzzled, to know not what course to take.

ஏமாறிப்போக, inf. To be balked in one's expectations.

ஏமாற்று, கிறேன், ஏமாற்றினேன், வேன், ஏமாற்ற, inf. To deceive or disappoint, வஞ்சிக்க.

ஏமி, s. A companion, an associate, உடனிருப்பவன். (சது.) (p.)

ஏமிலாந்து, கிறேன், ஏமிலாந்தினேன், வேன், ஏமிலாந்த, v. n. [prov.] To despond, despair, to stand aghast, be at one's wit's end, திகைத்துநிற்க 2. To stare about, not knowing what to do—as when a great catastrophe has happened, மயங்கிநிற்க. 3. To be amazed, absent-minded, thinking of something else, சிந்தைவேறாயிருக்க.

ஏமிலாந்தி, s. [prov.] One who is despondent, aghast, thunder-struck, &c., திகைத்துநிற்பவன். 2. An oblivious person, மறிகேடன். 3. An absent staring person, மயக்கமுடையவன்.

ஏமின்கோலா, s. A fish, a kind of கோலா, ஓர்மீன, Exocoetus, L.

ஏமுற, inf. [a contr. of ஏமமுற.] To be proud, self-conceited, &c. (See ஏமாக்க) 2. To be fascinated, to be captivated, களிப்புற. 3. To be deranged, மயங்க; [ex ஏமம், bewilderment.] (p.)

ஏமுற்றவரினுமேழை. More infatuated than a madman. (குறள்)

ஏமுறுமன்னர், s. The impassioned princes. (கைட.)

ஏம்பு, கிறேன், ஏம்பினேன், வேன், ஏம்ப, v. n To be at one's wit's end, &c, மயக்கமடைய. 2. To rejoice, to be overjoyed, களிக்க (p.)

இதெருவேயேபித்திரிவாரிவரரோ Who can this be wandering about the ... in anxiety?

சே ...பரெனபரேமபித்திரி. The ... will be perplexed (ஔவை)

ஏய், கிறது, ந்தது, எயும், எய, v. n. To combine, to unite, பொருந்த 2. To be situated, to belong to, சேர. 3. To be fit to be suitable, இசைய. (p.)

ஏயுறுபரிசனம். The attendant retinue, (கந்த.)

இதுஅறுப்புக்குஏய்ந்தகாலம். This is the fit time for reaping.

சங்கெய்தடம்பொய்கை. The lake where conchs abound. (வாணன்கோவை.)

ஏய், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a To resemble, to be like, be similar to, ஒப்பாயிருக்க. (p) 2. To deceive, cheat, defraud, வஞ்சிக்க.

முருந்தேய்க்குமுட்பேரலெயிற்றிறாய் O thou whose teeth are like the points of quills and thorns.

நினமுகமேய்க்குமதி. The moon that resembles your face—

ஏய்ப்ப. The infinitive of ஏய், like, used as a particle of comparison, உவமைச்சொல். (p.)

முத்தேய்ப்பவொளிருறுவல. Teeth resplendent as pearls.

ஏய்ப்பு, v. noun. Deceit, fraud, imposition, cheating, வஞ்சகம்.

ஏய்ப்புக்காட்ட, inf. To deceive, defraud, circumvent, to dupe.

ஏரகம், s. A holy place, one of the six places sacred to Subramania, திருவேரகம். See தலம்

*ஏரண்டம், s. The castor plant, ஆமணக்கு. Wils. p. 173. ERANDA (p)

*ஏரம்பன், s. Ganesa, விநாயகன். Wils p 980. HERAMBA. (p)

ஏரல், s. A muscle or other bivalve shell, இப்பி. (p.)

ஏரா—ஏராக்கள், s. [prov.] A kind of medicinal toddy extracted from the palmyra tree, கீர்ணம்.

ஏரா—ஏராமரம், s. [prov] The keel of a vessel, மரக்கலத்தினடிமரம்.

ஏராப்பலகையோடுதல், v. noun. Laying the keel of a ship.

ஏராளம், s. Abundance, plenitude, fulness, plenty, multiplicity, மிகுதி.

இப்போதுமாம்பழமேராளமாயிருக்கிறது. Mangoes are in abundance this season.

ஏரி, s. A large tank or reservoir for irrigation, a lake, குளம். 2. [also written எரி.] The seventh lunar asterism, புனர்பூசநாள். (p.) 3. [prov] The hump of a bullock, இடபத்தின்முரிப்பு. 4. [in reproach] A prominence on the nape of the neck, through corpulence, புரைகுழல்.

ஏரிமிஞ்சினாலிடையனையும்பாராது. If the ox's hump grow too prominent, it will not submit to the herdsman; i. e. if one of low rank becomes great, he will despise his former superiors.

அவனுக்கேரிமுற்றிப்போயிற்று. He is become contumacious, unruly, &c.—spoken of a slave boy when grown, &c.

ஏரிகளைக்காட்டாமணக்கு, s. A little shrub, Jatropha glauca.

ஏரிப்பாய்ச்சலானநிலம், s A field conveniently situated for being watered from a lake.

ஏரிமடை, s. A watering channel from a lake, ஏரிக்கிரமடை.

ஏரிவெட்ட, inf To dig a large tank

ஏர், s. A particle of comparison, உவமையுருபு. 2. Beauty, அழகு (p.) 3. A team for ploughing, including the plough and other apparatus, உழுபடை. 4 A yoke of oxen, உழவுமாடு. 5 Ploughing the plough—as an occupation, உழவுத்தொழில்

அவனிருபதேர்க்காரன He is a person possessed of twenty yoke of oxen.

காமபேரதோள். Shoulders beautifully rounded like a bamboo

கயலேர்கண்ணூர். Carp-eyed beauties—ladies with eyes as beautiful as the carp-fish

சீரைத்தேடினேரைத்தேடு. If you desire wealth attend to agriculture.

ஏரடிக்க—ஏருழ, inf. To plough.

அவன் எத்தனையேருழுகிறான—அவனுக்கெத்தனையேருழும் With how many yoke of oxen does he plough (his land)? i. e how many yoke of oxen has he? or how many acres of arable land does he possess?

ஏராண்மை, s Ploughing, tillage, agriculture, உழவு.

ஏராளர், s. Husbandmen, agriculturists, உழவர்.

ஏரின்வாழ்நர்—ஏருழவர்—ஏருழுநர்—ஏர்த்தொழிலோர், s. Ploughmen, those who live by the plough, உழவர்.

ஏருழக்க, inf. To practise husbandry, பயிர்செய்ய.

ஏரெழுபது, s. A poem of seventy stanzas in praise of the plough by கம்பர், ஓர்நூல. See Ellis. p. 44. (குறள்.)

ஏரோட்ட, inf. To plough, உழ.

ஏர்க்கால், s The shaft of a plough, கலப்பையினகால். 2. Shaft of a carriage, வண்டியேர்க்கால்.

ஏர்ச்சீர், s. Implements of husbandry. 2. The wealth procurable by husbandry.

ஏர்ச்சீரில்லாதவன். One who has neither oxen, implements of husbandry, nor seed, corn, &c.

ஏர்த்தாயம், s. Ploughing in season

ஏர்த்தொழில், s. Agriculture, husbandry, உழவுத்தொழில்.

ஏர்நாழி, s. A small circular piece of wood with a hole in the centre to receive the cord வடக்கயிறு by which the ploughman can regulate the depth of the furrows, கலப்பையிலேருறுப்பு.

ஏர்ப்பண், s. [prov.] The rope for attaching the oxen to the plough, or the plough-beam to the yoke, பூட்டாங்கயிறு.

ஏர்ப்பூட்டு, v. noun. Ploughing for the first time in the season, on an auspicious day begun with appropriate ceremonies, ஏர்கட்டுகை.

ஏர்ப்பூட்ட, inf. To yoke the oxen to the plough.

ஏர்வாரம், s. A share of the produce allowed for the team and agricultural implements used in cultivating the land, ஏர்களாககொடுக்குமவாரம.

முன்னேர்க்குண்டை, s. The first or best yoke of oxen

பின்னேர், s The second or hindermost yoke of oxen.

பொன்னேர்கட்ட, inf. To plough for the first time in the season on an auspicious day begun with the appropriate ceremonies—as ஏர்பூட்டு.

ஏர்பு, s. Ascent, elevation, excitement, எழுச்சி 2. The diurnal passage of the heavenly bodies, கிரகதி (p)

வலனேர்புதிரிதரு (The sun) rising and turning to the right. (திருமு)

*ஏலம், s Cardamom, the plant or seed, ஆஞ்சி, Elettaria cardamomum Wils. p. 173 Ela. 2. (p) An unguent for perfuming the hair of women, மயிர்ச்சாந்து 3. (சது.) Aromatic spices, வாசனைப்பண்டம்.

ஏலக்காய், s. The berries of the cardamom.

ஏலக்குழல்—ஏலவார்குழல், s. A perfumed hair knot. (சத. 6)

ஏலக்குழலார், s. Ladies with fragrant hair.

ஏலப்பாட்டு, s. A waterman's song—the word ஏலம் occurring, கப்பற்பாட்டு.

ஏலரிசி, ஏலவரிசி, s. The seed of the cardamom.

ஏலாதிக்கிருதம், s. An electuary, ஓர் மருந்து.

ஏலாதிசூரணம், s. A medicinal powder.

ஏலாதிமாத்திரை, s. A medical pill.

சிற்றேலம், s. A small cardamom.

ஏலம், s. [port. leilam.] Auction, selling by auction, விலைகூறுகை.

ஏலவே. Betimes, in season, early, previously, already, ஏற்கவே. (p.)

ஏலாள், s. [voc ஏலா, my friend] A female friend or companion, தோழி. (p.)

ஏலி, s. Toddy, vinous liquor, கள். (p.)

ஏலு, கிறது, ஏன்றது, ம், ஏல, v. n. To unite, to combine, to join, to be fit, adapted to, பொருந்த. 2. To be suited to, to consist with, தகுதியாக. 3. To be able, be possible, be practicable, be competent for, கூட.

ஏலாதனவேயியம்பினீர். Thou hast uttered improper words. (ஸ்காந்)

இதுஉன்னாலேலுமா. Canst thou do this?

ஏலுங்காரியம், s. A possible thing, what one is competent for.

ஏலல், v. noun. Joinings, possibility.

ஏலாதார், s. Impertinent persons, இயலாதார். 2. Foes, enemies, பகைவர்.

ஏலாமை, neg. v. noun. Inability, impossibility.

ஏலுநன், s. The king Sola, சோழன். (p.)

ஏல், s. A muscle, or other bivalve shell, இப்பிச்சிப்பி. (Rott)

ஏல, ஏற்கிறேன், ஏற்றேன், ஏற்பேன், ஏக, v. a. To receive, accept, admit, allow in argument, concede, welcome, கொள்ள 2. To agree to, assent, approve, to like, ஒப்புக்கொள்ள 3 To adopt—as a child, a sentiment, to embrace, espouse, receive, அங்கீகரிக்க. 4 To receive alms, gifts, &c —as a beggar, to receive in hand, பிச்சையேற்க. 5 To stretch out the hands in supplication, begging, &c, பிச்சைவாங்க. 6. To undertake, enter upon, engage in, make an engagement, கையிட 7 To take charge of, take the responsibility of, கையேற்க. 8 To oppose in battle, meet the foe, எதிர்க்க. 9. v. n. To be suitable for, agreeable to, adapted to, appropriate, becoming, இசைவாயிருக்க.

ஏற்பதிகழ்ச்சி Begging is disgraceful.

கட்டளைப்படிநடந்தாலவீயவருக்கேற்பாய If you act according to orders you will be acceptable to him.

அதுதெய்வத்திற்கேலாது. [commonly ஏலாது or ஏற்கமாட்டாது.] That will not be acceptable or proper in the sight of God.

இதுதிருவுளத்திற்கேற்குமா Will this be agreeable to the divine mind? is it just? meaning it is not.

இரதபபிரமகத்திபாதகத்தையுமேற்றுக்கொள்வாய்... And the crime of this brahmanicide you become chargeable with.

எதிரேற்றதெவ்வர். The opposing foes.

வீடணனமேற்போனவேலேற்றநானறி The kindness of Latchmana in receiving (into his own breast) the dart thrown at Vibeeshana.

ஏற்போர், s. Beggars, religious mendicants, brahmans

ஏற்றசமயம், s. A suitable or convenient time.

ஏற்றபடி—ஏற்றவாறு, adv. At random, without premeditation. 2. As is fit, mete, becoming, appropriate, proper, suitable, equitable. 3. As one likes, according to one's own pleasure.

ஏற்றுக்கொள்ள, inf. To receive, admit, allow, agree, to accept. 2. To undertake, engage in. 3. To take charge of, become responsible for.

ஏற்க—ஏற்கவே, adv. Properly, suitably, தக. 2. [prov.] Before, முன் (also ஏற்கன, improperly).

ஏற்கநடக்க, inf. To behave properly or with moral rectitude. 2. To act so as to please.

ஏற்கை—ஏற்பு, v. noun. Agreement, approbation, பொருத்தம். 2. Acceptation, reception, acceptance, அங்கீகாரம். 3. Receiving alms, &c., பிச்சையேற்கை.

ஏற்புழிக்கோடல், v. noun. Applying grammatical rules, definitions, &c, where they may properly apply, allowing of exceptions, exercising discretion, &c.—one of the உத்தி.

ஏற்புறவணிய, inf. To dress in the proper fashion, தகவணிய. 2. To adjust a woman's garb after illicit intercourse, தலைமகளையலங்கரிக்க—a term used in works describing the eight kinds of marriage. (p.)

ஏற்றல், *v. noun.* Receiving, &c.,

ஏலவை, *s.* Time, காலம் 2 Day of twenty-four hours, நாள் 3. A tank, வாவி (*p.*)—*Note.* In the first two meanings, ஏலவை is used as a synonyme of ஏல்வை; which see

ஏவம், *s.* Fault, disgrace, reproach, குற்றம் (*p*)

ஏவமோவெமக்கெனறிசைப்பாாசிலர். Some said, will it be a disgrace to us? (வசாக.)

ஏவமபாராய. Thou dost not consider thy faults. (இராமா.)

ஏவங்கேட்க, *inf.* To enquire into faults; to intermeddle when an injury is done.

இராசாசெய்ததநஏவங்கேட்பவரார் Who will investigate the faults of the king?

ஏவல், *s.* Command, order, direction, ஆணைசெலுத்துகை. 2. Commission, despatches, discharge, ஏவுகை. 3. Services, duties as directed, enjoined or otherwise; attention to a husband, &c, பணிவிடை 4. Instigation, excitement, inspiration, தூண்டுகை. 5. The imperative mood, ஏவல்வினைமுற்று. 6. Influence, authority (of command), நடத்துகை. 7. Directing a demon upon an enemy by witchcraft, பிசாசையேவிவிடுகை.

அவனேவற்படி. According to his command—

ஏவலாள்—ஏவற்காரன், *s.* A servant, an attendant.

ஏவல்விட, *inf.* To order.

ஏவல்கேட்க—ஏவல்செய்ய, *inf* To do services commanded. 2. To serve, to obey orders, to perform duties, to wait upon (a husband or superior), பணிசெய்ய.

ஏவல்கொள்ள, *inf.* To employ one in service.

ஏவல்மேவல், *s.* Services commanded and implied.

ஏவல்வாய்பாடு, *s* The prescribed form of imperative mood—as செய்.

ஏவல்வினை, *s.* The imperative of verbs.

ஏவற்பணி—ஏவற்பணிவிடை, *s* Services commanded. In epistolary writings and in conversation, this is often used as a compliment.

ஏவற்பேய், *s.* A demon instigated and sent against one, ஏவப்பட்டபேய.

ஏவற்பேயகூரையைப்பிடுங்கும். A hired devil will unroof the house; i.e. a hired foe is more to be dreaded than the person that hires him.

ஏவறை, *s.* [*prov.*] Belching, eructation, ஏப்பம்.

ஏவாங்கம், *s.* The ஓமம் plant, அசமதாகம், Amthum soma.

*ஏவிளம்பி, *s.* The thirty-first year of the Hindu cycle which corresponds with the one-thousand-eight-hundred-and-thirty-seventh year of the Christian era, ஓராவருடம்.

ஏவு, *s.* An arrow, அம்பு. 2. Pain, வருத்தம் (*p.*)

ஏவுண்டபிணைபோல். Like a deer shot with an arrow—

ஏவு, கிறேன், ஏவினேன், வேன், ஏவ, *v. a.* To command, order, give directions to, கட்டளையிட 2. To incite, stir up, prompt, stimulate, move, inspire, rouse, instigate, set on, தூண்ட 3 To send, despatch, அனுப்ப. 4. To discharge (arrows &c), shoot, throw, cast, எய்ய 5 To excite and despatch (a demon against one), செலுத்த

ஏவாமக்களமூவாமருந்து Sons who need not be directed by their parents are a continual comfort to them.

அரக்கனேவியவேல். The dart thrown by the demon.

ஏவிவிட, *inf.* To excite, prompt, rouse, instigate, set on. 2. To send a devil against one.

ஏவும்வினைமுதல், *s.* See இயற்றும்வினைமுதல். 2. The subject of an active verb used in a causative signification—as அரசனாலயங்கட்டினான், the king built a house; i. e. caused a house to be built.

ஏவுவான், *s.* A master, a superintendent, director, ஏவுகிறவன்.

ஏழகம், *s.* A ram of the common sheep, செம்மறிக்கடா 2. The ram of a species of sheep, called துருவாடு, a fleecy sheep, துருவாட்டேறு. (*p*)

ஏழமை, *s.* Prop. ஏழைமை; which see under ஏழை.

ஏழிலைம்பாலை, *s.* A species of tree which is fancifully said to blossom when caressed by chaste and virtuous females Its smell is offensive to elephants, ஓமரம்.

பூந்தவேழிலைமபாலையைபபொடிப்பொடியாக்கி .. Crushing with his feet the flowering ஏழிலைம பாலை tree.

ஏழு. Seven, septuple, seven fold, ஓரெண் —*Note* Seven is considered a special or sacred number. As a prefix it is often எழு or ஏழ்.

எழுகடல்—ஏழ்கடல், *s.* The seven oceans

எழுநிலைக்கோபுரம், *s.* A tower seven stories high.

எழுநிலைமாடம், *s.* A palace seven stories high, *lit.* with seven door frames one above another.

எழுபிறப்பு—ஏழ்பவம்—ஏழ்பிறப்பு, *s.* The seven different living beings, viz.: 1. தேவர், supernals. 2 மக்கள், men. 3. விலங்கு, beasts. 4. பறவை, birds. 5. ஊர்வன, reptiles. 6. நீர்வாழ்வன, aquatic creatures. 7 தாவரம், immovable things —as trees, plants.

ஏழடிபின்போக, *inf.* To accompany a poet or learned person seven steps on his departure.

ஏழத்தனை. Seven-fold.

ஏழரை—ஏழரையாண்டுச்சனி, *s.* The period of saturn's evil influence being seven-and-half years. See மங்குசனி, பொங்குசனி, மரணசனி.

ஏழனுருபு, *s.* The seventh case or local ablative, ஏழாமவேற்றுமையுருபு.

ஏழாங்கால், *s.* The first post of the marriage-shed when planted on the seventh day before the wedding, a lucky day being chosen.

எழுகோணம், *s.* A heptagon, septangular figure.

ஏழுதீவு, *s* The seven continents.

ஏழுபருவம், *s.* The seven stages of life. See பருவம்.

ஏழுலகம், *s.* The seven worlds, including the earth and six supernal worlds.

ஏழேழு, *s.* Seven times seven. 2. Seven of each, எவ்வேழு.

ஏழேழுதலைமுறை, *s.* Seven generations, the duplication of the numeral indicating an equal number of generations both on the side of husband and wife

ஏழ்பரியோன், *s.* The sun as drawn by seven green horses, ஆதித்தன்.

ஏழ்புரி, *s.* The seven sacred cities, also written எழுபுரி, and ஏழ்தலம். See புரி

ஈரேழுலகம், *s.* The fourteen worlds, viz.: seven supernal and seven infernal. See உலகம்

ஏழ்சுரம், *s.* The seven sounds of the diatonic scale.

எவ்வேழு, *s.* Seven of, to, for, or from each, seven by seven.

ஏழை, *s.* A poor, indigent person, a poor wretch, an object of pity, one that is helpless, &c, வறியன். 2. An ignorant person, one of weak intellects, and pitiable. அறிவிலான் 3. Simple, harmless, inoffensive person, பேதை 4. A woman, பெண். The use of this word often shows pity in the speaker.

ஏழைபேச்சம்பலத்துக்கேறுமா. Will the entreaties of the poor be taken up in the assembly of the great?

ஏழையழுதகண்ணீர்கூரியவாளொக்கும் The tears of the poor resemble sharp swords.

ஏழைக்குறும்பு, *s* Deceitful purposes concealed under the guise of poverty.

ஏழைச்சனங்கள், *s.* Poor people.

ஏழைத்தனம்—ஏழைத்தன்மை, *s.* Want of power, pusillanimity, a poor, pitiable state, எளிமை.

ஏழையெளியவர்கள், *s.* Poor, miserable people.

ஏழைமை—ஏழமை, *s.* Ignorance, simplicity, அறியாமை. 2. Timidity, pusillanimity, want of fortitude and energy, powerlessness, cowardice, effeminacy, பேதைமை. 3. Poverty, wretchedness, வறுமை.

தோழனோடுமேழைமைபேசேல். Disclose not your defects even to your friend.

ஏழைமைகாட்ட, *inf.* To be timid, fearful, yielding, effeminate, cowardly. 2. To pretend to be poor, to feign poverty.

ஏழைமைத்தனம், *s.* Lowliness, meanness, poverty.

ஏழைமைப்புத்தி, *s.* Ignorance, foolishness, want of discretion, prudence, &c., அறியாமையுள்ளபுத்தி.

*ஏளனம், *s.* Reproach, contempt, disrespect, அவமதி. 2. Wantonness, dalliance, சரசம். 3. Mockery, பரிகாசம். Wils. p. 980. HELANA

ஏளிதம், *s.* [*vul*] Disgrace, dishonor, contempt, இகழ்ச்சி.

ஏளிதமாய்ப்பேச, *inf.* To speak with contempt, to mock

ஏளிதமாய்ப்போக, *inf.* To become despised, disgraced, to have one's defects exposed.

ஏறங்கோட்பறை, s [*as* முல்லைநில பபறை.] A drum used for calling cattle by the inhabitants of a woody region. (*prop.* ஏற்றுபபறை *or* ஏறுகோட்பறை.) (சது) (*p*)

ஏறாளர்—ஏறுழவர், *s.* Warriors, soldiers, படைவீரர். (*p*)

ஏறியவீரி, *s.* A kind of arsenic in its natural state, சவ்வீரபாஷாணம.

ஏறு. Rising, entering, உயர்ச்சி. 2 The male of beasts in general especially the bull, a male lion, buffalo, deer, elk, pig, bosgrunniens, பசு, சிங்கம, எருமை, மான, மரை, பனறி கவரியான, இவறறினுண. 3. The male of sharks, ஆணசுறு. 4. The male conch, ஆணசஙகு. 5. The male of the palmyra, &c., பனைமுதலியமாததினுண். 6. The sign Taurus of the zodiac, இடபவிராசி. 7 The first lunar mansion, அச்சுவினிநாள. 8. A thunder-bolt, இடி. (*p*)

ஏறுதழுவ, *inf.* To grapple with and conquer a wild bull as a test of bravery by a suitor, விடைதழுவ.

ஏறூர்ந்தோன், *s.* Siva, *lit.* the bull-rider, சிவன்.

ஏற்றுப்பனை, *s.* A male palmyra, ஆண்பனை. (பெரிய.)

இடுகாட்டுளேற்றுப்பனை. A male palmyra in a place of cremation

ஏற்றுவாகனன். Siva, *lit.* the bull-rider, சிவன.

மீனேறு, *s.* A shark, the king of fishes.

ஏறு, கிறேன், ஏறினேன், வேன், ஏற. *v. n* [*also used with the impers. terminations*] To rise, rise—as the heavenly bodies—as a kite, &c.; to emerge, இவர். 2. To get upon, mount, to ride a horse, a vehicle, வாகனமேற. 3. To enter, to penetrate—as a nail, a probe, a thorn, as thoughts or advice into the mind, &c., தைக்க. 4. To embark, to get into a boat or vessel, to be laden—as cargo, கப்பலேற. 5. To be elevated, high, beyond, &c.; to exceed mediocrity, to be excessive, redundant, superfluous, உயர. 6. To exceed in number, weight, measure, to rise in price, quality, &c., தொகைமுதலியவதிகரிக்க. 7. To pervade, to be diffused through the blood—as poison, சுருசேற.

ஏறுகாலிறங்குகால்பார்க்க. To trace the track of an animal up and down a hill, to or from the water, &c.—as a hunter.

குதிரையேறிவந்தான். He came on horseback.

பயிரேறிவிட்டது. The corn is grown up.

சொன்னதுமனதிலேறவில்லை. It did not enter his mind, he did not take notice of what was said.

மரலேறமலையேறும். Small sums make a large total, *lit.* mountains are formed from atoms.

இந்தத்தோணியிலெவ்வளவேறும். What is the tonnage of this dhoney?

ஏற. [*inf. of* ஏறு, *used adverbially.*] High, much more, exceeding, மிக.

அரைப்படிக்கேறக்கொடு. Give me more than half a measure.

இதேறபபெறும். This is worth more.

விலையேறப்பெறறது That which is obtained at a high price. 2. That which is valuable, precious.

ஏறக்கட்ட, *inf.* To build up, to edify, உயரக்கட்ட. 2 To refuse selling that the price may be increased, தானிய மேறக்கட்ட. 3 To be restrained, or to withhold as the clouds from raining, or a cow from giving milk, மழைமுதலியபெய யாதிருக்க. 4. [*local*] To collect scattered grain in a heap, இறைநததானியததைககூட்டிச் சேரகக.

வானமமழையேறக்கட்டிவிட்டது The heaven has withheld the rain.

ஏறக்கட்டித்தூக்க, *inf.* To hang up a thing. 2 To hang one up by the hands—as a school boy, a slave, &c, in order to flog him.

ஏறக்குறைய—ஏறத்தாழ, *s.* More or less, about right, nearly.

ஏறக்குறையப்பேச. To insult, to abuse.

நூறுபேருககேறக்குறைய. About one-hundred persons

ஏறச்செலவழிக்க, *inf.* To spend extravagantly.

ஏறவாங்க, *inf.* To buy cheaper, நயமாகவாங்க. 2. To be drawn up, distorted—as the neck by cold, &c., கழுததேற வாஙக.

ஏறவிட, *inf.* To keep off a vessel from shore, மரக்கலத்தைக்கரைக்குததூரவிட. 2. To keep near to the wind—as a vessel, காற்றுமுகமாயவிட. 3. To turn a vessel to the shore, கரைசேரவிட.

ஏறவிட்டேணியைவாங்கினதுபோல். Like removing the ladder a person has ascended.

ஏறவிறங்கப்பார்க்க, *inf.* To stare at one, to gaze at one from head to foot, கேசாதிபாதமீறுகபபார்கக.

நடந்தேற, *inf.* To be accomplished, to succeed.

கரையேற, *inf.* To land, disembark. 2. To attain the shores of final salvation.

ஏறுங்கடைசி, *s.* [*prop.* ஏறுகடை.] The very end, அறமுடிவு.

ஏறுமேடு, *s.* A height which one cannot reach, or to which water cannot rise, உயர்ந்தமேடு. 2. An enterprise above one's power, செய்யக்கூடாதகாரியம். 3 An inconvenient engagement, unsuitable contract, &c.—as an unequal marriage, ஒவவாமை—in use, ஏறுகடை.

ஏறிக்கொள்ள, *inf.* To establish one's self in a high office, &c., to arrive at a high state of sanctity, or to attain a higher degree in religion. See நிலை or பாதம்.

சாதியிலேயேறிக்கொண்டான். [*prov.*] He has risen in caste by marrying in a higher family (spoken sarcastically).

ஏறிட, *inf.* To stick into, to cause to enter, to pierce, புகப்பண்ண. 2. To place, set up, fix, ஏற்ற.

வில்லைவளைத்துநாணேறிட்டு. Bending the bow and fixing on the bowstring.

புருவிற்சலாகையையேறிட்டான். He introduced the probe into the sore.

ஏறிட்டுப்பார்க்க, *inf.* To look up. 2. To attend to one when speaking. 3. To look or stare at a person.

என்னையேறிட்டுப்பார்க்கவில்லை. He did not even cast a look at me, he took no notice of me. Amongst the Hindus it is not deemed respectful to look at a superior in the face; even when addressing him or receiving his directions

ஏறுகடை, *s.* The very end, the extremity, முடிவானகடை.

ஏறுகுதிரை, *s.* A riding horse.

ஏறுக்குமாறு—ஏறுமாறு, *s.* Improper, unruly, or vicious behavior, தாறுமாறு.

ஏறுசலாகை, *s* [*prov.*] In building, a large lath passing through the ends of rafters, கைமரஙகோக்குஞ்சலாகை.

ஏறுதுறை, *s.* A port, place of embarkation, exportation, &c., துறைமுகம.

ஏறுநெற்றி, *s.* A high forehead (regarded as a fortunate mark in a man, but unlucky in a female—as calculated to cause an untimely death to her husband), also a mark of a masculine, imperious and irrascible temper, அகனற நெறறி.

ஏறுபடி, *s.* An extra batta or allowance above the stated proportion, to a servant, for expenditure in the temple, for an entertainment, &c., அதிகபபடி.

ஏறுபெட்டி, *s.* [*prov.*] A toddy-drawer's basket for carrying toddy, கள ளேறுபெட்டி.

ஏறுபொழுது, *s.* The sun as it rises toward the meridian

ஏறுமிராசி, *s.* The constellation in the sun's path from the equator to the northern solstitial point, உச்சத்திற்கேறு மிராசி See இறஙகுமிராசி.

ஏறுவட்டம், *s.* The difference, less or more than sixty Indian hours, in the passage of the moon through any of the asterisms, also the difference in the கரணம and யோகம as affected thereby, நட்சத்திரமுதலியனநாழிகையேறுமுறை. 2. In the division of the inheritance of lands, trades, &c, the excess above or the deficiency in equal shares, பஙகினளவுக்கதிகமா னநிலமுதலியன.

ஏறுவால், *s.* A long tail—a good sign in certain animals, நீண்டவால்.

பசுஏறுவாலுமெருது கூழைவாலும். A long tail for a cow and a short one for a bull are desirable.

ஏறுவெய்யில். Increasing heat or sunshine as the sun rises towards the meridian, காலைவெயயில—opp. இறங்குவெய் யில்.

ஏறெடுக்க, *inf.* To lift up the head, eyes, &c., மேலெடுக்க.

ஏற்படு, கிறேன், ஏற்பட்டேன், வேன், ஏற்பட. *v. n.* To be engaged in, to enter upon a business, &c., தலைப்பட. 2. To be persuaded, to become a party in a contract, &c., to agree, consent, சம்மதிக்க.

ஏற்படுத்து, கிறேன், ஏற்படுத்தினேன், வேன், ஏற்படுத்த, *v. a.* To ordain, establish, appoint, assign, to set on foot, institute, to put into office, நியமிக்க. 2. To persuade, to prevail on by persuasion, induce one to become a party in a contract or other transaction, இணக்கஞ்செய்ய. 3. To prove in law, நிச்சயிக்க. 4. To create, to make, form, construct, compose, உண்டுபண்ண. 5. To provide, prepare, arrange, எத்தனப்படுத்த; [*ex* ஏறு.]

அவனைக்குற்றவாளியெனறேறபடுத்தினாகள் They have unjustly convicted him 2. They have unjustly accused him.

ஏற்பாடு, s. Institution, establishment, a constituted state of things, பிரமாணம். 2. Covenant, contract, engagement, உடன்படிக்கை 3. Established customs or rules, முறை. 4. [With the prefix பழைய or புதிய] The Testament, among Christians.

ஏற்றம், s. Rise, ascent, acclivity, உயர்வு. 2. Superiority, excellence, pre-eminence, மேன்மை. 3 Fame, புகழ். 4. Excess, preponderance, மிகுதி. 5. Increase, பெருக்கம். 6. The flow of the tide, ஏற்றம் 7. A lever or shaft for drawing water for irrigation, ஏற்றமரம்.

ஏற்றக்கால், s. The supporters of a beam for irrigation, துலாவைத்தாங்குங்கால்.

ஏற்றக்குறைச்சல் — ஏற்றத்தாழ்ச்சி, s Superiority and inferiority, highness and lowness, உயர்வு தாழ்வு 2 Disparity, difference, disagreement, that which is greater or smaller, &c, வேற்றுமை.

ஏற்றக்கோல், s. A bamboo pole with which water is drawn from a well, ஏற்றக்கழி.

ஏற்றச்சால், s. A bucket used for irrigation, நீரிறைக்குஞ்சால்.

ஏற்றமடல், s. The supporting timbers on which the well-sweep oscillates, being generally attached to a pillar which is fixed in the ground.

ஏற்றமரம், s. The well-sweep, the picotta.

ஏற்று, கிறேன், ஏற்றினேன், வேன், ஏற்ற, v. a. To raise, hoist, lift up, எழுப்ப. 2. To load a cart, &c ; to ship; to put upon a shelf, &c., set a load on one's head, set up, pile up, stow, பாரமேற்ற. 3. To put in, cause to enter, insert, drive in—as a nail, உள்ளேற்ற. 4. (p.) To teach, instruct, உணர்த்த.

மச்சிலேற்றியேணியைவாங்கிவிட்டான். He has put me in the loft, and taken away the ladder; i. e. he has induced me to engage in the business and then deserted me.

நிறைமதத்தண்ணளியினனெனபாதனைக்குடைமேலேற்றிமும்மதிமுக்குடையெனாா். He said, the triple, full-moon-like umbrellas—thus transferring the benignant qualities of the possessor to the umbrella.

இதையதினமேலேற்றிச்சொல்லலாம். This is applicable to that.

தனவருத்தத்தனதமாலைப்பொழுதினமேலேற்றி Ascribing her sufferings to the evening twilight.

குற்றத்தையெனமேலேற்றப்பார்த்தான். He sought to fix the blame on me.

ஏற்றிப்போட—ஏற்றிவிட, inf. To transport, to export goods.

ஏற்றுத்துறை, s. Place of exportation or embarkation, துறைமுகம்.

ஏற்றுமதி, s. Export. 2. Cargo.

ஏற்றுமதிச்செலவு, s. Shipping expenses.

ஏற்றுமதிபண்ண, inf. To export a cargo.

விளக்கேற்ற, inf. To set up, to place a lamp, to light a candle.

குடியேற்ற, inf. To people, to populate.

ஏற்றம், v. noun Hoisting, raising up, ஏற்றுகை.

ஏன. s. Others, the rest, ஏனைய or ஏனை. (p.)

சாரபெழுத்தேனவுநத்தமமுதலனைய. The other derivative letters are formed in the same way—as their originals.

ஏனக்கோடு, s. The வெதுப்படக்கி plant, Bollata, L.

ஏனம், s. [vul.] A vessel, பாத்திரம். 2. An utensil, a tool, கருவி. 3. (p.) A hog, பன்றி 4. Wild hog, காட்டுப்பன்றி. 5. An auxiliary particle for sounding the letter க், எழுத்தின்சாரியை. 6. A palm-leaf umbrella, ஓலைக்குடை.

*ஏனம், s. Sin, fault, offence, பாவம். Wils. p 173. Enus.

ஏனல், s. Millet of several species, தினை, Panicum miliaceum, L. 2. An ear of corn, கதிர். 3. Millet field, தினைப்புனம். (p.)

ஏனவாயன், s. [vul.] A simpleton, a fool, பேதை.

ஏனாதி, s. A general, தளகர்த்தன். 2. A king's minister, statesman, மந்திரி. 3. A barber, நாவிதன். 4. A man of the மறவன் caste, a soldier, போர்வீரன். (p.) 5. An electuary, தூதுவேளையம்.

ஏனாதிநாயனார், s. One of the sixty three devotees of Siva, சிவனடியாரறுபத்துமூவரிலொருவர்.

ஏனும். A particle affixed to finite verbs, gerunds, nouns, &c , and meaning although, even if, also, at least, &c., துணிவின்மைச்சொல்.

செத்தேனுமினிப்பிறப்பேன்தேவர்தேவே. Oh! God of gods, I shall be born again even after the death of this body.

ஏனை, adj. Other, the rest, &c., ஏனைய —Note. In some connections, it appears to be an expletive. (p)

ஏனையர் — ஏனையவர் — ஏனையோர், ஏனோர், s The others, the rest.

ஏனைய, s. (sing. ஏனையது.) Other things.

ஏனை, s. An eel, மலங்குமீன். (p)

ஏன். Why? what? wherefore? a change of என 2 An affix of entreaty, இரக்கப்பொருளைத்தருமிடைச்சொல். 3 The common termination of the first person sing. in verbs and appellatives, தன்மையொருமைவிகுதி.—Note. ஏன் is the common form of answering to a call. It is also in some places used as a sign affixed to the name of the contracting party in the introduction of bonds.

ஏனென்பாரில்லை. No one cares (for him); i e to afford him relief. 2. There is no one to defend him.

ஏனென்றால். For, because, if it be asked why.

ஏனையா. What, sir?

ஏனோதானோவென்றிருக்க. To be careless.

ஏன்வந்தாய் Why did you come?

வாருமேன [vul] Do come, I pray you—probably a corruption of வாரும்.

அதையேன இதையேனென்கிறான் He will have nothing to do with the matter. 2 He rejects both. 3. He has a dislike to every thing worldly, being disposed to become an ascetic

கூப்பிட்டாலேனென்றுசொல்லு. If you are called, answer—lit. say ஏன்.

நானவருவானேன். Why should I come?

அவர்களபோவானேன். Why should they go? In the last two examples, the verb is in the gerundial form—a finite verb being understood.

ஏன்றல். A past verbal form of ஏல்.

ஏன்றுகொள்ள, inf. To defend, to plead the cause of another.

ஐ

ஐ. The diphthong ai, the ninth vowel, ஒன்பதாமுயிர். It may be written for அய or vice versa. In the beginning and middle of a word, when followed by ச, ஞ, or ய, ஐ is sometimes substituted for அ—as ஐரசன for அரசன; மைஞ்சு for மஞ்சு; ஆலையம் for ஆலயம்; மையல for மயல. Words beginning with ஐ often take அய instead—as அய்யன் for ஐயன்; அய்யோ for ஐயோ, &c. 2. The form of the second or accusative case, இரண்டனுருபு—as அவனை, him. 3. A termination of the second pers. sing. முன்னிலையொருமைவிகுதி—as பெரியை, thou art great; வந்தனை, thou art come. 4. A terminaton of nouns chiefly feminine, பெயர்விகுதி—as தெரிவை, a woman; தந்தை, a father. 5. An expletive particle, சாரியை—as ஏற்றைசெல்லும், the bull walks. 6. A change of Sanscrit termination ஆ, வடமொழியீறுகளமைகாரமாதல்—as தயை for தயா, favor; மகிமை for மகிமா, glory. 7. The termination of a class of verbals, தொழிற்பெயர்விகுதி—as நடை, walking. 8. A letter used to give some words in உ the force of adjectives—as பண்டு, antiquity—பண்டைச்சான்றோர், the learned of antiquity; அன்று, that day; அற்றைக்கூலி, daily wages. (p.) 9. A sound made to urge forward elephants, யானையைப்பாகரதட்டுமோசை.

ஐ, s. God, கடவுள். 2. Lord, master யசமானன். 3. A king, அரசன். 4. A guru, a priest, a teacher, ஆசான். 5. A father, தந்தை. 6 Beauty, அழகு. 7. Phlegm—one of the three humors or fluids of the body, கோழை. (See பிணி.) 8. Cough, coughing, catarrh, இருமல். 9. Minuteness, நுண்மை. 10. [Contraction of ஐந்து,] Five. (p)

ஐமுதற்பிணிகளாலழுந்தி. Being afflicted with phlegm and other kindred diseases—

ஐயபூங்கொடி. O beautiful flower-shrub (metaph. for lady). (வாணனகோவை.)

ஐயெனத்தாம்பெருகுவதும். To become so great as to be called Lord (அறநெறி.)

எனனைவானமேற. My father departing this life, lit. ascending to heaven.

ஐது, appel. noun. That which is beautiful.

ஐதுரையாகின்றவணிந்துரை. The preface which is an embellishment. (நன்னூல்)

ஐயபூழி, s. Fine dust.

ஐகாரம்—ஐகாரம், s. The letter ஐ. (p)

ஐகாரக்குறுக்கம், s. The letter ஐ shortened in sound, சாரெழுத்தகளிலொன்று. (p)

*ஐக்கம்—ஐக்கியம், s. Oneness, union, combination, communion, fellowship; an aggregate, a whole of various parts, ஒன்றுபடுகை Wils p. 173. AIKYA (உப 404)

ஐக்கியப்பட—ஐக்கியமாக, inf. To become united.

*ஐசுவரியம்—ஐச்சுவரியம், s. Riches, wealth, felicity, prosperity, செலவம. Eight species of ஐசுவரியம are named. (அட்டைசுவரியம.) 1. Royalty, dominion, இராசபோகம. 2 Offspring, மக்கள். 3. Relations, சுற்றம. 4 Gold and other precious metals, பொன. 5. Gems, மணி. 6. Rice and other grain, நெல. 7 Conveyances, வாகனம 8 Attendants, அடிமை. Some authorities give wives, cows, and long life instead of some of the above. See திகணடு.

ஐசுவரியமடைய, inf. To attain temporal felicity as above.

ஐசுவரியமுள்ளவன்—ஐசுவரியவான், s. A rich man.

*ஐதிகம், s. Knowledge, opinions, belief, &c, derived from tradition or universal consent, அஷ்டபிரமாணததிலொன்று Wils. p 174. AITIHYA. (p)

ஐதிகப்பிரமாணம்—ஐதிகவளவை, The law of inference from oral tradition, popular belief, &c. See அளவை

ஐது. Being separated by spaces, standing close but not in contact, செறிவின்மை. 2. Fineness, minuteness, subtleness, permeableness, நுண்மை. (தி. 436.)

ஐதநெலஅடர்ந்தசுற்றம. Let the rice-crop be thin, but relations thick, numerous [prov.]

வலிச்சலைஐதாக்கிபோடுதெதை. Put the laths rather wide apart.

ஐதபயிர், s. A thin crop of growing corn.

ஐதாகவிதைத்தல், v. noun. Sowing thinly, sparsely.

ஐந்தார், s. The palmyra palm tree, பனை, Borassus flabelliformis, L.

*ஐந்திரம், s. A Sanscrit grammar so called, இந்திரவியாகரணம. 2. One of the twenty-seven Yogas, நித்தியயோகத்தொன்று. 3. A work on architecture, சிற்பநூலிலொன்று. Wils. p. 174. AYNDRA. (p.)

*ஐந்திரி, s. The east—from இந்திரன், the regent of that quarter, கிழக்கு. Wils. p. 174. AYNDRI.

ஐந்து, adj. or noun. Five, ஓரெண்.

ஐங்கணை, s. Five flowers feigned to be the arrows of Hindu cupid. (p.)

ஐங்கணைக்கிழவன், Kama, the Hindu cupid, lit. lord of the five arrows, மனமதன். (p)

ஐங்கரன், s. Ganesa, the five-handed. He is represented with an elephant's head, the proboscis or trunk is figuratively reckoned as a hand, விநாயகன். (p.)

ஐங்கரற்கிளையோன், s. A name of Skanda, முருகன. 2. Verapattra, வீரபத்திரன. (p)

ஐங்கலம், s. Sixty marcals.

ஐங்காதம், s. Five leagues.

ஐங்காயம், s. The five kinds of காயம (See காயம) 2 Other five kinds are used in witchcraft, viz. 1. மிளகு, pepper. 2. வெந்தயம், dill. 3. ஏலம், cardamom 4. வெள்ளுள்ளி, garlic 5 பெருங்காயம, assafœtida.

ஐங்காயத்தூள்—ஐங்காயவுண்டை, s Powders of five ingredients given to women after child-birth, ஓமருந்து.

ஐங்குரவர், s. The five superiors, ஐம்பெரியோர, viz. King, அரசன; guru, குரு, father, பிதா; mother, மாதா and elder brother, தமயன. In some classifications, உபாத்தியாயன is placed instead of மாதா.

ஐங்குழு, s. The five confidential servants of a king, அரசர்க்குக்குழு, viz: 1 மந்திரியர், ministers. 2. புரோகிதர், priests. 3 சேனாபதியர், generals. 4. தூதர், ambassadors. 5. சாரணர, spies.

ஐங்கோணம், s. A pentagon, quinquangular figure, பஞ்சகோணம.

ஐஞ்ஞூறு, s. Five-hundred, ஐந்நூறு

ஐந்தரு, s. The five trees in the world of Indra, பஞ்சதரு, viz.. 1. அரிச்சந்தனம. 2 கற்பகம். 3. சந்தானம. 4. பாரிசாதம. 5. மந்தாரம.

ஐந்தருநாதன், s. Indra, lord of the five trees in the celestial world, which yield whatever is asked or desired of them, இந்திரன. (p.)

ஐந்தலைநாகம், s. A fabulous five-headed cobra, of which each head is supposed to contain a very precious gem. It is said to be found in mountainous districts and to have the power of flying.

ஐந்தவித்தல், s. The control of the senses, ஐம்பொறியடக்கல்.

ஐந்தவித்தானாற்றலகல்விசும்புளார்கோமானிந்திரனேசாலுங்கரி. Indra, the god of the celestials, is a living monument of the wonderful power of those who control the five senses. (குறள்)

ஐந்தனுருபு, s. The fifth case (இன்)—one of the ablatives denoting procession, similitude, limit, and means, ஐந்தாம்வேற்றுமையுருபு.

மலையின்வீழருவி. Torrents rushing from the mountains.

காக்கையிற்கரிதுகளம்பழம். The களா berry is as black as a crow.

மதுரையின்வடக்குச்சேதம்பரம். Sethamparam is situated to the north of Madura.

கல்வியிற்பெரியனகம்பன். Kampan made himself great by learning.

ஐந்தாங்கால், s. The first post of the marriage shed when planted on the fifth day before the marriage, the third, fifth, or seventh day being chosen, as it may be lucky or otherwise, according to astrological calculation, மணப்பந்தரின் ஐந்தாங்கால்.

ஐந்தானம், s. The fifth lunar asterism, மிருகசீரிடம். (p.)

ஐந்திணை, s. The five kinds of land, &c, ஐவகைநிலம (See திணை) 2. The closest friendship or love between husbands and wives, அன்புடைக்காமம. (p)

ஐந்திணைச்செய்யுள், s. A poem in which the five different kinds of soil are described and illustrated—one of the ninety-six பிரபந்தம, ஓர்பிரபந்தம. (p.)

ஐந்துருவாணி, s. A shaft connecting the floors or stages of a car. See அச்சுருவாணி.

ஐந்துறுப்படக்கி s. The tortoise, ஆமை (p.)

ஐந்தொகைவினா, s. [in arithmetic.] The rule of five or double rule of three, ஓர்வகைவினா.

ஐந்தொழில், s. The five divine operations, பஞ்சகிருத்தியம, viz.: 1. சிருஷ்டி, creation or reproduction. 2. ஸ்திதி, preservation. 3. சங்காரம், destruction, reduction of things to their primitive elements. 4. திரோபவம், that act of the deity by which he conceals from the sentient soul its future destiny for purposes of moral discipline; concealing, obscuring; i. e. involving the soul in ignorance or illusion by means of magic. 5. அநுக்கிரகம, grace, the various means adopted for the deliverance of the soul from the power of illusion and consequent transmigrations. See கிருத்தியம.

ஐமீன், s. The thirteenth lunar asterism, அத்தநாள. (p.)

ஐமுகன்—ஐயானனன், s. Siva, the five-faced, சிவன. (p.)

ஐமுகாஸ்திரம், s. A five-pointed arrow, பஞ்சமுகாஸ்திரம (p.)

ஐம்பது, s. Fifty.

ஐம்பத்தொன்று, s. Fifty-one.

ஐம்பால், s. [in grammar.] The five பால், or the genders and numbers, ஐந்துபால். 2. The five modes of dressing a woman's hair, ஐவகையாகமயிர்முடிக்கை. 3. The hair of a female, மகளிர்கூந்தல். See பால. (p.)

ஐம்புலம்—ஐம்புலன், s. The five senses, பஞ்சவிஷயம்.

ஐம்புலத்தடங்கான், s. He who is not comprehensible by the five senses—God, கடவுள். (p.)

ஐம்புலம்வென்றோர், s. Ascetics, holy persons, முனிவர். (p.)

ஐம்புலனடக்கல். Subjugation of the five senses.

ஐம்புலனுகர்ச்சியினிறப்பன, s. The five kinds of creatures which perish by means of the senses, viz.: 1. சுவையால்-மீன், fish, by the taste in catching at the bait. 2. நாற்றத்தால்-வண்டு, beetles, by the smell. 3. ஊற்றினால்-யானை, elephants, by copulation. 4. ஓசையால்-அசுணம், a species of bird by harsh sounds. 5. ஒளியால்-விட்டில், a species of insect, attracted by the light.

ஐம்புலன்வென்றையான், s. An ascetic, முனிவன். (p.)

ஐம்புலாதி, s. [prov.] Anxiousness, being full of cares.

ஐம்பூதம், s. The five elements, பஞ்சபூதம்.

ஐம்பொறி, s. The five organs of sense, பஞ்சேந்திரியம்.

ஐம்பொறிநுகர்ச்சி, s. Enjoyment of the senses, பொறிபுலனைக்கொள்ளுகை.

ஐம்பொன், s. The five kinds of metals, பஞ்சலோகம்.

ஐயாயிரம், s. Five-thousand, ஐந்தாயிரம்.

ஐயைந்து, s. Five times five.

ஐவகைப்பொழுது, s. Five divisions of the day, சிறுபொழுது, viz.: காலை, மாலை, வைகறை, எற்பாடு, நண்பகல்.

ஐவகைப்பொன், s. See பஞ்சலோகம்.

ஐவகைமயிர்முடி, s. The five methods of dressing women's hair. See ஐம்பால்.

ஐவகைவினு, s. Five modes of interrogation for the solution of doubtful subjects. See வினு.

ஐவர், s. The five பாண்டவர், or sons of பாண்டு, viz.: 1. தருமன். 2. வீமன். 3 அருச்சுனன். 4. நகுலன். 5. சகாதேவன். 2. (*fig.*) The five senses in the language of ascetics, ஐம்புலன்.

ஐவரையடக்கி. Subjugating the five senses—

ஐவருக்குந்தேவி, s. Dropada the wife of the Pandavas, திரௌபதை.

ஐவாய்மான், s. A cow, பசு. (திருவிளை.) (p.)

ஐவாய்மிருகம், s. A bear—so called from the prehensile power of his four feet and mouth, கரடி. (p.)

ஐவிரலி, s. [*commonly* ஐவேலி] A creeping plant whose leaf is supposed to resemble the fingers, a pentadactyle, ஓர்கொடி, Bryonia laciniosa, *L.*—*Note.* In this plant the god Siva is said to have concealed himself when pursued by பஸ்மாசுரன், who had, by penance, obtained from him, as a boon, power to destroy all on whose head he should place his hand.

ஐவிரல், s. The thirteenth lunar mansion, அத்தநாள். (p)

ஐவேலி, s. A place sacred to Siva, ஓர்சிவஸ்தலம். 2. A creeper. See ஐவிரலி

ஐவைந்து, s. Five of each, &c., ஐந்தைந்து.

ஐந்தை, s. Small mustard, சிறுகடுகு. (சூடா.) (p)

ஐப்பசி, s. The first lunar-asterism, அச்சுவினிநாள். (p.) 2. The month of October, ஓர்மாதம்.

ஐமிச்சம், s. [*prov.*] Doubt, suspicion, suspense in small degree, ஐயம். 2. Fear, apprehension, அச்சம்.

அங்கேபோக எனக்கு ஐமிச்சமாயிருக்கிறது. I am afraid to go there.

ஐமுகி, s. The ஆமணக்கு plant.

ஐமை, s. Closeness, crowdedness, நெருக்கம். 2. Assembly, கூட்டம். 3. Thinness, flatness—as of a plate, தகட்டுவடிவு. (p.)

ஐயங்கவீனம், s. Butter, புதுவெண்ணெய். (நிகண்டு) (p.)

ஐயங்கன், s. A demon, ஓர்பேய்.

ஐயங்காய்ச்சி, s. [*prov*] A demoness, a vampire, ஓர்பெண்பேய்.

உன்னைஐயங்காய்ச்சிபிடிக்க. Be thou slain by ஐயங்காய்ச்சி—a curse.

ஐயங்கார், s. [*prop.* ஐயர்.] Learned brahmans of the Vishnu sect, வைஷ்ணவப்பிராமணர்.

ஐயஞ்சு, s. A plant, நிலப்பனைக்கிழங்கு, Curculigo orchioides, *L.*

ஐயம், s. Doubt, hesitation, uncertainty, indecision, suspense, scepticism, terms of probability, possibility, and any thing short of positive certainty are included, சந்தேகம். 2. (p.) Alms, charity, பிச்சை. 3. A beggar's vessel or shell, இரப்போர்கலம். 4. Phlegm—one of the humors of the body, சிலேட்டுமம். 5. Doubt, surprise, &c.—as one of the துறை, அகப்பொருட்டுறையினொன்று—as, போதோவிசும்போபுனலோபணிகளது பதியோயாதோவறிகுவதேதமிது, whether the place the damsel occupies is a lotus flower, the world of the gods, water, or the world of serpents, it is difficult to determine.

ஐயம்புகினுஞ்செய்வனசெய். Though you go abegging, perform your duties. (ஔவை.)

ஐயகணச்சூலை, s. An arthritic disease arising from phlegm and heat, ஆறுசூலையிலொன்று.

ஐயக்காட்சி, s. An object or subject exciting doubt, indistinct perception, problematical or hypothetical terms, அதுவோவிதுவோவெனக்காண்கை. (See காட்சி) 2. Doubt, சந்தேகம்.

ஐயக்காரன், s. A beggar, a mendicant, பிச்சைக்காரன்.

ஐயக்கிளவி, s. Terms or particles of doubt or uncertainty, commonly found in interrogative expressions, ஐயமொழி—such as ஆ, ஏ, ஓ, கொல், யா, &c.

ஐயநாடி, s. One of the three states of the pulse—that in which the phlegmatic humor is supposed to be prevalent in the system, சிலேட்டுமநாடி. See நாடி.

ஐயப்பட, *inf.* To doubt, hesitate.

ஐயப்படாமை, *neg. v. noun.* Freedom from doubt and fear, certainty, undauntedness, சந்தேகங்கொள்ளாமை. 2. One of the eight அறத்துறுப்பு. See உறுப்பு.

ஐயப்பாடு, s. Doubt, uncertainty, indecision, apprehension, suspense, சந்தேகம்.

ஐயமறுக்க, *inf.* One of the five kinds of questions which are proposed to remove doubt from the mind, சந்தேகநிவர்த்திசெய்ய.

ஐயமிட, *inf.* To give alms, பிச்சையிட.

ஐயமிட்டுண். Give alms before you eat.

ஐயமுற, *inf.* To doubt, சந்தேகமடைய.

ஐயமேலிட, *inf.* To be in a great doubt, சந்தேகமதிகரிக்க. 2. To have the rattles in the throat—as a dying person, சிலேட்டுமமேலிட.

ஐயவணி, s. A figure in rhetoric—as where doubt is entertained as to whether a thing which bears analogy to another is identical with or distinct from it—as தாதரிவண்டுதெமொழுதாமரையோகொல் மாதர்விழியுலவும் வாண்முகமோகொல் I doubt whether it is the face of a woman or a lotus flower, since it resembles so much the latter.

ஐயவதிசயம், s. A figure in rhetoric, ஓரலங்காரம்.

ஐயவிலக்கு, s. A figure in rhetoric, ஓரலங்காரம்.

ஐயவும்மை, s. A particle showing uncertainty, doubt See உம.

ஐயவுவமை, s. A figure in rhetoric, ஓரலங்காரம்.

ஐயுற, *inf.* To doubt, hesitate, to be undecided, to suspect, to be in suspense, சந்தேகமடைய.

சக்கரஞ்சுற்றுகின்றமைகண்டையுற்று. Wondering at the sight of the whirling discus.

பக்கத்தார்யாரையுமையுறுதல். Suspecting all neighbors. (நீதிநெறி)

ஐயுறல்—ஐயுறவு, *v. noun.* Doubting, apprehension, suspicion, சந்தேகம்.

ஐயுறுத்த, *inf.* To cause or excite doubt, to induce apprehension, ஐயமுறுத்த.

ஐயர், s. Brahmans, பார்ப்பார். This is the common term of address to brahmans. It is also affixed to nouns as an honorific particle—as சுப்பையர் instead of சுப்பன், the latter being a common name for others. 2. (p.) Sages, முனிவர். 3 Superiors, உயர்ந்தோர். 4. The gods, வானோர்.

ஐயவி, s. Mustard, கடுகு. (p)

ஐயனார், s. A mythologic person said to have sprung from Vishnu and Siva, அரிகரபுத்திரன்.

ஐயன், s. [*voc.* ஐயா, ஐய, ஐயனே, &c., *pl.* ஐயன்மார், ஐயமார்.] Father, பிதா. 2. Elder brother, மூத்தோன். 3. Guru, குரு. 4. An elder, a superior, a person of dignity, respectability, master, &c., உயர்ந்தோன். 5. A king, அரசன். 6. A teacher, preceptor, உபாத்தியாயன். 7. The god Eyanar, ஐயனார். 8. Argha, அருகன். (p.) ஐயர் is sometimes used in the nominative case for ஐயன்—as ஐயர்வந்தபின்புனக்குத்தருவேன், I will give it to you after my father, master, &c., is come.

ஐயா. The vocative of ஐயன் is often used as an interjection.

ஐயாபணமிருந்தாலுங்கொள்ளக்கிடையாதே. Strange indeed, though one has money, the thing is not to be bought.

வாருமையா. Come, sir—a common term of salutation among persons of respectability.

அரிவையைக்கோடியையா. Take a wife, sir, I beseech you—addressed by a father to his son. (வைரா.)

அறைந்தனையைய. You say, sir. (பாரத)

ஐயகோ Poetic interjection expressive of grief, alas, alas, O lord, இரக்கச்சொல்.

ஐயானனம், s. A lion, சிங்கம். (p.)

ஐயெனல். A particle denoting speed, urgency, விரைவுக்குறிப்பு.

ஐயெனத்தொழுதவீரனந்தணனுயிரைமீட்டு. The valiant (Arjuna) speedily prostrating himself before him, saved the life of the brahman. (பாரத.)

ஐயே. Word of calling—used by the females of the குறவர் caste, விளிக்குறிப்பு.

ஐயை, s. A lady, a wife, a mistress, தலைவி. 2. A daughter, மகள். 3. A nun, a female ascetic, தவப்பெண். 4. Parvati, பார்ப்பதி. 5. Kali, காளி. 6. Durga, துர்க்கை. (p)

ஐயோ. An exclamation of wonder, pity, grief, pain, &c., அதிசயவிரக்கச்சொல.

ஐயையோ. Alas, alas.

ஐயோபாவமே. Ah! no, that would be sin.

இப்படியேமுடிந்ததையோ. Alas, is it come to such an end as this? (வசனம்.)

கெட்டேனையையோ. Alas, alas, I am ruined.

*ஐராணி, s. The wife of Indra, இந்திராணி. 2. Parvati, பார்பதி. See அயிராணி.

*ஐராவணம்—ஐராவதம், s. The elephant of Indra, இந்திரனுடையயானை. 2. Male elephant of the east, கீழ்த்திசையானை.

ஐராவணன்—ஐராவதப்பாகன், s. Indra, இந்திரன். (p.)

ஐவணம்—ஐவணி, s. The name of a bush bearing fragrant flowers—the மருதோன்றி shrub. (p.)

ஐவனம், s. Mountain paddy, மலைநெல். (p)

ஐவேசு, s. (ar.) Equivalent, recompense, substitute—commonly in money concerns, ஈடுருப்பு.

ஒ

ஒ. The tenth vowel. When joined to a consonant it is written ொ with the consonant between, with the exception of ஞொ, ணொ and னொ, ஒருயிரெழுத்து.

ஒ, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To resemble, to equal, to be like, to match, நிகர்க்க. 2. v n To be fit, be suitable, to consist with, be adapted to, தகுதியாயிருக்க. 3. To be equal, be parallel, alike, to match, to tally, correspond, சமமாயிருக்க. 4. To agree, consent to, allow, yield in argument, பொருந்த.

ஒக்கும். It will agree, be proper, suitable, fit, like the same.

ஒக்கும்வகையினால். By mutual agreement. (El. 291.) (p.)

ஒத்தகுடிபபிறந்தோர். Those born in families of equal rank that may inter-marry.

எத்தால்வாழலாம—ஒத்தால் வாழலாம. [vul.] How may we prosper? we may prosper by promoting concord.

அதனையொக்கும்—அதற்கொக்கும்—அதைவொக்கும். It equals or is like that.

விதியெனினும் விகாரமெனினுஞ்செ ய்கையெனினு மொக்கும். In grammar, விதி, விகாரம் and செய்கை are synonymes.

விலவொக்குமபுருவம். Eye-brows resembling a bow.

மக்களேபோல்வர்கயவரவரன்னவொப்பாரியாங்கண்டதில். The base among men are formed like others. We see no other two classes of beings that do so resemble each other.

ஒக்க, inf. [used adverbially.] Together with, in company with, கூட. 2. Plentifully, bountifully, numerously.

ஒக்கக்கிடக்கிறது. There is abundance.

ஒக்கபபடித்தவர். One who has learned much—commonly in sarcasm.

ஒக்கப்பிறந்தவர்கள். Children of the same mother.

ஒக்கவில்லை. There is not much.

ஊரொக்கக்கொள்ளைகொண்டவன்சந்ததிபோல் வேரொக்கக்கெடுமூலவியாதியே. The hemorrhoids will be as thoroughly extirpated (by this specific) as the posterity of one who plundered the whole village.

ஒக்கப்போக, inf. To join in company with.

ஒத்த, rel. part. Conformable, suitable, consistent, equal.

அப்படிக்கொத்தது. Such.

பிறனைவருத்துவதற்கொத்தபாவமில்லை. There is no sin equal to that of afflicting others.

ஒத்தசனம்—ஒத்தசாதி, s. Tribes, confederate castes linked together, securing general resentment of an injury done to any member of the respective communities.

ஒத்ததரை, s. Level ground.

ஒத்தபடி, adv. Agreeably, suitably, alike, equally.

ஊருபெயருக்குமொத்தபடி. In common with others—the public being the judge.

ஒத்தபண்புரைப்போர், s. Messengers delivering communications of the same import.

ஒத்தலாபம், s. Equal shares of profit or money lent—as divided between the borrower and lender.

ஒத்தவழி, s. The proper way, the right method, the appropriate means.

ஒத்தவாக்கியம், s. Parallel passages. (Christ. usage.)

ஒத்திட, inf. To compare, ஒப்பிட. 2. To be alike, equal, ஒத்திருக்க.

ஒத்திராமை, neg v. noun. Inequality, non-conformity, inconsistency, incongruity, ஒப்பாயிராமை.

ஒத்திருக்க, inf. To live in harmony, concord, friendship, இசைந்திருக்க. 2. To correspond, resemble, conform, to be equivalent.

ஒத்திருக்கிறசாட்சி, s. A concurring witness, a consistent evidence in the view of the world.

காரியமெல்லாமொத்திருக்கிறது. All things lead to the same conclusion. 2. The affairs are all successful, favorable, satisfactory. 3. The matters suit in all points—as in a marriage, &c.

ஒத்துக்கொடுக்க—ஒத்துத்தர, inf. To give in lieu of a loss sustained, gain derived, &c.; to allow, to concede, to make an abatement or recompense, to relinquish a claim. 2. To allow in whole or in part sums due on another's account, to appropriate.

ஒத்துக்கொள்ள, inf. To assent, admit, accede to, allow, grant, concede, yield, acknowledge, சம்மதிக்க. 2. To fit, to be suitable, be convenient, comport with, தகுதியாக. 3. To take to account, credit, கணக்கிலேஏற்றுக்கொள்ள.

காலமுநேரமுமொத்துக்கொள்ளவில்லை. The time and the season are not propitious according to the nativity which prognosticates evil, &c. 2. It is not a convenient time.

இருவருமொத்துக்கொண்டுபொய்ச்சாட்சிசொன்னார்கள். They both gave false depositions by previous agreement.

ஒத்துநடக்க, inf. To walk in the same manner, to march—as soldiers, சேர்ந்துநடக்க. 2. To walk agreeably to the wishes of another, இணங்கிநடக்க. 3. To act in concert, to live in harmony, இசைந்திருக்க.

ஒத்துப்பாட, inf. To sing in unison

ஒத்துப்பார்க்க, inf. To compare (persons or things), to collate.

ஒத்துவர, inf. To correspond, to resemble, to agree, to be fit, suitable, ஒப்பாகவர.

ஒத்துவாழ, inf. To live in harmony—as a family, relations, fellow servants, இசைந்துவாழ.

ஒகரம், s. The letter ஒ, ஓரெழுத்து. 2. A peacock, மயில். (p)

ஒக்கம், s. A town, a village, ஊர். (பிங்கலந்தை) (p)

ஒக்கலை, s. The hip-bone, மருங்கின்பக்கம்.

ஒசியொக்கலைவைத்தேமும். We who bore you on our trembling hips. (பிள்ளைத்.)

ஒக்கல், s. Equality, reconcilement, agreement, ஒத்தல. 2. Kinsfolk, relations, friends, சுற்றம. 3. Family, household, குடும்பம. 4. [as உக்கல்.] Side. 5. The act of sewing two pieces into one, ஒட்டுதை. For the verbal meanings, see ஒ, ஏ. (p)

இறைதிரியாநேரொக்கல்வேண்டுமே The acts of a king should be those of unswerving rectitude.

ஒக்கல்போற்றல், v. noun. Maintaining relations—one of the ten வேளாண்மைமாந்தரியல்பு. (p.)

ஒக்கலிக்க—ஒக்கலிட, inf. To collect one's relations, maintain them, give them medical aid, &c., இனத்தைப்பாலிக்க. 2. To meet, converse, to hold friendly intercourse, உறவினரோடுகலந்துபேச. 3. To become reconciled—as discordant parties, ஒப்புரவாக.

ஒக்குதல், v. noun. The act of gargling, கொப்பளித்தல். 2. The act of leaving behind, பிற்படவிடல். (சது) 3. [ex ஒ.] Similarity, ஒத்திருக்கை.

ஒக்கொலை, s. Amber—one of the five கடல்படுதிரவியம்—கடல்படுதிரவியமைந்திலொன்று.

ஒசி, கிறது, ந்தது, யும், ய, v. n. To be twisted, முறுக. 2. To become broken—as a stick, &c., ஒடிய. 3. To vacillate under a weight—as a tender branch—(fig.) the waist of a lady, &c., அசைய. (p.)

இறுமருங்கொசிய. Whose waist trembles (as if ready to break)—

ஒசிவு, v. noun. Breaking, a break, முறிவு. 2. Shaking, moving, அசைவு.

ஒசி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To break a stick, a lash, &c., ஒடிக்க. 2. To move, to shake, to waver, அசைக்க. (p.) 3. (Rott.) To twist, முறுக்க.

குருந்தொசித்தமாயன். The mighty Kristna who snapped off the குருந்து tree.

குருவியந்தரத்திற்குரலொசித்தேகுதல்போன்றே. Like a bird soaring aloft, warbling in the sky.

ஒசிப்பு, *v. noun.* Breaking, shaking, முரிகை.

ஒச்சந்தம், [*prov. prop.* உச்சந்தம்.] Being past the height, crisis, &c., declining, a being reduced, குறைந்திருக்கை.

நெல்விலையுச்சந்தமாயிருக்கின்றது. The price of rice has attained its highest figure.

ஒச்சம், *s.* Bashfulness, diffidence, shyness, sheepishness, shame, கூச்சம்.

ஒச்சித்தல். Impr. used for ஒஞ்சித்தல்; which see.

ஒச்சியம், *s.* Bashfulness, shyness, shame, கூச்சம். 2. A wanton joke, a lewd expression, பரிகாசம். 3. Contempt, நிந்தை.

ஒச்சியஞ்சொல்ல, *inf.* To speak wantonly.

ஒச்சை, *s.* [*colloquial.*] Parched food, காய்ந்தசோறு. 2 Close attention to a distant sound, &c., உற்றுக்கேட்கை.

ஒச்சைகொடுத்துக்கேள. Listen closely, hearken.

ஒஞ்சட்டை, *s.* Tallness, thinness, lankness, gauntness, ஒல்லி.

ஒஞ்சட்டையன், *s.* [*vul.*] A tall, thin person, a slim man.

ஒஞ்சரிக்க, *inf.* To leave a thing—as a door, &c., half open or inclined, சிறிது சாத்த. 2. To go sideways, ஒருபக்கமாய்ப் போக. See ஒருசரிக்க. (*c.*)

கதவையொஞ்சரித்துவிடு. Leave the door half open.

ஒஞ்சரிதீர்ப்பு—ஒஞ்சரிவழக்கு, *s.* A partial decision, ஒருவருக்குச்சமானதீர்ப்பு

ஒஞ்சரித்துப்படுக்க, *inf.* To lie sideways.

ஒஞ்சி, *s.* The breasts, the teats of a woman—applicable to those sucked by a baby. See மொஞ்சி, which is used in the south.

ஒஞ்சிகொடுக்க, *inf.* To give suck.

ஒஞ்சியுண்ண, *inf.* To suck, draw the breast.

ஒஞ்சி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* [*vul*] To be abashed, to be shy, timid, diffident, sheepish, வெட்கப்பட.

ஒஞ்சித்துச்சாப்பிடாமல்விட்டுவிட்டான். He was so bashful that he could not eat.

ஒஞ்சு, கிறேன், ஒஞ்சினேன், வேன், ஒஞ்ச, *v. n.* As ஒஞ்சி.

ஒடி, கிறது, ந்தது, யும், ய, *v. a.* To break—as a stick, a branch, a bone, &c., break off short, snap off, முறிய.

இந்த எழுத்தாணிக்கூரொடிந்துபோயிற்று. The point of this style is broken off.

ஒடிகை, *v. noun.* Breaking, a snapping off.

ஒடியல், *v. noun.* Breaking, முறியல். 2. *s.* [*prov.*] Young palmyra roots split and dried for food, divested of their fibrous coating, பனங்கிழங்கின்பிளவு.

ஒடியல்மா, *s.* Flour of the palmyra root.

ஒடியல்வாலொடிக்க, *inf.* To break off the end of the palmyra roots after they are dry.

ஒடியற்படவு, *s.* A boat broken on the edge or gunwale.

புழுக்கொடியல், *s.* Palmyra roots boiled and dried.

ஒடிவு, *v. noun.* Breaking, முறிவு.

ஒடி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To break off short, snap off—as a branch, a stick, an arm, முறிக்க. 2. *v. n.* (*p.*) To shine, ஒளிசெய்ய.

ஒடிசில், *s.* A sling, கவண். (*p.*)

ஒடு, *s.* The name of a tree, ஓர்மரம் 2. [*as* ஒடுக்கட்டி] Concealed matter in a boil or imposthume after the surface is healed, an abscess imperfectly healed, the core, புடைகொண்டபுண்.

ஒடுக்கட்டி, *s.* A boil under the armpit, ஒருபரு.

ஒடுத்தங்க—ஒடுநிற்க, *inf.* To remain as concealed, unremoved, insidious matter in a boil, causing a new eruption, பருவிற்றெழுக

ஒடுநின்றாற்பின்புகட்டும். If matter remain, new eruptions will form.

ஒடுவட்கி, *s.* A plant used for curing new ulcerations, caused by matter remaining in a boil—commonly called குப்பைமேனி. 2 A tree, திராய்மரம்.

ஒடுவெண்ணெய், *s.* Oil applied to cause absorption of matter in a boil, or to cure new eruptions, தைலம்.

ஒடு. A poetic form of the third case or social ablative, sometimes also used as an instrumental—meaning with, or by, மூன்றாம்வேற்றுமையுருபு. 2. A poetic expletive, ஓரிடைச்சொல்.

போதொடுபொருதன. The flowers being close.

ஊசியொடுகுயின்றதுகசப்பட்டும். Cotton and silk sewed with a needle.

கொடியொடுவலக்குண்டான். He became entangled in a creeper.

அவனொடுவந்தான். He came with him.

ஒடுக்கு, கிறேன், ஒடுக்கினேன், வேன், ஒடுக்க, *v a.* To reduce, compress, bring into a narrower compass, condense, to lessen, bring down—as another's pride, to keep down, keep under, அடக்க. 2. To press, oppress, tyrannize, vex, வருத்த. 3. To reduce the system by medicine or a sparing diet, உடம்பையொடுக்க. 4. To involve one in another—as the elements, cause to disappear—as the worlds, &c., at the close of an age, பூதங்களைலயிக்கச்செய்ய. 5. To close, to finish as a work, the harvest, &c., முடிக்க. 6. To pack in, to put in, to put things close in a bag, a box or other receptacle, செறிக்க.

உலகபற்றையொவ்வொன்றாயொடுக்க. To relinquish worldly attachments one by one.

ஒடுக்கிக்கட்ட, *inf.* To compress and tie a thing close. 2. To tuck up the skirts and fasten the end behind—as in wet weather. 3. To hem an ola basket, fan, &c.

ஒடுக்கித்தட்ட, *inf.* To make a metal utensil thicker and narrower by beating.

ஒடுக்கித்தைக்க, *inf.* To make a garment smaller.

ஒடுக்கிவெட்ட, *inf.* To hew timber reducing the breadth

ஒடுக்குவாய், *s.* Distorted mouth, கோணல்வாய்.

வீட்டையொடுக்கிக்கட்ட, *inf.* To build a house narrow.

உடம்பையொடுக்க, *inf.* To reduce the body by eating sparingly. 2. To contract the body—as a tiger, a cat, &c, to reduce the body to a smaller compass—as in a leaping, sneaking, or creeping posture

செலவையொடுக்க—செலவையொடுக்கிப்பிடிக்க, *inf.* To retrench expenses. 2. To live frugally, sparingly, &c.

வயிற்றையொடுக்க, *inf.* To restrain the appetite, to reduce the quantity of food in order to save money.

புலனையொடுக்க, *inf.* To restrain the senses—as ascetics or otherwise; to mortify the senses, passions, &c. 2 To call home the thoughts and fix them on divine things.

ஒடுக்கு, *v. noun.* Contracting, closing, compression, narrowness, அடக்கம். 2. *s.* A corner to creep into, இடுக்கு.

ஒடுக்கிடம், *s.* A corner, a narrow or confined place, மூலை. 2. A recess, a hiding place, மறைவிடம்.

ஒடுக்குச்சீட்டு—ஒடுக்குத்துண்டு, *s.* A receipt given by government for money, வரிச்சீட்டு.

பணவொடுக்கு, *v. noun.* [*prov.*] A remittance of money

ஒடுங்கு, கிறேன், ஒடுங்கினேன், வேன், ஒடுங்க, *v. n.* To shrink, become reduced, compressed, closed, contracted, narrow, to lessen, to abate, crouch, lie within a small compass, diminish, grow less—as a globe from the centre to the poles, அடங்க. 2. To be restrained—as the senses, desires, &c., புலனொடுங்க. 3. To give place, recede, pass on one side—as in meeting a superior; to shrink within one's self, showing reverence, taking off the mantle, turban, sandals, &c.; to creep along sideways, ஒதுங்க. 4. To be reduced in circumstances, power, prosperity, in show, in expenditure, in the mental or bodily faculties, energies, &c., to grow lean, be reduced in size, whether by disease, want of food, or otherwise, குறைய. 5. To cease—as noise, bustle, stir, &c., அமைய. 6. To sink or retire—as the soul in sleep, fainting, or through the different stages at death, சாக. 7. To become dissolved or involved one within another—as the elements, worlds, &c., till all is absorbed in the deity, பூதங்களொடுங்க. 8. To end, terminate, cease, முடிய. 9. To obey, submit, கீழ்ப்படிய. 10. To be concealed, பதுங்க. 11. To be packed, stowed away, செறிய. 12. To be retrenched, சுருங்க. 13. To disappear, become absorbed, dissolved—as salt in water, &c., கரைய 14 To grow dim—as a light, a heavenly body, &c., to become extinct—as light by passing into its previous elements or ether, ஒளிமழுங்க.

மாடுநுகத்தைக்கண்டொடுங்குகிறது. The ox has assumed a sickly appearance or it shrinks at the sight of the yoke.

ஊணொடுங்கக்கண்ணொடுங்கும். If his food be reduced, his dissipation will cease.

உலகுதோன்றினமுறையேயொடுங்கும். The world will be reduced to its primeval elements in the order in which it was educed.

ஆளொடுங்கினவேளைபார்த்துவந்தான். He watched for an opportunity and came when all was still (for plunder, &c).

கலிமுதிரமுதிரபெரியவாகளொடுங்கிவிட்டார்கள்... As the iron age advances, the great are reduced.

ஒடுங்கலிலபல்கலை. The various sciences which are unlimited.

குளிராலொடுங்க, *inf.* To shrink with cold.

ஒடுங்கி, *s.* A tortoise, ஆமை.

ஒடுக்கம், *v. noun.* Narrowness, straitness, closeness, வழியொடுக்கம. 2. Contraction into itself—as the tortoise, an elastic substance, &c., சுருங்குகை. 3. Retirement within doors, abatement, concealment by stooping and creeping along—as a man to shoot, or a tiger to spring on its prey, &c., பதுங்குகை. 4. Suppression, contraction, reduction, நெருக்கம் 5. Reverence, self-restraint, modesty, அடக்கம். 6. Involution—as of the elements one into another, absorption, dissolution, disappearance—as of salt in water, ஒன்றிலொன்றடங்குகை. 7. Cessation (of noise, bustle, stir—as by night in time of epidemics, &c.), quietude, calmness, stillness, அமைவு. 8 Sinking as the soul through its different stages at death, gradual reduction—as of circumstances, the powers of the body by age, &c, பலமுதலியவொடுங்குகை. 9. *s.* End, close, termination, முடிவு.

ஒடுக்கத்திலேயொன்றுமில்லை. At the end nothing (of earth) will accompany us, remain, avail, &c.

அவனுக்குச்சாப்பாடொடுக்கமாய்ப்போயிற்று. His food is diminished in quantity.

காரியமொடுக்கத்தில்வந்தது. The matter has resolved itself into a narrow compass.

காரியமொடுக்கமாயிருக்கின்றது. The business, provision, ceremony, &c, is on a small scale.

ஒடுக்கநாள், *s.* A day of distress.

ஒடுக்கமில்லாதவன், *s.* One who does not restrain himself, his passions, desires, &c. 2. One who does not pay proper respect to his superiors.

ஒடுக்கம்பார்த்துவர, *inf.* To attack a house, a city, when in a defenceless state, or by night when all are asleep.

ஒடுக்கவணக்கம், *s.* Modest deportment, reverence, veneration.

பனியொடுக்கம், *s.* The fall of heavy dew when all is still.

காற்றொடுக்கம், *s.* A calm, a lull, absence of wind.

புலனொடுக்கம், *s.* Restraint of the senses. 2. Absorption of the senses by sleep, syncope, the approach of death, &c., unconsciousness, stupor.

ஒடுதடங்கல், *s.* Crook, bent, flexure, elbow, வளைவு.

ஒடை, *s.* A tree, ஓர்மரம்.

ஒட்டகப்பாரை, *s.* A sea-fish, also called ஒட்டாம்பாரை, Scomber aculeatus.

ஒட்டகம், *s.* A camel, a dromedary, ஒட்டை.

ஒட்டகக்கல்லணை, *s.* A camel's furniture.

ஒட்டகவிலத்தி, *s.* Camel's dung.

ஒட்டச்சி, *s.* Washerman's earth, பூவழலை.

ஒட்டத்தி, *s.* A plant, ஒட்டுத்துத்தி, Urena sinuata, *L.*

ஒட்டடை—ஒட்டறை, *s.* Soot, புகையூரல. 2. (*Rott.*) Cob-webs, dust, &c—as hanging about buildings, சிலமபிக்கூடு, [*ex* ஒட்டு, *et* அடை.]

ஒட்டம், *s.* A conical mass left uncut by well or tank-diggers to show the depth excavated, தோண்டலளவைதிட்டு. (இராமா.) 2 Agreement, stipulation, contract—as in wagers, rivalry, சபதம். 3. A wager, forfeit, பந்தயம். 4. Emulation, rivalry, vieing, opposition—as at an auction, &c., இகலாட்டம. 5. A tile, ஓடு. 6. A country, ஓர்தேயம்.

ஒட்டமோட்ட—ஒட்டம்வைக்க, *inf.* To lay a wager.

ஒட்டர், *s.* The inhabitants of the ஒட்டம country. 2. (*fem.* ஒட்டத்தி or ஒட்டச்சி.) A caste of well-diggers, diggers of tanks, rivers, ditches, &c, sappers and miners, மண்வேலைசெயவோர.

மண்ணொட்டர், *s.* Men who build mud walls.

கல்லொட்டர், *s.* Men who build stone walls.

ஒட்டவர், *s.* Tank-diggers, ஒட்டர். (*p.*)

ஒட்டாம்பாரை, *s.* A fish, ஓர்மீன்.

ஒட்டாரம், *s.* Obstinacy, stubbornness, a disposition to dispute, சலஞ்சாதிப்பு.

ஒட்டாரக்காரன், *s.* An obstinate fellow.

ஒட்டாரஞ்செய்ய, *inf.* To be obstinate, to adhere stubbornly to an opinion, &c.

ஒட்டி, *s.* A kind of plant, &c., whose seeds stick to the clothes, ஓர்பூடு—commonly called ஒடடொட்டி, Desmochæta atropurpurea. 2. [*prov.*] A species of fish, ஓர்மீன்.

ஒட்டிக்கிரட்டி, *s.* [*vul. prop.* ஒற்றைக்கிரட்டை.] Two for one in trade, double profit.

ஒட்டியம், *s.* The name of a country north of Madras, ஓர்தேயம். 2. A kind of witchcraft, மாந்திரிகவித்தை. 3. Treatise descriptive of the art, அஷ்டகருமநூலிலொன்று.

ஒட்டியக்கரு, *s.* Medical drugs, &c. used in witchcraft, ஓர்வித்தைக்குரியகரு.

ஒட்டியக்காளி—ஒட்டியாதேவி, *s.* The goddess invoked in the ஒட்டியம் art, குளியக்காரர்பூசிக்குந்தேவி.

ஒட்டியர், *s.* The inabitants of the ஒட்டியம் country.

ஒட்டியாணம், *s.* (*Tel.*) A girdle of platted hair or thread worn by ascetics in a sitting posture, passing round the waist and knees, the latter being raised, யோகப்பட்டை. 2. A gold or silver girdle worn by Hindu women, மாதரிடையணியிலொன்று.

ஒட்டு, *s.* Patch, a piece stuck or fastened on, whether of cloth, board, or metals, இணைக்கபபட்டது 2. Birdlime or a noose connected with it, to ensnare birds, a snare, gin, &c., புட்படுக்குங்கண்ணி. 3. A small earring, sticking close to the ear, also called ஒடடுக்கடுக்கன். 4. A narrow outer verandah, ஒட்டுத்திண்ணை. 5. The divisions of an army, battle array, படைவகுபபு. 6. A favorable opportunity for securing some advantage in an affair, நறசமயம். 7. Wager, stake, agreement, vow, சபதம 8. Rivalry, emulation, இகலாட்டம. 9. Allegory—as when it is said the axletree of a cart will break though loaded with peacock's feathers, if the quantity be sufficiently great; i. e. a great hero will be subdued by weaker persons if the number be great, ஓரலங்காரம். 10. Success, வாயப்பு. 11. [*prov.*] Stubble, தாளடி.

ஒட்டிலேபட்டசிறுபட்சிபோலாகவேயுழல்கின்ற பேதைமனமே Oh! my inconsiderate mind struggling for relief as a little bird entangled in a net. (சக்தி.)

ஒட்டுப்பார்க்க, *inf.* To peep, to watch, to pry (hiding behind something), ஒளிந்திருந்துபார்க்க 2 To watch an opportunity, சமயமபார்க்க.

ஒட்டிட்டுக்கொள்ள, *inf.* To lay a wager, to lay down stakes, to make trial by.

ஒட்டுக்கடுக்கன், *s.* A peculiar kind of earring worn alike by both sexes in some parts of the country, சிறு கடுக்கன.

ஒட்டுச்செடி, *s.* A kind of amaranth whose seeds stick to the clothes, ஓர்செடி.

ஒட்டுத்திண்ணை, *s.* A kind of step used for sitting on at the margin of the verandah running the whole length, seats running cross-wise at the ends of the verandah, சிறுதிண்ணை.

ஒரொட்டு, *adv.* Altogether, by the lump. 2. On an average, in general.

ஒரொட்டுக்குவாங்க, *inf.* To buy commodities by wholesale.

ஒட்டு, கிறேன், ஒட்டினேன், வேன், ஒட்ட, *v. a. and v. n.* To stick on, to stick up, to glue on, cause to cleave or adhere, பொருத்த. 2. To apply, resort, betake one's self to a person for support, protection, to come or be near, or in contact with, to lean on or join one's self to a thing, சார. 3. To use qualifying terms, phrases, adjuncts, &c., அடைகொடுக்க. 4. To lay a wager, to gamble, பந்தயம்வைக்க. 5. To permit, suffer, allow, let, இடங்கொடுக்க. 6. To increase length or breath by addition, to add to, சேர்க்க. 7. To grow lean, be withered, shrunk, &c., to have the skin stick to the bones, be shrivelled as a fruit, &c., சுருங்க. 8. To stand near a wall, a pillar, &c., in order to over-hear, to way-lay, &c., விசேஷங்கேட்கவொளித்துநிற்க.

சுட்டமண்ணும்பச்சைமண்ணுமொட்டாது. Burnt earth will not adhere to that which is fresh.

ஒட்டிபுலர்வாருறவு. That is friendship which adheres to and suffers with one, *lit.* which dries with one as the flowers in the tank.

இதுனக்கொட்டுமோ. Will this unjust gain, &c., abide with you?

உலகத்தோடொட்டவொழுகல். Acting conformably to the world. (குறள்)

மரத்தோடொட்ட. To hide one's self behind a tree.

தோலெல்லாமெலும்போடொட்டிப்போயிற்று...... The skin cleaves to the bones.

ஒருவனையொட்டிப்பிழைக்க. To subsist by means of another.

அவனைவரவொட்டு. [*Contracted in colloquial use to* அவனைவரட்டு] Let him come.

சொல்லவொட்டான். He will not permit me to speak.

ஒட்டஅறுக்க, *inf.* To cut off short or level with the ground—as corn; to cut off altogether, to sever—as an ear, a tail, &c.

ஒட்டஇணைக்க, *inf.* To nail in close.

ஒட்டக்கட்ட, *inf.* To tie short. 2. To tuck or gather up the clothes well so that no part may hang down. 3. To tie a necklace close to the neck.

ஒட்டப்பட்டினிபோட—ஒட்டப்போட, *inf.* To make a patient fast in order to cure his disease, or to put on short commons a disobedient person for disciplinary purposes.

ஒட்டவடிக்க, *inf.* To drain quite off.

ஒட்டவிட, *inf.* To let one join or have access to one. 2. To set cocks together preparatory for fighting.

ஒட்டாக்கொற்றி, *s.* A cow cruel to its calf. 2. A woman unkind to her child or inattentive, unyielding, &c., to her husband.

ஒட்டாமலடிக்க, *inf.* To neglect one who has sought protection.

ஒட்டார்—ஒட்டலர், *s.* Foes, persons that will not unite, பகைவர். (*p.*)

ஒட்டிக்கொள்ள, *inf.* To cleave, to adhere, &c. 2. To supply a word, &c., understood or wanting to complete the sense.

இதனையெல்லாவிடத்திலுமொட்டிக்கொள்க.... Apply this word in every similar instance.

ஒட்டித்தப்பியிருக்க, *inf.* To survive, be left, &c, after a general destruction, sacking, clearing, to be out of sight, unnoticed.

ஒட்டிப்போக, *inf.* To go jointly or together. 2. To wax lean, pine.

ஒட்டியபுண், *s.* A contagious eruption.

ஒட்டியமேளம், *s.* A kind of drum.

ஒட்டுவியாதி, *s.* An infectious disease, தொத்துவியாதி.

ஒட்டுறவு, *s.* Near relationship, great friendship.

அறுந்தகாதொட்ட, *inf.* To join an ear that has been torn or cut.

பந்தயமொட்ட, *inf.* To lay a wager.

ஒட்டல், *v. noun.* Sticking, adhering, pasting, &c. 2. *s.* Shortness.

ஒட்டல்வயிறு, *s.* A shrunk belly.

ஒட்டற்காது, *s.* Short ears or ears with the lobes not hanging.

ஒட்டு, *v. noun.* Adhesion, contact, attachment, conjunction, friendship, cement, சேர்வை. 2. Being close to a wall, tree, &c., generally for some bad purpose, lurking to over-hear, to ensnare birds, &c., பதிவிருக்கை. 3. Bidding more—as at a sale, விலையுயர்த்திக்கேட்கை

ஒட்டுக்கண், *s.* Inflamed eyes with the lids adhering.

ஒட்டுக்காய்ச்சல், *s.* A contagious fever, தொத்துக்காய்ச்சல்.

ஒட்டுக்காய்ச்சலாக்காய, *inf.* To have a contagious fever.

ஒட்டுக்குஞ்சு, *s.* A small young one of birds, சிறுகுஞ்சு. 2. [*prov.*] A small white louse, பேன்குஞ்சு.

ஒட்டுக்குடி, *s.* A family or person, lodging or dwelling in another's house, garden, &c.

ஒட்டுக்கும், *adv.* Wholly, entirely, முழுதும்.

ஒட்டுக்கேட்க, *inf.* [*prop.* ஒற்றுக்கேட்க.] To over-hear by listening in a hiding place, &c.

ஒட்டுக்கொடுக்க, *s. inf.* To allow access, to be accessible. 2. To comply with, to yield, grant one's request, இடங்கொடுக்க.

ஒட்டுடந்தை—ஒட்டுப்பற்று—ஒட்டுரிமை, *s.* A slight participation in an act, ஒட்டுடனபடு. 2. Distant relationship—as regards title to inheritance, சொற்பசம்பந்தம்.

ஒட்டுப்பற்றில்லாமற்போயிற்று All friendship has ceased between us.

ஒட்டுப்பற்ற, *inf.* [*used adverbially.*] Totally extinct, quite out, utterly exhausted.

ஒட்டுத்தையல், *s.* Botching, mending, patching.

ஒட்டுநர்—ஒட்டினர், *s.* Relations, friends, those connected with one, adherents, சிநேகர். (*p*)

ஒட்டுநிற்க, *inf.* To lurk, wait in secret in order to over-hear.

ஒட்டுப்புல், *s.* A kind of grass, நாய்புல், Panicum verticillatum, *L.*

ஒட்டுப்போட, *inf.* To stick on—as a piece, to insert by sticking, வட்டம்போட. 2. To lie in wait, சமயம்பார்க்க.

ஒட்டுமயிர், *s.* Short hair in the margin, not gathered into the tie, குறுமயிர். 2. Hair stuck together, or pasted—as by dancers, ஒட்டப்படுமயிர்.

ஒட்டுவிசேஷம், *s.* An ingrafted, patched up story, கட்டுக்கதை. 2. A story learned by stealth, ஒளித்துக்கேட்டுவந்தவார்த்தை.

ஒட்டுவிட, *inf.* To become loose, to separate as boards, &c., glued together, பொருத்தகல.

ஒட்டுவித்தை, *s.* The art of sticking persons together to the ground or otherwise by magical drugs, incantations, &c., ஒட்டுவித்தை.

ஒட்டுவேலை, *s.* Joining, veneering, sticking on, patching, இணைக்கும்வேலை. 2. Deceptive work, பொய்வேலை.

ஒட்டுவைக்க, *inf.* To swear, to take an oath, ஆணையிட. 2. To set birdlime to ensnare birds, ஒட்டுகோண்ணிவைக்க. 3. (*Rott.*) To encompass a city with trenches.

ஒட்டுத்துத்தி, *s.* A plant, ஓர்பூடு, Urena sinuata, *L.* See துத்தி.

ஒட்டை, *s.* A camel, a dromedary, ஒட்டகம். 2. A span—as measured with thumb and forefinger, ஒட்டைச்சாண்.

ஒட்டைக்கன்று, *s.* A young camel.

ஒட்டைக்காரன், *s.* A camel-keeper or driver.

ஒட்டொட்டி, *s.* [*prov.*] A grass whose seeds stick to the clothes, ஒட்டுக்கரப்புல்.

ஒட்டோலக்கம், *s.* [*prov.* அட்டோலக்கம்.] Pomp, splendor, magnificence, இடம்பம். 2. A great assembly, சனத்திரள்.

ஒட்டோலக்கம்பண்ண, *inf.* To collect an assembly.

ஒட்பம், *s.* Discretion, prudence, wisdom, முதற்குறைவு, [*ex* ஒள]

ஒண்டன், *s.* A jackal, a male jackal, ஆண்நரி.

ஒண்டி, *s.* That which is single, solitary, alone.

ஒண்டிக்காரன், *s.* A single, unmarried person.

ஒண்டியாயிருக்க, *inf.* To be alone, to live a single life.

ஒண்டுதல். Impr. for ஒன்றுதல்; which see.

ஒண்டிப்பிழைக்க, *inf.* To resort to a person in order to obtain a livelihood.

ஒண்ணல், (*v. noun of an impersonal verb seldom used in the past tense.*) Being able, competent for, being possible, தகுதல். 2. Being fit, proper, decorous, பொருந்தல்.

விலக்கொண்ணாதே. It is inevitable. (வாசிட்டம்)

கையொண்ணாது. My hand is ailing.

ஒண்ணாதது, *appel. n.* That which is unfit, improper, unable, பொருந்தாதது.

ஒண்ணாதகாரியம், *s.* An improper, indecent, or unbecoming thing 2. An impracticable, or impossible thing.

ஒண்ணாமை, *neg. v. noun.* Inability, incompetency, impracticability, கூடாமை. 2. Ailment, illness, இயலாமை. 3. Unfitness, indecorum, impropriety, inadmissibility, பொருந்தாமை.

ஒண்மை, *s.* Good, goodness, excellence, நன்மை. 2. Brilliancy, splendor, brightness, ஒளி. 3. Beauty, அழகு 4. Prudence, discretion, wisdom, அறிவு. 5. Flourishing, being luxuriant, rich, full, abundant, plump, மிகுதி. (பாரதி.) 6. Order, regularity, ஒழுங்கு; [*ex* ஒள்.] (*p.*)

அரிதெனினுமொண்மைபிறழ்ந்தொழுகலர். Those who swerve not from the path of virtue, although that path is difficult. (நீதிநெறி.)

ஒண்கண், *s.* Dazzling eyes.

ஒண்டொடி, *s.* She who is adorned with shining bracelets. See தொடி.

ஒண்பொருள், *s.* Wealth gotten by equitable means. (வள்ளுவர்.)

ஒதி—ஒதியமரம், *s.* A tree that yields a kind of gum, ஓமரம், Odina wood-ier.—*Note.* This tree is of no value and applied proverbially to useless persons as in the following example

ஒதிபெருத்தது உருமோ, Though the Odina tree become large, will it answer for a pillar?

ஒதுக்கம், *s.* A retreat, retirement, concealment, மறைப்பு 2 Shelter, hiding place, மறைவிடம் 3. Catamenia, தீட்டு.

ஒதுக்கு, *s.* Shelter, screen, defence, refuge, covering, காப்பு 2. A retreat, recess, place of refuge or shelter, a secluded or retired place, a hiding place, மறைவிடம்

உமதுடைய ஒதுக்கிலே வந்தேன், I am come under your protection, I take refuge with you.

ஒதுக்கிடம், *s.* A retreat, a shelter, a place of retirement, &c , புகலிடம்

ஒதுக்குக்கடல், *s.* A harbor, குடாக்கடல்.

ஒதுக்குக்குடில், *s.* Hut or hovel used as a dwelling.

ஒதுக்குப்படல், *s.* A shed to screen cattle from the wind

ஒதுக்குப்பாடு, *s.* [*prov.*] Land enclosed by trees which, not being open to the wind, is liable to have the crops on it scorched and destroyed by the sun See பாடு.

ஒதுக்குப்புறம், *s.* [*also impr.* ஒதுப்புறம்] The side of a building, hedge, tree. &c., as affording shelter from wind or rain.

ஒதுக்குப்பொதுக்குப்பண்ண, *inf.* [*prov*] To embezzle. 2. To conceal property by omitting to insert it in the inventory of a person sued for debt.

ஒதுக்குவயல், *s.* A sequestered place in a paddy field behind the lodging hut for penning cattle, &c.

நிழலொதுக்கு, *s.* A shady place to resort to.

ஒதுக்கு, கிறேன், ஒதுக்கினேன், வேன், ஒதுக்க, *v. a.* To cause to recede or retire, to take or put on one side or out of the way, as the hair—as cattle, &c., meeting one in the road, to drift floating or other bodies to the shore, to push into a corner, to one side, to a hedge, &c —as dry leaves, &c., to shove away, ஒதுக்கச்செய்ய. 2. To take under shelter as a protege or one needing aid, to protect, to shelter as a bird its young, to brood, சேர்க்க. 3. To gather or tuck up the clothes—as in passing through a river, &c., வஸ்திரத்தையொதுக்க. 4. To despatch a business, to settle an affair, or thing in hand so as to get it out of the way, to pay arrears, make a final settlement, to settle amicably, கடனிறுக்க.

சேவல்சிறகொதுக்குகின்றது. The cock shows its gallantry by walking round the hen with one wing extended to the ground.

அவனெல்லாவற்றையுமொதுக்கிப்போட்டான். He squandered all his property.

பட்சிசிறகுகளைக்கோதிக்கோதியொதுக்கும். Birds adjust their feathers with their beaks.

திரைமுத்துக்களையொதுக்கிற்று. The waves washed the pearls ashore.

என் நிலத்துக்குந்தண்ணீரொதுக்கு. Make the water into my field also.

கப்பலைக்குடாக்கடலிலொதுக்கினான். He ran the ship into harbor.

காரியத்தைத்தங்களிலொதுக்கிக்கொண்டார்கள் . . . They have settled the affair amicably without going to law.

கோழிகுஞ்சுகளைச்செட்டைகளுக்குளொதுக்குகின்றது. The hen protects its chickens under its wings

காற்றொதுக்கிக்கொண்டுபோயிற்று. The wind has drifted or driven it away to a corner, a hedge, the shore, &c.

ஒதுக்கிப்போட, *inf.* To settle.

ஆடுமாடொதுக்க, *inf.* To take cattle to shelter from rain 2. To separate flocks of cattle which have been feeding

மயிரையொதுக்க, *inf.* To adjust the hair with the hand, smoothing it back, out of the way. 2. To shave the margin of the hair

புடவையொதுக்க, *inf.* To tuck or gather up the clothes.

ஆள்களையொதுக்க, *inf.* [*in com. usage.*] To kill people. 2. To impoverish.

பொருளையொதுக்க, *inf.* To get away one's property by unfair means, by little and little.

முன்றானையொதுக்க, *inf.* To gather up the front of the cloth—as a woman.

கரையிலொதுக்க, *inf.* To cast on shore.

ஒதுங்கு, கிறேன், ஒதுங்கினேன், வேன், ஒதுங்க, *v. n.* To subside, recede, retreat, retire—as for shelter, drift ashore, to a hedge or wall on one side, &c., to be put into a corner, on one side, to pass one side-ways, with marks of respect, &c , பதுங்க. 2. To walk, pass, go, நடக்க. 3 [*used impersonally.*] To become furnished, settled, adjusted, to come to an end, தீர.

காரியமொதுங்கியிருக்கிறது. The affair is settled.

அவனுடைய பெருமையெல்லாமொதுங்கிப்போயிற்று. All his pride is brought down.

செந்தளிரொதுங்கமிளிர்சீறடியொதுங்கி. Walking with her delicate feet, which were so fair that the red young leaves retired at their approach. (ஸ்கால்.)

வீட்டிலுள்ளவைகளையொதுங்கவைத்தல். Clearing the house by putting the things out of the way.

அனிச்சமேலொதுங்க. Walking upon the அனிச்சம் flower. (கை.)

ஆளொதுங்கிப்போயிற்று. [*prov.*] The poor wretch is dead. 2. He is grown poor (in body and circumstances).

ஒதுக்குக்குடி, *s.* A family or person lodging in another's house, garden, &c. See குட்டிக்குடி.

ஒதுங்கிடம், *s.* Place of retreat, shelter, resort, ஒதுக்குமிடம்

ஒதுங்கிநடக்க, *inf.* To pass sideways as an act of reverence, or as one of the inferior castes. 2. To keep out of the way of an evil person, a wild beast, &c.

ஒதுங்கிப்போக, *inf.* To get out of the way of a person.

ஒதுங்கிவர, *inf.* To turn in.

ஒதுக்கம், *v. noun.* Seclusion, sequestration, separation, ஒதுங்கியிருக்கை. 2. Walking, gait, நடை. 3. Crouching, stooping, humbling one's self, பதுங்குகை. 4. Retiring, receding, retreating—as for shelter, பின்னிடுகை

ஒதுக்கமுள்ளவன், *s.* A person of modest mien.

ஒத்தாசை, *s.* [*vul*] Aid, help, assistance, support, உதவி.

ஒத்தாசைபண்ண, *inf.* To aid, to succor.

ஒத்தாப்பு, *s.* [*prov*] A slanting cover in a field or garden to screen from the sun or wind ஒதுக்கு 2. A small building with a sloping roof on three out of four of its sides, குடில.

ஒத்திகை, *s.* Resemblance, correspondence—a change of ஒத்திருக்கை. 2. Assistance, உதவி.

ஒத்திக்கைபார்க்க, *inf.* To prepare by rehearsing for public exhibition —as dancers.

ஒத்து, *s.* The native bag-pipe which leads in music, சுரிசைக்குழல. 2. Agreement in time in singing and dancing, தாளவொத்து. 3. Measuring or beating time for singing, &c., ஒத்தறுக்கை. 4. Sounding the key note—as an accompaniment to the music, ஒத்திசை.

ஒத்தறுக்க, *inf.* To beat time generally on the cymbal, sometimes on the hand for regulating music and dancing, தாளம்போட.

ஒத்திசை, *s.* Musical harmony, symphony, concert, ஒத்தஇசை.

ஒத்துப்பாட, *inf.* To sing in concert, in unison, in accordance with the dance, &c.

ஒத்துப்பிடிக்க—ஒத்தூத, *inf.* To sound the key note with the ஒத்து pipe, ஒத்துவாசிக்க.

ஒத்துப்போட, *inf.*To beat the cymbals as an accompaniment to dancing.

ஒத்து, கிறேன், ஒத்தினேன், வேன், ஒத்த, *v. n.* [*vul. prop.* ஒற்று.] To beat time on the hand, or on a cymbal, to keep time in beating, தாளம்போட. 2. To give place, to recede, விலக.

ஒப்பந்தம், *s.* [*vul*] Conformity, agreeableness, இசைவு. 2. Compact, combination, agreement, stipulation, contract, bargain, உடன்படிக்கை 3. A middling quality, medium, mediocrity, பரிமாணம். 4. [*prov.*] Smoothness, evenness, levelness, சமன.

ஒப்பந்தமானகாணி, *s.* Land for which the commutation of tithe has been agreed on.

ஒப்பந்தமானநிலம், *s.* Level land.

ஒப்பந்தம்பண்ண, *inf.* To make an agreement, to commute, to give an equivalent. 2. To level, to smooth.

ஒப்பம், *s.* Evenness, levelness, smoothness, சமம். 2. Parallel, simile, comparison, resemblance, ஒப்பு. (பாரதி). 3. Signature, கையொப்பம். 4. [*prov.*] Gloss, polish, lustre, துலக்கம். 5. A writ from a magistrate, a summons, a citation, an order, a certificate, அழைப்புப்பத்திரம். 6. A written grant of privileges or honors, அதிகாரபத்திரிகை.

ஒப்பக்கதிர், *s.* A jeweller's polishing instrument, கம்மக்கருவியிலொன்று.

ஒப்பங்கொடுக்க, *inf.* [*prov.*] To grant an order, a citation, a summons.

ஒப்பமிட, *inf.* [*prov.*] To polish, to put a gloss on metals, &c., துலக்க. 2. To smooth, to level, to make even, சமனுக்க. 3. To subscribe one's name, கையொப்பமிட. 4. To grant a certificate of privileges, to invest with honors by diploma, அதிகாரபத்திரிகையிலொப்பமவைக்க.

ஒப்பனை, *v. noun.* Adorning, decorating, embellishing, attiring, அலங்கரிப்பு. 2. *s.* Simile, comparison, allegory, உவமை. 3. Proof, evidence, parable, instance from history, exemplification, திருட்டாந்தம். 4. Representation, likeness, resemblance, imitation, symbol, emblem, effigy, பாவனை. 5. Levelness, evenness, smoothness, parallel, சமம.

ஒப்பனைக்குச்சப்பாணிகொட்டுகிறார்கள். They clap their hands in feigned congratulation.

ஒப்பனைகாட்ட, *inf.* To exhibit a likeness whether picture, or bust, ஒப்புகாட்ட. 2 To adduce proof or illustration by a parallel instance from history, திருட்டாந்தங்காட்ட.

ஒப்பனைசொல்ல, *inf.* To use comparison, ஒப்புச்சொல்ல

ஒப்பனைபண்ண, *inf.* To decorate, adorn, அலங்கரிக்க. 2. To prove, demonstrate, திருட்டாந்தங்காட்ட. 3. To level, to smooth, சமனுக்க.

ஒப்பனையிட, *inf.* To compare.

ஒப்பாரி, *s.* Comparison, similarity, likeness, ஒத்தபாவனை. 2. A funeral elegy, lamentation or episode sung by women and abounding with comparisons between the deceased and other objects, அழுகையிலொப்பனையிடுகை.

மக்களே போலவாகயவர் அவரன்னவொப்பாரியாங் கண்டதில். The base among men are formed like others, we see no two classes of beings that so much resemble each other. (குறள்.)

ஒப்பாரிகொள்ளுதல்—ஒப்பாரிபிடித்தல், *v. noun.* Esteeming one as a near relation because of his resemblance to a deceased member of the family.

ஒப்பாரிக்காரன், *s.* One so esteemed.

ஒப்பாரிசொல்ல, *inf.* To sing a funeral elegy for a deceased relative.

ஒப்பாரியிட்டழ, *inf.* To sing an elegy with wailing.—*Note.* This is frequently done with great pathos and the intensity of feeling is heightened by numerous references to the beauty and excellency of the deceased—as உன்பல் வழகின்பாவனையைப் பார்த்தமன்விடானே, the regent of the dead, fascinated by the beauty of thy teeth, would not pass thee over.

ஒப்பி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* [*causative* of ஒ.] To cause to agree, ஒப்புச்செய்ய. 2. To deliver up, surrender, to consign, to present, ஒப்புவிக்க. 3. To liken, உவமிக்க. 4. To prove, demonstrate, adduce parallel instances from history, உருபிக்க.

கணக்கொப்பிக்கவந்தேன். I am come to deliver the account.

ஒப்பித்துக்கொள்ள, *inf.* To receive, to take charge of an office or business

ஒப்பிதம், *s.* [*vul.*] Agreeableness, acceptableness, satisfactoriness, சம்மதம். 2. Evenness, levelness, smoothness, சமம். 3. Consonance to reason, equitableness, வழுவின்மை.

ஒப்பு, *s.* Likeness, similitude, comparison, resemblance, ஒப்புமை. 2. Suitableness, congruity, acceptableness, satisfactoriness, தகுதி. 3. Uniformity, similarity, conformity, oneness, harmony, concord, இசைவு. 4. Beauty, comeliness, gracefulness, அழகு. (பாரதி.) 5. Levelness, evenness, equality, equilibrium, சமம். 6. A funeral elegy, ஒப்பாரி. 7. [*in logic.*] Comparison as one of the eight means of discovering truth, உவமானப்பிரமாணம். 8. Imitation, சாயல். 9. Acknowledgment, concession, உடன்படுகை.

ஒப்புத்தானோ. Do you agree to this? Is it valid? Are you in earnest?

அதையொப்பேன். I do not accept it.

ஒப்படை, *v. noun.* Charge, entrusting, surrender, commitment, delivery, capitulation, ஒப்புக்கொடுக்கை; [*ex* அடை.]

ஒப்படைக்க, *inf.* To entrust, deliver, consign, deliver to the charge of another—as an apprentice or ward, ஒப்புக்கொடுக்க. 2. To make satisfaction, கொடுத்துத்தீர்க்க. 3. To recommend a person, புகழ்ந்தொப்பிக்க.

ஒப்படைபண்ண, *inf.* To deliver in charge, commit, consign, capitulate, ஒப்புக்கொடுக்க. 2. To satisfy, make satisfaction, indemnify, ஒப்புச்செய்ய.

ஒப்பணி, *s.* One of the thirty-five rhetorical figures. See அலங்காரம்.

ஒப்பளவை, *s.* As உவமானப்பிரமாணம்.

ஒப்பாக, *inf.* To be like, to resemble, conform to, ஒப்பாயிருக்க. 2. To be equal to, be parallel, சேர. 3. To be proved, திருட்டாந்தமாக. 4. To be satisfactory, acceptable, agreeable, இசைவாக

ஒப்பாக்க, *inf.* To assimilate, liken, சமனுக்க. 2. To compare, liken, இணையாக்க.

ஒப்பாசாரம், *s.* Right, proper conduct, walking according to established rule, ஒத்தவொழுக்கம். 2. Hypocritical profession of love or friendship, feigned courtesy, dissimulation, pretension, hypocrisy, கபடம். 3. Compact, agreement, உடன்படிக்கை. 4. [*prov.*] Connivance, கண்டுங்காணாமலிருக்கை.

உனக்குமவனுக்குமொப்பாசாரமென்ன. What contract have you made with him?

ஒப்பாசாரக்கள்ளன், *s.* A hypocrite, a dissembler, a feigner, மாயக்காரன்.

ஒப்பாசாரஞ்சொல்ல, *inf.* To promise.

ஒப்பாசாரம்பண்ண, *inf.* To make a contract.

ஒப்பிட, *inf.* To use comparison, to liken, உவமிக்க. 2. To compare, to collate, ஒத்துப்பார்க்க.

ஒப்பில்லாதது, *appel. n.* That which is incomparable, precious.

ஒப்பில்லாதவன், *appel. n.* He who is incomparable—God.

ஒப்பின்முடித்தல், *v. noun.* [*in grammar.*] An author's classing things together on account of some similarity among them, though of different species, நூலுத்தியிலொன்று.

ஒப்பின்மை, *s.* Incomparableness, peerlessness. 2. Dissimilarity.

ஒப்புக்கு. Out of compliment, for conformity's sake.

ஒப்புக்கழ, *inf.* To feign weeping, to bewail at funerals for ceremony's sake.

ஒப்புக்குசெய்ய, *inf.* To do a thing feignedly, merely to please others.

ஒப்புக்குச்சொல்ல, *inf.* To say a thing, or to invite one merely out of compliment, to say for form's sake.

ஒப்புக்குவணங்க, *inf.* To make obeisance, or to worship hypocritically, or for form's sake.

ஒப்புக்கொடுக்க, *inf.* To deliver, consign, make over, to surrender, devote, ஒப்புவிக்க

நீயொப்புக்கொடுக்கவுமில்லை நானொப்புக்கொள்ளவுமில்லை. Thou hast not given it to me, nor have I received it.

அக்கினிக்கொப்புக்கொடுக்க, *inf.* To make an offering to the god of fire, as in marriage ceremonies. 2. To consign to the fire.

ஒப்புக்கொள்ள, *inf.* To receive, take charge of, ஏற்றுக்கொள்ள. 2. To admit, grant, allow, assent, agree to, ஒத்துக்கொள்ள. 3. To be pleased, or satisfied in regard to an object or thing, திருத்திபொருந்த.

ஒப்புக்கொண்டுறுதிப்படுத்திக்கொண்டார்கள். They consented to and confirmed it.

கிழவிக்கொன்றுமொப்புக்கொள்ளவில்லை. The old woman is pleased with nothing.

உத்தியோகத்தையொப்புக்கொள்ள. To enter upon, or succeed another in an office.

கோட்டையையொப்புக்கொண்டான். He has taken charge of the fort (from the power that surrendered it).

அவனுக்குச்சாப்பாட்டிலேயொப்புக்கொள்ளவில்லை. He has no relish for food.

ஒப்புமொழி, *s.* A written agreement between two parties.

ஒப்புறுத்த, *inf.* To make a comparison, உவமிக்க.

ஒப்பெடுத்தழ—ஒப்பிட்டழ, *inf.* To bewail and sing a funeral elegy, commonly extempore.

ஒப்பு, கிறேன், ஒப்பினேன், வேன், ஒப்ப, *v. n.* To agree to, accede, assent to, சம்மதிக்க. 2. To be like, to resemble, ஒக்க.

மனதொப்பக்கொடுத்தான். He gave it willingly, gladly.

ஒப்பச்செய்ய, *inf.* To act so as to satisfy, ஒத்துக்கொள்ளச்செய்ய.

ஒப்பச்சொல்ல, *inf.* To speak or propose to the approbation of others, ஒத்துக்கொள்ளச்சொல்ல.

ஒப்பராவ, *inf.* To file a balance.

ஒப்பராவி, *s.* A balance-maker.

ஒப்புமை, s. Exact resemblance, similarity, similitude, comparison, சமானம்.

ஒப்புமைக்கூட்டவணி, s. [in rhetoric.] Enumeration or mention of things similar to the one in view in order to set it in a stronger light, ஓரலங்காரம்.

ஒப்புமைசெய்ய, inf. To compare.

ஒப்புரவு, s. Established customs and duties, obligation, முறைமை. 2. Beneficence, liberality, உபகாரம். 3. Levelness, evenness, சமம். 4. Agreement, union, ஒற்றுமை.

ஒப்புரவினால்வருங்கேடெனின். If it be said that by liberality, poverty should result—(குறள். 67 10.)

ஒப்புரவொழுகு. Conduct yourself consistently. (ஔவை)

ஒப்புரவறிதல், v. noun. The appreciation of that which is suitable, agreeable.

ஒப்புரவாக, inf. To be reconciled.

ஒப்புரவாயிருக்க, inf. To be tolerably well—said of a sick person, &c.

ஒப்புரவுசெய்ய, inf. To fulfil established duties, முறைமைசெய்ய. 2. To level, smooth, சமமாக்க.

ஒப்புவி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. [causative of ஒப்பு.] To deliver, surrender, consign, give over, present, recommend, ஒப்புக்கொடுக்க. 2. To prove, demonstrate, மெய்ப்பிக்க. 3. To adduce parallel instances from history, திருஷ்டாந்தங்காட்ட. 4. To transfer a debt, &c., கடனொப்பிக்க.

ஒம்மல், s. See ஓமல்.

ஒயில், s. [vul.] Graceful gestures, gait or deportment, affectation, affected movements, ஒய்யாரம்.

ஒயில்மரம், s. Pillory, அனைத்தூக்கு.

ஒயில்மரத்திலேமாட்ட, inf. To put in the pillory.

ஒய், கிறேன், தேன், வேன், ய, v. n. To pass away, depart, நீங்க. 2. v. a. To cause to go, despatch, செலுத்த.

ஒய்யாவினைப்பயன், s. The inevitable fruits of previous deeds. (சிலப்பதி.)

ஒய்யல், v. noun. Performing, sending, despatching.

ஒய்யாரம், s. Graceful gestures, or movements, stateliness, a dignified air, superior bearing, ஒயில். 2. Affectation, foppery, display, vanity, செருக்கு.

ஒய்யாரக்காரன், s. A haughty person, a coquette.

ஒய்யாரநடைநடத்தல், v. noun. Walking gracefully, or affectedly.

ஒய்யாரப்பேச்சு, s. Graceful or affected speaking, big words.

ஒய்யெனல், s. A particle denoting slowness, dullness, &c., மந்தக்குறிப்பு.

ஒய்யெனச்சாரோட. The celestials running slowly—

ஒரு, adj. [changed from ஒன்று, which is the root.] Before vowels and sometimes before consonants, the உ often is dropped and the ஒ lengthened—as ஓரிலை, a leaf. In some connexions and with appropriate emphasis, it means sameness, singularity, peculiarity, specialness, celebrity, &c.

ஒருகூடுமுடைந்தவனொன்பதுகூடுமுடைவான். . . He who has fabricated one bird's cage may fabricate nine. [prov.]

ஒருகண்டசீராக, adv. In one uninterrupted course, monotonously, invariably, constantly.

ஒருகண்டசீராகமழைபெய்கிறது. It rains without intermission.

ஒருகண்டசீராகக்கூப்பிடுகிறான். He continues calling.

ஒருகண்டசீராயநடக்க. To continue unchanged.

ஒருகண்ணுக்குறங்க, inf. To enjoy a short nap.

ஒருகண்ணுடிபொருகண்ணிழித்தல். Partiality, especially to children.

ஒருகாரியம், s. [prov.] One thing, something, a term used in calling or diverting attention, or in stating a reason, &c., in discussion.

ஒருகால், s. A foot or one foot, ஒற்றைக்கால். 2. adv. [improp. ஒருக்கால்.] Once, sometime or other, for once, sometimes, ஒருமுறை.

ஒருகாலிலேநிற்கிறான். He insists on (going, having, &c.), he is firmly resolved.

ஒருகாலும். Never.

ஒருகாலுஞ்செய்யான். He never does it, he never will do it, he never can do it.

ஒருகாலுமில்லை. Never, at no time, not once.

ஒருகாலுமுன்னைக்கைவிடேன். I will never forsake thee.

ஒருகாலும்பொய்சொல்லான். He will never tell a lie.

ஒருகாலே, adv. In great abundance, greatly. 2. Once, at once, continuously.

ஒருகாலேகூட்டமாய்ப்போக. To go together in one continuous company.

ஒருகாலே தேடிக் குவித்துக்கொண்டான். He has laid up a vast quantity.

ஒருகாலேபேசுகிறதொன்றும்விளங்கவில்லை. He speaks a great deal, but nothing is understood.

ஒருகாலேயுறுக்கிக்கொண்டிருக்கிறார். He is scolding much.

ஒருகாலேயெல்லாங்கொடுக்கிறது. To give all at once.

ஒருகாலேயெல்லாஞ்செய்ய. To do all at once, to finish the whole.

ஒருகாலேயெல்லாம்வாங்க. To receive altogether.

ஒருகாற்கண்டசீராயிருக்க. To be unchangeable.

ஒருகாற்செய்தவனொருகாற்செய்வான். He who has done so once, may do it again.

இன்னமொருகால். Again, once more.

மாற்றானுமொருகாலிதஞ்சொல்லுகிறான். Even one's foe may sometimes speak to one's advantage.

ஒருகிடை, v. noun. Being bedridden; confinement by sickness or grief to a recumbent posture, கிடந்தகிடை.

ஒருகிடையாய்க்கிடத்தல். Lying still, unable or unwilling to rise.

ஒருகுடி, s. The relations of one family.

ஒருகுடித்தமர், s. Persons of the same family, near relatives—commonly on the paternal side, தாயத்தார்.

ஒருகூட்டு, s. Close union, combination between two persons, taking another's part, ஒருசேர்க்கை.

ஒருகை, s. (fig.) Party, union, conjunction, combination, ஒருகுப்பு, lit. one hand.

அவர்களொருகையாயிருக்கிறார்கள். They are in combination, united in a conspiracy.

அவர்களொருகை இவர்களொருகை. They are opposite parties.

ஒருகைபரிமாறுதல், v. noun. Dealing out one course at table.

ஒருகைபார்த்தல், v. noun. Coping with, striving for the mastery, &c., யார்வெல்வோமென்றுபார்த்தல். 2. Wrestling in combat, &c., once round as rivals.

ஒருகைபார்த்துவிடுவோம். Let us fight one round. 2. Let us try for once.

ஒருகைவிளையாடுதல், v. noun. Playing a game once round.

ஒருகொள்ளை, s. A great deal, a great many.

ஒருசந்தி, s. A partial fast during which one meal only is taken in the day, on Sunday in reference to the sun, by persons with diseased eyes; on Monday to Siva to cure diseases generally, &c., ஒருபொழுதுண்டல்.

ஒருசந்திப்பானையைநாயறியுமா. Can a dog distinguish a sacred vessel?

ஒருசந்தியிருக்க, inf. To make but one meal a day.

ஒருசாயல், s. Being alike, ஒருவிதம். 2. Singularity, அபூர்வம்.

ஒருசாயலாயிருக்க, inf. To be of the same likeness.

ஒருசாய்வு, v. noun. A leaning, of one party, ஒருபட்சம். 2. [prov.] At once, altogether, ஒருமிக்க. 3. Without intermisson, continuously, இடைவிடாமை.

ஒருசார்—ஒருசார்பு, s. One party,

ஒருசிறை, s. One side, ஒருபக்கம். 2. adv. Partly, in some respects, to some extent, ஒருசார்.

ஒருசேர, adv. Altogether, at once, once, ஒருங்கு. (p.)

ஒருசொன்னீர்மை, s. A compound word expressing a simple idea—as போய்விட்டான், he is gone.

ஒருதரம், s. Once, ஒருமுறை. 2. One and the same kind, sort, &c., ஒருவிதம்.

ஒருதலை, s. Absoluteness, positiveness, indispensableness, by all means, நிச்சயம். 2. One side of a case or question, favor to one party where two are concerned, ஒருசார்பு.

ஒருதலையாகச்சொல்லுதல். Speaking positively. 2. Giving partial judgment.

ஒருதலையாய்ச்சேருதல். All holding to one point steadfastly.

இவ்விகாரமொருதலையன்று. This grammatical change is not absolute.

ஒருதலைக்காமம், s. Love on one side not yet reciprocated, love-intrigue, கைக்கிளை.

ஒருதலைதுணிதல், v. noun. [in literature.] An author's choice or decision between two different sentiments found in the writings of others, கடைக்கதிகமொன்று.

ஒருதலைநோவு—ஒருதலைவலி, s. Pain on one side of the head.

ஒருதலைப்பாக்கு, *s.* [*prov.*] An imperfect arecanut, defective on one side.

ஒருதலைவழக்கு—ஒருதலைநியாயம், *s.* Partiality in giving judgment, statements, descriptions, &c, leaning to one side or party, an ex-party statement.

ஒருதலைவழக்குநூலினுஞ்செம்மை. The statement made by only one party in a suit is straighter than a line; i. e. one tale is good till another is told.

ஒருதன்மை, *s.* Being of one and the same kind, ஒருவிதம் 2. Incomparableness, ஒப்பற்றதன்மை. 3. Unchangeableness, மாறாமை.

ஒருதாரை, *s.* One edge. 2. *adv.* [*prov.*] At once, altogether, without interruption, ஒருமிக்க.

ஒருதாரைக்கத்தி, *s.* One edged sword.

ஒருத்தன், *s.* (*fem.* ஒருத்தி.) One person, one man, one only, denoting speciality, either good or bad.

ஒருத்தருமிலலை. There is nobody
ஒருத்தருமவரவில்லை. No one is come.
ஒருத்தரொருத்தராய. One person at a time, singly.
ஒருத்தரோடொருத்தர். One with another.
ஒருத்தருமப்படிச்செய்யான். No one will ever do so.
தேவரீரொருத்தரேகருத்தர். Thou only art the Lord.
அவனொருத்தனவந்தான். He only is come. 2. That fellow is come.

ஒருநெல்லுப்பெருவெள்ளை, *s.* [*prov.*] A kind of rice, ஓர்வகைநெல்

ஒருநேரம், *s.* An unseasonable time.

இரவிராத்திரியொருநேரத்தில் என்வீட்டுக்கு வந்தான். He came last night to my house at an unseasonable hour.

ஒருபடி, *adv.* Tolerably, ordinarily, ஒருவாறு. 2. In some degree, to some extent, ஒருவிதம்.

ஒருபடிசெய்துமுடித்தார்கள். They have done it, finished it, &c. with great labor. 2. They have done it defectively, exceptionably, not thoroughly.
ஒருபடித்தாய். So and so, tolerably.

ஒருபடியாக, *inf.* [*used as an adverb.*] In some sense, manner, degree, partly. 2. Tolerably, passably, in some way or other. 3. With great pains, with difficulty—as in escaping, &c.

ஒருபவம், *s.* [*as* ஒருபிறப்பு.] One birth.

ஒருபார்வை, *s.* Steadfast look, directing the eyes to one object, ஒருநோக்கம்.

ஒருபாவொருபஃது. *s.* A பிரபந்தம் or poem of ten verses.

ஒருபிடி, *s.* Firm determination, உறுதி. 2. Firm trust or dependence, நம்பிக்கை. 3. Stubbornness, persistence or perseverance, பிடிவாதம்.

ஒருபிரகாரம், *adv.* After a fashion, in a certain degree, to some extent.

உன்முகமொருபிரகாரமாகத்தோன்றுகிறது. Your countenance appears strange.
அவனொருபிரகாரமானவன். He is a singular kind of man.

ஒருபுடை, *s.* In some respects, partly, to some extent.

ஒருபுடைசெல்லல்—ஒருபுடைசேறல், *v. noun.* Going on one side, ஒருபக்கமாய்ப்போதல.

ஒருபுடையொப்புமை, *v. noun.* Having an imperfect analogy.

ஒருபொருட்டைவகம், [*in rhetoric.*] An ellipsis by which one word qualifies, or is qualified by a succession of dependent words, ஏகவசனம்.

ஒருபொருட்பன்மொழி, *s.* [*in grammar.*] An allowed tautology, மீமிசை—as சாதினவண்டு, a young beetle; புனிற்றிளங்கன்று, a young calf.

ஒருபொருள், *s.* One substance or being, i. e. God, கடவுள்.

ஒருபொழுது, *s.* One time, ஒருகாலம். 2. Eating once a day, ஒருசந்தி.

ஒருபொழுதிப்படி ஒருபொழுதப்படி. In one view it is thus, in another it is not so.
ஒருபொழுதசாப்பிடுதல். Taking but one meal a day.

ஒருபோகு, *s.* [*in prosody.*] A member of a certain verse, கொச்சகக்கலிப்பாவினுளொன்று.

ஒருபோக்கு, *s.* The same manner, ஒருவிதம் 2. *v. noun.* Going at one time, ஒருமுறைபோகுதல்.

ஒருபோக்காய்ப்போக, *inf.* To be gone forever—an imprecation.

ஒருப்பட, *inf.* To become one, to unite, combine, coalesce, ஒருங்குபட. 2. To be unanimous, to consent, மனமொக்க 3. To have the mind fixed on the deity, be abstracted from outward objects, ஒருநினைவாக 4. To be closely engaged in an object or pursuit, கருத்தொன்றுபட.

ஒருப்படுத்த, *inf.* To cause to consent, agree, &c. 2. To fix the mind on divine things, to concentrate the powers of the mind on the deity. 3. To fix the mind closely on an object. 4 To collect, to bring together, cause to coalesce.

ஒருப்பாடு, *s.* Mutual and full consent, unanimity, concord, ஒருமைப்பாடு. 2. Close application, concentration of the mental powers, மனமொன்றுகை

ஒருமட்டம்—ஒருமட்டு, *s.* Equality in size, qualifications, &c., நாசுபு

ஒருமரம், *s.* One tree. 2. (*p.*) The அழிஞ்சில் tree. (திவா.)

ஒருமனப்பட, *inf.* To be united, unanimous, harmonious, ஏகமனமாக. 2. To apply the mind intensely, to be deeply engaged in the pursuit of an object, மனதையொன்றிலேசெலுத்த. 3. To have the senses under restraint—as in fasting, &c., ஐம்புலனடக்க.

ஒருமனப்பாடு, *v. noun.* Unanimity, concord, இணக்கம். 2. Close or undivided application to an object, மனதையொன்றிற்செலுத்தலை. 3. Mental restraint.

ஒருமாதிரி, *s.* Being of one kind, ஒருவிதம். 2. Singularity, peculiarity.

ஒருமுகம், *s.* In one direction. 2. Union, harmony.

எல்லாருமொருமுகமாயிருந்தார்கள். They were all unanimous in their sentiments.

குரங்கெல்லாமொருமுகம். All monkies side together; i e. persons of the same creed or family form a party.

ஒருமுகமாய்ப்பேச, *inf.* To speak unanimously.

ஒருமுகமாய்ப்போக, *inf.* To proceed in one direction.

ஒருமுறை, *s.* One form, method. 2. One time, once.

ஒருவாகை—ஒருவகை—ஒருவிதம், *s.* One kind

ஒருவகையாயிருக்கிறான் He is dispirited, dejected. 2. He is indisposed, out of health
ஒருவகையாய்ப்பேசுகிறான் He speaks in a peculiar way, unseemly or unfriendly, out of the way

ஒருவிதமாயிருக்க, *inf.* To be indifferent.

ஒருவந்தம், *s.* Intentness of mind on an object, inclination, concentration of the powers of the soul, ஒற்றுமை. 2. A place of retirement or seclusion, தனித்திருக்குமிடம் 3 Connection, unity, relation, combination, சம்பந்தம்.

ஊக்கமொருவந்தமைத்தலையார் They who are intensely energetic (குறள்)

ஒருவயிற்போலியுவமை, *s.* [*in rhetoric*] உவமையணியிலொன்று

ஒருவழிப்படுதல், *v. noun.* Having the mind constantly directed to one point, மனமொருநெறிப்படல 2. Being unanimous, united in the same object or pursuit, especially in divine things, ஒன்றுபடல்

ஒருவன், *s.* One person, one man, ஒருத்தன.

ஒருவர்க்காகவொருவர். One for, or in behalf of another.
ஒருவர்க்கொருவர் One with another.

ஒருவிசை, *s.* One time, once.

ஒருவியாழவட்டம், *s.* A revolution of Jupiter round the sun; i e twelve years.

ஒருவினைச்சிலேடை, [*in rhetoric.*] A figure in which the verb conveys two different meanings, சிலேடையணியிலொன்று—as அம்பொற்பணைமுகத்த திணகோட்டணிகரசம—வம்புற்றவேடைமலாசதிலக்க, உம்பர்—கவம்புரியுமாசதிமுகாண்மதியுகணைந—தவம்புரிவார்க்கின்பக்தரும.

ஒருவேலைக்கிருவேலை, *s.* Double work, taking double trouble with a thing.

ஒருவேளை, *adv.* Once, ஒருமுறை. 2. Sometimes, ஒருசமயம். 3. Perhaps.

ஒரே, *adj.* Only.

ஒரேகுமாரன்—ஒரேயொருபிள்ளை, *s* An only son, an only child.

ஒரோவொன்று, *s.* One, one in multiplication, one by one, one of each individually.

ஒவ்வொரு, *adj.* Each.

ஒவ்வொருகாரியம், *s.* One thing at a time.

ஒவ்வொருமாதம், *s.* Every month, monthly.

ஒவ்வொருவன், *s.* Each man.

ஒவ்வொருவராய் வருகிறார்கள். They come one by one.

ஒவ்வொருவேளைகளில், *adv.* Sometimes, occasionally.

ஒவ்வொன்று, *s.* Each.

ஒவ்வொன்றாய், *adv.* One by one.

ஒவ்வொன்றாய்ப்பார்க்க, *inf.* To examine one by one.

ஒருக்கணிக்க, *inf.* [*com.* ஒருக்களிக்க. *vul*] To lie on one side, ஒருபக்கமாய்ப்படுக்க. 2. To put to, shut partly, set slantingly, tilt, incline, set up or put sidewise, கதவையொருக்கசாத்த.

கதவையொருக்கணித்துவிடு. Put the door to a little.

ஒருக்கணிப்பு—ஒருக்களிப்பு, *v. noun.* Lying on one side, ஒருபக்கமாய்ப்படுக்கை.

ஒருக்கு, கிறேன், ஒருக்கினேன், வேன், ஒருக்க, *v. a.* To bring to one point, unite, combine, ஒன்றுக்க. 2. To concentrate the powers of the mind as on the divine being, ஒருநினைவுசெய்ய. 3. To kill, to destroy, அழிக்க. (பாரதி.)

ஒருங்கு, *s.* Substance of a book, &c., அடக்கம். 2. Unity of parts in a whole, எல்லாமகூடியிருக்கை. 3. *adv.* At once, simultaneously, all at once, ஒருமிக்க.

பார்முழுவதுமொருங்கே The whole earth at once. (*p.*)

ஒருங்குடன்றோற்றம், *s* [*in rhetoric.*] Co-existence of cause and effect, or the existence of co-operative causes, co-efficiency, concurrence, ஒருவகையாம.

ஒருங்கு, கிறது, ஒருங்கினது, ம், ஒருங்க, *v. n.* To be collected, contained, அடங்க. 2 To be abstracted and concentrated—as the powers of the mind on the deity, or divine things; to become united, to combine, agree, ஒருவழிப்பட. 3. To be destroyed, to perish, கெட.

ஐந்துபுலனொருங்கப் பெய்யொழித்தாரும். And those who are freed from the illusions of time, so as to have their five senses united in devout meditation-- (நீதிநெறி.)

ஒருக்கம், *v. noun.* Abstraction of mind from worldly objects, concentration of the mental powers on the deity, or divine things, மனவொடுக்கம் 2. Oneness, uniformity, sameness, ஒற்றுமை.

ஒருக்கப்பெயராலழைக்கப்படும். They are called by the same name. (*சூ.*)

ஒருத்தல், *s.* The male of quadrupeds in general, விலங்கேற்றின்பொது. 2. The male of the elephant, buffalo, bear, bos-grunniens, hog, tiger, deer and elk, ஒருசார் விலங்கினாண். 3. Elephant, யானை. (*p.*)

ஒருமி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* To agree, be of one accord, be unanimous, ஒருமைப்பட.

ஒருமிக்க, *inf.* [*used adverbially.*] At once, together, ஒருசேர.

ஒருமிக்கப்போக, *inf.* To go together.

ஒருமித்துவாழ, *inf.* To live in harmony.

ஒருமிப்பு, *v. noun.* Union, concord, harmony, concert, இசைவு.

ஒருமிப்பில்லாதகுடிபொருமிக்கக்கெடும். The family that lives in discord will perish at once, altogether

ஒருமை, *s.* Oneness, union, concord, unanimity, ஒற்றுமை. 2 Singleness, uniqueness, தனிமை. 3. Concentration or intentness of the mental powers on an object, devotedness, constancy in love and fidelity, மனவொருமிக்கை. 4. The singular number in grammar, ஒருமையெண் 5. A birth or transmigration, ஒருபிறப்பு.

ஒருமைக்கட்டாளகற்றகல்விபொருவர்க்கெழுமையுமேமாப்புடைத்து The learning that one acquires in his lifetime will prove of service to him in the seven births

ஒருமைப்பட, *inf.* To become united, be unanimous, of one accord, in concord, harmony.

ஒருமைப்படுத்த, *inf.* To cause to agree, unite, &c., to bring into concord or agreement, to reconcile.

ஒருமைப்பாடு, *s.* Unanimity, mutual agreement, concord, ஒன்றிப்பு.

ஒருமைப்பாடானகட்டு, *s.* Communion.

ஒருமைமகளிர், *s.* Chaste, faithful matrons, கற்புடைமாதர்.

ஒருமைமகளிர்போல். Like faithful matrons— (குறள்.)

ஒருவு, *s.* A sheep, ஆடு. (*சது.*) (*p*)

ஒருவு, கிறேன், ஒருவினேன், வேன், ஒருவ, *v. a.* To leave, avoid, recede from, relinquish, abandon, renounce, நீக்க 2. *v n* To be excepted, to fail, vary, தவிர 3. To go or turn aside, விலக. (*p*)

ஒருவாதுதனிவருமாயின் If invariably it occurs alone—

இறைமகனகோதெரிந்தேக்கொள்கைமுறைக்குறைவு. It is wise in a prince to receive the allegations of his subjects, rejecting, nevertheless all that is false.

ஒரூஉமோனை, *s.* One of the forty-three kinds of rhyme. See தொடை.

ஒருவு, *v. noun.* Leaving, receding, avoiding, separation, renunciation, நீங்குகை.

ஒலி, *s.* Sound, noise, roar, shout, ஓசை. 2. Articulate sound, எழுத்தொலி. 3. (*p.*) Wind, காற்று. 4. Thunder, thunderbolt, இடி.

ஒலிக்குறிப்பு, *s.* Words imitative of sounds, அனுகரணவோசை—as கலகலெனல்.

ஒலிப்பண்பு, *s.* Sound regarded as a quality, ஓசைப்பண்பு.

ஒலிமுகம்—ஒலிமுகவாயில், *s.* The outer gate of a city, fort or temple where the guard is stationed and business transacted, புறவாயில்.

ஒலியலந்தாதி, *s.* A poem, each stanza of which consists of sixteen parts termed கலை; of these four stanzas make up sixty-four distinct parts, each of which has a variation of time or recitative, ஒர்பிரபந்தம். See பிரபந்தம்.

ஒலியெழுத்து, *s.* Vocal letters or literal sounds, as distinguished from the symbol or character, ஒலிவடிவெழுத்து.

ஒலி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* To sound, roar, clamor, tinkle, &c., சத்திக்க 2. To sound as letters, எழுத்தொலிக்க. 3 [*prov*] To be great, to prosper, thrive, செழிக்க 4 *v. a.* To wash clothes, ஆடைவெளுக்க (*p*)

துவைசொலிக்குமவண்ணான். The washerman washing clothes (நீதிவெண்பா)

குறித்தபொழுதேயொலித்துக்கொடுப்பதற்கு. In order to wash and deliver the clothes at the time agreed upon— (பெரிய.)

ஒலிகடல், *s.* The roaring sea.

ஒலிவளை, *s.* Tinkling bracelets.

ஒலிசை, *s.* A present given by the bride's near relations on the fourth day of the nuptials to the bridegroom.

ஒலியல், *s.* A river, ஆறு. 2. A street, தெரு. 3 Cloth, சீலை. 4. A garland of flowers, பூமாலை. 5. A skin, a hide, தோல். (*சது*) (*p.*)

ஒலியொலியென, *inf.* To be abundant, copious, plentiful, மிக.

மரமொலியொலியெனவொலித்தது The tree has yielded abundantly.

மழையொலியொலியெனவொலித்தது. It has rained plentifully.

ஒலுங்கு, *s.* A mosquito, a gnat, கொசுகு. (நிகண்)

ஒல், *s.* The end, முடிவிடம். 2. A partial imitative sound, ஒலிக்குறிப்பு.

ஒல்லெனல், *v. noun.* Sounding like ஒல், ஒல்லெனவொலித்தல்.

ஒல்லென்றொலிக்க, *inf.* To make a roaring noise, as the sea.

ஒல்லெனவொலிக்குமொலிபுனலூரற்கு. To the chief of Maruttam villages surrounded by roaring water— (கணனூல)

ஒல்கு, கிறது, ஒல்கினது, ம், ஒல்க, *v. n.* To become reduced, thin, slender, emaciated, to grow small, diminish, தளர. 2. To be subject to, to submit, be repressed, be contained, கீழ்ப்படிய 3. To grow weak, faint, reduced or broken in mind, to pine, to be dejected, disheartened, குறைய. 4. To shrink from, be deficient, to fail in the performance of duties, குறைய. 5. To coil up, shrivel, contract as an elastic body, சுருங்க. 6. To waver, shake, &c., from weakness, or from being over-burdened, to be flexible, துவள. (*p.*)

ஒல்காதார்வாய்விட்டுலம்புப. Those of unrestrained passions chatter and boast. (நீதிநெறி)

ஒல்குதேவியைத்தெளித்தொருப்படுத்தி. Consoling his distressed wife and prevailing upon her to consent to (the enterprise)— (வசிஷ்.)

ஒல்குமிடைகல்வியும். The deer-like (damsel) having a slender waist— (பாரத.)

சிறைவிடத்தொல்காரரவோர். The wise will not be discouraged in adversity. (குறள்.)

வல்லியிலொல்கி. Being pliant (when agitated) as a creeper—

ஒல்கல், *v. noun.* The state of fading or pining, குறைதல். 2. Slackness, தளர்தல 3. The state of being flexible, துவளல். (*சது.*)

ஒல்லட்டை—ஒல்லாடி, *s.* [*prov.*] A thin slender person, or one reduced by disease, age, &c., ஒல்லியானவன்.

ஒல்லி, *s.* A thin person, ஒல்லியானவன். 2. Thinness, being reduced, மெலிமை. 3. [*prov*] An empty, blighted cocoanut, உட்பழையில்லாததேங்காய். 4 A broomstick, துடைப்பம்.

ஒல்லிக்காய்ச்சி, *s.* A tree that yields, or has yielded blighted cocoanuts.

ஒல்லித்தேங்காய்—ஒல்லிமேய்ந்ததேங்காய், *s* [*prov.*] A blighted, empty cocoanut used as a help in swimming.

ஒல்லிமேய, *inf.* To grow empty, to be blighted as cocoanuts

ஒல்லியாள், *s.* A thin person, ஒல்லியானவன்.

ஒல்லு, கிறது, ஒல்லினது, ம், ஒல்ல, *v. n.* To unite, join, combine, கூட. 2 To agree, suit, be adapted to, இசைக 3. To be able, be possible, be practicable, இயல. 4. To occur, happen, take place, சம்பவிக்க. 5. *v. a* (*Rott.*) To mend or braid a net, பொத்த. (*p*) This verb is rarely used in the past tense.

ஒல்லும்வகையாலறவினையோவாதேசெல்லும்வாயெல்லாஞ்செயல். According to your ability always perform charity in every possible way.

ஒல்லாதிறந்த Exceeding their means—(பழமொழி)

ஒல்லார், *s.* Foes, enemies, பகைவர். (*p*)

ஒல்லுநர், *s.* Friends, associates, partizans, நண்பர். 2. Men of science, அறிவுடையோர். (*p.*)

ஒல்லல், *v. noun.* Being able, possible, இயலல் 2. Agreeing, இசைதல்.

ஒல்லாமை, *neg. v noun.* Unsuitableness, incongruity, பொருந்தாமை 2. Dissatisfaction, dislike, வெறுப்பு 3. Nonconformity, non-compliance, இசையாமை 4. Impracticability, inability, இயலாமை. 5. Contempt, இகழ்ச்சி.

ஒல்லை, *s.* Rapidity, quickness, velocity, swiftness, of time, காலவிரைவு. 2 Readiness, promptness, being without hesitation or delay, சீக்கிரம். 3. A short space, a division of time—as one of the six parts of the day, சிறுபொழுது. 4. Antiquity, oldness, பழமை. (*p.*)

ஒல்லையிலிங்ஙனகூட்டி. Bringing us together as in previous births— (ஸ்காந)

ஒல்லையிற்றருமங்களுக்குடனடைவாய். Promptly uniting in fellowship with every virtue (பார.)

ஒவ்வு, கிறது, ஒவ்வினது, ம், ஒவ்வ, *v. n.* To agree, to be congruous, consistent, to be fit, பொருந்த.

ஒவ்வாக்கூட்டிலுந்தனிமைபழுது. Solitude is preferable to bad society.

ஒவ்வாபேச்சுவசையோடொக்கும். An unmerited eulogy is tantamount to a censure.

ஒவ்வாப்பக்கம், *s.* [*in logic.*] An unnatural comparison or simile, an incongruity or impossibility, பொருந்தாதபட்சம்.

ஒவ்வாமை, *neg. v. noun.* Unfitness, unsuitableness, incompatibleness, தகாமை. 2. Unlikeness, non-conformity, பொருத்தமை. 3. Discord, disagreement, disharmony, இசையாமை. 4. Impracticability, absurdity, impossibility, இயலாமை.

ஒவ்வுற, *inf.* To agree with, to be like, பொருந்தமுற

இதற்கொவ்வுறுதல். None is equal to this. (பார.)

ஒழி, கிறது, ந்தது, யும், ய, *v n.* To cease, desist, cease from actions, dispense with, to intermit, cease—as trees from bearing for the season or entirely; to discontinue a course of actions good or bad, ஓய. 2. To be over—as a market, an assembly, &c., கலைய. 3. To be excepted, be empty, தவிர. 4. To go off, forsake, quit, evacuate, leave, நீங்க. 5. To fail, decline, be extinct, become annihilated, கெட 6 To die, perish, சாவ. 7. To be finished, terminated, ended, செய்தொழிய 8 To clear off, be cleared off, removed by little and little, தீர. 9. *v a.* To omit, to except, விட

ஒழிந்தவர்களெங்கே. Where are the rest?

பட்டொழிந்தோரொழிந்தோரகள். All but those who fell in battle— (பார.)

கூட்டமொழிந்தது The meeting is over.

கருமமொழியாதியற்றல் Performing rites without intermission.

சண்டையொழிந்தது The quarrel has ceased.

வேலையொழிந்தது The business is over, the affair is ended.

ஒழிகடை, *s.* The state of being almost exhausted—as stores, &c, almost ended, nearly over.

ஒழிந்தவேளை, *s.* Leisure.

ஒழியிசை, *s.* [*in grammar.*] A kind of ellipsis.

ஒழிய, *inf.* [*used as an exceptive particle.*] Except, besides, unless, without.

நீரொழியப்பாலுண்குருகிற்றெரிந்த. Discriminating as nicely as the swan which extracts milk from water.

அவன்வந்தாலொழியப்போகேன். Unless he come I will not go.

ஒன்றொழியநானூறு, *s.* One less than four-hundred.

அவனொழியவனைவரும்அழைத்தார்கள். They invited all but him.

வழங்காதொழிய, *inf.* To grow into disuse, to become obsolete

உடம்பொழிய. The body failing— (பழமொழி.)

துயிலொழிய, *inf.* To cease sleeping, to wake.

ஒழிபு, *s.* Remainder, ஒழிகை.

ஒழிபியல், *s.* Supplement, appendix, sequel, ஒழிந்தவற்றைக்கூறுமியல்.

ஒழியாமை, *neg. v. noun.* Being incessant, continual, unceasing, நீங்காமை.

ஒழியாவொழுக்கம், *s.* Perseverance in virtuous actions.

ஒழிவு, *v. noun.* Ceasing, forsaking, intermission, cessation, omission, ஒழிகை. 2. [*in logic.*] Inference by implication, omission or exception of the person or thing in question, in the conversation. 3. Want, defect, deficiency, இன்மை.

ஒழிவிக்க, *inf.* To remove by another, to cause to cease, நீக்குவிக்க. 2. To take away by little and little—as by theft, &c., தொலைவிக்க. 3. To clear out a room, house, &c., கிளவிக்க. 4. To cause to be destroyed, ruined or killed, கொல்விக்க.

ஒழி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To cause to cease, to make an end of, to finish, முடிக்க 2. To put away, divest, cast off, remove, dismiss, expel, banish, repudiate, divorce, exclude, explode, displace, dislodge, தள்ள 3. To except, exempt, avoid, omit, தவிர்க்க. 4 To clear out make empty, vacate, exhaust, தீர்க்க. 5 To ruin property, circumstances, &c., அழிக்க 6 To kill, destroy, கொல்ல. 7 To renounce, relinquish, dispense with, துறக்க. (*p*)

கோதாட்டொழி Relinquish sinful amusements (ஔவை.)

ஒழித்துப்போட, *inf.* To turn out, to remove.

என்னையொழித்துப்போட்டான். He has ruined me.

பாரமொழிக்க, *inf.* To disburden.

உணவொழிக்க, *inf.* To dispense with food—as in fasting.

ஒழிப்பு, *v noun.* Removing, divesting, expulsion, emission, ஒழிக்கை.

ஒழுகு, கிறது, ஒழுகினது, ம், ஒழுக, *v. n.* To flow, நீரொழுகியவோட. 2. To go, pass, walk, செல்ல 3. To act, behave, maintain a course of conduct, act according to rule, to behave well, நெறிப்படிநடக்க. 4 To be long, நீள. (*p*) 5. To leak, drop as water, fall by drops, trickle down, drip, drop through, to be shed, தொளைவழியாயொழுக.

ஒழுகுபொற்கொடிமூக்கு. The nose of the damsel who resembles a beautiful long creeper. (நைட.)

ஒழுகொளிவிரிக்குங்கதிர்மணி. The radiant gem which diffuses flowing light.

கூறறமேயில்லத்திருந்தொழுகும்பெண். But an unfaithful wife is to the household as death.

பணைமாருசேர்ந்தொழுகுவார். Those who habituate themselves to the embraces of many— (நாலடி.)

அதிரசமொழுகும் கனிகள். Fruits flowing with much honey.

குடமொழுகுகிறது. The vessel leaks.

ஒழுகிசை, *s.* A flowing kind of melody in poetry in which nothing discordant occurs, பாவிலோசையுள்ளது.

ஒழுகிசைச்செப்பல், *s.* A poem consisting of வெண்சீர்வெண்டளை and இயற்சீர்வெண்டளை.

ஒழுகிசையகவல், *s.* A kind of அகவல் verse composed of நேரொன்றாசிரிய த்தளை and நிரையொன்றாசிரியத்தளை.

ஒழுகுவண்ணம், *s.* A cadence which flows in an easy and pleasing style, ஓசைநயம்.

ஒழுகல், *v. noun.* Flowing. 2. Leaking, dropping, a leak. 3. Behavior. 4. Length. 5. Height.

ஒழுகலான், *appel. n.* He who does not conduct himself virtuously (நீதிநெறி.)

வாய்நீரொழுகல், *v. noun.* Driveling.

ஒழுக்கு, *v. noun.* Leaking, dropping, dripping, ஒழுகுகை. 2. Flowing, flow, நீரொழுகியவோகை. 3. The passing of urine in drops.

ஒழுக்குக்குவைத்தசட்டிபோல். Like a vessel set to catch the water from a leak—spoken of one supported at the expense and pleasure of another.

ஒழுக்குமாற்ற, *inf.* [*prov.*] To stop leak.

ஒழுக்குவிழ, *inf.* To drop as water from a leak, to leak.

ஒழுக்கெறும்பு, *s.* A species of large black ants which follow one another in a train.

ஒழுக்கம், *s.* Conduct, behavior, demeanor, course, நடை. 2 Prescribed rules, regulations, order, mode, முறைமை 3. Rules of conduct for different castes, orders, &c., ஆசாரம் 4 Good conduct, good morals, good usages, morality, virtue, decorum, கனாடகை 5. Reverence, obeisance, modesty, &c., towards a superior, பணிவு. 6. Walking, walk, செல்லுகை. 7. Way, வழி. 8. Height, elevation, உயரம். 9 Eminence, greatness, மேன்மை 10. Quality, manner, state, condition, தன்மை 11. Caste, tribe, குலம். (*p.*)

ஒழுக்கமுடைமைகுலத்தினாலு. Virtue is to be preferred before rank.

ஒழுக்கத்தவறு, *s.* Breach of decency.

ஒழுக்கந்தறக்க, *inf.* To apostatize, forsake the path of virtue, to swerve from the rules of caste, religion, &c.

ஒழுக்கமாயிருக்க, *inf.* To be modest, polite, well-behaved.

ஒழுக்கமுடைமை, *s.* The possession of good manners. (திருவள்)

ஒழுக்கவணக்கம், *s.* Decent and reverent deportment, modesty.

நல்லொழுக்கம், *s.* Good manners, modesty.

தீயொழுக்கம், *s.* Bad manners.

கூடாவொழுக்கம், *s.* Hypocrisy in religion, &c.

ஒழுக்கு, *s.* A proper course of conduct, observance of duties to superiors, divine or human; good behavior, virtuous practice, propriety, modesty, decorum, correct deportment according to the rules and requirements of religion, morality and virtue, கனாடை 2. A rule of conduct, moral duty, precept, ஆசாரம் (*p.*)

ஒழுக்கு, கிறேன், ஒழுக்கினேன், வே, ஒழுக்க, *v. a.* To cause to drop (as a leak), to drip, distil, drop a liquid, ஒழுகச்செய். 2. To direct, regulate, cause to act, conduct one through a course of actions commonly in a good sense, நடத்த. (*p.*)

ஒழுங்கு, *s.* Row, rank, line, train, நிரை. 2. Order, regularity, class, organization, வரிசை. 3. Rule of action, method, plan, model, system, discipline, economy, முறை. 4. Good conduct, propriety, decorum, decency, modesty, கனாடை 5. Regulation, law, precept, formulary, canon, formula, விதி.

ஒழுங்கானநடத்தை, *s.* Orderly conduct, good behavior.

ஒழுங்கின்மை, *s.* Disorder, confusion.

ஒழுங்குகட்ட, *inf.* To form a regulation.

ஒழுங்குதப்பினவள், *s.* A woman unfaithful to her husband.

ஒழுங்குபடுத்த, *inf.* To set in order, to arrange, regulate, systematize, organize.

ஒழுங்கோடிருக்க, *inf.* To be in good order

ஒழுங்கல், *v noun.* Being right, correct, straight, orderly, நிரலபடல்.

ஒழுங்கை, *s.* [*prov.*] A lane, a narrow street, an alley, இடுக்குவழி.

சிற்றொழுங்கை, *s.* A narrow lane.

ஒளி, *s.* A hiding place, a lurking place, a covert, ஒளிப்பிடம். 2. A screen behind which a person hides himself, or a cover carried before a fowler to conceal him from the view of birds வேட்டைக்காரபதிவிருக்குமறைப்பு. 3. Light as shining in, issuing from, or reflected by a luminous body, not as the medium of sight; ray, pencil, brightness, splendor, coruscation, brilliancy, reflection, luminousness, a luminous body, பிரகாசம் 4. The sun, சூரியன் 5 The moon, சந்திரன். 6. Fire, நெருப்பு. 7. Fame, celebrity, renown, புகழ் 8 A star, விண்மீன். 9 Flame, சுவாலை. 10. Sun-shine, வெயில் 11. The apple of the eye, கண்மணி 12. A lamp, விளக்கு. 13. Object of vision, கேநதிரேந்திரியவிடயம் (See அணு) 14. Illumination of mind, intelligence, அறிவு. 15. God, கடவுள். 16 A decoy animal, பார்வைமிருகம்.

மனுவழுவாமன்னர்க்கொளி. (If kings swerve from justice) their renown cannot last.

ஒளிகால, *inf.* To issue out as light.

ஒளிக்கடல், *s* Teeth, பல். (*M Dic.*)

ஒளிசெய்ய, *inf.* To give light, illuminate

ஒளிபடர, *inf.* To spread as light.

ஒளிப்பிழம்பு, *s.* Flame, flame of a lamp, அக்கினிச்சுவாலை.

ஒளிமங்க—ஒளிமழுங்க, *inf.* To grow dim—as light, splendor, lustre, ஒளிகெட.

ஒளியிருக்க, *inf.* To lie in concealment in order to catch game, to lurk in order to catch one, பதுங்கியிருக்க.

ஒளியிழக்க, *inf.* To be deprived of lustre or brightness, பிரகாசநீங்க

ஒளியுருவியகல், *s.* A gem—cat's eye, வைடூரியம்.

ஒளியோன், *s.* The sun, சூரியன். (*p.*)

ஒளிவட்டம், *s.* A mirror, a lens, கண்ணாடி. 2. The discus weapon, சக்கராயுதம்.

ஒளிவிட—ஒளிவீச, *inf.* To emit light, cast rays, ஒளிதர.

ஒளிவிளங்குமேனி, *s.* A kind of arsenic in its natural state.

ஒளிவைக்க, *inf.* To set a snare for wild animals

ஒளிவைத்துப்பிடித்தான். He caught the game by setting a snare, or decoy animal.

ஒளிவைத்துப்பார்க்க, *inf.* To watch for game after setting a snare. 2. To stare at a person

ஒளி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To hide, conceal, put out of sight, secret, cloak, மறைக்க. 2. To keep a thing unrevealed, to disguise, conceal in the mind, மனதிலடக்க. 3. *v. n.* To hide, steal away, elope, flee into concealment, lurk unseen, desert, பதுங்கியிருக்க.

காரியத்தைச்சொல்லாமலொளித்துப்போட்டான.... He has concealed the matter. 2. He has not told the secret.

ஒளித்துக்கொள்ள, *inf.* To conceal one's self, to hide, மறைந்துகொள்ள 2. To conceal a thing, மறைத்துக்கொள்ள.

ஒளித்துத்திரிய, *inf.* To stray, wander in private, in a state of concealment.

ஒளித்துவிளையாட, *inf.* To play at hide and seek, கண்பொத்திவிளையாட.

மோதிரமொளித்துவிளையாடல். The game or play of hiding a ring

ஒளிப்பு, *v. noun.* Hiding, concealing, concealment, lurking, ஒளிக்கை. 2. Absconding, slinking or stealing away, escaping, desertion, பதுங்குகை. 3 Secret, covert, disguise, மறைவு

ஒளிப்புமறைப்புப்பண்ணாமற்சொல்லு. Tell all, conceal nothing.

ஒளிப்பாகச்செய்ய, *inf.* To practise vice secretly—commonly in concert.

ஒளிப்பிடம், *s.* A hiding place, an ambush, a covert, மறைவிடம்.

ஒளிர், கிறது, ந்தது, ஒளிரும், ஒளிர, *v. n.* To shine, give light, glare, be resplendent, to coruscate, ஒளிசெய்ய. (*p.*)

ஒளிர்மருப்பு, *s.* Ivory, யானைக்கொம்பு.

ஒளிர்முகம், *s.* Diamond, வைரக்கல்

ஒளிர்வு, *v. noun.* Shining light, splendor, பிரகாசம்.

அவருடையமுகவொளிர்வைப்பார் Look at the lustre of his face—spoken ironically of one who being displeased, makes a sullen countenance.

ஒளிவு, *s.* [*vul.*] A hiding place, மறைவிடம். 2. Brilliancy, splendor, பிரகாசம்.

ஒளிவளவாய், *adv.* Privily.

ஒளிவாட, *inf.* To be brilliant, to glitter, to coruscate, பிரகாசிக்க (limited).

ஒளிறல், *v noun s.* [*prop.* ஒளிர்தல்.] Shining, being resplendent, glittering, பிரகாசித்தல.

ஒளிறுவாள், *s.* The glittering sword. (நைட.)

ஒளிறு, *s.* Splendor, light, பிரகாசம். (*p.*)

ஒள், *adj.* Good, excellent, நல்ல. 2. Beautiful, அழகுள்ள 3. Bright, glittering, luminous, பிரகாசமான. 4. Knowing, அறிவுள்ள. 5. Abundant, மிகுதியான. The ள் of this word is changed into ட் and ண் before appropriate letters, whence the nouns ஒட்பம், and ஒண்மை.

ஒள்ளழல்கணணிறகால. His eyes emitting bright sparks of fire through rage—

ஒள்வாள், *s.* Glittering swords, ஒள்ளியவாள்.

ஒள்ளியர், *s.* The virtuous, those renowned for subjecting their passions and practising deeds of virtue, according to the shasters, மாசற்றவர். 2. The wise, the intelligent, அறிவுடையோர். (*p.*)

ஒளியார்முனவெள்ளியராதல். Acting wisely in the presence of the wise. (குறள்.)

ஒள்ளியோன், *s.* He who emits light, ஒளிசெய்வோன். 2. Venus the planet, சுக்கிரன். 3. An enlightened man, அறிவுடையோன். (*p.*)

ஒள்ளொளி, *s.* A brilliant light.

ஒறு, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To reduce, suppress, subject, restrain the senses, desires, &c., to mortify the body, curb the appetites, to pinch, stint or deny one's self, to suppress the passions, அடக்க 2. To afflict, distress, cause pain to one's self or others, அலைக்க. 3. To punish, chastise, தண்டிக்க (கு. 964.) 4. To rebuke, reprove, கடிந்துகொள்ள 5. To dislike, to be disgusted with, வெறுக்க. (*p.*) 6. *v n.* To become scarce and dear, to fail or be scanty—as crops, rain, &c., to be sparing, குறைய.

கொலைமிற்கொடியாரைவேந்தொறுத்தல். Punishing the guilty by death—the prerogative of a prince. (குறள்.)

அகவொறுக்கும். Corn will be scarce.

அவனொருத்தருக்குமொறுக்கிறதில்லை. He submits to no one's reproof; he does not brook censure.

கையொறுமற்கொடுக்கிறான். He gives liberally.

அன்னத்தையொறு Abstain from taking food.

சிறதும்வாயொறுக்கிறானில்லை. He does not at all restrain himself (in speaking) 2 He does not conform to the prescribed diet.

உடம்பினையொறுத்தநோற்பார் Those who mortify their bodies and do penance (வகார)

கொடுஞ்சொற்றாயொறுப்பவும். When the mother rebukes with sharp language—

ஒறுத்துக்கொண்டிருக்க, *inf.* To be afflicted.

விலையொறுக்க, *inf.* [*prov.*] To become dear.

மழையொறுத்தகாலம், *s.* A drought.

வயிற்றையொறுக்க, *inf.* To pinch one's self.

ஒறுப்பு, *v. noun.* Scarcity, dearness, ஒறுக்கை. 2 Restraint of the passions, self-mortification, self-denial, உடல்வருத்துகை. 3. Chastisement, punishment, correction, தண்டிப்பு. 4. Rebuke, reproof, கடிவு. 5. Dislike, disgust, வெறுப்பு. 6. Privation, deprivation, குறைவு.

ஒறுவாய், [*prop.* அறுவாய்.] Being broken in the edge, chipped off, a breach in an embankment, &c.

ஒறுவாயன், *s.* A hare-lipped man.

ஒறுவாய்ப்பல், *s.* Wanting a tooth or more.

ஒறுவாய்ப்பானை, *s.* A pot chipped in the edge.

ஒற்கம், *s.* Poverty, indigence, destitution, want, adversity, வறுமை 2. Diminution, failure, குறைவு. 3. Forbearance, restraint, refraining from, அடக்கம். (சீநிகெ நி) (*p.*)

ஒற்கத்தினூற்றாந்துணை. It would prove a support in adversity. (குறள். 325. 1.)

ஒற்கமின்றியுறு வீயொன்றுடைக்கற்குழித்தநெறிசெயுங்காட்டியே. As if an emmet could by undiminished perseverance work itself a path-way in Meru the golden mountain—(சேதுப.)

ஒற்கமில்வளம், *s.* Undiminishing wealth. (வகார.)

ஒற்றி, *s.* Lease, a leasehold, a kind of mortgage of land, trees or cattle, அடைமானம்.

ஒற்றிபுகுந்தனமும்பற்றியாளவேண்டும். Property received under mortgage or as a dowry must be taken immediate possession of.

ஒற்றிக்காணி, *s.* Mortgaged land.

ஒற்றிச்சீட்டு—ஒற்றிநறுக்கு, *s.* A mortgage bond, a lease

ஒற்றிமீட்க, *inf.* To redeem a mortgage.

ஒற்றியாட்சி, *s.* A tenure by mortgage, ஒற்றிநிலத்தையாளுகை

ஒற்றிவைக்க, *inf.* To mortgage land, trees, &c, அடைமானமவைக்க.

ஒற்றியூர், *s.* A sacred place near Madras, திருவொற்றியூர்.

ஒற்றியூரன், *s.* Siva, சிவன்.

ஒற்று, *s.* A mute consonant, மெய்யெழுத்து. 2. Spying, espionage, searching, agency, வேவு. 3. A messenger, an agent or emissary, தூதன். 4. A spy, வேவுகாரன்.

ஒற்றர், *s.* Spies, searchers, emissaries, வேவுகார். 2. The confidential agents or messengers of a prince whether employed in his own dominion or another's, for a good or bad purpose, தூதர்.

ஒற்றாலக்காத்தேயுணர்ந்து. Being acquainted (with the counsels of the enemy) at that time through the spies. (பார)

கன்னலொலாறனைவதன்னிற்கந்தவேளொற்றனாய க்கைநினனயினனைககளகச்செய்குவன I would tear to pieces the body of Veeravagu, Skandar's emissary, in the space of an hour (வகார.)

ஒற்றளபு—ஒற்றளபெடை, *s.* The insertion of a consonant in verse to lengthen the sound. See அளபெடை.

ஒற்றாடல், *v. noun.* The act of directing spies.

ஒற்றாளுதல், *v. noun.* Employing spies or secret messengers, தூதனையாளுதல்.

ஒற்றுக்கேடு, *s.* The elision of a consonant.

ஒற்றுக்கேட்டல், *v. noun.* Overhearing.

ஒற்றுப்பெயர்த்தல், *v. noun.* [*in* மிறைக்கவி.] Constructing a species of verse so artfully that, independent of the main sense, other meanings may be contained in it, மிறைக்கவியிலொருறுப்பு—as அம்புத்தலை, the head of an arrow is அப்புத்தலை, when the mute is hardened—which means the new head—besides the original meaning.

ஒற்றெழுத்து, *s.* An inanimate consonant, மெய்யெழுத்து.

ஒற்றொழிபாட்டு, *s.* A verse that contains no mute consonants, மெய்யெழுத்தில்லாப்பாட்டு.

ஒற்று, கிறேன், ஒற்றினேன், வேன், ஒற்ற, *v. a.* To bring into contact, join, unite, bring faces together in kissing, அணைக்க. 2. To touch, ply, apply—as clothes, with slight pressure and repetition, to foment, ஒற்றிடம்போட. 3. (*p*) To dress another, to put on clothes, உடுத்த. (நிகண்டு.) 4 *v. n.* (*c.*) To give place to another (in sitting, meeting in the road, &c.), to recede, விலக. 5. [*prov.*] To move by leaps as a beast with its forelegs tied together, தத்த. 6. To tug as a beast in order to break its rope, தாமணையிழுக்க.

ஒற்றிநட Walk aside

மாடொற்றியொற்றிப்போகின்றது The cow goes by leaps.

எருதுகயிறறையொற்றியிழுக்கின்றது. The ox tugs and pulls its rope.

அவர்சென்றநாளொற்றித்தேய்ந்தவிரல். My finger is worn away by touching (on the wall) the delineated days of his absence. (குறள்)

ஒற்றிக்கொள்ள, *inf.* To encroach on another's land. 2. To apply to, or bring in contact with one's person—as medicaments, flowers, &c. 3. To give way, to recede.

ஒற்றிப்போக, *inf.* To give way, recede, give place to another, விலகிப்போக.

ஒற்றியிருக்க, *inf.* To give place in sitting, to sit further, விலகியிருக்க.

ஒற்றியெடுக்க, *inf.* To absorb or extract moisture by touching it with an absorbent.

ஒற்றியொற்றிக்கூட்ட, *inf.* To encroach by little and litte on another's land.

ஒற்றிவைக்க, *inf.* To set one aside, further off, out of the way, தூரவைக்க.

பொட்டணமொற்ற, *inf.* To apply cloths—as in fomentations, &c.

ஒற்று, *v. noun.* Application, touching repeatedly with cloths, the surface of the body with slight pressure—a kind of fomentation, ஒற்றல்.

ஒற்றிட—ஒற்றுப்பிடிக்க, *inf.* To apply cloths—as in fomentations.

திருவொற்றுடை, *s.* Cloth for absorbing water from the body of an idol after bathing or anointing.

ஒற்றுமை, *s.* Union, coalescence, concord, contact, agreement, unison, ஒருமை. 2. Oneness, sameness, participation of the same qualities, வேறன்மை. 3. Peculiarity, peculiar rights, relation, propriety, உரிமை. 4. Application of mind to one object, close attention, marking with the mind, மனமொன்றுகை. 5. Compound, mixture, கலப்பு.

ஒற்றுமைகொள்ளுநெஞ்சம். Having the powers of mind concentrated in divine meditation— (சேதுப.)

எல்லாருமொற்றுமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். They are all closely united.

தெய்வவொற்றுமையிருந்தால் If providence favor—

ஒற்றுமைகோடல், *v. noun.* Living in peace with others—one of the ten வேளாண்மையமைந்தசிறப்பு.

ஒற்றுமைநயம், *s.* Combination, intimate connection, mutual agreement, close union—opp. to வேற்றுமைநயம். (சன்றூல்.)

ஒற்றை, *s.* One of a pair, ஒன்று. 2. Odd numbers—as 1, 3, 5, &c., odd, ஒற்றையெண். 3. Singleness, தனிமை. 4. Soleness, uniqueness, absoluteness, தன்னந்தனி. 5. A leaf in a book, தனியேடு. 6. A row of small patches of ground in a corn-field, adjoining one side of a cross channel.

ஒற்றையோஇரட்டையோ. Is it even or odd?

ஒற்றிக்க, *inf. v. n.* To be odd as numbers—as 1, 3, 5, ஒற்றைப்பட. 2. To be unwavering, be settled in mind or purpose, to be decided, ஒன்றுபட.

ஒற்றித்தமனம், s. A single mind, sincerity. 2. Freedom from doubt, decision of mind.

ஒற்றித்தவெண், s. Odd numbers, ஒற்றைப்படைஎண்.

ஒற்றைக்கண்ணன், s. Venus, சுக்கிரன். 2 Kuvera, குபேரன் (p)

ஒற்றைக்குடை, s. An unique umbrella—an emblem of independent sovereignty

ஒற்றைக்குடையினாளுதல், v. noun. Exercising absolute sovereignty.

ஒற்றைக்கொம்பன், s. Ganesa, the single-tusked—as an elephant, the other tusk having been broken off, விநாயகன்.

ஒற்றைச்சார், s. [prov.] A house without an area in the centre

ஒற்றைத்தாலி, s. A single wedding ornament without the accompaniments which are sometimes added on a future day. See சதுக்தாலியும்.

ஒற்றைத்தாழ்ப்பூட்டு, s. A lock with a single bolt or a single lock.

ஒற்றைத்துலா, s. A well-lever formed of one solid timber, ஒற்றைவேற்றம. See மூட்டுத்துலா or கெமபுத்துலா

ஒற்றைநூல், s. A three-twined sacred thread—as worn by a bachelor.

ஒற்றைநூற்புடவை, s. Single threaded cloth, தனியிழை.

ஒற்றைப்படவெண்ணுதல், v. noun. Counting by odd numbers 2. Counting things one by one

ஒற்றைப்பட்டு, s. One of several strings of a necklace, folds, strands.

ஒற்றைப்பட்டுமணி, s. A single necklace.

ஒற்றைப்பார்ப்பான், s. A single brahman, whose sight is deemed inauspicious whether as the first object in the morning, or at any time on leaving home for some special purpose.

ஒற்றைப்புரிக்கயிறு, s. A rope formed of a single strand, ஒருபுரிக்கயிறு.

ஒற்றையாழித்தேர், s. The chariot of the sun being single-wheeled, சூரியனுடையதேர்.

ஒற்றையாழித்தேரோன், s. The sun —he whose chariot has but one wheel, சூரியன். (p.)

ஒற்றையாள், s. A single person—as a traveller, an inhabitant or as one having no relations, ஒருஆள்.

ஒற்றைவிதழ்ப்பூ, s. A monopetalous flower, தனிப்பூ.

ஒற்றைவிரட்டைபிடித்தல், v. noun Playing at odd and even.

ஒற்றையோலைப்பாய், s. Mats braided with single olas

ஒற்றையோலைப்பெட்டி, s. Baskets made of single olas.

ஒற்றைவாய்க்கணக்கு, s. A calculation made by a single operation, whether once adding, subtracting, multiplying or dividing.

கடுக்கனொற்றை, s. One of a pair of ear-rings.

ஒன்பது—ஒன்பான், s. Nine, ஒன்பது.

ஒன்றி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v n. To unite, combine, become one, பொருந்த, [ex ஒன்று.]

ஒன்றித்துவாழ, inf To live in union, harmony.

ஒன்றிப்பு, v. noun. Union, harmony, concord, unity.

ஒன்று, s One (the numeral), ஒன்றெனுமெண். 2 One thing, அஃறிணைபொருள். 3 Union, coalescence, ஐக்கம். 4. In construction, it means either, or—as ஒன்றுதீவினையைவிடு, ஒன்றுஅதினபயனைநுகர, either abandon your evil deeds, or take the consequences.

ஒன்றுதந்தானொருதந்தாலிரண்டுதந்தேகொடுப்பேன். If he has given once as much, I will give twice.

ஒன்றுமறிவானில்லை. He so wonders that he knows not when to cease extolling. 2 His sorrow, regret, &c. is unremitted.

ஒன்றிலொன்றிலேபாய்தல். Talking loosely, incoherently, jumping from one thing to another

ஒன்றிலொன்று. One among another, reciprocally, mutually.

ஒன்றுகேள். Listen to a word of advice, hear what I have to say

ஒன்றுக்குமசையான He is moved by nothing.

ஒன்றுமொன்றுமிரண்டென்றுதெரியாதவன். A person so ignorant that he cannot tell that one and one make two.

ஒன்றுவிட்டொருநாள். Every other day, alternate days

ஒன்றேயொன்று. One only.

ஒன்றேஅவனாலேகேடு. Have I sustained but one loss by him?

நானசொன்னதொன்று, அவனசெய்ததொன்று. I told him one thing and he did another.

மனமொன்றுவாக்கொன்று. His profession is one thing and intention another.

ஒன்றரை, s. One and a half.

ஒன்றன்கூட்டம், s. A collection of similar things, ஒருபொருட்கூட்டம. (p.)

ஒன்றன்பால், s. [in grammar.] Neuter singular of the irrational class, அஃறிணையொருமைப்பால.

ஒன்றாய், adv. Together, altogether, ஒன்றாக.

ஒன்றாவொன்றும். By any means, யாதொன்றினும்.

ஒன்றுவொன்றுங்குறைவில்லை. There is no lack at all—commonly applied to provisions, the country produce, &c.

ஒன்றி, s. [vul. ஒண்டி.] One, alone, solitary, lonely (spoken of persons), தனி.

ஒன்றிக்காரன்—ஒன்றியாள், s. A bachelor, a widower, a single or lonely person, தனியாள்

ஒன்றினமுடித்தறன்னினமுடித்தல், v. noun. [in grammar.] Forming a rule or definition so as to include others, ஒருத்தி.

ஒன்றுக்கு. For one thing, viz.: to make water—the common expression among school boys when asking to go out for this purpose.

ஒன்றுக்கிருக்க, inf. To sit or squat down or go for one thing, viz.: to make water, சிறவிட.

ஒன்றுக்குப்போக, inf. To make water.

ஒன்றுக்கொன்று. To or for each other

ஒன்றுக்கொன்றுசரி. They are equal, alike, &c.

ஒன்றுக்கொன்றுபேசிக்கொண்டார்கள். [vul] They have called each other by hard names

ஒன்றுக்கொன்றுவித்தியாசம். Different one from another.

ஒன்றுபட, inf. To become reconciled, ஒப்புரவாக. 2. To be united, to coalesce, பொருந்த.

ஒன்றுபடுத்த, inf. To bring about a union or acquaintance between persons, ஒருமைப்படுத்த 2. To reconcile, ஒப்புரவாக்க

ஒன்றுபாதி, s. [prov] A moiety, a half—commonly of land, அரை. 2. Midnight, நடுச்சாமம.

அவனதனசரக்கையொன்றுபாதியாகவிற்றுப்போட்டான். He sold his goods at half price.

ஒன்றுமண்டடி—ஒன்றுமன்றடி, s. Concord, union, harmony, intimate familiarity. 2. Confusion, want of order or system

ஒன்றுமறியாதவன், s. One who knows nothing.

ஒன்றுமறியாதவனுமில்லைஎல்லாமறிந்தவனுமில்லை. None is so ignorant as to know nothing —none so wise as to know every thing.

ஒன்றுமற்றவன், s. A useless person, உபயோகமற்றவன். 2. A very poor person, தரித்திரன்.

ஒன்றுமில்லாமை—ஒன்றுமின்மை, s. Utter destitution, the relinquishing of every thing—as an act of devotion. (அறநெறி.)

ஒன்றேகால், s. One and a quarter.

ஒன்றொழிபொதுச்சொல், s. [in grammar.] Terms common to both genders, one only of which is understood, the other being excluded by the connexion, இருதிணையானபெண்ணுறொன்றனை யொழிக்கும்பொதுச்சொல்—as ஆயிரமக்களபொருதார், a thousand persons fought; i. e. men.

ஒன்று, கிறேன், ஒன்றினேன், வேன், ஒன்ற. v. n. To unite, coalesce, knit or grow together—as broken parts, two trees, &c.; to become one, to join, combine, இணைய. 2. To be engaged, be intent, &c. on an object, ஒன்றுபட. 3. To agree, suit, be agreeable, பொருந்த. 4 To copulate, புணர.

ஒன்றவில்லை. It is not convenient. 2. They are not fit. 3. (They) (the things or parts) are not united, not joined well, &c.

தேகத்தொன்றுநோய். Disease which befalls the body. (வைராக்கிய.)

ஊழொன்றியிருப்பின். If destiny favor—

ஒன்றப்பார்க்க, inf. To unite severed parts—as a magician by looking at them, lit. to look them into one, பொருந்தப்பார்க்க 2. To join things to see if they fit or agree—as machinery, இசைக்க.

ஒன்றுதவஞ்செத்தளை, s. See தளை.

ஒன்றார்—ஒன்னுதார்—ஒன்னார், s. Foes, unfriendly persons. (p.)

ஒன்றுகுடி, *s.* A family or person living in another's house, garden, &c. See ஒட்டுக்குடி and ஒதுக்குக்குடி.

ஒன்றுகூட்டு, *s.* Concord, harmony, living on terms of friendship, ஒருகட்டு

ஒன்றுகூட்டாயிருக்க, *inf.* To be closely united, be in harmony, &c

ஒன்றுநர், *s.* Friends, relations, நண்பர் (*p.*)

ஒன்றுகை, *v. noun.* Uniting, union, ஒன்றுதல்.

ஒன்றோ. An exclamation of wonder, pity, regret, &c, அதிசயவிரக்கச்சொல். (சூ) 2. A copulative particle to connect nouns and sometimes verbs, இடைச்சொல்—as பெரும்பேதை... if an untaught simpleton undertake it, will it be spoiled merely? He will also wear chains. (குறள்.) (*p.*)

பிறனில்நோக்காதபேராண்மைசான்றோர்க்கறனொன்றோவான்றவொழுக்கு The magnanimity which disdains to look on another's wife, is it an act of propriety merely? It is exalted virtue (குறள்.)

ஒன்னப்பூ, *s.* A female ear-ornament, காதணிவிசேஷம்.

ஒன்னலன், *s.* Enemy, foe, பகைவன். (*p.*)

ஒன்னுதார்—ஒன்னார், *s.* Foes, enemies. See ஒன்னார் under ஒன்று, *v.* (*p*)

ஒன்னாரைச்சேரேல Associate not with enemies. (ஔவை.)

ஓ

ஓ. The eleventh vowel, ஓகாரம். 2. A particle, இடைச்சொல். It has various uses; in நன்னூல், eight different meanings are given to it. (*a*) ஒழியிசை, a mark of ellipsis denoting the omission of a counter-part to what is expressed—as கொளவோகொண்டான், true he has obtained his object (but he will not prosper by it). (*b*) வினா, interrogatives—as சாத்தனோவந்தான், is it Sattan that came? (*c*) சிறப்பு, speciality, particularity, &c, an interjection of surprise This is two-fold 1 உயர்வுசிறப்பு, relating to objects of superiority, preeminence, &c.—as ஓஒ பெரியன், heigh day! he is an illustrious person 2 இழிவுசிறப்பு, relating to objects of inferiority, baseness, &c—as ஓஒ கொடியன், Oh! he is a cruel wretch. (*d*) எதிர்மறை, negation—as யானோ செய்வேன், will I do it? implying I will not. (*e*) தெரிநிலை, ascertainment, clear perception, appeal to the hearer, &c.—as ஆணோஅதுவுமன்றுபெண்ணோஅதுவுமன்று, it is neither male nor female. (*f*) கழிவு, bereavement, an interjection of pity—as ஓஒ தமக்கோருறுதியுணரார், alas, alas, they have found no way of salvation. (*g*) அசைநிலை, expletive—as காணியவம்மினோ, come let us see. (*h*) பிரிநிலை, distinguishing, marking—as அவனோகொண்டான், it was he who bought it. In addition to these it also serves to express doubt—as நீனிறமுகிலோபசியமைசவலமோநெறிகிளைகொழித்ததெனன்றவோ, is the hair of the damsel analogous to the blue clouds, to the green moss, or the black sand on the shore drifted by the billows (நைடத); அதென்னவோதெரியாது, what that can be I know not.

ஓ, *s.* A floodgate, or other means to stop a sluice or water-course, மதகுநீர்தாங்கும்பலகை. (*p.*)

ஓகை, *s.* [*a contr. of* உவகை.] Delight, joy, gratification. (*p.*)

ஓகோ. An interjection of surprise, concern, pity, regret, bravado, oh! oh! behold, அதிசயவிரக்கச்சொல்.

ஓக்கம், *s.* Height, elevation, உயர்ச்சி. 2. Rising, எழுச்சி. 3. Eminence, dignity, greatness, பெருமை. 4. Bigness, largeness, பருமை. (*p.*)

ஓக்கமிரட்டி, *s.* The major class of கலித்தாழிசை verse, the other being double to this (in the number of lines). (காரிகை)

ஓக்காளம், *s.* [*prov.* ஓங்காளம்.] Retching, heaving, the involuntary effort of the stomach in nausea, வாந்தி.

வெள்ளோக்காளம், *s.* Nausea when water alone is emitted

வெள்ளோக்காளமெடுக்க, *inf.* To be sick in the stomach.

ஓக்காளி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* [*prov* ஓங்காளி.] To heave or retch from sickness, to vomit, சத்திசெய்ய.

ஓக்காளிப்பு, *v. noun.* Retching, incipient sickness, வாந்திசெய்கை

ஓக்காளிப்பாயிருக்க, *inf.* To be squeamish.

ஓங்கல், *s.* Mountain, மலை. 2. An elephant, யானை. 3. Bamboo, மூங்கில். 4 A vessel—as a boat, &c, மரக்கலம். 5 A king, அரசன். 6. A hill, மேடு. (*p.*)

***ஓங்காரம்**, *s.* The mysterious syllable ஓம், the silent recitation of the ஓம், the letter with which each mantra begins and ends, பிரணவம். Wils p. 175. ONKARA.

ஓங்காரவுரு, *s.* The syllable ஓம் personified as the deity.

ஓங்காரிக்க, *inf.* To repeat the sacred syllable ஓம், ஓங்காரமுச்சரிக்க.

ஓங்காரவுரு, *s.* A kind of arsenic, கௌரிபாஷாணம்.

ஓங்கில், *s.* A species of large fish, ஓர்மீன், Toninha thynnus. (*Rott.*)

ஓங்கு, கிறேன், ஓங்கினேன், வேன், ஓங்க, *v. a.* To lift up, raise the arm, a weapon, a pestle, கையோங்க. 2. *v. n* To grow high, rise above others, above the level; to be lofty—as a building, a mountain, a tree; to shoot forth, rise—as a flame, உயர். 3. To mount, soar, எழும்ப. 4 To rise to the surface—as planted rice when flooded, எழ. 5. To be exalted, dignified, eminent, பெருமையுற. 6. To improve, increase in wealth, renown, learning, &c.; to flourish, prosper, increase in size, &c., அதிகரிக்க.

ஓங்கியவொள்வாள். The up-lifted glittering sword.

நெஞ்சோங்குபரத்துற்றோர். Those whose hearts are placed on the Supreme God. (நன்னெறி.)

துக்கசமுத்திரத்திலேயோங்குகிறான் He rises above the waves in the sea of sorrow.

ஓங்கிப்பார்க்க, *inf.* To stand on tip-toe and look.

ஓங்கிப்பிடிக்க, *inf.* To rise and catch, either by becoming erect, or standing on tip-toe, or jumping.

ஓங்கியசெல்வம், *s.* Abounding wealth.

ஓங்கியடிக்க, *inf.* To raise the hand, a weapon, &c., and strike.

ஓங்கியறைய, *inf.* To slap.

ஓங்கியபுகழ்—ஓங்குபுகழ், *s.* High praise 2 Exalted renown.

ஓங்கியிருக்க, *inf.* To be high. 2. To be eminent, illustrious.

ஓங்கிவளர, *inf.* To grow high. 2. To advance, to increase in wealth

ஓங்கிவெட்ட, *inf.* To cut, having up-lifted the hand to do so.

ஓங்குவிக்க, *inf.* To cause to rise.

கையோங்கியடிக்க, *inf.* To lift up the hand to strike.

ஓங்கல், *v. noun.* Height, elevation, உயர்ச்சி. 2. Rising, எழுச்சி. 3. Vomiting, சத்திசெய்தல.

***ஓசம்**, *s.* Light, splendor, பிரகாசம். Wils. p. 175. OJAS. (*p.*)

ஓசவளநேமிபோச்சி. Swaying the bright discus; i.e. holding the reins of Government. (பார.)

ஓசம்—ஓசரம், *s.* [*vul. corruption of the Telugu word* கோசம *and* கோசரம.] For the sake of, on account of (with the dative). நிமித்தம.

எனக்கோசரம. For my sake.

அதற்கோசம—அதற்கோசரம். On account of that

எனமுட்டுக்கோசரம். On account of my necessity.

ஓசரி, *inter.* Wonderful, fine, அதிசயக்குறிப்பு 2. *s* Misfortune, fatality, கேடு.

இதென்னவோசரி. What wonderful thing is this!

ஓசனி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. a.* To flap the wings—as birds or fowls—as cocks before they crow, பறவைசிறகடிக்க (*p.*)

ஓசன், *s.* A priest who officiates in the temple of the goddess பிடாரி. (பிங.)

ஓசீவனம், *s.* [*prov. impr.*] Support, livelihood, சீவனம்.

ஓசு, *s.* Fame, renown, கீர்த்தி. (*p.*)

ஓசுவளமைசுதரோசெசவி Consulting persons of celebrity— (பார)

ஓசை, *s.* Sound, vocal sound, ஒலி. 2. Musical sound, இசை. 3 (*p.*) Fame, renown, reputation, கீர்த்தி 4. Utterance, pronunciation, எழுத்தோசை. 5. Plantain, வாழை.

ஓசைபெற்றுயர்பாற்கடல். The far-famed milky ocean. (இராம.)

ஓசையாயிருக்க, *inf* To yield a sound or noise 2 (*fig*) To be melodious.

ஓசைநடைமை, *s.* One of the ten beauties of style, பத்தலங்காரத்தொன்று.

ஓசையூட்டுதல், *v. noun.* Reading poetry by substituting the names of the feet for the word of the poetry, செய்யுளோசையையறிவதற்காக அசைகளைப் பெயர்த்துச்சொல்லுதல்.

பேரோசை, *s.* A great sound.

உள்ளோசை, *s.* A sound from within.

ஓச்சம், *s.* [*prov.*] Notoriety, celebrity, கீர்த்தி

ஊரோச்சமவீட்டுப்பட்டினி Famous abroad and starving at home [*prov*]

ஓச்சர், *s.* A caste of drummers at temples, those who officiate in temples sacred to பிடாரி &c.—one of the eighteen dependent castes, பதினெண்குடிமக்களிலொருவர்.

ஓச்சு, கிறேன், ஓச்சினேன், வேன், ஓச்ச, *v. a.* To cast away, throw, discharge a weapon, bow, &c., எறிய. 2 To cause to go, to ride, govern, செலுத்த. 3. To drive away, chase, scare away, ஓட்ட 4. To raise the arm, a weapon, &c, in order to strike or throw, ஓங்க. 5 To excite, spur on, incite, தூண்டிவிட (ஜ. 502 418)

தண்டோச்சிப்பின்செல்லுங்கூற்று. Death follows with up-lifted club. (அறநெறி)

ஈயோட்டச்ச, *inf.* To drive away flies.

ஈயோட்டிமருங்கணைதல், *v. noun.* Driving away flies from the tresses of a damsel—indicating the approaches of a lover.

செங்கோலோச்ச, *inf.* To sway the septre, administer justice.

செங்கோலோச்சுமாநிலமன்னன். Monarch of the broad earth who administers justice. (குறள்)

ஓச்சல், *v. noun.* Throwing, killing. 2. Chasing, driving. 3. Passing an order, governing.

ஓடதி—ஓஷதி, *s.* An annual plant, a deciduous herb or tree that dies after once bearing fruit, ஒருகாற்காய்த்துப்பட்டுப்போம்மரம். Wils. p. 175. OSHATHI. 2. A creeping plant in general, புற்கொடி. 3. A general term for different surgical medicaments including சல்லியகரணி—சந்தானகரணி—சமானகரணி—சஞ்சீவகரணி.

ஓடம், *s.* A boat, a ferry-boat, படகு. 2. A raft, a float, a vessel of any kind, மிதவை.

ஓடங்கடத்தவோடக்காரனுக்கோர்குட்டு. A cuff to the boatman for having ferried one over the river.

ஓடத்தவக்கமாயிருக்கிறார்கள். They are retarded by not getting a boat.

ஓடம்வண்டியிலேறும் வண்டிஓடத்திலேறும்... A carriage may be conveyed in a boat, and a boat may be conveyed in a carriage; i e. prosperity is not permanent.

இரண்டோடத்திற்கால்வைத்தவனைப்போலிருக்கிறான். He is like one who stands on two boats; i.e. one attached to two interests.

ஓடக்காரன், *s.* A boat-man, a ferry-man, ஓடமோட்டுவோன்.

ஓடக்கூலி, *s.* Ferriage, the fare paid for conveyance at a ferry.

ஓடக்கோல், *s.* A boatman's pole.

ஓடம்விட, *inf.* To propel a boat, to boat, pole or ply a ferry-boat.

ஓடாவி, *s.* A ship-wright, a boat-builder, ஓடஞ்செய்வோன். 2. A carpenter, தச்சன் (*Rott*)

சிற்றோடம், *s.* A small boat.

ஓடல், *v. noun.* A sign of fear, அச்சக்குறிப்பு (*p*)

ஓடியம், *s.* Ribaldry, obscenity, பரிகாசம்—as ஓடியம்பேச, to talk obscenity (*p*)

ஓடியவேட்டம், *s.* Conch, கிளிஞ்சில். (*M Dic*)

ஓடு, *s.* The shell of an animal, ஆமைமுதலியவற்றினோடு 2. The shell of a nut, a pod, an egg, வித்துமுதலியவற்றினோடு. 3. A tile, தட்டோடு. 4. A piece of broken earthen ware, உடைந்தபாண்டவோடு. 5 A skull, மண்டையோடு 6 A mendicant's vessel for receiving alms, being commonly a shell or sherd, இரப்போர்கலம். 7. (*fig.*) Length, extension, நீளம்.

கேடுகாலத்துக்கு ஓடுசப்பறை. In time of distress a sherd may serve for an eating vessel; i.e. in time of need any thing will do.

ஓடன், *s.* A tortoise, ஆமை. (*M. Dic.*)

ஓடுபரப்ப—ஓடுமூட—ஓடுவேய, *inf.* To tile, cover with tiles.

ஓடுபிரிக்க, *inf.* To take the tiles from a house.

ஓடுமாற்ற—ஓடுதிருப்ப, *inf.* To turn the tiles of a house.

ஓட்டடை—ஓட்டப்பம், *s.* A pan-cake.

ஓட்டடைசுடுதல், *v. noun.* Frying a pan-cake.

ஓட்டாங்கிளிஞ்சில், *s.* Broken oyster-shells

ஓட்டாம்பாரை, *s.* A fish, Scomber aculeatus, *Klein.*

ஓட்டுத்தடுக்கு, *s.* A tiled roof.

ஓட்டுத்தடுக்குவீடு, *s.* A house that has a tiled roof.

ஓட்டுமுத்து, *s.* Pearls of inferior quality found adhering to the oyster, முத்து.

ஓட்டுவீடு, *s.* A house covered with tiles.

தட்டோடு, *s.* A flat tile.

சதுரவோடு, *s.* A quadrangular tile.

நாழியோடு, *s.* A water-spout for the conveyance of water from the roof of a house.

வறையோடு, *s.* A frying pan.

ஓடு. A form of the third case or social ablative; i.e. with, together with—having sometimes an instrumental application, மூன்றனுருபு.

வீட்டோடிருக்கிறான். He is at home. 2. He is unemployed.

வில்லோடுபொருதான். He fought with a bow.

என்னோடுவியாபாரஞ்செய். Be partner with me in merchandise.

ஓடு, கிறேன், ஓடினேன், வேன், ஓட, *v. n* To run, flee, flee away, pass quickly, விரைந்துசெல்ல 2 [*used with the impers. terminations.*] To grow long, extend, be long, go far, நீள 3 To divide, split, crack, வெடிக்க.

ஓடவுமாட்டான் பிடிபடவுமாட்டான் He will neither run, nor suffer himself to be caught

அவனுக்கெழுத்துநடையோடாது. He cannot read freely

ஊரோடொக்கவோடு Run when your fellow-countrymen do; i. e. do as others do.

வேரோடுகிறது The root runs (into the ground).

கப்பலோடுகிறது. The ship is sailing, is under sail

ஓடவைத்தல், *v. noun.* Refining metals, புடம்வைத்தல்

இழிவினோடொன்றின்றுவாடத்தையோடவைக்குமாறுபோல As refining gold spoiled by mixture with the same metal of inferior quality (பார)

ஓடவைத்தபொன், *s.* Refined gold.

ஓடாணி, *s.* [*in jewelry.*] A pin or bolt passed into an ornament as a fastening, ஆபரணக்கடைப்பூட்டு.

ஓடித்திரிய, *inf.* To run about. 2. To assume airs. 3 To take great pains, &c, to attain an object.

ஓடிப்படர, *inf.* To run and spread as a creeper

ஓடிப்பிடிக்க, *inf.* To overtake in running.

ஓடிப்போக, *inf.* To run away.

ஓடியாடிப்பார்க்க, *inf.* To go about, to endeavor.

அவன்ஒருஉத்தியோகத்திற்கோடியாடிப்பார்க்கிறான். He goes about in pursuit of a situation.

ஓடியுறைய, *inf.* To congeal gradually, இறுக—chiefly used in the past.

கஷாயமெல்லாமோடியுறைந்தது. The decoction is all congealed.

ஓடிவர, *inf.* To approach at a running pace.

ஓடிவிறைக்க, *inf.* To extend—as stiffness over the body through cold, முழுதும்விறைக்க

ஓடிவெளிக்க, *inf.* [*prov.*] To be dispelled—as clouds; to clear—as the sky, முகில்பாந்தொழிய. 2. To be discovered—as fraud, theft, &c., களவுவெளிப்பட.

அவர்வஞ்சகமெல்லாமோடிவெளித்துப்போயிற்று. He has discovered the imposition, &c.

மழையோடிவெளித்துப்போயிற்று. The appearance of rain is past away, the sky is become clear.

ஓடுதாவடி, *s.* Bustle and confusion in preparing—as for a journey, &c., going abroad—as for business, &c., in a time of bustle, &c., கலக்கம்.

ஓடுதாவடிப்படுதல், *v. noun.* Being in a bustle—as in preparing for a journey, &c.

ஓடுபந்தல், *s.* [*prov.*] A moveable canopy supported on cords, &c., நடைக்காவணம்

ஓடுவிப்புருதி, *s.* A running cancer, ஓடுபுண்.

ஓட்டம், v. noun. Running, flight, galloping, speeding, ஓடுகோட்டம் 2 Current, flowing, course, pace, drift, நீரோட்டம் 3. Defeat, rout, retreat, flight, தோல்வி

அங்கேயொருதொட்டமாகவந்தோம்... I ran all the way hither

அவனுக்கெழுத்தோட்டமில்லை. He does not read fluently.

ஓரோட்டமாய்வா Come at once, come without halting, do not stay on the way

ஓட்டங்காட்ட, inf. To lead the way, to precede inducing others to follow.

ஓட்டமாகவோட, inf. To run with great speed.

ஓட்டமெடுக்க-ஓட்டம்பிடிக்க, inf. To set out running, start out with speed, to flee; to begin to run.

நீரோட்டம், s. A current, a stream.

ஓடை, s. A large water-course, a channel for the conveyance of water, a rivulet, a dyke, நீரோடை 2. (p) A tank in general, குளம். 3 A ditch round a fortification, அகழி. 4 The name of a creeper, ஓர்கொடி, Combretum laxum (Rott) 5 The கிலுகிலுப்பை plant, Crotalaria, L. 6 The name of a tree, உலவைமரம், Combustura 7. A mountain path, மலைவழி (பிங) 8. A metal plate or a badge for the forehead, நெற்றிப்பட்டம் 9 A frontlet for elephants, யானைநெற்றிப்பட்டம் 10 [prov] A narrow slip of ground, ஒடுக்கநிலம்.

*ஓட்டம்—ஓஷ்டம், s. The upper lip, மேலுதடு. 2. Lip in common, உதடு Wils p 175 Oshda (p.)

ஓட்டு, கிறேன், ஓட்டினேன், வேன், ஓட்ட, v. a. To cause to run, to drive, propel, despatch, steer a vessel, செலுத்த 2 To drive away, put to flight, chase, expel, exile, to disperse ignorance, darkness, ஓடச்செய்ய (த. 110) 3. To pass in, insert, உட்செலுத்த

அந்தமாட்டையோட்டிக்கொண்டுபோய்விட்டான He has driven away that cow.

அந்தப்பேயையோட்டிப்போட்டான். He has expelled that demon.

அவர்களைக்காட்டிலோட்டிவிட்டான். He has forced them into the jungle.

ஓட்டி, s. A driver—used in combination—as ஈயோட்டி, fly-flapper; பேயோட்டி, an enchanter; படவோட்டி—அம்பாரோட்டி, a boatman; ஆளோட்டி, a superintendent of laborers.

ஓட்டு, v. noun. Sailing of a vessel, கப்பலோட்டம். 2. An assuming course of conduct.

அந்தவோட்டிங்கேசெல்லாது. That course of conduct will not be tolerated here.

கள்ளவோட்டுக்கொலைவரவிலே. The value of the canoe is in the outrigger; i. e. all the matter hangs on him. [prov]

இந்தக்காற்றுக்கினெற்றுச்சென்னபட்டணத்திற்கு எத்தினைநாளோட்டிப்போகலாம். In how many days' sail may we reach Madras with this wind?

ஓட்டுத்துத்தி, s. A plant, ஓர்பூண்டு.

ஓட்டை, s. A crack, a hole in a vessel, a flaw, a leak, a cracked or defective vessel, bell, tile, shell, &c., a fissure, உடையல்.

ஓட்டைத்தோணி, s. A crazy, broken dhony.

ஓட்டைப்பானை, s. A cracked vessel.

ஓட்டைமணி, s. A cracked bell.

ஓட்டையுடையல், s. Cracked and broken things.

ஓட்டைவாயன், s. A babbler, one who keeps no secret, வெள்ளைவாயன்.

ஓணம், s. A river, ஆறு. 2. The twenty-second lunar mansion, திருவோணநாள். (p.)

ஓணான், s. [vul] Lizard, including several species, ஓந்தி, Lacerta cristala.

ஓணான்குத்தி—ஓணான்கொத்தி, s A kind of hawk that kills and eats the ஓணான.

பச்சோணான், s. A chameleon.

காட்டோணான், s. A kind of small lizard.

சிவப்போணான்—சீத்தியோணான், s The smallest kind of lizard. Arab Hhalca

ஓதம், s. A rupture, அண்டவாதம், Hernia hydrocele, or sarcocele. 2. A flood, inundation, deluge, வெள்ளம். 3. A wave, a billow, கடற்றிரை 4. The sea, கடல். 5. Moisture, dampness—as of a floor, ஈரம். (பிங)

ஓதக்காரன், s. A person with rupture, அண்டவாதக்காரன

ஓதக்கால், s. A disease, the elephantiasis or large leg, யானைக்கால்.

ஓதமிறங்குதல், v. noun. Having rupture, வாதமிறங்குதல்.

ஓதமேறுதல், v. noun. Becoming damp.

*ஓதனம், s Boiled rice, சோறு. 2 Food in general, உணவு. Wils p. 175 Odana. 3. Greatness, பெருமை. 4. [ex யுத, to fight.] Battle, war, போர். (பா) (p)

ஓதன்மை, s. See ஓது, v.

ஓதி, s. A kind of lizard. (See ஓந்தி.) 2. Women's hair, பெண்மயிர். 3 Knowledge, wisdom, ஞானம். 4. Literature, erudition, கல்வி. 5. A cat, பூனை. 6. A mountain, மலை. 7. Close attack (in battle, &c.), இடைகழிமை. (சது.) 8. [ex ஓது.] A learned person, ஓதுவான். (பிங.) (p.)

கோதையோதியர். Women having their heads adorned with garlands.

வேதினவோதி. A lizard with a serrated back.

ஓதிமம், s. A swan, அன்னம். 2 A hill or mountain, மலை. 3. The bos grunniens, கவரிமா. 4. A tamarind tree, புளியமரம். (p.)

ஓதிமவுயர்த்தோன், s. Brahma whose banner is the swan, பிரமன். (p)

ஓது, கிறேன், ஓதினேன், வேன், ஓத, v. a. To recite the vedas with appropriate intonations, aspirations, &c—being one of the six duties of the brahman; to chant a sacred eulogy in the temple, வேதமோத 2. To read, learn, recite audibly in order to commit to memory, படிக்க. 3 To speak, say, declare, சொல்ல. 4. To repeat prayers—as the Romanists and Mahomedans, செபமுச்சரிக்க. 5 To give advice, persuade clandestinely, to teach one to act with duplicity, புத்திசொல்ல. 6. To utter incantations, to consecrate, மந்திரமுரைக்க.

ஓதாதார்க்கிலையுணர்வொடொழுக்கம். Knowledge and good manners are not to be found in unlearned men.

ஓதாமலொருநாளுமிருக்கவேண்டாம். Employ your whole time in the pursuit of knowledge.

ஓதுவதொழியேல். Cease not to learn. (ஔவை)

எண்ணெயோதிக்கொடுக்கிறது. To administer holy oil to women in labor.

காதிலேயோதிவிட்டான் He has given him secret advice, he has prevailed on him by underhand or secret means

நூறுநாளோதியாறுநாள்விடத்தீரும். The traces of learning made in a hundred days will be effaced by indolence in six.

ஓதியிறைக்க, inf. To sprinkle holy water.

ஓதியுடைக்க, inf. To break a cocoanut with appropriate incantations.

ஓதிவிட, inf To cease reading.

ஓதினநீர், s. Holy water, consecrated water

ஓதுவான், s. A teacher of the vedas, and other sacred literature, ஆசான் 2. A learner, a scholar, a student, படிப்பவன். 3 The eulogist of the god of the temple whose duty it is to chant the verses directed by the attending priest, திருப்பாட்டுப்பாடுவோன்.

ஓதுவானெல்லாமுழுவானுக்குக்கடையில். The scholar must wait at the backdoor of the ploughman, i e. learning is dependent on the plough.

ஓதுவிக்க, inf. To teach the vedas, வேதகற்பிக்க. 2. To teach science, instruct, படிப்பிக்க.

ஓதல், v. noun. Reciting the vedas, &c. 2. Reading. 3. Learning, speaking.

ஓதலினன்றே வேதியர்க்கொழுக்கம். Good manners in a brahman are preferable to the recitation of the vedas.

ஓதற்குரிமூவர்த்தியாகதோர்மூவர்க்கும். The right of reciting the vedas belongs to the three superior classes, i e brahmans, kings, and merchants. (அகப்.)

ஓதன்மை, v. noun. The act of reading, ஓதற்றன்மை. 2. Chanting, பாடல். (p.)

ஓதை, s. Sound, noise, ஒலி. 2. A great noise, clamor, din, பேரொலி. 3. A surrounding wall, a fortification, மதில். 4. A mount or area within a fortification, மதிலுண்மேடை. (பிங்.) (p)

ஓத்தி, s. [prop. ஓந்தி.] Lizards of different species. (p)

ஓத்து, s. The vedas, the sacred writings, வேதம். 2. A section or chapter of a book treating of one and the same thing, in contradistinction to படலம் in narrative writings, which may consist of a variety, இயல். (p)

மறப்பினுமோத்துக்கொளலாகும்பார்ப்பான்பிறப்பொழுக்கங்குன்றக்கெடும். A brahman, though he should forget the vedas, may recover his knowledge by reading; but if he fail in propriety of conduct, even his high birth will be destroyed.

ஓத்துப்புறனடை, s. Notes, explanatory remarks, or exceptions following a section or chapter in a scientific or literary work, இயற்புறனடை.

ஓத்துமுறைவைப்பு, s. One of the thirty-two உத்தி.

ஓத்துவாப்போர், *s.* Teachers of the vedas, வேதம்படிப்பிப்போர். 2. Teachers in general, உபாத்தியாயர். (*p.*)

ஓநாய், *s.* A wolf, கோநாய்.

ஓந்தி, *s.* A lizard, embracing several species, ஓணான்.

பச்சோந்தி, *s.* A chameleon—as கோம்பி

வெள்ளோந்தி, *s.* A white species of chameleon.

ஓமம், *s.* Sison or Bishop's weed, a species of cumin, the seed of which is distilled for medicinal use, also given in decoction to children, அசமதாகம், Sison ammi, *L.*

ஓமப்பொடி, *s.* A medicinal powder made of sison. 2. A cake made of it.

*ஓமம், *s.* A burnt offering, the casting of clarified butter, the nine kinds of grain, &c., into the sacred fire, accompanied with prayers, &c. It forms an essential part of the marriage ceremony and is performed at the அந்தியேட்டி, a chief ceremony for deceased persons and in the worship of the temple, &c. In poetry the burnt sacrifice of animals, யாகம். Wils p. 980. HOMA.

ஓமகுண்டம், *s.* A hole made in the ground for sacrificial fire. Wils. p. 780. HOMAKUNDA.

ஓமசாந்தி, *s.* Mitigating, propitiating by fire, அக்கினிசாந்தி. 2. Burnt offering at a marriage to propitiate the god of fire who is thus invoked as a witness of the transaction, விவாகத்திற்செய்யுமோமசாந்தி. 3. Any additional sacrifice performed to obtain pardon for having omitted certain ceremonies in a sacrifice, யாகசாந்தி

ஓமஞ்செய்ய, *inf.* To perform a burnt sacrifice, அக்கினிகாரியஞ்செய்ய.

ஓமதிரவியம், *s.* The requisites for a sacrifice including the firewood, &c., யாகஉபகரணம்.

ஓமப்பொடி, *s.* The ashes of the ஓமம்—deemed sacred, and used for smearing the person, யாகசிறு.

ஓமமண்டபம், *s.* A sacrificial hall, யாகசாலை.

ஓமம்வளர்க்க, *inf.* To kindle and feed the sacrificial fire which should never be suffered to go out; to attend to this is the special duty of the student or பிரமசாரி.

ஓமவிறகு, *s.* Sacrificial fire-wood of different kinds. See சமித்து.

ஓமாக்கினி, *s.* Sacrificial fire, ஓமத்தழல். Wils. p. 180. HOMAGNI.

ஓமல், *s.* [*vul.*] A rumor, report, spreading as a rumor, ஊர்ப்பேச்சு.

ஊருக்கோமல்வீட்டுக்குவிற்றெரிச்சல். He has the name of being a rich man, but in his house there is want and misery.

ஓமற்படுதல்—ஊரோமல், *v. noun.* Spreading as a rumor, being rumored.

உன்னாலிந்தரகசியமூரோமலாச்சுதே. The secret has been bruited throughout the town by you.

ஓமான், *s.* A lizard, a chameleon, a blood-sucker, ஓந்தி. (*p.*)

ஓமிடி, *inter.* O ruin! O destruction! —an imprecation, a curse, கேடு.

ஓமிடி, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, *v. n.* [*prop.* ஓமுடி] To be ruined, destroyed, கேடுற—as ஓமிடிந்துபோவாய், perish thou

ஓமை, *s.* The mango tree, மாமரம். (*p*)

*ஓம், *s.* The mystic name of the deity, prefacing and concluding all the prayers or incantations of the daily worship, commencing books, &c., from அ, a name of Vishnu; உ, of Siva, and ம் of Brahma, embracing therefore the Indian Triad, and expressing the three in one, பிரணவம். 2. An expression of assent, a term used in bonds, agreements, &c, as showing the assent of the contracting party, உடன்பாட்டுச்சொல். 3. A termination of the first person plural of verbs, தன்மைப்பன்மைவிகுதி—as வருவோம், we shall come.

ஓமென்றான். He has consented

ஓம்பட, *inf.* [*prov.*] To express assent, consent, உடன்பட.

ஓம்படை, *s.* Protection, safeguard, security, காவல்; [*ex* ஓம்பு, *et* அடை.] (*p.*)

ஓம்படைக்கிளவி, *s.* [*in* அகப்பொருள்] Committing a lady to the care of her attendants by a gentleman, during his absence, கையடைகொடுக்கை 2. Advice given to princes by sages, பெரியோர்சொல்லுமுபுத்தி.

ஓம்பு, கிறேன், ஓம்பினேன், வேன், ஓம்ப, *v. a.* To protect, guard, defend, save, காக்க. 2. To preserve, keep, take care of, பாதுகாக்க. 3. To keep off, ward off, dispel, cease from, ஒழிய. 4 To cherish, nourish, maintain, support, to cause to increase, வளர்க்க

பரிந்தோம்பிக்காக்கவொழுக்கந்தெரிந்தோம்பித்தேரினுமஃதேதுணை. Desire and maintain with great care the conduct proper to your caste, which, how much soever the virtues are examined and understood, and how much soever the senses are guarded, is alone the convoy of the soul. (குறள்)

அஞ்சலோம்பென்றார். He said, away with your fears. (குறள்.)

வலியார்மேன்மாறேற்றலோம்புக. Let opposition to those more powerful than yourself cease. (குறள்.)

விலக்கியவோம்பி. Avoiding whatever is prohibited by the shasters— (நீதிநெறி)

தாம்கற்றவோம்பாது. Not retaining in memory what they have learnt—(நீதிநெறி.)

விருந்தோம்ப, *inf.* To entertain (guests), religious mendicants, &c—as one of the duties of the householder. See இல்வாழ்வான்.

தீயோம்பி, *verb. part.* Cherishing the sacred fire. (நீதிநெறி.)

வேள்வியோம்ப, *inf.* To offer burnt sacrifices.

ஓம்பல், *v. noun.* Taking care of, &c., பாதுகாத்தல்.

ஓய். A particle of calling, applied to nouns of the masculine and feminine gender, ஓர்விளிவிடைச்சொல்.

ஓய், கிறேன், ந்தேன், வேன், ஓய, *v. a.* To cease, leave off, to desist from action, &c., to rest, விட. 2. *v. n.* To become tired, become weary, to fail, become weak or infirm—as a member of the body, தளர. 3. To cease, end, முடிய.

ஓயாமலிருக்க, *inf.* To be incessant, continual.

ஓயாமலவருகிறான். He comes incessantly.

மரங்காய்த்தோய்தல், *v. noun.* Ceasing to bear fruit for the season.

ஆய்ந்தோய்ந்துபார்த்தல், *v. noun.* Considering maturely, deliberating.

எல்லாமோய்ந்தகணக்காய்ப்போயிற்று. His wealth, influence, &c are all reduced.

கையோயாமல்வேலைசெய்கிறான். He labors incessantly.

எழுதியெழுதிக்கையோய்ந்துபோயிற்று. My arm is weary with continual writing.

ஆடியோய்ந்தபம்பரம். A top that has ceased to spin; i.e an ascetic, so called because he has renounced worldly cares, and is henceforth exempt from transmigrations. 2. An old man whose active days are past. 3. A person dismissed from office.

காலோய்ந்துகையோய்ந்துபோகுதல். Feeling weak in the legs and arms—as after fever, &c.

ஓயாக்கவலை, *s.* Incessant troubles, anxiety.

ஓயாமாரி, *s.* Incessant rain, ஓயாமழை. 2. Unceasing liberality, பெருங்கொடை.

ஓய்ந்தமனம், *s.* A mind that has ceased to be affected by secular objects.

ஓய்ந்துபோக, *inf.* To become weary.

அடித்தோய, *inf.* To desist from beating.

ஓயல்—ஓய்வு, *v. noun.* Cessation, ceasing, relinquishment, rest, ஒழிவு. 2. Slackness, தளர்வு 3. End, termination, முடிவு.

ஓய்வுகரையில்லாமற்கொடுக்கிறான். He bestows without limit or cessation.

ஓய்வுநாள், *s.* A day of rest; [*in Christ. usage.*] the sabbath.

ஓய்ப்பிடியாள், *s.* The wife of the husband's brother, ஓரகத்தி.

ஓரம், *s.* Side, edge, border, margin, brim, brink, bank, shore, விளிம்பு. 2. Partiality in speaking, pleading, &c., பட்சவாதம். 3. A kind of salt of burning and acrid taste, சத்திசாரம்.

ஓரக்கண், *s.* A squint, சாய்வான பார்வை.

ஓரக்கண்ணன், *s.* A squint-eyed person. 2. (*fig.*) A partial man.

ஓரக்கண்ணாய்ப்பார்த்தல், *v. noun.* Squinting. 2. Looking partially.

ஓரக்காரன், *s.* A biased, partial person.

ஓரம்பேசுதல், *v. noun.* Speaking so as to please, speaking with partiality.

ஓரஞ்சொல்லேல். Speak not partially.

வழக்கோரம்பேசேல். Pass not partial judgment.

மண்ணிலிருந்துவழக்கோரஞ்சொல்லாதே...... Whilst on earth incline not to partiality in judgment.

ஓரவஞ்சனை, *s.* Great or criminal partiality.

ஓரவஞ்சனைபண்ண, *inf.* To act with partiality.

ஓரவாரம், *s.* Partial love, favor.

கடலோரம், s. Sea-shore.

ஆற்றோரம், s. The bank of a river.

ஓரா—ஓராமீன், s. A kind of fish, ஓமீன, Dioden hystrix, L.

ஓராட்டு, s. [prov. prop. ஓலாட்டு] Lulling a child, lullaby, தாலாட்டு.

ஓராயம், s. [prov] Obliqueness, slantingness, சாய்வு. 2. The leeward or leaning side of a boat or other vessel, தோணியினசாய்ந்தவோரபுறம். 3. The close joining of two boards, இணைப்பு.

ஓராய்த்தோணி, s. A boat, the seams of which are formed by the boards lapping one over another before calking. See கலப்பறறு.

ஓராயமாய்ப்படுத்தல், v. noun. Lying on one side, or edgewise.

ஓராயமானவேலை, s. A slanting work—as a desk, &c.

ஓராயம்பார்த்தல், v. noun. Joining boards closely.

ஓரி, s. An old jackal, கிழநரி. 2. A male jackal, ஆணநரி. 3. The male of the red monkey, ஆணமுசு. 4. The male of beasts in general, விலங்கினணபொது. 5 A man's knot of hair, ஆண்மயிர. 6. Hair on the body. புறமயிர 7. The conveyance of Kali, காளிவாகனம. 8. One of the seven liberal kings of the lowest order, கடைவெழுவள்ளலிலொருவன (p)

ஓரிபோலழுதல், v. noun. Howling, as a jackal.

ஓரிசு—ஓர்சல், s. [vul.] An arrangement, settlement of a business, amicable settlement, தீர்மானம்.

ஓரிசுபண்ணுதல், v. noun. Settling a business.

ஓர்சலாக்குதல்—ஓர்சல்பண்ணுதல், v. noun. Deciding or settling a quarrel.

ஓரும், s. A poetic expletive, அசைச்சொல்.

செயற்பாலதோருமறனேயொருவற்குயற்பாலதோரும்பழி. Whatever is fit to be performed is virtue, and whatever ought to be abandoned is vice. (குறள்.)

*ஓரை, s. A sign of the zodiac equal to thirty degrees, இராசி. 2. A period of five நாழிகை, or two hours commencing with the rising of a zodiacal sign. 3. The rising of a sign, இலக்கினம். Wils. p. 980. Hora. 4. Opportunity, சமயம். 5 A lady's female attendant, தோழி. 6. Female toys, play-things, &c, மாதர்விளையாடுகருவிகள். 7. A play ground for females, மாதர்விளையாடுமிடம். 8. A species of owl—the கூகை. 9. Rice and other edibles mixed and boiled, சித்திரான்னம். 11. A concourse of women, மாதர்கூட்டம். 12. Play, விளையாட்டு. (p.)

ஓரைபோமெல்லாமெல்லாமென்றமலை. A mountain on which she plays with her female attendants.

நற்றகவோரையினெழுந்தனவன்றேஆற்றெதிர்ப்பட்டனம். It was because we started in an auspicious hour that we have now met in the way.

புளியோரை, s. Rice qualified by the addition of acid and other ingredients.

எள்ளோரை, s. Rice and sesamum mixed and boiled, சித்திரான்னம்.

ஓர், adj. For ஒன்று, one—prefixed to vowels. See under ஒரு.

ஓரகத்தி, s. The wife of the husband's brother.

ஓரடிமடக்கு, s. Repetition of a line once in a verse, அடிமடக்கு

ஓராசிடைவெண்பா, s. A species of ஆசிடைவெண்பா, having only one ஆசு

ஓரிதழ்த்தாமரை, s. A little herb with a monopetalous flower, ஓரிதழ், Viola suffruticosa, L.

ஓரிலைத்துத்தி, s. A shrub, ஓர்வகைத்துத்தி.

ஓருள்ளிப்பூடு, s. A solid root of garlic not divided into cloves.

ஓரெழுத்துமடக்கு, s. Repetition of a letter in a verse.

ஓரொரு—ஓரோர், s. Each one, one of each, one at a time, one for each.

ஓர்குடிமணாளன்—ஓர்குடியிற்கொண்டோன், s. The husband of the wife's sister, சகலன். (p.)

ஓர்குண்டலன், s. Balabhadra, பலபத்திரன். (p.)

ஓர், கிறேன், ந்தேன், வேன், ஓர, v. a. To consider attentively, examine, investigate mentally, to ponder, ஆராய 2. To understand, find out, தெளிய. (p.)

ஓரல். Mayest thou ponder or consider.

ஓர்ந்துபார்த்தல், v. noun. Examining mentally, considering attentively.

ஓர்ச்சி, v noun. Deliberation, counsel, investigation, research, ஆராய்ச்சி.

ஓர்வு—ஓர்பு, v noun. Consideration, pondering, reflecting.

ஓர்க்கொலை, s. Amber, அம்பர்.

ஓர்சல்பண்ணுகிறது, [prop. ஒழிதல் பண்ணுகிறது] To decide or settle a quarrel.

ஓர்ப்பு, s. Firm determination, perseverance, கருமமுடிக்குந்துணிவு. 2. Patience, பொறுமை. 3. Fortitude, firmness, decision—one of the four qualities of men, ஆடவர்க்குணம்நான்கினொன்று.

ஓர்மம், s. [prov.] Fortitude, courage, bravery, rashness, திடன்.

ஓர்மக்காரன், s. A daring or courageous person.

மனவோர்மம், s. Daring, courage

ஓர்மிக்க, inf. To be courageous, daring, brave, valiant, adventurous, presuming, rash.

ஓர்மிப்பு, v. noun. Courageousness, boldness, venturesomeness.

ஓர்மை, s. Fortitude, bravery, intrepidity, துணிவு. 2. The pomp, parade, &c., of a festival.

ஓலக்கம், s. An assembly of state, சபை 2. A hall of audience, சபைகூடுமிடம். 3. A room in form of the sacred shrine of a temple, a place for an assembly, சபாமண்டபம். (p.)

ஓலக்கமண்டபம், s. A place for an assembly in a temple.

ஓலக்கம்பண்ண, inf. To assemble publicly.

திருவோலக்கம், s. (fig.) The assembly at a public festival

திருவோலக்கவாயில், s. The gate of a temple, the place of assembly.

ஓலம், s. Sound, noise, roar, சத்தம். 2. A cry of lamentation, appeal to, or invocation of the deity, அபயக்குரல். 3. Snake, பாம்பு. (Rott.) 4. The sea, கடல். (p.)

மூர்த்திபே—ஓலம்—ஓலம். Swamy, help, help (I cry to thee for aid).

ஓலமிடுதல், v. noun. Calling on a deity, or superior for help, invoking audibly, அபயமிடுதல். 2. Calling or weeping aloud.

ஓலமிட்டழுகிறாள். She weeps with a loud voice.

ஒருத்தனேயுனையோலமிட்டலறியுலகெலாந்தேடியுங்காணேன். O thou the only God, I invoked thy aid in a weeping tone and sought for thee in vain the whole world over. (திருவா)

ஓலாட்டுதல், v. noun. Lulling a child.

ஓலாட்டு, v. noun. Lulling a child to sleep. 2. s. A nurse's lullaby.

ஓலை, s. A palm leaf of any species, an ola, பனை, தெங்குமுதலியவற்றினோலை. 2. The leaf of the தாழை or wild pine-apple tree, தாழைமோலை. 3 An ola letter, a written ola, a writing or document, எழுதுமோலை. 4. The summons of Yama, யமனோலை. 5. (p.) (சது.) Sound, ஒலி.

நாளைபோயோலையுந்தருமெனில். If to-morrow the messengers of Yama come with the summons. (வைரா.)

ஓலைக்கட்டு, s. A bundle of palmyra leaves.

ஓலைக்கணக்கர், s. Learners at school, பள்ளிப்படிப்போர்

ஓலைக்கணக்கரொலியடங்குபுன்மாலை. The evening when the noise of learners at school ceases. (கலிங்.)

ஓலைக்கணுட்டு, s. A chip or small piece of ola.

ஓலைக்கண், s. Scallop or indentation of a palmyra leaf.

ஓலைக்காந்தல், s. Cinder of the ola—as burning, floating flakes, dry pieces of ola.

ஓலைக்குடை, s. An umbrella made of palm leaves.

ஓலைக்கொடி, s. [prov] An ola kite.

ஓலைச்சிறகு, s. The half of a palmyra leaf.

ஓலைச்சுருள், s. An ola letter inclosed in a செந்நிறக்கம்

ஓலைதீட்ட, inf. To write on the ola, ஓலையெழுத.

ஓலைதீட்டும்படை, s. A style, an iron pen, எழுத்தாணி.

ஓலைபோக்க—ஓலைவிட, inf. To send a note.

கூற்றைவெல்குவம்வருகவென்றுவோலைவிட்டு. Despatching a challenge to the regent of the dead—

ஓலைப்பூ, s. [vul.] The flower of the wild pine-apple tree, தாழம்பூ.

ஓலைமுத்திரை, *s.* A stamp imprinted on a palmyra leaf.

ஓலைமுறி, *s.* Unevenness of a palm leaf.

ஓலையாள், *s.* A carrier of palm leaf letters.

ஓலையெழுத, *inf.* To write a letter on a palmyra leaf

ஓலைவாங்க, *inf.* To receive an ola; i e. the summons of death, to die

ஓலைவீடு, *s.* A house thatched with palmyra leaves.

ஓலைவேலி, *s.* A hedge platted with palm leaves.

பட்டோலை, *s.* A written order, royal edicts 2. A writing from dictation.

காதோலை, *s.* Ear-hoop of palm leaf. 2. (*fig*) Ear-hoop made of gold, worn by women.

குருத்தோலை, *s.* A young shoot of palm leaf.

படியோலை, *s.* The duplicate of a document. (பெரியபு.)

படையோலை—பாரோலை, *s.* A palmyra leaf or leaves on which the fruit of the palmyra are kept when they are unhusked, preparatory to their being inspissated.

பிணியோலை, *s.* An amulet made of palmyra leaf, tied as a remedy to the waist of children supposed to be possessed of a demon.

விரியோலை, *s.* The leaves of a palmyra, &c, when they begin to expand and mature. 2 A cadjan made of cocoanut leaves.

பனையோலை, *s.* Leaf of a palmyra tree

முகவோலை, *s* A letter.

முகவோலைவிரித்திருக்கின். Reading a letter with delight—

மூலவோலை, *s.* An original deed (பெரிய)

நாளோலை, *s.* An ola fastened on a house in an auspicious hour preparatory to its being thatched.

வெள்ளோலை, *s.* A blank ola.

தென்னோலை, *s.* Leaf of a cocoanut tree.

ஓலைவாளை, *s.* A species of வாளைமீன்; which see

ஓல், *s.* [*a contraction of* ஓலம்.] Sound, buzz, &c. (*p*)

ஓலிட, *inf.* To call on a deity, &c., with wailing; to cry out for aid, அபயமிட. 2. To sound, make a noise, சத்தமிட.

சங்கோலிடுமபழனம். Rice-fields in which the (living) chanks resound—(வைாக.)

ஓவர், *s.* Mechanics, artisans, smiths, கம்மாளர். 2 Painters, sculptors, workers in the fine arts, சித்திரகாரர். 3 Bards, eulogists employed by princes, in their processions to repeat their titles, praises, &c., பாடற்றுமக்கள். (*p*)

ஓவியம், *s.* A picture, a portrait, சித்திரம். 2 A statue, a puppet, பிரதிமை. (*p.*)

ஓவியத்துறைகைபோயவொருவன One practised in painting— (நைட)

ஓவியமானபிள்ளை, *s.* A very dear and beloved child

ஓவியர், *s.* Painters, sculptors, artists, சித்திரகாரர். 2. Mechanics, artificers, smiths, கம்மாளர். (*p*)

ஓவு, கிறேன், ஓவினேன், வேன், ஓவ, *v n.* To cease, desist, terminate, become extinct, ஒழிய. 2. To suffer, be afflicted, வருந்த

ஓவாதேயிரவுபகலுணராவோர். Those who learn day and night unceasingly—(சிந்தியா)

ஓவறுசீாக்கருவூர், *s.* The town of Caroor of imperishable beauty. (வைாக்)

ஓவாப்பிணி, *s.* An incurable disease, தீராப்பிணி. (குறள)

ஓவியதுன்பம், *s.* Painful suffering. (ஆனந்ததிர)

ஓவெனல், *v noun.* A word imitative of sound, ஓவென்றொலித்தல்.

ஓவென்றவெளி, *s.* [*prov.*] Broad open space.

ஓளி, *s.* Order, arrangement, regularity, ஒழுங்கு. 2. An elephant stall, யானைக்கூடம். (*p.*)

ஓனம், *s.* A particle used by children in sounding the long letters, எழுத்தின்சாரியை.

ஓனூர், *s* A city on the Malabar coast, ஓரநகரம்.

ஔ

ஔ—ஔகாரம் The twelfth or last of the vowels in Tamil, உயிரெழுத்தி லொன்று.

ஔகாரக்குறுக்கம், *s* The letter ஔ shortened in sound, சார்பெழுத்துக்களி லொன்று.

*ஔசனசம், *s* (*Tam.* உசனம்) The code, &c., of Usanas, அட்டாதசதருமசாத்திரத் தொன்று. Wils. p. 177. OUSHANASA. See தருமநூல்.

*ஔடதம்—ஔஷதம், *s.* [*com.* அவுடதம்.] Medicine, a medicament or drug, மருந்து. 2. An antidote, a remedy, மாற்றுமருந்து. 3. A feigned class of vegetable medicines possessing wonderful properties, of which four kinds are specified, viz.: 1. சல்லியகரணி, medicines curing wounds made with pointed weapons. 2. சந்தானகரணி, setting broken bones. 3. சமானகரணி, or சம்பன்னகரணி, curing bruises, scars, &c. 4. சஞ்சீவகரணி, or சஞ்சீவி restoration of the swooning or the dead. Wils. p. 177. OUSHATA.

இலங்கனம்பரமௌஷதம். Dieting or abstinence is the best medicine for the sick.

*ஔதாரியம், *s.* Munificence, liberality, கொடை; [*ex* உதாரம்.] Wils p. 176. OUDARYA.

ஔதாரியன், *s.* One who gives without limit, a very generous person, வரையாதுகொடுப்போன்.

*ஔபாசனம், *s* Religious practice, the performance of prescribed rites—as உபாசனம. 2. A daily offering made by fire kept always burning, ஓமத்தீயோமபுகை. Wils. p. 176. OUPASANA

*ஔரசன், *s.* A child by a wife of the same tribe, குலமொத்தமனைவியைத்தீவேட்டுபெற்றபுத்திரன். Wils. p. 176. OURASA.

*ஔரிதம், *s.* One of the eighteen தருமநூல். (*p.*)

ஔவியம், *s.* Envy, பொறாமை. (*p.*)

ஔவியநெஞ்சத்தானுக்கமுஞ்செவ்வியானகேடுநினைக்கப்படும். The prosperity of the envious and adversity of the ingenuous will be pondered by the wise as things mysterious.

ஔவியம்பேசேல். Don't speak enviously. (ஔவை.)

ஔவிக்க, *inf.* To be envious, பொறாமையடைய. (*p.*)

ஔவித்தழுக்காறுடையானைச்செய்யவடேளவைவைக்காட்டிவிடும Luckshmi envying (the prosperity) of the envious man will introduce her sister to him and take her own departure.

ஔவு, கிறேன், ஔவினேன், வேன், ஔவ, *v. a.* To grasp or seize, or take hold with the mouth, to bite off, கடித்துப்பிடிக்க. 2 To graze, rub off the skin, burn or scald so as to excoriate, அழுந்தியெடுக்க. —*Note.* The meaning is similar to கௌவ, but less intense.

ஔவியௌவிவருகிறான். He comes as if he would devour us.

குழைந்தைமுலையையௌவியௌவியுண்கிறது. The infant takes the breast

நெருப்புத்தோலையௌவியெடுத்துப்போட்டது. The fire has taken off the skin.

பசுவின்கன்றுபுல்லையௌவித்தின்கிறது. The calf takes the grass into the mouth and eats.

சோற்றையௌவித்தின்கிறான். He takes the rice with the mouth from the palm of the hand and eats it. 2. He eats voraciously.

ஔவை, *s.* A mother, a matron, an old lady, தாய். 2. A female ascetic—chiefly used of the Jaina sect, தவப்பெண். (*p.*) 3 An ancient authoress who wrote on moral subjects; she was the eldest of four sisters, who also were authoresses. They were the reputed sisters of திருவள்ளுவர் the author of the Cural, ஔவையார்.

ஃ

ஃ. The guttural letter called ஆய்தம் and inserted by Tamil grammarians between the vowels and consonants as not properly belonging to either; it occurs only after a short initial and before a hard letter—as அஃகம், எஃகுதல, அஃது. This letter is found only in poetic language and is often inserted merely to fill up the verse Children in learning the alphabet write it ஃ and call அக்கேன or அக்கேனம்.

க

க. The first vowel consonant and the first of the hard letters, ஒருயிர்மெய்யெழுத்து 2. The figure one, ஒன்றென்னுமெண்ணின்குறி 3. A termination of verbs in the optative mood singular or plural, வியங்கோள்விகுதியொன்று—as செய்க, let me, him, or us, her, &c. do it; may we or they do it.

ககரம்—ககரம்—ககாரம், s. The letter க. (p)

கஃசு, s. A weight, the fourth of an ounce, கற்பலம். (p)
தொடிப்புழுதிகஃசாவுணக்கின். If an ounce of soil be so dried as to weigh but a quarter of an ounce. (குறள்)

ககமாறம், s. The மணித்தக்காளி plant, Solanum rubrum, L.

*ககம், s. A bird, பறவை. 2. An arrow, அம்பு; [ex க, the sky] Wils. p. 268 K'HAGA (p) 3. One of the thirty-two kinds of arsenic in its natural state, சாகாடபாஷாணம்.

ககபதி, s. The brahmany kite, the reputed king of birds. In Hindu mythology, this bird is said to be the vehicle of Vishnu, கருடன். Wils. p. 268. K'HAGAPATI. (p.)

ககேசன், s. The brahmany kite—as the king of birds, கருடன். (p)

ககேந்திரன், s. The brahmany kite, கருடன் Wils. p. 268. K'HAGESUARAS, K'HAGESWARAS, K'HAGENDRA.

ககவுசகம், s. The banyan tree, ஆலமரம், Ficus Indica. (M. Dic.)

*ககனம், s. A wood or thicket, a jungle, காடு. Wils. p 286. GAHANA. 2 The air, the atmosphere, the sky, &c., ஆகாயம். 3. An army, படை. 4. A turnip-shaped root, கிழங்கு. (p.)

ககனாரவிந்தம், s. The sky-lotus See ஆகாயத்தாமரை.

*ககுபம், s. A region or point of the compass, திசை 2. A tree, the மருதமரம், Terminalia alata, L. Wils. p. 178. KAKUB'HA. (p.)

*ககோளம், s. The vault or circle of the heavens, a plain sphere, அண்டகோளம். Wils. p 269. KHAGOLA.

*ககோளசாஸ்திரம், s. Astronomy, வானசாஸ்திரம்.

கக்கக்கெனல், v. noun. Clucking—as fowls, &c., ஒலிக்குறிப்பு.

*கக்கசம்—கக்கிசம், s. [prov. கர்க்கசம்.] Difficulty, hardness, பிரயாசம். Wils. p. 169. KARKASHA.

கக்கசமாயிருக்க, inf. To be difficult.

கக்கசமானவேலை, s. A difficult work.

*கக்கம்—கக்ஷம்—கட்சம், s. The arm-pit, அக்குள். 2 The side under the arm as low as the elbow, where a thing is held or carried, கைக்கிழிடம் 3. Sediment, dregs of oil, butter, கசடு. Wils. p. 178 KAKSHA.

கக்கத்திலேகொண்டுபோகிறது. To carry any thing under the arm.

கக்கத்திலேவைக்க, inf. To put under the arm.

கக்கப்பாளம், s. A vessel or bag carried under the arm by religious mendicants, கக்கத்திலேக்குடுக்கை.

கக்கப்பொட்டணம், s. A bundle of cloth carried under the arm.

கக்கரி, s A cucumber creeper, ஓர்கொடி, Cucumis sativus, L

கக்கரிக்காய், s. The common cucumber.

கக்கலாத்து, s. (For) An insect—the cockroach, கரப்பான்பூச்சி, Blatta orientalis, L.

கக்கு, கிறேன், கக்கினேன், வேன், கக்க v. a. To vomit, to cast from the mouth or stomach, சத்திசெய்ய. 2. To eject poison—as a snake, கருக்கால 3 v n To rebound—as a nail. ஆணிமுதலியனவெதிரெழ 4 To overflow—as a tank, &c, மிகைக்க 5 To shoot out ears of corn, கதிரீன. 6 To cough spasmodically—as in hooping cough, மிகவிரும

அந்தப்பிள்ளையைவிழுங்கிக்கக்குகிறான். He is extremely fond of that child.

காகந்தன்குஞ்சுக்குக்கக்கிக்கொடுக்கிறது. The crow feeds its young from its own mouth.

முத்துக்கக்கினசிப்பி. Oysters that have ejected their pearls.

பாம்புவிஷத்தைக்கக்கிற்று. The serpent has ejected its venom.

கண்கோபாக்கினியைக்கக்குகிறது. His eyes shoot out anger.

கிரகணங்கக்கிப்போட்டது. The eclipse is ended.

அவனசரீரமிரத்தங்கக்கிக்கொண்டிருக்கிறது. His body possesses an excess of blood

தினறதைபுங்கக்கிக்கொடுத்துவளர்த்தேன். I fostered him with food from my own mouth.

இவ்வீடுசெல்வங்கக்குகிறது. This house overflows with wealth.

ஆணிகக்கிப்போயிற்று. The nail or peg has rebounded.

எண்ணெயைக்கக்கிப்போட்டது. The oil has oozed out; i.e from the pores which had absorbed it when rubbed on the skin 2 The drugs infused in oil have yielded their virtue, it is time to remove it from the fire

ஆறுகக்கிப்பாய்கிறது The river overflows.

கக்கக்கொடுக்க, inf. To pamper, surfeit one (spoken in reproach).

கக்குவிக்க, inf. To be importunate for any thing due, to dun.

கக்குவான், s. A disease, the chin-cough, whooping cough, குக்கலநோய்.

கக்கல், v. noun. Vomiting, சத்திசெய்கை. 2 s Any thing ejected from the mouth, சத்தி.

நெல்லெல்லாங்கக்கதும்விக்கதுமாயிருக்கிறது ... The rice-ears are all shot forth and shooting forth.

கக்கல்நோய், s. The chin-cough, கக்குவான்.

கக்குரீதி, s. A difficulty, கர்க்கசம்.
கக்குரீதிபட்டுநாலுபணங்கொடுத்தான். He gave four fanams with much difficulty.
கக்குரீதியாயிருக்கும். It will be difficult.

*கங்கணம், s A bangle or bracelet, கடகம் 2 An arm-ring worn between the wrist and the elbow, கைக்காப்பு. 3. A yellow cord which the Hindus tie with a piece of turmeric to the right arm of the bridegroom and the left arm of the bride, also round the arm of such as bind themselves by a religious vow, காப்பு Wils p. 178 KANKAN'A. 4. A water-fowl, ஓர்நீர்வாழ்பறவை.

கங்கணங்கட்டிக்கொள்ளுகிறது. To tie such a cord.

இது காரியத்தைக்குறித்துக் கங்கணம்கட்டிக்கொண்டேன். I have bound myself to undertake the business.

நீயேனகங்கணங்கட்டிக்கொண்டுநிற்கிறாய் Why are you so pertinaciously set on doing this?

*கங்கதம், s A comb, an instrument for cleaning the hair, சீப்பு. Wils. p. 178 KUNKATA.

கங்கம், s. A species of hawk or kite the பருந்து 2. An eagle, கழுகு 3 A comb, சீட்டு. 4. A spark of fire, தீப்பொறி. (p.) 5. A species of arsenic, கோளகபாஷாணம்

கங்கபத்திரம், s. An arrow, அம்பு. 2 A hawk's feather, பருந்திறகு. Wils. p. 178. KANGHAPATRA. (p)

கங்கன், s. The name of a king, under whose auspices Nannool was composed, ஓரரசன் 2. A species of arsenic in its natural state, பிறவிச்சிங்கபாஷாணம்.

*கங்காளம், s. A skeleton, முழுவெலும்பு Wils p. 179. KANKALA. 2 A large brass plate to eat from, உண்கலம். (p)

கங்காளமாலி, s. Siva, சிவன். Wils. p. 179. KANGALAMALI.

கங்காளன், s. Siva as wearing bones, சிவன். 2. Blue vitriol, துருசு (p)

கங்காளி, s. Kali, காளி (p.)

*கங்கு, s. A black kind of millet, கருந்தினை, Panicum Italicum. Wils. p. 179. KUNGU.

கங்கு, s. A ridge or bank to retain water in rice-lands, வயலின்வரம்பு. 2. The side of a bank or ridge, வரம்பினபக்கம் 3. A limit or border, எல்லை. 4 An eagle, கழுகு 5. A kite, பருந்து. (p) 6 The two sides in prison-bars or other play separated by a limit, ஓர்விளையாட்டிற்குறிக்குமெல்லை. 7. [prov.] The bottom of a palmyra stem which parts and embraces the tree, பனைமட்டையினடிப்புறம்

சீலைகங்குகங்காய்க்கிழிந்துபோயிற்று. The cloth is torn all in shreds.

கங்குகரையில்லாதசனம். An innumerable multitude of people.

கங்குகரையில்லாமற்பேசுகிறான். There is no end of his talking

கங்குகரையில்லாமை, neg. v. noun. Boundlessness, illimitableness.

கங்குபிரித்தாட, inf. To play at prison-bars, having made the divisions.

கங்குமட்டை, s. The bottom of a palmyra leaf stalk encircling the tree.

கங்குவடலி, s. A young palmyra tree with the dried leaves still adhering to it strunk.

கங்குல், s. Night, இரவு. 2. Darkness. இருள். 3. The second lunar asterism, பரணிநாள் (p.)

கங்குல்விழிப்பு, s Watch-night, abstaining from sleep during the night.

கங்குற்சிறை, s. Night-watch.

கங்குனிறம், s Black color.

கங்குனிறத்தலைமயக்கூந்தல். The dark downy hair.

*கங்கை, s. The river Ganges or its personification as a goddess being the wife of Chandanu, பகீரதி. Wils. p 275. GANGA.

கங்காசலம், s. The water of the Ganges, either as flowing in its bed, or as conveyed to other places for sacred purposes. Wils. p. 776. GANGAJALA

கங்காசலக்குப்பி, s. A vessel made of a kind of coarse black glass in which the Hindu ascetics convey water from the Ganges, செம்புக்குப்பி.

கங்காசுதன்—கங்கைபெற்றோன்—கங்கைமைந்தன், s Bishma, வீடுமன். 2 Subramania, சுப்பிரமணியன். Wils. p. 276. GANGASUTA. 3. Ganesa, விநாயகன். (p.)

கங்காக்ஷேத்திரம், s. The river Ganges including two kôsh, or about four miles on either its banks; all dying within such limits go to heaven, whatever be their crimes. 2. A pure or sacred place. Wils. p. 276. GANGAKSHETHRA.

கங்காதரன், s. Siva, சிவன். Wils. p. 276 GANGATHARA.

கங்காதீரம், s. The sacred banks of the Ganges, கங்கைக்கரை. Wils. p. 276. GANGATEERA.

கங்காதேவி, s. The river Ganges regarded as a goddess, கங்கை.

கங்காஸ்நானம், s. Ablution in the Ganges.

கங்கேஷமிசுரன், s. The name of a famous brahman, a logician who lived near the Ganges, the author of the book தெடாதிக்கம்.

கங்கேஷமிசுரம், s. A logical treatise composed by கங்கேஷமிசுரன்.

கங்கைசக்களத்தி, s. Parvati, பார்ப்பதி.

கங்கைவேணியன், s. Siva, he whose hair is adorned with the Ganges, சிவன்.

கங்கை—கங்கைக்குணன், s. [as கவட்சாரம்] A solder, metallic cement. (M. Dic.)

கங்கையோன், s. Blue vitriol, துருசி.

கச, க்கிறது, ந்தது, க்கும், க்க, v. n. To taste bitter, harsh, astringent, &c., கைக்க. 2. To be embittered—as the mind, to be disgusted with, be alienated from, வெறுக்க.

சத்திபதிந்தல்லாதவிடையங்கசக்கமாட்டாது Unless divine power be exerted on the mind, sensual objects will not lose their charms.

ஒருத்தன்மேலேகசந்திருக்க, inf. To be bitter against any one.

கசப்பு, v. noun Bitterness, astringency, கைப்பு. 2 Disgust, alienation of the affections, வெறுப்பு

துறவிகளுக்குப்பிரபஞ்சங்கசப்பு Secular things are distasteful to the ascetic

அவ்விரண்டுபெயருக்குங்கசப்புண்டாயிற்று...... Those two persons are embittered towards each other.

கசகசத்தல்—கசகசவென்றிருத்தல்—கசகசெனல், v noun. Sounding or rattling as the crumpling of fine paper, linen; the moving or rubbing of small seeds, &c, rustling, ஒலிக்குறிப்பு.

கசகசவென்றுதண்ணீரூறுகிறது. The water springs up with a quick gurgling noise.

கசகசென்றுநடக்கிறான். [prov] He walks fast, making a quick rattling noise with his garments, sandals, &c.

அவனுக்கிப்போதுகசகசென்றுநடக்கிறகாலம். It is with him a time of prosperity.

கசகசா, s. The poppy, ஓர்பூண்டு, Papaver somniferum, L.

கசகம், s. The cucumber creeper, வெள்ளரி, Cucumis sativus, L.

கசகரிகம், s. A cucumber creeper, கக்கரி.

கசகன்னி, s. A large-leafed shrub, வெருகு.

கசகு, கிறேன், கசகினேன், வேன், கசக, v. n. To be backward, unwilling, reluctant to an undertaking, to have misgivings, கமுவ.

கசக்கார், s. The sweet mango tree, தேமா.

கசக்கு, கிறேன், கசக்கினேன், வேன், கசக்க, v. a. To rub or bruise between the hands or fingers, to rub a lemon or a cow's udder, &c., to soften it; to mash, squash, squeeze, இலேசுதலியவழ்றைக்கசக்க. 2. To wash linen, &c. softly, வஸ்திரத்தைக்கசக்க.

கசக்கிப்பிழிய, inf. To wring out wet clothes, &c., to wring and squeeze out.

கசக்கிப்போட, inf. To rub with the hands. 2. To wash softly, to wring.

மனதைக்கசக்கிப்போட்டான். He has wounded my feelings.

அந்தச்சிறுவனைவேலையிலேகசக்கிப்போட்டான்.. He has kept the youth too close at work.

கண்ணைக்கசக்க, inf. [prov] To rub the eyes—as one who has just awoke.

கசக்கு, v. noun. Squeezing, rubbing, bruising, கசக்கச்செய்கை. 2. Languor, drooping, சோர்வு.

அவனென்னைக்குஒருகசக்குக்குக்காணான். He is not a match for me.

கசக்குப்புகையிலை, s. [prov.] Tobacco prepared in a certain way for smoking.

கசங்கு, s. A palm tree, ஈந்து, Phœnix, farinifera, L. 2. A switch of the palm tree, ஓலைசீக்கியகீற்றின்மட்டை.

கசங்கு, கிறேன், கசங்கினேன், வேன், கசக, v. n. To be squeezed, bruised, rubbed as a leaf, &c. between the hands, fingers, &c ; to fade as a handled flower, to be mashed, குழைய. 2. To be exhausted, be worn out by labor, walking, &c. இளைக்க 3 [prov.] To be hurt in mind, to be wearied, displeased, மனநோக.

பூக்கசங்கிப்போயிற்று The flower is defaced by being handled.

அவனுடையமனங்கசங்கிப்போயிற்று. His feelings are hurt.

குழந்தைகசங்கிப்போயிற்று. The infant is exhausted by being handled so much.

வேலையிலேகசங்கிப்போனான். He is greatly worn down with labor.

கசங்கல், v. noun. The state of being crumpled, squeezed. 2. Fading, withering.

கசடு, s. Blemish, fault, defect, inaccuracy. imperfection, குற்றம். 2. A blot, மாசு. (p) 3. (c.) Doubt, ஐயம். 4. A scar, தழும்பு.

கசடற, adv. Faultlessly, correctly, distinctly, thoroughly.

கற்கக்கசடற. Learn thoroughly (what you undertake) (குறள்.)

கலவிக்கழகு கசடறமொழிதல். Correctness of language (in matter and diction) is the beauty of learning.

கசடன், s. (pl. கசடர்.) A base person, a low-bred or wicked person, கீழ்மகன். 2. An inconsiderate or careless man.

கசடானமனம், s. A discontented mind.

கசடுத்தனம், s. Imperfection.

கசட்டை, s. [prov.] Astringency as of some unripe fruits, astringent matter, bitterness, துவர்ப்பு.

கசட்டைத்தயிர், s. Curds from which the better part has been removed.

கசட்டைப்பிஞ்சு, s. Astringent unripe fruits.

கசமாது, s. The ஊமத்தை plant, Datura, L.

*கசம் s. [also கயம்.] An elephant, யானை. 2. A measure of length, two cubits or a yard, இரண்டுமுழஅளவு. 3. Consumption, க்ஷயரோகம். 4. A spring, நீரூற்று. 5. Hair, மயிர். (p.)

ஒருகசமாழந்தோண்டுகிறது. To dig one yard deep.

கசகன்னம், s. The power or art of moving or waving the ears in imitation of an elephant, நர்த்தனத்தை.

கசத்தொனி, s. The roaring of an elephant.

கசபரிட்சை, s. Examining of elephants—one of the sixty-four arts. See கலைஞானம்.

கசபுடம், s. A fire prepared with one thousand cakes of dried cowdung for calcining medicines, also the cavity made for the fire, ஆயிரமெருமுட்டைவைத்தெரிக்கும்புடம். Wils. p. 276. GAJAPUTA.

கசப்புளுகன், s. A notorious liar, பெரும்பொய்யன். 2. A great boaster, exaggerator, &c., தன்னைப்புகழ்வோன்.

கசமடையன், s. A great fool, a very dolt, மிகுமூடன்.

கசரிபு, s. A lion, சிங்கம்; [ex ரிபு, enemy.]

கசரோகம்-கயரோகம்-கசவியாதி, s. Consumption.

கசவிருள், s. Great darkness.

கசாக்கிரம், s.* The end of a hair. 2. A minute part of long measure.

கசாசனம்—கசாசனே, s. The religious fig tree, அரசமரம், Ficus religiosa, L. Wils. p. 277. GAJASHANA.

கசேந்திரன், s. An elephant of the largest and best species, ஐராவதம். Wils. p. 277. GAJENDRA.

கசேந்திரஐசுவரியம், s. The felicity arising from the possession of an elephant.

கசர், s. [vul. prop. கயர்.] Astringent matter—as juices, &c.—spoken of its effects in tainting metals, linen, the skin, &c., கறை. 2. Astringency in taste, துவர்பபு

கசரூற, inf. To be stained as clothes by contact with astringent vegetable matter.

கசர்பிடித்தல், v. noun. Becoming tinged instantaneously or otherwise with vegetable matter.

கசர்ப்பாக்கு, s. Very astringent areca nuts.

கசவஞ்சி—கயவஞ்சி, s. [prov.] A niggard, உலுத்தன்.

கசவாரக்கெட்டது, s [prov.] That which is useless, good-for-nothing, உதவா தது.

கசற்பம், s. Turmeric or Indian saffron, மஞ்சள், Curcuma longa, L. (சது.) (p.)

கசனு, s. [prov.] Dampness, moistness—as round a well, or produced by salt, &c., சாம. 2. One of the marks by which cattle are branded, குறிச்சூடு.

வீடுகசனைகொண்டுவிட்டது. The house is become damp

கசனைத்தரை, s. Humid soil, a damp floor, &c.

கசாகூளம், s. [vul.] All in confusion, topsy-turvy, hurly-burly, தாறுமாறு. 2. Mixed blood, பலசாதிக்கலப்பு. 3. The dregs of the community, the refuse of any thing, குப்பை.

*கசாயம்—கஷாயம், s. [impr. கயாமம்.] Decoction. Wils. p. 205. KASHAYA.

கஷாயங்காய்ச்ச—கஷாயம்வைக்க, inf. To prepare a decoction.

திரிகடுக்கஷாயம், s. A decoction of three medicinal ingredients; viz.: dry ginger, pepper, and long-pepper.

திரிபலைக்கஷாயம், s. A decoction of gall-nut, the fruit of Terminalia and Emblica.

அறுகதண்டகஷாயம், s. A decoction of the root of Arugu grass and pepper.

பஞ்சமூலகஷாயம், s. A decoction of five different medicinal roots—as சுக்கு, dry ginger; பேரரத்தை, Alpinia galanga, major; செவ்வியம், Piper nigrum; சித்திரமூலம், Plumbago zeylanica, and திப்பிலிமூலம், Piper longum.

கசி, கிறது, ந்தது, யும, ய, v. n. To grow moist, to ooze out—as moisture from a wall; to spread or extend—as humidity round a well, &c., சாரூற. 2. To perspire—as the hands and feet, வெயர்க்க 3. To grow tender-minded, become compassionate, to relent, இரங்க. 4. To become soft, to melt—as jaggary, salt, &c., with damp, உப்புமுதலியனகசிய. 5 To weep, அழ.

மனங்கசிகிறது To become tender in mind, to be kind, affectionate, &c.

மனங்கசிந்தழுகிறது To weep bitterly.

தலையெல்லெண்ணெயகசிகிறது The head is greasy with oil.

நீர்கசிகிறநிலம Marshy land in which moisture abounds.

ஓட்டிலிருந்துநீர்கசிகிறது. The moisture oozes from the tiles.

கசிகசிப்பு, v. noun. Being wet or cold, &c., to the sense of touch, கசிவு

கசிவு, v. noun. Dampness, greasiness, moisture—as of land, sugar, salt, furniture, &c., சாம. 2 Tenderness, sensibility, softness, அன்பு. 3. Secretion, perspiration on the surface of the body, வெயர்வை. 4. Pain, distress, வருத்தம.

கசிவகத்துண்மை, s. One of the ten வேளாண்மைமாந்தரியல்பு. 2 Kind-heartedness.

கசிவானபேச்சு, s. Obliging, courteous language, tender expression.

கசிவானமனம், s. A relenting or affectionate mind, a heart susceptible of tender feelings, devotional or otherwise.

*கசிதம், v. noun. Setting or mounting with precious stones, enchasing, inlaying, பதிப்பு. 2 Plating, gilding, &c., பூச்சு. Wils. p. 269. KHACHITA. 3. s. A small ladle used in burnt offerings for taking up ghee, துடுப்பு (p)

இரத்தினகசிதமானபாதரட்சை. Shoes set with gems.

கசுகுசெனல், v. noun. [vul.] Whispering, மெதுவாகப்பேசுதல்.

கசுகுசென்றுபேசல், v. noun. Whispering, speaking softly or in the ear.

கசுபிசுத்தல், v. noun. Being ropy or unctuous so as to stick to the hand or feet. See பிசுபிசுத்தல்.

கசுமாலம், s. [vul.] Nastiness, filthiness, அழுக்கு.

கசுமாலச்சீலை, s. A dirty cloth.

கசுமாலி, s. (masc. கசுமாலன்.) A dirty woman, அசுத்தமானவள். 2. A termagant, கெட்டவள்.

கசை, s. A horse-whip, குதிரைச்சம்மட்டி. 2. A scourge or whip in general, சம்மட்டி. 3. [in jewelry.] Ornamental work in imitation of the braiding of a whip, சித்திரவேலை. 4. A coat of mail, கவசம. 5. Cement, பசை. (p.)

கசைபோட்டொட்ட, inf. To cement.

கசைமுறுக்கி, s. A goldsmith's forceps, தட்டானகுறடு.

கசைவளையல், s. Bracelets ornamented with braided gold wire.

கசைவேலை, s. Braiding with gold wire.

கசைவைத்தபுடவை, s. Gold-fringed cloth.

கச்சகம், s. A monkey, குரங்கு. (சது.) (p.)

கச்சட்டம், s. Folds in the garment of a Hindu, உடைமடிப்பு 2 An inner waist-cloth worn over the privities, கோவணம.

கச்சஞாவுன், s. A frog, தவளை. (Rott)

*கச்சபம், s. A turtle, a tortoise, ஆமை Wils. p. 179. KACHCHAPA. (p.)

கச்சபக்கடாய், s. [com. கச்சக்கடாய] The shell of the tortoise.

கச்சபாலையம், s. A shrine in Conjeveram.

கச்சம், s. An elephant's neck-rope, யானைக்கழுத்திடுகயிறு. 2. Stays for the breast, முலைக்கச்சு. (பிங.) 3. A stirrup, அங்கவடி. (பிங.) 4. Measure in general, அளவு. 5 A dry measure, மரக்கால். 6. Venture, daring rivalry, துணிவு. (பிங) 7. Debt, கடன். 8. A fish, ஓர்மீன. 9. Thong, வார். (p.)

கச்சச்செல்வம்—கச்சத்தினங்கம், s. A bone of that fish.

*கச்சம், s. The front border of the cloth worn below the waist—chiefly a woman's, முன்றானை. Wils. p. 179. KACHCHA

கச்சங்கட்டுதல், v. noun. Tucking up the cloth behind.

கச்சல், s. [vul.] Tenderness, leanness, smallness, சிறுமை. 2. (fig.) A lean man, ஒல்லியாள் 3. [prov.] Very tender fruit, மிகவுமிளம்பிஞ்சு 4. [prov. கைத்தல்] Bitterness, கசப்பு. 5. A fish, ஓர்மீன.

வாய்கச்சலாயிருக்கிறது. The mouth is bitter.

கச்சற்கருவாடு, s. A small kind of dried fish

கச்சற்கொடி, s. A creeper, ஓர் கொடி.

கச்சற்கோரை, s. A kind of grass.

வாழைக்கச்சல், s. A tender plantain.

கச்சவடம், s. Traffic, merchandise, commerce, especially in cloth, வியாபாரம்.

பிச்சைக்குமுத்ததுகச்சவடம். The business of a peddler is little better than begging [prov.]

கச்சவடக்காரன், s. A merchant, man of commerce.

கச்சவடம்பண்ண, inf. To trade, to traffic in cloth.

*கச்சளம், s. Darkness, இருள். 2. Collyrium for the eyes, கண்ணிலிடுமை. Wils. p. 180. KAGGALA. (p.)

கச்சன், s. A tortoise, ஆமை. (M. Dic.)

கச்சாச்சேர், s. A weight of eight palams, எட்டுப்பலம். See சேர்.

கச்சாயம், s. Cakes, cracknels, சிற்றுண்டி.

கச்சாயவகைகள், s. [vul.] Divers sorts of cakes.

கச்சாலம், s. A kind of arsenic in its natural state, காயச்சற்பாஷாணம்.

கச்சாலை, s. A shrine in Conjeveram, கச்சாலயம்.

கச்சாலையெம்மானமரர்க்கிறை. Siva who dwells in this shrine is the lord of the celestials. (தேவா.)

கச்சால், s. [*prov.*] A wicker basket for catching fish, மீன்பிடிக்குங்கூடு.

கச்சான், s. [*prov.*] The west wind, மேல்காற்று 2 [*in seamen's language*]. The west, மேற்றிசை.—*Note* The meaning of this word according to Rottler is south-west wind.

கச்சான்கோடை, s. The south-west wind.

கச்சி, s. The city of Conjeveram, காஞ்சி. 2 The சீந்தில் creeper. 3. A cocoa-nut shell, தொட்டாங்கச்சி

கச்சு, s. Broad tape, webbing, strap (of cloth), bandage, slip, fillet, band, braces, girth, strap, கச்சைப்பட்டை. 2. Stays for women's breasts, முலைக்கச்சு. 3. A girdle, இடைக்கச்சு.

கச்சின்கடைக்கயிறு, s. The cord by which women tie their bodice.

கச்சுக்கட்டில், s. A bedstead braided with webbing.

கச்சுச்சாத்துதல், v. noun. [*prop.* கச்சைச்சாத்துதல்] Tying an idol to its vehicle, or a vehicle to its poles for a procession.

கச்சுப்பட்டை—கச்சைப்பட்டை, s. Broad and strong band for the bottoms of chairs, bedsteads, palankeens, &c.

கச்சுப்பிச்சென்றல், v. noun. Muttering, speaking indistinctly, தடுமாறிப்பேசுதல்.

கச்சுரு, s. Fire, நெருப்பு.

கச்சூரம், s. A shrub, கழற்சிக்கொடி, Guilandina bonduc, *L.*

கச்சேரி, s. (*Arab.*) A revenue or police office, a court of justice, a place of public business, உத்தியோகசாலை. 2 (*local*) An assembly for vocal and dramatic entertainments, சங்கீதவினோதசபை.

கச்சை, s. A girdle, அரைக்கச்சு. 2. An elephant's neck-rope, யானைக்கழுத்திடுகயிறு. 3. A rope, a cord, கயிறு. 4 A coat of mail, கவசம் 5 A scar, a cicatrice, any mark made by a blow or wound, தழும்பு. 6. [*prov.*] A whole piece of Indian cloth, முழுப்புடவை.

கச்சைகட்டுதல், v. noun. Tucking up the cloth either loosely or closely. 2. Girding one's self. 3. Tucking up the fore-flap.

கச்சைக்கொடியோன், s. The king Karnan. (*p.*)

கச்சைநெய்தல், v. noun. Weaving a girdle.

யானைக்கச்சை, s. An elephant's rope, the string round his neck, also his girth.

கச்சோணி, s. A compound of spices used with betel, வாசனைப்பண்டம்.

கச்சோதம், s. (*Sans.* கத்தியோதம்.) A glow-worm or fire-fly, மினுமினி. (*p.*)

கச்சோலம், s. A kind of drug, the husk of cardamom, ஏலக்காய்த்தோல்.

கஞல்—கஞலு, கிறது, கஞன்றது, கஞல, கஞல, v. n. To ascend, எழும்ப. 2 To be close, நெருங்க. 3. To be severe, quick, to have velocity, கடுக. 4. To abound, மிக. (*p.*)

கஞலவழிந்தபொலங்கலமிகுமாறு Numerous were the wornout gold ornaments of ancient manufacture. (வகாரு.)

கஞலல்—கஞலுதல்—கஞறல், v. noun Closeness, narrowness, நெருங்கல். 2. Rising, elevation, எழுச்சி. 3. Severity, quickness, கடுப்பு. 4. A sign of displeasure, சினக்குறிப்பு (மின்) 5. Fullness, luxuriance, பொலிவு. 6. Abundance, plenty, மிகுதி. (*p.*)

கஞன்றல், v. noun. Ascent, எழுச்சி. (*p*)

கஞறம், s. Fermented liquor, toddy, கள். (சது) (*p.*)

கஞ்சகம், s. The outer end of a girdle worn by warriors, கச்சுவிசெறிதலைப்பு. 2. The outer border of a woman's cloth, முன்றானை.

*கஞ்சம், s. A goblet, a drinking vessel, பாத்திரம். 2. The lotus flower, தாமரை. 3. A metal, tutenag or white copper, also bell-metal, வெண்கலம். Wils. p. 277. GANJA. 4 The nectar of the immortals, அமுதம். Wils. p. 180. KANJA.

கஞ்சகாரர், s. Braziers, கன்னார்.

கஞ்சக்கருவி, s. Brass musical instruments, தாளமுதலியன.

கஞ்சத்தகடு, s. Tinsel, brass leaf—used to decorate the top of a room, the attire of players, &c., also cut in small pieces and scattered on festive occasions

கஞ்சம், s. The கஞ்சா plant, Cannabis sativa, *L* (கிகண்டு) 2. A musical instrument of metal—a sort of cymbal, கைத்தாளம். 3. Deception, knavery, fraud, வஞ்சகம் 4. Pastry, அப்பவருக்கம் 5. Water, நீர். (*p.*) 6 A natural arsenic, கற்கடகபாஷாணம். 7. A town, Ganjam, ஒரூர்.

*கஞ்சரீடம், s. A species of bird, a kind of black bird, wagtail, வலியான்குருவி. Wils. p. 269. KANJAREEDA.

கஞ்சல், s. [*prov. vul.*] Sweepings, rubbish, heaps of leaves, &c., கூளம். 2 A litter, a mess, refuse, &c., குப்பை (prob from கஞல்).

*கஞ்சனம், s. A kind of wagtail, வலியான், Gracula religiosa. Wils. p. 269. KHANJANA. 2. A black bird, கரிக்குருவி. 3. A mirror, கண்ணாடி. 4. A kind of cymbal, கைத்தாளம். (*p*)

கஞ்சனை, s. A small pot, கலசப்பானை. 2. A mirror, கண்ணாடி. (*p.*)

*கஞ்சன், s. Brahma, பிரமன். Wils. p. 180. KANJA. 2. A king, uncle of Kristna, கிருஷ்ணனமாமன். Wils. p. 177. KANSA. (*p*)

கஞ்சாரி, s. Vishnu, விட்டுணு. (*p*)

கஞ்சா, s. A medicinal plant, yielding leaves of narcotic and intoxicating qualities much used by smokers, ஓர்செடி, Cannabis sativa. 2. Any thing intoxicating, கள். (கிவா.)

கஞ்சாக்குடுக்கை, s. The கஞ்சா smoking pipe or hooka, the bowl of which in native use is formed of a cocoanut shell.

கஞ்சாப்பிடித்தல், v. noun. Smoking கஞ்சா

கஞ்சாலேகியம், s. An inebriating electuary made of கஞ்சா—taken to promote venery.

சடைக்கஞ்சா, s. The female கஞ்சா plant.

பூக்கஞ்சா, s. The male of the above plant.

கஞ்சாங்கொற்றி, s. [*vul.*] A worthless person, கனமில்லாதவன.

கஞ்சாங்கோரை, s. A kind of wild marjoram used to expel fleas, &c., white basil or Indian tea; ஓர்பூடு, Ocimum album, *L*

காட்டுக்கஞ்சாங்கோரை, s. A different species, Ocimum fastigiatum. (*Rott*)

சிறுகஞ்சாங்கோரை, s. Another species, Ocimum ciliare. (*Rott*)

கஞ்சி, s. A kind of rice-gruel forming an article of food—also used instead of starch, கஞ்சித்தண்ணீர். 2. Conjeveram, காஞ்சிபுரம்.

அவனபசியாமறகஞ்சிகுடிக்கிறன். He takes congee having no occasion to complain of hunger; i. e. he is neither poor nor rich.

கஞ்சிதோய்க்க—கஞ்சிபோட—கஞ்சியிட, *inf.* To starch clothes, கஞ்சிதோய்க்க

கஞ்சிபோட்டபுடவை, s. A starched cloth.

கஞ்சித்தண்ணீர், s. Water poured off from boiled rice.

கஞ்சித்தெளிவு, s. Water strained from the rice after it is well boiled.

கஞ்சிப்பசை, s. Starch, பசைக்கஞ்சி 2. The stiffness of starched clothes, கஞ்சிப்பற்று.

கஞ்சிவார்க்க, *inf.* To feed one with congee, to support.

கஞ்சிகை, s. A palankeen adorned with gems, a royal palankeen, இரத்தினச்சிவிகை. 2. Cloth, சீலை. 3. Curtains, திரைச்சீலை. (*p.*)

*கஞ்சுகம், s. Bodice, jacket, மார்புச்சட்டை. 2. A tunic, சட்டை. 3. Cloth, புடவை. 4. Snake's skin, பாம்புச்சட்டை Wils. p. 180. KANCHUKA. (*p.*)

கஞ்சுகர், s. Body-guards who wear jackets.

கஞ்சுகன், s. The God வைரவன்—a form of Siva. 2 [*as* சட்டைக்காரன்.] Another form of Siva.

கஞ்சுகி, s. An attendant in the apartments of women. 2. One of the body-guard of a king, மெய்காப்பாளன். 3. A guardian, காவலன். 4. A snake, பாம்பு. 5. A jacket, சட்டை. 6. A curtain, திரைச்சீலை. Wils. p. 180. KANCHUKI. (*p.*)

கஞ்சுளி, s. A jacket, சட்டை. 2. The bag of a religious mendicant, பொக்கணம். (*p.*)

கட, க்கிறேன், ந்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To jump, leap, or bound over, to step or stride over, தாண்ட. 2. To pass or get over, to cross, pass through a river, a country, &c., to traverse, கடந்துபோக. 3. To exceed, go beyond, surpass, அளவிறக்க. 4. To go too far, transgress, deviate from rule, disobey, violate a command, a custom, &c., மீற. 5. To go, pass by, proceed, pass—as time, water, clouds, shadow, &c., to become obsolete, செல்ல. 6. To relinquish, surmount, escape from the sea of births, the world, &c. (ஷ. 5.) 7. To depart from, நீக்க. 8. To overcome, conquer, vanquish, செயிக்க.

நீக்கிக்கடப்பனேல். If I depart (from her)—

அவரையூரைக்கடக்கத்துரத்தினர்கள். They drove him out of the town.

கூற்றைக்கடத்தலரிது. It is difficult to escape from Yama (the regent of the dead).

வியாதிகடந்துபோயிற்று. The disease is past cure.

மண்டமர்கடந்தவேல்வேலின்மின்னி. Glittering like the shining spear which had gained many a hard-fought battle—

காவல்கடந்து. Entering by force in spite of the guard— (கலைய.)

நீதிநெறிகடவான். He will not deviate from the path of virtue.

ஆறுகடக்குமளவும்அண்ணன்தம்பியெனல் ஆறு கடந்தால்நீயார்நானாரெனல். We were brothers till we had passed the river but since then we are strangers; i. e. since he got his object he does not care for me.

கடத்தேற—கடந்தேற, *inf.* To be saved.

கடத்தேற்ற, *inf.* To save, to rescue, to bestow a permanent good, இரட்சிக்க.

கடத்தேற்றம், *v. noun.* Deliverance, final emancipation, இரட்சிப்பு.

கடந்தஎண்ணம், *s.* Excessive ambition, self-conceit.

கடந்தஞானம், *s.* Transcendent wisdom.

கடந்தநிலை, *s.* A transcendent degree—that of the ascetic.

கடந்தேற, *inf.* To rise to a higher degree in religion, ஈடேற்றமடைய. 2. To pass safely through disasters, difficulties, &c., to be saved, இடையூறுகடக்க.

அணைகடந்தவெள்ளம், *s.* A flood overflowing an embankment.

ஆணைகடத்தல், *v. noun.* Violating an oath. 2. Disobeying the orders of a superior. 3. Disregarding the solemn adjuration of a conjurer—as wild beasts.

கடப்பு, *v. noun.* Passing over, கடக்கை. 2. *s.* A stile or other contrivance in a lane or hedge which a man may pass over or through, but not cattle, இடுக்குமரமுதலியன.

கடப்புக்கால், *s.* [*prov.*] Bandy legs, வளைந்தகால்.

கடவான், *s.* [*prov.*] A channel cut in the ridge of a rice-field to let the surplus water pass away, or for watering the next field, சிறமடை.

கடவு, *s.* [*prov.*] Way, path, வழி.

கடவுமரம், *s.* A turn-stile—as கடவை.

கடவை, *s.* Fault, defect, crime, குற்றம். (பிங.) 2. A leap, jump, passing over, கடக்கை. 3. The door of a native house, garden, &c., the sill of which is to be stepped over, வாயில். 4. A ladder, ஏணி. 5. A break or opening in a fence with some obstructions or stoppage at the bottom, வேலியின்இடைவெளி. 6 [*prov.*] A stile, &c., in a path to exclude cattle, கடப்பு.

கடவைப்பட, *inf.* To be going away—as a troublesome or mischievous person, நீங்க 2. To disappear as property by stealth, களவுபோக.

கடகடத்தல்—கடகடெனல், *v. noun.* Clattering, rattling, rumbling, clicking, கடகடவெனஒலித்தல். 2. Shaking, tottering, a word imitative of sound and motion, கடகடவெனஅசைதல்.

கடகடெனப்பாடஞ்சொன்னான். He repeated his lesson without hesitation.

பல்லுக்கடகடென்றசைகிறது. My tooth is loose.

பெட்டிக்குள்ளேயாதோவொன்று கடகடெனகிறது. Something rattles in the box.

கடகடென்றோட, *inf.* To run at a rattling rate.

கடகடப்பு, *v. noun.* A clatter, a rattling, rumbling, a clicking, சரசெனவொலிக்குறிப்பு.

*கடகம், *s.* A bracelet, வளையல். 2. (*p.*) A circle, a ring, a wheel, வட்டம். 3. The side or ridge of a hill or mountain, மலைப்பக்கம். 4. An army, சேனை. (பிங்.) Wils. p. 180. Kadaka. 5. A variety of bracelets called கங்கணம்.

கடகம், *s.* A large ola basket, கடவ. 2. (*p.*) A shield, கேடகம். 3. A surrounding wall, a fortification, மதில். 4. A pot with a kind of spout, an oil-pot, &c., கெண்டிகை 5 A company or troop of elephants, யானைக்கூட்டம். 6. Weapons collectively, ஆயுதவர்க்கம் 7 A kind of dance, கூத்தின்விகற்பம். 8. Cancer, of the zodiac, கர்க்கடகம்.

கடசம், *s.* Bracelet (corruption of கடகம்).

கடத்து, கிறேன், கடத்தினேன், வேன், கடத்த, *v. a.* To remove, to transplace, பெயர்க்க. 2. To cause to go, to drive, செலுத்த. 3. To dismiss one with an excuse without complying with his request, to decline compliance, விலக்க. 4. To do work carelessly, to slight, act with eye service, pass time idly, கழிய. 5. To put one off, delay, postpone, evade, தவணைசொல்ல. 6. To lengthen out a work, delay in performance, நீட்டிக்க.

வேலையைக்கடத்திப்போட்டான். He has evaded the duty under some pretence.

கைக்கொண்டநிரைதனைக்கடத்தி. Driving home the cows which they had recovered— (பாரத.)

ஆளைக்கடத்திவிடுதல். Getting rid of one who solicits favors.

பொருளெல்லாங்கடத்திப்போட்டான். He abstracted the property by force or by stealth.

தருகிறேனென்றுகடத்திப்போட்டார். He put me off, promising to give it.

கடத்தி, *appel. n.* One that does his work perfunctorily, an eye-servant, அழப்புணி.

கடப்பாடு, *s.* Duty, obligation, what is fit or proper to be done, கடமை. 2. Established custom, order, propriety, முறைமை; [*ex* கடம், bound.]

கடப்பாரை, *s.* A crow-bar, இருப்புப்பாரை.

கடப்பு—கடப்பநெல்லு, *s.* [*prov.*] A kind of rice that ripens in January, கார்த்திகைநெல்.

கடமா—கடமான், *s.* A kind of animal, the wild cow, காட்டுப்பசு.

கடமுடெனல், *v. noun.* Wambling, as the bowels; rumbling, as the bowels, வயிறிரைதல். 2. Rattling, as any thing in a basket, &c., ஒலிக்குறிப்பு.

கடமை, *s.* An elk, a wild beast, ஓர்காட்டுமிருகம். 2. Duty, obligation, propriety, what should be done, முறைமை. 3. A debt, கடன். 4. Liability, exposure, tendency, responsibility, indispensability, தகுதி. 5. Allegiance, குடிகள்அரசர்க்குச்செய்யுமிறை. 6. Tax, assessment, tribute, toll, குடியிறை.

கடமைசெலுத்த, *inf.* To perform duties, to pay tax.

கடமையின்குட்டி, *s.* The fawn of an elk.

கொம்புக்கடமை, *s.* [*prov.*] Tax on fishing boats.

*கடம், *s.* The secretion of an elephant in rut, மதஜலம். 2. An elephant's temples whence one of the secretions flows, யானைக்கதுப்பு. Wils. p. 180. Kada. 3. A large water-pot, குடம் 4. A troop of elephants, யானைக்கூட்டம். Wils. p. 307. G'hada. 5. Right, justice, நீதி. 6. A forest, jungle, காடு. 7. A hard or difficult way, அருநெறி. 8 The side of a mountain, மலைப்பக்கம். 9. A body, human or other, உடல். 10. A rope, கயிறு. 11. A garden, தோட்டம். 12. The sky, வானம். (சூ.)(தீ. 495.) 13. A kind of musical instrument, கடவாத்தியம். 14. Debt contracted, கடன். 15. A grave-yard, burning-ground, மயானஸ்தானம். (*p.*)

கடமா, *s.* An elephant in rut.

கடமுனி, *s.* Agastia, அகத்தியன். (*p.*)

கடவாத்தியம், *s.* Water-pot—as a musical instrument.

கடாகாசம், *s.* Air in a vessel—as distinguished from மகாகாசம், the surrounding air, கடத்துக்குட்பட்டவாகாசம்.

*கடம்பம், *s.* A tree, கடம்பு. 2. A medicinal seed, the வாலுளுவை. (*p.*)

கடம்பர், *s.* Unruly persons, குறும்பர். (*p.*)

கடம்பல், *s.* A kind of tree—the குமிழ், Gmelina Asiatica, *L.* (*p.*)

கடம்பு, *s.* A flower-tree including two kinds, viz: செங்கடம்பு, the red species, and வெண்கடம்பு, the white species, both sacred to the god Skanda, நீபமரம், Eugenia racemosa. 2. The first milk of cattle, &c., after calving, biestings, கடம்புப்பால்.

கடம்பவனம் — கடம்பாடவி, *s.* Madura, மதுரை.

கடம்பன், *s.* Skanda, கந்தன். (*p.*)

கடம்புப்பால், s. The first milk of women after child birth; also that of the inferior animals after giving birth.

நீர்க்கடம்பு, s. The water கடம்பு, Nanclea parniflora.

நிலக்கடம்பு, s. The land கடம்பு, Justicia acaulis.

கடம்பூர்—கடம்மை, s. A country, ஓரூர்.

கடம்மை, s. [*prop.* கடமை.] An elk, ஓர்கலைமிருகம்.

கடரி, s. A twining shrub very bitter, மரமஞ்சள், Coscinium fenestratum. (*M. Dic.*)

கடலகம், s. Castor plant, ஆமணக்கு. 2. (சத.). A sparrow, ஊர்க்குருவி. (*p.*)

கடலஞ்சிகம், s. The cusa grass, குசைப்புல், Saccharum, *L.*

கடலடக்கி, s. The பேய்முசுட்டை creeper.

கடலடைத்தான், s. Opium, அபினி. 2. The Cannabis Indica, கஞ்சா.

கடலாடி, s. The நாயுருவி plant, Achyranthes aspera, *L.*

கடலை, s. A kind of pulse, Bengal gram, ஓர்பயறு, Cicer arietinum, *L.*

கடலைக்கம்பி, s. A narrow stripe in cloth of the size of the pulse கடலை.

கடலைப்பருப்பு, s. The kernel of the கடலை pulse.

வேர்க்கடலை-நிலக்கடலை, s. Ground nut of the West-Indies, Arachis hypogoa.

கடல், s. The sea, ocean, சமுத்திரம். 2. A number, ஓரெண். (பிங்.) The seven oceans of the Puranas are, 1. லவணசமுத்திரம், sea of salt-water. 2. இக்ஷுரசமுத்திரம், sea of the juice of sugar-cane. 3. சுராசமுத்திரம், sea of spirituous liquor. 4. சர்ப்பிசமுத்திரம், sea of clarified butter. 5. ததிசமுத்திரம், sea of curds. 6. க்ஷீரசமுத்திரம், sea of milk. 7. சுத்தோதகசமுத்திரம், sea of fresh water.

கடலுமாயிருக்கிறது. The sea is rough.

கடலடம்பு, s. A species of the அடம்பு plant.

கடலர், s. Fishermen, inhabitants of maritime districts, நெய்தனிலமாக்கள்.

கடலாமை, s. A sea-tortoise, Testudo imbricata, *L.*

கடலிரைச்சல், v. noun. The roaring of the sea, கடலொலி.

கடலிறுஞ்சிமரம், s. A tree whose bark is used to absorb humors, ஓர்மரம்.

கடலுடும்பு, s. A kind of fish, ஓர்மீன்.

கடலுராய்ஞ்சி, s. A sea-bird, கடல்காருவோரிப்புள்.

கடலெடுத்தல், v. noun. Over-flowing, encroaching—as the sea, சமுத்திரம்பெருகுதல்.

கடலெலி, s. A fish, ஓர்மீன்.

கடலோடுதல், v. noun. Navigating, travelling by sea—as mariners, கடல்யாத்திரைசெய்தல்.

கடலோடி, s. A mariner, a seaman.

கடலோரம், s. The sea-shore, கடற்கரை.

கடல்கட்டி, s. [*prov.*] A sea-conjurer who by magic prevents sharks, &c., from injuring divers, கடலிலுள்ளசெந்துக்களைத்தடைகட்டுவோன்.

கடல்நாய், s. A kind of sea-dog.

கடல்நுரை, s. (*lit. the froth of the sea.*) Sea-shell eaten with age, Ossepiæ, the cuttle bone. (See அக்கினிகர்ப்பம்.) It is one of the twenty kinds of உபரசம். 2 A kind of pastry, ஓரப்பம்.

கடல்மனிதர், s. Sirens, mermen or mermaids.

கடல்மாதர், s. Mermaids, நீர்மகளிர்.

கடல்முனை, s. A cape, promontory, முனைக்கடல்.

கடல்யாத்திரை, s. Sea-voyage.

கடல்வண்ணன், s. Vishnu, விட்டுணு. 2. Ianar, ஐயனார். (*p.*)

கடல்விராஞ்சி, s. A shrub.

கடற்கரை, s. The sea-shore.

கடற்காளான், s. Sponge, *lit.* sea-fungus.

கடற்குதிரை, s. The sea-horse, a little fish, ஓர்மீன்.

கடற்குருவி, s. Salt in lumps, கல்லுப்பு. (*M. Dic.*)

கடற்கொடி, s. The தும்பை creeper.

கடற்கொழுப்பை, s. A weed, எருக்கிலைப்பூடு, Microrhyncus sarmentosus.

கடற்சார்பு, s. A maritime district, the sea-coast, நெய்தனிலம்.

கடற்சில், s. The flat round seeds of a sea-plant, கடல்மரக்கொட்டை.

கடற்சேதம், s. Ship-wreck.

கடற்சேதப்பட, inf. To suffer ship-wreck.

கடற்சேர்ப்பன், s. A chief or headman in a maritime district, நெய்தற்றலைவன்.

கடற்பகுி—கடற்பக்கி—கடற்பட்சி, s. Shell-fish, சிளிஞ்சில்.

கடற்பச்சை, s. A plant—as சமுத்திரப்பச்சை.

கடற்பன்றி, s. The porpoise, sea-hog.

கடற்பாசி, s. Sea-weeds, acquatic plants of various kinds.

கடற்பாலை, s. Argyrcia speciosa, சமுத்திரசோகி.

கடற்பிணா, s. A female of the fisher tribe, நெய்தனிலப்பெண்.

கடற்பிறந்தாள், s. Lukshmi the sea-born—as produced from the sea of milk when it was churned by the gods and Asoors, இலக்குமி.

கடற்பெருக்கு, s. The tide, கடல்நீர்ப்பெருக்கு.

கடற்றாழை, s. A weed in the sea.

கடற்றிரை, s. A wave of the sea.

கடற்றீ, s. The froth of the sea, கடனுரை.

கடற்றுறை, s. Sea-port.

கடல்கலக்கி, s. The பேய்முசுட்டை creeper.

கடவது. A defective verb used in the optative form, expressing, 1st. The duty of doing a thing; 2d Desire—as போகக்கடவாய, O! that thou wouldst go; 3d. Sometimes ஆக is affixed to it, and then it serves to denote the present, imperfect and future optative.

செய்யக்கடவராக. May he do so.

கடவு—கடவுமரம்—கடவை, s. The name of a tree—the தணக்கு, Gyrocarpus jacquini.

கடவு, கிறேன், கடவினேன், வேன், கடவ, v. a. [*contr. of* கடாவு.] To cause to go, drive a beast or vehicle, to ride, செலுத்த. 2. To despatch, discharge missile weapons, பிரயோகிக்க.

தேர்கடவுதலியபாகனுனை. He became the peerless driver of the car.

கடவுள், s. The Deity, the Supreme Being, தெய்வம். 2. A god, a demigod, வானவன். 3. A sage, முனிவன். 4. A guru, குரு. 5. Goodness, நன்மை; [*ex* கட, surpassing, or கடம, bounded in, or by whom all are bound, the all-comprehensive being by whom universal nature is bounded.]—*Note* Some philologists identify this word with the Anglo-Saxon word, *God.*

கடவுட்பணி, s. The serpent ஆதிசேடன். 2. Divine service, கடவுளுழியம்.

கடவுட்பாம்பு, s. Demigod of a serpent race supposed to support the earth, ஆதிசேடன்.

கடவுண்மூர்த்தி, s. Argha, the deity worshipped by the Jainas, அருகன்.

கடவுளர், s. The gods, வானவர்.

கடவுளர்தாரம், s. A medicinal tree, தேவதாரம, Sethia Indica, *L.* (*M. Dic.*)

கடவுள்வணக்கம், s. Invocation addressed to a god or the gods at the commencement of a treatise, மங்களாசாரமூன்றிலுமொன்று. 2. Worship of the Deity, தெய்வத்தைவணங்குகை.

கடவுள்வாழ்த்து, s. An invocation addressed to God, divine praise, கடவுளைத்துதிக்கை.

கடறு, s. A forest, a jungle, காடு. 2. A difficult way, அருநெறி. 3. A scabbard, வாளுறை. (*p.*)

கடன், s. Debt, loan of money or of goods on trust, இருணம். 2. Tribute, tax, குடியிறை. 3. Duty, obligation, what is proper to be done or what one is bound to do, that which is devolved on one, accountability, responsibility, கடமை. 4. Measurement, அளவு. 5. A dry measure—the மரக்கால்.

கடனுக்குட்பாதகமுய்ப்போனவன். One who is deeply in debt.

காலைக்கடன்கழித்தல். Performing the morning devotional exercises.

அதுன்மேல்விழுந்தகடன். It is your duty.

பகைவரைமுதலாய்ப்பரிவதுகடன. Even enemies ought to be loved.

யான்செய்யவேண்டியகடன். The duty which I ought to discharge.

கடனடைக்க—கடனிறுக்க—கடன்றீர்க்க, inf. To clear off a debt. 2. To perform an obligation, duty, &c., in general.

புத்திரன்றன்கடன்றீர்த்துப்போட்டான். The child has done his duty—spoken in commendation, or with reference to the performance of some exploit, &c.

கடனாக, *inf.* [*used adverbially.*] As a loan, in loan.

கடனாளி, *s.* One who is obliged to do a thing. 2. A debtor.

கடன்கட்டு—கடன்வழி, *s.* Doing a thing for form's sake, not cordially.

கடன்கட்டாய்ப்பேச, *inf.* To speak roughly.

கடன்கழிக்க, *inf.* To perform a duty, to return a kindness, &c., கடமைசெய்ய. 2. To perform the last funeral rites for a deceased person, either by fire or water, பிதிர்கருமஞ்செய்ய. 3. To perform private devotions as the repetitions of the மந்திரம், &c., நித்தியகருமஞ்செய்ய. 4. To do a service for one out of compliment, or for form's sake, மனமின்றிச்செய்ய.

கடன்காரன், *s.* A debtor, கடன்பட்டவன். 2. Sometimes a creditor, கடன்கொடுத்தவன்.

கடன்கேட்க, *inf.* To demand a debt. 2. To ask for a loan of money.

கடன்கொடுத்தவன், *s.* A creditor, a loaner.

கடன்சீட்டு — கடன்பத்திரம் — கடன்முறி, *s.* A bond of debt.

கடன்செய்ய, *inf.* To do one's duty, கடமைசெய்ய. 2. To perform funeral rites, பிதிர்கருமஞ்செய்ய.

கடன்திருநாள், *s.* A holy festival observed in fulfilment of a vow. (*Besch.*)

கடன்பட, *inf.* To contract debt, be indebted, கடனுக்குள்ளாக.

கடன்பற்ற, *inf.* To recover payment of a debt, கடனறவிட.

கடன்வாங்க, *inf.* To borrow money, contract a debt.

வாங்கினகடனைக்கொடாத வல்லாளகண்டன்.... One who is too unyielding to pay off his debts.

செய்கடன், *s.* A duty.

கடா, *s.* The male of goats, sheep, buffaloes, ஆடு, எருமை இவற்றினாண். 2. A question, interrogation, வினா.—*Note* கடாய் is sometimes improperly used for கடா, to denote a he-goat or ram.

கடாக்கன்று, *s.* A young male buffalo.

கடாக்குட்டி, *s.* A young male sheep.

கடாத்தன்மை, *s.* Rashness, indiscretion, fool-hardiness, மடமை. 2. Unmannerliness, clownishness, stubbornness, disobedience, கீழ்ப்படியாமை.

கடாவடி, *s.* A second threshing of corn performed by buffaloes.

கடாவிட்டடிக்க, *inf.* To thresh corn a second time with buffaloes.

கடாவெட்டி, *s.* A butcher's knife, cleaver.

*கடாகம், *s.* A brass boiler, கடாரம். Wils. p. 184. KADAHA.

கடாசு, கிறேன், கடாசினேன், வேன், கடாச, *v. a.* [*prop.* கடாவ.] To drive—as a wedge or nail, ஆப்படிக்க. 2. To throw, fling, எறிய.

*கடாட்சம்—கடாக்ஷம், *s.* A leer, glance, or side-look deemed favorable in great persons, deities, &c., இருபையானபார்வை. 2. Grace, favor, clemency, benignity, கருணை. Wils. p. 181. KADAKSHA.

கடாட்சவீட்சணம், *s.* A gracious look. (உ. ப. 65.)

கருணைகடாட்சம்— கிருபாகடாட்சம், *s.* The eyes of mercy.

கிருபாகடாட்சமாய்ப்பார்க்க. To look with clemency.

கடாட்சிக்க, *inf.* To be benignant, to show kindness, favor, grace, &c., கிருபைசெய்ய

குருவானவர்சீஷனுக்குக்கடாட்சித்துப்போதித்தார். The guru kindly taught the disciple.

கடாம், *s.* The secretion of an elephant in rut, மதஜலம். (உ. ப. 202.) (*p.*)

*கடாரம், *s.* A brown, twany, yellow color compounded with black, கருமை கலந்தபொன்மை. Wils. p. 182. KADARA. 2. A brass boiler, கொப்பரி. 3. The city காழகம்.

கடாரி, *s.* [*vul.* கிடாரி.] A heifer, a young cow that has not calved, பசுவினபெண்கன்று.

கடாரை, *s.* A species of citron tree, கடாரநாரத்தை.

கடாரங்காய், *s.* A citron, Citrus medica.

கடாவு, கிறேன், கடாவினேன், வேன், கடாவ, *v. a.* To discharge missile weapons, despatch, பிரயோகிக்க. 2. To ride, drive a vehicle, a beast, &c., செலுத்த. 3. To drive a nail, a peg, a screw, a wedge, &c., to nail on, to join boards by nailing, ஆப்பறைய. 4. To ask, interrogate, வினவ.—*Note.* கடாயது and கடாவியது are used in poetry for கடாவினது.

கடி, *s.* Scent, odor, fragrance, வாசனை. 2. Wedding, nuptials, கலியாணம். 3. Protection, safeguard, defence, காவல். 4. Sharpness, keenness, கூர்மை. 5. Brightness, transparency, ஒளி. 6. Fearfulness, dreadfulness, அச்சம். 7. Speed, swiftness, சீக்கிரம். 8. Poignancy, pungency, கரிப்பு. 9. Abundance, copiousness, plentifulness. மிகுதி. 10. Beauty, சிறப்பு. 11. Delight, gratification, pleasure, இன்பம். 12. Intensity, உக்கிரம் 13. Newness, modernness, புதுமை. 14. Sounding, sonorousness, ஓசை. 15. Time in minute or indivisible portions, பொழுது. 16. A flower-garden, சந்தனவனம். 17. Merriment, களிப்பு. 18. A vampire, a goblin, பிசாசம். 19. A corpse, பிணம் 20. Explication, விளக்கம். 21. (இசை.) A beggar's bowl, இரப்போர்கலம். (*p.*)

கடிகெழுபரிதியைக்கரங்குவித்தபின. After worshipping with folded hands the bright sun—

கடிமதுநுகர்த்தோர். Those who drink liquors which cause them to be merry—

கடிமிளகுதின்றகல்லாமந்தி. The irrational monkey which ate the pungent pepper—

கடியாமகளிர்க்கேகைவிளக்காகி. Serving as a portable lamp to the timid sirens—

கடியுண்கடவுட்கிட்டசெழுங்குரல். The red millet offered in rich profusion to the god who feeds upon it—

கடிவினைமுடிகி. The wedding approaching—

பழுமரக்கடியுட்புக்கனன He entered the grove of banyan trees.

புதிதுண்கலவிக்கடிமகிழ்ந்தே. Rejoicing in recent conjugal pleasures—

கைவளையலிபொங்கடியுட்சேர்ந்தவால். The bracelets (of the ascetic virgins) dropped into the beggar's bowls along with the rice.

எமம்புகடிவிடுதும். We will soon despatch our arrows.

கன்னுடியன்னகடிமார்பன. One whose breast glitters like a crystal—

கடிநகர், *s.* A city surrounded by guards.

கடிமாலை, *s.* A fragrant flower-garland.

கடிமுரசு, *s.* The sounding drum.

கடிமுனைப்பகழி, *s.* A sharp-pointed arrow.

விழாக்கடி, *s.* The splendid scene of the festival.

*கடி, *s.* The hips, இடுப்பு. 2. Pudendum muliebre, or mons veneris, நிதம்பம். Wils. p. 181. KADI.

கடிகாஸ்நானம் — கடிஸ்நானம், *s.* Bathing as high as the waist, இடையளவுக்குஞ்செய்யுமஸ்நானம்.

கடிசூத்திரம், *s.* A waist-string supporting the cloth that covers the privities. Wils. p. 181. KADISOOTRA.

கடிப்பிரதேசம், *s.* The buttocks.

கடிப்பிரோதம், *s.* The buttocks. Wils. p. 181. KADIPROTHA.

கடிவுகம், *s.* A kind of tumor under the groin.

கடி, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, *v. a.* To rebuke, reprove, chide, கடிந்துகொள்ள. 2. (*p.*) To reject, renounce, avoid, dispel, நீக்க. 3. To restrain, subject—as the senses, ஒடுக்க. 4. To be angry with, be indignant, to show signs of displeasure, கோபிக்க. 5. To sunder, destroy, அழிக்க. 6. To cut, வெட்ட. 7. To forbid, prohibit, தடைசெய்ய.

ஐம்புலனைக்கடிந்தினரே. Restraining the five senses— (அறிவானந்தசித்தி.)

களைகடிகதொதுவருங்கடைசியர். The women of agricultural districts who move about weeding the corn— (நைட.)

பொய்யிருள்கடிந்தமெய்ச்சுடரே. O light of truth that dispelled the illusive darkness — (திருவாசகம்.)

கடிகோல், *s.* A stick to scare away parrots from cornfields, தட்டை. 2. A rod tied to a dog's neck, and fastened to something else to keep it from mischief, &c., நாய்க்கழுத்திற்கட்டுதடி.

கடிந்துகொள்ள, *inf.* To reprove, reprimand.

கடிந்தோர், *s.* Sages, ascetics, முனிவர். (*p.*)

கடி, *v. noun.* Rejection, prohibition, exception, ஒழிக்கை.

கடி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To bite, bite off, crop, gnaw, nibble, grasp with, or hold in the mouth, to champ, பல்லாற்கறிக்க. 2. To hurt, pinch, gall —as new shoes, a new ring, &c., உறுப்புழுதவியாலுறுத்த.

காதையிந்தக்கடுக்கன்கடிக்கிறது. This earring pinches my ear very much.

காலைச்செருப்புக்கடித்துப்போட்டது. The sandal has galled my foot.

கையைக்கடியாமல்பார்த்துக்கொள்ளுகிறார். He takes care that the expense shall not fall on himself.

சற்றுப்பல்லைக்கடித்துக்கொண்டிரு. Be patient, hold still a little, *lit* bite your teeth and be still.

ஒருவனைத்தொடர்ந்துகடித்துப்பிடிக்கலாமோ. Should one fall foul on a person and compel him?

முயிறுகடித்துப்பிடித்துக்கொண்டது. The red ant is biting me, has laid fast hold of me.

கடிநாய், *s.* A vicious, snappish dog, கடிக்கிறநாய் 2. (*fig.*) A surly person, a cynic, தடிபடன.

கடிப்பான், *s.* Condiment, a sauce, கறி.

கடிவாளம், *s.* A bridle, கவினம்.

கடிவாளம்போடுதல்—கடிவாளம்மாட்டுதல், *v. noun.* Bridling a horse.

கடிவாளம்வாங்க-கடிவாளங்கழற்ற, *inf.* To unbridle.

கடிவாளம்வெட்டுதல், *v. noun.* Slackening and pulling in the reins.

கடிவாளவார், *s.* Reins of a bridle.

கடி, *v. noun.* Biting, கடிக்கை. 2. A bite, கடித்தவடு.

கடிபிடி, *v. noun.* [*vul.*] Scuffle, snarling, biting, &c.

கடிவாய், *s.* The lips of a wound occasioned by a bite.

கடிவாய்வடு, *s.* The scar remaining after a wound caused by a bite, a cicatrice.

கள்ளக்கடி, *s.* The bite of an insect, &c., concealed.

பொய்க்கடி, *s.* A bite which does not hurt—as that of a dog in play.

கடிகண்டு, *s.* The பூனைக்காலி plant, Mucuna pruriens, *L.*

***கடிகம்**, *s.* The fist, the hand closed, கைமுட்டி. Wils. p. 269. Khadika.

***கடிகை**, *s.* An Indian hour of twenty-four minutes, நாழிகை. Wils. p. 307. Ghadika.

கடிகாரம்—கடியாரம், *s.* A watch, clock, dial, நாழிகையறியுங்கருவி.

கடியாரக்காரன், *s.* A watch-maker.

கடியாரஞ்சொல்ல, *inf.* To tell the hour.

கடிகைமாக்கள், *s.* Panegyrists who pass before and after a prince pronouncing his titles and singing verses to his honor, மங்கலப்பாடகர்.

கடிகைவெண்பா, *s.* A poem in thirty-two நேரிசைவெண்பா, in which the poet sings the actions of gods and kings, which are said to be fulfilled in the space of an Indian hour, ஒர்பிரபந்தம்.

கடிகை, *s.* Opportunity, சமயம். 2. A piece cut off, துண்டம். 3. A bolt, தாழ்க்கோல். 4. (பிங்.) Venereal tumor in the groins, அரையாப்பு. 5. Vedas, the sacred writings, வேதம். 6. A kind of drinking vessel with a spout for pouring into the mouth, கரகம். 7. A brass plate for eating, உண்கலம். (*p.*)

செம்பவளப்பவளக்கடிகை. Roseate lips resembling pieces of coral.

கடிச்சை, *s.* The name of a shrub, நச்செடி. Its fruit kills fishes, Casearia elliptica, *L.* 2. The name of a small fish, ஓர்மீன்.

கடிஞை, *s.* A religious mendicant's vessel, இரப்போர்கலம் (*p.*)

தவசிகடிஞைபோற்பையநிறைத்துவிடும். As the alms-dish of a mendicant is gradually filled, so charitable acts will procure a rich reward. (நாலடி.)

கடிதடம், *s.* The loins, the hip, அரை. Wils p 181. Kaditada. 2. The pudendum muliebre or mons veneris, நிதம்பம். (*p.*)

கடிதம், *s.* (*Tel* కడితము.) Rough, stiff or hard cloth on which paste is put for painting, drawing, &c, பசைபூசியதுணி. 2. Paper, காகிதம்.

கடிதம், *s.* Gum, பிசின். (*p.*)

கடிதாசி. *s.* [*vul.*] Paper, காகிதம்.

கடிதாசித்தாள், *s.* A sheet of paper.

கடிப்பகை, *s.* Mustard—the seed or plant, கடுகு. 2. The margosa tree, வேம்பு.

கடிப்பம், *s.* An ear-ornament, காதணி. 2. A casket, ஆபரணப்பெட்டி. 3. A brass oil-vessel, எண்ணெய்க்குடுக்கை. (*p.*)

கடிப்பிணை, *s.* An ear-ornament, காதணி.

கடிப்பு, *s.* A drum-stick, குணில். (*p.*)

கடிப்பை, *s.* A kind of small mustard, சிறுகடுகு.

கடியல், *s.* [*prov.*] A beam across a dhoney extending beyond the sides of the vessel to which a temporary stay for the mast, or any other rope may be attached, தோணியின்குறுக்குமரம்.

கடியிரத்தம்—கடிலா, *s.* The மூக்கிரட்டை plant, Boerhaavia procumbens, *L.*

கடிரோமம், *s.* Root of Cyperus bulbosa, கோரைக்கிழங்கு.

கடிவை, *s.* An elephant, யானை. (*p.*)

***கடினம்**, *s.* Hardness, compactness, firmness, induration, வன்மை. 2. Severity, cruelty, harshness, rigorousness, asperity, கடுமை. 3. Difficulty, roughness, ruggedness, வருத்தம். Wils. p. 182. Kadina.

வெயில்மிகக்கடினம். The sun is very hot.

அவன்பிழைக்கிறதுகடினம். It will be hard for him to recover.

கடினக்காரன், *s.* A severe, hard man.

கடினச்செய்தி, *s.* Heavy tidings.

கடினப்பட, *inf.* To grow hard, difficult, obdurate, to indurate, வன்மைப்பட.

கடினப்படுத்த, *inf.* [*caus.*] To harden the heart, &c., to indurate, வன்மைப்படுத்த.

கடினப்பட்டமனம்—கடினமனம், *s.* A hard or unfeeling mind, obduracy.

கடினமாய்ப்பேச, *inf.* To speak harshly, roughly.

கடினமானநிலம், *s.* A hard soil.

கடினமானபாடம், *s.* A hard lesson.

மனக்கடினம், *s.* Hard-heartedness, cruelty.

***கடினை**, *s.* Sclerotica. (*Anat.*)

கடு, *s.* Poison, venom, நஞ்சு. 2. The Indian gall-nut tree, கடுக்காய்மரம், Terminalia chebula, *L.* 3. A thorn, முள். 4. Point, sharpness, கூர்மை 5. A serpent, பாம்பு. (*p.*) 6. A contraction of கடுமை; which see.

கடுவுமிழ்ந்திறைப்ப. And the serpent ejecting poison— (கல்லா.)

கடுக்காய், *s.* Indian gall-nut, or ink-nut, அரிதகிக்காய். (*Mat. Ind.*)

கடுக்காய்ச்சாயந்தோய்த்தல், *v. noun.* Dipping in gall-nut dye.

கடுக்காய்த்தலையன், *s.* A kind of snake, ஓர்பாம்பு. 2. [*prov.*] A man or bull with a small round head.

கடுக்காய்ப்பூ, *s.* Flower of the gall-nut.

கடுக்காய்வேர், *s.* The root of the gall-nut tree.

வரிக்கடுக்காய், *s.* A variety of gall-nut.

சிறுகடுக்காய், *s.* Another variety.

கடுத்தலை, *s.* A sword, வாள். (*p.*)

***கடு**, *s.* The கடுரோகணி plant. (*M. Dic.*) 2. Bitterness, கசப்பு. 3. Astringency, கார்ப்பு. 4. An alligator, crocodile, முதலை. Wils. p. 181. Kadu. (*p.*)

கடு, **க்கிறது**, **த்தது**, **க்கும்**, **க்க**, *v. n.* To throb—as from a sting, venomous bite, the prick of a thorn, tooth-ache, விறுவிறுக்க. 2. To ache—as with colic, dysentery, &c.; to have pain as the leg from walking; the shoulders or head from carrying a load; the mouth from speaking; the arm from writing, &c., உளைய. 3. To be seasoned too highly, or otherwise spoiled—as curry, commonly, கடுகெடுக்க. 4. (*p.*) To be like, to resemble, ஒக்க. 5. To be in doubt, or uncertainty, to hesitate, ஐயுற. 6. To be angry, impatient, fretful, கோபிக்க. 7. To pass swiftly, விரைய.

கடுத்தபின். When (the king) suspects. (குறள்.)

கடுத்தநீரோடைதண்ணீர். Bad water, water unpleasant to the taste.

அடுத்ததுகாட்டும்பளிங்குபோல்நெஞ்சங்கடுத்ததுகாட்டுமுகம். The face indicates the resentment of the heart, as the mirror reflects the shape of things placed before it.

ஊமைசொன்னதைக்குருடன்கண்டதுங்கடுக்கும். It is as if a blind man saw a thing which a dumb man told him to look at.

கடுவரைநீர்கடுத்துவரக்கண்டு. Seeing it coming as rapidly as the impetuous mountain torrent— (வெண்பாமாலை.)

கடுத்துப்பேச, *inf.* To speak harshly.

கடுப்ப, *inf.* Used as a particle of comparison—as பிள்ளைகடுப்பப்பிணம்பிறந்த the bodies (of those who fell in battle) appeared (to move their dying limbs) like infants. (வெண்பா.)

கடுத்தல், *v. noun.* Doubt, ஐயம். 2. Wrath, கோபம். 3. Vehemence, வேகம். 4. Comparison, உவமை. (*p*)

கடுப்பு, *v. noun.* Pains, throbbing, throe, வலி. 2. Anger, displeasure, impatience, peevishness, சினம். 3. Speed, rapidity, impetuosity, great haste, வேகம்.

அவருடையகடுப்பெல்லாமடங்கிப்போயிற்று. His peevish arrogance is now all gone (his means being reduced).

கடுப்பிறக்குதல், v. noun. Reducing one's pride, arrogance.

கடுப்புக்கழிச்சல், s. A painful dysentery.

கடுப்புச்சூடு, v. noun. Cauterizing oxen after castrating as a counter-operation to promote healing.

கடுப்பெடுத்தல், v. noun. Being in pain, aching. 2. Reducing one's pride, arrogance.

வாதக்கடுப்பு, s. Rheumatic pains in the limbs

நீர்க்கடுப்பு, s. Dysury, strangury.

மூலக்கடுப்பு, s. Dysentery, tenesmus.

வயிற்றுக்கடுப்பு, s. Griping of the bowels.

மனக்கடுப்பு, s. Indignation, resentment.

கடுகடு, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. [intens. of கடுத்தல்.] To show signs of anger by sour looks, harsh words, &c., சினக்குறிப் புக்காட்ட. 2. To speak harshly, கோபமாகப் பேச. 3. To throb—as the flesh after the bite of a scorpion, the sting of a venomous insect, or the severe prick of a thorn, &c., விருவிருக்க. 5. To be highly seasoned, உறைக்க.

கறிகடுகடுத்துப்போயிற்று. The curry is too highly seasoned; i. e. too salt, too acid, &c., the taste being unpleasant.

கடுகடுத்தமுகம், s. An angry, austere countenance.

கடுகடுத்துப்பேச, inf. To speak harshly.

கடுகடுப்பு, v. noun. Sullenness, displeasure of countenance, வெறுப்பு. 2. Being highly seasoned.

கடுகடுப்பாயிருத்தல், v. noun. Being austere, angry.

கடுகம், s. Astringency, pungency, கார்ப்பு. (சது.) (p.) 2. The same as கடுரோகணி, Helleborus niger.

திரிகடுகம், s. In medicine, three special stimulants or spices; viz.: 1. Dry ginger, சுக்கு. 2. Black pepper, மிளகு. 3. Long-pepper, திப்பிலி. 2. A moral poem in which each verse has three things for its theme, ஓர்நூல்.

கடுகியகாந்தி, s. A kind of prepared arsenic, இரசபாஷாணம்.

கடுகு, s. Mustard, ஐயவி, Sinapis niger. 2. A running plant, குன்றிச்செடி, Abrus precatorius, L. 3. Lees of oils when made on the fire, எண்ணெய்க்கடுகு.

கடுகுபோகிறவிடம்பார்க்கிறானேயல்லாமற் பூசணிக் காய்போகிறவிடம்பார்க்கிறதில்லை. He looks carefully after a mustard seed, but is careless in regard to a pumpkin.

கடுகளவு. As much as the mustard seed.

கடுகளவுதாரும். Give me if only a little.

கடுகாலாத்தி, s. [prov.] Mustard seed waved before a new married pair or others, and then cast into the fire to dispel the fascination of the eyes which may have fallen on them. 2. The ceremony of waving, &c., கடுகிறைத் சுற்றுமாலாத்தி.

கடுகுக்கொல்லை, s. A mustard field.

கடுகுதாளிக்க, inf. To season curry with mustard in a peculiar way. See தாளிக்க.

கடுகுமணி, s. White mustard, வெண்கடுகு, Sinapis alba. 2. A necklace of small gold beads, கிறுமணி.

கடுகெண்ணெய், s. Oil of mustard seed, used on the Malabar coast for anointing the head, கடுகுத்தைலம்.

கடுகோரை, [sometimes கடுகன்னம் and கடுகுசாதம்.] Mustard seed and ghee put into boiling rice as food for the temple—one of சித்திரான்னம்.

எண்ணெய்க்கடுகு, s. The sediment of oil.

நாய்க்கடுகு, s. White mustard.

மலைக்கடுகு, s. Hill mustard.

வெண்கடுகு, s. The lees of medicinal oils when extracted by heat. 2. The sediment or refuse of ghee.

சிறுகடுகு, s. A species of mustard, Sinapis ramosa (Rott.)

கடுகு, கிறேன், கடுகினேன், வேன், கடுக, v. n. To go or pass swiftly, to be in haste, வேகமாய்ப்போக. 2. To draw nearer or grow shorter, as time, சமீபிக்க. (p.)

தேரைக்கடுகுமுடுக்கி. Quickly bringing up his chariot.

இறைகடுகியெல்லைநெருங்கும். His life-time will swiftly pass and his term will expire.

கடுக, inf. [used adverbially.] Hastily, speedily, fast.

கடுகச்சொல்லு. Say at once.

கடுகவந்தவன். He who came in haste

கடுகென, adv. Swiftly, quickly.

கடுகெனநட. Walk quickly.

கடுகல், v. noun. Being in haste.

கடுகுடுத்தல்—கடுகுடெனல், v. noun. [prov.] Rattling in speaking, articulating rapidly and indistinctly, தெளிவின றிப்பேசல். 2. Speaking angrily, கோபமாய்ப் பேசுதல்.

கடுகுடுத்தான், s. [prov.] A fidgetty person.

*கடுகுரோகணி—கடுகுரோணி—கடுரோகணி, s. A kind of purgative drug, Helleborus niger, L. (Mat. Ind.) Wils. p. 182. KADUROHINI.

கடுக்கன், s. An ear-ring in common, காதணிப்பொது.

புலிமுகக்கடுக்கன்—உருத்திராட்சக்கடுக்கன்—தவடுக்கடுக்கன்—ஓட்டுக்கடுக்கன்—முத்துக்கடுக்கன்—குப்பிக்கடுக்கன்—சங்குச்சக்கரக்கடுக்கன்—பூசாந்திரக்கடுக்கன்—தாமிக்கடுக்கன்—வைரக்கடுக்கன்—அருப்புச்சிக் கடுக்கன்—அனந்தமுடிச்சு. Different kinds of ear-ornaments.

கடுக்கன்போட, inf. To put on ear-rings.

கட்டுக்கடுக்கன், s. An ear-ring with gems inlaid.

நாட்டுக்கடுக்கன், s. [prov.] Ear-rings worn in the rural districts of North Ceylon.

கெம்புக்கடுக்கன், s. An ear-ring with rubies inlaid.

சுற்றுக்கடுக்கன், s. An ear-ring which is made by winding fine gold wire round a form made of the same but inferior material.

கடுக்கெனல், v. noun. [prov.] Being grown up, increased in stature, வளருதல். 2. Being tall, உயருதல். 3. Being increased in wealth or learning (sarcastically), மிகுதல்.

அவனகடுக்கென்னநாட்செல்லும். It will be sometime before he is grown up.

அதற்குள்அவன்கடுக்கெனறுவிடுவான். By that time he will be grown up.

கடுக்கென்றபயிர், s. Corn grown up.

கடுக்கென்றவன், s. A grown person, a young fellow. 2. A tall man.

கடுக்கை, s. The கொன்றை tree, Cassia fistula. (p.) 2. The மருது tree, Terminalia alata.

கடுக்கைக்கண்ணியன்—கடுக்கைக்கு டி, s. Siva, சிவன்—he who wears a garland of கடுக்கை.

கடுங்காந்தி, s. A kind of prepared arsenic.

கடுங்கை, s. [prov.] Improp. for கடுமை; which see.

கடுசரம், s. A purgative drug, கடுரோகணி.

கடுசாரம், s. A medicinal salt, காரிச்சாரம்.

கடுஞ்சாரி, s. A solder, sal ammoniac, நவச்சாரம்.

கடுடம், s. A thorny shrub, மருக்காரை, Randea dumetorum, L.

கடுதல், v. noun. Robbing, stealing, plundering, திருடுதல். 2. Plucking off, pulling up, பறித்தல். (p)

களைகட்டபயிர். Weeded corn.

கடுதாசி, s. (For.) Paper, காகிதம். 2. Letter, கிருபம்.

கடுத்தம், s. Closeness, firmness, compactness of cloth, &c., அழுத்தம். 2. [prov.] An agreement in regard to a marriage portion among Mohammedans

கடுத்தலூசி, s. A pointed iron bar with which rocks are bored, கற்றுளைக்குங்கருவி.

கடுத்தல், s. A fish, ஓர்மீன். 2. A black ant with a large head, ஓரெறும்பு.

கடுந்திலாலவணம், s. Salt—procured from Sesamum seed.

கடுப்படக்கி, s. A plant, எருமுட்டைப்பீநாறி.

கடுப்புமரம், s. [prov.] A kind of oil press, எள்முதலியனவாட்டுமரம்.

கடுப்பை, s. White mustard, வெண்கடுகு.

கடுமலை, s. The same as காரியமலை; which see under சயம்.

கடுமுடுக்கல்—கடுமுடுக்கு, v. noun. Hastening, driving, வேகமாய்நடத்தல். 2. Oppression, rigor—as by petty arrogant officers, கடுமையாகவருத்துதல்.

கடுமுடெனல்—கடுமொடெனல், v. noun. Sounding as the biting of some hard and dry things, ஒலிக்குறிப்பு.

நாயெலும்பைக்கடுமுடென்றுகடிக்கின்றது. The dog makes a clatter in gnawing the bone.

வயிறுகடுமொடென்றிரைகிறது. My bowels wamble.

கடுமை, *s.* Severity, harshness, cruelty, hard-heartedness, அகோரம். 2 Rigor, strictness, asperity, rigidness, earnestness, zealousness, கண்டிப்பு. 3. Vehemence, impetuosity, forcibleness, furiousness, மூர்க்கம். 4. Rapidity, speed, haste, velocity, விரைவு. 5. Hardness, tenacity, firmness, roughness, ruggedness, கடினம். 6. Excessiveness, intensity, immoderateness, vastness, exorbitancy, flagrancy, atrocity, malignity, heinousness, desperateness, மிகுதி. 7 Ferocity, savageness, furiousness, violence, கோபம். 8. Strength, powerfulness, வல்லமை. 9. Cutting in language, offensiveness, satiricalness, injuriousness, குரூரம். The leading character of this word in its different meanings is intensity. (See கொடுமை) From this word is derived the symbolic verb கடுசு (3d person sing.), It is severe, &c., with any of the meanings of கடுமை.

கடிசு, *v. noun.* Being too perpendicular, too little bent—as a hoe, adze, &c., to the handle, or a plough-share to the shaft, கிமிர்வு—opp. to தணிசு.

கடிச்சை, *s.* Niggardliness, உலோபகுணம்.

கடிச்சைக்காரன், *s.* A niggard, a penurious man.

கடியது, *(the neuter appellative.)* That which is severe.

கடியமோசம், *s.* Imminent danger.

கடியவார்த்தை, *s.* Hard or angry words, offensive terms or language.

கடியன், *s.* A severe, cruel man.

கடுங்குணர், *s.* Cruel, savage, barbarous persons, கொடியோர்.

கடுங்கண், *s.* Cruelty, severity, barbarousness, unmercifulness, கொடுமை. 2. [*prov.*] The scallop of a palmyra leaf in a கோடுபட்டை, cut too closely, தூக்கண்.

கடுங்கருத்து, *s.* Abstruse idea, far-fetched unnatural meaning, கடுமையானகருத்து.

கடுங்காய், *s.* [*prov.*] Unripe fruit, பழுதகாய்.

கடுங்காய்நுங்கு, *s.* Palmyra fruit, the kernel or pulp of which is too far advanced to be eatable, முதிர்ந்தநுங்கு.

கடுங்காய்ச்சல், *s.* Violent fever, விஷசுரம். 2. *v. noun.* Being over-heated—as by the smith, அதிககாய்ச்சல். 3. Being dried or scorched much in the sun, வெயிலிலதிகமாய்க்காய்தல்.

கடுங்காய்ச்சலாய்க்காய்ந்துபோயிற்று. (The corn, &c.), is all scorched (not irrecoverably) by the sun and want of water, rain, &c.

கடுங்காரசீர், *s.* An egg, முட்டை.

கடுங்காரம், *s.* A powerful caustic, தீர்க்கவெரியமருந்து. 2. Excessive pungency, அதிகவுறைப்பு.

கடுங்காலம், *s.* A hard season as in drought, scarcity, &c., a season of adversity, பஞ்சகாலம். 2. A hot season, hot weather, வெயிற்காலம்.

கடுங்காற்று, *s.* A strong breeze, a furious wind, a tempest, அதிககாற்று.

கடுங்கூர்மை, *s.* Being sharp, அதிககூர்மை. 2. Salt from sesamum, கடுந்திலலவணம். 3. Salt of sulphur, கந்தகவுப்பு. 4. Sea salt, கடலுப்பு.

கடுங்கூர்மைலவணம், *s.* Salt from urine, அமரிப்புப்பு.

கடுங்கோடை, *s* A severe drought, முதிர்வேனில்.

கடுங்கோபம், *s.* Violent anger.

கடுஞ்சினப்பூமி—கடுந்தழற்பூமி, *s.* Alkaline earth, lixivium, உவருமண்.

கடுஞ்சிநேகம், *s.* Very close friendship, too great intimacy, அதிகசிநேகம்.

கடுஞ்சிநேகங்கண்ணுக்குப்பகை. Too great intimacy is productive of evil.

கடுஞ்சுண்ணத்தி, *s.* Alum, சீனக்காரம்.

கடுஞ்சூடு, *s.* Great heat, அதிகசூடு.

கடுஞ்செட்டு, *s.* Unfair traffic, trading at an exorbitant profit.

கடுஞ்செய்கை, *s.* A cruel or wicked deed, கொடியவினை.

கடுஞ்சொல், *s.* A severe word, a harsh expression, a reprimand, கொடுஞ்சொல்.

கடுதலைமுடிச்சு, *s.* [*prov. prop.* கடுதலைமுடிச்சு.] A treacherous contrivance, perfidy.

கடுநடை, *s.* A tiresome walk, hard walking, a hard walk.

கடுநெருப்பு, *s.* A fierce fire, a fire too large or too powerful for the occasion—as for culinary or chemical purposes.

கடுந்தரை, *s.* Hard soil, வன்னிலம்.

கடுந்தோயல்—கடுந்தோய்ச்சல், *v. noun.* Over-tempering a weapon, &c., முதிரத்தோயல்.

கடுமத்தியானம்—கடும்பகல், *s.* The intense heat of mid-day.

கடுமுள், *s.* Weapons of warfare, யுத்தாயுதப்பொது.

கடுமூர்க்கம், *s.* Great fury, vehement anger, அதிகமூர்க்கம்.

கடுமூர்க்கன், *s.* A furious man.

கடும்பச்சை, *s.* A curious green stone, காசப்பச்சை.

கடும்பத்தி, *s.* Rigorous devotion, earnest excessive zeal, மிகுபத்தி.

கடும்பத்தியம், *s.* A strict diet, கண்டிப்பானபத்தியம்.

கடும்புலி, *s.* A ferocious tiger, கொடும்புலி.

கடும்புளிப்பு, *s.* Excessive sourness, அதிகபுளிப்பு.

கடுவட்டி, *s.* Excessive interest, usury, அதிகவட்டி.

கடுவழி, *s.* A rugged way, கடுமையானவழி.

கடுவிலை, *s.* An exorbitant price, அதிகவிலை.

கடுவெயில், *s.* A burning sun, அதிகவெயில்.

கடுவெளி, *s.* A dry extensive plain or open space, free from trees, &c., a vast expanse, பெருவெளி.

கடும்பு, *s.* Relations, சுற்றம். 2. A pad of straw for the head used in carrying a load, சும்மாடு. (சது.) (*p.*) 3. [*prov. improperly for* கடம்பு.] Biestings.

கடுவல், *s.* Ground hardened by sunshine after rain, வன்னிலம். 2. [*in seamen's language.*] A heavy gale, a hurricane, கடுங்காற்று.

கடுவன், *s.* The male of monkeys, cats, &c., குரங்குபூனைமுதலியவற்றினாண். 2. The male of beasts in general, விலங்கேற்றின்பொது.

கடுவன்பூனை, *s.* A he-cat, tom-cat.

கடுவன்குரங்கு, *s.* A male monkey.

கடுவாய், *s.* A hyena, புலிக்குட்டித்தி.

கடுவான்கரப்பன், *s.* A cutaneous disease in the legs of infants, கரப்பன்.

கடூரம், *s.* [*prop.* குரூரம்.] Hardness, solidity, severity, intensity, vehemence, கடுமை.

கடேந்திரநாதர், *s.* One of the nine சித்தர்.

கடை, *s.* End, extremity, termination, conclusion, முடிவு 2. A shop, bazaar, market, அங்காடி. 3. (*p*) Inferiority, baseness, meanness, lowness, the least, lowest, or worst kind, &c., கீழ்மை. 4. Way, வழி. 5 Termination of a particle, சொல்லெச்சவிகுதி. 6 Place, room, இடம். 7. A form of the seventh case used also with verbs, to express if, when, after, &c., ஏழனுருபு. 8. A door, a gate-way, வாயில். 9. The outer gate, புறவாயில். 10. The clasp or other fastening of a neck-ornament, பணிப்பூட்டு. 11. Side, பக்கம்

நீத்தக்கடை. If he leave— (குறள்.)

ஈதலியையாக்கடை. If it be not possible to bestow—

நள்ளிமுதற்கிள்ளிகடையாக From Nalli to Killi (reigned sixty-four kings called சோழர்).

நாயிற்கடையாகாயேனை. Me who am the most degraded of dogs—

அவனைக்கடைச்சென்றான் He approached him.

கடைகட்ட, *inf.* To close a shop, கடைசாத்த. 2. To suspend a work, to discontinue, to make an end of—spoken diminutively.

கடைகாப்பாளர்—கடைகாவலர், *s.* Door-keepers, porters, வாயில்காப்போர்.

கடைகெட்டவன், *s.* [*vul.*] An abandoned person, a wretch, முழுதுங்கெட்டவன்.

கடைக்கண், *s.* The outside corner of the eye, கட்கடை. 2. A benign look, கடாட்சம்.

கடைக்கண்கிடைக்கவேண்டும். I am anxious to get a propitious look, glance of your eye.

கடைக்கண்ணாற்பார்க்க, *inf.* To glance, look sidewise. 2. To cast a propitious or benignant look.

கடைக்கண்பார்வை, *v. noun.* A side look, a glance. 2. A propitious or benignant look, approbation, a token of favor.

கடைக்கனல்—கடையனல், *s.* The final deluge-fire, ஊழித்தீ.

கடைக்காப்பு, *s.* The last verse in the poem called பதிகம்—as an invocation, &c.

கடைக்காரன், *s.* A shop-keeper.

கடைக்குடல், *s.* The lower part of the bowels, கீழ்க்குடல்.

கடைக்குட்டி, *s.* The youngest child, a term of fondness, கடைப்பிள்ளை

கடைக்குறை, *s.* Elision in the termination of a word—as சோல, for சோலம

கடைக்கூட்ட, *inf.* To effect, to produce a result—as the actions of a former birth are supposed to do, வினைப் பயனுறுவிக்க. 2. To unite man and wife, or a male and female of the brute creation, as former deeds are imagined to do.

கடைக்கூழை, *s.* A species of rhyme, ஓர்தொடை. 2. The rear division of an army, படைப்பின்னணி. See கூழை

கடைக்கொள்ளி, *s.* A fire-brand burnt to the end, குறைக்கொள்ளி.

கடைக்கோடி, *s.* [*vul.*] The very extremity, the utmost limit, ஈறு.

கடைசால், *s.* [*prov.*] The finishing of a business, முடிவு. 2. Stern of a vessel—also written கடையால்

கடைசாலொாதுக்க, *inf.* To finish a business in hand.

கடைச்சங்கம், *s.* The third and last of the ancient Madura colleges consisting of forty-nine literati, இறுதிச்சங்கம்.

கடைச்சரக்கு, *s.* Curry stuff, spices, &c., drugs, medicines, &c., sold in the bazaar, கடையில்விற்கப்படுஞ்சரக்கு.

கடைச்சன், *s.* The youngest son, கடைப்பிள்ளை.

கடைஞர், *s.* The laboring caste in agricultural districts, மருதநிலமாக்கள்.

கடைதலைப்பூட்டு, *s.* An inverted construction in poetry, by which the last word in a verse is connected with the first, விற்பூட்டுப்பொருள்கோள்.

கடைதிறப்பு, *v. noun.* Opening a door. In erotics, the section which relates to an application made for the opening of a door to a coming or expected lover; or in war poems, to a warrior returning in triumph after a victory, கதவுதிறக்கை. (*p*)

கடைத்தடம், *s.* Gate-way, வாயில். (*p.*)

கடைத்தரம், *s.* The last class, the lowest or worst kind, இழித்தரம்.

கடைத்தலை—கடைத்தலைவாயில்—கடைத்தலைவாயுதல், *s.* The outer gate, the outer court or yard, தலைவாயில்.

கடைத்தெரு, *s.* A market-street, a bazaar, கடைவீதி.

கடைத்தேற, *inf.* [*prop.* கடத்தேற.] To be saved, to escape all afflictions.

கடைத்தேற்றம், *s.* [*prop.* கடத்தேற்றம்.] Salvation.

கடைநாள் — கடைமீன், *s.* The twenty-seventh lunar asterism, இரேவதி. (*p.*)

கடைநிலை, *s.* A poem uttered by holy persons coming from a distance to the hero of the poem at the door of whose residence they stand and desire the door-keeper to inform his master of their arrival, ஓர்பிரபந்தம் (See பிரபந்தம்.) 2. An outside door, புறவாயில். (சீதிநெறி.) 3. The last letter of a word or verse, ஈற்றெழுத்து. (*p.*)

கடைநிலைத்தீபகம், *s.* A word at the end of a sentence understood in other parts—one of the தீவகம

கடைநிலையளபெடை, *s.* The rhyme in which the last letter of each verse is lengthened.

கடைநிலையெழுத்து, *s.* [*in grammar.*] Letters proper to end a word, இறுதிநிலை.

கடைபோக, *inf.* To end, terminate, conclude, முடிய. 2. To be fulfilled, நிறைவேற.

கடைபோட—கடைவைக்க, *inf* To set up a shop, open a shop.

கடைப்பட, *inf.* To be inferior, below mediocrity, to be last in quality or estimation, degree or order, இழிவாக 2. To be practicable, capable of completion, நிறைவேற.

என்னாலிதுகடைப்படாது. This will not be completed by me.

கடைப்பாடு, *s.* Determination, தீர்மானிப்பு. 2. Inferiority, baseness, இழிவு.

கடைப்பந்தி, *s.* The lower end of a dining table or of a row of guests, கடைசிப்பந்தி.

கடைப்பிடி, *s.* Bearing in mind, remembering, ஞாபகம். 2. Indelible impressions of gratitude for benefits received, of duties to be performed, of the importance of virtue and religion, மறவாமை. 3. Certainty, ascertainment, established truth, தேற்றம். 4. Firm belief in the essentials of religion serving as the hope and support of the mind in reference to a future state, the last grasp of the soul, உறுதி. 5. Firm determination, firm resolve, either for good or evil, கரும முடிக்குந்துணிவு 6. Doctrines, truth firmly believed as necessary to salvation, உறுதியானகொள்கை.

கடைப்பிடிக்க, *inf.* To ascertain clearly, to know certainly, தெளிய. 2. To determine, resolve firmly, be decided in purpose either in a good or evil course, துணிய. 3. To remember, to bear in mind benefits, to be grateful, &c., to be deeply sensible of one's obligations for favor received, மறவாமலிருக்க. 4. To have an abiding sense of the importance of virtue and religion, சன்மார்க்கத்திலுறுதியாயிருக்க. 5. To have an unwavering faith in the essentials of religion, to embrace or take firm hold of religious instructions, &c., தேவபத்தியிலுறுதியாயிருக்க. 6. To grasp, resort to—as the soul for its last refuge, பற்ற. 7. To provide, be provident, be economical, வீணசெலவுசெய்யாதுவைக்க. (*p.*)

கதவிலரேதற்சார்ந்தாரவன்ணங்கடைப்பிடியாதார். Unkind are they who are forgetful of the situation of their friends. (காரிகையுரை.)

மறறதன்கலவன்கடைப்பிடித்தனன்று. It is important to have an abiding sense of the wiles of Yama.

வாழக்கைக்குவேண்டுமெபொருளறிந்துகடைப்பிடித்தலும். Knowing and duly providing all things necessary for her household—(குறளுரை.)

நன்மைகடைப்பிடி. Persevere in good works. (ஔவை.)

கடைப்பிறப்பு, *s.* The meanest species of birth in any class of beings, இழிந்தபிறப்பு.

கடைப்புணர்முரண்—கடைமுரண், *s.* A species of rhyme when the last foot of every line is of opposite meaning, ஓர்தொடை.

கடைப்புணர்வு—கடைப்பூட்டு, *s.* [*in jewelry.*] Clasp, hasp, அணியின்கடைப்புணர்வு.

கடைப்புத்தி, *s.* [*prov.*] Stupidity, இழிந்தபுத்தி. 2. A piece of folly, பின்புத்தி.

கடைப்போக்கு, *s.* The flood-gate of a tank.

கடைமடக்கு, *s.* [*in rhetoric.*] Continued recurrence of the same words at the end of each line through a stanza, but with different meanings, சொல்லணிவிசேஷம். See மடக்கு

கடைமுறை, *s.* The last time, eventually, கடைசிமுறை. (நீதிநெறி. 48)

கடைமோனை—கடையாகுமோனை, *s.* (See மோனை) A rhyme when the first letter of the last foot of every line is the same, ஓர்தொடை. (*p.*)

கடையயல், *s.* [*in grammar.*] The penultimate, ஈற்றயல். (*p.*)

கடையர், *s.* (*fem.* கடைசியர்—கடைச்சியர்) Laboring classes in agricultural districts, மருதநிலமாக்கள். (*p.*)

கடையழிய, *inf.* To be afflicted with a painful and lingering disease, to suffer extremely, வருந்த. 2. To be distressed with poverty, வறுமையுற. 3. To degenerate, கெட்டுப்போக

கடையனல் *s.* The fire by which the world will finally be consumed.

கடையன், *s.* A man of the lowest rank, இழிந்தோன்.

கடையாகெதுகை, *s.* A rhyme, ஓர்தொடை. (*p.*)

கடையாட்டம், *s* [*prov.*] Lingering in disease, excessive suffering from disease, வருத்தம் 2. Vexation, teasing, imminence, trouble, annoyance, உலைவு, *lit.* mean work.

கடையாட்டப்பட, *inf* To drudge, to be employed in mean work 2. To linger in disease, suffer exceedingly, வருந்த. 3. To be vexed, harassed, &c.—as a nurse by troublesome children, உலைய.

கடையாணி, *s.* A linch-pin, அச்சாணி. 2. A peg or pin used to keep a tenon in a mortise, or for any similar purpose, பூட்டாணி

கடையாந்தரம்—கடையீறு, *s.* [*vul.*] The very last, the extremity, &c.—as கடைசி.

கடையாயார், *s.* Persons of the lowest rank, இழிந்தோர்.

கடையால், *s.* Stern of a vessel, தோணியின்பிற்புறம். See கடைசால், usage.

கடையிணைமுரண், *s.* A rhyme when the last two feet of a line are of opposite meanings, ஓர்தொடை. (*p*)

கடையிணைமோனை, *s.* A consonance of the first letters in the last two feet of each line in a verse. (*p.*)

கடையீடு, *s.* Land of the poorest quality, கடைத்தரமானநிலம்.

கடையுணி, s. [prov.] A mean fellow who eats what he can beg or pick up—a worthless being, இழிசனன்.

கடையுண்ண, inf. [prov.] To linger in disease, வருத்தப்பட. 2. To be stinted or weak in growth—as a child, தகைய. 3. To be neglected, abused, &c.—as a book, a utensil, &c.; in this meaning it is a term of displeasure, இகழப்பட.

கடையுவா, s. The full moon, பௌர்ணமை. (p.)

கடையெழுஞ்சனி, s. The twelfth asterism in which Saturn is considered malignant in his influence, உத்திரம். See சனி.

கடைவழி, s. Final salvation, the last path.

கடைவழிக்குதவும். It will avail for the salvation of the soul.

காதற்றவூசியும்வாராதுகாணுங்கடைவழிக்கே. Be assured that even an eyeless needle will not accompany you in that sad hour.

கடைவளர, inf. To be enlarged—said of the genitals of a cow, &c., before yeaning, ஈனுகாலத்திற்குறிவிரிய.

கடைவள்ளல், s. The last of the third class of liberal men—he who bestows charity from motives of ostentation, கேட்டபின்கொடுப்போன்.

கடைவாய், s. The corner or extremities of the mouth, வாயின்கடை.

கடைவாய்நக்கி, s. A great miser, உலுத்தன், lit. he who licks the corners of his mouth.

கடைவாய்ப்பல், s. The double teeth, the grinders, the back teeth.

கடைவாய்வழிய, inf. To drivel at the corners of the mouth—as old people or persons asleep, வாய்நீரொழுக.

கடைவிரிக்க, inf. To spread out goods for sale in a shop or market, கடைதிறக்க.

கடைவீதி, s. A market-street.

கடைவைக்க, inf. To place goods for sale in a shop or bazaar. 2. To open a shop on an auspicious day after the new-year, கடைதிறக்க.

பலசரக்குக்கடை, s. A shop where commodities of various kinds are sold.

மளிகைக்கடை, s. A wholesale ware-house.

காசுக்கடை, s. An exchange.

அடிக்கடை, s. The first shop in a market-street.

மருந்துக்கடை, s. An apothecary's shop.

கசாய்க்கடை, s. (Tel.) A butcher's shop.

சாராயக்கடை, s. An arrack shop.

கீரைக்கடை, s. A green-grocer's shop.

சவுளிக்கடை, s. A cloth-merchant's shop.

விரற்கடை, s. The breadth of a finger.

மீன்கடை, s. Fish-market.

கடை, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, v. a. To churn, தயிர்கடைய. 2. To turn in a lathe, மரமுதலியவைகடைய. 3. To form moulds on a wheel—as a brazier, தா, செம்புமுதலியவைகடைய 4. To rub two sticks together till they ignite, தீக்கடைய. 5. To mash yams or other vegetable, &c., to a pulp with the bowl of a ladle, பருப்புமுதலியனகடைய

கடைந்தமோரிலேவெண்ணெயெடுக்கப்பார்க்கிறான். He is trying to get butter from whey; i. e. he is too exacting, rigorous.

கடைந்தவெண்ணெய்மோர்புகா. Butter produced by churning will not again be diffused through the milk.

கடைகோல், s. Two sticks for kindling fire by attrition—commonly தீக்கடைகோல்.

கடைந்தகுமிழ், s. A turned knob.

கடைந்தெடுத்தநெருப்பு, s. Fire produced by attrition.

கடைமரம், s. A lathe, கடைகின்றமரம்.

கீரைகடைய, inf. To mash pot-herbs into a pulp.

தயிர்கடைய, inf. To churn curds to produce butter.

கடைச்சல்—கடைதல்—கடைவு, v. noun. Churning curds, தயிர்கடைகை 2. Turning on a lathe on the brazier's wheel, மரங்கடைகை. 3. Turning sticks to produce fire, தீக்கடைகை.

கடைச்சலுளி, s. A turner's chisel.

கடைச்சல்பிடிக்க, inf. To turn in a lathe.

கடைச்சல்மரம், s. A turner's lathe.

கடைச்சல்வேலை, s. Turning—the work of a turner.

கடைச்சற்காரன், s. A turner.

கடைக்கணி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To look side-wise, to glance, கடைக்கண்ணாலேநோக்க. 2. To cast a favorable, propitious, or benignant look, to countenance, favor, கிருபைசெய்ய.

கடைக்கணியார். They will not look on us kindly. (வாணன்.)

கடைக்குளம், s. The twenty-first lunar mansion, உத்திராடம். (p.)

கடைசி, s. [a prolongation of கடை.] End, termination, conclusion, extremity, முடிவு.

கடைசிமுறை, s. The last time.

கடைசியாய், adv. For the last time, lastly.

மாதக்கடைசி—மாதத்திற்கடைசி, s. The end of the month.

ஏறுங்கடைசியில், adv. Lastly, last of all.

கடையம், s. The dance of Indranee now continued in imitation, இந்திராணிகூத்து. (p.) 2. A bracelet, கடகம்.

கடையர், s. The caste of lime burners, &c., சுண்ணாம்புசுடுவோர்; [ex கடை.]

கடையால், s. A bamboo in which milk, water, &c., are carried by cow-herds to the fields for drinking, ஓர்சலபாத்திரம்.

*கடோரம், s. Hardness, solidity, கடினம். 2. Severity, cruelty, கொடுமை. Wils. p. 182. Kadora.

கடோரன், s. A cruel, hard man, a tyrant.

*கட்கம், s. A sword, வாள். Wils. p. 269. Khadga.

கட்கத்தம்பம், s. Stopping the power of the sword—one of the sixty-four கலைஞானம்.

*கட்சம், s. A magical treatise, தந்திரவிதி. 2. A kind of arsenic, சங்கபாஷாணம். 3. An astrological treatise, சலக்கிரகட்சம்.

திருமூலகட்சம், s. A magical treatise composed by திருமூலர்.

கட்சி, s. Desert, jungle, காடு. 2. A bird's nest, பறவைக்கூடு. 3. A bed or other sleeping place, மக்கட்படுக்கை. 4. Way, வழி. (சது.) (p.) 5. A party, a faction, side, பக்கம்.

அந்தக்கட்சியில்நான்சேரவில்லை. I am not of that faction.

கட்சியார், s. People of a party or faction, கட்சிக்காரர்.

கட்டங்கம், s. A kind of club or staff used as a weapon, தண்டம். 2. A similar staff with a shell fastened on the top of it, carried by religious mendicants, devotees of Siva, மாத்திரைகோல். (p.)

கட்டங்கந்தரித்தபிரான். Siva who is armed with a club. (திருவிளை.)

கட்டபாரை, s. (Tel.) A crow-bar. See கடப்பாரை.

*கட்டம்—கஷ்டம், s. Hardship, laboriousness, difficulty, hard work, பாடு. 2. Bodily pain or uneasiness, வருத்தம். 3. Affliction, distress, துன்பம். Wils. p. 205. Kashda. 4. Ordure, human excrement, dung of dogs, cats, &c., மலம்.

கஷ்டகாலம், s. Hard times.

கஷ்டப்பட, inf. To toil, to work hard.

கட்டார்ச்சிதம்—கஷ்டார்ஜ்ஜிதம், s. Property obtained by one's own labor, வருந்தித்தேடியபொருள்.

கட்டம், s. A forest, a wood, jungle, காடு. 2. The chin, the beard, தாடி.

கட்டல், v. noun. Stealing, plundering, திருடல். 2. Plucking off, pulling up, பிடுங்கல்.

களைகட்டபயிர். Weeded corn.

கட்டளை, s. An order, a command, law, precept, direction, appointment, institute, denunciation, injunction, warrant, charge, கற்பனை. 2. A mould for making bricks, செங்கலச்சு. 3. A rule or measure temporarily constructed for cutting ola leaves, &c., so as to make them of the right width, அளவோலை. (c.) 4. (p.) Balance, scales, நிறையறிகருவி. 5. Libra of the zodiac, துலாவிராசி. 6. Weight, நிறை. 7. A touch-stone, உரைகல். (பெரிய.) 8. Similitude, likeness, simile, உவமை. 9. Regularity, order, rule, ஒழுங்கு. 10. Restraint, restriction, தடை. 11. The matrix in general in which any thing is cast, or receives its form, a model, a symbol, a cast, a form, உருவங்கள்வார்க்குங்கருவி.

தெரிவைமாருக்கோர்கட்டளையெனச்செய்ததிருவே. Oh! Lukshmi, who art created as the model of women.

கட்டளைகேட்க, *inf.* To obey an order, to execute a commission, to listen or to attend to the issuing of orders.

கட்டளைகொடுக்க, *inf.* To give permission, to grant privileges, warrant.

கட்டளைக்கல், *s.* A touchstone, உரைகல். 2. Weight, நிறைகல்.

கட்டளைக்குரு—கட்டளைச்சுவாமி, *s.* The principal priest for the time being—so used by the Romanists.

கட்டளைசொல்ல, *inf.* To give or publish an order, to publish a notice.

கட்டளைச்சட்டம், *s.* Regulations, enactments, edicts, statutes.

கட்டளைத்தம்பிரான், *s.* One of a religious order who acts as an overseer or burser in a temple, or charitable institution, receiving the rents and dues, making disbursements and seeing that the services are properly conducted.

வாரக்கட்டளைத்தம்பிரான், *s.* An overseer of a religious order who is gratuitously fed by the community, receiving food from the same family every seventh day.

கட்டளைபண்ண, *inf.* To command, direct, order.

கட்டளைபிடித்துவார, *inf.* [*prov.*] To cut ola by a rule.

கட்டளைப்படிவர, *inf.* To come regularly. 2. To come according to order.

கட்டளைமீற, *inf.* To break or violate an order.

கட்டளையிட, *inf.* To order, command, direct, decree, prescribe, charge. 2. To grant, bestow. 3. To pass a law or edict, to utter a decision.

நமக்கீசனிட்டகட்டளையிதுதான். This is just what God has allowed us.

வாரக்கட்டளைமடம், *s.* An hotel where boiled rice is distributed weekly.

கட்டாஞ்சி, *s* A tree, ஓர்மரம்.

கட்டாணி, *s.* An avaricious person, உலோபி. 2. An expert man or woman, சமர்த்தரானி. 3. A strong athletic person, பலசாலி.

கட்டாந்தரை, *s.* Dry land, வெட்டாந்தரை.

கட்டாம்பாரை, *s.* A kind of fish, ஓர்மீன்.

கட்டாயம், *s.* [*vul.*] Compulsion, constraint, force, பலாத்காரம்.

கட்டாயம்பண்ண, *inf.* To compel, force, coerce.

கட்டாரி, *s.* (*Tel.*) A cross-hilted dagger, ஓராயுதம்.

கட்டாரிக்குத்துணி, *s.* A kind of silk with black stripes in imitation of daggers, ஓர்பட்டுச்சீலை.

கட்டாரிக்கையொலி, *s.* [*prov.*] A man's silk cloth of the above description, ஓர்பட்டுச்சீலை.

கட்டி, *s.* A clod, a lump, a clot, a consolidation, grain, a globule, a crystalization, a concretion, congelation, formation, மண்கட்டிமுதலியன. 2. The fœtus, கருப்பிண்டம். 3. A hard boil, பரு. 4. Sugar-candy, சருக்கரைக்கட்டி. 5. Jaggary, coarse sugar, கருப்புக்கட்டி. 6. A bird, ஓர்புள். 7. (*p.*) Inward pleasure, அகமகிழ்ச்சி.

கட்டிபடுதல், *v. noun.* Becoming lumpy, clotty—as milk, gruel, &c., as flour in some food through neglect—being broken in clods—as land in ploughing, &c.

கட்டிமுட்டி, *s.* Clot and loose mould in newly ploughed clayey soil; clots, looseness in stools, large and small loose bundles in a bag, &c.

கட்டிவிழுதல், *v. noun.* Suffering abortion, கருவழிந்துவிழுதல்.

கட்டியம், *s.* Panegyric chanted or sung before kings, gods, &c, அரசர்முதலியோரைக்குறித்துச்சொல்லும்புகழ்.

கட்டியக்காரன், *s.* A panegyrist, a herald, கட்டியங்கூறுவோன்.

கட்டியங்கூற—கட்டியஞ்சொல்ல, *inf.* To recite a panegyric, புகழ்கூற.

கட்டில், *s.* A bedstead, a couch, a sofa, மஞ்சம் or மெத்தை.

கட்டிற்றுப்பட்டி, *s.* A sheet.

கட்டு, *s.* A tie, a bandage, a fastening, a ligature, a knot, கட்டியகட்டு. 2. A boil, abscess, tumor, imposthume, கட்டி. 3. Fabrication, forgery, invention, counterfeiting, contrivance, கட்டுக்கதை. 4 Restraint, confinement, limitation, thraldom, ஆணை. 5. Plot, compact, conspiracy, contract, பரதுக்கட்டு. 6. A spell, enchantment, magical power or influence exerted on a person or thing, divination, தடைக்கட்டு. 7. A building, erection, structure, organization, frame of the animal system, யாக்கை. 8. Guard, sentry, watch, patrol, காவல். 9. A bundle, a packet, a pack, a bale, a faggot, a bunch, மூட்டை. 10. Divination, conjuration in the uttering of oracles—as giving information of lost property, foretelling events, giving directions, &c, by the aid of a demon, குறி. 11. Certainty, infallibility in statements, &c., உறுதி. 12. A dam, ridge, causeway, வரம்பு. 13. Positive injunctions, established rules, duties, obligations, &c.—as of caste, religion, connexions, &c., கட்டுப்பாடு. 14. (*p.*) Abundance, plenty, மிகுதி. 15. Fortification, protection, defence, அரண். 16. The side of a mountain, மலைப்பக்கம்.

எல்லாருமொருகட்டாயிருக்கிறார்கள். They have all plotted together.

பெண்சாதிகாற்கட்டுப்பிள்ளைவாய்க்கட்டு. A wife shackles the feet, and a child stops the mouth; i.e. a married man with a family can neither go, nor eat as he pleases.

அவனெனகட்டுக்குள்ளேநிற்கிறதில்லை. He is not subject to my influence—he does not listen to my advice, &c.

கட்டழகு, *s.* Great beauty, பேரழகு 2 Ornament, அலங்காரம்.

கட்டழல், *s.* A vehement fire.

கட்டாடி, *s.* [*prov.*] A person temporarily possessed for the purpose of uttering oracles or கட்டு, a species of divination inferior to சன்னதம், குறிசொல்வோன். 2. A washerman in respect, considered as a diviner; many of this caste having been celebrated in this character, வண்ணான். 3. A chief of the washer tribe, வண்ணார்தலைவன்.

கட்டாண்மை, *s.* Bravery, superior heroism, intrepidity, பேராண்மை.

கட்டிரதம்—கட்டுத்தேர், *s.* A car constructed for a particular occasion made anew every year.

கட்டிளமை, *s.* Tender age, being very young.

கட்டிளமையோன், *s.* A young lad.

கட்டுக்கடக்க, *inf.* To exceed the limits, banks, &c ; violate established rules, positive injunctions, &c.

கட்டுக்கடங்காதது, *appel. n.* That which is unrestrainable, unmanageable, ungovernable.

கட்டுக்கட்ட, *s.* To tie up a pack, &c., மூட்டைகட்ட. 2. To fabricate, invent a fiction, a slander, பொய்க்கதைகட்ட. 3. To tie cloths to a boil in applying medicine, பருவுக்குமருந்துகட்ட.

கட்டுக்கதை—கட்டுவிசேஷம், *s.* A fable, a fiction, mythological tales.

கட்டுக்கரப்பான், *s.* Eruption on a child.

கட்டுக்கலியாணம், *s* [*prov*] A wedding, marriage ceremony, &c., festival—from the bridegroom's tying the marriage symbol on the bride's neck.

கட்டுக்கழுத்தி, *s.* A married woman, she who wears the தாலி, மங்கலமங்கை.

கட்டுக்காரன், *s* [*prov.*] (*fem.* கட்டுக்காரி.) A diviner, a conjurer, குறிசொல்வோன்.

கட்டுக்காவல், *s.* A very strict guard, close custody—applied to the protection of girls arrived at the age of puberty, &c., great care, great strictness, கட்டளைகாவல.

கட்டுங்காவலுமாயிருக்க, *inf.* To be in close confinement.

கட்டுக்கிடை—கட்டுக்கிடையன், *s.* Cloth or other goods lying long unsold, காட்பட்டசரக்கு.

கட்டுக்குத்தகை, *s.* A contract or lease of land for many years together, a contract for a whole dhoney without reference to the number of trips, the weight of the cargo, &c.

கட்டுக்கூட்டு, *s.* [*prov.*] A fabrication, a forgery, a fiction, a fable, கட்டுக்கதை. 2. An intertexture of letters, a cipher, மாற்றியெழுதப்பட்டது.

கட்டுக்கேட்க, *inf.* To consult a diviner.

கட்டுக்கொடி, *s.* A tether, a rope stretched along the ground to which cattle, goats, &c., are tied by the leg in a row at night, ஆமொடுகட்டுங்கயிறு.

கட்டுக்கொதித்தல், *v. noun.* Throbbing, &c —as a boil.

கட்டுக்கோப்பு, *s.* A building, fabric. 2. An exaggeration.

கட்டுச்சூலை, *s.* A disease, the node, சூலைக்கட்டு.

கட்டுச்சொல், *s.* A falsehood, an untruth.

கட்டுச்சொல்ல, *inf.* To divine, conjure.

கட்டுச்சோறு—கட்டுசோறு, *s.* Boiled rice, &c., tied up for a journey, ஆற்றுணா.

கட்டுடைக்க, *inf.* [*prov.*] To be broken—as a blister, boil, &c.

கட்டுடைத்தல்—கட்டுமுறித்தல், *v. noun.* Making a large breach—as a river in its banks, the sea in the shore—as in the breaking up at the universal deluge.

கட்டுண்ணல், *v. noun.* Being bound, &c., கட்டப்படுதல்.

கட்டுண்ணி, *s.* One who has been frequently bound.

கட்டுத்தளர, *inf.* To grow slack—as a tie; to be loose—as a bale, &c.

கட்டுத்தறி, *s.* A post to which an elephant may be tied, யானைமுதலியன கட்டுதம்பம்.

கட்டுத்திரவியம், *s.* [*prov.*] Treasure bound up in one's cloth, &c., பொற்கிழி.

கட்டுத்திரள, *inf.* [*prop.* கட்டித்திரள.] To form or swell—as a tumor

கட்டுத்தையல், *s.* A kind of firm sewing.

கட்டுத்தோணி—கட்டுப்படகு, *s.* A dhoney or vessel of which the seams are sewed together.

கட்டுப்பட, *inf.* To yield to, to submit, be influenced by, be brought under the power of, be overcome by, கட்டுக்குள்ளடங்க. 2. To be bound by spells or otherwise restrained, மந்திரமுதலியவற்றாற்கட்டுப்பட. 3. To be constipated—as the system; to be obstructed—as waters, as humors in the system, blood, urine, menstruation, &c., தடைப்பட.

ஒருமயிரிலேகட்டுப்படுவான். He may be bound by a single hair; i.e. he will be easily persuaded or prevailed upon.

கட்டுப்படுத்த, *inf.* To restrain, confine, subdue, subordinate, control, restrict, subject, கட்டுக்குளடக்க.

கட்டுப்பண்ண, *inf.* To stop, prevent.

கட்டுப்பாடு, *s.* Mutual obedience or harmony—as among relations, பந்தக்கட்டு. 2. Self-restraint, thraldom, கட்டுப்படுகை. 3. League, band, conspiracy, faction, confederacy, கட்டு. 4. Compact, social bond or union, relative, national, religious or other tie, bond, &c., இணக்கம்.

கட்டுப்பாடுபண்ண, *inf.* To bring under, or keep in order.

கட்டுப்பானை, *s.* A float or raft constructed by joining a number of earthen pots together.

கட்டுப்பிடித்துப்பார்க்க, *inf.* To ascertain the origin and cure of a disease by a magical exercise—a sort of divination.

கட்டுப்பூட்டு, *s.* [*prov.*] Ornaments for the body, jewels, ஆபரணம்.

கட்டுப்பெட்டி, *s.* [*vul.*] A stiff basket braided with ratan, olas, &c., fastened by tying, for holding clothes, &c.

கட்டுப்பேச்சு—கட்டுவார்த்தை—கட்டுவிசேஷம், *s.* A fabricated story, fiction, வீண்கதை.

கட்டுமட்டு, *s.* [*prov.*] Sparingness, carefulness, providentness, அளவுபடச்செலவிடுகை 2 Unanimity, oneness of feeling, ஒத்தநினைவு 3. Taciturnity, அடக்கம

கட்டுமட்டாய்ப்பேச, *inf.* To speak with ability

கட்டுமரம், *s.* A float or raft, a catamaran, மிதவை.

கட்டுமாமரம், *s.* An engrafted large kind of mango tree, ஓர்வகைமாமரம்—also called ஒட்டுமாமரம்.

கட்டுமாம்பழம், *s.* A mango fruit which, when it matures, is protected with a case

எட்டிமேலேகட்டுமாம்பழமுண்டாமோ Will the bitter poisonous எட்டி tree produce mangos?

கட்டுமுகனை, *s.* [*prov.*] Authority, custody, trust, அதிகாரம். 2 Management, direction, administration, supervision, superintendence, மேல்விசாரணை. 3. Economy, frugality, husbandry, சிக்கனம். 4. Strictness, rigor, restraint, precision, limitation, restriction, check, confinement, constraint, கண்டிப்பு. 5. Exclusion, debarring, தடை.

கட்டுரை, *s.* An avowal, a solemn declaration, undoubted truth, infallible expression, உறுதிச்சொல். 2. A pithy or sententious expression, a proverb, பழமொழி. 3. Metaphorical language, magnifying or depreciating by figure of speech, புனைந்துரை.

கட்டுரையன்றுபட்டாங்கே. This is not an exaggeration, but the plain truth. (பிரபுலிங.)

கட்டுவடம், *s.* A necklace, மணிமாலை.

கட்டுவர்க்கம், *s.* Clothes, all sorts of wearing apparel, உடை.

கட்டுவாக்கியம், *s.* Puns, quibbles, a conundrum.

கட்டுவாங்கம், *s.* A club, &c., கட்டங்கம்.

கட்டுவிட, *inf.* To be loosened, untied, கட்டவிழ. 2. To be broken, கட்டற. 3 To loosen—as the joints and muscles at death, உடற்பொருத்தவிட. 4. To be reduced, weakened—as the body, பலவீனப்பட.

கட்டுவிட்டுப்பாய, *inf.* To burst out and flow—as water by making a breach in an embankment.

கட்டுவேலை, *s.* A fabric, a structure, building.

கட்டோசை, *s.* A tremendous noise, a loud report, பேரொலி.

கட்டோடே, *adv.* [*vul.*] Wholly, entirely—used with words implying rejection, destruction, &c., or with negatives.

கட்டோடேயழிந்துபோயிற்று. It is utterly ruined.

என்னிடத்திலேகட்டோடேயில்லை. I have none at all.

கட்டோடேதள்ள, *inf.* To reject utterly.

நடுக்கட்டு, *s.* A girdle. 2. The middle building of a house.

சாதிக்கட்டு, *s.* The customs, duties, obligations, &c., of caste.

சமயக்கட்டு, *s.* Religious bonds, obligations.

சரீரக்கட்டு, *s.* A compact body, firm constitution

சரீரக்கட்டானவன், *s.* One with a strong constitution

நீர்க்கட்டு, *s.* A stoppage of urine, strangury.

மலக்கட்டு, *s.* Constipation, costiveness.

மலக்கட்டுச்சன்னி, *s.* A fit of apoplexy causing constipation

முறைக்கட்டு, *s.* [*prov.*] Marrying a girl within the degrees of consanguinity.

உட்கட்டு, *s.* A woman's necklace.

பின்கட்டு, *s.* The back building of a house. 2. Tackling the arms together behind the back.

முன்கட்டு, *s.* The foremost portion of a house containing two or more ranges one behind the other.

கட்டு, கிறேன், கட்டினேன், வேன், கட்ட, *v. a.* To tie, bind, gird, confine, link, chain, hamper, trammel, shackle, pinion, fasten, brace, pack, put on clothes, to wear, பிணிக்க. 2. To build, construct, frame, erect, fix, arrange, வீடுமுதலியகட்ட. 3. To hug, embrace, தழுவ 4. To marry, விவாகஞ்செய்ய. 5. To bind by spells, magic, &c., to conjure, தடைகட்ட. 6. To fabricate, contrive, invent, கதைகட்ட. 7. To harden, condense, consolidate mercury, vermilion, &c., by the admixture of certain ingredients, சரக்குக்கட்ட. 8. To subordinate, subdue, subject, அடக்க. 9. To suborn, to bribe, பரிதானத்தாற்கட்ட. 10. *v. n* [*with the impersonal terminations*] To harden, consolidate, form as concretions, to concrete, clot, congeal, இறுக. 11. To become bound or confined, constricted—as the throat; to overspread as clouds, to collect, மூட. 12. To form as a boil, tumor, &c., to imposthumate, to gather, கட்டித்திரள.

அடிபட்டஇடத்திலேயிரத்தங்கட்டியிருக்கிறது.... The blood is clotted in the part which is bruised.

இப்படியிட்டேற்றம்பேசினுனைக்குத்தொண்டையிலேகட்டும். If you persist in thus traducing me, you will have a boil in your throat; i.e. you will be seriously distressed—a curse.

கட்டாக்காலி, *s.* An ox or cow suffered to run wild, or not folded by night.

கட்டாணி, *s.* A fastening for a female ear-ring, கடைப்பூட்டாணி.

கட்டிக்காக்க, *inf.* To preserve, guard, to protect.

கட்டிக்கொடுக்க, *inf.* To give a daughter in marriage. 2. To make, build, construct, &c., and give one.

கட்டிக்கொள்ள, *inf.* To take in marriage. 2. To hug, to embrace. 3 To contract, to lay up, to accumulate as moral deeds, virtue or vice, for future retribution. 4. To secure as an object, to turn a thing or person to one's own account, to conciliate favor, to bring within one's own power or influence 5. To suborn, to bribe. 6. To make up a difference, a quarrel, &c., to become reconciled, to settle amicably, to compromise.

தேசத்தைக்கட்டிக்கொள்ள. To conquer a country.

புண்ணியத்தைக்கட்டிக்கொள்ள. To do a good action.

பாவத்தைக்கட்டிக்கொள்ள. To contract guilt, to commit a sin

மாங்காயபபுளிதொண்டையைக்கட்டிக்கொண்டது The acid of the mango has caused a constriction in my throat.

என்னபலனைக்கட்டிக்கொண்டாய. What hast thou obtained?

கட்டிப்பிடிக்க, *inf.* To throw the arms round a person, to hug, to embrace, to grasp, to seize.

கட்டிப்புகுந்தவள், *s.* A widow that has married again.

கட்டியடிக்க, *inf.* To tie and flog, whip, &c,

கட்டுகொை, *s.* A mole, a pier to defend shipping in a harbor.

கட்டுசரக்கு, *s.* Mercury, &c., consolidated.

கட்டுத்தாலிகட்ட, *inf.* To marry a widow. 2. To take a woman to wife—this may be done, if the man has no child by his first wife, with her consent, who acknowledges its validity by tying the marriage symbol round the neck of the new bride.

தன்னைக்கட்ட, *inf.* To protect one's self by the use of magical incantations. 2. To have sufficient for one's support. 3. To be economical, frugal, to live within one's income.

கவிகட்ட, *inf.* To compose a verse.

கட்டு, *v. noun.* Binding, bonds, linking, connecting, *கட்டுகை.* 2. Hardening, consolidating, &c.

இலிங்கக்கட்டு, *s.* Consolidated vermilion.

தாளகக்கட்டு—அரிதாரக்கட்டு, *s.* Consolidated orpiment.

இரசக்கட்டு, *s.* Consolidated mercury.

பாஷாணக்கட்டு, *s.* White arsenic.

நவச்சாரக்கட்டு, *s.* Consolidated sal ammoniac.

கட்டுக்கானை, *s.* A water-bird that preys on fish, *நீர்பறவை.*

கட்டுக்கொடி, *s.* A creeper, Smilax pseudochina, *L.*

பெருங்கட்டுக்கொடி, *s.* Smilax tomentosa (*Nob.*)

கட்டுவம்—கட்டுவன், *s.* A ring for the ring-toe of women, *மாதர்காலணியி லொன்று.*

கட்டை, *s.* A block, a log, a small stump, a slab, a clump, *குற்றி.* 2. A post or stake to fasten an animal to, *கடாவுமுளை.* 3. Fire-wood, *விறகு.* 4. A short low dwarfish thing thing grown short by use worn off—as a pen, &c, *தேய்ந்தது.* 5. A lifeless body, *உடல்.* 6. Defect, imperfection, inferiority, *குறைவு.* 7. The refuse or residuum of *சேதாரு, நீர்* and *சாயவேர்* root after pounding and sifting, *திப்பி.* 8. Roughness of the beard after shaving, *மயிர்க்கட்டை.*

இந்தச்சீலைபகலக்கட்டை. This cloth is narrow.

இதுமுழக்கட்டையானசீலை. This cloth is deficient in length and breadth.

அந்தமரத்திற்கிதுமரங்கட்டை. This piece of timber is shorter than that

கலவியிலேயவனகட்டை. [*prov.*] He is deficient in learning.

கட்டைகடாவ, *inf.* To fasten a splinter or pointed stick, &c.

கட்டைக்காலி, *s.* [*prov. vul.*] A bear, *கரடி*—as short-legged—and sometimes applied to women, cows, &c.

கட்டைக்குரல், *s.* [*prov*] A weak voice, *கம்மினகுரல்.*

கட்டைக்குருத்து, *s.* [*prov*] The last tender leaf of a plantain which envelopes the sheath or blossom and shoots out a little before it.

கட்டைநெருப்பு, *s.* Coal fire.

கட்டைப்புத்தி, *s.* Shallow wit, weak intellect, stupidity, *மடைப்புத்தி.*

கட்டையடிக்க, *inf.* To pass a stick through a plucked jack-fruit to ripen it, *ஆட்படிக்க.* 2. To hurt the foot against a stump by striking on it, *காலிற்கட்டைபிடற.* 3. To drive a stake into the ground to tie animals to, *முளைகடாவ.*

கட்டையன், *s.* (*fem.* **கட்டைச்சி.**) A short person, *குறளன்.*

கட்டைவாக்கு, *s.* Dimness in a precious stone, *இரத்தினத்தின்மங்கலொளி.*

கட்டைவிரல், *s.* The thumb or great toe, *காலின்பெருவிரல்*

கட்டைவைத்தல், *v. noun.* [*prov.*] Collecting the stones in the hand in the game of *கொக்கரை.* 2. Gaining in the game of singing verses. See *சறபெறுத்தக்கவி.*

முகக்கட்டை—மோக்கட்டை— *முகவாய்க்கட்டை—மோவாய்க்கட்டை*, *s.* The chin.

எள்ளுக்கட்டை—எட்கட்டை, *s.* The stubble or stumps of Indian sesamum.

கணகணெனல், *v. noun.* Feeling hot as in fever, or from taking spirituous liquors, or walking; heat of weather, exposure to the sun, &c, *அதிகமாய்ச்சுடுகை.* 2. Burning fiercely and with a hollow roar, *மிகவெரிகை* 3. Sounding as a bell, chiming, &c., sonorous voice, &c, *ஒலிக்குறிப்பு.*

கணகணவென்றுகாநதிறெது. The fire is too hot.

நெருப்புக்கணகணென்றெரிகிறது. The fire burns fiercely.

அவன்சரீரகணகணென்றுசுடுகிறது He feels hot—as in slight fever, &c.

கணகணப்பு, *v. noun.* Heat of body—as in slight fever or from walking, drinking strong liquor, exposure to the sun, &c, *அதிகசூடு*

கணகம், *s.* A body of troops consisting of twenty-seven chariots, twenty-seven elephants, eighty-one horses, and one-hundred-and-thirty-eight footmen, *படையி லோர்தொகை.*

கணக்கன், *s.* [*prov. vul.*] A kind of flower-tree, *சண்பகமரம்*, Michelia champaca

கணக்கு, *s.* Number, account, reckoning, calculation, computation, *எண்.* 2 Letters, writing, written accounts, *எழுத்து* 3. (*fig*) Result, consequence, sum, event, *முடிவு* 4 Thing, affair, circumstance, *காரியம்.*

கணக்குவருமளவுங்கிடக்கிறான The dying man lingers until the destined hour arrives.

இனியிங்கேயிருக்கக்கணக்கில்லை. There is no reason for our remaining here any longer.

அவருக்குமெனக்குங்கணக்குவழக்குத்தீர்ந்தது. All accounts and disputes between him and me are settled.

கொடுக்கலவாங்கலகணக்காய. Concerning giving and receiving.

உன்கணக்கைப்பார. Mind your own business.

கணக்கதிகாரம், *s.* Arithmetic, *கணக்குநூல்.*

கணக்கப்பிள்ளை, *s.* An accountant, a cashier, a burser, a writer, an agent, *கணக்கர*

கணக்கர், *s.* Writers, accountants, arithmeticians, *கணக்கெழுதுவோர்.* 2. Writers as a caste, *நாசதியார்.*

கணக்கறுதிபண்ண, *inf.* To complete an account.

கணக்கன், *s.* An accountant, a cashier, a writer, a book-keeper, *கணக்கெழுதுவோன்.* 2. An arithmetician, *கணக்கிலவல்லவன்.* 3 Mercury the planet, *புதன்.*

கணக்காசாரம், *s.* Keeping accounts, calculation, *கணக்குமுறை.*

கணக்காயர், *s.* Teachers of the vedas, *ஓத்துரைப்போர்.* 2. The wise, the learned, *அறிஞர்.* 3. Those who teach the shasters, *பொருணூற்சொல்வோர்..* (*p.*)

கணக்கிட, *inf.* To reckon, compute, calculate, *கணக்குப்பார்க்க.*

கணக்குக்காட்ட, *inf.* To give or render an account. 2 [*in law.*] To file or present a written account.

கணக்குக்கூட்ட, *inf.* To add, sum up.

கணக்குக்கேட்க, *inf.* To call to an account.

கணக்குச்சுமத்த—கணக்கேற்ற, *inf.* To charge to one's account.

கணக்குச்சுருள், *s.* A roll of accounts, &c.

கணக்குச்சொல்ல, *inf.* To give the items of a disbursement in detail.

கணக்குத்தீர்க்க, *inf.* To settle an account.

கணக்குப்பார்க்க, *inf.* To reckon, calculate. 2. To examine accounts, take account.

கணக்குப்பிசக, *inf.* To go, or turn out, wrong—as a calculation.

கணக்குவகை, *s.* The cardinal, arithmetical rules, viz.: 1 தொகை, addition—சங்கலிதம் 2. பிரிவு, division—பாகாரம். 3. பெருக்கு, multiplication—குணனம். 4 கழிவு, subtraction—வியவகிதம்.

கணக்கெழுத, *inf.* To write accounts, figures, &c.

கணக்கொதுக்க, *inf.* To settle an account. 2. (*fig*) To reduce one to poverty, to ruin one.

அவருடையகணக்கொதுங்கிப்போயிற்று His accounts are settled. 2. (*fig.*) He is almost ruined; i. e. reduced to poverty, or dead.

கணக்கொப்புவிக்க, *inf.* To give account.

கணக்கோலை, *s.* An ola of accounts. 2. Indented leaves of some palms.

கணக்கோலைவிரிதல், *v. noun.* Shooting out or spreading as palm leaves.

பெருக்குக்கணக்கு, *s.* Multiplication.

கழிப்புக்கணக்கு, *s.* Subtraction.

கணப்பு—கணப்புச்சட்டி, *s.* [*vul.*] A chatty with coals, a chafing-dish, கும்பிப்பிசெட்டி.

***கணம்**, *s.* A particle, a trifle, சிறுமை. Wils. p. 183. KAN'A. 2. A minute portion of time, a moment, காலநுட்பம். 3. A measure of time equal to thirty கலை or four minutes, நாலுநாழிகை. Wils. p. 261. KHAN'A. 4. A company, tribe, class, clan, flock, herd, a series, கூட்டம். 5. A body of troops. (See கணகம்.) Wils. p. 277 GAN'A. 6. Long-pepper, திப்பிலி. 7. A demon, vampire, பிசாசம். 8. [*in astrology.*] Asterisms classed under three heads as indicating human, infernal, and divine interference in their influence on the birth of children, நட்சத்திரங்களாற்குறிக்குமுவகைக்கணம். 9. The retinue of a deity, தேவகணம். 10. One of the ten பொருத்தம, or series of poetry auspicious or the contrary according to the feet of which it is composed. It is modified into eight kinds, நூல்செய்யுட்பொருத்தம். 11. One of the பொருத்தம concerning marriage, கணப்பொருத்தம். 12. A star, விண்மீன். (*p.*)

கணத்தோறும். Every moment.

ஒருகணத்திலேவருவேன். I will come in a moment.

குணமென்னுங்குன்றேறிநின்றார் வெகுளிகணமேயுங்காத்தலரிது. The anger of those who have attained to the summit of virtue, though it is ever so transient, is hardly endurable—(குறள்.)

கணநாதர்—கணநாயகர், *s.* The attendants of Siva, சுணுபேர்.

கணபதி, *s.* Ganesa, விநாயகன்.

கணப்பொருத்தம், *s.* One of the அட்டகணம். 2. One of the விவாகப்பொருத்தம்.

கணப்பொழுது, *s.* A moment, சணப்பொழுது.

கணமூலம், *s.* The root of long-pepper.

கணமூலி, *s.* The சாணுக்கி herb, Ocimum, *L.*

கணாதிபன், *s.* Ganesa, விக்கினேசுரன். 2. Siva, சிவன்.

கணேசன், *s.* Ganesa, son of Siva and Parvati—god of wisdom and remover of obstacles—whence he is invoked in all new undertakings. He is represented as a short man with an elephant's head and large belly, விநாயகன. Wils. p. 278. GAN'ESHA.

விவாககணம்—வதுவைக்கணம், *s.* The correspondence between the constellations under which the bride and bridegroom were born. It is of three kinds, viz.: 1 தேவகணம், when both the bride and bridegroom are born under the following seven constellations. அச்சுவினி, அத்தம், அனுடம், இரேவதி, சோதி, புனர்பூசம் and மிருகசீரிடம். The union of such is regarded auspicious 2. மனிதகணம, when they are born under the following eleven constellations, உத்திரம், உரோகணி, உத்திரட்டாதி, உத்திராடம், திருவாதிரை, திருவோணம, பரணி, பூசம், பூரட்டாதி, பூரம and பூராடம. Or even if the former be of the first class, and the latter of the second, or vice versa, it is thought indifferent. 3. இராக்கதகணம, when they are born under the following constellations, அவிட்டம், ஆயிலியம, கார்த்திகை, கேட்டை, சதயம, சித்திரை, மகம், மூலம், and விசாகம, it is thought indifferent; but should the first be of either of the former class and the second of the last class, or vice versa, it is thought inauspicious.

இக்கணம், *s.* This instant, now.

அட்டகணம்—அஷ்டகணம், *s.* [*in poetry.*] The eight kinds of ominous feet with which the invocation of the poem may begin, viz.: (1) நிலம் (ground), நிலக்கணம, a foot consisting of three நிரை, (which see)—as கருவிளங்கனி (2) நீர (water), நீர்க்கணம், a foot consisting of one நேர் and two நிரை—as கூவிளங்கனி. (3) மதி (moon), சந்திரகணம், a foot consisting of one நிரை, and two நேர; (which see)—as புளிமாங்காய். (4) இயமானன (life, soul). இந்திரகணம, a foot consisting of three நேர்—as தேமாங்காய. A poem in which the invocation commences with any of the above four கணம, is believed by Tamulians to bring good luck to the hero of the poem. (5) சூரியன (sun), சூரியகணம், a foot consisting of one நேர், one நிரை and one நேர—as கூவிளங்காய்; this foreshows that the hero of the poem will soon become a coward. (6) தீ (fire), தீக்கணம், a foot consisting of one நிரை, one நேர் and one நிரை—as புளிமாங்கனி; this portends a loss of health. (7) வாயு (air), மாருதகணம, a foot consisting of two நேர் and one நிரை—as தேமாங்கனி; this foretells the loss of wealth. (8) ஆகாயம் (sky, expanse), அந்தரகணம, a foot consisting of two நிரை and one நேர்—as கருவிளங்காய; this portends shortness of life. The last four கணம், are on the whole considered to be inauspicious. See சீர்.

பதினெண்கணம் *s.* The eighteen classes of dependent supernals, viz.: 1. அமரர், immortals, the inhabitants of Swerga. 2. சித்தர், a kind of gods. 3 அசுரர், demons. 4. தைத்தியர், another kind of demons. 5. கருடர், another kind of gods. 6. கின்னரர், celestial musicians. 7. கிருதர், a kind of demons. 8. கிம்புருடர், a kind of celestial musicians who possess a human face and the body of a bird. 9. காந்தருவர், heavenly choristers 10. இயக்கர், demigods who minister to gods, attendants particularly on குபேரன. 11. விஞ்சையர், heavenly magicians. 12. பூதர், ghosts, familiar spirits. 13. பிசாசர், devils. 14 அந்தரர், wanderers. 15. முனிவர், sages, hermits, learned men. 16. உரகர், serpents. 17. ஆகாயவாசிகள், those who dwell in the air. 18. போகபூமியர், those who by the practice of virtue in this world have attained a residence in that of the particular principal deity whom they worshipped. They are ever blooming and young; their time of residence, however in this abode of happiness depends upon the merit they had acquired previous to their admission.

நாற்கணம், *s.* The four classes of letters, viz.: 1. உயிர்க்கணம், vowels. 2. வல்கணம், the six hard-sounding letters. 3. மென்கணம, the six soft-sounding letters. 4. இடைக்கணம, the six middle-sounding letters.

கணம், *s.* A circle, வட்டம். 2. A ball, rotundity, திரட்சி 3. One of the eight kinds of diseases in children—a kind of hectic fever, நோய். 4. A kind of grass, ஓர்புல். (*p.*)

கணக்காய்ச்சல், *s.* [*impr.* கணைக்காய்ச்சல்.] A kind of lingering fever in children.

***கணவம்**, *s.* The அரசு tree, Ficus religiosa, *L.*

கணவன், *s.* A husband, கொழுநன். (*p*)

கணவாய், *s.* [*prov.*] A species of shell-fish, cuttle-fish, ஓர்மீன, Sepia 2. A narrow pass between hills, a defile, மலைகளுக்கிடைவழி.

கணவாயோடு, *s.* The shell of the above fish.

கணவாய்மை, *s.* A kind of black liquid found in the shell, sometimes used as ink, said to be the blood of the fish.

சாக்குக்கணவாய்—ஊசிக்கணவாய், *s.* Different kinds of கணவாய், Octapis vulgaris.

ஓட்டுக்கணவாய் — சடைக்கணவாய்—ஊமைக்கணவாய்—கோலக்கணவாய—பெ ன்கணவாய்—கூந்தற்கணவாய், *s.* Different kinds of கணவாய், Octapis vulgaris.

***கணவீரம்**, *s.* The oleander, both species. See அலரி.

***கணனம்**, *s.* Numbering, counting, எண்ணல் Wils. p. 277. GAN'ANA.

***கணாதன்**, *s.* A Muni or saint—as காசிபன். Wils. p. 183. KANADA. (*p.*)

கணீரிடுதல், *v. noun.* [*prov. impr. for* கணீரெ.] Ringing—as a large bell; pealing sonorous and coarse; clanging—as a large brass vessel, door, &c.; sounding—as the smiting of rocks—as the beating open of a door.

கணி, *s.* A species of flower-tree, the வேங்கைமரம், Pterocarpus marsupium. 2. The name of a caste, &c., ஓர்சாதி. 3. Agricultural districts, மருதநிலம். 4. The profession of singing and dancing, கூத்தாடுந்தொழில். (*p.*)

கணியான், *s.* (*plu.* கணியார்.) One who sings or dances. (*p.*)

கணி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To compute, reckon, calculate, number, count, எண்ண. 2. To estimate, conjecture, measure in general, அளவுகுறிக்க. 3 To esteem, honor, regard, மதிக்க. 4. To foretell, predict by astronomy, or astrology, to prognosticate, பலனகணிக்க.

அவனென்னைக்கணிக்கவில்லை. He does not mind me, he does not esteem me.

கணித்துச்சொல்ல, *inf.* To foretell an eclipse, &c.

கணிப்பு, *v. noun.* Calculation, எண்ணுகை. 2 Esteem, மதிப்பு 3. Conjecture, estimation, அளவிடுகை.

*கணிகம், *s.* One thousand millions, நூறுகோடி.

*கணிகை, *s.* A harlot, a courtesan, வேசி. 2. A dancing girl, தாசி. Wils. p. 278. GAN'IKA.

நாடகக்கணிகை, *s.* An actress, a dancing girl, கூத்தி.

கணிசம், *s.* Estimate, conjecture, rough calculation, guess, மதிப்பு. 2. Honor, dignity, respectability, worth, weight of character, கனம். 3. Weight in the hand, size, bulk, measure, &c, in a limited sense, அளவு. This word is a corruption of கணிதம

ஒருபாக்குக்கணிசம்அபினி. Opium as much as a betel-nut.

கைக்கணிசத்துக்குத்தூக்கிப்பார்க்க. To weigh in the hand.

கணிசக்காரன், *s.* A respectable person, மதிப்புடையோன்.

கணிசஞ்சொல்ல, *inf.* To give an estimate.

கணிசமறிய, *inf.* To know a person's rank, respectability, property, learning

கணிசமாய்க்கொண்டுபோக, *inf.* To take away a considerable quantity.

கணிசமாய்க்கொண்டுபோக—கணிசமாயநடத்த, *inf.* To treat one respectfully

கணிசம்பார்க்க, *inf.* To estimate, to conjecture. 2. To weigh a thing in the hand. 3. To be scrupulous or tenacious of one's own dignity 4. To discriminate between persons in respect of caste, rank, &c. 5. To pry into or look after a person's rank, respectability, &c.

கணிச்சி, *s.* An axe for felling timber, a hatchet, கோடரி. 2. A battle-axe, மழு. 3. A chisel, உளி 4. The battle-axe of Yama, சமனுயுதம. 5. (பாசி.) A knife to cut off the stalk of betel leaves, வெற்றிலைமூக்கரிகத்தி. (*p.*)

*கணிதம், *s.* Numbering, calculation, reckoning, computation, estimation, எண்ணுகை. 2. Arithmetic, mathematics, arithmetical calculations, &c., இலக்கம். 3. Astronomical or astrological calculations, predictions, prognostications, &c., கணிக்கப்பட்டது. 4. Treatise on astronomy and astrology, கணிதநூல். Wils. p. 278. GAN'ITA.

கணிதமிலுயிர்கடோறுங்கலந்தவீற்றிருந்தபெம்மான God (Siva) who pervades the whole boundless species of animated existence.

இன்றைக்குச்சேவகரைக்கணிதம்பண்ணுவார்கள்... To-day they will muster the troops.

கணிதசாத்திரம், *s.* Astronomy and astrology, சோதிடநூல். 2. Arithmetic, mathematics, கணக்குநூல்.

கணிதசாத்திரி, *s.* Astronomer, mathematician, சோதிடசாத்திரி.

கணிதசிந்தாமணி, *s.* A treatise on astrology, ஓர்நூல்.

கணிததீபிகை, *s.* A treatise on astronomy, ஓர்நூல்.

கணிதம்பார்க்க, *inf.* To make an astrological computation.

கணிதர், *s.* Astrologers, astronomers, சோதிடர். 2. Arithmeticians, mathematicians, கணக்கறிந்தோர். 3. Accountants, cashiers, secretaries, writers, கணக்கெழுதுவோர்.

கணீர்கணீரெனல் — கணீல்கணீலெனல், *v. noun* Ringing—as a bell, pealing, clanging—as a brazen vessel, resounding—as a rock struck by an axe, &c, ஈரடுக்கொலிக்குறிப்பு.

கணு, *s* The joints of a bamboo, cane, &c., மூங்கிலமுதலியவற்றின்கணு. 2. The knuckles, joints of the spine or the vertebra, as they appear on the back, பரக்கையின்கணு. 3. The joints or joining of a branch or twig to the tree, &c., மரக்கணு. 4 [*in Anat*] Trochanter tubercle, tuberosity. எலும்புக்கணு.

கணுக்கால், *s.* The ankle, பரடு.

கணுக்கிரந்தி, *s.* A venereal ulcer or disease in the joints.

கணுவட்டு, *s.* [*prov.*] A very small bunch of plantains, சிறுவாழைக்குலை.

கணை, *s.* Cylindrical or globular form, திரட்சி. 2. An arrow, அம்பு. 3. The eleventh lunar asterism, பூரம். 4. Fullness, plenitude, plumpness, நிறைவு. 5. A curved club, கதை. (*p*)

கணைக்கால், *s.* The leg from the foot to the knee, the shank, the shin, சங்கம

கணைதொடுக்க, *inf.* To shoot an arrow.

கணையுலக்கை, *s.* The top of a pestle, that end which is without a ferrule, உலக்கைக்கட்டை.

கணையெழுத்தாணி, *s.* [*prov*] A blunt, or worn-out stile.

சிவிகைக்கணை, *s.* The curved pole of a palankeen.

கணையம், *s.* A club in general, வளைதடி. 2. A timber placed between two elephants to prevent their fighting, யானைக்கம்பம. 3. A desert, காவற்காடு. 4. Gold, பொன். 5. War, போர். (*p*)

வளநிறல்வெகுளிற்றினங்களிரண்டுபொருமலையாமவிடுக்கணையமாவேபோலும். Like a large timber placed between enraged elephants to prevent their fighting.

கணையாழி, *s.* A finger-ring, sealring, a signet, மோதிரம்.

கண், *s.* The eye, விழி. 2. A hollow mark or spot, குழி. 3. A roundish hole, orifice, crevice, cavity, aperture, துவாரம். 4. A knot or point in a tree, கணு. 5. (*p.*) A bamboo, மூங்கில். 6. Place, location, situation, இடம். 7. A form of the locative case—that employed in grammatical examples, &c., ஏழனுருபு 8. Kindness, benignity, graciousness, protection, கண்ணோட்டம். 9. Greatness, பெருமை.

கண்கண்டதைகைசெய்யும். What the eye has seen the hand may do; i. e. we learn by observation.

கண்காணநடந்தசெய்தி Any event that happened before one's eyes.

கண்ணிலேகாணப்படாது. I hate the very sight of him. 2. Even the sight of it is injurious; i. e. prejudicial—spoken where mutual animosity exists—as in the kite and snake, &c. 3. (*p.*) It will not appear to the eye.

கண்ணிலேகுத்துகிறதோ. Does it hurt your eyes? why do you envy me, &c.

கண்ணுக்கினியபொருள். That which is delectable to the eye.

கண்ணுக்குக்கண்ணானவன். One as precious or dear as the eye.

கணணுக்குப்புண்ணுமல்லக்கண்பார்க்கு நோயுமில்லை. There is no wound to be seen, nor any visible symptoms of disease; the sickness, if real, is internal

கண்ணுக்குள்ளேநிற்கிறது. It is fixed in my eyes, imagination, &c.—as a departed friend, a thing lost, &c

இராசாவுக்குக்கண்மந்திரி. A counsellor is the eye of the king.

அண்டைவீட்டுச்சண்டைகண்ணுக்குக்குளிர்ச்சி ... The quarrels of neighbors are gratifying to the eyes of the instigator.

என்கண்ணே. [*An expression of endearment*] Oh, thou, my eyes; i. e. my darling

இறந்தனையோ என்கண்ணே என்னுயிரேஅபிமானின்றெனசெய்தாயே. Ah! Abima, my eyes, my life, art thou dead! whence this cruel deed? (பா.)

அவனகண்ணைவிட்டுபோயிற்று. He has lost his sight.

அவனகண்ணிலேபட்டேன். I suffer from his eye, his evil eye is upon me, he envies me.

கட்கட்டி, *s.* [*prov.*] As கண்கட்டி.

கட்செவி, *s.* A snake—its eyes being considered the organs of hearing as well as of sight, பாம்பு. (*p.*)

கட்புலன், *s.* The sense of sight, நேத்திரேந்திரியம்.

ஓர்கட்பறை, *s.* A tambourine.

கண்கடை, *s.* [*in combination.*] Corner of the eye.

கண்கடைதெரியாதவன், *s.* One elated and blind through prosperity.

கண்கடைதெரியாமற்பரிமாறுகிறான். He acts in disrespect of superiors through elation, &c. 2. He acts with recklessness, wantonness, waste of property, &c.

கண்கட்ட, *inf.* To blind the eyes by magic. 2. To cover the eyes, to blindfold

கண்கட்டி, *s.* A sty on the eye.

கண்கட்டு, *s.* Blind-folding, blindman's-buff.

கண்கட்டுகாசம், *s.* A species of cataract.

கண்கட்டுவித்தை, *s.* The art of legerdemain or blinding by magic, ஓர்காருடவித்தை 2. The tricks played by conjurers, தந்திரவித்தை.

கண்கலங்க, *inf.* To weep—as the eyes from dust, a trifling hurt. 2. To be distressed.

கண்கழுவ, *inf.* [*prov.*] To pour water on plants, growing corn, &c., especially the first time.

கண்கழுவுதண்ணீர், s. [prov.] Water conducted in channels for watering young plants newly sown seed, &c.

கண்காசம், s. A disease of the eye, cataract.

கண்காட்சி, s. Vision, sight, பார்வை. 2. A gratifying or pleasant sight, a pageant, spectacle, show, கண்ணுக்குச்சிறப்பு. 3. A prodigy, அதிசயம். 4 [Ironically.] A disgusting ungainly sight, அக்காட்சி.

கண்காணம், s. Oversight, inspection, watch, மேல்விசாரிப்பு

கண்காணக்காரன்—கண்காணச்சேவகன், s. A watchman.

கண்காணஞ்செலுத்த—கண்காணம்பண்ண, inf. To superintend, watch

கண்காணம்வைக்க, inf. To appoint an inspector, to set a watch.

கண்காணி, s. An inspector, an overseer, a supervisor, an agent, மேல்விசாரிப்புக்காரன். 2. One who looks after the subordinates in a government office, கிசேவகர்த்தன். 3. [In Christ. usage.] A bishop, அத்தியட்சர்

கண்காணிக்க, inf. To oversee, supervise, superintend, மேல்விசாரணைசெய்ய.

கண்காணிப்பு, v. noun. Oversight, supervision.

கண்காந்தல், v. noun. The hot sensation of the eyes caused by neglecting to bathe, by disease, &c., கண்ணெரிவு

கண்காரர், s. Persons who sit before a conjurer, looking at the magical paint without wink . and to whom the discoveries are ma , அஞ்சனம்பார்ப்போர்.

கண்குத்திபாம்பு, s. A bright green snake that is said to strike at the eye, the eye-snake; a whip-snake.

கண்குவளை, s. The socket of the eye, கட்குழி

கண்குழிதல், v. noun. Sinking of the eyes by disease, emaciation, &c.

கண்குளிரப்பார்க்க, inf. To refresh the eyes by viewing a pleasing object—as a dear child, &c, to feast the eyes.

கண்குளிர்ச்சி, v. noun. Refreshing, gratifying, pleasing to the sight.

கண்குறிப்பு, s. A significant expression of the eye, கண்சமிக்கை.

கண்கூச, inf. To see obscurely from the eyes being dazzled. 2. To be weak-sighted, tender-eyed.

கண்கூடு, s. Socket of the eye, கணகுழி. 2. A thing in sight, ocular demonstration, பிரத்தியட்சம்.

கண்கூடாய், adv. Evidently, demonstrably.

கண்கூர்மை, s. Sharpness of sight.

கண்கூலி, s. A present for finding a thing lost.

கண்கெட, inf. To be struck blind. 2. adv. In spite of one's own sight, to the destruction of one's own eyes, &c.

கண்கெடச்செய்ய, inf. To do what one knows to be wrong—as presenting defiled food to an idol, friend, &c.

கண்கெடப்பேச, inf. To falsify the evidence of one's own eyes in delivering testimony, &c.

கண்கெட்டதெய்வம், s. The blind deity—a profane and familiar phrase among the vulgar used in seasons of distress.

கண்கொள்ளாக்காட்சி, s. A great or wonderful object, a thing over-powering to the sight, அதிசயக்காட்சி

கண்சமிக்கை, s. A wink with the eyes

கண்சாடை, s. A winking at, taking faint notice of, &c.

கண்சாய்ப்பு, s. A side-look in displeasure 2 Connivance 3 Partiality, favor shown by a wink, &c.

கண்சாய்ப்பாய்ப்பார்க்க, inf. To look jealously, to have an evil eye.

கண்சாய்ப்பாயிருக்க, inf. To overlook, be partial in judgment, to connive

கண்சிமிட்ட, inf. To make a signal with the eye 2. To wink, to twinkle through weakness of eyes

கண்சிமிட்டு, s. A signal of the eye.

கண்சுருட்ட, inf. To entice one by uncommon beauty, lustre, &c, to captivate, to fascinate.

கண்செருகல்—கண்சொருகல், v. noun. Rolling up of the eyes—as in swoons, fits, death-bed, and sometimes in sleep.

கண்ஞ்ச, inf. To fear, dread, as excited by the sight of a superior, lightning, &c.

கண்ணஞ்சனம், s. Collyrium, the ointment used to blacken the eye-lashes. 2. Blue vitriol.

கண்ணடைக்க, inf. To choke, stop up—as the orifice of a spring, a nipple, துவாரமடைக்க.

கண்ணடைய, inf. To become choked or stopped up—as a hole, &c., துவாரமடைபட. 2. [prov.] To cease shooting—as the head or heart of a plant, பயிரின்குருத்துக்கண்ணடைய.

இடியப்பக்குழலகண்ணடைந்துபோயிற்று. The இடியப்ப mould is stopped up.

கண்ணடைந்தபால், s. Milk injured by being kept too long.

கண்ணப்பன், s. One of the sixty-three devotees of Siva who scooped out his own eye and consecrated it to that deity—also called திண்ணன.

கண்ணயர்ந்துபோதல், v. noun. [impr. கண்ணசந்துபோதல்.] Being heavy or drowsy.

கண்ணரிப்பு, v. noun. A kind of itching disease in the eye, கண்ணில்வருநோய்.

கண்ணருள், s. Favor.

கண்ணழற்சி, v. noun. Burning of the eyes, கண்ணெரிச்சல். 2. (fig.) Envy, பொறுமை.

கண்ணழற்சிப்பட, inf. To look with envious eye, to envy.

கண்ணறை, s. Breadth, width, அகலம். 2. [prov.] Hole, crevice, chink, orifice, cell, &c, வட்டத்துவாரம். 3. Mesh of a net, interstice of ratan work, &c, வலைமுதலியவற்றின்கண். 4 Cell in a honey-comb, white ants' nests, &c, தேன்கூட்டறை 5. Blindness, குருடு 6. Pitilessness, hard-heartedness, inexorableness, வன்னெஞ்சு.

கண்ணறையன்பிறகண்ணறையாமென்னுதேவி. The wife of the unrelenting blind sovereign (D'hritarashtra). (பாரதம்)

கண்ணறையன், s. A blind person 2. A hard-hearted person.

கண்ணன், s. One who has eyes.

கண்ணாகப்பார்க்க, inf. To take care of—as one's eyes, கண்போலப்பார்க்க.

கண்ணாடி—கண்ணடி, s. A glass, glass in general, தருப்பணம். 2. A mirror, a looking glass, முகம்பார்க்குங்கண்ணாடி. 3. Spectacles, மூக்குக்கண்ணாடி.

கண்ணாடிச்சால், s. Blank squares, or balks left between the furrows in cross ploughing, இடைவிட்டுழுமுழவு.

கண்ணாடிச்சுவர், s. A small wall to screen the fire in a room.

கண்ணாடிபார்க்க, inf. To look into a looking glass.

கண்ணாடிப்பலகை, s. A plank with a peeping-hole.

கண்ணாடிப்புடவை, s. A thin inferior kind of cloth.

முகக்கண்ணாடி, s. A looking glass.

மூக்குக்கண்ணாடி, s. Spectacles.

தூரதிஷ்டிக்கண்ணாடி, s. Spy-glass, or telescope.

சூரியகாந்தக்கண்ணாடி, s. Crystal lens or burning glass.

சந்திரகாந்தக்கண்ணாடி, s. A fabulous gem supposed to be formed of the congelation of the rays of the sun.

பூதக்கண்ணாடி, s. Microscope.

பாலகண்ணாடி, s. Spectacles adapted to young eyes.

நிலைக்கண்ணாடி, s. A standing looking glass, a stationary mirror.

கண்ணாமண்டை, s. [prop. கண்மண்டை.] The skull near the eyes.

கண்ணாம்பூச்சி, s. [com.] Covering the eyes with the hands or doubling the upper eyelid over the eyeball inside out, and running round as children in play, ஒர்விளையாட்டு. 2. Giddiness, dizziness, கண்மயக்கம்.

கண்ணாம்பூச்சியாட, inf. To run about in play with the eyes covered, or with the eyelid doubled over.

கண்ணாம்பொத்தி, s. [prop. கண்பொத்தி.] A game, children's play, hide-and-seek.

கண்பொத்திவிளையாட, inf. To play at hide-and-seek.

கண்ணாயிரம், s. The argus of the Hindus.

கண்ணுயிருக்க, *inf.* To be watchful, vigilant, attentive, looking steadfastly, நோக்கமாயிருக்க

கண்ணுக்குக்கண்ணாயிருக்கிறான் He is as dear or precious as one's eyes.

கண்ணாரக்காண, *inf.* To see plainly, to see with one's own eyes, பிரத்தியட்சமாகக்காண

கண்ணிமெக்குதல், *v. noun.* Being sleepy, drowsy.

கண்ணிதழ்—கண்ணிமை, *s.* Eyelid, கண்ணினிமை 2. A wink of the eye, கண்ணிமைப்பு See இமை.

கண்ணிமைக்க, *inf.* To wink.

கண்ணிலி, *s.* A blind person, குருடன். 2. (*p*) Dhritarashtra, திரிதராட்டிரன்

கண்ணிலேபூப்பட, *inf.* To have specks in the black of the eye.

கண்ணிலொற்ற, *inf.* To apply a fomentation, a flower, &c., to the eye.

கண்ணீர், *s.* Tears.

ஏழைஅழுதகண்ணீர்கூரியவாளுக்கொக்கும். The tears of the poor are like a sharp sword.

கண்ணீராக்கி, *s.* Crude camphor, பச்சைக்கருப்பூரம்

கண்ணீருகுக்க — கண்ணீர்சொரிய — கண்ணீர்வடிக்க — கண்ணீர்விட, *inf.* To shed tears, கண்ணீர்சிந்த.

கண்ணீர்ததும்ப—தளம்ப, *inf.* To have the eyes suffused with tears.

கண்ணுக்கரசன், *s.* Blue vitriol, துருசி.

கண்ணுக்கினியான், *s.* The பொன்னாங்காணி plant 2. The கரிசலாங்கண்ணி plant, *lit* one pleasing to the eye.

கண்ணுக்குக்கண்ணானவன், *s.* A person dear to one as his own eyes

கண்ணுக்குத்தைக்க, *inf.* To attract the eyes, to arrest the attention

கண்ணுதல், *s.* Siva, whose forehead contains an eye, the frontal-eyed, சிவன். (*p.*)

கண்ணுதலோன்வெற்பு, *s.* The same as இரசதமலை.

கண்ணுராவி, *s.* A pitiable sight, a miserable condition deserving commiseration

கண்ணுலேமூடி, *s.* A rice-strainer.

கண்ணுற, *inf.* To see, view, காண. 2. To reach, arrive at, இடத்தைச்சேர.

கண்ணுறக்கம், *s.* Sleep, a nap, நித்திரை.

கண்ணுறங்க, *inf.* To sleep, நித்திரைசெய்ய.

கண்ணுறுத்த, *inf.* To smart as the eyes, from any foreign substance—as dust, ophthalmia, &c., கண்ணிலுறுத்த.

என்கண்ணையுறுத்துகிறது. Something hurts my eye. 2. My eye smarts from ophthalmia.

கண்ணூறு—கண்ணேறு, *s.* The blight of the eyes, an unlucky look supposed to cause sickness, &c., திட்டிதோஷம்.

விண்ணேறுதப்பினுங்கண்ணேறுதப்பாது. One may escape a thunderbolt, but to escape an evil eye is impossible.

மதனகண்ணேறுபட்டதுகொலிடைதேர். (Has the waist) become so attenuated through the influence of Kama's eyes?

கண்ணூறுகழிக்க, *inf.* To dispel the blight of an evil eye by prescribed ceremonies.

கண்ணூறுபட, *inf.* To suffer or experience the ill effects of evil eyes.

கண்ணெச்சில், *s.* Fascinating, bewitching, blighting, &c.—as by a glance, and otherwise, as in food looked on with an envious eye, &c, கண்ணூறு.

கருப்பூரவிளக்கமேந்திக்கண்ணெச்சில்கழித்திட்டார். They waved the lighted camphor and removed the blight of the eye. (கை)

கண்ணெரிவு, *v. noun.* Smarting of the eyes from want of sleep or through intemperance

கண்ணெறிய, *inf.* To glance, கண்ணூறுபார்க்க. 2. To cast libidinous glances, to look wistfully, விருப்பமாகப்பார்க்க

கண்ணேணி, *s.* A bamboo ladder, மூங்கிலேணி.

கண்ணேறிட்டுப்பார்க்க, *inf.* To look intently or steadily on an object 2. To look up straight forward, நெறுநெதுப்பார்க்க.

கண்ணைக்காட்ட, *inf.* To indicate wishes by a glance

கண்ணைப்பிடுங்க, *inf.* To pluck out the eye.

கண்ணைமூடிக்கொண்டிருக்க—கண்மூடிக்கொண்டிருக்க, *inf.* To connive at. 2. To be indifferent about, to be careless.

என்னைப்பாராமற்கண்மூடிக்கொண்டார். He does not look at me, he has closed his eyes on me.

கண்ணொட்ட, *inf.* To be sleepy.

எனக்குக்கண்ணொட்டிக்கொண்டுவருகிறது. I am sleepy.

கண்ணொளி, *s.* The brightness of the eye, the light of the eyes, கண்ணிலிருக்குமொளி.

கண்ணோ—கண்ணோக்காடு—கண்ணோய—கண்ணோவு—கணவலி, *s.* Sore eyes, ophthalmia.

கண்ணோக்க, *inf.* To look intently, gaze, to eye, see, look upon, பார்க்க.

கண்ணோக்கு, *v. noun.* Gaze, glance, கண்பார்வை.

கண்ணோட, *inf.* To run out—as the sight on an object of desire, to look at with desire, cast wistful or lustful glances, விருப்பமாகப்பார்க்க. 2. To watch, look after, inspect, superintend, பார்வையிட. 3. To examine cursorily—as a book, writing, &c., மேலெழுச்சியாய்ப்பார்க்க. 4. To be kind, benignant, gracious, to treat kindly, be indulgent, தயவாயிருக்க 5. To be partial, to have the mind biased toward one, to yield to feelings of compassion, தாட்சிணியஞ்செய்ய.—*Note.* All the meanings have reference to sight as prompting to passion and action.

உடையவன்கண்ணோடாப்பயிர், *s.* Growing corn not looked after by the owner.

கண்ணோட்டம், *s.* A glance, a look, the scope of the sight, கடைக்கண்பார்வை 2. Regard to persons, either in a good or bad sense, kindness as prompted at the moment, partiality, favoritism, glow of kind feelings toward a friend, reluctance to deny his request, &c., கடாட்சம். 3. Civility, complaisance, regard, மரியாதை. 4. Discerning by the eye, close examination, scrutiny, பார்வையிடுகை.

இவனவனிடத்திற்கண்ணோட்டம்வைத்தான் He was very kind to him.

கண்திட்டம்—கண்மதிப்பு, *s.* Guess by the eye, or opinion from sight.

கண்திட்டி—கண்திஷ்டி—கண்தீமை, *s* The blight of the eye, திட்டிதோஷம்.

கண்திட்டிகழிக்க, *inf.* To dispel by ceremonies the supposed blight of the eye.

கண்திட்டிப்பட, *inf.* To be blighted by the glance of an evil eye.

கண்தெரியாதவன், *s.* A blind man.

கண்பட, *inf.* To sleep, நித்திரைசெய்ய (*p.*)

கண்படை, *s.* Sleep, நித்திரை. 2. A bed or other convenience for sleeping, மஞ்சம், படுக்கை. (*p*)

கண்படைநிலை, *s.* A poem consisting of pleasing stories suitable for recital by physicians and courtiers in an assembly of kings and great personages to soothe the mind and induce sleep. (*p.*)

கண்பட்டை, *s.* An eye-lid.

கண்பரிகாரம், *s.* Doctoring the eyes, the profession of an oculist, கண்வைத்தியம்.

கண்பரிகாரி, *s.* An oculist, கண்வைத்தியன்.

கண்பாடு, *s.* Sleep, நித்திரை. (*p.*)

கண்பாய்ச்சல், *v. noun.* A glance.

கண்பார்க்க, *inf.* To examine precious stones, elephants, horses, &c., for sale, பரீட்சிக்க. 2. To cast a benignant look on one, கடாட்சிக்க. 3. To pity or compassionate, இரங்க

கண்பிடி, *s.* [*prov.*] A small jack-fruit or a small bunch of palmyra or other fruit attached to a larger one.

கண்புகைச்சல், *v. noun.* A disease of the eye, ஓர்நோய். 2. Dimness of sight from age, disease, கண்மங்கல்.

கண்புதைக்க, *inf.* To cover the eyes, to hoodwink, கண்பொத்த. (*p.*) 2. To weaken or prevent the sight—as dust, &c.

கண்பூத்தல், *v. noun.* Failing—as the eyes by earnest looking, கண்மயங்கல்.

கண்பொங்க, *inf.* To form—as rheum in the eyes, குட்டிகுத்தக்கண்பொங்க

கண்பொத்த, *inf.* To stop the eyes with the fingers, to hoodwink, blindfold, கண்மூட.

கண்பொத்திவிளையாட, *inf.* To play at hide-and-seek, to play at blindman's-buff, விழிமூடியாட.

கண்பொறிதட்ட, *inf.* To flash—as the eyes in fainting, by a blow, &c., கண்கூச 2 To be over-powered—as the sight by vivid lightning, brilliant gems, &c., கண்கூசுக.

கண்பொன்ற, *inf.* To have the sight diminished, dimmed by age, disease in the eyes, long application, கண்கெட. 2. [*vul.*] To be blear-eyed, கண்சேவ.

கண்போட, *inf* To look on objects wistfully with an intention of securing them to fall in love, இச்சிக்க.

கண்மங்க, *inf.* To become dull, obscure, heavy—said of the eyes, கண்ஒளிகுறைய.

கண்மடை, *s.* Inferior channels for water—as in gardens, சிறுமடை.

கண்மட்டம்—கண்மட்டு—கண்மதிப்பு—கண் திட்டம், *s.* Guess by the eye—as appears to the sight; done, wrought, leveled, &c, by sight.

கண்மட்டவேலை, *s.* Work executed by the eye without the aid of a measure or model

கண்மணி—கண்விழி, *s.* The apple of the eye, கருமணி.

கண்கண்மணியே. My darling, *lit.* thou who art the apple of my eye.

கண்மண்டை, *s.* The skull near the eyes.

கண்மயக்கு, *s* Fascination of the eyes, bewitching, captivating, கண்ணிலுண்டாக்குமயக்கு.

கண்மயிர், *s.* The eye-lashes.

கண்மருட்சி, *s.* The da. ling of the eye.

கண்மருட்டு, *s.* Fascinating with the eye, கண்ணிலுறசெய்மருட்டு.

கண்மருந்து, *s.* Medicine for the eyes. 2. A collyrium for ornamenting the eyelids of females.

கண்மலர், *s.* An ornament for the eyes of an idol, a gold or silver ornament to be placed over the eye of an idol and devoted to the temple, விக்கிரகக்கண்ணிலும்விழிமலர்.

கண்மறிக்காட்டல், *v. noun.* [*prov.*] Checking, forbidding, frowning on, or inviting by a signal of the eye.

கண்மாயம், *s.* Ocular deception, illusion, sudden appearance and disappearance—as of a phantom, a thing stolen, &c., கண்ணுக்குத்தோன்றிமறைகை.

கண்மின்ன, *inf.* To flash—as the eyes on fainting or by a blow.

கண்மின்னியார்த்தல், *v. noun.* Growing dim as the eyes when one is dizzy.

கண்முகிழ்க்க—கண்மூட, *inf.* To shut the eyes, cover the eyes, to hoodwink, கண்ணிமைசேர்க்க. 2. To become drowsy, go to sleep, தூங்க. 3. To die, சாவ. 4. To be careless, indifferent, unconcerned at any thing, கவலையில்லாதிருக்க.

கண்மூடிவிழிக்குமுன்னம். In less than a wink.

ஒருகண்மூடிபொருகண்விழித்திருக்கள். He who is partial, biased.

என்னைப்பாராமற்கண் மூடிக்கொண்டான் He does not look at me, he has closed his eyes on me.

கண்மை, *s.* A collyrium for the eyelids, கண்ணுக்கிடுமை. 2. A kind of benignant look, கணநோட்டம்.

கண்வரி, *s.* Streaks, especially red, in the white of the eye.

கண்வளர, *inf.* To go to sleep, to sleep, நித்திரைசெய்ய.

கண்விட, *inf.* To break—as the eye of a needle, the rivet hole of a knife, ஊசிமுதலியவற்றின்கண்ணொடிய 2 To form as butter in churning, வெண்ணெய்திரள.

கண்விடுக்க, *inf.* To paint the black of the eyes in a picture, சித்திரப்பாவைக்குக்கண்வரைய. 2. To open the eyes of an idol giving it the appearance of sight, விக்கிரகத்துக்குக்கண்திறக்க. (சிதம்பரமணி.) (*p*)

கண்விதுப்பழிய, *inf.* To fail—as the eyes of a female by watching and waiting for her absent husband or lover, கண்ணைவாக்கெட. (*p*)

கண்விழிக்க, *inf.* To open the eyes, கண்திறக்க. 2. To open the eyes—as young creatures after birth, இளங்குழவிகண்திறக்க 3. To awake from sleep, நித்திரைநீங்க. 4. To revive—as plants after planting, &c., பயிர்செழிக்க.

கண்விழிப்பு, *v. noun.* Watchfulness, circumspection, caution, விழிப்பாயிருக்கை.

கண்வினைஞர்—கண்வினையாளர், *s* Smiths, mechanics, artisans, கம்மியர். (*p*)

கண்வெளித்தல், *v. noun.* Seeing clearly, having the sight restored after disease of the eyes or dimness.

கண்வைக்க, *inf.* To be benignant, gracious, kind, &c., toward one, இருபைவைக்க. 2. To look wistfully upon a thing, to desire, look at lustfully, விருப்பம்வைக்க. 3 To form as a hole in an ulcer, புண்ணிற்கண்வைக்க

அவளவனமேற்கண்வைத்தாள். She cast her eyes upon him

வாக்குக்கண்—மாறுகண், *s.* A squint eye.

மயிற்றோகைக்கண், *s.* The spangles in a peacock's tail.

கடைக்கண், *s.* The corner of the eyes.

கடைக்கண்பார்வை, *s.* A side-glance. 2. Regard, favor, condescension.

சல்லடைக்கண், *s.* The holes of a sieve or strainer.

ஓரக்கண், *s.* As வாக்குக்கண்.

ஓரக்கண்ணன், *s.* One who is squint-eyed.

பருக்கண், *s.* The orifice of a boil.

உடலக்கண்ணன், *s.* Indra who has his whole frame bespangled with eyes. (கல்லா.) (*p.*)

இவ்விக்கண்ணன், *s.* One who cannot bear the light and contracts the eyes to shut it out.

மாலைக்கண், *s.* A disease of the eye which causes the sight to fail in the dark.

வலைக்கண், *s.* The meshes of a net.

ஊற்றுக்கண், *s.* The orifice of a spring.

பறைக்கண், *s.* The end of a drum.

கொடுங்கண்—தறுகண்—வன்கண், *s.* Envy, invidiousness

ஆயிரங்கண்ணன், *s.* Indra who has a thousand eyes (*p*)

கூடக்கண், *s.* As குகைக்கண்.

விரிகண், *s.* A sore in the eyelids which causes them to dilate

அவிகண், *s.* A variety of sore eyes

இழிகண், *s.* A disease of the eye which causes the eyelids to hang down.

அழுகண், *s.* A complaint in the eye which causes a continual dropping of tears.

சொறிகண், *s.* An itching complaint in the eyelids.

சிம்புகண், *s.* A complaint in the eye causing the lids to come out in flakes.

பூமியின்கண். In the earth.

*கண்டகம், *s.* A thorn, முள். Wils. p. 183. KANDAKA 2 Forest, wild jungle, காடு 3. A thorny shrub, சிறுமுள். 4. The solid part of a tree, மரவயிரம் 5. A sword, வாள். 6. A dirk or short sword worn in the girdle, சரிகை (*p*)

கண்டகசங்கம், *s.* A thorny shrub, Azima tetracantha monetia, *L.*

கண்டகதுவாரம், *s.* Foramen spinale, முட்டெலும். (*Anat.*)

கண்டகர், *s.* The Asoors or demons, அசுரர். 2 Savages, barbarians, ferocious persons, கீழ்மக்கள் (*p.*)

கானபுக்கமறக்கொலைமயக்கண்டகர். The enchanting cruel Ratchatas who entered the jungle— (இரகு)

கண்டகி, *s.* A sacred river near Benares, the Gandhaha, நதி. Wils. p. 278. GANDAKA. 2. (*Anat.*) The vertebra, முள்ளெலும்பு

கண்டகிக்கல்—கண்டகிச்சிலை, *s.* A stone found in that river said to be an incarnation of Vishnu, சாலக்கிராமம்.

கண்டகிநதி, *s.* The name of a sacred river near Benares.

கண்டங்கத்தரி—கண்டங்காலி, *s.* A kind of herb, wild brinjal, கறிசெடி, Solanum jacquini, *L.*

கண்டதிப்பிலி, *s.* The திப்பிலி root, Piper longum.

கண்டபேரண்டபட்சி, *s.* An enormous eagle with two heads, இருதலைப்பட்சி.

*கண்டம், *s.* The throat, the neck, கழுத்து. 2 A shrub, கள்ளி, Euphorbia, *L.* Wils. p. 183. KANDA. 3. Sugar-candy, coarse sugar, கண்டசருக்கரை. 4. Section, division, பகு .Wils. p. 270. KHANDA. 5. The tenth yoga (regulus) or one of the twenty-seven portions of a circle on the plane of the ecliptic, ஒர்யோகம். 6. An elephant's cheek and neck, யானைக்கழுத்து. Wils. p. 278. GANDA. 7. A bell, மணி. Wils. p. 381. GHANDA. 8. A piece cut or broken off, fragment, slice, cutting, chop, parcel, por-

tion, slip, தவறு. 9 Jaggary, வெல்லம். 10. A short sword, கைப்பிடிவாள். 11. A small saw, சிறுவாள். 12 A style for writing, எழுத்தாணி. 13. Any of the nine divisions of the known continent, நவகண்டம். They are கீழ்விதேகம், மேல்விதேகம், வடவிதேகம், தென்விதேகம், வடவிரேபதம், தென்விரேபதம், வடபரதம், தென்பரதம், மத்திமகண்டம். 14. A curtain, திரைச்சீலை. 15. A country, நாடு (பிங.) 16. Boundary, எல்லை. 17. A coat-of-mail, கவசம். 18 The root of the குன்றிவேர், Abrus precatorius, *L*. 19. Factitious cinnabar, சாதிலிங்கம். 20 Disaster, catastrophe, calamity, malignity of evil planets in astrology, as experienced in its effects, in adversity, straits, critical periods in a person's horoscope, fatal days, &c., தத்து. 21 [*in astronomy*] The days in a yoga, remaining after subtracting a certain number of mean revolutions, a measure resorted to to shorten the process of calculation. 22. A complete army, அக்குரோணி (*p*)

கண்டத்தப்பிப்பிழைத்தல் Outliving the fatal day or period of one's maturity.

இந்தக்கண்டத்துக்குத்தப்பித்துக்கொண்டான். He has outlived the calamity.

வெட்டொன்று கண்டமிரண்டு. One stroke severs, i. e plain dealing without mincing matters—speaking with decision.

கண்டகோடரி, *s*. A kind of hatchet carried on the shoulder by a class of ascetics 2. A kind of battle-axe—the weapon of Parasurama, மழு.

கண்டக்கரப்பன், *s*. A disease, humors in the throat causing irritation, itching, hoarseness, &c., ஓர்கரப்பன்.

கண்டக்கருவி, *s*. The throat—as one of the five instruments of musical sound, பஞ்சவாத்தியத்திலொன்று.

கண்டக்காறை, *s*. A golden neck ornament, கழுத்திற்கொறை.

கண்டக்கிரந்தி, *s*. An ulcer in the throat causing hoarseness, கழுத்துக்கிரந்தி.

கண்டங்கண்டமாயரிய, *inf*. To cut in pieces

கண்டசரம், *s*. A necklace worn by men on festive occasions, கழுத்தணியி லொன்று

கண்டகுலை, *s*. A glandular disease in the neck, ஓர்குலை.

கண்டதுண்டம், *s*. Many pieces, carnage, havoc, piece-meal, பலதுண்டம்.

கண்டதுண்டப்பட, *inf*. To be shivered, broken in many pieces.

கண்டதுண்டப்படுத்த—கண்டதுண்டம்பண்ண, *inf*. To break to shivers.

கண்டத்தலம், *s*. The neck, கழுத்து.

கண்டநாளம், *s*. The gullet, தொண்டைக்குழி.

கண்டஸ்நானம், *s*. Bathing as high as the neck or without wetting the head, கழுத்துவரையிற்செய்யுமஸ்நானம்

கண்டபூர்த்தி, *s*. Much, abundance, satiety, நிறைவு.

கண்டபூர்த்தியாகச்சாப்பிட்டான். He ate to satiety, he was satiated.

கண்டப்புற்று, *s*. A disease in the throat, ஓர்நோய்

கண்டமாலை, *s*. A disease appearing in tumors in the neck, inflammation of the glands, scrofula, கழுத்திலெழுமரும்புண்.

கண்டாமணி, *s*. A large bell, பெருமணி 2 A bell attached to the neck of an elephant, யானைக்கழுத்திற்கட்டுமணி. 3. A warrior's ankle rings or bells, வீரக்கழல்.

அமாவாசைக்கண்டம் *s* A critical period occurring at the new moon

உப்புக்கண்டம், *s*. Salted meat.

தண்ணீர்க்கண்டம், *s*. Accident by water.

கண்டம, *s*. The sound of a bell, மணியோசை. 2. The girth of an elephant, யானைக்கச்சை (*p*.)

கண்டர், *s*. Blue vitriol, துருசு.

***கண்டரை**, *s*. The Aorta. (*Anat*) Wils. p. 184. KANDARA

கண்டல், *s*. A tree; its juice is very astringent; it is used to dye sail-cloth, boat-ropes, fishing-nets, to preserve them from decay, ஓர்மரம், Rhizophora candel. 2. The தாழை tree, Pandanus odoratissimus 3. The முள்ளி shrub. 4. A kind of aquatic shrub, நீர்முள்ளி.

பூக்கண்டல், *s*. Candal tree bearing fragrant flowers.

பேய்க்கண்டல், *s*. A tree, Rhizophora mangle, *L*.

கண்டறை, *s*. A cavern in a rock, கற்புழை. (திவா.) (*p*)

***கண்டனம்—கண்டனை**, *s*. Confutation, refutation, rejection, கண்டிக்கை. Wils. p 170 KHANDANA.

கண்டனம்பண்ண, *inf* To refute, reject, கண்டிப்புச்செய்ய.

கண்டன், *s* A husband, புருடன். 2. A lord, a superior, எசமானன் 3 A hero, வீரன். 4. A king of the Sola dynasty, ஓர் சோழன். (*p*.)

கண்டாங்கி, *s*. A chequered kind of cloth worn by women, ஓர்சீலை

கண்டாஞ்சி, *s* A thorny kind of shrub proper for a quick-set hedge, முள்வேல். See கட்டாஞ்சி

கண்டாயம், *s* [*prov vul*.] An opening, outlet, avenue, passage, வழி.

கண்டாரவம், *s*. The name of a tune, ஓரிசை. 2. The sound of a bell, மணியோசை. (*p*)

கண்டாவிழ்தம், *s*. [*prop*. கண்டௌஷதம்] A strong compound medicine applied to the tongue in lock-jaw, கண்ரோம.

கண்டாளம், *s*. [*com*.] A travelling sack or wallet placed on a bullock, a pack-saddle, எருதின்மேற்போடுமூட்டை.

கண்டாளவெருது, *s*. A bullock having the aforesaid saddle, used for bearing burdens.

கண்டி, *s*. Kandy, a city of Ceylon, its ancient capital, இலங்கைபுரி. 2. [*prov*.] A kind of hurdle whether temporary or portable used by fishermen for catching fish in shallow waters, or the enclosure thus formed, மீன்பிடிக்கவடைக்குங்கருவி. 3 A necklace, கழுத்தணியிலொன்று. 4. A dry measure, twenty parahs, இருபதுபறை. 5. A weight of five-hundred pounds, being twenty-eight துலாம், or two-thousand பலம். கண்டில்.

கண்டியடைத்தல், *v. noun*. Forming an enclosure for fishing.

கண்டி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v a* To reprove, reprehend, chide, speak with severity, admonish, expostulate, censure, கடிய 2. To speak with decision, precision, earnestness, impartiality, பாரபட்சமின்றிப்பேச 3 To cut in pieces, chop, mince, slash, துண்டிக்க. 4 To sever, sunder, hew down, வெட்ட. 5 To divide, parcel, பகிர. 6. To correct, chastise, discipline, punish a child, &c, to bring to a proper state by discipline, தண்டிக்க

கண்டித்துக்கண்டித்துச்சொல்ல, *inf*. To particularize.

கண்டித்துக்கேட்க, *inf*. To ask with earnestness, reproof, threats, &c.

கண்டித்துச்சொல்ல, *inf*. To speak harshly, to command with severity, to reprove, insist on. 2 To speak plainly, impartially, exactly, pointedly, with precision, positively.

கண்டிதம், *v noun*. Reproof, rebuke, கண்டிப்பு. 2. Chastisement, correction, discipline, punishment, தண்டனை. 3 Strictness, rigor, severity, austerity, திட்டம். 4 Accuracy, exactness, particularity, precision, செவ்வை 5 Certainty, assurance, உறுதி. 6. Cutting, sundering, துண்டிக்கை.

கண்டிதக்காரன், *s*. A rigorous man.

கண்டிதம்பண்ண, *inf*. To act rigorously. 2. To correct, chastise.

கரார்கண்டிதமாகச்சொல்ல, *inf*. To say decisively.

கண்டித்தல், *v. noun*. The act of cutting in pieces. 2 The act of hewing, வெட்டல். 3. The act of chastising

கண்டிப்பு, *v noun*. Strictness, severity, rigor, கண்டிதம். 2 Exactness, accuracy, precision, திட்டம் 3. Earnestness, plainness, decisiveness, urging, stress, positiveness, உறுதி 4. Reproof, reprehension, strictness, கடிந்தகொள்கை 5. Materiality, corporeality, palpableness, சடத்தன்மை. (§ 515.) 6 Cutting, sundering, hewing, வெட்டுகை 7. Chastisement, correction, castigation, தண்டிப்பு.

கண்டிப்பாகச்சொல்ல, *inf*. To speak plainly, to tell the naked truth. 2. To speak pointedly, expressly, harshly. 3. To speak so as to wound the feelings.

கண்டிப்புப்பண்ண, *inf*. To treat with strictness, severity, &c.

கண்டிப்புள்ளசரீரம், *s*. A material body.

கண்டிப்புள்ளவன், *s*. A strict man, one systematic, orderly, punctual.

கண்டிகை, *s*. A necklace of beads worn by religious mendicants, உருத்திராட்சமாலை 2 A necklace of one string or row, மாதரணிவடத்தொன்று. Wils. p. 184. KANDHIKA. 3 A breast-plate of gold set with precious stones, பதக்கம். 4. A circular shoulder ornament worn by warriors, a kind of epaulet, தோளணி. 5. A jewel casket, பணிச்செப்பு. 6. A bracelet, கடகம். 7 A division in a field, நிலப்பிரிவு.

கண்டியர், *s*. Lyrists, பாணர். (*p*.)

கண்டில், *s*. A weight, five-hundred pounds or twenty-eight துலாம்; a candy, கண்டி.

கண்டுக்கொண்டிரி, s. A shrub which yields a medicine, fennel, dill, சதகுப்பை.

*கண்டீரவம், s. A lion, சிங்கம். Wils p 180. KANDHIRAVA. 2. The prickly pear, சதுரக்கள்ளி, Euphorbia antiquorum, L. (p)

கண்டு, s. Sugar-candy, கற்கண்டு. 2. A ball of thread, நூற்பந்து. 3. Wen, கழலைக்கட்டி. (p.)

கண்டிட, inf. To wind thread on a spindle.

கண்டுகம், s. The மஞ்சிட்டி plant, Rubia mungista.

கண்டுத்துத்தி, s. A species of துத்தி plant

கண்டுபாரங்கி—கண்டுமூலம், s. The same as சிறுதேக்கு.

*கண்டூதி, s. Itching, prurience, tingling, stinging, தினவு. Wils. p. 184. KANDOOTI. 2. A kind of nettle, காஞ்சொறி.

*கண்டூரம், s. [as கண்டெளஷதம்.] A kind of medicine.

கண்டை, s. A large bell, பெருமணி. 2. A bell tied to the neck of an elephant, யானைமணி. 3. Cloth, சீலை. 4. A warrior's ankle rings or bells, வீரக்கழல் (p.) 5 [com.] Gold or silver fringe, சரிகைக்கரை.

கண்ணகி, s. [com. கண்ணகை.] Wife of a merchant celebrated in சிலப்பதிகாரம், கோவலன்மனைவி.

கண்ணழிக்க, inf. To interpret a verse into common Tamil, clause by clause in small portions, பதப்பொருளுரைக்க. (p.)

கண்ணழிவு, v. noun. A hindrance, delay, excuse, தடை (used on the Malabar coast).

கண்ணழிவுபண்ண, inf. To protract, delay.

கண்ணன், s. Vishnu, especially in his Krishna incarnation, கிருஷ்ணன். (p.)

கண்ணு, s. A bushy tree, ஓர்மரம். 2. Long-pepper, திப்பிலி, Piper longum.

கண்ணுளர், s. Artificers, கம்மாளர். (p.) 2. Husbands, lovers, a term of endearment, கணவர். 3 Associates, companions, தோழர்.

கண்ணுட்டி, s. A spouse, sweetheart 2 A woman greatly beloved—a term of endearment.

கண்ணுள், s. Saraswati, சரச்சுவதி. (p.)

கண்ணி, s. A flower-bud, அரும்பு. 2. A flower garland, பூமாலை. 3. A bunch of flowers, பூங்கொத்து. 4. A gin, a trap, புட்படுக்குங்கயிறு. 5. The noose of a rope for a bullock's neck, பூட்டாங்கயிறு. 6. A rope, கயிறு.

கண்ணிகட்ட, inf. To form a flower-bud.

கண்ணிகுத்த — கண்ணிவைக்க—கண்ணிகட்ட, inf. To set a snare.

கண்ணிக்கயிறு s. The owse or thread of linen wound on the two beams which the sley moves up and down, வீழுதக்கயிறு.

கண்ணியிலகப்பட—கண்ணியிற்சிக்க, inf. To be caught, insnared, drawn in.

கண்ணிகம், s. The மணித்தக்காளி plant, Solanum nigrum, L. (p)

கண்ணிகை, s. A flower-bud, பூவரும்பு. 2. The pericarp of the lotus, தாமரைக்கொட்டை (p.)

கண்ணிக்கொடி, s. The name of a creeper, ஓர்படர்கொடி, Apocynum frutescens, L.

கண்ணுகம், s. A horse, குதிரை. (சது) (p)

கண்ணுதல், v. noun. Purposing, thinking, considering, கருதல். 2. Judging, forming an opinion, குறித்தல். (p)

கண்ணுவம், s. Artisanship, mechanism, கம்மியர்தொழில். (p.)

*கண்ணுவன், s. A famous Rishi or saint, ஓர்முனி. Wils p. 184 KAN'VA.

கண்ணுளர், s. Artificers, கண்ணுளர். (சது) (p.)

கண்ணுள், s. A masquerade ball, கூத்து. (p)

கண்ணுளர் — கண்ணுளாளர், s. Persons in masquerade, நாடகர்.

கண்வினைஞர், s. Artificers, கம்மாளர் (p.)

கதகதெனல், v. noun. Sounding as a liquid in boiling—as water flowing from a sluice, or blood issuing from a vein, &c., ஒலிக்குறிப்பு

உடம்புகதகதெனறிருக்கிறது The body is heated.

தண்ணீர்கதகதெனறிருக்கிறது. The water is bubbling through heat.

கதண்டு, s. A black beetle, கருவண்டு.

கதம், s. Anger, displeasure, கோபம். 2. Wrath, fury, குரோதம் 3. (Rott) Scarcity, famine, பஞ்சம். 4. A snake, பாம்பு. (சது) (p.)

கதம்பிறந்தது. There is a scarcity.

*கதம், s. Going, moving, progression, செலவை. (சூ. 72) Wils. p. 279. GATA. (p.)

பூதலத்திலவனகே. The day when he began to move on the earth; i.e. when he was born. (பாரதம்)

கதகாலம், s. The past tense, போனகாலம்.

கதவாக்கியம், s. [in calendars.] The வாக்கியம், taken for the last day of the year, கணிதத்திற்சொர்வாக்கியம். See வாக்கியம்.

*கதம்பம்—கதம்பு, s. The Kadampa tree, also written கடம்பு, Nanclea cadamba. 2. The white Kadampa, வெண்கடம்பு. 3. Multitude, assemblage, collection, conjunction, கூட்டம். Wils. p. 185. KADAMBA. 4 A fragrant powder used as a perfume on festive occasions, வாசனைப்பொடி. 5. A herd of cattle, ஆனைக்கூட்டம். 6. A cloud, மேகம். (p.) 7. The கானாங்கோழி wood or rail hen, Fulica, L. (M. Dic.)

கதம்பச்செண்டு, s. A cluster of flowers of different kinds.

கதம்பை, s. Cocoanut-husk, or fibrous rind which covers the nut, தேங்காயமட்டைநார்.

கதம்பைக்கயிறு, s. Rope made of the fibres of the cocoanut-husk.

கதம்பைதிரிக்க, inf. To twist a rope of such fibres.

கதம்பைப்புல், s. A kind of grass with twisted awns, ஓர்புல், Andropogon, L.

கதலி, s. The plantain tree, வாழை, Musa paradisiaca 2. A species of plantain, ஓர்வகைவாழை 3. (p) A banner, a flag of distinction granted by authority, விருதுக்கொடி Wils p 185. KADALEE. 4. A plaything turned by the wind, a paper kite, காற்றாடி. 5. The தேற்று tree

கதலிக்கிழங்கு, s. A plantain root.

கதலிப்பூ, s. The flower of plantains, வாழைப்பூ 2. (M. Dic) Crude camphor, பச்சைக்கருப்பூரம்

காட்டுக்கதலி, s. A kind of bitter wild plantains.

கப்பற்கதலி, s. A kind of plantain

*கதலிகம், s. The தேற்று tree, Strychnos potatorum. See கதலி

கதலிகை, s. A flag, a banner, துகிற்கொடி. (p.)

கதலிசகி, s. Camphor, கர்ப்பூரம்.

கதலிபாகம், s. [in poetic composition] A sweet style, an easy style. See பாகம். (p.)

கதலு, கிறேன், கதலினேன், வேன், கதல, v. n. To move, stir, shake, அசைய. (p.)

இவனைக்கதலமெதலவொட்டாமற்பிடித்துக்கொண்டான He caught hold of him so that he was unable to move.

கதவம்—கதவு, s. A door, கபாடம். 2. A guard, காவல். (p.)

கதவடிகாரர், s. A caste having royal permission to beg, மொண்டிப்பிச்சைக்காரர்

கதவடைக்க, inf. To shut a door. 2. To close a door, or door-way.

கதவுநிலை, s. A door-post.

கதவுப்பூட்டு, s. A door-lock.

கதவைச்சாத்த—கதவைமூட, inf. To shut a door.

கதவைத்திறக்க, inf. To open a door.

கதவைப்பூட்ட, inf. To lock a door.

கதவைப்பேர்க்க—கதவைப்பிடுங்க, inf To break open a door

தெருக்கதவு, s. The street door.

கதழ், கிறது, ந்தது, கதழும், கதழ, v. n. To be angry, displeased, கோபிக்க. 2. To be furious, சினக்க 3. To be vehement, hot, &c.—as poison or fire, உக்கிரமாக. 4. To be swift, impetuous, விரைய.

கதழ்வு, v. noun. Anger, displeasure, fury, wrath, சினம். 2. Vehemence, heat, உக்கிரம். 3. Haste, speed, விரைவு. 4. Ornament, adorning, சிறப்பு. 5 Likeness, comparison, contrast, rivalry, உவமைச்சொல். 6. Greatness, பெருமை. 7. Abundance, மிகுதி (p.)

கதறு, கிறேன், கதறினேன், வேன், கதற, *v n* To cry aloud from pain or grief, to shriek, to scream—as a child, அழ. 2. To bellow—as a cow for its young, to cry—as a deer or as a calf, கத்த.
கன்றைநினைத்துப்பசுக்கதறிக்கொண்டோடிற்று The cow ran bellowing after her calf.
பிள்ளைவருத்தத்தினாற்கதறுகிறது The child is crying very loud from excessive pain.

கதறியழ, *inf.* To weep aloud.

கதறுதல், *v. noun.* Complaining, roaring

*கதனம், *s.* A battle, fight, skirmish, warfare, போர். 2. Confusion, disorder, disturbance, கலக்கம் 3 Vehemence, severity, கடூபு Wils p 185. KADANA

*கதாசித்து, *adv.* Sometimes, at sometime or other, ஒருவேளை. Wils. p 186. KADACHIT

*கதி, *s.* Progression, locomotion, tendency, நடை 2. A way, path, வழி 3 Gait, pace, போக்கு 4 Swiftness, rapidness, fleetness, விரைவு 5. The five paces of a horse, குதிரைநடை (See தாரம்) 6. Stage or degree, நிலை. 7. Condition, state or mode of existence, embracing the four divisoins of living beings or stages through which the soul may pass, நாலுவகைப்பிறப்பு, viz.. 1. Celestials, தேவகதி. 2. Human, மககடகதி. 3. Infrahuman; i.e. inferior animals, விலங்கினகதி, and 4. Infernals, நரககதி 8. The procession of the planets in their orbits, கிரகநடை 9 Pecuniary ability, wealth, ஐசுவரியம். 10. Luck, fortune, uncontrollable events, fate, அதிட்டம் 11. Exemption from future births, final beatitude, absorption of the soul in the deity, பரமகதி. 12. Refuge, asylum, அடைக்கலம் 13 Section, chapter, படலம். 14 Strength, ability, திராணி. Wils p. 279. GATI. *(p.)*
கொடுக்கக்கதியில்லை. There exist no means of payment

கதிமாற, *inf.* To pass from one mode of existence into another, பிறவிமாற

கதியற்றவன்—கதிகெட்டவன், *s.* An impoverished man, or disabled person.

கதியுள்ளவன், *s.* An able, powerful, rich man

கதிவிட, *inf.* To ride a horse swiftly in any of the five paces.

ஐங்கதி, *s* The five paces which horses are taught See தாரகதி.

அவரோகணகதி, *s.* Descent, downward tendency—opp to ஆரோகணகதி.

சுபாவகதி, *s.* Natural strength, or faculty.

கதி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v n.* To go, move, proceed, நடக்க. 2 To rise, be high, grow high, எழ 3. To be excessive, மிக 4. To sound, ஒலிக்க 5. To exceed in quality, weight, &c., to out-weigh, preponderate, surpass, predominate, augment in degree, quantity, price, &c.; to increase in learning, &c ; to be superior, be better, &c.; to outdo, outstrip, outmatch, கடக்க.
இதுகதிக்கிறது. This is more, greater, heavier, &c , than that.
அவர்கதித்துப்பேசுகிறார். He talks too much, above his rank, too assumingly.

கதித்தபங்கு, *s.* A larger share.

கதித்தபுகழ், *s.* High swelling praise.

கதித்தவிலை, *s.* A high price. 2 A higher price. 3. An exorbitant price.

கதித்தல், *v. noun.* An increase. 2. *(p)* The act of sounding (சத)

கதிப்பு, *v noun.* Excess, increase, thickness, eminence, &c , augmentation, preponderance.

கதிமை, *v. noun.* Largeness, greatness, ability, பருமை.

கதிக்கும்பச்சை, *s.* A kind of precious stone, சாதபச்சை

கதிக்கை, *s.* A tree, கருக்குவாளிமரம், Ziziphus glabrata, *L*

கதியால், *s.* *[prov.]* Stakes for hedging, வேலியிலடைகெடுகிற

*கதிரம், *s.* A tree, the resin of which is used in medicine, காலிருட்சம், *Khayar.* Terra japonica or catechu (Acacia catedin). Wils. p 271. KADIRA.

கதிரம், *s.* The ebony tree, கருங்காலி, Acacia sundra. 2. An arrow, அம்பு. *(p.)*

கதிர், *s.* Ray of light, a beam, a gleam, கிரணம் 2. The sun, சூரியன். 3. A spinner's spindle, a goldsmith's pin. a spike, an awl, &c , இருப்புக்கதிர் 4 An ear or spike of corn, grass, &c., பயிர்க்கதிர். 5. Spokes of a wheel, the radii of a circle, தேருருளைபரவிளைமரம்

கதிரடிக்க, *inf.* To beat out or tread out corn.

கதிரவன்—கதிரோன், *s.* The sun, சூரியன். *(p)*

கதிரறுக்க, *inf.* To reap or cut the ears of corn.

கதிரீன, *inf.* To ear—as corn.

கதிரெழுதுகள், *s.* Atoms or dust appearing in a sunbeam, twenty-four of which make half a hair's point.

கதிர்கொய்தல், *v. noun.* Plucking ears of corn.

கதிர்க்கட்டு, *s.* A sheaf, அரிக்கட்டு.

கதிர்க்கம்பி—கதிர்க்கோல், *s.* A spindle, a goldsmith's pin on which he fastens a head, &c., for working on.

கதிர்க்காம்பு, *s.* The stalk of an ear of corn.

கதிர்க்குஞ்சம், *s.* A bunch of corn ears to adorn a house, &c., கதிர்க்கற்றை.

கதிர்க்குடலை, *s.* Corn with the ear shot out and shooting out.

கதிர்செய்ய, *inf.* To emit rays—as the sun, கிரணமவீச

கதிர்த்தாக்கம், *v. noun.* Bending with the weight of ears—said of corn.

கதிர்நாள்—செங்கதிர்நாள், *s.* The twelfth lunar asterism, உத்திரநாள். *(p.)*

கதிர்புறப்படுதல், *v. noun.* Putting forth—as ears of corn.

கதிர்ப்பகை, *s.* Names of இராகு and கேது, the ascending and descending nodes—regarded as planets.

கதிர்ப்பக்குவம், *s.* Corn formed into the ear.

கதிர்ப்பக்குவமானநெல், *s.* Paddy grown to the height of earing.

கதிர்ப்பயிர், *s.* Corn in the ear.

கதிர்ப்புல், *s.* Grass bearing ears, தூவனைப்புல்.

கதிர்ப்போர், *s.* A stack of corn, a rick of corn.

கதிர்மகன், *s.* The planet Saturn, சனி. 2. Sugriva, சுக்கிரீவன். 3. Kannen, கன்னன் 4. Yama—the regent of the dead, நமன். *(p.)*

கதிர்வாங்குதல்—கதிர்வீசுதல், *v. noun.* Shooting out ears of corn.

கதிர்வால், *s.* The arista, the awn of a corn, &c.

கதிர்விட, *inf.* To cast a phosphoric light, coruscate—as animalculæ in sea-water.

தொண்டைக்கதிர், *s.* The stage in growing corn when it is ready to shoot out ears.

இராக்கதிர், *s.* The moon, சந்திரன். *(p.)*

பசுங்கதிர், *s.* Young ears of corn.

அமுதகதிரோன், *s.* The moon, சந்திரன். *(p.)*

நெற்கதிர், *s.* An ear, a spike of paddy.

கதிர்காமம், *s.* A place in Ceylon sacred to Skanda, ஒர்தலம்.

கது, *s.* A cicatrice, a wart, வடு. 2. A fissure, a crack, a rupture, வெடிப்பு. (சது.) *(p)*

கதுக்கு, கிறேன், கதுக்கினேன், வேன், கதுக்க, *v n.* To gorge, glut, swallow greedily, அதக்க.

கதுப்பு, *s.* The cheeks, the sides of the face, கவுள் 2. Women's locks of hair, பெண்மயிர். 3 Hair of the head of men, மைந்தர்மயிர். 4. A herd of black cattle, பசுக்கூட்டம். *(p.)*

யானைக்கதுப்பு, *s.* The cheek of an elephant.

கதுப்புளி, *s.* A three-pronged iron instrument with which the breast of children is seared for the cure of atrophy, முக்கருவுள்ளசுடுகோல்.

கதுமு, கிறேன், கதுமினேன், வேன், கதும, *v n.* To be obstinate, perverse, self-willed, அதம்ப.

கதுமெனல், *v. noun.* Occurring quickly, hastily, suddenly, விரைவுக்குறிப்பு. *(p.)*
கதுமெனத்தாநோக்கி. They (the eyes) looking quickly. (குறள்.)

கதுவாய், *s.* A scar or seam of a wound, வடு. 2. *[in poetry.]* Alliteration, of which there are two kinds, மேற்கதுவாய் and கீழ்க்கதுவாய். See மோனைத்தொடை. *(p.)*

கதுவு, கிறது, கதுவினது, ம், கதுவ, *v. n.* To mix or come in contact with, to be disturbed, கலக்க. 2. *v. a.* To seize, catch, entangle, grasp, lay hold of without ceasing, நீங்காதுபற்ற. *(p)* 3. *[prov.]* To take more than a proper share, to encroach upon, to over-reach, அதிகமாகப்பற்ற. 4. To pare, shave off, slice off, whittle, strip off a few fibres from a nut, &c , to cut off or clear out (in cutting) by little and little, to cut along, raising the knife at each stroke, மட்டைமுதலியவற்றைச்செதுக்க. 5. To disturb, perturb, கலக்க.

*கதை, s. A story, an anecdote, a narrative, an apologue, சரிதம் 2. A tale, a fable, a romance, a fiction, a fabrication, legend, கட்டுக்கதை 3 A thing, an affair, a topic, a circumstance, காரணசொல் 4 A message, a communication, சொல். Wils. p. 185. KATHA. 5 (p) A club, தண்டாயுதம். 6. A stick, or rod, தடி. Wils p 280 GADA. 7. [prov] A talk, conversation, chitchat, confabulation, சம்பாஷணை.

கதாபாணி, s. One armed with a club, தண்டபாணி.

கதாப்பிரசங்கம், s. Loquaciousness, garrulity, much talking, telling stories, &c., சரித்திரப்பிரசங்கம்

கதாமஞ்சரி, s. A series of fables or stories, கதைக்கொத்து, [ex மஞ்சரி, chain or series]

கதாயுதம், s. A club or mace, தண்டாயுதம்

கதாயுதன், s. Bhima a son of the king Pandu, வீமன் 2. Bhairava, வைரவன். (p)

கதாயுத்தம், s. A club-fight, a battle or contest with clubs, தண்டாயுதப்போர் (p)

கதைகட்ட, inf. To fabricate a story, a fable, a romance or other fiction 2. To invent a slander 3 To form the plot or groundwork of a drama

கதைகாரன், s. A talkative person, a story-teller, a tattler, a babbler 2. [in dramatic performances.] The prolocutor.

கதைகோக்க, inf. To fabricate stories, to make romances, novels, &c.

கதைக்க, inf. To relate a fable 2. To be talkative, to talk much.

கதைசொல்ல, inf. To relate, repeat stories. 2. To tattle, babble

குழந்தைகதைசொல்லுகிறதா? Does the infant begin to smile and to show signs of intelligence?

கதைபடிக்க, inf. To read sacred stories in the temple according to rule —also profane stories.

கதைபிடுங்க, inf. To elicit a secret by cunning words, to fish out a matter.

கதைபேச, inf. To converse, chat.

கதைப்பராக்கு, s. Attention diverted by conversation.

கதைப்புணர்ச்சி, v. noun. Connexion of a story, account, &c, in its several parts.

கதைமாற, inf. To prevaricate, shuffle.

கதையறிய, inf. To spy out—as an enemy, &c., to watch narrowly the proceedings of an enemy under a mask

கதையிலேபொழுதுபோக்க, inf. To beguile time in the recitation of tales

கதையெடுக்க, inf. To introduce a subject.

கதைவளர்க்க, inf. To prolong a story, conversation, cavilling, &c.

கதைவிட, inf To tell a false story for some sinister end. 2. To tell stories.

கதைவிட்டுக்கதைகேட்க. To tell or mention things in order to fish out matters from another.

கதைவிட்டுக்கதையறிய To tell something pleasing to one in order to get secrets from him

கட்டுக்கதை, s A fable.

கிளைக்கதை, s. A digression in a fable, one story arising from another, a ramifying narrative, an episode

புண்ணியகதை, s. A religious tale.

கதைத்தல், v. noun. Speaking, telling.

கத்தக்காம்பு, s. The inspissated juice of a tree in Malacca used with betel, பாக்குவெற்றிலையோடுபோடுமோர்பண்டம் (c.)

கத்தக்காம்புவில்லை, s. A small round cake made of that substance

*கத்தபம்—கர்த்தபம், s An ass, கழுதை Wils. p 284. GARDDABHA. (p)

கத்தம், s. Arm, புயம். (உப. 200. 201) 2. A story, கதை (p)

*கத்தரி, s. A pair of scissors, shears, snuffers, &c, கத்தரிக்கோல் Wils p 196. KARTARI 2 The brinjal, egg-plant, வழுதுணை, Solanum melongena 3. A species of snake, ஓர்பாம்பு. 4 The hot period from the twenty-third of சித்திரை, to the seventh of வைகாசி, அக்கினிநட்சத்திரம் This they call முன்னேழுபின்னேழுகத்தரி There are some particular ceremonies performed at this season, during which the brahmans are allowed to indulge themselves in potions of sherbet.

கத்தரிக்காய், s. Brinjal fruit, வழுதுணைகாய்.

கத்தரிக்காயிலேகாலுங்கையுமுளைத்தாற்போலே. As the feet and hands sprang up in a brinjal, i. e. dwarfish.

கத்தரிப்புழு, s. A small worm or insect in brinjals, ஓர்புழு.

முட்டைக்கத்தரி, s One of the species.

கொத்துக்கத்தரி — சித்தக்கத்தரி, s. A plant, Solanum stramonifolium

நீலக்கத்தரி, s. A blue species of brinjal.

காரற்கத்தரி, s. A plant, Solanum insanum, L

கத்தரி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v a To cut with a pair of scissors, shears, &c, to clip, snip, shear, nip, to snuff, கத்தரியால்வெட்ட 2 To gnaw—as insects or vermin, to nibble off, புழுவரிக்க. 3 v. n. To differ—as opinions, எண்ணம்வேறுபட. 4. To flash as priming powder, to go out as a match, &c., an explosion, to miss fire, நெருப்புப்பறந்துபோக.

எலிபுடவையைக்கத்தரித்துப்போட்டது. The rat has gnawed the cloth

கிளையிரண்டாய்க்கத்தரித்துப்போகிறது. The branch is becoming forked, growing out forked at the end

கிளிகதிரைக்கத்தரித்துக்கொண்டுபோயிற்று. The parrots have clipped off the ears.

நண்டுநெற்பயிரைக்கத்தரித்துப்போட்டது. The crabs have nibbled off the corn shoot.

பாணங்கத்தரித்துப்போயிற்று The rocket has missed fire.

வழிகத்தரித்துப்போகிறது. The road diverges

காரியத்தைக்கத்தரிக்க, inf. To frustrate a matter by stratagem.

காரியங்கத்தரித்துப்போயிற்று. The affair has become divided by a diversity of opinions.

*கத்தரிகை, s. A pair of scissors, shears, snuffers, &c, commonly கத்தரிக்கோல் Wils p 196. KARTARIKA.

கத்தரிகைக்கால், s. The shanks of scissors, &c., கத்தரிக்கோலின்கால். 2. Beams, poles, &c, placed with one end on the ground and the other united at the top for lifting a weight, கத்தரிகைபோற்பிணைத்தகால 3. The legs of a camp-table, chairs, &c., நாற்காலிமுதலியவற்றின்கால்.

கத்தரிகைப்பூட்டு, s. A jointure after the manner of scissors

கத்தரிநாயகம், s. A plant, யானைச்சேம

கத்தரிமணியன், s. A kind of poisonous rat, ஓரெலி

கத்தளை, s [prov.] Family, race, கோத்திரம்

கத்தலை—கத்தளை, s. A kind of sea-fish, ஓர்மீன்

சோற்றுக்கத்தளை, s. A variety of the same

யானைக்கத்தளை, s. A species of கத்தளை, Johnius aneus

கருங்கத்தளை, s. Another variety, Johnius carutta

குறுங்கத்தளை, s. A smaller species of the same fish.

கத்தன், s. An agent, a doer, a maker, an author, &c, செய்பவன். See கர்த்தன். The word is also written கருத்தன். Sans. கர்த்தா.

அவனேவெட்டவுமவிடவுங்கத்தன் He can either behead him or spare him; i.e. he has arbitrary power.

கத்தராளி, s. [prov. vul.] A chief, a principal, an owner, a competent person, தலைவன்.

அவன்அதற்குக்கத்தராளியோ. Is he competent for that?

கத்தவியம், s. See கர்த்தவியம்.

கத்தா, s. God, கடவுள்.

கத்தாக்கள், s. [prop கர்த்தர்கள்] The governors of Sivagunga after the extinction of the Pandia race in Madura, சிவகங்கைதேசத்தையாண்டவர்கள் 2. The five superior gods of the Hindus See பஞ்சகர்த்தாக்கள்

கஸ்தி, s. (Tel. కస్తి.) Difficulty, trouble, hardness, வருத்தம். 2 Continued affliction, distress, துன்பம்.

கத்தி, s. A knife, lance, lancet, razor, வெட்டுகத்தி. 2 A sword, a scimitar, வாள்.

கத்தியுங்கடாவும்போலே As disunited as the knife and the goat to be slaughtered by it.

கத்திகட்ட, inf. To be at variance, to quarrel, விரோதிக்க. 2. To arm with a sword. 3. To tie an iron spur to the leg of a fighting cock.

நித்தமுங்கத்திகட்டுகிறான். He is continually quarrelling.

கத்திகட்டி, s. A military man.

கத்திகட்டிவிட, inf. To set cocks to fight with spurs on.

கத்திதீட்ட, inf. To sharpen knives, &c. 2. To be at variance, quarrel. 3. To seek opportunities to injure.

கத்திப்போர், *s.* A sword-fight, வாட்போர்.

கத்திமுனை, *s.* The point of a sword.

கத்தியுறை, *s.* A scabbard, the sheath of a sword.

கத்தியையுருவ, *inf.* To draw a sword.

கத்திவாள், *s.* A crooked sword.

கத்திவீச, *inf.* To brandish a sword.

மடக்குக்கத்தி, *s.* A folding knife.

வெட்டுக்கத்தி, *s.* A hatchet.

சூரிக்கத்தி, *s.* A little knife.

அம்பட்டன்கத்தி, *s.* A razor.

கத்திகை, *s.* A kind of tree—the கருக்குவாளிமரம், Zizyphus glabrata, *L.* 2. A creeper, நாடபடர்கொடி. 3 A banner, a streamer, a small flag, கிறுகொடி. 4. A garland of flowers, பூமாலை (*p.*)

கத்திகைக்கருமெனகூந்தலயிராணி The wife of Indra whose black hair is adorned with garlands of flowers (கசிகா)

***கத்தியம்**, *s.* Prose, composition in imitation of classical writings, இலக்கணமினறியிலக்கணப்பாட்டுபோற்செல்லவது 2 Cloth, சீலை. 3 Drapery of superior quality, கலவாடை. (பாரதி) (*p.*)

***கத்தியோதம்**, *s.* A fire-fly, glow-worm, மினமினிப்பூச்சி. Wils p 271. KHADYOTA.

கத்திரி, *s.* A kind of drum, ஓர்வகைப்பறை (கல்லாடம்) (*p*) 2. A snake, ஓர்பாம்பு

கத்திரியர், *s.* The same as க்ஷத்திரியர்; which see.

கத்து, *s.* A notch, joint, சந்து. (*p.*)

கத்து, கிறேன், கத்தினேன், வேன், கத்த, *v n.* To cry with a harsh continued noise, to scream, squall—as an infant, கூவ. 2. To croak—as a frog; to caw—as a crow; to chuck—as a partridge; to scream, screach or make a harsh sound—as some birds, &c.; to chatter—as monkeys in fear, to yelp—as young dogs, to growl—as a bear; to bray—as an ass; to chuck—as young birds; to bleat—as calves; to make a reiterative sound—as some snakes, விலகுபறவைமுதலியகதத 3. To chatter, to babble, to jabber, to talk in vain, பிதற்ற 4. To roar, முழக்க.

கத்திக்கத்திததொணடையடைததுபோயிறறு. I am grown hoarse by talking so much

நாய்க்குபயந்துகுரங்குகத்துகிறது. The monkey chatters for fear of the dog.

காக்கைகத்துகிறது. The crow caws.

அவன்கழுதைபோலேகத்துகிறான். He brays like an ass.

அணில்கத்துகிறபடியால்சமீபத்திலேபாம்பிருக்கவேண்டும். The screaching of the squirrels indicates the proximity of a snake.

மாரிததவளைபோலேயேனகததுகிறாய். Why do you croak like a frog in the rainy season?—said of one who talks too much, or importunes unceasingly.

கத்து, *v. noun.* Crying, bawling, கூப்பிடுகை. 2. Chattering, unmeaning or idle talk, vain babbling, nonsense, mere declamation, பிதற்றுகை.—*Note* Exalted devotees use this term concerning the opinions, &c., of other sects or of those of the same sects, but inferior to themselves.

சமயக்கத்து, *s.* The arguments or wrangling of religious disputants 2 Religious tenets exclusive of the sublimer or experimental parts. In both meanings the usage is sarcastic, spoken by opponents or by those who have arrived at an exalted degree

பொய்சமயக்கத்தசடபகததிருப்பாற்கடற்றெய்வநாக்களைச்சமயகததிறுவலாழவு (Tiruvancadum) is the residence of Vishnu who appointed various gods to please wrangling fanatics. (திருவேங்)

வீண்கத்து, *s.* Vain, insignificant words, prating.

***கத்துரு**, *s* An agent, a maker, a doer, கர்த்தா Wils p. 196 KARTTRU 2. The mother of ஆதிசேஷன, ஆதிசேடனதாய Wils p 186 KADRU.

கத்துருத்துவம், *s* Agency, lordship, dominion, கர்த்தத்துவம். Wils. p. 196. KARITRUTVA.

கத்துருபம், *s.* A kind of arsenic, குதிரைப்பற்பாஷாணம்.

***கத்தூரி—கஸ்தூரி**, *s.* The musk-deer, கஸ்தூரிமிருகம். 2. Musk, நானம் Wils p 205. KASTURI.

கஸ்தூரிச்சேறு, *s.* Jellied musk used in perfumery.

கத்தூரிப்பொட்டு, *s.* A spot of musk stuck on the forehead, கஸ்தூரித்திலதம்.

கத்தூரிமிருகம் — கத்தூரிப்பிள்ளை, *s.* The musk-deer, ஓர்மிருகம்.

காட்டுக்கஸ்தூரி, *s* A plant, பொட்டகததகதி, Hibiscus abelmoschus, *L.*

போசனகஸ்தூரி, *s.* The orange-tree, நாரத்தை, Citrus aurantium

கத்தை, *s.* The ass, கழுதை. [சது.] (*p.*)

***கந்தகம்**, *s* Brimstone, sulphur, ஓர்மருந்து. Wils. p. 280. GANT'HAKA 2 One of the thirty-two kinds of arsenic in its natural state, அவுபலபாஷாணம்.

கந்தகசிந்தூரம்—கந்தகசுண்ணம்—கந்தகசீறு—கந்தகபஸ்பம், *s.* Calcined brimstone

கந்தகதிராவகம், *s* Sulphuric acid, ஓர்திராவகம்.

கந்தகதைலம், *s.* Sulphuric ointment (for the itch), ஓர்தைலம்.

கந்தகபாஷாணம், *s.* A kind of arsenic, ஓர்பாஷாணம்.

கந்தகபூமி, *s.* A hot climate, the heat being ascribed to sulphur under the soil, கந்தகநிலம்.

கந்தகமலை, *s.* A sulphur mine.

கந்தகரசாயனம், *s.* A kind of medicine made of sulphur, ஓர்மருந்து.

கந்தகவுப்பு, *s.* Salt produced from sulphur, கடுக்காரம்.

நெல்லிக்காய்க்கந்தகம் — சுளைக்கந்தகம், *s.* Different preparations of sulphur and arsenic

கோழித்தலைக்கந்தகம், *s.* A kind of prepared arsenic.

***கந்தசட்கம்**, *s.* A tree called தமரத்தை, Averrhoa carambola.

***கந்தநாகுலி**, *s.* The செவ்வியம், Piper nigrum. Wils. p. 280. GANTHANAKULI.

கந்தநாகுலியம், *s.* The medicinal root of a plant called அரத்தை, Alpinia galanga, *L.*

கந்தபூதியம், *s.* A plant, நாய்வேளை, Polanisia icosandra

***கந்தமாதனம்**, *s.* The name of one of the eight principal mountains that forms the division between Havritta and Badraswa or to the east of Meru, குலகிரியெட்டிலொன்று. Wils p. 281 GAND'HAMADANA. 2 A mountain near Ramisseram, இராமேசுரத்துக்கயலானதொருமலை

***ஸ்கந்தம்—கந்தம்**, *s.* Esculent roots in general கிழங்குப்பொது. 2. A kind of yam, கருணைக்கிழங்கு, Dracontium polyphyllum. Wils p. 186. KANDA. 3. The bottom of the neck below the nape, கழுத்தடி. 4. Part, portion, section of a book, நூற்பகுதி 5. Any of the five senses, இந்திரியம். 6. The sense of smell, ஐம்புலனிலொன்று. 7 A collection of atoms or particles, அணுத்திரள். Wils. p. 947. SKANTHA. 8. The mount பொதியம். 9. Scent, odor, fragrance, perfumery, any fragrant matter, வாசனை. Wils. p. 280. GANTHA. 10. Certain aromatic vegetable substances, வாசனைப்பூடு. 11. Sandal wood, சந்தனம், Santalum album. (*p.*)

கந்ததன்மாத்திரை, *s.* The sense of smelling.

கந்தப்பொடி, *s.* Sweet scented powders and perfumes

கந்தமூலபலாதிகள், *s.* Roots, leaves, and fruits or berries—as the food of Rishis or those who retire to the desert from religious motives.

கந்தமூலபலாதிகளைப்புட்சித்தல். Feeding on roots and fruits.

கந்தம்பூச, *inf.* To besmear with any fragrant substance.

கந்தம்வீச, *inf.* To emit or diffuse odors. 2. To emanate or spread, as odors.

கந்தவகம், *s.* Smelling, வாசனையுறல; [*ex* வக, to convey] Wils. p. 281 GAND'HAVAHA. 2. The nose, மூக்கு. (*p.*)

***கந்தவகன்—கந்தவாகன்**, *s.* Wind, air, personified or regarded as a deity, காற்று. Wils p 282. GAND'HAVAHA.

கந்தவருக்கம், *s.* Various kinds of odoriferous substances, perfumes, &c., வாசனைத்திரவியங்கள்

கந்திக்க, *inf.* To yield a fragrant smell.

பஞ்சகந்தம், *s.* The five perfumes are, 1 இலவங்கம், Caryophyllus aromaticus or alve urra sans. 2. ஏலம், cardamom. 3. கருப்பூரம், camphor. 4. சாதிக்காய், nutmeg 5. தக்கோலம், takkola.

திரிகந்தம், *s.* The three aromatic substances, viz : இராமபு, காவற்பூ and சண்பகபூ, also சந்தனம், செஞ்சந்தனம் and அகில்.

இருகந்தம், *s.* Good and bad smell, நறுகந்தந்துர்க்கந்தம்.

கந்தரக்காட்டம், *s.* A kind of arsenic called வெள்ளைப்பாஷாணம்.

***கந்தரசு**, *s.* Benzoin, சாம்பிராணி.

***கந்தரம்**, *s.* The neck, கழுத்து. 2 A natural cave, மலைக்குகை. 3 A cloud, மேகம். Wils. p. 187. GANT'HARA. (*p.*)

கந்தாரம், s. A tree, புனமுருங்கை, Indigofera, L. 2. The sponge, கடற்பாசி. 3 A kind of arsenic, கந்தகபாஷாணம். 4. Another kind of arsenic, நீருருகுபாஷாணம்

*கந்தருவம், s. Singing, harmony, music, இசை. 2. Song, இசைப்பாட்டு. 3 Horse, குதிரை. Wils p. 281 GANT'HARVVA. 4 A kind of marriage—that which takes place by the union of the parties themselves without the usual forms and ceremonies, அட்டமணத்திலொன்று. See மணம் (p)

கந்தருவப்புணர்ச்சி, v. noun. Illicit intercourse, தலைவனுந்தலைவியுமெதிர்ப்பட்டுப் புணர்கை.

கந்தருவமணம், s. Marriage by unlawful union of the parties, களவிவாகம்.

கந்தருவர், s Celestial choristers, a class of supernals inhabiting Swerga, or Indra's heaven, தேவசாதியிலோர்வகையார். Wils. p 181. GANTHARUVA.

*கந்தர்ப்பன், s. Kama the Hindu cupid, மன்மதன் Wils. p. 187. KANDARPA. (p.)

கந்தல், s. Profligacy, wretchedness, an abandoned state, a vicious life, கேடு. 2. Rags, tatters, கந்தை. 3 [prov] A profligate or vicious person, கெட்டவன்.

கந்தலாய்க்கிடக்க, inf. To be good-for-nothing.

கந்தவாரம், s. The private apartments of women in a royal palace—Seraglio, அந்தப்புரம். (p.)

கந்தளம், s. Armor for the body, a coat-of-mail, கவசம். (p)

கந்தன், s. A kind of arsenic, குதபாஷாணம். 2. Another kind of arsenic, சிலபந்தபாஷாணம்.

கந்தனேந்திரர், s. A Rishi, ஓர்சித்தர்.

*கந்தன், s. Skanda, the younger son of the god Siva and hero of Skanda Purana—also called Kartigesa, குமரன். Wils. p. 947. SKANDA. 2. (p.) Argha, அருகன்.

கந்தசட்டி—கந்தசஷ்டி—கந்தஷஷ்டி, s. A very strict fast in reference to the god கந்தன், for six days in the month ஐப்பசி, ending with the sixth day of the moon's increase, கந்தனவிரதத்திலொன்று.

கந்தப்புராணம், s. One of the eighteen puranas—the Skanda Purana, ஓர்புராணம்.

கந்தமலை, s. The name of a hill having a fane at the base, dedicated to Subrahmania.

கந்தலோகம், s. The heaven of Subrahmania, சுப்பிரமணியபதம்.

*கந்தாயம், s. [in almanacs.] A period of four months, வருஷத்தின்மூன்றதொருகூறு. 2 A period of three months for the payment of taxes, கந்தாயவரிசெலுத்துங்காலம். 3. A period, a season for receiving or gathering produce, &c., அறுப்புக்காலம்.

மாசகந்தாயம், s. [prop. மாசகந்தாயவரி.] What is paid every month, tax paid monthly.

கந்தி, s. Brimstone, கந்தகம். 2. The areca-nut tree, கமுகு. 3. A female ascetic, தவப்பெண். 4. A kind of arsenic, கந்தகபாஷாணம். 5. Smell, scent, வாசம். (p.)

கந்திக்க, inf. To smell, to be fragrant, to yield odor.

கந்தியுப்பு, s. A kind of salt extracted from sulphur.

கந்திரி, s. A feast of the Mussulmans.

கந்திவாருணி, s. A plant called பேய்த்துமட்டி, Cucumis trigonus

கந்து, s. A joint of the body, யாக்கையினமூட்டு. 2. The bottom of the neck, the nape, கழுத்தடி. 3. An axle-tree, வண்டியச்சு. 4 A carriage, a vehicle, a waggon or cart, வண்டி. 5. A staff, a crutch, support, defence, பற்றுக்கோடு. 6. A post, pillar, தூண். 7. A post for tying elephants, யானைகட்டுந்தறி. 8. [prov.] A rope for tying oxen together by the neck, மாடுபிணைக்குந்தும்பு. 9 [prop. களம்] The heap of straw round the threshing floor, வைக்கோல்வரம்பு. 10. The heap of chaff which forms outside the threshing floor, பொலிப்புறத்தடையும்பதர்.

கந்துகட்ட, inf. To float or recede to the side of the vessel—as curry stuffs in boiling. 2. To arrange the heap of straw round the threshing floor

கந்துகளம், s. The bottom of the rice-heap after the better part has been taken away, also rice mixed with the chaff in the floor

கந்தடிக்க, inf. To thrash, or beat the straw after it has been trodden.

கந்தடைக்க, inf. To form an enclosure with straw round the threshing floor.

கந்துடைக்க, inf. [prov.] To unfasten the noose of the string tied to the ox's neck, தும்பவிழ்க்க

கந்துமாற, inf. [prov.] To change an ox of a pair tied together, எருமாற்றிக்கட்ட

கந்துமாறிக்கட்ட, inf. To shift, to change sides, to use chicanery, to scheme—as in paying debts by borrowing of others, &c.

கந்துமுறிக்க, inf. [prov.] To turn out of the course—as oxen treading corn, breaking the bounds. It is deemed very unlucky for men or animals to pass from the enclosure of the threshing floor except at the proper entrance

கந்துமுறித்துப்போட்டுப்போனான். He has deserted his company.

பொலிக்கந்து, s. Chaff in the threshing floor after winnowing, containing some grain.

புறக்கந்து, s. The extremities of an axle-tree. 2. The chaff about a heap of winnowed corn.

கருங்கந்து, s. The second range of chaff in a threshing floor next to the பொலிக்கந்து.

கந்து, கிறது, கந்தினது, ம், கந்த, v. n. To be injured, ruined, spoiled, கெட. 2. To perish, அழிய. (p.)

*கந்துகம், s. A ball for play, பந்து. Wils. p. 187. KANDUKA. (p)

கந்துகம், s. A horse, குதிரை. 2. The horse of a petty king, குறுநிலமன்னர்குதிரை. (p.)

கந்துகன், s. A tree called தான்றி.

கந்துவான், s. [prov.] A rope for tying oxen together, பிணைகயிறு.

கந்துளம், s. The mountain rat, பெருச்சாளி (p.)

கந்துள், s. Charcoal, கரி (p.)

கந்தேறு, s. A plant called சோடசாலை, Justicia, L.

கந்தை, s. Cloth, சீலை. 2. (சது.) Superior kinds of cloth, நல்லாடை. (p.) 3. A rag, tatters, torn, or patched garments, பீறல்

கந்தைபோர்த்துக்கொண்டிருக்கிறான்... He is clothed in rags.

கந்தையுமோடும். In tatters and shells or potsherds.

அறுபதுநாளுக்கெழுபதுகந்தை Seventy rags for sixty days.

கந்தைகட்டி, s. A ragged person.

கந்தைத்துணி, s. A torn garment, rags

கந்தைபுனைதல், v noun. Mending old clothes.

கபகபவெனல், v. noun. Making a murmuring sound like that of water poured out of a vessel with a narrow mouth, ஒலிக்குறிப்பு.

*கபடம்—கபடு—கவடம், s. Fraud, deceit, deception, circumvention, trick, cheat, shuffling, hypocrisy, வஞ்சகம். Wils. p 188. KAPADA.

கபடக்காரன்—கபடன்—கபடி, s. A cheat, a deceiver, a shuffler, வஞ்சகன் Wils. p. 188 KAPADIN

கபடசூத்திரம், s. Stratagem, a deep-laid scheme, profound knavery, வஞ்சகம்.

கபடஞ்செய்ய—கபடுபண்ண, inf. To play tricks, to cheat, circumvent, to shuffle, வஞ்சனைசெய்ய.

கபடஸ்தன், s. A cheat, a deceiver, வஞ்சகன்.

கபடநாடகம், s. Deceitful dealing, shuffling, வஞ்சகநடிப்பு.

கபடநாடகசூத்திரன், s. A deceitful dealer, வஞ்சனைத்தொழிலன். 2 Vishnu, விஷ்ணு

கபடபுத்தி, s. A trickish disposition, fraudulent design, cunning, artfulness, shuffling, வஞ்சனைநினைப்பு.

கபடவித்தை, s. Tricks, shifts, cunning, வஞ்சகவித்தை.

கவடறியாமை, s. Sincerity.

கவடறியாதவன்—கவடற்றவன், s. An upright man.

கவடில்லாமை, s. Sincerity.

கபட்டுத்தனம், s. Fraudulence.

கபட்டுநாக்கு, s. A deceitful tongue.

கபட்டுப்படிக்கல்லு, s. A deceitful weight.

*கபந்தம், s. (in Tamil, கவந்தம்.) Headless body, உடற்குறை. 2. Water, நீர். Wils. p. 190. KABAND'HA. (p.)

*கபம், s. Phlegm, கோழை. 2. Phlegm—as one of the three humors of the body, சிலேட்டுமம். Wils. p. 189. KAPA.

கபக்கட்டு, s. A collection of phlegm in the chest.

கபவியாதி, s. Asthma or other disease supposed to be caused by an excess of the phlegmatic humor. See பிணி, or தோஷம்.

கபம்பம், s. A medicinal seed, வாலுளுவை.

*கபாடம், s. [also written கவாடம்.] A door, கதவு. 2. Guard, defence, protection, காவல். Wils. p 188. KAPADA (p)

கபாய், s. A gown reaching to the ankles and chiefly worn by Mussulmans, நிலையங்கி.

கபாய்மிசைப்போர்த்தவள், s. Mahesvari who put on a gown. (மீனு) (p.)

*கபாலம், s. The skull, the cranium, தலைமண்டை. 2 (p.) A beggar's bowl, இரப்போர்கலம். Wils. p. 188. KAPALA 3. [prov] Severe head-ache, குத்து being understood, தலைமண்டைவலி.

கபாலக்குத்து, s. A severe head-ache, மண்டைக்குத்து, sometimes causing blindness.

கபாலதரன்—கபாலன், s. Siva, சிவன், lit the skull-bearer, so called because he carried a skull of Brahma in his hand, and wore a garland of skulls

கபாலநீர், s. Humors in the head, கபாலத்திலேறியநீர், sometimes causing blindness.

கபாலபாணி, s. Siva the skull-bearer.

கபாலவாசல், s. A hole or fissure on the crown of the head

கபாலி, s. Siva, சிவன். 2. Parvati, பார்பதி. 3. Bhairava, வைரவன். Wils p. 188. KAPALIN. (p.)

கபாலன், s. A kind of arsenic, சீர்பந்தபாஷாணம்.

*கபி, s. A monkey, குரங்கு. Wils. p. 188. KAPI. 2 [Beng vul. கப்பி.] A pulley, கயிறிழுக்குங்கருவி.

கபிகுலம், s. A race of monkeys.

*கபிஞ்சலம், s. A quail, the francoline partridge, காடை. 2. The chataka bird, சாதகப்புள் Wils p. 188. KAPINJALA 3. A species of owl, ஆந்தை (p.)

கபிதம், s. A kind of seed called கருஞ்சீரகம், Nigella sativa, L.

*கபித்தம், s. The wood apple, விளாமரம், Feronia elephantum. Wils. p. 188. KAPITTHA (p.)

*கபிலம், s. Tawny, dim color, dinginess, duskiness, கருமைகலந்தபொன்மை. 2. (p) One of the eighteen உபபுராணம்.

*கபிலன், s. A celebrated muni the founder of the Sanchia system of philosophy, ஓர்முனிவன். Wils. p 188. KAPILA 2. A brother of Tiruvalluvar, திருவள்ளுவர்சகோதரன்.

*கபிலை, s. Tawny, brown, swarthy, dim color, கருமைகலந்தபொன்மை. 2. A dim-colored cow, காராம்பசு 3. (p.) Cow in general, பசுபொது. 4. The cow of Swerga, தெய்வப்பசு. 5 Female elephant of the south-east quarter, தென்கிழத்திசையானைக்குபெண்யானை. Wils p 188. KAPILA.

கபுக்குக்கபுக்கெனல், v. noun. Sounding as impetuous movements, gurgling of water, &c., ஒலிக்குறிப்பு

கபுக்குக்கபுக்கென்றுகுத்தினார்கள். They thrust him forcibly

கபுக்குக்கபுக்கென்றுவாந்தியெடுக்கிறான். He vomits violently.

கபுல், s. (For.) See கவுல்.

*கபோதகம், s. A moulding in masonry, சிறப்பபிரமாணமேதிடுறைறு.

*கபோதம், s. A pigeon, கரும்புறா. 2. A dove, புறா. Wils. p. 189. KAPOTA. (p.)

*கபோதி, s. (Tel. కబోది.) A blind person, குருடன்.

*கபோலம், s. The cheeks, கதுப்பு. Wils p. 189. KAPOLA. (p.)

சாணையினபடிவகபோலம். Her cheeks are as translucent as a whetstone. (நைட.)

கப்படம், s. Cloth, சீலை. (p.)

கப்பணம், s. A caltrop, இரும்பிற்செய்தநெருஞ்சிமுள். 2. A javelin, கைவேல். 3 An iron collar for the neck, worn by religious mendicants, கழுத்திலேயிருப்புத்தகடு. 4 A kind of necklace, ஓராபரணம் (p.)

கப்பம், s. Tribute, as paid by an inferior to a superior prince, அரசிறை.

கப்பங்கட்ட, inf. To pay tribute to a superior prince

கப்பரை, s. The vessel of a religious mendicant for receiving alms, a beggar's porringer, இரப்போர்கலம்.

கப்பரையிலேகல்லுவிழுந்தது. The livelihood is lost.

கப்பரையேந்த, inf. To go begging with a vessel in the hand.

கப்பல், s. A ship, வங்கம். (c.)

கப்பலொருதிட்டிலேபொறுந்துப்போயிற்று. The ship is run aground on a bank.

கப்பலிலிருந்திறங்க, inf. To disembark.

கப்பலுடைய, inf. To be shipwrecked.

கப்பலேற, inf. To go on board a ship.

கப்பலைத்தட்டவைக்க, inf. To be stranded.

கப்பலோட, inf. To sail, as a ship.

கப்பலோட்ட, inf. To sail a ship, to steer a ship.

கப்பலோட்டம்—கப்பலோட்டல்—கப்பலோட்டு, v. noun The sailing of a ship

கப்பல்வைக்க, inf. To engage a ship.

கப்பற்காரன், s. The master of a ship, the manager of a ship, a mariner, கப்பலின்தலைவன்.

கப்பற்காரன்பெண்சாதிதொப்பைக்காரி, கப்பலுடைந்தாற்பிச்சைக்காரி. The wife of a ship's owner is wealthy, but she will become a beggar if the ship be wrecked.

முன்னேரங்கப்பற்காரன்பின்னேரம்பிச்சைக்காரன். A ship-owner in the morning, and a beggar in the evening

கப்பற்சண்டை, s. Naval warfare.

கப்பற்சேதம், s. Ship-wreck.

கப்பற்படை, s. The cordage of a ship, whatever belongs to a ship.

கப்பற்பாட்டு, s. Songs used by rowers. 2. Songs in comedies sung to the rower's tune.

கப்பற்பாய், s. The sail of a ship.

கப்பறை, s. Blank in the play of dice, தாயவிளையாட்டிலோர்கணக்கு.

கப்பி, s. Grits in flour broken imperfectly, grain half ground, தெள்ளிக்கியது. 2. (சது.) (p) Grain, தானியம்.

கப்பிப்பிஞ்சு, s. [prov.] Very young fruit, young fruit out of season

கப்பி—கப்பியல், [கபி, Beng.] A pulley, a block, கயிறிழுக்குங்கருவி.

கப்பு, s. A forked branch, கவர்க்கொம்பு. 2. A branch in general, கிளை. 3 A post rather slender, தூண். 4. A composition used for dyeing the hair black, மயிர்க்கட்டுங்கஷாயம்.

கப்படிமரம், s. A tree with branches from the root, ஓர்மரம்.

கப்புக்கால், s. Bandy legs.

கப்புக்காலன், s. A bandy-legged man, a crooked-legged man.

கப்புக்காலி, s. A bandy-legged woman.

கப்புக்குலையறுக்க, inf. To render a piece of colored cloth perfect by substituting proper threads for such as are bad and unfit.

கப்புத்தோள், s. Bearing on both shoulders alternately.

கப்புநாமம், s. A forked mark on the forehead of a sect of Vishnuites.

கப்புவிட, inf. To fork as a branch, ramify. diverge, கிளைவிட.

கப்பு, கிறேன், கப்பினேன், வேன், கப்ப, v. n [vul] To overspread—as the clouds, மூடிக்கொள்ள. 2 [prov கம்முதல] To eat, உண்ண.

அவலபலகப்பியகரிமுகனடிபேணி. Worshipping the feet of the elephant-faced Ganesa who eats bruised rice, &c (திருப்பு.)

கமகமத்தல்—கமகமெனல், v. noun. Being fragrant, வாசனைக்குறிப்பு.

புட்பங்கமகமென்றுமணக்கிறது. The flower smells fragrant.

கமகன், s. An author who treats abstract subjects satisfactorily, &c.—one of the four classes of poets. See புலமையோர். (p.)

கமகட்டுதல், v. noun. [prov.] Making firm resolution to do a thing, &c., முயலுதல்.

*கமடம், s. A turtle, a tortoise, ஆமை. Wils. p 190. KAMATHA.

*கமண்டலம்—கமண்டலு, s. The water vessel of a religious mendicant, கரகம். Wils. p. 190. KAMANDALU.

கமண்டலஇளநீர், s. A large young cocoanut, so called because it contains much water.

கமம், s. Fulness, entireness, நிறைவு. (p) 2 [prov] Field, a tract of land, farm, வயல்.

கமக்காரன், s. [prov.] A large cultivator, a farmer, கம்பத்துக்காரன்.

கமங்கட்ட, inf. To own a farm in cultivation.

கமத்தொழில்—கமவேலை, s. [prov.] Tillage, cultivation, உழவுத்தொழில்.

கமம்புலம், s. Lands and fields.

கமவாரம், s. A share of the produce of land allowed for the implements loaned for its cultivation.

கமரி—கமரிப்புல், s. A kind of grass, ஓர்புல்

கமர், s. A crevice, a chap, a chink, a cleft in the ground caused by drought, நிலப்பிளப்பு.

கமர்வெடித்திருக்கிறது. It is full of chaps.

கமர்நிலம், s. Chapped ground.

கமலகுண்டலமாய்விழ, inf. [prov.] To fall headlong, தலைகீழாய்விழ.

கமலநிருத்தம், s. A kind of dance at the hoisting or lowering of the temple flag, &c., ஓர்கூத்து.

*கமலம், s. A lotus, தாமரை. 2. Water, நீர் (p) 3. A kind of salver made in imitation of a full-blown lotus, தாலைத்தட்டு Wils. p. 190 KAMALA.

கமலக்கண்ணன், s. Vishnu, the lotus-eyed, விஷ்ணு.

கமலயோனி, s. Brahma, the lotus-born, பிரமன்.

கமலமூர்த்தி, s. Argha whose throne is the lotus, அருகன.

கமலாகாரம், s. The figure of a lotus delineated on a jewel, salver, &c, தாமரைவடிவம்.

கமலாக்கினி, s. A fire of moderate heat spread out like the lotus for preparing medicines.

கமலாசனன், s. Brahma, பிரமன். Wils p. 190. KAMALASANA. 2 Argha, அருகன

கமலாசனி, s. Lukshmi, இலக்குமி.

கமலாலயம், s. A country, திருவாரூர்.

கமலாலயை, s. Lukshmi, the lotus-residing, இலக்குமி.

கமலி, s. A kind of arsenic called குங்குமபாஷாணம்.

*கமலினி, s. One of the female attendants of Parvati, பார்ப்பதிதோழியரிலொருத்தி.

*கமலை, s. Lukshmi, இலக்குமி, she who belongs to the lotus. Wils. p. 190. KAMALA. 2. A place sacred to Siva, திருவாரூர்

கமல், s. A plant called குடசப்பாலை, Asclepias, L.

கமழ்—கமழு, கிறது, கமழ்ந்தது, கமழும், கமழ, v. n. To be diffused as odors, கமழ்கச.

புழுகுகமழ்பைங்குழலி She whose black hair is perfumed with musk.

குருதிகமழ்வைவேலான். He who is armed with a sharp javelin emitting the disagreeable stench of blood

கமறு, கிறது, கமறினது, ம், கமற, v. n. [vul] To become dry and hard, காய 2. To be excessively heated, வெப்பமதிகரிக்க. 3 To bluster, to be hot and impetuous, உக்கிரங்கொள்ள. 4 To weep bitterly, to cry very loud, அழ.

அழுதுகமற, inf. To cry and weep excessively.

*கமனம், s. Going, passing, procession, நடை. Wils. p. 282. GAMANA.

கமனகுளிகை, s. A magical mercury pill which fabulously is said to enable a person to traverse the airy regions, and visit unknown worlds, சித்தர்குளிகையிலொன்று

கமனசித்தர், s. A class of men who have attained superhuman powers to pass through space, நிலைகுமிடத்துக்குச்செல்லவல்லபோகுஞ்சித்தர்.

கமனசித்தி, s. Supernatural power of passing through the air

கமனம்பண்ண—கமனிக்க, inf. To go, to pass swiftly, commonly through the sky

பரதாரகமனம், s. Illicit intercourse with another's wife.

பரஸ்திரீகமனம், s. Sexual intercourse with a strumpet.

கமார், s. A fissure, a crack, வெடிப்பு

கமாரிட—கமாரென, inf. To cry softly, to utter a faint sound, மெதுவாய்ச்சத்தஞ்செய்ய.

அங்கேயொருவாகமாரிடவுங்கூடாது. There must not be the least noise, sound, &c.

கமி—க்ஷமி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To be patient, to bear with, to be forbearing, பொறுக்க. Wils. p. 262. KSHAMIN.

கமிச்சு, s. [vul.] A wire mould, கம்பியச்சு

கமுகு, s. The areca-nut tree, பாக்குமரம், Areca catechu, L.

கமுகங்காய்—கமுகம்பழம், s. The fruit of the areca, பாக்கு.

கமுகங்குலை—கமுகந்தாறு, s. A spadix or bunch of areca fruit.

கமுகஞ்சலாகை, s. Areca laths, கமுகமட்டை.

கமுகஞ்சோலை, s. A grove of areca trees.

கமுகமடல், s. The lower part of the leaf stalk that wraps round the tree.

கமுகமுத்து, s. The pearl produced in the areca tree, ஓர்முத்து

கமுகம்பாளை, s. The bud of the areca.

கமுகம்பிள்ளை, s. A young areca tree.

கமுகம்பூ, s. The flower of the areca.

கமுகவலிச்சல், s. Laths of the areca tree.

கமுகிலை—கமுகேடு, s. Leaf of the areca tree.

கூந்தற்கமுகு, s. A kind of areca, ஓர்கமுகு

கமுக்கட்டு, s. The armpit, அக்குள்.

கமுக்கம், s. [vul.] Reserve, keeping in secret, குறைவைவெளிப்படுத்தாமை.

கமுக்கக்காரன், s. A reserved man.

கமுக்கமாயிருக்க, inf. To be reserved.

*கமை—க்ஷமை, s. Patience, forbearance, endurance, பொறுமை. Wils. p. 262. KSHAMA. (p.)

கமையிலான், s. One impatient, precipitate or cruel.

*கம், s. Water, நீர். 2. The head, தலை. Wils. p. 190. KAM 3 Ether—as one of the five elements, ஆகாயம் 4. Wind, air, காற்று. 5 Cloud, மேகம். 6. Whiteness, வெண்மை. 7. Smith's work, smithery, கம்மியாதொழில் 8. Brahma, பிரமன் 9 A he-goat, ஆட்டுக்கடா. 10. Act, operation, employment, செயல். (p)

கம்மம், s. Smithery, mechanism, கம்மியாதொழில். 2 Work, labor, business, employment, வேலை (p.)

கம்மக்குடம், s. A pot made by a smith.

கம்மஞ்செய்மாக்கள், s. Laborers. (நாலடி.) 2. Smiths, artisans.

கம்மாலை, s. [prop. கம்மசாலை.] A smith's shop, smithy, அக்கசாலை.

கம்மாலையூட்ட, inf. To prepare for work—as a smith kindling a fire, &c.

கம்மாலைவைக்க, inf. To open a smithy, as a smith, for the day.

கம்மாளர், s. Smiths, mechanics, artisans, கம்மியர்; five castes are included in this term, viz.: 1 தட்டார், goldsmiths, jewellers. 2. கன்னார், braziers, bell-founders, &c. 3. சிற்பர், masons, bricklayers, architects 4 கொல்லர், blacksmiths 5. தச்சர், carpenters.

கம்மியம், s. Smithery. (p.)

கம்மியர், s. Smiths, mechanics, artisans, கம்மாளர். 2. Workers, laborers, தொழிற்செய்வோர். (p.)

கம்பட்டம், s. Coinage, coining, காசு. (Old Dic.)

கம்பட்டக்காரன், s. A coiner, காசுசெய்வோன். (Loc.)

கம்பட்டக்கூடம், s. A mint, தங்கசாலை.

கம்பட்டமடித்தல், v. noun. Coining, காசடித்தல்.

கம்பட்டமுளை, s. A die, a coining stamp, காசடிக்குமுத்திரை.

கம்பத்தம், s. Agriculture, பயிர்செய்கை.

கம்பத்து, s. A leak in a ship, தோணியிலேஓட்டை (ship use).

கம்பத்துக்கொள்ள, inf. To grow leaky

கம்பத்துப்பார்க்க, inf. To stop a leak.

கம்பம், s. A post, a pillar, தூண். 2. A lamp-stand, a candle-stick, &c., விளக்குத்தண்டு. 3. The name of தாலம்பபாஷாணம், வெள்ளைப்பாஷாணம், சாலாங்கபாஷாணம் and கற்பரிபாஷாணம்.

கம்பக்கூத்து—கம்பநாட்டியம், s. Pole-dancing—it is of two kinds, viz.: ஆரியக்கூத்து and தொம்பாகூத்து.

கம்பக்கூத்தாடி, s. A pole-dancer.

கம்பபாணம்—கம்பவாணம், s. [in pyrotechny.] The figure of a man or animal, so constructed as to discharge rockets from the different apertures of the body.

*கம்பம், s. Vibration, shaking, motion, agitation, அசைவு. 2. Tremor, trembling, நடுக்கம். Wils. p. 190. Kampa. (p)

கரக்கம்பம், s. A signal or shake of the hand.

சிரக்கம்பம், s. Shake of the head.

சபாகம்பம், s. Timidity or bashfulness in speaking in public.

பூகம்பம், s. Earth-quake.

*கம்பலம், s. A blanket, woollen or hair cloth, கம்பளி. 2. A tester, a canopy, an awning, மேற்கட்டி. Wils. p. 190. Kambala. 3. Red cloth, probably a carpet, செவ்வாடை.

கம்பலை, s. Trembling, நடுக்கம். 2. Fear, dread, அச்சம். 3 Distress, suffering, துன்பம். 4 Agricultural districts, villages, &c, மருதநிலம் 5. Field, வயல். 6. Sound, noise, acclamation. ஒலி. (p) 7. [vul] Uproar, tumult, quarrelling, சச்சரவு.

கம்பலைகட்டுதல் — கம்பலைப்படுதல், v noun. Quarrelling, causing a tumult

கம்பலைமாரி, s. A termagant, a scold 2. A goddess worshipped especially by the Veddahs, ஓர்பெண்தேவதை

*கம்பளம், s. Woolen or hair cloth, கம்பளி. Wils p 190. Kambala. 2 The name of a country, ஓர்நாடு. 3. A red cloth or carpet, செவ்வாடை. 4 A ram of the fleecy kind, &c., துருவாட்டேறு. 5 A ram, செம்மறிக்கடா

கம்பளர், s. Inhabitants of agricultural districts, husbandmen, மருதநிலமாக்கள். 2. The inhabitants of the கம்பளம் country, கம்பளநாட்டார்.

ரத்தினக்கம்பளம், s. A carpet richly variegated.

கம்பளி, s. [prop. கம்பளம்.] Woolen or hair cloth, a blanket.

கம்பளிகொண்டான் — கம்பளிச்செடி, s. A shrub, ஓர்மரம், Morus Indica

கம்பளிப்பழம், s. The fruit of the above shrub.

கம்பளிப்பூச்சி—கம்பளிமயிர்க்குட்டி, s. A rough caterpillar.

கம்பளியாடு, s. A fleecy kind of sheep.

*கம்பனம், s. Motion, vibration, shaking, அசைவு. Wils. p. 190 Kampana. (p.)

சிரக்கம்பனம், s. A nod or signal of the head

சிரக்கம்பனம்பண்ண, inf To nod, to shake the head.

கம்பன், s. A poet, the author of the Ramayana, ஓர்புலவன்

கம்பனவீட்டுக்கட்டுத்தறியுங்கவிபாடும். Even the stake in the cowstall of Kampen the poet knows how to compose verses; i e. the example of conspicuous men has a tendency to influence the character of their dependents.

கம்பாகம்—கம்பான், s. A nautical cable, அமாறுகயிறு.

கம்பாநதி, s. A river near Conjeveram, வேகவதியாறு.

கம்பாயம், s. Coarse, thick cloth, உரப்புச்சீலை. (c.)

கம்பி, s. Wire, any rod or bar of metal, இரும்புமுதலியவற்றின்கம்பி. 2. A kind of ear-ring, காதணியிலொன்று. 3. A narrow stripe in the border of a cloth, துணியிலோக்கரை. 4. A small moulding in carpenter's, or mason's work, சித்திரக்கம்பி. 5 Salt-petre, வெடியுப்பு 6 [in slang language] Money (com காசு).

கம்பியுசுதாலியும் The marriage symbol with the wire on which it is strung as worn by the idol, the name is also given to the symbol worn by women.

கம்பிகட்ட, inf. To make the border of a cloth—as a dyer. 2. To make a narrow moulding. 3. To pass the wire through the bones in an umbrella.

கம்பிக்கடுக்கன், s. An ear-ring formed of a bent wire, ஓர்கடுக்கன்

கம்பிக்கரை, s. A narrow stripe, commonly silver, in a border.

கம்பிக்காரன், s. A monied man.

கம்பிச்சேலை, s. A cloth for women with a striped border.

கம்பிநீட்ட, inf. To lengthen a piece of metal by beating or otherwise 2. (Met.) To go off slily, to steal away, to take to one's heels

கம்பிப்பிசின், s. A kind of wiry medicinal gum.

கம்பிமணி, s. A kind of necklace made of wire, ஓர்மணி

கம்பியச்சு, s. A wire-mould, கம்பியாகருவியிலொன்று.

கம்பியிழுக்க, inf. To draw wire.

கம்பியுப்பு, s. Salt-petre of a superior quality in bars or pieces, ஓருப்பு.

கம்பிவளைக்க, inf. To draw a wire flat.

கம்பிவாங்க, inf. To go off slily, to steal away, ஓடிப்போக (colloquial or jesting language).

கம்பிவிறிசு, s. A fire-work which ejects its contents in pencils of light.

ஈர்க்குக்கம்பி—கம்பிக்குறி, s. A small stripe in cloth.

பட்டைக்கம்பி, s. A large stripe.

இருப்புக்கம்பி, s. Iron wire.

வெண்கலக்கம்பி, s. Brass wire.

கடலைக்கம்பி, s. A colored stripe, in cloth, of the size of a grain of gram.

புளியிலைக்கம்பி, s. A colored stripe in cloth of the size of a tamarind leaf.

பித்தளைக்கம்பி, s. Brass wire.

பொற்கம்பி, s. Gold wire.

கம்பி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To shake, quiver, vibrate, அசைய. 2. To tremble, quake, நடுங்க; [ex கம்பம்] (p.)

கம்பிதம், v. noun. Quaking, trembling, shaking, நடுக்கம். 2. Motion, அசைவு. Wils p. 190. Kampita. (p)

கம்பீரம், s. Depth, profundity, ஆழம். Wils. p. 283. Gamb'hira 2. (fig) Depth in knowledge or intellect, ஆழ்ந்த அறிவு. 3. Triumph, exultation, martial bravery, செருக்கு. 4. Solemnity, gravity.

கம்பீரமாயிருக்க, inf. To be stately, be majestic.

கம்பீரமானகுரல், s. A stentorian voice.

கம்பீரமானசத்தம், s. A manly, authoritative, majestic voice, a deep or solemn sound, sublime intonations, the blast of a trumpet, &c.

கம்பீரமானவாக்கு, s. A well-adjusted composition.

கம்பீரவீரன், s. A bold hero, a spirited manly person

இரணகம்பீரம், s. Warlike bravery, military address.

கம்பீரிக்க, inf. To exult, triumph, sound deeply or solemnly, ஆரவாரிக்க.

*கம்பு, s. A conch, a shell, சங்கு. Wils p 190. Kambu. (p.)

கம்பு, s. A pole or rod, a stick, a stake, a strickle, தடி. 2. A twig, a young branch, மரக்கொம்பு 3. A red kind of millet, செந்தினை. 4. A kind of grain both plant and seed, ஓர்பயிர்.

கம்பங்கதிர், s. The ear of கம்பு.

கம்பந்தட்டு, s. The straw or stalk of கம்பு.

கம்பம்புல், s. A kind of grass, Panicum grossarium, L.

கம்பரிசி, s. The husked grain of கம்பு.

கம்புள், s. A kind of water-fowl, சம்பங்கோழி. 2 A lark, வானம்பாடி. 3 A conch, a shell, சங்கு. (p.)

கம்பை, s. A ledge, a moulding, the frame of a picture, &c., any rod or piece of moulding, சுவர்முதலியவற்றின்கம்பை. 2. Slips of wood forming the binding of an ola book, ஏடுபொத்தகத்தின்கம்பை 3. A river near Conjeveram, கம்பாநதி. 4. [prov.] Charge, responsibility, பொறுப்பு.

கம்பைக்கல், s. Cambay pebble, semi-opal.

கம்பைக்குள்ளாக்க, inf. To bring one into subjection.

கம்பைதைக்க, inf. To nail a beading or border on the pannel of a door, or on the edge of a box, &c.

கம்பைபோட, inf. To put a frame on a slate, a picture, a looking glass, to put wooden binders on an ola book.

கம்மக்கை, s. [prov.] Pressure of work, urgent labor—used chiefly by cultivators, மிகுந்தவேலை.

கம்மக்கையானவேலை, s. Work done on an emergency.

கம்மம், s. See கம்.

கம்மல், s. (Tel.) A female car-ornament, மகளிர்காதணியிலொன்று.

கம்மவார், s. The name of an agricultural caste among the Telugu people, ஓர்சாதி.

கம்மாறர், s. Sailors, seamen, மரக்கலமோட்டுவோர். (Besch.)

கம்மிடுதல்—கம்மெனல், v. noun. Being fragrant, வாசனைகுறிப்பு.

கம்மெனமணக்கிறது. It smells very sweet.

கம்மு, கிறது, கம்மினது, ம், கம்ம, v. n To grow hoarse, to be clogged, rough or jarring—as a wind instrument, அடைக்க. 2. To be overcast, to become cloudy, gloomy, dark, மந்தாரிக்க.

நாடிகம்மிக்கொண்டது. The pulsation is indistinct, rendering it difficult to determine which of the three kinds prevails. See நாடி.

தொண்டைகம்மிக்கொண்டிருக்கிறது. My throat is choked up.

கம்மல், *v. noun.* Hoarseness, குரற்கம்மல் 2 Dimness of a gem, a lamp, of glass, spectacles, &c., மங்கல். 3. Cloudiness, haziness, மந்தாரம்.

பயிர்கம்மலாய்ப்போயிற்று. The young plants do not thrive.

அவனுடையகண்கள்கம்மலாய்ப்போயின. His eyes are set by reason of age, are grown dim

கம்மலானகுரல். *s.* Hoarse or dull sound.

கம்மை, *s.* A plant called சிறுகீரை, Amaranthus campestris.

கயகரு, *s.* Failure, deficiency, சோர்வு. (*p*)

கயக்கு, கிறேன், கயக்கினேன், வேன், க்க, *v a.* To squeeze in the hand, to rub, bruise, mash, கசக்கச்செய்ய

கயங்கு, கிறது, கயங்கினது, ம், கயங்க, *v n.* To be squeezed in the hand, &c See கசங்க.

கயந்தலை—கயமுனி, *s.* A young elephant, யானைக்கன்று. (*p.*)

கயப்பிணி, *s.* Sand mixed with lead, ஈயமணல்.

கயமை, *s.* Inferiority, baseness, கீழ்மை. (*p.*)

கயம், *s.* Decay, wasting away, தேய்வு 2. Loss, waste, destruction, ruin, கேடு 3. Inferiority, baseness, selfishness, கீழ்மை 4 Greatness, superiority, பெருமை. 5. Eminence, மேன்மை 6 Youthfulness, இளமை. 7. Water, நீர் 8. Depth, lowness, ஆழம். 9. A ditch, அகழி (*p*) 10. A tank, குளம்.

கயத்திலேபோய்விட்டது. It is gone to the bottom, it is sunk.

கயந்தன்னைவைதததையுள்ளிவிடும் A person of little mind will always be thinking of the insult offered him. (நாலடி.)

கயமானநீர்மடு. A deep pool of water. (நீதிநெறி)

கயத்தி, *s.* A wretched woman, a cruel woman, கெட்டவள்.

கயவர், *s.* Mean base people, the vulgar, the ignorant.

*கயம், *s.* An elephant, யானை. Wils p. 276 Gaja (*p.*) 2. Consumption, கயரோகம், Phthisis pulmonalis. Wils. p. 262 Kahaya.

கயமுகன், *s.* Ganesa the elephant-headed, விநாயகன். 2. An Asoor, ஓரசுரன். (*p.*)

கயரோகம்—கயவியாதி, *s.* Pulmonary disease.

கயர், *s.* [*prov.*] Astringent matter, astringency, துவர்ப்பு 2. The soft or spongy top of a cocoanut—also called கசர்.

கயல், *s.* A species of fish—the carp, கெண்டை.

கயவாய், *s.* The black bird, கரிக்குருவி. 2. The mouth of a river, கழிமுகம். (*p.*)

கயவு, *s.* Theft, pilfering, robbery, களவு. 2 Greatness, பெருமை. 3. Eminence, superiority, மேன்மை 4. Abundance, plenty, excess, மிகுதி 5 The mouth of a river, கழிமுகம். (*p.*)

கயுளை, *s.* [*prov*] Fowls, plants, &c., very young, just produced, கசளை.

கயாகரம், *s.* The name of a Negundu, ஓரிகண்டு.

*கயிங்கரியம் — கைங்கரியம், *s.* Service, servitude, slavery, drudgery, ஊழியம். Wils. p. 249 Kainkarya.

கயிங்கரியர், *s.* Servants, drudgers, slaves, ஊழியஞ்செய்வோர்.

கயிப்பு, *s.* (*loc.*) Drunkenness, intoxication, இலாகிரி.

கயிரம், *s.* The oleander, அலரி. (பிங.) (*p*)

*கயிரவம், *s.* The white water-lily, வெள்ளாம்பல். Wils p 249. Kairava. 2. Red water-lily, செவ்வாம்பல். (*p*)

கயிரவவாயவள்ளார் The women whose lips are as red as the red water-lily.

*கயிரிகம், *s.* Red ochre, red chalk, காவிக்கல். Wils. p. 197. Gairika. See கைரிகம்.

கயிளை, *s.* Relationship, affinity, சுற்றம் (சது) (*p.*)

கயிர், *s.* [*prov.*] Fault, blemish, தவறு.

*கயிலாசம்—கயிலாயம்—கயிலை, *s.* [*prop.* கைலாசம்] The silver mountain or Kylasa, the earthly abode of Siva described as lying south of Meru, சிவபதி. Wils p. 250. Kailasa.

கயிலாயன்—கயிலையாளி, *s.* Siva the ruler or lord of Kylasa, சிவன். (*p*)

கயிலி, *s.* [*prov.*] A checkered cloth worn by Mussulmans, பலவண்ணப்புடவையிலொன்று.

கயிலையிற்கடுங்காரி, *s.* One of the one-hundred-and-twenty kinds of ore, மாமிசபேதி

கயில், *s.* The clasp of a necklace, ஆபரணக்கடைப்பூட்டு. 2. The nape or back of the neck, பிடரி. (*p*) 3. [*prov.*] The half of a cocoanut, தேங்காய்ப்பாதி.

அடிக்கயில், *s.* The bottom piece of a cocoanut shell.

கண்கயில், *s.* The top piece of a cocoanut shell.

கயிறு, *s.* Rope, cord, string, twine, line, bobbin, வடம்.

கயிறடிக்க, *inf.* To strike lines on timber with a colored string—as a carpenter.

கயிறறுந்தஆட்கள், *s.* [*prov.*] Vagabonds, vagrants, strollers.

கயிறுகட்ட, *inf.* To put off from day to day. 2. To show a pretended consent—as a seller to give his goods to one who offers a low price. 3. To employ one to deceive another.

கயிறுசாத்த—கயிறுபோட, *inf.* To pass a string between the leaves of an ola book in order to divine by it.

கயிறுசிக்குப்பட, *inf.* To be embroiled, to disagree, to quarrel—as husband and wife, &c., தொந்தரவுபட.

கயிறுதடி, *s.* One of the weaver's implements, நெசவாளர்கருவியிலொன்று.

கயிறுதிரிக்க—கயிறுமுறுக்க, *inf.* To twist, twine, cord, &c.

கயிறுபிடிக்க—கயிறுபின்ன, *inf.* To plat bobbin, cord, &c.

கயிறுமாற, *inf.* To change the rope on the head of a horse or ox newly bought, to ratify the purchase—considered auspicious to the seller. (திருவிளை.)

கயிற்றுக்கோல், *s.* A kind of balance or steel-yard, தராசு.

கயிற்றுக்கோலாட்டம், *v. noun.* Playing with strings and sticks so that a weft or lace is formed thereby, ஒருவிளையாட்டு

கயிற்றுச்சுருள், *s.* A coil of rope. See சுருள்.

கயிற்றுப்பொருத்தம், *s.* Astrological agreement required in order to the assumption of the marriage symbol—one of the ten points in astrology in which there should be agreement in the horoscopes of the male and female in order to the suitableness of a marriage connexion.—*Note* When such agreement is wanting, though the marriage takes place, the symbol is not put on.

கயிற்றேணி, *s.* A rope-ladder, the shrouds of a vessel, நூலேணி.

வடக்கயிறு, *s.* A rope which is used in lowering or elevating the plough-share. 2. A great rope used at Hindu festivals for drawing the car.

தொடுகயிறு, *s.* A rope used in ploughing

கயினி, *s.* The thirteenth lunar asterism, அத்தநாள். 2. A widow, கைம்பெண் (*p.*)

*கயை, *s.* Gaya, a sacred city in Behar, a place of pilgrimage, ஓர்நகர். 2. A river, ஓராறு.

*கர, *s.* The twenty-fifth year of the Hindu cycle which corresponds with A. D. 1831, ஓர்வருடம்.

கர, க்கிறேன், ந்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To conceal, hide, cloak, cover, disguise, ஒளித்துவைக்க. 2. To steal, pilfer, plunder, திருட. 3. To be niggardly, to withhold, refuse to give, &c., கொடாதிருக்க. 4. *v. n.* To abscond, hide one's self, ஒளித்துக்கொள்ள. 5. To be unseen, be invisible, hidden—as a spirit, மறைய. (*p.*)

கரவாதுவந்தீயுங்கண்ணன்னார். Those dear as one's eyes who never refuse to bestow their gifts— (குறள்.)

கரந்துறைகோள், *s.* Unseen planets.

கரந்துறைச்செய்யுள், *s.* A poem so constructed as to conceal another poem within it, மிறைக்கவியிலொன்று.

கரப்பு, *v. noun.* Stealing, pilfering. 2. Hiding, concealing. 3. Refusal, denial, withholding.

கரவு, *v. noun.* Concealment, hiding, cloaking, sang froid, assumed or pretended ignorance, ஒளித்தல். 2. Stealing, theft, deception, subtlety, craft, insidiousness, களவு.

கரவாகநிற்கிறான். He is insincere, hides something in his heart, is in alliance with the foe while pretending friendship.

நெஞ்சிற்கரவுடையார்தமைக்கரப்பர். Those who are insincere will hide themselves. (மூதுரை.)

கரவர்—கரவோர், s. Thieves, திருடர். 2. Deceivers, crafty persons, வஞ்சகர் (p.)

*கரகம், s. An ewer, a water-pot to drink from, கமண்டலம். 2 A brass plate for eating, வட்டில் 3. Hail, ஆலங்கட்டி. (p.) 4 An oil-pot with a spout, கண்டிகை. Wils. p 191. KARAKA.

கரகமூக்கு, s. The spout of a pitcher.

கரகர, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To feel—as grit in the eye, or as food in the mouth, மணல்முதலியனகரகரக்க. 2. To feel itching in the throat, be disposed to cough, to be hoarse—as with cold, &c , தொண்டைகரகரக்க. 3. To importune, to tease, அலைக்கழிக்க

கரகரப்பு, v. noun. Itching, irritation, &c , in the throat, sharpness to the taste, காரப்பு. 2. Teasing, harassing, importunity, அலைக்கழிப்பு. 3 Hoarseness, deepness, or heaviness of voice, தொண்டைகரகரப்பு.

கரகரெனல், v. noun. Having irritation in the throat.

கரகரெனறிக்கிறான். He teases me by constant asking, importunity, rebuke.

சோற்றிலேமணலிருந்துகரகரக்கிறது. The grit in the rice grinds my mouth.

*கரசம்—கரசை, s. One of the astrological divisions of time. (See கரணம்.) 2. An elephant, யானை. (p.)

கரசல், s. A medical work, வைத்தியநூல்.

கரசை, s. Garacei, four-hundred maracals, or according to some, two-hundred parahs, நானூறுமரக்காலவு. In usage it is spelt in different ways, as கரிசு, கரிசை.

கரடகபாஷாணம், s. A kind of arsenic, ஓர்பாஷாணம்

கரடகம்—கரடகம்பம், s. Deceit, fraud, வஞ்சனை (c.)

கரடகன், s. A crafty fox, ஓர்வஞ்சகநரி. (fig.) it is used for men also.

*கரடம், s. A crow, காக்கை. 2. An elephant's frontal sinus from whence a secretion flows, மதம்பாயுமிடம். 3. An elephant's secretion, rut, யானைமதம். Wils. p 191 KARADA. (p.)

கரடி, s. A bear, ஓர்மிருகம். 2. (For.) A fencing, சிலம்பம்.

கரடிபோலேவந்துவிழுந்தான். He came upon me as fiercely as a bear.

கரடியமாவாசிபிறைகண்டதுபோலே. As seldom as a bear sees the new moon.

கரடிக்கூடம், s. [prop. கருடிக்கூடம்.] A fencing school.

கரடிப்பறை, s. [prov.] A drum that sounds like the growling of a bear, ஓர்பறை.

கரடியுறும், inf. To growl as a bear.

கரடிவித்தை, s. The art of fencing. See கருடிவித்தை.

கரடிவித்தைபழக, inf. To fence, practise the use of weapons.

கரடிகை, s. A kind of drum, ஓர்வகைப்பறை. (p.)

கரடு, s. The ankles, காற்பரடு. 2. Knots in trees, மரக்கணு 3 Ruggedness, முரடு. 4. Roughness or asperity of temper, முரட்டுக்குணம். (c)

மரத்திலேகரடுகட்டியிருக்கிறது. There are knots or knars in the tree.

கரட்டுக்கல், s. An unpolished stone.

கரடுமுரடு, s. Unevenness, ruggedness.

கரடுமுரடானமனம், s. A rough unyielding disposition.

கரட்டுத்தரை, s. Rough, uneven ground. 2. Hard, clayey soil

கரட்டுத்தாளகம்—கரட்டரிதாரம், s. A strong arsenic, one of the kinds of orpiment, அரிதாரம்.

கரட்டுக்கரட்டெனல், v. noun. Being hoarse, rough—as the throat before death.

கரட்டோணான், s. A rough kind of lizard, a blood-sucker.

*கரணம், s. Tumbling heels-over-head—as an art, gambling, தலைகீழாயுருளுதல. 2. A variety in dramatic action, கூத்தின்விகற்பம். 3. (p) Intellectual faculties, viz. thought, reason, will and energy (See அந்தக்கரணம்.) 4. An organ of sense, or இந்திரியம். (See இந்திரியம்.) 5. The organs of action, or கன்மேந்திரியம். 6. Copulation (modus coeundi), கலவிக்கரணம் 7. Cause, motive, காரணம். 8. Instruments, means, உபகரணம். 9 Karana or astrological division of time The karanas are eleven, viz: பவம், lion, சிங்கம். 2. பாலவம், tiger, புலி. 3. கௌலவம், hog, பன்றி. 4 தைதுலம், ass, கழுதை. 5. கரசம், elephant, யானை 6. வணிசம், bullock, இடபம். 7. பத்திரவம், hen, கோழி. 8. சகுனி, bird, பறவை. 9. சதுஷ்பாதம், dog, நாய். 10. நாகவம், snake, பாம்பு. 11 கிமிஸ்துக்கினம், worm, புழு; of these ten are moveable and four fixed; two are equal to a lunar day or the time during which the moon's motion amounts to 6° 10'. 12. Actions, moral actions, rites, நற்செய்கை. 13. Astrological or astronomical calculations, கணிதம் Wils. p. 191 KARAN'A.

கரணம்போட, inf. To tumble, to play at gambols. 2. To solicit very earnestly—as a child, to go to play, &c. 3. To use all possible means, to take the utmost pains.

கரணவாசனை—கரணவாதனை, s. Sensations, experience, &c, painful or pleasant—as associated with bodily and mental organs, faculties, &c.

திரிவிதகரணம், s. The three classes of organs or faculties.

*கரணி, s. Doing, effecting, &c., செய்கை. Wils. p. 191. KARAN'I. This term is found only in compound words—as சல்லியகரணி, &c.

கரணிகம், s. Either of the four intellectual powers. (See அந்தக்கரணம்.) 2. Dramatic action, a variety in acting or dancing, கூத்தின்விகற்பம். 3. Copulation, கலவி.

கரணியமேனிக்கல், s. A kind of stone, கரும்புள்ளிக்கல்.

கரணை, s. [vul.] A small trowel, கொல்லறு 2. Sugar-cane or anything of a similar form cut in pieces cross-wise. கரும்புமுதலியவற்றின்துண்டு. 3. The bar or top of a guitar, வீணைத்தண்டு. 4 A plant, Dracontium. See கருணை

கரணைப்பலா, s. A plant, வெருகு, Arum polyphyllum macrorhizum.

கரணைப்பாவட்டை, s. A kind of shrub whose leaves are vulnerary.

*கரண்டகம், s. A chunam box for betel, சுண்ணாம்புச்செப்பு. (c.)

கரண்டம், s. A kind of black water-bird which dives under water, நீர்க்காக்கை 2. A vessel for drinking water, கமண்டலம 3. A chunam box for betel, கரண்டகம் (p.)

கரண்டி, s. A kind of spoon, a ladle for dipping into a vessel, சிறுதப்பை.

உச்சிக்கரண்டி, s. A small spoon, used particularly to put oil on the head of children

ஆலக்கரண்டி, s. A large spoon.

வெள்ளிக்கரண்டி, s. A silver spoon.

கரண்டை, s. The abode of Rishis or Sages, முனிவர்வாசம் (p.)

கரதாளம், s. The same as பனை, Borassus flabelliformis.

கரந்தை, s. A plant, sweet basil, ஓர்பூண்டு. (c.) 2. One of the nine kinds of garlands, worn as trophies by warriors for desperate exploits, being made of the basil, நிரைமீட்டபோரணிபூமாலை. (p.)

கொட்டைக்கரந்தை — விட்டுணுகரந்தை, s A plant, Sphœranthus Indicus, L.

சிறுகொட்டைக்கரந்தை, s. A plant, Ethulia divaricata. L.

குத்துக்கரந்தை, s. A variety of the above, Ergeron obliquum.

சுணைக்கரந்தை, s. A plant, Sophœranthus zeylanicus, L.

சுனைக்கரந்தை, s A kind of Ocimum, Ocimum pilosum. (Rott.)

பசுங்கரந்தை, s. A species of the above plant.

செங்கரந்தை, s. The red basil.

நறுங்கரந்தை—சிவகரந்தை, s. A plant, Sphœranthus zeylanicus (Rott.)

சூரியகரந்தை, s. A plant.

நாறுகரந்தை, s. The scented basil.

வயறகரநதை, s. Another variety.

*கரபத்திரம், s. A saw, ஈர்வாள். Wils. p. 192 KARAPATRA. (p)

கரபம், s. Ass, கழுதை. (p.)

கரப்பன்—கரப்பான், s. Humors causing eruptions, scurf, scall, eruption, blain, any cutaneous or herpetic disease, a rash, erysipelas, tetter, ஓர்சிரங்குப்புண். (c.)

கரப்பன்பண்டம், s. Eatables that promote eruptions.

கரப்பன்மொய்த்தல், v. noun. Being full, as part of the body with humors and itching.

கரப்பான்பூச்சி, *s.* A cockroach, Blatta orientalis.

கரப்பான்பூடு, *s.* A plant, Lepidagathis cristata

கண்டக்கரப்பான், *s.* Eruptions on the neck

மண்டைக்கரப்பான்—கபாலக்கரப்பான, *s* A kind of itch that appears on the head or skull.

உமிக்கரப்பான், *s.* A disease of children, a kind of scurf over the whole body.

கத்தரிக்காய்க்கரப்பான், *s.* A kind of eruption supposed to be produced by eating brinjals.

கொள்ளிக்கரப்பான், *s.* A kind of blain extending over the body in children generally between two and four years old.

அகநி—அக்கினிக்கரப்பான், *s.* The erysipelas.

செங்கரப்பான், *s.* A kind of reddish scurf in children.

கருங்கரப்பான், *s.* A dark kind of eruption.

ஊதுகரப்பான், *s.* A disease of children, a kind of scall, Achy or crusta-lactea.

கடுவான்கரப்பன், *s.* A cutaneous disease, in the legs of infants, of rare occurrence.

கரப்பு, *s.* [*prov.*] A conical kind of basket for catching fish, a weel—also used as a hen coop, மீனகூடு.

கரப்பிலடைத்தல், *v. noun.* Cooping fowls or chickens.

கரப்புக்குடில், *s.* [*prov.*] A very small hut, சிறுகுடில்

கரப்புக்குத்த, *inf.* To catch fish with a basket dazzling them by a strong light and thrusting the weel upon them.

கரமஞ்சரி, *s.* A kind of weed of medicinal qualities, நாயுருவி, Achyranthes aspera, *L.*

*கரம், *s.* The hand, the arm, கை. 2 An elephant's trunk, துதிக்கை. 3. Poison, நஞ்சு. Wils. p. 283 KARA. 4. Import, toll, poll-tax, &c., குடியிறை. 5. A ray of light, கிரணம். Wils. p. 191. KARA. 6. An ass, கழுதை. Wils. p 271. KHARA. 7. An expletive used with the short letters of the alphabet, எழுத்தின்சாரியை. 8. A causative particle affixed to some nouns of Sanscrit origin—as பயங்கரம்' 9. A cubit, முழம். 10. [*prov.*] A heap or pile of olas pressed down, ஓலைக்கொத்தின்திரள். (*p*)

கரகவசம், *s.* A gauntlet.

கரசரணாதிகள், *s.* Hands, feet, and the other limbs.

கரசாகை, *s.* A finger, கைவிரல்; [*ex* சாகா, branch.] Wils. p. 193. KARASHAKHA.

கரசீகரம், *s.* Water spouted from an elephant's trunk, துதிக்கையுமிழ்நீர்; [*ex* சீகரம், drizzling rain.] Wils. p. 193. KARASHEEKARA.

கரதலம், *s.* **The hands, the palm of the hand. Wils. p. 192. KARATALA.**

கரநியாசம், *s.* Mental assignment of the hand, &c, to a tutelary divinity, as practised by the worshippers of Siva and Vishnu, by touching the joints of the fingers, with the thumb while repeating incantations in the daily worship.

கரபரிசம், *s.* Touch of the hand, கையினுறவுதொடுகை.

கரபாத்திரம், *s.* Receiving food in charity in the hollow of the hands joined together which are used instead of a vessel, as practised by some ascetics, கையாகியபாத்திரம். Wils p. 192. KARAPATRA.

கரபாத்திரமெடுக்க, *inf.* To beg alms receiving them with joined hands

கரப்பொறி, *s.* A kind of trap used to catch monkeys, &c., ஓர்பொறி

கரமுகன், *s.* Ganesa, விநாயகன்.

கரலட்சணம், *s.* The mode of using the hands in dancing which are of twenty-three kinds, viz.: 1. பதாகை, stretching all the five fingers keeping them close and straight. 2. திரிபதாகை, bending the thumb and ring-finger and stretching the rest. 3. பிறை, keeping the other four fingers close together separately from the thumb. 4. சாபபசிரம, keeping the palm of the hand curved. 5 சாளயம, bending the little finger and ring-finger and stretching the rest. 6 மானறலை, keeping the middle three fingers down and lifting the other two up. 7. பதுமகோசம, keeping up the palm of the hand opened having the fingers bent. 8 சிலீமுகம, keeping the tip of the fore-finger at the bottom of the thumb and the tips of each of the rest at the middle of the adjoining finger. 9. முட்டி, folding all the four fingers and keeping the thumb above the middle finger. 10 சிகரம், folding all the other fingers and keeping the thumb stretched. 11. குசி, stretching the pointing finger and keeping the thumb curved while the others are folded. 12. கபித்தம, keeping the tips of the thumb and fore-finger close together and the others folded. 13. கடகம, keeping the tips of the thumb and fore-finger together, the middle finger bent and the rest stretched. 14. சந்தமஷ்டம், keeping the tips of the thumb and pointing finger together, stretching the rest. 15. அஞ்சலாய, keeping the ring-finger and little finger separately stretched up and keeping the tips of the rest together. 16 முகுழ, keeping the tips of all the fingers together. 17. திரிலிங்கம், keeping the tips of the thumb and pointing finger together, the rest curved and the wrist a little bent. 18. மிருகசிரம், stretching up the pointing finger and the little finger and keeping the rest close together. 19. சிங்கககம, keeping up the palm of the hand having the fingers almost folded. 20. கூர்மம், stretching up the middle finger while the others are bent down. 21. பூரணம, stretching all the five fingers straight not being close together. 22. மென்னிலை, bending the thumb and stretching up the rest. 23. குன்றதம், separating the fore-finger from the rest.

கரவாளம், *s.* **A sword, கைவாள்.**

கராசலம், *s.* An elephant—as having a mountain (its body) connected with its trunk, யானை.

கராசனம், *s.* A tiger, as resting on its paws, புலி.

கரம்பு—கரம்பை, *s.* Hard and sterile ground, பாழ்நிலம்.

காடுவெட்டிக்கரம்புதிருத்திப்பயிரிடுகிறது. To clear woods for cultivation, to cultivate a sterile soil.

காடுங்கரம்புமாயிருக்கிறது. It is sterile and full of jungle

அறுதிக்கரம்பு, *s.* Field not before cultivated.

கரவடம், *s.* Deceit, fraud, shuffling, வஞ்சகம் 2. Theft, களவு.

கரவடகாரன், *s.* A deceiver, a crafty hypocrite, a shuffler.

கரவடஞ்செய்ய, *inf.* To deceive, to shuffle, to cheat.

கரவடப்புத்தி, *s.* Cunning, craft, artfulness.

கரவடர், *s.* Thieves, திருடர். 2. Deceivers, crafty persons, வஞ்சகர்.

கரவடவேடம், *s.* A mask of deceit, hypocrisy.

கரவடவேலை, *s.* Deceptive work, counterfeitness, spuriousness.

*கரவாகம், *s.* A crow, காக்கை. (*p.*)

*கரவீரம், *s.* The oleander shrub, அலரிச்செடி, Nerium odorum, *L* Wils. p 192. KARAVEERA. (*p*)

கரவை, *s.* [*prov.*] A goldsmith's tool—probably a change of கருவி

*கரளம், *s.* Poison, venom, நஞ்சு. Wils p. 283 GARALA 2. The எட்டி tree, Strychnos potatorum, *L.* (*p.*)

*கரன், *s.* A Rakshasa the brother of Ravana, ஓரிராக்கதன Wils. p. 271. KHARA.

கரா—கராம், *s.* An alligator, முதலை. 2. A male alligator, ஆண்முதலை. (*p*)

கராகண்டிதம், *s.* [*vul.*] Plainness of speech, சரியாயப்பேசுகை

கராகண்டிதமாய்ச்சொல்லு. Speak the naked truth

கராகண்டிதன், *s.* A man of plain dealing.

கராக்கி, *s.* (*Tel.*) Dearness, scarcity, விலைக்குறைவு.

கராடம், *s* A shrub called மருக்காரை, Randia dumetorum, *L.*

கராம்பு, *s.* [*com.* கிராம்பு.] Cloves, Caryophyllus aromaticus, *L.*

கராம்புச்சூரணம், *s.* Powder of cloves, &c

கராம்புத்தைலம், *s.* Oil of cloves.

கரார்நாமா, *s.* (*Hin.*) A written agreement, engagement.

கராளம்—கராளி, *s.* Wickedness, impiety, hideousness, தீக்குணம். (*p.*)

கராளகேசரி, *s.* A fierce lion.

*கரி, *s.* Elephant, யானை. Wils. p. 193. KARIN. (*p.*)

கரிகரலீலை, *s.* A kind or mode of sexual intercourse.

-கரிக்காடு, s. A forest full of elephants.

கரிக்கொடி, s. A flag on which is painted the picture of an elephant—the banner of poets.

கரிமுகன், s. Ganesa the elephant-faced.

கரிவாகனன், s. Ianaar, ஐயனார். 2 Indra, இந்திரன், the conveyance of both being the elephant.

கரி, s. Charcoal, நெருப்புக்கரி. 2. Blackness, crock, snuff of a lamp, &c., கருமை. (c) 3. (p) Poison, நஞ்சு 4. The hard part of timber, வைரம். 5 Witness, evidence, testimony, சாட்சி. 6. Example, illustration, திருட்டாந்தம்.

மயிர்ச்சுட்டுக்கரியாகுமா. Can charcoal be made of hair? i. e what profit can accrue from mean savings, &c.

அவளொருகரிநாய். She is a black dog; i. e. she is an ugly creature.

கரிகறுக்க, inf. [vul.] To grow black, to become very dark, மிகக்கறுக்க.

கரிகறுத்துப்போயிற்று It is become as black as charcoal.

கரிகறுத்தமுகம், s. A face as black as charcoal either naturally, or with rage

கரிக்கட்டி, s. A piece of charcoal.

கரிக்கட்டை, s. A quenched fire-brand

கரிக்காரன், s. A charcoal dealer.

கரிக்காந்தல், s. [prov.] Particles of charred olas, rice husk and such-like thin substances, cinders of light bodies See காந்தல்.

கரிக்கிடங்கு, s. A pit or hole for burning charcoal

கரிக்குடல், s. [prov. vul.] The great gut, the rectum, மலக்குடல்.

கரிக்குருவி, s. A black bird greatly esteemed for its song, கஞ்சனம். It is said to peck crows and other large birds and to drive them away, Graceola religiosa. 2. A small black bird, ஓரிருகுருவி.

கரிக்கொள்ளி, s. A charred brand extinguished, குறைக்கொள்ளி.

கரிக்கோடிடுதல், v. noun. The appearing of soft hairs on the chin of young men

கரிச்சட்டி—கரிப்பானை, s. Begrimed, smutty pots.

கரிச்சாம்பல், s. Black ashes, கறுத்தசாம்பல்.

கரிச்சுட, inf. To burn charcoal, to char, கரியுண்டாக்க.

கரித்தண்ணீர், s. Water in which collied chatties have been washed

கரித்துண்டு—கரித்துணி, s. A dirty begrimed rag or cloth, கரிச்சீலை.

கரிநெருப்பு, s. Fire made of charcoal, கரியிலுண்டானநெருப்பு.

கரிப்பிடிக்க, inf. To be collied, be begrimed with soot, &c.—as a vessel on the fire, கரிபற்ற.

கரிப்புரள, inf. To be collied, as clothes, &c.

கரிப்புறத்திணை, s. Rules for explaining and proving a doctrine from the writings and testimonies of the learned, சாட்சிப்புறத்திணை.

கரிப்பூச, inf. To begrime with the smut of charcoal.

என்முகத்திலேகரிபூசிப்போட்டான் He has begrimed my face, i e. brought a disgrace on me

கரிமருந்து, s. Powder used for fire-works, of which charcoal is the essential ingredient, வெடிமருந்து

கரிமுண்டம், s. [vul.] A very dark person, lit. a lump of charcoal, மிகக்கறுத்தவன். 2. A hideous ghost mentioned to frighten children, கோரரூபி.

கரிமுரடு, s. A quenched fire-brand.

கரியல், s. [prov.] A tree or plant stinted and grown blackish, வளராமரம்.

கரியல்வடலி, s. [prov.] A young stinted palmyra having dried leaves on it, பனைக்கருக்கு.

கரி, கிறது, ந்தது, யும், ய, v. n. To be scorched, to be burnt—as food in cooking, காந்த 2. To be burnt to blackness, to be charred, to become charcoal, கருக 3. To be scorched by the sun—as vegetables, தீய. 4 To blacken with rage, to be angry, பெருங்கோபமுற (p)

கரிகாடு, s. A burnt desert.

கரி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To taste salt, saltish, உப்புக்கரிக்க 2. To be pungent to the taste, உறைக்க 3 To smart—as the eyes by contact with acids, &c., கணக்கிக்க. 4. To season curries with ghee, spices, &c, தாளிக்க.

இந்தத்தண்ணீரிலுப்புக்கரிக்கிறது This water is brackish.

கண்ணிலெண்ணெய்கரிக்குமா பிடரிபிறகரிக்குமா... Will the nape or the eyes smart by oil?

கரிப்பு, v. noun. Saltishness, brackishness, pungency, tartness

கரிகண்ணி, s. The shrub வெருகு; which see.

கரிகாலன், s. A king of the Sola race, ஓர்சோழன்

கரிக்கண்டு—கரிக்கை—கரிச்சால்—கரிச்சான், s. A plant called கரிசலாங்கண்ணி, Eclipta prostrata.

கரிக்கோலம், s. A tree, அழிஞ்சில், Alangium decapetalum.

கரிசங்கு, s. [prov.] A temporary roof made of cocoanut leaves used as a protection against rain in native vessels.

கரிசல், s. Darkness, blackness, கருமை.

கரிசலாயிருக்க, inf. To be dark, black.

கரிசற்காடு, s. A black soil, a thick wood.

கரிசலாங்கண்ணி, s. A medicinal plant, ஓர்பூடு—sometimes written கரிசிலாங்கண்ணி, Eclipta prostrata, L.

கரிசனம்—கரிசனை, s. Tender regard, relative affection—as parental, filial, &c.; kind concern, intentness, solicitude, partiality, attachment, earnestness, பரிவு.

இக்காரியத்திலேயவன்மெத்தக்கரிசனமாயிருக்கிறான்... He is very intent, earnest, &c., in the business.

அவனுக்குப்பெண்சாதியென்கிறகரிசனமில்லை. He does not love her as his wife

கரிசனங்கொள்ள, inf. To be affectionate

தற்கரிசனம், s. Self-love.

கரிசனம், s. An elephant's tusk, யானைக்கோடு. (வடசு) (p.)

கரிசன்னி, s. A shrub called வெள்ளைக்காக்கணம், Clitoria ternatea, L.

கரிசாலை, s. A medicinal plant, கையாந்தகரை, Eclipta prostrata.

கரிசு, s. Fault, blemish, defect, குற்றம்.

கரிசு—கரிசை, s. A dry measure, four-hundred maracals; by other authorities, two-hundred parahs See காசை.

கரிச்சான், s. A bird, ஓர்புள்.

*கரிணி, s. An elephant, யானை. 2. A she-elephant, பெண்யானை (p)

கரிதன், s. A fearful person, அச்சமுள்ளோன் (p)

கரிப்பான், s. A plant, ஓர்பூடு.

கரிப்பு, s. Fear, அச்சம். (p.)

*கரிமா, s. One of the superhuman powers, that of rendering the body immaterial and able to penetrate matter (சத.) According to others the power of increasing weight illimitably See சித்தி. Wils. p. 283. Garima. (p.)

கரில், s. Pungency, காரிப்பு. 2. Fault, defect, குற்றம் 3. Cruelty, tyranny, oppression, severity, கொடுமை. (p.)

*கரீரம், s. An elephant, யானை. 2 The root of an elephant's tusk, யானைக்கொம்படி. 3. A large rice-boiler, மிடா. 4. A water-pot, குடம் 5. One of the signs of the zodiac, acquarius, கும்பவிராசி. 6. One of the அகத்தி class of trees, Coronilla, L. Wils. p. 193. Kareera.

*கரு, s. Fœtus, embryo, pregnancy, கருப்பம். 2 Yolk of an egg, முட்டைக்கரு. 3. Genius, ingenuity, judgment, கருத்து 4. A brazier's mould, matrice, கம்மியர்கடுகெரு. 5. (p) The substance or contents of a thing, உட்பொருள். 6. The germ, வித்தின்கரு. 7. Color, tint, tinge, நிறம் 8. Middle, நடு. (சது) 9. Height, hillock, மேடு 10. A name of கருப்பொருள். (See பொருள்.) 11. A prong, barb, tooth, tine, spike, ஆயுதத்தின்பல். 12. Ingredients for magical preparations employed to fascinate, injure or destroy a person, viz.· plants, roots, skins, bones, flesh, &c., அட்டகருமக்கரு. 13. Immature egg in a fowl, முட்டை.

கருக்கட்ட—கருப்பிடிக்க, inf. To form a mould.

கருக்கரைய, inf. To suffer abortion.

கருக்காய், s. Young and immature fruit, பிஞ்சுநெல். (குறள்.) 2. Thin and immature grains in corn ears, பதர்.

கருக்குழி, s. The womb, the uterus, கருப்பாசயம்.

கருக்கூட, inf. To impregnate.

கருக்கூடு, s. The ovary, that part of the body in which impregnation is performed.

கருக்கூட்ட, *inf.* To form plans, to scheme, contrive, plan, யோசனைசெய்ய

கருக்கொள்ள—கருப்பற்ற, *inf.* To conceive, to be impregnated, to fecundate—as brutes or vegetables, to fill—as clouds with water, கருப்பங்கொள்ள

கருக்கொண்டமேகம், *s.* A teeming cloud.

கருத்தங்க, *inf.* To be conceived, to be formed—as conception, கருப்பந்தங்க

கருத்தரிக்க, *inf.* To conceive, to be impregnated—as animals in general.

கருத்தெரியாதவன், *s.* An unwise man

கருநூல், *s.* A treatise on enchantment.

கருப்பை, *s.* The matrix, the womb.

கருப்பொருள், *s.* The second class of பொருள் which treats of the beings, things, &c, peculiar to different countries They are of fourteen kinds from gods down to the employments of men, அந்தந்நிலத்துக்குச்சாரந்தபொருள். See பொருள்

கருமாரி, *s.* Extremity, difficulty in child-birth, பிரசவவேதனை.

கருமாரிப்பட்டை, *s.* A bark used medicinally in difficult child-birth

கருவழிக்க, *inf.* To destroy the fœtus, to cause abortion, கருப்பமழிக்க

கருவழிய, *inf.* To perish—as the fœtus, to miscarry, to suffer abortion

கருவழிவு, *v. noun.* Miscarriage, abortion, கருப்பஅழிவு

கருவறிய, *inf.* To come to years of discretion.

கருவறிந்தவன்—கருவாளி—கருவுள்ளவன், *s* An ingenious person, a genius, உணர்ந்தறிபவன்

கருவறுக்க, *inf.* To exterminate a family, &c , to ruin one's property, அடியோடுகெடுக்க

கருவாமுப்பு, *s.* Salt-petre, வெடியுப்பு.

கருவிரிய, *inf.* To ear, to shoot into ears, கதிர்விரிய.

கருவிரிந்தபயிர், *s.* The earing corn.

கருவுயிர்க்க, *v. n.* To bring forth young either human or brute, ஈன

கருவுளமைப்பு, *s.* The six things incident to sentient beings on assuming corporeal forms, கருவிலமைப்பு, viz . 1 பெறுதல் or பேறு, getting, gain. 2. இழத்தல் or இழவு, losing or loss 3. இன்பம், pleasure. 4 பிணி or இடையூறு, disease, affliction, mishap, &c. 5. மூப்பு, old age. 6 சாக்காடு, death. To these some add பிரிதல், separation, removal to a distance; and பிரிவிலாதிருக்கை, continued association.

கருவெடுக்க, *inf.* To take ingredients for witchcraft, மாந்திரிகத்துக்குக்கருவெடுக்க.

வெள்ளைக்கரு, *s.* The white of an egg

மஞ்சட்கரு, *s.* The yolk of an egg.

கருகு, கிறேன், கருகினேன், வேன், கருக, *v. n.* To be scorched, scarred, to darken, blacken by fire or the sun, to be tanned—as the countenance; to turn brown and sickly—as growing corn, &c.; to wither from want of water, to be burnt to tinder.

சிரங்குகருகிப்போயிற்று. The itch is cured (dried, &c.)

கொப்புளங்கருகிப்போயிற்று. The pustule is dried up.

மருந்தெண்ணெய்கருகிப்போயிற்று The medicinal oil is burnt

பயறுகருகிப்போயிற்று. The pulse is burnt in parching.

கருகுமாலை, *s.* The dim evening twilight, மாலைவெளிச்சம்.

பல்லுக்கருக, *inf.* To turn dark as the teeth of a person on his death-bed—an indication of approaching death.

முகங்கருக, *inf.* To darken—as the countenance from fear, anger, &c.

மனங்கருக, *inf.* To be displeased, to have the affections alienated.

உதடுகருக, *inf.* To become dried—as the lip.

பயிர்கருக, *inf.* To become sickly—as growing corn.

பொரியல்கருக, *inf.* To be burnt—as dried food.

ஈரற்கருக, *inf.* To be smitten with anguish, fear, shame, &c.

கருகல், *s.* Rice, curry, &c., burnt in cooking, கரிந்தது. 2. Betel leaves, grain or other vegetation scorched and blackened by the sun, கருகிப்போனது. 3. Obscurity in language, abstruseness, மறைபொருளானது. 4. Dimness of the evening twilight, dusk, மாலைவெளிச்சம். 5 *v. noun.* Being partially charred, or scorched, scarred, embrowned, tanned, தீதல்.

கருகலானபொரியல், *s.* A burnt stew or fry

கருகல்வெற்றிலை, *s.* Betel leaves tanned by the sun

கருகற்சோறு, *s.* Burnt rice.

கருகற்புண், *s.* A healed or dried sore.

கருகூலம், *s.* Concealed treasure, புதையல். 2. A treasury, repository, பொக்கிஷவறை.

கருக்கு, *s.* The teeth of a saw or sickle, வாட்பல்லின்கூர். 2. The rough edge of a newly ground instrument, ஆயுதத்தின்கூர் 3. The jagged edge of the palmyra leaf-stalk, பனையின்கருக்கு. 4 Edge, keenness of a knife, கத்தியின்கூர் 5. Engraved, carved, or embossed work, bass-relief, இரேகிதசித்திரம் 6. The exterior rind of palmyra fruit which dries and, if pressed, peels off in flakes, பனங்காய்த்தோற்கருக்கு 7 Jag, indentation, pectination of leaves, &c., இலைகளின்கருக்கு 8. A decoction of several kinds of drugs made by pouring water on them while heating in a vessel over the fire, கஷாயம்.

கருக்கரிவாள், *s.* A sickle.

கருக்கழிய — கருக்குமழுங்க, *inf.* [*vul.*] To be blunted—as an edge, கூர்மழுங்க.

கருக்கழிந்திருக்கிறது. The coin has lost its stamp, it is defaced.

கருக்காக்க, *inf.* To make sharp.

கருக்கானபணம், *s.* Newly coined money

கருக்கானவன், *s.* [*com.*] A sharp-witted man, கூர்மையாயிருப்பவன். 2. A man of guile, வஞ்சகன்.

கருக்கானவாள், *s.* A sharp sword.

கருக்கிட, *inf.* To whet, edge, sharpen

கருக்குக்கஷாயம், *s.* A decoction, &c.

கருக்குச்சுருட்டு, *s.* Guilefulness, crookedness of mind, வஞ்சகம்.

கருக்குப்பீர்க்கு, *s.* A kind of creeper whose fruit is used for curry.

கருக்குப்போட, *inf.* To make a decoction of drugs

கருக்குவராகன், *s.* A new pagoda or coin on which the figures are well defined.

கருக்குவாய்ப்பட, *inf.* To be rough-edged

கருக்குவாளி—கருக்காமரம், *s.* The name of a tree, கருக்குவாய்ச்சி, with a dark jagged leaf, serrated, இரமம், Zizyphus trinervius. (*Rott.*)

கருக்குவாள், *s.* A sword with a sharp edge, கருக்கானவாள்.

கருக்குவேலை, *s.* Work in stone or metal, bass-relief, raised-work, fret-work.

கருக்குள்ளது, *appel. n.* That which is sharp-edged.

கருக்கெடுபட, *inf.* To have the edge of an instrument removed by use.

கருக்கு, கிறேன், கருக்கினேன், வேன், கருக்க, *v a.* To burn, to tinder, கருகச்செய்ய. 2. To scorch, toast, fry, parch, to imbrown or darken by heat, to tan, வறுப்போடவாட்ட 3. To scorch corn; to tan the countenance, referring to the action of the sun, &c., தீக்க. 4. [*vul.*] To harass by rebukes, திட்ட

சாராயமீரலைக்கருக்கிப்போடும். Ardent spirits consume the liver.

ஆளைக்கருக்கிப்போட்டார்கள். They have greatly harassed the person by reproofs.

பத்தியத்துக்குக்கருக்கிக்கொடுக்க, *inf.* To fry or cook (food) and give it to a patient—as a proper diet.

மனதைக்கருக்க, *inf.* To wound the feelings, to offend.

கருக்கல், *v. noun.* The act of blackening. 2. [*used as a substantive.*] The evening twilight, dusk, அந்திநேரம். 3 [*prov.*] Rice in the field turned brown by the sun, காய்ந்தபயிர். 4. Darkness, obscurity, இருள். 5. Thin and imperfect grains in corn ears, பதர்.

கருக்கலிலேவந்தான். He came in the dark.

கருக்கல்நெல், *s.* Rice somewhat injured.

அமாவாசைக்கருக்கல், *s.* Great darkness as in a night of the new moon.

கருக்குடி, *s.* Soap, சவுக்காரம்.

கருசம், *s.* One of the fifty-six countries, ஓர்தேசம்

கருச்சி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* To roar as wild beasts. See கர்ச்சிக்க.

கருச்சிதம், s. Roaring of wild beasts. See காச்சிப்பு. Wils. p. 284. GARJITA.

கருஞ்சனம், s. A tree called முருங்கை, Moringa petry gosperma.

*கருடர், s. One of the eighteen கணம், பதினெண்கணத்தாரிலோரவகுப்பார்.

*கருடன், s. The Brahmany kite, கழுகன். 2. The bird and vehicle of Vishnu. He is generally represented as a being something between a man and a bird, and considered to be sovereign of the feathered race; he is the son of *Kasyapa* and *Vinata* and the younger brother of *Aruna*, விட்டுணுவாகனம், Falco pondischerianus. Wils. p. 283. GARUDA.

கருடகம்பம், s. A species of lamp used by one of the Vaishnava sects at religious festivals.

கருடகேதனன்—கருடக்கொடியோன—கருடத்துவசன, s. Vishnu, விட்டுணு, whose flag is the kite. Wils p. 283. GARUDATHVAJA.

கருடக்கல்—கருடப்பச்சைக்கல்—கருடபட்சிக்கல், s. A kind of medicinal stone or mineral taken for the bite of a snake or put on the wound with the repetition of incantations, ஓரகல.

கருடக்கொடி, s. A flag in which the picture of a kite is drawn, கருடத்துவசம். 2. A plant called பெருமருந்து, Aristolochia Indica. 3. Another plant called குறிஞ்சா, Gymnema sylvestra.

கருடக்கொவ்வை—கருடத்தொண்டை, s. A climbing plant, ஓர்கொடி, Clitoria, *L.*

கருடசாரம், s. Sea salt, சிந்துலவணம்.

கருடதரிசனம், s. The worship of the kite as the representative of Vishnu on special days; the sight of the bird at such seasons is deemed very auspicious, கருடனைத்தரிசிக்கை.

கருடதிசை, s. East, கீழ்த்திசை—used in astrology.

கருடத்தியானம், s. Devotion addressed by the enchanter to the god Garuda in case of venomous bites, கருடனைத்தியானிக்கை.

கருடபஞ்சாக்கரம், s. An incantation of five letters sacred to Garuda.

கருடபாடாணம்—கருடபாஷாணம், s. A species of arsenic

கருடபார்வை, s. A squint eye, மாறுபார்வை. 2. [*prov.*] An expressive, penetrating look.

கருடவாகனன், s. Vishnu regarded as mounted on Garuda.

கருடவித்தை, s. Incantations, &c., connected with Garuda.

கருடற்கண்ணன், s. [*as* புதன்.] The elder brother of கருடன and son of சந்திரன. (சது.)

கருடன்கிழங்கு, s. A kind of root.

கருடன்தாய், s. The same as விநதை.

கருடாஞ்சனம், s. Eye-salve for a person bitten by a snake, or for cases of apoplexy, விஷந்தீர்க்கக்கண்ணிலிடுமருந்து.

ஆகாசகருடன், s. A climbing plant whose root resembles the head of a Brahmany kite, கொல்லன்கோவை, Bryonia epigea.

கருடி, s. (*Tel*) Fencing, சிலம்பம்.

கருடிக்கூடம், s. A fencing school.

கருடிவித்தை, s. The art of fencing.

*கருடி—கருஷி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், கக, v. a. To attract—as planets, இழுக்க. Wils. p 199. KARSHA. (*p.*)

கருணை—கன்ணை, s. A musical instrument, ஓர்வாச்சியம.

*கருணாடகம், s. The Carnatic country, or language. Wils. p. 196. KARNADAH.

கருணைப்பள்ளி, s. A town in Travancore, ஓரூர்.

கருணி, s. A hill or mountain, மலை. 2. A cavern, குகை. (சது.) (*p.*)

*கருணிகை, s. The pericarp of the lotus—commonly the germ or rudiment of the future fruit, தாமரைப்பூவினுட்கொட்டை. Wils. p. 196. KARNIKA. (*p*)

கருணீகன், s. An accountant, a writer, கணக்கன.

*கருணை, s. Compassion, grace, benignity, kindness, tenderness, clemency, கிருபை. Wils. p 194 KARUN'A. 2. A plant having an esculent root, or white yam, ஓர்பூண்டு, Dracontium polyphyllum.

கருணாகடாட்சம், s. A propitious glance, a gracious look, கடைக்கட்கிருபை.

கருணாகரம், s. The seat of clemency, one who is very gracious, கருணைபிறக்குமிடம்.

கருணாகரன், s. The Deity, *lit.* he who is the seat of grace, கடவுள்.

கருணாநிதி, s. A jewel of grace, or one who is rich in grace, கிருபையிற்சிறந்தோன.

கருணாமூர்த்தி, s. The gracious one—as the Deity, கடவுள.

கருணாலயம், s. The abode of benevolence, கருணாகரம்.

கருணாலயன், s. Deity who is the seat of benevolence, கடவுள்

கருணைக்கிழங்கு, s. The bulb or root of the கருணை plant.

கருணைபுரிய, *inf.* To confer a favor or blessing, to show compassion.

கருணைப்பலா, s. A plant, Arum, *L.*

காட்டுக்கருணை, s. Another species, Taca pinnatifida, *L.*

கறிக்கருணை, s. A species of the கருணை plant used for curry.

நற்கருணை, s. The Sacrament of the Lord's Supper (Christian usage).

கருது, கிறேன், கருதினேன், வேன், கருத, v. a. To intend, purpose, design, எண்ண. 2. To judge, form an opinion, decide, நிதானிக்க. 3. To suppose, imagine, conjecture, நினைக்க. 4. To wish for, desire, விரும்ப 5. To think, consider, reflect, சிந்திக்க. 6. To esteem, regard, account, மதிக்க. 7. To fancy, form visionary schemes, மனோராச்சியஞ்செய்ய. 8. To infer logically, deduce, அனுமானிக்க.

சொல்லவுங்கருதவுங்கூடாது. It cannot be expressed or conceived.

நீகருதியதொன்றுநம்மைகேட்டதொன்று You meant one thing and requested another.

கருதல், v. noun. Estimating, மதித்தல். 2. Considering, எண்ணல்.

கருதலர், s. Foes, enemies, பகைவர். (*p*)

*கருத்தபம், s. An ass, கத்தபம். Wils. p. 284. GARDDAB'HA (*p*)

கருத்தமன், s. The father of Varun'a, வருணனறுத்தை

கருத்தன், s. The same as கர்த்தன்; which see.

கருத்து, s. Object, design, intention, purpose, motive, எண்ணம். 2. Wish, desire, inclination, விருப்பம். 3. Meaning, import, sense, signification, scope, matter, purport, தாற்பரியம 4. Opinion, judgment, thought, notion, idea, sentiment, doctrine, அபிப்பிராயம். 5 Supposition, conjecture, imagination, நினைவு 6. Will, purpose, mind, notion, சித்தம 7. Consideration, attention, சிந்தனை. 8. Genius, ingenuity, penetration, discrimination, விவேகம். 9 Intentness, mental application, கவனம.

கருத்தாயக்கேள. Listen attentively.

கருத்தோடேபார்த்தாலதைக்கண்டுபிடிப்பாய். You will find it if you look for it carefully.

சாப்பாட்டிலேகருத்தில்லை. I have no inclination for food

கருத்தறிய, *inf.* To know one's design, intention, &c , உட்கருத்தைத்தெரிய.

கருத்தாளி, s. A person of genius, judgment, discrimination, acumen, penetration, discernment, புத்திசாலி.

கருத்தானபாட்டு, s. A poem abstruse and full of meaning.

கருத்துக்கொள்ள, *inf.* To have a mind for a thing—as for labor, food, learning, &c., to be inclined to.

கருத்துப்பிசகு, s. A wrong construction, or erroneous interpretation.

கருத்துப்பிரிய, *inf.* To occur to the mind—as a good idea, plan, &c. 2. To be understood, comprehended, &c.—as an idea.

கருத்துப்பொருள், s. Mental objects as opposed to காட்சிப்பொருள்—an object of sense

கருத்துரை, s. A commentary giving the scope of the text, பொழிப்புரை.

கருத்துரைக்க, *inf.* To give the scope or substance of the text as a commentator, &c.

கருத்துவெளிப்படுத்த, *inf.* To disclose one's intention, to make known one's opinion, &c.

கருத்தெடுக்க, *inf.* To devise, invent a scheme, lay a project, discover the sense of a passage, to find out a meaning, கருத்தைக்காண.

கருத்தொட்ட, *inf.* To construe a difficult passage, to put a construction on a passage. 2. To construe by supplying what is wanting 3. To wrest or distort an author's meaning. 4. To meditate (as on the Deity), to apply the mind closely

வஞ்சகக்கருத்து, s. A deceitful design, treachery.

கவிக்கருத்து, s. An author's meaning. 2. The meaning of a poem.

கள்ளக்கருத்து, s. A sly purpose, a sinister view, cunning, dissimulation.

நூற்கருத்து, s. The meaning of a book, rule, passage, &c 2. The opinion of an author as given in his writings.

*கருநடம், s. The Canarese country and language See கர்நாடம். Wils p 196 KARNADA.

*கருநாடகம், s. A country, ஓர்தேசம் 2. The peculiarities of the Canarese people. See கர்நாடம். Wils. p. 196. KARNADAKA.

கருநாடகப்புருஷன். A person of refinement, blandishment, a clever, artful man, சாகசிகநெறிஞன்.

கருப்பம், s. See கர்ப்பம்.

கருப்பு, s. Famine, dearth, scarcity, குறைவிலக்காலம் (c)

கருப்பூர், s. A city, ஓரூர்.

கருப்பூர்வழக்கு, s. (fig) An undecided suit—also spelt கருமபூர்வழக்கு.

கருப்பை, s. A black species of rat, கரெலி. (p) 2. [prov.] A palmyra tree bearing black fruit, நாவலைப்பனை.

கருமஞ்சரி, s. A plant, நாயுருவி, Achyranthes aspera. (M. Dic.)

கருமம், s. Act, action, moral actions involving future retribution, &c, வினை. 2. Actions of a previous birth, good or evil, entailed on the soul and resulting in the enjoyments and sufferings of the present or a future state, fate, destiny, முன்வினை. 3 Business, profession, occupation, attempt, essay, enterprise, தொழில் 4. Religious rites, duties, &c, stated, periodical, or otherwise, according to the rules of the shasters; moral duty, specific action, duty, obligation imposed by peculiarities of tribe or occupation, &c., வைதீககிரியை 5. Natural activity, self-moving energy, &c, இயங்கைச்செயல். 6 Religious actions—as connected with the hope of future recompense and as opposed to speculative religion—as explained in the Agamas, ஆகாமியகருமம். 7 [in grammar.] The object of actions, செயப்படுபொருள். 8. Magical enchantment of eight kinds, அஷ்டகருமம் (1) வசியம், getting a person into one's own power, influence, &c (2.) மோகனம், libidinous fascinations. (3.) தம்பனம், stopping, checking, restraining the powers of fire, the flowing of water, the ferocity of wild beasts, &c, making a spirit or person stand immovable in a place and depriving him of the power of speech, &c. (4.) உச்சாடனம், setting demons against one to ruin him by magical incantations, or dislodging them from persons or places. (5.) ஆகருடணம், summoning or invoking a spirit or absent person visibly into one's presence. (6) வித்துவேடணம், excitement to hatred. (7) பேதனம், causing separation, dissension, discord. (8) மாரணம், deprivation of life, killing either spirits or men. Wils. p. 197. KARUMA, and p 198. KARUMAN. 9. Heat, உஷ்டணம்

கருமத்துக்குப்பெருமைக்கனவு. The rectitude of his actions is the measure of a man's dignity

கருமவசிசையாய். For the attainment of an object— (நாலடி.)

கருமகர்த்தா, s. A doer, actor, performer, கருமஞ்செய்பவன் 2 [in grammar.] The agent, காரியகர்த்தா.

கருமகாண்டம், s. A division of the Vedas, வேதநூலின்ஓர்பகுப்பு 2. A medical treatise of Agastya. See கன்மகாண்டம்.

கருமகாண்டிகன், s. One who practises the rites and ceremonies inculcated in the Vedas, கிரியாகாண்டிகன்

கருமங்கட்டுப்பட, inf. To be contracted, accumulated, laid up, &c.—as sins for retribution in future births, வினைகட்டுப்பட

கருமசண்டாளன், s. A villain, a scoundrel, a rogue, an abandoned wretch

கருமசம், s. Vice, atrocity, தீவினை. Wils. p 197 KARMAJA.

கருமசாங்கரியம், s. Community of wives, promiscuous or indiscriminate cohabitation, ஜகசம்.

கருமஞானம், s. Knowledge and skill in religious exercise and ceremonies

கருமத்தலைவர், s. Royal fortune-tellers, astrologers, conjurers, foretellers of future events, வருவதறிந்துசொல்வோர்

கருமத்தலைவன், s. A superintendent 2 A minister, அரசாக்குத்தலைவன்.

கருமத்துரோகம், s. Treachery, treason, villainy, துரோகஞ்செய்யல்.

கருமநிவிர்த்தி, s. Ceremonies performed to expiate the evil deeds of former births in times of disease, &c

கருமபந்தம்—கருமபந்தனம், s. The tie or vinculum, கருமபாசம், which connects the actions of a former birth with their fruits in after transmigrations Wils p. 198. KARMMABANTHANA

கருமபாகை, s. One of the three parts of the Vedas, relating to daily ceremonial rites, வேதத்தினைபெருட்பாகுபாடுடிலொனறு. See ஞானபாகை, and அருத்தபாகை.

கருமபூமி, s. The part of the earth deemed most sacred in which Hinduism prevails and religious rites are regularly performed, வினைசெய்தற்குரியபூமி Wils. p. 198. KARMMAB'HUMI. 2. A place of cremation, சுடுகாடு.

கருமபூமிக்குரிமை, s. The six occupations of men, viz 1 வரைவு, marriage 2. தொழில், trade. 3. வித்தை, study 4 வாணிபம், merchandize. 5. உழவு, husbandry 6. சிற்பம், the arts.

கருமமுடிக்க, inf. To accomplish one's purpose. 2. To perform duties, rites, ceremonies, &c, especially the daily rites and duties of religion.

கருமவியாதி, s. A lingering and afflictive disease, the result as supposed of atrocious deeds in previous births.

கருமவேதனை, s. The results, actions—as births, bodies, pleasures, pains, &c, கன்மவாதனை

கருமாதி, s. Prescribed funeral rites for deceased ancestors, அந்தியேட்டிமுதலிய சடங்கு

கருமாதிகாரன், s. A ruler, a governor, கருமத்தலைவன்.

கருமாதிசெய்ய, inf. To perform funeral rites.

கருமாத்துமா, s. A heinous sinner, one who has accumulated evil deeds either in a previous birth or the present. Wils p. 199. KARMMATMAN.

கருமாந்தம்—கருமாந்தரம்—கருமாந்திரம், s. The end of a funeral ceremony which continues for sixteen days. Wils p. 199. KARMMANTA, KARMANTARA.

கருமானுட்டானம், s. Performance of exterior rites as distinguished from the contemplative or internal ritual of the silent worshipper. Wils. p. 199. KARMMANUSHTANA.

கருமானுபவம், s. Suffering evils from sins of previous births, கருமபலனுகாசி.

கருமி, s. A person engaged in the ordinary external rites of religion who has not risen to the higher degrees, கிரியைசெய்பவன். 2. One who performs pujah regularly, பூசைசெய்பவன் 3. An atrocious sinner, தீவினையுடையோன். Wils p 199. KARMMI.

கருமேந்திரியம், s. The organs of action, கன்மேந்திரியம் Wils. p. 199. KARMENDRYA

துஷ்கருமம், s. A bad action.

சற்கருமம், s. A good action.

கருமாயம், s. That which is scarce, dear, exorbitant, அருமையானது. (c)

கருமாயவிலை, s. An exorbitant price.

கருமார்—கருமர், s. Blacksmiths.

கருமான், s. A stag, கலைமான். (Rott.)

கருமுகை, s. A kind of shrub that yields fragrant flowers, இருவாட்சி, Sesamum. 2. A shrub called சிறுசண்பகம் (p)

கருமை, s. Blackness, darkness, blueness, cerulean hue, azure, கறுப்பு. 2. (p) Poison, venom, நஞ்சு. 3. Greatness, excellence, eminence, value, பெருமை. 4. Strength, வலி From this word is formed a symbolic verb கரியது, it is black.

கரியது, appel. noun. A thing that is black

கரியபோளம், s. A foreign drug, aloe, மூசாம்பரம், Aloe spicata, L.

கரியமணி, s. A string of small black beads.

கரியமால், s. Vishnu, விட்டுணு. (p) 2. A kind of arsenic in its natural state, காயச்சரபாஷாணம்

கரியவன், s. A black or dark man, கறுப்பன் 2. (p.) Indra, இந்திரன். 3 The planet Saturn, சனி. 4. Vishnu, விட்டுணு 5. Yama, யமன். 6. Siva, சிவன். 7. God, Deity, கடவுள். 8. A notorious robber, the head of a gang, திருடன்.

கன்னங்கரிய, adj. Very black.

கருங்கடல், s. Black sea.

கருங்கடல்வண்ணன், s. Vishnu, விட்டுணு 2. Iyanar, ஐயனர். (p)

கருங்கண்ணி, s. The name of a fish, ஓர்மீன்.

கருங்கல், s. Granite or other black stone.

கருங்கழல், s. A superior kind of ankle rings worn by warriors, வீரக்கழல்.

கருங்கற்றலை, s. A fish, ஓர்மீன்.

கருங்காக்கணம், s. A creeper—as காக்கணம், Clitoria ternatea.
கருங்காக்கை, s. A black crow.
கருங்காய், s. Dark betel nuts not yet turned red 2. Grain almost ripe.
கருங்காலி, s. Ebony, ஓர்மரம், Acacia sundra.
கருங்காலித்தைலம், s. Ebony oil, used for syphilitic diseases.
செங்கருங்காலி, s. A reddish ebony.
கருங்கிரந்தி, s. A species of disease in children with black eruptions.
கருங்கிளி, s. A dark species of parrot.
கருங்குங்குலியம், s. A dark kind of resin used medicinally, ஓர்வகைக்குங்குலியம்.
கருங்குட்டம், s. The dark leprosy, ஓர்குட்டநோய்.
கருங்குதிரையாளி, s. The god Bhairava, வயிரவன்.
கருங்குந்தம், s. A disease of the eye, கண்ணோயிலொன்று.
கருங்குயில், s. The common குயில் bird which is black
கருங்குரங்கு, s. A black monkey, கரியவானரம்
கருங்குவளை, s. The blue water-lily, நீலோற்பலம்.
கருங்குளவி, s. A dark species of hornet
கருங்குறுவை, s. A dark kind of rice, ஓர்நெல்.
கருங்கேசம், s. Brass, வெண்கலம். 2. Black hair, கருமயிர்
கருங்கை, s. Very hard labor—as of smiths, &c., அரியவேலை. (சிலப்பதி. and திவா.) (p)
கருங்கொடி, s. A kind of running plant that yields berries.
கருங்கொட்டி, s. A species of கொட்டி plant.
கருங்கொண்டல், s. The south-east wind.
கருங்கொல், s. Iron, இரும்பு.
கருங்கொல்லர், s. Blacksmiths, கருமார்.
கருங்கொள், s. A dark kind of gram, Dolichos uniflorus.
கருங்கோழி, s. A fowl with a black skin.
கருங்கோள், s. Ragu the ascending node, இராகு
கருஞ்சாதி, s. Low caste people, as distinguished by their ferocity and darkness of color, கீழ்மக்கள்.
கருஞ்சாயவேர், s. A kind of root for dyeing.
கருஞ்சாரை, s. A kind of snake.
கருஞ்சாளை, s. A dark inferior kind of சாளைமீன், a fish.
கருஞ்சிலை, s. A black stone, கருங்கல்.
கருஞ்சீரகம், s. Black cumin, used medicinally, Nigella sativa, *L.*

கருஞ்சுக்கான், s. A stone, ஓர்கல்.
கருஞ்சுரை, s. A creeping plant, ஓர்படர்செடி.
கருஞ்சூரை, s. A species of சூரை shrub.
கருஞ்செம்பை, s. A plant, ஓர் செடி, Sesbania ægyptiaca.
கருநந்து, s. A snail, ஓர்நத்தை.
கருநாகம், s. Ragu the ascending node regarded as a planet, இராகு. 2. Lead, காரீயம். 3. A dark-colored serpent, கிருஷ்ணசர்ப்பம்
கருநாக்கு, s. A tongue with dark spots on its surface; the words of which are thought ominous, கரும்நாக்கு.
கருநாரை, s. A kind of crane, ஓர் நாரை
கருநார், s. Black palmyra fibre, பனையின்கறுத்தநார்.
கருநார்ப்பெட்டி, s. A basket made of good black fibre.
கருநார்மட்டை, s. Black stems of palmyra leaves
கருநாள், s. An inauspicious day, கெட்டநாள்.
கருநிமிளை, s. Black antimony. See நிமிளை.
கருநிலம், s. Sterile land in mountainous, marshy or jungly districts, பயனபடாநிலம்
கருநெய்தல், s. The dark நெய்தல், a water-plant.
கருநெல்லி, s. A tree, ஓர்நெல்லி மரம்.
கருநெறி, s. Fire, தீ. (p.)
கருநொச்சி, s. A plant, dark leaf ever green, planted in gardens by the side of walks, ஓர்நொச்சிச்செடி, Gendarussa vulgaris.
கருநோய், s. [prov.] A kind of mange in cattle, மாட்டுக்குவருமோர்நோய்
கருந்தகரை, s. A variety of தகரை plant, Cassia toza.
கருந்தனம், s. Gold, wealth, treasure, மிகுசெல்வம்.
கருந்தனமைதைத்தலத்துவழுத்து. Carrying the wealth which one has—
கருந்தாது, s. Iron, இரும்பு.
கருந்தாரை, s. A black streak in an ox.
கருந்திடர், s. Rising ground, hillock, hill, பெரியமேடு
கருந்தினை, s. Dark millet, ஓர்வகைத்தினை.
கருந்துகில், s. Black cloth.
கருந்துகிலோன், s. Balabhadra —as Vishnu in his eighth incarnation, பலபத்திரன (p.)
கருந்துவரை, s. A plant, ஓர்துவரை, Hedysarum biflor. 2. A tree, ஓர் மரம், Dalbergia latifolia.
கருந்துளசி, s. Dark tulasy, கறுப்புத்துளசி, Ocimum sanctum.
கருந்தோழி, s. The Indigo plant, அவுரி, Indigofera tinctozia.

கருமகள்—கரும்பிள்ளை, s. Crow, காகம் (p.)
கருமட்டி, s. The large edible oyster, ஓர்மட்டி.
கருமணி, s. The dark circle in the pupil of the eye, the retina.
கருமயிர், s. A bear, கரடி. (p)
கருமலை, s. A mountain containing iron.
கருமா, s. A hog, பன்றி. 2. Elephant, யானை. (p)
கருமான், s. A hog, பன்றி. (p.)
கருமுகில்—கருமேகம், s. Black or raining clouds, நீருண்டமேகம்.
கருமுகில்வண்ணம், s. A prepared arsenic, இருமுகறபாஷாணம்
கருமுகிற்சிலை, s. The load stone, காந்தசிலை.
கருமுகிற்பாஷாணம் — கார்முகிற் பாஷாணம், s. A kind of arsenic.
கருமுதல், s. A kind of fish, ஓர் மீன். .
கருமுரடன், s. An obstinate person, மிகுமுரடன்.
கருமுரல, s. A kind of blackish sea-fish.
கரும்பருந்து, s. A dark colored hawk, கறுப்புப்பருந்து
கரும்பனையன், s. A kind of snake, ஓர்பாம்பு.
கரும்பாம்பு, s. Ragu the ascending node regarded as a planet, இராகு.
கரும்பித்தம், s. Black bile, ஓர்பித்தம். 2. Madness, derangement, &c., ஸ்பைத்தியம்.
கரும்பிறை, s. Black limestone, marble, கருஞ்சுக்கான்.
கரும்புசம்—கரும்புள், s. A black beetle, Apis violacea.
கரும்புளிக்க, inf. [a corruption of களிம்புபுறற.] To become spoiled—as acid food kept in a brass vessel, களிம்புபடிக்க 2. To taste—as food thus spoiled, to taste like copperas, கெட்டுபோக.
கரும்புள்ளிக்கல், s. A kind of stone containing metal, காந்தக்கல்.
கரும்புறம், s. A palmyra tree, பனை. (பின) (p.)
கரும்புறா, s. A kind of dove, turtle dove.
கரும்பேன், s. [prov.] Black spots in cloth caused by damp, சீலையிலூறல்.
கரும்பேன்பிடிக்க, inf. To form as black spots in new cloth by moisture.
கரும்பொன், s. Iron, இரும்பு. (p.)
கருவண்டு, s. A black beetle used in medicine, கறுத்தவண்டு.
கருவரி, s. Dark, darkness, இருள். (p.)
கருவழலை, s. A kind of snake. See வழலை.
கருவளைச்சுக்கான், s. Black lime-stone, கருஞ்சுக்கான்.
கருவாலி, s. [vul.] A tree, ஓர்மரம். 2. A bird, ஓர்புள்.

கருவாழை, s. A dark red plantain, ஓர்வாழை.

கருவிழி, s. The apple of the eye, கண்மணி.

கருவிளா, s. A tree, ஓர்மரம், Ægle marmeclos.

கருவூமத்தை—கருமத்தை, s. A species of the ஊமத்தை plant, the thorn-apple, or Datura fastuosa, L., sometimes smoked for asthma

கருவேம்பு, s. A tree with a fragrant leaf used to give flavor to curries, ஓர்மரம், Bergera konigii.

கருவேப்பிலை, s. The leaf of கருவேம்பு.

கருவேல், s. A kind of tree, Acacia arabica. (Mat. Ind.) See வேல.

கருவேலம்பட்டை, s. The bark of the கருவேல், a valuable drug used as a tonic

கருவேலம்பிசின், s. A gum sometimes substituted for gum arabic.

கருவெளவால், s. A kind of fish.

கரும்பு, s. Sugar-cane, கன்னல், Saccharum officinarum. 2. (p.) The seventh lunar asterism, புனர்பூசம்.

கரும்புதின்னக்கைக்கூலியா. Is it necessary to bribe a person to eat sugar-cane?

கருப்பஞ்சாறு, s. Sugar-cane juice, கரும்பிரசம்.

கருப்பஞ்சாற்றுக்கடல், s. One of the seven seas, that of sugar-cane juice, ஓர்கடல்.

கருப்பஞ்செத்தை, s. Dry sugar-cane stalks, leaves, rubbish, &c., கரும்பிலுலர்ந்தஇலை.

கருப்பஞ்சோலை, s. A sugar-cane plantation, கரும்புச்சோலை.

கருப்பநீர், s. Sugar-cane juice, கரும்பிரசம். 2. [prov.] Sweet toddy, பதநீர்

கருப்பம்பாகு, s. Sugar-cane treacle, medicated molasses, சர்க்கரை.

கருப்புக்கட்டி, s. Jaggary, வெல்லக்கட்டி. 2 Sugar-candy, கண்டு.

கருப்புவில், s. The sugar-cane bow of Kama, மன்மதன்வில்.

கருப்புவில்லி, s. Hindu Cupid, மன்மதன். (p.)

கரும்பாலை, s. A sugar-cane press, கரும்பாலெந்திரம்.

கரும்புக்கட்டி, s. [prop. கருப்பங்கட்டி.] Jaggary.

கருவடம், s. A town or country surrounded by mountains and rivers, மலையுமாறுஞ்சூழ்ந்தவூர். 2. The chief of four-hundred towns, நானூற்றுக்குத்தலைமையானவூர். Wils. p. 272. KARUVADA.

கருவம், s. Fœtus, embryo, கருப்பம். (p.)

கருவா, s. [vul.] The cinnamon tree, இலவங்கமரம், Cinnamomum aromaticum.

கருவாத்தைலம், s. Cinnamon oil.

கருவாப்பட்டை, s. Cinnamon.

கருவாடு, s. [vul.] Salted and dried fish, காய்ந்தமீன்.

கருவாட்டுவாலி, s. [com.] A kind of bird with a tail like that of a fish, ஓர்பறவை, Corvus balicapius, L.

கருவி, s. An instrument, tool, weapon, implement, ஆயுதப்பொது. 2. Organs, faculties, either of body or mind, அகக்கருவிபுறக்கருவிகள். 3. Means, materials—as for a sacrifice, உபகரணம். 4 (p.) Armor, coat-of-mail, கவசம். 5. A saddle, குதிரைக்கல்லணை. 6 An assembly, கூட்டம். 7. Connexion, concatenation, cohesion, தொடர்பு 8. Clouds. மேகம். 9 A guitar, யாழ் 10 A lute, வாச்சியம். 11. Friendship, நட்பு. 12. Musical instruments, பஞ்சகருவி, in general applicable to the five kinds, viz: (1.) தோற்கருவி, instruments made of skins. (2) துளைக்கருவி, wind instruments. (3) நரம்புக்கருவி, stringed instruments. (4.) கஞ்சக்கருவி, instruments of metal—as cymbals, bells, &c. (5.) மிடற்றுக்கருவி or கண்டக்கருவி, the animal throat—as of men, birds, &c 13. Every thing belonging to a lute, வீணைக்கருவி.

கருவியுபகரணமும. Means and opportunity

கருவிகரணங்கள், s. The faculties, senses and intellectual powers.

கருவிகரணாதிகள், s. The powers and faculties of the soul and body.

கருவிகழலல், v. noun. Being greatly exhausted, wearied, &c.

கருவிகாண்டம், s. A primer.

கருவிகுறைய, inf. To be reduced—as the powers of the body and mind near death.

கருவிநூல், s. Elementary books.

கருவிப்புட்டில், s. A scabbard or other sheath for instruments, ஆயுதவுறை.

கருவிப்பை, s. A barber's bag or instrument case, அடைப்பம்.

குதிரைவாய்க்கருவி, s. The bridle of a horse.

மயிர்க்கருவி, s. A brush.

உரையறிகருவி, s. A touch-stone.

நிறையறிகருவி, s. Balance.

கருவிலி, s. [prov.] A class of snakes, பாம்பு, of which are கண்டக்கருவிலி and சுவர்க்கருவிலி—perhaps a change of கருவழலை.

கருவிளம், s. A winding creeper, காக்கணங்கொடி. 2. [in poetry.] A technical word applied to a foot consisting of two நிரை, கருவிளமகனி. (See சீர்.) 3. A technical term in poetry applied to a foot that contains three நிரையசை.

கருவிளங்காய், s. [in poetry.] A technical word applied to a foot consisting of two நிரையசை, and one நேரசை.

கருவிளநறுநிழல், s. [in poetry.] A word applied to a foot of four நிரையசை

கருவிளநறும்பூ, s. A term applied to a metrical foot of four syllables, the last being நேரசை.

கருவிளந்தண்ணிழல், s. A term applied to a metrical foot of four அசை, the third அசை being சீர்.

கருவிளந்தண்பூ, s. A term applied in poetry to a foot of four அசை; the two first being நிரை, and the others நேர்.

கருவிளை, s. A wild creeper with dark blue flowers—as காக்கணம், Clitoria ternatea, L.

கருவூர், s. A town of king Sara, சேரனூர்.

கருவூலம், s. Treasure—as கருகூலம்.

கருவை, s. A town so called, ஓரூர். 2. (p.) Straw of வரகு grain, வரகுவைக்கோல. (சது)

கருள், s. Darkness, இருள். 2. Black, blackness, கறுப்பு. 3 Superior kind of cloth, நலவாடை (p.)

கருனை, s. A fry, any thing fried, பொரிக்கறி. (p)

*கரேணு, s. A male or female elephant, யானை. Wils. p. 194. KAREN'U. (p)

கரை, s. The natural bank, or shore of a sea, river, tank, &c., கடலுமுதலியவற்றின்கரை. 2. Border, extremity of a field, &c., வயலவரம்பு 3 Border, edge of a cloth, &c., சேலையின்விளிம்பு. 4. Boundary, limit, எல்லை. (தத். 100) 5. End, முடிவு. 6 (p.) Word, speech, வார்த்தை.

கரைகடக்க, inf. To overflow its bank—used of a tank or river.

கரைகட்ட, inf. To make a bank. 2. To make the selvedge of cloth.

கரைகட்டுபட்டாடை, s. Silk cloths for women with colored borders.

கரைகாண, inf. To see the end, to reach the destined port. 2. To understand a book, science, &c., thoroughly.

கரைகண்டவன், s. One who is skilled in business.

கரைகாணாதது, appel. noun. That which is inexplorable, incomprehensible, unascertainable.

கரைகாணுப்பேரொளி, s. The infinitely great light; i. e. God.

கரைக்கல்லேலாலம், s. The sponge, கடற்பாசி

கரைக்காற்று, s. Breeze on the sea-shore, long-shore wind.

கரைக்கேற்றபங்கு — கரைக்கேற்றவீதம்—கரைக்கொத்தவிழுக்காடு, s. Land apportioned to the respective householders in a village.

கரைதுறை, s. A landing place. 2 The end, முடிவு.

கரைதுறைகாவற்காரன், s. A tide-waiter. 2. A master attendant.

கரைபட, inf. To be divided by lots. (Besch.)

கரைபிடிக்க, inf. To arrive at a port, &c., கரையடைய.

கரைபிடித்தோட, inf. To sail coastwise.

கரைபுரள, inf. To overflow, as a river.

கரைபோட, inf. To cast lots. 2. To divide land. 3. To erect a bank to a tank.

கரைப்பட, inf. To get to shore—as a vessel, to make the shore.

ஆற்றுக்கக்கரைப்பட்டுவிட்டார்கள். They have gone to the other side of the river.

கரைப்படுத்த, *inf.* To convey to the shore. 2. To land one on the shores of bliss—the office of a Guru or spiritual guide.

கரைப்பாதை—கரைவழி, *s.* Journeying by land, land travel.

கரைப்போக்கு, *s.* The sea-coast, கரைபோரம் 2. A way by land, கரைவழி. 3. [*vul.*] A bastard gem, போலிமணி. 4. [*vul.*] Any thing base or inferior, இழிவானது.

கரைப்போக்குக்கல்—கரைப்போக்குப்பொடி, *s.* A bastard gem found in alluvial soil.

கரைப்போக்குமனிதன், *s.* The same as அறுவேலமன.

கரையடுக்க, *inf.* To get near the shore, கரையைக்கிட்ட. 2. To become near—as the shore, கரைகிட்ட.

கரையார், *s.* A respectable caste of fishermen, வலைஞர்.

கரையாளன், *s.* One of the proprietors of a village.

கரையிட, *inf.* To assign portions of land to be cultivated.

கரையேற—கரைசேர, *inf.* To get ashore, to land, to be landed, கரையையடைய. 2. To be rescued from the sea of transmigrations, to be saved, கதிபெயடைய 3. To attain an object of desire, விரும்பியதடைய. 4. To rise from distress, sickness, indigent circumstances, &c., to be re-established in life, to become thrifty after poverty, or embarrassment, வருத்தத்தினின்றுநீங்க. 5. To get well married—as a poor girl, வாழ்வடைய.

கரையேற்ற, *inf.* To save, rescue, restore, redeem, கதியிற்சேர்க்க. 2. To raise one from indigence, reinstate, or re-establish one in good circumstances, துன்பத்தினின்றுநீக்க. 3. To emancipate from births, பிறவியொழிக்க. 4. To marry and settle a destitute girl, விவாகம்பெறச்செய்ய.

கரையேற்றம், *v. noun.* Salvation, rescue, deliverance, either from temporal, or eternal evils, நியடைகை 2. Attainment of a desired good, விரும்பியதடைகை. 3. Establishment in, or a restoration to prosperous circumstances after poverty, துன்பத்தினின்றுநீங்குகை. 4. The marriage of a destitute girl, விவாகம்பெறுகை. 5. The final deliverance of the soul, பிறவியொழிகை.

ஒருகாலத்திலுங்கரையேற்றமில்லாத்நரகத்திற்கிடப்பான். He will lie in hell from which there is no possibility of escape.

கரையோரம், *s.* Coast, brink, edge of the shore or bank.

கரையோரத்திலேபோக, *inf.* To go along shore.

கரைவலை, *s.* [*prov.*] A drag-net, a draw-net.

கரைவலைக்காரர், *s.* Persons who fish with the drag-net.

கரைவலைத்தோணி, *s.* A dhoney for fishing with a drag-net.

கரைவலையிழுக்க, *inf.* To drag a net in fishing.

கரைவழி, *s.* A road along the shore.

கரைவழித்தீர்வை, *s.* Land custom.

கரைவழித்தீர்வைச்சாவடி, *s.* Land custom house.

கரைவாடை, *s.* North-west wind.

கரைவீதம், *s.* The same as கரைக்கேறுபங்கு.

செய்கரை, *s.* A balk or small causeway in a field of rice, corn, வரம்பு.

கரை, கிறது, ந்தது, யும், ய, *v. n.* To dissolve, melt—as salt, sugar, &c.; to be macerated in water, reduced to a liquid or slime; to relax in consistency by moisture, கரைந்துபோக. 2. To waste away as earth by rain, &c., to be washed away, மணகரைய. 3. To be emaciated—as the body, இளைக்க 4. To sound, make a noise, ஒலிதொனிக்க. 5. To weep, cry—as a child, whine, cry aloud, அழ. 6. To call, shout, அழைக்க. 7. To tell, speak, சொல்ல. 8. To be over-ripe—as fruits, to be well ripe, become mellow, பழுமபதனழிய.

அவனகையிலிருநதபணமெல்லாங்கரைநதுபோயிற்று The money he had is all wasted away

கனமழைபெயததிணுவேசுவரெல்லாங்கரைநதுபோயிற்று. The whole wall has been washed away by the heavy rain.

மகனபட்டதுக்கததைக்கணடுமனங்கரைநதுசெத்தான்..... When he saw the sufferings of his son, he pined away through grief.

கட்டிகரைநதுபோயிற்று. The tumor is reduced by external applications.

ஈறுகரைகிறது. The gum is wasting away

கரைகன்று, *s.* A slink calf.

கரைகுட்டி, *s.* A slink production.

கரைந்தபழம், *s.* A mellow ripe fruit.

கரையப்பாடம்பண்ண, *inf.* To learn—as a lesson, &c., perfectly.

சரீரங்கரைந்துபோக, *inf.* To waste—as the body, to be emaciated.

செல்வங்கரைந்துபோக, *inf.* To waste—as riches.

கரைதல், *v. noun.* Dissolution, melting. 2. Calling, அழைத்தல். 3. A clamor, ஆரவாரம். 4. Pity, இரங்கல் 5. Sounding, ஒலித்தல். 6. Speech, சொல்லுதல். 7. A great cry, பேரொலி.

கரையல், *v. noun.* Melting, dissolving, dissolution, solution, solvency, கரைதல. 2. Any thing dissolved, emaciated, reduced, &c., கரைந்தது.

கரையல்நூல், *v. noun.* Loose yarn that easily parts.

கரையற்பனங்கட்டி, *s.* Jaggary softened by damp.

கரைவு, *v. noun.* Dissolving, tenderness of mind.

கரை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To dissolve, melt solubles by water, damp, &c., to reduce to a liquid or slimy state, to macerate, liquify, dilute, உருக்க 2. To wash away by water, கரையச்செய்ய. 3. To reduce a tumor, &c., by drawing it, கட்டியைக்கரைக்க. 4. To melt the heart, cause commiseration, மனதையுருக்க.

கூட்டுக்கரைக்க, *inf.* To dissolve a lump of ground spices for curry.

புளிக்கரைக்க, *inf.* To dissolve tamarind fruit for curry.

கரைத்தல், *v. noun.* Indistinct or inarticulate sound, a buzzing, எழுத்தில்லாவோசை. 2 Sound, சொல்லுமெழுமொலி.

கரைஞ்சான், *s.* A tree called அதில.

*கரோடம், *s.* The bones of the skull, தலையோடு Wils. p. 194. KARODA.

கரோடி, *s.* Suture, or joining of the skull, தலையோடபொருத்து. (*Anat.*) 2. A garland for the head, a wreath, முடிமாலை. (*p*)

கரோடிகை, *s.* A garland for the forehead, குடமெ்லை. 2. A wreath for the head, முடிமாலை 3. An ass, கழுதை. (*p.*)

*கரோருகம், *s.* A finger-nail, நகம்.

*கர்க்கடகம், *s.* One of the twelve signs, Cancer, இராசி. 2. (*p.*) A crab, நண்டு. Wils. p. 194. KARKATA or KARKATAKA.

கர்க்கடகசந்திரன், *s.* The moon in Cancer—indicative of rain.

கர்ச்சி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* To roar—as a wild beast, முழக்க—also written கருச்சிக்க and கெர்ச்சிக்க

மேகஙகர்ச்சிக்கிறது. It thunders.

கர்ச்சிதம், *s.* An elephant in rut. 2. The muttering of the clouds or rolling of distant thunder. Wils. p. 284. GARJIDA.

கர்ச்சிப்பு, *v. noun.* The roaring of a lion, &c., thunder.

*கர்ச்சூரம், *s.* A shrub called கழற்சிக்கொடி, Guilandina bonduc. Wils. p. 195. KARCHURA. 2. Date tree, பேரீந்து, Phœnix dactylifera.

கர்ணு, *s.* A musical instrument, ஓர்வாச்சியம்.

*கர்த்தபம், *s.* An ass, கழுதை—written also கருத்தபம், கத்தபம். Wils. p. 284. GARDDAB'HA.

கர்த்தவியம்—கருத்தவ்வியம், *s.* That which ought to be done, duty, obligation, செய்யத்தக்கது.

*கர்த்தன்—கத்தன், *s.* A doer, a maker, an agent, செய்வோன் 2 The Supreme Being, the lord—used for Siva, Brahma, &c. 3. A chief, the principal, the master, தலைவன். 4. [*in grammar*] The active noun, the nominative case, எழுவாய்.

தகப்பனதேடக்கர்த்தனபிள்ளையழிக்கக்கர்த்தன். That which the father gathers, the son squanders.

கர்த்ததுரோகம், *s.* High treason.

கர்த்ததுரோகி, *s.* One who is guilty of high treason.

கர்த்தத்துவம், *s.* Agency, the act or property of an agent, the power of creating—one of the attributes of the Supreme Being, இறைமைத்தனமை. 2. Lordship.

*கர்ப்பம்—கருப்பம், *s.* The embryo, the fœtus, the young in the womb, சினை. 2. (*Met.*) The womb, கருப்பாசயம். 3. Pregnancy or fecundation, கருக்கொள்கை. 4. The inside of any thing, உள். Wils. p. 284. GARB'HA. See உபவிடம். (*Rott.*)

கர்ப்பகோளகை, *s.* The womb, கருப்பாசயம்.

கர்ப்பக்கல், s. A quadrangular stone used to quicken child-birth.

கர்ப்பக்கிரகம், s. The sanctuary, the adytum, that part of a temple in which the idol is placed and where the brahman officiates, மூலஸ்தானம். Wils. p 289. GARB'HAGRAHA

கர்ப்பக்குழி, s. Matrix, womb.

கர்ப்பங்கலைந்துபோக — கர்ப்பங்கலங்க — கர்ப்பமழிய — கர்ப்பமவிழுந்துபோக, inf. To be miscarried—as the fœtus, commonly by thunder, &c., கருக்கலைய.

கர்ப்பங்கொள்ள — கர்ப்பமுண்டாக, inf. To conceive, to be impregnated, கருக்கொள்ள

கர்ப்பசூலை, s. Obstruction of the menses and consequent swelling of the abdomen operating as a preventive to pregnancy, இரத்தசூலை See சூலை.

கர்ப்பநாசம், s. Destruction of the embryo or fœtus.

கர்ப்பந்தரிக்க, inf. To conceive, to be impregnated, கருவுண்டாக.

அவளுக்குக்கர்ப்பந்தரித்தது. She has conceived.

கர்ப்பப்பரிசம், s. Conception.

கர்ப்பப்பை, s. The womb, கருப்பாசயப்பை.

கர்ப்பவதி — கர்ப்பஸ்திரி — கர்ப்பிணி, s. A pregnant woman. Wils p 285. GARB'HAVATEE.

கர்ப்பவாதை — கர்ப்பவேதனை, s. The pangs of child-birth, குலினைவருத்தம்.

கர்ப்பவாயு, s. Flatulency in the womb, causing hysterics.

கர்ப்பவோட்டம், s. The southern passage of the clouds from about December 13th till December 27th, carrying away the surplus water as a reserve for the following months, கருக்கொள்ளுமேகவோட்டம்.

கர்ப்பாசயம், s. The womb, the uterus, கர்ப்பப்பை. Wils. p 285 GARB'-HASAYA.

கர்ப்பாதானம், s. Ceremony to promote conception, ஓர்சடங்கு. Wils. p. 285. GARB'HATH'ANA.

*கர்ப்பூரம் — கருப்பூரம், s. Camphor, சூடன, Camphora officinarum. Wils p. 197. KARPURA. 2. (p.) Gold, பொன். 3. One of the five perfumes—crude camphor, பஞ்சவாசத்தொன்று.

கர்ப்பூரங்கொளுத்த, inf. To ignite camphor to be waved in a temple, &c.

கர்ப்பூரசிலாசத்து, s. A medical drug, ஓர்மருந்து

கர்ப்பூரதீபம — கர்ப்பூரவிளக்கு, s. Lighted camphor to be waved before an idol.

கர்ப்பூரதைலம், s. Camphor oil used medicinally, ஓர்தைலம்.

கர்ப்பூரத்துளசி, s. A plant that diffuses the fragrance of camphor, ஓர்துளசி.

கர்ப்பூரநீர், s. Camphor in solution, ஓர்நீர்.

கர்ப்பூரப்புல் — கருப்பூரப்புல், s. A fragrant grass, lemon grass, ஓர்வாசனைப்புல், Andropogon scaenanthus.

கர்ப்பூரமரம், s. Camphor tree.

கர்ப்பூரவள்ளி, s. A kind of odoriferous plant, ஓர்வாசனைச்செடி, thick leaved lavander, Lavandula carnosa, L.

கர்ப்பூரவில்வம், s. A species of வில்வம், very fragrant, ஓர்வில்வம்.

கர்ப்பூரவெற்றிலை, s. Odoriferous betel, வாசனைவெற்றிலை

பச்சைக்கர்ப்பூரம், s. Crude camphor.

கிண்ணிக்கர்ப்பூரம், s. [as இரசகர்ப்பூரம்] A kind of arsenic, it is so called from its having the form of a cup after preparation, sublimate of mercury.

ஆரதிகர்ப்பூரம் — தீபகர்ப்பூரம், s. A kind of camphor used to burn in temples as incense.

கர்வடம், s. [as கருவடம்.] A town surrounded by mountains and rivers, மலைபுடைசூழ்ந்தவூர் 2. The principal of four-hundred villages, நானூறுகிராமத்துக்குத்தலைக்கிராமம் Wils p 199. KARVATA (p)

*கர்வம் — கருவம், s. Insolence, haughtiness, arrogance, pride, செருக்கு Wils. p. 285 GARUVA. (c) 2 A number, one billion, இலட்சங்கோடி 3 One of Kuvera's treasures, குபேரனுடையநிதியிலொன்று. Wils. p. 272 GARVVA.

கர்வநடை, s. Arrogant behavior, over-bearing conduct.

கர்வமாயிருக்க, inf. To be proud, arrogant.

கர்விக்க, inf. To be insolent.

கர்விதன், s. An arrogant fellow.

கர்வாசியுமரம், s. The name of a tree. (Rott)

கர்னம், s. See கன்னம்.

கர்ணன் — கருணன், s. One of the seven second class liberal men See கன்னன்.

கல, க்கிறேன், ந்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. and n. To mix, commix, intermix, mingle, blend, combine, join, unite, compound, incorporate, amalgamate, கூட்ட. 2. To adulterate, debase, dilute, கலப்பாக்க 3 To mix in friendship, hold intercourse, to be intimate, to associate with, be kind, to commune, ஒற்றுமையுற 4. To form marriage or other alliances, சம்பந்தங்கலக்க. 5. To copulate, cohabit, புணர. 6 To mingle in battle as opposing armies, to come to close combat, போர்கலக்க 7. To coalesce, join—as flame, to flame, &c.; to become absorbed—as the soul in the deity; to flow together, combine—as sounds; to unite—as vowel sounds in forming diphthongs, &c., சேர. 8 (p) To sound inarticulately, எழுத்தின்றியொலிக்க

மனங்கலந்தநட்போர். Intimate friends.

நஞ்சுறவிலேகலந்தது Poison is mixed with intimate friendship.

கலந்தவர் — கலந்தார், s. Lovers, அன்பர், 2 Relations, உறவினர். (p.)

கலந்துகட்டிப்பரிமாற, inf. To mix promiscuously in a feast without reference to caste, rank, &c 2. To use ornaments or other property in common

கலந்துபோக, inf. To be mixed, be reconciled.

கலந்துபோட, inf. To mix.

கைகலக்க, inf. To come to close engagement.

சம்பந்தங்கலக்க, inf. To form family alliances.

அன்புகலக்க, inf. To reciprocate affection, to cultivate mutual friendship.

போர்கலக்க, inf. To engage in battle.

உறவுகலக்க, inf. To intermarry in new families.

கலத்தல், v. noun. Copulation, mixture. 2. Inarticulate sound, எழுத்திலாவோசை.

கலப்பு, v. noun. Mixture, commixture, compound, combination, amalgamation, கலக்கை. 2 Friendship, intercourse. intimacy, உறவாகுகை. 3. Debasement, adulteration, alloy, a thing adulterated, a mongrel, சங்கரம 4. Copulation, புணர்ச்சி

கலப்பாக்க, inf. To mix, commix, intermix.

கலப்பிடம், s. Mixture.

கலப்பில்லாதபால், s. Unadulterated milk.

கலப்பில்லாதபொன், s. Pure gold.

இரத்தக்கலப்பு, s. Consanguinity, affinity.

சம்பந்தக்கலப்பு, s. Marriage alliance

சாதிக்கலப்பு, s. Intermarriage of different castes

தானியக்கலப்பு, s. The mixture of the nine kinds of grain, நவதானியக்கலப்பு.

கலவை, v. noun. A mixture, a compound, கலப்பு 2 A compound perfumed ointment, பரிமளச்சேறு 3. Lime and sand mixed for mortar, சாந்து. 4. Promiscuous arrangement, miscellany, சங்கீரணம்.

பாலுந்தேனுங்கலந்தகலவை. A composition of milk and honey. (குறள்)

கலவைச்சேறு, s. A compound odoriferous ointment.

கலவைத்தசை, s. Complex muscle.

கலப்பிக்க, inf. [causative of கலக்க.] To cause to mix, to distribute, கலக்கச்செய்ய.

அன்னசாரத்தைக்கலப்பிக்க, inf. To distribute or diffuse the essence of the food or chyle through the blood vessels—as the office of the வியானவாயு. See வாயு

*கலகம், s. Insurrection, commotion, rebellion, sedition, இராசகலகம. 2. Uproar, tumult, disturbance, noise, clamor, பேரொலி. 3. War, fighting, storming, attacking, போர். 4. Discord, strife, quarrel, wrangle, bickering, eager dispute, சண்டை. Wils p. 201. KALAHA. (c.)

கலகந்தெளிந்தது. The tumult has ceased.

கலகம்பிறந்தாலுநியாயம்பிறக்கும். Justice is obtained by agitation.

கலகக்காரர், s. Insurgents, seditious persons, கலகஞ்செய்பவர். 2. Quarrelsome persons, wranglers, bickerers, சண்டைசெய்வோர்.

கலகக்குருவி, s. [prov.] A sky-blue bird with dark brown head and large beak, சிச்சிலி, king-fisher, *lit.* the screamer.

கலகப்பிரியன், s. A seditious, rebellious, turbulent man.

கலகமாய்க்கிடக்க, *inf.* To be in a state of rebellion and disturbance, to be out of order.

கலகமாய்க்கிடக்கிறதேசம், s. A country that is in a disturbed condition

கலகமுண்டாக, *inf.* To rise as an insurrection.

கலகமுண்டாக்க—கலகமிட—கலகமபண்ண, *inf.* To make an uproar, to cause sedition, to rebel, wrangle, bicker, dispute eagerly.

கலகவாயன், s. A noisy person, a clamorer, சண்டைக்காரன்.

கலகலக்க—கலகலென, *inf.* To reiterate in sound, to rustle—as dry leaves, சரசரக்க 2 To tinkle—as little bells, ankle-rings, கிலுகிலுக்க 3 To chink—as money, to clink—as chains, clank, கணீரென 4 To rattle—as small stones in a shell, கலகலவென. 5 To talk much and loudly, to clack, clatter, சளசளென (c.)

வறதியவோலைகலகலக்கும். Dry leaves rustle; i.e. a man of little learning or wealth makes a great noise. (நாலடி.)

கலகலக்கக்காய, *inf.* To dry—as green olas, boiled paddy, &c

கலகலத்தவாய், s. Clacking, talkativeness.

கலகலென்றுசத்திக்க, *inf.* To tinkle.

கலகலத்தல்—கலகலவெனல்—கலகலப்பு, v. noun. Rustling, tinkling, chinking, ஒலிக்குறிப்பு

***கலகலம்**, s. Chirping noise, &c., of birds, பறவைக்குரல 2. The confused noise of a crowd, இரைச்சல். Wils. p. 200 KALAKALA.

கலக்கம், s. Distress, affliction, adversity, துன்பம 2. Noise, shouting, ஆரவாரம 3 Perplexity, embarrassment, discomposure, bewilderment, anxiety, தெளிவின்மை. 4 Fear, dread, அச்சம். 5. Grief, sadness, sorrow, dejection, சஞ்சலம.

கலக்கங்கொள்ள, *inf.* To be sad.

கலக்கந்தீர, *inf.* To be relieved from fear. 2 To be removed as a cause of fear—as famine, war, pestilence, &c.

கலக்கு, கிறேன், கலக்கினேன், வேன், கலக்க, v. a. To stir, mix, mix up liquids (not generally by shaking), agitate, perturb, ruffle, stir, shake, mix, &c., so as to make the liquid or matter all alike or equal in consistence, to puddle, குழப்ப. 2. To disconcert, discompose, disturb, disquiet, confuse, confound, perplex, embarrass, embroil, cause disturbance, tumultuate, கலங்கச்செய்ய 3 To frighten, intimidate, distress, grieve, depress, abash, agitate, dismay, dishearten, dispirit, daunt, அஞ்சுவிக்க. 4. To bewilder, distract, திகைக்கச்செய்ய.

குளத்தைக்கலக்கிப்பருந்துக்கிரைகொடுக்கவோ..... Why stir up a tank, and give its fish to the hawks? i.e. why take pains to ruin a poor man for the sake of enriching others, or why labor and not look after the profit.

கலக்கிக்குடிக்க, *inf.* To mix and drink; i.e. stir up the sediment, wash off what adheres to the cup, &c.—as medicines.

கலக்கிக்குடிக்கிறபதத்திளநீர். Cocoanut of an age proper to mix the kernel and drink it.

கலக்கிவிட, *inf.* To beat one in dispute, to confute. 2. To threaten, intimidate. 3. To stir up, agitate—as water. 4. To cause a disturbance, uproar, tumult, &c.

வயிற்றைக்கலக்க, *inf.* To feel uncomfortable in the bowels, inclined to go to stool.

பேச்சிலேகலக்க, *inf.* To confound, perplex, puzzle one in controversy.

கலங்கு, கிறேன், கலங்கினேன், வேன், கலங்க, v n To be stirred up, be agitated—as water, to ruffle, நீர்கலங்க 2. To be confused, be perturbed, disconcerted, agitated, confounded, abashed, disturbed, discomposed, embroiled, குழம்ப. 3 To be embarrassed, perplexed, bewildered, distracted, மயங்க 4. To be frightened, intimidated, depressed, daunted, cowed, dismayed, disheartened; to fear, dread, அஞ்ச. 5 To weep, அழ. 6 To be sad, to grieve, sorrow, to be depressed, துன்பமுற.

கலங்கச்செய்ய, *inf.* To bewilder, distract, embroil

கலங்கடிக்க, *inf.* To discomfit, perplex, intimidate, cause consternation.

கலங்காதநெஞ்சு, s. An undaunted heart.

கலங்காதவீரன், s. A bold undaunted hero.

கலங்காவரிச்சு, s. Rods tied along a roof at some distance from each other.

கலங்கிப்போக, *inf.* To be perplexed or frightened. 2. To be troubled—as water.

கலங்கியிருக்க, *inf.* To be vexed, troubled.

கண்ணீர்கலங்க, *inf.* To swim—as the eyes through grief. 2. To have the eyes suffused with tears.

கலங்கல்—கலங்குதல், v. noun. Weeping, அழுதல. 2. Perturbation, கதவுதல. 3. s. Muddy water, கலங்கனீர். 4. Fear, அச்சம.

கலக்கம், v. noun. Confusion, perturbation, disquietude, disorder, embarrassment.

காரியமெல்லாங்கலக்கமாயிருக்கிறது. The whole affair is in a state of confusion.

கலக்கம்பண்ண, *inf.* To trouble, disturb, agitate

கலக்கமாயிருக்க-கலக்கமுற்றிருக்க, *inf* To be troubled, confused in the mind.

கலக்கமாய்ப்பேச, *inf.* To speak confusedly, indistinctly

மனக்கலக்கம், s. Perturbation of mind.

கலக்கடி, s. [prov. கலக்கம்.] Confusion, perturbation, trouble.

கலக்கடிப்பட, *inf.* To be in confusion, trouble, consternation, &c., to be confounded.

கலக்கடிப்படுத்த—கலக்கடிபண்ண, *inf.* To confuse, trouble, perturb, perplex, bewilder, embarrass, &c. 2. To alarm, put in fear. 3 To agitate, distress.

கலங்கொம்பு, s. [prov.] A stag's horn, கலைமான்கொம்பு.

***கலசம்**, s. A little earthen pot, குடம் Wils. p. 201. KALASHA. 2. (p) Milk, பால்.

கலசம்நிறுத்த, *inf.* To invoke the presence of a deity by certain ceremonies.

கலசப்பானை, s. A spittoon. (சது.) 2. A censer. (Rott.)

கலசமுனி, s. Agastya, அகத்தியன் —as born in a water-pot (p.)

தூபகலசம், s. A censer in which incense is burned.

தண்ணீர்க்கலசம், s. A water-pot.

பாற்கலசம், s. A little pot used for milking.

கலணை, s. A horse-saddle, குதிரைக்கலணை. (p.)

கலணைக்கரடு, s. The pommel of a saddle.

கலணைவார், s. The girth of a saddle.

கலதி, s. The goddess of misfortune, மூதேவி (p.)

கலதை, s. Confusion, disturbance, tumult, quarrel, கலகம். (p.)

கலந்தை, s. Greatness, பெருமை. (p.)

கலபம்—கலவம், s. The tail of a peacock, மயிற்றோகை. (p.)

கலப்பை, s. A plough, உழுபடை. (c.) 2. (p.) The parts of a plough, உழுபடையுறுப்பு. 3. A weapon shaped something like a plough, ஆயுதம். 4. Sundry materials required for a sacrificial fire, உபகரணங்கள். (சங்கர.)

கலப்பைக்கிழங்கு, s. A plant called காந்தட்கிழங்கு, Gloriosa superba. (Phy. Dic)

கலப்பைசேர்க்க, *inf.* To construct a plough.

கலப்பைச்சக்கரம், s. A diagram in astrology in the form of a plough to determine on the best day for beginning the ploughing of the season.

கலப்பைப்படை, s. A kind of weapon, ஆயுதம்.

கலம், s. A vessel, a hollow utensil—as a cup, plate, &c, பாத்திரம். 2. An eating vessel, commonly brass, உண்கலம். 3. An earthen ware, a vessel, மட்கலம். 4. A dry or liquid measure, ஓரளவு. (c.) 5. (p) Ornaments, jewels, ஆபரணம். 6. A boat, a vessel, கப்பல். 7. A guitar, யாழ். 8. The twenty-seventh or last lunar asterism. See இரேவதி.

கலந்தருநர், s. Potters, goldsmiths, braziers (p.)

கலப்பற்று, s. [prov.] Calking for a vessel, மரக்கலப்பற்று.

கலப்பற்றடிக்க—கலப்பற்றுப்பார்க்க, *inf.* To calk.

கலப்பற்றுக்காரன், s. A calker.

கலப்பற்றுத்தோணி, *s.* A calked dhoney, the seams of which are formed by the joining of the planks without lapping

கலமர், *s.* Guitar players, the caste, பாணர் (*p*)

கலவர், *s.* Navigators, sailors, கப்பற்காரர் (*p*)

கடற்குட்டம்போழுகலவர். Navigators cleave the depth of the ocean (காரிகை)

கலவடை, *s.* The mouth of a broken pot or a platted coil of straw used for resting water-vessels, &c., புரிமணை. 2 A stone formed to fit the mouth of a mortar to keep the grain within, உரலணை.

தொட்டிக்கலவடை, *s.* The foot of a laver.

அருங்கலம், *s.* A valuable jewel.

பழங்கலம், *s.* Used or old vessels, a row of old vessels.

கலம்பகம், *s.* Mixture, compound, medley, கலப்பு. 2. A kind of poem composed of various metres, ஓர்பிரபந்தம். 3. Compound perfumed ointments, சாந்து. 4 Miscellaneous sundries, miscellany, கலவை. (*p.*) 5 [*vul.*] Confusion, tumult, disturbance, outcry, clamor, war, &c., கலக்கம்.

கலம்பகமாலை, *s.* A poem formed of different kinds of verse. See பனுவல் மாலை.

கலம்பம், *s.* [*as* தாலம்பபாஷாணம்.] A kind of native arsenic.

கலயம், *s.* An earthen pot, கலசம்.

கலர், *s.* Inferiors, the vulgar, கீழ்மக்கள். (*p*)

கலவகம், *s.* A crow, காக்கை. (*Phy. Dic.*)

கலவரம், *s.* (*Tel.*) Perturbation, confusion of mind, கலக்கம். (*c.*)

கலவரிக்க, *inf.* To be confused, perturbed.

கலவர், *s.* Warriors, படைவீரர். (சது.) (*p*)

கலவல், *s.* Inarticulate sounds, எழுத்திலாவோசை (*p.*)

கலவாங்கட்டி-கலவோடு, *s.* [*prov*] A small potsherd, உடைந்தவோடு.

கலவாசு, *s.* [*prov*] A cracker in fireworks, டப்பா.

கலவாய், *s.* A fish, ஓர்மீன்.

கலவி, *s.* Copulation, cohabitation, புணர்ச்சி. (*p.*)

கலவு, கிறேன், கலவினேன், வேன், கலவ, *v. a.* To mix, கலக்க. (*c.*)

கலவல் — கலாவல் — கலாவுதல், *v. noun.* Mixture.

கலவை, *s.* See under கல.

கலனை, *s* A plough, கலப்பை. 2. The parts of a plough, கலப்பையுறுப்பு. 3. A weapon shaped like a plough, அலாயுதம். (*p*)

கலன், *s.* A vessel, utensil, &c., பாத்திரம். 2. A dry measure of twelve marcals, ஓரளவு. 3. Ornaments, jewels, ஆபரணம். 4. A navigating vessel, a boat, &c., மரக்கலம் 5. A guitar, யாழ். (*p*) 6. [*prov*] Difference, altercation, debate, dispute, வழக்கு

இதற்குயாதொருகலனுமில்லை. There is no dispute about it.

கலனேதாணி, *s.* A கலன் and one-third.

கலனைத்தீர்த்துத்தர, *inf.* To indemnify.

கலன்கழிமடந்தை, *s.* A widow, a woman divested of her bridal jewels and other ornaments, கைம்மை (*p.*)

கலாங்கம்—கலாங்கன், *s.* A kind of arsenic in its natural state, துத்தபாஷாணம்.

கலாசு, *s.* (*For.*) Shipping.

கலாசுகாரன்—களாசுகாரன், *s.* A native seaman, a native gunner who labors in an armory, &c.

கலாதி, *s.* [*vul.*] Uproar, clamor, commotion, agitation, stir, கலகம் 2 Disturbance, tumult, quarrel, scuffle, squabble, brawl, wrangle, சண்டை.

கலாதிபண்ண, *inf.* To make an uproar.

*கலாநிதி, *s.* See under கலை.

*கலாபம், *s.* A zone of beads for a woman's waist consisting of sixteen strings, பதினாறுகோவையுள்ளமணி 2. A belt or girdle, அரைப்பட்டிகை. 3. A zone of any number of strings of beads or bells, &c., சாமணிக்கோவை. 4. A peacock's tail, மயிற்றோகை 5. A peacock, மயிலினம். 6 An umbrella made of the feathers of a peacock's tail, பீலிக்குடை. Wils. p. 201. KALAPA (*p*)

கலாபம், *s.* [*prop.* கலகம்.] Uproar, tumult, disturbance, insurrection.

கலாபப்பட்டிருக்க, *inf.* To be in a state of war. (*Rott.*)

வேதக்கலாபம், *s.* Persecution for religion's sake.

ஊர்க்கலாபம், *s.* An insurrection.

கலாபனை, *s.* [*vul.*] Uproar, clamor, கலகம்.

*கலாபி, *s.* A peacock, ஆண்மயில். (சது) Wils. p. 201. KALAPIN. (*p.*)

கலாம், *s.* Vehemence, கொடுமை. 2 Displeasure, anger, சினம். 3. Rage, fury, கோபம். 4. Quarrel, enmity, hatred, பகை. (*p*)

கலாம்பூரம், *s.* A kind of drug, ஓர் மருந்து. (*M. Dic.*)

கலி, *s.* Noise, clamor, sound, ஒலி. 2. The கலிப்பா species of verse and its varieties. (See பா.) 3. Sea, ocean, கடல். 4. Battle, war, போர். 5. Deceit, fraud, வஞ்சகம். 6. Strength, force, வலி. (*p.*) 7. Misery, misfortune, disaster, calamity—also misery, personified as a deity, சிறுமை. 8. The fourth age of the world or that of vice, misery, deterioration, &c. See கலியுகம்.

கலிக்குப்புதுமையானகாரியமாயிருக்கிறது. It is a strange thing in this age.

கலிகாலம், *s.* A time of misery, bad times—as resulting from the present age, கொடுமையானகாலம்.

கலிதீர்த்தான். He who put an end to misery.

கலித்தளை, *s.* Mode of connexion of metrical feet in கலிப்பா. See தளை.

கலித்தாழிசை, *s.* A class of verse, கலிப்பாவினத்திலொன்று.

கலித்துருமம், *s.* The தான்றிமரம்—a tree yielding a nut much used in medicines, it is said in நைடதம் that Kali, the god of the iron age, once concealed himself in the fruit of this tree, Terminalia bellerica. (*p*)

கலித்துறை, *s.* A class of verse including several species, கலிப்பாவினத்திலொன்று.

கட்டளைக்கலித்துறை, *s.* A class of கலித்துறை verse

கலிப்பா, *s.* A verse of which there are ten kinds, viz : 1. நேரிசை ஒத்தாழிசைக்கலிப்பா. 2. அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக்கலிப்பா. 3 தரவு கொச்சககலிப்பா 4. தரவிணைக்கொச்சகக்கலிப்பா. 5 சிஃறாழிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா. 6. பஃறாழிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா. 7. மயங்கிசைக்கொச்சககலிப்பா. 8. ஒருபோகு கொச்சகக்கலிப்பா. 9. வண்ணக ஒத்தாழிசைக்கலிப்பா. 10. வெண்கலிப்பா.

கட்டளைக்கலிப்பா, *s.* A species of கலிப்பா verse.

கலியர், *s.* Soldiers, warriors, combatants, படைவீரர். 2. The poor, destitute, தரித்திரர். (*p.*)

கலியாத்தம்—கலியாப்தம், *s.* Any year of the கலிவருஷம்

கலியுகம்—கடையுகம்—நாலாம்யுகம், *s.* The present iron age being the last of the four Yugas or great ages of the world. Wils. p. 202. KALIUGA.—*Note.* Its commencement is placed about three-hundred years anterior to the Christian era. Its years are four hundred and thirty-two thousand; at the expiration of which the golden age returns.

கலிவிருத்தம், *s.* A class of verse, கலிப்பாவினத்திலொன்று.

கலிவெண்பா, *s.* A kind of வெண்பா.

கலி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* To grow luxuriantly, flourish, increase, பொலிய. 2. To sprout, தழைக்க. 3. To sound, clamor, roar, ஒலிக்க. 4. To rise, எழ. (*p*)

கலித்தல், *v noun.* Elevation, எழுச்சி. 2 Sounding, ஒலித்தல். 3. A clamor, ஆரவாரம். 4. Sprouting, தழைத்தல். 5. Increase, பொலிவு.

கலிப்பு, *v. noun.* Abundance, plenty, increase, copiousness, மிகுதி. 2. Height, surpassing intensity, எழுச்சி.

கலிகம், *s.* Arsenic, ஓர்பாஷாணம்.

*கலிகை-களிகை, *s.* Tender flower-buds, இளம்பூவரும்பு. Wils. p. 202. KALIKA. 2. A shrub, காகமல்லி, Justicia nasuta, *L.* (*p.*)

கலிக்கம், *s.* A very pungent eye-salve applied as a stimulant in apoplectic stupor or apathy of the system, கண்ணிலிடு மருந்து. (*c.*)

கலிக்கம்போட — கலிக்கமிட, *inf.* To apply pungent eye-salve.

பூதகலிக்கம், *s.* A kind of collyrium used by magicians to drive away evil spirits from persons said to be possessed by them.

அஞ்சனக்கலிக்கம், s. A magic ointment rubbed on the eyes, or palms of one who wishes to discover any thing lost.

*கலிங்கம், s. The name of a country and its language—one of the eighteen, supposed to extend from below Cuttack to the vicinity of Madras, ஒர்தேசம். Wils. p. 202 KALINGA. 2. A sparrow, ஊர்க்குருவி. 3. A lark; வானம்பாடி. 4. A horse, குதிரை. 5. Cloth, சீலை. 6 A plant, வெட்பாலை, Wrightia antidysenterica, L. (p)

கலிங்கத்துப்பரணி, s. A poem of which king Sola is the hero.

கலிங்கல்—கலிங்கு, s. [vul.] A sluice, ஏரிநிறைநீர்போமழி. 2 A dam or bank of stones, அணைக்கட்டு. (Rott)

கலிசம், s. The வன்னி tree, Prosopis spicigera, L. (p)

கலிதம், s. Agreement as in figures, &c., பொருத்தம் (p.) 2. Flowing, emission, பாய்கை.

கலிதி, s. Long-pepper, திப்பிலி. (Phys. Dic.)

கலிபணம், s. [prov.] An ancient copper coin, ten of which made a பொன். The word is now used only in boys' copies, ஒர்வகைப்பணம்.

கலிபலி, s. [com. கலிபிலி.] (For.) Quarrel, wrangle, turmoil 2. Uproar, disturbance, hubbub, ஆரவாரம்.

கலிபலிப்பட, inf. To quarrel, wrangle.

கலிப்பு, s. A mixture of copper and tin, தரா.

கலிப்புமலை, s. A mountain of the above metal, அசதசனபீடம். (Rott)

கலியன், s. The male of twins, the other being a female, இரட்டைப்பிள்ளையிலுள்ள—considered ominous of evil to the country. 2. Saturn, சனி.

கலிச்சி, s. The name applied to a female twin when the other is a boy.

கலியாணகிருதம், s. A kind of compound medicament, ஒரௌஷதம்.

*கலியாணம், s. Good fortune, happiness, prosperity, felicity, சுபம். Wils. p 208. KALYAN'A. 2 Marriage, nuptials, wedding, wedlock, matrimony, விவாகம். (c.) 3. Festivity, conviviality, a joyful celebration, கொண்டாட்டம். 4. Gold, பொன்.

கலியாணக்காரர், s. Nuptial guests. 2. People at a wedding house. 3. Guests, in a household where a marriage festival is taking place. 4. A married couple, husband and wife.

கலியாணக்கால், s. [prov.] One of the new posts put up in the wall of a new-built house over against the கன்னிக்கால், dressed as a male

கலியாணக்கோலம், s. Wedding attire, &c.

கலியாணங்கூற, inf. To publish the banns of marriage.

கலியாணசம்பிரமம், s. Nuptial pomp.

கலியாணச்சடங்கு, s. The celebration of a marriage ceremony, or the putting on of ear-rings by a young man.

கலியாணஞ்சொல்ல, inf. To bid or invite to a wedding.

கலியாணப்பந்தல், s. A temporary shed lined with cloth for marriage guests.

கலியாணப்புத்தகம், s. A district marriage register.

கலியாணப்பூ, s. [prov.] The most plentiful fall of the flowers of the இருப்பை tree which occurs during the season

கலியாணப்பொருத்தம், s. The contract of betrothing in which the parties or their friends bind themselves under penalty to consummate the marriage.

கலியாணமண்டபம், s. A hall for a splendid marriage ceremony.

கலியாணமுடிக்க, inf. To marry.

கலியாணமெழுத, inf. [prov.] To register a marriage

கலியாணம்பண்ண, inf. To marry, solemnize a wedding 2 [prov] To celebrate the festivity of a girl's arriving at puberty, or of a young man's putting on ear-ornaments. 3 To make a feast for the sake of obtaining presents from the guests—done in case of reduced or involved circumstances.

கலியாணவாழ்த்து, s. Nuptial congratulation.

கலியாணவீடு, s. A wedding house. 2. A house in which a கலியாணம் festival is being celebrated.

கலியாணவோமம், s. The sacred fire kindled at a wedding, sacred to the god of fire who is invoked as a witness to the transaction.

பஞ்சகலியாணி, s. A horse, whose four feet and forehead are white.

நித்தியகலியாணன், s. A happy or prosperous person. 2. God

கலியாணி, s. One of the Ragas or musical modes, ஒர்ராகம். 2. (p.) Parvati, பார்பதி.

கலிவிராயன்—கலிவிராயநெல், s. A kind of rice, ஒர்நெல்.

கலினம், s. Bridle, reins, கடிவாளம். (p.)

கலினப்புரவி, s. A bridled horse.

கலினி, s. Long-pepper, திப்பிலி. (சது.) 2. Widow, கைம்பெண். (p.)

கலினை, s. Pepper, மிளகு. (p.)

கலீரென—கலீர்கலீரென, inf. To sound as small bells, &c.—as a brass vessel, a key struck in falling; to clink, sound as a bald head when struck, ஒலிக்குறிப்பு.

கலீரெனவிழுந்தது. It fell with a clinking noise.

மணிகலீர்கலீரெனவொலித்தது. The bells tinkled.

கலுக்குப்பிலுக்கு, s. [com.] Attractive and tinkling sounds, made by a woman or children decked with ornaments, tinkling, clinking, ஆபரணத்தாலெழுமொலி.

கலுக்குப்பிலுக்குப்பண்ண, inf. To make ornaments tinkle by design, as is done by dramatic personages.

*கலுடம்—கலுஷம், s. Turbid, foul, muddy water, கலங்கனீர். 2. Sin, vileness, பாவம். Wils. p. 202. KALUSHA (p)

கலுமொலெனல், inf. To chatter, clack, converse privately or in a low tone, ஒலிக்குறிப்பு.

கலுவடம், s A flower-bud, பூவரும்பு. (p)

கலுவம், s. A small grinding stone, or mortar used for grinding drugs. (c)

கலுழம், s. Turbid or muddy water, கலங்கனீர் (p.)

கலுழன், s. The brahmany kite, கருடன். (p)

கலுழக்கல், s. The same as கருடக்கல்.

கலுழி, s. Muddy water, puddle, கலங்கனீர். 2. Jungle rivers, காட்டாறு. (p.)

கலுழ், கிறேன், ந்தேன், வேன், கலுழ, v n. To become turbid—as water, கலக்க. 2. To weep, shed tears, அழ. (p.)

கலேல்—கலேர், s. An imitative sound, ஒலிக்குறிப்பு

*கலை, s. A digit or one-sixteenth of the moon's diameter, a phasis, சந்திரன்பங்கு 2. A minute portion of time equal to thirty காட்டை, or about eight seconds, சிலநுட்பம் 3. The sixtieth part of a நாழிகை, or of one-thirtieth of a zodiacal sign or one Indian hour, ஒர்நாழிகையிலறுபதிலொன்று. Wils. p. 200 KALA. 4 A specific power of any of the superior deities as manifested in an incarnation, or in the assumption of a form, human or other, for any specific purpose, the manifestation of a deity, forms of the female energy of deity as they appear in nature, வித்தியாதத்துவமேழிலொன்று. 5. The arts and sciences of which sixty-four are enumerated. (See கலைஞானம்) 6. Learning, erudition, literature, philosophy, வித்தை. 7. A treatise, a book, நூல். 8. (p.) A male deer, a stag, ஆண்மான். 9. Cloth, சீலை. 10. The manifestation of a demon in a person temporarily possessed, பேயாட்டம். 11. Any one of the eight parts of a வண்ணம் ode. 12. A shark, சுறாமீன். 13. Capricornus of the zodiac, மகரவிராசி. 14. The male of the red monkey, ஆண்முசு. 15. Breath passing from the nostrils, இடைகலைபிங்கலை. 16. The branch of a tree, மரக்கொம்பு. (சது) 17. The solid part of timber, வைரம். 18. A girdle, அரைப்பட்டிகை. 19. A woman's exterior girdle, consisting of seven strings of jewels, மேகலை. 20. Brightness, splendor, பிரகாசம். 21 Tissues, சவ்வு.

கலாநிதி, s. The moon, சந்திரன்.

கலைகுறைய, inf. To decrease as divinity in an idol by the neglect of pujah, &c. 2. (fig.) [in contempt] To be cashiered, degraded, to lose office, decrease—as prosperity.

கலைக்கொம்பு, s. Stag's horn—also called கலைக்கொம்பு.

கலைஞர், s. Poets, bards, philosophers, the literati, புலவர்.

கலைஞானம், s Philosophy, literature, universal knowledge, கலைவியுணர்வு. 2 The arts and sciences, being sixty four, viz.: 1 அக்கரவிலக்கணம், the knowledge of spelling and reading, orthography, the science of reading. 2 இலிகிதம், caligraphy, penmanship. 3 கணிதம், the art of computation, arithmetic, the science of numbers 4 வேதம், the Hindu Veda or law. 5. புராணம், a class of sacred books comprising the whole body of Hindu theology 6 வியாகரணம், grammar. 7. நீதிசாத்திரம், jurisprudence 8. சோதிடசாத்திரம், astronomy, including astrology 9 தருமசாத்திரம், ethics, moral philosophy, code of laws. 10. யோகசாத்திரம், the knowledge of abstract or silent devotion, rules for religious and abstract meditations 11. மந்திரசாத்திரம், a division of the Vedas in the first or practical part, it includes prayers and hymns addressed to particular deities and used at particular sacrifices, and it also comprehends incantations in religion, magic, medicine, and every other art or practice in which enchantments are used. 12 சகுனசாத்திரம், the science of prognosticating by omens and augury. 13 சிற்பசாத்திரம், architecture and mechanics, symmetry, shapes in general, including sculpture, painting features, lines, hair, &c, of the human system, and their various effects on life 14 வைத்தியசாத்திரம், science of healing, physic, pharmacy and surgery which may include restoration to life of the dead, the reunion of severed limbs, &c. 15. உருவசாத்திரம், physiognomy, the art of discovering the temper and foreknowing the fortune by the features of the face, metoposcopy, chiromancy, the art of foretelling the events of life by inspecting the hand, சாமுத்திரிகம். 16 இதிகாசம், history, traditional accounts of former events, heroic history—as found in the Bharata and Ramayana. 17. காவியம், epic poetry—as சிந்தாமணி, நைடதம், &c 18 அலங்காரம், science of rhetoric. 19 மதுரபாடணம், eloquence. 20 நாடகம் dramatic science 21 நிருத்தம், the art of dancing. 22. சத்தபிரமம், directions for the modulation of sounds. 23 வீணை, the art of playing on the lute or stringed instruments 24. வேணு, the art of playing on the flute or pipe. 25. மிருதங்கம், the art of beating the tambourine. 26. தாளம், the art of beating the cymbals. 27. அத்திரபரீட்சை, archery, the art of throwing darts 28. கனகபரீட்சை, the art of an assayer in gold, &c. 29. இரதபரீட்சை, the art of driving chariots, charioteering. 30. கசபரீட்சை, the knowledge of the marks of an elephant. 31. அசுவபரீட்சை, the knowledge of the marks of a horse. 32 இரத்தினபரீட்சை, the art of examining and choosing gems, knowledge of precious stones. 33. பூமிபரீட்சை, the knowledge of the different kinds of soil, rules for determining by the surface, the nature and depth of soils, underneath which water is to be found, &c. 34. சங்கிராமவிலக்கணம், military art, tactics. 35. மல்லயுத்தம், wrestling, pugilism, gymnastics, athletic art, boxing. 36. ஆகருடணம், the art of calling or summoning by enchantment. 37 உச்சாடணம், exorcism, dislodging devils or exciting them to injure others. 38. வித்துவேடணம், exciting hatred between parties by magical spells—one of the eight performances of enchantment 39. மதனசாத்திரம், erotics, modus coeundi. 40. மோகனம், libidinous fascinations occasioned by enchantment 41. வசீகரணம், the art of subduction by magic, the art of bringing one over to another's side or interest by enchantment 42. இரசவாதம், alchymy and chemistry. 43. காந்தருவவாதம், the knowledge of the condition of the celestial choristers 44 பைபீலவாதம், the language of brute creatures from emmets upwards. 45. கவுத்துகவாதம், the art of restoring pleasure to a sorrowful mind. 46 தாதுவாதம், the knowledge of the pulse. 47. காருடம், charms, incantations against poison 48 நட்டம், information respecting any thing lost obtained by astronomical calculations 49. முட்டி, information respecting any thing concealed in the palms of the hand (*lit.* in the fist). 50 ஆகாயப்பிரவேசம், the art of entering into the air and becoming invisible. 51. ஆகாயகமனம், the art of walking in the air. 52 பரகாயப்பிரவேசம், the power of leaving one's own body and entering another lifeless body or substance at pleasure 53 அதிரிசயம், the power of making one's self invisible 54. இந்திரசாலம், the art of conjuring, juggling, &c 55. மகேந்திரசாலம், the art of performing wonders in heaven and earth. 56. அக்கினித்தம்பம், restraining the action of fire 57. சலத்தம்பம், the art of counteracting the yielding quality of water so as to be able to walk on its surface. 58. வாயுத்தம்பம், the art of restraining the power of the wind. 59 திட்டித்தம்பம், the art of fascinating the eyes 60. வாக்குத்தம்பம், the art of fascinating the mouth. 61. சுக்கிலத்தம்பம், the art of restraining the semen virile 62. கன்னத்தம்பம், the art of preventing the discovery of things concealed. 63. கட்கத்தம்பம், the art by which the power of the sword or any other weapon is nullified. 64. அவத்தைப்பிரயோகம், the power of stationing the soul at pleasure, in any of the five stages in full energy by virtue of abstract devotion for converse with the deity. See அவத்தை.

கலைநாதன், s. Argha, a divinity of the Jainas

கலைநாயகன், s. Budha, புத்தன். (திவா.)

கலைமகள்—கலைமடந்தை, s Sarasvati—as the patroness of the arts, சரச்சுவதி. (p)

கலைமலைவு, s. Any thing contrary to the shasters, சாஸ்திரவிரோதம்.

கலைமான், s. A stag.

கலையானத்தி—கலையூர்தி, s. Durga, துர்க்கை (p.)

கலையினன், s. The moon, சந்திரன். (p.)

கலையுணர்த்துவோன்—கலையுணர்புலவன், s. Skanda, கந்தன் (p)

கலையேற, *inf.* To increase as divinity in an idol with the increase of pujah, incantations, &c. 2 [*in reproach.*] To become arrogant by prosperity, promotion, &c.

கலையோத, *inf.* To learn science, to acquire knowledge, நூலோத.

கலைவல்லோர், s. Poets, philosophers, the learned, புலவர்

வடகலை, s. The Sanscrit language.

தென்கலை, s. The Tamil language.

கலை, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, v. n. To disperse—as an assembly, a defeated army, a herd pursued by dogs—as birds, clouds, &c.; to become separated from a company, &c.; to decamp, withdraw, quit, desert, குலைய. 2. To jar, to be discordant—as a noise, musical string or instrument, இராகமயங்க. 3. To be frustrated, to fail in accomplishment, எண்ணங்கலைய 4. To slide from one tune into another by mistake, to go out of tune—as an instrument, இராகங்கலைய.

மனவெண்ணங்கலைந்துபோக, *inf.* To be absent in mind. 2. To be distracted, disturbed, &c.—as the mental powers.

கலைவு, noun Dispersion, scattering, disorder, being broken up, குலைவு. 2. Separation, பிரிவு

கலை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To disperse, disorder, derange, break up, disorganize, scatter, confuse, disturb, rout, repulse, dissipate, defeat, drive away, dispel, chase away, குலைக்க 2. To separate one from a company, to get one out, to detach, banish, exile, exclude, நீக்க. 3. To disunite, disjoin, part, பிரிக்க. 4. To get one dismissed from office, from school, &c, தள்ளுவிக்க 5. To frustrate, thwart, எண்ணத்தைக்கலைக்க 6 To put stringed instruments out of tune by use, சுதிகலைக்க. 7. To distract or disturb the mind, மனதைக்கலைக்க 8 To disturb a nest of birds, குருவிக்கூட்டைக்கலைக்க.

ஈயைக்கலைத்துத்தேனெடுத்தான். He chased away the bees and took the honey.

கடினமேகங்களைக்காற்றுக்கலைத்தது. The wind has dispersed the clouds

எனக்குச்சகாயஞ்செய்யவிருந்தானைவேறொருவனலைக்கலைத்தான். When his intention was to assist me another dissuaded him.

கலைத்துப்போட—கலைத்துவிட, *inf.* To confound, perplex.

குடும்பத்தைக்கலைக்க, *inf.* To cause the breaking up of a family.

காடுகலைக்க, *inf.* To beat the bush, &c., in order to start game. 2. To terrify by calling under officers, servants, &c., to a strict account.

கலைத்தல்—கலைப்பு, v. noun. Dispersion.

கல், s. A stone, gravel, pebble, grit, சிலை. 2. Precious stones, அரதனம் 3. A rock, a crag, பெருங்கல். 4. A brick—also called செங்கல். 5. (p.) A mountain, மலை.

கல்நாட்ட, *inf.* To set up stones to show the limits of provinces, sometimes as a menace to an invading foe. 2. To set up a stone, or build a monument in memory of a heroic achievement of some deceased person.

கல்நாதம்—கல்வீரியம்—கல்வேகம், s Green vitriol, அன்னபேதி.

கல்நார்—கல்லின்காரம்—கற்சத்து—கற்சவளை, s. A kind of fossil, an incombustible substance, asbestos—used for decayed gums, &c., தீமருந்து.

கல்நெஞ்சு, s. A stony heart, a hard heart, வன்னெஞ்சு.

அவனெஞ்சுகல்லாய்ப்போயிற்று. His heart is petrified

கல்நெஞ்சன்—கல்நெஞ்சுள்ளவன், s. A hard-hearted, unfeeling, or unrelenting person.

கல்மடி, s [vul.] A hard udder of a cow, காய்மடி.

கல்மதம்—கன்மதம், s. Rock alum—one of the one hundred and twenty kinds of minerals.

கல்மலை—கன்மலை, s. A rock, கல் வெற்பு Alum plumosum

கல்மழை—கல்மாரி—கன்மழை, s. Hail, a shower of hailstones.

கல்முதிரை, s. The tree yielding satin wood, Chloroxylon swietenia.

கல்மொந்தன், s. A species of plantain, ஓர்வாழை

கல்லகம், s. A rocky mountain, மலை

கல்லக்காரம், s. Candied molasses, candy, பனைக்கற்கண்டு

கல்லக்காரம்விளைய, inf. To become candied—as the molasses of sweet toddy

கல்லங்காய், s. A fruit which becomes as hard as a stone, கற்காய்

கல்லடிக்க, inf. To hew or cut stone 2 To strike the foot against a stone.

கல்லடிமூலம், s A kind of arsenic, ஓர்பாஷாணம்.

கல்லடைப்பு, s. Retention of urine by gravel, நீரடைக்குமோர்நோய், Calculus.

கல்லளை—கல்வளை, s. A cleft or chasm in a rock or mountain, மலைமுழைஞ்சு

கல்லறுக்க, inf. To make bricks, commonly கல்லரிய.

கல்லறை, s A vault, a cave hewn out in a rock, sepulchre, a tomb, பிரேதக் குழி. 2 A cavern, குகை. 3 A room with a mortar or stone roof and floor, கல்வீடு

கல்லாங்காசு, s. A small round tile with which children play

கல்லாசாரி, s. A master-mason, an architect, சிற்பச்சாஸ்திரவல்லவன்.

கல்லிலேநாருரிக்க, inf. To strip fibres from a stone, i. e. to seek for what is unattainable or impossible—an absurdity. 2 To obtain by very great labor.

கல்லிழைக்க, inf. To set precious stones, கற்பதிக்க.

கல்லீயம், s. A hard kind of lead, pewter, வன்மையானஈயம்.

கல்லுக்காரர், s. Lapidaries, இரத் தினம்விற்போர்.

கல்லுக்குத்த, inf [prov.] To frustrate a business by accusations or underhand representation, காரியத்தைத்தடைசெய்ய

கல்லுதிரி, s. A species of small pox with hard pustules, ஓர்அம்மை. (See உதிரி) 2. [prov] A kind of rice, ஓர்நெல்.

கல்லுத்திர, inf. To cut and polish gems, கல்வெட்ட.

கல்லுத்தூக்க, inf. To take up the anchor of a dhoney, to weigh anchor, நங் கூரந்தூக்க —Note Small boats and catamarans have frequently a stone for an anchor, and hence the preceding form

கல்லுப்பார், s. A rocky stratum, reefs, கற்பார்

கல்லுப்பாவ — கற்பாவ, inf. To pave, to floor with stone, flag.

கல்லுப்பாவினதரை, s. A pavement, stone floor.

கல்லுப்பு, s A kind of mineral salt, salt in lumps, ஓருப்பு.

கல்லுப்பொளிய—கற்பொளிய, inf. [com] To hew and pick grind stones, கல்லுக்கொத்த.

கல்லுப்பொறுக்கி — கற்பொறுக்கி, s. A bird that eats little stones, குருவி மயூர

கல்லுப்போட, inf. To cast a stone-anchor, நங்கூரம்போட 2 (fig) To frustrate a business by accusations or under-hand representations, காரியத்தைத்தடை செய்ய

கல்லுயர்தோள், s. A mountain-like shoulder.

கல்லுரல், s. A stone-mortar, கல் லினாற்செய்யப்பட்டவுரல்

கல்லுவைக்க, inf. [prov.] To cast anchor. (See கல்லுப்போட.) 2. To apply snake-stones to venomous bites with incantations, &c, விஷக்கல்வைக்க. 3 To set a stone on the forehead as a punishment, the head being bent backward, and the face set toward the sun, நெற்றியிற் கல்லுவைக்க. 4. To erect a stone at a funeral ceremony (a சரச்சடங்கு), personifying a deceased ancestor, whose spirit is supposed to enter and remain in it while the ceremonies are performed. A deification of the soul is supposed to take place and the stone is made an object of worship, சிலைதாபிக்க.

கல்லுவைத்துப்பார்க்க, inf To apply snake-stones to venomous bites with enchantment, incantations, &c.

கல்லுளி, s. A stone-cutter's chisel, கல்வெட்டுமுளி.

கல்லுளிச்சித்தர், s. A sort of mendicants who carry chains in their hands.

கல்லுளித்தச்சன், s. A stone-cutter.

கல்லுளியுருக்கு, s. Steel of a very hard kind used for cutting stone.

கல்லூசி, s. A medicinal stone.

கல்லூற்று, s. A spring in a rocky soil, in wells, கல்லூறுகீருற்று.

கல்லூற்றுத்தண்ணீர், s. Water springing from a rock.

கல்லெடுப்பு, v. noun. The bearing of a funeral stone.

கல்லெரிப்பு — கல்லெரிப்புமேகம், s Incontinence of urine, நீர்ச்சுருக்குநோய் (Mat Ind)

கல்லெறி, v noun. The throwing of a stone, கல்லெறிகை 2. s. The distance of a stone's throw, கல்லெறிதூரம். 3. A sling, கவண்

கல்லெறிய, inf. To throw or fling a stone, to pelt with stones.

கல்லெறிதூரம், s. The distance of a stone's throw.

கல்லேசீராக்கி, s. A kind of ore, மாசிசபேதி.

கல்லொட்டி, s. A snail, நத்தை. (M Dic)

கல்வீடு, s. A stone or brick-built house

கல்வெட்டி, s. A stone-cutter, a lapidary, கல்வெட்டுவோன்.

கல்வெட்டு, s. A stone-cutting, engraving in stones, சிலாசாசனம் 2 A stanza, foretelling or commemorating some important event; such stanzas appear sometimes to have been engraven in stone (whence the name), a recorded prediction, அதிபாதசொல். 3. [prov] A stanza commemorative of the death of an ancestor, mentioning the day and hour of the moon when it happened, kept by the descendants to assist in determining the precise time for the annual funeral rites, புதைச்சிச்செய்யுள் 4. [prov] The name of a well-known stanza, believed to have been written during the period of a Tamil Dynasty in Ceylon, foretelling, as it is interpreted, a succession of different foreign powers, and the final restoration of native rule, in those regions. It is as follows முன்னேகுளக்கோட்டன்மூட்டுந்திருப்பணியைப்—பின்னேபறங்கிபிரிப்பனே — மன்னே கேள்—பூனை கண்செங்கண்புகைக்கண்ணன்றனடின்பு—மானே வடுகாய்வரும். "The sacred edifices which the king Koolakottan reared, the Portuguese will demolish, listen O king—after the reign of the cat-eyed, the red-eyed and the smoke-eyed, O thou deer-eyed, the Vaduca will succeed." There is a different version of the last line. but it does not affect the general meaning—the smoke-eyed are said to be the present dominant power.

கல்வெள்ளி, s. A mixture of tin and iron, இரும்பும்வெள்ளீயமுங்கலந்தது 2 [prov] Hard inferior silver mixed with much alloy

கல்வேதி, s. A kind of ore, சகஸ் திரபேதி.

கற்கட்ட, inf. To build with stones or bricks without cement, to wall a well, &c., கல்லாற்கட்ட 2 To set stones, enchase, கற்பதிக்க.

கற்கட்டுமோதிரம், s. A ring set with a stone.

கற்கண்டு, s. Sugar-candy.

கற்கருசிலை, s. A plant.

கற்கனல், s. A kind of native arsenic.

கற்காந்தம், s. A kind of loadstone.

கற்காமி, s. The same as அல்மதம்.

கற்காரம், s. Lapis infernalis, காரக் கல்.

கற்காவி, s. Ochre, காவிக்கல்.

கற்குடல், s. Costiveness, constipation. மக்தக்குடல்.

கற்குவியல்—கற்குவை, s. A heap of stones.

கற்குளிக்க, inf. To dive for gems, கடலிற்குளித்திரத்தினமெடுக்க

கற்கொத்தி, s. A species of wild pigeon—as கற்பொறுக்கிப்புறு.

கற்சட்டி, s. A stone-pot, கல்லி னுற்செய்தசட்டி.

கற்சரீரம், s. A hard, stone-like body, whether of men or brutes, வலி மையானவுடல.

கற்சாகம், s. Emerald, மரகதம். (M. Dic.)

கற்சாடி, s. A stone-jar, a stone-pitcher, கல்லினுற்செய்தசாடி.

கற்சிற்பர், s. Stone masons, brick-layers, stone-cutters, &c., கற்றச்சர். See சிற்பர்.

கற்சுண்ணம்பு, s. Stone-lime.

கற்சுவர், s. A brick or stone-wall, கல்லினுற்செய்தசுவர்.

கற்படி, s. A stone-step, or flight of stone-steps, கல்லினுற்செய்தபடி.

கற்படுக்க, inf. To pave, கற்பதிக்க.

கற்படை—கற்புழை, s. A secret way into a fort, a sally-port, கோட்டையிற் கள்ளவழி

கற்பதிக்க, inf. To pave, கல்லுப் படுக்க 2. To set precious stones, enchase, மணிபதிக்க.

கற்பதித்தவிடம்—கற்படுத்ததளா, s. A paved place.

கற்பரன், s. A kind of native arsenic, வெள்ளைப்பாஷாணம்.

கற்பரிபாஷாணம், s. A kind of arsenic occurring in rocks, அதம்பம.

கற்பலகை, s. A slate, a stone-slate.

கற்பற்று, s. Stony concretion in chemical preparation, minerals, &c., to be cleared away, கிட்டக்கல்.

கற்பாசி, s. A dried pale-colored rock moss.

கற்பாடு, s. [prov.] Stony ground left uncultivated, கல்லுள்ளவிடம்.

கற்பாஷாணம், s. A kind of native arsenic.

கற்பாவை, s. A figure made of stone, a statue.

கற்பாழி, s. A cavern in a rock, மலைக்குகை.

கற்பாறை, s. A rock, கற்றிட்டை.

கற்பூசரம், s. A mountain containing lead, ஈயமலை. (M. Dic.)

கற்பூமி, s. Stony ground, கல்லுள்ள பூமி.

கற்பை, s. [prov.] A merchant's or jeweller's bag of weights, scales, touch-stone, &c., நிறைகற்பெய்யும்பை.

கற்பொடி, s. Green vitriol, அன்ன பேதி.

கற்றச்சன், s. A stone-cutter, a hewer of stone, கல்லடிப்பவன்.

கற்றளம், s. A floor of stone, a pavement.

பருக்கைக்கல்—பருக்காங்கல், s. A gravel stone.

பச்சைக்கல், s. Green stone, green quartz, Avanturine. 2. A green stone, Diallage. (Dr. Heyne.) 3. The same as கதிக்கும்பச்சை.

விஷக்கல், s. A stone applied to the bite of snakes.

குருந்தக்கல், s. The same as குருந்தம

நெருப்புக்கல், s. Lapis infernalis, Nitrate of silver, காடிக்காரம (M. Dic)

மாக்கல், s. Steatite, Spanish chalk, a whetstone.

துருக்கல், s. Iron stone.

குழிக்கல், s. The same as கலுவம்.

கருங்கல், s. Black or blue stone, black Hornblende, Sienite. See Dr. Ainslie's Mat. Med.

காய்ச்சுகல், s. A counterfeit gem.

தீட்டுகல், s. A whetstone.

வெண்கல், s. White stone, quartz.

தேய்கல், s. A touchstone.

கல், கற்கிறேன், கற்றேன், கற்பேன், கற்க, v. a. To learn, study, acquire knowledge, கல்விகற்க. 2. To practise arts, the use of arms, படைக்கலமுதலியபயில.

கற்கக்கசடறக்கற்பவைகற்றபின்னிற்கவதற்குத்தக Learn perfectly what thou hast to learn, and when thou hast learned it, act upon and persist in it. (திருவள்.)

கல்லாதவன், s. An illiterate, ignorant man, an idiot.

கல்லாமை, v. noun. Want of learning, ignorance.

கல்லார், s. Unlearned, illiterate men, அறியாதார் 2. Low people, கீழ்மக்கள்.

கற்போன், s. A scholar, a pupil, மாணாக்கன.

கற்றவர்—கற்றூர்—கற்றோர், s. The learned, படித்தவர். 2. Poets, புலவர்.

கற்றறிமூடன், s. A learned fool, one who knows but does not practise (morality, &c).

கற்றறிவு, s. Acquired knowledge, learning.

கற்றுக்குட்டி, s. A very young scholar, கற்குஞ்சிறுவன. 2. One who has acquired a smattering of knowledge—as taught him without exercising judgment, a superficial scholar, சிறிதுகற்றவன்.

கற்றுக்கொடுக்க, inf. To instruct.

கற்றுக்கொள்ள, inf. To learn.

கற்றுச்சொல்லி, s. A poet's assistant who learns and sings his verses, தினைக்கவிஞன்.

கற்றல், v. noun. Learning.

கற்றல்கேட்டல்பயிறல். In making an accomplished scholar, study, enquiry or (hearing), intercourse with the learned are necessary.

கல்—கல்லு, கிறேன், கல்லினேன், கல்லுவேன, கல்ல, v. a. To work away earth, pebbles, &c., gradually, அகழ. 2. To dig out by little and little—as a hole, a tank, &c., to hollow, தோண்ட. 3. To scoop out—as a nut, குடைய. 4. To wash away earth, &c., by little and little—as flowing water, கீக்கல்ல. 5. To eat away—as caustic, அரிக்க. 6. [prov.] To catch and tear up the fibre in an ola when writing—as a style by being too sharp, எழுத்தாணிக்கடிக்கல்ல.

இக்காரக்கல்லிக்கல்லியெடுத்துப்போடும். This caustic will eat away (the proud flesh).

மலைகல்லிஎலிபிடிக்க. To excavate a mountain to catch a rat, i.e to take great pains or be at great expense for little profit.

கல்லிக்கல்லிப்பாய, inf. To wash away in flowing.

கல்லல், v. noun. The act of digging, தோண்டல 2 s. The noise issuing from a crowd, பேசலாலெழுமொலி

கல்லணை, s. A saddle, குதிரைச் சேணம்.

கல்லத்தி, s. A tree, ஓர்த்திமரம்.

கல்லழிஞ்சில், s. A species of அழிஞ்சில.

கல்லாடம், s. A work on the third part of grammar, ஓர்நூல.

கல்லாடர், s. The author of the above, கல்லாடஞ்செய்தபுலவர்.

கல்லாரம், s. The red water-lily, செங்குவளை. 2. A water-plant, கிரகுவிரி, Damasonium Indicum, L.

கல்லாலமரம்—கல்லால், s. The stone-banyan tree under the shade of which Siva sat when he taught wisdom, ஞானவமரம, Ficus verus

கல்லி, s. A tortoise, ஆமை. 2. A sparrow, ஊர்க்குருவி. (p.) (சது) 3 (Hin) A triangular piece of cloth, a gore in the long coat of a Hindu jacket.

கல்லிச்சி—கல்லித்தி, s. A species of இத்தி tree.

*கல்லியம், s. Toddy, fermented liquor, கள். (p)

கல்லுக்கலைக்காத்தான், s. A plant called பொன்னுங்காணி

கல்லுண்டை, s. A kind of rice, ஓர்நெல்.

கல்லுருணி, s. A kind of parasite growing on the branches of trees, புல்லுருவி.

கல்லுருவி, s. A kind of herb, ஓர் பூடு, Ammannia densiflora, L.

கல்லுளுவை, s. A fish, ஓர்மீன். See உளுவை.

கல்லூரி, s. An academy, college, a school where the arts and sciences are taught and practised, கல்விபயிலுமிடம். (p.)

கல்லெனல், v. noun. An imitative sound, ஒலிக்குறிப்பு.

கல்லை, s. The knob ot a wooden sandal, பாதக்குறட்டின்குமிழ். (p.) 2. Leaves stitched together with fibre, இலைக்கலம். (பிங்.) 3. Calumny, aspersion, அவர்.

கல்லைகுத்த—கல்லைதைக்க, inf. To stitch leaves together—as a temporary plate.

கல்லைசெய்ய, inf. To defame.

கல்லைப்பட்டுப்போனவன்—கல்லைப்பட்டவன், s. One who is defamed or ill-spoken of.

கல்லோலம், s. Billows, waves, surges, கடற்றிரை. 2. Ripple, புனற்றிரை. (p.)

கல்லோலகடாவட்ட. The waves lulling to repose—

கல்வம்—கலுவம், s. (Tel.) A nether hollow grinding stone, a kind of mortar, குழியம்மி.

கல்வி, s. Learning, erudition, study, அறிவு. 2. Science, literature, வித்தை 3 Arts, practice, கற்கை. 4 Scientific works, நூல்.

கல்விகற்க, inf. To acquire learning, &c.

கல்விக்களஞ்சியம், s. A repository of learning, or a learned man.

கல்விக்கிருப்பிடம், s. The seat of learning, or a very learned man.

கல்விச்சாதனம், s. The elements or rudiments of science.

கல்வித்திறம், s. Ability, சாமர்த்தியம்.

கல்வித்துறை, s. Branches of a science. 2. Any science, literature.

கல்விநூல், s. Scientific or literary works.

கல்விபயில, inf. To learn and practise arts and sciences.

கல்விபயிலிடம்-கல்விபயிலுமிடம், s. A school for the arts and sciences, a college, a seminary.

கல்விப்பரிட்சை, s. Experimental acquaintance with science, literature, &c.

கல்விப்பொருள், s. Learning considered as property, in distinction from செல்வப்பொருள், substance or material wealth.

கல்விமதம், s. Pride of learning.

கல்விமான், s. A learned man.

கல்வியறிவு, s. Acquired knowledge.

கல்வியூரி, s. A school especially for the arts and sciences, a seminary, a college, கலசாலை

*கவசம், s. Armor, mail, a jacket or coat-of-mail, சட்டை. 2. An incantation repeated for defence, ரக்ஷாமந்திரம். 3. An amulet, a charm worn as a defence from evil, phylactery, spell, காப்பு. 4. The mystical syllable *hum*, forming part of a mantra and considered as a preservative or armor inscribed or carried about the person as a charm, மந்திரத்திலோருறுப்பு. (p.) 5 (c) A lute, a clayey composition with which chemists close vessels, சீலமண். Wils. p. 204. KAVACHA. 6. A medicinal composition, used as a cover for medicines for reducing them to ashes, மருந்துக்கவசம்

கவசகுண்டலன், s. The king கன்னன்—said to have been born with a coat-of-mail and ear-rings, கவசத்தோடுங்குண்டலத்தோடும்பிறந்தகன்னன்.

கவசங்கட்ட, inf. To bind or restrain malignant deities, &c., by repeating the defensive incantations, as the initiatory part of the daily worship, in order to prevent their depriving the worshipper of the benefit, &c., மந்திரத்தினற்காப்பண்ண. 2. To cover or overspread with loam or clay, to lute, சீலமண்வாய்கட்ட.

கவசந்தரிக்க, inf. To put on a coat-of-armor.

கைக்கவசம், s. A gauntlet, an iron glove used for defence.

மெய்க்கவசம், s. A jacket, a coat-of-mail.

மார்க்கவசம், s. A breast-plate.

தோட்கவசம், s. A leathern jacket.

கவடம், s. See கபடம்.

கவடி, s. A small sea-shell used in Bengal as coin, a cowry, பலகறை. 2. A kind of play, leap-frog, ஓர்விளையாட்டு.

கவடிபாய, inf. To play at leap-frog and other leaping games.

கவடு, s. A branch of a tree, மரக்கிளை. 2. A forked branch, கவர்க்கோடு. 3. A rope for the neck of beasts, a halter, கழுத்திடுகயிறு. 4. An elephant rope, யானைகட்டுங்கயிறு. (p) 5 [prov.] The opening of the thighs whether extended or not, தொடைச்சந்து. 6. [vul] Fraud, deceit, கபடம் 7. A stride, the length of a step, a pace, இடப்படி.

அவனைக்கவடுடிலேநுழைந்தான் He passed between the extended legs of the other; i e he has submitted to him.

கவடுவிட, inf. To grow forked as a branch

கவடுவைக்க, inf. [prov] To pace, straddle, stride

கவடுள்ளமனம், s. A cunning, deceitful mind.

கவட்டடி, s. [prov] A stride, a pace.

கவட்டுக்காலன், s. A bandy-legged person, a straddler, விரிந்தகாலன்.

கவட்டுநெஞ்சன், s. A cunning, artful, sly, designing person, கபடன்.

கவட்டு, கிறேன், கவட்டினேன், வேன், கவட்ட, v. a. To chew, masticate, மெல்ல. (கூபம.) (p.)

கவட்டல், v. noun. The act of chewing, மெல்லல்.

கவட்டை, s. [prov.] The fork of a branch, கவர்.

கவணம், s. A bandage for a wound, காயக்கட்டு.

கவணங்கட்ட, inf. To bind up, to dress a wound.

கவணி, s [vul.] Muslin, ஓர்சீலை.

கவணிச்சால்வை, s. [prov.] A muslin shawl.

கவணிப்புடவை, s. Muslin.

கவணை, s. A sling, கவண். 2. A place for putting grass or straw for cattle to eat, மாட்டுக்குப்புல்லிடுமிடம்.

கவண், s. A sling, கல்லெறிகருவி.

கவணெறிய—கவண்வீச, inf. To sling.

கவண்கல், s. A stone cast by a sling.

கவண்காரன், s. A slinger.

கவண்சுழற்ற, inf. To whirl a sling, to sling.

கவண்டர், s. Scoundrels, rogues, சண்டாளர். 2. A caste so called, ஓர்சாதியார்.

கவண்டி — கவண்டு, s. [vul.] A sling, கவண்.

கவண்டெறிய—கவண்டாலெறிய, inf. To sling.

*கவந்தம், s. Headless bodies, உடற்குறை. 2. Water, நீர். Wils. p 190. KAVAND'HA (p.)

கவந்தன், s. An Asoor whose body wants the head, ஓரசுரன். Wils p. 190. KAVAND'HAH.

கவம்—கவ்வம், s. (Tel. కవ్వము.) A churning stick, மத்து. (p) 2 [as கபம்.] Phlegm.

கவக்குன்று—கவ்வக்குன்று, s. The mountain Mandara with which the gods churned the ocean

*கவயம்—கவயல், s. A species of ox, the gayal or wild cow, காட்டா, Bos gawns bison. Wils. p. 286. GAVAYA. (p.)

*கவரம், s. A long flexible brush, used both as a whisk and as a fan, சாமரம். Wils p. 204. KAVARA. 2. Fury, rage, wrath, சினம். (p)

*கவராசம்—கவராயம், s. A pair of compasses. கவருசி. (c.)

கவராசமிட, inf. To draw a circle with compasses.

*கவரி, s. The yac or bos grunniens, கவரிமா. 2 A hair fan formed of the tail of the yac used for fanning idols at temple festivals, சாமரை 3. (c) A buffalo, எருமை. 4. A car, a chariot, தேர். (பாரதி) (p.)

கவரிமா—கவரிமான், s. The yac, கவரிமிருகம்.

கவரிறுக்கு, s. A kind of tree, கடவுமரம், Gyrocarpus jacquini

கவரெழுசங்கம், s. A kind of shrub, முட்சங்கம், Monetia tetracantha, L.

கவர், s. A bifurcated branch, மரக்கப்பு 2. Divarication of branches, roads, rivers, &c, இரண்டாகப்பிரிகை. 3 Prong of a trident, fork, &c., tooth, tine, spike, சூலத்தின்கவர். 4 A cavity or a kind of mortice on the top of a gate or door post to receive a beam. 5. (p.) (சது.) A plantain tree, வாழை

கப்புங்கவருமானமரம். A tree with forked branches.

கவராறு, s. The branching or junction of rivers.

கவர்க்கால், s. A forked prop. 2. A tree with forked branches.

கவர்க்குளம்பு, s. A cloven foot.

கவர்க்கொம்பு, s. A bifurcated branch.

கவர்த்தடி, s. A forked stick used as a pitch-fork, கவர்க்கோல்.

கவர்பட, inf. To be ambiguous—as language, இருபொருள்பட. 2. To hesitate, fluctuate, சிக்குப்பட.

கவர்படுமொழி, s. An ambiguity, இருபொருள்படுமொழி.

கவர்வழி, s. A place where a road divides itself into two, கிளைவழி.

கவர்விட, inf. To grow forked, divaricate, diverge, கப்புவிட. 2. To be ambiguous—as words or language, இருபொருள்பட. 3. To be undecided, சந்தேகமாயிருக்க. 4. To ramify or branch out—as a subject, கிளைக்க.

கவர்ப்பு, v. noun. Forking, bifurcation, ramification.

கவர்—கவரு, கிறேன், கவர்ந்தேன், வேன, கவர, v. a To seize, grasp, catch, capture, bereave, take by force or stealth, பறிக்க 2 To ravish, charm, captivate, attract, arrest, கிரகித்துக்கொள்ள 3 To rob, steal, plunder, pillage, கொள்ளையிட. 4 To embezzle, appropriate by force or stealth, திருட 5. To engross, usurp, grasp in large quantities, மிகச்சேர்க்க 6. To carry off, வார 7 (p) To lust after, இச்சிக்க. 8 To churn, turn by trituration or attrition, கடைய.

கண்கவர்வனப்பு, s. Beauty that captivates the sight.

கவர்ச்சி, v. noun. Seizure, grasp, captivation, bereavement, attraction

கவர்தல், v. noun. Plundering, கொள்ளையிடல. 2. Stealing, திருடல். 3. Inflamed desire or lust, ஆசைப்பெருக்கம். 4. Churning, கடைதல். 5 Carrying off, வாருதல.

கவாவு, v. noun. Seizure, grasp, &c

கவலை, s. Care, anxiety, solicitude, விசாரம் 2 Regret, sorrow, distress, affliction, grief, துயரம் 3 A kind of creeping plant with a beautiful flower and yielding an edible root, ஒரகொடி 4. Red millet, செந்தினை. 5 Concern, அக்கறை 6 (p) Fear, dread, அச்சம் 7. Disease, pain, நோய். 8 A basket of leather to draw water, நீரிறைக்குங்தோற்கூடை. 9. Cross roads, சந்தி. 10. Diverging roads, கவர்வழி. 11. A branch, the forking of branches, a fork, மரக்கொம்பு

இப்போதுனக்குக்கவலையில்லாததாலிதையெழுது .. Write this since thou art not otherwise occupied.

கவலைகொள்ள, inf. To be concerned, anxious, sorrowful; to regret.

கவலைப்பட, inf. To be concerned, be solicitous, be anxious, to care 2 To lament, sorrow, regret.

கவலைபாய்ந்துபோக — கவலையாயிருக்க, inf To be careless or confused.

கவலையேற்றம், s. A machine for drawing water by a rope, passing over a wheel and attached to a leathern basket

தீராக்கவலை, s. Unceasing, unabating, interminable sorrow

கவல், s. Care, affliction, கவலை. (சீதேசு.) (p.)

கவல், கிறேன், கவன்றேன், வேன், கவல, v n. To be anxious, concerned, distressed, to be in anguish, கவலைப்பட. 2 To regret, sorrow, lament, mourn deeply —as for a near relative or dear friend, to bemoan, புலம்ப. 3. To be afflicted either bodily or mentally, துன்பப்பட. 4. To sound indistinctly, பேசலாலொலியெழ. (p.)

கவலல், s. Concern, a noise issuing from a crowd, பேசலாலெழுமொலி.

கவறல், v. noun. Sorrowing, grieving, வருந்துதல்.

கவற்சி, v. noun. Concern, deep care, anxiety, grief, sorrow, anguish, வருத்தம்,

கவவு, கிறேன், கவவினேன், வேன், கவவ, v. n. To put in, insert, inclose, அகத்திட. (p.)

கவவு, v. noun. Rolling in, inclosing, insertion, அகத்திடுகை.

கவவுக்கைநெகிழாமல். The arm that embraces (her) remaining unrelaxed—

கவழிதை, s. Curtains, திரைச்சீலை. (p)

*கவளம், s. A morsel, a mouthful of food, வாயளவுகொண்டவுணவு Wils. p 204 Kavala. 2 A ball of rice or other grain for an elephant, யானைக்களிக்குங்கவளம். 3 Boiled rice, சோறு

கவளங்கொடுக்க — கவளம்போட, inf To feed elephants with balls of rice 2. To put the rice into the mouth in large lumps.

கவளி—கவளிகை, s. [vul] A bundle of one-hundred betel leaves, வெற்றிலைக்கைபாகு.

கவளிகரி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. a To take food—as an elephant, விழுங்க. 2 To devour, அதிகமாகவிழுங்க. 3 To deprive others of their property, அபகரிக்க. (c)

கவறு, s. Dice, சூதாடுகருவி. 2. [prov] Palmyra timber, பனம்பட்டை.

கவறுபோட — கவறுருட்ட — கவறெறிய, inf. To cast dice.

கவறை, s. A tribe of natives in Southern India, ஒர்சாதி—also called கவறைவடுகா (c)

கவறைச்செட்டி, s. An inferior division of the செட்டி caste

கவனம், s. Attention, care, heedfulness, mindfulness, notice, intentness, mental application, observance, கருத்து 2. (p.) Rapidity, celerity, velocity, சீக்கிரம் 3. The paces of a horse, குதிரைநடை. 4 Perplexity, bewilderment, கலக்கம் 5 Vehemence, கடுப்பு 6 Jungle, forest, desert, காடு. 7. Army, படை.

கவனமாய், adv. Attentively, carefully, intently.

கவனமில்லாமை, neg. v. noun. Neglectfulness, inattention, heedlessness

கவனன், s. A quick person, a person of penetration. (p)

கவனி, s. A kind of arsenic in its natural state.

கவனி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v a and v. n. (c.) To be attentive, to attend to, take notice of, to heed, observe, exercise thought, நினைவுகூர.

கவனித்துக்கேட்க, inf. To hear attentively.

கவனித்துப்பார்க்க, inf. To look at with attention, to heed, observe.

கவனிப்பு, v. noun Attention, care, கவனிக்கை.

கவா—கவாச்சி, s. [as வெள்ளைக்காக்கணம்.] A medicinal plant bearing a blue flower, Clitoria ternatea, and its variety, with a white flower

*கவாடம், s. [as கபாடம்.] A door, கதவு. Wils. p. 204 Kavata

கவாடம், s. A bullock load of grass or straw, பொதி. (c)

கவாடக்காரன், s, One who conveys such loads on bullocks.

*கவாட்சம்—கவாட்சி, s. A round window, வட்டச்சாளரம். Wils. p. 286. Gavaksha.

கவாத்து—கவாய்த்து, s. (For.) Military exercise, ஆயுதபரிட்சை. (Rott.)

கவாய்—கபாய், s (Port.) A kind of Turkish garment, மெய்யுறை.

கவாளம், s. Horse physic, ஓர்மருந்து. (Old Dic) 2. (Rott) A dressing of a wound, கவணம்

கவான், s. The thighs, the lap, தொடை (p)

*கவி, s. Planet venus, சுக்கிரன். 2. A poet, a versifier, புலவன் Wils p 204. Kavi. 3 An ape, a monkey, குரங்கு 4 A plant, பூனைக்காலி 5. One of the four classes of poets, கறகவி. (See புலமையோர்) 6. Poetry, verse, a stanza, பாடு. (p.) Poetry is of four kinds, viz.. 1. ஆசுகவி, an extemporaneous poem made by request, the theme, the kind of verse and some of the rhetorical figures to be wrought into it being given 2. மதுரகவி, a poem in which sublime and gratifying ideas are couched in rich language, with varied appropriate rhymes and rhetorical figures, and all in a sweet flowing style 3 சித்திரகவி, a poem variously or artfully composed. (See மிறைக்கவி) 4. வித்தாரகவி, an extended poem, such as the great epics Ramayana and Bharata —Note. Each of these four is also applied to the poet as well as to the poem.

கவிகட்ட—கவிபாட, inf. To make verses

கவிகற்றோர், s. Panegyrists attending a prince in his movements, மகைலபபாடகர.

கவிசொல்ல, inf. To make poetry.

கவிச்சக்கரவர்த்தி, s. A distinguished poet, புலவன.

கவிஞர், s. Poets, bards, புலவர். 2. Scientific persons, கலைவல்லோர். (p)

கவிதை, s. A poem, poetry, verse, a verse of poetry, stanza, பா (p.)

கவித்துவம், s. Poetic style or composition, புலமைத்தன்மை.

கவிநாயகன், s. The person to whom a poem is dedicated, who is also the hero, கவிக்கிறைவன.

கவிமாலை, s. Verses joined together.

கவிரத்தினம், s. A treatise on versification.

கவிராயன், s. (Hon.) A poet, புலவன.

கவிவல்லோர்-கவிவாணர், s. Learned poets, bards, புலவர்

கவிவீரராகவமுதலியார், s. The names of two eminent poets, viz.: அந்தககவிவீரராகவமுதலியார்—முத்தமிழ்க்கவிவீரராகவமுதலியார், the first of whom is said to have been born blind. (Rott)

கவீச்சுரர், s. Eminent poets.

கவி, கிறது, ந்தது, யும், ய, v. n. To cover, over-spread, bend in or over, overshadow—as branches of trees, the heavens, clouds, &c.; to canopy, over-spread, bend over, கவிய. 2. To be eager, intent, earnest; to have the mind bent upon a thing, விரும்ப. (p.)

மேகங்கள்மலைச்சிகரத்தைக்கவித்துக்கொண்டன. The clouds have covered the mountain top.

அவரமனைகவிந்திருக்கிறது He is very eager after it.

வானகவித்தவையகமெல்லாம்பெறினும். Though the whole world canopied by the heavens be thy reward—

கவிகை, v. noun. Bending, being concave, கவிவு 2 s An umbrella, குடை 3 Liberality, munificence, ஈகை (p.)

கவிதல், v. noun. Bending.

கவிவு, v. noun. Bending, bent down, concave, inclined

தாழ்வாரங்கவிவாயிருக்கிறது. The lower part of the roof is too much depressed.

கவி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v a To cover—as with an umbrella; to canopy, over-spread, bend inwards, மூட (p)

குடைகவித்தான He covered himself with an umbrella.

கவிப்பு, v noun. Covering, concavity, a bending, curvity, flexure, inclination, மூடுகை 2. s An umbrella, a canopy, குடை (p) 3 In divination by astrology, the signs which stand as many signs forward from the rising sign, as the situation of the sun is from the ஆருடம், இராசிக்கவிப்பு (See ஆருடம் and உதயம்) 4. Partiality, affection, bias, favoritism, மனக்கவிப்பு

அவர்கள்மேலேகவிப்பாயிருக்கிறார். He is partial, favorably inclined, &c, toward them.

கவிகம், s. A gum, குக்கில். (Rott.)

கவிகுருந்தம், s. A kind of arsenic, கந்தகபாஷாணம்

கவிசனை, s. (local.) A wrapper, an envelope, a cover, உறை.

கவிசினம், s. [prop. கௌபீனம்.] The under-cloth or fore-flap, கோவணம்.

கவிசினங்கட்ட, inf. To fasten up the fore-flap.

கவிசை, s. A tumor or swelling in the belly, ஒருநோய். (Rott.)

கவிச்சு, s. [vul.] Stench of fish, raw flesh, bad eggs, &c, புலால்.

கவிச்சடிக்க, inf. To smell rankly.

இரத்தக்கவிச்சு, s. The odor of blood

மீன்கவிச்சு, s. The smell of fish.

கவித்தம், s. See கபித்தம்.

கவிபபர், s. Chitties, the caste, செட்டிகள் (p.)

*கவியம், s. A bridle, reins, கடிவாளம். (p.) 2 (Anat) Frænum. Wils p. 204. Kavya.

கவிரம், s. The oleander plant, அலரி, Nerium odorum, L (p.)

கவிர், s. A thorny tree of rapid growth used for hedging, and for the support of betel vines, &c., முண்முருக்கு, Erythrina Indica, L. (p.)

கவிழ், கிறது, ந்தது, கவிழும், கவிழ, v. n. To be capsized, turned bottom upwards, turned down, தலைகீழாக 2. To hang down the head with modesty, shame, confusion, &c, தலையிறக்க. 3. To stoop, lower one's self, குனிய. 4. To be subverted, overthrown, routed, destroyed, demolished, கெட. 5 (p.) To be discomfited, தோற்க. 6. To die, perish, இறக்க. (வசாக்.)

கவிழ்ந்துபோனான். He is dead (as a vessel sunk)

கவிழ்மதத்தகைம்மா. The elephant from whose temples the secretion flows.

குடத்துத்தண்ணீர்கவிழ்ந்துபோயிற்று. The pot of water is over-turned.

கவிழ—கவிழ்ந்துவிழ, inf. To fall headlong.

முகங்கவிழ, inf. To be put to shame

தோணிகவிழ, inf. To be capsized or sunk—as a dhoney.

தலைகவிழ, inf. To hang the head.

எல்லாருக்குந்தலைகவிழ்கிறவன் One who is obeisant, civil, &c., to every one.

தலைகவிழப்பேச, inf. To abuse one so as to cause him to hang his head.

கவிழ்ச்சி—கவிழ்வு, v. noun. Overturning, subversion, கவிழுகை.

கவிழ், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To turn upside down, turn partly over, to capsize, invert, கவிழச்செய்ய. 2 To subvert, overthrow, discomfit, destroy, கெடுக்க

தன்வாயக்கஞ்சியைக்கவிழ்த்துப்போட்டான். He has upset the congee of his own mouth; i e. he has deprived himself of his maintenance.

தேசத்தையொருக்காற்கீழ்மேலாயக்கவிழ்த்துப்போட்டான். He has once turned the country upside down; i e. made a great change in public affairs

கவிழ்த்திட—கவிழ்த்துவிட, inf. To turn upside down, &c

கவிழ்த்தல்—கவிழ்ப்பு, v. noun. Over-turning.

கவினம், s. Bridle, reins, கடிவாளம் 2. Butter, வெண்ணெய் (Rott)

கவின், s. Beauty, grace, fairness, comeliness, elegance, அழகு. (p) 2. (fig) The appropriate qualities, characteristics of a person or thing, தக்கபண்பு.

கவின்றநுதமையபுங் கொன்றைபுஞ்சூடிபகண்ணுதல். The frontal-eyed beautiful Siva adorned with garlands of தும்பை and கொன்றை flowers.

கவின்—கவினு, கிறது, கவின்றது, கவினும், கவின, v. n. To be beautiful, fair, graceful, comely, elegant, அழகாயிருக்க. (p.)

கவினம், s. A place where cattle have grazed, பசுமேய்ந்தஇடம். (p.)

கவுசி, s. Fainting, குழைவு. 2. Affliction, வருத்தம். (p.)

கவுடி, s. A mode of singing, ஓர்பண். (p)

கவுதாரி, s. A partridge, ஓர்பறவை, Tetrao cinerea, L.

கவுல், s. (Hin) A treaty, capitulation, உடம்படிக்கை. 2. [prov] A bad smell, நாற்றம்.

கவுள், s. The cheeks, கதுப்பு. 2 The jaws of an elephant, யானைக்கதுப்பு. 3. The frontal sinus of the elephant whence flows a secretion called the rut, யானைமதம்பாயிடம். (p.)

கவுனி, s A kind of arsenic in its natural state, குதிரைப்பாஷாணம். 2. (Tel.) [prov.] The gate of a fort, வாசல்

கவை, s. The fork of a branch or tree, மரக்கப்பு 2. Cross roads, diverging paths, கவர்வழி. 3. Desert, wood, jungle, காடு 4 Fort, fortification, கோட்டை. (p.) 5. (c) Concern, business, வேலை. 6. (Anat.) Sigmoid, notch, எலும்புக்கவை.

கவைக்கொம்பு, s. A forked branch. 2 A forked horn, antler.

கவைத்தடி, s. A forked stick. 2. A pitch-fork.

கவைத்தாள், s. A crab, நண்டு.

கவைநா, s. Snake, பாம்பு.

கவையடி-கவைக்குளம்பு, s. Cloven foot, பிளவடி.

கவ்வாணம், s. A kind of singing or tune, ஓர்பண். (சது)

கவ்வு, s. Fork of a branch or horn, கவர் 2 Greatness, பெருமை. (p) 3. A mouthful, grasp of the mouth.

கவவை, s Care, &c. See கௌவை.

கவ்வைபார்க்க, inf. To be employed, to attend to business.

கழகம்—கழருகு, s. A public place of learning, a college, கல்விபயிலுமிடம். 2. An assembly of learned men, கல்விச்சங்கம். 3. A theatre, a stage, a place for practising the use of arms, படைபயிலுமிடம் 4. A public hall for wrestling, boxing, gaming, &c., மல்லயிலைக்கூ. 5 Place for gaming, playing dice, &c., சூதாடுமிடம். 6. Gaming, சூது (p)

கழங்கம், s. Conical pieces in the play of draughts or dice, சூதுகொருவி. (சது) (p)

கழங்கு, s. A shrub bearing a nut, கழற்சிக்கொடி, Guilandina bonduce. 2. A play among females with the above nuts, கழற்சிவிளையாட்டு 3. Possession by a spirit for uttering oracles, &c., வெறியாட்டாளனுடல். (p)

கழஞ்சு, s. An apothecary's or jeweller's weight, பணவிரண்டுபெனவெடை.

கழப்பு, கிறேன், கழப்பினேன், வேன், கழப்ப, v. n. To be idle, to decline or shuffle work, வேலைசெய்யாதுகாலம்போக்க. (c.)

கழப்பன்—கழப்பாளி—கழப்புணி, s An idle, shuffling person.

கழப்புதல்—கழப்புகை, v. noun. Laziness, idleness, slothfulness.

கழலை, s. A wen, a tubercle, excrescence, புலாகுழல்.

கழலைக்கட்டி, s. A wen.

கழல், s. The foot, கால். 2 A warrior's ankle rings, வீரக்கழல். 3. Ankle rings worn by the liberal, the beneficent, &c., to encourage a disclosure of wants; the term is often used by synecdoche for the person of the deity or great personage, கொடையாளரணிவது. 4. Sandals, செருப்பு. 5. The கழற்சிக்கொடி plant (p.)

கழலடி, s. Ankled leg.

கழற்காய், s. The fruit of the கழற்சி crickles, Guilandina bonducella.

கழற்குடம், s. A pot of கழற்சி nuts; i e one who teaches not according to the capacity of his pupils, but irregularly, teaching that first which should be taught last.

கழல்—கழலு, கிறது, கழன்றது, கழலும், கழல, v n. To become loose—as a fastening, a nail, a shoe, a handle, a lock, a leaf, hair, knot, a part of any mechanism; to be unhinged, to slip off, slough off—as a snake's skin; to become extricated, disentangled, கெடிழ்ந்துபோக. 2. To be put out of joint, be dislocated, பொருத்துவிலக. (c)

எண்ணெய்மயிரைவிட்டுக்கழன்றது. The oil has come off the hair

தலைச்சாத்துக்கழன்றது. The head-dress is untied

நின்றவனமெல்லக்கழன்றுவிட்டான். The person who stood here has slipped away.

கழலக்குத்த, *inf.* [*prov*] To frustrate an object by an unfavorable remark

கழலப்போட, *inf.* [*prov*] To let a thing lie in order that it may pass over and be done better another time, &c

கழலவிட, *inf.* To connive at, to let a thing pass or escape without notice through leniency, partiality, &c.

நஞ்சுகழலல், *v noun.* Exuding as the poison of a snake from its fangs.

ஊத்தைகழலல், *v noun.* Coming off as dirt from a cloth, a vessel, &c.

கழல்வு—கழலுதல்—கழறல், *v. noun.* Getting loose, கழல்கை.

கழற்சி, *v. noun.* Getting loose, extrication, கழலவு

கழறு, கிறேன், கழறினேன், வேன், கழற, *v a.* To charge earnestly, exhort, premonish, உறுதிசொல்ல 2. To say, declare, tell, சொல்ல. 3. To importune, press, நெருக்க. (*p.*)

கழற்றுரை, *s.* A charge, premonition, an exhortation, position, assertion, asseveration.

கழறல், *v. noun.* Exhortation, admonition, உறுதிச்சொல். 2. Word, சொல் 3. Plaguing, importuning, நெருக்கல்

கழற்கொடி—கழற்சி *s.* A plant of two species, ஓர்கொடி.

கழற்சிக்காய், *s.* The fruit of கழற்சி.

கழற்சிக்கொட்டை, *s.* Nut of the bonduce used by boys as marbles, &c.

கழற்பதி, *s.* A tree, பெருங்குமிழ் மரம்

கழற்று, கிறேன், கழற்றினேன், வேன், கழற்ற, *v. a* To unloose, unfasten, loosen, unhang, unhinge, unlock, unhook, unbolt, unrivet, unscrew, unbutton, unfetter, &c., கழலச்செய்ய. 2 To strip, take off (clothes, jewels, &c), unclothe, divest, put off the shoes, hat, head-dress, &c; to dismantle, unrig, ஆடைமுதலியனகழற்ற. 3. To disentangle, extricate, disengage, disencumber, நீக்க. 4. To slough the skin—as snakes, horns—as deer, feathers—as birds; to molt, தோல்முதலியனகழற்ற. (*c.*)

அவன்கடுக்கனைக்கழற்றிக்கொடுத்தான். He took off his ear-ring and gave it.

காப்பைக்கழற்ற, *inf.* To loosen or take off the hand rings

செருப்பைக்கழற்ற, *inf.* To put off the shoes.

கழற்றல், *v. noun.* Putting off.

கழனி, *s.* A field, a corn-field, வயல். 2. (*p.*) Agricultural districts, மருதநிலம். 3. Mud, சேறு. 4. Curtains, திரைச்சீலை. (*திவா.*)

கழனிப்பயிர், *s.* Paddy.

கழனியடுத்தவர், *s.* Agriculturists, உழவர்

கழாயர், *s.* Pole-dancers, rope-dancers, tumblers, கழைக்கூத்தர்; [*ex* கழை, a bamboo.] (*p.*)

கழி, *s.* A kind of thread, cotton, yarn, silk, &c, a hawk, a knot, a tie, அற்சுரு. 2. Salt-pans, உப்பளம் 3 Shallow sea waters, salt rivers, salt marshes, உப்பாறு 4 Lute-stick, stick for playing on the lute, a plectrum, யாழ்நரம்பினைச்சுகுந்தகருவி 5 A rod, a cudgel, a staff, a branch, a twig, a switch, கோல் 6 *adj* and *adv* Much, great, excessive, very extensive, மிகுதி. 7 [*prov*] A roll of sealing wax, lunar caustic, &c., மெழுகுவர்த்தி.

கழிக்கரை, *s.* Banks of salt rivers, marshes, &c, கழியினதுகரை

கழிக்கரைப்புலம்பல், *s.* [*in erotics.*] Persons expressing in a soliloquy a lady's lamentations for, and complaints of, her lover's absence, ஓர்பிரபந்தம். (*p.*)

கழிக்காரை, *s* A plant, ஓர்செடி.

கழிநிலம், *s* Brackish soil, marshy districts bordering on the sea, உவர்த்தரை. 2 Natural salt-pans, உப்பளம்

கழிமுகம், *s.* The mouth of a river, ஆறுநீர்க்கழிவு

கழியர், *s* Salt makers, உப்பமைப்போர் 2 Inhabitants of maritime districts, நெய்தனிலமாக்கள்.

கழியுணன், *s.* A glutton, பேருண்டியான்

கழி, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, *v n.* To pass by, pass from, go, remove, depart from, to pass through or over a river, &c, to pass away, lapse, கடக்க. 2 To pass as time, a season, prosperity, adversity, &c; to elapse, become spent, செல்ல 3 To pass—as excrements, மலங்கழிய 4 To be discharged, voided—as semen, &c., விந்துகழிய. 5 To be separated or detached from, நீங்க. 6. To be abated, deducted, discounted, &c., குறைய 7. To be rejected, exempted, released, excused, &c., விலக்கப்பட. 8. (*p*) To be excessive, copious, abundant, intense, to be great in quality or quantity, மிக. 9. To expire, cease, die, சாவ

சந்தைகழிந்தது The market is broken up, the fair is over.

அவனுக்குவயிறுகழிகிறது. He has a looseness.

கழிகடை, *s.* The worst, either as to persons or things; refuse, that which is base, rejected.

கழிகெட்டது, *appel. noun.* That which is reprobate, refuse, rejected, the worst, lowest, vilest, மிகக்கெட்டது.

கழிகெட்டவன், *s.* [*prov*] A reprobate fellow, a vile wretch, மிகவுங்கெட்டவன்.

கழிபிறப்பு, *s.* The birth preceding the present, முற்பிறப்பு. (*p.*)

கழியுடல், *s.* A skeleton, ஊன்கழிந்தவுடல். (*p.*)

வாழ்நாட்கழிய, *inf.* To pass, as one's lifetime.

ஏழரைகழிய, *inf.* To expire, as the seven and half years of Saturn's malign influence. See ஏழு.

ஊன்கழிந்தவெலும்பு, *s.* Pure bones, bones stripped of flesh.

கலன்கழிமடந்தை, *s.* A widow, a woman who has lost her marriage symbol.

கழிச்சல், *v noun.* Flux, looseness, கழிவு. 2. [*vul*] Cholera, epidemical flux, பேதியாதல்

கிராணிக்கழிச்சல், *v. noun.* A continued looseness

இரத்தக்கழிச்சல், *v. noun.* The bloody flux.

கழிதல், *v. noun.* Passing, கடத்தல். 2 Dying, சாதல் 3 Walking, நடத்தல் 4. Abundance, மிகுதி.

கழியல், *v noun* Departing, passing, separating, கழிதல். 2 Any thing rejected, கழிக்கப்பட்டது.

கழிவு, *v noun.* Passing, leaving, separating from, discharge—from the bowels, a sore, &c, கழிகை 2. Copiousness, abundance, excess, superfluity, intensity, surplus, redundancy, மிகுதி 3. Things ejected or left, refuse, leavings, dross, scoria, கழிகடை 4 Exception, release, exemption, rejection, elimination, நீக்குகை 5 [*in arithmetic.*] Subtraction, கழிப்புக்கணக்கு 6 Deduction, abatement, defalcation, discount, premium, allowance, தள்ளுபடி. 7. Remainder in arithmetic, சேஷம். 8. [*in logic.*] Inference by implication of opposite, as when it is said of two persons, that one is enlightened by virtuous deeds, we infer that the other is darkened by the retributions of vice; or in a case of robbery between two—that one is honest, that the other is the thief, பரிசேஷம். 9. That which is secondary, inferior, any thing bad or inferior in quality, base, vile, இழிவு

கழிவில்லை. There is none rejected. 2. There is no abatement, deduction, discount, &c.

கழிவானசரக்கு, *s.* Rejected goods.

கழிவுநிலம், *s.* Waste land—as stony or brackish spots among good land.

பத்திலொன்றுகழிவு, *s.* A deduction or premium of one in ten

கழி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a* To reject, expel, cast off, discard, exclude, dislodge, remove, strip off, separate from, detach, eliminate, அகற்ற. 2. To evacuate, void, discharge, emit, pass excrements, நீக்க. 3. To except, leave as refuse, abandon, ஒழிக்க. 4. [*in arithmetic*] To subtract, subduct, கணக்குக்கழிக்க. 5. To deduct, abate, குறைக்க 6. To discount, remit, தள்ளிக்கொடுக்க. 7. To cut off—as the hair, to pare off the nails, &c., to clear off, clear away, smooth off—as knots by cutting; to prune, lop off, தலைமுதலியகழிக்க. 8. To cast off—as exuviæ, கழற்ற. 9. To pass time, spend time, காலம்போக்க. 10. To exempt, release, free from duties—as postage, விலக்க.

கட்டிக்கழித்தபுடவை. Cast-off garments.

சாத்திக்கழித்தமாலை. Garlands formerly put on an idol taken off before another ceremony.

காலத்தைவீணிலேகழித்துவிட்டான். He spent his time in vain.

மாடுதின்றுகழித்தது. The cow having eaten enough, rejected what remained.

உறைகழித்தவொள்வாள். Glittering drawn swords.

கழித்துக்கொடுக்க, *inf.* To make an allowance in another's favor.

தீட்டுக்கழிக்க, *inf.* To purify from ceremonial uncleanness—as after child-birth, &c.

வருந்திக்கழிக்க, *inf.* To pass time in suffering.

மலங்கழிக்க, *inf.* To pass excrement.

கண்கெழிக்க, *inf.* To enjoy to satiety—as earthly good 2. To be deprived of appetite by having much to do with food—as cooks, &c

சாந்திகழிக்க, *inf.* To remove the evil influence of planets by presenting offerings to them, &c.

எச்சில்கழிக்க, *inf.* To purify a place where some one has taken food

கழித்தல், *v. noun.* The act of rejecting.

கழிப்பு, *v. noun.* Expulsion, rejection, emission, கழிகை. 2. Offering to planets, demons, &c, to remove their malignity, சாந்திகழிக்கை. 3 Blemish, defect, fault, குற்றம். 4 That which is refused, rejected. 5 [*in arithmetic.*] Subtraction, கழிப்புக்கணக்கு.

கழிப்புக்கழிக்க, *inf.* To expel malign influence by offerings. This is done by waving boiled rice, cakes, &c over the head of the patients after which the materials used are thrown away.

கழிநெடில், *s.* A line of more than five feet in a verse, ஐஞ்சீரின்மிக்கசீரானவடி. 2 A kind of verse the lines of which consist of more than five feet, கழிநெடில்விருத்தம்

கழிநெடிலடி, *s.* A line in poetry, consisting of more than five feet, ஐஞ்சீரின்மிக்கவடி.

கழிப்புல், *s.* A kind of grass, Rotbœllia lævis.

கழிமுட்டான், *s.* A kind of grass, நாய்ப்புல், Apluda aristata.

கழு, *s.* A stake for impaling criminals, கழுமரம். 2. (*p.*) A trident, சூலம். 3 An eagle, கழுகு. 4 [*vul*] A green clump or clod of grass, புற்பற்றை.

கழுக்களம், *s.* A place of execution by impaling

கழுக்குன்றம்—திருக்கழுக்குன்றம், *s.* A mountain north-west of Madras, sacred to Siva.

கழுச்சிறையன், *s.* One who deserves impaling.

கழுப்பற்றை, *s.* A clump or tuft of grass.

கழுமரம், *s.* A stake for impaling malefactors.

கழுமரம்போலநிற்கிறான். He stands like a stake, sullen, unmoved, &c.—spoken in anger.

கழுமுள், *s.* A trident, சூலம். 2. A spear, a spike, ஈட்டி. 3. A stake for impaling, கழுமரம். 4 Arms in general, ஆயுதப்பொது 5. Pomegranate tree, மாதளை, Punica granatum. (*p*)

கழுமோத—கழுவறைய, *inf.* To cover the ground with green clods.

கழுவன், *s.* [*prov.*] A daring villain, a rascal, one deserving the stake, மிகு துட்டன்.

கழுவாணி, *s.* The iron spike on the top of an impaling stake, கழுவினுள்ள வாணி.

கழுவாய்நிலம்—கழுவெளி, *s.* A green field from which clods are taken.

கழுவினெய்யுருக்கி, *s.* [*prov.*] A woman who collects the juices that fall from persons impaled as a philter for fascinating paramours—a term of abuse or reproach, கொடியவள்.

கழுவேற, *inf.* To be impaled, கழுவேற 2. To partake voluntarily in another's sufferings, through friendship, பிறனைவருத்தத்தாங்க.

கழுவேறி, *s.* A malefactor, one impaled, கழுவிலேறினவன். 2. A villain, a pest, துணிவுடையவன்.

கழுவேற்ற, *inf.* To impale.

கழுவேற்றம், *v. noun.* Impalement.

சிங்காரக்கழு, *s.* A gibbet.

கழுகு, *s.* An eagle, ஓர்பறவை.

கழுக்கடை, *s.* A spear, ஈட்டி.

கழுக்காணி, *s.* [*prop.* கழுவாணி.] A short thick person, குறளன்.

கழுது, *s.* Demon, a vampire, பிசாசு 2. A shed with an elevated platform for guarding fields against beasts, birds, &c, பரண் 3 A beetle, வண்டு. 4 Guard, defence, காவல். (*p.*)

கழுதை, *s.* An ass, கத்தபம். 2. (*c.*) A dolt, மூடன். 3 (*p*) The sign of the sixth guardian of the eight angles or points of the world, வடமேற்றிசைப்பாலனகுறி

கழுதைப்புண்ணுக்குப்புழுதிமருந்து Dust is the medicine for an ass's wounds; i e for the poor any thing serves for medicine.

கழுதையுங்குதிரையும்பிணைத்தாற்போலே, Ill-matched—as an ass and a horse

கழுதைக்கரணம், *s.* [*in astrology.*] One of the eleven தைதுலாகரணம்.

கழுதைக்குடத்தி—கழுதைப்புலி, *s.* A hyena, புலிக்குடத்தி.

கழுதைக்குட்டி—கழுதைமறி, *s.* A young ass.

கழுதைநிறம், *s.* Grey, the color of an ass.

கழுதைக்குணம்—கழுதையாட்டம், Stupidity.

கழுதைத்திசை, *s.* [*in astrology.*] The north-west quarter, வடமேற்றிசை.

கழுதைமயிர்பிடுங்கியூர், *s.* A country where they pluck off the hair of the ass; i.e. doing as others do without reason.

கழுதைவாகனி, *s.* The goddess of ill-luck, மூதேவி.

கழுதைவிட்டை, *s.* Ass's dung.

கழுதைவிட்டையானாலுங்கைநிறையவிருந்தாற்போதும். If the hand is full though with nothing but ass's dung, it is enough; i. e. get a great quantity

கோவேறுகழுதை, *s.* Mule.

கழுத்தல், *s.* A lie, பொய். (*p.*)

கழுத்து, *s.* The neck of a person, brute, thing, &c., கண்டம்.

கழுத்தடி, *s.* The lower part of the nape of the neck, தோண்மேல்.

கழுத்தறுக்க, *inf.* To cut the throat, to sever the wind-pipe.

முன்விட்டுப்பின்னேகழுத்தறுக்கலாமோ...... Would you bid one take precedence and then cut his throat?

ஒருவனைக்கழுத்திலேகட்டிவிட. To devolve unpleasant consequences on another. 2. To attribute a crime or blame to a person. 3. To impose on another unsaleable goods, or a woman ineligible for marriage.

கழுத்திடுகயிறு, *s.* Halter for a beast.

கழுத்திருத்த, *inf.* To have the neck pressed down with a heavy load. (*c.*)

கழுத்திலேகயிறுபோட, *inf.* To threaten self-immolation for the purpose of recovering debts, &c. 2 To be very treacherous, insidious, perfidious. (*c.*)

கழுத்துக்குட்டை, *s.* A neckcloth, a cravat. (*c.*)

கழுத்துக்கொடுக்க, *inf.* To lay down the neck for another on the block, to subject one's self to inconvenience or danger 2. To expose one's life by a commission of crime. 3 To submit to the yoke as bullocks

கழுத்துச்சந்து, *s.* The joint of the neck

கழுத்துச்சுளுக்கு, *s.* Straining of the ligaments of the neck by violent turning of the head.

கழுத்துத்திருக, *inf.* To wring off the head of a fowl, &c. 2. To throttle, twist the head.

கழுத்துநெடியபானை, *s.* A long-necked pot.

கழுத்துப்பட்டிகை, *s.* A collar, a cape.

கழுத்துப்பட்டை, *s.* The collar of a cloak.

கழுத்துப்பருத்திருக்க, *inf.* To have a thick neck.

கழுத்துப்பொருத்தம், *s.* One of the ten பொருத்தம் for marriage, மணப்பொருத்தம் பத்திலொன்று. (*c.*)

கழுத்துமுறிக்க—கழுத்தைமுறிக்க, *inf.* To break the neck—spoken of the power, &c., of demons.

வேண்டாமெனறுகழுத்தைமுறிக்கிறான். He absolutely refuses, it is very repugnant to his feelings, &c.

கழுத்துவெட்டி, *s.* A cut-throat, a betrayer, an assassin. (*c.*)

கழுத்தூட்டி, *s.* The throat. (*p.*)

கழுத்தேறுதண்டம், *s.* Aggravated or very heavy punishment.

கழுத்தைநெரிக்க, *inf.* To throttle one.

கட்டுக்கழுத்தி, *s.* A married woman.

கழுநீர், *s.* The red water-lily, உற்பலம், Nymphæa rubra

கழுநீர்ப்பூ—கழுநீர்மலர், *s.* The flower of the lily.

கழுந்து, *s.* The heart or core of a tree, வயிரம். 2. A tenon, தேயத்துமுகத்திரண்டவடிவு.

கழுந்தாக்க, *inf.* To make tenons for dovetailing or other joints.

உலக்கைக்கழுந்து, *s.* The end of a pestle (*Rott.*)

கழுமு, கிறேன், கழுமினேன், வேன், கழும, v. n. To join, unite with, இணைய. 2. To be fascinated, bewildered, confused, மயஙக. 3. To be full, complete, replete, perfect, நிறைய 4. To be abundant, copious, plentiful, மிக. (p.)

கழுமல், v. noun. Fulness, நிறைதல். 2. Confusion, மயக்கம். 3 Abundance. மிகுதி 4 Seizing, பற்றுதல்.

கழுவு, கிறேன், கழுவினேன், வேன், கழுவ, v. a. To wash, wash off, wash out, wash away, cleanse by washing, to purify, rinse, சுத்தஞ்செய் 2 To free from, dispel —as moral evil. மனவழுக்குக்கழுவ (c.)

கழுநீர், s. Water in which rice has been washed, அரிசிகழுவியநீர். (c)

கழுவிக்கொள்ள, inf. To wash, cleanse

கழுவிப்போட, inf. To wash off.

கைகழுவ, inf. To wash the hands of one, to reject totally.

கால்கைகழுவ, inf. To wash the hands and feet.

கலத்தைக்கழுவ, inf. To wash a brass dish.

கால்கழுவ, inf. To wash after passing excrement, lit. to wash the feet.

மலங்கழுவ, inf. To expel moral evils from the soul.

கழுவல்—கழுவுதல், v. noun. Washing, cleansing.

கழை, s. The bamboo, மூங்கில், Bambusa arundinacea 2. Sugar-cane, கரும்பு 3. The seventh lunar asterism, புனர்பூசம். (p.)

கழைக்கூத்து, s. Pole-dancing, வேழம்பர்கூத்து.

கழைக்கூத்தர், s. Pole-dancers, வேழம்பர்.

கழைக்கூத்தாடி, s. A pole-dancer.

கள, s. A thorny shrub, களாச்செடி. (p.)

*களகண்டம், s. The Indian cuckoo, குயில்—also written காளகண்டம். Wils p 200. Kalakanta. (p.)

களகம், s. The mountain rat, பெருச்சாளி. (p)

*களகம்பளம், s. A bull's dewlap, the excrescences on a goat's neck, அலேதாடி. Wils. p. 285. Galakambala. (p.)

களகளப்பு, s. Din, roar, gurgling, wambling, &c., ஒலிக்குறிப்பு. (c.)

*களகளம், s. A loud and confused noise—as the din of a bazaar, the roaring of water, &c., பேரொலி. Wils. p. 200. Kalakala.

களகவெனல்—களகளவெனல், s. Tingle, flow with a gentle sound, chatter, &c., ஈரடுக்கொலிக்குறிப்பு. (c.)

களகளவெனக்கொதிக்க, inf. To sound—as water in boiling.

களகளவெனவிரும, inf. To sound —as phlegm in the chest.

களகளவெனவொலிக்க, inf. To roar—as water, multitudes.

களகளவென்றுசிரிக்க, inf. To laugh, making a noise.

களகொளெனல், s. Mumbling, ஒலிக்குறிப்பு (c)

களகொளென்றுவயிறிரைய, inf. To wamble—as the bowels

களக்கர், s. Inferiors, புலேயர். 2. Hunters, a caste living by the chase, வேடர் (p)

களங்கட்டி, s. A kind of fish, ஓர்மீன்

களங்கம், s. A spot, a mark, a sign, a token, அடையாளம். (p) 2 (c) A stain, a blot, a tarnish, a blemish, soil, மாசு 3. Fault, defect, moral or ceremonial defilement, குற்றம். 4. Black, கறுப்பு 5. Blue, நீலம். 6. Rust, verdigris, any thing that deteriorates, களிம்பு 7. A kind of arsenic in its natural state, தொகைபாஷாணம்.

களங்கசத்துரு, s. Fountain containing lead, சயமணலைலே

களங்கமற, inf. To be free from defects.

களங்கமற்றிருக்க, inf. To be spotless, sincere, pure.

களங்கமில்லாதநடக்கை, s. Pureness of living.

களங்கமுள்ளவன், s. One whose character is sullied 2. A knave, a fraudulent person

நிஷ்களங்கம், s. Purity.

களங்கன், s. The moon, சந்திரன், lit. the spotted. (p.)

களங்கு—களங்குமுறை, s. A compound of metallic bodies prepared with mercury and made into pills, பலலோகங்களைநுண்டாக்கியஇரசகுளிகை. (Rott)

களஞ்சி, s. A kind of arsenic, சூதபாஷாணம்.

களஞ்சியம், s. A granary, a barn, தானியமிருக்குமிடம். 2. A store room, a repository, a treasury, a magazine, பொக்கசசாலே. (c.)

களஞ்சியத்திலேபோட, inf. To put into a barn.

*களதவுதம்—களதூதம்—களதௌதம், s. Silver, வெள்ளி. Wils. p. 200. Kaladouta. (p.)

*களத்திரம், s. A wife, மனைவி. 2. Family, race, குடும்பம். Wils p. 200. Kalatra. (p.)

களத்திரகாரகன், s. The planet regarded as the ruler of the seventh sign from the rising sign at birth, சுக்கிரன்.

களத்திரதானம், s. The seventh from the rising sign at the moment of birth, portending the person's circumstances in respect of the wife (if it predict any), her disposition, wealth, longevity and other properties, எழாமிடம்.

களத்தூர்—களந்தை, s. A town near Chingleput, ஓரூர்.

களந்தி, s. The fruit of a தான்றி tree, Terminalia bellerica, L. (M. Dic.) (p.)

*களபம், s. A young elephant, யானைக்கன்று. 2. An elephant, யானே. 3. Fragrant ointment, perfumery, கலவைச்சாந்து. 4. A mixture, கலப்பு. 5. Mortar, cement, சுட்டசாந்து Wils. p. 200. Kalab'ha. (p.)

களப்பன்னை, s. A shrub, ஓர்செடி.

களப்பு, s. Shallow sea, shallows at sea, கடலிறுழமிலலாவிடம்.

களமூர், s. A town near Madura, ஓரூர்.

களம், s. Place, locality, open space, area, a wide extent, expanse, இடம் 2 Black, dark, கறுப்பு 3 Poison, venom, விடம் 4. Neck, throat, மிடறு 5. A wife, மனைவி 6. Barren or brackish ground, களர்நிலம். (p) 7. (c.) A threshing floor or place in a field for treading corn, நெற்களம் 8. The place or site of a battle, a field of battle, போர்க்களம் 9. Shallow shelf of rocks at sea, bank under water, sand-bank, shoal, &c., கடலின்மேடு

களத்திலேதோணிபொறுத்துப்போயிற்று. The dhoney is aground on a shoal.

களப்பலி, s. A human sacrifice, that of valiant men to Doorga, the goddess of war, previous to battle to secure victory, யுத்தகளத்திலிடுமபலி.

களப்பலியிட—களப்பலியூட்ட, inf. To offer human sacrifice.

களப்பாட்டு, s. Threshing floor songs, போரடிப்போர்பாடும்பாட்டு

களப்பாய், s. A mat spread on the floor to tread out grain, களத்திலவிரிக்கும்பாய்.

களப்பிச்சை, s. Alms given to religious mendicants at a threshing floor, களத்திலிடும்பிச்சை.

களப்பேச்சு, s. Auspicious terms, language, &c., of the threshing floor, களபரிபாஷை.

களப்பேறு, s. [prov.] The portion of grain, distributed at a threshing floor among religious mendicants, also given to a washerman, barber, and other dependent castes, நெற்களத்திற்பெறும்பலன்

களமதி, s. Estimation of the quantity of grain upon a threshing floor.

களமளக்க, inf. To measure at the threshing floor, களத்திலெநெலமுதலியனவளக்க

களமர், s. Husbandmen, agriculturists, உழவர். 2. The பள்ளர், or one of the divisions of the வைசியர் caste. 3. Inhabitants of agricultural districts, மருதநிலமாக்கள். 4. The Sudra caste, சூத்திரர் (p.)

களம்விடாமலெபாட்டடிக்க, inf. To sweep clean the threshing floor.

களவழிநாற்பது, s. A poem in forty stanzas descriptive of a field of battle. (Rott.)

களவாரம், s. [com. களவாசம்.] The portion of grain given from the threshing floor to the workmen, களத்திற்கொடுக்குமவாரம.

உலேக்களம், s. A forge.

கொலேக்களம், s. A place of execution.

யுத்தகளம்—படுகளம், s. A field of battle.

படுகளத்திலெமுறைப்பாரியர. Are relationships observed in the battle-field?

களரவம், s. A dove, pigeon, புறா. (p.)

களரி, s. A field of battle, போர்க்களம். 2. A jungle, காடு. 3. Blackness, கருமை. 4. The neck, மிடறு. 5. Barren or brackish ground, களர்நிலம். 6. Uncultivated ground, பாழ்நிலம். (p.) 7. A circular area for dramatic performance, gladiatorial or gymnastic exhibitions, &c., an arena, நாடகசாலை. 8. An assembly, கூட்டம்.

களரிகட்ட, inf. To ingratiate one's self with the attendants, officers, &c., at court, so as to secure the superior's interest, அவையடக்கஞ்செய்ய. 2. To form an area for the performance of a play, நாடகசாலைகட்ட. 3. To prevent by magical spells from singing or acting in a play, கூத்தாடாமற்றிருத்திறுகட்ட.

களரிக்கோழை, s. Bashfulness in a performer, preventing him from appearing in an area, சபைக்கோழை.

களரியமர்த்த, inf. To seat the spectators round an area. 2. To silence the spectators by beating a certain time on a drum

களரிவிட, inf. To exhibit a play after training in full attire, சபையிலாடவிட.

களர், s. Barren or brackish ground, களர்நிலம்.

களர்மண், s. Alkaline earth.

களவம், s. Mixture, கலப்பு. (p.)

*களவு, s. Theft, robbing, pilfering, purloining, stealing, depredation, திருட்டு. 2. Deceit, treachery, roguery, clandestine, or illicit acts, வஞ்சனை 3 [in erotics.] The secret intercourse of lovers, illicit connexion, adultery, fornication, whoredom, any clandestine intercourse of the sexes chiefly of the female, களவொழுக்கம். 4. Counterfeiting in work, கள்ளவேலை. 5 (p) The களா shrub, களாச்செடி. 6. Stupor, bewilderment, the fury of passion, &c., உன்மத்தம்.

களவன், s. A thief, rogue, a felon, கள்வன். 2 A crab, நண்டு. 3. Cancer of the zodiac, கர்க்கடகவிராசி.

களவாட—களவாள, inf. To steal, திருட.

களவாளி, s. A thief, கள்வன்.

களவியல், s. A branch of அகப்பொருள், treating on illicit intercourse

களவில்லாமை — களவின்மை, s. Freedom from theft, safety.

களவுசெய்ய—களவெடுக்க, inf. To steal, rob, pilfer, திருட.

சோதனையிற்களவுசெய்ய, inf. To defraud, or betray trust in examination.

களவுபண்ண, inf. To play truant. 2. To embezzle, betray trust, peculate.

களவுபிடிக்க, inf. To catch a thief by stratagem, magic, &c.

களவுப்புணர்ச்சி, s. Illicit cohabitation.

களவொழுக்கம், s. [as களவியல்.] Illicit intercourse, களவு.

*களவுதம், s. Silver, வெள்ளி. (p.)

களன், s. Place, area, open space, expanse, இடம். 2. Agricultural districts, arable land, rice fields, மருதநிலம் 3. Stupor, bewilderment, frenzy, passion, உன்மத்தம் 4. Sound, noise, ஒலி 5. Friendship, love, நட்பு 6. Company, society, an assembly, சபை 7. Neck (another form of the word களம்), கழுத்து. (p.)

களா, s. A thorny shrub bearing an edible black fruit, களாச்செடி.

சொத்தைக்களா, s. A shrub, Flacourtia sepiaria.

பெருங்களா, s. Carissa carandas; the fruit of both is eatable.

சிறுகளா, s. Carissa diffusa.

களாசம், s. A cane, walking stick, பிரம்பு. (p)

களாசாத்திரம்—களாநூல், s. A scientific treatise concerning four different kinds of women See கொக்கோகம்.

களாபடனம், s. One of the fourteen acts of beneficence. See தருமிருத்தி

களாவகம், s. A kind of greens, சிறுகீரை, Amaranthus campestris, L (p)

களி, s. Joy, gladness, delight, exhilaration, exultation, mirth, jollity, hilarity, மகிழ்ச்சி. 2. Riot, revelling, காமுகரெல்லாருருந்திக்களிக்கை. 3 Wantonness, licentiousness, unrestrained passions, arrogance, சிறந்மை 4. Bewilderment, aberration of mind or intellect, intoxication whether from liquor or circumstances, frenzy, fury, மயக்கம் 5. Toddy, vinous liquor, கள். 6. A person intoxicated with money, learning, liquor, &c., a reveller, செருக்குள்ளவன (p.) 7. Thick pulp, any soft, thick mass —as thick pap, &c., the quality or consistency of a thick paste or glutinous matter, இறுகியபழச்சாறு 8. A kind of pap or hasty-pudding, குழம்பு. 9. A kind of pottage hard in itself and made with flour, மாவாற்கிண்டியகளி.

களிகிண்ட—களிகிளற, inf. To make களி, pap.

களிகூர, inf. To rejoice, exult, மகிழ்ச்சிகூர.

களிக்காய், s. Pulpy fruit, களிப்பாக்காய்.

களிநெஞ்சன், s. A jovial, wanton person.

களிப்பாக்கு, s. Areca-nut boiled and dried, அவித்தபாக்கு.

களிமண், s. Clay, potter's clay.

களிமண்ணடைக்கிறதுபோலவடைத்துப்போடுகிறான். He takes in, or swallows up as if he had to fill (a pit) with clay; i e. he is a glutton, a gormand, a gormandizer.

களிமண்தரை, s. Clayey soil.

களியர், s. Bacchanalians, drunkards, கள்ளுண்டெளிபோர்.

களியாவண்ணம், s. A poem extolling the advantages of high living, dainty food, vinous liquors, &c., an epicurean poem, ஓர்வண்ணம்.

களியாட்டு, s. Drunken feasts, bacchanalism, revels, உண்டாட்டு

தேம்பாருக்களி—கம்புக்களி—சோளக்களி, s. Pottage prepared with the flour of different grains.

களி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To joy, exult, rejoice, to be exhilarated, சந்தோஷிக்க. 2. To experience extatic joy, to glow with delight, மிகுமகிழ்வடைய. 3. To be mirthful, jovial, gay full of glee, களிப்படைய. 4. (p) To be proud, vain, conceited, intoxicated with pride, &c., செருக்குற To be wanton, frolicsome, wilful, licentious, இன்புற 6. To be inebriated (with liquors, drugs, &c.), வெறிகொள்ள 7. To revel, luxuriate—as bees, beetles, &c, feeding on the honey of flowers, களிபாட.

களித்தல், v. noun. Rejoicing, மதர்த்தல்.

களிகம், s. A medicinal shrub, வாதுளுவை.

களிகை, s. Tender flower-buds, இளம்பூவரும்பு See கலிகை. (p.)

களிக்கன், s. [prov] In jewelry, an instrument used for drawing wire for chain work, சம்பிடாகருவிப்பேழைறு.

களிக்குளம், s. A town on the Malabar coast, ஓரூர்.

களிதம், s. Slipperiness, muddiness, வழுக்கல். (p) (சது.) 2 A huge stone, பெருங்கல் (Rott.)

களித்துறை, s A town in Ceylon, Callitoor near Colombo.

களிப்பு, s. Joy, exultation, delight, அதிசந்தோஷம் 2. Mirth, joviality, glee, hilarity, மகிழ்ச்சி 3. (p) Vanity, conceit elation, செருக்கு 4. Wantonness, wilfulness, licentiousness, சிற்றின்பம் 5 Intoxication, inebriation, வெறிகொள்ளுகை. 6. (p) Intention, உள்ளக்குறிப்பு.

செல்வக்களிப்பு, s. Joy or high satisfaction from prosperity 2. Elation from prosperity.

மனக்களிப்பு, s. Joy, delight, great satisfaction.

களிமம், s. A rat, எலி. (சது.) (p.)

களிம்பு, s. Verdigris, மலினம். 2. Rust, துரு. (Mat. Ind) 3. The evil principle connected with the soul from eternity, leading to births and their sufferings and enjoyments, குற்றம்.

களிம்பற்றவன், s. A man of unimpeachable character.

களிம்புதிக்க—களிம்புபட—களிம்புபிடிக்க, inf. To form as verdigris

களிம்பூற—களிம்பேற, inf. To form as verdigris in a slight degree. 2 To become spoiled—as whey, curds, &c, kept in a brass vessel.

களிவாய்நஞ்சன், s. A very venomous snake, ஓர்பாம்பு.

களிறு, s. A male elephant, ஆண்யானை 2. A boar, ஆண்பன்றி. 3. A male shark, ஆண்சுறா. 4. The thirteenth constellation, அத்தநாள் 5. The male of beasts in general, விலங்கினுண்பொது (p.)

மதக்களிறுபோலே. As wild as an elephant in rut.

களுக்குக்களுக்கெனல், inf. [vul.] To gurgle in swallowing, or as water pouring from a goblet, ஒலிக்குறிப்பு.

*கலேபரம், s. A corpse, பிணம். 2. Bones, எலும்பு. 3. Body, உடல். Wils. p 202. KALEVARA. (p)

களை, s. Tares, grass, weeds, &c., among corn, or other vegetables, பயிர்க்களை. 2 Weariness, அயர்வு 3. Splendor of countenance, glow, lustre, shining, காந்தி. 4. Beauty, handsomeness, அழகு (c) 5. (p) Dross, refuse, defect, fault, குற்றம். 6 One of the ten தாளம், or rules for keeping time, தாளபரிமாணபத்திலொன்று.

களைகட்ட, rel. part. Weeded as corn, &c

களைகொத்த, inf. To weed.

களைகொள்ள, inf To begin to shine—as the countenance from the influence of the deity.

களைகொட்டு—களைக்கோல், s. A weeding hook, களைபறியுங்கோல்.

களைச்சத்தகம், s. [prov] A hooked kind of paddle for weeding corn, களைகளையுமாயுதம்.

களைஞர், s. The base, villains, wretches, rogues.

களைதீர—களைதெளிய—களையாற, inf To recover from fatigue, languor, &c, அயாவுதீர்க்க.

களைபறிக்க—களைபிடுங்க—களைவெட்ட, inf. To weed corn, &c, களைகளைய.

களையாற்ற, inf. To revive one from fainting, இளைப்பாற

களையேற, inf. To shine as the face of a person or idol, from the influence or indwelling of a deity, பிரகாசமதிகரிக்க. 2 To increase, as the phases of the moon, சந்திரகலைவளர.

களைவாரி, s. A tool for weeding, களைபறிக்குங்கருவி.

முகக்களை, s. Lustre of countenance

சூரியகளை, s. Brightness of the sun

தெய்வகளை, s. Lustre of countenance, supposed to result from the indwelling of the deity, விசேஷகளை.

களை, கிறேன், ந்தேன், வேன், ய, v. a To strip or put off clothes, to reject clothes or jewels, &c, சீலைமுதலியகளைய. 2 (p.) To weed, pull up, extirpate, eradicate, களைபிடுங்க 3 To exterminate, extirpate a family, foes, &c., to kill, destroy, கொல்ல. 4. To remove, expel, extrude, separate, reject, lop off, to shave the hair, the beard, &c., to pare the nails, &c, to cut or pull the hair, &c., to molt—as birds, அகற்ற. 5 [in arith.] To subtract, கணக்குக்கழிக்க.

வன்சொற்களைந்து. Avoiding offensive speech—

புடவைகளைய, inf. To cast off dirty or impure clothes 2. To put off clothes—as ceremonially impure from catamenia. 3. To be subject to catamenia; i. e not pregnant.

களைதல்—களைவு, v. noun. Extirpation, weeding, plucking, stripping off.

களை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To be fatigued, be exhausted with hunger, running, hard labor, from the heat of the sun, being flogged, &c., to be languid, to flag, droop, இளைப்புற. 2. To faint, swoon, சோர.

களைத்தல்—களைப்பு, v. noun. Fainting.

களைகண், s. Support, succor, protection, ஆதரவு 2 A protector, a succorer, one to whom recourse may be had for relief, உதவி. (p)

கள், s. Toddy, vinous liquor, மது. 2. The plural termination of nouns, pronouns and verbs, பன்மைவிகுதி 3. (p.) Honey of flowers, தேன். 4 Stealing, theft, களவு 5 Lying, falsehood, deception, பொய்.

கள்ளுக்குடியன்—கள்ளுணி—கள்ளுண்ணி, s. A drinker, a tippler, a toddy-drinker, கள்ளுண்போன்.

கள்ளுச்சேர்க்க, inf. To gather toddy from the tree, கள்ளிறக்க.

கள்ளுண்ணி, s. A beetle, a bee, வண்டு, lit a honey-bibber. (p.)

கள்—கள்ளு, கிறேன், கட்டேன், வேன், கள்ள, v. a. To steal, rob, திருட. 2. To be treacherous, insidious, to entertain furtive designs, வஞ்சிக்க (p)

கள்ளல்—கள்ளுதல், v. noun. Stealing, திருடல்.

கள்ளாமை, neg. v. noun. The duty of avoiding theft

கள்வன், s. A thief, a robber, a rogue, திருடன். 2. (p.) A black or dark person, கரியன். 3. A crab, நண்டு 4. Cancer of the zodiac, கர்க்கடகவிராசி. 5 A monkey, குரங்கு 6. The red monkey, முசு. 7. An elephant, யானை. (சது)

கள்ளம், s. Guile, treachery, deception, imposition, dissimulation, insidiousness, roguery, villany, knavery, turpitude, spuriousness, counterfeitness, perfidy, depravity, வஞ்சகம். 2. Stealing, robbery, fraud, embezzlement, shuffling, tricking, cheating, circumvention, intrigue, களவு. 3 Lying, falsehood, பொய். 4 Fault, crime, guilt, defect, blemish, குற்றம். 5 Morbid matter concealed in a boil, or lodged in the system and causing irritation, புண்ணினுட்கள்ளம். 6 Unlawful, illicit acts, slyness, trickishness, sinister views, under-hand way of doing things, covert, கபடம்.

கள்ளவெயிலுங்கள்ளமழையும். Alternate rain and sun-shine when neither can be relied on.

கள்ளஒப்பம், s. A forged signature.

கள்ளக்கடை, s. A shop or bazaar for the reception of stolen goods.

கள்ளக்கப்பல், s. A piratical vessel, திருட்டுக்கப்பல்.

கள்ளக்கப்பற்காரன், s. A pirate.

கள்ளக்கயிறு, s. A kind of double string for opening and closing a book or purse.

கள்ளக்கவறு, s. False dice, கள்ளச்சூதாடுகருவி.

கள்ளக்கவி, s. Flagrant plagiary, சோரக்கவி.

கள்ளக்காசு—கள்ளநாணயம்—கள்ளப்பணம், s. Base or counterfeit coin, செல்லாக்காசு.

கள்ளக்காய்பட, inf. To fail as fruits in the process of ripening by smoke

கள்ளக்கிடை, v. noun. Lying deceptively, shamming sickness, sleep, or death, வஞ்சனையாகப்படுத்திருக்கை.

கள்ளக்குணம், s A false, insidious, deceptive disposition, திருட்டுக்குணம். 2. Insidiousness in boils, diseases, &c, deceptiveness, changeableness in weather, wind, the sea, &c., கள்ளத்தோற்றம். 3 Tricks, vices, &c., in beasts, கபடக்குணம்.

கள்ளக்கையெழுத்து, s. A false signature, a forgery.

கள்ளச்சத்தியம், s. A false oath, perjury.

கள்ளச்சரக்கு, s. Smuggled or contraband goods.

கள்ளச்சாதி, s. The Kallar tribe, a caste in South India.

கள்ளச்சி, s [prop. கள்ளி.] A female thief, திருடி.

கள்ளச்சீட்டு, s. A forged bond, note, draught, &c.

கள்ளச்சொல், s. Lie, falsehood, பொய். 2. Pretence, pretext, திருட்டுப்பேச்சு.

கள்ளஞானம், s. Hypocrisy in religion

கள்ளஞ்செய்ய, inf. To commit fraud, to embezzle, களவுசெய்ய.

கள்ளத்தனம், s. Cunning, craftiness

கள்ளத்திறவுகோல், s. A false key, a picklock.

கள்ளத்தீன், s. Sweet-meat, cakes, &c., eaten by stealth instead of regular food, திருட்டுணவு.

கள்ளத்துறை, s. Ports where exports and imports are prohibited, ஆயத்துறைக்குமாறானதுறை.

கள்ளத்தோணி, s. A kind of dhoney, sailing to different places from Point Calimere, &c ; this species of boat is so called because formerly employed in robbing the pearl banks.

கள்ளநடத்தை, s. Illicit intercourse of the sexes.

கள்ளநீர், s. Morbid humor in the body preventing the healing of ulcers, &c., புண்ணிலவடியுநீர்.

கள்ளநேரம், s. Irregular seasons for doing things, seasons for illicit acts when detection may not occur. 2. A little before daylight, தாக்குநேரம்.

கள்ளப்பசி, s. Deceptive feelings of hunger.

கள்ளப்பாடம், s. Lessons omitted, slipped over, &c, being unlearnt, deceiving the master.

கள்ளப்பார்வை, v. noun. Thievish, designing looks. 2. Sly looks of lovers, or libidinous persons, அன்பினுநோக்குநோக்கம்.

கள்ளப்பிள்ளை, s. An illegitimate child, a bastard, சோரத்திற்பெற்றபிள்ளை.

கள்ளப்புணர்ச்சி, s. Illicit intercourse of the sexes.

கள்ளப்புத்தி, s. Deceitful sagacity, cunning.

கள்ளப்புருஷன், s. A paramour, a gallant, சோரநாயகன்.

கள்ளப்பெண்சாதி—கள்ளஸ்திரி, s. A concubine.
கள்ளப்பேச்சு, s. Insincere expressions, false assurances
கள்ளமயிர், s False hair.
கள்ளமயிர்த்தொப்பி, s. A wig.
கள்ளமனம், s. Deceitful mind.
கள்ளமாடு, s. Cattle that intrude and graze by stealth, a cow or bullock prone to stray, or to be mischievous, திருட்டுமாடு 2 An ox that refuses to work, சவுண்டமாடு. 3. Stolen cattle, திருடினமாடு
கள்ளமார்க்கம், s. False religion. 2 A sally port.
கள்ளமுத்திரை, s. A false stamp, திருட்டுமுத்திரை.
கள்ளம்பண்ண, inf. To be idle in work, to be dull, slow, &c—as a beast in the absence of the whip. 2. To play truant 3. To work deceptively, to use alloy, cheat, act the rogue, dissemble, sham, pretend.
கள்ளவறை, s. A concealed room which no one would suspect, பிறர்காணக்கூடாதஅறை.
கள்ளவாசாரம், s. Mock modesty, feigned politeness, திருட்டாசாரம்
கள்ளவாயில், s. A trap-door, கள்ளவழி
கள்ளவொழுக்கம், s. Hypocrisy, dissimulation, திருட்டொழுக்கம்.
கள்ளன், s. (plu. கள்ளர், fem. கள்ளி.) Thief, robber, rogue, vagabond, villain, knave, criminal, felon, depredator, திருடன் 2 One of the Kallar tribe, கள்ளச்சாதியான்.
கள்ளர்பற்று, s. The district of the Kallars.
வேசிக்கள்ளர், s. Whore-mongers.
ஆசாரக்கள்ளர், s. Persons insincere, incomplaisant. 2. Hypocrites in religion.
திருநீறுகுழைக்குங்கள்ளர் Those who put on appearances of piety.
கும்பிடுகள்ளர்—தொழுகள்ளர், s. Hypocrites, those insincere in religion, or in courtesy.
அழுகள்ளர், s. Weeping rogues, dissimulators, impostors.
மாசாலக்கள்ளி, s. A dissimulating, unfaithful woman.
கள்ளி, s. A genus of plants embracing several species, ஓர்மரம். 2 Milk hedge or Indian tree spurge, Euphorbia tirucalli, L.
இலைக்கள்ளி, s. The pricklypear, sometimes planted round forts, &c.—as a defence, Cactus.
கள்ளிக்காக்கை, s. A red bird, செம்புகம்.
கள்ளிப்பால், s. The pungent milk of the கள்ளி shrub.
கள்ளிப்பூக்கிரந்தி, s. A kind of venereal disease with clustered broken eruptions, supposed to resemble the pricklypear.
கள்ளிமடையான்—கள்ளிமுளையான்—கள்ளிமந்தாரை—பெருங்கள்ளி, s. A kind of plant, சுழத்தலரி, Plumiera acuminata, L.

கள்ளிமேடு, s. Calli hill, a promontory, Point Calimere.
திருகுகள்ளி—ஆட்டாங்கள்ளி, s. Euphorbia antiquorum
நாகதாளி, s. A kind of கள்ளி that grows leaf upon leaf.
பலகைக்கள்ளி—படற்கள்ளி, s A plant, Opuntia dillenii, L.
கொடிக்கள்ளி, s. The milky shrub.
சதுரக்கள்ளி, s. The square stemmed கள்ளி
மான்செவிக்கள்ளி—முயற்செவிக்கள்ளி, s. A shrub, Cacalia Kleinii, L.
கள்ளு, s. Toddy, மது. (c.)
கள்ளுவெறி, s. Drunkenness.
கற, க்கிறேன், ந்தேன், ப்பேன், க்க, v a To extract milk, to milk, பால்கறக்க 2 (fig) To appropriate another's property, to extort, engross, கவர. 3 v. n. [with impers terminations] To give milk—as a cow, பசுப்பால்கொடுக்க
கறந்தமேனிபாயிருப்பது That which is pure, unadulterated.
அவனூரைக்கறந்துபோடுவான். He will extort from the country.
இந்தமாடுமூன்றுபடிபால்கறக்கும் This cow will give three measures of milk.
கறத்தல்—கறப்பு, v. noun. Act of milking
கறவை—கறவைப்பசு—கறவையான், s. A milch cow, பாற்பசு.
கறகறெனல், v. noun. Importuning, பேச்சிரைவலட்டல் 2 Rattle, &c., ஒலிக்குறிப்பு 3. Rattling in the throat—as a dying person or from phlegm.
கறகறென்றுபல்லுடனேபல்லைக்கடிக்கிறான். He gnashes his teeth.
கறகறெனவோடுகிறான். He runs with a rustling noise, very fast.
சுழற்காற்றுகறகறெனச்சுற்றுகிறது The wind-whirl rattles.
கறகறப்பு, v. noun. [prop. கரகரப்பு.] Importunity, teazing, மனங்கொள்ளாமை. 2. Reiterative sound, rattling, &c, ஒலிக்குறிப்பு
கறங்கல், s. A devil, vampire, பேய். 2. A curved club, a cudgel, வளைதடி. (p.)
கறங்கு, s. A child's toy, a windwhirl, காற்றாடி. 2. Whirling, gyration, சுழற்சி. (உப. 194) (p.)
கறங்கோலை, s. A wind-whirl.
கறங்கு, கிறது, கறங்கினது, ம், கறங்க, v n To whirl, சுழல. 2. To sound, ஒலிக்க. (p.)
கறங்கல், v. noun. Sounding, ஒலித்தல். 2. Whirling, சுழலல்.
கறல், s. Firewood, fuel, விறகு. (p.)
கறளை, s. [vul.] A dwarf, குள்ளன். 2 A beast, fowl, tree, &c, stunted in its growth; any thing dwarfish, வளராதமாமுதலியன. 3. Fruit not come to perfection, பருக்காதகாய்.
கறள், s. [prov. corruption of கறை.] Rust, dross, stain, blood, &c.
கறட்பற்று, s. Formation of rust, &c.
புகையிலைக்கறள், s. The soot of the tobacco concreting in the stomach inducing cough, &c. 2. The blackening of teeth by tobacco smoke.

கறு, s. The chirp of a quail, காடைக்குரல். (சது.) (p)
கறார், s. (Hin.) [also கரார்] Certainty, நிதானம்.
கறாரானபேச்சு, s. Decisive language, stipulation &c
கறுவி, s. Intractableness, அடங்காமை.
கறுவிக்குதிரை, s. (local.) An intractable horse
கறி, s. A spiced mixture with fish, meat, or vegetable—eaten with boiled rice, பதார்த்தம். (c) 2. (p.) Pepper, மிளகு.
கறிக்குடலை, s. A doubled leaf for carrying curry in the hand.
கறிக்கூட்டு, s. Curry condiments ground together
கறிச்சுரை, s. A class of gourds, any of the edible species, சுரை.
கறித்தும்பை, s. A plant so called because it is esculent.
கறித்தூள், s. Curry powders.
கறித்தேங்காய், s. A cocoanut suitable for curry.
கறிபதார்த்தங்கள், s. Things proper to form the main ingredients in curries, not the curry seeds.
கறிப்பாலை, s. A plant, ஓர்பாலை.
கறிமசாலை, s. The ingredients of curry.
கறியுப்பு, s. Culinary salt, உப்பு.
கறிவடகம், s. Curry condiments ground together and dried in cakes to be kept for use.
மரக்கறி, s. Curry of vegetables.
இலைக்கறி, s. A dish of greens or pot herbs, அடகு.
புளிங்கறி, s. A sour curry.
துவட்டற்கறி, s. A sort of curry without any gravy.
கறி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a To bite, nibble, கடிக்க. 2 To eat by biting or nibbling—as biscuits, &c., புசிக்க. (p.)
கறித்தல், v. noun. The act of eating, புசித்தல். 2. The act of biting, கடித்தல்.
கறிப்புடல், s. A kind of beetle, சாதவண்டு. (Rott)
கறு, s. [prop. கறுவு.] Anger, rage, malice, கோபம் (சது.) (p.)
கறு, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v n. To grow black, to darken, கருமையாக. 2. (p.) To become impure, polluted, to contract moral defilement, களங்கப்பட. 3 To show signs of anger, to look black, to scowl, சினக்குறிப்புக்காட்ட. 4. To be angry, கோபிக்க.
கறுத்தகம்பளி, s. A black hair cloth.
கறுத்தசாமை, s. A dark kind of grain. See சாமை.
கறுத்தவன், s. A dark or black person.

கறுப்பு, *s.* Blackness, darkness, கருமை 2. (*p*) Indications of anger, frown, scowl, சினக்குறிப்பு. 3. Anger, displeasure, சினம் 4 A spot, taint, pollution, moral defilement, &c., கறை. 5. (*M. Dic*) Ambergris, மீனம்பர்

பாப்பானிற்கறுப்பும்பறையனிற்சிவப்புமாகாது A black skin in a Brahman and a light brown skin in a Pariar are equally bad

கறுப்பன், *s.* A black person or animal, கரியன். 2 A demigod or ferocious deity, பதினெட்டாம்படிக்கறுப்பன். 3. A dark kind of rice, கார்நெல்.

கூர்க்கறுப்பன்—மொட்டைக்கறுப்பன், *s.* Different kinds of dark rice.

கறுப்பி, *s.* A black woman, கரியள்.

கறுப்புக்காஞ்சொறி, *s.* A kind of plant, ஓர்செடி.

கறுப்புக்கொள்ள, *inf.* To take umbrage, to frown, கோபங்கொள்ள.

கறுப்புப்பட, *inf.* [*prop* கருமேகம்பட] To grow or spread—as a black spot on the skin.

மனக்கறுப்பு, *s.* Hatred, enmity.

கறும்பி, *s.* Salt-petre, எவச்சாரம். 2. A black beetle, கருவண்டு. 3. A kind of bismuth, காகவிலை.

கறுமுறெனல்—கறுமொறெனல், *v noun.* Showing signs of anger, speaking angrily, murmuring, சினக்குறிப்பு.

கறுவல், *s.* A black or dark person, கரியன். 2. [*vul*] A black or dark animal of the larger kind, கரியது. 3. Black color, கருநிறம் 4. (*p*) Signs of anger, சினக்குறிப்பு.

கறுவு, கிறேன், கறுவினேன், வேன், கறுவ, *v a* To exhibit signs of displeasure, to frown, look sternly, சினக்குறிப்புக்காட்ட 2. To be angry, enraged, displeased; to be furious, சினக்க. 3. To entertain malice or implacable hatred, சலஞ்சாதிக்க. (*p.*)

கறுவு, *v. noun.* Signs of anger, சினக்குறிப்பு 2 Anger, rage, wrath, fury, சினம் 3. Malice, implacable hatred, சலஞ்சாதிக்கை.

கறுள், *s.* A bridle, reins, கடிவாளம். (*p.*)

கறேரென்றிருக்க, *inf.* To be very black, கருப்பாயிருக்க.

கறை, *s.* Rust, spot, stain, tarnish, blemish, மாசு 2 Fault, defect, impurity, defilement, pollution, physical, moral or ceremonial, குற்றம். 3. Blackness, darkness, கறுப்பு (*c.*) 4. (*p*) Blood, இரத்தம். 5. A mortar for pounding, உரல். 6 Ebony, கருங்காலி. (பிங்.) 7. Tribute, poll-tax, குடிமிறை. 8. Color, hue, tinge, நிறம். (சது)

கறைதீர்தல், *v. noun.* Being free from tarnish or pollution.

கறைநீக்க, *inf.* To expel pollution or tarnish, to cleanse, purify.

கறைப்பட, *inf.* To be spotted, stained, polluted, defiled; to contract defilement, to become impure, physically, morally, or cerem ially.

கறைப்படுத்த, *inf.* To stain, taint, tarnish, pollute, defile, soil, blur.

கறைப்பட்டமனம், *s.* A polluted mind.

கறைப்பல், *s.* Discolored teeth

கறைப்பிடிக்க, *inf* To become rusty, to form—as rust. 2 To be stained or soiled with rust, verdigris, &c 3 To collect—as blood in inflammations, &c

கறைமிடற்றிறை—கறைமிடற்றோன், *s.* Siva as black-throated, from taking poison into his throat at the churning of the sea of milk, சிவன்.

கறையடி, *s.* An elephant, யானை.

கறையாயிருக்க—கறைகறையாயிருக்க, *inf.* To be full of spots.

இரத்தக்கறை, *s.* A stain of blood in cloth, &c.

கறையான், *s.* White-ants, Temio fatale, செல்.

கறையானரிக்க, *inf.* To gnaw or consume—as white-ants

கறையான்கட்ட, *inf.* To form mould—as white-ants. 2 To mar—as white-ants.

கறையான்புற்று, *s.* White-ant hills.

கறையானபுற்றெடுக்கப்பாம்புகுடியிருக்கும் .... *White-ants make the cells, and snakes occupy them. [*prov.*]

தாய்க்கறையான்—பெருங்கறையான், *s.* A large white-ant found in every nest, regarded as procreative of the whole; when removed, the nest perishes.

நிலக்கறையான், *s.* The common kind of white-ants.

பெருந்தலைக்கறையான், *s.* A large-headed species of white-ants.

கருங்கறையான், *s.* A black kind of white-ants.

மேய்ச்சற்கறையான், *s.* [*prov.*] A large kind of white-ant that consumes rapidly, but makes no avenue.

கற்கசர், *s.* Low base people, the vulgar, கீழ்மக்கள். (*p.*) 2. Severe, precise, illiberal or tenacious persons, லோபியர்.

கற்கடசிங்கி, *s.* A kind of drug, கடுக்காய்ப்பூ.

*கற்கம், *s.* Drugs pounded and steeped in oils or other liquids to form decoctions, tinctures, medicinal oils, &c., பலவகைக்கூட்டுமருந்து. 2. The residuum or sediment of decoctions, oil, ghee, &c., கஷாயவண்டல்முதலிய. 3. The flower of the Bassia longifolia, இலுப்பைப்பூ. 4. Medicinal drugs in general, கடைமருந்து. (*p.*)

*கற்கரி, *s.* A ewer, a small pitcher, a water-pot which may or may not have a nose like a tea-pot, கரகம். 2. A large pot for churning, தயிர்கடைதாழி. (*p.*)

கற்கா, *s.* One of the twelve districts where the கொடுந்தமிழ் is spoken.

கற்கி, *s.* A horse, குதிரை. 2. Vishnu in his tenth incarnation as a destroyer, when he assumes the shape of a horse to destroy the wicked; this is yet future, விட்டுணுவவதாரத்திலொன்று. 3. A temple, கோவிலம். (சது) (*p.*)

*கற்கிச்சா, *s.* Equation for the second inequality of a planet when its position is within six signs of aries 2 Table of these equations, the annual parallax of the orbits of planets, given when their place in the heavens is from cancer to capricornus, கற்கிச்சாபரிதி; [*ex* கற்கி, cancer, சா, sign], meaning the signs of commutation from cancer to capricornus, which is equal to the annual parallax

கற்பகக்காரம், *s.* A kind of arsenic, கோழித்தலைக்கந்தகம்.

கற்பகம்—கற்பகவிருக்ஷம், *s.* One of the five miraculous trees of Swerga yielding whatever is desired, பஞ்சதருவிலொன்று This name is sometimes used for the five species.

கற்பகச்சோலை, *s.* Grove of Devendra in Swerga

*கற்பம், *s.* The period of Brahma's life or one-hundred of his days and nights, பிரமனாயு (சது) 2 The periodical destruction of the world at the end of Brahma's day, also of his life, உலகமுடிவு. 3. [*in pharmacy*] Medical powders to prolong life, secure immortal youth, சித்தர்களமருந்து 4. Renovating influence on the system from the use of the powders, மூப்புவாராமற்செய்யுமருந்து. (*c.*) 5 (*p.*) A day and night of Brahma, a period of 4,320,000,000 solar, siderial years, or years of mortals measuring the duration of the world, and as many, the intervals of its annihilation, பிரமனொருநாள். 6. Swerga, the world of the devas, தேவலோகம். 7. A number—ten thousand millions, ஆயிரகோடி. 8. [*in sacred science*] Treatises on the incarnation by which the deities respectively are invoked in worship, மந்திரசாஸ்திரம். 9. One of the six அங்கம், or parts of knowledge; that which treats of incantations, வேதாங்கமாறிலொன்று. 10. One of the nine Nidhis of Kuvera, நவநிதியிலொன்று. Wils. p. 202. KALPA.

கற்பகாலம், *s.* The period of Brahma's day, or of his age, a kalpa.

கற்பஞ்சாதிக்க—கற்பஞ்சாப்பிட, *inf.* To inure the body to hardship—as ascetics, strengthening it with medicaments and by other means for promoting longevity, கற்பந்தின்ன.

கற்பநாள், *s.* A kalpa of time.

கற்பமுடிவு, *s.* The end of a kalpa.

கற்பாந்தம், *s.* The end of a kalpa, கற்பமுடிவு. (See கற்பம்.) 2. Stability, that which lasts long, உறுதியாயிருப்பது.

*கற்பனை, *s.* Elegance in poetry or explanation, புனைந்துரை. Wils. p. 203. KALPANA. 2. Teaching, instruction, கற்பிப்பு (*c*) 3. (*p.*) Learning, study, கல்வி. 4. Directions, instructions, commands, orders, கட்டளை. 5. Appointment, destiny, divine ordinance, விதிப்பு. 6. Purpose, decision, determination, நிருணயம். 7. Skill, dexterity, சாதுரியம். 8. Revery, imagination, fancy, பாவனை.

கற்பனைக்குட்பட, *inf.* To submit to, or obey the law.

கற்பனைதள்ள—கற்பனைவிலக்க, *inf.* To violate a command, to disobey.

இராசகற்பனை, *s.* Royal commands, the order of a king or other ruling power.

குருகற்பனை, s. The precept of a Guru regarded as sacred, to be observed with undeviating scrupulosity.

தெய்வகற்பனை, s. A divine precept.

கற்பாரியம், s. A work on architecture, சிற்பநூலிலொன்று (p)

கற்பாலவணம, s. (For. கடற்பாலவணம) Sea-salt, சிந்துலவணம்.

கற்பி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To teach, instruct, instil knowledge, படிப்பிக்க. 2. To create, make, fabricate, construct, invent, compose a term, poem, &c., உண்டாக்க (c) 3. (p.) To direct, command, issue orders, order, charge, கட்டளைகொடுக்க 4 To appoint, destine, decree, ordain, assign, விதிக்க. 5. To purpose, determine, நியமிக்க. 6 To figure in the mind, imagine, fancy, form a vain project, to build castles in the air, பாவனைசெய்ய. 7 To appoint to an office, invest with office, to grant, confer, தொழிலில்வைத்தளிக்க.

கற்பிக்குமுறைமை, s. Order in teaching.

கற்பித்தசொல், s. Verbal instructions 2 A newly-invented form of expression, new-made word.

கற்பித்தபணிவிடை, s. Duties commanded, commissions.

கற்பித்துச்சொல்ல, inf. To fabricate stories, &c 2. To invent, frame new forms of speech, to use words in a new sense for the occasion.

கற்பித்தோன், s. A teacher, instructor

கற்பித்தல், v. noun. Teaching, instructing, commanding

*கற்பிதம், s. An elephant, armed or caparisoned for war, போர்யானை. 2. Appointment, determination, purpose, நியமம 3. Destiny, decree, divine ordinance, விதிப்பு. 4. Command, direction, order, கட்டளை. 5. Fancy, revery, பாவனை. 6. Being made, fabricated, artificial, composed, invented, அலங்கரிப்பு. Wils. p. 203. KALPITA.

கற்பு, s. Female virtue, conjugal fidelity, chastity, constancy, the virtue of a good wife, மகளிர்கற்பு 2. (p) Propriety, fitness, முறைமை. 3. Learning, study, knowledge, literature, information, intelligence, கல்வி. 4. Destiny, divine ordination, விதி. 5. A raised area within a fortification, மதிலுண்மேடை. 6. A surrounding wall, a fortification, மதில். 7. The முல்லை flower shrub, regarded by poets as an emblem of female chastity. 8. Justness, equity, moral rectitude, நீதிநெறி. 9. An ordinance, command, கற்பனை.

கற்பலங்காரி, s. A chaste virgin or woman.

கற்பழிக்க—கற்புக்குலைக்க, inf. To defile, corrupt chastity, to deflour.

கற்புக்குலைக்கிறவன், s. A ravisher, a deflourer.

கற்பழிந்தபெண், s. A defloured woman.

கற்பழிய, inf. To be defloured.

கற்பழியாதபெண், s. A virgin, an undefiled woman, கன்னி.

கற்பாட்டி—கற்பினள்—கற்புடையாள், s. A chaste woman, கற்புடையவள்.

கற்புடைமகளிரத்தியாயம், s. The chapter which treats of the qualities of a chaste woman, contained in the book காசிகாண்டம

கற்பியல், s. A branch of அகப்பொருள், which treats of female chastity, கற்பொழுக்கமுணர்த்துமியல்.

கற்பிலக்கணம்,s. The rules of chastity and housewifery.

கற்புடைமை, s. Female chastity and virtue.

கற்புநெறி, s. Female chastity (a pleonastic form).

கற்புவலிமை, s. The power of female chastity and virtue. 2. The miraculous efficacy of female chastity, which, when possessed in a high degree, is considered capable of counteracting the order of nature.

கற்று, s. A cow with a young calf, கன்றையுடையபசு. (p)

கற்றை, s. A collection of hair, &c., மயிர்த்தொகுதி 2. A handful of straw, &c, வைக்கோற்கற்றை. 3 Turf, புற்கற்றை. 4. A collection of rays, கதிர்க்கற்றை. 5 Cocoanut leaves braided like ropes—as bandages for hedging, தென்னோலைக்கற்றை. (c.)

ஊத்தைகற்றைகற்றையாயுதிர்ந்தது The dirt came off in flakes.

மயிர்கற்றைகற்றையாய்ப்போயிற்று. The hair is all in tangles.

பிடித்தாற்கற்றை, விட்டாற்கூளம் If settled now, it will be in order; if left, it will be deranged.

கற்றைசொருக—கற்றைபோட, inf. To thatch.

கற்றைபிடிக்க, inf. [prov.] To braid cocoanut bandages. 2. To fasten bandages to a hedge. 3. To fasten a bandage—as to thatch on the roof of a house

கற்றைவைத்துக்கட்ட, inf. [prov.] To tie a hedge with bandages. 2. To build with a handful of mud, cement.

விழற்கற்றை, s. A handful of tank grass.

கன, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To be heavy, to become heavy, massive, solid, thick, hard, indurated, பாரமாயிருக்க. 2. To be thick, close, crowded, numerous, பருக்க. 3. To be abundant, copious, to outweigh, &c., அதிகரிக்க; the infinitive used adverbially expresses very much.

கனக்கக்கொடுத்தான். He gave plentifully.

கனத்தவுடைமைக்கனத்தழியாது. Solid property will not soon be injured.

காரியங்கனத்துக்கொண்டது. The matter has become more serious.

குற்றங்கனத்துக்கொண்டது. The crime is aggravated.

குரல்கனத்துப்போயிற்று. The voice is become heavy, hoarse—as of one who has reached manhood, one who drinks liquor, &c.

கனத்ததண்டனை, s. Severe punishment.

கனத்தகுடி, s. An illustrious and noble family.

கனத்தசமுசாரம், s. A numerous family.

கனத்ததோல், s. Thick skin—as that of a beast or of the hand, &c., hardened and thickened by labor.

கனத்தநாள், s. A critical day in diseases—as the day of new or full moon, &c, when the influence of the planets is unusually powerful, aggravating disease, &c. On such days it is deemed improper to bathe, take medicine, &c. (c)

கனத்தபயிர், s. A thick crop.

கனத்தபனி, s. A heavy dew.

கனத்தமனிதன், s. A large heavy man.

சரீரங்கனத்துக்கொள்ள, inf. To become heavy—as the body, by disease, humors, corpulency, &c.

தலைகனத்துக்கொள்ள, inf. To grow heavy—as the head through cold.

வயிறுகனத்துக்கொள்ள, inf. To have indigestion. 2. To eat a belly-full, to be well stuffed. 3. To become gravid, sometimes in this meaning, spoken in contempt, of pregnancy from illicit intercourse.

கனப்பு, v. noun. [vul.] Thickness, becoming thick, கனம் 2. Weight, heaviness, solidity, gravidity, பாரம். 3. The hardness of a swelling, அழுத்தம். 4 Stoutness, lustiness, grossness, கொழுப்பு. 5. Pride, self-importance, இறுமாப்பு

உனகனப்பெடுத்தப்போடுவேன். I will reduce you.

சரீரக்கனப்பு, s. Heaviness of the body—as in plethora, &c.

தலைக்கனப்பு, s. Heaviness in the head.

வயிற்றுக்கனப்பு, s. Heaviness of the system from indigestion, constipation, &c.

கனகதப்பட்டை, s. A small kind of tabor, தாளக்கருவி.

கனகதம், s. A camel, ஒட்டகம். (p.)

கனகதர், s. Rogues, base persons, சண்டாளர். 2. Low caste people who eat flesh, புலையர். (p.)

*கனகம், s. Gold, பொன். Wils. p. 186. KANAKA. (p.)

கனகக்கொடியோன், s. A name of a king, having a golden banner. See கன்னன். (சது.)

கனகசபை, s. The golden hall, one of the sacred apartments of Chithambram temple, பொன்னம்பலம்.

கனகதண்டிகை—கனகபல்லக்கு, s. A palankeen studded with gold, பொற்சிவிகை.

கனகதண்டிகைவேந்தர்—கனகபல்லக்குத்துரை, s. A gentleman or king worthy to ride in a golden palankeen—used by Pariars in flattery.

கனகபரிட்சை, s. Acquaintance with precious metals—one of the sixty-four கலைஞானம்.

கனகமாரிபொழிய, inf. To bestow liberally, lit. to rain gold.

கனகமாரிபொழிந்ததுபோலே. As bountiful as if it rained gold.

கனகன், s. An Asoor, இரணியன்.

கனகாசலம், s. Mount Meru, மேருமலை. Wils. p. 186. KANAKACHALA.

கனகாசனம், s. A golden seat, throne, &c., பொன்னாசனம்.

கனகாபிஷேகம், s. Pouring out gold on the head of an idol or otherwise, in imitation of anointing, சொர்ணாபிஷேகம். இப்படிச்செய்தாற்கனகாபிஷேகம்பண்ணுவாரா If I did so, would he shower gold on me?

கனகாமிர்தம், s. Silver.

கனங்காய், s. A tree whose flowers are fragrant, Artabotrys odoratilysinica

கனசாரம், s. Camphor, கருப்பூரம். (p.)

கனதி, s. Thickness, பருமை. 2. Heaviness, ponderosity, gravity, பாரம். 3. [vul] Pride, haughtiness, இறுமாப்பு.

கனத்தி, s. One of the thirty-two kinds of prepared arsenic, வைப்புப்பாஷாணம்.

கனநயபேதவிதங்கள், s. Various modes of singing, இராகபேதம்

*கனம், s. Heaviness, weight, gravity, பாரம் 2 Thickness, பருமை. 3. A solid, a cube, கனத்தவடிவு. 4 Honor, dignity, respectability, moral worth, பெருமை 5. Gravity, solemnity, பாரிசத்தை. 6. Abundance, plenty, copiousness, much, excessiveness, மிகுதி. 7 Sonorousness or depth of musical sounds, இசைவிகற்பம் Wils. p. 308 G'HANA (c.) 8. (p) Density, closeness, செறிவு 9. Hardness, solidity, வன்மை 10 Width, breadth, extension, அகலம். 11 A multitude, assemblage, quantity, number, crowd, கூட்டம். 12. Clouds, மேகம் 13 Gold, பொன். 14. The thick root of கோரை grass, கோரைக்கிழங்கு 15. A circle, வட்டம் 16. Dignity, elegance, சீர்மை

கனகனசங்கலிதம், s. Adding the cubes of the natural numbers with the sum of their roots.

கனகோபம், s. Great rage.

கனங்கொள்ள, inf. To become heavy, ponderous, cumbrous. 2. To become serious, important, momentous.

கனசங்கலிதம், s. [in arithmetic.] The summing up of a series of the cubes of numbers in the same order, இரண்டுபெருக்கு. See சங்கலிதம்

கனசனம், s. Numerous people, a great crowd.

கனசாமர்த்தியம், s. Great talents, skill, dexterity.

கனதடிப்பு, s. Bulkiness, heaviness.

கனதுணிவு, v. noun. Great boldness, a daring exploit

கனபத்தி, s. Distinguished piety. கனபத்தியானபொருத்தனை. A solemn vow. நற்கிரியைகளுக்குக்கனபத்தியானசனம். A people zealous of good works.

கனபலம், s. The contents of a solid, கனவளவை. Wils. p. 308. G'HANAPHALA.

கனமழை, s. Heavy rain.

கனமாயிருக்க, inf. To be heavy, thick, to be of great weight, importance.

கனமாயெண்ண—கனமாய்வைக்க, inf. To esteem, value highly, greatly.

கனமாரி, s. Heavy and continued rain, அதிகமழை.

கனமானஉபதேசம், s. Weighty or solemn instruction.

கனமானகாரியம், s. A serious matter, a weighty affair.

கனமின்மை, s. Want of gravity, or weight, disrespect.

கனமுள்ளவன், s. An eminent person

கனமூலம், s. Cube root, ஓரெண்.

கனம்பண்ண — கனப்படுத்த, inf. To honor, respect, esteem.

கனம்பாட, inf. To sing with a full deep voice.

கனம்பார்க்க inf. To estimate by weight, to consider one's condition, external circumstances

கனயோகம், s. Very good luck or fortune

கனயோகசாலி, s. A very fortunate man.

கனரசம், s. Rain, மழை. 2. Water, நீர். Wils p. 308. G'HANARASA.

கனருசி, s. Lightning, மின்னல்.

கனவான், s. A respectable man, கனமுடையவன்.

கனவிமரிசை, s. Strict examination, investigation.

கனவிருள், s. Thick darkness.

கனவீனம், s. Dishonor, disgrace, மகிமைகுறைவு. 2. Lightness, பாரக்குறைவு.

கனோபலம், s Hail, ஆலாங்கட்டி. Wils p. 309 G'HANOPALA.

கனலி, s. The sun, சூரியன். 2. Fire, நெருப்பு 3. Hog, பன்றி. (திவா) (p)

கனலு—கனல், கிறேன், கனன்றேன், வேன், கனல, v. n. To be hot, to glow—as fire, fever, the sun in a slight degree, தீக்கனல 2. To burn, எரிய 3. To be angry, to be displeased, to show signs of anger, கோபிக்க. (p.)

காய்ச்சல்கனலுகொண்டிருக்கிறது. There is a little fever (as when it begins or abates).

கனறல், v. noun. Being hot, swift, கடுப்பு 2 Anger, கோபம்.

கனற்சி, v. noun. Heat, glow, வெப்பம். 2. Anger, சினம்.

கனல், s. Fire, நெருப்பு. (p.)

கனல்நிறக்கல், s. A ruby, செம்புக்கல.

கனல்பேதி, s. A kind of ochre, சகலதிரபேதி

கனவட்டம், s. A horse, குதிரை. 2. A horse of Pandian, பாண்டியனகுதிரை. (p)

கனவிரதம், s. Water, நீர். (p.)

கனவு, s. A dream, கனா. 2. Sleep, நித்திரை. 3. Stupor, drowsiness, bewilderment, மயக்கம்.

கனவிலுங்காக்கைமலத்தின்னக்காணும். The crow even dreams of feeding on excrement.

கனவிலுந்தீங்குநினையான். He will not think evil even in his dreams.

கனவிலும்பொய்சொல்லான். He will not falsify even in his dreams, he will not dream of falsifying.

கனவிற்கண்டபொருள்கானலிற்கண்டபுனல். The substance of a dream is like the mirage of the arid desert.

ஊமைகண்டகனவுபோல். Like the dreams of the dumb that cannot be disclosed—spoken of things improper or impossible to disclose.

கனவின்பலன், s. The accomplishment of a dream. 2. The interpretation of a dream.

கனவின்பலனைச்சொல்ல. To interpret dreams.

கனவுகாண, inf. To dream.

கனவுநிலையுரைத்தல், v. noun. The relation of dreams

கனவுநூல், s. A treatise which prescribes rules to interpret dreams.

தீக்கனவு, s. A bad dream, either ominous or inauspicious in its character.

நற்கனவு, s. A good dream.

கனற்கூர்மை, s. Glass-gall, வளையலுப்பு.

கனற்சிலை, s. A kind of ore, மந்தாரச்சிலை.

கனற்பு, s. Hearth, அடுப்பு.

கனற்று, கிறேன், கனற்றினேன், வேன், கனற்ற, v. n. To heat gently, to impart heat (by direct rays, &c.), not applicable to heating in a vessel, &c, சுட. 2 v n To burn, எரிய. (p)

வெயிலபிள்ளையைக்கனற்றியது. The sun has made the child a little hot.

கனற்றல் — கனற்றுதல், v. noun. Heating.

*கனனம், s. Burying, hiding, புதைப்பு (p.)

கனனத்தம்பம், s One of the sixty-four கலைஞானம்—preventing the discovery of things concealed.

கனன்றல, s. Another form of கனலுதல 2 Showing signs of anger, சினக்குறிப்பு. (p)

கனா, s. A dream, கனவு.

கனாக்காணுதல், v. noun. Dreaming.

*கனி, s. A mine for jewels, for precious metals, பொன்முதலியனபிறக்குமிடம். (p.)

கனி, s. Fruit, பழம். 2. Fruit ripe, mellow fruit, முதிர்ந்தபழம். 3. (p.) Sweetness, தித்திப்பு

கனிகாலம், s. The fruit season from April to July inclusive.

கனியுங்காயும், s. Fruits ripe and unripe, such as are eaten without cooking.

கனிவகை, s. Various kinds of fruits.

முக்கனி, s. The three principal fruits. See பழம்.

கனி, கிறது, ந்தது, யும், ய, v. n. To ripen—as fruits, to grow ripe, to be ripe, mellow, luscious, sweet, பழுக்க. 2. To be over-ripe, அழுகு. 3. To be in flames, to glow, பழுக்கக்காய. 4. To grow tender, to melt, be soft—as the heart by affection, sexual love, devotion, &c, கரைய. 5. To be melted, to be in a state of fusion, உருக. 6 (p.) To be cheerful, be glad, மனமகிழ்க்க. 7. To be excessively enraged, கோபிக்க. 8. v. a. To bury, conceal, hide, புதைக்க.

கிழங்குகனியவெந்தது. The yams are well boiled.

கனிந்தசொல், s. Sweet words.

கனிந்தபழம், s. Ripe fruit.

கனிந்தபாடம், s. A well-learnt lesson, verse, &c, well committed to memory.

கனியப்பண்ண, inf. To cause to grow tender—as fruits, or the heart. 2. To pacify, conciliate, win over.

கனியப்பழுக்க, inf. To ripen to mellowness

கனியவெந்தஇரும்பு, s. Red-hot iron.

கனியவைக்க, inf. To force the ripening of fruits

மனங்கனிய, inf. To melt—as the heart, with love, devotion, &c.

அவனமனதைபொருபடிகனியப்பண்ணிப்போட்டான் She has contrived to gain his affections

கனிதல், v. noun. Vehement anger, பெருங்கோபம். 2. Tenderness, pity, இரக்கம் 3. The act of burying, புதைத்தல். 4. State of being over-ripe, கைதல்.

கனிவு, v. noun. Ripeness, maturity, mellowness, lusciousness in fruits, முதிர்வு. 2. Tenderness of mind, softness, melting of heart, இரக்கம். 3. Connubial love, mutual affection, அன்பு.

கனிவாயிருக்க, inf. To be in the enjoyment of mutual happiness, mirth, delight.

கனிகரம், s. [vul.] Affection, love, அன்பு.

*கனிட்டம்—கனிஷ்டம், s. Smallness, சிறுமை 2. The little finger, சுண்டுவிரல். Wils. p 186. KANISHTA.

கனிட்டன், s. (plu. கனிட்டர்.) A younger brother, தம்பி. Wils. p. 186 KANISHTA. 2 An inferior, கீழ்மகன்.

கனிட்டிகை, s. The little finger, சுண்டுவிரல்.

*கனிட்டை, s. The little finger, சுண்டுவிரல். Wils p 186. KANISHTA. 2. A younger sister, பின்பிறந்தாள்

*கனித்திரம், s. A hoe, மண்வெட்டி. Wils. p. 271. KHANITRA. (p)

கனியாமணக்கு, s. A species of the ஆமணக்கு shrub. 2. Pawpaw tree, பப்பாளிமரம், Carica papaya.

கனுக்கு, கிறேன், கனுக்கினேன், வேன், கனுக்க, v a [prov.] To shake the voice in singing, quaver or flourish, குனுக்கியிசைக்க. 2. To reduce the system by disease, by labor; to train, inure, keep closely engaged, employed, &c; to mature or mollify by training, to cause to grow mellow, by heat, by reiterated pressure, &c., சகங்கப்பண்ண. எனமனதைகனுக்குகானனுக்கிப்போட்டான். He has at length got me to consent. காய்ச்சல்கனானுக்குகானனுக்கிப்போட்டது.... The fever has gradually reduced him.

கனுக்குப்பினுக்கென, inf. To be overjoyed, மிகக்களிப்பாயிருக்க. 2. To be convivial, அன்பாயிருக்க 3. To be in a bustle, &c., ஓலிக்குறிப்பு.

கனை, s. Sound, roar, resonance, acclamation, ஒலி. 2. Closeness, thickness, செறிவு. 3. Fulness, intensity, நிறைவு. (சது.) (p.)

கனைகதிர்ச்செல்வன், s. The prince of thick-set rays—the sun, சூரியன். (காசிக.)

கனையிருள், s. Thick darkness. (கனாருனா)

கனைவரிவண்டு, s. A large humming beetle.

கனை, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v n (generally used with the impers termination) To sound, roar—as the sea, a drum, &c., ஒலிக்க. 2 To neigh—as horses; to whinny, bray—as asses, to bellow—as buffaloes; to bleat—as he-goats in rut, குதிரைமுதலியகனைக்க. 3 To make a mock laugh, to hem at one in contempt, or ridicule, கெக்கலிக்க 4. To sound the fourth letter in each class of Sanscrit letters, வர்க்கத்தாலிக்க

கனைக்குதல்—கனைத்தல், v. noun. The act of sounding, ஒலித்தல். 2. Clamor, ஆரவாரம்.

கனைப்பு, v. noun. Sound, roar, ஓலிப்பு 2 Neighing, braying, bellowing of buffaloes, குதிரைமுதலியவற்றின்கனைப்பு 3 Laughter, horselaughter, கெக்கலிப்பு

கன், s. The pan of a pair of small scales, சிறுதராசுத்தட்டு. (கனனூல்.) 2 Work in brass, கன்னார்தொழில். (p)

கன்னத்தட்டு, s. [as கன்.] The pan or dish of a balance, சிறுதராசுத்தட்டு.

கன்னார், s. Braziers, bell-founders, copper-smiths, &c, கஞ்சகாரர்.

கன்பாயாநாடு, s. Cambay in the kingdom of Guzerat.

*கன்மடம்—கல்மஷம், s. Sin, பாவம். 2. Dirt, foulness, அழுக்கு 3 Dross, scoria, களிம்பு 4 Lead, because black, ஈயம் Wils p. 203 KALMASHA.

*கன்மம், s. Moral actions, especially in their effects—as the cause of transmigrations and their accompanying joys and sorrows, pleasure and pains, intelligence or stupidity, &c, சஞ்சிதகன்மம். 2. Actions, செய்தொழில். 3 Evil actions, evil, vice, தீவினை (See கருமம்) 4 Fate, destiny, the fruits, retributions, &c, of actions in former births, பிராரத்தகன்மம். Wils. p. 198. KARMMAN. In the Agamas, actions and their effects are of three classes, viz 1. ஆகாமியம், moral actions, good and evil of the present life, considered as the source of future births with their suffering and enjoyment. 2. சஞ்சிதம், the accumulated actions of the soul in former births, the retributions of which are to be experienced in future transmigrations. 3. பிராரத்தம் or பிராரத்துவம், the enjoyment and sufferings apportioned to the soul in the present state —as the retributions of actions in former births.

அவனைக்கொல்லாதேகன்மம்பிடிக்கும். Do not kill him, if you do, the action will seize you

கன்மங்கட்டுப்பட, inf. See கருமங்கட்டுப்பட.

கன்மகாண்டம், s. A medical book treating of diseases, as caused by the sins of former births, and the means necessary to remove them, so that medicines may prove effectual, நூலைவைத்தியநூல்.

கன்மசண்டாளன், s. See கருமசண்டாளன்.

கன்மசாந்தி, s. A ceremony for the expiation of the evil of former deeds, கருமவிவாரத்தி

கன்மஞ்செய்தகுடி, s. A family guilty of wicked actions in former births, now made manifest by their sufferings.

கன்மத்தியாகம், s. Expiation of the evil of a former birth.

கன்மத்துரோகி, s. A wicked wretch, a criminal, சண்டாளன்.

கன்மநிவாரத்தி—கன்மநிவாரணம், s. See கருமநிவா, தி.

கன்மந்தொலைய, inf. To become extinct, to be worked or eaten out and terminated—as former evil deeds

கன்மபந்தம், s. [as கருமபந்தம்.] The bond or connexion between the sins of former births and their subsequent punishment

கன்மபரிபாகம், s. Ripening, or expiration of the accumulated merit of the actions of former births, கன்மநீக்கம்

கன்மபாதகம், s. A heinous crime.

கன்மபாதகன், s. One guilty of some heinous crime, கொடியபாதகன்

கன்மபூமி, s. The earth as the theatre of moral actions, or place where virtue and vice are practised, and their respective merit and demerit accumulated, பூலோகம்.

கன்மம்பிடிக்க, inf. To attend, follow, or pursue—as the guilt of crimes personified.

கன்மம்புசிக்க, inf. To experience the good or evil of former actions.

கன்மவலை, s. The net of moral actions, கன்மபாசம், i e the entanglements of births, or actions and their result, in subsequent transmigrations.

கன்மவாதனை, s. See கருமவேதனை.

கன்மரோகம்—கன்மவியாதி, s. See கருமவியாதி.

கன்மவுடம்பு, s. Bodies assumed, as a result of former deeds, கன்மசரீரம்.

கன்மாதி, s. Funeral rites, &c., for deceased ancestors, கர்மாதி.

கன்மி, s. A heinous sinner, a perpetrator of crimes, கருமி.

கன்மேந்திரியம், s. The five organs of action, தொழிற்கருவி. See இந்திரியம்.

கன்று, s. A calf, colt, &c., the young of the buffalo, cow, mare, camel, bos graven, bos grunniens, elk, deer, and elephant, எருமை, ஒட்டை, கடமை, கவரி, காட்டா, குதிரை, பசு, மரை, மான், யானைமுதலியவற்றின்குட்டி 2. Sapling, a young tree in general, இளமரம் (c.) 3. (p.) A small thing, a trifle, a particle, அற்பம் 4. A bracelet, கைவளை.

கன்றுந்தாயும், s. A cow and calf. இளமைமிற்பயிராக்கப்பட்டுவிருகூத்தினகளனுகள். Plants grown up in their youth.

கன்றுகாலி, s. Cattle, old and young, of the bovine species.

கன்றுகொல்லி, s. A disease in cows causing the death of their calves, மாடுகளுக்குவருமொருநோய்.

கன்றுக்குட்டி, s. [vul.] A calf.

கன்றுதாய்ச்சி, s. A cow great with young, குற்பசு.

கன்றுபட, inf. To be in calf.

கன்றுபோட—கன்றீன, inf. To calve.

கன்றூட்ட, inf. [prov. கன்றுக்கூட்ட.] To suck, as calves.

கன்றூட்டவிட, *inf.* To let the calf suck after milking, in order to get an increased supply, which otherwise is retained 2 To allow the calf to suck—the act of the cow.

கடாரிக்கன்று, *s.* A cow-calf.

வாழைக்கன்று, *s.* Plantains, the sucker or shoot, Musa paradisiaca.

சேங்கன்று, *s.* A bull-calf.

மாங்கன்று, *s.* A shoot of the mango tree.

இளங்கன்று, *s.* A young calf.

ஊட்டுகன்று, *s.* A sucking calf.

ஊட்டுமறந்தகன்று, *s.* A weaned calf.

முதுகன்று, *s.* A grown calf.

மான்கன்று, *s.* A fawn.

கன்று, கிறேன், கன்றினேன், வேன், கன்ற, *v. a.* To become sore—as with a blow; as the feet with walking; the hands with first using a tool, &c., காய்த்திறுக்கஉற 2 To be burnt with the sun, வெயிலிலுலற கககஉற 3 To grow hard and unfit for use—as fruits by injury in their growth—as plantains by the application of too much heat, in smoking or forcing them, கைய 4 To grow hard and unrelishable—as vegetable curries, through failure of heat in cooking, பதனழிய (*c*) 5. (*p.*) To have the feelings wounded, to be aggrieved, விசனப பட. 6 To be violent, enraged, கடுங்கோபங் கொள்ள —*Note* போதல் is commonly joined with the gerund of this verb.

கன்றுமவயவேந்தர். Violent kings that are enraged.

அவனகைகன்றிப்போயிற்று. His hand is hurt, bruised, &c.

கன்றினகுரல், *s.* Harshness of voice, deep or guttural voice.

கன்றுகாமம், *s.* Headstrong lusts.

கன்றுசினம், *s.* Violent anger.

கன்றல், *s.* Anger, கடுப்பு. 2. Sign of anger, சினக்குறிப்பு. (*p*)

கன்றுதல், *v. noun.* The state of being over-ripe, கைதல். 2. Pitying, இரங்கல. 3. Rottenness, பதனழிவு

கன்றுபுக்கான், *s.* An herb, Commelina communis, *L.* (*Rott.*)

கன்னகம், *s.* An instrument for housebreaking, கன்னக்கோல. (*p.*)

கன்னங்கரியது, *s.* A thing very black, மிகக்கரியது. (*c.*)

கன்னங்கரியர், *appel. n.* Very black people, மிகக்கரியர்.

கன்னங்கரேரென்றிருக்க, *inf.* [*vul.*] To be excessively dark or black, மிகக்கருமையாயிருக்க.

கன்னங்கரேரென்றிருக்கிறவிருள். Pitch darkness.

கன்னங்கரேரென்றிருக்கிறான் He is very dark.

*கன்னடம், *s.* [*impr.* கன்னுடம்.] The Canarese country, ஒர்தேசம். 2. The Canarese language, ஒர்பாஷை. 3. One of the forty-two new Hindu tunes, an evening melody, ஒர்ராகம். Wils p. 196. KARN'ADA.

கன்னடகவுளம், *s.* A kind of tune, ஒர்ராகம்.

கன்னடியம், *s.* [*prop.* கன்னடம்.] The Canarese language and country.

கன்னடியர், *s.* [*prop.* கன்னடர்] The Canarese people.

*கன்னம், *s.* Cheeks, கதுப்பு. 2. An instrument for breaking into houses, கன்னக்கோல். (*c*) 3. (*p*) Ear, காது Wils. p. 195. KARN'A. 4 An elephant's ears, யானைச்செவி 5 Nerves, நரம்பு 6 Hypothenuse of a right angled triangle, or the diagonal of a tetragon, அக்ஷகன்னம். 7 True distance of a planet from the earth, கிரகமார்க்கவளவு 8. A goldsmith, பொற்கொல்லன (சது) 9 The scale or dish of a balance, தராசுத்தட்டு.

கன்னகடூரம், *s.* Harsh, grating, dissonant sound, uncouth to the ear.

கன்னக்காரன், *s.* A burglar, கன்னமிடுபவன

கன்னக்கிரந்தி — கன்னப்புற்று, *s.* A swelling in the cheek from the venereal disease, கன்னத்திலவருமோர்நோய

கன்னக்கோல், *s.* An implement for breaking through the walls of houses, கன்னகம

கன்னக்கோல்வைக்க—கன்னமிட, *inf* To commit burglary by breaking through a wall

கன்னசூலை, *s.* A tumor in the region of the cheek, one of the arthritic class of diseases. See சூலை.

கன்னத்தட்டு, *s.* [*as* கன்னம்.] The dish of a balance, சிறுதராசுத்தட்டு

கன்னத்திலேயடிக்க — கன்னத்திலேயறைய—கன்னத்திற்போட, *inf.* To slap the face, to box the ears.

கன்னபரம்பரைஞானம்—கன்னபாரம்பரியம், *s.* Tradition, oral transmission of intelligence, history, news, meanings, &c., பரம்பரைக்கேள்வியாலவருஞானம

கன்னபாகம், *s.* The ear, காது.

கன்னபூரம், *s.* A kind of ear-ornament, காதணியிலொன்று. 2. The ear, காது.

கன்னபூஷணம், *s.* Ear-ornaments, காதணி.

கன்னப்பரிசை, *s.* The whiskers or beard on the cheek.

கன்னப்பள்ளம், *s.* The hollow of the cheek.

கன்னப்பிளவை, *s.* A cancer or scirrous affection in the cheek—as கபோலப்பிளவை.

கன்னப்பூ, *s.* A kind of female ear-ornament, காதணியிலொன்று.

கன்னப்பொறி, *s.* The temples, the upper part of the side of the head, காதினருகானபொறி.

கன்னமதம், *s.* Secretion from the temples of the elephant, யானைமும்மதத்திலொன்று.

கன்னமீசை, *s.* [*prov.*] The whiskers.

கன்னமூலம், *s.* The interior or root of the ear, காதினடி.

கன்னவேதம்—கன்னவேதை, *s.* [*as* காதுகுத்துகை] Perforating the ear, for ear-rings with appropriate ceremonies Wils. p. 195. KARN'AVEDA.

கன்னுவதங்கம், *s.* An ear-ornament, காதணிப்பு.

கசகன்னம், *s.* Voluntary motion of the ear. 2. A kind of magical trick.

கன்னல், *s.* Sugar-cane, கரும்பு. 2. Sugar-candy, jaggary, sugar, &c., சருக்கரை. 3 A water-pot with a spout, கரகம். 4. An Indian hour of twenty-four minutes, நாழிகை 5. A perforated hour-vessel that fills and sinks at the expiration of the hour, நாழிகைவட்டில். (*p.*)

கன்னற்கட்டி, *s.* Sugar-candy, கற்கண்டு

*கன்னன், *s.* Karna, an ancient prince, sovereign of Angadesa and an elder brother of the Pandu princes, being the son of Surya by Kunti, before her marriage with Pandu, described in the B'harata, ஓரரசன். Wils p. 195. KARN'A He is one of the seven famous liberal princes of the medium class.

கன்னனூர், *s.* Cannanore, a town built by king Kannen.

கன்னு, *s.* See கருணை.

கன்னுபின்னுவெனல், *v. noun.* Chattering inarticulately, உருத்தெரியாமற்சொல்லல. 2. Pretending to teach and talk of things beyond one's ability, குளறல.

கன்னுமைபின்னுமை, *s.* The same as கன்னுபின்னு.

*கன்னி, *s.* A virgin, a maiden, a young unmarried woman, குமரி. 2 Virgo, a sign of the zodiac, ஓரிராசி. Wils. p 187. KANYA 3. [*in mythology*] A river that flows into the sea at Cape Comorin, regarded as a sacred virgin, ஓராறு. (*c*) 4. (*p.*) Youthfulness, tenderness, juvenility, இளமை. 5. Virginity, கற்புக்கெடாமை. 6. A woman, பெண். 7 The thirteenth lunar asterism, அத்தநாள. 8. The wild or Socotrine aloe, an evergreen, கற்றாழை, Aloe perfoliata. 9. A wild creeper, the காக்கணம் 10. Unfading, imperishable, eternal youth, freshness, vigor, evergreen, அழிவிலவளமை 11. A female ascetic, தவப்பெண். 12. A female possessing eternal youth—spoken of the goddesses or celestial females, தெய்வப்பெண். 13. Durga, துர்க்கை. 14. A plant, சாலிசை. (*Rott.*)

கன்னிகழியாதஆண்பிள்ளை, *s.* A chaste youth.

கன்னிக்கால், *s.* The first post set up in the wall of a new house facing south, decked with cloth, in imitation of a female, முதல்நாட்டுந்தம்பம். See கலியாணம்.

கன்னிக்கால்நாட்ட, *inf.* To set up the first post in a large building. 2. To plant the first marriage post.

கன்னிக்குட்டி, *s.* [*prov.*] The first kid or lamb.

கன்னிக்கோழி, *s.* A pullet nearly arrived at maturity.

கன்னிச்சவ்வு—கன்னிமுத்திரை, *s.* The hymen.

கன்னித்திங்கள் — கன்னிமாதம், *s.* The month of September when the sun is in the sign virgo, புரட்டாசிமாதம்.

கன்னித்தீட்டு, *s.* The catamenia of a young woman, deemed impure in a higher degree than afterward.

கன்னித்துவம்-கன்னிமை, *s.* Virginity, virgin age, கன்னித்தன்மை.

கன்னிபுதன், *s.* Mercury in the sign virgo, indicating learning in one born under its influence.

கன்னிப்பருவம், s. The age of mature virginity.

கன்னிப்பிள்ளைத்தாய்ச்சி, s. [prov.] A woman in her first pregnancy.

கன்னிமதில், s. Imperishable fortress walls.

கன்னிமார், s. Virgins, deified females who were pious virgins on earth, afterward born in deified forms, in the supernal worlds in some one of the three lower states of bliss, கன்னியர்

கன்னிமையழித்தல் — கன்னியழித்தல், s. The crime of deflouring a virgin 2. The guilt of suffering a virgin to be defloured.

கன்னிமையழிய—கன்னியழிய, inf To lose virginity, to be be defloured, கன்னிமைகெட.

கன்னியழியாதபெண், s. A girl that has not lost her virginity.

கன்னியாகுமரி, s. The கன்னி river. 2. Cape Comorin, the southern point of India.

கன்னியாஸ்திரி, s. A girl arrived at maturity, a virgin, கன்னிப்பெண்.

கன்னியிற்பெறும்புதல்வன், s. The son of a young unmarried woman

கன்னியீற்று, s. The first calving of a cow.

கன்னிகாரம், s. A kind of cotton tree, கோங்குமரம், Petrospermum acerifolium

*கன்னிகை, s. A virgin undefloured, a girl unmarried, கன்னிமையழியில்லாள். 2 The five கன்னிகை, viz. அகலிகை, the wife of கௌதமன, திரௌபதை, the wife of the பஞ்ச பாண்டவர் or five brothers, sons of the king பாண்டு; சீதை, the wife of இராமன்; தாரை the wife of வாலி, and மண்டோதரி, the wife of இராவணன். 3 (p) The pericarp of a lotus, தாமரைப்பூக்கொட்டை Wils p 196 KARNIKA 4. A flower-bud, பூவரும்பு (p)

கன்னிகாதானம்—கன்னியாதானம், s Giving a virgin in marriage—one of the thirty-two meritorious acts. See அறம

கன்னிகாரத்தினம், s. An illustrious virgin.

கன்னிறம், s. A kind of shrub, ஓர்செடி, Monetia (Phy Dic)

கன்னுவர், s. Braziers, bell-founders, கன்னர்

கன்னுறுகம், s. An herb, சிறுகீரை, Amaranthus campestris. (Phy. Dic.)

கன்னை, s. [prov] A party, a side, party in games, wrestling, fighting, &c., கட்சி.

கன்னைக்கொற்றி, s. One who joins with each of the two parties, generally in playing, இருகட்சிக்குமுதவிசெய்வோன

கன்னைபிரிக்க, inf. To divide a company into two parties for a game

கன்னைமாற, inf. To change sides for a new game.

கா

கா. A syllabic letter, the consonant க and long vowel ஆ, உயிர்மெய். 2 s A pole with ropes attached on the shoulder, for carrying common burdens, or gifts to a temple, &c., காவடி (c.) 3. (p.) A lever or beam for a well-sweep, also the lever of steel yards, scales, &c, துலாக்கோல். 4. A grove, சோலை 5. A flower garden, பூந்தோட்டம் 6. A poetic expletive, அசைச்சொல். இவளிவடக்காணடிகா. See her here. (கனனூ நூலை.)

காக்காரர், s. [prop. காவுவோர்.] Bearers of palankeens, pole-burdens, &c, persons who carry burdens suspended from a pole on the shoulders

காத்தடி — காத்தண்டு, s. A pole for carrying burdens, காவடித்தண்டு

காமரம், s. [prov.] A pole for carrying on the shoulder, the one used for heavy timber, காவடித்தண்டு.

கற்பகக்கா, s. Indra's paradise.

திருவானைக்கா, s The name of a celebrated pagoda on the island of Sreerungam near Trichinopoly, lit. the grove of the holy elephant.

கா, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. a. To keep, preserve, take care of, பாதுகாக்க 2. To defend, guard, protect, shelter, save, காப்பாற்ற. 3. To watch, to be vigilant, careful, cautious, விழிப்பாயிருக்க. 4. To keep off, ward off, guard against, காவல்செய்ய 5. To cherish, வளர்க்க 6 To expect, wait for, wait in attendance, எதிர்பார்க்க. 7. To keep, observe a fast, a vow, &c, விரதங்காக்க.

வெகுநாளிங்கேகாத்திருக்கிறேன். I have been waiting here many days.

யாகாவாராயினுநாகாக்ககாவாக்காற் சோகாப்பர்சொல்லிழுக்குப்பட்டு. Whatever besides you leave unguarded, guard your tongue; otherwise errors of speech and consequent misery will ensue (குறள்)

பொன்காத்தபூதம்போலே. As a demon watching gold; i e. an act of no value to any one.

காத்திருக்க, inf. To wait, wait for, expect, watch for, look for.

காத்துக்கொள்ள, inf. To keep, preserve.

மானங்காத்துக்கொள்ள, inf. To preserve one's self-respect, character, dignity.

காவாமல், neg. ver. part. [vul. காக்காமல்] Not keeping.

தன்னைக்காக்க—தற்காக்க, inf. To keep one's self, to act so as to avoid blame, scandal, &c.

காத்தல், v. noun. Defending, guarding, &c.

காப்பு, v. noun. Preservation, defence, guard, protection, cherishing, பாதுகாப்பு. 2. Watching, caution, vigilance, காவல். 3. Warding off, guarding against, இரட்சிப்பு. 4. s. An amulet, இரட்சாபந்தனம் 5. A bangle or bracelet, கைக்காப்பு 6. A bandage tied round the arm, in token of a vow for hearing a sacred book read at a temple, keeping a feast, &c — serving also as an amulet for the time, and as a monitory to practise abstinence and other required duties, to abstain from ceremonial pollutions, &c.—also tied on the arms of a newly-married couple for four days, who are to keep apart for this time—also on the candidates for initiation by the Guru, குருசன்னிதக்காப்பு. 7. The invocation at the commencement of all poems, imploring the protection, aid, blessing of the god worshipped by the author, and often of others, தெய்வவணக்கக்காப்பு. 8. The arm-ring of the Guru, worn on the right arm as an amulet on special occasions, கைமிற்குருவணிபுங்காப்பு 9. A string tied round medical plants with incantations to avert evil effects in their use, மூலிகைக்குக்கட்டுங்காப்பு. 10 (p.) A surrounding wall, a fortification, a fence, a hedge, &c., மதில். 11. A door, கதவு. 12. Sacred ashes worn as an amulet, திருநீறு. 13. Clothes, ஆடை.

காப்புக்கட்டில்லாமலெல்லாருமுள்ளேவரலாமா. Is it proper for all to come in without restraint?

அவனுக்குக்காப்புக்கட்டில்லை. He is under no restraint.

உபாத்தியாயரில்லாததனாற்பள்ளிக்கூடத்திலேயொருகாப்புக்கட்டில்லை. The master being absent, there is an absence of all restraint in the school.

காப்பரிசி, s. The rice held in the hands of a bride and bridegroom.

காப்பவிழ்க்க, inf. To loose the string from the arm. In all cases this is done with appropriate ceremonies, and the string is sunk in water representing the Ganges.

காப்பாற்ற, inf. To preserve, keep, guard, sustain, காக்க. 2 To defend, save, இரட்சிக்க.

காப்பிட, inf. To put arm-rings on children when five days old.

காப்புக்கட்ட, inf. To tie a string on the arm in token of a vow, and as a pledge for its performance. 2. To tie on an amulet 3. To engage in with earnestness, applied chiefly to improper, or unimportant pursuits, and only in colloquial usage. 4 [in medicine] To tie a string to certain herbs, &c., that are to be plucked up in order to dispel a curse pronounced on them. 5. To begin to read a purana at a temple

காப்புக்கட்டிப்போடுதல், v. noun. Making an end of, or dismissing any business, leaving off intermediately.

காப்புக்கரப்பறிதல், v. noun. Discrimination in reading, lit ability to understand by the connexion the difference between காப்பு and கரப்பு.

காப்புக்கரப்பறியாமல்வாசிக்கிறான். He reads at random, without discrimination, dividing words wrong, &c.

காப்புச்சொல்லுதல், v. noun. Reciting the invocation of a purana at the beginning and end of every day's reading. 2. Reciting the invocation in the last day's reading with special ceremonies. 3. Repeating the recitation of the invocation extempore for such as come late.

காப்புமாலை, s. A poem of three, five, or seven verses in which the protection of the deity is implored, ஓர்பிரபந்தம். See பிரபந்தம்.

சிங்கமுகக்காப்பு, s An arm-ring with a lion's face on the clasp.

மாக்காப்பு, s. Flour water with perfumes, &c, for bathing an idol

மைக்காப்பு, s. Coloring the writing of an ola book.

எண்ணெய்க்காப்பு, s. Oil for anointing an idol.

மஞ்சட்காப்பு, s. Saffron powder mixed in the water in which an idol is bathed. 2 Coloring the first lesson of a child's book with saffron.

*காகதுண்டம், s. Aloe wood, அகில், Aquilaria agallocha. Wils. p. 206. KAKATUNDA. (p)

காகதேரி, s. A plant, மணித்தக்காளி, Solanum rubrum

காகத்துரததி, s. A prickly shrub, ஆதொண்டை, Capparis horrida

காகநதி, s. The Cauvery river. (See காவேரி.) 2. The city called காவிரிப்பூம்பட்டினம் (p)

*காகபட்சம், s. The side locks of the hair of the head of males, பக்கக்குடுமிகள். Wils. p 206. KAKAPAKSHA.

காகபதம், s. A portion of time in music equal to two குரு, ஓர்காலவளவு

காகபாஷாணம், s. A kind of arsenic, ஓர்பாஷாணம்.

*காகம், s. A crow, காக்கை. 2. The sign of the guardian of the north-east, வடதிசைத்திசைப்பாலன்குறி. Wils p. 205. KAKA. 3. Mongoose, கீரி. (M. Dic)

காகங்கரைய, inf. [in augury.] To caw as a crow, prognosticating fortune to the person according to the length of his shadow at the time, காகசகுனம். See சகுனம்.

காகச்சிலை, s. A load stone, being black, கருமுகிற்சிலை.

காகச்சுக்கான், s. A black marble, கருஞ்சுக்கான்.

காகதாளியம்—காகதாளிநியாயம், s. An unforeseen occurrence, accident; [ex காகம், crow, et தாளி, palmyra fruit, et நியாயம், law.]—a crow lights upon the fruit of the palmyra tree and the fruit falls—a chance, coincidence. Wils. p. 206. KAKATALEEYA.

காகத்துவசத்தாள், s. The goddess of misfortune, மூதேவி, whose banner is the ill-omened crow.

காகநிமிளை, s. Black bismuth, antimony, கருநிமிளை.

காகபலி, s. Food given to crows before eating—being a lump of rice and curry, &c., காகத்துக்கிடுமுணவு.

காகப்புள், s. A crow, காக்கை. 2. The twenty-third lunar asterism, அவிட்டநாள்

காகவாகனன், s. Saturn the planet, சனி.

காகளம், s. A low and sweet tone, the song of a bird, &c., புள்ளோசை. 2. A trumpet, காளம். (p.)

காகாபிசாசு — காகாவிரிச்சி, s. [prov] A kind of vampire of black color and dishevelled hair, இரத்தமுண்ணுமவாவறுபறவை.

காகிதம், s. A letter, an epistle, கடிதம். 2 Paper, கடிதத்தாள்.

காகித்தம்—காகித்திரம், s A medicinal plant, குறிஞ்சா, Tylophora asthmatica.

*காகுத்தன், s. The name of a sovereign, also Puranjaya. 2. Rama in the seventh incarnation of Vishnu, இராமன் Wils. p 207 KAKUTTHA.

காகுராசி, s. A plant, புடோல். (M Dic.)

காகுளி, s. Guttural sound, மிடற்றெழுமோசை. 2. The bass in music, மந்தவிசை. 3 Tune, melody, இசை 4. Cushion, mattress, mat, bed, மெத்தை. 5. Seat, ஆசனம் (p.)

காகூவெனல், v. noun. Weeping aloud, uttering lamentations, crying—as children, ஒலிக்குறிப்பு.

காகொடி, s. A tree, எட்டிமரம், Strychnos nux vomica, L. (M Dic.)

காகோடகி, s. A medicinal seed, வாலுளுவை. (M Dic)

காகோடியர், s. Strolling dancers, கூத்தர். (p.)

*காகோதரம், s. A snake, பாம்பு. Wils. p. 207. KAKODARA

*காகோலம், s. A raven, அண்டங்காக்கை (M. Dic.). Wils. p 207 KAKOLA

காகோளி, s. The Asoka tree, அசோகு. (சது) 2. A tree, கொடிமரசு. 3. A plant, தேடகொடுக்கி, Heliotropium, L. (M. Dic.)

காக்கட்டான்—காக்கணம், s. A species of creeping plant, கருவிளா, Clitoria ternatea.

காக்கணங்கொடி – காக்கணஞ்செடி —நீலக்காக்கணம், s. A wild creeper with deep blue flowers.

காக்கணங்கொவ்வை, s. A species of creeper. See காக்குறட்டை.

வெள்ளைக்காக்கணம், s. A species of the plant with white flowers.

கருங்காக்கணம், s. A species of the same with dark flowers.

காக்கம், s. The same as குறட்டை plant, Trichosanthes palmata, L. (M. Dic) 2. The name of a plant, கோவை, Coccinia Indica, L.

காக்கன்போக்கன், s. [vul.] An idle vagrant, தன்மார்க்கன்.

காக்கன்போக்கனுய்த்திரிய, inf. To lead an idle life.

காக்காச்சி, s. [used among fishermen.] A kind of cockle found in tanks, ஒருமச்சி.

காக்காய், s. [prov. காக்கை.] A crow, (c.) 2. (p.) The twenty-third constellation of the Hindus, அவிட்டம்.

காக்காய்க்குப்பாக்கணுக்குப்பீர்க்கம்பூப்பொன்னிறம். The yellow flower of a cucumber plant appears gold to a crow; i.e. trifles are of value in the eyes of a fool.

காக்காய்க்குந்தன்குஞ்சுபொன்குஞ்சு. Even to a crow its young one is regarded as a golden one; i.e. the best

காக்காய்க்கொல்லி, s. A plant, ஓர்செடி, Anamirta cocculus, or Cocculus Indicus. 2 Jagged moon seed, Menispermum cocculus, L.

காக்காய்ச்சோளம், s. A small kind of grain, ஓர்சோளம்

காக்காய்ப்பாலை, s. A kind of tree, ஓர்பாலை

காக்காய்ப்பூ, s. A plant, ஓர்பூடு, smooth torenia, Torenia asiatica, L.

காக்காய்ப்பொன், s. A kind of gold leaf tinsel, cut in small pieces and scattered at weddings and other festivals, போலிப்பொன்.

காக்காய்மீன், s. A kind of fish, ஓர்மீன்.

காக்காய்மூக்கன், s. A man with a sharp aquiline nose.

காக்காய்மூக்கி, s. A kind of arsenic, கருமுகிற்பாஷாணம், lit crow-beak (nursery usage).

காக்காய்வலி, s. Epilepsy, falling sickness, ஓர்நோய்.

நீர்க்காகங்காய், s. A water crow.

அண்டங்காக்காய், s. A raven.

மணியங்காக்காய், s. Royston crow, Cornus cornix, L.

காக்காவெனல், v. noun. Cawing as a crow, ஒரொலிக்குறிப்பு.

காக்குறட்டை, s. A kind of creeper with large black fruit that becomes red when ripe, காக்கணங்கொவ்வை, Palmated gourd.

காக்கை—காக்காய், s. A crow, காகம். (c) 2. The twenty-third lunar asterism, அவிட்டநாள் (p.)

காக்கைக்கொடியாள், s. The goddess மூதேவி, whose banner is a crow.

காக்கைபாடினியம், s. A work on grammar, ஓரியாப்பிலக்கணம்.

பெருங்காக்கைபாடினியம்—சிறுகாக்கைபாடினியம், s. Two kinds of the above.

காங்கு, s. [vul.] Coarse, blue cloth, நீலப்புடவை. 2. A large earthen pot, பெருமிடா.

*காங்கேயம், s. Gold, பொன். Wils. p. 287. GANGEYA (p.) 2. The name of a country in the west, ஓர்தேயம்

காங்கேயன், s. A name of Skanda, குமரன் 2. Bishma, வீட்டுமாசாரி. (p.)

காங்கை, s. [prop. காய்கை.] Heat. (c.)

காங்கையானசரீரம், s. A warm body, sickly body.

காங்கையானபூமி, s. A hot climate.

பித்தகாங்கை, s. The predominance of bile in the system.

காங்கையன், s. The name of a prepared arsenic, வைப்புச்சீலைப்பாஷாணம்.

*காசம், s. Phthisis, asthma, pulmonic affections, ஈளைநோய். 2. Phlegm, கோழை. Wils. p. 218. KASHA, or 220. KASA. 3. A disease of the eyes, a cataract affection of the optic nerve, or gutta serena, கண்ணினோய் Wils. p. 207. KACHA. 4. A country, ஓர்தேயம் 5 Gold, பொன். 6. An arsenic in its natural state, சுபாஷாணம்.

காசசுவாசம், s. The asthma, சுவாசகாசம

காசநீர், s. The humor in the head that causes the disease (See காசம) The following are the principal kinds of காசம—சீக்காசம, சுவாசகாசம, கண்கட்டிகாசம், விரணகாசம பித்தகாசம இரத்தகாசம, வாதகாசம, கபபகாசம, சிலேட்டுமகாசம, மகதாரகாசம, நீலகாசம, பாலகாசம.

கண்காசம், s. Inflammation of the eyes attended with great swellings

காசறை, s. Hair ointment, மயிர்ச்சாந்து. 2. Gems, precious stones, மணி. 3. The musk deer, கஸ்தூரிமிருகம். (p)

காசனம், s. Killing, slaying, கொலை. (p.)

காசனன், s. A killer, கொலைசெயவோன்.

*காசா, s. The name of a shrub, Memecylon tinctorium.

கண்ணுக்குக்காசாமபூறுபோடுகிறது Applying an embrocation prepared from the above shrub for sore eyes.

காசாம்பாளை, s. A fish, ஓர்மீன்.

காசாம்பூமேனியன், s. Vishnu, விட்டுணு

காசாம்பூவண்ணன், s. Vishnu, விட்டுணு 2. Vitriol, துரிசி. 3. A kind of native arsenic, கச்சாலம, காய்ச்சறுபாஷாணம

வெண்காசா, s. The name of a shrub bearing white flowers

காசாண்டி—காசாண்டிச்செம்பு, s. A kind of brass pot with a large mouth, ஓர்வகைச்செம்பு.

*காசி, s. Casi, a celebrated city and place of pilgrimage, the modern Benares, being the most meritorious place for bathing in sacred water, as Ramisseram is for the south of India, ஓர்நகரம். Wils. p. 219. KASHI. 2 The cumin seed, சீரகம்.

காசிகாண்டம், s. One of the sixteen books of கந்தபுராணம்.

காசிக்கங்கை, s. The Ganges at Benares, being more sacred than in other places.

காசிக்கல், s. A loadstone, காந்தச்சிலை.

காசிச்சாரம், s. A mineral salt, ஓருப்பு.

காசித்தீர்த்தம், s. The water of the Ganges, obtained at Benares and carried about the country by religious mendicants.

காசித்தும்பை, s. A kind of தும்பை plant.

காசிலவணம், s. A kind of salt, ஓருப்பு.

காசிலிங்கம், s. The linga worshipped at Benares.

காசிவாசி, s. A dweller or inhabitant of the city of Benares.

காசிபம், s. A work of காசிபன், one of the eighteen Dharmashasters, தருமநூல்பதினெட்டினொன்று.

*காசிபன—காசிபப்பிரமா, s. A muni or deified sage; one of the seven transformed into the seven stars or great bear. He was the son of Marichi and father of the Devas by அதிதி and of the Asoors by திதி, ஓர்முனி. Wils. p. 204. KASYAPA

காசிரம், s. A circle, வட்டம். (p.)

காசிரோரத்தம், s. A plant, வறட்சுண்டி, Mimosa, L.

காசினி, s. The earth, பூமி. (p.)

காசு, s. Several kinds of coin, cash, money, specie, பணம 2. Twelfth part of an anna, சிறுகாசு (c) 3. (p.) Gold, பொன். 4. Gems, precious stones, மணிப்பொது. 5 Necklaces of gems, மகரரணிவடம். 6. Phlegm, கோழை. 7. Defect, fault, குற்றம். 8 A term in prosody applied to a foot ending in two short syllables, வெண்பாவிறுதிச்சீருளொன்று.

காசடிக்க, inf. To coin, mint.

காசுகட்டுதல், v. noun. Playing a game with copper coins.

காசுக்கடை, s. A money-changer's shop.

காசுக்கடைக்காரன், s. One who changes money, a money-changer.

காசுக்கட்டி, s. [prop. காய்ச்சுக்கட்டி] The juice of young cocoanuts inspissated.

காசுக்காரன், s. A money-changer. 2. A rich man.

காசுமண், s. Red ochre, so called by fishermen.

காசுமாற, inf. To be current—as coin.

காசுமாற்ற, inf. To change money, &c,

காசுமுத்திரை, s. The impression on a piece of money.

பொடிக்காசு, s. Small pieces of copper coin.

செம்புக்காசு, s. Copper coin.

சல்லிக்காசு, s. Small pieces of copper coin.

வெள்ளிக்காசு, s. Silver coin. 2. Several kinds of silver coin.

ஆட்காசு — ஆனைக்காசு—குதிரைக்காசு, s. Names of different kinds of coin, so called from severally bearing the impression of a man, an elephant, and a horse.

பொற்காசு, s. Small kinds of gold coin.

சான்றான்காசு—சாணாரக்காசு, s A name of the பொற்காசு, said to have been invented or coined by one of the சான்றார caste.

*காசுமீரம்—காஸ்மீரம், s. The Cashmere country, ஓர்தேசம. Wils. p. 219. KASHMEERA.

காசை, s. A species of grass or rushes, நாணற்புல். 2. A flowering shrub, the காயா. 3 Consumption, க்ஷயரோகம. (p)

காச்சக்கிரை — காச்சாக்கு—காச்சிரக்கு—காச்சுரை, s. The same as காய்ச்சுறுக்குக்கீரை.

காச்சுப்பிச்செனல் — காச்சுமூச்செனல், v noun. Being noisy, as a family of children and women, ஒலிக்குறிப்பு.

காச்சுமூச்சென்றழ, inf. To cry or weep—as a distressed woman.

காஞ்சம், s. Blue vitriol, துருசி.

*காஞ்சனம், s. Gold, பொன். 2. A tree, புன்கமரம், Pongamia glabra. Wils. p. 208. KANCHANA (p.)

காஞ்சனத்தூள், s. Gold dust, பொன்பொடி

*காஞ்சனி, s. Turmeric or Indian saffron, மஞ்சள் Wils. p 208. KANCHANEE, or KANCHANA. (p)

காஞ்சா, s. [vul prop. கஞ்சா.] A plant, Cannabis Indica

*காஞ்சி, s. The town of Conjeveram, one of the seven sacred cities, ஓ ரூ 2 Hasp, hook, கொக்கி (c) (Rott) 3 (p.) A woman's waist-girdle, consisting of eight strings of beads or bells, எண்கோவைமணி Wils p. 208. KANGEE. 4. A kind of tree, ஓர்மரம். 5 A garland of the காஞ்சி tree, worn by soldiers in taking up a position (See வெட்சி) 6 A mode of singing, ஓர்பண் 7 Unsteadiness, transientness, நிலையின்மை

காஞ்சிமாலை, s. The garland of flowers of the காஞ்சி tree, a poem describing the occupying of a post on the frontiers of an enemy's territory, the soldiers wearing these garlands, ஓர்பிரபந்தம். See பிரபந்தம்.

காஞ்சிகா—காஞ்சிரம் — காஞ்சிரை, s. A very poisonous tree, the எட்டிமரம், Strychnos nux vomica, L. (p.)

காஞ்சினி, s. A plant, மஞ்சிட்டி, Rubia munjista.

காஞ்சுகம்—காஞ்சுகி, s. [as கஞ்சுகம்] A jacket, சட்டை. (p.)

காஞ்சொறி, s A kind of nettle, ஓர்செடி, Tragia involucrata, L.

காஞ்சொறிஅப்பிக்கொண்டது I have been stung with a nettle.

காஞ்சொறிவேர், s. The root of the காஞ்சொறி plant from which a drug is made

கறுப்புக்காஞ்சொறி — பூனைக்காஞ்சொறி — பெருங்காஞ்சொறி — சிறுகாஞ்சொறி, s. Different kinds of nettle.

*காஷாயம, s. Cloth tinged with red ochre, worn by ascetics and religious mendicants, காவிச்சீலை. Wils. p. 220 KASHAYA.

காடகம், s. Cloth, சீலை. (p.)

காடவிளக்கு, s. Lamps formed by putting oil and wicks in large vessels for illumination on great occasions, பெருவிளக்கு. (c.)

காடன், s. A fish, ஓர்மீன்.

*காடாக்கினி, s. A great fire, conflagration, பெருநெருப்பு

காடாந்தகாரம், s. Thick darkness, கனவிருள்.

காடி, s. Vinegar, புளித்தநீர். 2. Liquids soured by keeping, புளித்தநீர் 3. Rice gruel, கஞ்சி 4 (For.) A trench, ditch, தோண்டுகால். 5 (For.) A cart with a pyramidal top, ஓர்வகைவண்டி 6 (p.) Ghee, நெய். 7. Pickle, ஊறுகாய். (சது)

காடியாகப்புளித்துப்போயிற்று. The congee, whey, &c, is become as sour as vinegar.

காடிக்கூழ், s. Sour pap.

காடிச்சோறு, s. Rice taken out of the sour கஞ்சி.

காடியாய்த்தோண்ட—காடிவெட்ட, inf. To scoop, to cut into hollowness or depth.

ஆறுமாதக்காடி, *s.* Water in which rice has been washed and various ingredients mixed with it, kept six months, to be used medicinally for jaundice, incipient dropsy, &c.

கள்ளுக்காடி, *s.* Toddy vinegar, sour toddy

பனங்காடி, *s.* [*prov.*] The water in which palmyra stones are steeped and left to become sour, for fermenting the pulp of the fruit next day.

சரகாடி, *s.* [*prov.* சர்வகாடி.] Very strong vinegar.

காடிகம், *s.* Cloth, சீலை. (*p.*)

காடிக்காரம், *s.* Lapis infernalis, lunar caustic or nitrate of silver, நெருப்புக்கல் (*M. Dic.*)

*காடின்னியம், *s.* Great difficulty or hardship, அதிகஷ்டம். Wils. p. 208. KATTINYA. (*c.*)

காடு, *s.* An uncultivated tract of land covered with forest-trees, thick, impenetrable brush wood, creeping plants and coarse, rank, reedy vegetation, a waste, a thicket, வனம். 2 Deserts, forest tracts, ஆரணியம். 3. A desert place for burning the dead, சுடுகாடு 4. (*fig.*) Excessiveness much, closeness, &c., மிகுதி. 5 Wild, rough, uncultivated, unpolished, &c., used as a prefix—as காட்டுப்பசு. 6 A nominal termination to some words of verbal derivation, தொழிற்பெயர்விகுதி—as சாக்காடு (*c.*) 7. (*p*) A place, இடம். 8. A border, a limit, எல்லை. 9 A town, ஊர். 10. The second lunar asterism, பரணிநாள். 11 Chaff, straw, &c., செத்தை.

காடுவாவீடுபோவென்கிற காலமவந்தது. The time has arrived when the desert says, come, and the house says, go.

இந்தவூருக்குக்காடுகொஞ்சம் This village has but little arable land

காடாய்க்கிடக்க, *inf.* To be covered with jungle or wood.

நிலங்காடாய்க்கிடக்கிறது The ground is uncultivated.

காடாய்ப்போக, *inf.* To become waste, to grow woody.

காடாரம்பட்டு, *s* A village situated in a wild tract of land near Vedarniam

காடாற்ற, *inf.* To perform the ceremony of quenching the fire where a corpse has been burnt, gathering the remains and taking them in a new pot to some water representing the Ganges, பாற்தெளிச்சடங்குசெய்ய.

காடுகாட்ட, *inf.* To deceive, disappoint, *lit.* to show the place of burning the dead.

காடுபடுதிரவியம், *s.* The productions of the desert, காட்டிலுண்டாகுந்திரவியம். See under திரவியம்.

காடுபலியூட்ட, *inf.* To sacrifice to the sylvan nymphs before hunting, காட்டிலுறைதேவர்களுக்குப்பலியிட.

காடுவெசாதி, *s.* [*prov. prop.* காடுவாழ்சாதி.] Savage tribe.

காடுவெசாதியாய்த்திரிய, *inf.* To be slovenly, sluttish, &c., to be careless, negligent of one's dress, &c. 2. To be vagrant, idle, &c, as a child for whom no one cares.

காடுவாரி, *s.* [*prov*] A rake, ஓர்கருவி 2 One who scrapes up all he can, சேர்ப்பவன் 3 One who resorts to any kind of labor for support

காடுவாழ்த்து, *s.* A section of a war poem, extolling the jungle of the sylvan goddess, &c, where the battle occurred, வனதேவதையைவாழ்த்துமபிரபந்தம்.

காடுவெட்டி, *s.* A wood-cutter, a savage, an untaught man.

காட்டகத்தி, *s.* A shrub, வீழி, Cadaba Indica

காட்டத்தி, *s.* A species of the அத்தி tree, downy mountain ebony, Bauhinia tomentosa. (*Mat Ind.*)

காட்டழல், *s.* Jungle fire, kindled by the friction of trees, &c., காட்டுத்தீ

காட்டாள், *s.* A rustic, rural person, நாகரீகமில்லாதவன்.

காட்டான், *s.* The wild cow, காட்டுப்பசு. 2. [*prov.*] Stranger, பிறன்.

காட்டிலேபோக, *inf.* To be lost, to waste.

காட்டுக்கடலை, *s.* A small tree or plant, ஓர்செடி, Rough melastoma, (Melastoma aspera) or Indian currant bush. (*Mat. Ind.*)

காட்டுக்கல், *s.* A rough hard kind of stone, ஒரவைரமானகல்.

காட்டுக்கீரை, *s.* Different kinds of wild greens mixed together.

காட்டுச்சீரகம், *s.* A wild cumin, purple fleabane, ஓரூண்டு, Vernonia anthelmintica.

காட்டுச்சீரகவள்ளி, *s.* An esculent creeper—as காட்டுக்காயவள்ளி

காட்டுச்சேவல், *s.* The jungle-cock, somewhat different from a woodcock.

காட்டுத்தகரை, *s.* The wild தகரை plant.

காட்டுத்தனம், *s.* Rusticity, uncultivated manners.

காட்டுத்தாரா, *s.* A wild duck. See தாரா

காட்டுத்தாளி, *s.* A twining plant, Convolvulus muricatus. See தாளி.

காட்டுத்தினை, *s.* Wild millet.

காட்டுத்துத்தி, *s.* A kind of plant, Sida hirta. See துத்தி.

காட்டுத்துவரை, *s.* A kind of துவரை plant, Glycine parviflora.

காட்டுத்துளசி, *s.* A wild species of துளசி; which see.

காட்டுநாரத்தை, *s.* A kind of நாரத்தை tree, பெருங்குருத்து.

காட்டுநெல்லி, *s.* A kind of நெல்லி tree, Emblica officinalis.

காட்டுப்பயிர், *s.* Vegetables that grow of themselves, தானாகவிளையும்பயிர்.

காட்டுப்பருத்தி, *s.* Wild cotton of spontaneous growth

காட்டுப்பன்றி, *s.* A wild hog.

காட்டுப்பாகல், *s.* A kind of பாகல் creeper. See பழுபாகல்.

காட்டுப்பிள்ளை, *s.* [*metap.*] A foundling. (*Besch.*)

காட்டுப்பீ, *s.* First black excrement of a new-born child, or calf, meconium.

காட்டுப்புத்தி, *s.* Stupidity, senseless conduct, மூடபுத்தி.

காட்டுப்புளிச்சை, *s* Wild sour greens, காட்டுக்காயச்சுரை, Hibiscus cannabinus

காட்டுப்புறா, *s.* A dove, a turtle-dove, கபோதம்.

காட்டுப்பூனை, *s.* A species of wild cat, காட்டிலவாழுமபூனை.

காட்டுமந்தாரை, *s.* A tree, ஓர்மரம், Bauhinia acuminata, *L.*

காட்டுமரம், *s.* Any wild or useless tree, plant, &c

காட்டுமரி, *s.* A shrub, ஓர்பூடு. See உமரி.

காட்டுமருக்கொழுந்து, *s.* A wild species of மருக்கொழுந்து, not fragrant.

காட்டுமல்லிகை, *s.* A kind of wild jasmine, with red blossoms, வனமல்லிகை. 2 Narrow-leaved jasmine, Jasminum angustifolium.

காட்டுமனுஷன், *s.* A wild man. 2. An uncivilized man

காட்டுமா, *s.* The wild mango, வனமாமரம், Carbera manghos. 2. Another wild mango, Spondias mangifera.

காட்டுமாமரம், *s.* The wild mango tree.

காட்டுமாவிரை, *s.* The same as சாரப்பருப்பு.

காட்டுமிருகம், *s.* A wild beast, வனமிருகம். 2. A wild horse, கானக்குதிரை.

காட்டுமிருகாண்டி, *s.* [*vul.* காட்டுமிருண்டி.] A clown, rustic, an awkward ill-bred person, முரடன்.

காட்டுமுருக்கு, *s.* A thorny wild tree, Erythrina Indica. See முருக்கு.

காட்டுமுருங்கை, *s.* A s[illegible]-leaved shrub, வனமுருங்கை, Ormic[illegible]um sennoides. (*M Dic.*)

காட்டுமுன்னை, *s.* A shrub, Croton repandum. (*Rott.*) See முன்னை.

காட்டுவள்ளி, *s.* A plant with a bulbous root, Discorea bulbifera. See வள்ளி.

காட்டுவாகை, *s.* A Mimosa tree. See வாகை.

காட்டெருமை, *s.* A wild buffalo.

காட்டெருமைப்பால். Its milk. 2. The milky juice of the Asclepias gigantea, or gigantic swallow-wort, எருக்கம்பால். 3. The same as கள்ளிப்பால், the milky juice of the Euphorbia tirucalli. 4. The same as கூவைநீறு, the flour of the root of the Curcuma angustifolia, அங்குசரோசனம்.

காட்டேரி — இரத்தக்காட்டேரி, *s.* [*prop.* காடேறி.] A jungle imp, a sylvan nymph, a demoness.

புகைக்காடு, *s.* A great smoke.

குடிக்காடு, *s.* Many houses together, a village, town.

பிணக்காடு, *s.* A field covered with corpses.

பருத்திக்காடு, s. A cotton field.

நெருப்புக்காடு, s. A large fire.

புன்செய்க்காடு, s. High dry land.

புல்லுக்காடு, s. Pasture land.

வெள்ளக்காடு, s. A general flood.

பெருங்காடு, s. Large jungle.

பனங்காடு, s. A thick palmyra grove

இடுகாடு—சுடுகாடு, s. A place for burying, burning the dead

சுடுகாட்டுக்குப்போனபிணந்திரும்புமோ. Will the corpse which has been carried to the cemetery ever come back again?

சுடுகாட்டுவைராக்கியம். A good resolution formed on the occasion of a funeral is soon forgotten.

சுடுகாட்டுமணிப்புறாக்கி, s. A wild dove. 2. A kind of bird.

சிறுகாடு, s. A low jungle.

கப்பற்காடு, s. A large number of ships, a fleet.

வயற்காடு, s. Paddy field.

காடுகாள், s. A goddess, or the mother of the god Veirava, வைரவனருட (p.)

காடை, s. A quail, Tetrao coturnix. (Ains Mat. Ind.) the Francoline partridge, குறும்பூழ்.

காடைக்கண்ணி, s. A sort of millet, Indian oats, ஓர்தினை.

காடைக்கழுத்தன், s. A kind of rice, ஓர்நெல்.

காடைச்சிறகு, s. A crest of various colored feathers worn by stage-players.

கட்டுக்காடை, s. A bird resembling a glede.

காட்சி, s. Sight, view, பார்வை. 2. An object of sight, visible appearance, தோற்றம். 3. The manifestation of a deity or the sight of a great personage, தரிசனம். 4. (p.) [in logic.] Perception, evidence of the senses, பிரத்தியட்சப்பிரமாணம். 5. Knowledge, intelligence, ascertainment, அறிவு. 6. [in erotics.] One of the ten அவத்தை, the first view which a bridegroom has of his bride, விரகாவஸ்தைக்காட்சி. 7 (c.) Anomaly, a strange event, அதனக்காட்சி.—Note. In the agama logic, seven species of perception are given, viz.: 1 ஐயக்காட்சி, indistinct apprehension, doubt, uncertainty, hesitation. 2. திரிபுக்காட்சி, misapprehension, misconception, optical or mental illusion. 3. விகற்பக்காட்சி, discrimination or knowledge to distinguish things one from another in five particulars, viz.: in name, kind, quality, action, and substance, or matter. 4. பொறிவழிக்காட்சி, perception of the senses, with the aid of the mental faculties. 5 மனக்காட்சி, or மானதக்காட்சி, ideas formed in the mind of things perceived by the senses. 6. அநுபவக்காட்சி, perception by actual experience or the exercise of the affections towards objects perceived. 7 யோகக்காட்சி, the spiritual perception of the Yoga, or knowledge of events past, present or future, by abstract devotion.—Note 2d. Each of the above has two divisions, one, புறம்—abroad, relating to external or secular affairs; the other, அகம்—at home, to religious affairs.

கண்ணுக்குக்காட்சிகடவுளுக்குஅலங்காட்சி. What is pleasing to the sight is pleasing to the deity—referring to the ornaments of the temple, rich offerings, &c

கண்ணுள்ளபோதேகாட்சி. Gratify your sight while you can.

காட்சிகொடுக்க, inf. To manifest himself—as a deity.

காட்சிப்பிரமாணம், s. [in logic] One of the eight modes of ascertaining truth. See பிரத்தியட்சப்பிரமாணம்.

காட்சிப்பொருள், s. Things seen, objects of sight or sense—as distinguished from கருத்துப்பொருள் or mental objects.

காட்சிமறைத்தல், v. noun. Hinderance in seeing or observing any thing See அஷ்டகுற்றம்.

காட்சியர்—காட்சியவர்—காட்சியார், s. The wise, அறிஞர்.

காட்சியாக, inf. To appear in a vision.

காட்சியுணர்வு, s. The sense of sight, காட்சியறிவு

காணுக்காட்சி, s. An extraordinary sight, a wonderful occurrence 2. An ill omen.

திருக்காட்சி, s. A divine meditation.

காரணக்காட்சி, s. A great sight or event which may be the cause of future effects.

*காட்டம்—காஷ்டம், s. Fuel, firewood, விறகு Wils. p. 220. KASHTA. 2. The same as வெண்கலம். (M. Dic.) (Rott.)

காட்டாசாரி—காஷ்டாசாரி, s. A carpenter.

காட்டிலுமிழ்றி, s. A kind of large beetle, சாரவண்டு.

காட்டு, கிறேன், காட்டினேன், வேன், காட்ட, v. a. To show, exhibit, display, adduce, manifest, reveal, evince, disclose, set forth, காண்பிக்க 2. To designate, suggest, சுட்டிக்காட்ட. 3. To describe, define, தெரிவிக்க 4. To demonstrate, prove, உருபிக்க. 5. To present to an idol, &c., to offer, நிவேதனஞ்செய்ய. 6. To make a display of jewels, &c., தெரியக்காட்ட. 7. To put forth, develop, வெளிப்படுத்த. 8. To reflect an object—as a mirror, water, &c., சாயைகாட்ட 9. To remind, நினைப்பூட்ட.

காட்டிக்கொடுக்க, inf. To betray, discover a person to his enemies. 2. To accuse one. 3. To teach or shew a person the method of doing any thing

காட்டிமறைக்க, inf. To tantalize a person, by offering something to him, and snatching it away at the moment he is about to take it.

புகைகாட்ட, inf. To smoke any thing—as plantains, in order to ripen them the sooner.

தெரியக்காட்ட, inf. To show plainly, to demonstrate.

வரக்காட்ட, inf. To send off, despatch.

தேவரீரவரக்காட்டினதிருமுகம். The letter which you have despatched. (Besch.)

சொல்லிக்காட்ட, inf. To explain, relate.

தன்னைக்காட்ட, inf. To make one's self known, to make one's character, ability, &c., appear where he is unknown, &c. 2. To make a display. 3. To show one's character, &c., by outward conduct.

சத்தங்காட்ட, inf. To cry aloud.

தூபங்காட்ட, inf. To burn incense.

தண்ணீர்காட்ட, inf. To water sheep, horses, &c

காட்டல், v. noun. Manifestation. 2. Act of showing or pointing, சுட்டல்.

காட்டில் — காட்டிலும். (with a noun.) Than. 2 (with an infinitive.) As soon as, the moment before, the very instant.

பொழுதுபோகுங்காட்டிலுமித்திரையேன்ன ... Why do you go to sleep as soon as the sun sets?

அதைக்காட்டிலுமிதுசிறப்பு This is more beautiful than that.

நானதைக்கொடுக்குங்காட்டிலுமெடுத்தெறிந்தபோயிருன். [vul.] No sooner had I given it to him than he took and threw it away.

அவனபோனகாட்டில். [in கோவிற்புராணம்] As soon as he had gone.

விடியுங்காட்டிலும். No sooner had the day broken, than, &c.—

காட்டு, v. noun. Showing, exhibition, presentation, காண்பிக்கை. 2. Example, instance, illustration, demonstration, evidence, உதாரணம். (p)

*காட்டை, s. A region, a point of the compass, திசை. 2. Time, காலம். 3 A minute portion of time—in tables of time the thirtieth part of a kula or eighteen twinklings of the eye, கலைநுட்பம். 4 Limit, boundary, எல்லை. 5. Point, extremity, top, tip, apex, நுனி. Wils p 220. KASHTA. (p.)

காணம், s. Horse gram, கொள், Dolichos uniflorus. 2 An oil press, செக்கு. 3. (p.) A measure, as much as will fill the press at once, ஓரளவு. 4. Gold, பொன். 5. Several kinds of gold coin, பொற்காசு.

காணமாட, inf. To make oil, to work an oil press, செக்காட.

காணி, s. Propriety, right of possession, hereditary right, உரிமை. 2. (c) Land, நிலம். 3 Landed property, estate, possession, காணியாட்சி. 4. A fractional part, the eightieth part, ஓரெண் 5. [in land measure.] Twenty-four grounds, ஓர் நிலவளவு. See மனை.

காணிமந்தமகோடிதுக்கம் The least delay may occasion the greatest sorrow.

கைலாயங்காணியாகும். He will obtain Kaylasa as his inheritance.

காணிக்காரன்—காணியாளன், s. A landlord, an owner or proprietor of land, காணியாட்சிக்காரன்.

காணித்தாயம்—காணித்தாயவழக்கு, [prov] A quarrel between relations about land

காணித்துண்டு, s. A piece or strip of land.

காணிபூமி, s. One's own land.

காணியாட்சி, s. Hereditary right to land, an estate, a kingdom, &c, hereditary land, one's own possession, காணியுரிமை.

காணியாட்சியூர், s. An hereditary village or town.

பங்குக்காணி, *s.* Land shared with others

செய்கைக்காணி, *s.* Made land, from tanks, &c. land newly broken up, &c. 2. Well-tilled ground.

நன்கொடைக்காணி, *s.* Donated land

பிதிரார்ச்சிதக்காணி, *s.* Ancestral land, patrimonial estate, all the property acquired before marriage—as முதுசொம்

சிந்துக்காணி, *s.* Goods and chattels

மூக்காணி, *s.* A fraction, the three-fifths of a மாகாணி

உரிமைக்காணி, *s.* Hereditary land obtained from a near relation

மானியக்காணி, *s.* Land granted by government.

அரைக்காணி, *s.* A half காணி, the one-hundred and sixtieth part.

காணியரைக்காணி, *s* A காணி and a half.

பாரம்பரைக்காணி, *s.* Land possessed from ancestors.

சீதனக்காணி, *s.* Dowry land.

மாகாணி, *s.* One-sixteenth.

காணிக்கை, *s.* A voluntary oblation, commonly in money, gold, fruits, &c. set before an idol to obtain favor, a sacrifice, தட்சிணை. 2 A present to a guru or other great person, பாதகாணிக்கை.

காணிக்கைகொடுக்க, *inf.* To present an oblation

காணிக்கைத்தட்டு, *s.* A salver for receiving gifts.

காணிக்கைப்பொருள், *s.* A thing presented as an oblation or gift.

காணிக்கைகொண்டுவர — காணிக்கைவைக்க, *inf.* To place a gift in a salver before an idol.

முடிக்காணிக்கை, *s.* An offering of the hair of a person's head which has been allowed to grow for a certain time and then shaved off and presented to an idol in fulfillment of a vow.

இராசகாணிக்கை, *s.* A present to a king.

பாதகாணிக்கை, *s.* Offerings laid at one's feet.

குருகாணிக்கை, *s.* A present to a guru.

காண், கிறேன், கண்டேன், பேன், காண, *v. a.* To see, perceive, behold, view, descry, பார்க்க. 2. To gain sight of a deity, or a great person, the new moon, &c, மகலைக்காண 3 To find, meet with, ascertain, gain the knowledge of, be aware of, recognize, தெரிய. 4. To experience, know, feel, உணர 5. To discover, invent, originate, கண்டுபிடிய. 6. To think, consider, investigate, ஆராய. 7 To obtain, get, secure, have, derive, பெற. 8. To know the truth, perceive the deity in the vedas and other sacred writings, உண்மையறிய. 9. (*p*) To worship, venerate, reverence, make obeisance, வணங்க 10. To cause, do, effect, செய்ய. 11. To understand fully or perfectly, to have clear perceptions, தெளிய. 12. To perceive by any of the senses, see, hear, feel, &c., பொறியாலறிய. 13 *v n.* To seem, prove, to be, to be found, to appear, தோன்ற. 14. To be sufficient, to amount to—as profit, &c, நிரம்ப 15 To appear, become visible, evident, &c, வெளிப்பட 16 To accrue, result—as profit, &c, பலன்பட. 17. (*p*) To exist, subsist—as a quality, &c, உண்டாக.

கண்டதுகாணப்பறைதந்தலைவெட்டு Strike the bushel as it comes, don't be exact

கண்டதைக்கண்டுகொள்ளும். Be content with what you get as profit, produce, &c.

கண்பொன்றுகாணுமையொன்று One thing before the face and another behind the back

சூரியனைக்கண்ட இருள்போல Like darkness at the approach of the sun

பலகண்டமாகக்கண்டு. Distributing it into parts

சூடுகண்டாலுருகும். It will melt if it feel the heat.

துணைசெட்டரியைசோதிகண்டாய். Behold! a light as bright as a fresh trimmed lamp.

அதொன்றிடத்திலலேகண்டீரா. I have none, did you not see.

முன்னோவனகண்டதுமுதனூலாகும். What the first author made is original

காணததோன்றஇதில — காணததோன்றக்கொண்டுபோதல Giving and taking in sufficient quantity.

காணுமகாணுதாககொடுத்தார். He gave hardly enough The gerund corresponds with the word "seeing," அவர்குருவாயிருப்பதைக்கண்டு அவர்சொற்கேட்கவேண்டும் Seeing he is a Guru, we must pay deference to his words

காண்டோழி. Hear, my female friend—spoken by a lady.

அதுசெலவுக்குக்காணும். That will be sufficient for the expense.

சோறுகைக்காணக்காண அவனுக்குததிமிரெடுக்கிறது. The more rice he gets, the more proud and insolent he becomes

தொகையைச்சதுரங்காணல். Squaring a number.

புஞ்செயையுநஞ்செயுங்காணல். Distinguishing the difference between the soils nanja and punja.

காட்டைநாகாணல். Transforming a forest to a city

கண்டநாடெல்லாந்திரிய, *inf.* To wander about, to rove.

கண்டபடிசெய்ய, *inf.* To act at random, rashly, &c

கண்டபலன், *s.* The profit realized.

கண்டுகொள்ள, *inf.* To meet, visit.

கண்டுங்காணுமை, *s.* Connivance.

கண்டுசந்திக்க, *inf.* To visit.

கண்டுசாய்ப்பாய்விட்டுவிட, *inf.* To connive at, wink at a thing.

கண்டுசெய்ய, *inf.* To imitate.

கண்டுதெரிசிக்க, *inf.* To view, discern by the sight

கண்டுபாவிக்க, *inf.* To imitate, copy, imagine.

கண்டுபாவனை, *s.* Acting by mere imitation.

கண்டுபிடிக்க, *inf.* To find, discover, detect, explore.

கண்டுமுதல், *s.* Produce in kind—as பத்துமரக்கால்விதைக்கநூறுமரக்கால்கண்டுமுதலாகும், ten maracals of seed will yield one hundred maracals.

கண்டுமுதல்பண்ண, *inf.* To collect revenue personally.

கண்டெடுக்க, *inf.* To pick up, find and pick up

கைகண்டது, *s.* That which was experienced, ascertained by practice, tested, proved—as கைகண்டமருந்து, கைகண்டகாரியம், கைகண்டதுணை

காணப்பட, *inf.* To appear, to be perceived, seen.

காணப்படாத, *rel. part.* Invisible.

காணப்படாதது, *appel. n.* That which is invisible.

காணப்பட்டது, *appel. n.* That which is visible.

காணப்போக, *inf.* To visit one.

காணுக்கடி, *s.* An unseen bite, sting, &c, the bite, &c., of a reptile, in the dark, அறியாவிஷக்கடி

காணுக்கிரகம் — காணுக்கோள், *s.* Rare phenomena in nature, unseen planets, real, or imaginary, &c., சாதநுறைகோள்.

காணுத்தலம்—காணுஸ்தலம், *s.* The privities, genitals, உபத்தம

காணுதேபோக—காணுமற்போக, *inf.* To be lost.

காணுமற்றிருடினவன், *appel. n.* One who has taken a thing slyly, clandestinely.

காணுமை, *s.* Invisibility.

காணுர், *appel. n.* Enemies—those who will not bow, பகைவர்

செய்கைகாண, *inf.* To be newly cultivated, or cultivated anew, as land.

உண்மையைக்காண, *inf.* To discover, perceive, or understand the truth, especially divine truth.

ஈரங்காண, *inf.* To become moist—as a floor, land, &c.

ஈரங்கண்டாலமுளைக்கும். If it feel the moisture, the seed will sprout

ஈரங்கண்டாற்கால்வைக்கக்கூடாது If the ground becomes wet, one cannot walk well.

காணும், (*the future of* காண் *in the third pers neuter.*) This form, in colloquial use, is equivalent to sir. 2. In poetry, it is often expletive.

போங்காணும் Go, sir

தரியாதுகாணுஞ்செல்வம். Wealth is unstable. (நல்வழி.)

அப்படியல்லகாணும். It is not so.

காண். An expletive of the second person, முன்னிலைச்சொல்

காண்டக்க, *rel. part.* Beautiful, graceful, as காணத்தக்க.

காணல்—காண்டல், *v. noun.* Seeing, காணுகை. 2. Appearance, தோற்றம் 3. Reverence, வணங்கல். 4. The act of obtaining, பெறுதல்.

காண்பிக்க, *inf.* To cause to see, to convince, காட்ட. 2. To show, exhibit, adduce, display, represent, தெரிவிக்க. 3. To point, direct, சுட்டிக்காட்ட.

காண்பித்துக்கொள்ள, *inf.* To chide, reprimand, blame, reprove.

காண்பித்தல், *v. noun.* Showing, காட்டல்.

காண்டகம், *s.* Jungle, desert, woods, காடு. 2. A town, village, &c., ஊர். 3. Sickness, malady, disease, நோய் 4. A pot with a spout, ewer, கெண்டிகை. 5. A medicinal plant, கிலவேம்பு, Justicia, *L.* (*M. Dic.*) (*p*)

காண்டம், *s.* Boundary, limit, எல்லை. 2. End, extremity, முடிவு. 3. A water-pot, கமண்டலம் 4. Jungle; a desert, a wild, காடு. 5. Cloth, சீலை 6 Curtains, திரைச் சீலை. 7. Musical instrument, வாச்சியம் 8. Instruments in general, கருவி. 9. A hill or mountain, மலை. 10. A jewel-box, ஆபரணச்செப்பு.

*காண்டம், *s.* Chapter; a large division of a subject in epic poems, the Vedas, &c, நூலின் ஓர் பிரிவு. 2. Water, நீர் 3. An arrow, அம்பு. 4. A horse, குதிரை. 5. Opportunity, season, சமயம். 6. A stem, stalk, தாள். 7 Sacred water, தீர்த்தம். 8. A weapon in general, படைக்கலம். 9. A staff, a rod, கோல். 10. A collection, multitude, an assemblage, திரள். 11. A medicinal plant, கிலவேம்பு Justicia, *L.* 12. A kind of arsenic in its natural state, சரகாண்டபாஷாணம்

புராதனகாண்டம், *s.* [*in Roman Catholic usage.*] Old Testament.

பச்சிமகாண்டம், *s.* [*in Roman Catholic usage.*] New Testament

காண்டல், *v. noun.* [*in logic.*] Sensation, perception, observation. It is divided into வாயிற்காண்டல், மானதக்காண்டல், வேதனைக்காண்டல் and யோகக்காண்டல். (சிவ. சி) See under காண.

*காண்டவம்—காண்டாவனம், *s.* A forest sacred to Indra, இந்திரனவனம் Wils. p. 273. KHANDAVA

காண்டவதகனம், *s.* Conflagration of the காண்டவம் forest.

காண்டாவனமெரித்தோன், *s.* Arjuna, as the burner of the காண்டாவனம் forest, அருச்சுனன்.

காண்டவனன்—காண்டாவனன், *s.* Indra, as the owner of காண்டவம் forest.

காண்டாவஞ்ஞரி, *s.* Arjuna, as the destroyer of காண்டாவனம், அருச்சுனன்.

காண்டாமிருகம், *s.* (*Sans. Ganda.*) The rhinoceros, unicorn, ஓாமிருகம்.

காண்டாமிருகரத்தம், *s.* Dragon's blood, a resin of Calam Draco, *L.*

காண்டிகை, *s.* A compendious commentary, ஒருரை See உரை.

*காண்டிபம், *s.* The bow of Arjuna, அருச்சுனன்வில் Wils. p 287. GANDIVA. 2. A kind of unprepared arsenic, சரகாண்டபாஷாணம் See காண்டம்.

காண்டியம், *s.* (*Corruption of* கான்றியம்.) Intensity of heat, heat of weather as felt in the hot season, உஷ்ணம்.

காண்டியகாலம், *s.* The hot season.

காண்டில், *s.* A kind of prepared arsenic, இரசதபாஷாணம்.

*காண்டீபம்—காண்டீவம், *s.* A bow, வில். 2. Sagittarius, a sign in the zodiac, தனுவிராசி. (*p.*) 3. The bow of Arjuna, அருச்சுனன்வில். Wils. p. 287. GANDEEVA.

காண்டீபன்—காண்டீவன், *s.* Arjuna, as armed with காண்டீபம் bow.

காண்டு, *s.* The distance of a call, கூப்பீடுதூரம்.

*காதகம், *s.* Killing, taking away life, கொலை 2 Harassing, torturing, பிறரைப்பீடிக்கை. Wils p. 309. G'HATA (*p.*)

காதகன், *s.* A life-taker, killer, murderer, கொலைசெய்வோன். Wils p. 309. G'HATAKA.

காதம், *s.* An Indian league, a distance of about ten miles, ஏழரைநாழிகைவழி தூரம் (*c.*) 2. Toddy, fermented liquor, கள். (*p*)

காதவழிபேரில்லான்கழுதைபோடொக்கும். One whose fame does not extend one league is but an ass.

முக்காதவழி, *s.* A distance of three leagues.

*காதம், *s.* Killing, slaughter, murder, கொலை. 2. [*in arith*] Involution Wils p 309. G'HATA. 3. A square or oblong pond, சதுரத்தரவு. Wils. p. 273. KHATA.

காதன், *s.* Murderer, கொலையாளன்.

*காதம்பம், *s* A variety of sweet-singing swan; இனிதாகப்பாடும் அன்னம் (சது)

காதரம், *s.* The entailed effect of evil actions upon the soul, producing transmigrations with their accompanying sufferings தீவினைத்தொடர்பு (*p*)

*காதரம்—காதரவு, *s* Timidity, want of courage, அச்சம். 2. Gentleness, அமைவு Wils. p 209. KATARA.

காதரன், *s.* A timid person, அச்சமுடையவன்.

காதல், *s.* Warm attachment, fondness, love, affection, அன்பு. 2. Desire, longing for, ஆசை. 3 Intentness, earnestness, eagerness, ஆவல் 4 Lustfulness, passion, விரகம். 5. An object of love; *emphatically*, a son, மகன். 6. A species of poem commonly on divine subjects, calculated to move the affections, ஓர்பிரபந்தம். 7. The cry, screech, or chirp of certain birds, &c, considered ominous, ஆந்தை செவுளி முதலியபறவைகளின் ஒலி.

காதற்சிறப்புரைத்தல், *v. noun.* Expression of warm desire or love, as of a lover to his mistress, ஆசை மிகுதியைச் சொல்லல். (*p*)

காதற்பரத்தை, *s.* A kept mistress, being the daughter of a சேரிப்பரத்தை.

ஆந்தைக்காதல், *s.* The screeching of an owl 2. A treatise on divination or sooth-saying by the screech of an owl.

பஞ்சபட்சிக்காதல், *s.* A treatise on sooth-saying by the screech, cry or notes of the following five birds: ஆந்தை, an owl. 2. கோழி, a cock. 3. மயில், a peacock. 4. காகம், a crow. 5. வல்லூறு, a hawk.

பேரின்பக்காதல், *s.* A poem in which a person is introduced as expressing his desire after true happiness.

காதலன், *s.* Husband, தலைவன். 2. A lover, a suitor, அன்பன். 3. A friend, a dearly beloved person, சிநேகன் 4. A son, மகன். 5. A companion, a choice associate, தோழன். (சது.)

நெஞ்சத்தார்காதலவர். My lover is in my heart. (குற.)

காதலி, *s.* A wife, தலைவி. 2. A female friend, a beloved associate, தோழி 3. A daughter, மகள் (சது)

காதலிக்க, *inf.* To be fond of, warmly attached to, அன்புகூர. 2. To long for, to like, desire, lust after, மோகிக்க

காதலித்தோர், *s.* Associates, friends, சிநேகர். 2. Lovers, ஆசையுற்றோர்.

காதன்மை, *s.* Affection, attachment, அன்பு (நீதிநெ)

*காதி, *s.* An ancient king, sovereign of Kanyakubja, and father of Visvamitra, ஓரரசன். (*p*) Wils. p 287. GADHI. 2. [*in the Jaina philosophy.*] Spiritual darkness and the delusions consequent upon it, ஓர்வகைக்கன்மம்; [*ex* காதம், killing.] 3. A kind of arsenic in its natural state, மிருதபாஷாணம்

காதிமைந்தன், *s.* Visvamitra, as the son of காதி, விசுவாமித்திரன்.

காதிவென்றோன், *s.* Argha, as the conqueror of காதி, அருகன். (திவ.)

*காதிதம், *s.* [*in arith.*] Power.

காது, *s.* Ear, செவி. 2. The eye of a needle, ஊசியின்காது. 3. The pan of a gun, துப்பாக்கிக்காது 4. The bottom of a tobacco leaf near the stem (See சோலை) 5. The top of an ola bond, as far as the hole through which it is filed; also the stamped part of an indenture or bond, which is nipped off, when the bond becomes null and void, உடன்படிக்கையின்காது 6 Eye of an umbrella wire, which plays round the whale bone, குடைக்கம்பியின்காது. 7 The ear of a machine or vessel—as இராட்டினக்காது. 8. A small wedge to hold a tenon, handle or peg in its place, இறுக்கலாப்பு.

காதுக்கிட்டாலுமுகத்துக்கழகு. Rings, &c., put in the ear are ornaments to the face.

காதுங்காதுமவைத்தாற்போல. With the utmost secrecy, ear to ear, &c.

எனக்குக்காதுகேளாது. I am deaf.

காதடி, *s.* [*vul.* காதவடி.] The back part of the cheek, செவியடி.

காதடைப்பு, *v. noun.* Deafness occasioned by a fall, blow, disease, &c.

காதணி, *s.* An ear-ornament; of this there are sixteen kinds: viz., கடிப்பிணை, கம்பி, கன்னப்பூ, கனகுவதனகம், குணுக்கு, குண்டலம், குழை, கொட்டை, செவிமலர், தாடங்கம், தூக்கம், தொங்கல், தோடு, மகரிகை, வல்லிகை, வேடம்.

காதற—காதறுந்துபோக, *inf.* To have the perforated part of the ear cut or torn off.

காதறுக்க, *inf.* To rend the ear by tearing off the ear-rings. 2. To cancel a bond, commonly by mutilating it.

காதறுத்தகூலிகைமேலே. Tearing the ear and getting booty; i.e. doing injustice and getting money.

காதறுப்பான், *s.* A sore that appears round the ear, காதைச்சுற்றிவரும் இரணம்.

காதறை, *s.* One whose ear has been cut off, or mutilated. 2. The cavity of the ear.

காதற்றமுறி, *s.* A cancelled ola bond.

காதார, *adv.* With one's own ear.

காதாரக்கேட்க, *inf.* To hear with one's own ears.

காதாரக்கேட்டசாட்சி *s.* An ear-witness

காதிலேசொல்ல, *inf.* To whisper in the ear.

காதிலேபடிபட, *inf* To be uttered in one's hearing

காதிலேயோத, *inf* To whisper in the ear 2 To initiate a disciple by whispering a மந்திரம் in the ear 3. To give private advice.

காதிலேவிழ, *inf.* To reach the ears, to be heard

காதுகடிக்க, *inf.* To whisper, to buzz in the ear

காதுகுத்த, *inf.* To bore, perforate or pierce the ear.

நீயெனக்குக்காதுகுத்துகிறாயா Do you pierce my ear? (Do you teach me?)

காதுகுளிர, *inf.* To be gratifying to the ear—as good news, a good voice, sweet music, &c.

காதுகேளாதவன், *s.* A deaf man.

காதுகொடுக்க *inf* To give ear, to hearken, to listen, to give attention.

என்சொல்லுக்குக்காதுகொடுத்தான். He has given ear to my words.

காதுக்கின்பமான. Pleasing to the ear.

காதுக்குடைச்சல், *s.* An itching, tingling sensation in the ear.

காதுகுத்து—காதுநோய், *s.* Ear-ache.

காதுகுறும்பி, *s.* Ear-wax, cerumen

காதுச்சோணை—காதுத்தண்டு, *s.* The lobe of the ear

காதுதூர, *inf* To close the perforation of the ear

காதுத்துவாரம்—காதுத்துளை, *s.* A perforation or hole in the ear intended for jewels.

காதுப்பூ, *s.* A flower-shaped ear-ornament, for females.

காதுப்பூச்சி, *s.* [*prov.*] A small kind of centipede, said to be very dangerous if it get into the ear, செவிப்பாம்பு.

காதுமடல், *s.* The gristles of the ear, காதின் இதழ்

காதுமந்தம், *s.* Dullness of hearing, காதடைப்பு.

காதுமந்தன், *s.* A person dull of hearing.

காதுமுருந்து, *s.* [*prov.*] The hard gristles of the ear.

காதுவளர்க்க, *inf.* To promote the proper growth of the lobe of the ear for wearing jewels.

காதுவிடாய், *s.* Weakness or lassitude in hearing, occasioned by hunger or sickness.

காதுவெட்ட—காதுநறுக்க—காதுகிள்ள, *inf.* [*prov.*] To tear or nip off the stamped part of an ola bond, or otherwise to mutilate it as an indication of its being cancelled, உடன்படிக்கையின் காதறுக்க.

காதெழுச்சி, *s.* A sore in the ear, காதில் வரும் ஓர்நோய்.

காதைநெறிக்க, *inf.* To prick up the ears.

காதைப்பொத்த, *inf.* To stop the ear.

காதோதி, *s.* A malicious whisperer.

காதோலை, *s.* An ear-ornament, often a rolled ola, colored red; used also to enlarge the perforation, whence the name, காதுக்கிடும் ஓலை—*Note.* A person is considered naked with nothing in the ear.

இல்லிக்காது, *s.* Ears with the hole very small—opposed to தொள்ளைக்காது.

கீழ்க்காது, *s.* The lower part of the ear.

சோணைக்காது—சோணை பெருத்த காது, *s.* Large ear-laps, not perforated.

தொள்ளைக்காது—வடிகாது—வார்காது, *s* Ears with the hole much enlarged.

மேற்காது, *s.* The upper part of the ear.

வடிக்காது, *s.* Large ear-laps artificially made.

காது, கிறேன், காதினேன், வேன், காத, *v. a.* To kill, slay, murder, destroy, கொல்ல. 2 To divide, dissect, compart, கூறுசெய்ய 3. To cut, தறிக்க 4. To break, snap, முறிக்க. (*p.*)

காதல், *v. noun.* The act of cutting in pieces, தறித்தல். 2. The act of killing, கொல்லல். 3 The act of breaking, snapping, முறித்தல். 4. *s.* [*as* எதிராப்பு] a peg for driving out nails. (*Rott.*)

காது, *v. noun.* Murder, கொலை. (*p.*)

*காதை, *s.* A story, a narrative, சரித்திரம். 2 Word, message, errand, news, செய்தி. 3. Uttering, declaring, telling, சொல்லுகை. (See கதை.) 4. Killing, murder, கொலை (*p*)

காதைகரப்பு, *s.* A stanza so composed, that, beginning with the first letter of the last word, and reading backwards every alternate letter only, a new stanza is formed, மிறைக்கவியிலொன்று. (*p.*)

காத்தவராயன்—காத்தான், *s.* A god or demon, the foster son of Kali, காளியால் வளர்க்கப்பட்டவன்.

*காத்தியாயனம், *s.* One of the thirty-two உபநிடதம். 2. One of the eighteen தரும நூல்

*காத்தியாயனர், *s.* The name of a celebrated lawgiver and divine sage, ஓர் முனிவன். 2. An appellation of the poet Vararuchi, வரருசி. Wils. p. 209. KATYAYANA.

*காத்தியாயனி—காத்தியாயினி, *s.* Durga, துர்க்கை. Wils p. 209. KATYAYANEE

காத்திரம், *s.* Displeasure, கோபம். 2. Anger, fury, சினம். 3. The ichneumon, mungoose, கீரி. (சது)

*காத்திரம், *s.* Body, உடல். 2. A limb, a member, உறுப்பு. 3. The fore-leg of an elephant, யானையின் முன்கால். 4. Thickness, solidity, கனம். 5. Corpulence, பருமம் 6. Importance, consequence, முக்கியம். Wils. p. 287. GATRA.

ஒரு முழ அகலத்திலே மூன்று முழ நீளத்திலே நாலு விரல் காத்திரத்திலே ஒரு பலகைவேண்டும். I want a board one cubit broad, three cubits long, and four fingers thick. (*Rott.*)

காத்திரமானகல், *s.* A gem of a large size.

காத்திரமானவன், *s.* A corpulent man. 2. A wealthy man, a man of respectability.

காத்திரன், *s.* A stout, corpulent man, பருத்தவன்.

*காத்திரவேயம்—காத்திரவேயன், *s* Snake, serpent; also, a serpent of the race that is fabled to live in one of the lower regions, பாம்பு Wils p. 209. KADRAVEYA

காத்திரி, *s.* The mungoose, கீரி. 2 Weapons, படைக்கலம் (*p.*).

காத்திரை, *s.* Instrument, ஆயுதம்.

காததொட்டி—காததோட்டி—காத்தட்டி, *s* A climbing plant, ஆதொண்டை, Capparis horrida, *L*

*காந்தம், *s.* The magnet, load-stone, magnetic iron-stone, அயக்காந்தம். அரக்குக்காந்தம், உருக்குக்காந்தம், ஊசிக்காந்தம், பலகைக்காந்தம், சுறகாந்தம், தகடுக்காந்தம், are different varieties of magnet. 2. A class of mineral stones—as the சூரியகாந்தம், சந்திரகாந்தம். 3. (*p*) Beauty, loveliness, agreeableness, அழகு. Wils p 209 KANTA. 4. [*in rhetoric.*] eulogy, commendation or praise within proper bounds; one of the ten particulars of the வைதருப்பம் mode of description, வைதருப்பநெறியில் ஒன்று (தண்டி.)

காந்தமும் ஊசியும்போல As closely united as the load-stone and the needle.

காந்தக்கல், *s.* The magnet or load-stone, அயக்காந்தம்.

காந்தசத்துரு, *s.* That which counteracts the magnetic power—as blue-vitriol, sal-ammoniac, salt-petre, காந்தத்தின் சத்துருச்சரக்கு

காந்தபஸ்மம், *s.* Medicinal powders made of load-stone by a chemical process.

காந்தபாஷாணம், *s.* A kind of arsenic.

காந்தப்பெட்டி, *s.* The mariner's or surveyor's compass, திசையறிகருவி.

காந்தமணி, *s.* A magnetic stone, காந்தக்கல்

காந்தமண், *s.* Red earth, செம்மண்.

காந்தமலை, *s.* A mountain or rock far north, regarded as the centre of attraction to the magnet; the magnetic pole, காந்தக்கனமலை.

காந்தம்பிடிக்க—காந்தம்வலிக்க, *inf.* To attract—as the magnet.

காந்தஊசி, *s.* The magnetic needle, the steel pointer of the compass, காந்தத்தின்ற் செய்த ஊசி.

*காந்தம்—ஸ்காந்தம், *s.* A purana, the Skanda purana, கந்தபுராணம்.

*காந்தன், *s.* A king, an emperor, அரசன். 2. A husband, a ruler, a chief, a head-man, தலைவன். 3. A lord, a nobleman, எப்பொருட்குமிறைவன்.

காந்தை, *s.* A wife, mistress, a beloved or lovely woman, காதலி. 2. Woman in general, பெண்.

*காந்தருவர், *s.* Celestial choristers, a class of supernals, கந்தருவர். Wils. p. 288. GAND'HARVA.

காந்தருவப்புணர்ச்சி, *s.* Sexual intercourse by mutual consent, in anticipation of marriage.

காந்தருவமணம், *s.* Marriage by mutual consent, without the knowledge or consent of relations.

காந்தருவம், *s* One of the eight kinds of marriage, காந்தருவமணம். (See மணம்.) 2. [*in Hindu philosophy.*] One of the two-hundred and twenty-four புவனம்.

காந்தருவவாதம், s. One of the sixty-four கலைஞானம். See கலைஞானம்.

காந்தருவவேதம், s. The science of music, a musical composition, சிந்தாவதிரம்.

காந்தள்*, s. The November-flower plant, காந்திகைப்பூ, Gloriosa superba, L. 2. [in love poetry] The wearing of the காந்தள flower by a disappointed lover (See மடலூர்தல்.) 3. Soap, சவக்காரம் (M Dic) (p.)

காந்தள்போலியகரம். Hands resembling in form the காந்தள் flower.

செங்காந்தள், s. The red species of காந்தள

வெண்காந்தள், s. The white species of காந்தள.

*காந்தாரம், s. The name of a country, Kandahar, between northern India and Persia, ஒர்தேசம 2 Melody, music, இசைபாட்டு. 3. A kind of tune or mode of singing, ஒர்பண். 4. A kind of guitar, குறிஞ்சி யாழ்த்திறம் Wils. p. 288 GAND'HARA 5. Jungle, forest, wood, காடு. Wils. p 209 KANTARA.

காந்தாரி, s. The daughter of the country of Kandahar, the mother of Duryod'hana. 2 (fig) A hard-hearted, cruel woman, கொடியவள்.

காந்தாரிமைந்தன், s. Duryod'hana, the son of காந்தாரி

*காந்தாரி, s. One of the ten நாடி veins or nerves, said to extend from the navel to the throat, தசநாடியில் ஒன்று (சது) Other authorities say—from கழிமுனை to the eyes. 2. A tune, ஒர்பண். 3 A kind of salt of a burning and acrid nature, சத்திசாரம்.

காந்தாளம், s. [local.] Anger, கோபம்.

*காந்தி, s. Brightness, lustre, light, glare, ஒளி. 2. Beauty, அழகு. 3. Rays, கிரணம். Wils. p. 209. KANTI. 4. Hotness, heat, உஷ்ணம். 5 Ochre, காவிக்கல். 6. The cat's eye, வைடூரியம். 7. A stone used as a medicine, சிலாசத்து. (M. Dic.)

காந்திகொடுக்க, inf. To give out lustre, or appear brilliant; to shine, to sparkle

காந்திகொள்ள, inf. To contract heat —as the system from neglect of bathing, from taking hot medicine, &c.

காந்தியதிகமேனி, s. Ochre, காவிக்கல்.

காந்தியாயெறிக்க, inf. To emit rays of light; to be shining, resplendent, பிரகாசிக்க.

காந்தியானசரீரம், s. A body of hot temperament—applied to persons in whose system the bilious humor is predominant.

காந்தியானபூமி, s. A hot climate.

காந்தியானமருந்து, s. Hot medicines—as sulphur, calomel, &c., from their effects on the system

காந்தியெறிக்க, inf. To strike—as the heat of the sun, &c. 2. To fly to, or affect the head or other part—as ardent spirits, hot medicines, &c

காந்தியோனி, s. A kind of arsenic, ஒர்பாஷாணம்.

காந்துகம், s. The white காந்தள் flower (சது.) (p.)

காந்து, கிறேன், காந்தினேன், வேன், காந்த, v. n. To shine, give out lustre, emit rays, பிரகாசிக்க. 2 To be scorched, singed, reduced to a cinder, கருகிப்போக 3. To be heated gently—as a vessel on the fire, காய 4. To be hot with indignation, to be enkindled, மனங்கொதிக்க. 5 To feel hot as the body, by warm weather, fever, or hot medicines, வெப்புற 6. To heat, burn, smart, as a sore, எரிய 7. To burn with envy, பொறாமைகொள்ள. 8. v. a. [prov] To absorb water, rain, &c—as hot vessels, parched earth, &c., சுவற 9 To heat, to make hot, சுட 10 [prov.] To bite off, scoop or scrape out with the upper teeth—as a cocoanut, பல்லிலுறகொத.

கண்டுகாந்துகிறான் She envies one.

விளக்கிலெண்ணெயைக்காந்தியது. The lamp has absorbed the oil

வயிறுகாந்த, inf. To be pinched with hunger.

காந்தல், v. noun. Burning, floating flakes of straw, olas, paper, &c; cinders, நெருப்புத்தீயிலெழுந்தின காந்தல். 2. Any thing over-dried or scorched by fire, முதிர்க்காய்ந்தது. 3. Anger, சினக்குறிப்பு 4 (fig.) Growing grain greatly burnt by the sun, காய்ந்தபயிர்.

காந்தலாய்ப்போக, inf. To be reduced to cinders. 2. To be greatly scorched.

காந்தற்சோறு, s. Parched, boiled rice.

*காபாலம், s. One of the three dances of Siva; the other two being கொடுகொட்டி and பாண்டரங்கம்; சிவனகூத்து (p.)

காபாலன—காபாலி, s. Siva, சிவன்.

காபாலிகம், s. One of the sects of Saivism, சைவமதத்திலொன்று.

காபரா, s. (Hind.) Disturbance, bustle, confusion, perplexity, சஞ்சடி.

காபி, s. One of the forty-three modern tunes, ஒர்ராகம்.

காபிலகாலயூபம், s. One of the thirty-two works on architecture, சிற்பநூலில்ஒன்று

காபினி, s. Sal-ammoniac, நவச்சாரம்.

காப்பியம், s. [as காவியம்.] An epic poem, containing particulars relating to அறம், பொருள், இன்பம், and வீடு, having a hero, and depicting exploits, &c., being of two kinds, the major and minor, viz:—

பெருங்காப்பியம், s. An epic poem complete in its parts, especially in அறம், பொருள், இன்பம், வீடு. (தண்டி)

சிறுகாப்பியம், s. An epic poem, deficient in one or more of the four main parts The name காப்பியம் is generally given to this. (தண்டி)

காப்பியன், s. The planet Venus, சுக்கிரன். (சது.)

காப்பிரி, s. A Kaffir, or Negro of Africa. (c)

காப்பிரிகோழி, s. A fowl with a peculiar kind of feather having a tendency to curl up.

காப்பிரிசலவாது, s. A plant, Endive, Cichorium, L; [ex காப்பிரி, et சலவாது, salading]

காப்பிரிமிளகாய், s. A species of cayenne pepper, in pods; the chilly.

காப்பு, s. Guard, protection, &c. See under the verb கா.

காமக்கோட்டம், s. The name of a town or Kotam where the Kurumba tribes once flourished, குறும்பர்கோட்டத்தொன்று.

காமக்கோட்டத்தி — காமகோட்டி, s. The goddess Parvati, as worshipped in the temple at Kamakotam.

*காமபாலன், s. Balab'hatra or Vishnu in his eighth incarnation, பலபத்திரன் Wils. p. 211. KAMAPALA. (p)

காமம், s. Town, village, ஊர்; [ex கிராமம்] 2. Habitation, குடி (சது)

*காமம், s. Amorousness, love of the sexes, sexual desire, ஆசை 2. Libidinousness, lasciviousness, concupiscence, lust, காமநோய It is one of the six உட்பகை 3 Love, desire, அன்பு 4 Semen virile, வீரியம் Wils p 210 KAMA.

காமகமனம், s. A lascivious life, காமத்தின்வழிபோகடக்கிறநடக்கை.

காமகலிதம், s. Emission of semen.

காமக்கவலை, s. Lasciviousness. 2. Sexual desire.

காமககாய்ச்சல், s. A venereal fever, Febris alba, chlorosis

காமக்கிருமி, s. [prov] Animalculæ in the female pubic region causing itching, venereal feelings, &c.

காமக்கிழத்தி, s. A kept mistress; a concubine, being the daughter of a குலபாதகை.

காமக்குறிப்பு, s. Signs of love, amorous gestures.

காமசலம்—காமோதகம், s. Semen virorum et mulierum.

காமதேனு, s. The fabled cow in the world of the gods which supplies every want, தெய்வப்பசு.

காமத்துப்பால், s. The third part of the Cural, which treats of love and its sufferings.

காமத்துப்பாலோர், s. The lascivious, காதகர்.

காமத்துரோகி, s. One who hates lasciviousness, an ascetic, காமனைஅடக்கோன்.

காமநாசன், s. Siva as the mortifier of passions, சிவன்

காமநீர், s. Semen virile, venereal secretions, venereal humours.

காமநூல், s. Erotics—one of the sixty-four கலைஞானம், மதனசாத்திரம்.

காமநோய, s. Love-sickness, மதனநோய.

காமபோகி, s. A lascivious person.

காமப்பற்று, s. Libidinous propensities, காமவிருப்பு.

காமப்பால், s. The third section of the Cural—as காமத்துப்பால்.

காமப்பூ, s. A flower which excites venery, மதன காமேசுரபூ, Pergularia tomentosa.

காமப்பேய், s. A wanton person, காமாதுரன

காமப்பைத்தியம், s. Love-sickness, fascination and absence of mind from love, காமப்பித்தம்

காமமரம், s. A palm tree, ஒர்மரம், Cycas circinalis.

காமரூபி, s. The ஓந்தி lizard, the chameleon, பச்சோந்தி, Lacerta chameleon, L. 2. One able to assume any form at pleasure, வேண்டியஉருவமகொள்பவன.

காமலீலை, s. Libidinous sporting of the sexes together to excite or gratify sexual desire

காமவல்லி, s. A plant said to climb the Kalpa tree in the world of Indra, கற்பகத்திற்படர்கொடி.

காமவிகாரம், s. Irregular sexual desires, lasciviousness, lust 2 Sexual love.

காமவிகாரமாயிருக்க, inf. To be lustful, lecherous

காமவிகாரன்—காமவிகாரி, s. A lascivious person

காமவிடாய், s. Vehement sexual desire.

காமவெறி, s. Venereal infatuation.

காமனை, s. Kama, the Indian Cupid, மன்மதன். Wils p. 210. KAMA

காமதகனனை, s. Siva, as the burner of Kama, சிவன் (p)

காமற்காய்ந்தோன், s. Siva, as the consumer of Kama, சிவன். 2. Argha, அருகன்.

காமன்மைத்துனனை, s. Ganesa, as the maternal cousin of Kama, விநாயகன்

காமன்திருநாள்—காமன்பண்டிகை, s A festival to Kama, celebrated in some places in March, மனமதோச்சவம்

காமாக்கினி, s. The fire of lust, venereal desire, the venereal principle seated and operative in the body, as one of the three fires of the animal system, காமதீ Wils p 211. KAMAGNI.

காமாட்சி—காமாக்ஷி, s. A name of Parvati, as having fascinating eyes, பார்வதி; [ex காமம், et அக்ஷி]

காமாதுரன், s. (Fem. காமாதுரி.) A libidinous person, விடன். Wils. p. 211. KAMATURA.

காமாந்தகன், s. Siva, as the destroyer of Kama, சிவன் 2 A lascivious person, one blinded by love, காமமிக்குடையோன்.

காமாரி, s. Siva, as the enemy of Kama, சிவன். (p.)

காமி—காமியன், s. A lascivious person, a voluptuary, காமாதுரன்

காமுற, inf. To desire, wish for, விரும்ப. 2. To love sexually, ஆசைப்பட. 3. To lust for, to be lascivious, மோகமுற. (p)

காமரசி, s. A plant, நெருஞ்சில், Tribulus terrestris, L.

காமரம், s. A fire-place for cooking, அடுப்பு. 2. The thirteenth lunar asterism, அத்தநாள். 3. Songs, singing, இசைப்பாட்டு 4. Music, melody, இசைப்பொது. 5 A beetle, வண்டு. 6. A grove—as மாக்கா 7. The aquila tree, அகில். (M. Dic.) 8. Banian tree—as காவமரம். (p.)

காமரி, s. A plant, புளிநறளை, Cissus, vitiginea, L.

காமரீசம், s. A parasitic plant, புல்லுரி, Loranthus pentandrus, L.

காமர், s. Beauty, அழகு. 2. Ornament, or artificial beauty, அலங்காரம். 3. Great or surpassing beauty, பேரழகு 4 Brightness, lustre, splendour, ஒளி. 5. Desire—as காமம். (p.)

காமலை, s. A plant, சிறுகிழங்கு, Plectranthus rugos. (Nob.)

காமன், s. A beetle, வண்டு. 2. Long-pepper, திப்பிலி. (p.) See under காமம்

காமாட்டி, s. (Tel. [Telugu]. Brown, p 216.) A digger of earth, one who works with a spade, &c., மண்வெட்டுவோன். 2. (fig) A fool, an idiot, மூடன். (c)

காமாபலகை, s. The top board around the side of a boat, மரக்கலத்திரோபலகை.

காமாலை—காமாளை, s. A disease characterized by bloatedness of the system, paleness of the skin, general languor, and loss of appetite; jaundice, of which there are several varieties—as ஊது-பித்த-மஞ்சள்-வறட் காமாலை; which see.

காமாலை பிடித்தவன், s. One who has the jaundice.

காமி, s. Fuller's earth, உவர்மண். 2. Gold-colored antimony, பொன்னிமிளை. See under காமம்.

காமி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v. n. To desire, விரும்ப. 2. To desire sexually, இச்சிக்க. 3. To lust for, to be lascivious, மோகமுற. (p)

காமிகம், s. One of the twenty-eight Agamas of the Saivas, சைவாகமத்தொன்று.

*காமியம், s. A thing desired, an object of desire, that which is done for some particular object—as religious ceremonies, &c—opposed to நிட்காமியம் Wils p. 212. KAMYA. 2 One of the three evil passions, the principle of lust, &c. See காமியம்

காமியகன்மம், s. Works done to obtain some benefit, பயனை விரும்பிச் செய்யுங் கிரியை

காமியக்கல், s. One of the nine precious stones, கோமேதகம்.

காமியமரணம், s A voluntary death; suicide by plunging into the Ganges, &c, forbidden to the Brahman, but meritorious in the other castes.

*காமுகர், s. Lascivious persons, gallants, தூர்த்தர். Wils. p. 212. KAMUKA. 2. Inhabitants of cities, நகரப்பதிவாழ்வோர். (சது) 3. Fashionable, gay, polite persons; polished people, ரசிகர்.

காமுருகி, s. A lizard, the blood-sucker, ஓந்தி.

*காம்பிலி, s. Name of a country in northern India; also its capital, ஓர்தேயம் Wils p. 212. KAMPILI.

*காம்பீரம்—காம்பீரியம், s. Triumph, exultation, transport of joy, கம்பீரம் 2. Deepness, profundity, depth, ஆழம் 3. Importance, seriousness, முக்கியம்.

காம்பு, s. A foot-stalk, a pedicle, a foot-stem, பூமுதலியவைகளின் தாள் 2. A handle of a straight kind, a shaft, a haft, கைப்பிடி. 3. Bamboo, மூங்கில் 4. A flower-stalk, a peduncle, மலர்க்கொம்பு. 5. Silk cloth, பட்டுச்சீலை 6. A kind of gourd, பூசணி, Cucurbita.

காம்பாய—காம்புகிள்ள, inf. To nip off the stalks of vegetables for cooking, &c.

காம்புகாலபோர். The wind rushing against the bamboos. (இராம.)

காம்புச்சத்தகம், s. [prov] An iron-handled curved knife, used in basket-making, ஓலைவாருஞ்சிறுகத்தி.

குடைக்காம்பு, s. The handle of an umbrella.

முலைக்காம்பு, s. Teat, nipple of a woman's breast.

*காமபோசம், s. The Kamboja country, ஓர்தேயம் Wils p 212. KAMBOJA. 2. One of the eighteen languages (See பாஷை) 3. (Rott) A tree, Rottleria tinctoria (Roxb)

காம்போதி, s. One of the thirty-two kinds of old tunes, ஓரிராகம்

*காயகம், s. Singing amorous songs, பாடுகை. Wils. p. 288 GAYAKA 2. (fig) Delusion in love, imaginary belief of the presence of a lover, காமமயக்கத்தி. 3. Libidinous fascination, மோகமயக்கு.

காயகம்பண்ண, inf. To allure, fascinate, excite libidinously.

காயகர், s. Singers, பாடுவோர். Wils. p 288 GAYAKA. 2 Fascinators, libidinous wheedlers, மயக்குவோர்

காயக்கம், s. Libidinous fascination. See காயகம்.

*காயத்திரி, s. The Gayatri—the most sacred verse of the Vedas, recited mentally as an incantation, ஓர்மந்திரம் 2. (p) Gayatri, a goddess or personification of the sacred verse, காயத்திரி சுருபியாயிருப்பவள். 3 A name of Sarasvati, சரச்சுவதி Wils. p. 288 GAYATRI 4 Ebony, கருங்காலி.

பிரமகாயத்திரி, s. The Brahma Gayatri, recited by brahmans of whatever sect, in their daily worship.—Note The use of this Gayatri was probably established in some remote age when the worship of Brahma was practised. This has long been discontinued except in this form of the Gayatri. It is said to be addressed to the sun Compare சாவித்திரி.

சிவகாயத்திரி, s. The Siva Gayatri.

காயம், s. Assafœtida, பெருங்காயம். 2. (p.) Ether, the ethereal regions. (See ஆகாயம்) 3. Pungency, காரிப்பு. 4. Pepper, மிளகு 5. Onion, வெண்காயம் 6. A composition of vegetable stimulants, given to women after child-birth, காயமருந்து. 7. Condiments, seasonings, கறிக்கிடுகாயம். 8. (c.) Wound, hurt, bruise, contusion, ஊறு, புண்.

காயக்காரன், s. A wounded person.

காயங்கட்ட, inf. To dress a wound

காயங்கொடுக்க, inf. To give a stimulating compound to a lying-in woman.

காயப்பட, inf. To be wounded. 2. To be stained, soiled.

காயம்பட்டகுரங்குபோல். Like a wounded monkey.

காயப்படுத்த, inf. To wound. 2. To stain, to taint, to blot, to soil.

அடிக்காயம், s. A wound inflicted by a stroke.

The ஐங்காயம் or five stimulants used as medicines are: 1. பெருங்காயம், assafœtida. 2 மிளகு, pepper. 3. சுக்கு, dry ginger. 4. வெள்ளுள்ளி, garlic. 5. கடுகு, mustard.

சாவுகாயம், s. A mortal wound.

பிழைகாயம், s. A wound that is not mortal.

*காயம், s. The body, உடல். Wils. p. 212. KAYA.

காயகற்பம், s. Medicines for strengthening the body, சரீரத்தைப்பலப்படுத்துமருந்து.

காயசித்தி, s. The power of securing the body by magical medicaments against age and its effects—as loss of teeth, gray hairs, decay of mental or corporal powers, &c., சரீரத்தை செளவரீருக் கச்செய்யுஞ் சித்தி. 2. The art of reducing the body to an atom, or enlarging it at pleasure, அணிமாமகிமாசித்தி.

காயசித்திக்கட்டியான, s. Load-stone, காந்தக்கல. (M. Dic.)

காயசித்திசுண்ணம், s. Crystalized or foliated gypsum used as a medicine, கருப்பூரசிலாசத்து. (M. Dic.)

காயசித்தியானோன், s. One who has obtained the power of காயசித்தி. 2. A kind of prepared arsenic, குதபாஷாணம். (M. Dic.)

காயசித்தியுப்பு, s. Urine salt, அமரியுப்பு.

காயத்தைதிருத்தி, s. Washerman's earth, பூவழலை.

காயத்தையுருக்கி, s. Iron ochre, அவ்கிபேதி

காயப்பெண். s. மோகினி who appears in dreams.

காயவேகம், s. [prov.] Anger, spleen, fretfulness.

காயாபுரி—காயாபுரிப்பட்டணம், s. The body as the tabernacle or dwelling of the soul; also considered a city in miniature.

சூக்ஷுமகாயம், s. The spiritual and invisible body. See சூக்ஷுமதேகம

வச்சிரகாயம், s. A robust body, indestructible body.

ஸ்தூலகாயம், s. The gross material body.

காயலா, s. (Hind.) Sickness, ill-health, நோய்.

காயல், s. A small river or arm of the sea, கழி. 2. The mouth of an ebbing brook, கழிமுகம் 3. Salt-pans, உப்பளம் (p.) 4. v. noun A form of காய்தல்.

காயா—காயாமரம், s. A shrub or dwarfish tree bearing purple flowers, காசாமரம், Memecylon tinctorium.

காயாம்பூ, s. The flowers of the காயா.

காயாம்பூமேனியன், s. Vishnu, whose colour resembles that of the காயா flower.

காயிதா, s. (Ar.) Custom, rule.

காய், s. Unripe fruits, fruits, that do not grow mellow by ripening—as grains, nuts, &c., கனிகாய். 2. (c.) A callous tumour, an excrescence, a wart, a corn, a cicatrice from a wound, காய்ப்பு 3. An unripe boil, &c., காயபரு 4. A piece at chess, a die, சொக்கட்டான்காய

கட்டியின்னங்காயாயிருக்கிறது. The tumour is not yet ripe

காயவியல், s. A curry carelessly prepared with unripe fruits.

காய்கறி, s. Fruits, vegetables and the like for preparing curry.

காய்காய்க்க, inf. To form as fruit; to produce fruit, to bear fruit.

காய்காய்க்கிறமரம், s. A tree that bears fruit, not a barren tree.

காய்க்கடுக்கன், s. [prov.] An ear-ring with a sacred seed fastened in it, for a bead, from which, if water fall on the body, in bathing, &c., it is deemed very meritorious, உருத்திராட்சக்கடுக்கன.

காய்க்குலை, s. A bunch of unripe fruits

காய்ச்சீர், s. [in prosody.] Any of the four metrical feet ending in காய், also, a metrical foot equivalent in measure to a foot in காய் See சீர்.

காய்த்தானியம், s. The nine kinds of grains, called முதிரை, நவதானியம். 2 A shrub, கடம்பிசொவ்வட்டான், Morus Indica.

காய்ப்பறிக்க, inf. To pluck unripe fruits

காய்மடி, s. The thick, hard udder of a cow unfit for milk.

காய்மடை, s. [prov.] An offering of fruits, commonly to a ferocious deity, கனிவர்க்கநிவேதனம்.

காய்ம்பனை, s. [prov.] A fruit-bearing palmyra tree, as distinguished from young trees and males. காய்க்கும்பனை

காய்வள்ளி, s. See வள்ளி.

காயவெட்டிக்கள், s. [prov.] Toddy from a Palmyra tree, the young fruits of which are cut off that the juice may flow from the stalk, காயைவெட்டி இறக்குங்கள்.

கருக்காய், s. Grain almost ripe.

கருங்காய், s. Dark betel-nuts, not yet turned red.

செங்காய், s. Fruits or grain turning yellow when ripening.

பசுங்காய்—இளங்காய், s. Fruits just formed, tender grain. 2. Immature fruit or grain.

காய், கிறேன், ந்தேன், வேன், காய, v. n. To be heated, boiled, cooked, &c., as liquids by fire, சூடுதலியவைகாய. 2. To be warmed, heated, &c., by fire or the sun; to be withered, tanned, &c., slightly—as vegetables by the sun; to become parched—as the lips or mouth; to be dried and hardened—as the ground; to dry, உலர. 3 To warm one's self, to become warm, குளிர்காய. 4. To be hot—as in a fever; to heat—as the fever, சுரங்காய 5. To shine, to emit rays, பிரகாசிக்க 6 To be dried—as the humors of the body; to become emaciated, to suffer from hunger, மெலிய 7. To dry up, to begin to heal—as a sore, a wound, a boil, &c.; to cicatrize, புண்ணாற 8. To be displeased, indignant, provoked; to show signs of anger. கோபிக்க 9. To be distressed by love-sickness caused by the moon, the warm season, &c., காமத்தால்சோர. 10 To be furious, சினக்க. 11. v. a To speak sharply; to reprove, scold, reprimand கடிய. 12. To emit, to shed, to pour forth, கால 13 To dislike, to offend, வெறுக்க 14 To cut, sever, வெட்ட 15 To burn, consume, எரிக்க.

காய்தற்குரதெய்வமுங் கைபொருதுநிற்கிறது The deity sides with my enemy against me.

ஆலங்காயவெண்மதி The pale moon emitting poison.

எல்லாருஞ்சும்மாகாய்கிறார்கள். They are all at variance with me for nothing.

தூதுவரைக்காய்ந்தான். He scolded the messengers.

நிலா நன்றாய்க்காய்கிறது. The moon shines very brightly

மனிதர்மேற் காய்ந்துவிழுகிறான். He falls foul of persons.

காய்ந்துபோக—காய்ந்துபோக, inf. To grow dry, become parched.

கறிகாய, inf. To boil, or be cooked—as curry

குளிர்காய—நெருப்பிற்காய, inf. To warm one's self at the fire.

சரீரங்காய, inf. To be emaciated—as the body, by fever, hunger, labour, journeying, &c

நிலங்காய, inf. To be dry—as the ground after rain

நிலாக்காய, inf To shine—as the moon; to have moon-light

வாய்காய, inf. To be dry—as the mouth, lips, &c.

வாயும்வயிறுங்காய, inf. To be parched—as the mouth, and heated as the stomach; to suffer with hunger.

வெயில்காய, inf To bask in the sun, to warm one's self in the sun.

வெயில்காய்கின்றது The sun shines hot.

காய்கை, v. noun. Heat, drying, scolding, &c.

காய்ப்பு, v. noun Dislike, displeasure, disgust, வெறுப்பு (ச) 2 [prov.] Hard, inferior iron, இழிந்த இரும்பு.

காய்வு, v noun. Drying, dryness, காய்கை 2. Heating, warming with fire or the sun; warmth, heat, நெருப்புமுதலிய வற்றிற்காட்டுகை 3 Boiling, கொப்புளிக்கை 4. Withering—as the body, emaciation, மெலிவு. 5. Starving, starvation, பசிவாட்டம் 6. Anger, irritation, indignation, pique umbrage, கோபம். 7. Shining, ஒளிபெறுக்கை

காய், கிறது, த்தது, க்கும், க்க v. n. To bear fruit; to yield, produce, form—as fruit, காடாய்க்க. 2 To form hard bunches, callous parts, knots, warts, excrescence, &c., on the body—as from wounds, walking, using tools, &c., தழும்புண்டாக. 3. To grow callous, காய்ப்புகாட்டக

கைகாய்த்தாற்கமுகுகாய்க்கும் If the hands become callous with watering it, the areca will bear fruit; i. e constant application will produce the intended result

நடந்துநடந்து காலெல்லாம் காய்த்துப்போயிற்று ... From continual walking, the feet have grown callous.

தோளைகாய்த்துப்போயிற்று The shoulder is become callous by carrying, &c

காய்க்கும்பருவம், s. The period of yielding fruit. 2. Age of child-bearing.

காய்த்தமரம், s. A tree that has borne fruit 2 A tree loaded with fruit.

காய்த்தமரங்கல்லெறிபுண்ணும் Stones will be thrown at the tree which is loaded with fruit; i e. parents and persons of wealth, influence and responsibility have many causes for vexation.

காய்ப்பு, v. noun. Produce of a tree, &c., a crop of fruit or grain, காய்க்கை. 2 Callosity, callousness, thick skin, தடிப்பு 3. A scar, தழும்பு

காய்ச்சல், v. noun. [substantively.] Heat, warmth, dryness, காய்கை 2 Fever, inflammatory state of the system, காய்வு. 3. Enmity, hatred, rancor, பகைமை (c)

காய்ச்சலாய்க்கிடக்க, inf. To have a fever, to be ill of fever.

காய்ச்சலாய்விழ, inf. To fall ill of a fever.

காய்ச்சற்கட்டி, s. Enlargement of the spleen, after a chronic fever, சுரக்கட்டி.

காய்ச்சற்காரன், s. A person with fever, சுரநோயுடையவன

அகோரக்காய்ச்சல், s. A violent fever.

அச்சரக்காய்ச்சல், s. Fever arising from or accompanying the thrush, Aphtha, Febris aphthosa. (M. Dic.)

அஸ்திககாய்ச்சல், s. Fever affecting the bones

உட்காய்ச்சல், s. An internal fever, Febris leipyrias or intestinali.

கணக்காய்ச்சல், s. A symptomatic fever, connected with a disease in children called கணம

காமக்காய்ச்சல், s. A venereal fever, Febris alba, chlorosis

குளிர்காய்ச்சல், s. An ague.

சிலேஷ்மக்காய்ச்சல், s. Phlegmatic fever.

சுரக்காய்ச்சல், s. A burning fever.

தோஷக்காய்ச்சல், s. A malignant fever.

நாவறட்சிக்காய்ச்சல், s. A fever which parches the tongue.

பித்தக்காய்ச்சல், s. Bilious fever, Febris autumnalis, or biliosa.

பெருவாரிக்காய்ச்சல், s. Pestilential fever.

மந்தக்காய்ச்சல், s. Fever from indigestion.

முறைக்காய்ச்சல் — மாறற்காய்ச்சல், s. A tertian ague, Febris intermittens tertiana, returning after an interval of about forty-eight hours.

வறைக்காய்ச்சல், s. Fever attended with great dryness and thirst.

வாதக்காய்ச்சல், s. Fever arising from rheumatism.

விடுகாய்ச்சல், s. An intermittent fever, Febris intermittens

விஷக்காய்ச்சல், s. Malignant, dangerous fever.

வைசூரிக்காய்ச்சல், s. A variolous or small-pox fever, Febris variolosa.

காய்ச்சு, கிறேன், காய்ச்சினேன், வேன், காய்ச்ச, v. a [caus. of காய.] To boil, prepare by boiling; to cook, சமைசெய்ய 2. To heat—as iron, &c, by fire, இரும்புமுதலியன காய்ச்ச 3. To heat—as the sun, காற்ற 4. To dry, warm, &c.—as in the sun, or by putting near fire, உலர்த்த. 5. To scold, to reprove, கண்டிக்க. 6. [prov.] To dye, to tinge, as a cloth

துரை அவனை நன்றுக் காய்ச்சிப்போட்டார். The magistrate has sharply reprimanded him.

காய்ச்சுக்கட்டி—காய்ச்சுண்டி, s. The juice of young betel-nuts inspissated by boiling, and then dried, காசுக்கட்டி (c.) (Ains. v. 1, p 65.)—Note. காய்ச்சுக்கட்டி, and காசுக்கட்டி may be from the foreign word Catechu, and not necessarily from காய்ச்சு the Tamil verb. காயச்சுண்டி is from the Portuguese, கச்சுண்டி.

காய்ச்சுக்கல், s. A dyed or tinged stone, a counterfeit gem.

காய்ச்சுப்பு—காய்ச்சுலவணம், s. Salt obtained by boiling down salt water.

காய்ச்சு, v. noun. Heating metal, stone &c.; boiling any liquid, இரும்புமுதலியவைகாய்ச்சலை.

இரண்டுதரம் காய்ச்சிப்போட்டான். He has already heated the metal twice.

இரும்புகாய்ச்ச, inf. To heat a piece of iron.

கஞ்சிகாய்ச்ச, inf. To boil or prepare rice-water.

கஷாயங்காய்ச்ச, inf. To prepare a decoction.

காய்ச்சுக்குப்பி, s. [impr. for காசகுப்பி] A glass vessel used in sublimation; an alembic, a still, திராவகக்குப்பி Wils p 207. Kachakupee

காய்மகாரம்—காமகாரம்—காய்மை, s Action under the impulse of selfishness; hence envy, jealousy, பொறாமை

காய்மைகரிக்க, inf. To envy.

காய்மைகாரி, s. An envious person.

காய்ஞ்சொறி, s. A kind of nettle, ஒருசெடி, Tragia involucrata, L.

காய்ச்சிரக்கு—காய்ச்சுரை—காய்ச்சுறுக்கு, s A sour herb, புளிச்சறுகீரை.

காட்டுக்காய்ச்சுரை, s. Wild sour greens, Hibiscus surattensis, L

காய்வேளை, s. See வேளை.

காரகம், s. Burning heat of the body, வெப்பம்.

பித்தகாரகம், s. Heat caused by bile.

மேககாரகம், s. Venereal heat of the body.

*காரகம், s. Agency, causality, causation, காரணத்துவம். 2. Means, instrument, expedient, &c, to accomplish an action, கருவி. 3. A doing, an action, செயல் 4 [in grammar.] The agent, the subject of a verb, வினைமுதல் 5. The cases of nouns depending in construction on verbs, and not on nouns, வினைகொண்டுவேற்றுமை முடிவது Wils. p 213. Karaka. The six grammatical காரகம் are: 1. கருத்தாகாரகம், nominative case to a verb—as சாத்தன்சோகதான் 2 கருமகாரகம், objective case, governed by a verb—as சாத்தனைச்சேர்ந்தான. 3 கரணகாரகம், instrumental ablative, followed by a verb—as வாளால்வெட்டினான் 4 கோளிக்காரகம், dative case, depending on a verb—as சாத்தனுக்குக்கொடுத்தான. 5 அவதிக்காரகம, ablative of motion—as சாத்தனிற்பிரிந்தான 6 இடக்காரகம், local ablative—as சாத்தனிடஞ்சென்றான.

காரகக்கருவி, s. Any of the காரகவேது, in operation, as distinguished from ஞாபகக்கருவி.

காரகத்துணைக்கருவி, s. Instruments, &c.—as the wheel of the potter, தொழிற்றுணைக்காரணம்.

காரகநிமித்தக்கருவி, s. The agent of an action, செய்கையின்நிமித்தகாரணம்

காரகமுதற்கருவி, s. The proximate cause—as the clay for a pot, செய்கையின முதற்காரணம.

காரகவேது, s. The three causes in the performance of an action, as காரகக்கருவி. 2. [in rhetoric.] Assigning extraordinary causes in accounting for an event; one of the two kinds of ஏதுவலங்காரம், the other being ஞாபகவேது.

காரகன், s. [in grammar.] The agent, a doer, an operator, செய்பவன். Wils. p. 213. Karaka.

காரடம்—காரடவித்தை, s. (Tel. గారడము.) Juggling, tricks.

காரடன், s. A juggler, a double-dealer.

காரணம், s. A word or appellative derived from the origin of the class, காரணம் பற்றிவருஞ்சொல்—as கைவன், மலையன். 2. A story, a narrative—as காரணச்சொல். (p.)

*காரணம், s. Cause, origin, source, தோற்றத்துக்கு மூலம். 2 Principle, essential element, மூலம். 3. Instrument or means, கருவி. 4. [in logic] Cause, reason, the ground of an assertion or argument, ஏது. 5. Reason, motive, object, design, purpose, occasion, நோக்கம. Wils. p 213. Karana. 6. One of the twenty-eight Agamas, ஆகமம் இருபத்தெட்டிலொன்று According to the Hindu Philosophy, காரணம is three fold, viz.: முதற்காரணம, துணைக்காரணம, நிமித்தகாரணம, முதற்காரணம், material, proximate cause—as clay from which pottery is made, or the primitive Maya out of which the universe was produced துணைக்காரணம், secondary, instrumental, or co-efficient cause—as the wheel used by a potter, or the Sakti (energy) of the god Siva நிமித்தகாரணம, the efficient cause or the agent—as the potter, in the manufacture of wares, or the god Siva in the production of worlds.

சர்வத்துக்குமாதிகாரணமானவர். The first cause or creator of all things.

காரணகர்த்தா — காரணகடவுள், s. The Supreme Being—the Chief Agent in all things, முதற்கடவுள. 2. Any supposed miracle-working deity, அற்புத கடவுள்.

காரணகாட்சி, s. Demonstration "a priori", or from an axiom (Rott.) 2. A pleasing and marvellous sight.

காரணகாரியம், s. Cause and effect, காரணமுங்காரியமும்.

காரணகுரு, s. A guru whose sole object is the spiritual benefit of his disciples, மெய்க்குரு—opposed to காரியகுரு.

காரணக்குறி, s. [in gram.] Derived names or appellatives, as one of the classes of nouns—opposed to இடுகுறி, காரணப்பெயர் 2. Presage, omen, prognostic, a sign showing beforehand what is to happen, முன்னறிகுறி.

காரணங்காட்ட, inf. To affirm a cause, to ascribe or show reasons, ஏதுகாட்ட.

காரணகேவலம், s. Absolute unconsciousness of the soul during its involution in காரணமாயை. It is one of the three காரணவவஸ்தை

காரணசகலம், s. Conscious state of the soul during its manifestation in the world, and consequent subjection to births and deaths; one of the three காரணவவஸ்தை.

காரணசரீரம், s. The most subtile embryo of the body, as originally and eternally existing with the soul. (See சரீரத்திரயம்.) In the Vedantic philosophy, the original principle of spiritual ignorance, in which the soul is enveloped during the period of its non-absorption in Brahm.

காரணசுத்தம், s. Complete liberation from பாசம், and the attainment of perfect purity and happiness; one of the three காரணவவஸ்தை.

காரணச்சிறப்புப்பெயர், s. [in grammar.] Derived names limited in their application—as முடி, a crown, so called because it is put on முடி, the head, ஒன்றற்குரியகாரணப்பெயர்.

காரணச்சொல், s. A story, a narrative, கதை. (p.) 2. A derived word.

காரணப்பெயர், s. [in grammar.] Derivative names.

காரணப்பொதுப்பெயர், s. [in grammar.] Derived names extending to various classes—as அணி, jewel; so called because it embraces various kinds of jewels, which are worn, பலவற்றிற்குரியகாரணப்பெயர்.

காரணமாயிருக்க, inf. To be the author of a thing.

காரணமாயை, s. Maya as the primitive, original substance from which all the manifestations of matter and spirit are evolved, and into which they are again resolved at the destruction of the universe, அகிலத்துக்கும் வித்தானமாயை. See மாயை.

காரணமுகாந்திரம், s. Motive.

காரணவணு, s. According to some *atheistical* schools, primitive or original atoms, by the fortuitous combination of which, the worlds were originated.

காரணவாகுபெயர், s. Names in which the cause is, by way of metonymy, used for the effect—as in திருவாசகம்

காரணவிசேஷம், s. Chief or principal things. (p)

காரணவிடுகுறி, s. A name which, though given originally as descriptive of a class of objects, is applied to individuals of the class, though destitute of the qualities which it describes—as மறவன், சறகு.

காரணவிலக்கணை, s. [in rhetoric.] Metonymy of a cause for the effect.

காரணவிலக்கு, s. [in rhetoric.] Negation of effects from the absence of a cause, ஓரலங்காரம்.

காரணன், s. The first cause, நிமித்தன். 2. The Supreme Being, கடவுள். 3. Any deity supposed to work miracles, அற்புதகடவுள். 4. A king, அரசன். 5. The name of a kind of arsenic, மிருபாஷாணம்.

காரணாவத்தை—காரணாவஸ்தை, s. The three principal, causative states or அவத்தை of the soul—கேவலம், சகலம் and சுத்தம்—as distinguished from காரியாவத்தை.

காரணானுமானம், s. [in logic.] *A priori* reasoning; inference from cause to effect—opposed to காரியானுமானம். (சிவ. சி.)

மூலகாரணம், s. The primeval cause.

மொழிமுதற்காரணம், s. The first principle of a word.

காரணி, s. Parvati, பார்வதி. (p.)

காரணிக்கம், s. History, சரித்திரம். 2. [in *Roman Catholic usage*.] Prayers to the Virgin, fifteen in number, alluding to different points in her history.

*காரண்டம்—காரண்டவம், s. The water-crow, நீர்க்காக்கை. Wils. p. 213. Karandava. (p.)

காரம், s. Pungency, acrimony, any thing hot or biting, உறைப்பு. 2. An expletive to express the names of the vowels, and of certain compound letters—as அகரம், ஐகாரம், மகாரம். 3. Gold, பொன். 4. The hard or solid part of trees, மரவயிரம்.

காரசாரம், s. Pungency, stimulancy; the quality of being pungent and palatable.

காரசாரமானகறி, s. Hot and palatable curry.

காரசாரமானபுகையிலை, s. Strong tobacco.

காரமான, adj. Sharp, pungent, corrosive.

*காரம், s. A caustic; a corrosive of any kind; an escharotic, காரப்புப்பு. 2. Alkali, soda, potash, &c.; impure carbonate of soda, சவுட்டுப்பு. (*Mat. Ind.*) 3. Washerman's lye, lixivium, சீலையழுக்குவாங்குநகாரம். 4. A mordant; an alkaline preparation for fixing colours, சாயமேற்காரம். Wils. p 263 Kshara. The காரம் are five in number, viz.: சவக்காரம், soap. 2. சீனக்காரம், alum 3. பொரிகாரம், another kind of alum 4 வெண்காரம், borax. 5. சூடுகாரம், lunar caustic. 5. (p.) Act, acting, doing, agency, காரியம். 6 A termination denoting action, agency—as உபகாரம். Wils. p 213 · Kara.

காரக்கல், s. A kind of caustic mineral, வெடிக்கல்.

காரங்கட்ட, inf. To strengthen the blue die by adding other ingredients 2. To prepare caustics with various ingredients.

காரங்கூட்ட, inf. To prepare dyer's lye, காருசேர்க்க.

காரச்சீலை, s. A corrosive plaster, a blister, புண்ணுக்குப்போடுமோர்மருந்துச்சீலை

காரத்திரி, s. A kind of seton with a corrosive or caustic preparation on it, inserted in an abscess, &c., காரச்சீலைத்திரி

காரநீர், s. Dyer's lye made of alum, rust, &c., சாயமயக்குநீர்.

காரப்பசை, s. A cement or solder of குன்றிமணி seeds and alum, used by gold or silver smiths, காரமணப்பசை.

காரம்போட, inf. To apply alkali, caustic, &c.

காரம்போட்டுவெளுக்க, inf. To whiten cloth, &c., with lye or alkali.

காரம்வைத்துப்புண்ணாக்க, inf. To make a sore by applying a corrosive, for reducing a tumour, &c.

காரம்பூச, inf. To imbue cloth with alum—as a dyer, that it may retain the colour.

காரலவணம், s. A corrosive preparation.

காரன். As a masculine termination of certain nouns, it means doer, possessor, &c.—as வேலைக்காரன், பணக்காரன்; [ex காரம், doing] 2 s. A kind of prepared arsenic, சோரபாஷாணம்.

காரர், s. [*A contraction of* காதரர், *the plural of* காதரன்.] Fearful persons, அச்சமுள்ளோர். (சது.)

காரல், s. A small kind of fish, ஓர்மீன்.

காரவல்லி, s. [*Contraction of* கார வல்லி.] A kind of plant, a pot-herb, a certain vegetable, பாகல், Momordica charantia, L.

*காராக்கிரகம், s. A prison-house, a dungeon, சிறைச்சாலை; [ex கார, prison, et கிரகம்.]

காராமணி, s. A kind of lentil or pulse, ஓர்பயறு. (c.)

பெருங்காராமணி — சிறுகாராமணி, are different varieties of காராமணி.

*காராமயம், s. The evils of imprisonment, the sufferings of prison, சிறைச்சாலைத்துன்பம்; [கார prison, et ஆமயம்.]

காராம்பசு, s. A fabulous cow in the world of Indra with the face of a woman and the wings of a bird, ஓர் தெய்வப்பசு. 2. A black cow with a black tongue and udder, being considered a superior kind, கரும்பசு.

காராம்பி, s. A basket for irrigation, இறைகூடை. 2. A kind of hydraulic machine, ஓர்சலயந்திரம். (p.)

காரி, s. Blackness, கறுப்பு. 2. A kind of black bird. (See கரிக்குருவி) 3. A crow, காக்கை 4. The planet Saturn, சனி. 5 Venom, poison, நஞ்சு 6 Indra, இந்திரன் 7. Eiyanar, ஐயனார். 8 Bhairava, வயிரவன் 9. Worn-out, brackish land, களர்நிலம். 10. A parrot, கிளி. 11. One of the seven men of the third class of liberal kings, கடையெழுவள்ளலிலொருவன் 12. A workshop, தொழில்செய்யிடம் 13 The name of a shrub, ஆவிரை, Cassia auriculata, L. (*M. Dic.*) 14. As a feminine termination of certain nouns, காரி means a doer, owner, &c.—as வேலைக்காரி, a female servant.

காரிதாய், s. The mother of Bhairava, உமை.

காரிப்பிள்ளை, s. A black bird. See காரி, *supra*.

காரிகம், s. Red ochre, red dye, காவிக்கல்.

காரிகை, s. Beauty, fairness, gracefulness, அழகு. 2 A woman, a lady. பெண். 3. A species of கலிப்பா verse, கலித்துறை. (See பா.) 4. A book on prosody composed in கலித்துறை verse by அமுதசாகரன், ஓர்யாப்புநூல்.

*காரிகை, s. A kind of poetry in Sanscrit, ஓர் ஆரியச்செய்யுள்.

காரிக்கம், s. Unbleached, unprinted new cotton-cloth mostly imported from foreign countries, சலவைசெய்யாத வெள்ளைப்புதுப்புடவை.

காரிக்கூன், s. A kind of mushroom, ஓர் காளான், Agaric, Boletus ignarius, L. (*Mat. Med. Ains.*)

காரிமை, s. A plant, கொடிவேலி, Plumbago, L.

காரியக்கடுசு, s. A kind of arsenic in its natural state, சுபாஷாணம்.

*காரியம், s. Affair, thing, business, concern, matter, subject, occurrence, circumstance, incident, topic, event, transaction, கருமம். 2 An action, operation, a deed, process, செய்கை. 3. Object, purpose, design, விஷயம். 4. Effect, result, product, issue,—as apposed to காரணம், பலன். Wils. p. 215. Karyya. 5. Expediency, fitness, profitableness, இலாபம்.

காரியக்கருமமில்லாதவன். One not concerned about any thing, not troubled with business.

அதனாலுனக்குக்காரியமில்லை, நீயேன்பேசுகிறாய். You have nothing to do with it, why do you speak?

அதுகாரியமல்ல, இதுவே உனக்குக் காரியம். That is not expedient, but this will be profitable for you.

காரணத்தைக்காரியங்காட்டுகிறது. The effect shows or implies the cause.

காரியகேவலம், s. Transient unconsciousness of the living soul during its station in any of the five அவஸ்தை.

காரியசகலம், s. Imperfect knowledge of the living soul during its station in any of the five அவஸ்தை.

காரியசுத்தம், s. Clear and distinct perception of the living soul during its station in any of the five அவஸ்தை.

காரியகர்த்தா, *s.* A maker, an accomplisher—as in educing, sustaining and destroying worlds, &c. 2. An agent, a superintendent

காரியகாரன், *s.* An agent, a commissioner, காரியமுடையாக்கிறவன் 2. An attorney, an advocate, காரியதுரந்தரன். 3. A man of business, one clever in business, வேலையிலே சாதுரியன

காரியகுரு, *s.* A guru who seeks his own interest, whose living is his chief object—opposed to காரணகுரு.

காரியக்கெட்டி, *s.* A man successful in his undertakings, adopting proper means; a business-like man

காரியசாதகம், *s.* Perseverance in an undertaking, காரியத்திற்முயலுகை 2 Accomplishing an object, காரியசித்தி. Wils p. 215. Karyasad'hka.

காரியசாதனம், *s.* Means of effecting an object; instruments, implements, aid, காரியத்தைமுற்றுவிக்கும் ஏது.

காரியசித்தி, *s.* Success in an undertaking, accomplishment, காரியமகைகூடுகை.

காரியதரிசி, *s.* Secretary, superintendent, manager, காரியத்தலைவன

காரியத்தலைவன், *s.* A superintendent, a manager

காரியதுரந்தரன் — காரியஸ்தன், *s.* A competent manager, superintendent, agent, one who conducts business, காரியத்தில்வல்லவன்.

காரியத்தடை, *s.* An impediment or obstacle to business, கருமவிடையூறு.

காரியத்தவறு, *s.* Failure in a business, வேலைத்தவறு. 2. Ill success, கைகூடாமை

காரியத்தாழ்ச்சி, *s.* Ill success, கைகூடாமை. 2 Loss; காரியகஷ்டம.

காரியத்தாழ்ச்சிவராமற்பார்க்க, *inf.* To see that there be no failure of success.

காரியத்துக்குத்தக்கதாய்ப்பேச, *inf.* To speak as the nature of a thing requires.

காரியத்துக்குவர, *inf.* To answer the purpose, to be expedient, profitable; to be prosperous.

காரியநிருவாகி, *s.* A manager, a superintendent, an advocate.

காரியபாகம், *s.* Good management, frugality, economy, judicious or prudent direction

காரியபேதம், *s.* Disappointment in an affair, காரியம்வேறுபடுகை.

காரியப்பட, *inf.* To be effected; to be produced, wrought or operated on. காரியமுண்டாக. 2. To succeed, to avail, கைகூட.

காரியப்படுத்த, *inf.* To effect, to accomplish, காரியமுடிக்க. 2. To transact, to manage, காரியநடத்த.

காரியப்பாடு, *v. noun.* Effect, result, production.

காரியப்பிழை. Failure in an undertaking, காரியவழு. 2. Ill success, கைகூடாமை.

காரியப்பொறுப்பு. Responsibility.

காரியாகாரியம், *s.* What is and what is not the matter. 2. Circumstances, affairs.

காரியமாயிருக்க, *inf.* To be busy; to be useful.

காரியமாய்ப்பேச், *inf.* To speak of a thing as important.

காரியமாய்ப்போக, *inf.* To go on an errand.

காரியமானபேச்சு, *s.* Important conversation; a speech well adapted to the occasion

காரியமுடிக்க, *inf.* To accomplish, to execute

காரியமுடிப்பு, *s.* The sum and substance of a business, an affair, &c

காரியமுடிய, *inf.* To be accomplished—as an object; to terminate—as one's life, &c.

காரியம்பலிக்க, *inf.* To succeed, காரியஞ்சித்திக்க.

காரியம்பார்க்க, *inf.* To do a business, to manage a business

காரியம்பெற, *inf.* To attain one's object.

காரியம்பேதிக்க, *inf.* To change or alter—as an affair. 2. To be thwarted.

காரியவாகுபெயர், *s.* Names in which the effect is, by metonymy, used for the cause, as in அலங்காரம.

காரியவிசாரணை, *s.* Superintendence, supervision.

காரியவிரோதம், *s.* Opposition in an undertaking, rivalry.

காரியவிலக்கணை, *s.* [*in rhetoric*] Metonymy of an effect for the cause.

காரியவிலக்கு, *s.* [*in rhetoric.*] The negation of a thing or event by the non-existence of the effect, &c, or by the presence of contrary effects, தண்டியலங்காரம்.

காரியாவத்தை — காரியாவஸ்தை, *s.* Subordinate, minor states or அவத்தை of the living soul, being five in காரியகேவலம், five in காரியசகலம், and five in காரியசுத்தம், and thus constituting fifteen காரியாவத்தை (சிவப்.)

காரியானுமானம், *s.* [*in logic.*] *A posteriori* reasoning, inference from effect to cause—opposed to காரணானுமானம் (சிவ. சி.)

காரிரத்தம்—காருன்னி, *s.* A plant, ஆடுதின்னாப்பாளை, Aristolochia, *L.*

*காருகபத்தியம், *s.* One of the three sacred fires—that which is maintained by the householder as received from his father and transmitted to his descendants or successors, from which fire is taken for sacrificial purposes, வேதாக்கினி மூன்றிலொன்று. See தீ. Wils. p. 288. Garhapatya.

*காருகம், *s.* Manufacture, the act of manufacturing silk or cotton cloth, the process of preparing cotton or silk; spinning and weaving, நெய்யுந்தொழில். 2. Menial service, servile labour or toil—as carrying burdens, &c., கைக்காரியமானவேலை. 3. A form of religion—the worship of fire, அக்கினியைவணங்குஞ்சமயம்.

காருகத்தொழில்—காருகவினை, *s.* Manufacture, spinning, weaving, நெய்தற்றொழில். 2. The work or employment of weavers. 3. Menial service, toil, கைக்காரியவேலை.

காருகர், *s.* Weavers, நெய்வோர். 2. Sculptors, painters, artists, ஓவியர்.

காருச்சிவல். *s.* Sponge, கடற்பாசி. (*M. Dic*)

காருடம், *s.* The plant மருக்காரை. 2. A kind of gourd, கசப்புடோல். (*M. Dic.*) 3. Juggling, *erroneously* for காரடம்.

காருடவித்தை, *s.* Legerdemain, *properly*, காரடவித்தை.

காருடன், *s.* [*prop.* காரடன்.] A juggler.

*காருடம்—காருடம், *s.* Charms, incantations, &c., against poison (addressed to Garuda); one of the sixty-four கலைஞானம் Wils p. 288. Garuda. 2 The Garuda Purana, one of the eighteen, பதினெண்புராணத்தொன்று 3. One of the thirty-two உபநிடதம், கட உபநிடதங்களுளொன்று (*p*)

*காருணியம் — காருண்ணியம், *s.* Grace, mercy, compassion, கிருபை; [*ex* கருணை] Wils. p 214. Karunya.

காருணிகன், *s.* A kind, benevolent person.

காருணியப்பிரயோசனம், *s.* The blessings of divine grace

காருண்ணியன், *s.* A kind, benevolent person.

சீவகாருணியன், *s.* A person kind to living creatures.

காருண்ணியமேகம், *s.* One whose bounty is like a cloud, without limit and without expectation of recompense.

காரை, *s.* A kind of thorny shrub, ஓர்செடி. Thorny webera. Webera tetrandra. (*Mat. Ind*) 2 A fish, ஓர்மீன். The principal kinds of காரை fish are கழிக்காரை, கதுப்புள்ளிக்காரை, பொட்டுக்காரை. 3 Mortar or plaster covering walls, &c, [sometimes spelt காறை] சுண்ணச்சாந்து (*c.*) 4. A slang word used by elephant-keepers for cloth, சீலை

காரைக்கட்டுவீடு, *s.* A house built of brick and chunam.

குத்துக்காரை, *s.* A small species of காரை shrub.

சிறுகாரை, *s.* A small kind of காரை fish.

சன்னக்காரை, *s.* Fine plaster.

சுண்ணாம்புக்காரை, *s.* Overlaying with plaster; flooring with plaster alone, not with brick or stone.

சுண்ணாம்புக்காரை ஆடினவீடு, *s.* A house, the floor of which is plastered, not paved with bricks and stone.

பூங்காரை, *s.* A shrub with fragrant flowers, Gardinia dumetorum.

பெருங்காரை, *s.* A kind of shrub with edible leaves, which are given to brahmans with other leaves, as presents or alms at the anniversary funeral ceremonies, &c. 2. A large kind of காரை fish.

மட்டிக்காரை, *s.* Coarse plaster.

மதுக்காரை—மருக்காரை, *s.* A kind of காரை shrub.

மரக்காரை, *s.* A kind of tree.

காரைக்கால், *s.* The name of a town near Tranquebar, Caraikal.

காரைக்காலம்மை, *s.* The name of a woman who was one of the sixty-three devotees of Siva, ஓர்தவப்பெண்.

காரோடர், *s.* Sheath-makers, உறைகாரர். (*p.*)

கார், *s.* Blackness, கருமை. 2. Darkness, gloom of night, இருள். 3. Cloud, மேகம். 4. Water, நீர். 5. A black monkey, கருங்குரங்கு. 6. A goat, வெள்ளாடு. 7. The dark or rainy season, கார்காலம், August and September. (See பருவம்) (*p.*) 8. A kind of paddy or rice, கார்நெல்.

காரகவரிக்கொம்பு, (*from* கார், அகம், *inside, and* வரி, *streak.*) A horn of an ox which has black streaks on the inside.

காரரிசி, *s.* Rice from கார் paddy.

காரறுத்தல், *v. noun.* Reaping the கார் paddy.

காராடு, *s.* A goat, வெள்ளாடு.

காராளர், *s.* Husbandmen, agriculturists, வேளாளர். 2. (சது.) Sudras, the working castes, சூத்திரர்.

காராவி, *s.* [*prov.*] A water-spout at sea, நீர்படியுமேகம்

காரான், *s.* A buffalo, எருமை; [*ex* ஆன், cow.]

காருணி, *s.* A sky-lark, வானம்பாடி, *lit.* a feeder on clouds; [*ex* கார், *et* உண்.]

காருப்பு, *s.* Salt produced from sesamum seed, கடுகதிலவுவணம்.

காரெலி, *s.* A black kind of rat, கறுப் பெலி.

கார்கோளி—கார்கோள், *s.* Sea, கடல். (சது திருமுரு.)

கார்க்காய, *s.* Caput draconis, சந்திர கிரகம். (*Rott.*)

கார்நாற்பது, *s.* A poem in forty stanzas, concerning the rainy season.

கார்நிறம், *s.* Black color.

காரநெல், *s.* Rice that ripens in the rainy season

கார்மலி, *s.* Sea, கடல்; [*ex* மலி, fill.]

கார்முகம், *s.* A cloud, மேகம்.

கார்முகத்திழிதாரைபோல. Abundantly, as the showers of rain that come down from the clouds.

கார்முகில், *s.* As கருமுகில், *supra.*

கார்வண்ணர், *s.* Asuras, அசுரர்; [*ex* வண்ணம், color.] (சது.)

கார்வண்ணன், *s.* Vishnu, being of a dark blue color, விஷ்ணு.

கார்வலயம், *s.* The sea, கடல்; [*ex* வல யம், surrounding.]

கார், க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* To be pungent, hot to the taste; to be harsh, acrid, &c, காழ்க்க. 2. To be very salt, உப புக்கரிக்க. The word is sometimes improperly used for the verb கர.

கார்த்தல் — கார்ப்பு, *v. noun.* Pungency, காழ்ப்பு. 2. Saltness, கரிப்பு. See under சுவை.

கார்காரெனல், *v. noun.* [*vul.*] Craving —as the appetite, ஓர்குறிப்புமொழி

எனக்குக்காகாரெனறுபசிக்கிறது. I am pinched with hunger; I feel very hungry.

விளக்கெண்ணெயைக் காகாரென்று குடித்துப்போட்டது. The lamp has absorbed the oil rapidly.

கார்கோணி, *s.* A plant, தேள்கொடுக்கி, Heliotropium.

கார்கோளி, *s.* A grass, முத்தக்காசு, Cyperus, *L.* 2. The கோரை kind of grass. (*M. Dic.*) See under கார்.

கார்க்குறட்டை, *s.* A twining plant with blue flowers, கருவிளை, Clitoria ternatea, *L.*

*கார்க்கோடன் —கார்க்கோடகன், *s.* [*in mythology*] One of the eight huge serpents, which support the eight cardinal points of the earth, அஷ்டநாகத்திலொன்று.—*Note.* The north-eastern quarter is assigned to this serpent. 2. (*fig.*) A very wicked person, கொடியவன். 3. A mineral stone, கருடக்கல்

கார்க்கோழி, *s.* A leguminous plant, கருக்கொள், Cassia absus, *L.* 2. Black cummin, கருஞ்சீரகம், Nigella sativa, *L.* (*M. Dic.*)

*கார்த்தபம், *s.* An ass, கழுதை. A change of கர்த்தபம்.

*கார்த்தவீரியன்-கார்த்தவீரியார்ச் சுனன், *s.* One of the six great autocrats, ஓர்சக்கிரவர்த்தி. Wils. p. 214. KARTAVEERYA.

*கார்த்திகை, *s.* The eighth Hindu month, being part of November and December, ஓர்மாதம் —*Note.* The Saivas consider it more sacred than other months, and many abstain from animal food during the month, who at other times use it, and keep it as a season of fast in honor of the canonized pleiades, and their foster son Skanda. Wils p 214. KARTTIKA. 2. The third lunar asterism; the pleiades, regarded as six stars, இருத்திகைநட்சத்திரம். 3. The third nacshatra. 4 The day or rather the duration of time during which the moon is in the கார்த்திகை nacshatra, கார்த்தி கைநாள். 5. The November-flower plant, காந்தள், Gloriosa superba, *L.* 6. (சது) Durga, துர்க்கை.

கார்த்திகேயன், *s.* A name of the god Skanda (கந்தன்), as nursed by the pleiades in the form of nymphs; he assuming the forms of six infants, the bodies being afterwards united into one Wils. p. 214 KARTIKEYA.

கார்த்திகைக்கிழங்கு, *s.*- The root of the கார்த்திகை plant which is poisonous. It is sometimes eaten by mistake for the அல்லிக்கிழங்கு.

கார்த்திகைக்கொடி, *s.* The November-flower plant, தோன்றி.

கார்த்திகைக்கொள்ளி, *s.* [*prov.*] A brand waved by children in play on the evening of திருக்கார்த்திகை festival.

கார்த்திகைச்சோமவாரம், *s.* The Mondays in கார்த்திகை regarded as fastdays, on which religious duties are more meritorious than in other months.

கார்த்திகைத்தேவிமார், *s.* Pleiades, the goddesses.

கார்த்திகைப்பூ, *s.* The November-flower, காந்தண்மலர்.

கார்த்திகைவிரதம் *s.* The November fast, kept in honor of Skanda, இருத்திகையுப வாசம்.

கார்த்திகைவிளக்கு, *s.* The November lamp-lighting on the evening of the திரு கார்த்திகை, when lights are placed at the door and other parts of the house, in the cow-stall, at the well, in the growing corn, &c.; commonly called விளக்கிடல் or விளக்கீடு.

திருக்கார்த்திகை. The day in கார்த்திகை in which the moon enters the third nacshatra, considered a very sacred day.

கார்புகாவரிசி—கார்ப்போகரிசி, *s.* The seed of a medicinal plant, Psoralea corylifolia, ஓர்மருந்துவிதை.

*கார்ப்பணியம், *s.* Poverty, indigence, தரித்திரம். 2. Poorness of spirit, weakness of mind, imbecility, மனத்தளர்வு. 3. Stinginess, உலோபம். Wils. p. 204. KARPAN'YA.

*கார்ப்பாசம், *s.* The cotton shrub, Gossypium, பருத்திச்செடி. 2. Cotton, பருத் திப்பஞ்சு. Wils. p. 215. KARPASA. The word is sometimes wrongly spelt கற்பாசம்.

கார்பபான்—கார்மணி, *s.* A plant, கையாந்தகரை, Eclypta, *L.*

*கார்முகம், *s.* A bow, வில். Wils. p. 215. KARMAUKAM. See under the noun கார்.

காலகம், *s.* The marking-nut of the சேங்கொட்டை tree, Semecarpus anacardium. (*M. Dic.*)

*காலகூடம், *s.* See காளகூடம், under காளம்.

காலசம், *s.* Wind, காற்று. 2. A large kind of circular fan, பேராலவட்டம்; [*ex* கால், air.]

*காலசூத்திரம், *s.* One of the twenty-one Hindu hells, ஓர்நரகம். Wils. p. 217. KALASUTRA.

*காலம், *s.* Time, duration, பொழுது.—*Note.* In Hindu philosophy, காலம் is said by the Saivas to have proceeded from மோகினி Maya, and to be a co-efficient cause with Siva in the acts of creation, preservation and destruction. It is Time personified, and according to the Hindu metaphysicians, one of the seven வித்தியாதத் துவம். (சிவ சி.) 2. Season of the year or life; also a specific time of the day, பருவம். 3. A seasonable or proper time, opportunity, season, சமயம். Wils. p 216. KALA. 4. Day-break, விடியல 5. (*fig*) (*c.*) The time appointed for death, as distinguished from that for accidental death, முடிவு 6 [*in gram*] Tense; also, the characteristic of a tense, வினையின்காலம். The three tenses are, இறந்தகாலம், எதிர்காலம், நிகழ்காலம் 7. [*in music*] The three measures—as (1.) விளம் பம், slow. (2.) துரிதம், quick, &c. (3.) மத் திமம், the medium. 8. Epoch, era, யுகம். 9. Weather, காலவியல்பு.

காலத்துக்குத்தக்கக்கோலம். Adapting one's self to the times.

காலத்துக்குத்தக்கதாய்நடக்க, *inf.* To live according to circumstances.

காலம்போம்வார்த்தைநிற்கும். Time flies, but words remain.

காலகதி, *s.* Events of time, காலநடை.

காலகதியை யாவரும் கடக்கமாட்டார்கள். None can escape the events of time.

காலகருமம்—காலகன்மம், *s.* Employments, duties, &c., appropriate to an age, time, season, stage of life, &c., காலத்துக் குரியசெயகை

காலக்கிரமம், *s.* The course of time; chronological order, காலவொழுங்கு.

காலக்கிரயம், *s.* The price of articles for the time being; current or market price, காலவிலை

காலக்குறி, *s.* Signs of the time.

காலக்கொடுமை, *s.* The evils, calamities, &c., of time.

காலங்கண்டவன், *s.* An experienced man; an aged person.

காலங்காரந்தபெயரெச்சம், *s.* [*in gram.*] A relative participle without the characteristics of the tenses—as in கொல் யானை.

காலங்கழிக்க, *inf.* To pass time, கா லம்போக்க.

காலங்கழிய, *inf.* To pass—as time, நாட்கழிய.

காலங்கூட, *inf.* [*local.*] To die.

காலசக்கரம், s. The different number of years of influence ascribed to the respective planets as operative on the lives of persons, ஆயுளதிபதிச்சக்கரம் 2 The aggregate of the years of the nine planets according to their respective influence, கிரகபலச்சக்கரம் 3 Period or term of life, ஆயுட்காலம் Wils. p. 216 KALACHAKRA

அவனுக்குக்காலசக்கரமுடிவுவந்துவிட்டது. The end of his term is come.

காலசங்கதி, s. Intelligence, news or events of the time or the day.

காலசங்கை, s Guess of time from mere inspection, காலஉத்தேசம் 2. Reckoning of time, காலகணக்கு. (p.)

காலசந்தி, s The daily morning worship, also applicable to that at noon and evening 2. The interval between any two yugas, kalpas, &c. See சந்தம் and சந்தி.

திரிகாலசந்தி, s Worship in the morning, at noon and in the evening.

காலசுகம், s. Favorableness of the time, astrologically and superstitiously considered

காலஞ்செல்ல, inf. To depart this life, to die. 2. [prov] To be late

காலக்ஷயம்—காலட்சயம், s. Passing one's time or days, காலக்கழிவு.

காலக்ஷேபம—காலட்சேபம், s. Passing one's time or days, circumstances, welfare, &c, காலங்கழிக்கை. 2. Means of subsistence, ஜீவனம். Wils. p 216 KALAKSHEPA. 3. [among the Vaishnavas] The reading of the sacred books, திருவாய்மொழிபோதல்.

உமதுகாலட்சேபம் எப்படி How do you do; i. e. how are your affairs?

காலதருமம் — காலதன்மம், s The events appropriate to certain times or yugas respectively, காலத்தன்மை. Wils. p. 217. KALAD'HARMMA.

காலதாமதம், s. Delay, protraction, procrastination, தாமசம்

காலதுரிதம், s The rapid progress of time, காலத்தினவிரைவு.

காலத்திரயம், s. The three divisions of time—as past, present, and future; also the three tenses, முக்காலம்.

காலநியமம், s Events happening in their respective and appropriate seasons, according to the actions that gave them birth, காலநியதி 2. Religious ceremonies according to the given periods of the year or day, காலக்கடன்.

காலநிரூபணம், s. Chronology. (modern usage.)

காலநுட்பம், s. A small portion of time, காலத்தினநுண்ணியபகுதி.

காலநெடுமை—நெடுங்காலம், s. Length of time, a long time.

காலநேமி, s. An Asura, ஓர் அசுரன். Wils. p. 217. KALANEMI.

காலநேரம், s. Time in reference to the influence of planets upon the fortune, health, &c, of a person.

காலநோக்காடு, s. [prov. in child-birth.] Natural and timely labor.

காலந்தள்ள, inf. To pass one's days, to pass one's time, to maintain one's self, to live, காலம்போக்க.

காலபரிச்சேதம், s. Discernment—as to the time of an event or the existence of a thing. It is one of the three பரிச்சேதம் modes of ascertaining facts.

காலபரிபாகம், s. The maturity of the soul, or time for its attaining bliss, having eliminated its good and evil propensities.

காலபேதம் — காலவித்தியாசம் — காலவேற்றுமை, s. Difference of time with respect to the changes it produces

காலபோகம், s. A crop of grain or fruits in the proper season 2. The enjoyment or suffering resulting from previous moral actions, to which a living being at distant times is subjected, காலபயனுகர்வு.

காலப்பெயர், s. Nouns or names of time—as year, month. 2. Nouns derived from names of time—as பங்குனன் (one born in the பங்குனி month)

காலப்பெயர்ச்சி, s. Change of season or monsoon; unseasonable weather, காலவிகற்பம்.

காலமயக்கம்—காலமயக்கு, s. [in gram] An improper use of the tenses. காலவழு 2. An allowed deviation in the use of tenses, காலவழுவமைதி.

காலமலைவு, s. Confusion of statement in regard to time—as asserting that the lotus blooms in the evening, or the lily during the day.

காலமல்லாக்காலம், s. An unfortunate, fatal time; an unseasonable time, அகாலம்

காலமழை, s. Rain in the proper season, பருவத்திற்பெய்யுமழை

காலமறிய, inf. To know the times so as to adapt one's self to them, காலவகையறிய 2 To know things past, present or future intuitively or by spiritual sight—as yogis, காலவியற்கையறிய.

காலமாறு. Morning by morning, every morning, காலைதோறும் (c)

காலமானம், s. [in arith.] Time measure.

காலமிருத்து, s. Death at the destined season—as distinguished from accidental death, விதித்தகாலத்திலடையுமரணம்.

காலமே—காலத்தாலே. In the morning, early, betimes.

காலம்பண்ண—காலம்பண்ணிப்போக, inf. To finish one's time, to die.

காலம்பார்க்க, inf. To look or watch for a proper time or opportunity, சமயம்பார்க்க.

காலம்புரள, inf. To present a manifest revolution—as in the order of things; to be irregular, deranged, &c.—as the events of a time—as toddy-drawers seen riding in palankeens, &c.

காலம்போக்க, inf. To pass the times. 2. To while away time.

காலவகை, s. Seasons, times, காலக்கூறுபாடு. 2. Circumstances depending on time, காலவேறுபாடு.

காலவர்த்தமானம், s. Events of the times.

காலவழக்கம், s. Customs of the times.

காலவழு, s. [in gram.] An improper use of the tenses—as the past for the future, &c, காலக்குற்றம்.

காலவாகுபெயர், s. [in gram.] Nouns of time or portions of time, used by metonymy for what is intimately connected with time—as கார்த்திகை, the name of a month, for a plant which mostly blossoms during the month

காலவிடைநிலை, s. [in gram.] Characteristics of tenses, காலத்தைக்காட்டுமிடைநிலை They are 1 த், ட், ற், and இன் for the past 2. ஆநின்று, கின்று, and கிறு for the present. 3. ப and வ், for the future. There are some other characteristics—as மன், இசின், ய், இ், ன், &c.

காலவிரைவு, v. noun. Swiftness or rapid flight of time

காலாகாலம், s. Times seasonable and unseasonable, auspicious and inauspicious, நற்காலதுர்க்காலம். 2 One time or another, not often, not frequently. (c.)

காலாக்கினி, s. The fire which is to destroy the world at the end of the great yuga; a deluge-fire said to be in reserve in the nethermost part of the earth. Wils p. 218 KALAGNI. 2. One of the two-hundred and twenty-four புவனம் under the regency of Kálágni.

காலாக்கினியுருத்திரம், s. One of the thirty-two உபாகமம்.

காலாக்கினியுருத்திரர், s. Rudra or the deity in the lowest region, in charge of the deluge-fire. There are ten subordinate Rudras, who resemble their chief.

காலாந்தம், s. The end of time, காலமுடிவு, [ex அந்தம்.]

காலாந்தரம், s. Intermediate space of time, process of time, காலநடை. 2 Meanwhile, காலவிடை; [ex அந்தரம், interval]

காலேச்சுரவாதம், s The metaphysical philosophy which maintains that Time is God.

காலோசிதம், s. A fit, proper time, உசிதகாலம்; [ex உசிதம்]

அந்தியகாலம், s. The time of death.

ஆகுங்கால மொய்வருந்த வேண்டாவதுதானே
தேங்காயக் கிளநீர்போற சேருமே, போங்காலம்
கட்டானை தின்ற கனியதுபோல வருமே
தேட்டாளன றேடு தனம்

Wealth shall of itself accumulate at the appointed time of increase, as the liquor within a cocoanut, and no toil is required, but at the fixed time for ruin, the riches of a hard-working man shall pass away like the contents of a wood-apple eaten by an elephant.

எக்காலமும். At what time soever, always.

சாங்காலம், s. The time of death or ruin.

திரிகாலம்—முக்காலம், s. The three divisions of time, present, past, and future. 2. The three tenses of a verb.

திரிசந்திகாலம். The three parts or divisions of the day: viz., காலை, morning. உச்சி, noon மாலை, evening.

புண்ணியகாலம், s. See under புண்ணியம்.

போங்காலம், s. The time of separation or ruin.

*காலயுத்தி, s. The fifty-second year of the Hindu cycle of sixty years, ஓர்வருடம்.

*காலவம், s. Fire, நெருப்பு. (சது.) Sans. Kalava.

*காலவைரவர், s. One of the transformations of Bhairava.

காலன், s. One of the unseen planets, காசதுறைகோளகவிதெனறு (See கோள்) (p) 2. A kind of arsenic in its natural state. காசதபாஷாணம 3. A kind of prepared arsenic, நீலபாஷாணம

*காலன், s. Yama—the Hindu Pluto, god of death, regent of the dead, யமன். 2 The minister of death, attendant on Yama, யமனேவலன் 3 The planet saturn—malignant in its influence, சனி. Wils. p. 216. KALA

காலகாலன், s. Siva who overcame Yama, சிவன்.

காலதண்டம், s. The club or weapon of Yama the god of death, யமனாயுதம. 2. Death, மரணம். Wils. p. 217 KALADANDA

காலபாசம், s The noose of Yama, or death. Wils p 217 KALAPASA.

காலாந்தகன், s. Siva who overcame Yama, சிவன 2. An atrociously wicked person, துட்டன 3 A very Yama, a very active, dexterous person, சாமர்த்தியவான்; [ex காலன, et அநதகன, two names of Yama]

காலன்கொம்பு, s. Horns of oxen, மாட்டுக்கொம்பு.

காலா, s. A kind of fish, a sturgeon, ஒர்மீன்.

காலாழ், s. Mud, soft mud, குழைசேறு.

காலி, s. The past day, கழிந்தநாள். 2. Toddy, கள. (p) 3. Herd of cows, பசுக்கூட்டம் 4. A tree, காட்டுமுருக்கு, Butea, L 5 A town in Ceylon, "Point de Galle," ஒரூர்

காலியமாடு—காலிமாடு, s. Cattle kept continually in the field or woods, under the care of a shepherd.

காலிராசி, s. (local.) Betel-nut from Galle.

காலி, adj. (Hind) Vacant, not filled, empty, unoccupied, ஒழிவான.

காலி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To rise with lustre—as a heavenly body, to emerge with brilliancy above the horizon, உதயமாக.

*காலியம், s. Day-break, விடியல். Wils. p. 219. KALYA. (p.)

காலியாங்குட்டி, s. A small harmless snake, ஒரிறுபாம்பு.

காலு—கால், கிறது, கான்றது, காலும், கால, v a. To eject from the mouth, to vomit, disgorge, ஒக்களிக்க 2. To shoot forth—as rays, ears of corn, &c., விட. 3. To discharge—as clouds, the rain, lightning, &c., சொரிய. 4. v n. To flow from the mouth, to be vomited, கொப்பளிக்க. 5. To issue, flow out—as blood from a vein, tears from the eyes; to be discharged —as poison from a fang, வடிய.

கார்மேகங்கான்றது. The cloud poured down torrents.

நிலவுகான்றது * The moon-beams issued.

கண்ணீர்கால, inf. To pour forth or shed tears.

கிரணங்கால, inf. To beam out rays.

விடங்கால, inf. To eject poison—as snakes. 2. To be ejected—as poison.

காலல்—கான்றல், v. noun. Gargling, கொப்பளித்தல. 2. Vomiting, ஒக்காளம்.

கான்றியம், s. Heat, hotness of the weather, காஙகை.

காலூரம், s. A frog, தவளை. (சது.)

காலேகம், s. The four special kinds of liquid perfumery, சலவகைச்சாந்து; viz : பீதம், கலவை, வட்டிகை, புலி.

காலேகவண்ணம், s. An odoriferous liquid composition, சாந்து

காலேயம், s. A herd of cows, பசுக்கூட்டம 2. A fragrant kind of turmeric, கஸ்தூரிமஞ்சள், Amomum Zedoaria 3. Buttermilk, மோர் (p)

*காலேயம், s. A yellow fragrant wood, அகில், Xylaloe, Lign aloes. Wils. p. 219 KALEYA.

காலை, s. Time, பொழுது. 2. The early part of the morning, day-dawn, morning, விடியற்காலம். 3 Early, betimes, early in life, &c, காலமெபெற 4 Occasion, season, opportunity, சமயம். 5. [prov] An enclosure, an area enclosed, a pen, அடைப்பு.

காலைக்கடன், s. Morning religious duties, காலைஅனுஷ்டானம

காலைச்சாப்பாடு, s. A morning meal, breakfast

காலைசெபம், s. Morning prayer.

காலைதோறும். Every morning.

காலைப்பசியாற, inf. To breakfast.

காலையடைக்க, inf. [prov] To make an enclosure.

காலையிலே. In the morning.

காலையுமாலையும், s. Morning and evening.

காலைவெள்ளி, s. Morning-star, either Venus or any other star rising in the morning, விடியற்காலத்தில்தோன்றும் வெள்ளி

பேசுங்காலை. When it is described, explained or spoken of.

காலோலம், s. A raven, அண்டங்காக்கை (p.)

கால், s. Leg; foot of a person, animal or thing, பாதம். 2. A stake, a post, தூண 3. A prop, support, stay, தாங்குகோல். 4. The stem of a flower, பூந்தாள். 5. A shoot, a sprout, முளை. 6. The lower part, base, bottom, அடிப்பக்கம 7. The foot or tail of a letter, அட்சரக்கால். 8. A staff, shaft, a pole, கோல். 9 The wheel of a carriage or of a car, தேருருள். 10. A quarter, one-fourth of a whole, காற்பங்கு 11. [in astronomy and astrology.] A fourth part of a nacshatra, நட்சத்திரபாதத்தின் கால் 12. A degree of consanguinity, இரத்தக்கலப்பின்முறை. 13. A channel, வாய்க்கால். 14. An instrument of dry measure —as மரக்கால். 15 Way, road, path, வழி. 16. A place, room, இடம 17. Time, காலம் —as in காலுங்கால். 18. Minister and attendant of Yama, காலன். 19. A turn, time—as ஒருக்கால், once; இருக்கால், twice. 20. Wind, air, any of the vital airs, காற்று. 21. Power, strength, வலிமை. (பிங்.) 22. Darkness, gloom, இருள். (திவ.) 23. A son, மகன். 24. A peg, a pin, குற்றுசி. 25. [prov] A measure in the width of cloth, being two குஞ்சம் or two-hundred-and-forty threads of warp, புடவையின் அகலத்தினளவு.

காலடி, s. The sole of the foot, உள்ளங்கால். 2. The steps or trace of the foot, foot-steps, காற்சுவடு.

காலடியிலே. At or near the foot.

காலணி, s. Ankle-ornaments, ankle-rings or bells, காலிலணியுமாபரணம்.

காலதர், s. (p.) A window, பலகணி; [ex கால், wind, et அதர், way.]

காலாட, inf. To be active and industrious, முயல.

காலாடி, s An active, industrious man, one who is active in movements, affairs, &c, முயற்சியுள்ளோன 2 Wanderer, திரிவோன். 3. Title given to the chief of the Paller caste, பள்ளர்தலைவன்.

காலாட்டம், s. Activity in business, in duty, and consequent prosperity, முயற்சி

காலாட்டமுள்ளமாடு, s. An ox that is brisk and ploughs well.

காலாணி, s. A corn on the foot 2. Pegs in the beams of native houses to support the roof

காலாணியற்றுப்போனவன், s One who is become weak or poor.

காலாயுதம், s. A gallinacious fowl, whose foot is its weapon, கோழி.

காலாழி, s. See under ஆழி.

காலாள், s. A person on foot; foot-soldiers, infantry, பதாதி

காலாற, inf. To rest the foot, நடைபோயசதிருக்க.

காலாறவிட, inf. To let draught oxen, horses, &c., rest.

காலிடற—காலதடக்க—காறடக்க, inf. To stumble.

காலிலி, s. A snake, பாம்பு. 2. Wind, காற்று. 3. The charioteer of the sun, அருணன்; [ex கால், leg, இல், not, without legs.]

காலில்விழ, inf. To fall prostrate, or do homage at one's feet.

காலுமுறிகையுமுறி Distortion of the limbs, by convulsion or otherwise.

காலிருல், s. See under இருல்.

காலுளைவு, v. noun. Soreness, aching or pain in the legs, from cold, walking, &c.

காலூன்ற, inf. To set the foot firm on the ground; to become established.

காலூன்றிநிற்க, inf. To stand firmly, stand fast.

காலூன்றிப்பெய்ய, inf. To rain in torrents—the clouds seeming to rest on the horizon.

காலேயரைக்கால், s. A quarter and one-eighth, five-eighths.

காலோடேகால்சேர்த்துநிற்க, inf. To stand with closed legs.

கால்கட்டு, s. Inseparableness—as of wife and husband.

கால்கட்டுகைகட்டு. Bound hand and foot. 2. (fig.) Confined at home by the sickness of another, by a grown-up daughter, a motherless child, or by urgent business, &c.

கால்கழுவ, inf. To wash the feet; metaphorically to clean one's self with water after stool, மலங்கழுவ.

கால்கூசுதல், v. noun. Shrinking of the foot in touching rough ground, &c. 2. Recoiling of the legs in stepping into the compound or house of a stranger. 3. Having spasms in the arms, and legs —as in cholera.

கால்சீக்க, inf. To root out, exterminate, வேரோடெடுக்க 2 To efface, to obliterate, துடைக்க. 3. To dispel darkness, இருளைஅகற்ற. 4. To scrape with the foot, காலிறைசீக்க.

கால்செய்வட்டம், s. A fan, விசிறி, [ex கால், air, et செய்வட்டம்.]

கால்தளர—காறளர, *inf.* To become weak in the limbs, by walking, sickness, age, &c

கால்தோல்—காற்றோல், *s* [*prov.*] Leathern defences for toddy-drawers' feet in climbing, மரமேறுவோர் காலிலிடுந்தோல்.

கால்நகம்—கானகம், *s.* Toe-nail.

கால்நடை—கானடை, *v. noun.* Walking, going on foot—as distinct from riding and driving 2. *s* Sheep and goats; oxen, cattle, ஆடுமாடுகள்.

அவனுக்குமாட்டில நூறுகால்நடையுண்டு He has one-hundred oxen

கால்நடையாய், *adv.* On foot, a-foot

கால்நடையாய்ப் பிரயாணம்போக, *inf.* To travel on foot.

கால்நோக்கு—கானோக்கு, *s.* One-fourth aspect of a planet, being one of the four aspects.

காலபாவவில்லே. The feet do not seek the ground—recoiling from going.

கால்பிடிக்க, *inf.* To fall at one's feet to ask a favor. 2 To press and rub the legs in order to induce sleep, to shampoo.

கால்பின்னிக்கொண்டுநிற்க, *inf.* To stand cross-legged.

கால்பின்னிக்கொள்ள—காலோடேகால் பின்னிக்கொள்ள, *inf.* To lose the power of walking, legs being crossed

கால்மட்டம், *s* [*prov.*] Use of the feet in walking, by guess or practice—as in the dark or as a blind man.

கால்மாடு, *s.* The foot of a bed, or of a person in bed, காற்பக்கம்

கால்மிதி, *s.* Step in dancing. 2. Footmark, காற்சுவடு.

கால்வருட, *inf.* To shampoo, to stroke the feet, soles, &c

கால்வழி, *s*, Lineal descent, succession, சந்ததி. 2 Foot-path.

கால்வாங்க, *inf* To make the leg, foot or tail of a letter—as of கு-து-ர். 2 To slip, to slide in muddy walking. 3 To die. 4. To trip one up, to disappoint, to frustrate one's object. 5. To amputate a foot, a leg, &c 6. To be drawn up, stiffened, &c.—as a leg by a fall, convulsions, &c

கால்வாசி, *s.* A fourth part.

வேலைகால்வாசிதீர்ந்தது The fourth part of the work is finished.

கால்வாய், *s.* A channel, a water-course, an aqueduct—commonly வாய்க்கால்.

கால்விரல், *s.* A toe.

கால்விலங்கு, *s.* Fetters, காற்றளை.

கால்விழுந்துபோக, *inf.* To be weary of walking. 2. To become paralyzed —as the legs.

கால்வைக்க, *inf.* To step, tread or trample on. 2. To step in dancing. 3. (*fig.*) To enter upon a practice, a course, &c.; to make a footing. 4. To intermix by marriage.

காற்கொட்டை, *s.* A small bolster for the legs and feet.

காற்சங்கிலி, *s.* Chains for the feet.

காற்சட்டை, *s.* Trowsers, pantaloons.

காற்சரி, *s.* Foot-ring, a kind of ornament for the feet.

காற்சிலம்பு, *s.* A foot-trinket of silver.

காற்சிப்பு, *s.* The hip-bone, சந்தெலும்பு.

காற்படம், *s.* The fore-part of the sole or bottom of the foot, காலினடி

காற்படி, *s.* A quarter measure.

காற்பரடு, *s.* The ankles—as கரடு.

காற்பிடிப்பு, *s.* Rheumatic stiffness, contraction, &c., in the legs.

காற்றண்டை, *s.* A tinkling trinket for the ankles.

கானடுவிரல், *s.* The middle toe of the foot.

காநொண்டி—கால்நொண்டி, *s.* Lameness of the leg. 2 A lame man.

கடைக்கால், *s.* The foundation, அஸ்திவாரம். 2. An excavation for laying the foundation. 3. [*prov*] A small iron bucket for drawing water.

கிந்துகால், *s.* A halting or hobbling leg.

கிந்துகாலன், *s.* A hobbler.

கிறுக்குக்கால். The contracted form of உ, marked thus ு,—as கு, து.

கிறுக்கால். The contracted form of ஊ, marked thus ூ,—as கூ, தூ. See under கிறு

குதிகால—குதிங்கால், *s.* Heel.

குந்துகாலன், *s.* (*fem.* குந்துகாலி.) A hobbler, a limping person. 2. A squatter, a man sitting on his knees.

குந்துகால், *s.* Tip-toe. 2. Squat, sitting on the heels—as a man.

கொம்புக்கால், *s.* The two signs for ஒ marked thus, ொ, as in கொ, சொ.

தோரணக்கால், *s.* Poles to which strings or ropes adorned with twigs or leaves are tied, to represent triumphal arches.

நாற்காலி, *s.* Chair.

பகுதிக்கால், *s.* The sign of உ, in certain compound characters marked thus ı, —as சு, பு

பகுதிக்காற்பிறை, *s.* The sign of ஊ, marked ூ,—as பூ, சூ.

பவளக்காலி, *s.* The name of a bird, Erythropus longipes, corallinus.

பின்னங்கால், *s.* Hind leg.

புள்ளிக்கால், *s.* The character ள subjoined to the letter உ, to lengthen it.

புறங்கால், *s.* The upper part of the foot, instep.

பொய்க்கால், *s.* A stilt, a false leg—as a wooden one.

பொய்க்கால் கட்டியாட, *inf.* To go upon stilts.

மடிப்பங்கால், *s.* Legs with folded knees.

மடிப்பங்கால்போட, *inf.* To sit upon the hams with folded knees.

மரக்கால், *s.* Crutches. 2. A wooden leg. 3. [*ex* கால், a measure] An instrument of dry-measure.

முக்காலி, *s.* Tripod.

முக்கால், *s.* Three quarters, ¾, ௸.

முக்காலும். The three times, even three times.

முக்காலும்போவேன் I will certainly go, come, &c.

முக்கால்வேண்டுமானாலும். Almost, for the greatest part, nearly.

முன்னங்கால், *s.* Fore-leg.

வாய்க்கால் — நீர்க்கால், *s.* Channel, water-course; [*ex* கால், channel.]

இரண்டாங்கால் மூன்றாங்காலுறவுமுறையான..... One who is of the second or third degree of consanguinity.

கால், *part.* In, at, about, in the vicinity of—as in ஊரக்கால். It is one of the signs of the local ablative, ஏழுனுருபுகுறிஞறு. 2. If, provided; while, when—as செய்தக்கால். It is one of the terminations of the subjunctive mode in verbs, ஓரிவினையெச்சவிகுதி

ஊரக்காலிலதத பொதுமபா A grove of lofty trees in the vicinity of a village.

கண்டக்கால்—கண்டாக்கால். If I see, if I chance to see (him).

காவாக்கால். If it were not guarded, restrained

சாற்றியக்கால் When it is said or declared.

சொலலியக்கால்—சொன்னக்கால். If it were said.

காவகா, *s.* The fruit or nut of the tree Semecarpus, சேங்கொட்டை. (*Rott*)

காவடி, *s.* A pole for the shoulder, கா. 2. A pole carried on the shoulders with offerings for a temple, commonly with some parade; also the religious mendicant's pole which he takes from house to house to gather offerings, &c., for the service of an idol, கோயிற்காவடி. 3. Whatever is carried on the shoulder by a pole, காவுதடியிற் கொண்டுபோமபொருள; [*ex* காவு.]

காவடிகட்ட, *inf.* To tie the offering to the pole.

காவடிக்காரன், *s.* A pole-bearer.

காவடியெடுக்க, *inf.* To carry the sacred pole to the temple, or to collect offerings.

காவடியெடுக்கிறவன், *s.* One that carries the sacred pole, or carries burdens with a pole.

காவட்டம்புல்—காவட்டை, *s.* A medicinal grass, மாந்தப்புல், Andropogon, *L.*

காவணம், *s.* A shed with a flat roof, a pandal, பந்தல். (*p.*)

திருக்காவணப்பந்தலுக்கு நிழலுதவிவேண்டுமோ ... Does a marriage pandal require the help of a shade; i. e. is there need of helping those who are able to help others?

காவணவன், *s.* [*prov.*] A small kind of insects that spread among trees and growing corn, bind leaves to their nest, and thus destroy the crop, தீப்புழு.

காவதம், *s.* A distance of about ten miles, காதம். (*p.*)

காவந்து—காபந்து *s.* (*Hind.*) Owner, master; masterly control, எசமானன்.

காவந்துபண்ண, *inf.* To exercise lordship or mastership; to superintend, guard.

காவல், *s.* Defence, protection, preservation, support, keeping, காப்பு. 2. Guard, restraint, அரண். (*p.*) 3. Surrounding wall, fortification, மதில். 4. A prison, a ward, hold, சிறைச்சாலை; [*ex* கா.]

காவல்தாரே பாவையர்க்கழகு. Chastity becomes a woman.

காவலன், *s.* A protector, a guardian, காப்போன். 2. A king, அரசன். 3. A husband, கணவன். 4. One of a king's bodyguard, மெய்காப்பாளன்.

காவலாளர், *s.* Watchmen, sentinels, watchers, guards, காப்போர்.

காவலாளி, *s.* A keeper, a guard, காப்போன்—*Note.* In Tinnevelly, this word is invariably used to signify a prisoner and not a watchman, which latter is called காவற்காரன்.

காவலிருக்க, *inf.* To be on guard, to keep watch, காவலாயிருக்க. 2 To wait or look, as for a person expected.

காவலிலிருக்க, *inf.* To be in prison or captivity.

காவலிலேபோட—காவலில்வைக்க, *inf.* To imprison 2 To keep in the patrol-hut till morning—as a person found straying during night

காவல்கட்டு, *s.* A strong guard. 2. Secure protection 3. Rigid restraint

காவல்கட்டுப்பண்ண, *inf.* To set a strong guard. 2. To watch closely. 3. To keep young people, &c, in close restraint. 4. [*prov.*] To attend strictly to the diet of a sick person.

காவல்காக்க, *inf.* To watch, guard, protect. 2. To be on guard, to act as sentries, watchmen, &c. 3. To defend the body by wearing armor, &c., or the head by oils, &c., against disease, which either has attacked the lower extremities, or indicates coma, &c.

காவல்செய்ய, *inf.* To protect, to defend. 2. [*prov.*] To pass a straw-rope over a heap of corn in the field, or make with it diagrams on the ground, &c., to defend the grain from demons 3. To place an image of Ganesa (being a handful of moist cow-dung) on the top of a heap of corn before winnowing, as a security from demons.—*Note.* If it is measured, it is deemed secure against their attack.

காவல்பண்ண, *inf.* To protect, defend, take care of, watch over. 2. To nourish, cherish, provide for. 3. To imprison, to keep under guard, to confine.

காவல்மாற, *inf.* To be relieved, changed, &c.—as sentinels or a watch.

காவல்மாற்ற, *inf.* To relieve guard, change watchmen, sentinels, &c.

காவல்முறை, *s.* Turns in watching.

காவல்மேரை, *s.* Share of grain given to the watchman of a village from the thrashing floor.

காவல்விட, *inf.* To release from watching, guarding, &c.

காவற்கடவுள் — காவற்பெருமான், *s.* Vishnu, as the preserver of the world, விஷ்ணு.

காவற்கட்டு, *s.* [*prov.*] A bundle of paddy sheaves for the watchman.

காவற்கட்டை, *s.* [*prov.*] A fire-brand kept burning to ward off the female demon கொற்றி from a woman in child-birth, when exposure is greater than at other times. 2. A clump of wood kept burning through the night near a patrol-hut.

காவற்கப்பல், *s.* A reconnoitring vessel, a guard-ship.

காவற்காடு, *s.* A jungle or forest defence, காட்டரண். 2. A reserved forest.

காவற்காரர்,* *s.* Watchmen, sentinels, a patrol, காப்போர்.

காவற்கூடம்—காவற்சாலை — காவல்ஸ்தலம், *s.* A guard-room; a prison-house.

காவற்புரி, *s.* [*prov.*] A straw-rope thrown over the heap of corn in the field to defend it from demons.

அருங்காவல், *s.* A very strict or powerful guard.

தலைக்காவல், *s.* The main guard.

தூக்கிரிக்காவல, *s.* An overseer of a village

மெல்லுயிர்க்குங்காவல், *s.* A support or cordial to the languishing mind

காவற்கலி, *s* A plantain tree, வாழை, Musa, *L* (*M. Dic.*)

காவன், *s.* Spider, சிலம்பிப்பூச்சி.

காவா, *s.* The wild jasmin, காட்டு மல்லிகை. (*M. Dic.*)

காவாய், *s.* A kind of grass, ஓர்வகைப் புல்.

காவாலி, *s.* Youth, இளமை. 2. A babbler, a comical or eccentric person, வீணபிதற்றன.

காவாலிப்பயல், *s.* A petulant fellow, an eccentric chap.

காவாலிப்புத்தி, *s.* Juvenile imprudence.

காவாளை, *s.* The wild jasmin காட்டு மல்லிகை. 2. A species of plants—as காவிளை, காய்வேளை, Galega, *L*

காவி, *s.* Red-ochre, ஓர்வகைமண், Bole armenic, Bolus. (*Mat. Ind.*) 2. A reddish colour in garments consequent on frequent dippings in water. 3 (*p*) The blue lily, கருநெகுவளை.—*Note* For குங்குமக்காவி, சந்திர காவி, சிமைக்காவிக்கல, சீர்க்காவி, பூங்காவி and பற் காவி as different kinds of காவி, see those words

காவிக்கல், *s.* Reddle, red chalk, ஆதிரவிச்சிலே.

காவிதோய்க்க, *inf.* To dye or tinge with red-ochre.

காவிபிடிக்க—காவியேற, *inf.* To contract a reddish colour, as cloth by daily dipping.

காவிபிடித்தபல் — காவிபற்றினபல்—காவிப்பல், *s.* Teeth colored with black ochre. 2. Teeth stained with betel composition 3. Soiled teeth.

காவிமண், *s.* Red ochre in powder, or loose earth.

காவியேறினவஸ்திரம், *s.* A cloth made reddish by frequent dipping in water.

காவியேற்ற, *inf.* To deepen the reddish colour, by dipping in water.

கருங்காவி, *s* Indigo in cake, அவுரிமருந்துண்டை. 2. Brown colour, கதாக்சாயம். 3 A plant, கருக்குவளை.

கற்காவி, *s.* A kind of red earth from Persia.

காவிதி, *s.* (*pl.* காவிதியர்.) A king's minister, மந்திரி [illegible] ஊர.) 2. An accountant, கணக்கன். (*p.*)

*காவியம், *s.* An epic poem, epic poetry —considered as one of the sixty-four கலைஞானம். Wils. p. 219. Kavya. See கலைஞானம்; [*ex* கவி, poet.]

காவியம்பாட, *inf.* To compose a poem.

பஞ்சகாவியம், *s.* The five ancient classic poems in Tamil; viz : 1. சிந்தாமணி. 2. சிலப்பதிகாரம். 3 வளையாபதி. 4. மணிமேகலை. 5 குண்டலகேசி.

காவியா, *s.* [*prov.*] The buoy of an anchor. 2. [*in burlesque.*] Large ear-rings.

காவியாக்கட்டை, *s.* The wooden beam of an anchor

காவிரி, *s.* The river Kavery. See காவேரி.

காவிளை—காவிளாய், *s.* A plant. See வேளை.

காவு, *s.* [*vul.*] Sacrifice, an oblation to the inferior divinities, பலி. 2. A magic ointment used in making a black spot on the forehead, காவுப்பொட்டுக்கு மை.

காவுப்பொட்டு, *s.* The spot of magic ointment on the forehead of the pujari.

காவு, கிறேன, காவினேன், வேன, காவ, *v. a.* To carry on the shoulder—as a palanquin, a pole with a weight at each end, &c, தோள் மேற்சுமக்க. 2 To bear, or take any thing heavy on the arms or on the head, சுமக்க.

காவிக்கொண்டுபோக, *inf* To carry on the shoulder.

காவியெடுக்க, *inf.* To take on the shoulder with fresh vigor.

காவுதடி, *s.* A pole for carrying on the shoulder

காவுவோர், *s.* Palanquin-bearers.

கதைகாவி, *s.* A tale-bearer, a tell-tale, கதைதூற்றுகிறவன

*காவேரி, *s.* The famous Kavery river, which waters the Mysore. Coimbatore and Tanjore countries. Wils. p. 219. Kaveri.

தண்ணீருங்காவேரிதாரவேந்தனுஞ்சோழன. It is Kavery alone that is superior for its water; it is Sozhan alone who is illustrious as a king.

காவேரிப்பட்டணம்—காவேரிப்பூம்பட்டணம, *s* A town, Kaverypatnam

காவேரிபபாய்ச்சல், *v noun.* Irrigation by the over-flowing of the Kavery river.

காவேரிமணல், *s*, Iron-sand, அயமணல்.

காவேளை, *s.* A plant—as காய்வேளை.

காழகம், *s.* Blackness—as காளம். 2. Cloth, ஆடை. 3. A town so called, கடாரமெனனுமூர். (*p*)

காழி, *s.* A town—as சீகாழி. (*p.*)

காழியர்கோன், *s.* Sambandha, as the lord of the people of காழி; one of the sixty-three devotees of Siva, சம்பந்தர.

காழியர், *s.* Washermen, those of the washer-caste, வண்ணார. (*p*)

காழ், *s.* Seed, விதை. 2. Stones or kernels of certain fruits, கொட்டை. 3. Gravel, பரற்கல். 4. Crystal, பளிங்கு 5. A string of beads, pearls or other gems, மணிவடம். 6. Brightness, lustre, ஒளி. (பிங்.) 7. Hardness, solidity of timber, வைரம். 8. Blemish, defect, fault, குற்றம். (*p.*)

அகக்காழ்—அகங்காழ், *s.* Inside solidity—as that of the trees belonging to the class of exogens.

இருக்காழி, *s.* A fruit of two stones or seeds—as இருக்காழிப்பனங்காய.

பதுமக்காழ், *s.* Seed of the Nelumbium.

புறக்காழ்—புறங்காழ், *s.* Outside solidity—as that of the trees belonging to the class of endogens

முக்காழி, *s.* A fruit of three stones or seeds—as முக்காழிப் பனங்காய, முக்காழிஇலுப்பைக்காய்.

காழ், க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* To be pungent, harsh, stimulant, காரிக்க. 2. To grow solid, to attain solidity, to be firm or strong in mind, வயிரிக்க

காழ்ப்பு, *v. noun.* [*substantively.*] Pungency, stimulancy, காரம் 2. Solidity, hardness; firmness, வயிரம். (*p*)

*காளகண்டம், s (Sans. களகண்டம்) The குயில் bird, the Indian Cuckoo Wils p 200 KALAKANDA.

காளகம், s. A trumpet, as காளம். 2. A shrub மருக்காரை, Gardenia, L. (M Dic)

காளத்தி—காளஸ்தி—காளஸ்திரி—காளத்தி s Calastri, a town in the Carnatic, noted for its temple on a mount sacred to Siva, திருவாலயம்; [ex காளம், black, et அஸ்தி, elephant, where a black elephant is said to have worshipped Siva.]

காளபதம், s. A pigeon, மாடப்புறா.

காளபந்தம்—காடபந்தம், s. A brilliant fixed light made on festive occasions, &c See பந்தம்.

காளபம, s. A battle, a fight, warfare, போர் (p.)

காளமுகி, s. One of the seven clouds—which is said to pour down meteoric and other stones, சத்தமேகங்களிலொன்று. See மேகம்.

காளமேகம்—காளமேகன், s. A distinguished Tamil poet, ஒருபுலவன்.

காளம, s. A tree, எட்டி, strychnos. 2. The indigo plant, அவுரி (M. Dic) 3 A trident, சூலம்.

*காளம், s Blackness, darkness. 2. Poison, venom, விடம். 3. A trumpet, சின்னம். 4 Cloud, மேகம் Wils p 216 KALA. 5 [in astrological meteorology] One of the nine classes of clouds; also its indication, நவமேகங்களிலொன்று.

காளகண்டன், s. Siva, whose neck is of an azure colour, சிவன். Wils. p 216 KALAKANDA.

காளகந்தரி, s. Parvati, பார்வதி.

காளகூடம்—காளகூடவிடம் s. Poison, venom—commonly spoken of the poison that sprang from the sea of milk, which Siva swallowed for the preservation of the devas, நஞ்சு Wils. p. 216 KALAKUDA.

காளமூதுகிறவன்—காளம்பிடிக்கிறவன், s A trumpeter.

காளவனம, s. A place for bu●ning the dead, சுடுகாடு.

காளவாய், s. An ass, கழுதை. 2. The kiln for lime or brick, a furnace, சூளை

காளவாயன, s. A person with a large mouth and a heavy voice, who blabs out secrets; a babbler, கத்துகிறவன்.

காளவாய்க்கல், s. Bricks new from the kiln.

காளவாய்க்காரன், s. A kiln-keeper.

*காளன், s. The leader of a division of the celestial army under the charge of Eiyanar, மாகாளன்.

காளாஞ்சி—களாஞ்சி—களாசி, s. A betel-pot, தாம்பூலக்கலம். 2. [prov.] A spittoon, எச்சிற்படிக்கம்.

காளாஞ்சி, s. One of the eighty kinds of the disease, called வாதம். (Rott.)

காளாத்திரி—காளாஸ்திரி, s. The second of the four poisonous fangs of a cobra or other snake, பாம்பின் நச்சுப்பல்லி லொன்று

*காளாமுகம், s. One of the six divisions of the orthodox Saivism, உட்சமயம் ஆறிலொன்று

காளாமுகர், s. The sect who maintain the காளாமுகம் system of Saivism, காளாமுக சமயத்தார். 2. Saivas in general, சைவத்தோர்.

காளான், s. A fungus, a mushroom, a toad-stool, ஆம்பி, Agaricus campestris, L. —Note அவறகாளான், கடற்காளான், குடைக்காளான், நக்கசாளான, நிலக்காளான், புறுக்காளான், பேயக்காளான, மரக்காளான, மஞ்சட்காளான, are different kinds of காளான, which see.

காளி, s A lion, சிங்கம். (சது.) 2. The கக்கரி creeper.

*காளி, s A black woman, கரியவள். 2. The goddess Kali, துமை 3 Parvati, பார்வதி. 4 One of the wives of the king Santanu, பரிமளகந்தி Wils p 216 KALEE 5 One of the eighteen secondary puranas, பதினெட்டு உபபுராணத்தொன்று 6 One of the four poisonous fangs of a cobra or other snake, பாமபின் நச்சுப்பல்லிலொன்று

காளிதோட்டத்துக் கற்பகம்போல. Like the Kalpa tree in the garden of Kali; i e. as possessed by the illiberal Kali.

காளிவந்து கலந்தனள Kali has come out and joined (Santanu)

காளிதாசன், s The name of an ancient celebrated Sanscrit poet, ஒரு புலவன

காளிபோலேயிருக்க, inf. To be very strong, fierce and black.

காளியாட்டமாட, inf. To fight or quarrel as காளி with Siva.

காளிகம, s. A plant, மணித்தக்காளி, Solanum, L.

காளிக்கம், s. [prop காளம்.] A black dye for cloth. 2 A mountain containing brass or copper, பித்தளைமலை (M Dic)

காளிக்கங்கூட்ட, inf To prepare blue dye by compounding the necessary ingredients

காளிக்கமெழுத—காளிக்கரேகையெழுத, inf. To delineate on chintz with காளிக்கம pigment.

*காளிங்கன், s. The name of a snake, ஒருபாமபு Wils p 218 KALINGA 2. The chief of the Kalinga country, கலிங்கராசன.

காளிஙகநடனம, s. The dance of Krishna upon the காளிஙகன serpent.

காளிதம்,s. Verdigris, dross, களிம்பு (p)

காளிநதம், s. Cardamom. See ஏலம்.

*காளிந்தி, s. The Jumna river, யமுனையாறு Wils. p. 218. KALINDI. 2 A species of teak, தேக்கினலிசேடம். 3 The வாகை tree, Mimosa, L. 4. A river cow, கீரபசு. (சது) 5. Mother of Sagaran, king of Oude, சகரனறுய. 6. A wife of Krishna, கண்ணனமனைவி.

*காளிமம்—காளிமை, s. Black, black-coloring matter, கருமை. Wils. p. 218. KALIMA.

*காளியன், s. The name of a serpent, ஒருபாம்பு. Wils p 218. KALIYA

காளியனமுடிமிலாடியகாலன். Krishna who danced upon the head of the காளியன் serpent. (திவா.)

காளினியம, s. A plant, கத்தரி, Solanum, L. (M. Dic.)

காளை, s. A steer, a young bullock, இளஎருது. 2. A young man, lad, a youth, a man in his prime, கட்டிளமையோன். 3. A headman in desert districts, பாலைநிலத்தலைவன். 4. A man, ஆண்மகன். (சது)

ட ளைகளாயக்கனறினா The young men were much exasperated. (பார.)

காளைக்கன்று—காளங்கன்று, s. A bull-calf, a very young steer.

காளைமாடு—காளையெருது, s. A bullock, a steer.

காளையங்கம், s. [probably from களமம] A battle, warfare, போர். (சது.)

காறகன், s [in astronomy.] Sun's longitude corrected for parallax—as reckoned on the fixed zodiac.

காறல்—காறற்கொட்டி, s. A medicinal plant, ஒருமருந்துச்செடி, Arum minutum, L.

காறற்கத்தரி, s. A plant, Solanum insanum, L.

காறுக்கருணை, s. A plant with an esculent root, ஒருகிழங்குச்செடி.

காறுப்பி, க்கிறேன, த்தேன், ப்பேன், க்க, v. [prov] To hawk See காறு

காறு, s Limit, point, measure, degree or extent of time, காலவெல்லை 2. Ploughshare, a colter, கொழு.

இதுகாறும். Thus far, until now, as yet, hitherto

இறுவரைகாறும். Until death, till they die.

ககனததோடு மணணிலககாறுமவநத. There proceeded the five elements from ether down to earth.

காறு, கிறேன், காறினேன், வேன், காற, v. a. To hawk, to hawk up phlegm, &c, காறியுமிழ. 2 v. n To taste bitter, musty, or rancid—as stale food, காறலாயுருசிக்க.

கத்தரிக்காய காறுகினறது. The cooked brinjal tastes bitter.

காறிததுபப—காறிப்போட—காறியுமிழ, inf. To hawk and spit

எல்லாருமா உனமுகததிற காறித்துப்புவார்கள்.... Every body will hawk and spit on your face; i. e if you act thus, every one will treat you with contumely.

காறல், s. A bitter, musty flavor, producing often a tendency to hawk and spit; the bitter taste of stale food; rancidity, காறுகிறருசி. 2. An eatable that tastes bitter and musty, காறலான பதார்த்தம 3 v. noun. Hawking; retching, காறுதல்.

காறலாயிருகக, inf. [local] To feel an itching in the throat.

காறுபாறு, s. (Hind. கார்பார்.) Superintendence, management, விசாரிப்பு. 2. Rebuke, reprehension, கண்டிப்பு. 3. Domination, அதிகாரத்துவம். 4. Business, affairs, வேலை.

ஒருவனமேற் காறுபாறுயிருக்கிறது To keep a strict eye upon a person.

காறுபாறுபடிக்க, inf. To learn how to manage business.

காறுபாறுபார்க்க, inf. To superintend, to oversee, to manage.

காறை, s. A golden or silver collar, a neck-ring for a lad, கழுத்தணியிலொன்று. 2. [prov.] A blade of grass or straw, வைக்கோல்முதலியவற்றின்காறை. 3. Plastering. See காரை.

காறையெலும்பு, s. Collar-bone, clavicle.

பட்டைக்காறை — சாந்துக்காறை, are different kinds of collars.

காற்குளம், s. The eighth lunar asterism, or nacshatra, பூசநட்சத்திரம்.

காற்பாசம், s. [impr. for கார்ப்பாசம்.] The cotton shrub. 2. Cotton.

காற்று, s. Wind, a breeze, the air, atmosphere, வாயு. 2. The wind that passes downward, அபானவாயு. 3. The fifteenth lunar asterism, or nacshatra, சோதிநட்சத்திரம். 4 A ghost, an apparition, a spectre, an evil spirit.—*Note* This word is from the third person neut. sing. of a symbolic verb from கால, air

காற்றுள்ளபோதே தூற்று Winnow while the wind blows; i e attend to a thing at a favorable time

காற்றசைகிறது. The wind moves (after a lull).

காற்றடங்கிற்று — காற்றமர்ந்தது The wind has subsided.

காற்றடிக்கிறது. The wind blows. 2. The storm beats.

காற்றருந்த, inf. To feed on wind—as snakes. 2 [*vul.*] To be gaping, listless, idle.

காற்றுட்டவைக்க, inf. To air a thing, to expose it to the wind

காற்றுடி, s. A wind-whirl, a child's toy, சுழகு. 2 A paper kite, காற்றுடிபட்டம். 3 (*fig.*) A changeable person, a waverer, நிலையிலி.

காற்றுடிக்கொள்ள, inf. To cool, to refresh one's self

காற்றினசகாயன், s. Fire, *lit.* the helper of wind, that which invites wind for winnowing, as a fire

காற்றுக்கழிய—காற்றுப்பறிய, inf. To break wind

காற்றுக்காலம், s. The windy season.

காற்றுக்கிளம்பிற்று. The wind has sprung up or risen.

காற்றுக்கிளம்பவில்லை No wind rises.

காற்றுக்குமறைவிடம். A shelter from the wind.

காற்றுச்சங்கை, s. Possession by a demon.

காற்றுததிரும்பிவிட்டுது — மாறிவிட்டுது. The wind has changed.

காற்றுநாள், s. The fifteenth lunar asterism, சோதிநாள்.

காற்றுப்போகிறது. The air is escaping.

காற்றுமுந்துநாள், s. The sixteenth lunar asterism, விசாகநாள்.

காற்றுமோதுகின்றது. The wind beats or puffs 2. The monsoon is set in.

காற்றுவாக்கு, s. [*prov.*] Leeward—used when a current of offensive effluvia is conveyed to one by the wind—as by a fisher-woman in passing, &c., காற்றுபக்கம். 2. Neglect of duty, சோம்பல். 3. Random, chance, கண்டபடி.

காற்றுவீசுகின்றது. The wind blows.

காற்றெழும்புகிறது. The wind rises.

காற்றொதுக்கு, s. A shelter from the wind, காற்றடைப்பு.

காற்றோட்டி, s. A kind of shrub yielding bitter fruit of an unpleasant smell, said to expel flatulency. It is fried and eaten on some fasts as a mode of self-mortification, ஒரூடசெடி, Obtuse-leaved hibiscus.

இளங்காற்று, s. A gentle breeze.

ஊதைக்காற்று—பனிக்காற்று, s. A cold wind, in the dewy season.

எதிர்காற்று—எதிர்க்காற்று, s. A contrary wind.

கீழ்காற்று, s. East wind.

குளிர்காற்று, s. A cold wind.

சிறுகாற்று, s. A gentle wind.

சுழல்காற்று—சூறைக்காற்று, s. A whirl-wind.

சுழிக்காற்று, s. A whirl-wind, limited to a small space, and tearing up trees, &c, that stand in its way.

தீககாற்று, s. A scorching, blasting wind.

தென்காற்று, s. South wind.

நச்சுககாற்று, s. A noxious air, miasma—as in time of epidemics.

நல்லகாற்று, s. A favorable wind.

பெருங்காற்று, s. A strong or violent wind.

மேலகாற்று, s. West wind.

வடகாற்று, s. North wind.

கானகதூமம், s. A kind of arsenic in its natural state, சூடாமூமணம். (*M Dic*)

கானகம், s. (*Sans. Kanana.*) Forest, wood, காடு. 2 Mountainous district, குறிஞ்சிநிலம் 3 Black cumin, கருஞ்சீரகம், Negella Sativa, *L* See காலககம under the substantive கால.

கானகக்கல், s. A kind of stone, கரும்புளிக்கல.

கானகக்கோழி, s. A wild fowl, காட்டுக்கோழி

கானகத்தும்பி, s. A black kind of beetle, கருவண்டு.

கானகநாடன், s. A ruler of mountainous districts, குறிஞ்சித்தலைவன். (திவ.)

கானகப்பச்சை, s. A precious stone

கானம், s. Smell, scent, odor—as கான்.

கானக்குழலார், s. Females wearing sweet-scented locks of hair. (*p.*)

*கானம், s. Singing, song, இசைப்பாட்டு. 2. Music, tune, இராகம். Wils p 287 GANA 3. Sky-lark, வானம்பாடி. (*p*) 4. Forest, wood, grove, வனம் (from Sans KANANA) 5 Mountainous district, desert, குறிஞ்சிநிலம். 6 Forest tract, wood-land, முல்லைநிலம்.

கானககல், s. A kind of stone—as கானககல

கானக்குதிரை, s. An elk, மரை. (சது.) 2. (*Rott.*) Wild horse, காட்டுக்குதிரை.

கானக்குறத்திமுலைப்பால், s. Honey, தேன.

கானத்தேறு, s. Turmeric, மஞ்சள்.

கானநாடன், s. A ruler of forest tracts, முல்லைத்தலைவன். (திவ)

கானப்பலா, s. A wild jack tree, காட்டுப்பலா.

கானமயில, s. A wild peacock.

கானமா, s. A wild hog, காட்டுப்பன்றி.

கானம்பாட, inf. To sing.

கானயூகம், s. A wild monkey, கருங்குரங்கு

கானவர், s. Mountaineers, the inhabitants of mountainous districts, குறிஞ்சிநிலமாக்கள 2. Hunters, a tribe that live by the chase, புளிஞர்.—*Note* They are considered savages, forming a class of the aborigines of Southern India. 3. Foresters, முல்லைநிலமாக்கள். (சது.)

கானவன், s. A hunter, வேடன். 2. A monkey, குரங்கு

கானவிருக்கம், s. A tree, பாதிரிமரம், Bignonia. *L.* (*M. Dic.*)

வீணைகானம், s. A song with a lute accompaniment.

கானல், s The mirage or waving vapour at midday, which in some places is mistaken by the thirsty traveller, beasts, birds, &c, for a sheet of water, வெணடேர 2 Heat, சூடு. 3. Light, lustre. brightness, ஒளி 4 A ray of the sun, சூரியகிரணம். 5. Groves or forests on the sea-shore, கடற்கரைச்சோலை 6. Salt-marshes, கழி. 7. Salt pans, உப்பளம

கானலெறிக்க—கானலோட, inf. To waver—as mirage.

கானலவீச, inf. To waver—as mirage. 2 To strike—as the sun's rays; to pierce with heat.

கானற்சலம்—கானனீர், s. The mirage—as mistaken for water.

*கானனம், s. Forest, wood, grove, கானகம் Wils. p 209. KANANA.

கானனுசாரி, s. A medicinal plant, நன்னாரி, Periploca Indica, *L* (*M. Dic*)

காணு—காணுத்தடி, s. (*Sans. Karna.*) The handle of a rudder, சுக்கானகைப்பிடி.

காணுங்கெளிறு, s. A kind of fish, ஒருமீன

காணுங்கோழை, s. A plant, ஒரூபூண்டு, Commelina benghalens, *L*

காணுங்கோணன், s. Immethodicalness, confusion.

காணுவாழை, s. A plant, Ommelina benghalensis, *L.*

காணுவேளை, s A plant.

கானிலம் — கானிலிந்திரன், s. A shrub, கொடிவேலி, Plumbago zeylanica, *L.*

*கானீனன், s. An illegitimate son born during the mother's pretended maidenhood, கன்னிபெற்றபிள்ளை; *hence* Karna the prince, son of Surya by Kunti before her marriage with Pandu, கன்னன் 2 Vyasa, the celebrated saint, son of Parasara by Matsyagand'hee before her marriage with Santanu, வியாதமுனி. Wils. p. 209. KANEENA.

கான், s. Desert, jungle, as கானனம். 2. Smell, odor, மணம். 3. A particle affixed to some letters of the alphabet to express them, எழுத்துச்சாரியையிதென்று—as அஃகான, the letter அ. 4. [*prov*] Gutter or channel for water, as கால். 5 A cabin in a vessel; also, the hold, மரக்கலக்கான.

கானுக்கோழி, s. A kind of wood-fowl with long legs, வானகோழி.

கானமரம், s. The banian tree, ஆலமரம்.

கான்மா, s. The wild boar, wild hog, பன்றி.

கான்மெளவல், s. A wild flower-tree, காட்டுமல்லிகை.

கான்யாறு, s. A jungle river, காட்டியாறு.

*கான்மிகம், s. [*in the Agama philosophy*] The primitive principle of moral action, the principle of virtue and vice, good and evil, happiness and misery It is one of the three மலம் of the soul. See மலம். (சிவ சி சிவஞ.)

கான்மிகமலம், s. The principle of moral action, as கான்மிகம். (சிவ. சி)

கான்முளை, s. A son, a child, புதல்வன்; [*ex* கால், *et* முளை, two words for son]

கான்றை, s. A kind of thorny bush, ஒருமுடசெடி.

கி

கி. A compound letter, க் and இ.

கிகிணி, *s.* The காக்கணம plant 2 A species of black singing bird, வலியானகுருவி.

*கிங்கரர், *s.* Servants, attendants—as கைகரர Wils p 221 KINKARA 2. A caste, so called, in the service of Ravana. This word is sometimes pronounced கிக லியர

*கிங்கிணி, *s.* A girdle of small bells, or any tinkling ornament for the ankle, சதஙகை Wils p 221. KINGKIN'I

கிசம—கிசலை—கிசாலம், *s.* (*changes of* கிசலம) A tender leaf, shoot, bud, &c (*p.*)

*கிசலம—கிசலயம், *s.* A young, tender leaf just put forth from a branch; a shoot, a bud, a sprout, தளிர். Wils. p. 223. KISALA, KISALAYA

கிசில், *s.* (*For.*) Pitch, tar, ஓர்சாளரசம்.

கிசில்பூச, *inf.* To pitch, to tar.

கிசிற்கயிறு, *s.* Tarred rope.

கிசுகிசெனல், *v. noun* Hissing—as a rocket, &c., ஒரொலிக்குறிப்பு 2. To rustle—as the starched cloth of one walking briskly, விரைவொலிக்குறிப்பு

கிசுகிசென்று நடக்கிறன. He walks very briskly.

கிசுகிசுத்தான், *s.* [*prov.*] A small kind of paper-kite without a tail, வாலிலலாக் காற்றடி.

கிச்சடி, *s* (*Hind.*) A kind of rice-gruel, for sick people or children, ஒரவகையுணடி.

கிச்சலாட்டம்-கிச்சிலாட்டம்-கிசசாட்டம, *s.* (*prop.* கச்சலாட்டம். *Tel.* కచ్చులాట.) Molestation, troubles caused by some one, தொநதரவு [*vul*]

கிச்சலாட்டம்பண்ண, *inf.* To molest, to tease

கிச்சிலி, *s.* (*Tel.* కిచ్చిలి) A species of orange tree, நாரத்தை, Citrus aurantium, *L.*

கிச்சிலிக்கிழங்கு, *s.* An aromatic root, ஒரவாசனைக்கிழங்கு, Kompferia galanga, *L.*

கிச்சிலிப்பழம், *s.* Orange, the fruit of the கிச்சிலி.

கிச்சு, *s.* Fire, நெருப்பு. (சது.)

கிச்சுக்கிச்செனல், *v. noun.* [*vul.*] Chirping—as lizards, ஒரொலிக்குறிப்பு.

கிஞ்சபன்னி, *s.* The நாயுருவி plant. (*M. Dic.*)

கிஞ்சம், *s.* The புளிமா tree. (*M. Dic.*)

*கிஞ்சம், *s.* A small quantity, smallness, littleness, want, சிறுமை.

*கிஞ்சனன்—கிஞ்சன், *s* A poor man, தரித்திரன. (சது.) See அகிஞ்சனன.

கிஞ்சி, *s.* The Margosa tree, வேம்பு. 2. A crocodile, முதலை. (*M. Dic.*)

*கிஞ்சிஞ்ஞம்-கிஞ்சிக்கினம், *s.* Limited knowledge—as that of created or derived intelligences—opposed to சாவஞ்ஞம, சிறறறிவு, [*ex* கிஞ்சித, little, *et* ஞ, knowing]

கிஞ்சிஞ்ஞத்துவம்-கிஞ்சிக்கியத்துவம், *s.* Limited knowledge as a quality or condition of created or derived intelligences, சிறறறிவுடைமை—opposed to சாவஞ்ஞததுவம

கிஞ்சிஞ்ஞன—கிஞ்சிக்கினன, *s* A person or being of limited knowledge, சிற்றறிவன—opposed to சாவஞ்ஞன

*கிஞ்சிதம்—கிஞ்சித்து, *s.* An atom, a particle, a small quantity, கொஞசம். 2 Any thing narrow, limited and mean, smallness, சிறுமை. Wils. p 221. KINCHIT

கிஞ்சித்தாகப்பேச, *s.* To speak to one's discredit, commonly as to moral character—whether true or untrue.

கிஞ்சித்துவம். *s.* Limitedness, diminution of the powers of a divinity on his assumption of a form, or character, for any specific purpose, சிறுமை (*p*)

கிஞ்சித்துதூரம்போக, *inf.* To be unimportant, to turn out badly, poorly; to be baffled

கிஞ்சித்து, *s.* A sour Mango tree, புளிமா. (*M. Dic.*)

கிஞ்சில், *s.* (*Sans.* கிஞ்சித், *the final* த் *changing into* ல) A worthless thing, a trifle, அற்பகாரியம 2. Meanness, littleness, எளிமை. (*p.*)

கிஞ்சுகம், *s.* Red crimson color, சிவப்பு. 2 A bird easily fascinated with music See அசுணம.

*கிஞ்சுகம், *s* The thorny Muruga tree, முணமுருக்கு, Erythrina, *L.* 2. A variety of Butea frondosa, *L.* பலாச. Wils. p 220. KINSUKA.

கிஞ்ஞா, *s.* [*prov.*] A kind of shrub, with a small ever-green leaf, ஓரசெடி.

கிட, க்கிறேன், ந்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* To lie, lie down, lie in a state of sleep or inactivity, &c , to lie—as a stone, or other lifeless bodies, படுக்க. 2 To be in a state or condition, to exist, இருக்க. 3. To remain, to continue, தரித்திருக்க.—*Note.* It is often used contemptuously, and sometimes assumes a transitive form.

கிடக்கட்டும Never mind; it is of no consequence; let it be; leave it untouched.

அது வெகுநாளைக்குக் கிடக்கும. It will endure a long time; will last long.

காரணங்கிடக்கும். There is a cause.

முட்டக்கிடவாது. It will not bear a slight hit or shove.

ஊர்அமர்க்களமாய்க்கிடக்கிறது There is a row or riot in town, *lit.* the country is a battle-field.

அதுகிடக்க. Leaving that; further more.

சும்மாகிட Be quiet, hush.

சென்றதுகிடக்கிட. Leaving what is past.

பகைவர்வருகிறரென்று கிடக்கிறது. The rumour, the report is, that the enemy is coming.

வியாதியாயக்கிடக்க, *inf.* To be sick.

கிடக்கை, *v. noun.* Lying, கிடத்தல். 2. *s.* State, condition, நிலைமை 3 A bed, a couch, any sleeping place, படுக்கை. 4. The earth, பூமி.

மனக்கிடக்கை, *s.* A feeling, as it exists in the mind; one's own feeling, மனக்கருதது 2. Emotion, pathos, passion, சுவததியல.

கிடப்பு, *v. noun.* Lying, கிடக்கை. 2. *s.* State, condition, commonly undesirable—as suffering, hunger, &c , இருக்கை

கிடை, *v. noun.* Lying, lying prostrate, a reclining posture, கிடக்கை. 2 *s* State, condition—commonly not desirable, நிலைமை. 3. A fold, a pen, a stall, a nest, a lair, any place where beasts or birds lie,—as ஆட்டுக்கிடை, a sheep-fold, மாட்டுக்கிடை, a cow-stall, &c.

கிடைகாட்ட, *inf.* To lie on the back—as beasts when dying.

கிடைகட்ட—கிடைமறிக்க—கிடைவைக்க, *inf.* To pen up or fold cattle for their manure.

கிடைச்சரக்கு, *s.* Goods lying long on hand.

கிடைதலை, *s.* The condition of being bed-ridden; prostration by sickness or old age.

கிடைநாய், *s.* A shepherd's dog.

கிடைப்பட, *inf.* To be laid on a bed of sickness, to lie ill.

கிடைப்பாடு, *v. noun.* Lingering on a bed of sickness; being bed-ridden, being long lost, by theft, &c.

கிடைபாய், *s.* Bed-mat, a mat for sleeping on. See பாய

கிடைமாடு, *s.* Cows in a pen, கிடையிலுள்ளமாடு.

கட்டுக்கிடையாயிருக்க, *inf.* To lie a long time unopened, and thus liable to damage.

கிடந்தகிடை. Lying as before.

கிடநதகிடையிலேகிடக்கிறன். He still lies as he did. 2 He remains as he was.

கிடநதகிடையைமறந்துவிட்டான. He has forgotten his former estate.

நானமூனறுமாசமாகிடைவிடவில்லை. I have not left my bed for these three months.

கிடவாக்கிடை, [*vul.*] Hardship, unusual severity, hunger, &c., கஷ்டம்.

கிடவாக்கிடைகிடக்க, *inf.* To be starved. 2 To pinch one's self.

கிடங்கு, *s.* A ditch, a trench, an excavation, அகழ். 2. An excavation in a betel-garden, வெற்றிலைக்கிடங்கு. 3. A ware-house, store-house, godown, as கிட்டங்கி. 4. A pond, a tank, குளம். 5. A prison, jail, place of confinement, a dungeon, சிறைச்சாலை. 6. A hole, hollow, cavity, குழி.

அரிசிக்கிடங்கு, *s.* A store-room for rice, rice-godown.

கிடத்து, கிறேன், கிடத்தினேன், வேன், கிடத்த, *v. a* [*causative of* கிட.] To cause to lie down, to place in a recumbent posture—as a child, &c; to set or lay a thing down or upon, கிடக்கச்செய்ய.

கிடத்தியளக்க, *inf.* To apply a measuring instrument to any thing and so measure it.

கிடத்திவைக்க, *inf.* To put an infant on its bed, or a corpse on a bier.

கிடா, *s.* A he-buffalo; a bullock. See கடா

கிடாசு, *v. a.* To drive—as கடாசு.

கிடாய், *s.* A ram; a he-goat. See கடாய் in கடா.

கிடாரம், *s.* A copper-boiler. See கடாரம்.

கிடாரி, *s.* A heifer. See கடாரி.

கிடாரை, *s.* A tree—as கடாரை.

கிடாவு, *v. a.* To nail; to fasten. See கடாவு.

*கிடி, *s.* A hog, பன்றி. 2. A certain species of hog, மருட்பன்றி. (*p.*) Wils p. 221. Kidi.

கிடுகிடு, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. n.* [*vul.*] To tremble, totter, shiver with cold; to shake—as a loose wall, &c.; to be rickety, நடுங்க. 2. To chatter—as the teeth with cold, பல்லோடுபல்லறைய 3. To sound—as a thing loose, or the rolling of a carriage, ஒலிக்க.

அவர்கிடுகிடுத்துப்போனார். He totters with age; he trembles with fear; he shivers with cold, &c.

கிடுகிடுத்திருக்க, *inf.* To tremble, to shake with fear or cold.

கிடுகிடு, *s.* Tremor, நடுக்கம்.

கிடுகிடாய்மானம், *s.* Tremor, அதிர்ச்சி.

கிடுகிடெனல், *v. noun.* Sounding, &c., trembling, &c., ஒலிக்குறிப்பு.

கிடுகிடென்றசைய, *inf.* To be loose—as a tooth; to tremble and shake.

கிடுகு, *s.* A shield, a buckler, கேடகம். 2. The boards around the body of a car, தேரமரக்கூடு. 3. A wooden frame, சட்டப்பலகை. (*p.*) 4. An oval kind of tabor, ஓர்பறை. 5. [*prov.*] A braided cocoanut-leaf for thatching, hedging, &c., a cadjan, முடைந்த கோலைக்கீற்று.

கிடுகுபின்ன, *inf.* [*prov.*] To braid cocoanut-leaves.

கிடுகோலை, *s.* Cocoanut-leaves for braiding.

கிடுக்கட்டி, *s.* [*prov.*] An accompanying smaller drum, beaten occasionally in the course of the tune, ஓர்பறை. 2. Cake of the olive-tree flower mixed with seasoning ingredients, and then roasted and beaten in a mortar, இருப்பைப்பூவில் இடித்தகட்டி.

கிடுக்கட்டிபோலே. Like as கிடுக்கட்டி—as an idle or inactive associate;—a thing of secondary importance;—a thing merely circumstantial.

கிடுக்கு—கிடுக்கட்டி, *s.* The sound caused by something shaken in a hollow vessel, ஒலிக்குறிப்பு.

கிடுக்குக்கிடுக்கெனல, *v. noun.* Sounding கிடுக்கு-கிடுக்கு.

கிடுபிடி, *s.* A taborine of an oval form, ஓர்வாச்சியம்.

கிடுமுடி, *s.* An accompanying little drum, ஓர்பறை 2. Clamor, சந்தடி.

கிடை, *s.* Comparison, simile, உவமானம். 2. A school for reading the Vedas, வேதமபயிலிடம். 3. A porous shrub, கிடைச்சி, Aeschynomene, *L.* A kind of cork-tree used for making artificial flowers, toys, &c. A plug of it is worn in the perforation of the ear, to enlarge and fit it for jewels, சடை. See under கிட.

செங்கிடை, *s.* The red-flowered கிடை.

பெருங்கிடை, *s.* A large species of கிடை.

வெண்கிடை, *s.* The white-flowered கிடை

கிடை, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* To be obtained, to come to one, to be realized, found, to come into one's possession, to turn to account, அடைய. With the agent in the dative, and the object in the nominative—as எனக்கொருபுஸ்தகங்கிடைத்தது; *lit* a book has come to me; i e I have obtained a book. 2. To encounter, to be confronted with—as warriors; to oppose, எதிர்க்க In the first sense, the verb is commonly used in the neuter gender.

எனக்குப்பாக்கியங்கிடைத்தது I have become rich or happy. I have had prosperity.

வழுக்கிவிழுகையிலே ஊன்றுகோலபோல நீ கிடைத்தாயே. You have offered yourself to me as a prop—as a walking-stick to one who slips and is ready to fall.

கிடைச்சி—கிடைச்சை, *s.* A porous aquatic shrub. See கிடை.

*கிட்கிந்தாபுரி, *s.* An ancient town in the vicinity of the mount Kishkindhya, ஓர்பட்டணம்.

*கிட்கிந்தை, *s.* The mount Kishkindhya in the northern part of Mysore, near the sources of the Pampa river, ஓர்மலை. 2. A town in the vicinity of Kishkindhya, where the monkey chiefs Bali and Sugreeva are said to have flourished, and to which Rama repaired on his way to Ceylon to secure their alliance, கிட்கிந்தாபுரி. Wils. p. 223. Kishkind'hya.

கிட்டங்கி, *s.* (*Hind.*) A store-house, a ware-house, கிடங்கு.

கிட்டம், *s.* Nearness, vicinity. See under கிட்டு

*கிட்டம், *s.* Dross, scoria, scum of metal, இரும்புமுதலியவற்றின்கிட்டம் 2. Sediment, refuse, lees, residuum, வண்டல். *Sans.* Kidda. 3. A state of being dry and hard, இறுக்கம். 4. Coating, crust, சேறுமுதலிய வற்றின்மேடு

கிட்டக்கல், *s.* Iron dross, குமிட்டக்கல். 2. Overburnt bricks. (*c.*)

கிட்டமாக, *inf.* To be dried—as mud in garden beds. 2 To form—as dried ink, &c., in a vessel.

கிட்டம்பிடிக்க, *inf.* To be dried—as the surface of garden beds

கிட்டம்போற்பிடிக்க, *inf* To stick on—as iron rust.

கொல்லன்கிட்டம், *s.* Iron-dross from a blacksmith's forge.

கிட்டலர், *s.* (*pl.*) Enemies. See under கிட்டு.

கிட்டா, *s.* An island so called, ஓர்தீவு.

கிட்டார், *s.* (*pl.*) Foes. See under கிட்டு.

கிட்டி, *s.* An instrument of torture for the hand, consisting of two sticks forming a kind of vise, and used in trials by ordeal; also a similar instrument for castrating bullocks, and pressing out medicinal oils, இறுக்குகோல். 2 Sticks that confine the bullock's head to the beam in drawing, நுகக்கிட்டி. 3 The larger of a pair of sticks used by boys in play, a round bat, சிறுவர் விளையாடுகிறகருவியிலொன்று. 4 A cymbal, கைத்தாளம் 5. An hour-basin, நாழிகைவட்டில். 6 A plant, கினவி, Isoetes, *L.*

கிட்டிகட்ட, *inf.* To torture with the கிட்டி.

கிட்டிகட்டிக்கேட்க, *inf.* To examine by torture with the கிட்டி. 2. To press intolerably—as a debtor.

கிட்டிக்கலப்பை, *s.* A small kind of plough; commonly a plough worn out by use and age, சிறுகலப்பை.

கிட்டிக்கிழங்கு, *s.* The root of the plant கிட்டி, கினவிக்கிழங்கு

கிட்டிக்கோல்—கிட்டிப்பாந்து—கிட்டித்தடி, *s.* The கிட்டி—as in the first two meanings.

கிட்டிபுள்ளு—கிட்டியும்புள்ளும், *s.* The two sticks used in boys' play.

கிட்டிபூட்ட, *inf.* To torture with கிட்டி. 2. To fix the yoke on the bullock's neck.

கிட்டிபோட்டிறுக்க, *inf.* To use the கிட்டி torture 2. To press with the கிட்டி instrument

கிட்டியடிக்க, *inf.* To play with கிட்டி புள்ளு sticks, the புள்ளு being struck by the கிட்டி.

*கிட்டி, *s.* A cow after the first calving. See கிருட்டி. Wils. p. 295 Grushdi.

*கிட்டிணம், *s.* Black, கிருட்டிணம். Wils p. 245 Krishna. (*p*)

கிட்டிணன், *s.* Krishna, கிருட்டிணன்.

கிட்டிணி, *s.* The Krishna river, ஓராறு.

கிட்டிரம், *s.* A plant, நெருஞ்சில், Tribulus, *L.*

கிட்டினர், *s.* Friends. See under கிட்டு.

கிட்டினன், *s.* Long-pepper, திப்பிலி.

கிட்டு, கிறேன், கிட்டினேன், வேன், கிட்ட, *v n.* To approach, approximate, அணுக. 2. To be near—as time or place, அடுக்க. 3. To be close or near—as relationship, உறவு நெருங்க. 4. To be attained, to be attainable, கிடைக்க. 5. *v. a.* To attack, to come in, attack as warriors, எதிர்க்க. 6. To set or close the jaws—as in tetanus, by hunger, &c., or a lobster, its claws, பூட்ட. 7. To reach, to arrive at, வந்தடைய. 8. To form an alliance, to be on friendly terms with, நட்புகொள்ள.

கிட்ட, *inf.* Nearly, close by, *governing the genitive or dative*—as அதின்கிட்ட, அதற்குக்கிட்ட

கிட்டடி—கிட்டம், *s.* [*vul.*] Nearness, vicinity, சமீபம்.

கிட்டத்தட்ட—கிட்டமுட்ட, *adv.* [*vul.*] Nearly, about, ஏறக்குறைய

கிட்டத்தட்டமூன்றுமணியாகும். It is about three o'clock.

கிட்டப்பிடிக்க, *inf.* To keep near—as a shore, ship, &c. 2 To get near the close of a business, &c.

கிட்டப்போக, *inf.* To approach.

கிட்டலர்—கிட்டார், *s.* Enemies, foes, adversaries, பகைவர்.

கிட்டவா. Come near.

கிட்டவிட, *inf* To allow to approach or to allow access

கிட்டாதாகில வெட்டெனமற. Forget, and abandon at once, your attempt at impossibilities.

கிட்டிக்கொள்ள, *inf.* To get near, to get close by, to be near at hand 2 To tack—as a robber.

கிட்டினமட்டும்பார். Try as much as you can

கிட்டினர், *s.* Relations, friends, associates, allies, உறவினர்.

கிட்டினவுறவு, *s.* A near relation; close relationship

அவனிடத்திற்போய்ச்சொல்லு. Go to and tell him

எனக்குநேரங்கிட்டாது I have no time for it

எனக்கிட்ட—எனக்குக்கிட்ட. Near me.

எனக்கிட்டக்காசில்லை I have no money.

என்னூருக்குக்கிட்டினேன். I came near my town

என்னைக்கிட்ட Near me (*rarely used*)

சமயங்கிட்டாது There is no opportunity

நாலுமணிக்குக்கிட்டவந்தது It (the clock) has almost reached four

பணங்கிட்டவில்லை. I have not been able to get any money

பல்லுக்கிட்டிக்கொண்டது. The teeth are closed (by spasm, &c)

பல்லைக்கிட்டிக்கொண்டான் He has closed his mouth; generally a wilful act

கிட்டல—கிட்டுதல், *v. noun.* Nearness, அணுகல (*Rott.*) 2. Meeting, எதிர்தல்.

கிட்டுமானம், *s.* Nearness, proximity, vicinity, கிட்டம்.

கிணகர், *s* Slav. menial servants, அடிமையானவர். (*p.*)

கிணறு, *s.* A well, கூவல். 2. A tank, கேணி. (*p*)

கிணறுகட்ட, *inf.* To wall a well. 2. To curb a well.

கிணறுவெட்ட, *inf.* To dig or sink a well

கிணறுவெட்டப்பூதம்புறப்பட்டாற்போல். As a goblin appeared at the digging of the well; i. e. as an unexpected evil resulted where good was sought.

கிணறெடுக்க, *inf.* To select astrologically a spot for a well, in reference to the situation of the house, and other surrounding objects; also to the nature of the soil, the depth at which water may be found, &c.

கிணற்றங்கரை, *s.* Brink or border of a well; the bordering vicinity of a well

கிணற்றுக்கட்டு, *s.* The walling of a well; the curb of a well.

கிணற்றுக்கல், *s.* Well-bricks or stones.

கிணற்றுப்பொங்கல், *v. nonn.* Boiling rice to Bhairava of the lower region, on the appearance of water in digging wells.

கிணற்றுமிதி, *s.* The stand for the water-drawer.

கிணற்றோரம், *s.* Margin of a well.

கற்கிணறு, *s.* A well walled with bricks or stones.

கிணுங்கு, *s.* A grass, ஓர்புல், Rotboellia corymbosa, *L.*

கிணுட்டு, *s.* [*prov.*] A chip or nip of ola, ஓலைநறுக்கு 2. Any small thing resembling an ola-chip—as the bony appendage in the gills of a fish, மீன்கிணுட்டுமுதலியன. 3 A small subdivision of a spike of grain, or cluster of grapes, கதிர்க்கிணுட்டுமுதலியன.

கிணி, *s.* A cymbal, கைத்தாளம். (*p*)

கிணிதி, *s* A shrub, கிலுகிலுப்பைச்செடி, Crotalaria, *L.*

கிணுகிணு, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, *v. n.* To buzz—as musquitoes; to hum—as bees, கொசுகுமுதலியவைஒலிக்க. 2 To whimper, அநுங்கிச்சொல்ல.

கிணுகிணெனல், *v. noun.* Humming, buzzing, tinkling—as brass vessels struck, jingling—as silver coins, ஒலிக்குறிப்பு.

கிணுக்குக்கிணுக்கெனல், *v. noun.* Giving a gentle sound—as a hand-bell.

கிணை, *s* A drum peculiar to agricultural districts, மருதப்பறை

கிண்—கிணீர்—கிணீல், *s.* A ringing sound, tinkling, chinking, கிலுகுமொலி.

கிணீலென, *inf.* To give a tinkling sound.

கிண்ணெனல், *v. noun* Tinkling, chinking, &c., ஓர் ஒலிக்குறிப்பு

நரம்புகிணீரெனஅறுந்தது The strings broke with a tinkling sound.

கிண்கிணி, *s.* [*prop.* கிங்கிணி.] A girdle of small tinkling bells, சதங்கைப்பட்டிகை. 2 Ankle-rings strung with tinkling bells, சதங்கைச்சிலம்பு 3. (சது) Tinkling bells in general, சதங்கை.

கிண்கிணிமாலை, *s.* A string of small tinkling bells, either for the girdle or ankles of women, or for the neck of a horse or some other animal, சதங்கைமாலை

கிண்கிண்ணென, *inf.* To tinkle, to jingle, to sound kin'kin'.

கிண்கிண்ணென்றிரும, *inf.* To cough with a wheezing sound.

கிண்டன், *s.* A kind of coarse cotton cloth, striped or checkered, உரப்புத்துணி.

கிண்டன்துப்பட்டி, *s.* A broad and large over-garment of the கிண்டன cloth.

கிண்டு, கிறேன், கிண்டினேன், வேன், கிண்ட, *v. a.* To dig, excavate, delve, hoe up, தோண்ட. 2. To make a pit, a hollow—as in the ground, a hole in a wall, &c , குழிதோண்ட. 3. To dig up, to dig out, to obtain by digging, கிளறியெடுக்க. 4. To poke, stir with a ladle; to scratch—as a fowl; pick or work up—as crows; burrow—as rats, &c.; to work up with a stick, an iron-bar, &c., கிளற. 5. (*fig.*) To probe, to scrutinize, to investigate, to inquire or pry into a matter; to search, to examine, ஆராய. 6. To gnaw—as worms on the body, as animalcula under the skin, &c., புழுமுதலியனகிண்ட. 7. To prompt, கிளப்பிவிட. 8. To excite—as to a quarrel, &c., பகையெழுப்ப.

கிண்டக்கிண்டக்கீரையும்மயிரும். The more you probe it, the more it is hair with the greens; i. e. the more insignificant.

மண்கிண்டிவயிறுவளர்க்கிறவன். A husbandman, (diminutively) one who lives by digging.

அம்பட்டனகுப்பையைக் கிண்டினால்மயிர்மயிராய்ப் புறப்படும். If you turn up the dung-hill of a barber, you will find only clippings of hair.

கிண்டிக்கிண்டிக்கேட்க—விசேஷங்கிண்ட, *inf* To inquire into a thing very minutely, to pump one, to ask inquisitively

கிண்டிக்கிளறிப்பார்க்க, *inf.* To dig out and search. 2. To make a thorough search, to make a thorough investigation

கிண்டிக்கொடுக்க, *inf.* To stir, to keep stirring—as the fire, the pap, &c. 2 (*fig.*) To prompt. 3. To increase, to aggravate—as a quarrel.

நீயவனைச்சற்றேகிண்டிக்கொடு Prompt him a little

கிண்டிப்பார்க்க, *inf.* To dig and look —as for yams, &c, 2. (*fig*) To make inquiry by different means to find out the truth.

அவனண்டைபோய்ச் செய்தியென்னவென்றுகிண்டிப்பார் Go to him and search out the matter.

கிண்டிவிட, *inf.* To dig up. to dig round the roots of plants, grain &c. 2 To excite, to stir up, to incite. 3. To bring a thing to one's notice, to suggest.

கிண்டிவிட்டுக் கேளிக்கைபார்க்கிறது..... To stir up or excite others to quarrel or fight, and delight in it.

கல்லுக்கிண்ட, *inf.* To dig up stones.

களிக்கிண்ட, *inf.* To cook hasty-pudding, by stirring

கிழங்குகிண்ட, *inf.* To dig up கிழங்கு.

புழுக்கிண்ட, *inf.* To burrow—as worms in the ground, working up plants, &c 2. To stir or irritate—as worms in a sore, &c

கிண்டல்கிளறல், *v. noun.* Digging yams, &c.

கிண்ணம், *s.* A small metal basin, bowl, saucer, சிறுவட்டில் 2 A time-piece—being a brass bowl with a hole in the bottom, placed in water so as in a given time to fill and sink, நாழிகைவட்டில். (சது.)

கிண்ணம்வார்க்க, *inf.* To mould or cast a brazen charger.

வெள்ளிக்கிண்ணம், *s.* A silver bowl.

கிண்ணாரம், *s.* [*prop.* கின்னரம்.] A large fiddle, ஓர்வீணை. 2. An organ, ஓர்இசைக்கருவி. (*c*)

கிண்ணாரக்காரன், *s.* An organist, a fiddler. (*c.*)

கிழவனபேச்சுக் கிண்ணாரக்காரனுக்கேற்குமோ... Will the faltering words of an old man be agreeable to an organist?

கிண்ணாரங்கொட்ட—கிண்ணாரம்வாசிக்க, *inf.* To play on the organ; to play on the fiddle.

கிண்ணி, *s.* A small metal basin, bowl, saucer, &c , கிண்ணம். 2. A cover of the hilt of a sword, கத்தியினகைப்பிடிபுறை. 3. [*prov.*] That which is comparatively small, any little thing, சிறியபொருள். 4. Any of the eight little legs of a crab, நண்டுக்கிண்ணி. 5. An extra claw on the hind legs of some dogs, நாயினகிண்ணிக்கால். 6. The horny protuberances above the hoof and on the hind part of the legs of certain animals —as the ox, deer, &c., குளம்பின்மேற்கிண்ணி.

கிண்ணிக்கர்ப்பூரம், *s.* Sublimate of mercury, இரசகர்ப்பூரம். 2. Refined camphor, உயர்ந்தகர்ப்பூரம்.

கிண்ணித்தேர், s. A kind of car, the loft of which is made by piling up brass plates.

பொற்கிண்ணி, s. A golden goblet.

வெண்கலக்கிண்ணி, s. A bowl of bell-metal.

கிதாப்பு, s. (Hind.) A book, புஸ்தகம். 2. The title of a book, நூல். 3. A title or degree of honor, கனம்பட்டம்

*கிதி—க்ஷிதி, s. A number—one-hundred trillions—being the period before the destruction of the universe, பதினெட்சகோடாகோடி. Wils p 263. Kshiti

கித்தான், s. (For.) Coarse cloth, canvas, நாவகைஉரப்புத்துணி.

கித்தான்கட்டில், s. Canvas hammock.

கித்தான்கயிறு, s. Cord, rope made of hemp.

கித்தான்பஞ்சு, s. Tow, oakum for calking ships.

கித்தான்பாய், s. Sail of கித்தான் cloth.

கிஸ்தி—கிஸ்திப்பணம், s. (Hind.) Tax or kist upon lands, &c., நிலமுதலிய வற்றின்வரி.

கிந்திகம், s. Long-pepper root, திப்பிலி மூலம். (M. Dic.)

கிந்து, கிறேன், கிந்தினேன், வேன், கிந்த, v. n. [perhaps from குந்து] To stand or walk on the toes (with one foot or both); to go a tip-toe, படங்குந்திமிதிக்க. 2. To hop, to leap about on one leg—as boys in the play called நொண்டிவிளையாட்டு. 3. To limp, to halt, to hobble, நொண்டிநடக்க. (c)

கீற்றுக்கால்கொண்டுகிந்திநிதிரிவீர்காள். O ye that limp about with chapped feet. (p.)

கிந்திநடக்க, inf. To walk on the toes. 2. To hobble, to limp

கிந்திநிற்க, inf. To stand on tip-toe.

கிந்தியடிக்க, inf. [prov.] To hop about in a square made on the sand, touching others in the way, &c.; a kind of play among boys

கிந்துகாலன், s. (fem. கிந்துகாலி.) [vul.] A man that hobbles, going a tip-toe on one foot, குந்துகாலன்.

கிமாவெனல், v. noun. [For. local. vul.] Muttering, grumbling

கிமாவெனயாரில்லை. There is no one to grumble

*கிமித்துக்கினம், s. A worm; vermes, புழு. 2. [in astrology] The last of the eleven கரணம் See கரணம்.

*கிம்புரி, s. A man's shoulder-ornament, a kind of epaulet, தோளணி 2 A ring or knob on an elephant's tusk, யானைக்கொம்பிற் பூண். 3. The ornamental boss of a crown, being one of its five parts, முடியினுறுப்புகளி 4. (சது) An ornamental knob, boss, or ring in general, பூணுக்கக்கடமெழுபாணம

*கிம்புருடம், s. One of the nine divisions of Jambu Dwipa, lying between the ranges of Himalaya and Hémakúda It is the portion allotted to the prince Kimpurusha, and hence the name of the division, கிம்புருடகண்டம் (சா.) Wils. p. 222. Kimpurusha.

*கிம்புருடன், s. The second of the nine sons of அக்கினிதிரன், and the first monarch of the Kimpurusha division, கிம்புருடத்துறுதல் அரசன். (சா.)

*கிம்புருடர், s. (pl.) A class of demi-gods or celestial lyrists, supposed to inhabit the region next above that of the clouds, பதினெண்கணத்தில் ஒருவகை (சா) Wils. p. 222. Kimpurusha.

*கிம்புரோடியம், s. One of the thirty-two உபநிடதம்.

*கியாதம், s. Praise, fame, celebrity, புகழ். 2 Eminence, dignity, மேன்மை. (p) Wils. p. 275. Khyata.

*கியாதி, s. Praise, fame, celebrity, புகழ். 2 Eminence, excellence, superiority, மேன்மை Wils. p 275. Khyati. 3. The wife of the Rishi, பிருகு, பிருகுபத்தினி

கியால், s. (Hind.) A Hindustani ode, இந்துஸ்தானப்பாட்டு

கிய்யாம், s (local.) The cry of chickens

கிய்யாங்கிய்யாவென்றுகத்த, inf. To cry—as a chicken.

கிய்யாங்கிய்யாவென்றுமிழிக்க, inf. To look about with shame and confusion—as a thief who has been caught.

*கிரகணம், s. Taking, grasping, seizure, taking up, பற்றுகை 2 An eclipse, lit the seizing of the sun or moon by the imaginary planets இராகு and கேது; சந்திரசூரிய கிரகணம். 3. Comprehension, கிரகிப்பு Wils p 304. Grahan'a

கிரகணகாலம், s. The time of an eclipse.

கிரகணங்கணிக்க, inf. To calculate eclipses.

கிரகணசங்கை, s. Likelihood of the occurrence of an eclipse—as when the sun is near the ascending or descending node, கிரகணம் வருமென்ற உத்தேசம்.

கிரகணந்தீண்டல்—கிரகணந்தொடல்—கிரகணம்பற்றுதல்—கிரகணம்பிடித்தல், v noun. Beginning of an eclipse, lit. touching or grasping

கிரகணபரிசம்—கிரகணபரிசனம், s. The beginning of an eclipse.

கிரகணபுண்ணியகாலம், s. The sacred time of an eclipse, when fasting, ablutions and other religious rites are deemed more meritorious than at other times

கிரகணமோசனம்—கிரகணமோட்சம், s. The end of an eclipse.

கிரகணமோசனமாகுதல்—கிரகணம்விடுதல், v noun. Ending of an eclipse

பக்கக்கிரகணம், s. Eclipses of the sun and moon, or moon and sun in succeeding changes of the moon.

காணுக்கிரகணம் — பாதாளகிரகணம், s. An invisible eclipse.

சந்திரகிரகணம், s. An eclipse of the moon; a lunar eclipse.

சூரியகிரகணம், s An eclipse of the sun; a solar eclipse

பாரிசகிரகணம், s. A partial eclipse.

முழுக்கிரகணம், s. A total eclipse.

வலயக்கிரகணம் — கங்கணகிரகணம், s. An annular eclipse.

*கிரகணி, s. A continual looseness, diarrhœa, dysentery, commonly கிராணி. Wils. p. 304. Grahan'i.

கிரகணி, க்கிறது, த்தது, க்கும், க்க, v. n. To be eclipsed, கிரகணமாக.

*கிரகம், s. A house, a mansion, or palace, வீடு. Wils. p 295. Gruha 2 A planet, கோள் Wils p. 304. Graha. The planets in the Hindu system are nine, called நவக்கிரகம், viz: 1. ஆதித்தன் or ஞாயிறு, the Sun 2 சோமன் or திங்கள், the Moon 3. அங்காரகன் or செவ்வாய், Mars 4. புதன், Mercury 5 பிரகஸ்பதி—பிரகஸ்பதி or வியாழன், Jupiter. 6 சுக்கிரன் or வெள்ளி, Venus 7. சனி, Saturn 8. இராகு, Caput draconis. 9 கேது, Cauda draconis. The last two are considered visible in eclipses of the sun and moon, இராகு being, black, and கேது red. (See under கோள்) 3 Relation in the order of time between a vocal and an instrumental sound — the one immediately preceding or immediately following the other; one of the ten தாளப்பிராணம்

அவனைக்கிரகம்பிடித்தாட்டுகிறது. An evil planet is exerting its influence on him

கிரகக்கழிப்பு, v. noun Dispelling the evil influences of planets by appropriate ceremonies, கிரகசாந்தி

கிரகங்கழிக்க, inf. To perform a ceremony to dispel disease, &c., supposed to be induced by a malignant planet, in which clay images, made for the occasion representing the planets to be appeased, are worshipped, offerings of fruits, &c., being presented, and then all cast out in a cross road, கிரகசாந்திசெய்ய.

கிரகசாஸ்திரம், s. Science of the planets.

கிரகசாந்தி, s. A ceremony to counteract or mitigate the malignant effects of planets on one's person or affairs, கிரகக் கழிப்பு.

கிரகசாந்திபண்ண, inf. To perform ceremonies for counteracting the evil effects of planets.

கிரகசாரம் — கிரககதி, s. Planetary motion. 2. Planetary ephemeris. 3 The phenomena of the planets in their process. 4. Ill luck (Rott)

அவனைப்பிடித்தகிரகசாரவேலைஅப்படிப்பண்ணிற்று He acted according to his ill fate.

கிரகசெபம், s. Incantations offered to the planets deprecating their bad influences, கிரகங்களுக்குச்செய்யுஞ்செபம்.

கிரகசித்திரம், s. Private family affairs, family troubles, &c., வீட்டுக்காரியம்

கிரகசுற்று, s. The revolution of the planets, கிரகதிரிசுற்று.

கிரகதானம், s Gifts presented to Brahmans to avert the malignant influences of inauspicious planets, நவக்கிரகதானம்.

கிரகதோஷம், s. Malignant effects of planets, கிரகபீடை.

கிரகத்தன் — கிரகஸ்தன், s. The householder, the second of the four religious orders (See ஆச்சிரமம், இல்வாழ்வோன்) 2. [vul. கிரேஸ்தன்] An honest man, கிருகஸ்தி Wils p 296 Gruhastha

கிரகஸ்தாச்சிரமம், s. The state of matrimony; the order of a house-holder. Wils. p 296. Gruhasthasrama.

கிரகநடை — கிரகவோட்டம், v. noun. The course or progress of the planets.

கிரகநிவிர்ச்சி, v. noun. Station of a planet after its retrograde motion.

கிரகநிலை, s. The situation of a planet in the heavens. 2. The astrological positions of planets of which there are five, viz.: நட்பு, ஆட்சி, உச்சம், பகை, நீசம்.

கிரகநிலையின்பலன் The influence of the planets in their respective signs.

கிரகநீதி, *s.* Domestic duties; the rules of hospitality, &c., to be practised by the householder, இலவொழுக்கம்

கிரகநோக்கு—கிரகப்பார்வை, *s.* The relative aspects of planets one to another; configuration.

கிரகபதி, *s* The sun—as the lord of planets, சூரியன Wils. p. 304. GRAHAPATI.

கிரகபதனம்—கிரகவிட்சேபம், *s.* Latitude of a planet. See பதனம and விட்சேபம

கிரகபரிவிருத்தி, *s.* Revolution of a planet 2 A planet's synodic revolution.

கிரகபாடு, *s.* The heliacal setting of a planet

கிரகபிரதிஷ்டை, *s.* The ceremony of consecrating a new-built house to a guardian deity on its first occupation

கிரகபீடை—கிரகப்பிழை, *s.* Affliction, calamity, suffering, &c., from the malignant influences of planets, கிரகதோஷம.

கிரகப்பிரவேசம், *s.* The passage of a planet from one sign to another. 2. The ceremony of occupying a new house.

கிரகப்பிரீதி, *s.* Gratification afforded to planets by offerings, worship, &c., கிரகத்துக்குத் திருத்திசெய்கை

கிரகபுடம், *s.* The longitude of a planet.

கிரகப்பெயர்ச்சி, *v. noun.* The transit of a planet from one sign to another

கிரகமண்டலம், *s.* The planetary regions. 2. Planetary orbit.

கிரகமாலை—கிரகமாலிகை, *s.* [*lit.*] A planetary garland. The position of two or more planets following each other in their proper order, and in the order of the signs.

கிரகவக்கிரம, *s.* The retrogression of a planet. 2. The station of a planet before it begins to retrograde.

கிரகவட்டம், *s.* The orbit of a planet. 2. The revolution of a planet.

கிரகாசாரம், *s.* The rites of hospitality—as practised by the house-holder.

கிரகாத்தமனம், *s.* The setting of a planet 2. The heliacal setting of a planet.

கிரகாராதனை, *s.* Worship paid to planets, to appease or propitiate them.

கிரகி, *s.* A house-holder, சமுசாரி. (சது.)

கிரகோதயம், *s.* The rising of a planet. 2. The heliacal rising of a planet.

இராசகிரகம், *s.* A royal palace, அரசர் மாளிகை. 2. The sun and moon—as the chief planets, சூரியசந்திரர்.

கிரகி, க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, *v. a.* To embrace, enfold, take, seize, grasp, பற்றிக்கொள்ள. 2. To apprehend, conceive, perceive, உணர்ந்துகொள்ள. 3 To conjecture, to guess, உத்தேசிக்க. 4 To take in hand, to receive, accept, ஏற்றுக்கொள்ள. 5. To seize; take up, grasp—as இராகு or கேது grasps the sun or moon in an eclipse, வௌவ. 6. To get out—as secrets; to get information, to ascertain, புலனறிய. 7 To extract—as essences, &c, இரசமவாங்க. 8. To infer, gather, collect, deduce, conjecture, குறிப்பாலறிய. 9. To learn, கற்க.

கிரகிப்பு, *v. noun.* Comprehension. 2. Conjecture. 3. Acquaintance. 4. Grasp.

கிரசேமிரம், *s.* Crude camphor, பச்சைக்கர்ப்பூரம (*M. Dic.*)

*கிரஞ்சனம், *s.* The முருங்கை tree, Hyperanthera. (சது)

*கிரணம், *s.* A ray of light, a beam, கதிர். 2. Light, brightness, brilliancy, ஒளி. Wils p. 222 KIRAN'A.

கிரணங்கால, *inf.* To emit rays.

கிரணமாலி—கிரணன், *s.* The sun, சூரியன Wils. p. 222. KIRN'AMALEE and KIRN'A.

கிரணம்விட—கிரணம்வீச, *inf.* To cast forth or dart out rays

அமுதகிரணன், *s.* The moon, *lit.* the nectar-rayed

இமகிரணன், *s.* The moon, *lit.* the cool-rayed. (திக)

சூரியகிரணம், *s.* The rays of the sun.

*கிரது, *s.* Sacrifice, offering, worship. Wils p. 255. KRATU.

சதக்கிரது, *s.* Indra, as having offered one-hundred அசுவமேதம sacrifices.

*கிரந்தம், *s.* The character in use in the Tamil districts for the Sanscrit language, as written in the Grantha characters, கிரந்தவெழுத்து. 2. The Sanscrit language, கிரந்தபாஷை. 3. A verse in the Sanscrit language consisting of four lines of eight syllables each, நஉ-எழுத்துக்கொண்டவோர்தொடர 4. A book of கிரந்தம verses; also any book or composition in prose or poetry, கிரந்தநூல் Wils p. 303. GRANTHA. 5. [*prov.*] Petulancy, sport, இறுது.

கிரந்தகர்த்தா, *s.* An author of a book, a writer, நூலாசிரியன.

கிரந்தக்காரன், *s.* A petulant fellow.

கிரந்தி, *s.* The capsule husk of cardamom, ஏலத்தோல். 2 The kernel of the Nelli fruit, நெல்லிப்பருப்பு, Phyllanthus, *L.*

*கிரந்தி, *s.* That part in the body where the three nerves or arteries, இடை, பிங்கலை, and சுழுமுனை, intersect each other, நாடி மூன்றினைசந்து. 2. Ulcer, *especially* venereal ulcers; venereal complaints, மேகவியாதி 3. Knotting of the vessels—as in varicocele, &c., இலிங்கக்கிரந்திமுதலியன. 4 Various eruptive complaints arising from bad humors in the system, மேகவூறல். Wils. p. 303. GRANTHI. 5. A ganglion.

கிரந்திக்கட்டு, *s.* A venereal swelling or tumor.

கிரந்திக்காரன், *s.* One who has the venereal disease.

கிரந்திநாயகம், *s.* A plant famous for correcting cutaneous eruptions, நீர்புணடு, Ruellia patula, *L.*

கிரந்திப்பண்டம், *s.* Any highly-flavored or other food, supposed to heighten venereal diseases, or to produce bad humors or cutaneous eruptions.

கிரந்திப்பரு, *s.* A venereal pimple or blotch.

கிரந்திப்புண், *s.* A venereal sore or ulcer; a bubo, chancre.

கிரந்தியெண்ணெய், *s.* A medicinal oil for correcting bad humors in the system.

கிரந்திவாயு, *s.* Flatulency, chiefly in children, connected with eruptions and difficulty of breathing.

அழிகிரந்தி, *s.* A bad form of the கிரந்தி disease

கணுக்கிரந்தி, *s.* A disease affecting the joints of the body

கருங்கிரந்தி, *s.* Cutaneous eruption of a black color, affecting children.

கள்ளிப்பூக்கிரந்தி, *s.* A variety of venereal eruption resembling the கள்ளி flower.

செங்கிரந்தி—மேககிரந்தி, *s.* Venereal herpes. (*Ainslie's Mat. Med.*)

துத்திப்பூக்கிரந்தி, *s.* A variety of venereal eruption resembling the துத்தி flower

நுணாக்காய்க்கிரந்தி, *s* A variety of venereal eruption resembling the நுணா fruits

பெருங்கிரந்தி, *s.* A kind of disease in children, often fatal; to which adults also are sometimes liable. An affection of the mesenteric gland.

பெருங்கிரந்தியெண்ணெய், *s.* A medicinal oil for the பெருங்கிரந்தி disease.

*கிரந்திகம்—கிரந்திமூலம், *s.* The root of long-pepper, திப்பிலிமூலம். Wils. p. 303. GRANTHIKA.

*கிரமம், *s.* Order, propriety, rule, method, regularity, economy, முறைமை 2. A sacred precept or practice, prescribed by the Shastras, &c., நீதிநூன்முறை. 3. A proper course of action, ஒழுங்கு. 4. Strict observance of sacred or moral rules, கனநெறிசெலவை. Wils. p. 257. KRAMA

கிரமக்காரன். *s.* One strict in the observance of sacred rules; ஒழுக்கமுடையோன. 2. A strictly moral man, சன்மார்க்கன்.

கிரமங்கிரமமாய். In order, regularly. 2. In classes, one class after another.

கிரமச்சா, *s.* [*in astronomy.*] The sine of a planet's declination Wils. p. 256. KRAMAJYA. 2. Sine in general.

கிரமத்திரைராசிகம், *s.* [*in arithmetic.*] Rule of three direct—opposed to விலோமத்திரைராசிகம்.

கிரமத்துக்காகச்செய்ய, *inf.* To observe or perform a thing, merely because the prescribed rule has required it.

கிரமந்தப்ப, *inf.* To transgress religious rules, to violate established rules.

கிரமந்தப்பாமலிருக்க—கிரமத்தோடேயிருக்க, *inf.* To be regular, to be systematic; to observe order; to preserve regularity.

கிரமப்பட, *inf.* To be reduced to order.

கிரமப்படுத்த, *inf.* To arrange, regulate, systematize.

கிரமம்பார்க்க, *inf.* To observe religious rules scrupulously. 2. To observe auspicious days, &c

கிரமமாயுட்கார, *inf.* To sit in a regular order.

கிரமமாய், *adv.* Regularly, in regular order; duly, rightly.

கிரமமாய்நடக்க, *inf.* To live regularly, well.

கிரமி, *s.* A strict observer of religious rules, ceremonies, &c., கிரமமுடையோன்.

உற்பத்திக்கிரமம், *s.* Genealogy, genealogical order.

பொல்லாதகிரமம், s. Evil dealing.

*கிரமுகம், s. Betel-nut tree, கமுகு. Wils. p. 256. KRAMUKA. (p.)

*கிரயம், s. Price, value, விலை. 2. Buying, purchase, கொள்ளுகை. Wils p. 266. KRAYA.

எனவீட்டைக்கிரயத்துக்குக் கொடுத்தேன். I have sold my house.

கால்க்கிரயப்படி. At the current price

கிரயச்சீட்டு, s. A bill of sale, a deed of purchase.

கிரயஞ்செய்ய—கிரயப்படுத்த—கிரயமாக்க—கிரயம்பண்ண, inf. To sell.

கிரயமாக, inf. To go off by sale.

கிரயமாகக்கொள்ள — கிரயமாகவாங்க, inf. To buy, to purchase.

*கிரவுஞ்சம், s. The Andil bird, அன்றில். (சது) According to some authorities, a kind of heron. 2. The fourth of the seven Dwipas or continents, surrounded by the annular sea of curds, கிரவுஞ்சதீவு (காசு) 3. A mountain, being a part of the Himalaya range, கிரவுஞ்சமலை; also the name of an Asura who is fabled to have metamorphosed himself once into the mountain (காசு) Wils. p. 259 KROUNCHA. 4. The distance of the flight of a gallinaceous fowl, கோழிப பறவையளவுதூரம்.

கிராகதி, s A medical plant, நிலவேம்பு.

*கிராகம், s. A tortoise, ஆமை. (சது.) According to some, an alligator; according to others, a marine elephant; [ex கிரகம், seizing] Wils. p 306. GRAHA.

கிராக்கி, s. [vul.] (For.) Dearness, scarcity, அரிபவிலை. (c.)

*கிராசாங்குலம், s. The number of digits or angulam, eclipsed, கிரகணவளவு

கிராடம், s. A country, one of the fifty-six. See தேசம்.

*கிராணம், s. The nose. (See ஆக்கிராணம்.) 2. An eclipse (See கிரகணம்) 3. A small brass-basin, சிறுகிண்ணம். (p.)

*கிராணி, s. A class of disease, diarrhœa. (See கிரகணி.) There are six kinds of diarrhœa or looseness, viz.: 1. Looseness, arising from bile, பித்தகிராணி. 2. From heat and bad humors, உஷ்ணவாதக்கிராணி. 3. From phlegm and bad humors, சிலேட்டுமவாதக்கிராணி 4. From internal heat, மேகக்கிராணி 5. Dysentery, சூலைகிராணி. 6. Looseness, arising from rheumatism and bad humors, வாதக்கிராணி.

கிராணிக்கழிச்சல், v. noun. A flux attending the கிராணி disease.

கிராணித்திரவியங்கள், s. Medicines for diarrhœa or கிராணி disease.

கிராணியாயிருக்க—கிராணியாய்க்கிடக்க, inf. To labor with the கிராணி diarrhœa.

கிராணிவாயு, s. Wind or flatulency attendant on the கிராணி flux.

*கிராதர், s. Savages, barbarous tribes, foresters; those who live by the chase, வேடர். 2. Mountaineers, குறவர். Wils. p. 222. KIRATA.

*கிராதன், s. A savage, a hunter, வேடன். 2 A mountaineer, குறவன். 3. Siva, as a mountaineer to test the virtue of the austerity and penance of Arjuna, சிவன். Wils. p. 222. KIRATA.

கிராதி, s. (Port.) Railing, மரத்தினற் செய்தவேலி.

*கிராந்தி, s [in astron.] Declination of a planet, கிரகசஞ்சாரவு 2 The ecliptic, கிராந்திமண்டலம் Wils p 257 KRANTI.

கிராந்திசசா, s. [in astron.] Sine of declination. Wils p 257. KRANTIJYA.

கிராந்திகட்சம், s. [in astronomy] Ecliptic Wils. p. 257 KRANTIKAKSHA.

கிராந்திபதம்—கிராந்திபாதம், s. [in astronomy] The equinoctial points. Wils p 257. KRANTIPATA.

கிராந்திபாதகதி, s. [in astronomy] Precession of the equinoxes. Wils. p. 257. KRANTIPATAGATI.

கிராந்திமண்டலம், s. [in astronomy.] Ecliptic, சூரியவீதி. Wils. p. 257. KRANTIMANDALA.

கிராந்து, கிறேன், கிராந்தினேன், வேன், கிராந்த, v n. [prov.] To skulk about, to lie about in concealment, ஒளிக்க 2. v a. To splice, to join or interweave the end of a cord, &c, with that of another, இணைக்க

*கிராமம், s. A village, a hamlet, a tithing 2. A village in an agricultural district, மருதநிலத்தூர். Wils p 304. GRAMA

கிராமசாந்தி, s A propitiatory ceremony to the tutelary goddess of a village, கிராமதேவதைக்கிடுசாந்தி.

கிராமணி, s. A headman of a village, கிராமத்தலைவன். 2. A peasant, a villager, கிராமியன். 3. (local) A chief or headman among the சாணர் toddy-drawers, சாணருட்பெரியவன்.

கிராமதேவதை, s. The tutelary deity or goddess of a village, hamlet, &c., ஊர்காக்குந்தேவதை.

கிராமதேவதைபிரதிஷ்டை. The feast of the tutelary goddess.

கிராமத்தார், s. Inhabitants of a village, villagers

கிராமப்பிரதக்ஷணம்வர, inf. See ஊர்வலம்வர

கிராமியம், s. Rustic speech, provincialism, provincial usage, இழிசனர்வழக்கு.

கிராமியன், s. A villager, a rustic, a peasant, one born in a village, கிராமமுற்றோன்.

சிறுகிராமம், s. A village or hamlet of one-hundred families, a tithing

பெருங்கிராமம், s. A hamlet or district of five-hundred families.

கிராம்பு, s. (Port.) Cloves, இலவங்கப்பூ. See காரம்பு.

கிராம்பாணி, s. Nails resembling cloves.

காட்டுக்கிராம்பு, s. A wild aromatic shrub, Jussieua suffruticosa, L.

நீர்க்கிராம்பு, s. A water plant, Jussieua repens, L

கிராய், s. [prov.] A kind of soil in rice-lands, black and marshy, ஒருவகைப்பாரைத்தரை. 2 Turf in square, round or other form of pieces, புற்பொழி.

கிராய்த்தரை—கிராய்நிலம், s. The கிராய் land.

கிராய், க்கிறேன், த்தேன், ப்பேன், க்க, v a. [vul] To make level and smooth by rubbing; to polish, சமர்முதலியவற்றைத்தேய்த்துத்துலக்க.

*கிராவணம்—கிராவம், s. A stone, a rock, கல். 2. Mountain, மலை. (சது) Wils. p. 306. GRAVAN.

கிரி, s. A hostage, பிணையாளி. (local)

கிரியிருக்கிறவன், s. A hostage.

கிரிவைக்க, inf. To give a hostage.

*கிரி, s. A hil' a mountain, மலை. Wils. p. 289. GIRI. The eight special mountains (அஷ்டகிரி), in Jambu Dwipa are Kailasa, கைலை or வெள்ளிமலை; Himalaya, இமயம், or பனிமலை; Mandara, மந்தரம் or கடல்கடைந்தமலை; Vindhya, விந்தம் or ஆகாயத்தைத் தொடுந்தமலை; Nishadha, நிடதம் or நிடதநாட்டுமலை, Hémakúda, ஏமகூடம் or பொன்மலை; Nilagiri, நீலகிரி or அஞ்சனமலை; Gand'hamadan, கந்தமாதனம் or மேருவினகிழக்கிலுள்ளமலை (Rott) Other authorities say Malyavan on the east; Gand'hamadan on the west; Nishatha, Hémakúda and Himalaya on the south; Níla, Svéda and Sringa on the north of Méru (காசு) These are the girdles and supporters of the earth. 2. A hog, பன்றி. 3 A wild hog, மருட்பன்றி. Wils. p 222. KIRI.

கிரிசரம், s. A mountain elephant, மலைபிறபிறந்தயானை

கிரிசன், s. Siva as inhabiting mount கைலாசம் Wils p 289 GIRISA.

கிரிசை, s. Parvati, the mountain-born; daughter of the Himalaya, பார்வதி

கிரிமல்லிகை, s. A mountain jasmin, மலைமல்லிகை, Echites dysenterica 2. A plant, வெட்பாலை, Nerium (சது)

கிரிவாணம், s. Antimony, நீலாஞ்சனக்கல.

கிரீசன், s. Siva—as the lord of mount கைலாசம் Wils. p 289 GIREESA

நீலகிரி, s. The blue mountains, the Nilagiri, (com.) Neilgherries

கிரிகன்னி, s. A plant, வெள்ளைக்காக்கணம், Clitoria, L

கிரிகை, s. [vul.] Work, deed, action. See கிரியை.

கிரிகோலம்—கிலிகோலம், s. [prov.] Disorderliness, slovenliness, confusion; want of decorum, uncomeliness, அலங்கோலம்.

கிரிகோலமாய்த்திரிய, inf. To move about in a slovenly manner.

கிரிசம, s. [prop. கிருசம்.] Fatigue.

கிரிசு—கிரிசுக்கத்தி—கிறிசு, s (For.) A Malay dagger.

கிரிசை, s. Vulgarly for கிரியை.

கிரிச்சரம், s. A kind of fast, ஓர்நோன்பு.

கிரிச்சிரீட்டம், s Nutmeg, சாதிக்காய். (M. Dic.)

*கிரிதசாக்கிரி, s. One of the musical modes, including several tunes, ஓர்பண். (சது)

கிரிபயம், s. A tree or vegetable in general, மரபொது. (சது)

கிரிமா, s. Improperly for கரிமா.

*கிரிமி, s. Worm, insect. See கிருமி. Wils p 257. KRIMI.

கிரியாத்துச்செடி – கிரியாத்துவேர், s. A medicinal plant, நிலவேம்பு.